

Giới thiệu Vợ Trước Muốn Tái Hôn

Thể loại: ngôn tình, gượng vờ lại lành...

Editor: Twinsyl

Một hồi âm mưu, cô trở thành tội nhân hại mỗi tình đầu của anh thành người sống đời sống thực vật.

Một phần di chúc, cô trở thành người vợ hữu danh vô thật của anh.

Sau bốn năm kết hôn, anh đối với cô hận thấu xương, mọi cách nhục nhã.

Cô phòng không gối chiếc, không muốn làm oán phụ khuê phòng, lạnh lùng ứng đối các loại hành hạ của anh.

Năm năm hôn ước sắp kết thúc, lúc cô cho rằng có thể toàn thân mà lui khi đó, anh lại cấp cho nàng một đoạn sừng ái thấu tận tâm can.

Cô cùng mỗi tình đầu của anh xây ra tai nạn xe cộ khi đó, anh đối với cô toàn thân là máu làm như không thấy!

"Đường Hạo Nam, ký tên đi!" Đem phần"Thỏa thuận li hôn" cô đã ký xong ném ở trước mặt anh, cô bình tĩnh nói.

"Nghe nói cô mang thai rồi hả?" Người đàn ông híp con người đen, sâu xa hỏi.

"Đã phá bỏ." Cô lạnh đạm phun ra ba chữ.

"Cô lặp lại lần nữa?!" Anh đập bàn mà đứng lên, hướng cô chất vấn, vẻ mặt khó có thể tin!

"Đã xóa sạch rồi!" Cô không biết sợ nhìn anh, tăng thêm thanh âm.

Đường Hạo Nam nắm lên thỏa thuận li hôn trên bàn, xé tan nát!

Anh nói: "Hạ Nhất Nhiễm! Liền tính ly hôn, người yêu cầu cũng không phải là cô! Thứ tượng gỗ như cô không tư cách!"

Của dân chính cục, cô nắm chặt giấy chứng nhận li hôn đỏ sẫm, hướng anh lộ ra một cái mỉm cười lạnh nhạt.

"Đường Hạo Nam, tạm biệt, không hẹn gặp lại." Cô kiêu căng xoay người, nước mắt rơi như mưa.

Cô tiêu hết khí lực xoay người, đồng thời rút đi hôn phách của anh!

Nhiều năm sau, cô thành quả phụ tài phi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tiểu Tam ở trước mặt vợ cả thị uy

Tập đoàn Đường thị, bộ phận quảng cáo sáng tạo đang ở phim trường quay chụp quảng cáo cho một bộ trang sức.

Nhiếp ảnh gia cùng trợ lý chụp ảnh điều chỉnh tới ánh sáng ở studio xong, người mẫu nổi tiếng Chu Giai Ngưng là người đại diện cho sản phẩm lần này bãi công rồi!

Một hồi muốn ăn trái cây, một hồi muốn ăn kem, một hồi còn nói muốn nghỉ ngơi.

Tổng giám bộ phận chụp ảnh đã đến thương thuyết, vẫn không có kết quả.

Tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo đến thương thuyết, cũng vẫn lại là không có kết quả.

Quảng cáo cho bộ trang sức này đã được xác định là được đưa lên trang bìa của tuần san nổi tiếng nhất chính thức vào Chủ nhật tuần tới, thời gian rất gấp!

"Đi mời Hạ tổng!" Tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo, Khương Dư Hằng tận lực nâng cao giọng nói, đối với trợ lý bên cạnh phàn phó.

"Hạ tổng? Chính là vị hoàng hậu thất sủng bị đày vào trong lĩnh cung kia sao?" Chu Giai Ngưng mặc áo cưới trắng tinh ngồi ở trên ghế sofa, vừa đánh giá đầu ngón tay, vừa cất giọng nói, thanh âm nhơn hoác, ngữ khí mười phần châm chọc.

Bên người cô ta còn có một cô trợ lý đang ngồi, chính đang cầm đũa móng tay giúp cô ta mài móng tay.

Cái tên Khương Dư Hằng cho rằng đem Hạ Nhất Nhiễm mời đến, cô ta sẽ sợ sao?

Như vậy, càng theo ý muốn của cô ta hơn!

Nhiếp ảnh gia người nước ngoài không kiên nhẫn liên tục nhìn đồng hồ, ông cũng là một nhiếp ảnh gia nổi tiếng, vẫn lại là lần đầu gặp được người mẫu vô lễ ngạo mạn như vậy!

Không qua bao lâu, cửa gỗ nặng trịch của Studio bị người ta đẩy ra.

Một cô gái mặc bộ đồ màu trắng ngà, khoác một cái áo gió vest bên ngoài. Mái tóc màu nâu uốn quăn gọn sóng, trên khuôn mặt tinh xảo hoàn mỹ, chứa nụ cười tao nhã.

"Hạ tổng!"

Hiện trường nhân viên công tác cùng lúc kêu hô một tiếng, Hạ Nhất Nhiễm khẽ giật đầu, bước đi không nhanh không chậm đi tới bên này, giày cao gót màu xanh ngọc phát ra tiếng động thanh thúy.

Toàn thân tân mát tỏa ra một cỗ khí trắng cường thế, lúc gió tay nhấc chân lộ ra một vẻ ung dung, tao nhã cùng thành thực chỉ những người có chức quyền mới có.

Người mẫu Chu Giai Ngưng vẫn ngồi tại chỗ, cầm lấy một quả nho xanh trong mâm đựng trái cây trên bàn trà, chậm rãi lột vỏ.

"Chu tiểu thư, nghe nói bộ ảnh quảng cáo này cô không nghĩ muốn chụp?"

Hạ Nhất Nhiễm vừa nói xong, liền vòng qua bàn trà, ở trên ghế sofa ngồi xuống.

"Không có nha, ai nói tôi không chụp? Tôi chưa nói không chụp nha, tôi chỉ là khát nước, ăn xong đĩa nho này thì tốt rồi." Nói đùa, nếu bộ ảnh quảng cáo này không chụp mà nói, cô ta phải bồi thường cho Đường thị rất nhiều tiền vì hủy hợp đồng!

Người phụ nữ này không phải ngực to não nhỏ.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, ở trong lòng hừ lạnh. Biết cái cô Chu Giai Ngưng này là có ý chơi trò đùa giỡn thị uy mà, nhìn tốc độ chậm chạp này của cô ta, ăn xong đĩa nho này, không biết mặt trời xuống núi từ khi nào nữa?

"Chu tiểu thư là nói, ăn xong đĩa nho này, liền làm việc?"

"Đúng vậy!" Chu Giai Ngưng vội vàng nói, chậm rãi nì, lại cầm lấy một quả nho.

Lúc này, Hạ nhất Nhiễm cũng cầm một quả.

"Tôi cũng có chút khát nước a."

Cô nói xong, đem quả nho nhét vào trong miệng, phun ra vỏ nho, không phun thịt, sau đó lại là một quả.

Chu Giai Ngưng nhìn thấy liền tròn mắt há hốc mồm.

Chỉ chốc lát sau, Hạ Nhất Nhiễm liền ăn sạch toàn bộ đĩa nhỏ, cô rút tờ giấy lau mặt, xoa xoa tay, đứng lên, vỗ hai tay

"OK, nhõ ăn xong rồi, Chu tiểu thư có thể làm việc rồi! David, please!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, tay phải dương cao, suất khí bùng tay, lưu loát giao tiếp bằng Anh ngữ với nhiếp ảnh gia.

Chu Giai Ngưng làm sao cũng không nghĩ tới Hà Nhất Nhiễm sẽ dùng loại kẻ sách như vậy!

Cô ta đương nhiên giận nhưng không làm được gì, đứng lên.

"Hạ tổng, tôi đứng là hồng nhan tri kỷ của Đường tổng, cô đắc tội tôi, không sợ chồng cô tìm cô tính sổ sao?" Chu Giai Ngưng dậm lại khuôn mặt được trang điểm tinh xảo, vẻ mặt đắc ý, đối với cô thị uy.

Thật sự là buồn cười, lại có Tiểu Tam công khai ở trước mặt vợ cả thị uy! Bất quá, quả thật cô, chuyện như vậy Hạ Nhất Nhiễm cô luôn luôn đều phải đối mặt một lần!

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, tươi cười là tươi đẹp như vậy.

"Vây thì thử xem?" Dứt lời, cô xoay người, không muốn cùng loại phụ nữ này lãng phí nước bọt.

"Hôm nay chụp không xong, người nào cũng không cho rời đi! Vắn lưu lại đến chụp xong mới thôi!" Lời này đúng là nói cho Chu Giai Ngưng nghe.

Chỉ là Hạ Nhất Nhiễm cường thế vào môi dứt lời, hai cánh cửa gỗ nặng trịch kia lại mở lần bị đẩy ra.

Người đàn ông mặc toàn thân Tây phục thủ công sang quý, đáng người cao gầy thon dài, đi nhanh đi đến. Kiểu tóc gọn gàng sạch sẽ của thương nhân lại không mất đi vẻ suất khí, ngũ quan tinh xảo, toàn thân lộ ra mị lực thành thực của người đàn ông.

"Đường tổng!" Chu Giai Ngưng nhìn thấy Đường Hạo Nam, ủy khuất kêu một tiếng, nhấc lên làn váy cưới, hướng anh chạy đến.

Trong Studio, ngoại trừ ba nhân vật chính, những người khác đều âm thầm hít khí lạnh!

Hạ Nhất Nhiễm ánh mắt nhàn nhạt rơi vào đôi nam nữ trước mắt, người phụ nữ như chim nhỏ nép vào người, ủy khuất ghé vào trong lồng ngực rộng lớn của người đàn ông, mà người đàn ông kia, đúng là chồng của cô.

Chồng Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam, tổng giám đốc tập đoàn Đường thị!

"Tiểu bảo bối, làm sao vậy?" Đường Hạo Nam ôn nhu hỏi.

Ánh mắt chằm chọc mà lạnh lạnh như băng lạc đến trên mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ở chỗ không xa, vợ của anh!

Cô là lạnh nhạt như vậy, xem chồng của chính mình đồ giành một người phụ nữ khác, lại giống đang nhìn một người xa lạ.

Anh thấp phẫn chán ghét sự lạnh nhạt này của cô, thấp phẫn!

"Đường tổng... Người ta thân thể không thoải mái, không có tinh thần làm việc, Hạ tổng có ấy..." Chu Giai Ngưng vẻ mặt hoa lệ đắm mưa ghé vào trong lòng Đường Hạo Nam khóc thút thít, nhân viên công tác có mặt tại đây quả thực cũng nhìn không được rồi!

Nhưng mà, người nào lại dám to gan quản "Việc nhà" của tổng giám đốc!

Liền ngay cả con rể Đường gia Khương Dur Hăng cũng không lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tổng giám đốc phu nhân này không được sủng ái

Đường thị từ trên xuống dưới gần như tất cả nhân viên đều biết, Hạ Nhất Nhiễm cái vị tổng giám đốc phu nhân này, không được sủng ái.

Bọn họ kết hôn bốn năm, ba ngày bốn bữa, chuyện xấu của tổng giám đốc cùng đám oanh oanh yến yến đều thường lên các đầu đề.

Hạ Nhất Nhiễm đứng sững sững tại chỗ, như một bức tượng, vẫn không nhúc nhích, ánh mắt lạnh nhạt.

Mất mặt sao?

Chồng của chính mình cùng người phụ nữ khác, trước mặt nhân viên ân ái ái ái. Đường nhiên mất mặt. Nơi này Khương Dur Hăng vẫn lại là học trường khi còn học đại học của cô, con rể Đường gia.

Bất quá, cô đã luyện thành thói quen rồi.

Đường Hạo Nam ôm Chu Giai Ngưng hướng Hạ Nhất Nhiễm bên này đi tới, "Bảo bối, có phải phía dưới không thoải mái hay không? Nghĩ muốn tôi rời đi?"

Rõ ràng trắng trợn nói lời vô si truyền vào trong tai cô, cô không biết những nhân viên khác có nghe được hay không, tóm lại, cô là nghe được rõ ràng!

Đường Hạo Nam nâng lên tay trái, ý bảo những người khác rời đi, Hạ Nhất Nhiễm cũng lưu loát bước tới, chuẩn bị đi.

"Hạ tổng, cô ở lại." Tiếng của Đường Hạo Nam như ma ám, kéo chân Hạ Nhất Nhiễm đang nâng lên lại hạ xuống.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh, ánh mắt trấn định, "Đường tổng, xin hỏi có gì chỉ giáo?" Cô lạnh nhạt nhìn khuôn mặt tuấn tú khiến mình khác cốt, lễ phép khéo hỏi.

Trong studio, chỉ còn lại cô ba người bọn họ.

"Giai Giai, đi phòng nghỉ chờ tôi!" Đường Hạo Nam ra lệnh một tiếng, Chu Giai Ngưng nhanh chóng từ trong ngực anh rời đi.

Kỳ thật Chu Giai Ngưng cũng chẳng qua là một trong những quân cờ Đường Hạo Nam dùng để nhệch nhả Hạ Nhất Nhiễm.

Sợ đi dám ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm hung hãn làm càn, là có Đường Hạo Nam làm chỗ dựa cùng xui khiến!

Lần này, trong Studio chỉ còn lại cô hai người bọn họ!

Hạ Nhất Nhiễm rõ ràng cảm giác được từ trên người Đường Hạo Nam phát ra lãnh ý, lạnh đến khiến người ta phát run, nhưng cô vẫn như cũ trấn định, mặt mỉm cười.

Ở trước mặt anh chỉ có cô già bộ mỉm cười, mới tính thua không phải quá triệt để!

Đột nhiên, cảm truyền đến nóng bỏng, đầu cường bạo bị anh nâng lên, ngón tay của anh hung hăng giữ chặt cằm của cô, cô bị ép ngẩng đầu, nhìn anh.

"Hạ Nhất Nhiễm! Người nào đưa cho cô quyền lợi, can đảm dám ức hiếp người phụ nữ của tôi?!"

Đường Hạo Nam ánh mắt hung ác nham hiểm quả thực muốn đem cô cho bán thung!

Hạ Nhất Nhiễm rất muốn đem ngực anh xé ra, moi tìm của anh ra nhìn xem, nhìn anh rốt cuộc có bao nhiêu hận chính mình! Bao nhiêu hận thấu xương...

"Đường tổng, quy định công ty cho tôi quyền lợi, nếu anh bia tạp chí lần này không thể đứng hạn giao nộp, tổn thất chúng ta phải chịu..."

"Ngậm miệng!" Lời Hạ Nhất Nhiễm nói còn chưa xong, đã bị anh hét cắt ngang, sắc mặt của cô sẫm đỏ lên, cảm giác xương cốt hai má sắp bị anh bóp nát, đau đớn không thôi!

Nhưng, chút điểm đau đớn ấy tính là cái gì chứ? Có thể so được với nỗi đau đớn vạn lần xuyên tim không?

Quả nhiên...

Tay anh buông ra, "Chút tổn thất đó tính là cái gì? Chi cần người phụ nữ của Đường Hạo Nam tôi vui vẻ, đừng nói hơn một ngàn vạn, dù là vài trăm triệu, tôi cũng hất đi được như thường! Ngược lại, người phụ nữ bị tôi vứt bỏ xem như rác rưởi đem đến cho tôi bao nhiêu hợp đồng thì đi nữa, liên tính trên trăm triệu, tôi cũng chẳng thèm ngó tới!"

Người đàn ông trên mặt cười, tuấn mỹ mê người như vậy, nhưng mà, lời nói ra, như là từng mũi tên mang độc, thẳng đâm vào lòng người!

Hai má hơi hồng giống màu hoa hồng bị phai, điểm điểm đánh tan, rồi sau đó trở nên trắng bệch, trong suốt.

Vẫn đang bình tĩnh tao nhã đứng ở kia, Hạ Nhất Nhiễm sớm nghe quen đến gây lòi anh nhục nhĩ chính mình.

Thấy cô phản ứng thờ ơ, càng khiến Đường Hạo Nam nghiêng răng nghiêng lợi!

"Ồ trong mắt cô, Chu Giai Ngưng bên trong kia là cái gì? Trả lời tôi!" Người đàn ông hai tay đặt lên hai bờ vai của cô xiết chặt, lạnh lùng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, cùng đối diện với khuôn mặt tuấn mỹ như vậy, "Kỳ. Nữ. Cao. Cấp. Mà anh, là khách. chơi. gái làm cho người ta ghê tởm." Cô mỉm cười nói, không chịu khuất phục trước anh.

Gần phút này, Đường Hạo Nam không giận ngược lại nở nụ cười, tâm tình còn có vẻ tốt hơn rất nhiều!

Sau đó lạnh lùng nhìn chăm chăm cô, "Cô, so với kỹ nữ còn không bằng."

"Không được rồi khỏi nơi này nữa bước! Tôi cùng Giai Giai sau khi xong việc, nếu là nhìn đến cô không có ở đây, cô tự gánh lấy hậu quả!" Cô vừa định thở một ngụm, âm thanh ngoan độc từ sau lưng lại vang lên.

Cô, so với kỹ nữ còn không bằng.

Tìm vì sao lại đau rồi hả? Cô ngã ngồi vào trong ghế sofa, buộc chặt thân thể rốt cục được thả lỏng.

Chỉ chốc lát sau, trong phòng nghỉ liền truyền đến rĩ rạt được cao triều của người phụ, sóng sau cao hơn sóng trước. Tiếng thở dốc...

Chồng của cô, kết hôn đã bốn năm, người chồng hữu danh vô thật, người đàn ông cô đã từng yêu, hiện tại chính đang ở phòng trong cùng người phụ nữ khác hò mưa gọi gió!

Mà cái người vợ như cô, không có quyền lợi tiền lên ngăn cản, không có năng lực bảo vệ quyền lợi chính mình, còn bị buộc ở bên ngoài nghe!

Thất lưng của cô hơi hơi khom xuống, vùi đầu vào trong đầu gối, giống như nghe không được tiếng rĩ rĩ của gười phụ nữ bên trong, ngực từng đợt đau đớn, giống như xe lu nặng nề mà nghiền áp qua.

Máu tươi đầm đìa, máu thịt mơ hồ.

...

Không bao lâu, Đường Hạo Nam từ trong phòng nghỉ ngoi ra ngoài, mới vừa muốn mở miệng nhục nhĩ Hạ Nhất Nhiễm. Ngẩng đầu khi đó, chỉ thấy cô khom người ngồi ở kia, mặt chôn ở trong đầu gối.

Trong nháy mắt đó, lòng của anh không hiểu sao xiết lại. Co rút từng đợt, cổ họng có chút khô khốc.

Giống như thấy được một Hạ Nhất Nhiễm bị thương...

Bị thương?

Tốt lắm! Cô xứng đáng thống khổ!

Nhưng cái người phụ nữ không chịu dễ tâm này, giống như chưa từng thống khổ quá!

Đối với anh luôn luôn là đáng về lĩnh lĩnh dậm dậm

Tay người đàn ông gắt gao nắm lại thành nắm đấm, toàn thân căng thẳng, tức giận đem cảm xúc đau lòng khó hiểu kia trong lòng anh bao phủ!

"Đường..."

Tiếng của Chu Giai Ngưng, để cho Hạ Nhất Nhiễm lập tức ngồi thẳng người lại, cảm xúc bị thương lập tức khỏi phục lại bình tĩnh, cô làm bộ lười biếng ngáp một cái, nhìn về phía đối Cầu Nam Nữ kia!

Thì ra cô vẫn là người không có thương tâm kia! Chỉ là cô nghỉ ngơi thôi!

Đường Hạo Nam trong lòng càng thêm tức giận! Anh vậy mà vừa mới còn có chút yêu thương cô!

Anh thực hoài nghi anh nếu cùng Chu Giai Ngưng hoan ái ở trước mặt cô, cô vẫn có thể thờ ơ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 3: Anh và em gái cô cùng nhau tham dự tiệc tối

Nhóm người nhân viên không biết tổng giám đốc là như thế nào giải quyết ổn thỏa chuyện Chu Giai Ngưng, thợ hoá trang cho Chu Giai Ngưng trang điểm lại thời điểm, nhìn đến những cái dấu hôn ngăn trên ngực cô ta, đại khái rõ ràng rồi. Tổng giám đốc cùng người mẫu Chu Giai Ngưng ở trước mặt tổng giám đốc phu nhân trong Studio ăn ái quần quýt. Chuyện xấu, rất nhanh truyền đi hết trong tập đoàn rồi...

Hạ Nhất Nhiễm đi ngang qua khu làm việc chung của bộ phận quan hệ công chúng mơ hồ nghe được nhân viên đang xì xào bàn tán nghị luận, cô ngoảnh mặt làm ngo, trên mặt vẫn như cũ mỉm cười tình xảo.

Vừa mới tiến vào trong văn phòng riêng của chính mình, trợ lý An Lạp đưa tới kế hoạch "Tiệc cảm ơn khách hàng của Tập đoàn Đường thị" đêm nay.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở ghế làm việc, mở ra cặp hồ sơ, kiểm tra kế hoạch.

"Tất cả khách quý tham dự hội nghị toàn bộ xác nhận rồi hả? Có cái tình huống đặc biệt gì không?" Cô khép lại tập hồ sơ, cầm cái ca của chính mình đứng dậy đi rót nước.

"Hạ tổng, tất cả khách quý tham dự hội nghị tôi đã xác nhận ba lần rồi, trước mặt ngoại trừ tổng giám đốc của chúng ta bên kia, tất cả khách quý đều đã xác định có thể đứng giờ đến khách sạn!" An Lạp làm việc lưu loát giỏi giang là trợ thủ đắc lực của cô, Hạ Nhất Nhiễm uống một hớp.

"Anh ấy là cái tình huống gì? Không tham gia hay vẫn lại là đi?"

"Trợ lý Hứa nói, tổng giám đốc không nguyên phối hợp... Không nguyên phối hợp cùng người bước thăm dò... Ngài ấy đêm nay có bạn gái!" An Lạp kiên trì nói ra tình hình thực tế, sợ làm tổn thương lòng Boss nhà mình.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, tươi cười cực kỳ thực, không giống đáng vẻ nguy trang thường ngày, "An Lạp, về sau mấy chuyện báo cáo về tổng giám đốc như vậy, không cần áp a áp ứng!"

"Nhưng mà, Hạ tổng, người thật sự không sao chứ? Bọn họ nói được, rất khó nghe..." An Lạp là thật thích Hạ Nhất Nhiễm một Boss lớn như vậy, giỏi giang, ôn trọng lại vẫn có bản lĩnh, thật không biết tổng giám đốc là mắt mù hay vẫn lại là đầu óc bị ứng nước, một người mọi mặt ưu tú như vậy, người vợ xinh đẹp hoàn hảo như thế mà không thích, phải muốn cùng những cái bình hoa phong trần sớm nở tối tàn kia trộn cùng một chỗ!

Hạ tổng cũng vậy, chồng của chính mình đều đã đối với cô như vậy, vì cái gì lại vẫn không li hôn chứ?

"An Lạp, tôi không có khó chịu gì cả, có chút người có một số việc, không quan tâm, liên không sao cả. Đường tổng không đi với tôi cũng được, đêm nay tôi với cô một dạng, phụ trách tiếp đãi! Đi làm việc đi!" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói.

An Lạp nhủ mày, muốn nói thêm cái gì đó, muốn nói lại thôi, vẫn lại là đi ra ngoài.

...

Đèn rực rỡ mới lên, thành phố Sùng Xuyên có khách sạn Phi Đại ở trong bóng đêm đèn đuốc sáng trưng, suối phun xung quanh toàn bộ mở ra, từng chiếc xe sang trọng một chiếc lại theo một chiếc tại quảng trường nhỏ ở cửa khách sạn dừng lại, một đôi tiếp theo một đôi khách quý lục tục đi vào cửa lớn Khải Hoàn phong cách Tây Âu.

Sảnh lớn của bữa tiệc, trang trí xanh vàng rực rỡ. Y hương tán ánh, ăn uống linh đình.

Hạ Nhất Nhiễm mặc toàn thân váy liền áo công sở nhãn hiệu Chanel, màu trắng đen đơn giản, cổ tay phải mang theo hai cái vòng tay một đen một trắng lớn nhưng đơn giản, phối hợp cùng mái tóc xoăn màu nâu rám nắng toát lên vẻ chuyên nghiệp mà đầy chừng chặc.

Nhóm người khách mời ánh mắt hoặc nhiều hoặc ít đều rơi vào phía bên cô, cô liền cười nhẹ nhàng đáp lại.

"Hạ tổng, Lục tổng đến đây!" Anh Lạp lạnh lợi thừa dịp Hạ Nhất Nhiễm không cùng khách hàng chào hỏi, nhắc nhở cô.

Hạ Nhất Nhiễm ngóai đầu nhìn lại..

Người đàn ông thân hình cao lớn, rắn rỏi, bề ngoài ôn trọng, khí chất thành thực, toàn thân Tây phục màu đen, hướng về bên này không nhanh không chậm đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm khoe miệng tự nhiên nâng lên, lộ ra một cái tươi cười xinh đẹp ngọt ngào phát ra từ đáy lòng.

"Cậu... Lục tổng!" Hạ Nhất Nhiễm thiếu chút nữa liền xưng hô với Lục Ngộ Hàn như lúc thường ngày, ý thức được trường hợp không đúng, lập tức chữa lại!

Lục Ngộ Hàn, cậu của Đường Hạo Nam, bây giờ đã ba mươi bốn tuổi, chỉ so Đường Hạo Nam lớn hơn sáu tuổi!

Người đàn ông thành thực cương nghị, trên khuôn mặt tuấn tú lộ ra nụ cười nhàn nhạt nhu hòa, ánh mắt sùng nich.

"Như thế nào lại không mang bạn gái?" Cô cúi hỏi, trong ấn tượng của cô, Lục Ngộ Hàn chưa từng mang bạn gái xuất hiện qua tại những trường hợp xã giao làm ăn thế này.

Phục vụ đưa sâm banh tới, Lục Ngộ Hàn cầm hai ly, đem một ly đưa cho cô, anh ta cười nhạt, thân sĩ hỏi: "Hạ tiểu thư, xin hỏi có đêm nay có thể làm bạn gái của tôi không?"

Hạ Nhất Nhiễm vốn là sùng sốt, ngược lại nở nụ cười, "Cậu, không nghĩ tới người cũng sẽ hài hước!" Cô nhỏ giọng nói, tiếp nhận sâm banh.

Cô xem Lục Ngộ Hàn là trưởng bối, là người nhà hòa ái dễ gần, nhẹ nhàng mà cùng anh ta chạm cốc, uống một ngụm sâm banh.

"Tôi hình như trước giờ không biết hài hước rồi!" Lục Ngộ Hàn khoe miệng nhiễm ý cười, ánh mắt lại như bàn thạch kiên định.

Cho nên, anh ta là thật sự!

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên cảm thấy được Lục Ngộ Hàn có phần không thích hợp, còn không có kịp để cô suy nghĩ, hiện trường xuất hiện âm thanh ồn ào nhốn nháo.

Cô cùng Lục Ngộ Hàn cùng chung nhìn về phía cửa.

Lễ phục màu đen, quần áo trong màu trắng, cần cổ đeo càvạt đen, toát lên vẻ tôn quý, hơn một tia phiêu dật. Anh giống như bất luận mặc cái gì, cũng đều đẹp như vậy, mê người. Mà còn, bất luận tham dự bất luận cái trường hợp gì, đều thu hút sự chú ý của vạn chúng.

Ngắm thía vàng lớn lên, trời sinh vương giả, liền là như vậy.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim là vài năm nay bị Đường Hạo Nam "Huấn luyện" cường đại!

Nhưng mà, giờ phút này khi cô nhìn em gái cùng cha khác mẹ của chính mình thân mật kéo cánh tay Đường Hạo Nam xuất hiện khi đó, trái tim dù có cường đại thế nào vẫn lại là bị chấn động đến chỗ!

Mặc dù em gái Hạ Khả San vẫn còn là sinh viên, nhưng nhiều khách ở đây, vẫn lại là có người nhận ra cô ta rồi!

Bạn gái đêm nay của Đường Hạo Nam không phải người vợ hợp pháp của anh Hạ Nhất Nhiễm, mà lại là em vợ. Điều này làm cho người ta không thể không liên tưởng cái gì!

Nhìn trên mặt Hạ Khả San kia tươi cười thẹn thùng, Hạ Nhất Nhiễm bên tai vang lên cảnh báo!

Chẳng lẽ Đường Hạo Nam đến em gái của cô cũng cần phải tranh chấp sao?!

Ánh mắt sắc bén của Đường Hạo Nam vẫn lạnh lùng nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm, người phụ nữ chết tiệt này, vậy mà đến cậu của anh cũng dám dụ dỗ!

"Cậu..." Đường Hạo Nam mang theo Hạ Khả San đứng ở trước Lục Ngộ Hàn, coi như không có Hạ Nhất Nhiễm, hướng Lục Ngộ Hàn chào hỏi, Hạ Khả San cũng đi theo hô "Cậu".

Lục Ngộ Hàn cười nhạt gật đầu, tay phải vỗ xuống bả vai Đường Hạo Nam, một vẻ trưởng giả đối với vẫn bối hòa ái dễ gần, "Mang ta đi vào giới thiệu khách khứa đi!" Lục Ngộ Hàn nói xong, đem Đường Hạo Nam lôi đi, vút lại Hạ Khả San.

"Chỉ, anh rể!"

"Em theo chị qua đây!" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ cảm kích Lục Ngộ Hàn kéo Đường Hạo Nam đi tới, cũng không quên anh ta có phải cố ý hay không. Cô giữ chặt Hạ Khả San, liền hướng cửa sau hội trường đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Là mày không bản lĩnh nắm được trái tim đàn ông

"Hạ Khả San! Em đâu óc bị úng nước sao? Đường Hạo Nam là anh rể của em!"

"Anh rể? Chị gái thân yêu à, anh ấy có coi chị như vợ mình sao? Anh ấy đúng là chính miệng nói với tôi, anh ấy căn bản không thích chị! Chị ở Đường gia cũng là cái tượng gỗ, các người sớm hay muộn là muốn ly hôn!"

Trên lối thoát hiểm của khách sạn, Hạ Nhất Nhiễm cùng Hạ Khả San đang cãi vã, Hạ Khả San buông lời châm chọc.

Nghe lời của cô ta, Hạ Nhất Nhiễm lòng tràn đầy bi ai, khoe miệng dâng lên nụ cười trào phúng, "Hạ Khả San, em cho là Đường Hạo Nam cùng chị ly hôn rồi, em có thể gả cho anh ta sao? Đường Hạo Nam coi Hạ gia chúng ta đều là kẻ thù!" Cái người em gái này từ trước đến nay tùy hứng, nhưng cô thấy nó tuổi còn nhỏ, lại là em gái của chính mình, không thể không quán cô ta.

Tuy bọn họ chỉ là cùng cha khác mẹ, nhưng mà...

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị thôi đi! Nếu anh rể đối với nhà của chúng ta như thế, vậy chị như thế nào vẫn còn không cùng anh ấy ly hôn?!" Hạ Khả San bên nhon phản bác.

Hạ Nhất Nhiễm không nói gì.

"Chị không phản đối đúng không? Mẹ tôi nói quá không sai, chị chính là kẻ tiện nhân!" Hạ Khả San lại mắng cô một câu, sau đó, nhấc váy lễ phục lên, chạy.

Trong lối thoát hiểm, theo thanh âm biến mất, hệ thống đèn cảm ứng cũng tắt hết, Hạ Nhất Nhiễm hai tay ôm ngực, đứng ở trong góc lối đi nhỏ tối đen sì, thân thể một mùi tựa vào trên vách tường lạnh băng.

A... Tiện nhân...

Khóe mắt có chất lỏng ấm áp rơi xuống, ánh mắt không khô khốc như thế rồi.

Tiệc rượu vẫn còn tiếp tục, Đường Hạo Nam mỹ lực không gì sánh kịp giống như chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trắng sáng, chỉ là, cặp mắt mê người của anh một mực tìm kiếm một bóng dáng, một lần lại một lần, đều đã không thấy được người muốn nhìn đến kia!

"Xin lỗi không tiếp được!" Thu lại nụ cười tà mị, lãnh đạm nói một câu, bỏ lại một đám khách khứa, ra khỏi hội trường!

"Anh rể!" Hạ Khả San nâng váy đuổi theo, Đường Hạo Nam ngồi lên một chiếc xe màu đen có rèm che, nghiêng ngang mà đi!

...

Nhà cũ Hạ gia

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xuất hiện, để cho người hầu Hạ gia cực kỳ ngoài ý muốn, bởi vì vị đại tiểu thư này từ sau khi kết hôn, liền không trở về nhà mẹ đẻ một lần!

Cố Tú Văn từ trên cầu thang xoắn ốc màu trắng ngàchạm rãi đi xuống, ở chỗ giữ cầu thang liền đứng lại, bà ta hai tay ôm ngực. Phong thái trên cao nhìn xuống, vẫn còn vưon lại nụ cười xấu xa.

"A, đại tiểu thư Hạ gia còn nhớ rõ cửa lớn nhà mẹ đẻ nha!"

Trong tay nắm chặt túi xách Hạ Nhất Nhiễm hơi ngửa đầu, "Tôi là tới tìm cha tôi!"

Cố Tú Văn hừ lạnh, ý cười châm chọc trên mặt càng sâu, chậm rãi xuống lầu, "Mày còn có mặt mũi gặp cha mình?" Giọng điệu lờn biếng, ngữ khí chứa đầy châm chọc.

"Đường Hạo Nam chính công ty chúng ta thời điểm, cha mày muốn gặp mày, mày tại sao không gặp ông ấy?" Cố Tú Văn đã đi xuống lầu, trên thân mặc bộ sườn xám được cắt may thủ công, dáng người thon thả, tao nhã, nhưng, trong lời nói, cảm thương mang còn.

"Đường Hạo Nam chính công ty Hạ gia, là các người gieo gió gặt bão, tôi dựa vào cái gì giúp các người thu dọn cục diện rối rắm? Lúc trước các người đưa tôi lên giường Đường Hạo Nam. Khi đó, như thế nào không nghĩ tới hôm nay?"

Chuyện cũ không muốn nhớ lại, nhìn vị mẹ kế này, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng oán hận, giống một đoàn bóng, ngăn ở trong tổ, không đau không ngứa, lại ngọt ngọt đến mức làm cho người ta thờ không nói!

Cố Tú Văn sắc mặt nháy mắt tiền thay đổi, vẻ mặtcăng thẳng, cứng ngắc, răng nanh cắn chặt!

"Bồ ơi! Cha không muốn gặp tôi cũng không sao. Tôi tới là nghĩ muốn nhắc nhở các người một câu, đem con gái bảo bối của các người quản cho tốt đi! Để tin tức cùng anh rể loạn luân truyền đi khắp nơi, đến lúc đó, vút chính là mặt mũi của các người!" Hạ Nhất Nhiễm không có đối với mẹ kế khách khí, bà ta đối với cô không tốt, cô cần gì phải khách khí?!

Nhưng mà, liền là như vậy bất ngờ không phòng ngư, Cố Tú Văn tao nhã coi bỏ áo khoác, dương tay liền cấp cho Hạ Nhất Nhiễm một bạt tai!

Hạ Nhất Nhiễm nửa bên mặt má nhát thời nổi lên năm ngón tay.

"Nói con gái của tao cầu dẫn đàn ông của mày, sao không nói ngược lại là mày không bán linh nằm giữ được trái tim Đường Hạo Nam? Đồ vô dụng! Vũ Trần! Đem con tiện nhân đó đuổi ra ngoài cho tôi!" Cố Tú Văn nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu đi đến cửa thang lầu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng kia, trái má nóng rát, "Hạ Khả San nếu là lại tiếp cận Đường Hạo Nam nửa bước, tôi liền nói ra sự thật năm đó với anh ấy. Để rồi coi, đến lúc đó, các người liền chờ phá sản đi!"

"Ha... Ha ha..." Cố Tú Văn đi đến trên cầu thang xoay người lại, trào phúng cười lên tiếng, "Mày thật đúng là không biết tự lượng sức mình, Đường Hạo Nam sẽ tin mày sao? Liền tính tin, thì đã làm sao? Mày cũng đừng quên Đồng Y Mộng vẫn là người thực vật!"

Đồng Y Mộng, cái tên này, để cho chỗ chỗ yếu ớt sâu trong đáy lòng Hạ Nhất Nhiễm không chỗ ẩn trốn.

Cô giống một kẻ tội nhân.

...

Đồng Y Mộng, là người duy nhất trong lòng Đường Hạo Nam. Bọn họ là một đôi yêu nhau, Đường Hạo Nam vốn dĩ muốn kết hôn với cô ấy.

Vào một đêm bốn năm trước, Hạ Nhất Nhiễm bị mẹ kế Cố Tú Văn thiết kế, đưa lên giường Đường Hạo Nam.

Bọn họ bị Đồng Y Mộng bắt gian tại trận, Đồng Y Mộng chịu không được đã kích này, không không chế được chạy đi mất, xảy ra tai nạn xe cộ, thành người sống đời sống thực vật, đến nay lại vẫn nằm ở trong bệnh viện.

Bờ kènh cạnh bến tàu, Hạ Nhất Nhiễm cầm trong lon bia trong tay mạnh uống cạn, uống xong, dùng lực đem lon vứt vào trong sông. Ngay sau đó lại mở một lon, trong đầu tất cả đều là những cái chuyện cũ khiến người ta không muốn nhớ đến này.

Người đàn ông bóng dáng cao lớn hướng tới bên này đi tới sau lưng cô, cách đó không xa đứng lại, một đôi mắt thâm màu, rốt cục có thể làm cản, tham lam nhìn bóng dáng đơn bạc kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mặt của cô làm sao vậy?!

Từ lúc sinh ra trên cuộc đời này, con đường cô đi luôn phủ đầy bụi gai.

Cho dù con đường phủ kín bụi gai, cô cũng đi được tao nhã, ung dung. Cũng không yếu đuối, không rơi nước mắt, ngăn cao đầu mà bước đi.

Bởi vì, cô là một con nhím toàn thân có gai, có gai bảo hộ, những Bụi Gai đó làm sao có thể thương tổn đến cô?

Nhưng lúc này, Lục Ngộ Hân lại nghe được tiếng khóc của cô, thanh âm ai oán, thê lương, giống như tiếng than thở quuyền.

Cô say, đầu óc chóiang vằng không rõ ràng, không chế không nổi nước mắt trân quý của mình, tùy ý chảy theo dòng. Giống như có thể hòa tan nặng nề trong lòng ngực, giống như khóc lớn một hồi sẽ dễ chịu một chút!

Ban đêm, trăng sáng, bờ sông, bến tàu, một người con ái thương tâm ngồi một mình co ro khóc thất thất, thật thê lương.

Hình ảnh u buồn, thương cảm, bóng dáng đơn độc cô đơn, khiến người người thương tiếc.

Lục Ngộ Hân là vì kim lòng không được trước hình ảnh đó mà đi tới, tiêu sái ở bên người cô ngồi xuống, mùi khói thuốc nhân nhạh hòa với khí tức thành thực của người đàn ông, Hạ Nhất Nhiễm thất vọng quay sang, không phải người đó.

Không phải Đường Hạo Nam.

Cái người đàn ông đó đã từng có thể trước tiên tìm đến cô ở trên bờ sông!

Không phải anh!

Nước mắt rơi xuống được càng mãnh liệt hơn, "Cậu..." Cúi đầu hô một câu.

Lục Ngộ Hân nhẹ nhàng mà vỗ vỗ vai phải chính mình kế tiếp vai cô, cô mím môi cười khổ, đầu tự nhiên tựa vào đầu vai anh ta, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt kiềm ném, ào ạt rơi xuống.

Nước mắt cô hơn phân nửa là vì Đường Hạo Nam mà rơi, Lục Ngộ Hân biết.

Cánh tay phải vưon ra ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng mà vỗ cánh tay cô, "Em đừng nào thì mới không còn vì tên tiểu tử Hạo Nam kia rơi lệ?"

"Nhanh, nhanh..." Cô cười nói, hít sâu một hơi, xoa xoa nước mắt, "Cậu, con mời người uống rượu!" Cô quay đầu, tươi cười xà gạo, cầm một lon bia, đưa cho anh.

Dưới ánh trăng, nhìn cô giống như đứa bé, gầy lắt, sáng khoải kéo ra nắp bật, ngửa đầu liền uống.

Lục Ngộ Hân thấy cô như vậy, khẽ môi gió lên, cũng mở mồm kéo, cùng cô uống, cùng điên với cô.

Ở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm, Lục Ngộ Hân là trường bối, một người trường bối rất hòa ái dễ gần, là một trong số ít bằng hữu của cô. Mà còn, anh cùng Đường Hạo Nam quan hệ rất không tệ, Đường Hạo Nam cũng cực kỳ kính trọng anh.

Đối với Lục Ngộ Hân, cô không nửa điểm phòng bị.

Đường Hạo Nam tại hội trường phát hiện cô bất tích không thấy bóng dáng về sau, cho rằng cô chịu không nổi đá kích, trước tiên liền về nhà, về nhà tìm, không có cô.

Tìm một vòng lớn, mới tìm được này!

Không nghĩ tới chính là, cô vậy mà lại cùng cậu của anh vai kề vai cùng nhau ngồi ở bến tàu uống rượu, lại vẫn còn vừa nói vừa cười!

Nháy mắt, giận dữ sợ!

Cho tới bây giờ, đều là anh trước tiên có thể tìm đến cô!

Cô muốn như thế nào, câu dẫn cậu của anh sao?!

Hạ Nhất Nhiễm, cô lại vẫn thật không biết xấu hổ!

"Cô đứng lên cho tôi!" Người đàn ông nổi giận đùng đùng, vọt tới phía sau bọn họ, một tay kéo lấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi trên đất, động tác ngang ngược thô lỗ, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, thân thể không ổn định, tựa vào trong lòng anh.

"Hạo Nam!" Lục Ngộ Hân đứng lên, lạnh giọng khiển trách.

"Cậu, cô ấy tuy là cháu dâu của người, nhưng mà, đêm hôm khuya khoác như vậy, cô nam quà nữ cùng một chỗ, để cho người ngoài nhìn thấy, không tốt đúng chứ?" Đường Hạo Nam một cánh tay giữ lấy eo Hạ Nhất Nhiễm nhốt chặt cô lại, khỏe miệng cong lên mang đầy ý cười châm chọc, khí thế không giận mà uy mười phần.

Đây là lần đầu tiên trong đời Đường Hạo Nam đối với Lục Ngộ Hân nói nặng lỗ mắng!

Bởi vì Hạ Nhất Nhiễm, cái người vợ hữu danh vô thật anh vứt bỏ xem không bằng rác rưởi này!

"Anh buông ra!" Hạ Nhất Nhiễm vùng vẫy.

"Cô câm miệng cho tôi! Trở về sẽ xử lý cô!" Đường Hạo Nam khiển trách xong, một tay đem Hạ Nhất Nhiễm bồng lên, tư thái như đế vương ôm sủng thiếp, ở trước mặt Lục Ngộ Hân rời đi - -

Người đàn ông ấy đứng yên tại chỗ, hai gấu gao nắm lại thành nắm đấm, cắn chặt răng. Anh, tro mắt nhìn người con gái mình yêu thương nhất bị chính cháu trai mình ôm rồi đi, một cái lon bị anh đá bay, rơi vào mặt sông phẳng lặng tạo nên gợn sóng!

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ném vào ghế lại phụ của chiếc xe việt dã Sahara Arctic Wrangler màu đỏ thẫm, cô đã uống nga nga say, bị ném mạnh đến choáng váng đầu nghĩ muốn nôn.

Xe việt dã đang chạy băng băng, Hạ Nhất Nhiễm không thất dậy an toàn, hai tay chặt vật nắm chặt tay vịn, "Anh lái chậm một chút!"

"Két..."

"A..."

Đột nhiên dừng lại, thân thể của cô gần như muốn bay ra ngoài, bị anh đúng lúc giữ chặt, ngồi lại trên ghế.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô là muốn chết sao?!" Ghế kê bên tài xế bị anh hạ xuống, anh lần người dè ở trên người cô, một tay nắm chặt cổ áo liền thân váy của cô, vẻ mặt lạnh lẽo dọa người!

Sợ tóc rơi loạn đĩnh ở trên mặt, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến khuôn mặt tuấn tú mơ hồ trước mắt, cô lại làm gì chọc giận anh rồi sao?!

"Đến cậu của tôi cô đều muốn câu dẫn? Sao nào, một mình trông phòng bốn năm, tịch mịch khó nhịn rồi hả?!" Không thể không nói, ánh mắt cô mê ly, sợ tóc rơi loạn loạn, đôi môi nhìn vào mềm mại phần nộm hồng hồng tron bóng. Khuôn ngực mềm mại, cùng với tư thế ái muội này...

Thật đúng là gọi lên dục thú của anh!

Bụng dưới như bị thiếu cháy một dạng, đau rồi!

Ngoại trừ đêm đó bị cô thiết kế phát sinh quan hệ, kết hôn đã bốn năm, anh không chạm qua cô!

"Đường Hạo Nam! Anh nói lưu nói vượn cái gì!" Cái tên biến thái này vậy mà đến cậu của mình cũng cần phải hoài nghi?!

"Đừng đem người khác cũng nghĩ xấu xa, vô si giống anh!" Cô không sợ chết phán bác lại một câu, bởi vì nghĩ tới em gái Hạ Khả San!

"Ha - - cô còn dám theo tôi nói cái này? Năm đó là ai không biết xấu hổ leo lên giường của tôi?!" Một tay giữ lấy cằm của cô, sợ tóc trên mặt cô buông rơi.

"Mặt của cô làm sao vậy?!" Nửa bên mặt sưng đỏ, rõ ràng hiện lên dấu nắm đầu ngón tay.

"Ai làm?!"

Đường Hạo Nam lại bạo gầm lên một tiếng, lại có người dám đánh người của Đường Hạo Nam anh?!

Ngực căng thẳng, cả trái tim cứng rắn băng lãnh, bất ngờ không phòng ngự lại đau rồi...

Tự dựng giờ lười làm bộ này quá. >"<

Ko biết do tác giả hay do bản raw tui lấy ko đúng nguồn mà ý nó rời cmn rạc, giống như chỉ có cái sườn tui phải triệu khai rồi viết ra. T~T cơ mà tìm nhiều bản nó cũng vậy nên chả biết làm sao

Gần đây toàn gặp chuyện ko vui nữa, công việc thì quá trời, có nên nghỉ 1 thời gian ko nhỉ??? Chứ giờ 1c/ngày tui còn ko đảm bảo được T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Anh có thể ức hiếp cô, nhưng người khác không thể!

Anh ức hiếp cô, nhục nhã cô thì được, nhưng mà, người khác không thể!

Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, như là không có nghe đến vẻ mặt hoảng hốt, hồi ức kéo về lúc nào đó.

Đã từng, mỗi lần cô bị mẹ kể khi dễ hậu, có người thiếu niên, tổng hội giúp nàng "Bảo thù" bấy giờ đây, người kia đã không tồn tại nữa rồi!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô chết rồi sao? Tôi hỏi cô là bị ai đánh?!" Trả lời tôi!" Cuồng nộ khiến chút lòng thương hại của mình đối với cô đuổi đi, Đường Hạo Nam tiếp tục truy vấn, âm thanh đĩnh tai nhức óc!

"Là cái người mẹ kế kia của tôi! Nói cho anh thì lại như thế nào? Tôi bị bà ta đánh, anh không nên vui về sao?!" Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn đôi mắt bồ câu, lớn tiếng phản bác, đẩy anh ra, thừa dịp Đường Hạo Nam không chú ý, cô thần tốc xuống xe!

Trái tim kêu ngao hung hăng chấn động, Đường Hạo Nam sợ sệt, giây lát đã đi xuống xe.

Chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi xồm bên cạnh con đề, chặt vật nôn!

Về mặt anh chăm chọc cười cười, chậm rì rì đi đến bên người cô.

"Cô không phải rất lợi hại sao? Như thế nào không phản kháng? Hừ! Tôi biết rõ, cô lại vẫn đang giả vờ, giả vờ yếu ớt, giả vờ Bạch Liên hoa, nén giận bị đánh, để cho cậu của tôi thương cảm cô đúng không?" Nghĩ đến tội cô đã phạm phải, Đường Hạo Nam đối với đã còn có nửa điểm đau lòng!

Không thể lại bị cái người phụ nữ mặt ngoài Bạch Liên hoa, thực tế lòng dạ rắn rết này lừa gạt rồi!

Cô còn đang nôn, ngón tay đưa vào trong yết hầu móc họng, đem ô ủa trong bụng bức đi ra, Đường Hạo Nam chăm chọc khiêu khích, vẫn lại là sắc bén như thế!

"Không phản đối rồi hả?" Cô không nói một tiếng, lại vẫn ngồi xồm ở kia, anh nhắc chân, đá đá cô.

Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm trong giây lát đứng dậy, quay đầu, dưới ánh trắng, đôi mắt của cô như băng phong phóng đến, hàm răng cắn chặt.

"Cô còn dám trừng tôi thử xem?!" Anh vung nắm đấm, Hạ Nhất Nhiễm đã quay đầu bước đi.

"Cô đứng lại đó cho tôi!" Đường Hạo Nam đứng tại chỗ, hướng về phía bóng lưng cô kêu hô, cô giống như không có nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước, đi được rất nhanh, giày cao gót mài chân gây đau dóm, cô dứt khoát đá rơi xuống, nhặt lên giày da, hai chân đi ở trên con đề.

Trên đê gió đêm không nhỏ, thổi mái tóc quăn của cô, miệng vừa chua vừa đắng, tư vị kia, so ra vẫn kém chua xót trong lòng.

Ở trong lòng anh, trước kia Hạ Nhất Nhiễm chính là già vờ thương cảm, là kẻ tiện nhân!

Nếu không phải vì cô, anh cùng Đồng Y Mộng hẳn không bị chia rẽ, Đồng Y Mộng hẳn không lại vẫn nằm ở trong bệnh viện!

Đúng, cô là tiện nhân, là tội nhân!

Nhưng mà những thứ này là ai tạo thành?!

Cô cũng là người bị hại!!!

Hạ Nhất Nhiễm mạnh xoay người, người kia, còn đứng tại chỗ, trong góc tối đen sì kia, lóe ra ánh sáng tàn thuốc.

Cô xoay người rồi!

Đường Hạo Nam khóc miệng theo bản năng dương lên, thấy cô hướng về bên này bước đến, liền biết, cô trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của cô!

Cô có thật nói cho anh biết sự thật!

Nói cho anh, cô ít nhất ở trong lòng anh hẳn không đáng khinh như vậy...

Nhưng mà cô ích lợi gì chứ?!

Vô dụng, anh không thích cô, vứt bỏ cô, xem cô như gế rách. Anh vẫn yêu Đồng Y Mộng! Bọn họ mới đúng một đôi, cô chỉ có thể trốn ở góc, hãm mộ Đồng Y Mộng!

Khoảng cách chỉ 300 mét, đi mỗi một bước, lòng bàn chân giống như đang dẫm lên trên đường cái rải đá gập gềnh, mỗi một bước, toàn tâm đều đau càng thêm đau.

Đoạn đường này đi, giống một dài như cả thế kỷ.

Đến khi đi đến cạnh anh khi đó, cô cứng rần đem mắt nước mắt bức về, một đôi mắt trong veo nhìn chăm chăm người đứng ở chỗ không xa kia, người đã từng đã cho cô ảm áp cùng bao hộ yêu thương, đã từng là ánh trắng sáng soi sáng đáy lòng tối tăm của cô.

Đã từng mà thôi.

Trong bốn năm qua Đường Hạo Nam mang cho cô, chỉ có vô tận hành hạ cùng khuất nhục.

Đầu thuốc lá bị anh giẫm dưới chân, nặng nề mà nghiền áp, sau đó, bị anh đá vào trong cống thoát nước.

"Chạy đi, như thế nào lại trở lại rồi? Không nghĩ muốn tiếp tục già vờ thương cảm nữa sao?" Thanh âm tăng lên chứa đầy vẻ châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu đứng ở bên cạnh anh.

"Đường tổng, thực xin lỗi, tôi sai rồi. Tôi hôm nay không nên tại studiog khó xử Chu tiểu thư, không nên rời khỏi hiện trường tổ chức tiệc tối, không nên tới bến tàu cùng Lục tổng uống rượu, không nên chống đối người." Cô cúi thấp đầu, gằn từng tiếng, âm thanh không lớn không nhỏ, ngữ khí bình tĩnh, thái độ thành khẩn.

Cùng anh đấu, không có kết quả tốt, chỉ biết dỗi lấy càng thêm nhục nhã cùng hành hạ.

Cô hôm nay phạm sai lầm, mười phần sai.

Nhìn đến cô ở trước mặt mình khuất phục, anh vì cái gì không cảm nhận được một chút vui vẻ, trong lòng cảm thấy được ít đi cái gì.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô có biết hay không, đáng vờ thấp kém của cô ở trước mặt tôi, nhìn vào thật sự, cực kỳ ti tiện!" Giữ chặt mặt cô, dẫu nắm ngón tay kia rõ ràng còn ở đó.

"Đường tổng, người đã quên rồi, tôi chính là kẻ tiện nhân mà." Tâm như tro tàn, cô mặt không chút thay đổi tự giễu.

Gặp cô như vậy, Đường Hạo Nam tức giận, lại không thể nào phát tiết, mà còn, anh vì cái gì lại đau lòng rồi hả?

"Coi như cô còn thông minh!" Gằn từng chữ, anh nghiêng rãnh nghiêng lợi, xoay người lên xe, cô vội vã cũng đi theo, thức thời ngồi ở phía sau.

Cô cúi đầu, đem chính mình chìm ngập trong bóng tối đen sì trong xe.

Qua một lúc lâu sau, bên trong xe an tĩnh lại, ai cũng không nói chuyện, chỉ có tiếng động cơ cùng tiếng gió ma xát thân xe.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô đang làm sao?!" Anh vừa lái xe, thỉnh thoảng lại xuyên thấu qua kính chiếu hậu bên trong xe, nhìn cô ngồi ở phía sau.

Có rất nhiều lần trước kia, anh tận mắt nhìn đến cô bị mẹ kế ức hiếp, trốn ở một góc tối một mình liếm miệng vết thương, cái cô bé tội nghiệp, cô đơn hướng nội.

"Tôi đang tính thôi gian, còn có nửa năm là ba ngày, chúng ta là có thể ly hôn rồi!" Cô ngẩng đầu, trong giọng nói mang theo ý cười, tìm lại cơ rút đau đớn. Nói ra này nọ câu này khi đó, như là như trút được gánh nặng, vừa khổ chất không chịu nổi.

Sáng giờ bận đi xả giận, giờ mới có thời gian làm =>)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Còn có nửa năm ly hôn

Thì ra đoạn hôn nhân buồn cười, không tình yêu, ghê tởm này, cũng chỉ còn lại nửa năm thôi!

Đường Hạo Nam sau khi nghe xong, ngón tay dài thô lỗ coi bỏ khuy áo somi trước ngực, phiền nào thờ hắt ra.

Trong xe một mảnh lặng im, Đường Hạo Nam nắm chặt tay lái, tầm mắt nhìn chăm chăm phía trước, Hạ Nhất Nhiễm tầm mắt rơi vào sau lưng anh.

Năm năm, cuối cùng cũng sắp vượt rồi, cô liền có một loại cảm giác được giải thoát.

"Tĩnh rõ ràng như thế, vội và thoát khỏi tôi như thế, tìm tình yêu mới sao?" Giọng điệu châm chọc của Đường Hạo Nam trước sau như một vang lên, anh cuối cùng cũng sắp thoát khỏi cái người phụ nữ vô sỉ thấp hèn này rồi! Haha! Anh hiện tại rất muốn mở bình sâm banh chúc mừng!

Cô trầm mặc, anh xem như cô ngầm thừa nhận.

"Cô đã là thứ tàn hoa bại liễu như vậy, đừng hy vọng gã được người nào tốt hơn! Nếu không muốn tôi giúp cô xem xét lựa chọn vài đối tượng không? Tôi quen biết không ít ông chủ lớn giàu có, nhà giàu mới nổi, rất hợp với khí chất của cô!" Lời nói ác độc của người đàn ông không buông tha bất luận cái cơ hội gì nhục nhã cô, biết rõ rành rành anh là đang nhục nhã mình, nhưng lòng Hạ Nhất Nhiễm như cũ bị đâm trúng rồi.

Đường Hạo Nam, anh có biết hay không, đêm đó, người mẹ kế Cố Tú Vân kia của em chính là nghĩ muốn đưa em lên giường của một tên nhà giàu mới nổi đó, nhằm lần thế nào lại đưa vào phòng anh!

Hạ Nhất Nhiễm ngẫu nhiên sẽ nhớ lại đoạn ký ức khiến không chịu nổi năm đó, nếu có thể quay ngược trở lại cô thật sự nguyện một đêm đó cô lên giường của kẻ nhà giàu mới nổi được mẹ kế cô sắp xếp kia!

Như thế, liền đều không có toàn bộ kết quả hôm nay rồi!

Nói vậy, Đường Hạo Nam vẫn còn có thể là cái người đàn ông mang cho cô ảm áp kia...

"Hạ Nhất Nhiễm, cô hẳn không phải đang khổ sở chứ?" Thấy cô này giờ không nói gì, anh lại tiếp tục châm chọc, trong lòng lại dâng lên khó chịu.

"Đường tổng, tôi tại sao phải khổ sở? Còn có, trước tiên phải chúc mừng Đường tổng, cuối cùng có thể thoát khỏi ta cái tàn hoa bại liễu như tôi rồi!" Chẳng muốn trả lời anh, nhưng không trả lời anh cũng sẽ không dễ dàng tha cho cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm từ này, cô sao lại có khả năng khổ sở?!

Đường Hạo Nam cảm thấy được chính mình "Tự mình đa tình", trong lòng thật sự căm tức!

...

Biệt thự Đường gia, đèn đuốc sáng trưng.

Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm rất ít khi cùng nhau trở về, cho nên, khi hai người bọn họ cùng nhau đi vào cửa, trong phòng khách, tất cả mọi người cực kỳ ngạc nhiên.

"Anh họ, người ở đầu tìm được cô ta? Hẳn không là cô ta ra ngoài tìm đàn ông, bị anh bắt gian tại trận chứ?"

Đang nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm váy liền áo nhiều nếp nhăn, trên mặt vẫn in dấu năm ngón tay khi đó, em họ của Đường Hạo Nam con gái của cô cả anh từ trên ghế sofa đứng lên, không lớn không nhỏ đối Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc. Cô ta biết, anh họ không thích Hạ Nhất Nhiễm, có thể nói là oán hận!

"Cô ấy có can đảm đó sao?" Đường Hạo Nam sâu xa nói một câu, ở trên ghế sofa ngồi xuống, nhắc chân bắt chéo.

"Tôi lên lầu nghỉ ngơi rồi." Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải người dễ bị ức hiếp, ở trong mắt cô, nơi này người nào cũng chưa tư cách nhục nhã cô! Lãnh lĩnh đạm đạm nói xong liền muốn lên lầu.

"Coi cái bộ dạng lời thời lếch thếch kia đi, thật đúng là coi mình như Thiếu phu nhân!" Chị họ của Đường Hạo Nam, Đường Hạo Hâm giương giọng chăm chọc, ngồi bên người chính là chồng cô ta Khương Dư Hằng.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô đứng lại!" Mẹ của Đường Hạo Nam, Lục Uyển Thu lúc này đứng lên, lạnh giọng khiển trách.

"Mẹ, xin hỏi có cái chuyện gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm xoay người, hỏi một câu.

"Hạ Nhất Nhiễm, trong mắt cô còn có tôi cái trường bối này sao?!"

"Mẹ, chỉ đau trong mắt nào có người a...! Người ta có bà nội đã mất cho chỗ dựa nha!" Em gái Đường Hạo Nam, Đường Hạo Duyệt thêm mắm thêm muối nói.

Hạ Nhất Nhiễm một câu cũng chưa nói, người một nhà này đối với cô nhục nhã, cô luôn là lựa chọn tại trái nghe tai phải ném, mà người chồng hữu danh vô thực kia của cô, chính đang hưng trí đạt dào nhìn cô bị nhục nhã, anh thậm chí hít mũi, cười xem trò hay.

Úc hiếp chăm chọc cô, vẫn là chuyện anh làm không biết mệt!

"Duyệt Duyệt à, đây là vì không giáo dưỡng tạo thành, một đứa có mẹ sinh không mẹ dạy dỗ tới cùng là không như vậy đó." Lục Uyển Thu ôm con gái nhỏ, khắc nghiệt chăm chọc Hạ Nhất Nhiễm.

Người không mẹ dạy dỗ.

Một câu này thực sự đã đâm trúng chỗ đau của Hạ Nhất Nhiễm!

"Các người muốn mắng tôi như thế nào cũng đều có thể, nhưng mà, đừng kéo mẹ tôi vào nissoi!" Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng bạo phát, không để ý Đường Hạo Nam ở đây, không để ý hậu quả!

Về mặt Đường Hạo Nam cũng lặng lẽ không tiếng động thay đổi, một con người đen sâu xa nhìn cô.

Lúc này, Lục Uyển Thu đứng đứng dậy, bước đi đến trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Duyệt cũng đi theo, "Cô chính là không mẹ dạy, mẹ tôi cũng không nói gì sai!"

"Hạ Nhất Nhiễm, tôi là mẹ chồng của cô, hôm nay tôi liền thay mẹ cô dạy dỗ cô..."

"Đủ rồi!" Ngay khi Hạ Nhất Nhiễm cho rằng mẹ chồng đang muốn đánh mình lúc đó, Đường Hạo Nam đột nhiên đứng lên, lạnh giọng quát, tất cả mọi người liền ngẩng ngẩng cả người.

Dáng người cao ngất chân dài bước nhanh, hướng tới bên này đi tới, vẻ mặt nghiêm túc, "Cái này này tới cùng ai là làm chủ? Đều trở về phòng hết cho tôi!" Lúc anh đang nói câu đó, đã đi đến bên người cô, bắt lấy cổ tay cô, kéo cô lên lầu.

Hạ Nhất Nhiễm lờ mờ, những người khác cũng ngu ngơ, Đường Hạo Nam không phải vô cùng căm hận Hạ Nhất Nhiễm à?

Đây là đang hát tuồng gì vậy?

Bất quá, Đường Hạo Nam từ trước đến nay âm tính bất định, phúc hắc thâm trầm, liền ngay cả Lục Uyển Thu cái người mẹ thân sinh ra anh cũng đoán không ra tâm tư thật sự của con trai mình.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết Đường Hạo Nam rốt cuộc đang muốn chơi trò gì, vừa đánh vừa xoa hay lòng nổi lên chút thương hại với cô sao?

Anh vừa mới tại sao phải giúp cô?

Tuy rằng, cũng không tính là giúp cô.

Cổ tay bị anh lôi kéo, cô đi theo phía sau anh, đi dọc trên hành lang, cô có chút thất thần nhìn bóng lưng anh, đã quên là từ lúc nào, Đường Hạo Nam đã từng như vậy, lôi kéo cô đi, cô đi theo phía sau lưng anh, cảm giác thật ấm áp.

Anh đẩy ra cửa phòng ngủ chính, lôi kéo cô đi vào.

Đây là phòng của bọn họ, sau khi kết hôn anh chưa từng ở qua một đêm!

Hiện tại, thật sự là ko có rảnh như trước nữa. Công việc khá bận T~T

Au chỉ hứa là sẽ cố gắng mỗi ngày 1c thôi. Nhưng ko dám chắc. Có thể 2ngày 1c cũng ko chừng. Qua 1 thời gian rảnh hơn rồi tính nhè ^_^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 8: Nghĩa vụ người vợ

Vào phòng, Hạ Nhất Nhiễm trước tiên liền hướng phòng tắm chạy, cô nóng lòng đem toàn thân chặt vật tẩy rửa sạch đi.

Bốn năm qua Đường Hạo Nam chưa từng chạm qua cô dù chỉ một ngón tay, cho nên, cô không có bất luận cái phòng bị gì với anh, trước dùng nước súc miệng súc miệng, cởi quần áo xong, liền khăn cấp đi vào bồn tắm mát xa lớn trong nhà tắm.

A! Rất cực thoải mái hơn!

Cô nhắm hai mắt, ngâm mình ở trong bồn tắm, hưởng thụ giây phút yên tĩnh quý giá.

Cửa nhà tắm bị người nhẹ nhàng kéo ra, phòng tắm to như vậy, ở tận cùng, trong bồn tắm mát xa lớn xa hoa hơi nước nóng bốc lên, một cô gái đang nằm ở trong bồn tắm, nhắm mắt dưỡng thần.

Mặt nước trong suốt thấy đáy, là cô trần như nhộng với những đường cong mê người.

Bụng dưới của Đường Hạo Nam một trận bành trướng. Chết tiệt, anh vậy mà nhớ tới đêm hôm đó bốn năm trước, sự khải khao cùng non nớt của cô khiến anh dục hóa toàn thân!

Hạ Nhất Nhiễm loáng thoáng người thấy thấy mùi thuốc lá nhàn nhạt, trong giây lát, cô mờ mịt hai mắt, lúc nhìn đến Đường Hạo Nam không biết từ nào thì vào khi đó, hai tay cô lập tức phòng bị ôm lấy ngực, thu hai chân lại, cuộn mình ngồi ở trong bồn tắm, che giấu thân thể lả lơi của chính mình.

"Anh vào đây để làm gì?" Nhìn lên thấy người đàn ông thân mặc áo ngủ, cao quý như thần, nhưng cũng giống như ác ma một dạng, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt.

Chưa từng gặp qua tình cảnh như vậy, cô trong lúc này không biết nên ứng đối như thế nào!

Người đàn ông mỗi móng hơn nhếch lên tạo nên đường cong tai mỉ, khom xuống, nhìn cô gái như chim sợ cành cong trước mặt, cảm thấy được rất thú vị.

"Vợ thân yêu của tôi ơi, nơi này là lãnh địa của tôi, bao gồm cả cô, cũng là vật sở hữu của tôi, tôi tại sao không thể tới?"

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác thân thể của chính mình đang phát run, cô cố gắng bảo trì trấn định, Đường Hạo Nam lần đầu tiên kêu hô là vợ, nhưng mà, đáng vẻ cười tít mắt kia, để cho cô cảm thấy được rất nguy hiểm

"Anh muốn tắm rửa mà nói, tôi đem bồn tắm lớn nhường lại cho anh." Nói xong, cô di chuyển thân thể, khăn lông cách cô quá xa, cô với không tới.

Ngồi cũng không xong, đứng cũng không được, hết sức khó xử.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam đột nhiên đem áo ngủ trên người kéo xuống, nhấc chân liền vào bồn tắm lớn, sau đó ngồi xuống!

Bình thường bị áo somi cùng Tây phục bao bọc thân thể, thì ra sau lớp áo vải đó lại là bắp thịt đầy đặn săn chắc như thế...

Cô thất thần, cảm bị anh nâng lên, cô mới hoàn hồn.

"Tối, tôi muốn đi ra ngoài!"

"Mơ tưởng! Hạ Nhất Nhiễm, đêm nay cô cũng nên thực hiện nghĩa vụ của người làm vợ rồi!" Anh giữ chặt vòng eo nhỏ nhắn của cô, đem cô húc trong lồng ngực mình kéo vào, cô liền như vậy ngồi ở trên bắp đùi của anh!

Hạ Nhất Nhiễm tim đập rơi rồi rồi vài nhịp!

Cô sớm đã không còn là cô bé đơn thuần khờ dại trước đây, cô hiểu rõ ý tứ của Đường Hạo Nam

"Đường Hạo Nam! Anh đã từng nói qua, tuyệt đối sẽ không đụng chạm tới dù chỉ một lần!" Cô không sợ chết phản bác, quá thật là anh đã từng nói qua như vậy!

"Tôi thay đổi chủ ý không được sao?"

"Anh hà tất tự hạ thân phận theo kẻ tiện nhân như tôi - -"

"Ngâm miệng! Hạ Nhất Nhiễm! Cô không được phản kháng! Đường Hạo Nam tôi đối với cô, muốn như thể nào liền như thể đó!" Đường Hạo Nam bá đạo ngắt lời cô, ôm cô ở trong ngực.

Ngủ đến Chu Giai Ngưng ở Studio, nghỉ đến em gái., nghỉ đến những oanh oanh yến yến cócò không đếm được kia, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được, anh thật bản!

"Đường Hạo Nam! Đừng dùng bàn tay bẩn thỉu của anh đụng chạm tới!" Cô đột nhiên phản kháng, hai tay chấn ở trong ngực anh, mạnh đứng dậy, chạy ra bồn tắm lớn, trên mặt đất trơn trượt, khiến cô chặt vật thiếu chút nữa ngã sấp xuống, nhưng vẫn lại là như cá trích một dạng, chuồn ra buồng vệ sinh!

Người phụ nữ không sợ chết này! Vậy mà chê anh bản?! Anh mà ở dưới tầm mắt của anh chạy trốn rồi!

Bất quá, cócò năng lực bỏ chạy kia sao?

Trên đời này chỉ có Đường Hạo Nam anh không cần, không có thú anh không chiếm được!

Trở lại phòng ngủ, người phụ nữ đang giận kia đã ặc áo ngủ, phòng bị trừng mắt nhìn anh, "Hạ Nhất Nhiễm, cô tốt nhất ngoan ngoãn nằm ở trên giường cho tôi, chờ tôi sủng hạnh!"

Đường Hạo Nam, anh cho là mình là ai?! Thực tự cho rằng chính mình là đế vương thời cổ đại sao?!

Bất quá, ở trong nhà này, anh quả thật chính là đế vương, cô biết nếu là Đường Hạo Nam cố ý muốn đụng chạm cô, cô đêm nay trốn không thoát!

Cô bị anh bức đến trong góc, thân thể bị áp giữa vách tường cùng trong ngực anh, trên thân anh tỏa ra mùi hormone nam tính đặc trưng của người đàn ông bao quấn lấy cô, hơi thở nóng bỏng cùng mị hoặc không ngừng bao phủ toàn thân chạy thẳng vào trái tim cô.

Người đàn ông khôi ngô, đáng người hoàn mỹ, vẻ mặt tà mị, mê hoặc lòng người đến vậy.

Trên người cô những mùi vị chặt vật lúc trước đã bị nước tẩy đi, còn lại chính là hương thơm thuần khiết đẹp ngọt ngào, chỉ mới nhìn dáng vẻ sạch sẽ tinh khiết của cô, thú tính của anh đã bành trướng.

"Ngao ngao, có lẽ tôi sẽ còn thương hại cô một chút!" Giọng nói trầm thấp mà dỗi dằn từ tính mê người, lập tức, thất lung bị anh giữ chặt, cô rơi vào trên giường lớn, thân thể của anh nặng nề mà đặt ở trên thân thể cô!

Trái tim đang kịch liệt cuồng khiêu nhảy loạn, hồ hấp Hạ Nhất Nhiễm càng thêm dồn dập, Đường Hạo Nam không chút khách khí xé mở vật áo ngủ của cô...

"Đường Hạo Nam! Đồng Ý Mộng lại vẫn nằm ở bệnh viện kia, anh đã quên sao?!" Thời khắc mấu chốt, cô sử xuất "Sát chiêu"!

Quả nhiên, Đường Hạo Nam ngây ngẩn cả người, bất quá, sắc mặt của anh nháy mắt trở nên lạnh lùng như băng trời ngàn năm.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô đáng chết!"

Anh nghiêng răng nghiền lợi, vung lên tay phải, liền muốn húc trên mặt của cô đánh xuống.

Cô chấp nhận số mệnh đóng lại hai mắt, chờ đợi bàn tay của anh hạ xuống...

Nếu đây là nghiệp chướng nặng nề cô nên chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Cô kỳ thật chỉ là một vai nữ phụ

Trên giường Hạ Nhất Nhiễm nhắm nghiền hai mắt, nửa bên mặt trên má vẫn còn lưu lại năm ngón tay kia, Đường Hạo Nam tay phải ở giữa không trung dừng lại, ngực co rút.

Trong đôi mắt đen thâm thúy kia lộ ra tia thương tiếc, chớp lóe rồi biến mất.

Tức giận cùng hận ý ở trong lồng ngực găm thét, nhưng nhìn cô như vậy, anh vậy mà đối với cô sinh ra thương hại, không thể nào xuống tay đánh cô được!

Không có cảm giác đau đớn mà mình đang chờ đợi, Hạ Nhất Nhiễm nín thở, chậm rãi mở ra hai mắt, nhìn đến chính là một khuôn mặt hung dữ vạm vỡ, tay anh dừng ở giữa không trung.

Anh tại sao không đánh cô?

"Đính cô, chỉ làm bẩn tay của tôi!" Như là đọc hiểu được ánh mắt của cô, Đường Hạo Nam hung tợn nói một câu! Anh từ trước đến nay không ra tay đánh phụ nữ!

Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ không nhúc nhích nằm ở kia, quanh thân băng lãnh, nghỉ đến Đồng Ý Mộng, lưng đỏ ra một tầng hồ hôi lạnh.

Đường Hạo Nam mặc quần áo từ từ xông lên ra khỏi phòng ngủ chính, lúc nghe đến tiếng đóng cửa dữ dội khi đó, cô mới có tri giác, chặt vật bỏ đi đến cửa đem cửa phòng khóa trái, tắt đèn, lập tức chui vào trong chăn.

Tất cả mọi mệt, cũng run sợ trong lòng cả một ngày rồi cục kết thúc!

Cô quá mệt mỏi, mơ màng đi vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ hỗn loạn, có Đồng Ý Mộng, có Đường Hạo Nam, có chính cô.

Nếu nói, Đồng Ý Mộng cùng Đường Hạo Nam là nam chính thì chính trong tiểu thuyết, như thể cô chính là một nữ phụ, mà còn là nữ phụ vụng trộm thầm mến nam chính.

Cô chưa từng nghĩ tới Đường Hạo Nam sẽ yêu chính mình, chỉ yên lặng hâm mộ tình yêu của bọn họ.

Khi đó Đường Hạo Nam xem cô như em gái, khi cô bị người ta ức hiếp, nhất là bị mẹ kế ức hiếp khi đó, cái người thiếu niên phúc hắc kia sẽ luôn nghĩ biện pháp giúp cô "Bảo thù".

Khi đó Đồng Y Mộng xem cô như người bạn thân thiết nhất, có chuyện gì vui buồn phần nọ đều cùng cô chia sẻ, đương nhiên cũng không thể thiếu những chuyện dù nhỏ nhất nhất giữ cô ta cùng Đường Hạo Nam.

Về sau, cô giống như một nữ phụ ác độc trong tiểu thuyết ngôn tình, trèo lên giường nam chính, còn bị nữ chính bắt gian tại giường, nữ chính chịu không nổi cái đã kích này, chạy, ở trên đường bị xe đụng trúng, trở thành người sống thực vật...

Trong mơ Hạ Nhất Nhiễm khóc, khóc đến điên cuồng, đau đớn đến tê tâm phế liệt, như là con ác mộng đầy cô xuống vực sâu vạn trượng, hành hạ cô thờ không nổi.

"Tôi không phải cô ý, tôi cũng là người bị hại, tôi không nghĩ muốn... Tôi không nghĩ muốn..." Cô trong cơn mê nói mơ như đang cố vùng vẫy khỏi vòng xoáy chảy xiết.

Vài năm nay, linh hồn của cô làm sao có thể không chịu đầy vò cắn rứt?!

Cô tuy rằng không phải cô ý, nhưng đã tạo thành Đồng Y Mộng thành người sống đời thực vật, người dẫn đến chuyện ngày hôm nay quả thật là cô! Huống chi, các cô vốn dĩ vẫn lại là bạn tốt! Huống chi, Đường Hạo Nam là người yêu của Đồng Y Mộng, hiện tại vậy mà lại trở thành chồng của cô.

Sau khi tỉnh lại toàn thân đều là mồ hôi lạnh.

Cô thật không biết chính mình trong lòng đang nghĩ cái gì!

Không biết Đường Hạo Nam tối hôm qua về sau đi đâu, cô lẽ đi bệnh viện nhìn Đồng Y Mộng, có lẽ đi một nơi nào đấy giải khát rồi.

Nói anh đối với Đồng Y Mộng tình cảm sâu nặng đi, nhưng mà tình nhân của anh vô số, đương nhiên, kia đều là gặp dịp thì chơi, giải quyết sinh lý lúc cần.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, người vợ sâu trong đáy lòng Đường Hạo Nam thực chung chỉ có Đồng Y Mộng.

Vài ngày sau đó, tin tình cảm về Đường Hạo Nam rất nhiều, cô có cô ý để ý qua, không có cái tên Hạ Khả San. Nhưng mà, vị thư ký thực tập ở phòng thư ký của tổng giám đốc, đứng là Hạ Khả San!

Hạ Nhất Nhiễm không lại cảnh cáo Hạ Khả San, không nghĩ muốn xen vào nữa, cũng không rảnh quản.

"Hạ tổng, bộ phận marketing lại cho người qua đây yêu cầu chúng ta, muốn hai nữ đồng nghiệp đi qua tiếp rượu!" An Lạp gõ cửa tiến vào, đối với Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp báo cáo, cực kì tức giận.

An Lạp sợ đi nói "Lại", là vì bộ phận marketing trước kia thường làm như vậy, không chỉ có bộ phận marketing, những ngành khác cũng là, dù rằng Hạ Nhất Nhiễm tại hội nghị cao tầng của công ty, đã nhiều lần nhấn mạnh qua, bộ phận quan hệ công chúng của bọn họ không phải bộ phận "tiếp khách"!

Trên thực tế, Đường Hạo Nam lúc trước sắp xếp cho cô vào bộ phận quan hệ công chúng liền là có ý muốn nhọc nhằn cô.

Bởi vì một trong những quy tắc ngầm của bộ phận quan hệ công chúng này chính là "Tiếp khách".

Hạ Nhất Nhiễm đương nhiên không thể theo, vốn dĩ cô học chuyên ngành tiếng Pháp, hiện tại đã nắm vững những việc của bộ phận quan hệ công chúng cần làm. Vài năm nay, cô dựa vào năng lực của chính mình, từ một nhân viên thấp cổ bé họng không ai để mắt đến của bộ phận quan hệ công chúng, từng bước một ngồi lên vị trí tổng giám này!

Cô nghiêm cấm nữ nhân viên ra ngoài cùng khách hàng.

"Thông báo cho bộ phận marketing, đêm nay xã giao, bộ phận quan hệ công chúng sẽ có người đi!" Bộ phận Marketing đều là người của Đường gia, cô không cho người bộ phận quan hệ công chúng đi qua, chỉ càng thêm cho bọn họ cơ hội ở trước mặt Đường Hạo Nam chỉ trích cô.

"Hạ tổng, chúng ta phải người nào đi?"

"Chuyện này cô không cần phải xen vào!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lấy ra di động, gọi điện thoại ra ngoài, An Lạp đã ra khỏi văn phòng rồi.

"Ngày mai bỏ sung lại không được rồi sao, đêm nay tôi thật sự có việc!"

"Bà cô của cô tôi! Sinh nhật chỉ có tổ chức trước thôi, nào có đạo lý đến bù sau! Bánh ngọt mình đều đã làm cho cậu xong hết rồi, cậu thật sự là đáng ghét lắm luôn àk!"

"Phải phải phải, mình đáng ghét! Cậu không phải vẫn nghĩ muốn mua bộ đồ dùng đầu bếp của mẹ kia à? Lập tức sẽ đưa đến nha!"

"Hôm nay là sinh nhật cậu! Cũng không phải sinh nhật mình!" Tô Tiểu Quả tức giận đến giậm chân!

Hạ Nhất Nhiễm rất ít khi bị làm cho cảm động, vẫn lại là bị cô năng luôn luôn thích chiếm chút tiện nghi Tô Tiểu Quả cảm động đến nơi rồi. Bình thường nếu là nói đưa cô ấy thứ gì đó, cô ấy sớm với ngất trời rồi!

Không phải sáng sớm cô ấy nhắc nhở, cô quả thật còn không nhớ tới hôm nay là sinh nhật của chính mình!

Rất không dễ dàng trấn an Tô Tiểu Quả, tiệc xã giao đêm nay, cô tính toán tự mình đi.

Buổi tối bây giờ, lái xe đi tới khách sạn lớn Kim Bích Huy Hoàng, phòng khách VIP ở lầu sáu đã được bao trọn.

Tại cửa phòng, thấy được vẻ mặt không kiên nhẫn của Đường Hạo Hâm, chị họ của Đường Hạo Nam, quản lý bộ phận marketing.

"Sao cô lại tới đây?! Đến xã giao à?!"

"Quản lý Đường, tôi chính là đến xã giao." Hạ Nhất Nhiễm thuận theo lý nói, đẩy ra cửa phòng lớn, dẫn đầu đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook_Full.Net.

Chương 10: Tình cũ của cô

Trong phòng bao lớn nhất ở Kim Bích Huy Hoàng chương khí mù mịt, một đám oanh thanh yến ngữ điệu nháo nhoeét quần quanh người đàn ông xem lần trong đó còn có sang sang tiếng cười.

Tiệc xã giao như vậy đối với cô mà nói, nhìn quen lắm rồi.

Vị trí chủ xị đang ngồi chính là tổng giám Đường Hạo Thăng của bộ phận marketing, em trai họ của Đường Hạo Nam, tay phải anh ta đang kẹp một điếu thuốc, sương khói lượn lờ, từ từ bay lên.

Vị trí chính khách đang ngồi, liền là vị khách hàng quan trọng đêm nay, người kia đang hút thuốc, tay phải kẹp điếu thuốc, một tay chống cằm, sương khói lượn lờ bao phủ, thấy không rõ khuôn mặt của người đó. Nhưng mà nhìn ra được đây là một người đàn ông đẹp trai, không phải giống mới mấy lão tổng bụng to mặt xệ của các công ty thường thấy.

Đường Hạo Thăng thấy chỉ có Hạ Nhất Nhiễm một mình vào đây, hơi chút nhàu mày, ý bảo cô tại vị trí bên cạnh vị chính khách kia ngồi xuống, cô cười đi tới.

Người đàn ông kia không nói được một lời, ngón tay thon dài đem tàn thuốc ấn xuống dập tắt trong gạt tàn thủy tinh, sau đó chậm rãi ngẩng đầu.

"Hạ tổng, vị này chính là Kha tổng của tập đoàn Khang Diệp!"

"Kha tổng, cô ấy là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị - -"

"Tôi có quen biết!" Lời nói của người đàn ông kia ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, anh ta nói xong liền đứng lên, dáng người cao lớn làm cho Hạ Nhất Nhiễm có một cổ cảm giác áp bách.

"Nhiễm Nhiễm, đã lâu không gặp!"

Lời của Kha Dịch Thần nói ra, để cho tất cả mọi người đang ngồi kinh sợ, một giây sau, anh ta đã ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm!

Đó là một cái ôm nhiệt tình tiêu chuẩn!

Từ lúc nhận ra là Kha Dịch Thần, Hạ Nhất Nhiễm liền vẫn ở vào trạng thái hóa đá, bị Kha Dịch Thần ôm chặt vào trong ngực, khi nười được khí tức nam tính xa lạ, cô lập tức hoàn hồn, trấn định lấy cách thức lễ nghi tiêu chuẩn, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng Kha Dịch Thần.

"Đã lâu không gặp." Cô mỉm cười nhân nhạ trả lời.

Cô tuyệt đối không nghĩ tới, khách hàng đêm nay chính là Kha Dịch Thần...

"Thì ra Kha tổng chúng ta cùng Hạ tổng là quen biết cũ ha!" Đường Hạo Thăng nịnh nọt nói một câu.

Hon bốn năm không gặp, gương mặt tuấn tú này ít đi vài phần lệ khí, hon vài phần trưởng thành, tươi cười cũng là khôn khéo, sâu xa khó lường.

Hạ Nhất Nhiễm nhân nhạt quết mắt nhìn Kha Dịch Thần, "Chúng tôi trước kia là bạn học!" Lại quay sang nói một câu, "Kha tổng, mau ngồi đi!"

Kha Dịch Thần bình tĩnh ngồi xuống, lại đốt điếu thuốc, hít mắt, khỏe miệng cong lên mang theo nhọt nhọt ý cười.

Trước kia là bạn học.

Ồ trong lòng cô, anh chỉ là cái định nghĩa này?

Hạ Nhất Nhiễm là không nghĩ tới Kha Dịch Thần còn có thể trở về, cũng không nghĩ tới lúc trước cái người thanh niên một nghèo hai trắng, biến hóa nhanh chóng, thành tổng giám đốc công ty dầu tư nước ngoài.

Cô xem Kha Dịch Thần giống như những khách hàng khác một dạng mà chiều dài, Kha Dịch Thần biểu hiện cũng cực kỳ tự nhiên.

Vật đối sao dời, người nào cũng không còn có dáng vẻ thời niên thiếu, bỏ đi sự ngây ngô cùng bén nhọn, trở nên sành đời khôn khéo.

Người Đường gia không buông tha bất luận cái cơ hội gì khi dễ Hạ Nhất Nhiễm, khi biết Kha Dịch Thần cùng Hạ Nhất Nhiễm là người quen cũ về sau, Đường Hạo Hâm lên lút ra ngoài gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam đang nghe đến cái tên Kha Dịch Thần này, liền lập tức cúp điện thoại, Đường Hạo Hâm cảm thấy đã giấu lên đúng chỗ bả mìn của Đường Hạo Nam, tâm tình tốt hơn hẳn liền trở về phòng bao.

Bữa tiệc là nhằm tăng thêm cảm tình đôi bên, công việc hợp tác cụ thể còn phải tại phòng họp nghiêm túc bàn bạc thương lượng, cho nên, trong bữa com này, người nào cũng chưa nhắc đến chuyện làm ăn.

...

Bữa tiệc tan, tất cả mọi người Đường gia lên xe, chỉ riêng Hạ Nhất Nhiễm không xe, đoạn thời gian trước xe cô xảy ra chút sự cố, đưa đến trung tâm bảo dưỡng rồi. Kha Dịch Thần đề xuất muốn đưa cô về, Hạ Nhất Nhiễm chối từ, vẫn cứ bị Kha Dịch Thần kéo lên Land Rover của anh.

"Vài năm nay em sống có tốt không?" Kha Dịch Thần tự mình lái xe, cười hỏi, tươi cười ôn hòa.

Tại Sùng Xuyên, phàm là người muốn biết tình huống Hạ Nhất Nhiễm, hỏi một vòng liền biết.

Hạ Nhất Nhiễm hơi sững sờ, không biết anh là già nguy vẫn lại là như thế nào, "Tôi rất tốt à! Còn anh? Vài năm nay đi đâu vậy? Tập đoàn Khang Diệp... Tổng bộ là nước Pháp đi?"

Cô vừa nghĩ bên cạnh tự nhiên cười trả lời.

"Đứng, anh đi nước Pháp!" Kha Dịch Thần giương giọng nói, tăng tốc độ xe, chạy đến trên cầu Đại Giang, dừng xe ở ven đường, anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đi lên bậc thang lên cầu ngắm cảnh, dựa vào lan can nhìn cảnh đêm.

Nước Pháp, đã từng là nơi Hạ Nhất Nhiễm tha thiết ước mơ được đến, cô đại học chính là chuyên ngành tiếng Pháp chuyên nghiệp.

Hai người nói chuyện phiếm một hồi, Hạ Nhất Nhiễm nói đều là lời khách sáo, gió đêm thổi, nhìn cảnh đêm trên mặt sông, lúc lo lắng đã nhắc đến trước kia chuyện.

Kha Dịch Thần nghiêng mặt, nhìn cô, ánh mắt nhu hòa, "Đường Hạo Nam, anh ta đối với em như thế nào?"

"... A Thần, dự báo thời tiết nói tối nay có bão đi qua, thời gian không còn sớm, chúng ta đều nên trở về đi!" Nhắc tới Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm như bị đánh một gậy cảnh cáo, cô cùng Kha Dịch Thần ôn chuyện, nếu để cho Đường Hạo Nam biết bọn họ đơn độc cùng một chỗ, vậy vẫn không thể...

"Bốp... Bốp... Bốp..."

Tiếng vỗ tay thanh thúy, một phen lại một phen vang lên, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Đường Hạo Nam giống như từ trên trời giáng xuống, anh vỗ tay, chăm chọc nhìn bọn họ!

Dây đăng trên cầu được gắn đèn tòa sáng, đèn đường chiếu xuống đem mặt đường tạo ra sáng như ban ngày.

"Thực sự là đặc sắc! Hiện tại cũng có kỳ sĩ cùng công chúa đứng ngay trước mắt trình diễn rồi!" Anh vỗ tay, chăm chọc nói.

Kha Dịch Thần mỉm cười nhìn Đường Hạo Nam, đáng vẻ cực kỳ thân mật.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng lại là hoảng hốt, thật sự là cô sợ điều gì sẽ gặp điều đó!

Đường Hạo Nam trước kia đối với cô cùng Kha Dịch Thần liền có hiểu lầm, hiện đang nhìn bọn họ đơn độc cùng một chỗ ôn chuyện, khẳng định lại đang phát hóa!

Cô vừa mới còn đang ở trước mặt Kha Dịch Thần nói cô sống rất tốt, lần này, được bị vạch mặt tại trận rồi!

Chiều cầu Đường Hạo Nam có thể cho bọn họ chút mặt mũi.

Chẳng qua, chuyện này có khả năng sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cô muốn cùng Kha Dịch Thần song túc song phi?

Đêm trước ngày Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam kết hôn, Kha Dịch Thần đã từng làm một chuyện cực kỳ điên cuồng, nửa đêm, trộm một chiếc xe con chạy tới, chở cô, trốn ra khỏi thành phố Sùng Xuyên. Kết quả đương nhiên là kết thúc thất bại.

Nhớ đến chuyện cũ nghĩ lại mà kinh sợ, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi xuống bậc thang, chủ động đi đến bên người Đường Hạo Nam, bị Đường Hạo Nam một cái liền kéo vào trong lòng.

"Bà xã, em không lái xe đến, sao lại không gọi anh đến đón em chứ?"

Đường Hạo Nam vô cùng thân thiết ở bên tai cô thổi khí, ôn nhu cười hỏi, nhưng ý cười kia lại khiến Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nổi cả da gà.

"Buổi tối bộ phận marketing nói là mời khách hàng ăn com, đem em cũng mang theo, không nghĩ tới khách hàng chính là A Thần! Anh bận rộn như vậy..." Cô trước liền giải thích, nhưng cảm giác Đường Hạo Nam không muốn khách khí.

"Liền tình anh bận rộn đến thế nào, em cảm thấy được để cho một người ngoài đưa em về, thích hợp sao? Hừm?"

Đường Hạo Nam rõ ràng biểu hiện ra địch ý, tận lực nhấn mạnh hai chữ "Người ngoài", khiến Hạ Nhất Nhiễm nghẹn lời.

Kha Dịch Thần mặt vẫn mỉm cười, trên cao nhìn xuống liếc bọn họ, Đường Hạo Nam lúc này lời kéo Hạ Nhất Nhiễm đi lên bậc thang, cánh tay rắn chắc giữ lấy bờ vai cô.

"Chắc chắc... Tổng giám đốc tập đoàn Khang Diệp, bà xã à, em có biết vợ của tổng giám đốc Kha chúng ta là ai không?"

Đường Hạo Nam cho tới bây giờ đều là tự phụ như thế, không coi ai ra gì như thế!

Anh lấy ánh mắt soi mói, xem thường, đem Kha Dịch Thần từ đầu đến chân đánh giá một lần, sau đó, đối với Hạ Nhất Nhiễm bên cạnh, sâu xa hỏi.

Đèn đường quá sáng, đem sắc mặt tái mét của Hạ Nhất Nhiễm nổi bật lên, Đường Hạo Nam còn tưởng rằng cô ăn giấm, bỗng nhiên cảm giác tức giận, mà Kha Dịch Thần cũng thay đổi sắc mặt.

"Đường tổng, anh hiểu lầm rồi! Tôi còn chưa kết hôn!" Kha Dịch Thần mở miệng nói, hít mắt, cười nói.

"Hô... Hiểu lầm? Đại đa số nhân sĩ đã thành công lúc đối mặt với chuyện xấu khi đó, đều nói là hiểu lầm, người như thế, Đường mở tôi cực kỳ kính bĩ! Phải là phải, thôi mái thừa nhận là được! Tôi càng kính bĩ hơn chính là, mấy tên dân ông ăn

bám, thích bám váy đàn bà!" Đường Hạo Nam buông ra Hạ Nhất Nhiên, vừa nói vừa làm bắt đầu làm thế, khí tràng cường thế lấn áp phong qua của Kha Dịch Thần.

Hạ Nhất Nhiên nghe được một đầu mờ mịt, chẳng qua, Kha Dịch Thần có kết hôn rồi hay không, có một chút đều đã không quan tâm!

Đường Hạo Nam chăm chọc, đàn ông ăn bám, chẳng lẽ là, Kha Dịch Thần?

"Đường tổng, com có thể ăn vậy, tôi cũng không thể nói lung tung. Vài năm không gặp, không nghĩ tới Đường tổng cùng mấy phóng viên của tạp chí lá cải chuyện viết tin Bát Quái giống nhau, một dạng nhảm chán rồi!"

"A! Đường Hạo Nam tôi có lẽ không tự xưng là quân tử có đạo đức hay cao thượng gì gì đó! Trái lại một số người tự nhận chính mình là phát tử cứu thế, vì muốn thắng chức nhanh, đến giường của mấy bà già cũng đều đã đồng ý leo lên! Ghê tởm, đáng khinh hay không!" Đường Hạo Nam nói ra đều là những lời châm chọc, châm chọc Kha Dịch Thần nghĩ muốn đem Hạ Nhất Nhiên giải cứu ra ngoài theo người như anh ta, châm chọc Kha Dịch Thần bên phủ bà!

Hạ Nhất Nhiên xem như nghe hiểu rõ mọi chuyện, Đường Hạo Nam nói Kha Dịch Thần cười một bà già!

Có kinh ngạc nhìn về phía Kha Dịch Thần, anh ta vẫn như cũ một vẻ cười từ mắt, Hạ Nhất Nhiên cảm thấy được Đường Hạo Nam đang nói vậy, anh chính là tư tưởng xấu xa lại lời nói ác độc, loại chuyện này đều có thể nghĩ ra!

Đường Hạo Nam đột nhiên chế trụ tay cô, lời kéo cô xuống bậc thang

"Đường tổng, anh châm chọc người khác ăn bám, bán thân anh thì sao?" Lời Kha Dịch Thần chứa đầy kinh bi vang lên, Đường Hạo Nam dậm chân, Hạ Nhất Nhiên cũng dừng bước lại.

"Kha Dịch Thần! Anh nói người nào ăn bám đàn bà?!"

Kha Dịch Thần cười từ trên bậc thang đi xuống, "Năm đó, anh nếu không phải dựa theo đi chúc của bà nội mình cưới Nhiên Nhiên, anh hôm nay chính là tổng giám đốc Đường thị sao?" Châm chọc sâu xa một câu, Kha Dịch Thần kéo ra cửa xe Land Rover mà đến của mình, lên xe.

Đường Hạo Nam khoe miệng giật giật, lần đầu tiên bị người ta móc họng mà không đáp trả lại được, lời kéo Hạ Nhất Nhiên hưởng xe thể thao màu đỏ đang đậu đối diện cầu đi đến!

"Nhất Nhiên! Bonneanniversaire! (tiếng Pháp: Sinh nhật vui vẻ!)" Trong chiếc Land Rover Kha Dịch Thần hướng về phía bóng lưng của bọn họ hô to, Đường Hạo Nam mở ra cửa xe phía ghế tay lái phụ, đem Hạ Nhất Nhiên đẩy đi vào, chính mình ngồi đến vị trí lái, thần tốc chạy đi.

Land Rover màu đen hướng con đường phía nam chạy đi, xe thể thao màu đỏ hướng bắc, hai chiếc xe đi ngược lại!

Đường Hạo Nam mang cô đến căn hộ của anh ở ngoại thành, dọc theo đường đi, anh không nói được một lời, trong lòng cô run sợ, cùng anh đi lên tầng 36, vừa mới tiến vào cửa, Đường Hạo Nam liền bạo phát, một tay lấy cổ quăng ngã ở trên ghế sofa, thân thể đổ ép lên mình.

"Hạ Nhất Nhiên tôi cảnh cáo cô, liên tính tôi không cần cô, cô cũng đừng hy vọng cùng Kha Dịch Thần cùng một chỗ! Tôi sẽ không cho các người hạnh phúc! Cô không có tư cách được hạnh phúc! Nghĩ muốn với người đàn ông cô yêu thương song tức song phi", mơ tưởng!" Đường Hạo Nam giận không kềm được nắm chặt cổ của cô, hướng cô tức giận gầm rống.

**SONG TỨC SONG PHI: Song tức song phi chỉ cặp nam nữ yêu đương thắm thiết không phân ly. ==> tương đương với "chung giường chung chiếu", "như hình với bóng".... nói theo kiểu hoa mỹ thì chìm liền cảnh như cây liền cành ấy □□□□*

Cái tên biến thái! Cô chỉ là cùng Kha Dịch Thần nhiều năm không gặp, đơn độc hàn huyên vài câu, anh liền nghĩ xa như vậy rồi!

Cô bị anh xiết cổ đến không thở nổi, Đường Hạo Nam buông cô ra, đi đến bên cạnh tủ rượu, mở bình Whisky, ngửa đầu rót vào vài miệng.

"Cũng còn chưa tới nửa năm, Kha Dịch Thần trái lại đem thời gian tính toán được vừa vặn khớp ha!"

"Anh suy nghĩ nhiều rồi!", cô sửa lại mái tóc tán loạn cùng quần áo trên người, thờ sâu, buồn bực phân bác.

Tên đàn ông chết tiệt này vẫn cho rằng cô yêu nhất chính là Kha Dịch Thần!

"Tôi suy nghĩ nhiều? Cô cho tôi là kẻ nguốc sao? Hạ Nhất Nhiên, tôi cảnh cáo cô, đừng mơ tưởng nghĩ muốn để cho Đường Hạo Nam tôi đội nón xanh! Cô muốn cùng Kha Dịch Thần song tức song phi? Nằm mơ! Trên đời này kẻ không xứng có được hạnh phúc nhất chính là cô. Cho nên, cô vẫn lại là cố gắng trải qua những ngày thể thảm một chút đi, như vậy, tôi mới hẳn không khiến cho cô thảm hại hơn!"

Đường Hạo Nam cầm trong tay bình rượu, đi đến trước mặt cô, tiếp tục đối với cô châm chọc.

Cô cười cười, "Tôi còn chưa đủ tham sao?" Từ một khác yêu Đường Hạo Nam, cô liền nhất định cực kỳ thảm rồi!

"Không đủ, chờ có giống Mộng Mộng như vậy, thành một người sống đời thực vật nằm ở kia, mới đầy đủ thảm!" Đường Hạo Nam lần đến gần cô, hận đến nghiền răng nghiền lợi nói.

Mặc dù tôi thích đọc ngược, cơ mà làm bộ ngược vừa làm vừa đau lòng. Sao tôi tự ngược mình chỉ vậy nè T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 12: Nấu mì cho tôi ăn

Thì ra anh hận cô, đã đến mức hận không thể cô đi tìm chết rồi!

Hạ Nhất Nhiên đã từng nghĩ tới cái chết, nhưng mà, cô không có tư cách tự sát. Sinh mệnh này là mẹ cho cô, cô không tư cách chà đạp sinh mệnh này, chỉ có cố gắng hào hào mà sống sót, mới đúng với người mẹ đã mất của mình, ít nhất bà cũng cảm thấy được sự an ủi cùng hiếu thuận của cô.

"Vây khi rằng là khiến anh thất vọng rồi, tôi sẽ không làm chuyện thương tổn đến chính mình. Bất quá, cũng không loại trừ khả năng ngày nào đó tôi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chết đi, hoặc là thành người sống đời thực vật rồi. Anh tốt nhất làm kẻ ti tiện bị ối, mỗi ngày lấy kim đâm, nghiền rửa tôi xảy ra chuyện ngoài ý muốn." Cô cười, bình tĩnh nói, tâm như tro tàn.

Khi cô nói chuyện, Đường Hạo Nam ngửa đầu gần như một hồi đem rượu còn lại trong ly mạnh uống xong, chất lỏng màu mật ong dọc theo cằm của anh chảy xuống, có dọc theo cổ, thấm ướt vào áo.

Trước kia Đường Hạo Nam không phải cái dạng này, hẳn không say rượu.

"Bốp!"

Bình rượu trống trơn bị anh ném vỡ tan ở trên mặt đất, người đàn ông kiêu ngạo ngã xuống ở trên ghế sofa, sắc mặt đỏ hồng, cô cho rằng anh uống say, nhấc chân muốn đi!

"Quay lại!"

Cô buồn bực thở một hơi, xoay người, nhìn người đàn ông đang tựa vào ghế sofa.

Hai chân thon dài, vẻ mặt tà mị, gốc cách rõ ràng, nhìn qua là sự phóng đảng không kềm chế được, nhưng cũng lại tràn ngập nguy hiểm!

"Tôi đời bụng, đi nấu com cho tôi!" Cho rằng anh vừa muốn mở miệng nhục nhã chính mình, không nghĩ tới, từ trong miệng Đường Hạo Nam, lại nói ra một câu như vậy.

Cô cho rằng chính mình nghe lầm rồi.

"Tai đức rồi há?!" Anh lại gầm lên một câu, Hạ Nhất Nhiên mới hoàn hồn, lập tức có động tác.

Tên bệnh thần kinh này!

Phòng bếp của căn hộ này không nhuộm bụi trần, đồ làm bếp màu nâu thuần sắc.

Cũng không biết Đường Hạo Nam là thật không ăn com chiều hay vẫn lại là cố ý làm khó dễ cô, Hạ Nhất Nhiên không suy nghĩ nhiều như vậy.

Mở ra hai cánh cửa tủ lạnh to như vậy, tức cười chính là, bên trong chỉ có mấy gói mì sợi, còn có một loạt trứng gà, cùng một miếng thịt bò chín, đến rau xanh đều không có!

Có đối với cuộc sống cùng công việc của Đường Hạo Nam một chút cũng không biết, trước kia chưa từng theo tới nơi này.

Chẳng lẽ anh bình thường đối bụng, chính mình nấu mì sệt?

Không có khả năng đi - -

Anh đường đường là tổng giám đốc một tập đoàn, muốn ăn cái gì không có, một cuộc điện thoại liền có.

Nhìn mì sệt, Hạ Nhất Nhiễm mới nhớ tới hôm nay là sinh nhật chính mình, cô hôm nay đã 26 tuổi rồi.

Dựa theo tập tục, sinh nhật hôm nay là muốn ăn mì trường thọ, đem lại may mắn.

Trong nhà bếp, một người phụ nữ có mái tóc xoăn gọi cảm, mặc tạp dề, đang nấu mì, động tác của cô nghiêm túc, vẻ mặt chuyên chú, thoạt nhìn xem ra lại vẫn rất hiền lành.

Đường Hạo Nam hai tay khoanh trước ngực, đứng sừng sững tại cửa phòng bếp, một đôi mắt sâu không thấy đáy khủng hoảng nhìn cô gái bên trong đang bận rộn.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đã nhìn thấy anh, không để ý anh, chuyên tâm làm việc.

Lấy quả trứng gà, một bàn tay tách ra vỏ trứng, rơi vào cái chảo, động tác lưu loát, thành thực!

"Đừng nghĩ giờ trò gì! Phòng bếp có theo dõi!"

Theo dõi?

Hạ Nhất Nhiễm ngừng đầu, quả thực thấy được theo dõi.

Tên biến thái này!

Cô là có thể trước mặt hạ độc hay vẫn lại sẽ khạc đôm ở bên trong?

Lòng dạ quả ti tiện rồi!

Hạ Nhất Nhiễm bùng một tò mò nóng hổi hỏi đi ra, Đường Hạo Nam sớm đã như Thái Thượng Hoàng ngồi bên bàn ăn.

Cô trấn định đem bát mì đặt ở trước mặt anh, đối với khả năng nấu ăn của chính mình cực kỳ có tin tưởng, cô bình thường ở chỗ Tô Tiểu Quả học không ít chuyên môn.

Đường Hạo Nam lấy ánh mắt xoi mói nhìn bát mì thịt bò nóng hổi hổi, có vài miếng thịt bò chín, nửa cái trứng đã luộc chín, hương vị nồng đậm.

"Bên trên là cái gì?" Chi vào một khối tương màu đen trên mặt, anh bắt bẻ hỏi.

"Tương thịt bò, tôi vừa nấu."

Kìa đúng là tương thịt bò bí chế độc nhất vô nhị của Tô Tiểu Quả, không tin anh không thích.

Đường Hạo Nam kén cá chọn canh cuối cùng cũng chịu ăn, mới thử một miếng, liền ăn như hổ đói!

Hạ Nhất Nhiễm như trút được gánh nặng, nghĩ thầm hẳn là đã không còn chuyện gì của cô nữa rồi, tính toán phải đi về.

"Đứng lại!"

"... ", anh lại muốn như thế nào?!

"Còn có chuyện gì sao?"

"Còn có một chén!"

"Bưng tới!"

"..." Anh thật đúng là coi cô như người hầu rồi!

Cho rằng anh muốn ăn tổ thứ hai..

"Ngồi xuống! Cùng ăn với tôi!"

Cô sững sờ, cho rằng chính mình đang nghe lầm rồi, khi Đường Hạo Nam hướng cô khinh bỉ, vừa muốn mở miệng mắng cô "Tai điếc" khi đó, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi lấy đôi đũa.

Cô ăn vài miếng tượng trưng, coi như là ăn mì trường thọ rồi. Này còn phải nhờ phúc của cái tên Đường Hạo Nam bệnh thần kinh này a.

Đối diện, Đường Hạo Nam đã đem mì trong bát toàn bộ ăn sạch, thấy cô buồn đũa xuống, đem bát mì kia của cô cũng bưng qua đi.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm còn đang kinh ngạc, anh đã ăn gần hết bát mì sệt của cô!

Không phải cực kỳ ghét bỏ cô sao?

Sao thứ cô đã ném qua, anh còn muốn ăn?

"Bon anniversaire! Là cái ý gì?" Anh vừa ăn, bên cạnh không chút để ý hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lại sững sờ.

Phát âm tiếng Pháp tiêu chuẩn, chỉ là không nghĩ tới là từ miệng Đường Hạo Nam phát ra.

Kỳ thật cô trước kia đã dạy anh nói câu này, nhưng chắc là anh đã không còn nhớ rõ rồi.

Chẳng qua, nháy mắt tiếp theo, cô liền đề cao cảnh giác.

Anh lại vẫn nhớ đến chuyện Kha Dịch Thần trước kia a!

"Cô lại tai điếc rồi há?!"

"Ý là sinh nhật vui vẻ." Cô bảo trì trấn định trả lời, nhớ tới Kha Dịch Thần phát âm cũng là cực kỳ tiêu chuẩn.

"A, hôm nay là sinh nhật cô ha..." Lại là ngữ khí châm chọc, ý tứ hàm xúc thâm sâu.

Đường Hạo Nam nhớ tới cái đêm tình một đêm bốn năm trước kia, cũng là sinh nhật của cô.

Hạ Nhất Nhiễm cũng như vậy, trong lòng tới cùng là mất tự nhiên. "Tôi cần phải trở về!"

Lúc đó, bên ngoài nổi lên gió to.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 13: Khó có được đơn độc độc ở chung

Con gió này cùng Đường Hạo Nam đối với cô hay nổi nóng một dạng, quả thực nói đến là đến. Chẳng qua, dự báo thời tiết sớm đã nói, thứ sáu có cơn bão tối nay đi ngang qua.

Liền tính bên ngoài gió thổi đến long trời lộng đất, lúc xoay hay vào rừng gì gì đó, cô cũng là phải đi, Hạ Nhất Nhiễm lấy ra điện thoại di động, vừa đi vừa muốn gọi điện thoại, tại cửa, điện thoại bị Đường Hạo Nam đoạt đi rồi!

"Muốn gọi điện thoại cho A Thân của cô? Để anh ta tới đón cô?"

"Tôi gọi điện thoại kêu xe thuê! Còn có, tôi cùng Kha Dịch Thân cần bản là không có gì!"

"Không có gì? Không có gì cò lại thân mật như thế? Năm đó cô đều đã cùng anh ta bỏ trốn rồi! Không có gì cò đêm nay sao lại chủ động muốn đi gặp khách hàng? Cô sớm biết rằng anh ta về nước rồi đi!"

Còn tưởng rằng bảo tấp đã bình ổn, không nghĩ tôi chỉ là vừa bắt đầu!

"Không nói? Lặng im rồi hả? Hạ Nhất Nhiễm, tôi cùng người nào cho cô lá gan?!"

"Tôi không có lỗi im, tôi nói cái gì anh cũng đều sẽ không tin tưởng, cho nên tôi cảm thấy được không nhất định muốn cùng anh giải thích, anh từ đầu hẳn không tin tưởng tôi!" Tóm lại, ở trước mặt anh, cô làm cái gì, nói cái gì đều là sai!

Những lời này là lời cô luôn giấu trong lòng, cũng là lần đầu tiên nói với anh lời trong lòng.

Vì cái gì khi nghe cô nói những lời này khi đó, anh ở trong mắt cô thấy được thành khẩn cùng với bất đắc dĩ, một cái chớp mắt kia, Đường Hạo Nam là tin tưởng những lời này của cô.

"Đây trách ai? Là do cô trước kia một mực lừa gạt chúng tôi, cô đem tín nhiệm cùng bảo vệ của tôi đối với cô, trở thành tính kẻ! Hạ Nhất Nhiễm, sở dĩ hôm nay cô phải nhận lấy, đều là báo ứng cô nên được!" Không thể bị cô lừa gạt, Đường Hạo Nam quyết tâm ngoan độc, tiếp tục nói móc, châm chọc cô.

Đường Hạo Nam bỏ lại những lời này xong liền đi phòng ngủ, cô đi ra cửa muốn mở cửa, phát hiện cửa căn bản mở không ra, cô ra không được.

Nhặt chỉ ngồi trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, bên ngoài bão giống như rất lớn.

Cô ôm gối ôm, ngồi ở kia, ngẫm ngẫm người.

Nghĩ đến Kha Dịch Thân, nghĩ đến những lời Đường Hạo Nam vừa mới nói, nghĩ thậm rằng đêm nay khẳng định là có người đối với Đường Hạo Nam mật báo, chẳng thể thì anh hẳn không lập tức đi tìm.

Cái Đường gia này, mỗi người đều đã coi cô như cái đinh trong mắt!

Còn về Kha Dịch Thân, anh ta có phải giống như Đường Hạo Nam nói được không chịu nổi như thế hay không, cô không quan tâm.

Cô cảm kích quá Kha Dịch Thân, hi vọng anh ta có thể có cuộc sống thật tốt.

Trong phòng đèn đột nhiên tắt ngúm, xung một mảnh tối đen.

Cái tên Đường Hạo Nam này lại đang làm cái gì?!

Bên trong bóng tối, người đàn ông cầm trong tay một cái nến hương đi ra, Hạ Nhất Nhiễm nhìn qua, anh mặc áo ngủ, giờ phút này, lại đốt sáng lên một cây, đặt ở trên bàn trà.

"Mất điện rồi." Anh nói xong, một bên ở trên ghế sofa ngồi xuống.

Cô còn tưởng rằng anh cố ý tắt đèn.

Ngẫm lại anh cũng sẽ không nhằm chán như thế!

Trong không gian yên tĩnh, chỉ có hai ngọn nến tán ra ánh sáng màu vàng nhạt, hai người ở trên ghế sofa ngồi cách xa nhau, mặt hướng tới cửa sổ sát đất khổng lồ.

Khó có được an tĩnh cùng đơn độc ở chung.

Trên người anh tỏa ra hương cỏ cây tươi mát do vừa mới tắm rửa xong, cùng hương vị trước kia một dạng, hương vị này, để cho lòng của cô không lí do lại đau rồi.

"Ước muốn sinh nhật năm nay là cái gì?"

"A?"

Anh đột ngột hỏi, cô kinh ngạc, quay đầu nhìn anh, anh lại vẫn nhìn về phía tối như mực ngoài cửa sổ, trong ánh nến, cái quay mặt của anh cũng đẹp hoàn mỹ đến khiến người ta nín lặng.

Giờ phút này, anh là an tĩnh vô hại, không có ý tứ châm chọc cô.

Cô cúi đầu, nhìn ánh sáng, "Nguyên vọng nói ra liền không linh rồi."

"A... Không nói tôi cũng đoán được, hi vọng sớm một chút ly hôn, cùng Kha Dịch Thân người hữu tình sẽ thành gia quyến thuộc!" Đường Hạo Nam tựa vào ở trên ghế sofa, châm chọc mở miệng nói.

"Tôi không nghĩ như thế!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực phản bác, nhìn ánh sáng, cô giống như bị ma xui quỷ khiến đóng lại hai mắt, hai tay tạo thành chữ thập, để trán, thật sự là đang trang nghiêm ước nguyện.

Đường Hạo Nam quay đầu - -

Trong ánh nến, nhìn cô với mái tóc xoắn rơi tán loạn trên vai, cúi đầu, tư thế chân thành cầu nguyện.

Anh rất tò mò, nguyên vọng thật sự của cô là cái gì!

Mở mắt ra khi đó, đối diện là khuôn mặt của anh, một cái chớp mắt kia Đường Hạo Nam, trên mặt không có ghét bỏ, tán ăn, xem ra ôn hòa mà mẽ người, lòng của cô lại lần nữa rung động, lập tức xoay tấm mặt, nhìn về phía nơi khác.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô có phải thích tôi hay không?" Người đàn ông không chút để ý đưa ra vấn đề, hung hăng chấn động lòng của cô, mũi cô chua xót, hốc mắt nóng lên.

"A... Làm sao có thể?!" Lấy nụ cười che dấu nỗi tâm chột dạ, cô cười gượng phản bác.

"Không thích tôi, vì cái gì bỏ lên giường của tôi?" Đây là điều cho tới nay, anh nghĩ mãi không xong.

"Hình như a... Anh là người nổi nghiệp Đường thị, bại mã hoàng tử tuổi trẻ đầy hứa hẹn nhất ở thành phố Sùng Xuyên này, người nào cũng biết, gà cho anh, cũng giống như bay lên cành cao làm Phượng Hoàng, tôi đương nhiên cũng không ngoại lệ." Cô không phát hiện, Đường Hạo Nam quả đang âm thầm nắm chặt, phát ra thanh âm thanh thúy.

Hà tất đem sự thật của tất cả mọi chuyện trước kia cho anh xem, anh không trân quý, chỉ biết càng thêm vô tình nhục nhã cô!

Nguyên ước sinh nhật của cô là, hi vọng Đồng Y Mộng sớm một chút tỉnh lại.

"Gà rừng chung quy là gà rừng, bay lên ngọn cây, chỉ biết rước lấy càng thêm truyện cười!"

Cô không nói gì.

Thật lâu thật lâu, Đường Hạo Nam từ trong thất thần khôi phục, trên sofa bên cạnh, cô đã ngủ thiếp đi.

Cái người phụ nữ không tìm không phải này!

Anh đứng lên, một về muốn đi.

"Mẹ..."

Âm thanh yếu ớt kia, nhỏ như muỗi kêu, khiến anh dừng chân, căng thẳng căn rằng kiểm chế cổ cảm xúc mềm lòng đang muốn trào ra.

"Anh Hạo Nam... Cứu em..."

"Hạ..." Đường Hạo Nam tức giận vọt tới trước mặt cô, nghĩ muốn đem cô lập tức kéo lên, không nghĩ tới, trên gương mặt cô lại treo một bên nước mắt trong suốt.

Thừa nhận đi, Đường Hạo Nam, mày thật sự yêu cô ấy!

Tức giận mắng thảm chính mình một trận, anh lại cúi người, đem cô nhẹ nhàng mà từ từ trong ghế sofa ôm vào phòng ngủ!

Một chút ngọt ngào cho cuối tuần ấm áp □□□□

Qua tuần nếu rảnh sẽ cổ lên ngày 2c. Nói trước là nếu thôi nhé, tui ko hứa hẹn gì đâu □□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ôm nhau ngủ

Bên ngoài bão còn đang tại tàn sát bữa bãi, trong căn hộ cao tầng, mơ hồ có thể nghe đến động tĩnh bên ngoài, trong phòng đen sì.

Hạ Nhất Nhiễm ngủ say bị Đường Hạo Nam thô lỗ đặt trên giường mà anh lại ngủ ở một bên, nằm thẳng, cách xa cô một khoảng.

Hạ Nhất Nhiễm tưởng ngủ thật không tốt, lật lại động, lặn qua lộn lại, càng ngày càng tiếp sát anh.

Sau cùng một chân cô đặt ở trên đùi của anh, cánh tay vòng qua eo anh, tựa như con gấu tui đang ôm thân cây!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô buông ra không tôi giết cô!" Cho dù cô đang trong giấc ngủ say nồng ngủ mơ mơ màng màng, Đường Hạo Nam cũng không tùy tiện buông xuống kiểu ngạo thường ngày của mình, ý đồ đẩy cô ra, nhưng mà người phụ nữ đang say ngủ kia lại vẫn gắt gao ôm anh.

Vốn thời tiết đã nóng, mất điện không có máy điều hoà, lần này còn bị cô ôm chặt, mà còn người phụ nữ này đáng người rất gợi cảm, thú tính trong người Đường Hạo Nam nhất thời liền nổi lên, một cỗ nhiệt lưu ở đan điền bắt đầu khởi động, lần này càng khó nóng khó nhịn rồi!

Anh thật sự là điên mới ôm cô tới phòng ngủ!

Giống cô cái loại người phụ nữ đáng giận này, nên bị vứt ngoài trời mưa bão kia mới đúng!

"Không muốn... Buồn ngủ lắm..." Hạ Nhất Nhiễm than thờ nói một câu, lười biếng, giống như đang làm nũng.

Đường Hạo Nam sững sốt.

Ấm thanh nũng nịu ấm áp kia giống chocolate nóng hòa tan, từng chút từng chút một thấm vào lòng người, dịu dàng mềm mại làm tan chảy trái tim cứng lạnh như đá của anh.

Không có lại tiếp tục đẩy cô ra, cũng không ghét bỏ cô, ngược lại tùy ý để cô ôm, người mũi thơm ngát nhàn nhạt trên người cô, lòng của anh vậy mà lại cũng kỳ dị yên tĩnh trở lại.

Đây là từ khi kết hôn mấy năm qua, hai người lần đầu tiên cùng giường chung gối, bị cô thân mật ôm đi ngủ.

"Anh Hạo Nam... Hôm nay là sinh nhật của em..."

Hạ Nhất Nhiễm nằm mơ, vẫn lại là lúc mười mấy tuổi, sinh nhật cô, lúc nói xong câu này khi đó, Đường Hạo Nam từ phía sau bày ra một bộ Hồng Mãn Côi tôi... Cô vươn tay liền muốn tiếp nhận, nhưng mà, anh xoay người, hướng tới Đồng Y Mộng thân mặc váy công chúa đứng cách đó không xa đi đến...

Đường Hạo Nam nghe thấy những lời vô nghĩa của cô, tìm, giống bị con giun đã ngủ đông bỗng thức dậy, đau đầu.

Buổi sáng xem lịch khi đó đã nhớ đến hôm nay là sinh nhật của cô, lúc ấy nhớ tới sinh nhật cô lại vẫn ảo não tâm trạng sa sút.

Anh Hạo Nam... A!

"Hạ Nhất Nhiễm, cô cũng đừng giả vờ thương cảm cho tôi thấy nữa!" Tôi hẳn không trở lên đêm... Anh hừ lạnh nho nhỏ nói thầm, lại ở trên trán cô hôn một cái, sau đó như tên trộm rời đi, nhắm mắt lại, rất nhanh ngủ.

...

Thành phố Sùng Xuyên này nằm ở vùng duyên hải trải qua cơn bão cùng cơn mưa lớn đêm qua, nghênh đón một ngày mới, ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng mây dày đặc, chiếu sáng cả thành phố.

Sáng sớm, bảy giờ Hạ Nhất Nhiễm đứng giờ tỉnh lại, cảm giác mệt chết đi được, hơn nữa hai chân cực kỳ mỏi.

Khi cô chợt lục mở mí mắt nặng trĩch khi đó, một gương mặt tuấn tú rõ ràng ngay trước mắt phóng đại, cô giật mình há mồm, cổ gồng bình tĩnh mới không kêu ra tiếng, nín thở nhìn khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc.

Phòng ngủ chính hướng đông, ánh mặt trời từ cửa sổ sát đất phía nam chiếu nghiêng. Tiến vào, chiếu sáng khuôn mặt tuấn tú của anh.

Làm da của anh không trắng, mà là màu mặt ong khỏe mạnh, nhưng mà cực kỳ bóng loáng, dường như không thấy được lỗ chân lông, sống mũi rất cao cực kỳ thẳng, khuôn mặt tuấn tú thon gầy không một vết sẹo, ngũ quan cương nghị hình dáng cùng thần thể cường tráng, đường cong giống như bức tượng được điêu khắc tỉ mỉ ra.

Anh nhắm hai mắt, yên tĩnh ngủ say, ánh mặt trời chiếu vào, xem ra ôn hòa vô hại.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới chuyện đã xảy ra tối hôm qua, lại không nhớ được cô vì cái gì cùng anh cùng giường chung gối, mà còn, thân thể của cô còn bị chân của anh đè nặng.

Một màn này, khiến cô kinh hãi, vội vàng nhìn thân thể dưới chân, không tồi, cô vẫn còn mặc cái váy hôm qua.

Không giống buổi sáng năm ấy, vừa tỉnh ngủ, toàn thân trần trụi cùng anh ôm ấp cùng một chỗ...

Nhớ không rõ tối hôm qua là như thế nào ngủ trên giường của anh. Chẳng lẽ là anh ôm cô tới?

Không có khả năng, mặt trời không mọc từ phía tây đi!

"Úm....." Người đàn ông dường như muốn thức dậy, phát ra âm thanh trầm ngâm cũng đầy khơi gợi, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nhắm mắt lại.

Đường Hạo Nam mở mắt ra, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, vốn là chân của cô chấn đè lên người anh, lần này, thành anh đè lên người cô rồi!

Cô gái đối diện, nhắm hai mắt, mái tóc xoắn dài rơi toán loạn xuống, cổ áo của chiếc váy cô đang mặc rất thấp, lộ ra một mảnh tuyết trắng, còn có khe ngực thâm sâu mẽ người. Trong nháy mắt, dục vọng sáng sớm của người đàn ông bùng bùng nổi lên rồi...

Anh nuốt một ngụm nước bọt, tầm mắt không hề chớp nhìn chăm chăm hai bầu ngực non mềm mẽ người của cô. Tay trái giống như bị ma xui quỷ khiến hướng tới trước ngực cô đánh tới - -

"Bốp!", ngay khi anh muốn chạm vào ngực cô khi đó, cô thức dậy, đẩy tay anh ra, lập tức ngồi dậy.

"Sắc lang!" Cô ôm ngực, lạnh lùng mắng.

Người đàn ông đầu lười liếm liếm đôi môi khô ráo, đáng vẻ xấu xa, khinh thường nhìn cô, "Chi bằng bộ ngực nhỏ tí đó của cô, còn không có to bằng một nửa của Chu Giai Ngưng!" Đường Hạo Nam nằm ở trên giường, khinh thường nói.

Nhắc tới Chu Giai Ngưng, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ đến chuyện ngày đó ở Studio, lập tức xuống giường, không nói một tiếng.

"Bí tôi nói trắng rồi đi? Cô nhiều lắm cũng chỉ được size B, khó quáit khô queo, thực ngán.", trong đầu rõ ràng nhớ đến bầu ngực non mềm trắng như tuyết cùng khe rãnh mẽ người sâu hút kia, nhưng miệng của anh lại nói ra đều là lời châm chọc.

Mà Hạ Nhất Nhiễm, vẫn như cũ không nói một tiếng, xô dép lê rồi khởi.

"Cô lại điếc rồi hả?!"

Cái người phụ nữ lạnh lùng chọc tức chết người này, nghĩ muốn cùng cô đấu đấu vô mồm đều không được.

Mắt thấy cô liền muốn ra khỏi phòng ngủ, Đường Hạo Nam cực kỳ khó chịu xuống giường, trên người chỉ mặc duy nhất cái quần lót tam giác, "Cô lần trở lại đây cho tôi!" Khi nói chuyện, đã giữ chặt cô, một tay kéo cô lại ném đến trên giường, thân hình to lớn liền phủ trên thân thể của cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Tôi hiện tại vừa lúc có nhu cầu

Trong phòng ngủ, trên giường lớn màu xanh đậm. Hạ Nhất Nhiễm mặc chiếc đầm xuống màu trắng bị Đường Hạo Nam áp ở dưới thân.

Tư thế nguy hiểm, thân thể hai người gần như là kẻ sát cùng một chỗ, mỗi cùng mỗi gần như xoa sát ở một chỗ, Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng trừng mắt nhìn anh, thân thể lại miễn cảm như hòa thiêu.

Hai tay bị anh giữ chặt hai bên, hơi thở nóng bỏng của đối phương quanh quẩn xung quanh hai người.

"Anh thả tôi ra!" Cô cố gắng bảo trì trấn định, lạnh ngạnh nói.

Đường Hạo Nam lại là mặt nộ nộ cười, là lời liếm liếm môi cô, cánh môi bị đôi môi nóng bỏng của anh xẹt qua. Cánh hoa, như là có dòng điện xuyên qua, cảm giác kỳ quái ở sâu trong thân thể rợn rạo...

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam là người từng chơi qua vô số phụ nữ, anh chính là cao thủ tình trận, mà cô, ngoại trừ lần đầu tiên u mê hồ đồ kia, có thể xem như một tờ giấy trắng.

Cho nên chịu không được sự trêu đùa của anh.

Nhưng mà, thời gian còn có chưa tới nửa năm, là cô có thể thoát khỏi nơi này rồi, làm sao có thể lại cùng Đường Hạo Nam phát sinh bất luận cái gì?

Còn cô, anh cũng không đáng để cô phải trả giá thân cùng tâm!

"Như thế nào, ngoại chơi không nói sao? Hạ Nhất Nhiễm, cô đừng quên, cô hiện về mặt danh nghĩa vẫn là là vợ của tôi, vài năm nay, cô còn không có làm tròn nghĩa vụ của người vợ nhà. Tôi hiện tại vừa lúc có nhu cầu sinh lý, cô nên phụ trách giúp tôi giải quyết!", nhìn thân thể dưới thân cứng ngắc, về mặt lãnh đạm của người phụ nữ này, không biết là khiến bao nhiêu người đàn ông nói lên dục vọng đen tối, giờ phút này, Đường Hạo Nam thật đúng là nghĩ muốn lại ném thư tư vị của cô!

Anh nghĩ muốn coi cô như công cụ tiết dục?

"Đường tiên sinh, thực xin lỗi, tôi thích sạch sẽ, tôi sợ lúc làm tình với anh cảm thấy ghê tởm mà ối ra, ánh bay hưng phấn của anh, sau này khiến anh bị ED(liệt dương) vậy thì..." Không nghĩ muốn lại đem Đồng Y Mộng ra làm lá chắn, cô không nhanh không chậm bình tĩnh chăm chọc.

"Cô chê tôi bẩn?" Đường Hạo Nam cảm tức, người phụ nữ chết tiệt này hẳn không cho rằng anh thật sự cùng những người phụ nữ kia lên giường đi? *(*liếc* ông ko lên giường chà nhẽ chơi dưới đất hay sofa, bạ đâu ăn đó, ăn tạp à >"<)*

"Hạ Nhất Nhiễm, đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt! Cô chê tôi bẩn, cô lại sạch sẽ được bao nhiêu, đừng tưởng rằng chuyện mấy năm nay cô ở bộ phận quan hệ công chúng cùng khách hàng lên giường tôi không biết!" Tuy rằng không tận mắt bắt gian tại giường qua, nhưng tin đồn ở công ty về chuyện Hạ Nhất Nhiễm cùng khách hàng uống rượu, nhờ vào việc lên giường với khách hàng mới gánh được nhiều hợp đồng cũng không ít!

Những thứ tin đồn kiểu tam sao thất bản này, kỳ thật phần lớn là do người của Đường gia truyền ra.

"A... Đường đường một tổng giám đốc của tập đoàn, vậy mà lại tin tưởng mấy tin đồn vô căn cứ, anh không biết là sẽ làm giảm chỉ số thông minh của mình sao?" Người ngoài có thể đồn đại nói xấu có thể đồn cũng được, vì cái gì người đàn ông có yếu nhất đời này, cũng nghĩ cô như vậy?

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên cảm thấy được rất đau xót, một loại cảm giác bị thương đến chết tâm, để cho cô vô lực cùng anh tranh luận cái gì.

Vài năm nay, cô từ một nhận viên nho nhỏ của bộ phận quan hệ công chúng ngồi lên vị trí tổng giám, nỗ lực bao nhiêu, anh nhìn không tới, còn tưởng rằng cô là người chỉ biết đi tiếp khách hàng uống rượu, trèo lên giường khách hàng mới có được...

"Cô còn dám cười nhạo tôi?! Khả năng quyền rũ đàn ông của cô, tôi so với ai khác đều đã hiểu rồi!" Đường Hạo Nam có điều ngụ ý nói, chỉ chính là chuyện năm đó cô chủ động trèo lên giường của anh, Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt từ từ trắng bệch.

Anh vậy mà lúc này còn có suy nghĩ muốn "Thật" cô, cảm ghét buồn cô ra, đứng lên, "Làm cái gì cũng đúng như trình nữ lập đền thờ rồi! Cô gạt được lão phu nhân đã chết, không lừa được tôi! Tỉnh lại đi!", nói xong, anh đi phòng thay quần áo.

Đường Hạo Nam từ phòng thay quần áo ra ngoài thời điểm, nghe được trong phòng tắm có tiếng nước, mà trong tiếng nước kia ẩn ẩn còn có tiếng khóc.

Nhất định là anh nghe lầm, cô làm sao có thể khóc?!

Cho dù là khóc, cũng là giả thương cảm.

Hạ Nhất Nhiễm từ nhà tắm đi ra, trên người vẫn mặc lại bộ quần áo của chính mình kia hiện giờ đã nhăn nhúm, cô tất phải chạy về Đường gia đổi bộ quần áo mới, xong rồi đi làm!

Vội vàng ra khỏi căn hộ của Đường Hạo Nam, không cùng anh chào hỏi, cũng không thấy được anh.

Sau khi Đường Hạo Nam mua hai phần bữa sáng trở về, đã không thấy bóng dáng cô đâu rồi...

...

Đường thị, văn phòng tổng giám đốc

"Hạo Nam, em biết không? Có cả bảy giờ trời sáng mới trở về, quần áo thì xộc xệch nhiều nếp nhăn, một đêm chưa về, tối hôm qua khẳng định cùng cái tình cũ kia, Kha Dịch Thần cùng một chỗ!" Đường Hạo Hâm ngồi ở trên ghế dựa đối diện bàn làm việc của anh, hướng Đường Hạo Nam đang ngồi phía sau màn hình máy tính nói xấu Hạ Nhất Nhiễm.

"Tình cũ? Ai nói với chị bọn họ là tình cũ rồi hả?" Đường Hạo Nam uống cà phê, nhìn màn hình, không chút để ý hỏi.

"Chính bọn họ tại bữa tiệc tối hôm qua chính mồm nói nhá! Cứ chỉ ái muội thân mật của hai người đó em là không thấy được, đều đã thiếu chút nữa uống chén rượu giao bôi rồi! Hạ Nhất Nhiễm, thật đúng là con hồ ly tinh, gặp một người thông đồng một người!" Đường Hạo Hâm kích động nói, cực kỳ chán ghét Hạ Nhất Nhiễm.

Kỳ thật Đường Hạo Nam cũng rõ ràng, vị chị họ này sở dĩ chán ghét Hạ Nhất Nhiễm như vậy là vì chồng của chị ta Khương Dư Hằng, trước kia cùng Hạ Nhất Nhiễm là học cùng một Trường Đại Học, mà người kia thâm mến cô.

"Anh rõ..."

Cửa văn phòng tổng giám đốc đột nhiên bị đẩy ra, Hạ Khả San không gõ cửa liền đi vào, Đường Hạo Hâm không vui đứng lên, "Không có một chút phép tắc gì cả, vào văn phòng tổng giám đốc cũng không biết gõ cửa!" Cô ta hai tay khoanh trước ngực, trừng mắt giáo huấn Hạ Khả San.

"Chị là ai chứ? Có cái tư cách gì giáo huấn tôi?!" Hạ Khả San ý vào Đường Hạo Nam là anh rể của mình, cũng không sợ Đường Hạo Hâm.

"Bốp!" Đường Hạo Nam mạnh vỗ xuống bàn, vẻ mặt nghiêm khắc, "Quần li Đường, chị có thể đi trở về. Thư ký Hạ, mẹ cô không dạy cô trước khi vào phải gõ cửa sao?!"

Đường Hạo Nam đối với người nào cũng chưa khách khí.

"Không phải, anh rõ... Đường tổng! Nhà xưởng đã xảy ra chuyện! Có công nhân nhảy lầu rồi!" Hạ Khả San xem bộ dáng là thực có việc gấp muốn báo cáo, vội vàng chạy đến trước bàn làm việc, lo lắng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Cô đến cầu anh!

Hạ Khả San là nhầm chán mở trang web xem tin tức nhìn đến một nhà máy điện tử trực thuộc Đường thị đã xảy ra sự cố công nhân nhảy lầu, tưởng rằng sự kiện trọng đại, tự chủ trương lên xống tới hướng Đường Hạo Nam báo cáo rồi. Không ngờ rằng, cô ta không thành thực cũng không bình tĩnh như vậy, ở trong mắt Đường Hạo Nam, cực kỳ ấu trĩ.

Tuy rằng hai chị em cô có dung mạo tương tự nhau khá nhiều, nhưng mà, Hạ Khả San này quả thực không có cách nào thành thực cùng bình tĩnh, tao như nhà Hạ Nhất Nhiễm, cô ta đến một đầu ngón tay của Hạ Nhất Nhiễm cũng không bằng!

Hạ Khả San ở Đường Hạo Nam ăn dưa bở, chán nản trở về phòng bí thư.

Loại sự cố thế này, không phải là chuyện gì lớn, không tới phiên anh quan tâm.

Nhưng Đường Hạo Nam cũng không phải loại ông chủ máu lạnh vô tình, không trách nhiệm, mở trang web, xem tin tức.

Ngăn ngàn một giờ đồng hồ, tin tức này đã lên top tìm kiếm.

Trước kia lại vẫn chưa từng xảy ra qua loại chuyện như vậy, người công nhân kia nhảy lầu lại vẫn còn đang được cấp cứu

Đường Hạo Nam ấn số nội bộ, "Hứa Thành, cậu vào đây!" Anh bình tĩnh dặn dò, về mặt an ninh, lại uống một ngụm cà phê.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô luôn miệng nói có bản lĩnh, chuyện này như thế nào làm đến thiên hạ đều biết?" Kỳ thật, nhà máy điện tử của tập đoàn Đường thị có hơn mười vạn công nhân, loại chuyện nhảy lầu này, gần như từng tháng đều có xảy ra, nhưng mà trước giờ đều không giống hôm nay như vậy, nháo đến trở thành tin tức đầu đề.

Rõ ràng cho thấy bộ phận quan hệ công chúng làm việc thất trách!

Đường Hạo Nam hừ lạnh, thật muốn nhìn Hạ Nhất Nhiễm bây giờ nên xử lý nguy cơ lần này như thế nào!

Trợ lý Hứa Thành gõ cửa tiến vào, Đường Hạo Nam hỏi thăm tình huống đại khái của sự kiện nhảy lầu lần này.

"Nhà máy Huyết Hân... Hứa Thành, chuyện này hoặc là vấn đề ở bộ phận quan hệ công chúng, hoặc là là có người nghĩ muốn chinh Đường thị, cậu bí mật điều tra!" Đường Hạo Nam ngồi tựa lưng trên ghế dựa, nghiêm túc mà bình tĩnh nói.

Toàn thân lộ ra cỗ khí thế trầm ổn cùng ung dung mà một người người lãnh đạo nên có.

"Vâng!" Hứa Thành đáp lại một câu, liền ra văn phòng.

Trên màn hình máy tính, chính đang trực tiếp buổi họp báo của Đường thị về sự kiện nhảy lầu lần này.

Giờ phút này, xuất hiện ở trên hình ảnh, đúng là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng, Hạ Nhất Nhiễm.

Cô mặc một bộ đồ công sở chuẩn mực màu đen trắng, xem ra trang trọng nghiêm túc lại không mất tao nhã, trang điểm nhẹ nhàng, vẻ mặt bình tĩnh.

Từ lúc xảy ra sự kiện vừa vặn hai giờ, không sai, thời gian giải quyết tốt nhất chính là "24 giờ vàng" khi vừa xảy ra sự việc. Sự kiện nhảy lầu lần này dẫn đến Đường thị bị đưa tin xấu rất nhiều, công ty giờ phút này tất phải đúng lúc ra mặt chịu trách nhiệm

Hạ Nhất Nhiễm hoàn toàn viết xong báo cáo, lời phát truyền thông, thẳng thắn thành khẩn nói chuyện này, cũng tiếp thu nghi ngờ truyền thông, đã bắt đầu ở bên trong nhà máy tiến hành điều tra, hứa hẹn nhanh chóng đối mặt sự giám sát cùng nghi ngờ của truyền thông và công chúng!

Theo Đường Hạo Nam đánh giá, lời phát biểu giải thích của cô đã rất tốt thậm chí là hoàn mỹ, tin tưởng bài phát biểu của cô sẽ có sức thuyết phục, sau cùng, cô lại vẫn hứa hẹn, các vị lãnh đạo cao tầng của công ty sẽ đi bệnh viện thăm hỏi người bị thương.

Chuyện này cũng đại biểu tập đoàn đối với cái sự kiện này cực kỳ coi trọng, cũng rất coi trọng mạng người.

Có phóng viên hỏi Đường Hạo Nam có thể đi thăm hỏi người bị thương hay không, Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp trả lời: Sẽ.

Đường Hạo Nam khòe miệng nhếch lên, "Hạ Nhất Nhiễm, cô lấy đâu ra tự tin, tôi sẽ đi?"

Chưa cùng anh nói chuyện thương lượng, liền tiền trăm hậu tấu rồi! Người nào cho cô mượn lá gan?

Đường Hạo Nam đứng lên, đi đến cửa sổ, rút một điều thuốc châm lửa, nuốt mấy nhả khói, hít mắt, nhìn bầu trời xanh thẳm cách đó không xa.

Hạ Nhất Nhiễm đi tới văn phòng tổng giám đốc, trong phòng thư ký Hạ Khả San nhìn thấy cô, vội vàng ngăn cô lại, "Có tìm ai?" Biết rõ còn có hỏi, không một chút phép tắc mà nhân viên nên có.

Đây là kết quả nuông chiều từ bé!

Hạ Nhất Nhiễm thực lo lắng thay cho tương lai của cái người em gái này!

"Thư ký Hạ, nơi này là công ty, luận cấp bậc, cô đối với tôi nên là có tôn xưng. Nơi này không phải là nhà của cô, không cần đối với tất cả mọi người hô to gọi nhỏ, cô lại vẫn chỉ là một thư ký thực tập." Hạ Nhất Nhiễm gần từng tiếng, thật bình tĩnh hơn nửa hạ giọng nói.

"Tôn xưng? Toàn bộ công ty từ trên xuống dưới, ai chẳng biết cô so với nhân viên làm dọn dẹp việc vặt còn không bằng a - - khinh thường tôi là mới tới, không hiểu mấy tin bát quái của cô sao?" Hạ Khả San sâu xa châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm chỉ là cười cười, cũng không trực tiếp xông vào văn phòng tổng giám đốc, đây là quy tắc trước giờ, mà là gọi điện thoại cho trợ lý tổng giám đốc Hứa Thành.

Đường Hạo Nam nhận được điện thoại của Hứa Thành, nói là Hạ Nhất Nhiễm muốn gặp anh, anh đồng ý gặp.

Hạ Nhất Nhiễm lần đầu tiên tiến vào văn phòng Đường Hạo Nam.

Trong văn phòng rộng rãi sáng ngời, người đàn ông đưa lưng về phía cô, đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất không lồ, hai ngón tay thon dài kẹp điều thuốc, sương khói lượn lờ, từ từ bay lên.

Thoạt nhiên liếc mắt một cái, cô cho rằng nhìn lầm người, bởi vì giờ phút này Đường Hạo Nam là thâm trầm như vậy, bóng lưng đạo mạo cao lớn kia nhìn có vẻ có chút cổ đơn, có tịch.

Cô âm thầm hít vào một hơi,... lướt qua ý nghĩ không nên có, "Đường tổng, quý rầy, tôi tới là muốn mời người đi bệnh viện an ủi thăm hỏi vị công nhân nhảy lầu kia, anh ta vẫn còn đang hôn mê, người nhà cảm xúc cực kỳ không ổn định, tôi cho rằng, lúc này có người tự mình ra mặt gặp bọn họ, mới thể hiện ra chúng ta coi trọng mạng người!"

Cô mở miệng đầu là một vẻ công việc hóa.

Lúc đó, Đường Hạo Nam chậm rãi xoay người, hít một hơi thuốc lá, phun ra nồng đậm khói thuốc, đôi mắt hít lại, liếc cô, cười như không cười.

"Cô dựa vào cái gì tin tưởng là tôi sẽ đi bệnh viện thăm hỏi?" Anh trầm giọng hỏi lại, mang theo ngừ khí châm chọc, đi đến bên cạnh bàn làm việc, đem tàn thuốc án diệt ở trong gạt tàn sứ men xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Một người không dám thổ lộ, một người chết cũng không thừa nhận

Cô lúc đối mặt với phóng viên cố ý đưa ra vấn đề làm khó dễ khi đó, là muốn đánh cược một phen, cược Đường Hạo Nam đối với cô có thể công và tư rõ ràng hay không.

Mà chính cô, hoàn toàn là công tư rõ ràng.

Cô tin tưởng, chỉ cần Đường Hạo Nam một người lãnh đạo ưu tú của một tập đoàn lớn, nhất định sẽ lấy đại cục làm trọng, không nhằm vào cô, phối hợp công tác với cô cùng đi bệnh viện an ủi công nhân cùng người nhà vị công nhân đó.

"Đường tổng, sự kiện lần này cùng trước đây khác biệt, tin tức không tốt về Đường thị rất nhiều, tôi suy xét các vấn đề quan hệ công chúng hiện tại, cảm thấy được lúc này Đường thị chỉ có tỏ rõ thái độ thiệt tình thành ý ra, mới có thể phục chúng. Tôi cho rằng, để người trực tiếp ra mặt trấn an công nhân, là biểu hiện cực kỳ có thành ý. Bởi vì anh là tổng giám đốc tập đoàn Đường thị!"

Đường Hạo Nam đối mặt với cô, tay xuyên vào trong túi quần, trên mặt chứa ý cười như có như không.

"Hạ tổng giám, muốn tôi nhắc nhở có một câu hay không, ngày đó tại studio tôi đối với cô nói qua cái gì?" Đường Hạo Nam châm chọc mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm ngược thất lại rồi.

"Tôi biết rõ. Ngại quá quý rầy rồi!" Không cần anh nhắc nhở, cô cũng nhớ rõ lời anh đã từng nói qua, anh không cần có giúp anh kiếm tiền, bởi vì anh khinh thường những gì cô làm.

Cô bình tĩnh xoay người hướng cửa văn phòng đi đến.

"Có lẽ, cô cầu xin tôi, tôi sẽ suy xét!" Nhìn bóng lưng của cô, anh gương giọng nói một câu, kéo ra ghế làm việc ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người thờ một hồi, "Đường tổng, nói đến cùng tôi là vì Đường thị làm việc, Đường thị lần này nếu bởi vì sự kiện này gặp tổn thất, tổn hại không tới cái ích lợi của tôi, tôi vì cái cần phải cầu xin anh?"

Thực khôi hài, công ty là của hắn, hắn đều không để ý, nằng để làm chi muốn để ý?!

"Hạ Nhất Nhiễm! Có không muốn phản công việc này nữa sao?!"

"Tuần trước tôi đã gửi đơn xin từ chức cho tổng giám bộ phận nhân sự rồi, chậm nhất còn có bốn tháng sẽ rời vị trí công việc." Điều phải lý hôn, cô lại vẫn ở lại công ty Đường gia làm gì?

Tại sao không ai cùng anh báo cáo chuyện này?!

Chính vì thái độ Đường Hạo Nam như vậy nên tất cả Đường thị, người nào cũng biết Hạ Nhất Nhiễm là cái hoàng hậu thất sủng, không ai đem cô để vào mắt, đương nhiên, nhân viên cũng cho rằng Đường Hạo Nam anh cũng không đem Hạ Nhất Nhiễm để vào mắt...

"Cô thật muốn bỏ đi cho xong! Cô còn muốn chạy, tôi không chuẩn cô đi! Sự kiện lần này ảnh hưởng đến công ty không nhỏ,nếu là xử lý không tốt, cô phải chịu toàn bộ trách nhiệm!" Anh tức giận vỗ bàn đứng lên nói.

Không thể nói lý!

Hạ Nhất Nhiễm không nói thêm gì, kéo ra cửa văn phòng, mạnh tay đóng âm một cái ra ngoài.

Cô xem như đánh giá quá cao anh rồi, vậy mà cứ cho rằng anh sẽ lấy đại cục làm trọng, không nghĩ tới, lúc này, cũng bởi vì đối với cô có thành kiến mà làm khó dễ cô!

Vào thang máy, Hạ Nhất Nhiễm liên hồi hận, sớm biết như thế nên cầu xin anh một phen, dù sao, người ở trước mặt công chúng khoe khoang khoáng tác là cô, cô nếu như làm không được, lại biến thành bị mọi người chê cười!

Com trưa khi đó, tin tức Đường Hạo Nam sẽ không xuất hiện tại bệnh viện ở trong phòng ăn truyền ra rồi.

Hạ Nhất Nhiễm không đi ăn cơm, mà là ở trong phòng làm việc sút đầu mề mề nghĩ biện pháp.

Lục Ngộ Hàn gọi điện thoại tới, bày tỏ quan tâm, hơn nữa đề nghị nói giúp cô liên hệ Đồng Sự Trưởng Đường thị, cũng là cha của Đường Hạo Nam đi bệnh viện thăm hỏi động viên người nhà của vị công nhân kia.

"Lục tổng, chuyện này chỉ sợ không được, người cũng biết, anh ấy cùng lão Đồng Sự Trưởng quan hệ luôn luôn không phải tốt đẹp!"

"Đều đã lúc nào rồi, con còn sợ tiêu tử kia?!"

"Con không phải sợ, con là - - vậy được rồi, cảm ơn người - -" mặc kệ nói như thế nào, biện pháp Lục Ngộ Hàn nói cũng đúng một ý kiến tốt, để cho lão Đồng Sự Trưởng đang tình duyên tự mình đi an ủi người nhà công nhân kia, so với Đường Hạo Nam đi lại vẫn có vẻ có thành ý hơn, đến lúc đó, Đường Hạo Nam nói không chừng cũng sẽ dưới sức ép bị áp lực phải ra mặt...

Lục Ngộ Hàn mới cúp điện thoại, lại điện thoại cho Đường Hạo Nam.

Tuy lần trước cậu cháu hai người bởi vì Hạ Nhất Nhiễm náo loạn có chút mâu thuẫn nhỏ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến cảm tình của bọn họ.

"Con thật muốn cậu giúp Nhiễm Nhiễm đem lão gia từ nhà con ra mặt sao?"

"Hạ Nhất Nhiễm chết tiệt này!"

"Hạo Nam, cậu đã cho con một cái bậc thang để bước xuống rồi, cũng đừng lại quá kiểu ngoa nữa! Nói đến cùng, con bé cũng là vì muốn tốt cho Đường thị!" Lục Ngộ Hàn ở trong điện thoại khuyên nhủ, cúp điện thoại xong, anh chưa sót cười cười.

Anh biết, Đường Hạo Nam là muốn ra mặt, chỉ là không nghĩ muốn đón ý nói hùa theo Hạ Nhất Nhiễm.

Đối với mấy người trẻ tuổi này, một người không dám tỏ lộ, một người chết cũng không thừa nhận!

...

Hạ Nhất Nhiễm vừa mới tiến vào thang máy, ở trong thang máy vậy mà gặp Đường Hạo Nam!

Anh không phải có thang máy chuyên dụng của mình sao? Để làm chi chen lấn thang máy chuyên dụng của nhân viên cấp cao?

Trong thang máy chỉ có hai người bọn họ, cô lễ phép gật đầu, dọc theo đường đi hai người không nói chuyện, cô mới ra thang máy, liền hướng đường lớn trước công ty đi, Đường Hạo Nam cùng theo sau lưng cô.

Hạ Nhất Nhiễm đang đợi xe taxi đến đón cô, bị Đường Hạo Nam lôi đi.

"Anh muốn làm chi?!"

"Cô muốn đi tiếp lão già kia, không có cửa đâu! Lên xe!", anh châm chọc nói, thô lỗ đem Hạ Nhất Nhiễm nhét vào trong xe hơi, chính mình từ một bên khác lên xe.

Anh làm sao có thể biết cô muốn đi đón Đồng Sự Trưởng?

"Đường Hạo Nam! Anh có thể dùng não loạn nữa không? Tôi không có thời gian, trừ phi anh theo tôi đi bệnh viện!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói, xe đã chạy lên cao tốc.

"Ha tổng, chứng tôi là muốn đi bệnh viện thăm hỏi người công nhân kia a!" Lái xe của Đường Hạo Nam, chú Cát cười nói, Hạ Nhất Nhiễm lần này sững sờ.

Cô về mặt nghi hoặc nhìn Đường Hạo Nam, anh lại không nói một tiếng, không liếc nhìn cô một cái.

Anh nhất định là không nghĩ muốn kinh động lão Đồng Sự Trưởng, mới muốn đích thân đi bệnh viện!

Cô nghĩ như vậy, cũng liền vội vàng gọi điện thoại cho trợ lý An Lạp, để cho cô ấy an bài tốt phóng viên ở bên ngoài bệnh viện cùng báo an lên biện pháp bảo vệ!

Mọi người ngủ ngon. Hôm nay đã có lết 2c rồi đây. □□□□ ngày mai ko biết trước

Có người hỏi mình chừng nào mới hết ngược đây. Uhm thì ngược dài dài nn ạ. Cứ nhìn theo cái văn án là biết đó. Ngược nữ, rồi sủng (sủng cmn ít. 100c thì tầm 10, 20c gì đó vừa ngược vừa sủng). Rồi lại ngược nam, 2 người ngược nhau. Cuối cùng HE □□□□□

Ko có cái ngu nào bằng cái ngu này. Tự mình ngược mình□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 18: Bị hắt Axit sulfuric!

Hạ Nhất Nhiễm tuyệt không cảm kích Đường Hạo Nam đột nhiên muốn đi bệnh viện, đây là trách nhiệm cùng nghĩa vụ của một người lãnh đạo tập đoàn lớn như anh!

Đối với An Lạp sắp xếp công tác xong, cô lấy gương trang điểm, sửa sang lại tóc, dặm lại phấn, trong gương đột nhiên xuất hiện mặt Đường Hạo Nam, cô sững sờ, lập tức đem gương trang điểm khép lại.

Nghe được giọng Đường Hạo Nam lạnh lùng gâu cọt, "Họa hổ họa bì nan họa cốt*", có chút người dù ăn như thế nào, cũng che giấu không được lòng dạ xấu xa." Anh sâu xa nói.

Họa hổ họa bì nan họa cốt, Tri nhân tri diện bất tri tâm: Vẽ cọp chỉ vẽ da khó vẽ xương. Biết người biết mặt không biết lòng

Anh có phải không tổn hại cô một câu, miệng liền ngửa hay không?!

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, tổn thương im lặng.

Thật không biết anh tới hôm qua làm sao có thể chịu được cô cùng giường chung gối một đêm!

Cô không để ý tới anh, lại còn xa xối có tiếp nữa cũng là tự làm mất mặt mình, Đường Hạo Nam không nói nữa.

Trên đường, Chu Giải Nương gọi điện thoại, anh nói ra những lời rõ ràng vô si, lúc Hạ Nhất Nhiễm nghe tới, vô cùng chói tai ghê tởm. Nhưng cô mặt không đổi sắc, giống như không có nghe đến vậy.

Mới vừa cúp điện thoại, trợ lý Hứa Thành lại gọi tới, Đường Hạo Nam khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, "Cái gì tình huống?"

"Đường tổng, tôi hoài nghi lần này là có người nhằm vào Đường thị! Lại vẫn trong quá trình điều tra!"

"Nhất định phải tra ra được người đứng phía sau đó trò cho tôi!" Đường Hạo Nam một câu nghiêm túc, ngoan độc lệ mà nói, đem Hạ Nhất Nhiễm hoảng sợ, nhìn anh một cái.

Người đứng phía sau giờ trở?

Chẳng lẽ là chỉ chuyện nháy lâu?

Cô thầm nghĩ, đã nhanh đến cửa bệnh viện, "Sắp đến rồi, cà- vạt của anh bị lệch, chỉnh lại một chút đi." Làm một tổng giám bộ phận quan hệ công chúng, cô theo bản năng kiểm tra quần áo của Đường Hạo Nam.

"Cô bảo tôi tự mình chỉnh?" Đường Hạo Nam không phải cái loại người sẽ ngoan ngoãn nghe lời cô nói, chăm chọc hỏi lại.

Chẳng lẽ anh muốn gọi cô giúp anh chỉnh lại?

"Lại vẫn thất thần để làm gì? Bảo cô chỉnh lại cái cà- vạt cho tôi sẽ chết à?!" Nếu là những người phụ nữ khác chỉ mong sao được như thế liền lập tức ngồi trên đùi anh, cho cô đeo caravat cho anh, cô lại như một cái cọc gỗ vậy!

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ muốn cùng anh khác khẩu, Đường Hạo Nam xoay người, cùng cô mặt đối mặt, cô trấn định vươn tay giúp anh chỉnh lý cà- vạt.

Hai người mặt đối mặt, tiếp xúc gần gũi, hơi thở đối phương đụng chạm cùng một nơi, từ hơi thở tất cả đều là hương vị của đối phương.

Cô về mặt chuyên chú, thật sự, bàn tay trắng nõn thon dài lật chuyển áo sơ mi của anh, đem caravat chỉnh lại ngay ngắn. Vẫn lại là lần đầu tiên giúp anh chỉnh lý quần áo, mắt quyến luyến nhìn, khóe miệng hơi hơi cong lên.

Đường Hạo Nam tầm mắt găng co không hề chớp mắt nhìn chăm chăm mặt cô, giờ phút này cô xem ra hiền lành dịu dàng, ít đi quật cường, thật đủ tư cách một người vợ hiền.

"Tốt rồi!" Cô hoàn hồn, mới ý thức đến chính mình cảm xúc có chút hơi biến hóa khó hiểu, cô vậy mà vừa mới cực kỳ hưởng thụ giúp anh chỉnh lý quần áo.

Vội vàng quay mặt, thu lại ý cười nơi khóe miệng.

Người phụ nữ chết tiệt này, vừa rồi mới vẫn là đáng ve cực kỳ ôn nhu, giờ lại khôi phục lại bộ dạng lạnh như băng rồi!

Mới vừa muốn mở miệng dăm thọt có, đã đến cửa bệnh viện, những lãnh đạo cấp cao khác cũng đến chỗ, cửa lớn bên ngoài bệnh viện còn có phóng viên đang đứng, tóm lại vây quanh không ít người.

Những lãnh đạo cấp cao khác đã xuống xe, lái xe vì Đường Hạo Nam mở cửa xe, anh đem khay áo trên Tây phục giải lại, thân sĩ xuống xe, Hạ Nhất Nhiễm chính mình mở cửa xe bước xuống rồi.

Đèn flash chớp lóe, Đường Hạo Nam toàn thân trắng, hướng tới cửa lớn bệnh viện đi đến, Hạ Nhất Nhiễm cùng theo sau lưng anh, đồng thời nhìn xem xung quanh, kiểm tra có thỏa đáng hết chưa.

"Đường Hạo Nam máy là cái thứ quỷ hút máu người!" Đột nhiên trong đám người có người rống to, một trận bạo động. Hạ Nhất Nhiễm cảnh giác nhìn về phía đám người, chỉ thấy một người đàn ông như kẻ điên lên con một dạng xông đi tới, trong tay hắn cầm một bình rượu, trong bình có chất lỏng màu mật ong, hướng tới Đường Hạo Nam ném qua.

Hạ Nhất Nhiễm gặp người nọ có thể là có ý muốn ám hại Đường Hạo Nam, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp lao về phía Đường Hạo Nam, "Cẩn thận!" Cô hô to, chạy tới bên cạnh người Đường Hạo Nam, bình rượu trong tay người đàn ông hát hướng Đường Hạo Nam, chất lỏng bên trong vẩy ra, vừa lúc bị Hạ Nhất Nhiễm ngăn trở, chất lỏng rơi vào phía sau lưng của cô, đi xuống vẩy tung tóe.

"A - - a - -"

Tiếng kêu thê lương thảm thiết của người phụ nữ vang lên, tiếng kêu kia tê tâm liệt phế thảm thiết khiến lòng người khiếp sợ!

Bối rối qua đi, Đường Hạo Nam quay đầu nhìn đó, liền nhìn Hạ Nhất Nhiễm ôm lấy chính mình, mặt cô bối vì đau đớn mà trở nên hung dữ, vụn vụn!

"Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam bạo rống, cô làm sao vậy?! Nháy mắt kia, còn không biết cô tới cùng làm sao vậy?! Sợ tới mức thất hồn lạc phách...

"Axit sulfuric!"

"Hất Axit sulfuric! Có người hất Axit sulfuric rồi!"

Axit sulfuric (a-xít sun-phu-rich, bắt nguồn từ tiếng Pháp: acide sulfurique) có công thức hóa học là H2SO4, là một chất lỏng sánh như dầu, không màu, không mùi, không bay hơi, nặng gần gấp 2 lần nước.Nó là một axit vô cơ mạnh. Nó hòa tan trong nước theo bất kỳ tỷ lệ nào. Ai cần tìm hiểu thêm các hỏi thăm gg nhé □□□

Có người hét chói tai, chỉ thấy trên bập đui Hạ Nhất Nhiễm sủi lên bọt biển màu trắng, sau đó lần da đen lại, mà sau lưng áo khoác của cô cũng bị đốt thành màu đen, như than củi một dạng!

Cô đau đến dậm chân, gất gao ôm Đường Hạo Nam, "Đau quá... Đau...!"

Thế giới giống như chỉ còn lại có hai người bọn họ, Đường Hạo Nam trong mắt tất cả là về mặt Hạ Nhất Nhiễm đau đớn thông khổ đến vụn vụn, lòng anh như bị đao cắt.

Trên mặt đất rơi xuống một bãi máu, một giấy sau, anh đem cô bế lên, lập tức vọt vào cửa lớn bệnh viện!

Người đàn ông gây chuyện kia đã bị báo an của bệnh viện chế phục, Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm giống như điên rồi một dạng hướng đại sảnh khoa cấp cứu chạy đến, Hạ Nhất Nhiễm đau đến cắn vào vạt áo của anh, nước mắt ào ào rơi xuống.

Làn da cùng máu thịt bị Axit sulfuric đậm đặc ăn mòn, cái loại đau đớn thông khổ này, cô chưa từng trải qua qua, đau như thế, không cách nào có thể dùng ngôn ngữ hình dung...

"Bác sĩ đâu?! Bác sĩ chết đâu rồi?!" Đường Hạo Nam ôm ấp Hạ Nhất Nhiễm, đến đại sảnh khoa cấp cứu, giống như điên rồi một dạng mà gầm thét, sắc mặt đỏ lên, huyết Thái Dương hai bên nổi gân xanh, y tá đẩy ra băng ca, cô bị anh thả xuống đó, cô đau đến lăn lộn.

Đường Hạo Nam thấy được trên đùi phải nhỏ nhắn của cô chỉ thấy rõ một khối thịt đen mà còn đang chảy máu vô cùng thê thảm, lòng tràn đầy bối rối...

Cô vừa mới là vì cứu anh, mới bị hất đến, chẳng thể thì, bị hất đến chính là anh...

Cái này nhận thức, để cho anh sợ sệt tại chỗ.

Đạo này tu thật vô cùng bận, mà tôi về lại ko có máy làm nên chắc sẽ ra hơi chậm, mọi người ráng đợi nhé! Với cả sắp tới chương sẽ dài gấp đôi, tần 2,5->3k từ có hơn, Nên mn ko lo truyện ngắn đọc ko đã nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFullNet**.

Chương 19: Vì cái gì cứu tôi?

Trong phòng cấp cứu, quần áo trên người cô bị cởi ra, cả người nằm sấp trên giường, phía sau lưng cùng da thịt trên đùi đều có vết thương, bác sĩ đang dùng dụng dịch natri hydrocacbonat giúp cô sửa vết thương.

Hạ Nhất Nhiễm đau đến hai tay nắm chặt đệm giường, nước mắt dừng không được chảy xuống.

Đó là thân thể liên tiếp bị bỏng rát, đau đớn tê tâm liệt phế, cô rất muốn lăn lộn, hàm răng cắn chặt môi dưới, cánh môi bị cắn phá, có tia máu chảy ra.

Đường Hạo Nam ở bên ngoài nghe tiếng kêu khóc của cô, tâm giống như bị lăng trì, nắm chặt hai đùi, đầu óc trống rỗng.

"Đường tổng..." Hứa Thành tìm đến đây, cung kính kêu hô, cái lãnh đạo cấp cao khác còn đang chờ anh.

"Ai làm?! Tra rõ ràng là ai làm chưa?! Dám trước mặt mọi người hất Axit sulfuric vào tôi!" Đường Hạo Nam tức giận rống, nếu người phụ nữ bên trong bị hất đến trên mặt, nhất định sẽ bị hủy dung!

"Còn đang điều tra, Đường tổng, tất cả mọi người đang chờ người đi ICU thăm hỏi vị công nhân kia và người nhà anh ta- - "

"Không đi!"

Anh gằm thét, lần đầu tiên ở trước mặt cấp dưới phát hỏa lớn như vậy, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn đang cấp cứu.

Tiếng khóc nhỏ, chỉ chốc lát sau, cửa phòng cấp cứu mở ra, Đường Hạo Nam vọt đi vào, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn nằm sấp ở trên giường, trên người che chăn.

"May là được đưa tới đúng lúc, không có tổn thương đến động mạch cùng thần kinh, chẳng qua thiếu hụt hai khối thịt, về sau khẳng định sẽ để lại sẹo, may mắn nhất chính không bị hất trúng vào mặt! Cần ở lại bệnh viện quan sát!" Nữ bác sĩ bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam chạy tới bên cạnh giường bệnh, Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp trên giường, còn đang thúc thối nghẹn ngào.

Anh khom người xuống, đem mái tóc ướt sũng của cô vén lên, thấy được cô quay mặt chảy nước mắt.

Gặp là anh, cô lập tức hít hít cái mũi, "Đường tổng, người nên đi an ủi người nhà vị công nhân kia..." Cô cất lực nói

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô cho chính mình là thánh mẫu sao?! Ai muốn cô giúp tôi cán?! Ai muốn cô giúp tôi cán?! Đừng tưởng rằng như vậy, tôi sẽ thương tiếc cô, sẽ đối với cô thay đổi! Cô là cái thứ ngu xuẩn!"

Đường Hạo Nam bạo rống, nhìn đến chỗ vết thương của cô tức giận nằng, hốc mắt đỏ lên, hăng dầy tia máu.

"Đừng tưởng rằng cô đã cứu tôi, tôi sẽ tốt đối với cô! Cô nằm mơ!" Đường Hạo Nam kêu gào, miệng không dần đó tiếp tục gằm thét, nếu thời gian có thể quay lại lúc đó, anh cũng sẽ không để cho cô giúp bản thân cán!

Anh không cần đối với cô ấy náy, không cần đối với cô mềm lòng, lại càng không muốn yêu thương cô!

Cũng không hiểu cô vì cái gì làm như vậy?

Vài năm nay, anh đối với cô nhọc nhằn còn chưa đủ nhiều sao?

Đường Hạo Nam rống xong, liền chạy ra khỏi phòng cấp cứu, mà Hạ Nhất Nhiễm, vẫn không nhúc nhích nằm sấp nơi kia, tiếp tục rơi lệ.

Miệng vết thương đau đã chẳng phải rõ ràng, tim lại đang đau hơn.

Thì ra, tại thời điểm nguy hiểm nhất, cô còn có thể phân đầu quên mình bảo vệ anh, kia như là một loại bản năng, phát ra từ nội tâm, không hề lý do, một khắc kia, cái gì cũng chưa nghĩ, liền là không nghĩ để cho anh bị thương, đã nghĩ bảo vệ anh, không hơn.

Cô cho rằng, tình yêu say đắm của cô đối với anh, đã sớm bị sự nhọc nhằn của anh đối với chính mình phai mờ rồi, cô đã không thích anh, nhưng mà - -

Gặp được Đường Hạo Nam, rốt cuộc là duyên, hay vẫn lại là kiếp?

Cô họg cô sinh đau, nước mắt ào ào rơi xuống, đắm chìm trong đau thương, đắm chìm trong Vô Cùng Vô Tận yêu thương đối với anh, giờ khắc này, không lại khắc chế chính mình, tùy ý chính mình làm cán ở trong lòng thích anh, nhớ lại từng chút từng chút những chuyện trước đây cùng với Đường Hạo Nam

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, đã là chạng vạng.

Trời chiều vừa vụt từ cửa sổ phòng bệnh xuyên thấu vào đây, rơi vào trên giường bệnh. Cô chậm rãi mở mắt ra, mí mắt cực kỳ trầm

Tuy không có cảm giác đến đau đớn, chỉ cảm giác đau như bị kim châm, nhưng mà, cái loại đau đòn tề tâm liệt phế khi bị Axit sulfuric đậm đặc hắt đến lúc đó, giống như còn đang cảm nhận được.

Một màn kia, về sau khả năng sẽ trở thành ác mộng của cô!

Từ trong sự sợ hãi lòng còn trong lòng khôi phục, trong phòng bệnh giống như chỉ có cô một người, hoàn cảnh cực kỳ tốt, giống như đang ở trong nhà, hẳn là phòng bệnh VIP rồi.

"Đường phu nhân, người tỉnh rồi..." Bác sĩ thực tập kiểm tra phòng phụ giúp xe đẩy tiến vào, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp ở trên giường hòa ái hỏi.

"Uh!m..."

"Tôi giúp người làm mấy cái kiểm tra đơn giản a."

"Uh!m..." Nói xong, hai tay chống lên đệm giường, cất lực bò lên, vết thương bấp đui cùng trên lưng, cố gấn ngồi dậy không để ảnh hưởng nhiều đến vết thương.

Thừa dịp bác sĩ giúp cô kiểm tra khi đó, cô cảm điện thoại nhìn tin tức, nhìn đến Đường Hạo Nam quá thật đi thăm hỏi qua người công nhân cùng người nhà của anh ta, cũng bày tỏ an ủi, cô nhẹ nhàng thờ ra. Chuyện bị hắt Axit sulfuric cũng đã lên tin tức, người gây ra họa bị cảnh sát đã không chế, trong tin tức cũng nhắc tới cô.

Bác sĩ mới đi, Đường Hạo Nam liền vào được, về mặt nghiêm túc, nhìn đến anh, cô hơi gắt đầu, "Người nhà vị công nhân kia cảm xúc ra sao?"

"Ngâm miệng! Tôi không nghĩ muốn nhắc tới nó!" Đường Hạo Nam nhìn cô mặt mày tái nhợt, trầm giọng cất ngang, ở cạnh giường bệnh đứng lại.

"Vi cái gì phải báo vệ tôi?!" Đường Hạo Nam nghiêm túc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, trái tim cũng đập mạnh, nhất thời nghẹn lời.

Nguyên nhân căn bản là...

Chẳng qua, cô sao có thể nói cho anh sự thật.

Đường Hạo Nam đặt mộng ngồi xuống mép giường, một đôi mắt sắc bén nhìn cô, "Tôi hỏi lại cô một lần, vi cái gì báo vệ tôi? Cô có phải thích tôi hay không?!"

Anh hỏi thẳng ra, tới hôm qua cũng hỏi qua vấn đề này.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu khi đó, vừa lúc đối mặt với khuôn mặt tuấn tú của anh, lại lập tức xoay tầm mắt.

Đường Hạo Nam cảm giác cô trong lòng bối rối, một cá trái tim kích động hẳn lên, giống như cực kỳ chờ mong cô nói thích anh.

Có bạn hỏi tui xin bản cv, ak bộ này ko có cv, nếu có tui đã ko làm nó rồi. Vì đơn giản tui cũng từng là người đọc, chứ ko được thì tìm đọc raw. Đọc xong thì ko bao giờ quay lại đọc truyện nữa. Đơn giản vì lười ==)

Bản qt càng ko có, vì làm đến đâu tui lấy qt đến đó. Trước còn siêng lấy qt giờ thì lười. Vì có qt tui ham đọc lại lười làm ==)

Còn chuyện xin link Trung thì xin lỗi mình cho ko dc, vì tâm huyết mình bỏ ra chả ai đọc cứ xin link tui cảm thấy tổn thương và bực vô cùng.

Còn 1 chuyện nữa là có nhiều bạn hỏi xin làm đệ tử của mình ^_^ thật ra mà nói, cũng phải dạy gì, chỉ là hướng dẫn cách dịch truyện thôi. Cơ mà thường sau khi học nghệ xong đi mấy bạn ấy biếng lười ko thấy bóng dáng nên tui lười dạy lại lắm. Còn ai thật sự muốn học, thì có thể inbox của mình, đưa các bạn vào 1 nhóm mình từng hướng dẫn để học hỏi nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 20: Anh quý trọng tình yêu của cô sao?

Hôm nay, lúc cô dừng cảm quên mình giúp anh cản Axit sunfuric khi đó, anh bị rung động đến chỗ, cô vậy mà lại có thể dừng cảm quên mình như vậy. Vài năm nay anh cho cô thương tổn cùng nhọc nhằn còn chưa đủ nhiều sao? Người phụ nữ chết tiệt này nghĩ chính mình là thánh mẫu sao?

Nếu không phải thánh mẫu, lý do chỉ có một.

Cô thích anh!

"Nhìn tôi!" Đường Hạo Nam thúc giục, cả trái tim rộn rạo, đập rộn lên.

Hạ Nhất Nhiễm rót cục quay đầu, đối mặt với anh, khóe miệng nhếch lên.

"Đường tổng, người suy nghĩ nhiều rồi. Tôi là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị, người là tổng giám đốc, chức trách của tổng giám quan hệ công chúng là cái gì? Giữ gìn hình tượng công ty! Người là tổng giám đốc, liên tương đương với bộ mặt Đường thị, nếu hôm nay bị hất đến chính là người, tương đương tôn hạo danh tiếng Đường thị! Cho nên, tôi làm như vậy, hoàn toàn là xuất phát từ việc công!" Cô mặt mỉm cười, một đôi mắt nhìn thẳng khuôn mặt tuấn tú của anh, giọng nói đều đều không lớn không nhỏ nói.

Đường Hạo Nam bởi vì hành động của cô, lòng có chút rung động ấm áp, giờ phút này lại vì lời của cô, dần dần lạnh xuống..

Giống như bị người ta dội một chậu nước lạnh xuống đầu, nháy mắt lạnh thấu tim!

Không phải là vì thích anh, mà là chết tiệt, xuất phát từ giữ gìn hình tượng công ty!

Được, được lắm!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật đúng là người nhân viên dù tư cách ha!" Anh mạnh đứng lên, lãnh nghiêm mặt, rống cô!

Hạ Nhất Nhiễm tìm thất lại.

Anh đây là chờ mong cô nói thích anh, để ý lời của cô nói sao?

Anh quý trọng tình yêu của cô sao?

"Lúc còn ngồi trên chức vị này, tôi một ngày còn là nhân viên của Đường thị, sẽ làm tốt công việc quan hệ công chúng cho công ty một ngày." Cô bình tĩnh nói, vẻ mặt ung dung.

Bộ dạng này, trái lại là anh tự mình đa tình rồi!

Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ tổn thương, cái gì cũng chưa nói, xoay người rời đi, đóng sập cửa ra ngoài!

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ ở trên giường, tay phải còn đang truyền dịch, cúi đầu, hai giọt nước mắt trong suốt, rơi vào trên mu bàn tay...

Đứng u mê nữa, người đó yếu, vịnh viễn là Đồng Y Mộng.

Còn có hơn năm tháng, bọn họ liên ly hôn, đến lúc đó mỗi người đi một ngai, cả quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

Mà anh, sẽ tiếp tục bị cô giấu dưới đáy lòng, trở thành tình yêu không thể với tới.

"Cốc cốc cốc..."

Cửa phòng bệnh bị gõ vang, cô vội vã xoa xoa nước mắt, không biết là ai.

Cửa bị người đẩy ra, vào là, Kha Dịch Thần.

Anh ta mặc toàn thân Tây phục màu xanh đậm, trên tay phải ôm một cái chậu hoa bằng thủy tinh trong suốt.

"Nhiễm Nhiễm, em có khỏe không? Anh là từ trong tin tức biết được em gặp chuyện không may!" Kha Dịch Thần vẻ mặt quan tâm, đem chậu hoa đặt trên tủ đầu giường, bên trong là nhiều loại hoa cực kỳ lưu hành hiện giờ.

Xem ra phi thường đáng yêu.

"Chỉ là bị thương ngoài da một chút thôi, không nghiêm trọng." Cô mỉm cười, nâng đầu nhìn Kha Dịch Thần đứng tại mép giường.

Anh ta không có đeo cao - vạt, cổ áo áo sơ mi buông mấy cái khuy áo, một đầu tóc vuốt keo ra phía sau vừa suất khí lại không mất đi vẻ nghiêm nghị của người lãnh đạo.

"Bị hất Axit sunfuric, làm sao có thể không nghiêm trọng?!" Kha Dịch Thần phản bác, ngữ khí có vẻ có chút lo lắng, Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, có chút phức tạp nhìn anh ta.

Chẳng lẽ, thật sự giống Đường Hạo Nam nói như vậy, Kha Dịch Thần đối với cô còn chưa hết hi vọng?

"A Thần, tôi thực không có việc gì, chính là thân thể có vẻ suy yếu, mới vừa muốn nghỉ ngơi, ngại quá, anh hôm nào trở lại thăm tôi sau đi!" Cô cùng Kha Dịch Thần là bạn bè cũ lâu năm, cũng là người từng thích cô, cô không nghĩ muốn bởi vì Đường Hạo Nam cùng anh ta triệt để tuyệt giao, nhưng mà không nghĩ muốn để cho Đường Hạo Nam lại hiểu lầm, biến thành tất cả mọi người không chịu nói.

Cho nên hạ lệnh đuổi khách.

"Được, em nghỉ ngơi trước!" Cô đang bài xích anh, Kha Dịch Thần trong lòng cực kỳ tổn thương, ngoài mặt vẫn một vẻ sẵn sàng ấm áp.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà nằm xuống, lựa chọn nghiêng người ngủ, "Cảm ơn chậu hoa của anh, thật đáng yêu." Cô nhìn đến trên bàn, trong chậu thủy tinh có rất nhiều loại, khẽ cười nói.

Quá thật thật đáng yêu, chẳng qua thích hợp với Tô Tiểu Quả cái loại tiểu nữ sinh kia, không thích hợp với loại phụ nữ đã trưởng thành như cô.

Kha Dịch Thần muốn nói lại thôi, khom người xuống, tự nhiên giúp cô dịch dịch chân, "Nhiễm Nhiễm, chúng ta đều là cùng nhau lớn lên, chuyện của em cùng Đường Hạo Nam, ít nhiều anh đều đã hiểu biết. Anh vẫn còn là câu nói kia, mặc kệ như thế nào, còn có anh vẫn yên lặng đợi em." Kha Dịch Thần khom người, gần như là đang dán bên tai cô, nhẹ giọng nói.

"A Thần, chúng ta..."

"Anh biết em muốn nói cái gì, anh không có cái ý tứ khác, anh vịnh viễn xem em như bạn tốt." Kha Dịch Thần cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm muốn nói, tại bên tai cô trầm giọng nói.

Anh ta biết, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn yêu Đường Hạo Nam, hiện tại không có khả năng tiếp nhận anh ta...

Cửa phòng bệnh, Đường Hạo Nam mang theo một chồng cả mền giữ ấm, hip con người nhìn hai người trong phòng bệnh, chính đang "Thân mật tiếp xúc".

Cái tên Kha Dịch Thần kia, là đang hôn cô sao?!

"Em nghỉ ngơi cho tốt đi, anh hôm nào trở lại thăm em!" Lúc đó, Kha Dịch Thần vỗ vỗ chân, đứng lên.

"Uh?" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, Kha Dịch Thần xoay người đi, vừa lúc nhìn thấy Đường Hạo Nam đứng ở cửa.

Mà Hạ Nhất Nhiễm cũng thấy được anh, hơn nữa trọng điểm là trên tay phải của anh mang theo hộp cơm giữ ấm..

Xong rồi, chỉ sợ anh lại muốn phát hỏa rồi!

Vốn dĩ Kha Dịch Thần phải rời khỏi, thấy Đường Hạo Nam tiến vào, mỉm cười lễ phép gật đầu coi như chào hỏi, Đường Hạo Nam vậy mà cũng cười tít mắt.

Anh đi đến bên cạnh tủ đầu giường, đem cả mền đặt xuống.

"Bốp!"

Một chồng cả mền màu trắng đặt đầy lên trên tủ đầu giường "Không cẩn thận" đụng phải chậu hoa thủy tinh kia rơi xuống ở trên mặt đất, miếng thủy tinh bể nát cùng đất bên trong rơi tung tóe đầy trên đất.

"A! Coi tôi này, thật không cẩn thận rồi! Chậu hoa đáng yêu như vậy, là Kha tổng đưa đến ư?" Đường Hạo Nam đáng tiếc nhìn chậu hoa trên mặt đất, tâm tình lại là vô cùng tốt, anh nói xong liền ở cạnh giường bệnh ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm biết, anh chính là cố ý! Kha Dịch Thần đương nhiên cũng hiểu rồi!

"Bà xã, còn đau không?" Đường Hạo Nam một tay kéo Hạ Nhất Nhiễm qua, ôn nhu hỏi, nói xong, ngay tại trên gương mặt cô nặng nề mà hôn một cái.

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Anh hôn cô!

Đôi môi người đàn ông mát lạnh đôi má của cô gái trong lòng ngực, nặng nề mà hôn một cái, phát ra âm thanh cực kỳ ái muội.

Đường Hạo Nam bất thành linh hồn, đề cho Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy cực kỳ "Kinh sợ"!

Cái tên bệnh thần kinh này lại muốn nháo loại nào?!

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm vào trong ngực, Đường Hạo Nam đặc ý nhìn Kha Dịch Thần, ánh mắt hai người đàn ông giao nhau, sóng cuộn bão táp.

Đường Hạo Nam xác định, Kha Dịch Thần đối với Hạ Nhất Nhiễm tuyệt đối còn chưa hết hi vọng!

Kha Dịch Thần lại không xác định, Đường Hạo Nam rốt cuộc là ham muốn chiếm hữu đang nổi lên, hay vẫn lại là đã yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi há?

Không có khả năng!

Anh ta điều tra qua, vài năm nay bọn họ vẫn là trạng thái ở riêng!

"Thuốc giảm đau còn không có hết tác dụng, không đau." Ở trước mặt Kha Dịch Thần, cô đối với Đường Hạo Nam mỉm cười, cũng là hi vọng Kha Dịch Thần thông suốt, cô cùng anh ta, không có bất luận cái khả năng gì!

"Tôi liền không quấy rầy các người, Nhiễm Nhiễm, em nghỉ ngơi cho tốt, Hạo Nam, anh nhớ chăm sóc tốt cho Nhiễm Nhiễm." Kha Dịch Thần nho nhã lễ độ mở miệng.

"Tôi đương nhiên sẽ chăm sóc cô ấy thật tốt! Cũng không bận Kha tổng lo lắng! Đi thông thả, không tiễn." Đường Hạo Nam lại vẫn ngồi ở mép giường, âm u mà nói, cảm thấy được Kha Dịch Thần cực kỳ đối trả.

Hừ! Cùng anh đâu? Không dễ dàng như vậy!

"A Thần, anh đi thông thả!" Hạ Nhất Nhiễm lễ phép hô một câu, Kha Dịch Thần đã ra khỏi phòng bệnh, để lại cho cô một cái mỉm cười ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn cửa, khóe miệng cũng nhiễm mỉm cười.

"Nhìn, nhìn cái gì vậy?! Tiểu Tam kia đã đi rồi!" Đường Hạo Nam cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười cực kỳ chói mắt, cái người phụ nữ chết tiệt này, sau khi kết hôn cô liền không đối với anh có một cái mỉm cười vui vẻ! Đối với Kha Dịch Thần trái lại không bùn xìn!

Chẳng qua, ai bảo bọn họ là bạn lâu năm làm chi!

"Tiểu Tam?" Anh chỉ chính là Kha Dịch Thần sao? Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được cực kỳ buồn cười, "Anh thực nhầm chán..." Cô nhỏ nhỏ nói thầm, từ trong ngực anh muốn tránh ra, Đường Hạo Nam lại ôm chặt, không chịu buông ra

"Như thế nào, Kha Dịch Thần có thể đụng chạm cô, hôn cô, tôi liền không thể?" Anh chỉ mới đi lấy cà mèn thức ăn cho cô thôi, cái tên Kha Dịch Thần kia liền xuất hiện, lại vẫn ở trong phòng bệnh cùng cô ái muội!

"Anh nói bây bị gì đó?!" Anh có phải hai mắt có vấn đề hay không, vậy mà lại trộn lẫn nói lời bịa đặt!

"Như thế nào, dám làm không dám chịu? Đứng cho là tôi không thấy được! Cấp đến nỗi ở trong phòng bệnh liền muốn cho tôi đội nón xanh rồi! Hạ Nhất Nhiễm, đừng tưởng rằng cô đã cứu tôi một lần, tôi đối với cô sẽ thật sự mềm lòng! Lần sau không cho cô lại cùng Kha Dịch Thần nói một câu!"

"Tôi mới vừa nói qua, không phải xuất phát từ cứu anh! Ưm..." Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng phản bác, gây lắt, Đường Hạo Nam vậy mà, đột nhiên tay giữ chặt cái ót của cô, bá đạo ngăn chặn môi cô!

Vừa mới là hôn má, lần này là môi!

Hạ Nhất Nhiễm như bị điện giật, ngu ngơ, thất lung bị một cánh tay anh vòng qua ôm lấy, cánh tay giữ chặt cái ót của cô, thâm sâu cuồng dã gặm nhấm môi của cô...

Trong phòng bệnh, đèn điện mờ ảo, người đàn ông ngồi ở mép giường, ôm cô gái, cuồng dã hôn.

Hình ảnh cực kỳ duy mỹ, động lòng người.

Buồng ra khi đó, cô phát ra âm thanh ngâm nga ái muội, sắc mặt đỏ lên, hai mắt mê ly, đôi môi sưng đỏ, Đường Hạo Nam đặc ý nhìn cô, tất cả là khí tức đẹp ngọt ngào của cô.

Giống với cái đêm tuyệt mỹ kia, mê hoặc huyền ảo.

"Hừ... Như thế nào, chỉ là một cái nụ hôn, liền đem cô chinh phục rồi há? Có phải kỹ thuật hôn của tôi quá tuyệt vời hay không? So với Kha Dịch Thần, như thế nào?" Anh ho nhẹ, che dấu chính mình vừa mới kích thích, hưởng cô trêu ghẹo dạo.

Anh cũng không biết chính mình làm sao vậy, lúc nghe có phản bác có cứu anh chỉ là về công việc khi đó, trong lòng cực kỳ căm tức, không nguyên tin tưởng, đánh phải lấy nụ hôn ngăn chặn miệng của cô!

Dưới ánh sáng mờ nhạt, người đàn ông mặc áo sơ mi trắng, đuôi lưỡi liếm liếm môi mỏng, giống như đang nhớ đến nụ hôn vừa rồi, xấu xa như vậy, tà mị không kềm chế được.

Cho dù xem ra xấu xa, cũng là mê người như vậy, làm cho người ta trầm luân, không nào tự thoát khỏi.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim tại tình thịch thịch cuồng khiêu, lại vẫn đắm chìm trong nụ hôn cuồng dã vừa mới rồi kia, đột nhiên như thế, giống cuồng phong bạo vũ. Rằng mọi lại vẫn lưu lại hơi thở nam tính thuộc loại đặc trưng của anh. Cũng không biết, anh vì cái gì muốn hôn cô...

Đây là từ khi kết hôn tới nay, anh lần đầu tiên hôn cô...

Cô nói không phải vì cứu anh, anh giống như không chịu tin tưởng.

Nhìn về phía anh khi đó, anh vậy mà đang mở ra cà mèn.

Trên giường bệnh, bàn ăn tự động được mở ra, Đường Hạo Nam đem canh đậu đỏ, canh bánh bao mang lên bàn.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn canh đậu đỏ sền sệt cùng canh bánh bao trắng trong đặt trên bàn, có một loại cảm giác thụ súng nhọc kinh.

Đường Hạo Nam vì cái gì đột nhiên đối với cô tốt như vậy?

"Đường tổng, tôi nói rồi, tôi là xuất phát từ giữ gìn hình tượng công ty, không phải là thật tâm nghĩ muốn cứu anh! Tôi là cái người phụ nữ lòng dạ rắn rết, tôi không có lòng tốt như vậy!" Cô không cần ôn nhu của anh, không trân trọng, càng không cần!

Cô đột nhiên lại cường điệu một lần, Đường Hạo Nam nghe xong quả thực có chút kích động muốn đánh cô! Anh trừng mắt nhìn cái người phụ nữ chết tiệt không biết tốt xấu, trong lòng rất không là tư vị!

Cô liền như vậy không nghĩ muốn nhận tình cảm của anh?

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật không biết phân biệt tốt xấu! Mộng Mộng cũng đang ở nơi này, tôi hiện tại liền đi xem có ấy!" Miệng anh không chút đắn đo, nghiêng rằng nghiêng lợi nói, mang theo tâm lý trả thù, nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng bệnh.

Cô buồn khổ ngồi ở kia, nháy mắt, khục khịch cái mũi.

Hạ Nhất Nhiễm, mày hà tất phải quật cường như thế?! Mày rõ ràng muốn ôn nhu của anh ấy!

Vì cái gì muốn đẩy anh ấy ra?

Vì cái gì không thể dừng cãi tranh thù một lần? Dù cho tan xương nát thịt...

Nhìn bát canh đậu đỏ bốc lên hơi nóng, món đồ ăn ngọt cô yêu nhất, nước mắt không khỏi tự mình rơi xuống

Anh đi nhìn Đồng Y Mộng rồi...

Anh là đang đối với cô nhân mạng, Đồng Y Mộng tồn tại, nghĩ muốn đối với cô nói, Đồng Y Mộng ở trong lòng anh mới đúng là quan trọng nhất, đúng không?

Anh có lòng từ bi cho cô chút on huệ nhỏ, chẳng qua là vì hôm nay cô giúp anh cân Axit sunfuric, bày tỏ một phen cảm kích mà thôi!

Nhưng mà, cuồng đã kích cuồng kia, để cho cô khó có thể chống đỡ nộ hân của anh thì lại tính là cái gì?

Tay trái cầm lấy thìa, múc một muỗng canh đậu đỏ nấu cực kỳ nhừ, vào miệng là tan, hương vị ngọt lành tràn đầy tất cả khoang miệng, vị giác được kích thích.

Cảm giác nóng hằm hạp dọc theo thực quản, chậm rãi đi xuống, rót vào trong bụng.

Cảm giác thật ấm áp, thấm vào lòng người, rõ ràng là ấm áp, nước mắt lại im lặng rơi xuống, cô dọc theo cảm ngã chảy trong cổ, trút vào trong cổ áo, phồng lên da.

Nội tâm là vùng vầy, mâu thuẫn.

Cô có thể rõ ràng cảm giác được, tình yêu đối Đường Hạo Nam bị chính mình chôn dấu dưới đáy lòng sâu thẳm, đang ở kêu gào.

Cô cũng không hiểu, anh cận bã như thế, vô tình như thế, cô vì cái gì liền là đối với anh nhớ mãi không quên...

Cửa phòng bệnh lại có động tĩnh, cô vội vã lau nước mắt.

Tô Tiểu Quả là từ trên tin tức biết Hạ Nhất Nhiễm bị hút Axit sunfuric, sau khi tan tâm liền vội vàng tìm đến bệnh viện, tìm thật lâu, mới ở khu phòng bệnh VIP tìm được phòng bện Hạ Nhất Nhiễm.

Vào cửa liền nhìn đến trên mặt đất một mảnh bữa bãi, tức thương nhìn những cái đất xoa xinh đẹp cùng đất đá rơi rụng đầy ở trên mặt đất.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng ấn chuông, kêu lao công đến dọn sạch đi.

Nhìn Tô Tiểu Quả thân mặc quần bò, áo sơ mi, chân mang giày vải, lưng đeo ba lô, tóc búi lên, thất thần ở cạnh giường bệnh, gắt gao nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị nghĩ muốn hù chết em sao?!" Tô Tiểu Quả tức giận rống, giấy lát hốc mắt liền đỏ lên.

"Tiểu Quả! Chị không sao! Chị là phía sau lưng bị thương ngoài da một chút thôi!" Hạ Nhất Nhiễm biết, Tô Tiểu Quả là lo lắng cho cô. Mấy năm nay, cô thế cũng cô chân chính thật sự thổ lộ tâm tình, người bạn thân chân chính đối với cô cũng chỉ có Tô Tiểu Quả rồi.

Cái cô bé cùng cô hùn vốn mở tiệm bánh ngọt này.

"Chị không có việc gì chị không có việc gì, chị luôn thích nói ba chữ kia! Hạ Nhất Nhiễm, chị thực nghĩ chính mình là đức mẹ Maria sao?! Em xem tin tức, trong tin tức nói, chị là cứu Đường Hạo Nam tên cận bã kia, mới bị hút đến! Hạ Nhất Nhiễm! Chị đâu óc bị ùng nước sao?! Tên cận bã kia liền xứng đáng bị hút trũng, hần chết rồi, mới là vì dấn trừ hại!" Tô Tiểu Quả liền không rõ, cái tên Đường Hạo Nam ba ngày hai bữa lại cho Hạ Nhất Nhiễm đội nón xanh, vậy mà cô gái này lại vẫn quyết một lòng thích hần!

"Tiểu Quả! Chị không cho em nói anh ấy như vậy! Anh ấy còn không có hư hỏng đến cái loại trình độ này!" Tô Tiểu Quả nói như vậy đối Đường Hạo Nam cũng không công bằng, anh tuy rằng đối với cô hận thấu xương, tuy là một tên đàn ông cận bã, cũng là bởi vì không thích cô.

"Aaa! Chị vậy mà lại vẫn giữ gìn hần! Hôm nay tin tức đều nói, nhà máy của Đường thị là dùng mỡ hôi và máu của công nhân, Đường Hạo Nam chính là quỷ hút máu! Cũng khó trách, đối với vợ của chính mình cũng không là người đàn ông tốt, làm sao có thể là người tốt! Vậy mà chị lại vẫn che chở hần! Em quả thực coi thường chị!" Tô Tiểu Quả lòng đầy căm phẫn nói, cô so với Hạ Nhất Nhiễm nhỏ hơn hai tuổi, tuổi còn nhỏ, tính tình nóng, vẫn lại là thẳng tính, không thích sẽ nói thẳng.

Hạ Nhất Nhiễm sở dĩ thích Tô Tiểu Quả, một phần cũng là bởi vì tính tình ngay thẳng cùng hào khí này, cô cực kỳ hâm mộ.

"Lần này đưa tin là có người cố ý nhắm vào Đường thị, em vậy mà cũng tin." Cô nói xong, tay trái cầm lấy thìa, ăn cháo.

"Chị Nhiễm Nhiễm, chị đừng giận em mà, em nói những lời này, cũng là đau lòng chị, Đường Hạo Nam không đáng để chị trả giá nhiều như vậy!" Tô Tiểu Quả cau mày, thật có lỗi nói.

"Tức cười, chị khi nào thì giận em rồi."

"Đừng mà! Chị Nhiễm Nhiễm là tốt nhất, dịu dàng đáng yêu! Mắng người chỉ mắng yêu! Là thương em nhất!" Tô Tiểu Quả cười nói, y tá tiến vào muốn quét dọn mặt đất bữa bãi, Tô Tiểu Quả cảm thấy được những cái này nhiều đáng yêu liền như vậy bị bỏ đi cực kỳ đáng tiếc, mà còn nhìn ra được đều là hàng nhập khẩu.

Cô nhặt lên, bỏ vào bịch xỏp, nói là lấy đi về nuôi sống.

Tô Tiểu Quả ở cùng cô một hồi liền đi trở về, trong phòng bệnh chỉ còn lại cô cô một người.

An Lạp cùng các đồng nghiệp bộ phận khác đều đã tới thăm qua, cô phản phó với An Lạp công việc trong hai ngày tới. Cầm Laptop của cô do An Lạp mang đến, nhìn tin tức một hồi, chính mình viết một phần báo cáo ngay cơ quan hệ công chúng của Đường thị lần này.

Đêm khuya yên tĩnh, cô đi buồng vệ sinh, y tá nói, vết thương phía sau lưng cô cùng trên đùi không thể thấm nước, không thể tắm vòi sen, chỉ có thể lau.

Thuốc giảm đau dần mất tác dụng, miệng vết thương bắt đầu đau, cô đứng trong phòng vệ sinh, cắt lức cời quần áo.

Trong phòng tắm, cô gái không mặt áo trên lưng dán băng gạc, đang muốn khom lưng cời quần, động tác xem ra cực kỳ khó khăn, Đường Hạo Nam đem cửa nhẹ nhàng kéo ra, bước dài đi vào, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác có người tiến vào, lập tức phòng bị che chắn ngực, quay đầu, bóng dáng cao ngất của Đường Hạo Nam kia đã đứng ở trước mặt!

Từ giờ chương nào cũng dài ít nhất là gấp đôi mấy chương trước rồi. Làm lâu lâu luôn luôn T~T

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Giúp cô lau

Anh như thế nào lại tới nữa!

Hạ Nhất Nhiễm hít một hơi khí lạnh!

Quan trọng là trên người cô không mặc quần áo, vội vàng xoay người, đưa lưng về phía anh, hai tay ôm ngực.

"Có thể mời anh ra ngoài sao? Tôi đang tắm!"

Trong phòng tắm gọn gàng sạch sẽ, bên cạnh vòi sen, một cô gái đang đứng, dáng người cao gầy, trên lưng vốn dĩ trắng tuyết hoàn mỹ, hiện tại hơn một khối băng gạc, lìn da bên ngoài băng gạc phỉm hồng.

Ánh mắt nóng bỏng của Đường Hạo Nam không hề chớp mắt nhìn chăm chăm lưng cô, không có rời đi, ngược lại đi về phía trước vài bước.

"Y tá nói có không thể tắm rửa, có chăng lẽ nghĩ muốn tìm đường chết?" Vẫn như cũ nói lời ác độc, giọng điệu châm chọc, anh cũng không biết nên lấy giọng điệu như thế nào nói chuyện với cô, sớm thành thói quen châm chọc cùng khinh thường mỗi khi mở miệng đối diện với cô.

"Tôi tính lau mình!"

"Lau? Có nhiều chỗ cô lau được sao?" Đường Hạo Nam đến gần cô, nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, Đường Hạo Nam khom người cảm khăn lông đã thấm nước ẩm trong bồn, vắt khô, khăn mặt ẩm áp tiếp xúc đến làn da sau cổ, Hạ Nhất Nhiễm như bị điện giật!

Đường Hạo Nam cũng rõ ràng cảm giác được sự kinh ngạc của cô, lưng cô cứng đờ, rõ ràng cho thấy bài xích.

"Anh tới cùng muốn làm không?" Cô bình tĩnh hỏi, ở trong lồng thờ sâu, hai tay gắt gao che ngực, cố gắng bảo trì trấn định, không nghĩ muốn cùng anh cãi nhau, lại càng không muốn chọc giận anh.

"Giúp cô chà xát người..."

"Vi cái gì?"

"Cả phần thương xót cô, không cần quát cường, phụ nữ yếu đuối một chút, đáng thương tới nghiệp một chút, dần ông mới có thể quan tâm chút... Cô trước kia không phải rất thích giả vờ đáng thương sao, như thế nào từ sau khi kết hôn với tôi, ngược lại giống con nhím rồi hả?" Đường Hạo Nam gần như là từ sau lưng cô ôm chặt cô, khom người, cúi đầu, đối mặt ái muội dần lên bên tai cô, thấp giọng nói

Con nhím...

Anh cũng biết cô bây giờ là con nhím a.

Cô sở dĩ lại biến thành một con nhím, còn không phải nhờ anh ban tặng?

"Tôi một chút cũng không muốn để cho anh quan tâm, giả đáng thương lấy lòng anh có ích lợi gì?" Lòng của anh từ đầu liền không thuộc về em, lại vẫn đối em hận thấu xương, vớt bô như ghè rách, ở trong lòng anh, em luôn là ác độc như thế.

Đường Hạo Nam cảm giác chính mình lại đang tự rước lấy nhục, người phụ nữ chết tiệt này căn bản không thích anh, cho nên mới không thích thú giả vờ đáng thương!

Anh cảm lấy khăn nóng phủ phía sau cổ cô, thô lỗ lau một phen, liền muốn dúi xuống, nhìn đến băng gạc kia dán thành một khối, lòng thất lại.

Hình ảnh cô bị hắt Axit sunfuric lại vẫn khắc ở trong óc, tiếng la khóc khản cả giọng kia, tiếng kêu thảm thiết thê lương, bây giờ còn khiến người ta sợ hãi.

Động tác trên tay không khỏi mềm nhẹ hơn.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc vẫn không nhúc nhích, khăn mặt ẩm áp ở phía sau lưng dao động, có thể cảm giác được động tác của anh rất dịu dàng.

Nghĩ đến Đường Hạo Nam đang giúp cô chà xát người, có cảm giác cực kỳ vi diệu.

"Đuổi cánh tay ra!"

"Không cần!"

"Thẹn thùng cái gì mà thẹn thùng! Leo lên giường thôi thôi đi em, phóng túng như vậy mà!" Đường Hạo Nam châm chọc nói.

"Đây không phải do tôi nguyện ý!" Hạ Nhất Nhiễm kích động phản bác, Đường Hạo Nam hơi sững người.

"Không phải cô nguyện ý? Đó là tôi nguyện ý? Nếu không phải cô hạ thuốc tôi, tôi đừng chạm cô mới là lạ!" Anh nói xong, thô lỗ kéo cánh tay của cô ra một cái. Nhũ hoa bật ra run rẩy, trên cặp đảo này nờ không dính chút nước.

Đường Hạo Nam bức ép chính mình giống thánh nhân một dạng, lời kéo cánh tay của cô lau, không xem cánh xuân trước ngực cô.

"Mới anh bây giờ cũng đừng đụng chạm tôi!" Rất không quen với chuyện anh đột nhiên ôn nhu, cũng không hiểu anh vì cái gì đột nhiên như vậy, cô biết như vậy phát triển tiếp xuống là không đúng!

Đường Hạo Nam không để ý tới cô, giặt sạch khăn mặt tiếp tục xoa xát, khi anh lại thay nước lần nữa, Hạ Nhất Nhiễm rút cục nhân cơ hội trốn ra buồng vệ sinh, tìm bộ đồ bệnh nhân sạch sẽ, vội vàng mặc vào, Đường Hạo Nam buồn bực đuổi tới.

Cửa phòng bệnh vừa lúc bị gõ vang, Đường Hạo Nam đi tới, mở cửa, chỉ thấy Chu Giai Ngưng toàn thân mặt vấy dãi trề ngực đầy gọi cảm đứng ở cửa.

"Hạo Nam.. Người ta ở cửa bệnh viện chờ anh thật lâu, như thế nào vẫn không đi xuống a..." Chu Giai Ngưng tiến vào, hai tay ôm cánh tay Đường Hạo Nam, bộ ngực khổng lồ của cô ta ở trên cánh tay anh cọ sát, làm nũng nói

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cạnh giường bệnh, lãnh đạm nhìn một màn này.

"Chờ không kịp rồi hả? Tiểu yêu tinh! Mới cả đêm không muốn em!" Đường Hạo Nam tà tứ nói, âm thanh phát ra cực kỳ lớn, giống như sợ Hạ Nhất Nhiễm nghe không được vậy.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được rõ ràng.

Cô mở chân ra liền lên giường, đưa lưng về phía bọn họ nằm nghiêng xuống, kéo chăn, che kín đầu không muốn nghe đến đoạn đối thoại hạ lưu vô si của bọn họ.

Đường Hạo Nam đi toilet, để cho Chu Giai Ngưng chờ anh, anh mới đi vào, Chu Giai Ngưng vụng trộm nhìn cửa toilet, hướng giường bệnh Hạ Nhất Nhiễm đi đến.

"Hạ tổng, nghe nói cô là vì giúp Hạo Nam, mới bị hắt Axit sunfuric Thật sự là may nhờ có cô nha..." Chu Giai Ngưng khom người, ghé sát vào chân, nhẹ giọng nói, một vẻ cảm kích hành động của cô.

Hạ Nhất Nhiễm mở chân, lộ ra mặt, "Chu tiểu thư, tôi cứu là chồng của tôi, đầu đến phiên cái thứ Tiểu Tam như cô cảm kích tôi." Cô không khách khí, nhẹ giọng châm chọc.

"Tiểu Tam? A... Hạ tổng giám, Đường tổng từ sau khi kết hôn liền không chạm qua một đầu ngón tay của cô, các người trường kỳ ở riêng ít nhất ba năm, hôn nhân của các người đã là không có hiệu quả rồi. Hơn nữa, không có cảm tình mới tính kế thứ ba..." Chu Giai Ngưng sâu xa châm chọc nói.

"Nghe Hạo Nam nói, cô là chen ngang giữa anh ấy cùng mối tình đầu của mình, nói như vậy, ai mới là tiểu tam a?"

"Chu tiểu thư là đang theo tôi so với trộm phái không? Cho dù là trộm, tôi cũng so với cô trộm cao minh, tôi ít nhất chiếm được danh hiệu Đường phu nhân, mà cô chút người, chỉ sợ chịu đến đầu bạc cũng không thể chuyển chính thức a!" Hạ Nhất Nhiễm sâu xa châm chọc.

"Cô...!" Chu Giai Ngưng khó thở, cô ta biết, Đường Hạo Nam đối với cô ta chỉ là gặp dịp thì chơi, không có khả năng có kết quả, nhưng mà, cô ta thật là có chút dă tâm, lần này bị Hạ Nhất Nhiễm giẫm lên đến chỗ giấu đầu lòi đuôi, trong lòng đương nhiên khó chịu!

Đường Hạo Nam lúc này từ phòng vệ sinh đi ra, về mặt Chu Giai Ngưng kia nháy mắt từ phần nổi biến thành úy khuất, "Đường phu nhân, tôi chỉ là háo ý hỏi thăm có một tiếng, cô hà tất nhấc nhả tôi như vậy..."

"Giải Giải! Đi thôi!" Ai ngờ Đường Hạo Nam nghiêm túc kêu cô ta, Chu Giai Ngưng lập tức chạy tới bên cạnh anh, "Hạo Nam... em..."

Giọng Chu Giai Ngưng ủy khuất biến mất dần, Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng đóng cửa.

Cô nằm ở trên giường ngủ, vết thương phía sau lưng cùng trên đùi, khiến toàn thân đau, rõ ràng là trời đang mưa hè, lại cảm giác rất lạnh, cô quần chặt chân móng, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt nóng bỏng rút cục nhận không được tuôn ra.

Cho rằng sớm đã bách độc bất xâm, nhưng mà, nghe được người khác nói cô là Tiểu Tam phá hoại tình cảm của Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng khi đó, cô vẫn lại là bị kích thích đến chỗ.

Anh ở bên ngoài hẳn đều nói với mọi người biết cô cái người vợ này chính chỉ là con rối đi?

Không biết là vết thương còn đau, hay vẫn lại là lòng đang đau, cô cuộn mình ở trong chăn, liếm liếm miệng vết thương, rất muốn một lần khóc thật thoải mái.

Cô chẳng qua là người bề ngoài lạnh lùng nhưng nội tâm cực kỳ yếu ớt.

Cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, người đàn ông lớn lút đã đi tới, tình huống nghe được tiếngức nờ cực kỳ bi thương của cô gái dưới chân.

Nhìn cô thống khổ, anh không phải nên vui mừng à?

Vì cái gì giờ phút này lại một chút đều đã vui mừng không nổi, ngược lại cực kỳ đau lòng.

Bề ngoài lạnh lùng, tới cùng là lớp bảo hộ bản thân của cô, hay vẫn lại là bản tính?

Hiện tại cuộn mình ở trong chăn, thương tâm khóc, mới là Hạ Nhất Nhiễm chán chính đi?

Hạ Nhất Nhiễm khóc đến thương tâm, căn bản không chú ý tới Đường Hạo Nam vào được, mà còn, anh đã ở bên giường lên lút ngồi xuống, "Khóc cái gì? Thấy tôi cùng Chu Giai Ngưng đi cùng nhau, khó chịu sao?" Anh nhẹ giọng hỏi.

Tiếng khóc của Hạ Nhất Nhiễm lập tức ngừng, toàn thân cứng ngắc, còn tưởng rằng nghe được quý đang nói chuyện rồi!

Cô nín thở, đầu óc ông ông choáng váng, Đường Hạo Nam kéo chân ra, nghiêng tựa vào trên giường, nhìn mặt cô.

Cả mặt cô đỏ bừng, nước mắt đầy mặt, lại cũng không phải là người phụ nữ nghiêm túc giới giang lãnh tính trong công việc thường ngày kia, mà giống một cô gái nhỏ bất lực chọc người thương yêu.

"Khóc đến thương tâm như vậy, nhất định là..."

"Tôi, tôi chỉ là miệng vết thương đau quá thôi!" Cô lập tức cắt ngang lời của anh nói, quát cường phản bác, không thừa nhận là vì anh khổ sở!

"Không phải đã tiêm thuốc giảm đau sao? Như thế nào lại vẫn đau?" Tuy không đạt được đến đáp án mong muốn, nhưng mà nghe nói miệng vết của cô lại thương đau, anh cũng là khẩn trương.

"Thuốc giảm đau đã tiêm rồi, giờ tan hết thuốc nên sinh đau, hôm nay không thể lại tiêm nữa, tác dụng phụ rất lớn." Cô cố gắng giữ vững bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam nhớ tới có buổi chiều kêu khóc thảm thiết tề tâm liệt phế, nghĩ thầm,rằng khẳng định rất đau, anh hướng đến một bên khác của giường bệnh, nằm nghiêng xuống, Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, không nghĩ muốn đổi mặt anh.

"Đau liền khúc đi!" Anh trầm giọng nói, đem đầu cô ấn vào trong ngực mình.

Hạ Nhất Nhiễm ngửi được hương vị trên người anh, mặt chôn ở trong lòng anh, lòng đang thất lại...

"Anh tránh ra... Đi!" Cô nói xong nước mắt không thể kiềm chế tuôn rơi, một cánh tay lại không chế không nổi ôm chặt eo của anh, "Hu hu... Hu..." Chôn ở trong lòng anh, khúc lên thánh tiếng.

Đề cho cô phóng túng một lần đi, liền một lần, ôm lấy anh, khúc xong là tốt rồi.

Cảm nhận được người con gái trong lòng mình đang run run, tìm Đường Hạo Nam cũng đang run rẩy theo, trong đầu tất cả đều là hình ảnh tại của bệnh viện, cô xông đi tới bảo hộ chính mình.

Cho dù gặp dịp thì chơi, bấy giờ cũng không nấn tằm thật sự cùng Chu Giai Ngưng rồi đi, lên lầu từ về, lên lầu nhìn xem phản ứng của cô, nhìn cô một người cô đơn bất lực trốn ở trong chân khúc, anh liền mềm lòng rồi...

Trong lòng một cái kích thích, Đường Hạo Nam đột nhiên nâng chặt đầu cô, lại một lần nữa giống như phát điên một dạng, không chút do dự ngăn chặn môi của Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm lại một lần sùng sốt, nụ hôn này giống như cuồng phong bạo vũ một dạng cuốn sạch lý trí của cô, cô thất thần, lưỡi người đàn ông nóng rực cạy mở hàm răng của cô, vươn tới cuốn lấy đầu lưỡi của cô, quấy đảo, hút ngọt ngào trong miệng cô.

Đường Hạo Nam đang hôn cô...

Hạ Nhất Nhiễm đã từng mang trong mình tâm tư thiếu nữ, nụ hôn, tượng trưng cho tình yêu, phương thức biểu đạt tình yêu thuần khiết hoàn mỹ nhất.

Đường Hạo Nam mà cô yêu thương chính đang hôn cô, cô làm sao có thể vô tâm vô động?

Nước mắt rơi càng thêm cà rớt, từ từ nhắm hai mắt, dựa vào bàn năng, cô bắt đầu hôn trả anh, mang theo kích động, mang theo chứa chan tình yêu.

Trong phòng bệnh, người đàn ông cùng cô gái trong lòng ngực mặt đối mặt nằm ở trên giường ôm lấy đối phương, nụ hôn nồng nhiệt triển miển quấn lấy nhay cùng một chỗ. Đường Hạo Nam cực kỳ vui sướng khi cảm nhận được cô chủ động, hôn càng sâu hơn, một bàn tay không yên phận mà xoa ngực của cô.

Hạ Nhất Nhiễm buồn bực, bất lực xui lo ở trong lòng anh, cảm giác xa lạ mà khác thường lan tràn đến mọi góc ngách trên thân, dần dần thiêu đốt...

Xúc cảm mềm mại, hương vị say nồng, Đường Hạo Nam yêu chết loại cảm giác này, hận không thể lập tức đem cô khám nhập vào thân mình!

Bà kon ngủ ngon!!! Đạo này tui bận lém, cả ngày làm ko xong 1c T-T, qua tháng đi công tác 2 tuần chắc ko có truyện. Báo trước để chuẩn bị tinh thần, đợi chờ là hạnh phúc mừ ^-^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Gắn trong gang tấc, xa tận chân trời

Hạ Nhất Nhiễm cũng cảm giác toàn thân như hòa tiêu, loại cảm giác này, cô ấn tượng rất sâu khác, bốn năm trước một đêm kia, cũng là như thế này.

"Không... Uh'm..." Buồng ra khi đó, cô phản kháng, trên mặt lại vẫn tràn đầy nước mắt, e lệ cúi đầu, tay Đường Hạo Nam còn đang ở trước ngực cô xoa xát nhào nặn, hô hấp nặng nề, bụng dưới căng thẳng đến đau rồi.

"Cho tôi!" Anh thô bạo ra mệnh lệnh, nâng cằm của cô lên, lại cắn môi cô. Dựa vào bàn năng thân thể, anh hiện tại cực kỳ muốn cô!

"Đủ rồi! Trên người tôi còn có vết thương. Hơn nữa, anh thật sự bụng đói ăn quăng sao? Anh có nhu cầu sinh lý, có thể đi tìm những tình nhân kia của anh là được rồi." Cô khôi phục lý trí, lạnh dạn nói, chịu đựng đau đớn, xoay người đi, đưa lưng về anh.

"Hạ Nhất Nhiễm! Có lại cùng tôi tranh cãi! Cô vừa mới rõ ràng tại đáp lại tôi! Chúng ta theo như nhu cầu không phải rất tốt à!" Đường Hạo Nam tức giận nói, không nghĩ muốn đổi với cô mềm lòng.

Anh cảm thấy được chính mình thật sự là bụng đói ăn quăng, mới có thể đối với cô có ý định động dục!

"Tôi mới không cần... Miệng vết thương đau..." Cô lãnh đạm nói, từ từ nhắm hai mắt.

Đường Hạo Nam ào não đứng dậy, xuống giường, đi buồng vệ sinh.

Bận tâm trên người cô còn có vết thương, anh cũng không cảm thú muốn cô!

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy 'rào rào', anh đang tắm dội, cô bức ép chính mình khẩn trương ngủ, miệng vết thương đau, không dễ dàng đi vào giấc ngủ như vậy, chỉ có thể giả bộ ngủ.

Đường Hạo Nam từ phòng tắm ra ngoài, bên hông chỉ quấn một cái khăn tắm màu trắng, cầm khăn mặt xoa tóc, đi đến bên cạnh giường bệnh ngồi xuống.

Một cổ hương vị sữa tắm thoang thoảng nhẹ nhàng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nín thở, anh đêm nay chẳng lẽ không đi?

Chỉ chốc lát sau, anh nằm xuống, cô vẫn không nhúc nhích giả bộ ngủ, Đường Hạo Nam đưa lưng về phía cô nằm xuống, kéo chăn.

Đến cảm ứng trong phòng bệnh tắt, rơi vào trong bóng tối, qua thật lâu, cô mới mở mắt, mơ hồ có thể thấy được Đường Hạo Nam là đưa lưng về phía chính mình ngủ.

Bóng lưng khiến cho người ta chưa xót.

Phòng không gối chiếc bốn năm, mỗi khi đêm khuya giật mình tỉnh giấc, nhìn giường lớn một bên vắng vẻ trống không khi đó, đều sẽ xót xa, có đôi khi khát vọng nghĩ anh cho dù chỉ là đưa lưng về phía cô, ngủ ở kia cũng là thật tốt rồi...

Anh, gần trong gang tấc, mà lại xa tận chân trời.

Hạ Nhất Nhiễm lẳng lẳng nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, lòng là chưa xót, cũng là rung động.

Từ nhỏ đến lớn, cô vĩnh viễn chỉ có thể đi theo bóng lưng anh, xa xa nhìn anh, không cách nào với tới.

Giờ phút này, giống như có một loại ma lực, cô dần dần vươn tay chạm tay, chạm rai nhẹ nhàng mà đặt ở ngang hông của anh, thật cẩn thận từ phía sau lưng ôm lấy anh, mặt dán lên trên lưng anh...

Đường Hạo Nam thân thể rõ ràng cứng ngắc lại, anh cần bàn không ngủ, cảm giác bị cô ôm, trong lòng phức tạp.

Người phụ nữ chết tiệt này, rốt cuộc đối với anh là cái tâm lý gì?!

Hạ Nhất Nhiễm thấy Đường Hạo Nam không phản kháng, cho rằng anh thật sự ngại thiếp đi, nhịn không được lại xê dịch thân thể, càng đến gần lưng của anh hơn, cánh tay càng vòng sang ôm eo anh chặt hơn, mặt càng dán thêm trên lưng anh, nhẹ nhàng hít vào, từ mũi thơm đến hơi thở tất cả đều là khí tức nam tính trên người anh!

Cái loại hương thơm này càng người càng khiến cho người ta cảm thấy được kiên định, hương vị làm cô yên ổn, ôm thân thể của anh, càng cảm thấy kiên định, từ từ nhắm hai mắt, vết thương sau lưng cùng trên đùi giống như không đau, cơn buồn ngủ cũng đến đây, dần dần, cô ngủ thiếp đi.

Đường Hạo Nam một cử động nhỏ cũng không dám, thân thể cứng ngắc dần dần trầm tĩnh lại, nghe được tiếng ngáy rất nhỏ của cô, anh nhẹ nhàng thở ra.

Mà lại cảm thấy được chính mình cực kỳ không hiểu nổi cảm xúc trong lòng, không phải cực kỳ chán ghét cô sao? Như thế nào lại vẫn để cho cô ôm ngủ?!

Anh thật sự là điên rồi!

Nhất định là vậy!

Nhưng loại cảm giác bị cô ôm, bị cô ý lại, chết tiệt thật đúng là thật tốt mà!

Dần dần, anh cũng ngủ thiếp đi.

"Ưm... Đau... Đau quá... Anh Hạo Nam... Cứu em..." Đường Hạo Nam là bị tiếng nước nở của Hạ Nhất Nhiễm đánh thức, anh bỗng dưng mở mắt ra, mở đèn, thân thể bị cô từ phía sau lưng gắt gao ôm chặt, anh miễn cưỡng xoay người đi.

Cô gái trong lòng, hai gò má mặt đỏ hồng, đôi môi trắng xanh, khô nứt, cánh tay của cô ôm chặt eo của anh, giống như tóm được cọng rom cứu mạng một dạng, dùng lực mặt hướng trong lòng anh cạ.

Đường Hạo Nam phát hiện Hạ Nhất Nhiễm khác thường, lập tức sờ trán của cô!

Nhiệt độ có phần nóng hơn người!

Cô phát sốt rồi!

Khó trách nói mê sảng!

Ở trong mắt Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm từ sau khi cùng anh kết hôn, chỉ có nói mê sảng, mới có thể gọi anh: Anh Hạo Nam.

"Người phụ nữ chết tiệt này, dứt khoát cho sốt chết đi!" Ngoài miệng mắng một câu, lại vội vàng ấn chuông gọi nơi đầu giường!

"Em cũng rất muốn chết..." Cho dù phát sốt, Hạ Nhất Nhiễm cũng nghe được lời Đường Hạo Nam nói, trong mơ màng, tìm thấy lại, giống như bị kim đâm vào, rất đau, rất đau.

Đường Hạo Nam lại sững sốt, đang phân biệt rốt cục cô là đang nói lời là thật hay giả.

"Phát sốt cũng già vờ đang thương!" Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ không thương tiếc cô đâu!" Anh buồn bực nói, không chịu thừa nhận nội tâm đối với cô mềm lòng cũng thương tiếc, vẫn như cũ miệng tiện châm chọc cô.

Kiểu ngạo mà ngây trang sự thương tiếc đối với cô, sợ cô là già vờ, như vậy, anh liền lại giống như tên ngốc một dạng, bị mắc mưu.

Ở trước mặt tình yêu, bọn họ, đều là người nhát gan.

"Em không có già vờ...Anh Hạo Nam, thực xin lỗi, em không phải cố ý, em cũng là bị hại..." Phát sốt đến mơ mơ màng màng Hạ Nhất Nhiễm, than thở nói, âm thanh nhỏ như muỗi kêu, Đường Hạo Nam cẩn thận nghe cô nói mỗi một chữ, còn không có nghe xong, y tá đã gõ cửa tiến vào.

"Cô ấy phát sốt rồi!" Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm, ý đồ đẩy cô ra, đối với y tá trầm giọng nói.

"Tôi đi kêu bác sĩ điều trị!" Y tá vội vàng nói, thừa dịp y tá ra ngoài, Đường Hạo Nam đẩy cô ra, đi mặc áo ngủ.

Bác sĩ kiểm tra nhiệt độ cơ thể cho Hạ Nhất Nhiễm, truyền dịch, để cho Đường Hạo Nam canh chừng cô.

Sau khi bác sĩ cùng y tá rời đi, Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang nằm trên giường, cực kỳ ảo não!

Anh sinh ra là đại thiếu gia ngậm thìa vàng lớn lên, từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ Đổng Y Mộng, còn không có chăm sóc qua cô gái khác! *(Hừ chắc ko? Trước lúc chưa có con quý Mộng kia, là ai chăm sóc cho bà Nhiễm thể >"<)*

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm xoay người, anh lập tức đề chặt cô, sợ cô nằm, đụng tới vết thương sau lưng cũng trên đùi!

"Thật là phiền toái!" Buồn bực nói, anh lại lên giường, nằm nghiêng, cùng cô mặt đối mặt ngủ, cẩn thận ôm eo của cô, ôm chặt cô...

Nếu không phải nề tình cô hôm nay cứu anh, anh mới không có lòng từ như vậy!

Buồn bực chính mình đối với cô thật tốt quá, anh ở trong lòng ngày thơ tìm cho chính mình lý do như vậy.

Sau nửa đêm, Đường Hạo Nam cử động nhỏ cũng không dám, ôm Hạ Nhất Nhiễm tùy ý lại phát sốt, mãi đến bình minh, mãi đến khi cơn sốt của cô qua đi.

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại khi đó, cho rằng chính mình có một cái giấc mơ ngọt ngào, trong mộng, Đường Hạo Nam tỉ mỉ, ôn nhu, chăm sóc cô một đêm.

Nhưng trên giường bệnh chỉ có cô một người.

"Đường phu nhân, người thực hạnh phúc, tối hôm qua người phát sốt, đều là Đường tiên sinh luôn chăm sóc cho người a." Y tá kiểm tra phòng, đối với cô cười nói, về mặt tràn đầy hâm mộ cực kỳ.

Hạ Nhất Nhiễm có phần khó có thể tin, nhớ rõ cô vốn là ôm anh ngủ, về sau liền không nhớ rõ rồi.

Cô lễ phép đối với y tá mỉm cười, cật lực xuống giường, đi toilet, trong lòng vẫn đang đánh trống.

Không thể tin được Đường Hạo Nam sẽ đối với chính mình tốt như vậy, vẫn cũng không hy vọng xa vời.

Cho tới trưa, Đường Hạo Nam không lại xuất hiện, trái lại người Đường gia, như ông vờ tỏ đều đã tới, mẹ chồng còn mang theo đồ ăn cho cô.

"Như thế nào đưa đến bệnh viện này? Hạo Nam đây là cố ý sao?" Mẹ chồng Lục Uyển Thu có điều ngu ý nói.

Hạ Nhất Nhiễm tìm thấy lại, hiểu rõ được ý tứ của mẹ chồng mình, Đổng Y Mộng quanh năm ở tại cái bệnh viện này, nghe nói đây là bệnh viện nổi tiếng toàn bộ Sùng Xuyên, thậm chí cả nước.

"Mẹ, điều này chứng minh trong lòng anh con, chị Mộng Mộng là quan trọng nhất!" Đường Hạo Duyệt phụ họa nói.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ người Đường gia lại tương trọng nhiều như vậy, lúng túng vô cùng. "Các người đại khái là đã quên, ngày hôm qua chúng tôi liền là đến cái bệnh viện này thăm hỏi vị công nhân nhảy lầu kia." Cô khẽ cười nói, giọng điệu không nhanh không chậm, đem tương tượng của mẹ con Lục Uyển Thu hát dở rồi.

Lục Uyển Thu sắc mặt cứng ngắc, Đường Hạo Duyệt cũng buồn bực.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười khó khăn nuốt cháo không khác cơm ngâm nước một dạng trước mặt.

Chờ cơ hội đám họ Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Hâm, lúc này rốt cục đợi được cơ hội, "Bác gái, con sợ người hiểu lầm, ở nhà đã quên với người nói ra một chuyện khiến con nghi ngờ. Con cũng buồn bực, tại sao Hạo Nam mới vừa xuống xe, đã có người tới hát Axit sunfinit vào người nó chứ. Mà còn, con nghe nói Hạo Nam từ đầu cực kỳ không muốn tới, là Nhất Nhiễm không ngừng khuyên nó tới..."

Đường Hạo Hâm có điều ngu ý nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng rung mình, thật sự là hảo tâm bị trở thành lòng lang dạ thú, người Đường gia bọn họ không cảm kích cô cứu Đường Hạo Nam không nói, lại vẫn trả đũa!

Nhìn ánh mắt hung tợn của mẹ chồng, Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ không sợ không lùi ngang nhiên như cũ không thêm ừ hừ.

"Bác gái, con còn nghe nói, năm đó cùng Nhất Nhiễm bỏ trốn cái người tên Kha Dịch Thần kia trở lại, là đối thủ cạnh tranh với Đường thị chúng ta trên rất nhiều nghiệp vụ a!" Đường Hạo Hâm tiếp tục châm ngòi, Lục Uyển Thu sắc mặt càng lúc càng đen!

Hạ Nhất Nhiễm buông bát, chậm rãi lau khô miệng một chút, mỉm cười nhìn về phía mọi người.

"Chị họ, chị cũng quá coi trọng tôi rồi! Hạo Nam khi nào thì nghe theo lời của tôi nói rồi há? Tôi gọi anh ấy đến đây, anh ấy sẽ tới sao? Hạo Nam là tổng giám đốc Đường thị, anh ấy làm bất luận cái quyết sách gì, đều có nguyên tắc của chính anh ấy. Anh ấy đồng ý đến thăm công nhân, khẳng định là từ việc đối với công ty có lợi ích! Còn cô, nếu là tôi nhớ không lầm, Kha Dịch Thần là khách hàng lớn của bộ phận marketing các người, chị ở sau lưng phỏng đoán người ta như vậy, vị khách hàng này lại vẫn muốn hay không nữa rồi?" Giọng Hạ Nhất Nhiễm không lớn không nhỏ, khẽ cười nói.

Trong lời nói không mang theo một cái chữ thô tục, lại đem Đường Hạo Hâm nói được mặt đỏ tai hồng.

Thứ nhất, Hạ Nhất Nhiễm đang châm chọc Đường Hạo Hâm không đem Đường Hạo Nam cái vị tổng giám đốc này để vào mắt.

Thứ hai, châm chọc Đường Hạo Hâm vì nói có sướng miệng nhất thời, không có đem khách hàng cùng lợi ích công ty để vào mắt.

Thứ ba, nếu lời này truyền vào trong tai Kha Dịch Thần, Đường Hạo Hâm khẳng định sẽ đánh làm mất lòng vị khách hàng lớn này!

Những người khác thấy được đến Hạ Nhất Nhiễm lợi hại ra sao, tất cả đều ngậm miệng.

"Cò là cái thứ ăn cây táo, rào cây sung! Ý vào quan hệ cùng cái tên Kha gì gì đó, có kẻ chống lưng vững chắc, nói chuyện với chúng tôi đều đã cảm thương mang cơn rồi!" Lục Uyên Thu cũng không sợ Hạ Nhất Nhiễm, bắt lấy chuyện Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần là tình cũ không chịu buông tha.

Người một nhà này là không thể nói lý.

"Chính trực không sợ gian tà, người đang làm, trời đang nhìn, ngẩng đầu ba thước có thần linh, tôi không thẹn với lương tâm." Hạ Nhất Nhiễm nhìn bọn họ, bình tĩnh nói.

"Cô nói như vậy, liền là trách chúng tôi tại oan uổng cô rồi hả?!"

"Hôm nay tôi cần phải giáo huấn cô một trận!" Lục Uyên Thu nói xong, nâng lên tay phải, liền muốn đánh Hạ Nhất Nhiễm.

"Dừng tay!" Từ cửa phòng bệnh truyền đến một tiếng quát khê đầy vẻ không vui, tay Lục Uyên Thu tạm dừng ở giữa không trung, mọi người nhao nhao ngó về phía ngưỡng cửa.

Mọi người ngó ngon ~!~

Đố cả nhà biết là ai ^^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Giống một con chó!

Lục Ngộ Hân, mặc toàn thân Tây phục tối màu, khuôn mặt trắng thục tuấn tú lạnh lùng, trầm trầm, trong tay mang theo cả mền giữ ấm cùng một cái giỏ trái cây, toàn thân lạnh lùng đi đến.

"Cậu..." Đường Hạo Duyệt hướng anh chạy đến, nhỏ nhẹ kêu hô, bị ánh mắt rét lạnh của Lục Ngộ Hân hù sợ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy Lục Ngộ Hân đến đây, trong lòng âm áp, chẳng còn là đáng vẻ trái tim băng giá rồi. Ở trong mắt cô, trong tất cả thân thích, chỉ có Lục Ngộ Hân được coi là người chính trực, thiện lương, đối xử tốt với cô.

"Ngày hôm qua nếu không nhờ Nhiễm Nhiễm, hiện tại nằm trên giường bệnh, liền là Hạo Nam! Chị thân làm mẹ người ta, tại sao không những không cảm kích con dâu, ngược lại muốn đánh con bé?!" Lục Ngộ Hân trước mặt người của Đường gia, vì Hạ Nhất Nhiễm chủ trì công đạo.

Lục Uyên Thu thấy Lục Ngộ Hân che chở Hạ Nhất Nhiễm như vậy, trong lòng lại càng không vui hơn.

"Hừ! Không chừng là cô ta liên hợp với người ngoài yếu hại Hạo Nam!" Lục Uyên Thu tức giận phản bác.

Lục Ngộ Hân hừ lạnh, đặt đồ vật trong tay xuống. "Vu khống, đường đường Đồng Sự Trường phu nhân tập đoàn Đường thị lại là cổ tình gây sự như thế này? Truyền ra ngoài không sợ mất mặt sao? Hơn nữa, Nhiễm Nhiễm nếu là hại Hạo Nam, vì cái gì bị hắt Axit sunfuric lại là con bé? Không sai, các người có thể nói, con bé là cổ tình diễn trò khổ nhục kế, giành được lòng tâm của Hạo Nam!"

"Nhưng kia tôi cùng là Axit sunfuric đậm đặc, đối phương không cần thận một chút, bắt đến chỗ mặt con bé thế sao? Có cô gái nào nguyên ý lấy dung mạo chính mình làm tiền đặt cược?" Lục Ngộ Hân đứng ở trong phòng bệnh, chậm rãi nói, một bên chăm chọc khinh bỉ nhìn người Đường gia, một bên nhìn bóng dáng suy nhược đang ngồi ở trên giường bệnh.

Trong con người, lúc ra thương tiếc cùng yêu thương.

Kể đứng phía sau hạ độc thủ rồi cuộc là ai?

Sớm biết như vậy, anh liền không nên giúp cô khuyên Đường Hạo Nam đi bệnh viện rồi!

Lời Lục Ngộ Hân nói, đem mọi người làm chon ghen hợm, á khẩu không trả lời được.

"Được rồi! Đều đứng ở chỗ này ức hiếp một bệnh nhân, vẫn lại là đầu đã trở về đi, người một nhà ức hiếp con dâu loại chuyện này truyền ra ngoài mà nói, mất mặt vẫn lại là Đường gia!" Lục Ngộ Hân giương giọng nói, không một chút cho chị gái Lục Uyên Thu của mình mặt mũi, liền tính Đường Hạo Nam ở đây, đều phải kính anh ba phần!

Người Đường gia phần nộ nói đuổi nhau mà ra về.

"Rất cực yên tĩnh rồi!" Bọn họ mới vừa đi, Lục Ngộ Hân đi đóng cửa phòng, cất giọng nói, cười nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên giường bệnh, ánh mắt sùng nich.

"Cảm ơn cậu! Chẳng qua người đem mẹ chồng con dâu tội như vậy, có thể hay không..." Lời của cô bị Lục Ngộ Hân giờ tay ra hiệu im lặng.

Lục Ngộ Hân đem bát cháo trên bàn cơm so với nước sôi chế vào gò cổn không bằng bụng đi, đem đồ ăn Hạ Nhất Nhiễm thích ăn mà anh tự mình xuống bếp làm xếp lên.

"Sợ cái gì! Cậu là thật sự không thể nhìn chỉ ấy ức hiếp con như vậy, thật sự là già mà không kính!" Lục Ngộ Hân trầm giọng nói, đem chiếc đĩa cho cô, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đồ ăn trên bàn, sớm đã nuốt nước miếng rồi.

Cũng đem chuyện vừa rồi vứt ở sau đầu!

"Cảm ơn cậu!" Nói xong, gấp một miếng sườn xào chua ngọt nhìn ngon mắt, chua chua ngọt ngọt, thật non mềm nhiều nước, cô không khỏi đối với anh giờ ngón tay cái lên tán thưởng.

"Ăn nhiều một chút! Con gái quá gầy nhìn rất khó coi!" Lục Ngộ Hân kéo cái ghế đến, đặt mông ngồi xuống, nhìn cô gái nhỏ ngồi trên giường ăn cơm, mỉm cười nói.

"Xinh đẹp dễ nhìn cho ai xem? Không sao cả!" Hạ Nhất Nhiễm nửa vui nửa đùa nói, "Cậu, người đây là đặt đầu bếp của khách sạn nấu sao, sườn xào chua ngọt này quá ngon rồi!" Nói xong, lại gấp một miếng, đáng vẻ của cô, xem ra cũng với cô bé mười bảy tuổi không có gì khác nhau.

Lục Ngộ Hân thích Hạ Nhất Nhiễm tươi đẹp, đáng yêu như vậy, rất nhớ cô vẫn như vậy.

"Toàn bộ khách sạn Sùng Xuyên cũng nấu không ra món sườn xào chua ngọt tuyệt mỹ như vậy đâu!" Lục Ngộ Hân kiêu ngạo nói, Hạ Nhất Nhiễm nhu mày, vậy mua ở đâu?

"Đầu bếp của người làm sao?!"

"Cậu không có đầu bếp! Con còn không biết cậu đây biết nấu ăn?" Lục Ngộ Hân cười tit mắt hỏi, khóe miệng nhếch lên, thậm chí lộ ra hai đội hàm răng trắng tinh.

Hạ Nhất Nhiễm gạt mình trông lớn hai trông mất, lần đầu tiên biết, Lục Ngộ Hân biết nấu ăn!

Kỳ thật, Hạ Nhất Nhiễm vẫn cảm thấy, Lục Ngộ Hân cực kỳ thần bí, mà còn, anh là một người đàn ông thành thực có phong cách, có tu dưỡng, có phẩm vị.

"Thật sự đều là người làm?"

"Cậu lừa con làm cái gì?" Lục Ngộ Hân nở nụ cười, đứng thẳng, lấy ra hộp thuốc lá, vừa muốn hút một điếu, ý thức được nơi này là phòng bệnh, liền ngừng lại.

"Cậu, người vì cái gì đối với con tốt như vậy? Con giống như không phải một người khiến người khác vừa nhìn đã cực kỳ yêu thích." Hạ Nhất Nhiễm xem Lục Ngộ Hân là thân nhân, bạn bè, lòng không chút lo lắng, hỏi.

Tất cả mọi người ở Đường gia không thích cô, bao gồm cả thân thích Đường gia, chỉ riêng Lục Ngộ Hân, đối với cô vẫn không tệ.

Ánh mắt Lục Ngộ Hân sâu thẳm vài phần, khóe miệng chứa cười, "Bọn họ không thích con, là mang theo thành kiến, nhưng này cũng không phải do con sai." Anh cười nói, ánh mắt ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Lục Ngộ Hân, trong ánh mắt hon vài phần ánh sang lấp lánh, có một loại cảm giác như là gặp được tri kỷ, cho dù người toàn bộ thế giới này đều không để ý hiểu cô, chỉ riêng anh là có thể hiểu được cô.

Cô mỉm môi cười cười, "Lại vẫn là vấn đề ở con đi, bản thân là người của bộ phận quan hệ công chúng, lại đem quan hệ công chúng của chính mình biến thành hồng bét. Chẳng qua không sao cả rồi!"

Còn có chưa tới nửa năm, hôn nhân của cô cùng Đường Hạo Nam liền kết thúc, không cần phải lại đi duy trì cùng bất luận kẻ nào có quan hệ với anh rồi.

Lục Ngộ Hân từ chối cho ý kiến, nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm đáp lại cho anh một cái vẻ mặt: Người không cần an ủi con. Cái đầu tiếp tục say sưa ăn cơm, trù nghệ của anh so với Tô Tiểu Quả vẫn còn tốt hơn!

"Nhiễm Nhiễm, cái tên Kha Dịch Thần kia cùng con..." Lục Ngộ Hân trầm ngâm hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, cười cười, "Cậu hẳn không cũng tưởng là con cùng anh ta có cái gì đi?"

"Đương nhiên không phải. Cậu nghe nói người này thật phức tạp, vì tránh cho gặp phải phiền toái, cậu đề nghị con cùng hẳn ta giữ một khoảng cách." Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói.

Tương bối quả thật là tương bối, cho cô đề nghị cùng lời khuyên nghe qua cực kỳ xuôi tai, như là đang chỉ đạo cô.

Cô cũng hiểu được nên cùng Kha Dịch Thần giữ một khoảng cách, bởi vì, Đường Hạo Nam vừa thấy đến Kha Dịch Thần, liền như thấy kẻ thù.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam cũng cực kỳ có vấn đề, lần trước cô cùng Lục Ngộ Hàn đơn độc cùng một chỗ, anh không phải cũng nói móc châm chọc cô sao...

"Cậu, trong lòng con tự có tính toán."

"Đứng rồi, ngày hôm qua là cậu nói cho Hạo Nam con muốn đi tìm cha nó ra mặt!"

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, không oán trách Lục Ngộ Hàn, này coi như là phép khích tướng đi.

Khi cô không sai biệt lắm ăn cho tới sắp no căng bụng, cửa phòng bệnh bị người đẩy ra, Đường Hạo Nam mang theo cả mền đột nhiên xuất hiện, đang nhìn đến Lục Ngộ Hàn cùng với trên bàn cơm xếp đầy đồ ăn khi đó, anh nhất thời cảm tức!

Nhìn đến đáng về Hạ Nhất Nhiễm ăn được hăng say, lại càng giận dữ phát hỏa!

"Nhóc con, con đưa cơm cũng không sớm chút đưa tới, giờ đều đã 12 giờ rồi rồi!" Lục Ngộ Hàn mở miệng giảng hòa nói, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Đường Hạo Nam tiến vào, nghĩ đến tối hôm qua, trái tim hung hăng đập mạnh không ngừng.

Hồi lâu không thấy, vậy mà rất nhớ anh.

"Con làm chi muốn tới sớm một chút? Cho cô ta đói chết mới tốt!" Đường Hạo Nam sâu xa châm chọc nói.

Anh là cố ý để cho cô chịu đói.

Hạ Nhất Nhiễm đọc ra ý tứ trong lời nói của anh, một chút rợn rạo, cảm động ngu xuẩn, nháy mắt rồi xuống đáy cốc, vỡ thành máu thịt mơ hồ.

Còn tưởng rằng anh đối với cô có thái độ chuyển biến. Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười nhạo mình ngu xuẩn, nhìn Đường Hạo Nam, lộ ra một nụ cười yếu ớt như gió thoảng mây trôi.

Xem đáng về làm như không sao cả kia của cô, Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ căm giận!

Cô là cảm thấy được, không có anh, cũng sẽ có người chăm sóc quan tâm cô đấy, dần ông xoay chung quanh cô còn nhiều đúng không?!

"Con liền mạnh miệng đi!" Lục Ngộ Hàn dương lên khoe môi, vỗ xuống bờ vai của anh, Hạ Nhất Nhiễm đã đem cả mền Lục Ngộ Hàn dọn dẹp xong, đi tới, đưa cho anh.

"Không quấy rầy vợ chồng son các con nữa rồi!" Lục Ngộ Hàn liếc hai người bọn họ, cười nói.

"Cậu đi thông thả!" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười nói, tươi cười đẹp ngọt ngào, trong đáy mắt là chân thành phát ra từ nội tâm.

Lục Ngộ Hàn nói vừa đi, Đường Hạo Nam sầm mặt đen lại, một ánh mắt lợi hại như đao chém đứt tươi cười trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, dần dần tươi cười của cô tắt ngấm, khôi phục lại như trước đây, đối với anh lạnh lùng.

"Cậu cũng là một trong những đối tượng dự phòng của cô?" Châm chọc khinh bỉ quen thuộc truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nhìn khuôn mặt tuấn tú băng lãnh đang sa sầm lại của Đường Hạo Nam, không có sợ hãi, cũng không nghĩ để ý anh, xoay người liền muốn đi bước về sinh.

"Im lặng, chính là ngầm thừa nhận rồi hả?! Hạ Nhất Nhiễm, cô cmn thật đúng là thứ kỳ nữ lâu xanh! Tối hôm qua cùng với tôi làm ra vẻ đáng thương tội nghiệp, giây lát lại liền cùng người đàn ông khác ái muội!" Nồng đậm ghen tuông, hóa thành miệng không dần đo châm chọc, chỉ có như vậy, trong lòng anh mới thoải mái chút!

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xoay người, "Đường Hạo Nam, người đó là cậu anh!"

"Cô cũng biết đó là cậu tôi? Hừ... Tôi ngược lại đã quên, cô liền thích câu dẫn người thân của tôi, vốn là Khương Dư Hằng, hiện tại lại là cậu tôi!" Đường Hạo Nam khi nói chuyện, đem cả mền giữ ắm trong tay ném trên mặt đất, đồ ăn bên trong rơi đầy đất.

Hương vị sườn xào chua ngọt bay tới, trên mặt đất rơi đầy mấy khối thịt sườn cô thích ăn...

Cô liền sững sốt.

Không tới một giây thời gian, cô khôi phục trấn định, đối với anh châm chọc cười, "Tùy anh muốn nghĩ như thế nào thì nghĩ."

Bất luận cô giải thích như thế nào, anh đều sẽ không tin tưởng.

"Cô cmn trở lại cho tôi!" Anh vọt tiến lên, một cái liền kéo lấy cánh tay của cô, kéo cô trở về, chế trụ sau gáy cô, một chân đá vào đầu gối cô, chân không cần thận dụng tới vết thương trên đùi cô, khiến cô đau đến hai chân mềm nhũn, ngã ngồi ở trên mặt đất.

"Anh điên lên cái gì! Anh lại muốn làm gì?!" Cô gào lên, sau gáy bị anh ấn xuống, đầu hướng trên mặt đất tiếp sát, hai tay chống xuống đất mặt, mới không để cho mặt dán vào trên mặt đất.

Từ hơi thở tất cả đều là hương vị đồ ăn rơi rụng trên sàn.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô là kẻ tiện nhân! Không cho cô chút bài học, cô thật đúng là coi khinh Đường Hạo Nam tôi là người không rồi! Đừng cmn được một tác lại muốn tiến thêm một bước! Có dám cho tôi đội nón xanh, tôi cho cô chết không được từ tôi!" Đường Hạo Nam bạo rống, sắc mặt đỏ hồng, đáng về hung thần ác sát, giống như là muốn đem cô lăng trì xừ từ!

Nhưng Hạ Nhất Nhiễm nhìn không tới vẻ mặt giờ phút này của anh.

"Anh buông tôi ra!" Sự thô bạo của anh, để cho cô sợ, cô chẳng qua là cùng Lục Ngộ Hàn nói mấy câu, anh liền nổi giận như vậy...

Nói đến cùng, liền là nghĩ muốn coi khinh, ức hiếp cô, liền là không nghĩ muốn để cho cô dễ chịu!

"Ừm..." Đầu bị anh đè xuống, mặt cô dán trên mặt đất, cái mũi cùng miệng đụng phải một miếng thịt sườn màu đỏ.

"Cô không phải thích ăn thịt sườn sao? Ăn đi! Ném thử cùng Lục Ngộ Hàn làm có cái gì khác nhau?! Ăn đi!" Nghĩ đến cô đối với Lục Ngộ Hàn lộ ra tươi cười đẹp ngọt ngào, Đường Hạo Nam ghen ghét dữ dội, tức giận đến không còn lại một chút nhu tình, nghiền răng nghiền lợi tức giận mắng.

Hạ Nhất Nhiễm từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ bị mẹ kế đánh chửi qua, đâu chịu nổi khuất nhục như vậy?!

Vậy mà bị Đường Hạo Nam ấn trên mặt đất, bị buộc ăn đồ rơi trên đất, giống như một con chó!

Ở trong mắt anh, cô liền không phải là người, là con chó đúng không?

Nước mắt khuất nhục rớt cục cục rơi xuống, một cổ tuyệt vọng mãnh liệt ào tới...

Ừầy, chả ai đoán đúng, thật ra Lục Ngộ Hàn mới là nam phụ được con dân yêu thương nhá! Kha Dịch Thần chưa đủ trình đâu. Hãy yêu anh Hàn. ^~^

Dạo này bận lắm, qua tuần hị vọng rảnh hơn xù. Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 25: Tôi muốn ly hôn!

Hạ Nhất Nhiễm chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy, mà còn, khuất nhục này là đến từ Đường Hạo Nam!

Người đàn ông trong lòng cô yêu nhất.

Vậy mà coi cô như chó mà nhục nhả!

Một cô hận ý cuộn cuộn dâng lên, đối với anh yêu sâu đậm, hận cũng sâu đậm!

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm bị chính mình áp chế đè sát ở trên mặt đất, chặt vật không chịu nổi, trong phút chốc, trong lòng xẹt qua một tia mềm lòng, lực đạo trên tay buông lỏng chút.

Như vậy cũng đã cho Hạ Nhất Nhiễm tìm được cơ hội, không biết lấy khi lực ở đâu ra, cô giận dữ đứng thẳng, hướng Đường Hạo Nam vung tay.

"Bốp!" Tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên, bàn tay trắng nõn của cô gái rơi vào trên má trái của người đàn ông!

Thời gian tại thời khắc này đóng băng rồi!

Thế giới tại thời khắc này yên lặng không tiến!

Trong phòng bệnh giống như lâm vào trong chết lặng!

Đường Hạo Nam sững sốt, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn hăm nháp trong cơn cuồng nộ nóng giận, đứng nói một cái tát, giờ phút này hận không thể đem tim Đường Hạo Nam moi ra nhìn xem, rốt cuộc là đỏ hay vẫn lại là đen!

"Tôi muốn ly hôn!"

Khoảng khắc lặng im trôi qua, cô như người điên mà gào rống.

Trong bốn năm, Hạ Nhất Nhiễm vẫn chịu nhục, lần đầu tiên bạo phát như vậy, lại vẫn nói ra lời ly hôn!

Đường Hạo Nam chấn kinh không phải vì một tát này, mà là về một cô giờ khắc này của cô.

Đau thương phần nộ, tuyệt vọng, như người điên!

Tay cô đang run run, lòng bàn tay so với năm đầu ngón tay trên mặt anh vẫn còn hồng hơn, trong lòng bàn tay đau đến vô cảm, trên mặt có dính nước thịt sườn, có mắt lệ, có sợi tóc dính ở trên má, đáng vẻ xem ra cực kỳ chật vật!

"Hạ Nhất Nhiễm! Có thật sự đang tìm đường chết!" Đường Hạo Nam từ trong kẻ răng phun ra mấy chữ, mang theo ác độc thấu xương!

Người phụ nữ chết tiệt này, quả thực đang tạo phản mà!

Anh vươn tay liền muốn túm tóc dài của cô kéo qua, Hạ Nhất Nhiễm không hề sợ hãi trừng mắt nhìn anh, "Cô nói lại lần nữa xem?!" Đường Hạo Nam nghiêng răng nghiêng lợi gào rống.

"Tôi muốn ly hôn! Lập tức!" Hạ Nhất Nhiễm oán hận rống, nghĩ tới bà nội anh trước khi chết lập ra phần di chúc!

"Cô...!" Đường Hạo Nam cũng nghĩ tới phần di chúc kia, trong cơn nguoi phát ra nguy hiểm, ánh mắt chăm chọc.

Kỳ thật, phần di chúc kia của bà nội, hoàn toàn là vì bảo vệ Hạ Nhất Nhiễm mà viết ra!

Di chúc có nói, anh tất phải cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn ít nhất năm năm, mới có thể đạt được tất cả cổ phần công ty Đường thị do bà đứng tên! Nhưng, nếu trong năm năm, bọn họ ly hôn, tất cả cổ phần công ty của bà sẽ đem tặng không cho cô!

"Cô rốt cục chịu không nổi nữa rồi hả?!" Đường Hạo Nam chăm chọc hỏi, "Hạ Nhất Nhiễm, cô nghĩ thật đúng là hay quá nhì! Bám lấy tôi hơn bốn năm không chịu buông, khi tôi lập tức muốn thành công, lại có ý đồ để cho tôi kiểm củi ba năm thiếu một giờ!"

"Đường Hạo Nam! Là anh ép tôi! Tôi hiện tại chính là muốn ly hôn!" Không thể lại đối với anh mềm lòng, cô không nợ anh cái gì, lúc trước không phải cô muốn thiết kế hãm hại anh!

"Ly hôn? Tôi không đồng ý, cô có thể làm khó dễ được tôi sao?!" Đường Hạo Nam căn bản không đem sự uy hiếp của cô để vào mắt, độc ác chăm chọc.

Cô liền biết anh sẽ nói như vậy!

"Chúng ta sau khi kết hôn liền không cùng phòng qua, tôi đã tìm luật sư tìm hiểu qua, vợ chồng sau khi kết hôn ở riêng hơn hai năm trở lên, hôn nhân đã không còn hiệu lực!" Hạ Nhất Nhiễm nâng cằm, gần từng tiếng, nặng nề mà nói.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, "Hạ Nhất Nhiễm, nghĩ muốn đấu với tôi, có quá ngây thơ rồi!" Không chút nào sợ sự uy hiếp của cô, cũng căn bản không đem cô để vào mắt.

Vài năm nay, công ty Hạ gia gần như đã bị anh chính sụp đổ, Hạ gia tại Sùng Xuyên không có thế lực gì, Hạ Nhất Nhiễm nhiều nhất chỉ là cái thiên kim tiểu thư nghèo túng, huống chi, vốn chính là đại tiểu thư không được yêu thương!

Cô không có chỗ dựa vững chắc, đấu không lại anh.

Người đem qua đối với cô coi như cực kỳ ôn nhu, giờ khắc này, đã hóa thân Satan từ địa ngục bước ra rồi!

Quả thật là cô quá ngây thơ rồi, thiếu chút nữa đã bị nhất thời "Ôn nhu" của Đường Hạo Nam mê hoặc!

"Tôi chưa từng nghĩ tới chuyện đấu với anh, là anh ép tôi. Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm tôi ở trong mắt anh cho dù có khiến anh thù hận đến không chịu nổi đi nữa, anh cũng không có tư cách đối đãi tôi, nhục nhã tôi giống như một con chó!" Khi nói chuyện, cô lau vết nước đọng trên gương mặt, nhìn anh, không tự ti nói.

Đường Hạo Nam nhìn cô chặt vật, đột nhiên ý thức được, vừa mới quả thật là có chút quá đáng, nhưng mà, người nào cmm kêu cô đến người thân của anh cũng đều đã câu dẫn?!

Không thể đối với cô mềm lòng!

"Chó? Hạ Nhất Nhiễm, cô nói như vậy rõ ràng là đang sỉ nhục chó, ở trong mắt tôi, cô đến con chó cũng không bằng!" Khó miệng anh gọi lên nụ cười tà tử không kềm chế được, trong sâu thẳm mắt tất cả đều là chăm chọc.

Lời này, để cho cô nhớ tới con chó cưng ở Đường gia kia, quả thật a, nó ở trước mặt Đường Hạo Nam, ở tất cả người làm của Đường gia, đãi ngộ đều đã so với cô tốt hơn quá nhiều!

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt càng ngày càng trắng trắng bệch, tâm tình Đường Hạo Nam tốt hơn nhiều!

"Một kỹ nữ lâu xanh tí tiện, có cái tư cách gì nói nhân quyền? Những thứ này, đều là báo ứng của cô!" Nhìn ánh mắt buồn bã của cô, trong trái tim anh có một chút điểm mềm mại, ngoài miệng tiếp tục nói ra những lời nhục nhã cô.

Không sai, quả thật là báo ứng của cô, cho nên, anh không cần cảm thấy được đối với cô là quá đáng!

So với Mộng Mộng nằm ở trên giường bệnh, biến thành người thực vật, cô chịu chút nhục nhã ấy, tính là cái gì?!

Hạ Nhất Nhiễm xoay người đi, đi hướng tới buồng vệ sinh, Đường Hạo Nam đang muốn mở miệng, liền thấy được trên đuôi cô, có một khối lớn màu đỏ!

Vừa nãy miệng vết thương bị anh đụng phải, hiện tại đang không ngừng chảy máu!

Lòng của anh nổi lên một trận co rút.

Nghĩ tới hình ảnh ngày hôm qua tại cửa bệnh viện, cô đứng cảm quên mình bảo vệ anh.

Trái tim mạnh run rẩy, anh bước tới một bước, trong ánh mắt hơn vai phần thương tiếc cùng khẩn trương.

Trong lòng hai cô cảm xúc, giống đang kéo một cái cửa lớn, do dự, hành hạ, trái tim anh!

Căn cứ vào những gì Hứa Thành điều tra được, chuyện công nhân nhảy lầu cùng truyền thông trắng trợn đưa tin, cùng với sự kiện hắt Axit sunfuric, đều có người ở sau lưng giật dây.

Anh hoài nghi là Kha Dịch Thần, nhưng không chứng cứ.

Nếu là Kha Dịch Thần, tất nhiên cùng Hạ Nhất Nhiễm sẽ có liên quan, bọn họ vốn là yêu nhau...

Nghĩ vậy, trong lòng càng thêm chua xót, quả đắng nắm chặt, mà Hạ Nhất Nhiễm đã vào buồng vệ sinh, từ bên trong truyền đến tiếng nước chảy, còn có tiếng nước nở như có như không.

Đừng ư mẹ!

Cô cho dù là khóc, cũng là đang già vờ!

Đường Hạo Nam bức ép chính mình nhắm mắt, lấy đại cục làm trọng, anh không thể vì một người phụ nữ đáng giận như cô, mà rối loạn trận tuyến.

Hạ Nhất Nhiễm ra ngoài khi đó, Đường Hạo Nam sớm đã đi rồi, sân nhà phòng bệnh cũng được lao công dọn dẹp qua.

Thế giới rất cực an tĩnh, thoáng cái đã buổi trưa, trong phòng bệnh chỉ có cô một người, cô lấy macbook lên mạng, cũng đang làm việc, đồng thời, cũng ở trên Blog của chính mình, ghi lại chút tâm tình.

Chỉ cần cô cứng rắn quyết tâm, muốn cùng Đường Hạo Nam ly hôn, là có thể thôi.

Nói vậy, Đường Hạo Nam sẽ không chiếm được cổ phần công ty Đường thị, thậm chí làm không được tổng giám đốc Đường thị.

Vì cái gì không thể cứng rắn nhắm mắt?

Ngoại trừ áy náy đối với anh cùng Đồng Y Mộng, còn một lý do bị cô giữ kín như bưng: Yêu.

Bởi vì yêu anh.

Nhìn trên màn hình máy tính, chính mình ra bốn chữ, nhắm mắt có chút mơ hồ, khỏe miệng cô nhếch lên.

Vì cái gì cô chấp như vậy?

Giống mẽ muội một dạng, biết rõ anh không thích mình, vẫn đang trầm luân, không cách nào tự thoát khỏi.

Chẳng qua, trải qua sự nhục nhã trước nay chưa có giống hôm nay như vậy, tình yêu của cô đối với anh, sẽ phải nhạt một chút rồi.

...

Sùng Xuyên vào hạ, mưa luôn luôn nói đến là đến, bên ngoài sấm sét vang dội, cô ngủ thoáng cái từ buổi trưa, buổi tối không có việc gì, ở trong bệnh viện đi dạo.

"Chị Từ, nói như vậy, cô gái này ở đây đều đã năm ba năm rồi hả?"

"Không chỉ như vậy! Ba năm này, chị là chính mắt chứng kiến một cô gái như hoa như ngọc, từng chút khô gầy, thành như bây giờ!"

"Chẳng qua, cô ấy cũng coi như hạnh phúc, bạn trai của cô ấy thường xuyên đến thăm cô ấy đó!"

"Đúng vậy, Đường tiên sinh luôn luôn đến đây! Coi như là Đồng tiểu thư có phúc rồi! Thôi đừng nói nữa, về sau ở trước mặt y tá trưởng đừng thảo luận chuyện riêng tư của người bệnh!"

Lao công cùng một vị y tá từ một gian phòng bệnh VIP đi ra, vừa đi vừa nói.

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở chỗ rẽ, từ nội dung cuộc đối thoại kia, mơ hồ đoán ra được, đó chính là phòng bệnh Đồng Y Mộng.

Hai chân giống như bị ma xui quỷ khiến đi ra góc rẽ, thấy được phòng bệnh VIP đối diện, trên cửa treo một tấm biển: Người bệnh nghỉ ngơi, chớ quấy rầy!

Từ khi Đồng Y Mộng gặp chuyện không may về sau, cô liên không gặp qua được cô ta, chỉ biết là cô ta bị thương đặc biệt nghiêm trọng, luôn tiếp nhận trị liệu, Đường Hạo Nam mang cô ta đến các bệnh viện lớn trên toàn thế giới để chữa trị.

Trong mấy năm nay, anh cũng không từ bỏ qua chuyện tìm kiếm bác sĩ nổi tiếng, vì Đồng Y Mộng trị liệu.

Đứng ở cửa phòng bệnh Đồng Y Mộng, cô chần chừ, do dự, tới cùng muốn đi vào hay không...

Cô vẫn lại là cô ôm lấy một khát vọng trong lòng, mở ra cửa phòng bệnh.

Đi vào nháy mắt kia, đã bị một phòng hoa cùng búp bê Barbie làm kinh ngạc đến chỗ!

Đó là từng đóa hoa hồng màu hồng nhạt cùng một cái vườn búp bê Barbie xếp lại mà thành, lãng mạn, giống như thế giới cô tích.

Hồng Mãn Côi, búp bê Barbie, đều đã từng là thứ mà Đồng Y Mộng yêu nhất!

Lại nhìn hướng giường bệnh, kia căn bản không phải giường bệnh, đó là một cái giường công chúa màu hồng nhạt giống như mộng ảo, màn sa hồng nhạt, đường viền ren rủ xuống, tầng tầng lớp lớp, vô cùng mộng ảo, duy mỹ.

Khắp phòng mùi hoa, thoáng thoáng lượn quanh nhẹ nhàng, cùng nhạc hòa tấu du dương, phiêu lãng trong không gian.

Không cần nghĩ cũng biết, nơi này toàn bộ, mỗi một đóa hoa, đều là Đường Hạo Nam tỉ mỉ bố trí.

Cô chậm rãi đến gần bên giường, nhìn cô gái nằm trên giường bệnh, đã gãy tro xương, khuôn mặt cô ta tiêu tụy, cô gái trước kia như búp bê mỹ lệ đáng yêu, hiện tại nằm ở đó, thân mặc áo ngủ bằng gấm hồng nhạt, cả người khô quắp thật không có chút gì giống nhau!

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao mũi chua xót.

Một Đồng Y Mộng đang tốt đẹp, hiện tại biến thành như vậy.

Không phải cô là nỗi đồng tình.

Bởi vì Đồng Y Mộng đã từng là bạn tốt của cô!

"Mộng Mộng... Tôi đến thăm cô đây..." Cô thì thầm, ánh mắt chần thành tha thiết, "Thực xin lỗi..."

Cô nhẹ nhàng mà cầm lấy cánh tay chỉ còn da bọc xương kia của Đồng Y Mộng, "Mộng Mộng, tôi cùng Hạo Nam, chúng tôi không có phản bội cô, một đêm kia, tôi là bị người ta hãm hại, mới có thể cùng anh ấy lên giường. Hạo Nam anh ấy yêu cô như thế, làm sao có thể phản bội cô chứ? Tôi cũng chưa từng muốn từ trong tay cô cướp đi anh ấy!"

Đối mặt Đồng Y Mộng bốn năm không gặp, cô nói ra những lời vẫn giấu ở trong lòng.

Đồng Y Mộng nắm đó tro mắt nhìn bạn tốt cùng bạn trai chính mình xích trần truồng ngủ cùng một chỗ, đương nhiên thương tâm muốn chết, cô ấy cho rằng, bọn họ phản bội mình!

Sự thật không phải là như thế, Hạ Nhất Nhiễm lúc trước lại vẫn chưa kịp giải thích, Đồng Y Mộng đã bị dụng phải.

"Mộng Mộng, hôn nhân của tôi cùng Hạo Nam chỉ là trên danh nghĩa thôi, anh ấy không thích tôi, trong bốn năm, chưa từng chạm qua tôi, cô yên tâm, trong lòng anh ấy vẫn đang có cô đó. Cô nhanh tinh lại đi, cô thức dậy, tôi cũng giải thoát rồi!" Không phải là của mình, chung quy sẽ không phải là của mình.

Cô biết rất rõ, Đường Hạo Nam là thuộc về Đồng Y Mộng, cho nên, vài lần Đường Hạo Nam muốn cùng cô phát sinh quan hệ, cô đều đem hết toàn lực ngăn trở.

Không thể sai lại càng sai nữa rồi...

Mấy nay bận quá, hứa hôm nay đăng 2 chương mà ko có xiu thời gian rảnh lun. Thôi trả trước một chương. Tối tính tiếp T-T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chuyện xấu của cô cùng Kha Dịch Thần

"Mộng Mộng, nguyện vọng sinh nhật hằng năm của tôi đều là, hi vọng cô có thể tỉnh lại, sống ngày tháng giống người bình thường một dạng. Tôi còn hi vọng, cô không cần hận tôi, cũng không cần trách Đường Hạo Nam. Có tỉnh dậy đi, cùng anh ấy tiếp tục yêu nhau đi!" Nói xong một câu khi đó, lòng đang xé rách, nhưng mà, cũng là thật tâm!

Nếu thời gian có thể trở lại, cô thật hy vọng chính mình đêm đó không có lần lộn hồ đồ leo lên giường Đường Hạo Nam!

Đồng Y Mộng nhắm hai mắt, vẫn không nhúc nhích, nếu không phải còn cảm nhận được hô hấp rất nhỏ, cô ta cùng người chết không có gì khác nhau.

Nói ra những thứ này với Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được thoải mái rất nhiều, trong lòng cũng không hận Đường Hạo Nam như thế rồi. Nếu đổi lại là cô, cô cũng sẽ cực kỳ oán hận hung thủ đem người chính mình yêu thương nhất thương tổn thành như vậy.

"Cô đang làm gì?!" Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi xồm bên giường Đồng Y Mộng, anh gầm thét, đi nhanh tiến vào, lập tức liền kéo cô ra, Hạ Nhất Nhiễm bị anh vứt ở trên sàn nhà, lưng chạm đất, vết thương ở phía sau lưng bị đè ép, đau đớn tê tâm liệt phế truyền đến!

Đường Hạo Nam đang kiểm tra máy oxi của Đồng Y Mộng, có bị Hạ Nhất Nhiễm động tay chân hay không!

Hạ Nhất Nhiễm cất lực bò lên, Đường Hạo Nam cẩn thận kiểm tra qua, mới xoay người nhìn Hạ Nhất Nhiễm, ánh mắt sắc bén, hận không thể đem cô giết!

"Cố tôi nơi này để làm gì? Cô còn muốn đối với Mộng Mộng như thế nào?!" Đường Hạo Nam xanh mặt chất vấn, nghiến răng nghiến lợi, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, anh cho rằng, cô sẽ hại Đồng Y Mộng?

"Cút! Đừng để linh hồn do bạn của cô làm bẩn sự đơn thuần thanh khiết của Mộng Mộng! Cút!" Đường Hạo Nam bạo rống, trong ánh mắt phát ra hận ý dày đặc!

Hận ý kia dường như muốn đem cô đâm thủng, cô cũng cảm nhận được thống khổ của anh.

Người con gái mình yêu thương biến thành như vậy, anh nhất định rất thống khổ, nhất định.

Hạ Nhất Nhiễm chật vật xoay người, nhanh chóng rời khỏi gian phòng bệnh này, như là thoát đi thế giới chỉ thuộc về Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng.

Trong phòng bệnh, chỉ còn lại cô Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng.

"Mộng Mộng, thực xin lỗi, ngoan, không bị làm sợ đi?" Đường Hạo Nam giống thay đổi thành người khác, vẻ mặt ôn nhu, cúi người, một tay vuốt ve trán Đồng Y Mộng, mỗi móng khẽ hôn lên khóe môi của cô ta, trấn an cô gái không có bất luận cái trí giác gì.

"Mộng Mộng, không cần đem cái người phụ nữ tử tiệt kia để trong lòng! Cô ấy không xứng! Anh vô cùng hận cô ấy, vô cùng..." Nói câu này khi đó, lòng đang run rẩy, dao động, thật sự hận như thế sao? Vì cái gì chẳng phải thuần túy?

"Đúng, anh hận cô ấy! Anh không có khả năng thích cô ấy! Mộng Mộng, anh yêu, vĩnh viễn là em! Bảo bối, nhanh tinh lại đi, anh cầu xin em..." Đường Hạo Nam thì thảo nói, rất sợ một chuyện sẽ xảy ra, rất sợ.

Nếu Mộng Mộng của anh hiện tại có thể tỉnh lại mới có thể ngăn trở.

Trong lòng càng ngày càng để ý Hạ Nhất Nhiễm, cô đột nhiên trở nên rất nguy hiểm, anh sợ chính mình, yêu cô gái kia...

Đáp lại anh, vĩnh viễn là giống như chết lặng.

Tất cả bác sĩ đều nói, nếu Đồng Y Mộng có thể tỉnh lại, trừ khi xảy ra kỳ tích.

Anh một mực chờ.

Đợi được cực kỳ vất vả, cực kỳ tịch mịch, cũng rất thống khổ.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng bệnh liền cuộn mình ở trên giường bệnh, mơ hồ cảm giác được miệng vết thương trên lưng đang chảy máu, cô không kêu bác sĩ, toàn thân đang run run, tất cả nguy trạng kiên cường bên ngoài, giờ phút này, toàn bộ sụp đổ.

Điều duy nhất nghĩ muốn chính là, nhanh cùng Đường Hạo Nam ly hôn, sau đó, cô cách nơi này thật xa, thoát được càng xa càng tốt...

...

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam không lại xuất hiện nữa.

Cô ở lại bệnh viện tổng cộng bốn ngày, sau khi xuất viện, cô đến chỗ Tô Tiểu Quả ở nhờ, tạm thời không nghĩ muốn đối mặt một đại gia đình không có ý tốt gì kia.

Cô cũng không đi làm, chuyện ở bộ phận của cô do Phó Tổng Giám làm.

Thỉnh thoảng cô sẽ đến tiệm bánh ngọt do cô cùng Tô Tiểu Quả cùng mở giúp đỡ, hoặc là ngồi ở góc đọc sách.

Bên ngoài trời đang mưa, tiệm bánh ngọt không có buôn bán gì, cô cùng Tô Tiểu Quả cùng nhau nằm úp sấp ở trên bàn, nhìn trời mưa bên ngoài tạt vào kính thủy tinh, nhìn đường phố trong mưa.

Chiếu hoa thủy tinh Kha Dịch Thần tặng cho cô, bị Đường Hạo Nam hất bẻ hư hỏng nhiều, được đôi tay khéo léo tinh xảo của Tô Tiểu Quả một lần nữa trang trí đẹp đẽ trong gió trúc, treo ở trên vách tường.

"Người yêu đầu à, chị suy nghĩ cái gì?" Tô Tiểu Quả nhảm chán hỏi.

"Suy nghĩ linh tính."

"Suy nghĩ linh tính không thích hợp với chị nha! Nữ cường nhân, giới giang người người ngưỡng mộ đi đâu rồi?" Tô Tiểu Quả phân bác, lúc này mới quay đầu, một tay chống đầu, nhìn Hạ Nhất Nhiễm gục xuống bàn.

"Chỉ liên không thể thả lỏng một phen sao?" Cô hỏi lại.

"Có thể! Đương nhiên có thể!" Tô Tiểu Quả nói xong, vỗ vỗ bờ vai cô, "Có khách!"

"Hoan nghênh quý khách!"

Hạ Nhất Nhiễm phản xạ có điều kiện đứng dậy, cùng Tô Tiểu Quả cùng lúc nói ra.

Đang nhìn đến Kha Dịch Thần khi đó, tươi cười của cô cứng đờ.

"Tiên sinh! Mau mời ngồi!" Tô Tiểu Quả nhiệt tình kêu hô Kha Dịch Thần, anh ta nhìn Hạ Nhất Nhiễm, khóe miệng nhếch lên, "Đây, là của tiệm do em mở?"

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên người đeo tạp dề, anh ta hỏi.

"Tôi cùng bạn hợp tác mở ra." Cô mỉm cười trả lời, mà Tô Tiểu Quả sớm bị vẻ đẹp của Kha Dịch Thần mê luyến say đắm, nhìn như nước miếng đều phải chảy xuống rồi, "Tiểu Quả! Đến ghi món cho khách hàng kia!"

Hạ Nhất Nhiễm tận lực nhấn mạnh cái từ "Khách hàng" này, bỏ dạng Đường Hạo Nam như hung thần ác sát, lại vẫn khách ở trong đầu, không thể lấy gậy ra thêm cái hiểu lầm gì, mà còn, Lục Ngộ Hân cũng nhắc nhở qua cô, cẩn thận Kha Dịch Thần.

Tô Tiểu Quả hoàn hồn, mà Hạ Nhất Nhiễm đã đi vào nhà bếp rồi.

Kha Dịch Thần rõ ràng cảm giác được Hạ Nhất Nhiễm đối với anh ta xa cách!

Hai lần trước lại vẫn rất khách khí.

Đôi mắt đào hoa hẹp dài của người đàn ông hẹp lại, như là câu hồn một dạng, đem Tô Tiểu Quả ôm lấy, lúc anh ta gọi món khi đó, trái tim nhỏ của cô "thình thịch" nhảy dựng!

Khi Kha Dịch Thần gọi món xong, Hạ Nhất Nhiễm liền bung dù rồi đi, cô là muốn tránh mặt Kha Dịch Thần.

"Nhiễm Nhiễm!"

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, tiếng Kha Dịch Thần từ phía sau cách đó không xa truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm áo nào.

Kha Dịch Thần không có che ô, đường đường một tổng giám đốc tập đoàn đầu tư nước ngoài, chạy ở trong mưa, đi tới bên người cô.

"Kha tổng, chuyện gì?" Cô không để cho anh ta đứng chung dù, Kha Dịch Thần lại chính mình chen lịch tiến vào, đoạt lấy cán dù, chính mình giành lấy cảm dù.

Cô theo bản năng phải rồi đi, bị Kha Dịch Thần giữ chặt, "Vì cái gì trốn tránh anh?" Kha Dịch Thần nghiêm túc nhìn cô, trầm giọng hỏi.

Hai người đứng ở bên cạnh góc đường, một cái ô che xuống, cách đó không xa chính là cửa hàng bánh ngọt "Ngã rẽ chuyện xưa".

"Kha tổng, tôi cảm thấy được chúng ta vẫn lại là giữ một khoảng cách thì tốt hơn." Hạ Nhất Nhiễm khách khí nói, nhẹ nhàng mà tránh khỏi tay anh ta.

"Chúng ta là bạn bè! Tình cờ gặp được nói chuyện phiếm vài câu cũng không được sao?" Kha Dịch Thần tôn thương hỏi, ánh mắt âm đạm

"Ngại quá, không được."

"Em sợ Đường Hạo Nam hiểu lầm chúng ta? Hay vẫn là, anh ta đối với em thật không tốt?" Kha Dịch Thần vội vàng truy hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lập tức đoạt lấy dù trong tay anh ta, "Kha tổng! Anh đi quá xa qua rồi! Tạm biệt!"

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nhanh chóng rời đi.

Để lại Kha Dịch Thần một người, đứng dưới cơn mưa ở góc đường, nắm chặt quả đấm, trơ mắt nhìn cô rời đi.

...

Hạ Nhất Nhiễm sau khi hết thời gian nghỉ bệnh, ngày đầu tiên đi làm.

Thấy được ảnh của chính mình cùng Kha Dịch Thần đã lên trang nhất, cô liền phiền não.

Mấy tờ báo lá cải vậy mà lại đảo ra tình sử của cô cùng Kha Dịch Thần, cảnh bọn họ gặp mặt dưới cơn mưa ngày đó cũng được đưa lên báo.

Lần này, Đường Hạo Nam cùng người Đường gia lại có cơ kiểm chuyện với cô rồi!

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, điều chỉnh tâm tình, làm tốt chuẩn bị tâm lý bị Đường Hạo Nam cùng người Đường gia nhục nhả!

Đường Hạo Nam hành động so với cô tưởng tượng vẫn còn nhanh.

Giữa trưa, cô đang muốn đi nhà ăn ăn cơm, nhận được điện thoại phòng thư ký của tổng giám đốc.

"Hạ Nhất Nhiễm, tổng giám đốc hiện tại muốn gặp cô, lập tức tới văn phòng tổng giám đốc ngay!" Giọng Hạ Khả San truyền đến, là giọng điệu vĩnh vào tự đắc.

Cô bé tâm cao khí ngạo, tương lai nhất định sẽ thiết thời lớn, Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ.

"Tôi biết rõ." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, cúp điện thoại.

...

Lần này cùng lần trước khác nhau, cô đến chỗ cửa văn phòng tổng giám đốc, Hạ Khả San trong phòng thư ký không có ngăn đón cô, ngược lại giúp cô mở cánh cửa lớn văn phòng vừa dầy vừa nặng ra.

Này không phù hợp quy tắc nhà, Hạ Nhất Nhiễm chần chờ, thử gõ vào cửa, "Ai nha, cô liền vào đi thôi! Dong dài cái gì nữa!" Hạ Khả San không kiên nhẫn nói, dùng lực, lập tức liền đem Hạ Nhất Nhiễm đẩy đi vào, tay cô ta vừa lúc ấn vào trên vết thương phía sau lưng Hạ Nhất Nhiễm, Hạ Nhất Nhiễm đau đến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, gần như là ngã vào văn phòng tổng giám đốc, ngã ngồi ở trên mặt đất, phát ra tiếng động nặng nề, cửa bị Hạ Khả San từ bên ngoài đóng lại!

"Bên ngoài là cái âm thanh gì?"

"A... Đường tổng..."

Tiếng phụ nữ từ trong phòng nghỉ truyền đến, đó là âm thanh Hạ Nhất Nhiễm rất quen thuộc, tiếng phụ nữ đang rên rỉ ngậm nga.

Cô lập tức bò lên, chỉnh lý tốt lại quần tây đen dài cùng áo sơ mi trắng, khôi phục trấn định cùng ung dung.

Đang muốn xoay người rời đi, cửa phòng nghỉ có động tĩnh.

Một người phụ nữ mặc chiếc đầm liền thân đồ tươi, dây váy rơi chảy xuống trên cánh tay, bị người đàn ông bên cạnh vừa hôn vừa ôm lấy từ trong phòng nghỉ đi ra.

"Uh'm... Đường tổng..."

Âm thanh tà mị cuồng quẩn lấy người đàn ông, trên người anh quần tây, áo sơ mi, cổ áo áo sơ mi mở một nửa, cuống dă như mảnh thú...

Một màn Hoạ Sắc Sinh Hương này, khiến trái tim Hạ Nhất Nhiễm thất lại, lập tức xoay người liền đi.

"Đứng lại!"

Giọng người đàn ông lạnh lùng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm như bị ma xui quỷ khiến dừng chân, bàn chân giống như bị đứt chì, không di chuyển được.

Chu Giai Ngưng tức giận đem dây áo kéo lại, bịt môi, nhìn vị khách không mời mà đến đang đứng cách cửa không xa.

"Đường đường tổng giám bộ phận quan hệ công chúng Đường thị, lại tùy tiện vào văn phòng tổng giám đốc, người nào cho cô cái quyền này?" Giọng Đường Hạo Nam chứa đầy châm chọc truyền đến, tìm Hạ Nhất Nhiễm xiết chặt lại, lập tức xoay người.

Là Hạ Khả San kêu cô tới, cô vốn nghĩ rằng Đường Hạo Nam là biết chuyện cô trên báo, không có một chút hoài nghi đã tới rồi.

"Là thư ký Hạ của phòng thư ký thông báo gọi tôi tới, nói người có việc tìm tôi!" Đường Hạo Nam nhất định là cố ý làm khó dễ cô.

"Trong máy điện thoại nội bộ ở phòng tôi có gì lại thông báo biểu hiện là phòng thư ký gọi tôi, người có thể cho người điều tra." Cô bổ sung một câu!

Đường Hạo Nam đi đến bên cạnh bàn làm việc, ấn số nội bộ gọi đến bộ phận IT, thật sự cho người kiểm tra lịch sử trò chuyện của phòng thư ký cùng văn phòng Hạ Nhất Nhiễm.

Người này thực nhảm chán!

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng thẳng thắn vô tư, coi như không có Chu Giai Ngưng đang ở phía sau lưng Đường Hạo Nam ôm eo của anh, ung dung bình tĩnh đứng ở kia, đợi kết quả.

Tổng giám bộ phận IT cực kỳ nhanh có báo cáo.

"Đường tổng, căn cứ điều tra, hôm nay buổi sáng, phòng thư ký của tổng giám đốc không có bất kỳ cuộc điện thoại nào gọi vào văn phòng tổng giám bộ phận quan hệ công chúng."

Lời tổng giám bộ phận IT Tôn Kiên nói, để cho Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, cô thấy được khóe miệng Đường Hạo Nam gọi lên nụ cười châm chọc như có như không.

Trong hai tròng mắt anh phát ra ánh sáng hung ác nham hiểm.

Cà nhà ngủ ngon □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tôi cũng là người bị hại!

Nếu cô vẫn còn cùng Đường Hạo Nam lý luận, vậy hiển nhiên, là cô không biết lượng sức.

Đây chính là cái bẫy hoàn hảo do chính anh thiết kế, để cho cô nhảy vào trong!

Tổng giám bộ phận IT cùng Chu Giai Ngưng đều đã rời đi, trong văn phòng to như vậy, chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Đường Hạo Nam tựa ngồi ở bên cạnh bàn làm việc, hai tay khoanh trước ngực, vẻ mặt tà tử, híp mắt, liếc cô.

"Lại đây!" Giống như cơn bão nhìn chăm chăm con mồi, đánh giá cô, lạnh giọng ra lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm mặt không chút thay đổi, ngẩng đầu ưỡn ngực, toàn thân kiều căng.

Không còn bộ dạng cô gái nhỏ gầy yếu, thương cảm bất lực đêm đó. Đường Hạo Nam có khi thật muốn trốn ở trong bóng tối nhìn xem, Hạ Nhất Nhiễm rốt cuộc là cô gái như thế nào?

Cô đối với mệnh lệnh của anh thờ ơ, đứng tại chỗ.

"Đường Hạo Nam, anh tôi cùng muốn như thế nào, nói thẳng đi!" Nghĩ muốn ức hiếp cô, cần gì phải quanh co lòng vòng, đi một vòng tròn lớn như vậy.

Lần trước, chẳng qua chỉ là ăn một bữa cơm do Lục Ngộ Hàn nấu, đã bị anh nhục nhã như vậy rồi.

Lần này, cùng Kha Dịch Thần ở trên đường bị chụp lên, đăng lên báo, lần này...

"Tôi gọi cô đến đây, tai diễm sao?!" Anh lại gầm thét, vẻ mặt xanh mét.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn vẫn không nhúc nhích, một mắt xinh đẹp con ngươi đen tuyền không hề chớp mắt nhìn chăm chăm hai tròng mắt của anh, vẻ mặt không biết sợ, toàn thân lạnh lùng.

Người đàn ông lập tức đứng dậy, hùng hổ đi tới, đứng ở trước mặt cô!

Toàn thân rét lạnh, khóe miệng vẽ ra nụ cười tà tử, một tay anh giữ lấy cổ của cô.

"Chuyện cùng Kha Dịch Thần, cô muốn giải thích như thế nào?!"

Làm da trên mặt vốn trắng nõn từ từ phỉếm hồng, Hạ Nhất Nhiễm vẫn gắt gao nhìn anh chăm chăm, "Tôi có gì mà giải với chả thích, Đường tổng người thích nghĩ như thế nào thì chính là như thế đó."

"Tốt!" Đường Hạo Nam bị cô chọc cho tức giận đến đôi má gặt gặt, buông tay, túm lấy cổ tay cô, kéo cô liền đi phòng nghỉ.

Vừa mới tiến vào cửa, Hạ Nhất Nhiễm đã bị ném lên trên giường lớn màu xanh đậm trong phòng nghỉ, Đường Hạo Nam để ở trên thân thể cô.

"Anh muốn như thế nào?!" Cô luống cuống, cổ tay bị anh giữ chặt lấy, giờ cao lên đỉnh đầu, đầu gối của anh đè tại bụng của cô, cô không thể động dậy.

"Vừa rồi tiến vào quá rầy chuyện tốt của tôi, hiện tại đương nhiên là muốn cô hầu hạ tôi!" Đường Hạo Nam tà ác nói, bởi vì vùng vẫy, khuy áo somi ở cổ bị mở vài cái, vừa vận lỵ ra một mảnh tuyết trắng, rõ ràng có thể thấy được nội y bằng ren bên trong.

Nháy mắt Đường Hạo Nam bị phong quang trước ngực cô dụ dỗ hai mắt!

Vô sỉ!

Nghĩ đến cảnh tượng vừa nãy anh mới cùng Chu Giai Ngưng quần lấy nhau, Hạ Nhất Nhiễm buồn nôn, "Đường Hạo Nam, anh đừng chạm tới chính là có lỗi với cô ấy!" Bất chấp tất cả, lại lấy Đồng Y Mộng làm lá chắn.

Đường Hạo Nam bây giờ cũng không giống trước đây, dừng lại như vậy, "Hạ Nhất Nhiễm! Cô em hết lần này đến lần khác lấy Mộng Mộng làm lá chắn với tôi!"

"Lên giường với tôi, anh không biết là có lỗi với Đồng Y Mộng sao?!" Hạ Nhất Nhiễm không sợ chết tiếp tục đâm kích anh.

"Đương nhiên không! Tôi lại không thích cô, coi cô như công cụ tiện dục mà thôi!" Đường Hạo Nam tà ác nói, bất luận như thế nào, hôm nay nhất định phải đem cô đè xuống ăn sạch cho bằng được!

"Hôm nay không cho cô thấy chút bài học, cô thật đúng nghĩ người chồng như tôi là để bài trí rồi! Không phải nói ở riêng hai năm, hôn nhân không có hiệu quả sao, tôi hiện tại liền đem cô chơi nát! Có quan hệ xác thật, tôi xem cô muốn như thế nào ly hôn!"

Lời Đường Hạo Nam nói khiến Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, cảm giác anh hôm nay là quyết tâm muốn cô!

Tôi cùng là khuất phục anh, hay vẫn lại là phản kháng tôi cùng, thà chết không theo?

Kỳ thật cô cũng không biết chính mình rốt cuộc vì cái gì muốn phản kháng chuyện này, tuy là từ sau khi kết hôn bọn họ cũng vẫn hữu danh vô thật, nhưng mà, lần đầu tiên của cô cũng đã sớm cho anh rồi.

Chắc là, vì trong lòng còn chút kiêu ngạo đáng thương đi.

Chịu không được chuyện đem chính mình cho một người thay phụ nữ còn nhiều hơn thay quần áo như Đường Hạo Nam đập hư.

"Tôi sẽ tố cáo anh cưỡng bạo!" Hạ Nhất Nhiễm nghiêng rằng nghiêng lợi nói.

"Hừ... Hạ Nhất Nhiễm, cô thật là thích biết nói những lời không biết tự lượng sức mình ha!" Đường Hạo Nam cảm thấy được cô lại đang giả vờ ngớ ngẩn, cười lạnh nói, cúi người, liền hướng tới môi cô dán xuống, cô lập tức tránh né, nụ hôn của anh rơi ở trên gò má cô.

Cô phản kháng không nổi, bởi vì bị anh đè ép cùng bị Hạ Khả San ăn qua một lần, vết thương phía sau lưng lại một lần bị ăn đau.

Có cảm giác ướt sũng.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, cho dù anh buông lỏng tay cô ra, cô cũng không phản kháng.

"Mở mắt ra! Tôi không có sở thích chơi với xác chết!" Anh lạnh giọng chàm chọc, Hạ Nhất Nhiễm hai mắt nhắm chặt, Đường Hạo Nam cúi người xuống, hôn lên trước bộ ngực cô, hai tay ở trên người cô vờ vẽ nhào nặn, cố ý muốn đem cô làm đau.

Đau đớn phía sau lưng truyền đến là cô mất đi tất cả cảm quan!

Làn da của cô trắng trẻo mềm mại, hương vị sạch sẽ, có cổ hương thơm tự nhiên, không giống những cái người phụ nữ phong hoa tuyết nguyệt, đây người chỉ toàn mùi son phấn cùng mùi nước hoa dung tục.

Bất tri bất giác, anh hôn đến nghiêng, gặm nhấm từng tắc da thịt trước ngực cô, hai tay vuốt ve từng tắc gia thịt quanh eo của cô, hướng tới khóa áo ngực phía sau...

Đáng chết!

Mồ mẫn đến chính là một tay ướt sũng!

Một giây sau, Hạ Nhất Nhiễm bị anh lật người, trên tấm lưng tuyết trắng của người con gái, là một mảng màu đỏ rực chói mắt!

Vết sẹo dừ tồn kia bị Axit sunfuric đậm đặc ăn mòn, xoắn xuyết, vằn vện nhấm nhum chung quanh làn da...

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích nằm úp sấp ở trong chăn, thân thể đang run run, phía sau lưng phỏng rất, để cho cô nhớ lại cảnh tượng ngày đó bị Axit Sunfuric, đau tê tâm liệt phế cùng khủng hoảng bất lực.

Cho dù anh có cầm thú đến đâu, thấy một màn như vậy, dục vọng mãnh liệt cũng nháy mắt biến mất không chút bóng dáng.

Lòng phỏng bị lãnh ngạnh từng chút từng chút tan rã.

"Thực em mất hứng! Cô rút cho tôi!" Bức ép chính mình không đi đụng chạm cô, cắn răng, lạnh lùng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại giống như không có nghe đến, vẫn cứng ngắc nằm sấp ở kia, thân thể đang run run.

"Cô chết rồi sao?!" Anh vươn tay kéo tóc của cô, lôi cô lên, lạnh lùng quát.

Sắc mặt cô trắng bệch, hai môi run rẩy, hai mắt nhắm chặt, chậm rãi mở ra, anh buông lỏng tóc dài của cô ra, tóc đen như tơ lụa nhảy múa rũ xuống.

Bao bọc bởi ánh sáng sáng ngời, cô thanh tú, động lòng người, lại chọc người thương tiếc.

Hạ Nhất Nhiễm thanh tĩnh, chịu đựng đau đớn, ôm lấy quần áo của chính mình, xuống giường, cô đưa lưng về phía anh, phía sau lưng máu dọc theo cột sống chảy xuống, một dòng lại một dòng, chia làm rất nhiều nhánh, tôn lên da thịt trắng nõn, càng thêm tuyết trắng chói mắt.

Trong không khí tràn ngập một mùi máu tươi.

Anh lại nghĩ đến cô dùng cảm quên mình bảo vệ anh một màn kia.

Nhớ lại đủ loại nhục nhã anh dành cho cô, Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau đớn phía sau lưng, nhớ lại chính mình dùng cảm quên mình bảo vệ anh, cảm thấy được chính mình cực kỳ ngu xuẩn.

"Cô đứng lại!"

Cô dừng lại, xoay người, oán hận trừng mắt nhìn anh, "Đường Hạo Nam! Anh còn muốn nhục nhã tôi như thế nào nữa?! Tôi sai rồi, tôi sai rồi còn không được sao?!" Cô gào lên, nước mắt trào ra nhanh chóng rơi xuống, hai tay gấu gao ôm quần áo trong lòng.

Yêu anh, liền là một sai lầm!

Cô sai mười phần.

Đây là vài năm nay, lúc ở trạng thái tỉnh táo, đang bị anh nhục nhã, khi dễ, Hạ Nhất Nhiễm lần đầu tiên ở trước mặt anh rơi nước mắt!

Đường Hạo Nam giết mình, những lời muốn nói ra nhục nhã cô, rốt cuộc nói không nên lời.

"Tôi sai rồi, cầu xin anh buông tha tôi đi, để cho tôi im lặng sống mấy tháng sau cùng này, được không hả?!" Cô lần đầu tiên bỏ xuống kiêu ngạo, cầu xin anh!

"Tôi vì cái gì muốn cho cô sống những ngày tháng yên bình?!" Anh rống, "Là cô chọc tôi! Trước là cậu tôi, hiện tại lại là Kha Dịch Thần! Đừng cho tôi là kẻ nguốc! Cô cùng hẳn không có gì mới là lạ! Hạ Nhất Nhiễm, đứng ở trước mặt tôi già vờ đáng thương! Cô luôn luôn giỏi nhất là giả vờ đáng thương!"

"Tôi vì cái gì muốn già vờ thương? Cho anh thích tôi, yêu tôi sao? Không có! Tôi chưa từng hy vọng xa vời quá, anh sẽ yêu tôi!" Cô bạo phát, lớn tiếng phản bác.

Hốc mắt đỏ lên, nước mắt lại rơi xuống mãnh liệt hơn.

"Chuyện của Mộng Mộng, tôi thật xin lỗi, tôi hận mình không phải là người sống đời thực vật! Anh vẫn cho rằng là tôi đem cô ấy hại thành như vậy, kỳ thật tôi cũng là người bị hại!" Mặc kệ anh tin hay không, cô vẫn lại là rống lên.

Có lẽ, anh sẽ tin đi.

Đường Hạo Nam sợ sệt, trong lúc này không phản ứng kịp, mặt không chút thay đổi, ánh mắt hồ nghi nhìn cô.

Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa nước mắt, đem áo sơ mi mặc vào, phía sau lưng áo sơ mi trắng nháy mắt bị máu tươi thấm ướt, dính dính ở trên lưng.

Cô khom lưng mặc vào quần.

"Cái gì kêu, cô cũng là người bị hại?!" Đường Hạo Nam lạnh giọng hỏi, gấu gao nhìn chăm chăm cô, Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa nước mắt.

"Đêm đó là sinh nhật tôi, bạn cùng phòng giúp tôi ở quán bar chúc mừng, về sau trong rượu của tôi bị người ta bỏ thuốc kích dục, tôi u mê hồ đồ vào phòng ở khách sạn của anh..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, mặt không chút thay đổi.

Chuyện này, cô là về sau mới biết được sự thực.

Người bỏ thuốc cô lại chính là mẹ kế của cô.

Vốn dĩ bà ta là muốn đưa cô lên giường của một ông chủ nhà giàu mới nổi, để giành lấy đơn đặt hàng lớn!

"Ha ha... Đây là cái cô nói có nỗi khổ trong lòng sao? Hạ Nhất Nhiễm, cô là lấy tình tiết từ trong cuốn tiểu thuyết ngôn tình nào ra vậy?" Đường Hạo Nam nhục nhã nói, anh mới không tin mấy lời dối trá của cô, nếu sự thật như vậy, cô tạo sao không nói ra từ sớm?

Liền biết anh hẳn không tin tưởng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, khóe miệng nhếch lên.

"Tôi biết anh hẳn không tin tưởng tôi, nhưng mà, tôi nếu là nói dối mà nói, sẽ bị thiên lôi đánh chết." Cô thề.

"Vậy tôi hỏi cô, người nào bỏ thuốc cô, vì cái mục đích gì?" Đường Hạo Nam đến gần cô, nâng cằm của cô lên, híp con ngươi hỏi.

"Mẹ kế tôi, mục đích là, coi tôi như công phẩm đưa lên giường một vị nhà giàu mới nổi, lấy đến mấy ngàn vạn đơn đặt hàng." Hạ Nhất Nhiễm giọng đều đều phát ra, không nhanh không chậm nói, hai mắt thẳng thắn nhìn anh.

Đường Hạo Nam run sợ, sự thật, thật là như vậy?!

"Tôi biết anh không chịu tin tưởng tôi, ở trong mắt anh, tôi chính là một người phụ nữ trong ngoài bất nhất. Đường Hạo Nam, Mộng Mộng là bạn tốt của tôi, anh trước kia cũng vậy, phạm là người có suy nghĩ, sẽ không ai làm ra chuyện như vậy hãm hại anh!"

Lòng tràn đầy bi thương, nhưng nói ra những thứ này, cũng thoải mái hơn.

"Sáng hôm đó, Mộng Mộng nói ra những lời đó là có ý gì?!" Hai tay Đường Hạo Nam giữ chặt bờ vai cô, cắn răng hỏi.

Hai người đều lâm vào trầm tư...

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô vì cái gì phải làm như vậy?! Cô là người bạn tốt nhất của tôi! Tôi biết cô vẫn thích Hạo Nam, nhưng mà, cô vậy mà... Cô..." Cô gái về mặt đỏ lên, trừng mắt nhìn người đàn ông và cô gái đang trần truồng ở trên giường, đau buồn phần nộ muốn chết gào rống.

Giờ này khắc này, trong đầu Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm đều đã hiện lên một màn, bị Đồng Y Mộng "Bắt gian tại giường" ngày đó.

Thì ra, Đồng Y Mộng vẫn biết, Hạ Nhất Nhiễm thăm mền Đường Hạo Nam!

Cho đến hôm nay, Đường Hạo Nam vẫn nhớ câu nói kia của Đồng Y Mộng.

Ko thả thính đấy nhé! Cả nhà ngủ ngon □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 28: Giúp cô xử lý miệng vết thương

Đồng Y Mộng nói, Hạ Nhất Nhiễm vẫn thích anh.

Anh chưa bao giờ biết Hạ Nhất Nhiễm thích chính mình, vẫn coi cô như em gái.

Cô gái trước mắt đáng người cao gầy, nhỏ nhắn, mảnh mai, sắc mặt tái mét, lưng lay sắp đổ, là người anh hận thấu xương, đã từng cũng là người được quan tâm, bảo hộ nhiều năm.

Thông minh như cô, biết Đường Hạo Nam hỏi chính là một câu kia.

"Anh là chỉ cái gì?" Cô giả ngu, cô là người nhát gan, không nghĩ muốn thừa nhận đã từng thăm mền anh.

"Mộng Mộng nói, cô thích tôi!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, không chỉ một lần hoài nghi cô thích anh, nhưng mà, cô chưa bao giờ thừa nhận.

"Không phải, Mộng Mộng hiểu lầm rồi." Thừa nhận lại như thế nào chứ?

Anh cần bản hân không yêu cô!

Lại là đáp án làm anh cực kỳ thất vọng, lại vô cùng căm tức!

"Vậy cô thích người nào? Kha Dịch Thần, phải không?!" Anh tiến lên một bước, không cam lòng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh, "Tôi thích người nào, quan trọng lắm sao?"

Cái vấn đề này, để cho Đường Hạo Nam đứng chân, giữa hai người cách chỉ một bước.

"Tôi lեն là muốn biết! Không được sao?" Anh quặt cường cổ chấp hỏi lại, về mặt tối tăm, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Tôi hiện tại, người nào cũng đều không thích. Đường Hạo Nam, cầu xin anh buông tha tôi đi, đừng hành hạ tôi nữa rồi. Nếu hành hạ tôi, có thể đổi lấy Mộng Mộng khỏe mạnh, tôi đây nguyện ý bị anh hành hạ. Nhưng mà, điều đó không có khả năng. Xin anh tin tưởng, tôi không từng nghĩ qua muốn chia rẽ các người. Anh vẫn đều là thuộc về cô ấy, tôi không dám nghĩ tới."

Đôi mắt của người con gái trước mặt trong suốt kiên định nhìn anh, tâm bình khí hòa nói với anh.

Đường Hạo Nam vẫn không nguyên tin tưởng sự trong sạch của cô, cũng là không chịu tin tưởng.

Vẫn coi cô như kẻ thù mà đối đãi, hận thấu xương hơn bốn năm, nếu anh tin tưởng, vậy không phải anh thừa nhận mình sai lầm nhiều năm như vậy sao?

"Hiện tại Mộng Mộng là người thực vật, dựa vào lời nói một bên của cô, tôi làm sao có thể tin cô?! Vì cái gì trước kia không nói?!"

Anh vẫn lại là không tin cô.

Mẹ kế Cổ Tú Vân nói đúng, liến tính cô nói với Đường Hạo Nam sự thật năm đó, anh cũng sẽ không tin tưởng cô.

"Tôi nói cái gì anh cũng đều sẽ không tin tưởng, anh còn hỏi cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lập tức xoay người, Đường Hạo Nam vốn dĩ híp con người, lập tức trợn to.

Đáng chết!

Sau lưng cô màu đỏ một mảnh!

Áo sơ mi trắng bị máu tươi nhuộm đỏ, màu đỏ cùng với trắng hình thành so sánh mãnh liệt, cực kỳ chói mắt!

Hơn một tuần lễ, vết thương kia vậy mà còn không có tốt lên!

Đường Hạo Nam bước xa tiến lên, giữ lấy cổ tay cô.

Anh còn muốn làm cái gì?!

Hạ Nhất Nhiễm bực bội, xoay người trừng mắt nhìn anh, Đường Hạo Nam lời kéo cô liến hướng bên giường đi đến, "Cô nằm sắp xuống cho tôi!" Anh thô lỗ đối với cô ra mệnh lệnh.

"Cái tên cầm thú, anh vẫn còn muốn làm gì?!"

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng anh còn không chịu buông tha cô, muốn đem cô ăn, ngồi ờ bên giường, toàn thân tràn ngập cảnh giác.

Đường Hạo Nam từ từ cười xấu xa, chăm chọc liếc cô, "Cô yên tâm, tôi còn không cảm thú đến nỗi đối với người phụ nữ toàn thân là máu cũng nổi lên ham muốn!" Anh sâu xa nói, bóng dáng cao ngất đi đến bên cạnh ngăn tủ.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng thở ra, miệng vết thương phía sau lưng hẳn là lại nứt ra rồi, kỳ thật sớm kết vảy, có đôi khi chà xát người không cẩn thận sẽ dính nước, đem vảy nổi thành bóng nước, cứ lặp đi lặp lại như vậy, trở thành như bây giờ rồi.

Đường Hạo Nam rất nhanh đi tới, trong tay mang theo hộp thuốc y tế, thấy cô lại vẫn ngồi ở kia, anh không vui nhu này, "Bảo cô nằm sắp xuống, lại tai diếc rồi hả?!"

Hạ Nhất Nhiễm không những không nằm sắp xuống, ngược lại quặt cường đứng dậy liến đi, "Cô, cái người phụ nữ chết tiệt này!"

Anh mắng, kéo cô xuống, lại đẩy ngã, đè lên cô, cô nằm sắp trên giường!

"Cố đừng động loạn! Trên tay tôi có kéo, không cẩn thận đem da mị non mềm cắt trúng, cô cũng đừng trách tôi!" Anh cầm cái kéo nhỏ bên nhon màu đen, khoa tay múa chân, đối với cô cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm một cử động nhỏ cũng không dám, cứng ngắc nằm sắp ở kia, sợ bị cái tên biến thái làm bị thương đến.

Lưỡi kéo bên nhon cắt bỏ áo sơ mi trắng, lộ ra tấm lưng màu đỏ của cô, dưới lớp máu tươi, mơ hồ có thể thấy được vết sẹo chẳng chặt.

Anh sợ sệt, cho dù lòng dạ có muốn độc ác đến đâu, nhìn thấy một màn như vậy, cũng không có cách nào lại nhẫn tâm tiếp.

Ý thức được anh đang làm gì, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ không được tự nhiên, "Anh vì cái gì muốn quỉn tôi? Tôi có thể đi bệnh viện xử lý!"

Anh đây là xuất phát từ hảo tâm sao?

Vì cái gì?

"Cố cảm thấy được cô toàn thân là máu như vậy từ văn phòng tôi đi ra ngoài rất đẹp mắt? Cô là muốn để cho tất cả nhân viên của tôi biết, tôi ngược đãi cô?" Đường Hạo Nam phản bác, vẫn không quên nói móc, chăm chọc cô.

Cô không nói gì.

Đường Hạo Nam cảm cái nhíp mưng theo băng gạc khử trùng, từng chút một lau chùi hết vết máu trên lưng cô, đến chỗ vị trí miệng vết thương, còn gấp phải miệng vết thương, phần da thịt bị phỏng rất sinh đau.

"Hi..." Hạ Nhất Nhiễm ăn đau, hai tay nắm chặt khăn trải giường.

"Đau liến khóc ra! Tôi còn muốn thoa nước sát trùng!" Anh trầm giọng nói, biết sẽ rất đau.

Đường Hạo Nam nhớ mang máng, Hạ Nhất Nhiễm lúc học cấp hai, vào một hôm tan học ra về, từng bị mấy tên côn đồ đùa giỡ, uy hiếp qua, khi đó, anh còn giúp cô giáo huấn mấy tên du côn kia, cánh tay còn bị chém một dao.

Khi đó sợ người trong nhà biết, là cô giúp anh bôi thuốc xử lý vết thương.

Nước thuốc dính vào miệng vết thương, nổi lên bọt trắng, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân căng thẳng, cắn chặt môi mình, hai tay nắm chặt khăn trải giường, không rên một tiếng.

Đường Hạo Nam thấy cô không lên tiếng, nhường mị, náng đầu cô lên, phát hiện cô đang cắn môi dưới, đem môi dưới đều đã cắn nát rồi.

"Há mồm!" Anh ảo não nói, Hạ Nhất Nhiễm không biết anh lại muốn như thế nào, nghĩ muốn phản bác, vừa lúc há miệng, ngón tay anh xoa môi cô, cảm giác tê dại như có dòng điện 220W xẹt qua.

"Hi..." Cô quay đầu, nằm úp sấp, không nhìn anh

Không khí trở nên biến hoá kỳ lạ, thậm chí có chút ái muội...

Lòng của cô ần ần run rẩy, anh cũng một dạng.

Gỡ phút này Đường Hạo Nam, hoàn toàn phản không rõ cảm giác chính mình đối với Hạ Nhất Nhiễm là như thế nào.

Đề nên nội tâm rộn rạo như kiến bò trên chảo nóng, anh thật cẩn thận đem miệng vết thương trên lưng cô chà lau sạch sẽ, thoa thuốc, lại dán lên băng gạc.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn nằm ở kia, im lặng.

Đường Hạo Nam đứng dậy, cầm lấy điện thoại, phản phó Hứa Thành đưa một bộ nội y cùng bộ đồ tôi, "Nội y size... 32c!"

Mặt Hạ Nhất Nhiễm thoát cái liến đó, anh làm sao mà biết số đo của cô?

Anh cúp điện thoại, thấy cô đang nằm úp sấp ở trên giường chính đang nhìn mình, về mặt nghĩ hoặc.

"Cô nhìn cái gì?" Anh đến gần, tại mép giường ngồi xuống, buồn cười nhìn cô, cô lập tức xoay đầu, "Anh làm sao mà biết tôi mặc nội y size..." Cô nhỏ nhỏ nói thầm

"Tôi chơi qua vô số phụ nữ!"

"Lần trước tại căn hộ của anh, anh còn nói tôi nhiều lắm là size B!" Cô lớn tiếng phản bác, khiến Đường Hạo Nam ngậm miệng.

Anh lần trước là cố ý nhục nhã cô thôi!

"Bốp!" Một bàn tay, không nặng không nhẹ vỗ xuống bộ ngực vênh cao của cô, Hạ Nhất Nhiễm hít một hơi khí lạnh, "Biến thái!" Cô mắng.

"Hạ Nhất Nhiệm! Cô lại đang tạo phản! Đứng cho là tôi tin lời cô nói, tôi nói cho cô biết, tôi sẽ đi điều tra, nếu lời cô nói có nửa câu nói dối, tôi sẽ khiến cho cô chịu không nổi!" Anh lạnh giọng cảnh cáo.

"Tùy anh!" Cô nằm sấp ở kia, trầm giọng nói.

"Vết thương ở phía sau lưng cô, tốt nhất sớm một chút tốt lên cho tôi! Đứng cứ một chút lại đổ máu, ở trước mặt tôi già và đáng thương! Tôi cũng không dư thừa cảm tình lãng phí cho cô!" Anh lại nói thêm.

"Anh vì cái gì luôn cho rằng tôi đang cố ý khiến anh chú ý đến mình chứ? Tôi trốn anh còn không kịp!" Cô tức giận phản bác nói, anh vĩnh viễn luôn tự cho là đúng như vậy, kiêu ngạo tự phụ!

Người phụ nữ chết tiệt này!

Đường Hạo Nam bị cô chọc cho tức giận đến ngậm miệng, khuôn mặt tuấn tú sa sầm, gân xanh trên trán nổi lên giật giật.

Đúng vậy a, cô cần bản là không thích anh, làm sao có thể làm những chuyện dẫn tới sự chú ý của anh?!

"Cô cảm ơn việc cho tôi! Hạ Nhất Nhiệm! Cô không theo tôi đối nghịch sẽ chết sao?!" Anh tức giận nói, trừng mắt nhìn cô trần truồng nằm sấp ở trên giường.

Cô ngoan ngoãn ngậm miệng, không lại phản bác.

"Nói chuyện đi!"

"Anh bảo tôi ngậm miệng!" Cái tên bệnh thần kinh...

Đường Hạo Nam tức giận đến ảo não rời khỏi phòng nghỉ, đem cửa phòng nghỉ đóng sầm lại.

Hạ Nhất Nhiệm nằm sấp ở kia, từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ khoảng khắc an bình...

Hồi hận nói cho anh biết sao?

Đại khái không có.

Mặc kệ anh tin hay không, cô rốt cục đem chuyện giấu kín trong đáy lòng nói ra rồi, tương lai cô cùng Đường Hạo Nam bất luận xảy ra cái gì, đều sẽ không cảm thấy được có tiếc nuối quá lớn đi.

Đường Hạo Nam không kiên nhẫn ngồi ở ghế làm việc, cửa văn phòng bị gõ vang, vào là Hạ Khả San.

"Anh rề..."

"Đường, Đường tổng!" Hạ Khả San nhìn đến Đường Hạo Nam ánh mắt sắc bén, lập tức sửa lại, vẻ mặt mỉm cười.

Nhìn cô ta, để cho anh nhớ tới cái người mẹ kia của cô ta, Cố Tú Vân, mẹ kế Hạ Nhất Nhiệm.

Bình tĩnh ngẫm lại, Cố Tú Vân nắm đó nếu thực tính kế Hạ Nhất Nhiệm như thế, theo lý thuyết mà nói, không thể không có khả năng.

Hạ gia là gia tộc xi nghiệp, Cố Tú Vân lúc ấy đảm nhiệm chức vụ tổng quản lý phòng thị trường.

"Chuyện gì?" Đường Hạo Nam lãnh đạm hỏi, Hạ Khả San tầm mắt rơi vào cửa phòng nghỉ, kế tiện nhân kia ở bên trong để làm chi?

Hạ Khả San đứng ở đối diện bàn làm việc, một đôi mắt to trong trẻo câu hồn nhìn Đường Hạo Nam ở phía đối diện, "Đường tổng, về chuyện Hạ tổng giám không gõ cửa liền tiến vào văn phòng của người, muốn làm thông báo phê bình hay không ạ?"

Đường Hạo Nam hít một hơi, liếc Hạ Khả San phía đối diện.

"Vợ của tôi tới tìm tôi, còn cần gõ cửa?!" Đường Hạo Nam thân thể dựa tiến vào trên ghế, đánh giá vẻ mặt đắc ý của Hạ Khả San, sâu xa hỏi lại.

Tươi cười đắc ý trên mặt Hạ Khả San dần dần đóng cứng, cho rằng chính mình nghe lầm, trong đôi mắt bỏ câu trần ngữ chấn kinh!

"Thư ký Hạ, cô là thông qua quan hệ với tôi mới vào được Đường thị, tôi cũng là nể tình cô là em gái của vợ tôi. Cho dù như vậy, nếu thái độ làm việc của cô không tốt, chủ quản của cô tùy thời có thể hủy bỏ tư cách thực tập của cô!" Đường Hạo Nam nghiêm túc nói, như vậy cực kỳ đúng đắn, là một ông chủ nghiêm khắc theo quy định khuyến bảo nhân viên.

Hạ Khả San vẫn biết, Hạ Nhất Nhiệm không được yêu thương, vẫn không kiêng nể gì chăm chọc khinh thường cô, xem nhẹ cô, cho rằng cô ở trong mắt Đường Hạo Nam không đáng một đồng, sự thật cũng vốn là như thế này.

Như thế nào hôm nay liền thay đổi...

"Đường tổng, tôi... Tôi..." Hạ Khả San nói năng lộn xộn, không dám làm lần nữa.

"Nói này không chuyện của cô rồi! Đi ra ngoài làm việc!" Anh trầm giọng quát, Hạ Khả San lập tức xoay người, iu xui đi tới, dáng vẻ của Đường Hạo Nam thật đúng là nghiêm túc...

Hứa Thành đưa tới quần áo Đường Hạo Nam muốn.

Trên giường ngủ màu xanh đậm như vậy, có gáy trên giường không mảnh vải che thân nằm úp sấp ở kia, như là ngủ thiếp đi.

Trong phòng một mảnh yên tĩnh, điều hòa trong phòng thổi ra gió mát rượi, anh cảm thấy điều khiển từ xa, theo bản năng đem nhiệt độ máy điều hòa điều chỉnh thấp lại một chút.

Kéo chân tơ lụa màu xanh lên...

Trong lúc ngủ mơ Hạ Nhất Nhiệm co rúm lại, cực kỳ mệt mỏi, cô tiếp tục ngủ.

Người đàn ông nhìn cô gái đang nằm trên giường, khóe miệng không tự giác cong lên.

Một buổi chiều, Đường Hạo Nam không rời khỏi văn phòng, hiệu suất xử lý công việc cực cao, hào hứng cũng cực cao.

Hạ Nhất Nhiệm vừa tỉnh ngủ khi đó, đã là đang lúc hoàng hôn...

Bây giờ đã bước vào giai đoạn có xú súng rồi đó. bà kon cứ trần trụi phút giây súng hiểm hơi đi ==))

Cả thế giới ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 29: Gọi... Ông xã!

Phòng nghỉ trang hoàng cực kỳ có phong cách, hoàn cảnh cùng cơ sở vật chất so với phòng ở khách sạn cao cấp năm sao không khác, có phòng vệ sinh độc lập, Tây Nam hai mặt trên tường đều có cửa sổ sát đất.

Vừa lúc đang hoàng hôn, ánh sáng chiếu xạ màu da cam tiến vào, Hạ Nhất Nhiệm nằm sấp ở trên giường, thần thờ ngơ ngác một hồi, mới ý thức đến chính mình tại phòng nghỉ trong văn phòng Đường Hạo Nam ngủ thoáng cái buổi trưa.

Thật sự là sắp tới luôn rồi!

Không rảnh thương thức phong cảnh ngoài cửa sổ, cô lập tức bỏ dậy, tìm không thấy nội y, nhìn đến một bên trên sofa có hộp đựng lễ phục chanel bán giới hạn, cô nhui mày, bọc chân xuống giường, cầm hộp.

Trong hộp là một bộ vừa được giới thiệu trong tuần lễ thời trang quý này, còn có một bộ nội y bằng ren màu xanh mực.

Đồ lót của đã dính máu và áo sơ mi trắng của cô cùng nhau nằm trong thùng rác rồi.

Cô trở lại trên giường, động tác nhanh chóng mặc nội y, ở đây ngủ thoáng cái cả buổi trưa, không biết Đường Hạo Nam có thể lại lên con điên làm khó dễ cô hay không.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng có phần không yên.

Kích cỡ nội y vừa kích, nhưng mà phía sau lưng có băng gạc, giải lại khóa áo ngực khi đó đụng tới miệng vết thương, lại là một trận đau thấu tim.

Hai tay run rẩy giải vài lần, cũng không thể đem nút thắt cài lên.

Đường Hạo Nam tiến vào khi đó, vừa vận nhìn đến như vậy một màn.

"A..." Anh đột nhiên đến gần, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, quay đầu, anh đã ở sau lưng rồi!

Cô vội vã che ngực, nút thắt áo ngực ở sau lưng vừa lúc bị anh nắm...

Hơi thở nam tính đặc trưng của anh đem cô bao bọc, khoảng cách gần như vậy, động tác ái muội như vậy, dạy Hạ Nhất Nhiễm tìm đập nhanh, trái tim "thùm thụp" nhanh chóng nhảy động.

Hai tay Đường Hạo Nam linh hoạt đem nút thắt áo ngực của cô cài lên, ngón tay nắm lấy dây áo ngực, đem chiều dài điều chỉnh tốt.

Ngón tay thô ráp của người đàn ông trong lúc lo lắng đụng chạm lên da thịt non mịn của cô, cảm giác như giạt điện đập dồn tê tê, Hạ Nhất Nhiễm nhảy mất cảm thấy được hai gò má như hóa thiêu, trong lòng một trận kích động.

Mặc nội y xong, cô vội vã kéo lên chân, bao lấy chính mình, thân thể xe dịch sang chỗ rất xa, phòng bị anh, mặt không chút thay đổi, đại não bảo trì cao độ thanh tỉnh, chỉ có như vậy, mới có thể thoải chuẩn bị cùng Đường Hạo Nam "Chiến đấu".

Đường Hạo Nam thú vị liếc nhìn cô, người phụ nữ chết tiệt này, để phòng anh giống như phòng cướp vậy.

"Em ở trước mặt tôi có cần thiết che che lấp lấp sao? Trên thân em, mỗi một tác da thịt có chỗ nào là tôi không thấy qua?" Anh sâu xa nói, tầm mắt nóng bỏng bắn quét lên thân thể của cô.

Thật sự đem cô từ đầu đến chân xem qua, chính anh đem đó cũng là lần đầu tiên, qua đi đã nhiều năm, đêm khuya mơ lại đem đó, anh vậy mà còn có thể thường thường nhớ tới một đêm thất hồn lạc phách kia...

Một ngọn lửa từ sâu trong bụng nhỏ anh lượn lên, nhảy mất dục hòa toàn thân.

Hai mắt anh như phun lửa nhìn chăm chăm thân hình nhỏ nhắn mẽ người đang ở trên giường kia, Hạ Nhất Nhiễm phát hiện ra sự nguy hiểm của anh, vội vàng ôm quần áo một bên, thừa dịp Đường Hạo Nam không chú ý, cô xuống giường, hai tay ôm ngực, chân như có bánh xe hỏa lực, thân tốc chạy vào buồng vệ sinh!

Đường Hạo Nam áo nảo hoàn hồn, tức giận đến cắn răng, không biết là giận chính mình không khống chế được, hay vẫn lại là giận cô ở dưới tầm mắt của anh trốn mất.

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần áo từ từ từ phòng vệ sinh đi ra khi đó, Đường Hạo Nam đã không thấy nữa, cô ra khỏi phòng nghỉ.

Hoàng hôn, cả bầu trời là một màu cam rực rỡ bao phủ lên người đàn ông mặc áo sơ mi trắng tạo nên một bức tranh đẹp hoàn mỹ, anh cúi đầu, đang chăm chú xem văn kiện.

Hạ Nhất Nhiễm mấy năm qua, lần đầu tiên nhìn thấy Đường Hạo Nam chăm chú nghiêm túc như vậy, an tĩnh ở kia làm việc.

Thì ra, anh cũng có lúc nghiêm túc, đứng đắn một mặt, cực kì mẽ người.

Khi anh ký xong một phần văn kiện sau cùng, đặt bút ký tên xuống, ngẩng đầu nghỉ ngơi khi đó, cô mới hoàn hồn, vội vàng từ cửa phòng nghỉ đã đi tới, hướng tới cửa văn phòng đi.

"Đứng lại!"

Đường Hạo Nam trầm giọng quát.

Cô mặc bộ đồ công sở vừa khít với dáng người, quần tây suông nhìn nghiêm túc chừng chạc, áo khoác giả vest cách điệu, tay lái, cổ tay màu đen được bê lên, kết hợp với mái tóc dài xoắn buông lỏng ở phía sau.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, trầm mặc nhìn anh.

Đường Hạo Nam đứng lên, đi tới bên này, vẫn như cũ một bộ vẻ cao cao tại thượng.

Lúc đứng bên người cô khi đó, anh nâng lên cô tay phải nhìn thời gian, "Đêm nay theo tôi cùng tham gia một cái tiệc từ thiện tối, hiện tại, đi với tôi làm tạo hình!"

Đường Hạo Nam đứng đắn nói, về mặt Hạ Nhất Nhiễm lại biểu lộ khó có thể tin!

"Theo tôi đi!" Anh không đợi cô mở miệng, giữ lấy cổ tay cô, lôi kéo cô đi đến cửa văn phòng.

Đây là thời gian tan tã của Đường thị, Đường Hạo Nam nắm tay Hạ Nhất Nhiễm, đi ngang qua cửa phòng thư ký, trong phòng thư ký tất cả thư ký đều đã ngu ngơ ngây ngẩn cả người, người giật mình nhất chính là Hạ Khả San!

Đường Hạo Nam nắm tay Hạ Nhất Nhiễm thoải mái xuyên qua đại sảnh Cao ốc Đường thị, ở trước mặt rất nhiều nhân viên, không để ai vào mắt, hiển ngang ra cửa.

Hạ Nhất Nhiễm quả thực thụ sùng nhược kinh! (*thực sùng ái mà lo sợ*)

Đây là từ khi kết hôn tới nay, Đường Hạo Nam lần đầu tiên nắm tay cô cùng nhau xuất hiện ở công ty!

Anh khoa trương như vậy rốt cuộc muốn như thế nào?

Lái xe đã ở cửa công ty đợi, vì bọn họ mở cửa xe, Đường Hạo Nam thân sĩ để cho cô lên xe trước...

Cô lại vẫn như đang lọt vào trong sương mù, anh đã ngồi ở bên người cô rồi!

"Em có đói bụng không?" Sau khi lên xe, Đường Hạo Nam nhẹ giọng hỏi, lại nhìn đồng hồ.

Hạ Nhất Nhiễm không chút suy nghĩ lắc đầu, kỳ thật đã đói bụng đến mau phát ra tiếng, giữa trưa bị kêu đến văn phòng anh, căn bản không ăn cơm trưa.

"Tôi đói bụng!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, trừng mắt nhìn cô, lại phản phó lái xe chờ bọn họ đi nhà hàng anh thường đến ăn.

...

"Em không phải không đói bụng sao?"

Trong phòng ăn trang trí thanh nhã, Đường Hạo Nam liếc Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện chính đang ăn được nồng nhiệt, anh uống nước, hướng cô chăm chọc.

Chính đang ăn mỹ ý, Hạ Nhất Nhiễm ngừng đầu, miệng nhét đầy mì sợi, hướng anh mắt tròn trắng, phình khoé miệng lại vẫn dính một chút sốt cà chua.

Một cái chớp mắt kia, anh cảm thấy được cô lại vẫn thật đáng yêu, nhìn không được lấy ra khăn giấy, bàn tay vươn qua đi liền giúp cô chùi hết.

"Coi bộ dạng ăn như hổ đói của em đi, có chút nào giống Thiên Kim Đại Tiểu Thư đâu! So với mấy cô gái ở nông thôn còn không bằng!" Độc miệng liền là độc miệng, cho dù lúc nào, anh cũng chưa từng quên chăm chọc cô!

Hạ Nhất Nhiễm không nói được một lời, oán hận nhai thức ăn trong miệng.

"Em còn dám tròn mắt với tôi!" Đường Hạo Nam tức giận nói, cô lập tức cúi đầu, tiếp tục ăn, giống như cô vợ nhỏ bị chồng ức hiếp.

Sau khi ăn được chút đồ ăn lót dạ, Đường Hạo Nam mang cô đi làm tạo hình.

Lo lắng vết thương phía sau lưng còn có thể chảy máu, Hạ Nhất Nhiễm không thay quần áo, mặc luôn bộ quần áo trên người này, trang điểm nhẹ nhàng kết hợp cùng trang sức trang nhã, làm tóc xong, cùng Đường Hạo Nam cùng nhau xuất hiện ở hiện trường tiệc tối từ thiện.

Vợ chồng bọn họ tay nắm tay xuất hiện, hiển nhiên dẫn tới oanh động không nhỏ!

Hạ Nhất Nhiễm vốn nhìn quen trường hợp này, nhưng đêm nay hoàn toàn khác trước kia, bên người cô có bạn nam đi cùng, mà còn là Đường Hạo Nam, thật có chút khản trương rồi.

Sợ anh sẽ ở trường hợp công khai như vậy trả thù cô, khiến cho cô không chịu nổi.

Trước kia không phải chưa từng có.

Cô thật cẩn thận, đề cao cảnh giác, cánh tay vẫn vòng cánh tay Đường Hạo Nam, trên mặt vẫn chứa mím cười khéo léo.

Đi qua thăm đó, đi hướng sảnh lớn xanh vàng rực rỡ của yến hội.

"Bà xã, một hồi liền có người, em muốn gặp đó..." Đường Hạo Nam thân mật dán tai bên tai cô, cười nói, Hạ Nhất Nhiễm cả người liền căng thẳng.

"Anh có thể buông tha cho tôi hay không, liên tính nghĩ muốn chinh tôi, cũng dừng tại trường hợp công khai như vậy..."

"U!" Cô đề thấp giọng nói, lời còn không có nói xong, bị anh cắt ngang, "Biểu hiện thân mật một chút cho tôi! Phải gọi tôi là ông xã! Em dám không gọi, tôi sẽ cho em thấy hậu quả!"

Đường Hạo Nam trên mặt chứa tươi cười ôn nhu, dán tai bên tai cô, nhưng mà nói ra đều là lời cảnh cáo!

Gọi anh ông xã?

Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nổi cả da gà!

"Em lại bị điếc sao? Hiện tại kêu một tiếng, tôi nghe một chút!" Anh đề thấp giọng hỏi, tay phải ôm eo nhỏ của cô, ngón tay ở ngang hông cô nhẹ nhàng mà trêu chọc.

"Anh tôi cũng muốn như thế nào?!"

"Gọi cho tôi!"

Tay Đường Hạo Nam không yên phận ở trên eo cô lăm càng, thấp giọng mệnh lệnh.

"Ông... Ông... xã..." Cô nhỏ giọng, cứng ngắc, cả lăm kêu hô.

"Không đủ thân mật, quá cứng ngắc." Đường Hạo Nam bắt mẫn nói.

"Ông... xã!" Cô cắn răng thấp giọng nói, nhìn về phía Đường Hạo Nam, đã thấy tầm mắt của anh chính đang rơi vào phía trước, cô cũng nhìn qua.

Một bóng dáng quen thuộc, chỉ thuộc về Kha Dịch Thần.

Xong rồi, Đường Hạo Nam lần này khẳng định lại "được" gây sự!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng nghĩ như thế, nếu cô có thể, thật muốn quay đầu liền đi!

"Bà xã, chúng ta đi qua chào hỏi đi?" Đường Hạo Nam nhìn cô, cười tí mắt hỏi, nụ cười kia để cho Hạ Nhất Nhiễm trong lòng càng thêm sợ hãi, thân thể không tự chủ được cứng ngắc.

"Bà xã, thân thể của em như thế nào lại cứng ngắt như vậy? Chẳng lẽ trong lòng có quỷ?" Đường Hạo Nam vẫn đang cười tí mắt, một vẻ cùng cô cực kỳ thân mật, hỏi.

Nói đến cùng, anh vẫn lại là không tin cô cùng Kha Dịch Thần là trong sạch!

Hạ Nhất Nhiễm áo nảo.

"Anh suy nghĩ nhiều, chúng ta đi chào hỏi đi, ông xã!" Hạ Nhất Nhiễm trả lại cho Đường Hạo Nam một cái mím cười đẹp ngọt ngào, nói.

"Ông xã" cái xưng hô này lần này kêu được dị thường dễ gọi, đến chính cô đều có chút ngoài ý muốn!

Trước kia chưa từng kêu qua như vậy.

Trái lại anh, giả mù sa mưa kêu được cực kỳ thuận miệng.

Đường Hạo Nam khoe miệng cũng về lên một nụ cười ý tứ hóm hức không rõ, giống như thật muốn nhìn rõ xem cô đối với Kha Dịch Thần rốt cuộc từng có cái gì!

Trong đám người, Kha Dịch Thần mặc toàn thân Tây phục màu xám đậm được cắt may thủ công, đường nét thẳng tắp, vài dệt bóng loáng, mái tóc được vuốt keo tron bóng hắt ra phía sau.

Đường Hạo Nam dắt Hạ Nhất Nhiễm, khoe miệng ôm lấy tay tươi cười đắc ý, một đôi con ngươi mát lạnh như có như không quét Kha Dịch Thần.

Kha Dịch Thần cũng thấy được bọn họ, nhìn đến người đi theo bên cạnh Đường Hạo Nam đêm nay chính là Hạ Nhất Nhiễm, anh ta cực kỳ không ngờ đến.

"Eason, chúng ta đi Tần tổng bên kia..."

Người theo bên cạnh Kha Dịch Thần tham dự tiệc tối đêm nay một người phụ nữ trung niên, người phụ nữ kia có mái tóc ngắn nhìn cực kỳ tri thức, mặc một cái váy dài trắng ngà, xem ra khoảng bốn mươi tuổi. Đang cùng Kha Dịch Thần nói lời này, bị vợ chồng Đường Hạo Nam đã đến cắt ngang.

Hạ Nhất Nhiễm vừa mới không chú ý tới vị phu nhân đi bên cạnh Kha Dịch Thần, nhìn khuôn mặt của bà ta, cô mơ hồ cảm thấy được, bà ta là Đồng Sự Trưởng tập đoàn Khang Diệp, quý bà La Kỳ.

"Kha tổng, chúng ta lại gặp mặt, thật sự là duyên phận a!" Đường Hạo Nam giương giọng nói, âm thanh rất lớn, đưa tới ánh mắt không ít người.

Anh trời sinh như vậy, chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng thiên chi kiều tử, làm việc luôn luôn phách lối.

Cho dù biết đa số khách mời ở đây, hầu như biết hết chuyện xấu của Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần.

"Đường tổng, hân hạnh! Hạ tổng giám cũng đến đây! Tôi giới thiệu cho các vị!" Kha Dịch Thần nhất thời có chút hoảng hốt, lại nhanh chóng khôi phục trấn định, rộng rãi cười nói, nhìn về phía người phụ nữ trung niên bên cạnh.

La Kỳ đang nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm khi đó, tươi cười hơi cứng ngắc, cũng nhanh chóng khôi phục tự nhiên.

"Không cần giới thiệu, vị này nhất định là đại danh鼎鼎 nhà La phu nhân! Hân hạnh hân hạnh!" Đường Hạo Nam vội vàng nói, âm thanh vẫn rất lớn, quay đầu nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh mình.

"Bà xã, vị này chính là Đồng Sự Trưởng tập đoàn Khang Diệp, quý phu nhân La Kỳ, cũng là vợ...Kha tổng!" Đường Hạo Nam đối với Hạ Nhất Nhiễm giương giọng giới thiệu, giọng nói của anh không lớn không nhỏ, truyền vào trong tai rất nhiều người!

Tui ốm rồi T~T, Qua tuần bận đi công tác, đăng chậm nha bà con

Cả thế giới ngũ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook-Full\(cham\).Net](http://Ebook-Full(cham).Net).

Chương 30: Trong lòng cô yêu người khác

La Kỳ năm nay 42 tuổi, Kha Dịch Thần mới 28 tuổi, nghe Đường Hạo Nam nói La Kỳ là vợ Kha Dịch Thần, khách mời có mặt nơi đây đều kinh ngạc, trước có tin đồn như vậy.

Lời này hiện tại là từ trong miệng Đường Hạo Nam tổng giám đốc Đường thị nói ra, rõ ràng khiến cho tin đồn kia thêm vài phần chân thực.

Hạ Nhất Nhiễm cùng những người khác một dạng, cũng là kinh ngạc, tuy Đường Hạo Nam lúc lần đầu tiên nhìn thấy Kha Dịch Thần khi đó liền nói như vậy qua. Nhưng mà có khi đó cho rằng Đường Hạo Nam là miệng không dẫn đo nói bừa, cố ý nhục nhả Kha Dịch Thần, hiện tại anh tại trường hợp công khai như hôm nay nói ra những lời này, có thể là thật hay không?

Tầm mắt rơi vào trên mặt Kha Dịch Thần.

Anh ta thật sự vì thành công, cùng La Kỳ bên nhau sao?

La Kỳ cùng Kha Dịch Thần vẫn như cũ mím cười, xem ra không một chút xấu hổ.

"Bà xã?" Đường Hạo Nam nhỏ giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trên mặt lập tức hiện lên mỉm cười khéo léo, "La phu nhân xin chào bà, nghe danh đã lâu!" Cô lập tức lễ phép cùng La Kỳ chào hỏi.

La Kỳ mỉm cười, "Xin chào! Nghe nói cô cùng Eason là bạn tốt!" Bà ta nói xong, đối với Hạ Nhất Nhiễm lễ phép vươn ra tay phải, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng cầm.

"Chúng tôi từ tiểu học đến trung học, vẫn đều là bạn học." Hạ Nhất Nhiễm trả lời, Đường Hạo Nam lại im lặng không nói, trong mắt cười, sâu không thấy đáy.

Hai người phụ nữ bắt tay, Đường Hạo Nam với cùng thân thiết ôm lấy eo Hạ Nhất Nhiễm, "Hai vị không tính toán ở trong nước làm tiệc cưới sao?"

Đường Hạo Nam dường như muốn để cho Hạ Nhất Nhiễm tin tưởng, tiếp tục nói.

Kha Dịch Thần sắc mặt khê biến thành cứng ngắt, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh ta, tầm mắt hai người giao nhau, giờ phút này, tay La Kỳ, thân mật ôm lấy cánh tay Kha Dịch Thần...

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười có phần cương cứng, cảm thấy được bọn họ thật là một đôi.

Kha Dịch Thần thâm tàng bất lộ, vẻ mặt không có bất luận cái biến hóa gì, đối với vấn đề Đường Hạo Nam đưa ra...

Ánh mắt lợi hại của Đường Hạo Nam quét Kha Dịch Thần, anh là cố ý bức hỏi bọn họ, làm cho Hạ Nhất Nhiễm bên cạnh anh biết, tình cũ của cô là có bao nhiêu không chịu nổi!

Vì thành công, dự đồ treo lên giường của một bà già!

"Đường tổng, người yên tâm, nếu làm tiệc cưới, Kha mỗ tôi trước tiên sẽ phát thiệp mời cho hai vị!" Kha Dịch Thần mỉm cười nói, tầm mắt lợi hại không kém, đáy mắt phát ra tia ngoan độc lộ.

Đường Hạo Nam nở nụ cười, Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh, sắc mặt khê biến đổi, cô dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía La Kỳ, vừa lúc cùng tầm mắt La Kỳ giao nhau.

Không biết cô phải cô nhìn làm rồi hay không, ở trong hai mắt La Kỳ, cô thấy được ý tứ châm chọc không rõ.

"Đến lúc đó tôi cùng bà xã của tôi nhất định sẽ cho hai vị một phần hậu lễ! Bà xã, em nói đúng không?" Đường Hạo Nam cười tit mắt nói, vô cùng thân thiết đối với Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh hỏi, nhìn về mặt cô cứng ngắc, Đường Hạo Nam trong lòng âm thầm khó chịu.

Nhìn đến Kha Dịch Thần có vợ rồi, cô hẳn là ghen tị đi?!

"Vâng, Đúng vậy a! Ông xã!" Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trả lời hơi chút gượng gạo, một tiếng "Ông xã" kêu hô thật sự lớn tiếng, chuyện này ở trong mắt Đường Hạo Nam, cô là cố ý đối với Kha Dịch Thần thị uy!

Trong lòng càng thêm khó chịu.

Ánh mắt Kha Dịch Thần khóa chặt Hạ Nhất Nhiễm, trái tim run rẩy, ẩn nhẫn nỗi đau.

Đường Hạo Nam đối với Kha Dịch Thần cùng La Kỳ lên tiếng chào hỏi, thân mật ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm đi hướng nơi khác rồi...

"Thấy được rồi chứ? Đây là người đàn ông trước kia cô thích, vì thành công, không tiếc cùng một một bà già ở bên nhau!" Đường Hạo Nam tay phải nâng sâm banh, cúi người xuống, dán tại bên tai cô, thấp giọng nói, giọng điệu đắc ý, ánh mắt châm chọc.

"Anh vì cái gì nói với tôi những thứ này?" Cô bình tĩnh địa hỏi lại, uống một ngụm sâm banh, có phần buồn nôn.

Cô cũng không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ cùng một người phụ nữ so với anh ta lớn hơn mười mấy tuổi ở cùng một chỗ, cẩn thận ngắm lại đứng là, lúc trước Kha Dịch Thần rời đi thời điểm, là một thanh niên hiếu học nghèo khó, ngăn ngăn hơn bốn năm, trở thành tổng giám đốc Tập Đoàn Xuyên Quốc Gia rồi.

La Kỳ lại là Đồng Sự Trưởng...

"Hạ Nhất Nhiễm cô ở trước mặt tôi cũng đừng hòng già vào, vừa nãy sắc mặt đều đã thay đổi, thân thể đều đã cương cứng rồi!" Đường Hạo Nam thấp giọng châm chọc, một cổ ghen tuông ở trong lồng ngực cuộn cuộn.

"Cô nói xem lúc trước sao mặt bị mù như vậy, nhìn tới Kha Dịch Thần người đàn ông như vậy..." Anh tiếp tục châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm biết Đường Hạo Nam vì cái gì hiểu lầm cô thích Kha Dịch Thần, bởi vì bọn họ từng cùng nhau bỏ trốn qua, tuy cô không thích Kha Dịch Thần, nhưng Kha Dịch Thần lúc ấy là thích cô.

"Tôi..."

"Đường tổng!" Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn mở miệng, Chu Giai Ngưng mặc lễ phục gọi cảm màu tím đã đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy cô ta, nghĩ đến một màn kia của cô ta cùng Đường Hạo Nam giữa trưa tại văn phòng, lại là một trận buồn nôn, "Đường tổng, chúng ta cùng nhảy một điệu đi?"

Âm thanh bản nhạc vang lên, Chu Giai Ngưng đi đến trước mặt Đường Hạo Nam, giọng điệu nũng nịu hỏi.

Khóc mất Đường Hạo Nam lờm đến Hạ Nhất Nhiễm, cô thờ ơ.

"Đương nhiên, vinh hạnh vô cùng!" Đường Hạo Nam dặt tay Chu Giai Ngưng, hướng tới sân nhảy đi đến, nhìn cũng không nhìn Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái.

Nhìn bóng lưng bọn họ dần dần biến mất, miệng cô bất giác hơi hơi nhếch lên, trái tim chìm sâu xuống đáy vực.

Coi như không có những ánh mắt châm chọc mình, cô rời khỏi hiện trường, đi vườn hoa phía sau khách sạn.

Ngồi ở trong nhà mát nghỉ chân, ngửa đầu, nhìn trời đầy sao, sợ sệt, thất thần.

Bóng dáng Kha Dịch Thần từ từ đến gần, nhẹ nhàng mà ở bên người cô đứng lại.

Hạ Nhất Nhiễm bỗng dưng quay đầu, nhìn thấy là anh ta, theo bản năng đứng dậy muốn né tránh.

"Em lại trốn tránh anh!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo lên án, ánh mắt khóa chặt cô, vươn tay cánh tay, từ phía sau ôm lấy cô.

"Tất cả mọi người đều là người có gia đình, vì tránh cho dần tới hiểu lầm không cần thiết, chúng ta vẫn lại là ít gặp mặt tốt hơn." Hạ Nhất Nhiễm thẳng thắn nói, sợ lại bị Đường Hạo Nam cái người điên kia nhìn đến, sau đó hiểu lầm.

"Bạn bè cũng không thể làm sao?!" Kha Dịch Thần uống vào chút rượu, ít đi trấn định thường ngày, đi tới trước mặt cô, hai tay giữ chặt bờ vai cô, kích động hỏi.

"A Thần, trong lòng tôi vẫn luôn xem anh như bạn tốt, nhưng mà, chồng của tôi không cho rằng như vậy, còn có vợ của của anh..."

"Người đó còn không phải vợ của anh!" Kha Dịch Thần thấp giọng phản bác, hết sức kích động, khẩn cấp như muốn nói với cô rõ ràng.

Hạ Nhất Nhiễm gạt mình, "Mặc kệ có phải hay không, đều không có liên quan gì với tôi. Anh không nhất định phải cùng tôi giải thích! Tôi phải đi vào!" Cô ý đồ đẩy anh ta ra, hai tay Kha Dịch Thần lại dùng lực nắm chặt, không cho cô rời đi!

"Em có phải cảm thấy được tôi cực kỳ ghê tởm, cực kỳ xấu xa hay không?" Kha Dịch Thần tiếp tục hỏi, mùi rượu nồng nặc phả ra ở trên mặt của cô.

"Anh như thế nào đều không có liên quan gì với tôi! Anh uống say rồi!" Cô dùng lực vùng vẫy, cực kỳ buồn bực.

"Nhiễm Nhiễm, anh đều đã là vì em!" Kha Dịch Thần tiếp tục nói, cách đó không xa, La Kỳ đem một màn này xem ở trong mắt, bà ta híp mắt, lén lút biến mất ở trong góc khuất.

Kha Dịch Thần mạnh đem Hạ Nhất Nhiễm ôm vào trong ngực, "Nhiễm Nhiễm... Đường Hạo Nam đối với em, khẳng định không tốt đi?"

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ đột nhiên ôm lấy chính mình, cô cho rằng Kha Dịch Thần sớm không thích mình, "Anh nói bấy bạ gì đó, tôi cùng anh ấy cực kỳ đảm đảm hạnh phúc!"

"Đừng nói dối, anh biết hẳn ta đối với em không tốt!"

"Chuyện này không có quan hệ gì với anh! Kha Dịch Thần! Anh mau buông ra!" Thân thể bị anh ta gắt gao ôm vào trong ngực một bàn tay giữ ở trên lưng cô, dụng phải miệng vết thương, rất đau.

Đường Hạo Nam nổi giận đứng đứng đi tìm đến đây, nhìn hai người ôm ấp cùng một chỗ, quả thực có kích động muốn giết người!

Cánh tay to khỏe của người đàn ông vùng lên một cái liền giữ được bà vai Kha Dịch Thần, dùng lực kéo anh ta ra, Kha Dịch Thần xoay người, quả đấm của Đường Hạo Nam trực diện đánh tới, Kha Dịch Thần chưa kịp né tránh, thiết thiết thực thực đã trúng một quyền "

Thân hình cao lớn lao đảo lui về phía sau vài bước, nghiêng ngả lao đảo, đỡ cây cột của chòi nghỉ mát, mới đứng vững thân thể, Đường Hạo Nam thừa cơ tới gần, tư thế vừa muốn lại đánh anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, chặn anh lại!

"Đừng náo loạn! Tôi cùng anh ta căn bản không có gì! Đi thôi!" Cô vội vã nói, giữ lại cổ tay Đường Hạo Nam, kéo anh đi.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, nhìn Kha Dịch Thần chặt vật tựa vào cây cột chòi nghỉ mát, vươn tay lau to máu nơi khoe miệng. "Muốn đấu với tôi, vậy tôi đây liền sớm một chút đưa anh đi gặp Diêm Vương!" Anh bỏ lại một câu, mới hoạt động bước chân.

Kha Dịch Thần bị ấn trúng một quyền này, ý thức tỉnh táo lại không ít, nhìn hai người dần dần biến mất, trong lòng hận ý càng ngày càng sâu.

Hạ Nhất Nhiễm, một ngày nào đó tôi sẽ để cho em biết, lựa chọn lúc trước của em là bao nhiêu ngu xuẩn!

Còn có Đường Hạo Nam...

Anh ta chưa từng quên toàn bộ chuyện năm xưa, cũng sẽ không coi như chuyện gì cũng không có xảy ra, một ngày nào đó, anh ta sẽ làm cho bọn họ phải hoàn trả gấp đôi!

...

"Cô vào trong cho tôi!"

Hạ Nhất Nhiễm là bị Đường Hạo Nam đẩy mạnh vào trong xe, cô biết, cái tên bệnh thần kinh này lại hiểu lầm rồi!

Mới vừa bò lên, Đường Hạo Nam đã vào được, một tay lấy cà- vạt kéo xuống, ném ở trên bàn trà, ra lệnh lái xe đem khoang xe sau cùng phòng điều khiển cách ly.

Anh nổi giận đùng đùng, một vẻ muốn giết người đến nơi!

"Tôi cùng Kha Dịch Thần không có gì, anh ta uống say, đột nhiên lao đến..."

"Cô cảm miệng cho tôi! Các người không có gì, sẽ hai lần ba phen ái muội? Không có gì, lúc trước cô vì cái gì muốn cùng anh ta bỏ trốn?! Há?!" Đường Hạo Nam rống to, khuôn mặt tuấn tú hung dữ, anh uống rượu, giấy lát ném bễ bình rượu!

"Vì cái gì tôi nói cái gì anh cũng không chịu tin tưởng?! Anh đã không tin, cũng đừng hỏi tôi nữa rồi! Anh nghĩ như thế nào, liền là như thế đó!" Cô cũng cảm tức, không sợ chết lớn tiếng phản bác.

Đường Hạo Nam sững sốt, giấy lát lòi cô vào trong lòng. "Nói như vậy, cô thừa nhận rồi hả?!"

"Đừng vậy! Tôi trước kia liền là thích Kha Dịch Thần! Anh có thể làm gì tôi?!" Thừa nhận thích Kha Dịch Thần, dù sao cũng so với thừa nhận thích anh tốt hơn!

Đường Hạo Nam nháy mắt tâm trạng liền không vui, lửa giận bốc cao bùng bùng, giữ lấy mặt cô nâng lên, cúi đầu, hung hăng cắn môi của cô!

"Úm...!" Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên bị anh hôn, toàn thân cứng ngắc, ngu ngơ bất động. Đường Hạo Nam lại càng cúi gần hơn hôn ngấu ngiến, không để cô có cơ hội phản kháng.

Cô là vợ của anh, trong lòng lại yêu người đàn ông khác!

"Úm!" Tránh thoát khỏi nụ hôn của anh, thân thể cô lui về phía sau, "Anh đừng đụng chạm tôi!"

"Cô vẫn không cho tôi đụng chạm, là vì Kha Dịch Thần? Còn muốn vì anh ta giữ mình? Hạ Nhất Nhiễm, cô sớm đã là một cái chiếc giày rách bị tôi chơi nát rồi!" Đường Hạo Nam hướng cô nói lời nhục nhã, hận không thể lập tức đem cô ngay tại chỗ từ hình!

"Anh thực nhảm chán!" Cô hai tay ôm ngực, tức giận rống.

Đường Hạo Nam không lại tới gần cô nữa, cô cho rằng anh đồng ý buông tha cô, ngồi ở góc, không nói một lời.

Anh mang cô đi chính là căn hộ của mình, sau khi vào cửa, cô lập tức chạy tới một phòng dành cho khách, anh lập tức đuổi theo!

Hạ Nhất Nhiễm vào một căn phòng dành cho khách kia, lập tức khóa trái, Đường Hạo Nam bị chặn ở ngoài cửa!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô emn mở cửa cho tôi!" Anh miệng nói lời tục tĩu, tức giận đá, lớn tiếng rống.

Cô nhẹ nhàng thờ ra, xoay người, lúc nhìn vào quan cảnh trong phòng khi đó, ngây ra như phỗng.

Mọi người ngủ ngon. Bận đi công tác dài ngày. Cập nhật chậm. 2ngày/1chap nhé □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Đường Hạo Nam thực thâm tình

Đây là một căn phòng dành cho khách đó đó không dùng, trong phòng, gần như chất đầy búp bê Barbie, toàn bộ đều là mới tinh, kiểu dáng khác nhau. Mỗi một con búp bê đều mặc đầm công chúa váy ren tinh xảo, đóng gói còn không có mở ra. Lại vẫn có rất nhiều hoa hồng nhạt, những cái này đều là hoa bắt từ, để một hai năm đều sẽ không hư hỏng, cũng là được đóng gói trong hộp.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn mấy thứ này, ngơ ngác, mắt đi tri giác, trước mắt hiện lên hình ảnh Đồng Y Mộng nằm ở trong thế giới cổ tích màu hồng nhạt kia.

Thân thể của cô dựa vào ván cửa, chậm rãi trượt xuống, ngồi chồm hồm ngồi ở đó, thất thần nhìn một đồng đồ vật kia.

Ván cửa còn bị người ở bên ngoài đá, chấn động.

Tiếng Đường Hạo Nam gào rống bên ngoài còn không có dừng lại, cô như là không có nghe đến, chỉ ngơ ngác nhìn những con búp bê đó cùng hoa hồng.

Đồng Y Mộng thực hạnh phúc.

Đường Hạo Nam thực thâm tình.

Cô cảm khát, tầm mắt mơ hồ, chất lỏng ẩm áp trào ra không ngừng.

Không biết vì cái gì muốn khóc, vì cái gì lại cảm thấy được ủy khuất, cô căn bản không có tư cách khóc, càng không có tư cách cảm thấy được ủy khuất.

Đường Hạo Nam gằm lên thật lâu, cũng đã thật lâu, một môi, dựa vào cửa, lấy ra một điều thuốc, suy sút chán chường nuốt mây nhả khói.

Trong lúc này, anh cũng không nhớ tới trong căn phòng dành cho khách kia có búp bê cùng hoa hồng.

Hai người, một người dựa vào ván cửa phiền não hút thuốc, một người ngồi chồm hồm ngồi dưới đất yên lặng roi lệ, một cánh cửa, ngăn cách bọn họ, cũng cần từ chân tâm của đối phương.

Đường Hạo Nam dần dần tỉnh táo lại, không khỏi hoài nghi động cơ chính mình tức giận với cô.

Vì cái gì tức giận như vậy?

Để làm chi muốn để ý một người phụ nữ hạ tiện hèn mọn? Chẳng lẽ thực tin vào những lời nói dối kia của cô rồi sao?

Lúc Hạ Nhất Nhiễm nói thích Kha Dịch Thần thời điểm, anh cũng bị lừa gạt của chính mình làm kinh sợ rồi.

Cửa, dần dần bị kéo ra, anh lập tức đứng thẳng thân thể, xoay người, về mặt tức giận, đang nhìn đến vẻ mặt cô bình tĩnh không chút cảm xúc khi đó, lại dừng lại giây lát, thấy được trong phòng những búp bê cùng phấn hoa hồng sau lưng cô.

Bỗng dưng kinh hãi, cúi đầu nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng nhìn anh.

"Anh yên tâm, tôi không phá hoại bất luận cái gì bên trong đó." Cô nhẹ giọng nói, không buồn không vui.

Anh cần bản không nghĩ tới cái này!

"Hạo Nam, chúng ta bình tĩnh hòa hoãn nói chuyện đi..." Hạ Nhất Nhiễm không biết tự lượng sức mình nói, anh khả năng sẽ cùng cô bình tĩnh hòa hoãn nói chuyện sao?

Đường Hạo Nam hơi nhàu mày, Hạ Nhất Nhiễm từ bên người anh rời đi, cảm giác có cổ phần không thích hợp.

Anh tiến lên, nhìn gì đó trong phòng, lòng trở nên trầm trọng lại, đóng cửa phòng.

Hon bốn năm qua đi, mỗi khi thấy mây thứ này, trong lòng giống như bị một tảng đá lớn đè nặng, có đôi khi, đi xem Đồng Y Mộng thành một loại trách nhiệm của anh.

Bởi vì không nghĩ muốn đi, nhìn đến Đồng Y Mộng, liền cảm thấy được áp lực, thống khổ.

Hạ Nhất Nhiễm đi đến trước sofa bên cạnh cửa sổ sắt đất, giống đêm mưa bão lần trước như vậy, ngồi ở trên ghế sofa, nhìn ngoài cửa sổ.

Đường Hạo Nam đã đi tới, khác thường cái gì cũng chưa nói, cũng không mở miệng chăm chọc cô.

Ở bên cạnh trên sofa ngồi xuống, cũng nhìn ngoài cửa sổ.

Hai người tâm tình đều đã thật bình tĩnh, từng người trong ngực đều đã quán đầy ưu thương nhân nhật.

"Mặc kệ anh tin hay không, tôi cũng là nghĩ muốn nhấn mạnh một lần, tôi nắm đó cũng là người bị hại." Cô bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam không nói gì, trầm mặc.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh một cái, anh dựa vào ở trên ghế sofa, quay mặt vẫn lại là tuần mỵ như vậy, khiến tim người ta đập nhanh, giờ phút này, anh là ôn hòa vô hại.

Cô chăm chú nhìn anh, trong mắt tràn ngập quuyến luyến cũng không tha.

"Tôi biết anh yêu Mộng Mộng, mà tôi, lại là hung thủ gián tiếp khiến cô ấy trở thành người thực vật, cũng là bạn của cô ấy, bất luận như thế nào, tôi với anh đều không nên xảy ra bất luận cái gì. Tôi không cho anh đụng chạm, không phải là vì Kha Dịch Thần, là vì Mộng Mộng, cũng là muốn ngăn cản sai lầm nối tiếp sai lầm." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cô biết chính mình vẫn yêu anh, nhưng mà, không thể yêu! Cũng không thể cùng anh xảy ra bất kỳ chuyện gì mặc kệ bây giờ quan hệ giữa bọn họ như thế nào, như vậy, là có lỗi với Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam bỗng dưng quay đầu, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Cô cũng nhìn anh, khóe miệng nhiễm nhân nhật tươi cười, "Tiếp tục hữu danh vô thực đi, không cần bởi vì tôi, làm bản tình yêu của anh đối với Mộng Mộng." Cô nhẹ giọng nói, trái tim đang xé rách.

Nhìn mặt anh, đột nhiên lòng đau càng thêm đau.

Vài năm nay, anh khẳng định trải qua rất thống khổ, người con gái mình yêu thương biến thành như vậy.

"Tôi biết anh hận tôi, muốn biến đổi biện pháp nhục nhã tôi. Xin anh hiểu cho, tôi cũng là người bị hại. Bà nội cho tôi 10% cổ phần công ty Đường thị, anh yên tâm, chúng ta sau khi ly hôn, tôi sẽ chuyển sang tên của anh. Tôi chỉ cần xin anh, anh đứng lại hận tôi, thương tổn tôi, anh Hạo Nam... Cầu xin anh rồi."

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, hốc mắt lại phẫm hồng, chứa nước mắt, lập tức quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Kha Dịch Thần trước kia là thích tôi, nhưng tôi không thích anh ta. Vừa nãy, tôi là cố ý nói như vậy, bởi vì tôi nói cái gì anh cũng không tin." Cô khàn giọng nói, cúi người, hay khuỷu tay chống đỡ ở trên đầu gối, lòng bàn tay bụm mặt.

"Anh ta hiện tại như thế nào, cùng tôi không có liên quan gì. Tôi không quan tâm, cũng không cần. Lúc trước tôi là không nghĩ muốn kết hôn với anh, mới nghĩ muốn cùng anh ta bỏ trốn. Kết hôn với anh, tôi đã rất xin lỗi Mộng Mộng rồi."

Đây là trong vài năm qua, cô nói ra rất nhiều lời cùng Đường Hạo Nam

Ngoại trừ lời yêu anh giữ kín như bưng trong lòng, không có dũng khí nói ra miệng mà thôi.

Đường Hạo Nam lòng đang run động, nhìn đáng vẻ cô bị thương, trong lòng chùn xuống, vùng vẫy.

"Tôi thật sự tình nguyện đem đó tiến vào chính là phòng của tên nhà giàu mới nổi kia, có lẽ anh sẽ không tin, nhưng mà, là lời trong lòng. Cảm giác có tội quá giày vò rồi." Cô thẳng người dậy, hai tay buông xuống, cười nói, quay đầu nhìn anh.

"Lời tôi nghĩ muốn nói với anh, đều nói xong rồi, thời gian không còn sớm, tôi phải đi, nơi này không thuộc về tôi." Cô cười cười, nói xong liền đứng lên.

Cô biết rõ, anh bình thường đều đã ở tại trong căn hộ này, nơi này có những thứ gì đó về Đồng Y Mộng, cách bệnh viện cũng rất gần. Nơi này không phải nơi cô nên tới, cô nên là trở về căn nhà kia ở, nơi có đầy người đối với cô khinh thường cũng xem thường, cô độc ở trong căn phòng tản hồn của bọn họ, mà anh không từng ở qua một ngày.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, cô không nói cái gì nữa, bước đi muốn đi, hướng cửa, mặt môi quá...

Cặt lực đi tới cửa, giữ chặt tay nắm cửa, một trận gió đánh úp lại, Đường Hạo Nam đột nhiên vọt đến, cô xoay người, cùng anh mặt đối mặt.

"Quá muộn rồi, đừng đi!" Anh trầm giọng nói, ánh mắt chắc chắn nhìn cô.

Cô kinh ngạc, "Tôi có thể gọi xe!"

"Tôi nói không được đi! Không cần để cho tôi lại lần thứ hai!" Đường Hạo Nam sụ mặt nói, có phần không kiên nhẫn trừng mắt cô.

Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, "Anh tin tưởng lời tôi nói rồi hả?"

Đường Hạo Nam không nói gì, xoay người đi, "Đừng cùng tôi nói những lời vô nghĩa, tôi không có nhiều kiên nhẫn đối với em như vậy! Ngoại trừ căn phòng khách kia, cái phòng dành cho khách khác đều đã có thể ở, đều có phòng tắm riêng!" Anh đưa lưng về phía cô, trầm giọng nói.

"Tôi ở trong phòng ngủ chính ngủ, chớ quấy rầy tôi!" Anh lãnh ngạnh nói xong, hướng phòng ngủ chính đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng của anh, khóe miệng nhếch lên, nháy mắt cảm thấy được, cực kỳ âm áp.

Anh không cho cô nửa đêm rời đi, là lo lắng an nguy của cô, đúng không?

Cô đi căn phòng khách bên cạnh phòng ngủ chính.

Lúc cô chuẩn bị rửa mặt khi đó, cửa truyền đến tiếng đập cửa, cô mở cửa.

Anh ném cho cô một cái áo somi trắng của nam, "Nơi này không có quần áo của phụ nữ, em có thể coi nó như áo ngủ! Vết thương sau lưng đừng để thấm nước nữa, lại cháy máu, em liền chờ chết đi!" Anh vẫn như cũ lời nói ác độc, nói xong liền đóng cửa.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn áo somi của anh trên tay, để sát vào chóp mũi, thật sâu hít lấy hương vị chỉ thuộc về riêng anh.

Muốn là lúc sau đều đã như vậy thì tốt rồi.

Cùng anh đầu, quá mệt mỏi.

Cầm vôi hoa sen thật cẩn thận rửa thân thể, không dính nước đến phía sau lưng, mặc áo somi của anh.

Vừa vận che giấu móng, miễn cưỡng có thể làm áo ngủ.

Cô lên giường.

Cái giường này vừa lúc dựa vào vách tường, cô biết, anh ngay bên cạnh bức tường này.

Cô đối mặt vách tường nghiêng người ngủ, mờ to mắt nhìn, hốc mắt lần thứ hai ướt át.

Cô cùng Đường Hạo Nam từ nhỏ liền quen biết nhau, chỉ nhớ rõ mẹ cùng của bà nội anh quan hệ cực kỳ tốt, mỗi lần đi nhà anh, đều có thể nhìn đến anh.

Lâu ngày dài tháng, liền quen thuộc, có thích anh, anh đối với cô cũng không tệ.

Trước khi Đường Hạo Nam học đại học, bọn họ lại vẫn không biết Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng là cô nhũ, Đường Hạo Nam lúc lên đại học khi đó làm hoạt động từ thiện, quen biết được Đồng Y Mộng.

Vì thế, giữa cô cùng Đường Hạo Nam trong lúc đó, bị một cái Đồng Y Mộng chen giữa.

Cô tro mắt nhìn bọn họ yêu nhau, cô trở thành bóng đèn.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam vẫn coi cô như bạn tốt, cô gặp được khó khăn, anh đều giống như trước vậy giúp cô, chăm sóc cô.

Đường Hạo Nam từ từ nhấm hai mắt, lần đầu tiên từ ý để chính mình nhớ lại những kỷ ức anh cùng với Hạ Nhất Nhiễm từng chút từng chút, trí nhớ lại vẫn cực kỳ rõ ràng.

Anh vẫn xem cô như em gái, bạn tốt...

Bởi vì Đồng Y Mộng, biến thành hôm nay như vậy.

Không biết có nên tin tưởng cô hay không.

Bởi vì cô trước kia cực kỳ tốt...

...

Hạ Nhất Nhiễm ngủ ngon giấc, ngày hôm sau trời vừa sáng, cô liền thức dậy, đem quần áo ngày hôm qua ủi khô, đặt ở trên cửa sổ ban công, mặc áo somi của anh, đi phòng bếp.

Trong tủ lạnh có bánh mì nướng cùng trứng gà, còn có thịt xông khói.

Cô chuẩn bị làm bữa sáng.

Đường Hạo Nam sau khi tỉnh lại, đầu óc choáng váng suy nghĩ còn chậm chạp, mặc một chiếc quần đùi ở nhà, một chiếc áo ba lỗ màu trắng bó sát ngực, lập tức đi đến căn phòng cho khách kia, đẩy cửa ra phát hiện cô không có ở đây.

Phòng bếp sáng sủa sạch sẽ, người con gái đứng ở bên cạnh nấu bếp, mặc trên người áo somi trắng, lộ ra một đôi chân thon dài ngọc ngà trắng tấp, trên bắp đùi còn quần băng gạc.

Tóc dài của cô búi ở sau ót...

Hình ảnh ấm áp duy mỹ, khiến người ta nín thở, anh nhận không được đi đến tiến vào.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được có người đến gần, lập tức xoay người, "Anh, anh dậy rồi à... Nhanh đi rửa mặt đi, lập tức xong rồi!" Trong tay cô cầm cái giã, hướng anh mỉm cười nói.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, đáng vẻ lạnh lùng lãnh khốc.

Trên người anh mặc áo ba lỗ màu trắng, cơ ngực cường tráng, bắp thịt trên cánh tay cũng là từng khối từng khối, xem ra cực kỳ cường tráng, làn da là khỏe mạnh màu đồng.

Trên cằm anh mọc đầy râu ria màu xanh, xem ra có vẻ hào sảng mà đã tỉnh, so với mặc Tây phục khi đó càng thêm gợi cảm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn nhìn, hai gò má phồng hồng, lập tức xoay người đi.

Anh lạnh lùng khô khốc, một câu chưa nói, ra khỏi phòng bếp.

Hạ Nhất Nhiễm bung bữa sáng trở lại nhà ăn khi đó, Đường Hạo Nam đã mặc chỉnh tề.

Quần tây, áo somi trắng phối hợp cà- vạt màu tối, thân hình cao lớn, anh khi bức người.

Anh không nói được một lời, ỉ đi khí thế tàn ác thường ngày, hơn vài phần thâm trầm.

Đường Hạo Nam như vậy cũng cực kỳ mê người.

Anh ngồi xuống, cô ở tại đối diện ngồi xuống.

"Ồ chỗ anh không có nguyên liệu gì để nấu ăn, sữa cũng đều không có, chấp nhận ăn tạm mấy thứ này đi." Cô nhẹ giọng nói một câu.

"Tôi bình thường không ăn sáng." Đường Hạo Nam trầm giọng trả lời, nhưu này nhìn bánh sandwich nướng nóng hôi hổi trước mặt.

"Bữa sáng quan trọng nhất, làm sao có thể không ăn?!" Cô lập tức phản bác, giọng điệu mang theo trách cứ.

Đường Hạo Nam nhìn cô ở đối diện: "Cô cho mình là ai, dùng loại này ngữ khí đó nói chuyện với tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Cô muốn đi công tác nửa tháng

Cô đương nhiên là vợ của anh, người vợ hợp pháp.

Nhưng mà, anh không thừa nhận cô cái người vợ này tồn tại.

Cho nên, cô lại nói nhiều rồi.

Hạ Nhất Nhiễm lúng túng cúi đầu, trái tim run rẩy, ê ẩm, có phần đau.

Đường Hạo Nam dường như nhìn ra sự lúng túng của cô, tầm mắt yên lặng nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm bị ánh mắt nóng bỏng của anh nhìn chăm chú thật sự mất tự nhiên, da đầu run lên.

Ngẩng đầu khi đó, đối diện đôi mắt lợi hại lại nóng bỏng kia của anh, "Tôi ăn no rồi, lại vẫn phải về thay quần áo, đi trước rồi." Cô muốn chạy trốn, cô sợ một giây sau, anh lại phá hoại sự yên lặng quý giá hiếm có giữa bọn họ.

Cô đứng lên, đẩy ra ghế dựa liền đi, Đường Hạo Nam bỗng dưng đứng dậy, chắn trước mặt cô.

Anh không nói được một lời, vẻ mặt nghiêm túc, Hạ Nhất Nhiễm phức tạp nhìn anh, lòng lại lo lắng không yên, "Anh lại làm sao vậy? Tôi lại có chỗ nào chọc giận anh rồi hả? Tôi không nghĩ muốn cãi nhau với anh!"

Anh đứng sừng sững ở kia, như một bức tượng an tĩnh một dạng, đáng vẻ thâm trầm, sâu không thấy đáy, để cho Hạ Nhất Nhiễm càng hoảng hốt.

Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm cô gái đứng ở trước mắt, chợt đột nhiên không biết nên cư xử với cô như thế nào.

Vài năm nay, vẫn coi cô như kẻ thù.

Nếu cô cũng là người bị hại, vậy anh sau này nên như thế nào đối mặt với cô đây?

"Không cho em đi!"

"Tôi phải về nhà thay quần áo!"

"Một hồi tôi mang em trở về!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm nhưu vậy.

Bên ngoài mặt trời mọc từ phía tây sao? Anh vậy mà đối với cô tốt... như vậy!

Có thể là anh trước kia đối với cô quá tệ bạc đi, cho nên, chỉ một chút vết nhỏ tí ti đối với anh chả là gì, mà cô lại cảm thấy được anh đối với cô rất tốt rồi.

...

Lúc hai người bọn họ sáng sớm cùng nhau xuất hiện tại Đường gia khi đó, người Đường gia đang ăn bữa sáng đều là kinh ngạc.

Hạ Nhất Nhiễm tượng trưng chào một tiếng liền lên lầu, Đường Hạo Nam nhưng lại ở dưới lầu.

Đường Hạo Duyệt vênh môi hướng anh, về mặt mặt hứng, "Anh, người gần đây là làm sao vậy? Như thế nào đối với người phụ nữ kia tốt như vậy?"

Đường Hạo Nam ngồi ở trên ghế sofa, bắt chéo chân, híp mắt, Đường Hạo Duyệt đứng ở bên cạnh anh, nhỏ giọng hỏi.

Những người khác vừa ăn bữa sáng, vừa dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh bên này. Đường Hạo Duyệt là người duy nhất trong số già trẻ lớn bé trong nhà, Đường Hạo Nam bình thường cực kỳ yêu thương cưng chiều cô ta. Cho nên, cũng chỉ cô ta dám ở trước mặt Đường Hạo Nam nói như vậy.

"Càng ngày càng không lớn không nhỏ, cô ấy là chị dâu của em, cái gì kêu người phụ nữ kia?" Đường Hạo Nam giọng nói, tuy rằng là khiển trách em gái, nhưng mà, lời này là nói cho tất cả mọi người trong nhà nghe, bày tỏ anh đem Hạ Nhất Nhiễm để vào mắt, những người khác không thể lại ức hiếp cô.

Trên bàn cơm, người Đường gia, đưa mắt nhìn nhau, không dám lên tiếng, ai cũng không biết trong hồ lô Đường Hạo Nam bán là thuốc gì.

Rốt cuộc là sợ bản đi chúc lễ phu nhân đã qua đời kia để lại hay vẫn lại là thực thích Hạ Nhất Nhiễm rồi?

Đường Hạo Duyệt không dám lần nữa ngang ngược, những người khác cũng không dám nhiều lời.

Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng thay một bộ quần áo khác, uống thuốc chống viêm, mang theo túi xách đi xuống lầu, Đường Hạo Nam thấy cô xuống lầu, đi tới, ôm lấy bờ vai cô, hai người thân mật đi ra cửa.

"Bác gái, Hạo Nam nó rất tốt sao lại thế này?" Sau khi bọn họ ra khỏi cửa, Đường Hạo Hâm lập tức hỏi Lục Uyển Thu.

Lục Uyển Thu cũng lắc đầu, "Ta cũng không rõ lắm! Hần là Hạo Nam sợ đi chúc xây ra vấn đề đi, nó không có khả năng thích Hạ Nhất Nhiễm, Mộng Mộng đều đã thành như vậy rồi.."

Ai cũng không hỏi lại, chỉ có thể mỗi mắt mong chờ.

...

Vợ chồng tổng giám đốc tối hôm qua là cùng nhau tan làm, buổi sáng hôm nay lại là cùng đi làm, về tin tức bọn họ hòa hảo, rất nhanh ở bên trong Đường thị truyền ra.

Liền ngay cả An Lạp đi làm khi đó cũng nhận không được tiến vào hỏi Hạ Nhất Nhiễm chuyện cô cùng Đường Hạo Nam.

Chỉ có Hạ Nhất Nhiễm chính mình rõ ràng, Đường Hạo Nam chỉ là không còn hận cô, bọn họ cũng không "Hòa hảo".

"Hạ tổng, người lại vẫn muốn đi Bắc Kinh đi công tác sao?" An Lạp nhiều chuyện xong, bắt đầu hỏi việc chính.

"Điều phó tổng là nói như thế nào?"

"Điều phó tổng nói, cô ấy gần đây thân thể không thoải mái, Bắc Kinh bên kia, cô ấy khá nặng đi không được. Lần này đi Bắc Kinh, ít thì cũng nửa tháng, người mới xuất viện, vết thương còn không có dưỡng tốt, tôi vẫn là kêu Điều phó tổng đi thay hơn!" An Lạp vội vàng nói.

"Đội một chút, tôi trước suy xét cân nhắc, Bắc Kinh bên kia nghiệp vụ phức tạp, tôi lo lắng Điều phó tổng không quen, tốt nhất vẫn lại là tôi đi. Có thể cho tôi suy nghĩ kỹ đã."

"Được!"

An Lạp đi rồi, cô đi bên cửa sổ, từ vị trí của cô, có thể nhìn nghiêng đến đối diện phía trên cửa sổ văn phòng tổng giám đốc, nhưng hiển nhiên nhìn không thấy động tĩnh bên trong.

15 phút sau, cô gọi cho An Lạp.

"Tôi đi Bắc Kinh, giúp tôi đặt vé máy bay ngày mai!"

Lại vẫn trước rồi đi nửa tháng để vốn định đi, có phần không cách nào đối mặt Đường Hạo Nam.

...

Buổi tối, cô tại phòng ngủ thu dọn hành lý, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, để cho cô cực kỳ ngoài ý muốn.

"Tôi bảo em buổi tối đến căn hộ, em vì cái gì không đi?!" Đường Hạo Nam tiến vào, không vui chất vấn, nhìn thấy vali, anh nhủ máy.

"Em thu dọn hành lý để làm gì?!"Lông anh căng thẳng, phẫn nộ hỏi, còn tưởng rằng cô muốn chuyển đi.

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh lại phát hỏa, trong lòng chùn xuống, "Tôi ngày mai đi Bắc Kinh công tác! Gọi điện thoại cho anh luôn gọi không được, có thể lại lời nhắn nói, đêm nay không đến căn hộ." Có bình tĩnh trả lời.

"Đi công tác? Bao lâu? Tôi như thế nào không biết?!" Anh đen mặt hỏi, tâm tình thật không tốt.

"Đi hai tuần đi. Đường tổng kinh nào thì quan tâm đến chuyện bộ phận quan hệ công chúng của chúng tôi rồi?" Giọng Hạ Nhất Nhiễm không xem như châm chọc, chỉ là thật sự trần thuật.

Bộ phận quan hệ công chúng ở trong tập đoàn của Đường thị, tồn tại giống như một bộ phận vô ích một dạng, không ai đem bộ phận quan hệ công chúng để vào mắt, Đường Hạo Nam cũng một dạng, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm.

"Vì cái gì là em đi?" Vết thương của cô còn không có tốt, vì cái gì muốn đi công tác?!

"Nghiệp vụ Bắc Kinh bên kia tôi cực kỳ quen thuộc!" Cô nhẹ giọng nói, nhún nhát nhìn anh, thành thực thán nhiên.

Đường Hạo Nam ở trên ghế sofa ngồi xuống, kéo cà- vạt, sắc mặt sa trầm. Hạ Nhất Nhiễm mặc váy ngủ thật dài, còn đang ở kia cẩn thận thu dọn.

"Không còn sớm, anh trở về nghỉ ngơi đi, tôi cũng nên nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai muốn đến sân bay!" Khép lại vali, cô nhìn anh đang dựa vào trên ghế sofa, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam đứng lên, híp mắt, liếc cô, sâu xa mở miệng: "Tôi đi bệnh viện thăm Mộng Mộng!"

Khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi cương cứng, ngược lại tự nhiên cười cười, "Đi đi, Mộng Mộng cần anh!"

Tươi cười của cô, cực kỳ phi thường chói mắt!

Đường Hạo Nam cắn răng, ở trong lòng cô, cô liền từ đầu không thích anh dù chỉ một chút đúng không?!

Cô mới đúng là vợ của anh!

Rộng lượng như vậy đây anh cho người khác!

Đường Hạo Nam đóng sập cửa mà ra ngoài, lúc vẫn cửa khép lại, cô lập tức ngã ngồi ở trên giường, ôm lấy gối đầu của anh, ôm chặt vào trong ngực!

Anh vốn là thuộc về Đồng Y Mộng, cô nào có tư cách ghen...

Phòng bệnh như Thiên đường một dạng, đối với Đường Hạo Nam mà nói, như địa ngục.

Anh thậm chí không dám nhìn thẳng Đồng Y Mộng nằm ở trên giường bệnh đã gầy trơ xương kia.

Ở trên ghế dựa cạnh giường ngồi xuống, anh cúi thấp đầu, cảm lấy cánh tay khô gầy của cô ta, "Mộng Mộng... Bảo bối... Anh yêu em... Anh yêu chính là em!" Anh càng không ngừng thì thào nói, giọng điệu có chút dồn dập.

"Anh vẫn đều luôn yêu em! Anh mới chút cũng không yêu cô ấy, cô ấy làm sao có thể so cùng với em..." Không biết là đang khuyên chính mình, hay vẫn lại là nói với Đồng Y Mộng.

"Mộng Mộng, em mau tỉnh đi! Em tỉnh lại, thì tốt rồi, em nếu là còn không tỉnh... Anh khá nặng thật sự sẽ cùng cô ấy..." Anh nói xong, nằm úp sấp ở cạnh giường.

Chỉ có Đồng Y Mộng tỉnh dậy, mới có thể ngăn cản sự rung động của anh đối Hạ Nhất Nhiễm càng ngày càng nhiều kia.

Chỉ có cô ta tỉnh dậy, mới có thể ngăn cản sai lầm sắp xảy ra.

Đường Hạo Nam nằm úp sấp tại mặt giường không thấy được, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường bệnh, mí mắt chớp chớp, ánh mắt giống như muốn mở ra, lóe ra một chút ánh sáng, sau đó, lại đóng lại rồi...

...

Hạ Nhất Nhiễm đứng giờ ra sân bay cùng An Lạp bay đến Bắc Kinh.

Đến Bắc Kinh, có thể là vết thương phía sau lưng còn không có hoàn toàn tốt lên, cô phát sốt cảm mạo, miệng vết thương nhiễm trùng, mang bệnh công tác một tuần.

Mấy ngày thời gian, cả người gầy một vòng.

Khó có được một ngày nghỉ ngơi, cô phát sốt, uống thuốc xong, ở trong phòng khách sạn nằm ngủ nghỉ ngơi.

Diễn đàn nội bộ công ty, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, diễn đàn nháy mắt nổ oanh.

An Lạp thấy Đường Hạo Nam ở đây, tận lực phát ra một tin tức nói Hạ Nhất Nhiễm sinh bệnh đang nghỉ ngơi.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm mơ mơ màng màng sắp ngủ thì điểm, điện thoại bàn ở trên tủ đầu giường vang, cô bỏ dậy, tưởng rằng An Lạp gọi tới.

"Là tôi." Giọng Đường Hạo Nam truyền đến, lòng của cô, hung hăng run rẩy, một tuần không gặp được anh rồi...

"Đường tổng." Cô cứng ngắc mở miệng, ngồi ở trên giường, một tay xoa xoa cái trán đang nóng hổi.

Đường Hạo Nam nghe ra trong giọng nói của cô lạnh nhạt, nhất thời vô cùng tức giận, "Làm xong việc rồi hả? Như thế nào ban ngày ban mặt tại khách sạn nghỉ ngơi?"

Kỳ thật, anh là sau khi biết được Hạ Nhất Nhiễm sinh bệnh, liền gọi điện thoại đến hỏi thăm cô, gọi vào điện thoại của cô, vẫn không ai nghe máy.

"Hôm nay không có sắp xếp lịch trình gì, thân thể có chút không thoải mái, cho nên liền nghỉ ngơi rồi." Cái đồ ông chủ hà khắc, bốc lột sức lao động, quý hút máu mà! Thật là làm lòng cô chua xót.

"Như thế nào lại không thoải mái rồi hả? Hẳn không phải là buổi tối ra ngoài lêu lổng ăn chơi đi?" Đường Hạo Nam miệng không dẫn do nhục nhả cô.

"Anh...! Tôi lại có chỗ nào chọc anh rồi hả? Tôi bị cảm mạo phát sốt, chẳng lẽ nghỉ ngơi một ngày cũng không thể sao? Công việc nên làm tôi đều đã hoàn thành rồi!" Người ta lúc sinh bệnh, tâm tình vốn là không tốt, anh còn nói lời khó nghe như thế, Hạ Nhất Nhiễm tức giận phẫn bực.

Lòng chua xót khó nhịn.

"Là em xứng đáng! Vết thương trên lưng còn không có lành lại, liền thể hiện đi công tác, oán trách người nào?!" Anh tức giận phẫn bực, đối với cô trách cứ.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, ở trong lòng anh, sự cố gắng của cô, không khách gì thể hiện phở trương?

"Đường tổng, thật có lỗi, tôi muốn nghỉ ngơi rồi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, cúp điện thoại, đem dây điện thoại rút ra!

Cô vô tri vô giác ngủ thiếp đi, trời vào hè, bọc chăn lại vẫn cảm giác rất lạnh, cả người run run.

Về sau, cô tỉnh lại thời điểm, là ở bệnh viện.

An Lạp nói, là có ấy kêu xe cứu thương đưa cô tới, chậm một chút nữa, đầu của cô khả năng liền sốt đến hóng rồ!

Đến bệnh viện thời điểm, sốt cao hơn 39 độ!

"An Lạp, tôi phải xuất viện, buổi tối còn có bữa tiệc." Hạ Nhất Nhiễm sờ sờ trán, cảm giác cơn sốt đã giảm nhiều, vội vàng nói.

"Hạ tổng! Bữa tiệc người liên không thể thoái thác không đi sao?!" An Lạp buồn bực nói, gần cô không chịu quan tâm đến chính mình!

"An Lạp, thân thể của tôi chính tôi rõ ràng nhất, sốt cũng giảm rồi, liền không có chuyện gì đâu, vết thương phía sau lưng cũng khỏi hẳn rồi."

Hạ Nhất Nhiễm là một người rất quật cường, ai cũng khuyên không được cô, An Lạp đành phải đi làm thủ tục xuất viện.

...

Trong bữa tiệc xã giao chính là vài vị khách hàng lớn, Hạ Nhất Nhiễm mặc quần áo trang nhã lịch sự, bên cạnh ngồi hai ông chủ tai to mặt lớn nổi danh.

Một vị ông chủ thỉnh thoảng lại hữu ý vô ý ăn đậu hủ cô, điểm ấy đề cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ phẫn bực.

Cô đi vào toilet trong phòng bao, vừa muốn ra ngoài, một mùi rượu gay mũi đập phá mặt, thân thể bị người ta mạnh ôm lấy!

Cả nhà ngủ ngon □□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Người phụ nữ của tôi ông cũng dám động?!

Người đàn ông trung niên thân hình giống như gấu xám đem Hạ Nhất Nhiễm ôm lấy không buông, vừa vận chính là Trương tổng trong bữa tiệc luôn đối với cô động tay động chân.

Cửa toilet bị đáng người mập mạp của người đàn ông ngăn lại, Hạ Nhất Nhiễm bị ông ta giam cầm vào trong ngực, không thể động dậy.

"Trương tổng! Mời ông tránh ra!" Đã biết đến người này đối với cô có mưu đồ gây rối, Hạ Nhất Nhiễm tỏ rõ thái độ của chính mình, không lại khách khí, âm thanh lạnh lùng nói.

"Hạ tiểu thư cũng đừng rụt rụt, ngoan ngoãn theo tôi chơi đùa, tôi hẳn không bạc đãi cô." Trương tổng mặt đỏ tai hồng, cả người nồng nặc mùi rượu, ôm chặt cổ, vẻ mặt cười quý đĩ.

Người đẹp trong lòng, có khuôn mặt xinh đẹp cùng sự ôn nhu dịu dàng của người con gái Giang Nam, chất phát cực kỳ xinh đẹp!

Hạ Nhất Nhiễm đầu ngửa ra sau, cố gắng hết sức né tránh ông ta hôn môi, ngửi thấy mùi rượu trên người ông ta, cô buồn nôn hết sức nghĩ muốn phun!

"Trương tổng! Lá gan của ông cũng quá lớn rồi! Không nể mặt tôi, cũng nên bận tâm Đường thị!" Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới cái tên họ Trương vậy mà cả gan làm loạn đến nước này, bên ngoài còn có một bản người dốt!

Cô cố gắng bảo trì trấn định, công tác mấy năm qua, cái dạng tình huống gì đều đã gặp qua, cô sớm luyện thành khả năng tùy cơ ứng biến rồi.

"Hạ tiểu thư, có không cần lấy Đường thị ra đây hù dọa tôi, không cần tưởng là tôi không biết, người nào cũng đều biết, cô tuy là hoàng hậu Đường thị nhưng chỉ là hữu danh vô thật!" Trương tổng vẻ mặt dám tà cười, đối với Hạ Nhất Nhiễm nhục nhả nói.

Biết Hạ Nhất Nhiễm không được Đường Hạo Nam yêu chiều, ông ta mới dám làm càn, lỗ mãng như thế!

Thì ra, chuyện cô "Không được sủng ái" đã truyền tới Bắc Kinh rồi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khổ, "Trương tổng nếu không muốn khách khí với tôi, vậy tôi đây cũng không khách khí với ông rồi! An Lạp!" Cô giương giọng nói, kêu to tên An Lạp.

Trương tổng cười đến càng thêm đậm loạn, "Hạ tiểu thư cũng đừng kêu hô nữa, ngoan ngoãn theo hầu hạ tôi đi, Đường tổng không thể thỏa mãn cô, tôi có thể, ha ha..." Ông ta dám tà cười nói xong, vươn tay liền đi vuốt ve đôi má Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng né tránh, đương lên tay muốn đánh ông ta, cánh tay mảnh khảnh của cô bị người đàn ông dễ dàng bắt lấy.

Bên ngoài Toilet, An Lạp ý thức được Hạ Nhất Nhiễm có nguy hiểm, cô lại bị hai người đàn ông ép uống rượu, cần bản đi không được.

Trong lòng thực vội, lo lắng Hạ Nhất Nhiễm gặp chuyện không may.

"Phụ... ợc..."

Một chén rượu uống xong, cô nôn thốc nôn tháo phun ra, đem tất cả ó ւế trong dạ dày đều phun đến trên chỗ hai người đàn ông bên người, hai người đàn ông tức giận đến lập tức đứng dậy, An Lạp cũng nhân cơ hội đứng lên, rồi khỏi chỗ ngồi, thần tốc trốn ra khỏi phòng bao.

Ra khỏi phòng bao, cô bắt đầu gọi điện thoại.

Các cô hiện tại ở Bắc Kinh, cô chỉ có người quen ở Sùng Xuyên, núi Cao Hoàng Đế xa, An Lạp thật sự không biết tìm ai xin giúp đỡ.

Người duy nhất có thể nghĩ đến lúc này chính là Lục Ngộ Hàn rồi.

Mọi người ở Đường gia không đáng tin, bọn họ biết Hạ Nhất Nhiễm gặp nạn, vỗ tay vui mừng còn không kịp, làm sao có thể cứu cô!

"Vâng! Là Lục tổng sao?! Không hay rồi..." Theo An Lạp quan sát, cũng Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm có vẻ để tâm, mà còn anh cực kỳ có bản lĩnh.

"Đúng! Hạ tổng bị mấy ông chủ lớn ở Bắc Kinh gây khó dễ, hiện tại bị chặn trong nhà vệ sinh của phòng bao a, làm sao bây giờ?!" An Lạp lo lắng nói, trốn ở góc rẽ lối đi nhỏ khách sạn.

Ngay khi cô đang lo lắng cùng Lục Ngộ Hàn trả lời khi đó, một người đi tới bên cạnh cô.

"Đường, Đường tổng!" An Lạp lập bắp kêu hô, như thế nào cũng không nghĩ tới, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện rồi!

Đường Hạo Nam về mặt nghiêm túc, liếc mắt An Lạp, lập tức hướng tới phòng bao bên kia đi đến, toàn thân tản ra khí lạnh như muốn giết người phan thấy.

An Lạp vội vàng đuổi theo, "Lục tổng, là, là Đường tổng, Đường tổng đột nhiên đến đây, Hạ tổng nên là không có việc gì rồi!"

An Lạp đang nói lại vẫn không cúp máy, chỉ thấy Đường Hạo Nam đã vào phòng bao rồi.

"Không cần! Cứu mạng! Buông tôi ra!" Trong phòng vệ sinh, Hạ Nhất Nhiễm bị đè ở trên bồn rửa mặt, áo khoác ngoài của chiếc váy đã bị người cời xuống, cô giống như người điên gào rống.

Cửa toilet đột nhiên bị người đá văng, ngay lúc Trương tổng sắp hôn cô khi đó, cô thấy được Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện!

Về mặt âm trầm u ám, mặc quần bò cùng áo thun đen hiếm thấy, đầu đội mũ lưỡi trai, trong tay cầm một bình rượu.

Sơ vội vàng thường càng nhìn càng manly!

Nhìn đến anh xuất hiện, Hạ Nhất Nhiễm gần như muốn khóc lên thành tiếng, trong lòng khẩn trương căng thẳng ở trong phút chốc thả lỏng.

Đường Hạo Nam bước đi gần, Trương tổng kinh ngạc nhìn anh, "Đờng... Đờng... A!"

"Bốp!"

Chai rượu theo tiếng mà bể vỡ, nện ở trên cái đầu hói của Trương tổng, ông ta ăn đau phát ra tiếng rít, sau đó, thần thể to mọng dè ở trên người Hạ Nhất Nhiễm, bị Đường Hạo Nam lập tức kéo ra, ông ta giống con heo chết một dạng, nặng nề mà té ngã trên nền gạch.

Người đàn ông toàn thân tỏa ra hơi thờ rết lạnh, đi đến bên người cô, một tay kéo cô từ trên bồn rửa mặt xuống, thân thể mảnh khảnh của cô lọt vào trong lòng ngực rộng lớn của anh, Hạ Nhất Nhiễm gắt gao ôm lấy eo Đường Hạo Nam, cả người dần thả lỏng, nổi lên tính ý lại, cánh tay càng dùng lực ôm anh chặt hơn.

Nghe lại chuyện vừa rồi mà sợ hãi, nước mắt không khống chế được nhanh chóng rơi xuống, đôi con ngươi đen hung ác nam hiểm của Đường Hạo Nam, phát ra tia ngoan độc lệ trùng mắt nhìn Trương tổng nằm bẹp dí ở trên sàn ăn đau hút không khí, khoe miệng khinh miệt nhếch lên.

"Hắn gọi là gì?" Anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang ở trong lòng ngực mình sắc mặt tái mét, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhủu mày, chỉ thấy Đường Hạo Nam cầm lấy di động, "Trương, Trương Ngọc Cường!" Cô run giọng trả lời.

"... Đúng, trong buổi tối hôm nay, thu mua cho tôi!" Đường Hạo Nam đối với di động, trầm giọng mệnh lệnh, liền cúp.

Anh đẩy Hạ Nhất Nhiễm ra, đi tới, giầy da dẫm lên trên gương mặt Trương tổng.

"Ồi... Oa! Đau! Đường tổng tha mạng!"

"Hừ! Người phụ nữ của tôi ông cũng dám động?!" Đường Hạo Nam nói xong, một chân dùng lực đạp xuống, ghét bỏ nhấc chân, lập tức, hướng đến chỗ Hạ Nhất Nhiễm.

Đến chỗ trước mặt cô, anh lập tức bông cô lên, ra khỏi nhà vệ sinh.

Trong phòng bao loạn thành một đồng, mấy người còn lại trên mặt lộ ra hoảng sợ.

Đường Hạo Nam, vị này ở trên thương trường vốn được mọi người gọi là "Diêm Vương", phạm là công ty anh nhìn tới, không vượt qua ba ngày, đều sẽ bị công ty anh cắn nuốt.

An Lạp thấy Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm ra ngoài, nhẹ nhàng thờ ra.

Vành nón che giấu cảm xúc trên mặt Đường Hạo Nam, từ xa nhìn lại, càng thêm âm trầm đáng sợ, làm cho người ta không dám nhìn thẳng anh.

Hạ Nhất Nhiễm vui đầu ở trong lòng anh, tùy ý để anh ôm mình, ra khỏi phòng bao.

Thân thể vẫn đang run run, lòng cũng đang run run, vừa mới rồi nếu anh không có đứng lúc đuổi tới, cô có lẽ đã bị họ cưỡng bức rồi...

Đường Hạo Nam không nói được một lời, ôm cô vào thang máy, An Lạp cùng theo sau lưng bọn họ.

"Hạ tổng, người không sao chứ?" An Lạp theo vào thang máy, quan tâm hỏi, cũng không sợ Đường Hạo Nam

Đường Hạo Nam nhìn An Lạp liếc mắt một cái, cái cô trợ lý này, lúc Hạ Nhất Nhiễm gặp được nguy hiểm, vậy mà không gọi điện thoại cho anh, mà là gọi cho Lục Ngộ Hàn!

Điểm này, để cho anh cực kỳ không thoải mái.

Như thế, Hạ Nhất Nhiễm thì sao?

Lúc cô gặp được nguy hiểm thời điểm, người trong lòng trước tiên nghĩ đến, là ai?

Là anh, hay là Lục Ngộ Hàn, hay vẫn lại là Kha Dịch Thần? Hay hoặc giả là người đàn ông khác?

Ra khỏi khách sạn, Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở sau xe, An Lạp ngồi ở tay lái phụ.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong hoảng sợ khôi phục lại, không có lập tức từ trong ngực anh đứng dậy, "Anh, anh như thế nào ở Bắc Kinh rồi hả?" Cô nhẹ giọng hỏi.

Trên người anh có nhàn nhạt mùi khói thuốc, còn có nồng đậm hương vị đàn ông.

Vừa nãy đáng về anh cầm bình rượu đá cửa mà xông vào cũng cực kỳ manly, giống như kỵ sĩ đột nhiên xuất hiện, giải cứu cô.

Anh vẫn còn thu mua công ty của Trương tổng kia...

Sớm đã không còn là một cô nữ sinh mới biết yêu, coi mỗi tình đầu là tươi đẹp nhất, một cô gái 26 tuổi thành thực, thành phần tri thức sống ở một thành phố lớn, sớm đã qua cái thời mơ mộng viễn vông của những cô bé mới lớn, nhưng mà, cô giờ phút này lại đang tràn lan cảm xúc thiếu nữ biết yêu.

Bởi vì Đường Hạo Nam

Giống như về lại những ngày tháng trước đây, lúc gặp được chuyện khó khăn, anh xuất hiện như Phật tử cứu thế một dạng, vì cô giải nạn, cướp lấy trái tim bé nhỏ của cô.

Đường Hạo Nam không nói được một lời, xem ra hết sức nghiêm túc, cô thật không rõ anh có phải tức giận hay không, trong lòng có phần hoảng.

Ý đồ từ trong lòng ngực anh rồi khỏi, lại bị anh ấn kéo trở lại chỗ cũ, có thể ẩn cảm giác được sự tức giận của anh.

"Không cần đối phó Trương Ngọc Cường, ông ta ở Bắc Kinh rất có thể lực, ông ta là một nhà phân phối lớn cho Đường thị ở thị trường Bắc Kinh..." Cô báo tri trấn định, nhắc nhở anh điểm này.

"Vi tôi, tổn hại lợi ích Đường thị, không đáng giá..." Kiên trì lại nói một câu.

Đường Hạo Nam rốt cục có điểm phản ứng, anh hừ lạnh, "Em nghĩ rằng tôi là vì em?" Châm chọc hỏi lại.

Hạ Nhất Nhiễm cả người căng thẳng, đột nhiên có cảm giác không biết lượng sức.

Cô cúi thấp đầu, không có lên tiếng, trong xe hầm nhập vào một mảng tĩnh lặng.

...

Xe đến bãi đỗ xe dưới đất chỗ khách sạn của các cô dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm xuống xe, An Lạp cũng xuống xe, đỡ cô ấy đi đến cửa thang máy, Đường Hạo Nam không xuống xe.

"Hạ tổng, Đường tổng như thế nào không xuống a?" An Lạp nhỏ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Anh ấy đến Bắc Kinh khẳng định là có chuyện khác đi! Cũng không phải đặc biệt tới tìm chúng ta."

An Lạp hiểu biết mọi chuyện lớn nhỏ nhỏ của cô, cô không cần gạt cô ấy cái gì.

"Vậy sao? Vậy ngài ấy như thế nào liên biết chúng ta ở khách sạn kia ăn cơm a?" An Lạp suy nghĩ nói, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, có lẽ Đường Hạo Nam là tình cờ gặp được các cô đi..

Kinh sợ một hồi, vừa mới tiến vào phòng trong khách sạn, cô liền ôm chặt thân thể, cuộn mình ở góc tường.

Bình tĩnh một hồi lâu, nghĩ đến Trương Ngọc Cường cả người nồng nặc mùi rượu đến khiến người ta buồn nôn cùng với cảm giác bị ông ta hôn lên cổ khi đó, một cổ cảm xúc ghê tởm này len, vội vàng đứng dậy, nghĩ muốn lập tức hướng rửa sạch thân thể.

Mới vừa đứng dậy, chuông cửa vang rồi.

Cửa mở, Đường Hạo Nam mang theo mũ lưỡi trai xuất hiện tại cửa.

Cô kính hãi, anh đã đi đến.

"Đường tổng, người còn có chuyện gì sao?" Nhìn Đường Hạo Nam gần trong gang tấc, toàn thân tản mát ra hơi thở lạnh lùng. Hạ Nhất Nhiễm nín thở hỏi.

Áo thun bó sát người, tôn lên bắp thịt to lớn cuồn cuộn, cơ ngực mở nang, vành nón sụp xuống che khuất hơn phân nửa khuôn mặt tuấn tú trong bóng tối, càng hiện rõ đường nét, cương nghị đầy mị lực.

Đường Hạo Nam như vậy, thành thực mà nghiêm khắc, ít đi lễ mường thường ngày khi đối mặt với cô.

Cũng càng thêm mê người, khiến tim cô đập càng thêm nhanh, tâm động.

Bề ngoài tuy là bình tĩnh ung dung, nhưng trái tim cô đã sớm sôi trào, muốn cố gắng kềm chế nội tâm xao động, mới có thể không xông lên trước, ôm lấy anh.

"A..." Đột nhiên, anh giữ lấy eo của cô, thân thể của cô dán lên trên thân hình của anh, Đường Hạo Nam rũ mắt xuống, tầm mắt rơi vào một dấu hôn hồng ngân trên cổ cô, đó là cái lão già bí ối kia hôn cô khi đó để lại!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đáng chết!" Giọng nói mang đầy tức giận vang lên, Hạ Nhất Nhiễm kính hãi.

Nghĩ hoặc nhìn anh, "Tôi lại phạm phải cái sai lầm gì rồi?!"

"Em rốt cuộc là bị ép, hay vẫn là chủ động câu dẫn cái tên họ Trương kia? Tôi sao lại nghe nói, đây chính là phương thức em giữ lấy khách hàng, cùng khách hàng lên giường?" Đường Hạo Nam đen mặt, đối với cô nhục nhã mà chất vấn.

Mọi người ngủ ngon. Xem xiu quên đăng truyện lun rồi □□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Tôi muốn em!

Tại sao anh xem ra mê người như vậy, mở nói chuyện ra lại đều là những câu châm chọc?

Hạ Nhất Nhiễm bị lời Đường Hạo Nam nói làm tổn thương tổn đến chỗ, hơn nữa câu nói kia "Cùng khách hàng lên giường."

Tại Đường thị, không hiểu rõ bộ phận quan hệ công chúng mọi người cho rằng, bộ phận quan hệ công chúng chức trách chính là dùng hết các loại thủ đoạn, lôi kéo tạo quan hệ với khách hàng.

Bao gồm bán đứng sắc tướng, thân thể.

Người khác cho rằng như thế còn chưa tính, anh, tổng giám đốc một cái tập đoàn, chồng của cô, cũng cho rằng như thế!

Con người lãnh đạm sắc bén của Đường Hạo Nam nhìn chăm chăm mặt Hạ Nhất Nhiễm, nhìn đáng vẻ cô cực kỳ tổn thương.

"Ồ trong mắt anh, tôi liền là đáng khinh như thế? Nếu như kinh tởm đáng khinh đến thế, anh tại sao vẫn còn cứu tôi? Đừng động tôi, để cho tôi bị cái tên Trương tổng kia đùa bỡn đi!" Mắt đi trấn định, lòng tràn đầy bi thương, cô gào thét trả lời.

"Hạ Nhất Nhiễm! Liên tính em ở trong mắt tôi có hèn mọn hạ tiện thế nào, tôi cũng sẽ không để cho người khác nhúng chàm em! Em là vợ Đường Hạo Nam tôi, em bị người ta chơi, mắt mặt chính là tôi!" Đường Hạo Nam hừ lạnh phản bác, khỏe miệng khinh thường nhếch lên, tro mắt nhìn sắc mặt của cô từ từ trở nên trắng, hốc mắt dần dần phồng hồng.

Anh tới cứu cô, không phải là vì lo lắng cho cô, yêu thương cô, mà là, vì mặt mũi của anh!

Hạ Nhất Nhiễm lòng đang co rút run rẩy, ném cho anh một cái mím cười cứng ngắc, từ trong ngực anh tránh ra, hướng nhà vệ sinh đi tới.

Bóng dáng của cô biến mất, anh áo nào rửa thậm một tiếng.

Trong phòng vệ sinh truyền đến tiếng nước chảy, "rào rào" anh thất thần tại chỗ.

Dưới vôi hoa sen, người con cái vẫn đang mặc áo tắm xòe, tùy ý để dòng nước cọ rửa chính mình, nước mát ồ ạt rơi xuống, hai tay cô dùng lực chà xát lần da phần hông chỗ cô bị người đàn ôngدام tà bí ối kia vấy bẩn, da thịt non mịn rất nhanh trắng xuất chảy ra tơ máu.

Cảm giác nóng rất đau đớn từ chỗ cổ truyền đến, cảm xúc tốt đẹp trong lòng, lại vì những lời tàn nhẫn đó của Đường Hạo Nam mà bị phá tan thành từng mảnh.

Thân thể dần dần trượt xuống, ngã ngồi trên nền gạch, dòng nước còn đang cọ rửa thân thể của cô, cô ngo ngắc ngồi ở kia, như một bức tượng, không khí trầm lặng, tóc ướt đầm, quần áo cũng ướt đầm.

Đường Hạo Nam tiến vào khi đó, liền thấy được một màn này.

Anh chạy đến, đem vôi hoa sen tắt đi, khom lưng, động tác thô lỗ đem cô kéo lên.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em emn tôi cùng muốn như thế nào?!" Anh gầm thét, thấy lần da trên cẳng cổ cô đều bị chà sát đến nướm máu, không khỏi kinh hãi.

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay đem tóc ướt sũng hướng sau đầu vén lên, vẻ mặt bi ai.

"Tôi không muốn như thế nào! Tôi có thể như thế nào?! Anh cứ cho tôi! Đừng tới quấy tôi! Cứt!" Cô rống, vẻ mặt phẫn hận, đáng vẻ như người lên cơn điên.

Đường Hạo Nam cả người chấn động, lập tức giữ chặt lấy cô, nâng cằm cô lên, rồi sau đó, một đôi môi mỏng gọi cảm, phủ trên môi cô!

Cô phát âm thanh ưm, trong lòng chấn động, bị ép há miệng, cái lưỡi anh nóng bỏng như ngọn lửa xâm nhập tiến vào, ở trong miệng cô làm càn quấy, Hạ Nhất Nhiễm không biết ở đâu ra dũng khí, mà lại vươn lưỡi ra, đáp lại.

Cô hôn đến vùng vể, bắt lực bám vào người anh, cam chịu anh dụ dỗ.

Trong phòng tắm, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân ướt đầm bị Đường Hạo Nam ôm vào trong ngực, hai người ôm nhau, môi lưỡi quấn quýt hôn cùng một chỗ...

Đây là lần đầu tiên hai người ở trạng thái tình tảo, thỏa thích ôm nhau hôn cùng một chỗ, mang theo khát vọng đối với đối phương!

Đường Hạo Nam buổi sáng sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm cúp điện thoại, liền bay tới Bắc Kinh, biết được cô buổi tối có xã giao, vừa lúc tìm được cái khách sạn kia.

Nếu anh đến chậm một bước, cô đêm nay nói không chừng đã bị cái tên họ Trương kia...

Hậu quả thật tưởng không chịu nổi.

Anh biết, kia không phải cô nguyên ý, bởi vì tức giận, miệng không dần đo nói có như vậy.

Giận cô là một người con gái, lại đi ra ngoài xã giao.

Trợ lý của cô lúc cô xảy ra chuyện, vậy mà trước tiên không gọi điện thoại cho anh, mà là Lục Ngộ Hân.

Có thể thấy được, anh cái người chồng này là có bao nhiêu cô cũng như không.

Đường Hạo Nam điên cuồng mà hôn cô...

Hạ Nhất Nhiễm lý trí tán loạn, giờ này khắc này, khát vọng bị anh hôn, vượt vẻ.

Cô bị anh ôm lấy, ra khỏi nhà vệ sinh, đặt cô ở trên chiếc giường không lớn không nhỏ màu trắng trong phòng ngủ, trên người cô chỉ còn lại có một bộ nội y.

Đường Hạo Nam một câu chưa nói, thân thể đè ép xuống, lúc cô mở miệng nói chuyện khi đó, lại ngăn chặn.

Trên người gần như trần trụi, hai tay của anh đang miêu tả đường cong của cô...

Nhất thời, thân thể như hòa thiêu, xui xẻo không có khí lực...

"Anh..."

Lúc Đường Hạo Nam đứng dậy cởi áo, Hạ Nhất Nhiễm mở ra đôi mắt như sương mù, nhìn anh, khàn giọng mở miệng.

Tím đập mắt kiểm soát, nghĩ đến kế tiếp muốn xảy ra cái gì, toàn thân cô căng thẳng, khẩn trương cầm lấy khăn trải giường...

"Tôi muốn em!" Đường Hạo Nam chắc chắn nhìn cô, trầm giọng nói.

Lại cúi người xuống, hôn lên cổ cô, ở nơi da thịt bị cô chà đến rướm máu kia nhẹ nhàng mà hôn.

Hạ Nhất Nhiễm mê say chìm đắm trong nhu tình của anh, không cách nào tự thoát khỏi, lý trí lại dần dần tán loạn, Đường Hạo Nam cái gì cũng chưa nghĩ, tận tình hôn môi cô, khát vọng có được cô.

Hôn đến càng ngày càng sâu, Hạ Nhất Nhiễm cũng chuẩn bị kỹ càng.

Nhưng mà, ngay khi Đường Hạo Nam chuẩn bị cởi quần ra khi đó, di động của anh vang rồi.

Đường Hạo Nam áo nã chửi chửi, cầm lấy điện thoại nghĩ muốn cúp máy, nhưng mà, đang nhìn đến là bệnh viện gọi điện thoại tới khi đó, như bị đánh đòn cảnh cáo!

Nghĩ tới Đồng Y Mộng, như ở trong mộng mới tỉnh!

Lập tức xuống giường, khi Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn kinh ngạc, anh ngược để trần trên người chỉ còn một chiếc quần lót, đi đến cửa sổ.

"Cái gì?! Cô ấy làm sao vậy?!"

Giọng Đường Hạo Nam kinh hoàng, cũng để cho Hạ Nhất Nhiễm như ở trong mộng mới tỉnh.

Cũng chỉ có Đồng Y Mộng mới có thể để cho anh kinh hoàng như vậy, một cổ cảm xúc ghen tuông cuộn cuộn dâng lên, cô chuyển người lại, trốn vào trong chăn.

Cô điên rồi, vừa mới vậy mà thiếu chút nữa cùng Đường Hạo Nam xảy ra quan hệ, vậy mà đã quên Đồng Y Mộng tồn tại, vậy mà, cực kỳ hưởng thụ bị anh hôn môi, cảm giác được anh âu yếm...

Điện thoại là y tá chăm sóc Đồng Y Mộng gọi tới, bệnh tình Đồng Y Mộng không có chuyển biến xấu, ngược lại so với trước kia tốt hơn chút.

Anh nhẹ nhàng thở ra.

Cúp điện thoại xong, đầu óc đã hoàn toàn thanh tỉnh, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm trên giường, cô quần người ở trong chăn, anh nhìn không thấy mặt cô.

Vừa mới còn kém một bước cuối cùng rồi!

Nếu không có cuộc điện thoại này, khả năng đã...

Anh từ trong túi quần bỏ bị ném trên đất lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây ra, đốt lên.

Hãy còn nuốt mây nhả khói, ở bên giường ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cuộn mình ở trong chăn nghe thấy được mùi khói, cắn bản không ngủ, "Mộng Mộng, không có việc gì đi?"

Cô quan tâm hỏi, nghĩ đến Đồng Y Mộng, tìm như bị đao cắt.

Thật giống như là tên trộm vặt, đang trộm người đàn ông của người khác.

Từ từ nhắm hai mắt, nước mắt như trân châu dứt dây rào rào chảy xuống, Đường Hạo Nam thì sao? Trong lòng anh là nghĩ như thế nào?

Nhất định là nhất thời không không chế được mới có thể cùng cô như vậy đi?

Anh hiện tại khẳng định cảm thấy được cực kỳ có lỗi với Đồng Y Mộng, hoặc là coi cô như những người phụ nữ khác, chỉ là dùng để giải quyết nhu cầu sinh lý.

"Không có việc gì." Anh nhẹ giọng trả lời, híp mắt, nuốt mây nhả khói.

"Vậy là tốt rồi, chuyện vừa này, về sau đừng có nữa..." Cô run giọng nói, lòng đang nhớ máu, từ hơi thở tất cả đều là mùi vị chỉ thuộc về riêng anh.

Đường Hạo Nam híp mắt, sương khói theo lỗ mũi phun ra, mặt không chút thay đổi.

"Anh đi đi, đêm nay cảm ơn anh. Tôi không nghĩ tới vị khách hàng kia sẽ cả gan làm loạn như thế, trước kia tuy cũng gặp qua, nhưng mà, không như vậy... Tóm lại, bộ phận của chúng tôi không có kỳ ai dựa vào việc bán đứng linh hồn của chính mình để lôi kéo quan hệ cùng khách hàng." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, trước kia loại chuyện này cô chẳng thêm việc giải thích với anh.

Hiện tại lại bất đồng rồi...

Đường Hạo Nam vẫn lại là không nói chuyện, kỳ thật, biểu hiện trong công việc của cô mấy năm nay, anh rõ như lòng bàn tay.

Có ý đặt cô vào một bộ phận luôn bị người ta đồn đãi bình luận thật không tốt, nhìn cô vừa mới tốt nghiệp đại học, trong công việc thẳng thắn bấp bênh, bị người chèn ép, từng bước một dựa vào cố gắng của chính mình, lên làm tổng giám.

Không phải anh không biết, chỉ là làm bộ không thấy được, không nghĩ muốn nhìn đến những thứ tốt đẹp của cô, sợ chính mình mềm lòng.

Vứt bỏ tàn thuốc, anh xoay người, kéo cô lại, cô nằm xoay người, cả khuôn mặt đầy nước mắt, khiến anh đau lòng!

"Khóc cái gì?" Anh nhẹ giọng hỏi, cô vẫn không thừa nhận thích anh, anh lại càng cảm thấy, cô thích anh!

"Đau đầu... Chẳng qua không có việc gì. Đường tổng, anh đi đi!" Không nghĩ muốn đối mặt với sự quan tâm của anh, cô sợ lại trầm luân, anh rất nguy hiểm, cô chống đỡ không được!

Cô luôn luôn đẩy anh ra!

Đường Hạo Nam tức giận, bàn tay thô lỗ đặt lên trán của cô, nhiệt độ có phần cao.

"Có thuốc không?!" Trầm giọng hỏi, trong giọng nói mang theo phần nộ.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt xong, chỉ chỉ ngăn kéo.

Đường Hạo Nam từ bên trong tìm được một đồng thuốc, thuốc cảm mạo, thuốc hạ sốt, còn có thuốc Tiêu Viêm.

Anh đứng dậy đi rót một ly nước ấm.

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở kia, nhìn anh thật sự chăm chú nhìn hướng dẫn sử dụng của từng loại thuốc, lấy thuốc cho cô.

Cô ngo ngác u mê nhìn anh, Đường Hạo Nam đỡ cô dậy, mớm cô uống thuốc.

Dáng vẻ anh ôn nhu, để cho tim cô đập nhanh, "Cảm ơn..."

"Thì ra anh cũng sẽ chăm sóc người..."

"Tôi trước kia không phải thường luôn chăm sóc Mộng Mộng sao?" Anh hỏi lại, Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, tìm xiết lại đau một cái.

Đường Hạo Nam là cố ý nhắc đến Đồng Y Mộng, chỉ có thời khắc nhớ kỹ cô ta, anh mới hẳn không nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm, mới hẳn không đối với cô nổi lên kích thích không hề nên có!

Một tuần không gặp, vậy mà, có chút nhớ nhưng cổ...

Đây là không nên!

Anh không thể phản bội tình yêu cùng Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng anh, phải là cái gì cũng không tính!

Nhìn dáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm mặt không đổi sắc, trái tim anh có phần hụt hẫng, cô hiền một chút cũng không cần anh?

"Anh trở về khác sạn nghỉ ngơi đi, tôi cũng muốn ngủ..." Cô lờn dậm nói, không lại rơi lệ, không lại thương tâm, chỉ đem toàn bộ chuyện đêm nay ghi nhớ trong lòng.

Có lẽ, tương lai vào một ngày nào đó, khi cô nhớ lại những chuyện đã qua, đêm nay, cũng xem như tình như một chuyện khiến cô khắc cốt ghi tâm đi?

Đường Hạo Nam là người đàn ông cô vẫn chôn dưới đáy lòng, là người chồng vẫn đối với cô chẳng thêm ngó tới, đêm nay, giống ký sĩ một dạng xuất hiện, cứu cô.

Để cho cô lại đối với anh động tâm.

Cô nhắm mắt lại, anh đứng lên, cô cho rằng anh đi rồi...

Nhưng mà không bao lâu, giường trằm xuống, bên cạnh người có người nằm xuống, một giây sau, thân thể của cô bị anh kéo vào trong lòng, bị anh ôm lấy.

Cô lơ mơ rồi.

Tay anh vuốt ve phần lưng lồi lõm của cô, "Khỏi hẳn chưa?"

"... Tốt hơn rồi! Đã khép lại rồi!" Cô trả lời, phía sau lưng bị Axit sunfuric làm phỏng một khối, để lại vết sẹo chẳng chịt xấu xí, chẳng qua, đã không lại chảy máu rồi..

"Rất nhiều sẹo... Vì cái gì muốn thể hiện mình mà cứu tôi? Tôi hẳn không cảm kích em!" Đường Hạo Nam cắn răng nói, Hạ Nhất Nhiễm khòe miệng nhếch lên.

Bởi vì, yêu anh a...

Ở trong lòng thâm tình nói, lại không có cách nào nói cho anh lời nói thật.

Tui về rồi đây, công việc bận bẽ, chắc như nứ. Qua tuần sẽ ra đều hơn. Giờ thì ko hứa nhé =))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Trên thân em có chỗ nào tôi không thấy qua

Đường Hạo Nam tới cùng không phải một người đàn ông vô tình đến thế, vuốt ve vết sẹo chẳng chịt phía sau lưng cô, lòng cũng giống chẳng chịt rối loạn như vết sẹo kia, gất gao nhần nhúm cùng một chỗ.

Hạ Nhất Nhiễm bởi vì hành động ôn nhu của Đường Hạo Nam, lòng dần dần mềm mại, khòe miệng dương lên ý cười.

"Đã nói, không phải là vì anh rồi. Liền tính bởi vì anh, thì lại như thế nào?" Cô cười nói, từ từ nhắm hai mắt, lòng tràn đầy chua xót.

Anh đối với cô có phải còn có chút tình cảm thương tiếc hay không?

Dù cho một chút thôi cũng được.

Ví như là vì anh, trong lòng anh sẽ cảm thấy được chút cân bằng, ít nhất, ở trong lòng cô, anh là có vị trí có phân lượng.

"Đi ngủ! Đứng nữa chọc tôi tức giận!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, bức ép chính mình kiềm chế cảm xúc, cũng kèm kích thích chế đối với cô.

Hạ Nhất Nhiễm từ từ nhắm hai mắt, vui đầu ở trong lòng anh, tham lam hít lấy hương vị trên người anh, hi vọng thời gian có thể dừng lại ở khoảnh khắc này, hi vọng giữa bọn họ khỏi phục hồi hòa đã từng. Cô thật sự không nghĩ muốn cùng anh âm ỉ, thật sự hi vọng cùng anh làm một đôi bạn dù là bình bình thường nhật cũng đủ rồi.

Là bạn bè, không phải vợ chồng, lại càng không là phải tình nhân.

Bởi vì uống thuốc cảm, cô rất nhanh đi vào giấc ngủ, trong mộng, cô ôm Đường Hạo Nam mà cô yêu thương, cảm giác được kiên định cùng ấm áp đã lâu không có.

Mà Đường Hạo Nam ở trong mộng đối với cô cũng cực kỳ ôn nhu, thương tiếc.

Thế giới chỉ có hai người bọn họ, không có Đồng Y Mộng, cũng không có Kha Dịch Thần, về tới lúc ban đầu.

Hạ Nhất Nhiễm trước kia thì thoáng sẽ ảo tưởng, nếu Đường Hạo Nam về sau không có quen biết Đồng Y Mộng, anh có thể lâu ngày sinh tình mà thích chính mình hay không?

Ảo tưởng rất tốt đẹp, hiện thực đối với cô mà nói lại cực kỳ tàn khốc.

Cảm giác hạnh phúc đó khiến cô ngủ rất ngon ngủ một giấc dài, vẫn ngủ thẳng giữa trưa ngày hôm sau, cảm mạo không hề chuyển biến tốt chuyển, ngược lại nặng thêm.

Đường Hạo Nam là nghe An Lạp nói, Hạ Nhất Nhiễm hôm qua trời xé chiều vội đi đã nằm viện, cô là mang bệnh tham gia bữa tiệc tối hôm qua.

Cái người con gái quật cường này, vì cái gì đối với công việc dụng tâm như vậy?

Không phải đã xin từ chức sao?

Đường thị đối với cô luôn luôn không ra sao, cô vậy mà cứ cung tận tụy như thế!

...

Đường Hạo Nam trở lại phòng khách sạn khi đó, Hạ Nhất Nhiễm đã thức dậy, bộ dạng ngầy ngờ nghếch, sắc mặt tái nhợt, tóc tai tán loạn.

Nhìn thấy anh, mới có chút tỉnh thần, phòng bị bao quần chật chấn, bởi vì trên người cô không mặc cái gì.

Nhìn dáng vẻ Đường Hạo Nam xem ra cực kỳ mất hứng, mặc vẫn như cũ cực kỳ huu nhân, quần bó, áo somi, sau khi tiến vào liền đi đổ nước.

Hạ Nhất Nhiễm muốn mở miệng nói chuyện mới phát hiện, cổ họng gần như hoàn toàn khàn khàn, nói không nên lời cái gì.

Đường Hạo Nam bùng cốc nước đến gần, lấy thuốc cho cô, cô miễn cưỡng khởi động, uống thuốc rồi, một câu không thể nói nên lời, chỉ vào tủ quần áo, cô nghĩ muốn mặc quần áo.

Đường Hạo Nam giúp cô mở ra tủ quần áo, từ trong ngăn kéo tìm một bộ nội y bằng ren màu tím nhạt, chọn một cái áo thun tay dài cùng quần jean.

Tặng tay để lên trên giường, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn trốn ở trong chăn.

Đường Hạo Nam biết, cô thẹn thùng.

"Hử... Trên thân em có chỗ nào tôi không thấy qua, làm màu cái gì, khăn trương mặc vào, tôi muốn đi ăn cơm rồi!" Anh hừ lạnh, giọng điệu mang châm chọc, xoay người ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đem nội y lấy vào trong chăn, bọc chân, mặc vào.

Trong không khí phảng phất mùi hương cơ thể chỉ thuộc về cô, nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đang thay quần áo, nhớ tới tối hôm qua thiếu chút nữa liền phát sinh quan hệ, Đường Hạo Nam không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, con ngươi càng lúc càng sâu, như là mực đặc nhuộm dần tối đen.

Sâu trong bụng dưới, có ngọn lửa đang rộn rạo muốn bùng cháy

Hạ Nhất Nhiễm từ trong chăn chui ra, thấy Đường Hạo Nam đưa lưng về phía chính mình, dứt khoát ngồi dậy, cầm lấy áo thun viền ren trắng mặc vào.

Đường Hạo Nam xoay người khi đó, vừa lúc thấy dáng vẻ cô trên người mặc nội y ren màu tím ở trong mắt, nháy mắt nhiệt huyết sôi trào cuộn cuộn!

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa chui vào cổ áo thun, liền đối diện với ánh mắt nóng bỏng kia, "Luu... Luu mạnh!" Cô nói so với giọng vịt đực vẫn còn khó nghe, hướng anh trách cứ.

Đường Hạo Nam tức giận trừng mắt nhìn cô, cô mới lập tức mặc quần áo xong.

Anh nếu là lưu mạnh, đã sớm đem cô ăn sạch rồi!

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần jean, đi một đôi giày da đáy bằng, nửa mặt xong ra ngoài, đã thấy Đường Hạo Nam vẻ mặt không kiên nhẫn.

Cô lại không muốn cùng anh đi ăn cơm, anh mặc gì phải không kiên nhẫn như vậy? Nếu gấp, liền đi đi!

Cô ở trong lòng kháng nghị, ngoài mặt cũng không dám nói ra, cô họung của cô cũng nói không được nói, im lặng đi theo anh nhanh chóng ra khỏi khách sạn.

Đường Hạo Nam đối với Bắc Kinh dường như rất quen thuộc, anh là lái một chiếc Wrangler biển số Bắc Kinh chứ cô đi một nhà hàng đồ Quảng.

Anh, cái con người này trước sau đều rất cường thế, hơn nữa ở trước mặt cô, gọi cơm thời điểm cũng chưa hỏi cô.

Lúc món ăn dọn lên thời điểm, cô mới ý thức được, tất cả món anh gọi, đều là món cô thích ăn.

Làm cho người ta cảm thấy được ảm áp hơn nữa chính là, anh lại vẫn tỉ mỉ một phần tuyệt lệ chưng đường phèn giúp nhuận hầu nhuận phổi.

Ăn cơm thời điểm, anh vẫn lại là bộ dạng lãnh đạm khô khốc, giống như là không nghĩ đến ý đến cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng không nói chuyện.

Ăn xong tỏ cháo loãng đầy chất dinh dưỡng, cảm giác thoải mái hơn!

Bởi vì cùng anh không có gì để nói, cô nhàm chán lướt đi động, nhìn đến tin tức về vị Trương tổng tối hôm qua ý đồ phi lễ cô khi đó, cô nhủ mày.

"Anh thực sự đem công ty Trương Ngọc Cường thu mua rồi sao?!" Cô nhìn Đường Hạo Nam đối diện chính đang chậm rãi, tao nhã sùi cào tôm, trầm giọng hỏi.

Vị trí của bọn họ ngồi ở cửa sổ, ánh sáng bên ngoài chiếu vào trên người anh, anh mặc áo somi trắng, xem ra ôn nhuận vô hại, nhưng mà, ai có thể nghĩ đến, người đàn ông ở trước mắt cô lại là một Diêm Vương có thể trong vòng một đêm, có thể để cho một công ty đóng cửa!

Đường Hạo Nam rùng mắt, liếc Hạ Nhất Nhiễm ngồi đối diện, khoe miệng nâng lên, "Em chẳng lẽ tưởng là Đường Hạo Nam tôi chỉ là thuận miệng nói vui sao?" Anh châm chọc nói, cho dù thô ngữ từ trong miệng anh nói ra, cũng làm cho người ta không biết là thô tục.

Ý của anh là, anh nói được thì làm được!

"Vậy cũng không thể thật sự..." Hạ Nhất Nhiễm cau mày, thì thào nói nhỏ.

Cảm thấy được Đường Hạo Nam ra tay cực kỳ tàn khốc, cái tên Trương Ngọc Cường hiện tại khẳng định sắp bị ép đến phải tự sát đi?

"Hử, Hạ Nhất Nhiễm, thu lại chút lòng da dãn bà đó của em đi! Đừng làm như mình là Bạch Liên hoa, cái tên họ Trương kia tối hôm qua thiếu chút nữa đem em cưỡng bức đó, em lại vẫn vì hân thương xót?" Đường Hạo Nam khinh bỉ nói, cũng không biết cô là thật thiện lương, hay vẫn lại là già vờ!

Anh lại bắt đầu nói lời ác độc rồi.

Hạ Nhất Nhiễm không lại nói nữa, cô mới không vì thứ cảm thù hận bả kia mà thương xót, chẳng qua là suy nghĩ cho Đường Hạo Nam mà thôi.

Anh lại vẫn là giống như hồi trước, không buông tha bất luận cái cơ hội gì nói móc, châm chọc cô.

"Như thế nào không nói nữa?" Nhìn đến cô không lên tiếng, anh cho rằng cô tức giận, nhủ mày, không vui hỏi.

Liền tính cô không vui, anh cũng không có khả năng dễ giành cô!

"Nói chuyện với anh, quá thực là tìm tai vạ." Hạ Nhất Nhiễm thấp giọng phản bác một câu, đối với anh liếc mắt trợn trắng.

"Hạ Nhất Nhiễm, là gan em to rồi đúng không, còn dám đối liếc trợn trắng với tôi!" Giống như đã không chỉ một lần, Đường Hạo Nam không vui nói, kỳ thật cảm thấy được cô như vậy, muốn so với Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm như nước tồn tại giống cái máy một dạng kia đáng yêu hơn rồi!

"Tôi nào dám nha, tổng giám đốc đại nhân!" Cô nói xong, nghich ngợm liếm lưỡi, cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

Đường Hạo Nam khoe miệng không tự giác cong lên, "Khăn trương ăn đi!" Nói xong, gấp gạch cua cho cô.

Ăn cơm xong, đã là buổi chiều, trời vào hạ ở Bắc Kinh không oi bức giống Sùng Xuyên như vậy, sau giờ trưa đều đã rất nhẹ nhàng.

Đường Hạo Nam mang cô đến dinh thự của anh ở Bắc Kinh, là Tử Hợp Viện kiểu cổ, theo hiểu biết của cô, Tử Hợp Viện cổ xưa như vậy ở Bắc Kinh không nhiều lắm, giá trị, đương nhiên là, có tiền cũng không mua được.

Có thể thấy được vài năm nay anh đã trở nên càng Tài Đại Khí Thô rồi.

Kỳ thật Đường Hạo Nam ở trong mắt cô, cũng không phải một Phú Nhị Đại hoang dã vô năng, vài năm nay, Đường thị dưới sự quản lý của anh, so với bốn năm trước, có thể nói là bước sang một tầm cao mới.

Đường gia hiện tại đã thuộc loại một trong những tập đoàn giàu có bậc nhất cả nước rồi.

Từ Hợp Viện trống vắng không người, trong phòng không có mờ điều hòa, nhưng lại có gió tự nhiên mát rượi.

Trong viện, có một gốc cây bạch quả già cành lá sum xuê, dưới tàng cây đặt một cái ghế nằm, còn có bàn đá cùng ghế đá.

Hạ Nhất Nhiễm đầu tiên nhìn đến liền thích nơi này rồi.

Nơi này giống như là chốn bồng lai tiên cảnh quý giá còn sót lại giữa phố xá sầm uất bên ngoài.

Cô ở dưới tàng cây ngồi xuống, Đường Hạo Nam lại vào trong nhà, trở ra khi đó, phát hiện Hạ Nhất Nhiễm ở trên ghế dựa ngủ thiếp đi.

Dưới bóng cây loang lổ, làn da cô trắng nõn thông thấu, xinh đẹp điểm tĩnh, khoe miệng gọi lên một tia nhọt nhạt ý cười, giống như đang mơ một giấc mộng đẹp.

Là mộng đẹp như thế nào, có thể dễ cho cô ở trong mộng đều đã cười?

Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh ghế nằm, nhìn cô, âm thầm suy nghĩ, cúi người, đem thảm lông màu nâu nhạt phủ lên thân thể của cô.

Hạ Nhất Nhiễm thoát mái mà trở mình phía dưới, điều chỉnh tốt tư thế, không có mờ mắt, tiếp tục ngủ.

"Không tìm không không phổ, không chịu dễ tâm mà." Đường Hạo Nam liếc cô, thấp giọng nói một câu, ra khỏi Từ Hợp Viện.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, trong viện chỉ có cô một người, lúc xế chiều, Đường Hạo Nam không biết đi đâu, không ở trong phòng.

Cô không tính toán tại chợ gần anh, công việc bên này bị Đường Hạo Nam can thiệp, cô tính toán ngày mai trở về Sùng Xuyên.

Cô mới ra ngõ nhỏ, trợ lý Đường Hạo Nam, Hứa Thành từ trên một chiếc xe đi xuống, anh ta lễ phép mời cô lên xe, nói là Đường Hạo Nam ở gần đây, bảo cô đi qua đó.

"Hạ tổng, đơn xin từ chức của người, đã bị Đường tổng bác bỏ, hẳn là đã gửi đến hộp thư của người rồi!" Hứa Thành ngồi ở ghế lái phụ, giương giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ máy, "Không có khả năng đi? Đơn xin từ chức của tôi, vì cái gì bị anh ấy bác bỏ? Anh ấy vì cái gì phải làm như vậy?"

Hứa Thành quay đầu, hướng cô mỉm cười.

"Đường tổng khôngỡ để người rời khỏi Đường thị đi!" Hứa Thành cười nói.

Không có khả năng!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng phân bác, ngoài mặt không nói cái gì, Đường Hạo Nam anh lại muốn như thế nào làm khó dễ cô đây?

Trong lòng cô có phần không yên.

Xe tại cửa một căn nhà khác dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm xuống xe, dưới sự dẫn dắt của Hứa Thành, vào trong nhà.

"Đường thiếu, người đánh một vạn, một vạn nha!"

"Tôi đánh một vạn, em cho tôi cái ưu đãi gì?"

Hạ Nhất Nhiễm bị Hứa Thành dẫn vào cửa nhà chính, vừa mới tiến vào cửa liền nghe được giọng phụ nữ trêu đùa cùng tiếng Đường Hạo Nam vang lên đầy vẻ tà tử, lập tức, liền nhìn đến Đường Hạo Nam ngồi ở bàn mặt trượt, mặc áo somi trắng, bên cạnh anh một người phụ nữ mặc sườn xám màu xanh.

Ngồi cùng bàn còn có ba người đàn ông khác, các bên cạnh người đều đã kẻ một vị mỹ nữ, mà dung mạo ba người đàn ông kia đều đã cực kỳ làm cho người ta kinh diễm.

Cũng là người cô không biết.

"Chị dâu! Chị dâu đến rồi!" Người đàn ông trẻ tuổi ngồi vị trí chủ nhà nhìn thấy cô, lập tức đứng dậy, giương giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh ta, một tiếng "Chị dâu" này kêu được cực kỳ chăm chọc.

Cô vẫn lại là lễ phép cười gật gật đầu.

Hai người đàn ông khác cũng đứng lên, một tiếng "Chị dâu" kêu, chỉ có Đường Hạo Nam, vẫn như cũ ngồi ở kia, há mồm ăn nhọ do người phụ nữ bên cạnh đút tới.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tôi không li hôn

Đối với tình cảnh như vậy, cô hẳn là đã sớm coi như không thấy gì, nhưng mà, sau khi cô cho rằng quan hệ giữa cô cùng Đường Hạo Nam đã dịu đi rất nhiều, anh lại vẫn như vậy.

Trong lòng không khỏi có chút mất mát.

Mất mát như vậy cô đương nhiên hẳn không biểu hiện ra ngoài, rộng rãi cười, nhìn mắt Đường Hạo Nam cùng ba người đàn ông xem ra anh khí bất phẩm kêu cô chị dâu gật đầu chào hỏi.

Mấy người này đều là bạn của Đường Hạo Nam ở Bắc Kinh, đều là thiếu gia danh môn ở Bắc Kinh a.

Liền ngay cả những người phụ nữ ngồi bên cạnh bọn họ, xem ra cũng đều không tầm thường, mặc sườn xám cổ kính, cầm trong tay cây quạt cổ, không giống đám oanh oanh yến yến thô tục trong mấy bộ phim tối.

Nhưng mà tuyệt đối không phải tiểu thư khuê các gì.

Lúc này, một cô gái xem ra cực kỳ có hiểu biết, xinh đẹp mặc váy dài hai dây màu trắng bụng mâm đi đến, vì Hạ Nhất Nhiễm rót nước.

"Chị dâu, người ngồi trước, uống nước, ăn miếng bánh! Chúng ta còn có một vấn nữa thôi!" Người đàn ông ngồi ở vị trí chủ nhà giương giọng nói, anh ta là chủ của tòa nhà này, bạn tốt Đường Hạo Nam, Hạ Cận Nghiêu.

"Uh!m, được! Các người tiếp tục chơi đi, không cần phải quan tâm đến tôi!" Cô rộng rãi nói, ở trên ghế sofa ngồi xuống, ba người đàn ông cũng ngồi xuống, đánh tiếp mặt cược.

"Từ Từ! Com chiều chuẩn bị ra sao rồi?!" Hạ Cận Nghiêu trừng mắt nhìn cô gái bụng mâm kia, nghiêm túc hỏi.

"Đang làm!" Cô gái kêu Từ Từ lập tức trả lời, khuôn mặt đỏ bừng, hốc mắt phỉếm hồng, trên mu bàn tay nổi lên một cái bọt nước rất lớn, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mi.

Cô gái kia đã đi rồi.

Trên bàn mặt cược lại khôi phục tiếng động nhốn nháo cùng tiếng cười "Khách khách" của mấy người phụ nữ, cô lãnh đạm nhìn người phụ nữ đang ở trong lòng Đường Hạo Nam, lên lút đứng lên, ra ngoài.

Tại phòng bếp, tìm được Từ Từ chính đang nấu com.

"Cần tôi giúp gì không?" Cô thân thiện hỏi, nhìn Từ Từ tay chân vụng về rửa rau, đáng vẻ da mịn non mềm, không giống như là người biết nấu ăn.

Hạ Nhất Nhiễm trực giác được cô gái này là tiểu thư khuê các, mà không phải bảo mẫu hoặc người giúp việc.

"Không cần, chị dâu!"

"Đừng khách khí với tôi, trên mu bàn tay có bị bỏng nổi bọt nước rồi, nên xử lý chút đi!" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, từ trên kệ bếp, tìm đến đường cát trắng, múc một muỗng nhỏ, rắc lên trên mu bàn tay bị nổi bọt nước của Từ Từ.

"Oa, thật sự không phải rất đau nữa rồi!" Từ Từ kinh ngạc hỏi, mu bàn tay vốn dĩ nóng rất, hiện tại không cảm thấy đau nữa rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Này là phương thuốc dân gian ở quê nhà chúng tôi, như vậy có thể giảm bớt phỏng rát, sau này cũng sẽ không dễ sẹo!"

"Thần kỳ như thế sao?!" Từ Từ kinh ngạc nói, một đôi mắt long lanh ngập nước chứa đầy sự ngạc nhiên.

Cô ấy tên là Lăng Từ Từ, năm nay hai mươi tuổi.

Hạ Nhất Nhiễm cùng cô trò chuyện vài câu, đối với tình huống tính của cô ấy là có chút hiểu biết, lập tức rửa tay, hỗ trợ rửa rau. Xem bộ dạng tay chân long ngóng này của Từ Từ, chưa biết chừng trời tối rồi cũng làm không ra hai món ăn.

"Chỉ đầu, người xem nhìn đến Đường đại ca cùng người phụ nữ khác như vậy, cũng không quản à?" Lăng Từ Từ tò mò hỏi, vênh môi, vì Hạ Nhất Nhiễm bênh vực kẻ yếu.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, không nói chuyện.

"Chỉ đầu, người đừng nóng giận! Em cũng như vậy đó, em nhìn thấy anh ấy cùng người phụ nữ khác cùng một chỗ, trong lòng sẽ rất khó chịu! Anh ấy còn bảo em xuống bếp!" Lăng Từ Từ vội vàng nói, hốc mắt đỏ lên, "Em không muốn làm! Em lại không nợ anh ấy!"

Nói xong, cô liền kéo xuống tạp dề.

Hạ Nhất Nhiễm coi như hiểu rõ, thì ra Lăng Từ Từ thích Hạ Cận Nghiêu.

"Em thích Hạ Cận Nghiêu sao? Anh ta biết không?" Cảm thấy được cô bé Lăng Từ Từ này rất đơn thuần thẳng thắn, Hạ Nhất Nhiễm rất ít cùng người khác tỏ lộ tình cảm, không khỏi lẩm nhẩm hỏi câu.

Lăng Từ Từ mặt đỏ, "Thích thì lại như thế nào?"

"Thích liền nói cho anh ta!" Hạ Nhất Nhiễm vừa cất hành, vừa nói, thốt ra mấy lời kia lại giống như tự đâm chính mình một dao.

Nếu lúc trước mới vừa ý thức được thích Đường Hạo Nam khi đó, liền dừng cảm nói cho anh, kết cục có thể có chỗ khác rồi hay không?

Từ Từ ngồi chồm hổm trên mặt đất, cúi đầu, nhìn gach, "Anh ấy chán ghét em, em mới không cần nói cho anh ấy biết, mà còn, anh ấy lại phong lưu như vậy, đáng ghét!"

Chính mình đều đã trải qua cuộc đời thảm hại như thế, lại có cái tư cách gì khuyên người khác?

Hạ Nhất Nhiễm không lại đối với Lăng Từ Từ khuyên cái gì, chuyên tâm nấu cơm.

Thật lâu không chân chính đứng nấu bếp, cảm thấy được rất có lạc thú.

...

Lúc ăn cơm tối, mấy người phụ nữ kia đã đi, chỉ có bốn người đàn ông cùng hai người các cô.

Khả năng nấu ăn của Hạ Nhất Nhiễm được mấy người đàn ông ca ngợi, ngoại trừ Đường Hạo Nam.

Bọn họ mở miệng một tiếng "chị đầu" kêu, càng không ngừng khen ngợi cô.

Đường Hạo Nam gặp mấy anh em tốt của mình là thành tâm khích lệ Hạ Nhất Nhiễm, là một người đàn ông, lòng hư vinh của anh chiếm được thỏa mãn rất lớn.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là rất đẹp, lại làm một bàn đồ ăn ngon.

Không phụ lòng cùng Hạ Cận Nghiêu khen: Nên mở một nhà hàng.

Ngoài trừ lúc cô bước vào, có thấy được chính mình cùng người phụ nữ khác ái muội, anh cũng không lên tiếng phản bác chuyện này.

Ăn xong cơm chiều, Đường Hạo Nam mang theo cô rời khỏi Tứ Hợp Viện, hai người đi ở trong ngõ sâu, khóe miệng Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn chứa nhàn nhạt tươi cười.

"Em cười cái gì mà cười, bị bọn họ khen ngợi, cực kỳ vui vẻ sao?" Đường Hạo Nam miệng đầy mùi rượu, chăm chọc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nghe anh châm chọc, không để ý, bước đi nhanh hơn, Đường Hạo Nam tiến lên một bước dài, vurun tay bắt được tay cô, gắt gao dữ dội.

"Em chạy cái gì mà chạy?! Tôi hiện tại nói em hai câu cũng không được?!"

"Tôi không nghĩ muốn nói chuyện với anh!" Hạ Nhất Nhiễm phản bác, dùng lực hất tay anh ra, lại hất ra không xong.

"Không nghĩ muốn nói với tôi, em nghĩ muốn nói với ai?" Đường hạo Nam không vui hỏi, một tay đem cô đẩy lên trên tường, một tay chống vách tường, một tay giữ cằm cô. *(Sao nhiều tay vậy nhé, ông chơi Kabedon ah)*

Mùi rượu nồng nặc hòa với hương thơm nam tính của người đàn ông vây quanh cô, hơi thở nóng bỏng phun ở trên mặt, gương mặt khi đó, chống lại con người đen sâu thẳm của anh.

"Vô vị!"

"Vậy em với ai trò chuyện?! Vừa nãy tôi xem em theo chân bọn họ trò chuyện rất vui vẻ nhà, chỉ riêng nhìn đến tôi, tươi cười liền suy sụp!" Đường hạo Nam châm chọc, chính mình không phát hiện trong giọng nói của mình mang theo nồng đậm ghen tuông.

Càng là để ý một người, sẽ càng là yêu cầu đối với đối phương càng nhiều, suy đoán lung tung cũng càng nhiều.

"Đối với anh cười, anh sẽ cười lại với tôi sao?" Có tức giận phản bác, người này thực ngại thẹn, thực thất thường, một hồi đối tốt với cô, một hồi lại là nhục nhã.

Đường hạo Nam tức giận đến há mồm liền muốn hôn cô, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay đầu, "Anh đừng làm loại chuyện ấu trĩ này nữa rồi! Trở về lại cảm thấy được thực có lỗi với Mộng Mộng rồi!"

Quả nhiên, anh như giống bị người ta điểm huyết, không có phản ứng.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong ngực anh rời khỏi, dẫn đầu đi tới, Đường Hạo Nam đi theo phía sau, nhìn bóng lưng cô.

Trong lòng càng ngày càng mâu thuẫn.

Biết rõ muốn rời xa cô, lại nhìn không được bước đến gần hơn...

Anh đuổi theo cô, dắt tay cô, Hạ Nhất Nhiễm vùng ra muốn tránh khỏi tay anh, Đường Hạo Nam một câu cũng chưa nói, nắm tay cô, đi ở trong ngõ nhỏ đêm hè.

Ánh đèn điện rất sáng, xung quanh một mảnh yên tĩnh có thể nghe được tiếng côn trùng kêu vang rõ ràng, bọn họ nắm tay nhau, liền như thế một trước một sau đi tới.

Trong phút chốc, Hạ Nhất Nhiễm hốc mắt có phản ẩm ướt.

Này giống như là chuyện mà những người yêu chân chính thường làm cùng nhau.

Tại sao?

Không khỏi nghĩ hoặc, anh tại sao muốn nắm tay cô, tối hôm qua tại sao thiếu chút nữa liền cùng cô phát sinh quan hệ, buổi chiều tại sao vì giấc ngủ trưa của cô mà khoát thâm lòng?

Tại sao muốn quan tâm cô?

Không hận cô sao?

Không dám hỏi, sợ phá hoại đi những giây phút hiếm hoi không dễ yên bình.

Hai người đi qua vô số con hẻm, Hạ Nhất Nhiễm vốn là chia mù đường, bọn họ đi lại là đường nhỏ, nhưng mà, cô một chút cũng không lo lắng đi nhầm, hoặc là đi lạc, bởi vì, có anh ở đây.

Đi xuyên qua mấy con hẻm, vậy mà liền đến Tứ Hợp Viện của anh.

Cửa sáng đèn, bên trong tối đen một mảnh.

Mỗi cái căn phòng trang hoàng đều lộ rõ hơi thở Hiện Đại Hóa, đều có phòng tắm cùng nhà vệ sinh riêng.

Đường Hạo Nam chỉ gian phòng khách cho cô, đưa áo sơ mi của chính mình cùng quần đùi mặc ở nhà cho cô.

Hạ Nhất Nhiễm tắm rửa xong, đi ra sân hóng mát khi đó, thấy anh nằm trên ghế nằm hút thuốc, cô xoay người rời đi, bị anh gọi lại.

"Có chuyện gì sao?"

"Thấy tôi liền bỏ chạy?" Đường Hạo Nam sâu xa hỏi.

"Anh đang hút thuốc lá." Hạ Nhất Nhiễm nói khẽ, ở trên ghế đá ngồi xuống, vì có sự xuất hiện của cô, trong không khí tỏa ra hơn vài phần hương khí tươi mát.

Tóc lại vẫn ướt sũng, cô vén tóc, ý đồ hong khô.

Đường Hạo Nam ngồi dậy, đem thuốc lá dụi tắt trong gạt tàn ở trên bàn đá.

Thanh Thủy ra Phò Dung.

Anh đánh giá cô, quần đùi mặc ở nhà của anh, bị cô mặc thành quần short.

Áo sơ mi trắng rộng thùng thình bao bọc thân hình nhỏ gầy của cô.

Hạ Nhất Nhiễm bị anh nhìn chăm chú đến có chút không yên, không dám trực tiếp nhìn anh, Đường Hạo Nam lại lại vẫn gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Không thích cảm giác cô trốn tránh mình.

"Đứng rồi, anh tại sao muốn can thiệp chuyện của bộ phận nhân sự, bác bỏ đơn từ chức của tôi?" Nhớ tới chuyện này, cô vội vã hỏi.

Hứa Thành nói cho cô, là do ý của anh đưa ra.

Đường Hạo Nam hít một hơi, "Rời khỏi Đường thị, em muốn đi đâu?" Anh hỏi, không hy vọng cô ở dưới tầm mắt của anh biến mất.

"Chúng ta đều sắp ly hôn, chẳng lẽ sau khi ly hôn tôi còn muốn ở lại Đường thị công tác?" Cô hỏi lại, vì sao nghĩ đến còn có hơn bốn tháng liền muốn cùng anh ly hôn, trong lòng liền có loại cảm giác không hiểu sao không nở a?

Trước kia không phải như thế, cô mỗi ngày ngóng trông, khẩn trương chờ đến kết thúc thời hạn thực hiện di chúc, khẩn trương cùng anh ly hôn, thoát khỏi khổ cảnh này.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, tâm tình cũng nặng nề như cô.

Trước kia anh cũng là chỉ mong sao sớm một chút cùng cô ly hôn, nằm mơ cũng muốn thoát khỏi đoạn hôn nhân buồn cười này, để cho cắt khỏi tầm mắt mình!

Hiện tại..

"Sau khi cùng tôi ly hôn, em có cái tính toán gì không?" Hai tay người đàn ông nắm chặt tay vịn ghế mây, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngửa đầu nhìn trời đầy sao, khỏe miệng nhếch lên, "Dự tính đi nước Pháp bồi dưỡng, có thể đi dân ra nước ngoài định cư càng tốt."

Cô bình tĩnh nói.

"Ồ nước ngoài định cư? Em là không nghĩ muốn trở lại đúng không?!" Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

Anh giống như đột nhiên liền tức giận, Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh.

"Anh cũng biết, tôi cùng người nhà quan hệ không tốt, nơi này không cái gì vương bận." Tương lai người duy nhất có thể có thể nhờ tới, chính là anh rồi.

Đường Hạo Nam tức giận cùng ghen tuông dâng trào trong lòng càng thêm lợi hại??!

Không có cái gì vương bận...!

Anh thì sao?!

Anh trong lòng gặm thết, liền tính không thích anh, giữa bọn họ lại vẫn có rất nhiều năm hữu nghị đi?

Cảm xúc phức tạp tích tụ trong lòng ngực, có cảm giác chưa từng có buồn khổ, rất muốn đối với cô phát hỏa, lại cực lực khống chế lại, sợ chính mình mất bình tĩnh khiến cô bị thương!

"Hử! Em đem Mộng Mộng hại thành như vậy, liền muốn bỏ đi cho xong? Nghĩ cũng thật tốt đẹp quá ha!" Đường Hạo Nam tức giận đứng lên, hướng cô gào rống.

"Anh lại muốn như thế nào?!" Cô luống cuống, cảm giác anh còn không có đồng ý buông tha cô, lại vẫn coi cô như kẻ thù!

"Tôi không li hôn!" Đường Hạo Nam thốt ra, bỏ lại những lời này, bước đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Từ lúc nào bắt đầu thích anh?

Hạ Nhất Nhiễm hóa đá, thất thần tại chỗ, anh lại còn nói không li hôn.

Cô khó có thể tin!

Muốn đuổi theo hỏi anh, xác định một phen, nhưng mà Đường Hạo Nam đã vào nhà rồi.

Cô ở trong sân bình tĩnh thật lâu, mới xác định, Đường Hạo Nam thật sự nói, không li hôn.

Vào đến trong nhà khi đó, phòng ngủ chính đèn đã tối sầm, cô không đi tìm anh, trở về phòng của chính mình.

Sáng ngày hôm sau, Đường Hạo Nam đưa cho cô một bộ quần áo, lời kéo cô ra khỏi cửa, vậy mà lại mang cô đi vùng ngoại thành đến chỗ trại nuôi ngựa một người bạn của anh.

Đây là lần đầu tiên cô cưỡi ngựa, mặc trên người một bộ đồ cưỡi ngựa màu đỏ rực rỡ, tư thế oai hùng hiên ngang, trên đầu mang theo mũ giáp màu đen, xem ra rất có dáng vẻ người Anh.

Đường Hạo Nam mặc toàn thân đồ cưỡi ngựa màu đen, vốn dĩ anh đã rất anh tuấn, xem ra càng thêm anh khí bức người, quý khí mười phần.

Giống như vương tử quý tộc.

Cô mới vừa lên ngựa, Đường Hạo Nam vậy mà cũng lên cùng, theo phía sau cô, nắm dây cương.

Lưng kề sát trong ngực anh, thân thể bị anh vòng vào trong ngực, cô vừa mới còn có chút khẩn trương, giờ phút này không sợ té ngã xuống nữa rồi.

Ngựa tốt trên thảo nguyên phi nhanh, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác khẩn trương lại kích thích, hơn nữa lúc bay vọt vượt chướng ngại thời điểm, cô kích động thét chói tai, hai tay gắt gao cầm lấy cánh tay anh, bộ dạng cực kỳ ý lại vào anh.

Đường Hạo Nam cũng cực kỳ vui vẻ, kỹ thuật cưỡi ngựa của anh phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn!

"A... Không cần!" Phía trước liền là một con sông, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác Đường Hạo Nam muốn tiến lên, sợ tới mức thét chói tai, Đường Hạo Nam không để ý tới cô, hét lớn một tiếng, vung roi ngựa, Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức chuyển xoay người, hai tay ôm chặt eo của anh, mặt chôn ở trong lòng anh.

Ngựa phi thật sự cao, cô cảm giác trái tim mình đều đã bay lên, sợ tới mức liên tục thét chói tai, giống như đang ngồi tàu lượn siêu tốc vậy.

Bị cô ôm chặt, Đường Hạo Nam càng thêm đắc ý, tự tin nắm dây cương, con ngựa màu đỏ vững vàng đáp xuống trên bãi cỏ.

Chạy rất xa, mới chậm rãi dừng lại, mà Hạ Nhất Nhiễm vẫn đang ôm anh.

Toàn thân cô cứng ngắc, giống như bị dọa đến ngu người rồi.

"Được rồi! Đã dừng!" Anh trầm giọng nói, nhìn cô gái nhỏ trong lòng ngực, khỏe miệng không tự giác cong lên.

Cô sợ tới mức giống như con chim sợ cành cong.

"Không muốn! Anh lại gạt em!" Hạ Nhất Nhiễm, vui đầu ở trong lòng anh, kháng nghị nói, anh vừa nãy đều hù dọa cô nhiều lần, lúc gặp được chướng ngại thời điểm, anh nói sẽ chạy vòng qua, kết quả, ngựa phi lên, vừa mới lại là một con sông cực kỳ rộng.

"Cò ngốc này! Em không thôi, tôi xuống đây!" Anh trầm giọng nói, đẩy cô ra, Hạ Nhất Nhiễm từ trong ngực anh rời khỏi, lúc này mới phát hiện, ngựa thực dừng lại rồi.

Nhưng tại sao cô lại có cảm giác ngựa vẫn còn đang chạy vậy nè, cảm giác còn đang tại xóc nảy.

Đường Hạo Nam xuống ngựa, để lại cô một người ngồi ở trên lưng ngựa, hai tay cô giữ lấy yên ngựa.

"Em, em cũng cần phải đi xuống!" Cô nghĩ muốn xuống, ngựa lại đang động, chính mình không dám leo xuống, nhìn anh.

"Em xuống để làm chi? Học xong sao? Chính mình thử cưỡi một hồi đi!" Đường Hạo Nam ngựa đầu nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên lưng ngựa, cất giọng nói.

Khuôn mặt cô đỏ bừng, so với đáng về tiểu tụy vì bệnh ngày hôm qua cùng hôm trước, hiện tại cô sức sống hơn, vừa mới bị dọa đến giống đứa trẻ con.

"Em, em không cần! Em hần không!" Cô vội vã nói, Đường Hạo Nam lại đến gần móng ngựa.

"Người nào trời sinh đã biết cưỡi ngựa? Đi thôi!" Đường Hạo Nam nói xong, thừa dịp Hạ Nhất Nhiễm không chú ý, mạnh mẽ xuống móng ngựa, con ngựa giống màu đỏ hí vang một tiếng, hòa cùng tiếng hét chói tai của Hạ Nhất Nhiễm, chạy!

"Không muốn!"

Hai tay cô nắm chặt dây cương, thân thể bất ổn ở trên lưng ngựa lung lay thoáng động, Đường Hạo Nam đang kêu hô cái gì, cô không có nghe đến, cảm giác hoảng loạn nghĩ mình tùy thời muốn té xuống.

Đường Hạo Nam tay phải nhét vào trong miệng, thổi một tiếng cực kỳ vang dội, con ngựa nghe lời quay đầu, hướng tới anh bên này lái tới.

Trên lưng ngựa, Hạ Nhất Nhiễm còn đang thét chói tai, cô hống đều nhanh kêu hô khẩn đặc, cảm giác lung lay sắp đổ, tùy thời đều đã từ trên lưng ngựa ngã xuống, "Cứu... Cứu mạng!"

Hai tay buông lỏng dây cương ra, cô không có trọng tâm cùng ổn định, thân thể loạn choạng, Đường Hạo Nam thấy một màn như vậy, kinh hãi!

"Đem dây thừng giữ chặt!" Anh rộng to, ý thức được không đúng, hướng về bên này chạy tới!

"Đỡ yên ngựa!" Cô ngốc này!

Hạ Nhất Nhiễm quá khẩn trương, đầu nào lắng nghe được lời anh nói, thân thể từ trên lưng ngựa ngã xuống, sợ tới mức từ từ nhắm hai mắt.

Đường Hạo Nam vội tới, trước khi cô rơi xuống đất giữ được cô, chính mình trọng tâm bời vì cô mà bất ổn, thân thể ngã ở trên bãi cỏ, mà cô cũng ngã vào trong lòng ngực của anh!

Không có cảm giác đau đớn như trong dự liệu, Hạ Nhất Nhiễm nhắm chặt hai mắt, trái tim còn đang kịch liệt nhảy động.

Đường Hạo Nam nhúc nhích thân thể, ngồi ở trên thân cô, cô bị anh ôm vào trong ngực, sắc mặt của cô có phần trắng bệch, "Hạ Nhất Nhiễm! Em ngã trúng chỗ nào rồi hả?!" Cho rằng cô bị té ngã, anh rộng to.

Hạ Nhất Nhiễm chậm rãi mở mắt ra, thờ hồn lẩn, nhìn mặt anh, tức giận bỏ dậy, "Anh, anh, anh là cố ý đi?! Có ý muốn để cho em ngã chết phải không?!" Cô gào lên, nước mắt rơi xuống, toàn thân đang run run.

Vừa mới một màn, đối với cô mà nói, không thua kém sự kiện tại Axit Sunfuriit kia.

Cô từ trước đến nay nhất gan.

"Anh nếu là muốn để cho em chết cứ nói thẳng đi, là tất phải dùng đến chiêu này!" Anh vừa nãy rất xấu xa vỗ móng ngựa, con ngựa kia liền phi thẳng đi ra ngoài, không phải nghĩ muốn để cô ngã chết thì là cái gì?!

"Nghĩ muốn ngã chết em, báo thù cho Đồng Y Mộng sao?!" Cô lại rộng lên, liền muốn bỏ dậy.

Đường hạo Nam sắc mặt sớm đen đến dọa người.

"Em emn đang nói bậy cái gì?!" Bị cô oan uổng như thế, trong lòng anh cực kỳ không thoải mái, bạo rộng, lại vẫn còn nói tục!

Hạ Nhất Nhiễm mạnh đứng lên, thân thể lung lay thoáng động, hai chân suy yếu như nhũn ra, đứng không vững, còn có một loại cảm giác xóc nảy ở trên lưng ngựa.

"Anh liền là không tin em! Liền là muốn hại chết em! Em rốt cuộc nợ anh cái gì, anh muốn như thế với em?! Sớm biết như thế, em liền không nên thay anh chấn Axit Sunfuriit!" Cô cũng rộng, rộng xong liền đi, Đường Hạo Nam ngồi tại chỗ.

Cô giúp anh cấn Axit Sunfuriit?

Nhìn bóng dáng cô lao đảo, Đường Hạo Nam sợ sệt, lòng đang rối loạn, anh bỗng dưng bò lên, hướng tới cô đuổi theo.

"Em đứng lại!" Bắt được cổ tay cô, giữ cô lại, trầm giọng quát.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, ra sức hất cánh tay anh.

"Tại sao giúp anh chấn Axit Sunfuriit?! Tại sao?!"

Dưới bầu trời xanh mây trắng, trên bãi cỏ xanh biếc, người đàn ông toàn thân xuất khí mặc quần áo cưỡi ngựa, lớn tiếng gào thét hỏi.

Người con gái lòng tràn đầy bị thương nhìn người đàn ông trước mắt anh khí bức người, nước mắt ồ ồ trào ra, "Em thật sự là mất mùa mới đi thích anh!" Cô gào lên, "Anh đối với em tệ như vậy, luôn bị anh coi thường mà sao lại ngu ngốc như vậy đi báo vệ anh chứ?!"

Cô bị ai rộng, đương tay liền muốn đánh mặt mình, bị Đường Hạo Nam ngăn cản.

Cô thích anh!

Đường Hạo Nam lòng đang cuộn sóng, một giây sau, anh kéo cô vào trong lòng!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh thiết thiết thực thực ôm ấp ở trong ngực!

"Anh buông em ra!" Cô quát cường rộng, thân thể bị Đường Hạo Nam gắt gao ôm, anh không buông tay.

"Anh nghĩ muốn ngã chết em..."

"Anh không nghĩ như vậy!" Lời của cô bị anh gằn lên đáp trả lại, "Anh là để cho chính em thử cười, không muốn hại em! Ngu ngốc!"

Vừa nãy thấy cô muốn ngã xuống tới, anh cũng sợ tới mức hồn bay phách tán!

Cô vậy mà còn tưởng rằng anh muốn đem cô hại chết!

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, vẫn không nhúc nhích, tim còn đang cuồng khiêu đập loạn, Đường Hạo Nam ôm cô, một tay nhẹ nhàng mà vỗ sau lưng cô, trấn an cô, tuy trong lòng anh cũng cực kỳ tức giận.

Qua một hồi lâu, hai người đều đã tỉnh táo lại, Hạ Nhất Nhiễm mới ý thức đến, cô vừa mới nói lời miệng.

Từ trong ngực anh rời khỏi muốn đi, Đường Hạo Nam lôi kéo cô, ở trên thăm cô ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, giống như con rùa đen rút đầu không nói lời nào.

"Từ lúc nào bắt đầu thích anh?"

"..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Trả lời anh!"

Cô ngừng đầu, nhìn anh, ánh mắt bi thương. "Anh hỏi cái vấn đề này có cái ý nghĩa gì?" Anh đề ý sao? Hay vẫn lại là cảm thấy được, cô thích bạn trai của bạn tốt nhất của mình, cực kỳ ti tiện?

Đường Hạo Nam ngậm miệng.

"Em là thích anh, nhưng là trước đây, hiện tại đã không thích rồi!"

"Không thích sao em lại vẫn cứu anh?!" Cô trái lương tâm nói ra, bị anh đáp trả trở về, Đường Hạo Nam lôi cô vào trong ngực, đem mũ trên đầu cô tháo xuống, vút ra xa, giữ lấy mặt cô, nhìn cô.

Tầm mắt hai người giao nhau, trong con người đối phương đều đã ẩn chứa tình ý.

Anh nhìn cánh môi đỏ mọng của cô, hơi thờ trở nên nặng nề, nhận không được nghĩ muốn hôn cô.

"Không cần lại phạm sai lầm, anh không thích của em, đứng lại treu chọc em... Anh yêu chính là Mộng Mộng... Không cần làm ra chuyện khiến cho anh cảm thấy hối hận..." Đây mới là nỗi đau lớn nhất trong lòng cô, người anh yêu chính là Đồng Y Mộng, không thích cô.

Đường Hạo Nam vẫn gắt gao nhìn chăm chăm môi cô, trái tim không cách nào ức chế chấn động, "Mộng Mộng cô ấy, cô ấy vẫn chưa tỉnh lại rồi!" Anh gặm nhẹ.

Cô giệt mình, không rõ ý tứ của anh.

Anh nghĩ muốn buông tha Đồng Y Mộng, cùng với cô sao?

Cô khả năng sao?

Cô không dám hỏi, vịnh viễn cũng chưa nghĩ tới như vậy!

Môi của anh, chạm rãi dễ sát vào môi cô, Hạ Nhất Nhiễm tự nhiên nhắm mắt lại, chạm vào môi anh, chạm rãi dán lên môi nhau...

Như giật điện, cô cứng ngắc một cử động nhỏ cũng không dám, anh mềm nhẹ hôn cô, cái gì cũng không nghĩ, cô cũng là sợ hãi hôn đáp trả lại anh.

Nụ hôn kéo dài, lại giống như đã qua một thế kỷ vậy, sau khi buông nhau ra, cô cái gì cũng không có hỏi, anh cũng cái gì cũng chưa nói, hai người cười ngượng, trở lại chuông.

Bữa tối tại một nhà hàng Pháp cực kỳ lãng mạn, món ăn theo chuẩn Phong cách châu Âu.

Cô tuy xuất thân là học tiếng Pháp chuyên nghiệp, nhưng còn không có ăn qua một lần món ăn tiêu chuẩn nước Pháp.

Dàn nhạc đang diễn tấu bản nhạc bằng đàn vi-ô-lông dây lãng mạn, từng món ăn tinh xảo do đầu bếp nhiều năm kinh nghiệp làm đồ ăn nước Pháp tự mình đưa lên.

Uống rượu đồ quý giá, trong ánh nến, Hạ Nhất Nhiễm si mê nhìn hết thấy trước mắt, nhìn Đường Hạo Nam ở đối diện, cả trái tim rung động.

Cũng không nói bất luận cái gì phá hoại bầu không khí lãng mạn này, chìm đắm trong không khí lãng mạn, làm bộ bọn họ là một cặp vợ chồng, một đôi đang yêu nhau, chính đang ăn bữa tối lãng mạn dưới ánh nến.

Khiến Hạ Nhất Nhiễm rất ngạc nhiên hơn chính là, Đường Hạo Nam vậy mà lại dùng tiếng Pháp trò chuyện cùng vị đầu bếp người Pháp kia.

Vậy anh đêm đó tại sao còn hỏi cô, tiếng Pháp "Sinh nhật vui vẻ?"

Còn cô, anh là từ lúc nào học được tiếng Pháp?

Dùng xong bữa tối, đi trở về Tử Hợp Viện, cô cái gì cũng chưa nói, liền đi chính mình phòng ngủ, vội vàng tắm rửa xong, nằm xuống.

Trong bóng tối, xuất hiện thêm một cái bóng dáng, thân thể bị người áp trụ, cô kinh hãi.

"Là anh..." Đường hạo Nam thờ gấp nói, thân thể nóng bỏng bao trùm ở trên thân thể cô, anh giống như không mặc quần áo.

"Anh, anh sao lại đến đây..." Cô run giọng hỏi.

"Anh nghĩ muốn em... Hiện tại!" Hơi thở anh gấp nói, môi mòng tại bờ môi cô bật hơi, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân khó nóng, lòng đang run rẩy.

Có thể là bị hương vị hormone nam tính trên người anh phát ra làm cho mê hoặc, có thể là bị hôm nay lãng mạn một ngày mê hoặc, cô từ từ nhắm hai mắt, "... Được." Chạm rãi phun ra cái chữ này, đồng ý cùng anh hoan ái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Không có tránh thai

Đêm khuya mọi âm thanh đều tịch mịch, Tử Hợp Viện cổ xưa bị vây quanh bởi tiếng ve kêu éch ộp bên ngoài, trong phòng vốn dĩ mát rượi, nhiệt độ lại bởi vì cảnh tượng ái muội bên trong dần dần lên cao.

Trên tủ đầu giường, dùng bình hoa cổ thời sứ thanh hoa cái tạo thành đèn bàn phát sáng lên, tản ra ánh sáng màu da cam ấm áp, chiếu phủ lên cảnh tượng ái muội.

Dưới ánh sáng dịu nhẹ, Hạ Nhất Nhiễm nhắm chặt hai mắt, không dám mở.

Người đàn ông thân hình to lớn đè áp đặt ở trên người cô, áo soni nam rộng thùng thình bị người đàn ông khấn cấp từ dưới vén cao, rồi mới, môi của anh đụng vào trên da thịt chính mình.

Cô từng chút từng chút bị anh dẫn dắt, mãnh liệt thiêu đốt, dần dần bị lạc, trầm luân...

Đường Hạo Nam động tác không ôn nhu, nhưng cũng không thô lỗ, không nóng không vội, lại lộ ra cường thế đoạt lấy.

Không có giống lần đầu tiên như vậy, cảm giác được nóng rất đau khổ, chỉ có cảm giác rất nhỏ đau đớn.

Cảm giác sung sướng vô cùng đã lâu trong thâm sâu trí nhớ, giống như tìm được chờ mong đã lâu trở về.

Dưới thân cô gắt gao ôm anh, có nước mắt rơi xuống, bị anh mềm nhẹ hôn tới.

Khi lý trí của cô tỉnh táo đôi chút, cũng không hối hận đêm nay đã đồng ý cùng anh hoan ái.

Cô cảm giác chính mình ở trong lòng anh cũng không đến nỗi không chịu nổi như vậy.

Mang cô đi gặp bạn mình, hôm nay lại vẫn mang cô đi cười ngượng, cùng ăn bữa tối dưới ánh nến...

Cô đã cảm thấy được cực kỳ cảm động, cực kỳ hạnh phúc rồi.

Khăn căng ôm chặt anh, móng tay bầu vào trong bắp thịt của anh, lúc động tình, cô miễn cảm ngâm nga ra tiếng, dưới sự cổ vũ của anh, tiếng kêu của cô càng lúc càng lớn.

Đường Hạo Nam cảm nhận được cảm giác thực cốt khoái hoạt cùng thỏa mãn mãnh liệt, hoàn toàn đã quên Đổng Y Mộng tồn tại, giờ này khắc này, cô là phụ nữ, anh là đàn ông, liền là đơn giản như thế, không có bất luận cái gì khác!

Anh không hề tiết chế, đem cô đẩy vò đến vài lần ngất đi.

"Hạo Nam.. Không cần..." Cô cầu xin nói, thân thể đã hóa thành một vùng xuân thủy, người đàn ông khước miệng nhếch lên, trên trán treo một tầng mồ hôi sáng lấp lánh, chiếm lấy môi của cô, càng thêm ra sức.

Mãi đến khi cô lại mê man lần nữa, không có mở mắt ra, anh mới buông tha cô.

Cô mệt mỏi trăm trăm ngàn tiếp đi, anh cảm khẩn lông ướt, vì cô lau chùi hết mồ hôi trên người cùng hạ thân dơ bẩn.

Rồi sau đó, ôm lấy cô, ngủ thật say.

Cảm giác thỏa mãn này, mãi kéo dài cho đến ngày hôm sau mặt trời lên cao.

Sau khi rời giường, Đường Hạo Nam cảm thấy được sáng khoái tinh thần, mà Hạ Nhất Nhiễm còn đang mê man, xem ra đáng vẻ mệt chết đi.

Toàn thân cô đều là dấu hôn ngăn hồng nhạt, toàn bộ là kiệt tác của anh.

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, đã là buổi chiều, bụng đói kêu vang, toàn thân vô lực, thân thể mệt mỏi rồi đau đớn giống như vừa bị một trận tai nạn xe.

Nghĩ đến tối hôm qua, hai gò má cô như hóa thiêu, hồng đến tận mang tai.

Vậy mà đồng ý đáp lại anh?

Kỳ thật không hối hận cái gì, cũng không phải lần đầu tiên rồi.

Mà còn, cô ngày hôm qua quả thật là bị anh làm động, tuy không được đến một câu lời ngon tiếng ngọt cùng hứa hẹn của anh.

Hứa hẹn...

Anh nói không li hôn, tính hứa hẹn sao?

Bọn họ cứ như vậy, làm một đôi vợ chồng chân chính, mãi ở bên nhau sao?

Nếu anh đối với cô có tâm, cô đương nhiên hi vọng cùng anh hảo hảo, làm một cặp vợ chồng...

Chỉ sợ...

Ngay khi cô miễn man suy nghĩ thời điểm, Đường Hạo Nam vào được, cô lập tức xoay người, đưa lưng về phía anh.

Đường Hạo Nam nhìn ra được cô đang thẹn thùng, khước miệng nhếch lên, cầm quần áo lên đưa tới, "Rời giường!"

"Biết rồi." Cô thấp giọng nói.

"Nhanh lên mặc quần áo vào, chẳng lẽ muốn anh giúp em mặc?" Anh sâu xa nói, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng cầm quần áo giấu vào trong chăn.

Cái người phụ nữ hay thẹn thùng này!

"Anh mau đi ra!" Cô sáng giọng.

Đường Hạo Nam hừ lạnh một tiếng, vào buồng vệ sinh.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức mặc quần áo, tại lúc anh đi ra, cô đã mặc váy.

Đường Hạo Nam là đàn ông, sau khi cùng cô hoan ái, không cảm thấy được có cái gì xấu hổ. Hạ Nhất Nhiễm nhưng lại ngược lại, như là mới vừa biết yêu liền cùng bạn trai trên giường lăn lộn cả một đêm xong liền coi như không quen, tự nhiên có chút thẹn thùng cùng núng nịu.

Tuy sớm đã là một người phụ nữ thành thục trên thương trường, ở phương diện này, cô kỳ thật cùng một cô bé đối với mỗi tình đầu lần đầu biết yêu không cái gì khác nhau.

Ở mặt ngoài đương nhiên biểu hiện thật bình tĩnh, Đường Hạo Nam hai tay ôm ngực, liếc cô.

Hạ Nhất Nhiễm mặc toàn thân váy dài màu trắng đen, làn váy rất dài, đến chỗ mắt cá chân, bởi vì trên chân cô có sẹo.

Giữa hai chân có vết xẹo phồng để lại cùng dấu ngăn ái muội, hậu quả do túng dục quá độ.

"Hôm nay vẫn còn không trở về Sùng Xuyên? Bộ phận của em có rất nhiều chuyện phải làm ak!" Kỳ thật, cô cũng không nghĩ muốn trở về, cô thích ở tòa Tử Hợp Viện này, thích Bắc Kinh này vì không quá nhiều người nhận thức bọn họ, thích cùng anh mãi ở lại chỗ này.

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi, mặt không chút thay đổi.

Cô xem ra trái lại bình tĩnh, anh còn tưởng rằng cô sẽ mất tự nhiên.

"Không nghĩ muốn từ chức rồi hả?" Đường Hạo Nam giương giọng hỏi.

"Em, em một ngày vẫn còn đang đương chức, nên đối với công việc có trách nhiệm!" Hạ Nhất Nhiễm quật cường trả lời, không nghĩ muốn đề cho anh cho rằng, trải qua tối hôm qua, cô sẽ ý lại vào anh như vậy.

"Em còn muốn từ chức? Còn muốn ly hôn? Hạ Nhất Nhiễm, em tối hôm qua đã bị anh ăn sạch rồi!" Đường Hạo Nam giận, cho rằng tối hôm qua đã phát sinh, đối với cô mà nói không cái gì ảnh hưởng!

Phản ứng của anh, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, tim đập nhanh.

"Nói như thế, trước anh có nói, hẳn không ly hôn là thật rồi hả? Anh thực coi em như vợ anh rồi hả? Anh không chán ghét em nữa rồi hả?" Hạ Nhất Nhiễm vui sướng hỏi, cô nên dừng cảm một chút, chỉ cần anh đồng ý bước lên phía trước ra một bước, cô tất nhiên đi theo!

Đường Hạo Nam nhìn cô, có phần mờ mịt, có phần ngậm miệng, không biết trả lời như thế nào.

"Đường Hạo Nam, anh cần thật nghĩ rõ ràng quan hệ của chúng ta, em hẳn không ép bức anh." Cô biết trong lòng anh đang mâu thuẫn cái gì, cô nghĩ muốn cho mọi người một cơ hội.

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc sảo như vậy, đột nhiên trong lúc đó rất muốn cho cô một cái đáp án chắc chắn, nhưng mà, trong lúc này không thể nói ra miệng.

Cô vào buồng vệ sinh, anh đi ra khỏi phòng.

Hai người tại cửa hiệu vẫn thần lâu đời ở đầu hẻm ăn cơm, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn lời kéo anh xếp hàng mua sữa chua, ăn không ít đồ ăn vặt.

Đôi bên ăn ý không đề cập tới chuyện tình cảm, cô chủ động nắm tay anh, rong chơi khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Bắc Kinh.

Dưới ánh mặt trời, lúc lo lắng ngồi đầu nhìn lại, chống lại khuôn mặt tuần tú vô hại kia của Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm lên lút véo cánh tay của mình, chẳng thể thì còn tưởng rằng đang nằm mơ!

Hai người tầm mắt giao nhau khi đó, mỗi cô không tự giác cong lên, Đường Hạo Nam luôn luôn không thích cười, khóe miệng cứng ngắt gắt gỏng, lập tức lảng tránh ánh mắt.

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng anh là xấu hổ, không có đề ý.

Buổi tối trở lại Tử Hợp Viện, hành lý của cô đã bị người đưa tới nơi này, cô tắm rửa xong từ trong nhà ra ngoài, nghe được Đường Hạo Nam ở trong sân gọi điện thoại.

Đổng Y Mộng ba chữ giống Kim Cô Chú, nháy mắt đề cho cô đau đầu hoa mắt, anh đang cùng y tá chăm sóc Đổng Y Mộng gọi điện thoại, tại tình hình cô ta.

Đường Hạo Nam cúp điện thoại xoay người khi đó, liền thấy được Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa.

Hôm nay nhiệt độ không khí hơi cao, anh cảm thấy được cực kỳ khó nóng, trong lòng có tia lo lắng đang lượn lờ. Cô hướng về bên này đã đi tới, một cỗ mùi thơm ngọt ngào nhàn nhạt đánh úp lại.

"Mộng Mộng có khỏe không?" Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi hỏi.

Đường Hạo Nam cầm lấy hộp thuốc lá trên bàn đá, rút một điếu thuốc, vừa muốn lấy cái bật lửa, Hạ Nhất Nhiễm lập tức tiến lên, đoạt lấy cái bật lửa, "Anh ít hút thuốc lá chút đi, thật sự cực kỳ tôn trọng đến phổi!" Cô ôn nhu khuyên nhủ, giống người vợ ôn nhu dịu dàng.

"Em mặc kệ anh! Trong lòng anh phiền!" Đường Hạo Nam buồn bực nói, trừng mắt với cô.

Cùng Hạ Nhất Nhiễm tốt lên, trong lòng anh thì cũng lại vẫn là có chút cảm giác có tội, nhưng mà, trừ phi phát sinh kỳ tích, Đồng Y Mộng mới có thể tỉnh lại, anh đối với Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải không có cảm giác.

Bộ dạng anh hướng cô phát hỏa, dạy Hạ Nhất Nhiễm lòng chua xót, đem cái bật lửa thả lại trên bàn đá, "Em đi nghỉ ngơi trước." Nhẹ giọng nói câu, lập tức hướng trong phòng.

Đường Hạo Nam cầm lấy cái bật lửa, lập tức đem thuốc lá châm lên, thắm hít một hơi, từ từ nhắm hai mắt, phun ra khói thuốc đầy về phiền não.

Anh hồi hận sao?

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, âm thầm suy nghĩ.

Đường Hạo Nam căn bản là chưa cho cô cái hứa hẹn gì, cũng chưa nói thích cô, tối hôm qua, có lẽ chỉ là nhất thời kích thích...

Không nên nghĩ nhiều như thế, lại càng không nên suy đoán, quá dễ ý, nếu không cuối cùng tổn thương vẫn lại là chính mình.

Hạ Nhất Nhiễm cố gắng bảo trì trấn định, kéo chân lên đến bụng, lần này ý thức được, vấn đề mang thai.

Tối hôm qua không có tránh thai, cô có thể mang thai hay không?

Lập tức ngồi dậy, trong lòng có phản hoảng, cô không biết Đường Hạo Nam có hy vọng cô mang thai hay không.

Hạ Nhất Nhiễm lại xuống giường, ra khỏi phòng, Đường Hạo Nam hút thuốc xong vừa muốn vào nhà, ở trong sân gấp cổ đi ra ngoài.

"Em sao còn chưa ngủ?" Anh dần lại tỉnh tỉnh hỏi.

"Tối hôm qua, là thời kỳ nguy hiểm của em, không có tránh thai, em là muốn hỏi anh, anh là tính toán muốn có con hay không?" Cô bình tĩnh hỏi, cả lòng ngực căng thẳng, không biết đáp án của anh.

Hai người mặt đối mặt, Đường Hạo Nam hiển nhiên là bị vấn đề của cô làm cho nghẹn họng khó xử rồi.

Anh chưa từng nghĩ tới vấn đề có con.

Tuy mỗi lần đi nhà nghỉ đường thăm cha anh, anh luôn nói, hai người tuổi tác không nhỏ, nên muốn đưa bé rồi.

Cùng Hạ Nhất Nhiễm sinh con?

Có khả năng sao?!

Lúc ấy anh ở trong lòng là tự chăm chọc như thế.

Hiện tại..

Quả thật chính diện gặp phải vấn đề như vậy khi đó, anh sợ sệt, có phản hoang mang lo sợ.

Hạ Nhất Nhiễm không biết đáp án của anh, cô chỉ biết là, một đứa bé cần một cái hoàn cảnh tốt đẹp lớn dần, cô từ nhỏ đến lớn bởi vì hoàn cảnh gia đình, liền bị không ít khổ.

Cô hi vọng Đường Hạo Nam có thể cam tâm tình nguyện muốn có con, như vậy, cô mới có thể an tâm sinh con.

Chẳng qua, anh khả năng muốn có con sao?

"Anh suy xét cân nhắc đi, bất quá phải nhanh một chút! Thuốc tránh thai phải uống trong 72 giờ mới có hiệu quả!"

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, xoay người vào nhà.

"Em đứng lại!" Đường Hạo Nam giơng giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm lập tức dừng bước lại, xoay người, nghĩ thầm anh hẳn là có đáp án rồi.

Làm một người phụ nữ, cô đương nhiên hi vọng chồng của chính mình có thể cam tâm tình nguyện muốn một đứa con của bọn họ, cô cũng không còn trẻ nữa, cũng thích trẻ con.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, trong con ngươi đen nhánh phản chiếu khuôn mặt cô, "Anh hiện tại không tính toán muốn có con, anh hiện tại đi mua thuốc cho em!"

Giọng nói vô tình lạnh bạc của người đàn ông truyền đến, từng câu từng chữ, đánh mạnh vào trong trái tim miễn cảm cùng yết ớt nhất của cô.

Đứa con mang ý nghĩa ổn định, anh hiện tại không muốn, ý nghĩa, còn không có hoàn toàn tiếp nhận cô cái người vợ này.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng anh, khỏe miệng chưa sót cong lên, kỳ thật nên là vui mừng mới phải, muốn cho anh cam tâm tình nguyện muốn có con, tương lai đứa nhỏ mới có thể khỏe mạnh ổn định lớn lên trong hoàn cảnh tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Cô ấy thật sự đã tỉnh lại?

Đường Hạo Nam tìm thật lâu, mới tìm được một hiệu thuốc còn không có đóng cửa, hỏi nhân viên cửa hàng muốn thuốc tránh thai khẩn cấp, nhân viên cửa hàng đưa cho một hộp thuốc tránh thai.

"Cái thuốc tránh thai này là loại khẩn cấp, trong vòng 72 giờ sau khi quan hệ uống viên thứ nhất, cách 12 giờ sau lại uống viên thứ hai. Chỉ có thể dùng tránh thai khẩn cấp, không thể làm thuốc tránh thai thường xuyên, tiền sinh còn cần thuốc tránh thai thường xuyên sao? Dùng loại thuốc tránh thai khẩn cấp này cực kỳ tổn hại thân thể."

Nhân viên cửa hàng mang theo khẩu trang đối mặt Đường Hạo Nam vị Đại Suất Ca này, không kim được nói hai câu, hoàn toàn muốn đẩy mạnh tiêu thụ mà.

Đây là lần đầu tiên cô gặp được người đàn ông đẹp trai như thế đến mua thuốc.

Đường Hạo Nam chỉ nhớ kỹ, thuốc này cực kỳ tổn hại thân thể.

Không muốn thuốc tránh thai thường xuyên, thanh toán xong liền đi, cả người tỏ ra khí thế lạnh lùng, không cùng nhân viên cửa hàng nói nhiều một lời.

Ước chừng hơn một giờ, Đường Hạo Nam trở về, đem một thuốc tránh thai khẩn cấp đưa cho Hạ Nhất Nhiễm, anh lại vẫn sẵn sàng đi rót nước ấm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn kỹ hướng dẫn sử dụng của hộp thuốc, cũng biết cái loại thuốc này có tác dụng phụ nhất định.

Đường Hạo Nam đem ly nước đặt ở trên tủ đầu giường, nhìn có một cái, "12 giờ sau nhớ rõ lại uống thêm một viên, sau này anh sẽ chú ý tránh thai."

Ý của anh là, sau này còn có thể cùng cô...

Hạ Nhất Nhiễm gắt gât đầu, "Em biết, xem hướng dẫn sử dụng rồi." Hiện tại không muốn có con, cũng không phải là một chuyện xấu, cô kỳ thật không nên xoắn xuýt như thế.

Đường Hạo Nam thấy bộ dạng cô thật bình tĩnh, không lại nói thêm cái gì, đi vào nhà vệ sinh. Hạ Nhất Nhiễm uống thuốc xong, lập tức nằm xuống, chỉ nghe đến từ trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy "rào rào", là anh đang tắm.

Qua một hồi lâu, anh ở bên người cô nằm xuống, Hạ Nhất Nhiễm giả bộ ngủ, vẫn không nhúc nhích, Đường Hạo Nam từ phía sau cô, ôm cô vào trong ngực.

Động tác của anh cực kỳ mềm nhẹ, thật cẩn thận, giống như là sợ đánh thức cô.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà giắt giắt đầu, tay chậm rãi dời xuống, nhẹ nhàng mà phủ trên mu bàn tay anh.

Đường Hạo Nam kinh hãi, cô tới cùng đã ngủ hay chưa?!

Liền tỉnh cô chưa ngủ, anh cũng khiến cô ngủ thiếp đi.

Hành trình ở Bắc Kinh tại ngày hôm sau kết thúc, An Lạp đã sớm trở về Sùng Xuyên trước, Hạ Nhất Nhiễm là cùng Đường Hạo Nam cùng nhau trở về, hai người cùng ngồi khoang hạng nhất.

Mới vừa ra khỏi cửa sân bay, Hạ Nhất Nhiễm liền thấy được trợ lý Hứa Thành của Đường Hạo Nam.

Anh ta đi nhanh hướng tới bên này đi tới, vẫn như cũ về mặt bình tĩnh, ung dung, nhưng mà bước chân kia hơi chút toát lên vẻ lo lắng, bại lộ cảm xúc thật của anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm luôn luôn gọi về tùy mặt gửi lời mơ hồ cảm thấy được có cái chuyện gì xảy ra rồi.

Đường Hạo Nam đương nhiên cũng phát giác Hứa Thành lo lắng, anh vẫn như cũ khí định thần nhàn, mang kính râm không nhanh không chậm đi về phía trước.

"Ông chủ!"

"Có chuyện gì?" Đường Hạo Nam trầm giọng hỏi, về mặt lạnh nhạt, Hạ Nhất Nhiễm xuất phát từ lễ phép, quay lưng lại, không muốn nghe đến hai người nói chuyện.

Tầm mắt Hứa Thành nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm

"Có việc nói thẳng!" Đường Hạo Nam trong giọng nói rõ ràng nổi lên không vui, bởi vì Hứa Thành đối với Hạ Nhất Nhiễm phòng bị. Trải qua chuyện tối hôm trước, anh ta hiểu quan hệ giữa Boss nhà anh ta cùng Hạ Nhất Nhiễm đã có thay đổi rồi.

Nếu tổng giám đốc cũng không ngại gì, Hứa Thành đành phải kiên trì mở miệng: "Đường tổng, bệnh viện mới vừa gọi điện thoại tới, nói, y tá buổi sáng phát hiện, phát hiện Đồng tiểu thư..."

"Có ấy xảy ra chuyện gì?!" Đường Hạo Nam không bình tĩnh rống, chỉ vì chuyện có liên quan đến Đồng Y Mộng, mà thân thể Hạ Nhất Nhiễm cũng rõ ràng ngầy ra, một lòng kích động, Đồng Y Mộng, không thể nghĩ ngờ chính là bức tường vô hình chắn giữa cô cùng Đường Hạo Nam.

Anh, lại vẫn là cực kỳ, cực độ ý Đồng Y Mộng, gấp được chuyện liên quan đến cô ấy, người trầm ổn ung dung như anh, có thể nhảy mất mất đi trấn định, ở trước mặt tất cả mọi người, đối với Hứa Thành lớn tiếng chất vấn.

"Y tá nói, nhìn thấy Đồng tiểu thư mờ mắt, sau đó lại nhắm lại, bác sĩ hiện tại đang kiểm tra CT não bộ cùng cộng hưởng từ, hi vọng người nhanh qua đó!" Hứa Thành vội vàng trả lời, khước mắt dư quang nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, cô đưa lưng về phía bọn họ, vẫn không nhúc nhích.

Đồng Y Mộng, mờ mắt rồi..

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, Đường Hạo Nam cũng sợ sệt, chìm vào thất thần trong phủi tóc, giấy lát, từ trong thất thần khôi phục, về mặt hết sức phức tạp, cái gì cũng chưa nói, lập tức rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người khi đó, Đường Hạo Nam đã xuống bậc thang, gần như là chạy, hướng tới chiếc xe thương vụ tới đón bọn họ chạy đi, Hứa Thành cũng đi theo.

Anh một câu cũng không nói với cô liền đi, bỏ lại cô một người cùng một cái vali quần áo đứng đó, thất thần tại chỗ.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm, hung hăng xé rách một phen.

Không sao đâu, vẫn lại là Đồng Y Mộng khỏe mạnh quan trọng nhất, người hôn mê hơn bốn năm, đột nhiên mờ mắt, đây là kỳ tích, cô tại sao có thể ở phía sau ghen chứ?

Cô còn phải tiếp tục vì Đồng Y Mộng cầu phúc, hi vọng cô ấy bình an tỉnh lại mới đúng..

Hạ Nhất Nhiễm kéo vali, dờ dẩn nghĩ như vậy, hai mắt trống rỗng, mấy ngày nay cùng Đường Hạo Nam sớm tối ở chung, lại vẫn rành rành trước mắt.

Nghĩ ở trong xe taxi, cô đeo tai nghe, nghe nhạc, thất thần nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ xe chớp lóe rồi biến mất, suốt quãng đường ngồi trên xe, cả người trống rỗng, cái gì cũng chưa nghĩ, lại giống như cái gì cũng đều nghĩ đến, đầu óc hỗn loạn hờ hững, lòng cũng loạn như xoắn xuyết chi gai.

Đường Hạo Nam chạy tới bệnh viện khi đó, bác sĩ đã vì Đồng Y Mộng làm xong hết các kiểm tra, kết quả kiểm tra còn chưa có.

Đồng Y Mộng lại vẫn giống như trước đây một dạng, an tĩnh nằm trong phòng bệnh giống như thể giới cô tích kia, Đường Hạo Nam nhìn cô ta, một cổ cảm giác có tội dâng lên, trái tim giống lưng đeo Tháp Tự Giá ngàn cân, áp lực đến không thở nổi.

Đờ dần đến gần, ở bên giường ngồi xuống, anh nghiêng người, một đôi con ngươi che kín đau thương càng lúc càng thâm trầm, ngón tay thon dài hơi chút run rẩy chạm vào bàn tay khô gầy của người nằm trên giường kia.

"Mộng Mộng..." Giọng Đường Hạo Nam giống như từ yết hầu trong miệng cổ nặng ra, khô khốc mà cứng ngắc, ít đi thâm tình, hơn vài phần bất đắc dĩ cùng phiền muộn.

Đồng Y Mộng vẫn đang không nhúc nhích, giống người chết.

"Mộng Mộng, em tới cùng là muốn tỉnh lại hay không?" Đường Hạo Nam cười khổ, nhẹ giọng nói, trong con ngươi đen phản chiếu hình ảnh của Đồng Y Mộng, trong đầu hiện lên cô bé đã từng như thiên sứ kia.

Trước kia, anh tin tưởng chỉ có xảy ra kỳ tích, ở bên cạnh đợi hơn bốn năm, một mực chờ cô ta tỉnh lại.

Hiện tại, dường như không kiên định như vậy nữa rồi..

Tháng năm dài đằng đật, một người chờ đợi không có khả năng thực hiện chuyện cổ tích, là cô độc, vạn phần phiền muộn...

Đường Hạo Nam rất sợ, sợ kiên trì không xong, sợ từ chút bị Hạ Nhất Nhiễm cuốn hút, thậm chí sợ Đồng Y Mộng tỉnh lại!

Anh vậy mà đang sợ cô ta tỉnh lại!

Đến rồi!

Đường Hạo Nam bị cái nhận thức này làm cho giắt mình, một đôi mắt thâm sâu lóe ra ánh sáng. "Mộng Mộng, em muốn tỉnh lại, em nhất định phải tỉnh lại! Anh yêu cũng chỉ có em!" Anh trầm giọng nói, âm thanh có phần lớn, tốc độ có chút dồn dập, giống như đang cực lực đuổi đi đi những cái gì nghĩ không nên có kia, cũng là đang đối với Đồng Y Mộng kiên định lòng chính mình!

Theo phương diện tâm lý học, cái này gọi là che dấu chột dạ.

Sau khi nói xong mấy lời này, Đường Hạo Nam rời khỏi phòng bệnh.

Anh mới vừa đi không lâu, từ trong góc rẽ hành lang đi đến một người mặc quần áo y tá, nhưng người này cũng không phải y tá bình thường chăm sóc cho Đồng Y Mộng, bà ta đẩy cửa vào.

Người phụ nữ kia mang theo khẩu trang đến gần mép giường, Đồng Y Mộng, mí mắt chớp chớp.

"Nghe nói con muốn tỉnh lại? Con à..." Giọng người phụ nữ kia trầm thấp vang lên, bà ta cong người, đem cách tay gầy như que củi của Đồng Y Mộng bỏ vào trong chăn.

"Con mau mau chóng tỉnh lại, Đường Hạo Nam gần đây cùng Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ thân mật, bọn họ ở Bắc Kinh chơi mấy ngày, có người lại vẫn nhìn đến Đường Hạo Nam tới hôm qua đi tiệm thuốc mua thuốc tránh thai rồi... Ta thấy bọn họ đã..." Khẩu trang của người phụ nữ kia không có kéo xuống, thấp giọng nói, người nằm trên giường vẫn không nhúc nhích.

"Haizzz... Con nếu mà còn không tỉnh lại, ta thực sự bọn họ cùng một chỗ, đến lúc đó Hạ Nhất Nhiễm mang thai, chỉ sợ hôn nhân của bọn họ liền không bỏ được rồi! Mộng Mộng, con mới đúng là bạn gái Đường Hạo Nam, con sao lại có thể chịu được bọn họ cùng một chỗ?" Người phụ nữ kia tiếp tục đối với người thực vật đang nằm đó kích thích nói, một đôi mắt gần xáo nhìn chăm chăm đưa con gái riêng của mình.

Không có ánh mắt thương tiếc.

"Chỉ cần con tỉnh lại, Đường Hạo Nam hẳn không lại cùng với Hạ Nhất Nhiễm! Mộng Mộng, con phải đoạt lại những thứ thuộc về chính mình!" Người phụ nữ kia lần thứ hai kích thích, hi vọng cô ta mau chóng tỉnh lại.

"Ta còn nghe nói, Đường Hạo Nam hiện tại cực kỳ hướng về Hạ Nhất Nhiễm! Hạ Nhất Nhiễm xin từ chức bị Đường Hạo Nam bác bỏ rồi! Hiện tại xem ra, hai người là thật muốn cùng một chỗ rồi! Mộng Mộng, mẹ không thể bại lộ thân phận chính mình, mẹ đi trước, con gái, con nhất định phải tỉnh lại..." Người phụ nữ kia nói xong, giọng nói có chút ghen ghét, kéo khẩu trang xuống, cúi xuống, tại trên trán tron bóng Đồng Y Mộng, hôn lên, rồi mới vội vàng ra khỏi phòng bệnh.

Bà ta tránh đi CCTV, lặng yên không một tiếng động biến mất ở tại chỗ rẽ.

Trong phòng bệnh không có động tĩnh, trên giường bệnh Đồng Y Mộng, mí mắt chớp chớp, rồi sau đó, một đôi mắt hạnh chậm rãi mở ra, nhìn chăm chấp trần nhà hồng nhạt, hai tay giấu ở trong chăn, sớm nắm chặt thành quyền.

Hận ý sâu sắc, từ trong hai tròng mắt chớp lóe rồi biến mất.

Mấy lời vừa rồi của người phụ nữ kia, chọc thẳng vào tổ kiến trong lòng cô ta!

Bọn họ, vậy mà muốn cùng một chỗ!

Cửa phòng bệnh truyền đến động tĩnh, cô ta lập tức đóng lại hai mắt, trên mặt hận ý gây lút khỏi phục thành bình tĩnh giống như chết...

Là y tá tiến vào kiểm tra phòng, chỉ hỏi chính lại chân, rồi đi ra ngoài.

Mà Đường Hạo Nam thì ở phòng làm việc của vị bác sĩ chính của Đồng Y Mộng, đang nghe bác sĩ trình bày kết quả kiểm tra.

"Y của ông là, cô ấy thật sự có khả năng tỉnh lại?!" Đường Hạo Nam đang nghe bác sĩ nói, kết quả CT não bộ Đồng Y Mộng xong, kích động hỏi

"Đường tiên sinh, trên lí luận là như vậy. Đồng tiêu thư rất cuộc có thể tỉnh lại hay không, vẫn còn xem ý chí của cô ấy, người gần đây nên đến thăm cô ấy nhiều hơn, nói nhiều lời dễ cho cô ấy cảm động, có thể đem cô ấy thức tỉnh." Vị bác sĩ nam đẩy đẩy gọng kính, trầm giọng nói.

Lòng Đường Hạo Nam, gạt mình, ngược lại, gạt gạt đầu.

Không có hưng phấn hoặc kích động, tâm tình trầm trọng rời khỏi bệnh viện, mới vừa lên xe, liền đốt thuốc lá, hung hăng hít khói đặc.

Hứa Thành ngồi ở chỗ kế bên ghế lái nhìn ra được tâm tình Boss nhà mình không tốt, anh khi tâm tình phiền muộn thời điểm, sẽ hút thuốc, bình thường rất ít như vậy.

"Ông chủ... Tôi đã điều tra rõ chuyện người báo tôi làm, năm đó, Hạ gia quả thật muốn cùng Từ Quốc Đồng hợp tác, đêm đó, Từ Quốc Đồng đúng là ở khách sạn kia..." Hứa Thành thật cẩn thận báo cáo rõ ràng chuyện Đường Hạo Nam trước để cho anh ta điều tra, tình hình thực tế Hạ Nhất Nhiệm cùng anh phát sinh quan hệ một đêm kia.

Đang nghe đến lời Hứa Thành nói xong, Đường Hạo Nam mạnh ấn rút tàn thuốc, đem nửa điếu thuốc còn lại ngậm vào trong miệng, hung hăng dùng lực nhấm nuốt!

Mùi vị đắng mà chất này, kích thích đầu lưỡi, dọc theo yết hầu, lan tràn khắp cuốn họng, liền ngay cả một lòng đều là vừa đắng vừa chất...

Mọi người ngai ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Sáu năm sau, kí gửi đến nước Pháp cho cô?

Tình yêu giống như lưu sa

Biết rõ nên trốn nó

Vô pháp tự thoát khỏi

Là ta quá ngốc

...

Lại là ngày mưa, lại là Chủ nhật.

Hạ Nhất Nhiệm ngồi ở ở cạnh cửa sổ sát đất trong của hàng đồ ngọt, một tay chống má, nhìn mưa ngoài cửa sổ tí tách rơi xuống không ngừng, trong cửa hàng đang mở bản nhạc như đang nói lên tâm tình của cô lúc này.

Tình yêu, giống như lưu sa, biết rõ nên trốn nó, nhưng không cách nào tự thoát khỏi.

Từ Bắc Kinh trở về đến bây giờ, đã trọn vẹn một tuần, sau khi ở sân bay hôm đó anh bỏ cô rồi đi, một tuần rồi cô không cùng Đường Hạo Nam gặp mặt một lần.

Có đôi khi, cô thực hoài nghi, mấy ngày âm áp kia có phải chỉ là làm một hồi mộng đẹp khó có được hay không.

Nhưng, loại cảm giác Đường Hạo Nam hôn môi cô, ôm cô đi vào giấc ngủ, cùng cô hoan ái khi đó, là chân thật động lòng người như vậy.

Tô Tiểu Quả đem hai phần Tiramisu đi ra, gặp Hạ Nhất Nhiệm ngồi ở cửa sổ thất thần, thờ dài lắc đầu.

Hai ngày nay cô vẫn thường ngồi ở kia như thế, phát ngốc, ngày hôm qua có khách vào khi đó, cô vài lần đều đã bưng sai món ăn, một bộ dạng thất hồn lạc phách!

"Tình yêu của em à, đây là thất tình sao?!" Tô Tiểu Quả đặt bánh xuống bàn ăn, có ý ở trên bàn phát ra âm thanh, Hạ Nhất Nhiệm mới hoàn hồn, chớp chớp đôi mắt, cũng không ngừng đầu nhìn Tô Tiểu Quả.

"Chỉ cũng chưa từng yêu đương, ở đâu ra thất tình?" Cô cầm lấy thìa bằng bạc, yếu ớt trả lời.

"Có phải hay không, trong lòng mình rõ ràng!" Tô Tiểu Quả buồn bực nói, ở đối diện cô ngồi xuống.

Tô Tiểu Quả quả nhiên là người hiểu cô nhất, câu nói đầu tiên chọc đến nỗi sâu thẳm trong lòng của cô, khẩu thị tâm phi lừa gạt người khác, nhưng chung quy không lừa được lòng của chính mình.

Cô giống như cùng Đường Hạo Nam nói chuyện yêu đương một hồi cực kỳ vội vàng, ngắn ngủi, Đường Hạo Nam còn không có chân chính thừa nhận cô cái người bạn gái này, cô đã "Thất tình" rồi.

"Hắn không là Đường Hạo Nam cái tên cặn bã kia đi?" Tô Tiểu Quả nhìn ra được Hạ Nhất Nhiệm là thật đang khờ sớ, hốc mắt có phản phẩm hồng, cô vội vã hỏi, đối với Hạ Nhất Nhiệm, cô từ trước đến nay không chuyện không thể nói.

"Anh ấy có chỗ nào cặn bã chứ? Lúc này, hẳn là ở bệnh viện canh..." Hạ Nhất Nhiệm quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, lẩm bẩm nói.

Đường Hạo Nam không phải cặn bã, anh đối với cô như vậy, là vì không thích cô. Anh đối với Đồng Y Mộng thâm tình như vậy, không rời không bỏ chăm sóc người thực vật như cô ấy, hơn bốn năm, nếu là người đàn ông khác, sớm buông tha rồi.

Tô Tiểu Quả liền biết, có thể khiến cho Hạ Nhất Nhiệm cái nữ cường nhân này buồn khổ như vậy, cũng chỉ có Đường Hạo Nam rồi!

"Vậy thì càng không nên nghĩ đến anh ta, Hạ Nhất Nhiệm, nên tìm người đàn ông yêu mình thôi! Em thấy Kha Dịch Thần cũng không tệ nha!"

"Kha Dịch Thần? Sao lại nhớ rõ anh ta như thế?"

"Anh ta thường đến cửa hàng chúng ta mua điểm tâm ngọt ak! Anh ta nói, đồ ngọt của cửa hàng chúng ta không thua kém đâu bếp nổi tiếng ở nước Pháp đâu!" Tô Tiểu Quả trên mặt chứa đầy vẻ đắc ý.

Hạ Nhất Nhiệm nhàu mày, "Chỉ cùng Kha Dịch Thần không tình cảm gì cả, hơn nữa, anh cũng đã là người có vợ rồi! Sau này anh ta trở lại, ngăn van lần dừng cùng anh ta tán gẫu đến chuyện của chị, biết không?" Cô nghiêm túc dặn dò Tô Tiểu Quả, chỉ thấy vẻ mặt Tô Tiểu Quả rất không đúng, đáng về cực kỳ kinh ngạc.

"Là nói, anh ấy đã có vợ rồi sao?!" Tô Tiểu Quả truy hỏi, một vẻ khó có thể tin tưởng.

Cô như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiệm cực kỳ ngoài ý muốn, vốn tưởng rằng Tô Tiểu Quả cùng Kha Dịch Thần không quen.

"Đúng, cho nên, chị sau này muốn cùng vị đàn ông có vợ đó giữ một khoảng cách!" Hạ Nhất Nhiệm cười nói, múc một miếng Tiramisu vào trong miệng, hương vị dịu nhẹ của cà phê hòa tan với rượu lan tỏa khắp miệng, đồng thời, hơi chút chua sốt.

Tô Tiểu Quả sau khi hoàn hồn mới ý thức đến, trọng tâm đề tài của các cô trong lúc bắt tri bắt giác, từ Đường Hạo Nam chuyển dời đến Kha Dịch Thần.

"Vậy Đường Hạo Nam kia thì sao, muốn cùng anh ta giữ một khoảng cách hay không? Nếu lỡ như cái cô Đồng Y Mộng đó tỉnh dậy thì sao? Hạ Nhất Nhiệm, chị cũng dừng lại rồi vào nữa!" Tô Tiểu Quả đối với cô dạn dỏ, tuy lời nói rất ác độc, nhưng mà, thật tình vì tốt cho cô.

Không cần Tô Tiểu Quả nhắc nhở, Hạ Nhất Nhiệm cũng hiểu rõ được tình cảnh của chính mình, Đồng Y Mộng nếu như thực sự tỉnh dậy, cô cùng Đường Hạo Nam triệt để trở thành một hồi hải kịch.

Không nên rơi vào tay gãc, không cần phải vậy.

Cô đứng dậy, đi đến một góc của hàng đồ ngọt, nơi đây gần đây buu thiếp bên tường, nơi này đều là thư gửi cho chính mình, khách hàng có thể ở trong này viết một bức thư gửi cho tương lai chính mình...

Cô chọn một tấm buu thiếp, bên cạnh bàn ngồi xuống, bắt đầu viết nội dung, Tô Tiểu Quả không xen vào nữa, thấy cô viết xong buu thiếp kia, đem buu thiếp nhét vào một cái trong phong thư màu râm nắng, phong thư kia là gửi ra nước ngoài, chuyên môn dùng gửi đến nước Pháp.

Tô Tiểu Quả thấy cô bỏ vào chính là trong hộp thư sáu năm sau.

Sáu năm sau, kí gửi đến nước Pháp cho cô?

Ý tứ là, sáu năm sau, cô sẽ ở Paris? Vậy, cô không tính toán cùng với Đường Hạo Nam?

Tô Tiểu Quả trầm nghĩ, thật không biết nên thay Hạ Nhất Nhiễm vui vẻ, hay vẫn lại là khổ sở.

Cô khẳng định cực kỳ yêu Đường Hạo Nam đi, cực kỳ yêu, cũng không thể yêu, mùa vị đó nhất định cực kỳ khó.

Tô Tiểu Quả tuy không yêu đương qua, không thể linh hội khổ sở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm, nhưng mà, cái loại tình tiết câu huyết trong mấy tiểu thuyết ngôn tình cô là xem vô số rồi, cho nên, vẫn lại là có thể hơi chút có thể linh hội.

Ngày mưa, Hạ Nhất Nhiễm bung dù đi trên lối đi hơi chút chật hẹp, chẳng phân biệt được đường xe chạy bên đường, một chiếc xe con màu tối từ bên người cô chạy qua, cô lại vẫn chưa kịp né tránh, bánh xe của chiếc xe con kia chạy ngang qua vũng nước đọng, bắn tung toé lên quần dài màu trắng của cô!

Ảo não xem lẫn chút kích động muốn mắng chửi người, mà chiếc xe màu tối kia lúc này chậm rãi lui lại, tới gần, có thể thấy được thân xe là màu xanh đậm.

Ngày lúc Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ buồn bực khi đó, xe đã đứng ở trước mặt cô, từ tay lái phụ bước xuống một người đàn ông tuổi còn trẻ, không có bung dù, đi đến bên cạnh cửa sau, anh ta đem cửa xe mở ra.

"Hạ tiểu thư, La tổng của chúng tôi mời người cùng uống tách trà."

Cửa xe mở ra, người phụ nữ trung niên trong xe, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa xe, người đàn ông trẻ tuổi kia lễ phép nói, Hạ Nhất Nhiễm nhìn vào người đang ở trong xe, La Kỳ, vợ Kha Dịch Thần.

...

Mưa càng rơi xuống càng lớn, mưa có rừa ở trên cửa sắt đất, hình thành từng dòng nước chảy xuống, bên ngoài phong cảnh là mờ hồ không rõ.

Trà Long Tỉnh thượng đẳng tản ra mùi thơm ngát nhàn nhạt, hơi nóng bóng bốc lên lượn lờ.

Đối diện La Kỳ, phong thái tao nhã, phẩm trà thơm, tóc ngắn già dặn được chải chuốt hết sức sang trọng.

Hạ Nhất Nhiễm không biết bà ta tìm cô là có chuyện gì, xuất phát từ lễ phép, cô không cự tuyệt La Kỳ mời.

Nhưng mà, bị nước bắn bắn tung tóe dính đầy trên quần, điểm này để cho cô mơ hồ cảm giác được đối phương có địch ý. Mà địch ý này, là đến từ Kha Dịch Thần.

Không thể phủ nhận chính là Kha Dịch Thần trước kia quả thật thích cô.

Cho nên, La Kỳ tìm cô, có thể là vì hiểu lầm cô cùng Kha Dịch Thần hay không...

"Nghe nói, Hạ tiểu thư cùng A Thần trước kia là người yêu?" La Kỳ đặt tách trà xuống, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Cho dù người đã bước vào độ tuổi trung niên, nhưng La Kỳ bảo dưỡng cực kỳ tốt, trên mặt không có lấy một nếp nhăn, làn da giàu sáng bóng cùng cân mịn, tuy trắng nõn, cũng không phải trắng tự nhiên, hiển nhiên thường xuyên tẩy trắng cùng chăm da mặt. Trên cổ có vài vòng vân cổ, lộ tuổi tác thật sự của bà ta.

Một cặp lông mày được vẽ tinh xảo, một cặp mắt to mày ngài, ánh mắt lợi hại, hơi toát ra vẻ lãnh đạm, vô hình làm cho người ta một loại cảm giác nghiêm khắc khó gần.

La Kỳ vừa đưa ra vấn đề đầu tiên, Hạ Nhất Nhiễm liền đoán ra được mục đích bà ta muốn gấp cô rồi.

Trần định uống ngụm trà, chậm rãi đặt tách trà xuống, "La tổng, người hiểu lầm, tôi cùng Kha Dịch Thần trước kia căn bản không nói qua yêu đương. Tôi nói chính là sự thật, đừng không tin, hiện tại tất cả mọi người đều là người có gia đình rồi, liên tính trước kia thật sự nói qua, tôi cũng không tất yếu gạt người, đúng không?"

Hạ Nhất Nhiễm trần định nhìn La Kỳ, mặt mỉm cười, giọng đều đều không lớn không nhỏ nói.

Có liên là có, không có liên là không có.

Lời cô nói với La Kỳ là lời nói thật, cũng rất khó hiểu được, La Kỳ tại sao muốn tìm cô hỏi cái chuyện này, chẳng lẽ Kha Dịch Thần không đối với bà ta giải thích qua?

Hay vẫn lại là phụ nữ trung niên đối với tình yêu, đều là mẫn cảm, yếu ớt?

Vị này ở trên thương trường rất có tiếng mạnh mẽ kiên cường giỏi giang, cũng sẽ yếu ớt sao?

Có lẽ, bà ta là thật sự yêu Kha Dịch Thần.

"Nếu như vậy, tôi hi vọng Hạ tiểu thư nên tránh đề bị người khác hiểu lầm, cách A Thần xa một chút, thái độ đối với anh ấy cứng rắn một chút!" La Kỳ lãnh ngạnh nói, phong độ mát đi bình ổn, giống một người phụ nữ đang ghen.

Hạ Nhất Nhiễm coi như là gặp qua vô số kiểu người, giờ phút này, cô nhìn đến chính là một người phụ nữ đối với người đàn ông của mình không có tin tưởng, lòng tràn ngập đề phòng, thậm chí là lòng dạ hẹp hòi.

Có lẽ là tuổi tác chênh lệch quá nhiều, có lẽ là đối với Kha Dịch Thần còn phòng bị, để cho thái độ của bà ta như vậy.

Nói đến cùng, cũng là một người phụ nữ đáng thương.

"La tổng, từ khi Kha Dịch Thần về nước đến bây giờ, trên thực tế, tôi chưa từng chủ động đi tìm anh ta. Tôi không thích anh ta, trước kia chưa từng có, sau này lại càng không có." Thái độ Hạ Nhất Nhiễm kiên định nói, không hy vọng chính mình trở thành kẻ chen chân vào hôn nhân người khác trong mắt La Kỳ.

"Hi vọng cô nói được thì làm được, không cần đem A Thần coi làm phương án dự phòng! Tin tức hôn nhân của cô cùng chồng mình, tôi là rõ ràng!" La Kỳ đối với cô cảnh cáo, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt châm chọc.

Tin tức hôn nhân...

Cái gọi là tin tức, hẳn là, cô cùng Đường Hạo Nam là một cặp vợ chồng bằng mặt không bằng lòng, sớm hay muộn muộn cũng ly hôn đi.

Thì ra mọi người đều biết rồi.

Cô mỉm cười, tự nhiên vì La Kỳ rút tách trà, "Cùng xin La tổng chặt chẽ bắt lấy trái tim Kha Dịch Thần, để cho anh ta không tâm tư tới tìm tôi."

Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải một cô gái dễ bị người ta ức hiếp, La Kỳ châm chọc cô, cô cũng hoàn trả lại một phần, ám chỉ châm chọc La Kỳ còn không có nắm giữ được trái tim Kha Dịch Thần.

La Kỳ sắc mặt hơi chút cương cứng, Hạ Nhất Nhiễm đã đứng lên, "La tổng, cáo từ rồi! Bữa này tôi trả!" Nói xong, hướng quầy thu ngân, bỏ lại La Kỳ một người, như bức điêu khắc một loại ngòi ở kia.

Mưa còn đang rơi, trong lòng cô cũng đang mưa, La Kỳ quay đầu, nhìn cảnh tượng mờ hồ ngoài cửa sổ, nhìn một bóng hình xinh đẹp mờ hồ, từ bên cửa sổ đi qua.

Nếu, bà ta là đàn ông, đương nhiên cũng sẽ thích người giống Hạ Nhất Nhiễm như vậy, tuổi trẻ, tao nhã lại đối với sự nghiệp cùng trên kinh tế có thể độc lập, ba điều sau, La Kỳ bà cũng có được, nhưng mà, thanh xuân, bà ta không còn.

...

Mưa rất lớn, đi không bao xa, quần áo mỏng manh trên người cô gần như bị mưa thấm ướt dính vào người, Hạ Nhất Nhiễm chính đang suy nghĩ đi đâu trốn mưa, lại nhìn đến xéo về bên tay phải đối diện chính là kia bệnh viện rồi.

Đồng Y Mộng vẫn luôn ở bệnh viện, cũng là nơi lần trước cô bị hất Acid Sunfuric...

"A..." Cảnh tay đột nhiên bị người giữ lại, cô kinh hồ, chiếc ô trong suốt trong tay rơi xuống đất, xoay người khi đó, Đường Hạo Nam không biết từ khi nào thì xuất hiện rồi!

Cô gần như là bị anh kéo đi, đẩy vào trong xe!

Mới vừa ngồi yên, Đường Hạo Nam cũng lên xe, an vị tại bên người cô, ném cho cô một cái khăn lông khô màu trắng!

Đáng vẻ người đàn ông chứa đầy vẻ không vui, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, trái tim chấn động. Đường Hạo Nam cũng quay sang, một đôi mắt thâm thúy, nhìn chăm chăm cô, sắc mặt rõ ràng là đang cực kỳ không vui.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Liền tính em còn muốn chạy, anh cũng không cho

Trọn vẹn một tuần không gặp, nhìn Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm có cảm giác dường như cách một đời.

Vẫn lại là khuôn mặt tuấn tú đến mức cốt ghi tâm kia, vẫn lại là hương vị ôn hòa xem lẫn khí trắng bức người, dạy tim cô đập nhanh, cũng đau lòng.

Hai người đối mắt nhìn nhau, mái tóc của cô ướt đầm, nhỏ giọt xuống, trên thân áo somi trắng bị mưa ướt nhẹp, bà vai cùng cánh tay dùng vật liệu may mặc trong suốt, ướt sũng dính ở trên làn da.

Hạ Nhất Nhiễm trước xoay tâm mất, xe còn đang thông thả chạy, còn không có rời xa vùng gần bệnh viện.

Không cần đoán cũng biết, anh là đến thăm Đồng Y Mộng, có lẽ một tuần này đều đã ở bệnh viện trông chừng cô ta.

"Trời đang mưa, em ra bên ngoài chạy loạn cái gì?! Ở nhà không chịu nổi tịch mịch!?" Âm thanh chói tai chứa đầy chàm chọc truyền đến, đâm thẳng vào lòng cô như vậy, trái tim Hạ Nhất Nhiễm đau đến nhủ chặt. Lực sát thương của anh đối với cô so với trước kia mạnh mẽ hơn, bởi vì ái muội kiểu điểm một đêm kia, bởi vì quan hệ giữa bọn họ tiến thêm một nước.

Rõ ràng là tức giận vì cô ra ngoài khi trời mưa, mở miệng nói ra lại là nói khô khan như thế, Đường Hạo Nam cũng vì lời nói và việc làm của chính mình mà áo nảo.

Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, cúi đầu, lấy khăn mặt dùng lực xoa nước còn dính trên tóc.

"Lỡ tai em..." Điếc sao?!

Nửa sau câu không nói ra, anh nóng nảy lại cầm lấy một cái khăn lông khác, thô lỗ xoa xát bà vai cô, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ muốn gây dục nhưng không thể tránh khỏi anh.

Đường Hạo Nam nhớ tới ngày đó tại sân bay, chưa kịp nói với cô một câu, liền đi, trong lòng ít nhiều là có chút áy náy.

Nhưng mà, nãy ngày nay cô chưa từng chủ động đi tìm chính mình, để cho anh cảm thấy được, anh đối với cô không phải cực kỳ quan trọng, cô không để ý gì đến anh!

Động tác của anh nhẹ nhàng, cô chuyển đi, cùng anh giữ một khoảng cách, "Bản thân tôi tự lâu." Cô nhàn nhạt nói.

Đường Hạo Nam áo nảo đem khăn mặt ném vào thùng rác, đốt thuốc, không để ý cô đang ở đây, hung hăng lấy ra.

"Mộng Mộng sao rồi?" Quá một hồi lâu, cô mở miệng, bình tĩnh nói.

Động tác hút thuốc của Đường Hạo Nam hơi cương cứng, quay sang, nhìn cô mặt không chút thay đổi, "Em hi vọng cô ấy như thế nào? Hi vọng cô ấy tình, hay vẫn lại là vĩnh viễn nằm ở kia?!"

Vấn đề này để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ không hiểu, "Tôi hi vọng cô ấy tình, khỏe mạnh sống thật tốt, như vậy, cũng xem như mọi người có một cái kết tốt đẹp." Cô nhìn anh, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, trừng mắt nhìn cô, "Mộng Mộng nếu là tỉnh dậy, em cùng anh..."

Hạ Nhất Nhiễm lòng hung hăng chấn động, ý tứ của anh là, nếu Đồng Y Mộng tỉnh dậy, bọn họ liền kết thúc, đúng không?

Quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, mưa còn đang rơi, lòng của cô đang nhỏ máu, hung hăng quặn đau, hốc mắt nóng lên, cay cay, mũi cũng chua xót, một cổ chất lỏng ấm áp ở trong hốc mắt đảo quanh.

Nói như thế, một đêm kia, anh chẳng qua chỉ là đang đùa bỡn cô.

Mấy năm nay, anh chơi đùa phụ nữ vô số kẻ, thêm cô, không tổn thất gì.

"Tôi hiểu rồi!" Cô có bức nước mắt liền muốn tràn nư quay trở về, quay đầu, nhìn người bên cạnh, chống cô, người đàn ông mãi không thuộc về cô, mỉm cười nói.

"Anh nghĩ rằng tôi sẽ tin tưởng lời anh đã nói, sẽ không cùng tôi ly hôn, mấy lời nói dối kia sao? Anh cho là, tôi là cô bé ngây thơ khờ dại mười mấy tuổi chưa hiểu hiểu sự đời bị anh lừa gạt xoay quanh, đối với anh mong đợi? Nếu Mộng Mộng tỉnh dậy, tôi đương nhiên sẽ rời đi! Cũng mời anh đừng đùa bỡn cảm tình của tôi nữa!" Cô trầm giọng nói, có phần oán hận trừng mắt người đàn ông vô tình lại đáng giận trước mặt!

Không thích cô, không thể đáp lại cô, cũng đừng trêu chọc cô, cho cô hi vọng!

"Nói hay quá nhỉ, tốt như thánh mẫu vậy, bị tôi thương, em thật sự cảm tâm rồi đi?! Tôi thấy đau phải vậy!" Đường Hạo Nam chàm chọc phản bác, lòng cũng đang xé rách.

Mỗi ngày đều đã nhán mạnh nói với Đồng Y Mộng

Mộng Mộng, anh yêu em, mau tỉnh đi.

Nói càng nhiều, liền trở thành máy móc, lặp đi lặp lại không còn chút cảm xúc rồi.

Hiện tại, người để cho anh cảm giác tim đau thắt, là Hạ Nhất Nhiễm trước mặt!

Cái người con gái cứng cỏi bất khuất, yên lặng yêu anh, biết nấu ăn, sẽ cười, sẽ làm loạn, có thể dễ dàng chọc anh nổi giận, là vợ của anh!

Lời của anh nói, để cho Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, "Vậy anh cảm thấy được, nếu Mộng Mộng tỉnh lại, tôi vẫn nên mặt dày mày dạn dựa vào chuyện này bám lấy anh không buông, làm một người xấu xa làm kẻ thứ ba cheng giữa hai người? Tôi nhất định sẽ đi! Đường Hạo Nam! Tôi không phải người đáng khinh khiến người khác không chịu nổi cũng không phải kẻ không biết xấu hổ như anh nhì!" Cô lớn tiếng phản bác, giọng nói đang run run.

Cô quá u mê, cho rằng đêm hôm đó có thể thay đổi cái gì, kỳ thật cái gì cũng chưa đổi!

Đường Hạo Nam vẫn lại là người đó coi cô như cận kề gié rách không cần đến, đối với cô lãnh khốc vô tình.

"Liền tính em còn muốn chạy, tôi cũng không cho! Trò chơi này muốn chơi đùa ra sao, là do tôi định đoạt! Hạ Nhất Nhiễm! Em không tư cách nói đi hay là ở, hiểu chưa?!" Anh ném đi tàn thuốc, hưởng cô lạnh giọng rống.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế, bá đạo.

Anh trời sinh vương giả, tại thượng giới hô phong hoán vũ, cho tới bây giờ liền không có thứ anh không chiếm được, chỉ có anh không muốn.

Hạ Nhất Nhiễm không có lại cùng anh chống đối, như vậy, chỉ biết càng thêm chọc giận cái con sư tử tự tin thái quá mà còn đang phát điên này thôi.

Mà cô cũng càng thêm khắc sâu nhận thức rằng, Đường Hạo Nam đối với cô, căn bản không có tình yêu, chỉ là ham muốn tình dục nhất thời không khống chế được cùng dục vọng chiếm hữu mà thôi.

Cô càng là phản kháng, anh càng muốn khống chế cô.

...

Chiếc xe tại bãi đỗ xe tăng hầm nơi căn hộ của anh dừng lại, Đường Hạo Nam xuống xe, Hạ Nhất Nhiễm sau khi xuống xe, bị anh thô lỗ lôi kéo vào thang máy.

Căn hộ của anh, giống như trước kia một dạng, hoang vắng, trống trải, cũng không nhuộm bụi trần.

"Đi vào phòng tôi tắm rửa, thay quần áo khô!" Đường Hạo Nam hướng cô vênh mặt hất hàm sai khiến, nhìn quần áo cô ẩm ướt, lo lắng cô nhiễm lạnh cảm mạo.

Hạ Nhất Nhiễm như con rối một dạng, đi phòng ngủ của anh, không trở ra, Đường Hạo Nam uống vào ly Whisky, đi vào tìm cô, cửa toilet bị cô khóa trái, anh vào không được!

Cô đối với anh, không quen rồi...

Đường Hạo Nam đột nhiên cực kỳ hoài niệm lúc còn ở Bắc Kinh cảm giác cùng cô đi dạo phố khi đó, bị cô lôi kéo cánh tay, đi ở khắp các đường phố, cô cả ngày tươi cười, lôi kéo anh xếp hàng dài mua nước, cùng ăn vặt, hướng anh đầu mỗi lần nũng..

Trong phòng tắm tất cả đồ dùng tắm rửa thuộc về hương vị nam tính của anh, phần lớn dùng hơn phân nửa, có thể thấy được anh thường ở nơi này.

Nơi này cách bệnh viện rất gần, thuận tiện cho anh đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng.

Từ từ nhắm hai mắt, tùy ý để vôi hoa sen cọ rửa chén mình, nếu không phải sợ nhiễm lạnh cảm mạo, cô rất muốn hưởng nước lạnh, gội tinh sự ngứa ngáy của chính mình!

Biết rõ cùng Đường Hạo Nam là sai lầm, vậy mà lại vẫn trầm luân trong đó!

Tình cảm từ tận đáy lòng cho dù dùng hết lý trí đi khắc chế, cũng không cách nào thật sự từ bỏ.

Cô mâu thuẫn, gầy dựa, thống khổ.

Trên mặt nước chảy thành dòng, đã phân không rõ là nước hay vẫn lại là nước mắt.

Cô vẫn không ra ngoài, lúc đó, sắc trời đã sập tối, mưa còn đang rơi, Đường Hạo Nam lại nhìn về phía cửa phòng, vẫn lại là không bắt luận cái động tĩnh gì.

Cái người phụ nữ chết tiệt này, rốt cuộc đang làm sao?!

Cuối cùng vẫn lại là nhện không được đẩy ra cửa phòng, anh vọt đi vào, cửa phòng tắm là mở ra, nhưng mà, trong phòng tắm căn bản không có bóng dáng Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Nam buồn bực, anh rõ ràng vẫn canh chừng ở bên ngoài, căn bản không gặp thấy cô ra ngoài.

Đang muốn ra khỏi phòng, nghĩ tới ban công phòng ngủ, lập tức đi tới.

"Hạ..." Mối vừa bước qua, nói còn chưa nói xong, liền thấy được Hạ Nhất Nhiễm toàn thân màu trắng, mái tóc quần buông xuống, cuộn mình ở trên trên sofa ngoài ban công, hai tay cô ôm đầu gối, hai mắt nhìn ngoài cửa sổ, vẫn không nhúc nhích, phảng phất lâm vào trong trầm tư.

Bóng dáng của cô là cô đơn, bi thương, lộ ra một loại cảm giác cô độc làm người thương tiếc, khiến cho anh không nhịn được đi đến bên cô...

"Em đang suy nghĩ cái gì?" Giọng nói trầm thấp mà dài dàu từ tính của người đàn ông ở trên đỉnh đầu vang lên, Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới ý thức đến, Đường Hạo Nam không biết từ lúc nào đã đi tới bên cạnh mình.

Trong không khí phảng phất hương vị mùi thuốc lá.

"Không nghĩ gì cả." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, ngẩng đầu nhìn nhặt, mặc trên người đồ của Đường Hạo Nam từ trong tủ quần áo tìm được, áo sơmi cùng với quần short màu trắng gạo.

"Em đang giận anh sao?!" Đường Hạo Nam chịu không nổi sự lãnh đạm của cô, đi tới trước mặt cô, trên cao nhìn cô, giọng hỏi.

"Tôi tại sao phải giận anh?!" Vẫn như cũ là giọng điệu không mặn không nhạt, mặc dù mặt không chút thay đổi, lại làm cho người ta một loại cảm giác châm chọc.

Bởi vì anh cảm thấy được đối với cô có phần áy náy, cho nên mới cảm thấy được cô đang tức giận!

Đường Hạo Nam ngồi xổm người xuống, tầm mắt vừa vặn cùng cô giao nhau, hai người mặt đối mặt, khoảng cách rất gần, Hạ Nhất Nhiễm xoay tầm mắt, không nghĩ muốn nhìn anh, cảm lại bị anh giữ lại, chuyển qua, đối mặt chính mình.

"Anh buông ra!"

"Còn nói không tức giận?" Nhìn khuôn mặt cô trắng nõn lộ vẻ không vui, anh trầm giọng hỏi.

Cô gầy dựa, tay anh càng dùng lực, hai má của cô bị anh giữ đến cổ đầu hồng ngấn, Đường Hạo Nam đau lòng, lập tức buông ra, hai tay dè lại hai vai của cô.

"Tôi không tức giận anh cái gì cả! Đường Hạo Nam, mời anh sau này không cần lại trêu chọc tôi!" Hạ Nhất Nhiễm lần này thực tức giận, gắt gao trừng mắt với anh, kiên định quát khê!

Tròng mắt phấp phồng, lòng đang thất lại.

"Anh muốn phụ nữ chỉ cần vung tay đã có cả tá rồi! Nê tình trước kia chúng ta là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, có thể đừng tới đùa bỡn tới đùa bỡn hay không! Có thể hay không?!" Cô lại rống, nhìn anh chăm chăm, trong con người đen tuyền lóe ra chấm nhỏ hào quang.

Thay vì nói là phần nộ mà gào rống, không bằng nói là hướng anh cầu xin.

Anh là độc, là cô muốn không nổi, không thể đụng vào độc.

Anh chỉ cần hơi chút đối tốt với cô, cô sẽ trầm luân, không cách nào tự thoát khỏi.

"Em cho rằng anh đang đùa bỡn em?!" Đường Hạo Nam tức giận rống, cả trái tim cũng chấn động.

"Chẳng lẽ không đúng sao?! Chỉ cần Mộng Mộng tỉnh..."

"Cô ấy hẳn không tỉnh dậy! Căn bản sẽ không tỉnh!" Đường Hạo Nam cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm nói, lớn tiếng phản bác.

Một tuần này, anh dựa theo yêu cầu của bác sĩ, không ngừng nói chuyện với Đồng Y Mộng, kết quả là, cô ta vẫn là cái người thực vật nằm ở đó, không có nửa điểm đáp lại.

Nào có cái kỳ tích gì!

Căn bản không có khả năng xảy ra!

Cô ta nếu là tỉnh, đã sớm tỉnh dậy.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn anh, "Thật sự không có khả năng tỉnh dậy sao? Bác sĩ là nói như thế nào? Ừm..."

Anh đột nhiên ngăn chặn môi của cô, nuốt sống lưỡi của cô...

Đường Hạo Nam không nghĩ muốn nhắc đến Đồng Y Mộng, một chút cũng không muốn nghĩ, anh đã biết được chân tướng năm đó, Hạ Nhất Nhiễm không phải cố ý phá hoại anh cùng Đồng Y Mộng.

Gờ phút này, chỉ nghĩ muốn cùng với cô!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh hôn đến toàn thân nóng lên, căn bản không còn khí lực phản kháng, thân thể bị anh ôm lấy, anh ngồi xuống ghế sofa, cô ngồi ở trên chân anh, anh giữ lấy gáy cô, hai người cuồng nhiệt hôn môi, hai tay của cô từ từ ôm lấy cổ anh, hôn trả càng nhiệt tình...

Mang theo đau lòng cùng khát vọng đối với anh, hôn hôn, nước mắt cũng chảy ra, đã ướt ướt gương mặt anh.

"Sao lại khóc nữa rồi?" Buông ra khi đó, anh thở hồng hộc hỏi, giữ lấy mặt cô, trán áp lên trán cô.

Tim Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh, cúi thấp đầu, không chịu nhìn anh.

Nghe anh ôn nhu, quan tâm mà nói, mũi càng mặt mũi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 42: Sao lại có máu?

"Anh đừng đụng chạm em." Cô khàn giọng nói, thái độ lãnh đạm, xoa xoa nước mắt, liền muốn đứng dậy, bị Đường Hạo Nam cưỡng thế giữ chặt ngồi ở trên đùi.

"Em vừa mới rõ ràng thật nhiệt tình hôn trả anh!" Đường Hạo Nam chắc chắn nói, tay trái giam cầm eo của cô, tay phải giữ mặt cô.

Cô rốt cuộc đang giả vờ đáng thương hay vẫn lại là để ý anh?

Trong tiềm thức của anh, càng tin tưởng về sau. Nhìn đáng vẻ cô rơi nước mắt, thực có chút đau lòng. Cô từ trước đến nay không phải một người thích khóc, là người con gái yếu đuối, hiện tại thường xuyên khóc như thế, nhất định là kiên cường lâu lắm.

Mà anh từ trước đến nay là một người tự tin thậm chí có chút tự phụ, không có người con gái anh chinh phục không được, từ trước đến nay chỉ có anh không muốn.

Trước khi phong Đồng Y Mộng, Đường Hạo Nam từng có không ít phụ nữ. Khi đó Hạ Nhất Nhiệm còn không đến hai mươi tuổi, vẫn thăm mẩn anh, tro mắt nhìn anh đối phụ nữ như thay quần áo, mãi đến khi anh gặp Đồng Y Mộng.

Cái người đàn ông phong lưu phóng khoáng như Đường Hạo Nam, biến hóa nhanh chóng, thành si tình, một lòng không đổi.

Cũng là người đàn ông dễ cho Hạ Nhất Nhiệm càng thêm mê luyến.

"Đáp lại anh thì lại như thế nào?" Hạ Nhất Nhiệm cười lạnh, ánh mắt nhàn nhạt rơi vào trên khuôn mặt tuấn tú của anh.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, ngón cái thô ráp nhẹ nhàng mà lướt trên da thịt non mịn của cô, ôn nhu xen lẫn thô ráp, đập dòn lại tê dại.

"Tại sân bay bỏ lại em, là anh không đúng. Bất quá, em là một người trưởng thành, từ sân bay về nhà, nên là không có cái khó khăn gì đi? Anh không thích phụ nữ đối trá, bám người." Đường Hạo Nam liền là đáng giận như thế này, cho dù đang giải thích, cũng có thể nói được đường hoàng như vậy!

"Đường Hạo Nam, anh chẳng lẽ không biết em để ý chính là cái gì sao?" Hạ Nhất Nhiệm buồn cười hỏi lại, bất mãn trừng mắt với anh. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo

Cô để ý nhất chính là, khi anh gặp được chuyện liên quan đến Đồng Y Mộng, liền nhìn cũng không nhìn cô liếc mắt một cái đã bỏ chạy, đến câu trả lời thỏa đáng đều không có.

Cô không tin anh không biết, chỉ là đang cố dối di trọng điểm, Đường Hạo Nam bị lời cô nói làm cho ngậm miệng.

"Anh đừng giải thích, em biết, đối với anh mà nói, chỉ là nghĩ muốn chinh phục em, cũng không coi em như vợ của anh hoặc chỉ coi em như người bạn giường. Nếu làm không được, cũng đừng lại dây dưa không dứt, đến lúc đó, đúng hẹn ly hôn..."

"Anh lập lại lần nữa! Không li hôn!" Đường Hạo Nam giận, ngắt lời cô, lập tức, giữ lấy cầm cô, lại ngăn chặn mọi cô.

Nghe một câu này của anh, nháy mắt giống ăn viên thuốc an thần, Hạ Nhất Nhiệm tìm đập nhanh, bị anh hôn, tâm lại cuồng run rẩy, anh nói, đến cùng phải thật sự hay không?

Cô giống một đám bèo, trên mặt sóng bất lực trôi nổi, không có gốc, không có điểm dừng không nơi nào cần đến, lại phi thường khát vọng ở mãi trong lòng anh...

Nụ hôn, càng lúc càng kịch liệt. Từ từ điểm điểm đốt cháy.

Mưa bên ngoài vẫn còn tiếp tục bay lả tả, trên cửa sổ sát đất từng dòng nước dần dần trượt rơi xuống, hình thành bức màn thiên nhiên, che giấu một màn ái muội kiều diễm trên ban công.

Áo soni trắng bị kéo xuống, nút thắt cũng bị cởi ra toàn bộ, lộ ra bờ vai trắng nõn mẽ người, mái tóc xoắn toán loạn buông xả bên vai, cô ở trên sofa xinh đẹp động lòng làm cho người ta nín thở.

Bụng dưới đau đớn càng ngày càng rõ ràng, Hạ Nhất Nhiệm cau mày, miệng phát ra âm thanh trầm ngâm thống khổ, ấn ấn cảm giác có chút không thích hợp, nhưng mà, cô như vậy, ở trong mắt Đường Hạo Nam, là đang động tình, càng thêm vội vàng kéo xuống quần short dần dần rộng thùng thình trên người cô, bàn tay to lớn chen lịch đi vào...

"Đáng chết!" Khi anh cảm giác được dịch mật ướt át của cô khi đó, ướt át trên ngón tay thực ra là máu tươi! Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Hạ Nhất Nhiệm giương mắt, nhìn về mặt áo nã anh, cũng thấy được trên đầu ngón tay anh là máu

"Sao lại có máu!?" Anh mới vừa hỏi xong, đã biết đến đáp án, áo nã vỡ ót, "Em tới kỳ cũng không nói cho anh biết!?" Người đàn ông áo nã rửa thậm một tiếng, rút khăn giấy, lau đầu ngón tay dính máu tươi

Hạ Nhất Nhiệm sớm đứng lên, một tay ôm bụng, vội vàng chạy vào phòng ngủ, chạy đi toilet.

Trải qua kiểm tra của cô, quả thật là tới kỳ kinh nguyệt rồi!

Sao lại đến sớm nhiều ngày như vậy?

Không khỏi nghĩ đến tác dụng phụ của loại thuốc tránh thai khẩn cấp kia, nhiều loạn thời gian hành kinh, cho nên...

Một chút cũng không có chuẩn bị, liền ngay cả băng vệ sinh dự phòng cũng chưa mang, cô đứng ở bên cạnh bồn cầu, trong lúc này cô phần không biết làm sao, bụng lại vẫn đau được khó chịu, so với vừa mới càng đau rồi.

Cô từ trước đến giờ đến kỳ hành kinh đều cực kỳ đau bụng, mỗi lần đều phải chịu đủ hành hạ.

Trước lót giấy vệ sinh tạm, cô ra khỏi nhà vệ sinh, Đường Hạo Nam liền đứng trong phòng ngủ, vẻ mặt thoải tha, giống như có thiếu anh mấy ngàn vạn vậy.

"Em phải đi về rồi." Cô nhìn anh, nhàn nhạt nói một câu, bộ dáng không nóng không lạnh.

Cái người phụ nữ chết tiệt này!

"Em vừa mới có ý trêu chọc anh! Đem anh 'treo lên', lại hắt chút nước lạnh!" Đường Hạo Nam lần lần gần gần, đối với tức giận trách cứ. Miếng thịt béo trước miệng đột nhiên bay mất, anh có thể không tức sao?!

Cái người đàn ông không phân rõ phải trái này, rõ ràng là cường hôn cô trước mà?

Bụng một trận quặn thắt, cô đau đến nhu mảy, hít một ngụm khí lạnh, "Đây là vừa tới, em không nghĩ muốn cãi nhau với anh, em phải đi về rồi!" Hạ Nhất Nhiệm gần như là cắn răng nói câu kia, vượt qua anh, đi ra cửa.

"Em cho anh là đồ ngốc sao?!" Anh không tin, tiếp tục đuổi theo chất vấn.

Cô bị anh ngăn lại, Hạ Nhất Nhiệm gần như là khom người, sắc mặt trở nên trắng bệch, "Còn không phải bởi vì lần trước uống thuốc tránh thai, thời gian hành kinh bị lộn xộn rồi! Chẳng thể thì em cũng không đến nỗi cả chính mình đến thời gian hành kinh đều đã không chuẩn bị! Em hiện tại đến băng vệ sinh đều không có!"

Đau bụng, còn bị anh hiểu lầm, cô cũng phát hỏa lớn, một mặt tính cách khác bị kích thích bạo phát, hướng anh rống to.

Đường Hạo Nam bị Hạ Nhất Nhiệm rống được sững sờ, trong nháy mắt đó, bị tính tình bạo phát của cô dọa đến chỗ.

Hạ Nhất Nhiệm lại vòng qua anh, đi ra cửa. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Trên người lại vẫn mặc quần áo Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam coi như triệt để hiểu được, bởi vì tác dụng phụ của thuốc tránh thai, dẫn đến thời gian hành kinh của cô hỗn loạn, mà cô cũng là mới biết được, hơn nữa không hề chuẩn bị!

Còn chưa đi đến chỗ cửa ra vào cánh tay Hạ Nhất Nhiệm, bị Đường Hạo Nam kéo lại.

"Em trở về đây!" Anh trầm giọng quát, lôi kéo cô, ấn cô xuống một bên trên sofa.

Hạ Nhất Nhiệm thật sự không nghĩ muốn cùng anh tranh chấp, hoặc là nảy sinh xung đột gì, cô không nói một tiếng ngồi ở kia.

Đường Hạo Nam ở trước mặt cô ngồi xổm xuống, "Bên ngoài đang mưa, em định vẫn mặc bộ quần áo này đi ra ngoài?"

Anh ôn tồn hỏi, nhìn sắc mặt cô trắng xanh cùng động tác tay cô đang khẽ vỗ về bụng mình, biết cô đang đau bụng kinh.

Là thanh mai trúc mã bên nhau từ nhỏ đến lớn, toàn bộ những chuyện Hạ Nhất Nhiệm đã từng trải qua, anh đều đã rõ như lòng bàn tay.

Liền ngay cả cô lần đầu tiên có kinh, anh cũng đều đã rõ ràng, một lần kia...

(Hồi ức quay chậm)

Hạ Nhất Nhiệm khi đó vào cấp hai cùng Đường Hạo Nam học chung một trường trung học, anh lớn hơn cô hai tuổi, cô năm nhất, anh năm hai.

Đó là năm nhất cấp hai mới vừa khai giảng không lâu, vào chạng vạng một hôn tan học.

Người trong phòng học đều đã về gần hết, chỉ còn lại có mấy học sinh đang trực nhật, đang chuẩn bị quét rác.

Đường Hạo Nam ở bên ngoài phòng học đợi thật lâu cũng không thấy được Hạ Nhất Nhiễm đi ra.

Anh có phần không kiên nhẫn vào phòng học của cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Cái con bé ngu ngốc này sao còn không đi?!" Nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn ngồi ở trên ghế, cúi đầu đang làm bài tập, thiếu niên Đường Hạo Nam tức giận gào lên.

Thiếu niên 15 tuổi, thân cao đã mét tám, anh mặc quần Jeans màu xanh wash bạc màu, áo sơ mi trắng tinh, ngay ngắn chỉnh tề, khuôn mặt tuấn tú thon gầy, hình dáng rõ ràng.

Hai nữ sinh khác hâm mộ nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cho dù Đường Hạo Nam mắng cô "Ngu ngốc", các cô cũng hiểu được, Hạ Nhất Nhiễm thật hạnh phúc.

Mỗi ngày đều cùng hotboy Đường Hạo Nam cùng nhau đi học, lại cùng tan học.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn Đường Hạo Nam đứng ở chỗ không xa, vẻ mặt không vui, vẻ mặt cô có chút xấu hổ, "Em còn có cái ghi chép vẫn chưa xong, anh đi trước đi."

"Em nói nhầm cái gì?! Không làm xong về nhà không làm được sao?!" Đường Hạo Nam nói xong liền đi đến vị trí bên cạnh cô, bắt đầu dọn dẹp sách vở trên bàn học của cô.

Hạ Nhất Nhiễm tay lên lút ôm bụng, bụng dưới một cảm giác dính dính khó chịu, trên trán thấm ra một tầng mồ hôi lóng lánh trong suốt.

Đường Hạo Nam động tác thô lỗ đem sách vở nhét vào trong túi xách của cô.

Túm lấy cánh tay nhỏ nhắn mảnh khảnh trắng nõn của cô, liền muốn đứng dậy, Hạ Nhất Nhiễm một cánh tay kia giữ lấy nếp bàn, "Em hiện tại không đi!"

Cô ảo não nói, mấy nhũu chặt lại.

Đường Hạo Nam nhận thấy được Hạ Nhất Nhiễm không thích hợp, buông lỏng cánh tay của cô ra, nhìn về phía hai nữ sinh đang quét rác, hướng các cô trừng mắt, bọn họ vội vàng ra khỏi phòng học.

"Em tới cùng xảy ra chuyện gì?"

"Em... Em..." Cô ấp a ấp úng, tới cùng là thiếu nữ mới lớn, da mặt mỏng, mà còn là lần đầu tiên, đương nhiên khấn trương, đôi má trắng nõn đã ửng đỏ, màu hồng nhạt như hoa đào tháng ba.

"Em ấp a ấp úng với anh để làm chi?!"

"Em, vậy em bản rồi!" Kiên trì, cô cúi đầu nói.

"Chỗ nào bị bản?!" Đường Hạo Nam đánh giá chiếc váy trắng liền thân trên người cô, nhẹ giọng hỏi, tầm mắt hữu ý vô ý rơi vào bộ ngực vừa mới bắt đầu phát dục của cô. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Thiếu niên nhất thời cảm giác được yết hầu có chút khó nóng xà lạ, anh nuốt một ngụm nước bọt.

"Mặt sau." Giọng cô như muỗi kêu.

Khi Đường Hạo Nam nhìn đến phía sau váy có một khối lớn vết máu màu đỏ khi đó, đầu óc oanh một tiếng, lo lắng cho rằng cô bị thương chỗ nào rồi!

"Không phải đâu... Kinh nguyệt của con gái thôi." Cô vội vã giải thích.

Khi anh phản ứng kịp khi đó, khuôn mặt tuấn tú cũng nhuộm lên một mảnh ửng hồng!

Ngược lại nữ nọ cười, "A, tiểu nha đầu trưởng thành rồi!" Anh cũng chiều nói, xoa xoa đầu cô, Hạ Nhất Nhiễm đỏ mặt cúi đầu, (ăn luôn cũng được đó anh =))

Ngay đó, cô là được Đường Hạo Nam che chở ra khỏi phòng học, anh cố ý gọi lái xe tới đón bọn họ, giúp cô mua một bộ quần áo, ở khách sạn thay xong mới về nhà.

Anh lại vẫn tự mình giúp cô mua một gói băng vệ sinh!

(Hồi ức kết thúc)

"Em ở đây! Dưới lầu liền có cửa hàng tiện lợi, anh giúp em đi mua băng vệ sinh! Còn cần cái gì? Liền mua cho em!" Giọng người đàn ông trầm thấp vang lên, mắt Hạ Nhất Nhiễm lộ ra nghi hoặc nhìn anh, quả thực khó có thể tin.

Anh sẽ có lòng tốt như thế?

Cô ngo ngác nhìn anh, Đường Hạo Nam lườm cô một cái.

"Loại chuyện này trước kia anh cũng không phải chưa làm qua, em là cái người phụ nữ không tim không phổi, không chịu để tâm!" Anh trầm giọng trách cứ cô một câu, lập tức đứng lên.

Những lời này, mang theo ái muội, lộ ra vô cùng thâm thiết.

Quả thực có thể đem ngăn cách vài năm giữa bọn họ xóa đi, trực tiếp trở lại thời gian tốt đẹp của bọn họ...

Không đợi cô trả lời, anh liền đi đến cửa.

Anh đi thật rồi..

Quá thật lâu, cô mới hoàn hồn, trong phòng trống không, nào còn có bóng dáng Đường Hạo Nam.

Miệng cô chậm rãi cong lên, hiểu ý nữ nọ cười, lắc đầu, trong đôi mắt lóe ra lệ quang..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Đã lâu quan tâm

Trước khi Đường Hạo Nam chưa gặp được Đồng Y Mộng, cô cho rằng, Đường Hạo Nam sớm hay muộn có sẽ có một ngày nhìn đến cô người luôn ở bên cạnh anh, một năm rồi lại một năm. Anh sớm hay muộn sẽ phát hiện cô đối với anh là tốt nhất, phát hiện cô thích anh.

Kỳ thật khi đó, anh đối với cô cũng cực kỳ tốt.

Chua sột cươi cười, xoa xát nước mắt, cô ôm đầu gối ngồi ở trên ghế sofa, lòng tràn đầy chua xót, cảm khái vận mệnh lại trở treu như vậy.

Dưới căn hộ chung cư của anh liền có cửa hàng tiện lợi mở cửa 24 giờ, nhưng mà, nhà thuốc thì ở khu gần đó, trời vẫn còn mưa, Đường Hạo Nam bụng dù đi qua màn mưa, đi bộ hơn một km, đi đến hiệu thuốc mua cây ich mẫu trùng tề. Lại đến siêu thị gần đó mua đậu đỏ, đường đỏ cùng gừng.

Thân thể của cô, anh hiểu rất rõ.

Mỗi lần đến kỳ hành kinh, có thể đau đến ở trên giường lăn lộn, mỗi lần đều phải uống cây ich mẫu, uống nước đường đỏ.

Cô tại Hạ gia không được yêu thương. Cố Tú Văn coi cô như cái đinh trong mắt, đương nhiên sẽ không giống như mẹ ruột chăm sóc con gái mình như vậy, thậm chí còn không cho người làm chăm sóc Hạ Nhất Nhiễm.

Nhưng cô còn có anh người anh trai vừa là người bạn này chăm sóc.

Đường Hạo Nam còn nhớ rõ, mỗi lần cô đến kỳ hành kinh, anh đều đã phân phó phòng bếp hầm cháo cho cô, nấu nước gừng đường đỏ, buộc cô uống xong cây ich mẫu trùng tề.

Về sau, anh có Đồng Y Mộng là bạn gái, việc này, liền không làm cho cô nữa, bởi vì, Đồng Y Mộng sẽ ghen.

Đường Hạo Nam ở nửa giờ sau mới trở về, chưa kịp đi thay quần áo ẩm ướt trên người liền đi nấu cây ich mẫu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh đi tới, vốn là, một gói băng vệ sinh bị anh vứt ở trên ghế sofa, động tác cực kỳ thô lỗ, một ly nước ich mẫu nóng hôi hổi bị anh đặt ở trên bàn trà.

Một ly ịch mẩu nóng hổi khói bay nghi ngút, hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của cô, nhìn nó, có một loại cảm giác đã lâu không có cảm nhận được.

Quá khứ từng màn đã qua, như cuồng phong mà đến...

Đường Hạo Nam cẩn thận nhìn chăm chăm phản ứng của Hạ Nhất Nhiễm, cô có cảm động hay không, cô đang nhớ lại những chuyện trước đây hay không.

Chỉ nhìn đến đáng về cô vẫn lại là trầm mặc, không bao lâu, hồi thần, lập tức cảm lấy băng vệ sinh trên sofa, thần tốc đứng dậy, đi vào nhà vệ sinh.

Đến câu "Cảm ơn" đều không có, người phụ nữ chết tiệt này!

Đường Hạo Nam bắt mắt, đi phòng ngủ chính mình thay quần áo.

Ra ngoài khi đó, chỉ thấy cô đã ngồi trên sofa ở cửa sổ, hai tay bụng lý thủy tinh, vẫn không nhúc nhích nhìn bên ngoài.

Không biết cô suy nghĩ cái gì, anh đi phòng bếp.

Nước gừng đường đã nấu xong, lúc anh đi ra, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn cuộn mình ở trong ghế sofa, sắc mặt tái mét, từ từ nhắm hai mắt, hai tay ôm bụng.

"Nhiễm Nhiễm?" Anh nhẹ giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm hoảng sợ mở mắt.

Vừa mới rồi là cô nghe lầm sao?

Anh là có bao nhiêu lâu không gọi cô như vậy rồi hả?

"Nhân lúc còn nóng mau uống đi!" Đường Hạo Nam cũng ý thức được chính mình vừa mới thuận miệng gọi tên ở nhà của cô, có phần không được tự nhiên, tận lực tăng thêm ngữ khí.

Hạ Nhất Nhiễm bung lên bát nước đường đỏ tía ra hương vị nồng đậm, nhân nhát mở miệng: "Cảm ơn "

Là ngữ khí bình tĩnh cực kỳ khách sáo.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, cực kì bất mãn.

Cũng thật là kỳ quái, cô không nói cảm ơn, anh khó chịu, nói, anh càng tức giận.

Ánh đứng ở một bên, nhìn cô đem nước gừng nóng hổi hổi uống xuống.

Thời tiết khô nóng, uống vào một chén trà nóng, nóng đến có phần đỏ mỏ hôi, từng dòng nước ấm hướng bụng tuồng xuống, không biết là tác dụng tâm lý hay vẫn lại là vì cái gì khác, cảm giác không đau như vậy rồi.

"A..."

Thân thể đột nhiên bị anh ôm lấy, cô giật mình, Đường Hạo Nam ôm thân thể không nặng hơn năm mươi kg của cô, thần tốc đi vào phòng ngủ.

Cô bị anh đặt ở trên giường, kéo qua chăn, qua loa che ở trên người cô, Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, tuy anh xem ra rất tức giận, nhưng mà, tự mình đi mua băng vệ sinh giúp cô, mua thuốc, lại tự mình vì cô nấu nước gừng đậu đỏ...

Đây không phải quan tâm, thì là cái gì?

Mà còn là đã lâu quan tâm, dường như cách một đời người.

Từ khi anh gặp được Đồng Y Mộng về sau, cô liền không được những thứ đãi ngộ này rồi.

Cô nằm xuống, Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, mâu quang truyền lưu, sóng tình triều động.

"Anh mặc kệ em, em ngủ một hồi." Lời ở trong lòng, vẫn lại là không nói ra, lãnh đạm nói một câu, nhắm mắt.

Đường Hạo Nam tức giận, muốn mắng cô hai câu, vẫn lại là không nhẫn tâm, sập cửa đi ra ngoài!

Cô vẫn lại là không xác định, cùng anh có thể làm vợ chồng lâu dài hay không, ừ như Đồng Y Mộng tình duyên thì sao? Huống chi, Đường Hạo Nam chưa từng nói qua thích cô, càng miễn bàn đến yêu cô rồi. Trong lòng anh nhất định vẫn yêu Đồng Y Mộng, cho nên, cô còn phải cố gắng bình tĩnh, không cần nhất thời âm mưu, kích thích đối với anh giao phó toàn bộ!

Bụng vẫn lại là đau, từng đợt cuộn thắt lại, vừa đau đớn vừa trường lại khó chịu.

Cô ôm, cuộn mình trên giường, lăn qua lộn lại, cùng "lăn lộn" không cái gì khác nhau.

Hầm nổi cháo, gọi người đưa com cùng đồ ăn đến, anh chỉ nấu một nồi cháo đơn giản, lo lắng tiến vào phòng ngủ xem cô.

Ai biết được cô cũng không ngủ, mà là đang ở trên giường lăn qua lộn lại, miệng phát ra tiếng rên rĩ thống khổ hư hư thực thực rất nhỏ.

"Em là đang già bỏ đáng thương sao?! Trước kia không phải không nghiêm trọng như thế sao?!" Đường Hạo Nam đến gần, nhìn cô gãi trên trên giường, sắc mặt tái nhợt, trầm giọng quát.

Tâm lại nín chặt.

Anh nhớ rõ trái qua đã nhiều năm điều trị, mỗi lúc cô đến gây hành kinh tình huống chuyển biến tốt đẹp hơn rồi, hiện tại...

Hạ Nhất Nhiễm đầu còn có khí lực nói chuyện, "Không cần anh đề ý..." Thấp giọng quát cường nói một câu, trên trán mồ hôi lại không ngừng tuôn ra như tắm.

Anh ngồi xuống, kéo cô vào trong ngực, bàn tay anh to lớn ấm áp xoa lên bụng cô, thoáng dùng lực chà xát xoa xoa.

Nhiệt độ từ lòng bàn tay anh truyền đến, cả người Hạ Nhất Nhiễm nóng lên, thân thể cứng ngắc.

"Thả lỏng!" Anh trầm giọng mệnh lệnh, cũng cảm giác được cô khẩn trương.

Cô từ từ nhắm hai mắt, điều chỉnh hơi thở, để cho chính mình trầm tĩnh lại, tạm thời không bài xích cùng anh vô cùng thân thiết, đắm chìm trong quan tâm tốt đẹp lại trấn quý này.

Đường Hạo Nam thấy cô thả lỏng, khỏe mỗi con lên, nhẹ nhàng mà vỗ về xoa xoa bụng của cô, kéo chăn đem cô bao bọc.

Trong phòng ngủ chính to như vậy thể hiện đậm nét về nam tính của người đàn ông, người đàn ông dựa vào thành giường, cô gái nhỏ trong lòng đầu hơi tựa vào lòng ngực anh mà ngồi, hai người bị chặn bọc, bàn tay to lớn của anh giấu trong chăn đặt trên bụng cô nhẹ nhàng mà xoa xoa giúp cô.

Mưa bên ngoài còn đang rơi, trong phòng, trình diễn một màn ấm áp hài hòa.

Cô tham lam cảm nhận từng chút ôn nhu của anh giành cho mình, quyền luyến nhiệt độ của anh, hơi thở của anh, khát vọng càng thêm.

"Tốt hơn chút nào không?" Rất lâu, Đường Hạo Nam dấn tại bên tai cô, nhẹ giọng hỏi.

"Uh'm..." Cô nói xong, liền muốn đứng dậy, bị anh kéo về, cánh tay ôm eo cô.

Hạ Nhất Nhiễm cổ họng tắc nghẽn, cũng không lại gây giữa, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị trên người anh.

Nếu thời gian có thể dừng lại tại thời khắc này mãi thì thật tốt, vĩnh viễn ấm áp mãi như vậy, cô được anh ôm vào trong ngực, anh săn sóc quan tâm cô, ti mi dễ dàng cô...

"Có phải rất sớm từ trước liền thích anh hay không?" Giọng nói êm ái của Đường hạo Nam truyền đến, nơi sâu thẳm nhất trong lòng cô không ngừng run rẩy, cảm giác rung động rõ ràng.

"Uh'm" Cô nhẹ giọng thừa nhận.

"Bắt đầu từ khi nào?" Anh bình tĩnh hỏi tiếp, không nghĩ làm chuyện có lỗi với Đồng Y Mộng hay không, chỉ là muốn nghe xem lời nói thật trong lòng cô.

"Hỏi chuyện này có cái gì ý nghĩa..."

"Thành thật trả lời anh!"

"Đại khái mười một mười hai tuổi thôi điểm đi, cũng không rõ nữa, có lẽ sớm hơn, có lẽ muộn một chút. Nhìn đến anh cùng nữ sinh khác cùng một chỗ, trong lòng cũng rất khó chịu." Cô bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam cũng mới ý thức đến, năm đó khi anh cùng những nữ sinh khác có hành động ái muội hoặc là yêu đương thời điểm, cái cô gái thầm mến anh, người mà trong mắt luôn coi cô như em gái, chính đang ăn giấm lòng tràn đầy khó chịu cùng ghen tị...

Anh một chút cũng đều không có phát hiện.

Chưa từng nghĩ tới cùng Hạ Nhất Nhiễm sẽ phát sinh cái gì, anh chỉ xem cô như em gái. Tuy lúc trước nhìn đến cô nam sinh theo đuổi cô, anh cũng rất tức giận, sẽ luôn giáo huấn cô, nữ sinh không cần yêu đương quá sớm, sẽ bị nam sinh lừa gạt!

"Tại sao lại không nói cho anh biết?"

"Bởi vì anh sẽ không thích em." Kỳ thật cũng muốn thổ lộ tấm lòng mình cho anh biết, ngay vào kỳ nghỉ hè lúc anh học đại học năm nhất ngày đó, ai ngờ, anh từ Bắc Kinh mang về một cô bé mỹ lệ, vẻ mặt vui sướng giới thiệu với cô, cô ta là bạn gái của anh, là người vợ tương lai của anh!

Cô vốn tưởng rằng, cô gái kia chẳng qua cũng chỉ là một người khách qua đường trong cuộc đời của anh, cùng những nữ sinh trước đây ái muội với anh một dạng.

Nhưng mà, cô sai lầm rồi.

Đây là lần đầu tiên Đường Hạo Nam ở trước mặt cô thừa nhận, đó là bạn gái anh.

Tình yêu cùng sự bảo vệ của Đường Hạo Nam đối với Đồng Y Mộng, là người sáng suốt đều có thể nhìn ra tới.

Đồng Y Mộng cũng cùng những người bạn gái trước kia của anh khác nhau, cực kỳ thiện lương ôn nhu, đối với cô không có bất luận cái đích ý gì, chủ động muốn cùng cô làm bạn bè...

Về sau các cô thật đúng là thành bạn tốt không chuyện không nói.

Một người là người đàn ông chính mình vụng trộm thích mấy năm, một người là bạn tốt của chính mình, cô cái "Bên thứ ba" này chỉ có thể chúc phúc cho bọn họ.

Không biết không cảm nhận được, cùng Đường Hạo Nam càng ngày càng xa lạ, về sau khi cô lên đại học, cùng Kha Dịch Thần qua lại tương đối gần. Đường Hạo Nam có lần cũng bởi vì Kha Dịch Thần đối với cô nổi nóng vô cớ, anh phát hỏa xông ý thức được chính mình không nên, chỉ dằn dò cô, không nên để bị Kha Dịch Thần đùa bỡn rồi.

Đàn ông không mấy người là thứ tốt, anh là nói như thế.

"Em không nói anh làm sao biết được?!" Anh trách cứ một câu, chính mình cũng không biết, nếu lúc trước cô thổ lộ, anh chính là sẽ có thái độ ra sao, sẽ tiếp nhận cô sao?

"Vốn là muốn nói, về sau lại..." Muốn nói lại thôi, cô cười cười. "Anh vĩnh viễn yêu nhất là cô ấy... Có ấy tới cùng thế nào rồi? Anh nói cho em biết đi."

"Bác sĩ nói, trên lý luận có thể tình lại, nhưng mà, cô ấy liên là không tình! Đờng nhắc đến cô ấy nữa, anh không nghĩ muốn nói đến." Nhắc tới Đồng Y Mộng, tâm trạng Đường Hạo Nam càng thêm kém, phiền não nói.

Hạ Nhất Nhiễm nín thở, người thấy được có cái mùi gì đó không thích hợp.

"Mùi khét! Ở đâu ra mùi khét khét?!" Cô là con gái, một người tuy không thường nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ xuống phòng bếp, nhay cảm nói.

Đường hạo Nam vỗ vỗ đầu mình, "Chết tiệt! Anh hâm cháo rồi!"

Anh mắng một câu, liền đứng lên.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi theo.

Trên bếp tỏa ra khói đặc, lửa sớm đã bị nước trào ra làm tắt ngấm, trong nồi đã cháy cạn.

Đường Hạo Nam vọt tới.

"Anh cẩn thận! Đờng đừng coi chừng phỏng!" Hạ Nhất Nhiễm thấy anh muốn dụng vào nồi, vội vàng hét lớn, xông lên trước muốn ngăn cản anh, tay cô đẩy tay anh ra, tay mình muốn dụng vào nồi nồi, nháy mắt tiếp theo, bị Đường Hạo Nam lập tức kéo ra, cô bị anh ôm áp ở trong ngực.

Anh nhanh tay đem chốt mở bếp gas khóa lại.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em lại đang làm gì?!" Đường hạo Nam lớn tiếng quát, nhìn hai tay của cô, không bị phỏng.

"Em sợ anh bị phỏng! Anh đối với phòng bếp không kinh nghiệm!"

"Cmn anh mới là đàn ông! Cần một người phụ nữ như em bảo vệ sao?!" Đường Hạo Nam lớn tiếng bạo rống, gân xanh hai bên huyệt Thái Dương nổi lên, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô.

Anh là kẻ kiêu ngạo tự phụ, một người đàn ông đầu đội trời chân đạp đất, không cần cô nhiều lần bảo vệ, phải là anh bảo vệ cô mới đúng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Không phải yêu, chỉ là áy náy

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh rất tức giận, có chút khản trương.

Thần thể bị Đường Hạo Nam đẩy ra, anh đi mở cửa sổ, không nói được một lời, đeo cái bao tay, đem cái nồi bị cháy sạch biến thành màu đen kia ném vào bồn rửa, phát ra âm thanh rất lớn.

"Mỗi lần đều đã như vậy, em cho mình là ai? Thánh mẫu?" Anh trừng mắt nhìn cô, bạo rống.

Đôi tay kia da mịn thịt mềm, ở trong mắt anh là một đôi tay cực kỳ xinh đẹp, nếu như bị nóng làm phỏng ra cái sẹo gì trên đó, vậy rất đáng tiếc rồi!

Hơn nữa, lần trước cô bởi vì cứu anh, sau lưng cùng trên cẳng chân đã lưu lại một mảng vết sẹo rồi!

"Anh đừng tức giận, lần sau hẳn không như vậy nữa rồi." Cô vội vã nói, Đường Hạo Nam hừ lạnh nhìn cô.

"Anh cmn thật không biết em là đang giả vờ, hay lại vẫn là thật tâm!" Anh lại rống.

Anh lại hoài nghi cô là giả vờ?

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình bị anh tát cho một chậu nước lạnh, trong lòng liền có cảm xúc kích động, hung hăng xé rách xuống, thương tâm xoay người.

Khi cô sắp đi tới cửa khi đó, thần thể đột nhiên bị anh từ phía sau ôm lấy, hai tay của người đàn ông gắt gao ôm eo cô, cảm để tại đỉnh đầu của cô.

"Anh buông ra! Tôi là đang giả vờ đó, tôi là giả mù sa mưa nghĩ muốn tranh thủ sự đồng tình của anh!"

"Anh biết em là thật tâm! Anh tin! Vừa nãy là nói nhầm!" Anh vội vã phản bác, âm thanh rất lớn, đem cô ôm chặt hơn.

Anh rốt cuộc nên đối với cô thế nào đây...

Đường Hạo Nam trong lòng cũng đang giãy dụa, chưa xốt khó nhịn, có chút tình cảm, ở sâu trong đáy lòng, đã lặng yên nảy sinh.

Không cách nào phủ nhận chúng nó tồn tại, không cách nào phủ nhận lực ảnh hưởng của Hạ Nhất Nhiễm đối với anh.

Chỉ là, anh không biết nên đối đãi với cô như thế nào.

"Vậy còn anh? Tại sao đối tốt với em như thế? Là đang lừa gạt em, hay vẫn là vì cái gì?" Cô đưa lưng về phía anh, âm thanh trầm khàn rất nhỏ, đau lòng hỏi.

Anh đột nhiên đối với cô tốt như thế, để cho cô không thể không hoài nghi, anh là đang đùa bỡn cô.

"Bởi vì anh biết em cũng là người bị hại! Cho nên, anh muốn đối tốt với em hơn một chút!" Đây là lý do duy nhất anh có thể tìm ra, thuyết phục chính mình.

Có lẽ là cảm thấy được cô là vô tội, mới nhen không được nghĩ muốn đối tốt với cô, oan uổng cô nhiều năm như vậy...

Đó chính là đồng tình? Cùng tình yêu không quan hệ.

Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ, ở trong lòng cười khổ, hốc mắt ẩm áp, không biết nên vui mừng hay vẫn lại là càng thêm khổ sở.

Anh đối tốt với cô, không phải xuất phát từ tình yêu, chỉ là ầy náy.

Kỳ thật anh có thể làm đến không căng ghét cô nữa, cô nên cực kỳ vui vẻ.

Cô nhẹ nhàng mà tránh ra khỏi anh, xoay người, ôm lấy thân hình to lớn của anh, đầu ở trên ngực anh cọ xát.

Tay Đường Hạo Nam nhẹ nhàng vuốt ve xoa đầu của cô, môi mỉm hôn lên tóc cô.

"Chuyện năm đó, anh đều đã điều tra rõ ràng rồi?" Cô nhẹ giọng hỏi, lòng đang run run.

Lòng Đường Hạo Nam cũng ần ần đang phát run, nhớ lại mấy năm nay một mực hiểu lầm cô, nhục nhã cô, mà trong lòng cô nhưng vẫn yêu chính mình.

Cảm xúc áy náy mãnh liệt, dạy anh càng ôm chặt cô.

"Không cần lại nói với anh chuyện trước kia!" Anh trầm giọng nói, lời kéo cô ra, cúi đầu, tầm mắt hai người giao nhau.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Anh nghĩ rằng em muốn nhắc đến sao? Em cũng không nghĩ muốn." Nói xong, cô từ trong ngực anh rời khỏi.

...

Bữa tối vẫn lại là Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau bụng kinh đi nấu, anh từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, làm sao biết nấu ăn. Sau khi ăn xong, cô muốn đi dọn dẹp, bị anh ngăn lại, anh vậy mà lại đi phòng bếp, bên trong phát ra âm thanh binh binh bång bång.

Cô tự động đi đến phòng dành cho khách, cảm thấy được chủ động ngủ trong phòng ngủ của anh không thích hợp.

Cô đang chuẩn bị tắm rửa, áo đều đã cởi.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam nổi giận đùng đùng đem cô bế lên, trực tiếp đi phòng ngủ chính, vào buồng vệ sinh.

Vòi hoa sen bị mở ra, dòng nước nóng hằm hập cọ rửa thân thể hai người.

"Sau này, cùng với anh, tất phải theo anh ngủ một giường!" Anh lãnh ngạnh mệnh lệnh, một tay lấy thắt lưng trên người cô ra, lộ ra thân thể to lớn đầy đặn cường tráng, bắp thịt cùng đường cong kia hoàn mỹ, đủ để cho cô mặt hồng tím đập.

Tuy không phải lần đầu tiên thấy được, cô vẫn lại là không quen ngượng ngùng mặt đỏ rồi.

Đôi tay che chắn trước ngực bị anh kéo ra, lộ ra cánh xuân trước ngực mềm người của cô.

Quần của cô bị anh kéo xuống, ném ở một bên.

Chỉ chốc lát sau, hai người đều trần như nhộng mặt đối mặt, dưới vòi sen tắm dội..

Cô xấu hổ đến một chút cũng không dám cúi đầu, dưới sự chăm sóc của anh, tắm gội sạch sẽ.

Ấm áp như vậy, đối với cô mà nói, không thể nghĩ ngờ là khác cốt ghi tâm

Dưới sự chăm sóc của anh, cô bị anh ôm đi phòng ngủ, mặc trên người áo sơ mi cùng quần đùi ở nhà của anh, bị anh ôm vào trong ngực, anh giúp cô sấy tóc.

Cô đưa lưng về phía anh, dựa vào trong ngực của anh.

Đầu ngón tay của anh thi thoảng ngẫu nhiên đụng chạm lên da đầu mẫn cảm của cô, gió mát nhẹ nhàng huu huu thổi, để cho cô vừa thoải mái, lại cảm thấy rất kỳ quái, nhất là khi gió mát phe phất tại bên tai cô, cái loại cảm giác kỳ quái tê dại này, để cho thân thể cô căng thẳng, hai tay nắm chặt chân.

Ngẩng đầu khi đó, đối mặt chính là tấm gương to treo trên bức tường phía đối diện.

Trong gương là một bức ảnh hài hòa ấm áp.

Người đàn ông cười trần, trong lòng ôm lấy cô gái mặc áo sơ mi trắng của đàn ông, bọn họ xem ra là một đôi vợ chồng cực kỳ ân ái, người vợ đang ngồi trong lòng chồng mình, người chồng động tác ôn nhu, sẵn sàng giúp vợ mình sấy tóc...

Vợ chồng, cái từ này, để cho Hạ Nhất Nhiễm xúc động cảm khái, khóe môi không khỏi cong lên.

Đã từng làm mơ cũng chưa nghĩ tới, cô sẽ trở thành vợ của Đường Hạo Nam.

Lại bởi vì một phần di chúc, cô thực trở thành vợ của anh.

Không có cầu hôn, không có hôn lễ, đến nhẫn cưới đều không có, chỉ là làm thủ tục pháp luật...

Hiện tại, cô cảm thấy cuộc hôn nhân này cuối cùng muốn đi đến hồi kết thúc khi đó, anh lại thay đổi chủ ý rồi.

Thật sự có thể nắm tay cả đời, bên nhau đến già sao?

"Em lại suy nghĩ cái gì?" Tập âm của máy sấy tóc biến mất, anh nhìn cô ngây ngốc ngồi trong lòng mình, nhìn cô thất thần hồi lâu trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cười lắc đầu, không có.

"Đi ngủ đi!" Không lại nghĩ đến nữa, qua một ngày tính một ngày đi!

Cô đưa lưng về phía anh nằm xuống, bị anh chuyển lại, đối mặt với anh.

Trong bóng tối, thấy không rõ mặt đối phương, tay Đường Hạo Nam, nhẹ nhàng mà xoa gương mặt cô, chậm rãi vuốt ve.

Cô từ từ nhắm hai mắt, không nói được một lời.

Dần dần, động tác của người đàn ông nhiễm lên tình sắc, đi tới ngực của cô.

Đường Hạo Nam một chút đều đã ngủ không được, người thấy mùi thơm trên người cô, bụng liền là một trận nóng bỏng, nóng được đến phát đau, cực kỳ khó chịu.

"Anh... Bỏ tay anh ra!" Cô lãnh ngạnh nói, quyết đoán đánh lên mu bàn tay anh, lập tức lại bị bắt được, cánh tay của cô bị anh lôi kéo, đối xuống.

Tay cô đụng phải thứ gì đó cực kỳ cứng rắn!

Hơi chút thất thần, gãy lát liền hiểu rõ đó là cái gì!

Hai gò má cô gái nhỏ phút chốc đỏ lên, ửng hồng kia vẫn lan tràn đến cổ, cô theo bản năng muốn rút tay về, Đường Hạo Nam dùng lực giữ lấy, không chịu buông tha cô.

"Anh..."

"Anh bị em gọi lên dục vọng, dù sao cũng phải giải quyết chứ? Kìm nén nhiều sẽ mang bệnh đó, em sau này phải làm sao? Này cũng coi là sex." Giọng Đường Hạo Nam thô cát, lộ ra nồng đậm tình dục, nắm tay cô, chậm rãi lên xuống khuấy động.

Nghe những lời lưu manh của anh, lòng Hạ Nhất Nhiễm tâm tưởng đột cuộn sóng run rẩy, mặc dù đã từng thần mật hoan ái qua, nhưng mà, cô đã bao giờ từng cảm của anh như vậy...

"Lưu manh... Uh'm..." Vừa muốn giận dữ mắng anh, anh đột nhiên vùi đầu vào ngực cô...

Thật lâu sau, người đàn ông trong tay cô gầy nhỏ của mình đặt được cao trào, phát ra tiếng rên rỉ gọi cảm khàn khàn, thoai mái mà thỏa mãn từ từ nhắm hai mắt.

Hạ Nhất Nhiễm bỏ lên, chính mình đi toilet rửa tay, lại lấy ra khăn mặt, đỏ mặt, sẵn sóc vì anh lau chùi hết hạ thần ô uế của anh.

Sự sẵn sóc của cô, để cho Đường Hạo Nam cực kì mãn ý.

Cô xử lý xong tất cả, bị anh ôm vào trong ngực.

"Sau này chính là muốn như vậy, giống một người vợ hiền lành, sẵn sóc anh, chiều cổ anh!" Người đàn ông hít một hơi, trầm giọng mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm không nói, Đường Hạo Nam trọn mắt, xoay người đặt ở trên người cô, giữ chặt cổ, "Không được lại không nói lời nào, trả lời anh!"

"Em..." Cô mở ra hai mắt, sắc mặt đỏ hồng, đôi con ngươi trong suốt phút chốc phủ một tầng sương mù dày đặc.

Hoàn toàn không còn là người phụ nữ kiên cường gọi gian trên thường trường thường ngày, giống một cô nữ sinh lần đầu biết yêu, Đường Hạo Nam cực kỳ yêu thích đáng về thẹn thùng đẹp ngọt ngào này của cô.

Ngón tay người đàn ông tại cánh môi màu đỏ của cô khẽ vuốt, trong không khí ái muội, khiến người ta tâm trí mơ hồ, toàn thân tê tê dại dại, "Không muốn? Hửm?" Anh tiếp tục hỏi.

Đường Hạo Nam là cao thủ tâm tính, cũng là người đàn ông cực kỳ có mị lực, đối với phụ nữ lại càng có thu hút, chỉ cần anh nguyện ý, không người phụ nào không quý gối dưới chân anh.

Giờ phút này, giọng của anh khàn khàn kêu gọi, hỏi cô.

Hạ Nhất Nhiễm không hề có kinh nghiệm yêu đương, lập tức đã bị anh mê hoặc rồi.

"Nguyên, nguyên ý..."

"Ngoan!"

"Ừm..." Người đàn ông nói xong, ngăn chặn môi của cô, thường cho cô một nụ hôn tình yêu trần miền cuồng nhiệt, nụ hôn này, càng thêm khiến Hạ Nhất Nhiễm mê luyến anh sâu sắc.

Cô chìm đắm trong hạnh phúc cùng sự sẵn sóc của anh, quên đau bụng kinh, rất nhanh tiến vào trong mộng đẹp.

...

Một đêm không gặp phải ác, một đêm yên giấc.

Sau một trận mưa, hôm nay trời lại quang đãng, ánh nắng mặt trời sáng sớm làm căng từ cửa sổ sắt đất nghiêng mình chiếu vào, Hạ Nhất Nhiễm mở mắt ra, đối diện chính là gương mặt mê người của Đường Hạo Nam.

Khuôn mặt lúc ngủ của anh lười biếng mà vô hại, râu ria lôm chôm mọc, khiến anh càng thêm gọi cảm mê người.

Cô nhận không được vươn ra ngón tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve đường nét khuôn mặt anh, sợ hãi đánh thức anh, cực kỳ cẩn thận, ánh mắt tham lam, tràn ngập mê luyến.

Đường Hạo Nam kỳ thật đã sớm thức dậy, trên mặt giống như có con kiến đang bò, cảm giác nhột nhột tê dại, lại cảm thấy người phụ nữ đáng giận này làm tức giận rồi, cô không biết đàn ông sáng sớm dục vọng là cực mạnh liệt à?!

Ánh mặt trời chiếu sáng lên khuôn mặt tuần tú của anh, khoảng cách như vậy gần, môi của cô nhận không được hưởng tới khuôn mặt tuần tú của anh ghé sát vào...

Cảm thấy được cô sắp hôn xuống, Đường Hạo Nam tiếp tục làm bộ ngủ, tìm vậy mà đập càng lúc càng nhanh, anh thậm chí có thể cảm nhận được tiếng tim đập "thùm thụp" của chính mình.

Tuân theo cảm giác từ nội tâm, giờ phút này, cô không cách nào không chế chính mình, đôi môi dần dần ghé sát vào đôi môi kêu gọi của anh.

Lòng đang rung động, khăn trương nín thở.

Chẳng bao lâu sau, cái người con gái Hạ Nhất Nhiễm si ngốc thâm mến Đường Hạo Nam, cũng là như vậy, nhìn anh, rất muốn hôn anh một phen, liến một phen.

Khi đó, cô cho có một trăm cái lá gan, đều sẽ không làm như vậy.

Bởi vì anh có bạn gái.

Hiện tại khác rồi, anh đã thừa nhận có cái người vợ này, mà còn, bọn họ đã hôn qua rất nhiều lần.

Nụ hôn đơn thuần, hạ xuống.

Lúc môi của cô xoa sát đến môi của anh khi đó, một dòng điện mãnh liệt xổng ra.

Cô nhanh chóng phải rời khỏi, ai ngờ, Đường Hạo Nam đột nhiên giữ lấy gáy cô, rồi sau đó, nảy sinh ác độc hơn cô!

Anh thức dậy!

Cô giống như con mèo nhỏ, ăn vụng bị anh bắt quả tang tại trận!

Hạ Nhất Nhiễm xấu hổ lúng túng vô cùng, thật muốn chui xuống gầm giường mà trốn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFullNet.

Chương 45: Đồng Y Mộng mở hai mắt ra

Đồng thời cũng có cảm giác hoảng hốt dâng lên, bất quá, cả cảm giác hoảng hốt kia rất nhanh đã bị nụ hôn bá đạo cường thế nóng bỏng của anh nuốt đi mất, chỉ còn lại có lòng tràn đầy luồng cuồng cuồng yêu say đắm, cô bị anh hôn đến thở hồng hộc.

Bàn tay người đàn ông đã tìm đến quần lót của cô, đang sờ đến băng vệ sinh thật dày khi đó, ào ạt thu tay lại.

Sau khi có bị buông ra, lập tức đứng dậy, kéo chăn ra xuống giường, giống như đang chạy trốn lao thẳng đến phòng vệ sinh.

Đường Hạo Nam nằm ở trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, khóe miệng cong lên như có như không đang cười.

Di động trên tủ đầu giường vang lên, anh sờ qua lấy, thấy báo hiệu là Chu Giai Ngưng gọi đến, đôi mày thâm thùy nhích lên.

"Có chuyện gì?"

"Đường tổng, anh tối hôm qua đi đâu rồi hả? Người ta đang là đợi anh thật lâu..." Tiếng Chu Giai Ngưng chưa giọng truyền đến, Đường Hạo Nam ngồi dậy, lúc này mới nhớ tới tối hôm qua cùng Chu Giai Ngưng là có hẹn.

"Tối hôm qua có việc đột xuất, quên mất. Kha Dịch Thần bên kia, có cái động tĩnh gì? Trực tiếp ở trong điện thoại nói!" Đường Hạo Nam vừa nói, vừa xuống giường, đi đến bên cạnh tủ quần áo, tìm một bộ quần áo, một tay mặc quần vào.

"Đường tổng... Người ta muốn gặp anh, với anh gặp mặt nói..." Giọng Chu Giai Ngưng làm nũng truyền đến, Đường Hạo Nam không vui nhủ mảy.

Khóa dây lưng kim loại phát ra âm thanh giòn dã, anh thận đề trần đứng ở bên cạnh cửa sổ sắt đất, lộ ra bắp thịt to lớn toàn thân, "Giai Giai, cô nên là rõ ràng tính tình của tôi."

Giọng Đường Hạo Nam không giận mà uy, bình thường, anh nói như thế, là muốn cho đối phương một câu cảnh tỉnh.

Chẳng thể thì, chờ anh thật sự phát giận, đến lúc đó, đối phương chỉ có thể chịu không nổi rồi!

Đường Hạo Nam lòng dạ độc ác, Chu Giai Ngưng đã từng biết đến, trước đó không lâu lại vẫn nghe nói, ở Bắc Kinh có một ông chủ bị anh chính đến táng gia bại sản.

Chu Giai Ngưng lưng toát mồ hôi lạnh, liền vội cúi lăm lăm, "Đường tổng, người ta chỉ là đùa một chút với anh thôi! Kỳ thật, Kha Dịch Thần gần đây không có cái động thái gì, chủ yếu là, người này, giống như không gần phụ nữ, chị em tốt của em vài lần nghĩ muốn tiếp cận anh ta, đều đã tiếp cận không được!"

"Không gần phụ nữ? Tôi không tin." Đường Hạo Nam giương giọng lãnh đạm giễu cợt, con người liếc về phía mặt trời mọc.

Kha Dịch Thần, hiện tại là cái đích trong mắt anh!

Lần trước nhảy lầu, sự kiện Axit Sunfuric, tuy không có chứng cứ trực tiếp chứng minh là kẻ do gây nên, nhưng mà, tin tức anh điều tra được quả thật là kẻ đó ở trong tối đối phó Đường thị.

"Đường tổng, một đàn em trong nghề chính miệng nói với em, còn có ghi âm làm chứng đó! Cô ta đem thất lung của Kha Dịch Thần đều đã mở ra, chính mình cời sạch trần như nhộng, Kha Dịch Thần cũng chưa phản ứng. Người đoán anh ta đối với đàn em của em nói gì không?"

"Hừ..." Đường Hạo Nam hừ lạnh, cái gì cũng chưa nói, bên kia, Chu Giai Ngưng lập tức báo cáo tiếp, biết Đường Hạo Nam không kiên nhẫn đoán.

"Vị đàn em đó của em cho rằng anh ta về phương diện kia không được, châm chọc Kha Dịch Thần một câu. Kha Dịch Thần đen mặt nói, anh ta chỉ đối với người con gái mình yêu thích có cảm giác! Lại vẫn lấy ra một sợi dây chuyền, trên mặt sợi dây chuyền dán ảnh chính là ảnh chụp Hạ Nhất Nhiễm! Đường tổng, em nói đều là chuyện hoàn toàn xác thực!"

Chu Giai Ngưng nhấn mạnh, ngữ khí cực kỳ chắc chắn.

"Tiếp tục theo dõi sát sao!" Đường Hạo Nam tức giận nói một câu, lập tức cúp điện thoại.

Hạ Nhất Nhiễm từ phòng vệ sinh đi ra, nhìn anh thần mặc quần tây trang, trên thân lại để trần, không khỏi mặt đỏ.

Đường Hạo Nam nhìn đến cô, sắc mặt cũng không tốt đẹp chút nào, gắt gao nhìn chằm chằm cô, như muốn đem linh hồn của cô nhìn thấu.

Có thể nói, Kha Dịch Thần lúc trước cùng cô bỏ trốn, quả thực là một cây kim trong lòng anh.

Cảm giác giống bị cô phản bội.

"Anh xảy ra chuyện gì sao?" Nhìn sắc mặt Đường Hạo Nam không thích hợp, cô đến gần, quan tâm hỏi.

Ở nơi cách anh một bước, cô bị anh kéo đến trong ngực, người đàn ông một tay giữ lấy eo cô, một tay nâng cằm cô!

"Sau này, em dám cùng Kha Dịch Thần gặp mặt một lần, anh liền chặt đứt chân của em!" Đường Hạo Nam lãnh ngạnh quát, vẻ mặt hết sức nghiêm túc, như vậy không giống nói đùa.

"Lại xảy ra chuyện gì?!" Vừa mới còn rất tốt, lúc này lại...

Anh đây là đang ghen? Hay vẫn lại là đang không tin cô?

Ánh mắt Đường Hạo Nam đang lóe ra, lòng đang run rẩy, trải qua nhiều chuyện như vậy, anh đối với Hạ Nhất Nhiễm căn bản không một chút tin nhiệm, liền ngay cả hiện tại đều đã đang hoài nghi cô đối với anh là không thật tâm, có ở trong bóng tối cùng Kha Dịch Thần cầu kết chính anh hay không.

Biểu hiện hiện tại của cô, có phải là đang nguy trang hay không?

Nếu quả thật là như vậy, anh nhất định sẽ giết chết cô!

"Hạ Nhất Nhiễm, em dám phản bội anh, anh thật sự sẽ hủy đi em!" Trên khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông hiện lên ngoan độc ý, khiến người ta kinh hãi, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, người đàn ông cô yêu, rốt cuộc là người lòng dạ độc ác như thế nào.

"Em cũng hi vọng anh có thể tin tưởng em, nếu, anh coi em như vợ mình, nên tin nhiệm em." Ánh mắt cô nhìn thẳng anh, trầm giọng nói.

Đường Hạo Nam không nói gì, trầm mặc đi xuống vệ sinh.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không lại truy hỏi, sợ lại gây gỗ.

Ăn điểm tâm thời điểm, anh cũng chưa nói cái gì nói.

Đường Hạo Nam thoáng lạnh thoáng nóng như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm đoán không được suy nghĩ thật trong lòng của anh, chỉ có thể càng thêm thật cẩn thận theo sát cùng anh ở chung, giấu bó một đoạn tình cảm vợ chồng như bước trên băng mỏng một dạng này.

...

Đây là Hạ Nhất Nhiễm lần thứ hai đến thăm Đồng Y Mộng, trước đó, cô có ý gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam, là được sự cho phép của anh, mới đến.

Trong phòng bệnh, vẫn lại là cái thể giới như cổ tích một dạng kia.

Sắc mặt Đồng Y Mộng xem ra so với trước kia tốt hơn nhiều, hai gò má hơi hơi ửng nhợt nhạt phấn hồng.

Giống như một người đang khỏe mạnh ngủ thiếp đi vậy, chẳng qua, vẫn lại là cực kỳ gầy.

Cô ở cạnh giường bệnh ngồi xuống, "Mộng Mộng..."

Nhẹ giọng kêu hô, Đồng Y Mộng vẫn như cũ như vậy, vẫn không nhúc nhích, một chút cũng không có sinh khí.

"Hạo Nam nói, muốn cùng cô nói chuyện nhiều hơn, nếu có kỳ tích xảy ra, cô thật sự khá nặng sẽ tỉnh dậy." Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười nói, cũng không phải là đùa trê, đều là là nam nữ trưởng thành ở thành phố lớn tiếp thu giáo dục hiện đại, lấy đâu ra nhiều tin tưởng có nhiều kỳ tích như vậy.

Nhưng vẫn lại là cực kỳ hi vọng Đồng Y Mộng có thể tỉnh, nói vậy, áy náy trong lòng cô sẽ giảm bớt đi chút ít, cùng với Đường Hạo Nam cũng sẽ kiên định thêm một chút.

Nói đi thì nói lại, lời như Đồng Y Mộng thật sự thức dậy, Đường Hạo Nam còn có thể tiếp tục cùng với cô sao?

"Hạo Nam cũng tin tôi năm đó cũng là bị người hại, Mộng Mộng, xin cô cũng tin tưởng tôi, tôi cũng là người bị hại." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, khóe miệng nhếch cười khổ.

"Có chút lời nói, tôi không biết nên làm sao nói với cô, chỉ hy vọng cô có thể tha thứ, chuyện tình cảm, liền giao cho duyên phận cùng thời gian đi. Đồng cũng sai, phần được không rõ ràng như vậy."

Cô muốn nắm giữ tốt cơ hội này, cố gắng làm tốt người vợ của Đường Hạo Nam, đừng cảm một lần, không lại có tiếc nuối.

Đồng Y Mộng vẫn không nhúc nhích, Hạ Nhất Nhiễm bắt đầu đi lắc lắc đầu, còn nói vài câu, đi ra phòng bệnh.

Cửa phòng bệnh mới vừa khép lại, người thực vật trên giường bệnh, đột nhiên mở hai mắt ra, một đôi mắt to đen tuyền, hiện lên ánh sáng âm hiểm, khóe miệng nhếch lên tươi cười lạnh lùng.

"Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ để cho cô thấy rõ, Đường Hạo Nam rốt cuộc là tin tưởng cô, hay vẫn tin tưởng tôi..." Đồng Y Mộng lẩm bẩm nói, sau đó lại đóng lại hai mắt.

Hạ Nhất Nhiễm mới ra đến cửa lớn bệnh viện, vậy mà lại nhận được điện thoại của cha mình - Hạ Dự Kỳ!

Đã vài năm không gặp mặt.

"Nhiễm Nhiễm, mẹ kể của con muốn bán tòa nhà mẹ con để lại cho con kia!"

Vừa nghe nói đến chuyện liên quan đến mẹ mình, Hạ Nhất Nhiễm nhảy mất liền nói giận dưng dưng!

"Bà ta dám?!" Cô ngoan độc nói

Xong, cúp điện thoại, ngồi lê xe ô tô màu trắng của chính mình.

Chiếc xe này đã mua được hai năm, trước đó không lâu mới đưa đi bảo dưỡng.

Một bên lái xe, một bên hận đến hai tay run rẩy, nắm chặt tay lái.

Cái người đàn bà Cổ Tú Văn này, bắt đầu để ý đến bất động sản mẹ để lại cho cô rồi!

Nằm ở thành phố Sùng Xuyên, số 9 đường Thanh Phố là một tòa nhà được xây dựng từ thời dân quốc, là nhà mẹ đẻ của Hạ Nhất Nhiễm. Ở trong trí nhớ mơ hồ của Hạ Nhất Nhiễm, mẹ trước kia thường xuyên mang cô đến nơi này chơi đùa, cũng là ở trong tòa nhà này xảy ra chuyện.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ lại chuyện trước đây, ngược kìm nén phần nộ cùng bi ai.

Vốn dĩ tòa nhà này là di sản mẹ để lại cho cô, chờ sau khi cô trưởng thành, mười tám tuổi sẽ đem bất động sản chuyển sang danh nghĩa của cô.

Nhưng mà, Cổ Tú Văn ở sau lưng gian lận, căn nhà kia, sớm thành bất động sản dưới tên của Cổ Tú Văn rồi!

Cô đã từng nghĩ biện pháp đoạt lại, nhưng mà, không có năng lực đó.

Chỉ có Đường Hạo Nam đã từng đồng ý qua với cô, tương lai nhất định giúp cô đoạt lại.

Hiện tại..

Đó là nhà ngoại của cô, là căn nhà mẹ đã từng nhớ mãi không quên!

Hạ Nhất Nhiễm rất nhanh đến chỗ cửa biệt thự Hạ gia.

Cách lần trở về trước, đã có hai tháng rồi.

Nếu không phải bắt đắc dĩ, cô tuyệt không bước vào nơi này nửa bước!

Người giúp việc thám Ngò mở cửa lớn cho cô, "Đại tiểu thư, người tới rồi..."

"Thím Ngò, bà Cố có ở nhà không?" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, chỉ thấy cha mình Hạ Dụ Kỳ từ trong biệt thự đi ra, cô không đợi thám Ngò trả lời, lập tức đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn người cha vài năm không gặp của mình, so với lúc trước, ông già hơn rất nhiều, mái tóc đã ngã hoa râm.

Trên mặt đã có rất nhiều nếp nhăn, lại không nếp ra, khuôn mặt vẫn lại là cực kỳ anh tuấn.

Về mặt cô cũng không phụ dĩ ít nhiều, đối với người cha này, không có quá nhiều tình cảm. Cho dù có một chút tình cảm cha con, cũng sớm bị sự kiện năm đó làm cho phai mờ rồi!

Hạ Dụ Kỳ nhìn về mặt con gái mình lãnh đạm không chút cảm xúc, ở trong lòng thờ dài, "Nhiễm Nhiễm, bà ấy không ở nhà, chúng ta đi ra vườn hoa phía sau nói chuyện đi."

Giọng nói hơi chút già nua truyền đến, trong giọng nói lộ ra hòa ái của trường già đối với văn bối, loại hòa ái này ở trong mắt Hạ Nhất Nhiễm, cực kỳ đối trá.

Hạ Nhất Nhiễm đi theo bóng dáng của ông, đi ra vườn hoa.

Trong vườn hoa có một khu rừng trúc lớn, các loại bồn hoa cùng hoa sơn trà, cùng trong trí nhớ của cô một dạng.

Chỉ là không thấy chiếc xích đu trước đây cô thường hay chơi đùa nữa.

"Chuyện tòa nhà của mẹ, tôi là kiên quyết hẳn không để cho bà ta bán! Bất động sản kia vốn nên là của tôi! Bà Cố dám lỗ mắng, tôi nhất định sẽ kiện bà ta lên tòa án!" Hạ Nhất Nhiễm không khách khí nói, thái độ lãnh ngạnh.

Hạ Dụ Kỳ vốn đưa lưng về phía của cô xoay người lại, áy náy nhìn cô, "Nhiễm Nhiễm, công ty chúng ta vài năm nay bị tên tiểu tử Đường Hạo Nam chính sự sụp đổ đến không sai biệt lắm, thiếu một đồng nợ nần, nếu còn không trả, pháp viện liền muốn niêm phong luôn tòa biệt thự này rồi!" Hạ Dụ Kỳ về mặt khuôn mặt u sầu, sớm đã không còn hăng hái năm đó.

"Ồ... Thì ra, muốn bán tòa nhà cũ kia, là vì trả nợ à... Chẳng qua, sớm biết hôm nay, các người hà tất lúc trước còn làm?! Các người liền tính ra đường ở, hay ngủ đầu đường xó chợ, cũng đừng mơ tưởng đến bất động sản của mẹ tôi! Tôi sẽ không thương cảm các người!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh tiết thiết rỗng, nghĩ đến Cổ Tú Văn năm đó muốn đem cô ném lên giường của một tên nhà giàu mới nổi, cô vẫn luôn hận thấu xương, bao gồm cả người cha này!

Hạ Dụ Kỳ phức tạp nhìn cô con gái lớn trước mắt cùng trước kia một chút cũng không nhau, vài năm nay, cô biến hóa quá lớn.

Trở nên cường thế mà lãnh khốc, ông cũng cảm nhận được, hận ý sâu sắc trong lòng cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Sự lãnh đạm của cô

Có thể để cho cô chỉ trong vài năm thay đổi lớn đến như thế, thành thực nhiều như thế, chắc chắn là bởi vì quá tổn thương.

Hạ Dụ Kỳ nhìn con gái lớn trước mắt cùng trong trí nhớ hoàn toàn trái ngược, một cô áy náy tự nhiên này sinh.

"Nhiễm Nhiễm, chuyện đó thật là lúc trước cha cũng chẳng hay biết gì!" Ông biết, cô hận ông cái gì, bắt đắc dĩ rồi.

"Liền tính ông lúc ấy không biết, về sau thì sao?! Tại sao không đứng ra chủ trì công đạo cho tôi?! Ông trước sau lại vẫn hướng về họ Cố kia! Mới ông chuyển lời cho Cổ Tú Văn, tôi nhất định phải đoạt lại tòa nhà kia! Chờ nhận đơn kiện của tòa án gửi đến đi!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh tiết thiết rỗng, nghĩ đến Cổ Tú Văn năm đó muốn đem cô ném lên giường của một tên nhà giàu mới nổi, cô vẫn luôn hận thấu xương, bao gồm cả người cha này!

Bóng dáng mảnh khảnh rất nhanh biến mất ở trong hoa viên.

Mới ra khỏi biệt thự Hạ gia, cô mà bắt đầu liên hệ luật sư, hỏi ý kiến vụ kiện này muốn làm sao cãi thắng.

Lúc đó, sắc trời đã tối, cô tiến đến văn phòng luật sư.

"Luật sư Giang, ông xem tài liệu của tôi đã đầy đủ chưa?"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn luật sư Giang ở đối diện đang xem tài liệu cô chuẩn bị, trầm giọng hỏi, nhìn về mặt của luật sư Giang, cảm giác kết quả không tốt lắm.

Quả nhiên...

"Hạ tiểu thư, vấn đề mấu chốt của vụ án này chính là nếu như khi mẹ cô còn sống lập ra di chúc thì tốt rồi, không có phần di chúc kia, tôi nghĩ muốn cãi thắng vụ án này thật sự rất khó!"

Hạ Nhất Nhiễm cũng biết phần di chúc kia là mấu chốt, nhưng mà, di chúc thật sự sớm bị cổ Tú Văn động tay chân, cô hiện tại chỉ có một bức thư mẹ để lại, nội dung bức thư là nói tòa nhà kia để lại cho cô.

Cổ Tú Văn sớm cấu kết luật sư lập di chúc năm đó, bóp méo nội dung di chúc rồi.

Di động trong túi xách vang lên, thấy báo hiệu là Đường Hạo Nam gọi đến, cô lập tức đi ban công nhận điện.

"Em đang ở đâu?! Anh đã đi mua xong thịt ăn chờ em về nấu cơm, người đâu?!" Đường Hạo Nam tuy đối với cô đã tốt lên rất nhiều, nhưng mà mỗi khi nóng giận, vẫn lại là tính tình hung bạo, đối với cô hồ to gọi nhỏ.

"Em đang có việc bận, khả năng sẽ tới muộn mới trở về..." Cô ôn hòa nhã nhặn nói.

"Việc bận? Em bận rộn cái gì?! Đừng nói với anh là còn đang ở công ty tăng ca! Em buổi chiều liền không ở công ty!" Đường Hạo Nam giận, cô có thể có cái chuyện gì chứ? Anh gọi cô trở về, cô còn dám không trở về!

"Em thật sự có chuyện quan trọng! Anh đi ra ngoài ăn trước đi, em trở về sẽ giải thích với anh."

"Hạ Nhất Nhiễm! Anh cho em thời gian nữa tiếng, nếu em không trở lại, đêm nay đừng nghĩ nhìn thấy anh!" Đường Hạo Nam giống như đứa trẻ đang hồn dỗi, tức giận nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhũn chặt mày, tức giận thờ hất ra một hơi, trực tiếp cúp điện thoại.

...

Trong phòng khách, Đường Hạo Nam lười biếng ngồi ở trên ghế sofa, uống Whisky, hai mắt nhìn chăm chăm chiếc đồng hồ cổ trên vách tường đối diện, mắt thấy thời gian ba mươi phút dần dần muốn kể thúc, anh càng uống càng nhiều.

Hạ Nhất Nhiễm cái người phụ nữ chết tiệt này, cô cho rằng cô là ai?!

Cô dám không đúng giờ trở về, anh đêm nay nhất định đi tìm người phụ nữ khác!

Người nào đó ở trong lòng căm giận nghĩ như vậy.

Kim đồng hồ đang chậm rãi nhích đi từng chút một, bình rượu dần dần thấy đáy, dạ dày truyền đến một trận đau nhói khó chịu.

Vốn dĩ bụng đói kêu vang cồn cào, lại uống rượu, dạ dày không đau mới là lạ.

Đường Hạo Nam ôm bụng, nhìn thời gian liền muốn đến, lòng ngực bùng bùng lửa giận.

Anh đứng lên liền muốn hướng chỗ cửa ra vào đi đến.

Cửa truyền đến động tĩnh, người đàn ông về mặt vừa xoắn xuýt vừa căm giận, mới vừa cong môi mỉm cười, giây lát đã lãnh nghiêm mặt mỉm cười.

Hạ Nhất Nhiễm vội vã tiến vào, đáng về thờ hồn hèn.

"Em không muốn chứ?" Nhìn đến anh, cô vội vã nói, hướng anh mắt tròn trắng.

Đường Hạo Nam nâng lên cổ tay phải, tay trái giữ lấy mặt đồng hồ, một vẻ đang tính thời gian, Hạ Nhất Nhiễm thay đổi dép lê, đã đi tới.

Nhìn đến trên bàn trà có vỏ chai rượu, mày đẹp nhũn chặt lại, "Anh lại uống rượu?!" Cô trách cứ nói, vẻ mặt rất không vui.

"Em đang giáo huấn tôi?" Đường Hạo Nam về mặt thói tha vô cùng, liếc cô, vẫn như cũ một vẻ nhìn chỉ muốn đánh vào mặt.

"Anh vừa hút thuốc lại còn uống rượu, đến lúc đó thân thể suy sụp mang bệnh thì phải làm sao? Cũng không phải trẻ con, một chút tốt xấu cũng không biết." Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nhìn anh, tức giận nói, dọn dẹp hết chai rượu trên bàn trà.

Cực kỳ giống người vợ hiền đang quở trách chồng mình.

Cô đi đến phòng bếp.

Đường Hạo Nam vội vàng đuổi theo.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em còn dám giáo huấn anh! Thực nghĩ chính mình là..." Lời châm chọc, không thể hoàn toàn nói ra miệng, Hạ Nhất Nhiễm đậm chán, xoay người, hai mắt nhìn thẳng mặt anh.

"Anh bảo em làm tốt bốn phận người vợ của anh, nhưng mà trong tiềm thức của anh, vẫn đang không thừa nhận em cái người vợ này, đúng không?" Cô bình tĩnh hỏi, nhìn không ra được đáng vẻ khổ sở, nói xong, lại xoay người đi.

Không có sao?

Chỉ là vô ý miệng không dẫn đo nghĩ muốn châm chọc cô thôi.

Ở trước mặt cô, anh luôn không thể khống chế nổi lời nói và việc làm của chính mình.

Trong nhà bếp, Hạ Nhất Nhiễm đã bắt đầu nấu cơm, Đường Hạo Nam thấy cô đang lấy gạo, giọng giọng mở miệng: "Anh không muốn ăn cơm! Anh muốn ăn mỹ thực bò!"

"ok!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, đem gạo để ở một bên, không có nói thêm một lời.

Đường Hạo Nam cảm giác cô đang tức giận.

Bóng dáng cao lớn đi đến tiến vào, nhìn cô từ trong tủ lạnh cầm vài dạng nguyên liệu nấu ăn.

Bộ dạng của Hạ Nhất Nhiễm rất bình tĩnh, tóc buông lỏng phía sau được cô quán lại thành búi, không giống bình thường đẹp ngọt ngào đáng yêu.

"Em vừa mới đang bận rộn cái gì?!" Anh chất vấn, giọng điệu không tốt.

"Tôi không có nghĩa vụ chuyện gì cũng đều phải báo cáo cho anh đi? Bình thường giữa vợ chồng là ngang hàng, tôn trọng lẫn nhau, tôi không nghĩ muốn nói mấy chuyện riêng của mình, không cần thiết phải nói cho anh." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cầm dao, cắt thịt bò.

"Ồ, riêng tư? Đường phu nhân thân yêu của anh, toàn thân em trên dưới có chỗ riêng tư nào không bị anh xem qua? Bây giờ còn cùng anh nói riêng tư?" Đường Hạo Nam hai tay khoanh tay trước ngực, hướng cô sâu xa châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm ngừng đầu, đối với anh mắt tròn trắng.

"Em còn dám xem thường anh!" Người phụ nữ này thật đáng đánh đòn, cho cô chút ánh sáng mặt trời, cô liền sáng lạn!

Cô gục đầu xuống, tiếp tục thái rau, lấy một cây hành lá đem rửa, cao thái sắc bén nhanh chóng cắt nhỏ hành lá, Đường Hạo Nam vừa thấy liền hết hồn, sợ ngón tay cô bị cắt đến, mà còn, đáng vẻ cô cực kỳ dùng lực, giống như đang phát tiết.

Một cây hành lá bị cô cắt xong, anh nhẹ nhàng thờ ra.

Thật đúng là sợ cô lấy dao chặt mình!

Hạ Nhất Nhiễm đặt dao xuống, động tĩnh rất lớn, phát ra âm thanh, lại đi đến bên cạnh bếp gas, không nói một tiếng, xem ra giống đang tức giận.

Anh còn không có tức giận, cô trái lại còn nổi giận với anh!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đang giận anh?"

Cô không trả lời, đang nấu tương thịt bò, trong chảo phát ra âm thanh xì xèo.

"Cô gái không biết suy xét!"

Anh rửa thảm một tiếng, ra khỏi phòng bếp!

Vừa đến phòng khách, anh gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta điều tra Hạ Nhất Nhiễm xế chiều đi đâu.

Chỉ chốc lát sau liền có kết quả.

Cô đi bệnh viện, sau đó trở về Hạ gia một chuyến, tiếp theo lại đi đến văn phòng luật sư...

Đi Hạ gia để làm chi?

Theo anh biết, cô vài năm nay dường như không từng trở về nhà mẹ đẻ.

Đường Hạo Nam hồ nghi trầm tư, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm có chuyện gì gạt anh!

Không hiểu sao có chút cảm tức.

Mấy ngày nay, bọn họ sớm chiều ở chung, rất nhiều đồ cùng của cô đều được đưa đến nơi này.

Hai người ở chung hết sức hòa hợp, càng lúc càng giống một cặp vợ chồng bình thường, có khi anh lại vẫn cùng cô ra ngoài cùng nhau ăn cơm, còn bị phóng viên chụp đến, lên tin tức đầu đề.

Ăn cơm thời điểm, cô cũng không nói chuyện, cô không nói, anh cũng không lên tiếng.

Cô lạnh lùng, anh so với cô lại càng lạnh lùng hơn.

Không giống như trước đây, hai người cùng đi phòng bếp rửa bát, Đường Hạo Nam dẹp bát đĩa xong liền đi thư phòng.

Hạ Nhất Nhiễm một lòng nghĩ đến chuyện nhà cũ, không tâm tư đi đồ đạc anh.

Mà còn, anh quá cường thế, cần bản chưa cho cô một chút tôn trọng cùng hòa bình nên có, thật giống như anh thừa nhận cô cái người vợ này, là giống như đang bỏ thí cho cô vậy.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng ngủ chính, Đường Hạo Nam đã tắm rửa xong, không mặc áo ngủ, bên hông chỉ quấn một cái khăn tắm.

Cô cầm quần áo cùng váy ngủ, lập tức vào phòng tắm.

Tắm bồn thời điểm, còn đang suy nghĩ chuyện nhà cũ.

Nếu không có cách nào kiện lên tòa án, có thể dùng những phương pháp khác đem nhà cửa giành trở về hay không?

Mua?

Cố Tú Văn sẽ đem nhà cũ bán cho cô sao?

Rất không có khả năng.

Liền tính có khả năng, cũng sẽ ra giá trên trời, cô cần bản không có tiền bạc gì.

Đường Hạo Nam đợi nửa giờ, cô còn không có đi ra, phiền nào nghĩ muốn đi vào kéo cô ra ngoài?

Nghe được từ phòng vệ sinh truyền đến tiếng máy sấy "Ong ong", anh nhịn xuống, rót một ly rượu đỏ, ngồi ở trên ghế sofa, nhìn nhà thường thức.

Hạ Nhất Nhiễm sấy khô tóc xong ra tới, thấy Đường Hạo Nam mặc áo ngủ tơ lụa màu tím sẫm, ngồi ở trên ghế sofa, tay phải cầm một ly rượu đỏ, rượu trong ly là sóng sánh ánh đỏ say lòng người.

Nhẹ nhàng lay động, tư thế tao nhã, tôn quý, ánh sáng ngọc từ đèn thủy tinh chiếu xuống, anh tuấn mỹ như vậy.

Bất luận như thế nào Đường Hạo Nam ở góc độ nào cũng đều là một loại mê người như vậy.

Phát hiện tầm mắt chính mình bị đáng về thâm sâu khó lường của anh hấp dẫn, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, ở trong lòng cười nhạo mình hoa si.

Cách đó không xa, cô gái mặc trên người váy ngủ tơ lụa hai dây màu tím, dây váy ngủ rất nhỏ, cổ áo hình chữ V khoét sâu thêu viền khâu gọi, khe rãnh mê người như ân như hiện...

Một mái tóc xoăn màu nâu nhạt, buông xõa tự nhiên rơi tung ở phía sau, vừa mới sấy khô, xem ra xoả tung lười biếng, khuôn mặt trái xoan tinh xảo, nhìn sao mà đẹp đến vậy.

Cô là một người phụ nữ thành thực, quyến rũ.

Không còn là tiểu nha đầu năm đó leo đeo theo anh xưng huynh gọi đệ, anh trước kia tại sao không phát hiện, Hạ Nhất Nhiễm chết tiệt lại có đẹp đến như thế...

So với rượu đỏ trân quý 82 năm vẫn còn say lòng người hơn.

"Lại đây..." Đôi con ngươi đen đẹp mê người của người đàn ông, trời chật lầy bóng dáng cách đó không xa, thấp giọng mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm giống bị anh làm ma pháp sai khiến, hai chân không nghe lời chỉ đạo của não bộ, lại thật sự theo giọng nói hướng anh đi tới.

Cô gái nhỏ đứng ở bên cạnh anh, một đôi chân trắng nõn thẳng tắp, chân mang một đôi dép kẹp, toàn bộ ngón chân trắng nõn đáng yêu lộ ra ngoài, không to bất kỳ loại sơn móng tay gì.

"Anh thế nào vẫn còn không... A..." Khi nói chuyện, đột nhiên bị anh giữ chặt, cô ngã ngồi ở trong lòng anh.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, giữ chặt cô ở trong lồng ngực mình, cảm lấy ly rượu, uống một ngụm rượu đỏ, rồi sau đó, cúi đầu, bỗng dưng ngăn chặn mọi cô.

Hương vị nồng cay say lòng người bị anh đổ vào trong miệng cô, ở trong miệng lan tỏa...

Một cổ hương vị nồng đậm ngọt ngào ở trong miệng quanh quẩn, cô nuốt xuống ngụm rượu, chống lại đôi con ngươi đen như Hắc Diệu Thạch của anh.

Hai người mặt đối mặt, có rượu theo khoe miệng cô chảy xuống, Đường Hạo Nam mạnh há miệng, trước khi rượu rơi xuống, hút lấy, phát ra âm thanh ái muội rất lớn.

"Ukxaposm..." Tim cô đập nhanh, anh cuồng dã cùng dã tính như vậy làm cô chống đỡ không được, chỉ cảm thấy máu huyết toàn thân đang sôi trào, kêu gào, trầm mê trong sự cuồng dã của anh.

Đường Hạo Nam lại rót ly rượu, bung ly rượu lên, để cho cô há miệng, cô mới vừa mở ra, ly rượu bị anh nghiêng, rượu đỏ như máu yêu đã chảy vào trong miệng cô, cô bản tung tóe vẩy ra ngoài, dọc theo chiếc trắng nõn của cô, ngã tiến vào trong cổ.

Ly rượu "Bóp" một tiếng bị anh ném vụn, người đàn ông cúi đầu, vùi vào trong cổ cô, hút lấy những giọt rượu này.

Đã tỉnh nưòi phần...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Cung chiều của anh

Phân không rõ là bị rượu đỏ hay chính bởi sự cuồng dã của anh làm cho mê say, Hạ Nhất Nhiễm ngửa đầu ra phía sau, một tóc quần buông rơi, theo đầu cô lắc lư, lại lắc lư, dập dờn ra mỹ lệ cuộn sóng.

Anh đem toàn bộ rượu đỏ vương trên cần cổ cô hút sạch sẽ, ở trên cần cổ tuyết trắng lưu lại chỉ chút ấn ký màu đỏ.

Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn đứng dậy, Đường Hạo Nam trực tiếp đứng lên, ôm cô đi về phía giường lớn...

Anh biết, kỷ nghi lễ của cô vào ngày hôm qua đã kết thúc rồi!

Ý đồ của người đàn ông cực kỳ rõ ràng, chẳng qua là Hạ Nhất Nhiễm không có cự tuyệt, ở Bắc Kinh cũng đã đột phá tầng giới hạn cuối cùng rồi, mấy ngày nay mỗi đêm đều đã cùng giường chung gối.

"Nhẹ chút! Quần áo của em cũng bị xé rách hết rồi!"

Cô bị anh đè ép ở trên giường, anh vùi đầu ở trên lưng của cô...

Nhìn vết sẹo xấu xí nhằn nhúm sau lưng cô, ngực kích động, môi mòng như lông vũ, mềm nhẹ rơi vào trên vết sẹo.

"Còn đau không?" Người đàn phát ra âm thanh kêu gọi, hơi thở gấp gáp hỏi, ánh mắt mê luyến lạc trên những cái vết sẹo kia.

"Không... Không đau..." Hạ Nhất Nhiễm thở gấp nói, miệng vết thương sớm khép lại, cần bản cảm thụ không tới bất luận cái đau đớn gì.

...

Lúc đó, hai người là tư thế mặt đối mặt, tay anh vén lên sợi tóc ướt sũng trên mặt cô, môi ma xát môi cô, liền trừu chọc cô như thế, cũng không cho cô.

"Hạo Nam..."

"Kêu ông xã!"

"Ông... xã...!"

Anh xấu xa cười cười, khoe miệng nhếch lên, vẫn như cũ không thỏa mãn cô, "Xế chiều đi Hạ gia để làm chi? Thành thật trả lời anh!"

Hạ Nhất Nhiễm híp con ngươi phút chốc mở ra, "Em... A!"

Anh đột nhiên lui lại, cô trống rỗng thét cái tai, "Nói cho anh biết! Anh muốn nghe lời nói thật! Không được gạt anh bất cứ chuyện gì!" Anh bá đạo mệnh lệnh, ngón tay thô ráp tay nâng mặt cô, ngón tay cái luồn vào trong miệng cô.

"Ưm... Em... Có Tú Văn... Muốn đem nhà cũ mẹ để lại cho em bán! Em đi, tìm bà ta rồi!" Cô khổ sở nói, nói xong lời nói thật, lập tức, anh đột nhiên thẳng tiến!

Cố Tú Văn chết tiệt này!

Đường Hạo Nam ở trong lòng ảo não rửa thảm, đồng thời, càng tức giận người con gái dưới thân!

"Chuyện này vậy mà cũng dám gạt anh!" Vẫn còn nhớ rõ sau khi biết Cố Tú Văn nuốt lấy bất động sản mẹ cô để lại cho cô, anh đã từng nói qua với cô, tương lai sẽ giúp cô đoạt lại.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, anh vẫn còn nhớ rõ sao?

Không hề cho cô có cơ hội hỏi lại, Đường Hạo Nam bắt đầu hung hăng trừng phạt cô, đem cô hành hạ chết ngắt, lại tỉnh lại, mãi đến khi cô sức cùng lực kiệt.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại, đã là mười một giờ buổi sáng hôm sau!

Cô hôm nay lại vẫn phải đi làm!

Mới vừa bò dậy, nhìn đến trên tủ đầu giường để lại một tờ giấy.

Hôm nay chuẩn bị tài liệu, chuyện nhà cũ, anh giúp em đòi lại công bằng, không cần lo lắng!

Giấy trắng mực đen, mạnh mẽ dứt khoát, mỗi một câu một chữ, đều đã để cho cô trút bỏ gánh nỗi uất ức.

Đường Hạo Nam như vậy cực kỳ giống một người chồng có thể cho cô dựa vào, sẽ bảo hộ cô, thay cô bài ưu giải nạn, vì cô khuấy động nửa bầu trời.

Hạ Nhất Nhiễm đem tờ giấy dán kia ôm vào trong ngực, từ từ nhắm hai mắt, khoe miệng tất cả đều là nụ cười hạnh phúc.

Hạnh phúc để cho cô cảm giác có phần không chân thực.

Giấy lát, sợ hạnh phúc này là bọt biển, giấy lát liền hòa tan, biến mất.

Có phần bị quan, không lại nghĩ nhiều, cô đem tờ giấy dán kia thật cẩn thận cất kỹ.

Tin tức Đường Hạo Nam phải giúp Hạ Nhất Nhiễm đoạt lại nhà cũ, truyền ra rồi...

Bệnh viện, cửa phòng bệnh của Đồng Y Mộng bị người ta đẩy ra, người phụ nữ mang theo khẩu trang, mặc trang phục điều dưỡng lên lút tiến vào, người nằm trên giường sau khi nghe được động tĩnh, lập tức đóng hai mắt lại.

"Mộng Mộng! Tôi cũng có muốn tỉnh lại hay không? Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm cái tiểu tiện nhân kia đã ở chung rồi! Hai người có ngày như keo như sơn! Đường Hạo Nam bây giờ còn muốn giúp Hạ Nhất Nhiễm đoạt lại tòa nhà cũ kia!" Người phụ nữ kia thấp giọng mà vội vàng nói, kích thích Đồng Y Mộng.

Chi căn có ta tỉnh lại, hai người kia mới hẳn không càng chạy càng gần!

"Mộng Mộng! Lại vẫn muốn ngủ tới khi nào nữa? Mẹ đợi không được rồi! Mẹ đã bị hai người bọn họ ức hiếp đến cùng đường rồi! Nghĩ muốn cứ như vậy, tro mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm đạt được mọi thứ, cùng với Đường Hạo Nam sao? Nhưng mà Đường Hạo Nam đúng là thuộc về con đó!" Người phụ nữ kia nói xong, liền nghẹn ngào nước mắt.

Trên giường bệnh, Đồng Y Mộng mí mắt chớp chớp, hai tay giấu ở trong chăn sớm nắm chặt thành quyền.

"Mộng Mộng, nếu còn không tỉnh lại, vậy thì có thể muộn rồi! Lòng của Đường Hạo Nam sớm hay muộn cũng sẽ bị tiểu tiện nhân đẩy tâm cơ kia câu dẫn mất!" Người đàn bà kia lại nước nờ nói, đang nói "Tiểu tiện nhân" ba chữ khí đó, gần như là nghiền răng nghiền lại.

Đồng Y Mộng vẫn không có tỉnh lại, người phụ nữ ăn mặc như điều dưỡng kia lên lút rồi khỏi phòng bệnh.

Bà ta mới vừa đi, Đồng Y Mộng liền mở hai mắt, khoe miệng của cô ta đương lên nụ cười lạnh lùng, hai mắt nhìn trần nhà, trong đôi mắt to kia, lộ ra nồng đặc hận ý.

Đường Hạo Nam là yêu tôi, Hạ Nhất Nhiễm, đừng nằm mơ nữa.

Ở trong lòng hừ lạnh xong, nghe được tiếng mở cửa, cô ta lập tức lại đóng hai mắt lại.

Y tá vào nhìn Đồng Y Mộng vẫn đang hôn mê, thờ dài lắc lắc đầu, làm kiểm tra đơn giản xong, đi tới

...

Do Đường Hạo Nam ra mặt, Cố Tú Văn kia nào có là gan cùng Hạ Nhất Nhiễm đấu, cầu Đường Hạo Nam buông tha bà ta.

Thì ra, công ty Hạ gia lại vẫn nợ Đường thị một món nợ không lồ, liền tính đem nhà cũ bán cũng không thể trả hết.

Đường Hạo Nam trước lấy được nhà cũ liền sang tên, đem nhà cửa sang tên đến chỗ danh nghĩa Hạ Nhất Nhiễm.

Đến nỗi Cố Tú Văn, bị chủ nợ làm cho biệt thự đều bị tòa án niêm phong rồi!

Hiện tại một nhà ba người thuê nhà trọ ở, công ty Hạ gia cũng gần như chỉ còn trên danh nghĩa.

Hạ Nhất Nhiễm đối với bọn họ không có chút đồng tình gì.

Cô đến căn nhà trọ của bọn họ khi đó, chỉ có Hạ Dự Kỳ một người ở đây, Cố Tú Văn không biết tung tích.

Nhìn ông khom lưng đang rửa chén, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ngửi vị hỗn tạp, "Hồi hận cưới bà ta sao? Mấy năm nay, công ty Hạ gia nếu không phải bà ta thao túng một tay che trời, cũng không đến nỗi rơi vào hoàn cảnh này đi."

Hạ Dự Kỳ nhìn về phía cô, "Đang giáo huấn cha sao?"

"Không có. Chỉ nghĩ muốn nói, người đáng thương tất có chỗ đáng trách. Vì huyết thống, chúng ta lại vẫn có một chút quan hệ, cho nên, khoản tiền này, xem như tôi cho ông tiền phụng dưỡng." Cô nói xong, đem một cái phong thư dày đặt ở trên bàn.

"Lúc trước mẹ tôi tự sát, là vì ông cùng bà Cố kia ở bên ngoài... Ừ?!"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Hạ Dự Kỳ, về mặt lãnh đạm nghiêm trang, giọng nói băng lãnh, ẩn chứa cảm xúc bị phẫn, hỏi ra nghi vấn kiềm nén ở trong lòng nhiều năm.

Lúc ấy tuổi còn nhỏ, cũng là sau khi lớn lên mới dần dần hiểu rõ một số chuyện.

Hạ Dự Kỳ sắc mặt phút chốc trầm xuống, trong đôi mắt màu hồ phách, hiện lên kinh hoàng.

Ánh mắt kia đã nói cho cô đáp án.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm hung hăng chấn động run rẩy, khoe miệng hiện lên nụ cười lạnh nhàn nhạt.

"Mấy năm nay, sao có thể yên tâm thoải mái như vậy? Đừng nói đối với mẹ tôi cảm thấy áy náy, liền ngay cả tôi đứa con gái ruột do chính người vợ hợp pháp của ông sinh ra, bị vợ kế của ông ức hiếp, ông đều đã khoanh tay đứng nhìn! Ôi Ôi... Hắn không gặp ác mộng chứ? Trong mộng mẹ tôi có tới tìm ông tính sổ không?"

Hạ Nhất Nhiễm bi ai nói.

"Ngậm miệng!" Hạ Dụ Kỳ giận, lạnh giọng khiển trách.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, thay đổi bước chân, xoay người muốn đi.

"Chuyện cũ đều đã đi qua, làm văn bối, chuyện cũ năm xưa của các trưởng bối không nhất định phải biết rõ! Ta ngược lại là muốn lấy thân phận người làm cha nhắc nhở con một câu, đừng bị Đường Hạo Nam cái tên tiểu tử kia lừa, đến cuối cùng chịu thiệt vẫn lại là bản thân con!"

Giọng Hạ Dụ Kỳ từ phía sau truyền đến, lời của ông nói, gần từng tiếng gõ vào trong lòng cô.

Lời này nghe vào trong tai Hạ Nhất Nhiễm như là mũi lửa châm ngòi, cô đột nhiên xoay người: "Không nghĩ muốn tôi cùng với Đường Hạo Nam, là muốn để cho đứa con gái nhỏ báo bối kia của ông thay thế phải không?"

Cô lớn tiếng phản bác, ánh mắt chăm chọc như mũi nhọn.

"Nói bậy cái gì!" Hạ Dụ Kỳ buồn bực quát, ông căn bản không biết con gái nhỏ Hạ Khả San của mình cũng thích Đường Hạo Nam.

"Để cho con gái nhỏ báo bối của ông cách Đường Hạo Nam xa một chút, một tiểu cô nương tuổi còn trẻ, thân bại danh liệt cũng không tốt đâu!" Hạ Nhất Nhiễm coi như không có lời phản bác của Hạ Dụ Kỳ, cho rằng ông là đang già bộ ngốc, bỏ lại những lời này, dầm xuống giày cao gót, không nhanh không chậm rời khỏi căn nhà cho thuê cũ nát này.

...

Phía trên khoảng sân rộng là bầu trời trong suốt xanh thẳm, Hạ Nhất Nhiễm đứng ở lầu một, ngửa đầu, nhìn về phía bầu trời xanh kia.

Tiếng thét chói tai bén nhọn của người phụ nữ ở bên tai vang lên...

"Nhiễm Nhiễm, mẹ đi đây, phải vui vẻ!"

Người phụ nữ mặc sườn xám màu đỏ, đứng ở bên cạnh tay vịn tầng cao nhất, đối với bé gái nhỏ đứng ở lầu một, lớn tiếng kêu hô.

"Mẹ... Muốn đi đâu?!" Cô bé ngửa đầu, một đôi mắt to đen tuyền, trong mắt to đục khó hiểu, nhìn mẹ đứng ở trên tay vịn, hai tay dang ra, giống muốn bay lượn một dạng.

Rồi sau đó, bà thực sự bay...

Giống một con chim đang bay lượn, lao thẳng xuống.

"Mẹ..." Tiểu cô nương thì thào kêu hô, còn tưởng rằng mẹ sẽ bay.

"Oánh!"

Âm thanh vật nặng kịch liệt rơi xuống đất truyền đến, âm thanh kia khiến lòng bé gái chấn động phù phù cuồn cuộn.

"Mẹ..."

Mẹ mặc quần áo màu đỏ, mặt hướng xuống, hai tay vẫn đang trong tư thế dang ra, nằm sấp ở kia, vẫn không nhúc nhích.

Máu tươi chậm rãi tuôn lên, dần dần, ở dưới đầu bà lan tràn ra, giống như đóa hoa hồng nở rộ đỏ thắm.

"Mẹ!" Tiểu Nhiễm Nhiễm sáu tuổi, lớn tiếng kêu hô, hướng tới bà thẳng chạy tới.

"Nhiễm Nhiễm... Muốn vui vẻ..."

Trước mắt là một mảnh màu đỏ tươi, giống như có thể ngửi được mùi máu tươi nồng nặc.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ôm một bó hoa, mẹ khi còn sống yêu nhất là loại hoa son trà này, cô chậm rãi mở hai mắt, tầm mắt rơi vào một chỗ, từng bước, chậm rãi đi tới.

"Mẹ... Con đến thăm người..." Cô tại mảnh đất năm đó mẹ cô tự sát kia một ngời chồm hồm xuống, đem kia bó son trà đặt xuống.

Rơi xuống vài giọt nước mắt, mũi chua xót khó nhịn.

Một người đàn ông bóng dáng cao lớn rần rờ, hướng về bên này chậm rãi đi tới...

Hạ Nhất Nhiễm đắm chìm ở trong bi thương cũng không ý thức được có người đến gần.

Cô lại vẫn ngồi xổm kia, hai mắt nhìn chăm chăm về một phiến gạch xanh kia, hai mươi năm, ấn tượng về mẹ sớm đã mờ hồ, kỷ thật sớm đã thành một loại ký thác.

"Mẹ... Con sẽ vui vẻ hạnh phúc, con hiện tại thật vui vẻ. Tòa nhà cũ này là anh Hạo Nam giúp con từ trong tay người đàn bà kia cướp về, anh ấy đối với con cực kỳ tốt, không cần lo lắng cho con." Cô cười nói, chớp mũi càng chua xót, Đường Hạo Nam gần đây đối với cô quá thật đặc biệt tốt!

Nhưng loại tốt này, có thể lâu dài hay không?

Trong lòng cô hoang mang.

"Con sẽ tiếp tục yêu anh ấy, trả giá, tương lai bất luận xảy ra chuyện gì, đều sẽ không hối hận, đúng hay không?" Cô cười nói, xoa xoa nước mắt, thật dài thở hắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 48: Lục Ngộ Hàn tìm lòng không được

Mỗi một câu của cô, rõ ràng truyền vào trong tai người đàn ông phía sau cách đó không xa, người đó không nói được một lời.

"A!" Hạ Nhất Nhiễm đứng lên, vừa mới xoay người liền thấy được một bóng dáng, cô sợ tới mức kinh hô, nhìn chăm chú mới nhận ra là Lục Ngộ Hàn!

"Cậu! Người từ lúc nào thì đến rồi?! Làm con sợ nhảy dựng!" Cô cười nói, tay vỗ về ngực, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ. Tòa nhà cũ này không ai ở, có vẻ có chút âm trầm khủng bố, đột nhiên nhìn thấy có người đứng ở phía sau, thật sự sợ tới mức không nhẹ.

Nhưng nhìn đến bóng dáng Lục Ngộ Hàn kia cao lớn thâm trầm khí độ, lòng nhảy mất liền bình tĩnh lại.

Lục Ngộ Hàn mỉm cười, khuôn mặt tuấn tú thành thực lúc cười thời điểm, cực kì mê người, như là sừng nịch.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy anh, trong lòng không hiểu sao dâng lên một cỗ ám áp hòa toàn thân.

Chỉ là, nghĩ đến lần trước ở bệnh viện, Đường Hạo Nam bởi vì cô ăn đồ ăn của Lục Ngộ Hàn mà giận dữ, lòng của cô căng thẳng, trên mặt tươi cười cũng lên lét thu bớt rồi.

Trong lòng theo bản năng muốn cùng anh giữ một khoảng cách, tuy cô cảm thấy được Đường Hạo Nam đó là cố ý làm khó dễ chính mình.

"Một đoạn thời gian rất dài không thấy được con, đi Đường thị tìm con, trợ lý của con nói con hai ngày này không đi làm, đầu cũng không thấy, cuối cùng tìm tới nơi này rồi!" Lục Ngộ Hàn cười nói, ánh mắt đánh giá tòa nhà cũ này, "Khó gặp được tòa nhà nào còn bảo tồn hoàn hảo kiến trúc từ thời dân quốc như thế..."

Anh tán thưởng nói.

"Đúng vậy, đây là nhà bà ngoại của con, nghe nói tổ tiên là quân phiệt thời kì dân quốc á, đã nhiều năm không có người ở rồi, hôm nào phải mời người đến dọn dẹp một phen!" Cô cũng đánh giá, cất giọng nói.

Lục Ngộ Hân gật gật đầu, "Khó trách tính cách con cứng cỏi, thì ra là vì trong người chảy dòng máu quân nhân, ta thường thức!"

Anh tán thưởng nhìn cô gái nhỏ cách đó không xa, nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, càng không ngừng lắc đầu, "Cậu người từ khi nào lại thích khen ngợi người như thế?"

Hai người vừa nói, vừa đi ra khỏi căn nhà cũ.

Lục Ngộ Hân mời cô ăn cơm, cô không cự tuyệt.

...

"Nhóc con Hạo Nam kia gần đây đối với con không tệ đấy?" Lục Ngộ Hân buông đũa xuống, vì cô thêm trà, trầm giọng hỏi câu.

"Uh'm! Chúng con rất tốt, anh ấy hiện tại thừa nhận con cái người vợ này rồi!" Cô cười nói, khoe miệng tươi cười là phát ra từ nội tâm, hạnh phúc.

Lục Ngộ Hân ở trong lòng cười khỏ, giấy lát thoải mái, chỉ cần Đường Hạo Nam luôn đối tốt với cô thì tốt rồi, không cần lại thương tổn cô.

"Vây là tốt rồi!" Nói xong, anh đem chén rượu trắng trên bàn uống một hơi cạn sạch.

"Cậu, người uống ít chút đi, vẫn còn phải lái xe đấy!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng khuyên, Lục Ngộ Hân xua tay, lại rót một chén.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác anh rất kì quái.

Ăn cơm xong, cô lo lắng Lục Ngộ Hân chính mình lái xe không an toàn, cố ý muốn đưa anh về.

...

"Con đó, nha đầu này, từ lượng của cậu thật sự rất tốt, không cần phải đưa về đâu!" Anh ngồi ở ghế sau xe cô, hướng Hạ Nhất Nhiễm chính đang lái xe trầm giọng nói, tâm tình cực kỳ tốt, ánh mắt u tối tham lam nhìn cô gái đang lái xe.

Tình yêu say đắm giấu ở sâu trong đáy lòng, giờ phút này đổ xuống ra ngoài, có đêm tối che dấu, không lại khiếp sợ.

"Người từ lượng cho dù tốt cũng không được! Chỉ cần uống rượu liền không thể lái xe! Hiện tại uống rượu điều khiển xe xử phạt cực kỳ nghiêm, người cũng không phải không biết!"

"Toàn bộ Sùng Xuyên, ai dám kiểm tra xe Lục Ngộ Hân ta?" Người đàn ông sau xa phản bác, trong giọng nói lộ ra mười phần tự tin, điểm này, thật cùng Đường Hạo Nam rất giống.

Anh cũng quả thật là đại nhân vật ở Sùng Xuyên không người không biết.

"Xử phạt là chuyện nhỏ, an toàn mới đúng là chuyện quan trọng nhất!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng phản bác, "Người đã hơn ba mươi, sao một chút quy tắc giao thông đều đã không tuân thủ chứ? Khẩn trương tìm mợ về quản người đi!"

Lục Ngộ Hân ngồi đầu ra phía sau dựa vào trên ghế, khoe miệng nhếch lên, anh là người trưởng thành, nhưng mà, còn không có suy xét qua vấn đề kết hôn.

"Một mình ta tiêu điều tự tại rất tốt, muốn lấy vợ làm chi!"

Hạ Nhất Nhiễm giật mình, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu nhìn mắt anh, vui đùa nói muốn giới thiệu với anh, Lục Ngộ Hân đáp: "Được! Liền con tìm cho ta một người giống con như vậy để lấy!"

Cô ân ân cảm giác được những lời này của Lục Ngộ Hân cất giấu chút gì đó mờ tối, ám muội, lại cảm thấy được anh chỉ là nói câu vui đùa.

Cô đúng là cháu dâu của anh, anh làm sao có khả năng hiểu sai chứ. Cũng chỉ có Đường Hạo Nam cái tên biến thái kia, thích nghĩ như thế!

Nghĩ đến Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm bủi môi, anh buổi sáng nói qua, buổi tối đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng, để cho cô đừng chờ chính mình ăn cơm.

Chỗ ở của Lục Ngộ Hân là một biệt thự ở vùng ngoại thành, cách căn hộ kia của Đường Hạo Nam có hơn một giờ đường xe, còn chưa tới chỗ ở của anh, liền nổi lên mưa rào có sấm chớp.

Cô bị Lục Ngộ Hân kêu vào trong nhà tránh mưa.

Lục Ngộ Hân sống một mình, trong biệt thự to như vậy, đến cái bảo mẫu đều không có.

Hạ Nhất Nhiễm không khỏi càng thêm tò mò Lục Ngộ Hân người này, anh giống như cực kỳ thích đọc lai độc vãng, mấy năm nay, chưa từng nghe qua bất luận cái chuyện xấu gì của anh, đến bạn gái dường như cũng chưa nói qua.

Anh ngồi ở trên ghế sofa, hai tay xoa huyệt Thái Dương, xem ra có chút mỏi mệt.

Cô ở trong phòng khách bán khoán một vòng, không tìm được bình thủy, thế là đi phòng bếp.

Chỉ chốc lát sau trở về, bụng chén nước trà đi ra, trong ly thủy tinh suốt trong, những lá trà như vật thể lơ lửng bên trong, "Giờ rượu mới thấm đúng không?" Ăn cơm thời điểm, cô luôn mãi dặn dò, anh lại vẫn uống vào hai chén rượu.

Nhìn anh hiện tại cực kỳ mỏi mệt, sắc mặt phảm hồng, Hạ Nhất Nhiễm biết, rượu bây giờ mới thật sự thấm.

"Uống chút trà rồi sẵn đi!" Cô là ở trong tủ bát tìm đến một lon rễ sắn.

"Con lại còn biết rễ sắn giải rượu..." Lục Ngộ Hân cười như không cười nói, nhìn nước trà nóng hơi hồi trên bàn trà.

Giương mắt toại nguyên nhìn cô gái nhỏ đứng ở bên cạnh, một dòng nước ấm hòa trộn kích thích tình cảm giấu sâu trong đáy lòng, ở trong cơ thể anh quán giao.

Một người đàn ông trưởng thành đã ba mươi bốn tuổi, khát vọng được quan tâm, nhất là sự quan tâm của người con gái mình thích.

"Cái này đương nhiên biết rồi." Cô cười nói, đi đến bên cạnh cửa sổ sát đất lâu một, nhìn mưa bên ngoài, tay phải cầm đi động, trong điện thoại không có cuộc gọi hay tin nhắn gì của Đường Hạo Nam.

Trên sofa Lục Ngộ Hân tại nhắm mắt nghỉ ngơi, cô không lên tiếng quấy rầy, vẫn nhìn bên ngoài.

Qua hơn nửa giờ, mưa còn không có ngừng, so với vừa rồi muốn nhỏ hơn đôi chút.

Người đàn ông ngồi trên ghế sofa, cúi đầu, không nói được một lời, xem bộ dáng kia là ngủ thiếp đi rồi, cốc trà rễ sắn sớm đã lạnh, lại vẫn chưa uống ngụm nào.

Cô nhẹ tay nhẹ chân đi tới, "Cậu..." Nhỏ giọng hỏi, khom người, tay nhẹ nhàng mà đặt lên bờ vai của anh, từng trận mùi rượu phả vào mặt cô.

"Cậu?" Cô tăng giọng, nghĩ muốn kêu anh tỉnh, gọi anh trở về phòng ngủ.

Lục Ngộ Hân mơ hồ mở mắt ra, con người màu đỏ tươi, "Con, con sao lại ở đây?" Anh say khướt hỏi, Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười.

"Người thật đúng là say quá rồi đó? Người vẫn lại là trở về phòng nghỉ ngơi đi, mưa nhỏ, con chuẩn bị đi về, trở về trễ Hạo Nam sẽ nóng nảy!"

Lục Ngộ Hân gật đầu, lưng lay thoáng động đứng lên, dáng người của anh cùng Đường Hạo Nam tương đương, so với Đường Hạo Nam xem ra vẫn còn trắng kiện to lớn, hữu lực, con người rắn rỏi thô kệch.

Nhưng mà, anh đã uống rượu, thân thể lay động, đi đường bước chân có chút loạn choạng lảo đảo, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đỡ cánh tay anh, "Người chậm một chút, coi chừng té ngã đấy!"

Lục Ngộ Hân nở nụ cười, "Con đó, nha đầu ngốc này, ta tuy là cậu của các con, cũng không phải là lão già bảy tám chục tuổi, ta so với con chỉ lớn tám tuổi!"

"Con sợ ta té ngã! Ở trong mắt con, thực coi ta như trưởng bối rồi hả?" Lục Ngộ Hân lại hỏi, quay đầu nhìn cô.

"Người cần thận dưới chân! Đứng nhìn con, nhìn bậc thang kia!" Cô vội vã dặn dò, "Con đương nhiên xem ngài như trưởng bối rồi! Người là người cậu mà con tôn kính nhất, vài năm nay người vẫn bên cạnh con, không có nhiều người hiểu được con, quan tâm con như cậu đâu!"

Hạ Nhất Nhiễm sang sảng lớn tiếng nói, vài năm nay, Lục Ngộ Hân thật sự không thiếu giúp cô!

Cô ở trong lòng cực kỳ cảm kích anh.

Nghe Hạ Nhất Nhiễm nói, Lục Ngộ Hân trong lòng rất không là tự vị, tuy cười, nhưng trong nụ cười kia cất giấu chua xót chỉ có bản thân anh hiểu rõ.

Tại cửa phòng Lục Ngộ Hàn, cô đẩy cửa ra, để cho anh đi vào, "Cậu, người sớm một chút nghỉ ngơi đi, con phải trở về rồi"

"Được... Trên đường cẩn thận!" Lục Ngộ Hàn say khướt nói, đi vào trong gian phòng, không đi được hai bước, thân thể lung lay thoáng động, dáng vẻ như sắp ngã sắp xuống.

"Cậu!" Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, đi nhanh tiến lên, nâng giữ lại anh.

"Ta không sao... Không có việc gì... Đừng động ta... Ta không có say, từ lượng ta tốt, năm đó lúc còn đi bộ đội thời điểm..." Lục Ngộ Hàn lại nói thêm, nửa sau câu mơ hồ không rõ, Hạ Nhất Nhiễm cũng không để ý.

Rất không dễ dàng nâng anh đến cạnh giường, thân thể Lục Ngộ Hàn ngã xuống, cô buông tay anh ra, mà tay anh lại gắt gao dùng lực giữ chặt cánh tay của cô, thân thể của cô bị anh lôi kéo ngã nhào xuống.

Một giây sau, thân thể của cô liền lọt vào trên giường lớn mềm mại.

Lọt vào trong vòng tay của người đàn ông...

Trong con người màu đỏ tươi của Lục Ngộ Hàn, bắt đầu dấy động sóng ngầm, nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc, mà anh mong nhớ ngày đêm, không biết ở đâu ra kích thích, anh lật người.

Cánh tay thô to của người đàn ông chống giường, đem cô giam cầm ở trong ngực cùng mặt giường, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi nhìn khuôn mặt tuần tú của Lục Ngộ Hà dòi xuống, nồng đậm mùi rượu đánh úp lại, "Không... Cậu!" Ý thức được cái gì, cô kêu hô.

Lục Ngộ Hàn cũng không dừng lại, hướng tới môi cô tập kích tới, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay đầu, môi của người đàn ông lạc ở trên gò má cô.

Tại khoảnh khắc môi của anh va chạm vào da thịt của cô, Hạ Nhất Nhiễm giống như bị thiên lôi đánh trúng!

Toàn thân căng thẳng, mà Lục Ngộ Hàn cũng cứng đờ, sức nặng thân thể của anh đều đã đặt ở trên thân thể cô.

Đầu óc cô trống rỗng.

Hơi thở nóng bỏng của người đàn ông phả lên da thịt trắng nõn mềm mại của cô, từ từ nổi lên một tầng đỏ mặt.

"Đáng chết!"

Giọng người đàn ông trầm thấp vang lên, cô hoàn hồn, sức nặng trên người nhẹ đi, Lục Ngộ Hàn đã đứng lên, Hạ Nhất Nhiễm cũng lập tức ngồi dậy, xấu hổ không có nhìn anh.

Lục Ngộ Hàn ảo não vỗ trán, "Xin lỗi, Nhiễm Nhiễm, ta, ta cmn thực say, vừa mới..."

"Cậu! Con biết người là uống say rồi! Người nghỉ ngơi đi, con phải đi rồi!" Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, cảm thấy được lúng túng cùng xấu hổ vô cùng, anh đứng là cậu của Đường Hạo Nam, cũng là trưởng giả trong lòng cô tôn kính nhất!

Vừa mới vậy mà...

Anh nhất định là thật sự uống say mới có thể không khống chế được.

Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền chạy ra phòng khỏi Lục Ngộ Hàn, Lục Ngộ Hàn đuổi theo ra đi khi đó, cô đã chạy tới cầu thang.

"Đi đường cẩn thận!"

"Con biết rồi! Người sớm một chút nghỉ ngơi đi!" Cô cũng không quay đầu lại, gần như chạy mất dép, thân tốc xuống cầu thang.

Khi bóng dáng của cô biến mất sau cánh cửa, khoe miệng Lục Ngộ Hàn dương lên, đắc ý cười, dần dần kia tươi cười, càng ngày càng khổ sở.

Trong đầu hiện lên hồi ức đã lâu trước kia.

Trong rừng rậm, nếu không phải cô, anh đã sớm đã chết...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Xuân tiêu một khắc đáng nghìn vàng

Chẳng qua, khi đó, về mặt của anh chỉ là son màu nguy trang, cô căn bản không biết diện mạo của anh.

Thần hình Lục Ngộ Hàn to lớn, dựa lưng vào vách tường, hai tay nắm chặt thành nắm, đầu ngã ra vách tường màu trắng phía sau, nhắm hai mắt, về mặt thống khổ, đắm chìm trong hồi ức xa xôi.

Làm sao cũng không nghĩ tới, khi lại gặp, cô đã là vợ người khác, mà còn, là vợ cháu trai anh.

Anh vừa rồi căn bản không có say, chỉ là giả vờ. Chỉ có giả say, mới chiếm được chút phúc lợi nho nhỏ, mới không đến nỗi bị cô phát hiện.

Biết cô yêu Đường Hạo Nam, cùng những người đàn ông khác vẫn giữ một khoảng cách.

Nếu cô biết anh thích cô, khẳng định trốn anh rất xa.

Cô là cô gái tốt, anh hiện tại chỉ hy vọng Đường Hạo Nam tên tiểu tử kia không cần lại phạm sai lầm, háo hảo đối tốt với cô, cô đáng được yêu thương.

Biết rõ rành rành là sai lầm, nhưng không cách nào khống chế tình cảm chính của mình.

...

Hạ Nhất Nhiệm lái xe, tốc độ xe rất nhanh, trong đầu vẫn luôn hiện lên một màn vừa rồi, biết rõ Lục Ngộ Hàn là uống say, lại luôn cảm giác có gì đó không thích hợp.

Lại phân không rõ làm sao không thích hợp.

Di động trong túi xách đang kêu vang, cô không có nghe đến, buổi tối lái xe rất khó, đối diện một chiếc xe tài bật đèn pha chói mắt, cô chỉ có thể giảm tốc độ.

Trong đầu rất loạn, lòng cũng rất loạn.

Vì cái nụ hôn kia, canh cánh trong lòng

Hành trình một giờ đi xe, ước chừng lái hai giờ mới thuận lợi đến tầng gara căn hộ.

Vào thang máy, mới nhìn đến trong điện thoại mấy cuộc gọi nhỡ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới.

Không biết anh là đã về hay chưa, anh cái người này bệnh đa nghi cực kỳ nghiêm trọng, nếu biết có cùng Lục Ngộ Hàn ăn cơm, lại vẫn đến chỗ ở của cậu anh, anh có thể thẹn quá thành giận hay không, giống lần trước như vậy...

Đứng ở cửa, cô hít sâu, điều chỉnh tâm trạng của bản thân, không lại chốt dạ cái gì, Lục Ngộ Hàn là uống say mới có thể đối với cô có hành vi vượt quá giới hạn như vậy .

Vừa muốn lấy chìa khóa mở cửa, cửa bị người từ bên trong mở ra, ngáng đầu, đối diện chính là khuôn mặt tuần tú xanh mét !

"Em..." Đang muốn mở miệng, Đường Hạo Nam đã xoay người, anh mặc quần tây tối màu, áo sơ mi trắng, vạt áo áo sơ mi buông rơi, hai tay áo hai bên bị xắn lên đến khuỷu tay, xem ra giống như cực kỳ phiền não.

Dáng vẻ không nói được một lời kia, xem ra là tức giận rồi

"Vừa nãy đang lái xe, không có chú ý di động trong túi xách! Anh đã ăn tối chưa?" Thay đổi dịp lễ, cô đến gần, nhìn bóng lưng anh, tự nhiên hỏi.

Không biết vì sao, Đường Hạo Nam không nói lời nào thời điểm, luôn để cho cô càng lo lắng, cảm giác anh như vậy, rất thâm trầm, cực kỳ dọa người.

Anh vẫn là không nói chuyện, hướng tới thư phòng đi đến.

Hạ Nhất Nhiệm trong lòng bồn chồn, giữa hai người rất không dễ dàng mới trải qua vài ngày "Xuân về hoa nở", cô không nghĩ muốn lại lần nữa xảy ra cái biến cố gì, rót ly nước, cô gõ gõ cửa, vào thư phòng.

Đường Hạo Nam ngồi ở trước bàn sách, vẻ mặt lạnh lùng nhìn màn hình máy tính, cô chậm rãi lên trước.

"Anh đừng giận em mà, em là thật sự không có nghe đến chuông điện thoại di động." Cô đứng ở bên cạnh bàn làm việc, đặt ly nước ở trên bàn, cúi thấp đầu, thấp giọng nói, trong giọng nói mang theo một tia cầu xin.

Đường Hạo Nam vẫn đang không nói được một lời, tầm mắt lại vẫn rơi vào trên màn hình máy tính, Hạ Nhất Nhiệm đành phải ngồi xổm người xuống, giữ lấy mép bàn, ngửa đầu nhìn khuôn mặt tuần tú của anh.

"Ông xã... Thực xin lỗi..." Âm thanh như muỗi kêu, lúc kêu hô anh "ông xã" khi đó, trong giọng nói lộ ra nhàn nhạt hương vị làm nũng.

Một tiếng "ông xã" này, cuối cùng để cho Đường Hạo Nam kia lòng vốn đang vì tức giận mà lạnh lùng làm lo, giật giật, người đàn ông kiêu ngạo đó, vẫn đang không nói chuyện.

Anh càng gần chính mình, trở lại căn hộ này, đối mặt nhà cửa trống không, phát hiện cô không có ở đây khi đó, cả người liền không bình tĩnh rồi !

Tâm loạn như ma, nhìn sấm chớp mưa gió bên ngoài, sợ cô xảy ra chuyện gì.

Gọi điện thoại cho cô một lần lại một lần, cô càng không nghe máy, anh càng sợ cô gặp chuyện không may, sau đó lo lắng đến nỗi chuẩn bị ra ngoài tìm cô... !

Đường Hạo Nam cuối cùng đồng ý nhìn cô một cái, ánh mắt nguy hiểm, híp mắt liếc cô, "Đi đâu lâu rồi hả ? !" Anh lãnh ngạnh chất vấn.

Vấn đề của anh, để cho cô nháy mắt cực kỳ không thoải mái, cái gì gọi trong lòng có quý?

Xế chiều đi xem nhà cũ mẹ để lại cho em, gặp cậu, hai người liền cùng nhau ăn cơm." Cô chỉ tiết nói, giọng điệu bình tĩnh, ít đi sự làm nũng vừa rồi.

"Em là nói, Lục Ngộ Hân? !" Đường Hạo Nam đột nhiên bạo quát, hai mắt gắt gao trừng mắt cô.

Hạ Nhất Nhiễm làm chuẩn bị tâm lý tốt, hai mắt cũng gắt gao trừng mắt với anh!

"Vậy thì đã sao? !" Cô đứng lên, lạnh lùng phản bác.

Anh ngồi ở trên ghế, cô đứng ở mép bàn, một người ngửa đầu , một người cúi đầu, hai người trừng mắt nhìn đối phương.

Xuyên thấu qua ánh mắt nhau, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ muốn nói cho Đường Hạo Nam

Trải qua mấy ngày hài hòa, hòa hợp ở chung, anh đối cô rốt cuộc có từng một chút đổi mới hoặc là tín nhiệm, nếu anh bây giờ còn nghĩ muốn giống như trước như vậy, chuyện bé xé ra to làm khó dễ cô, như vậy, hôn nhân của bọn họ cũng không tất yếu lại tiếp tục thêm nữa rồi.

Hai người trừng mắt nhìn nhau, ánh mắt của cô như kiếm, mí mắt chớp cũng không chớp, hốc mắt từ từ phồng hồng.

Nhưng mà, vẫn đang không trong chớp mắt nhìn anh.

Đường Hạo Nam mơ hồ hiểu được ý tứ trong ánh mắt cô.

Anh nháy mí mắt trước, nghĩ đến chuyện lần trước ở bệnh viện để cho cô ăn đồ ăn bẩn rồi xuống đất.

"Em trừng cái gì mà trừng? !" Xoay tầm mắt, anh nói một câu, giọng điệu lại vẫn rất lạnh cứng rắn.

"Đường Hạo Nam, lòng người không phải tảng đá, đều là làm từ thịt, một lần lại một lần bị thương, sẽ đau, sẽ tổn thương. Nếu tổn thương tiếp tục kéo dài, miệng vết thương vĩnh viễn sẽ không khép lại, cuối cùng, một lòng sẽ chết đi. Đúng, trái tim em có thể chết lặng hay không, anh khả năng một chút cũng không quan tâm đến... Nhưng mà em sẽ cực tuyệt bị anh thương tổn!"

Cô đỏ mắt vành mắt, vẻ mặt lạnh lùng, giọng điệu có chút kích động nói.

Nói xong, cô liền đi hướng về phía cửa.

Đường Hạo Nam nhìn cô rời đi, không có ngăn lại, ngực rầu rĩ, tích tụ khó chịu.

Lục Ngộ Hàn thích cô, chuyện này, có lẽ chính cô cũng không hiểu, nhưng mà anh rõ ràng!

...

Cô chủ động đi phòng dành cho khách ngủ, tắm qua liền nằm xuống.

Bởi vì đối với Đường Hạo Nam còn có mong đợi, cho nên mới nói vậy. Thật tình cũng hi vọng anh đối với cô là thật tâm, không phải đùa bỡn.

Sao với lúc trước chẳng thêm ngó tới, trong khoảng thời gian này, anh đối với cô rất tốt, từng chút từng chút một đều bị cô ghi nhớ trong lòng.

Trong mơ màng, có người từ phía sau ôm lấy chính mình, trong ngực ấm áp dán sát vào lưng của cô, cô run sợ, mũi chua xót.

"Hạ Nhất Nhiệm, nếu yêu anh, phải toàn tâm toàn ý!" Đường Hạo Nam gần từng tiếng, cắn răng nói.

Thật giống như sợ cô chân đứng hai thuyền, sợ cô có một ngày sẽ phản bội chính mình!

"Yêu anh mười mấy năm, đây không tính là toàn tâm toàn ý sao?" Cô chưa sốt hỏi lại, không biết phải nói thế nào, anh mới có thể tin tưởng cô!

Đường Hạo Nam đột nhiên kéo cô qua, đối mặt anh, cô bị anh áp ở dưới thân thể.

"Nói em yêu anh!" Trong đêm tối, người đàn ông bá đạo mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiệm sợ sệt, lại vẫn chưa từng nói với anh ba chữ kia.

"Anh cực kỳ quý trọng sao? Tại sao quý trọng? Ham muốn chiếm hữu thuần túy của đàn ông? Hay vẫn lại là, ở trong lòng anh, cũng có vị trí của em?" Hạ Nhất Nhiệm hai tay nâng chặt gương mặt anh, ngón cái ở trên da thịt của anh nhẹ nhàng mà vuốt ve, trong bóng tối, miễn cưỡng có thể thấy rõ hình dáng khuôn mặt anh.

Cô rất sợ nghe được anh nói ra những lời châm chọc: "Thôi đủ rồi, Hạ Nhất Nhiệm, tôi không ghét bỏ cô là tốt lắm rồi, cô lại vẫn trông mong trong lòng tôi có vị trí của cô? Trái tim của tôi vĩnh viễn thuộc về Mộng Mộng, toàn bộ!"

Đường Hạo Nam nhìn cô, đang muốn mở miệng, Hạ Nhất Nhiệm mỗi hướng đến dần lên môi anh.

Cô chủ động hôn lên cánh môi lãnh lẽo của anh, chặn lại lời anh muốn nói.

Đường Hạo Nam kinh ngạc, nụ hôn của cô, có chút mạnh mẽ, rồi sau đó rời đi hướng tới bên tai của anh.

"Je t'aime!" (tiếng Pháp: Em yêu anh)

Bên tai truyền đến giọng nói thâm tình của cô, tiếng Pháp lững lờ, khiến lòng anh ngỡ ra...

Đó là âm thanh phát từ đáy lòng Hạ Nhất Nhiễm, bao hàm cả thâm tình đối với anh, tình cảm vẫn đè nén dưới đáy lòng, lấy hết dũng khí nói ra, khó tránh khỏi kích động, âm thanh lộ ra run rẩy.

Hai người duy trì tư thế ôm ấp kia, mặt cô chôn ở đầu vai anh, từ từ nhắm hai mắt, nghe theo tiếng nói thật lòng của trái tim mình.

Hạ Nhất Nhiễm, mày thực đúng cảm!

Không phải sợ, chân chính dùng cảm yêu, mới chính là cho chính mình một câu trả lời thỏa đáng!

Đường Hạo Nam hoàn hồn từ trống tim liên hồi, "Em đang nói cái ngôn ngữ gì, anh nghe không hiểu! Nói tiếng trung đi!" Cố ý nói, đặt cô ở trên giường.

Hạ Nhất Nhiễm hép mắt, nhìn anh đang đè ép trên thân mình, không tin anh nghe không hiểu, ở nhà hàng đồ ăn nước Pháp khi còn ở Bắc Kinh kia, anh nói tiếng Pháp vô cùng lưu loát cùng đầu bếp trao đổi.

Anh khẳng định là giả vờ nghe không hiểu!

"Anh nghe không hiểu thì thôi! Em ngủ!" Cô nhàn nhạt nói câu, nhắm mắt lại, nghiêng đầu, khóe môi cong lên.

Đường Hạo Nam nhìn gáy cổ tuyết trắng của cô, tà niệm dâng trào, cúi đầu liền găm lấy!

"Xuân tiêu một khúc đáng nghìn vàng, ngủ sớm như thế, chẳng phải là quá lãng phí rồi sao!" Anh găm cắn da thịt non mịn của cô, âm thanh thô cát nói, hỏa nhiệt từ bàn tay to bắt đầu tại trên thân thể cô tác quái.

Tên cầm thú này!

Mấy ngày nay, gần như hàng đêm tăng ca, đôi hồi của anh vẫn luôn cuồng dã như vậy, dùng mảnh vỏ cứng, mỗi lần đều là hành hạ cô đến hôn mê ngất lịm, anh mới bỏ qua.

Khi anh hưng hăng đòi lấy thời điểm, cô luôn ảo giác cho rằng, anh là thật sự yêu cô.

Chẳng thể thì tại sao lại kịch liệt như vậy?

Anh đột nhiên xâm nhập vào cô mang theo sự trừng phạt, dường như đem cô làm đau, kinh hô một tiếng.

"Em đang suy nghĩ cái gì? Ở dưới thân anh còn dám phân tâm!" Người đàn ông buồn bực nói, tay giữ lấy mặt cô, cô rất không chuyên tâm, quả thực là đang tổn thương sự tự tôn của đàn ông mà!

"Em đang suy nghĩ, Đường tổng lúc cùng những người phụ nữ khác cùng một chỗ thời điểm, có phải cũng kịch liệt như thế hay không...!" Nghĩ đến Chu Giai Ngưng cùng anh thân mật như vậy, huyết dịch sôi trào trong người cô phút chốc liền lạnh.

Đường Hạo Nam nhìn khuôn mặt lạnh lùng của cô, trong con ngươi hiện nảy lòng tham ý vị thâm sâu cười, người phụ nữ này, đang ghen.

"Cái này... Không thể trả lời... Chuyên tâm một chút cho anh!" Giọng Đường Hạo Nam thô cát, cười từ mắt nói, dùng mảnh càng thêm dùng lực.

Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến muốn thổ huyết, vươn tay phải bắt lấy khuôn mặt tuấn tú yêu nghiệt hại nước hại dân của anh, bị anh dễ dàng giữ được, áp ở trên đỉnh đầu, càng thuận tiện để anh đoạt lấy!

Kỳ thật, anh cùng Chu Giai Ngưng chẳng qua là gặp dịp thi chơi, cái loại phụ nữ này lại vẫn không lọt nổi mắt xanh của anh, càng miễn bàn chuyện trên giường rồi !

Đường Hạo Nam thoả mãn ăn thân thể đẹp ngọt ngào của người còn gái dưới thân, thích nhìn dáng vẻ cô tức giận lại không thể làm gì được anh!

Cô giương nanh múa vuốt, dần dần ở dưới thân anh hóa thành một vùng xuân thủy...

Đường Hạo Nam thoả mãn từ dưới thân cô thoát ra, nhìn cô gái kia đã một choáng quáng nằm đó, khóe miệng cong lên, lộ ra sùng nịch.

Mới vừa xuống giường chuẩn bị đi tắm dội, điện thoại vang rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Đừng nói cho anh, em nghĩ muốn sinh con

Thì ra, Đường Hạo Nam mấy ngày này một mực cùng Kha Dịch Thần tranh đấu gay gắt, công ty Kha Dịch Thần ý đồ cũng đã rõ ràng rồi, muốn cùng cướp đoạt mối làm ăn với Đường thị!

Kha Dịch Thần người này cũng giáo hoạt, làm việc sạch sẽ lưu loát, không để lại một chút dấu vết.

Không phải loại người dễ đối phó.

Đường Hạo Nam từ trước đến nay cũng không phải một người chịu thua kém người khác, hơn nữa đối thủ là Kha Dịch Thần.

Chuyện năm đó anh ta mang Hạ Nhất Nhiễm bỏ trốn, đến nay lại vẫn để cho anh canh cánh trong lòng!

"Ông chủ, thứ cho tôi nói thẳng, không thể không có tâm phòng bị người, người đối với Hạ tổng..." Hứa Thành ở trong điện thoại thật cẩn thận nói, lời thật thì khó nghe, anh ta cũng là vì Đường Hạo Nam, vì muốn tốt cho Đường thị.

Đường Hạo Nam cũng không tức giận, xuyên thấu qua thủy tinh, nhìn người con gái đang ngủ say trong phòng, vẻ mặt phức tạp.

"Trong lòng tôi có tính toán." Trầm giọng nói một câu, cúp điện thoại.

Đốt điều thuốc, nuốt mấy nhả khói, sương khói lượn lờ, anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang nằm trên giường hoảng hốt.

Tin cô, hay vẫn là không tin cô?

Nếu là trước kia, anh là tuyệt đối tin nhiệm cô.

Từ nhỏ đến lớn cùng nhau lớn lên so với em ruột của chính mình vẫn còn tốt hơn!

Bốn năm trước, đã xảy ra sự kiện kia, anh vẫn cho là cô hại Đồng Y Mộng trở thành người thực vật, bốn năm qua đối với cô, có thể nói là, hận thấu xương!

Lạnh nhạt với cô, nhọc nhằn cô, làm khó dễ cô...

Cô yên lặng thừa nhận, cũng không phản kháng, cũng coi thường sự tồn tại của anh.

Giống một con nhím mình đầy gai nhọn, cuộn mình lại một góc thuộc về chính mình, người khác không thể nào đến gần được.

Vài năm nay, anh cũng là nhìn cô từ một cô sinh viên đại học vừa tốt nghiệp ngày ngo non nớt, từng chút một tiến bộ, lớn dần trở thành một nữ cường nhân bình tĩnh, ung dung lãnh đạm chuyên nghiệp.

Bỏ qua Đồng Y Mộng một bên không nói, anh có khi thậm chí là đau lòng, thương cảm cô.

Một liều thuốc hút hết, Đường Hạo Nam trong đầu hiện lên từng màn một Hạ Nhất Nhiễm vài năm nay ở trong công việc cứng cỏi tiến từng bước trưởng thành.

Lần đầu tiên đi gặp khách hàng, cô ngây ngô , bị khách hàng làm khó dễ, uống vào một bình rượu trắng thuần chất, ký được một đơn đặt hàng lớn, một lần cô, cô trực tiếp bị xuất huyết dạ dày, phải đưa đi bệnh viện.

Mỗi một năm công ty tổ chức họp thường niên, cô cái người vợ hợp pháp này của anh, sẽ luôn chịu đựng ánh mắt chăm chọc của những người bên ngoài, nhìn anh cái chồng này, ôm người phụ nữ khác tham dự.

...

Rất nhiều rất nhiều chuyện trong nháy mắt, không đếm được, anh mặt ngoài lạnh lùng, kì thực, đều đã ghi nhớ ở trong lòng.

Vẫn cho rằng, cô là gái vô đáng thương, giả vờ lạnh lùng, muốn khiến anh chú ý.

Hiện tại biết hại Đồng Y Mộng chính là Cố Tử Vân, không phải cô.

Anh bị kinh hãi đồng thời còn không có cách nào hoàn toàn tín nhiệm cô!

Lại không chế không nói chính mình ngày một đến gần cô...

"Ừm... Cậu..." Hạ Nhất Nhiễm nằm mơ, trong mộng lại thấy nụ hôn kia của Lục Ngộ Hân, nói lời vô nghĩa, muốn tỉnh lại vẫn chưa tỉnh lại.

Đường Hạo Nam nghe được trong miệng cô phát ra thanh âm, vẻ mặt nháy mắt căng thẳng, đi nhanh tới.

"Thật khát..." Hạ Nhất Nhiễm mở ra hai mắt, cảm giác miệng khô lưỡi hanh, liếm liếm cánh môi, thấp giọng lầu bầu.

Ngẩng đầu, gặp Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, "Anh tại sao vẫn còn chưa ngủ? Em cực kỳ khát, giúp em rót ly nước đi..."

"Chính mình tự đi mà rót, anh muốn ngủ!" Anh lạnh lùng nói câu, đi đến cửa phòng, anh muốn đi phòng ngủ chính ngủ!

Lòng Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên lạnh lại, ngờ ngác nhìn cửa, cảm giác anh lại giống thay đổi thành người khác, rõ ràng lúc ở trên giường vẫn còn...

Có cảm giác bị anh xem như công cụ tình dục, liền ngay cả thân dưới vẫn lại là dính dính, anh lần này không giúp cô lau chùi thân thể.

Chính mình tự đi rót nước, nhìn cánh cửa phòng ngủ chính đóng chặt, tìm từng chút từng chút một bị xé rách.

Cô rót cuộc đời như thế nào, mới có thể chân chính đi vào trong lòng anh.

Hay ănlà, cánh cửa vào trái tim anh cũng không sẽ vì cô mà rộng mở?

...

Sáng sớm hôm sau lúc Đường Hạo Nam rời giường khi đó, cho rằng Hạ Nhất Nhiễm sẽ giống như trước đây vậy thích ngủ nướng, ai ngờ, cô đã đem bữa sáng làm tốt rồi.

Cô nấu cháo, nướng bánh, xào một đĩa rau xanh tươi mẽ người.

Cô từ phòng bếp đi ra, nhìn thấy anh, lộ ra một mỉm cười hiền dịu.

Anh lại rất lãnh đạm, hướng tới cửa đi, "Anh không ăn sáng sao?"

"Không." Đường Hạo Nam lãnh đạm nói, cũng không quay đầu lại.

Cô vội vã tiến lên chặn anh lại, "Thời gian còn sớm, ít nhiều ăn một chút điểm tâm rồi hãy đi!" Trầm giọng nói, đã kéo cổ tay anh lại, kéo anh hướng bàn ăn đi tới.

Tầm mắt Đường Hạo Nam rơi vào trên tay cô, vậy mà đã quên đẩy cô ra.

Bị cô kéo đến bên cạnh bàn ăn màu trắng ngà, "Thường xuyên không ăn điểm tâm, sẽ dễ dẫn đến bệnh đau bao tử!" Cô trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo trách cứ.

Đường Hạo Nam im lặng ngồi ở kia, Hạ Nhất Nhiễm cũng không truy cứu đến cùng anh là rốt cuộc xảy ra chuyện gì, anh cái con người này liền là như thế, âm tình bất định.

Có lẽ, trong nội tâm là đang giãy dụa đi...

Nhất định là cảm thấy được, cùng với cô có lỗi với Đồng Y Mộng.

"Anh trước đem sữa nóng uống vào đi!" Đem một ly sữa ấm áp đặt vào trong tay anh, cô ôn nhu nói.

Đường Hạo Nam không nói chuyện, thờ ơ uống sữa, nhiệt độ vừa vặn tốt.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không nói thêm gì, yên lặng ăn bữa sáng của chính mình.

Hôm nay cố ý dậy sớm làm bữa sáng, cho dù thân thể mệt chết đi, nhưng mà cô lại thích hưởng thụ loại cảm giác người vợ vì chồng mình làm điểm tâm này, hưởng thụ cùng anh ăn điểm tâm, rồi lại cùng nhau đi làm...

Đây là cuộc sống vợ chồng bình thường trong lòng cô mong muốn, chứ không chỉ là trên giường hoan ái.

Đường Hạo Nam ăn một bát cháo, liền buông muống xuống.

"Cẩn đây vài lần không tránh thai đi? Đừng quên uống thuốc tránh thai, miễn cho mang thai phiền toái." Anh lau miệng, nhìn cô mới vừa ngừng đầu, mỉm cười nhìn chính mình, lạnh như băng nói.

Mỉm cười trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, dần dần thu lại, lòng đang thật lại.

Mấy lần trước bởi vì chu kỳ kinh nguyệt mới vừa kết thúc, là thời kỳ an toàn, hiện tại, không sai biệt lắm nên tránh thai rồi.

Đường Hạo Nam nói cực kỳ có lý, thái độ của anh, lại thương tổn đến cô.

Nhìn cô vẻ mặt khổ sở, trong lòng Đường Hạo Nam dâng lên một cổ khoái cảm trả thù, giây lát, lại không cách nào đối mặt với cô.

"Đừng nói với tôi, em muốn sinh con..." Anh sâu xa hỏi, giọng điệu chứa đầy vẻ châm chọc.

"Không có a! Chúng ta đều còn không có ổn định, muốn sinh con cái gì..." Cô cười cười, giọng nói, "Thuốc tránh thai lần trước vẫn còn, em sẽ nhớ rõ uống, anh cứ yên tâm đi. Em cũng không phải đứa trẻ không hiểu chuyện!" Cô nói xong, đứng lên, dọn dẹp bát đĩa.

Đường Hạo Nam nhìn dáng vẻ lạnh nhạt bình tĩnh kia của cô, trong lòng lại bắt đầu cảm xúc hỗn loạn, anh đứng lên, hướng cửa, một tiếng chào hỏi đều không có, liền ra khỏi cửa rồi.

Hạ Nhất Nhiễm tìm ra thuốc tránh thai lần trước còn chưa uống hết, không do dự uống xuống.

Một tay không khỏi vuốt ve bụng, có chút thất thần, trong đầu vậy mà đang ảo tưởng, con của bọn họ sẽ có dáng vẻ như thế nào...

Tự nhận hai người đều là tuổi nam nữ, con của bọn họ, cũng nhất định rất xinh đẹp đáng yêu.

Chỉ là ảo tưởng nhất thời mà thôi!

...

Hạ Nhất Nhiễm đến công ty, vừa muốn kêu An Lạp sắp xếp hội nghị, An Lạp tiến vào nói, hôm nay hội nghị do Diêu Lộ chủ trì, phương án cũng do cô ấy đề ra.

"Hạ tổng, người còn không biết sao? Hiện tại người lãnh đạo bộ phận của chúng ta đã đổi thành Diêu Lộ, tổng giám bộ phận nhân sự buổi sáng mới vừa gửi thư nhậm chức..." An Lạp cau mày, vẻ mặt khổ sở.

Tổng giám đốc người, trợ lý tổng giám này khẳng định cũng phải đổi, mệnh lệnh đã đưa xuống, cô sau này không biết sẽ làm cái gì nữa.

Hạ Nhất Nhiễm chưa biết ra sao, cô chỉ là một trợ lý nhỏ bé liền càng không nói đến rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng chính mình nghe lầm, lập tức đi đến bên cạnh bàn làm việc, mở máy tính, bình tĩnh mở ra hòm thư.

Trên thư thông báo, có ghi rõ là mệnh lệnh từ cao tầng công ty đưa ra, lập tức đưa Diêu Lộ trở thành tổng giám bộ phận quan hệ công chúng.

Còn về chức vị Hạ Nhất Nhiệm, trong thông báo không có nói rõ.

"Hạ tổng, đã đến giờ tổ chức hội nghị, tôi đi ra ngoài trước rồi!"

"Được! Tiếp tục cố gắng!" Hạ Nhất Nhiệm bình tĩnh nói, nhiều năm bốn ba trên thương trường, cũng gặp qua không ít sóng gió, cô vẫn đang bình tĩnh, ung dung, đối An Lạp mỉm cười nói câu.

Sau khi An Lạp đi, cô thở sâu, đi đến cửa sổ, ngửa đầu, nhìn về phía phương hướng văn phòng tổng giám đốc, mệnh lệnh cao tăng, ý là chỉ Đường Hạo Nam sao?

Hạ Nhất Nhiệm suy nghĩ đến đây, lập tức đi đến bên cạnh bàn làm việc, ấn số nội bộ đến văn phòng tổng giám bộ phận nhân sự.

Tổng giám nhân sự mời cô qua đó.

"Khương Dư Hằng! Anh cho em..." Cửa thang máy mở ra, giọng nói bén nhọn của người phụ nữ lập tức dừng lại, Hạ Nhất Nhiệm nhìn đến hai người trong thang máy, lễ phép gật đầu, đi vào.

Ấn tầng 16.

Xoay người, đưa lưng về phía vợ chồng Khương Dư Hằng cùng Đường Hạo Hâm.

"A, thật đúng là từng họp quá rồi!" Giọng Đường Hạo Hâm chưa loét nói, nhìn về phía Khương Dư Hằng.

Khương Dư Hằng trừng mắt nhìn cô ta, vẻ mặt cực kỳ không vui, sợ cô ta ở trước mặt Hạ Nhất Nhiệm làm ra những chuyện khiến anh xấu hổ.

Hạ Nhất Nhiệm làm bộ không có nghe đến, cô cũng là không rõ, người Đường gia tại sao cho rằng cô cùng Khương Dư Hằng cái vị anh rể này có cái gì!

Khương Dư Hằng lúc học đại học là đàn anh cùng trường với cô, đối với cô cực kỳ chiều chuộng, nhưng mà, chưa từng xảy ra cái tình yêu nam nữ gì!

Cô cảm thấy được người Đường gia nơi chốn nhắm vào cô, lại vẫn là vì xem thường cô, bởi vì cô chiếm lấy cổ phần công ty Đường gia cùng danh hiệu thiếu phu nhân.

Cái này gọi là, muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do.

"Anh lại vẫn trừng em? ! Ở trong lòng anh người trước mặt..."

"Đường Hạo Hâm! Cô cảm niệm cho tôi!" Khương Dư Hằng rống to, dương tay phải lên muốn đánh Đường Hạo Hâm, nhưng tay phải cũng không vùng xuống.

"Anh đánh! Anh đánh đi! Khương Dư Hằng, anh là cái đồ bạch nhãn lang, nếu không có tôi, anh có thể có địa vị như ngày hôm nay? !" Đường Hạo Hâm giống như điên rồi một dạng, không để ý Hạ Nhất Nhiệm cái người ngoài này ở đây, không để ý đây là trong thang máy công ty, gần như hét chói tai.

Hạ Nhất Nhiệm thờ ơ lạnh nhạt.

"Cô nghĩ muốn mất mặt, tôi không rảnh xấu mặt cùng cô!" Khương Dư Hằng trừng mắt nhìn Đường Hạo Hâm, cửa thang máy mở, anh liền xông ra ngoài.

Cửa thang máy lại khép lại, bởi vì tức giận thờ hờn hển Đường Hạo Hâm, gất gao trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm, trong hai tròng mắt phát ra hận ý thâm sâu .

"Hạ Nhất Nhiễm, cô tại sao lại tí tiện như thế? !" Đường Hạo Hâm nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, vẫn không xoay người, xuyên hình ảnh phản chiếu trên vách tường thang máy tron bóng, nhìn hình ảnh Đường Hạo Hâm trong đó như oán phụ một dạng.

"Giữ không được trái tim người đàn ông của mình, lại vẫn đem oán khí trút lên trên thân người khác. Quản lí Đường, nếu chị thật lòng yêu Khương tổng, nên là từ trên người mình tìm xem nguyên nhân, mà không phải hạ thấp thân phận mắng chửi người khác." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cùng là phụ nữ hà tất khó xử nhau.

Vừa mới từ trong nội dung cuộc cãi vã của bọn họ có thể nghe ra, Đường Hạo Hâm là đang nghi ngờ Khương Dư Hằng, nhưng mà, cô ta cực kỳ ngu xuẩn, cãi nhau thời điểm quá thương tổn tôn nghiêm đàn ông của Khương Dư Hằng rồi !

Khương Dư Hằng là Phương Hoàng nam diễn hình, cưới Đường Hạo Hâm, chính là trời cao.

Nếu cô là đàn ông, cũng chịu không nổi vạ của chính mình nhục nhã chính mình như vậy.

Đến tầng 16, cô nhanh chóng bước ra thang máy, mặc kệ Đường Hạo Hâm xụ mặt dừ ọt đay căm tức ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Cô có thể chết đuối rồi hay không?

16 cuộc gọi nhớ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới.

Bà vừa mới bị sặc một trận như vậy, men say trên người Hạ Nhất Nhiễm sớm lui đi hơn phân nửa.

Sau khi say rượu ở trong điện thoại đối với anh "Hồ ngôn loạn ngữ" (huyền thuyên nói nhảm) ra sao, cô cũng là còn nhớ rõ.

Đang còn do dự là muốn gọi điện thoại lại cho anh hay không, chuông cửa bên ngoài lúc này vang rồi.

Đều đã hơn hai giờ sáng, trẻ như thế, là người nào đến?

Cô chân chó, quần chật áo ngủ, đi đến cửa, nhìn xuyên qua mắt mèo, xem ở cửa đứng mấy người mặc đồng phục bảo an.

Gần đây thường xuyên ra ngoài nơi này, cô nhận ra những người này là nhân viên bảo vệ nơi này, nhưng mà đã trẻ như thế...

Hạ Nhất Nhiễm phòng bị mở cửa, "Các vị có chuyện gì sao?"

"Đường phu nhân! Người không có việc gì thì tốt rồi, chúng tôi nhận được điện thoại của Đường tiên sinh, ngài ấy lo lắng người một mình ở nhà có nguy hiểm, bảo chúng tôi đến xem thử, không có việc gì thì tốt rồi." Bảo an nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm bình an vô sự, nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu cho lắm, anh chẳng lẽ là đang hoài nghi cô nửa đêm ở cùng người đàn ông khác?

Cô hiểu lắm ý tứ của Đường Hạo Nam, khẽ miệng hơi hơi nhếch lên, "Vậy các người muốn tiến vào kiểm tra một chút hay không?" Cô chút chằm chọc nói.

"Không, không được! Đường phu nhân háo hão nghỉ ngơi, có cái chuyện gì, tùy thời liên hệ bộ phận bảo an chúng tôi!" Bảo an vội vàng nói, thái độ hiền lành, đối với cô tràn đầy kính ý.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới khách khí liền gạt đầu, đóng cửa.

Vào đến trong nhà, điện lại vang, là Đường Hạo Nam gọi tới.

Cô áo nã thờ hất một hơi, một mồi ngồi ở trên ghế sofa, vừa lau tóc vừa nghe.

"Này!" Giọng người đàn ông dập dềnh trầm thấp truyền đến, xen lẫn tức giận.

"Đường Hạo Nam, anh liên sự em cho anh đội nón xanh như thế sao? Đêm hôm khuya khoắt lại vấn đề cho bảo an tới giám sát em?" Cô không tức giận, giọng mang châm chọc cùng lãnh đạm.

Nghe được giọng của cô, Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cả trái tim lơ lửng trên cao cuối cùng rơi xuống, người đàn ông đứng ở cửa sổ, dịch bước đến cạnh ghế sofa, một mồi ngồi trên ghế.

Lập tức phản ứng kịp ý tứ của cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm không biết tốt xấu chết tiệt này!

Lòng tốt của anh trái lại bị cô coi là lòng lang dạ thú rồi !

Bởi vì tức giận, huyết Thái Dương đang căng lên giật nảy.

"Anh emn là sợ em uống say còn đi tắm nữa bị chết đuối rồi !" Đường Hạo Nam tức giận gầm thét, động tác Hạ Nhất Nhiễm dừng lại.

Cô vừa nãy thật là thiếu chút nữa chết đuối không sai.

"Em..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em tốt nhất đừng gặp chuyện không may cho anh!" Cô tỉnh rượu rồi, không một chút đáng yêu khi uống say gì cả, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, cắn răng nói.

"Đường tổng, anh là đang quan tâm em sao?" Hạ Nhất Nhiễm tìm đập dồn dập, phản không rõ là nói đùa hay vẫn lại là vấn đề kim lòng không được hỏi ra.

Anh là thật sự quan tâm cô đi?

Nghe câu hỏi của cô, yết hầu Đường Hạo Nam cứng ngắc, "Không sai, em nếu là chết đi, anh chẳng phải là thành người góa vợ rồi sao?"

Đương nhiên là quan tâm, cho dù vẫn còn không yêu.

Cô là vợ của anh, người phụ nữ của anh!

Câu trả lời lập lý nước đôi này của anh, làm cho người ta đoán không ra nội tâm của anh.

Người góa vợ...

Cô nở nụ cười.

Anh là thừa nhận cô cái người vợ này rồi.

"Vừa nãy quả thật thiếu chút nữa chết đuối, bị sặc thức dậy, hiện tại không có việc gì rồi." Cô nhàn nhạt nói, khóe miệng nhiễm nụ cười yếu ớt.

Đường Hạo Nam nghe xong lời của cô, nháy mắt nổi trận lôi đình!

"Hạ Nhất Nhiễm! Trong tù rượu của anh, rượu đều là giả cả xa xỉ, em nếu là dám uống nữa, anh bắt em bồi đền!" Đường Hạo Nam đứng lên, ngạo kiều nói, đối với cô vẫn lại là nói không được kiêu giọng nhỏ nhẹ, quan tâm.

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười càng sâu, "Vây em đây lần sau chính mình mua bia, rượu trắng mà uống." Cố ý kích thích anh nói.

"Em... ! Em không sợ lại uống đến xuất huyết dạ dày em liền thử xem!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lúc này nếu đang ở bên người cô, anh nhất định đem cô bắt lại đánh một trận!

Anh làm sao lại biết, cô từng bị xuất huyết dạ dày?

Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, chuyện kia vẫn lại là xảy ra từ bốn năm trước, cô sắp không còn nhớ rõ, lúc ấy tại bệnh viện ở tại một tuần, một người lẻ loi, anh chưa từng đi bệnh viện nhìn cô một cái.

Cũng là khi đó quen biết được Tô Tiểu Quả, bà nội cô ấy bị ung thư dạ dày, cùng cô ở chung một căn phòng bệnh.

"Được, em không uống nữa." Cô khàn giọng nói, ở trong lòng Đường Hạo Nam, cô có phải vẫn chiếm một chút vị trí nhỏ hay không?

Có lẽ, anh cũng từng có quan tâm đến cô, chỉ là cô không biết thôi...

"Em thích uống thì cứ uống chết đi! Đừng hy vọng giả vờ đáng thương thu hút sự chú ý của anh! Đường Hạo Nam anh ghét nhất phụ nữ thích làm bộ làm tịch!" Kiêu ngạo của người đàn ông khiến anh không chịu thừa nhận đối với cô là thật lòng quan tâm, cần rằng nói.

"Ồ..." Cô mới không phải người phụ nữ thích làm bộ làm tịch, vẫn cực kỳ kiên cường.

Đạt được câu trả lời của cô, Đường Hạo Nam thở phào nhẹ nhõm, không sợ cô xảy ra cái khúc ngoặc gì, người phụ nữ này tựa như cò đại trong kẻ đá, sống được đặc biệt cứng cỏi.

Anh không nên đối với cô từng chút lo lắng.

Còn không có xác định chân tình chân ý của cô, anh hẳn không đem trái tim mình giao ra.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế mà kiều ngạo.

"Bay mười mấy giờ đi, anh mau nghỉ ngơi đi, em cũng muốn ngủ, buồn ngủ quá..." Cô sẵn sọc nói, nghĩ đến chuyện công việc, muốn hỏi rõ ràng, lại không có hỏi.

Sợ trêu chọc khiến anh thêm phiền.

"Uhm, cúp đây." Anh lãnh đạm nói, trực tiếp cúp điện thoại.

Rõ ràng như vậy , cực kỳ vô tình.

"Còn chưa nói ngủ ngon mà." Hạ Nhất Nhiễm xem màn hình điện thoại di động, lăm bầm lâu bầu.

Từ từ sẽ đến đi..

Cô đi phòng ngủ Đường Hạo Nam nằm ngủ, trong lòng ôm gối đầu của anh, coi đó là anh.

Trong mộng, cô mơ thấy Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh mở ra, cô liền nhìn đến Đồng Y Mộng đứng ở cạnh giường, đang cười với cô, rồi mới mở miệng.

"Nhiễm Nhiễm, cô tới rồi..."

Như vậy, giống như trước đây, cô gái như hoa như ngọc một loại.

Cô bỗng dưng giật mình tỉnh giấc.

Toàn thân mồ hôi lạnh!

Tỉnh lại hồi lâu, mới phát hiện trời đã sáng.

...

Có hoạt động quan hệ công chúng, cô cùng An Lạp bị sắp xếp đi hiện trường tiếp khách, công việc như vậy, cô vài năm trước liền làm qua, thuận buồm xuôi gió.

Trái lại An Lạp, vốn dĩ đã là trợ lý tổng giám, hiện tại muốn làm những việc nhỏ nhặt nhất của nhân viên mới, trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn ra tâm tư của cô, "An Lạp, cô đi nghỉ ngơi chút đi, lúc này, ánh mặt trời là độc nhất." Đưa cho An Lạp một chai nước khoáng, cô ngán đầu che tầm mắt, nhìn trong mắt mặt trời giữa trưa gay gắt, cảm giác cực kỳ chói mắt.

An Lạp mặt bị phơi nắng được đỏ bừng, Hạ Nhất Nhiễm trên mặt bọc khăn lụa, mang kính râm, bị phơi nắng không nghiêm trọng như vậy.

"Tôi thật muốn từ chức rồi ! Một chút đều đã không công bằng!" An Lạp vĩnh viễn nói.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu được ủy khuất trong lòng cô, nhìn An Lạp như vậy, trong lòng có phần thẹn ý.

An Lạp coi như là bị cô liên lụy.

Trên poster của buổi hoạt động hôm nay, là hình ảnh khổng lồ của Chu Giai Ngưng quỳên rũ diêm dúa lẳng lơ, trên tay nhẫn kim cương to như trứng bò câu lóe sáng chói mắt.

Đường thị kinh doanh không chỉ có cô nhà máy điện tử, lại vẫn còn kinh doanh châu báu, hàng xa xỉ.

Bốn giờ chiều, mặt trời đã chẳng còn nhiều gay gắt, hoạt động chính thức bắt đầu.

Chu Giai Ngưng được nhân viên công tác vây quanh, đi tới quảng trường "Đường Phong" tại lầu một trung tâm thương mại của Đường thị tổ chức hoạt động trực tiếp giới thiệu sản phẩm mới.

Cô ta mặc lễ phục màu đỏ thẫm, trên người đeo trang sức châu báu vô giá, hơn nữa ngón áp út đeo nhẫn kim cương, là sản phẩm nhẫn kim cương kết hôn của Đường thị cho ra mắt trong năm nay.

Chiếc nhẫn kim cương này tên là: Duy ái.

Sau khi Chu Giai Ngưng cùng những người mẫu khác trình diễn xong phần giới thiệu sản phẩm chính, cô ta bắt đầu tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên.

Phóng viên liền thích hỏi vấn đề Bất Quái mau thu hút người đọc, Hạ Nhất Nhiễm am hiểu sâu đạo lý này, cô lười phải nghe những câu nói sáo rỗng của Chu Giai Ngưng cùng phóng viên, nhưng bất chợt bị kéo vào chuyện quan hệ của cô cùng Đường Hạo Nam.

"Kỳ thật chiếc nhẫn kim cương trên tay tôi, là Đường tổng tự mình chọn lựa, đeo cho tôi!" Chu Giai Ngưng giương giọng, đắc ý nói, ánh mắt tận lực nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm lẫn trong đám người.

"Thật không biết xấu hổ!" An Lạp nho nhỏ nói thầm, Hạ Nhất Nhiễm lườm cô một cái, "Cô nói nhỏ chút, đừng làm cho người ngoài nghe được, ảnh hưởng tổ chức chuyên nghiệp của chúng ta."

An Lạp mếu máo.

Hạ Nhất Nhiễm đối với An Lạp nói vài câu, rồi khởi hiện trường.

Cô khẳng định là cực kỳ dễ ý đi?

An Lạp nhìn bóng lưng Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm tại Starbucks ở tầng cao nhất của trung tâm thương mại mua ly Latte, đi đến sân thượng, vừa uống cà phê, vừa xem Cao Ốc đối diện đang chiếu trực tiếp buổi phỏng vấn Chu Giai Ngưng.

Năm đó khi kết hôn, Đường Hạo Nam là không đưa cô nhẫn kim cương.

Chu Giai Ngưng trước mặt phóng viên nói xỏ nói xiên, tuyên bố như vậy là muốn cho cô không chịu nổi, cho nên, cô trốn đến tầng cao nhất này.

Dưới ánh mặt trời, bóng dáng mảnh khảnh của người còn gái tựa vào tay vịn sân thượng, người đàn ông đi nhanh đến gần, gót giày da thật găm đập mặt đất, phát ra âm thanh nặng nề.

"Người phụ nữ này hung hãn như thế, em cũng không tức giận?" Âm thanh trong trẻo của người đàn ông truyền đến, Hạ Nhất Nghiễm nghe được âm thanh quen thuộc, tay run lên, cả phê trong cốc giấy vấy ra ngoài.

Kha Dịch Thần vội vàng từ trong túi áo ngực trái Tây phục lấy ra khăn tay màu xanh nhạt, nhanh chóng giúp cô lau đi cả phê dính trên tay cô.

"Anh tại sao lại đến đây?" Hạ Nhất Nghiễm nhu mày, rút tay, từ trong túi áo lấy ra khăn giấy, ly cả phê trong tay bị Kha Dịch Thần lấy đi, chính cô tự mình tự lau.

"Sao vậy, trung tâm thương mại của Đường thị, anh liền không thể tới rồi hả ?" Kha Dịch Thần cười hỏi, trực tiếp uống một ngụm coffee trong ly của cô, Hạ Nhất Nghiễm càng thêm không vui.

Kha Dịch Thần lại hướng cô cười, tươi cười sang sảng, khuôn mặt tuấn tú cực kì mê người.

Cô nhớ rõ lúc học đại học, anh ta thường xuyên ở trước mặt cô xuất hiện, so với Đường Hạo Nam cũng có gấp một số lần vẫn còn nhiều.

"Chưa nói anh không thể tới, là tôi cảm thấy được, chúng ta sau này không cần gặp mặt, đêm đó tôi nói được rất rõ ràng rồi." Hạ Nhất Nghiễm lãnh đạm nói, cùng anh giữ một khoảng cách, La Kỳ đúng là cũng đi tìm cô.

Về mặt Kha Dịch Thần dần dần không vui, tiếp tục uống cả phê của cô, tầm mắt rơi vào phương tây, Hạ Nhất Nghiễm liền đi, anh ta vươn tay giữ cô lại, tìm đến chỗ bên cạnh tay vịn.

"Đêm đó tại hậu hoa viên khách sạn, anh uống vào chút rượu, có chút không khống chế được. Em nói đúng, mọi người bây giờ đều có cuộc sống mới, không nên lại dây dưa không rõ." Kha Dịch Thần u buồn dỗi dằn từ tính nói.

Anh nhìn màn hình đối diện, lại nhìn bầu trời xanh thẳm, chưa sót cười cười.

Nghe anh nói như thế, Hạ Nhất Nghiễm trong lòng cũng không bài xích anh như vậy rồi.

"Hơn bốn năm rồi... Cho dù tình cảm có sâu nặng, cũng phai nhạt không phải sao?" Kha Dịch Thần nhìn về phía cô, cười hỏi.

Về mặt Hạ Nhất Nghiễm hơi căng cứng, "A Thần, anh có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi. Tôi lúc trước đồng ý bỏ trốn với anh, cũng là không nghĩ muốn gả cho Đường Hạo Nam, cũng không phải bởi vì thích anh, hi vọng anh đừng hiểu lầm."

"Em vẫn thích Đường Hạo Nam, anh làm sao có khả năng không biết?" Kha Dịch Thần hai tay bưng ly coffee, ngón tay ở trên thân cốc nhẹ nhàng mà điểm động.

Hạ Nhất Nghiễm cứng ngắt cười cười, từ chối cho ý kiến, ngừng đầu, nhìn về phía đối diện, đang muốn hít sâu, thấy được màn hình đối diện đột nhiên tối đen một mảng!

Cô chính đang còn nghĩ hoặc, màn hình đối diện lại sáng, không có lại trực tiếp hiện trường phỏng vấn, mà là...

Một đoạn phim nóng của người phụ nữ đang chiếu, như rạp chiếu phim một dạng ở trên màn hình lớn truyền phát tin.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Chiếu phim nóng

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

16 cuộc sọi nhớ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới. Bị vừa mới bị sắc một trận như vậy, men say trên người Hạ Nhất Nhiễm sớm lui đi hơn phân nửa. Sau khi say rượu ở trong điện thoại đối với anh "Hồ ngôn loạn ngữ" (huyền thuyên nói nhảm), cô cũng là còn nhớ rõ.

Đang còn do dự là muốn gọi điện thoại lại cho anh hay không, chuông cửa bên ngoài lúc này vang rồi. Đều đã hơn hai giờ sáng, thế, là người nào đến?

Cô chân chờ, quần chặt áo ngủ, đi đến cửa, nhìn xuyên qua mắt mèo, xem ở cửa đứng mấy cái bảo an mặc đồng phục.

Gần đây thường xuyên ra ngoài nơi này, cô nhận ra những người này là nhân viên bảo vệ nơi này, nhưng mà đã trễ như thế...

Hạ Nhất Nhiễm phòng bị mở cửa, "Các vị có chuyện gì sao?"

"Đường phu nhân! Người không có việc gì thì tốt rồi, chúng ta nhận được điện thoại của Đường tiên sinh, ngà ấy lo lắng người một mình ở nhà có nguy hiểm, bảo chúng tôi đến xem thử, không có việc gì thì tốt rồi." Bảo an nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm bình an vô sự, nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu cho lắm, anh chẳng lẽ là đang hoài nghi cô nữa đêm ở ủng người đàn ông khác?

Cô hiểu lầm ý tứ của Đường Hạo Nam, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, "Vậy các người muốn tiến vào kiểm tra một chút hay không?" Có chút châm chọc nói.

"Không, không được! Đường phu nhân hảo hảo nghỉ ngơi, có cái chuyện gì, tùy thời liên hệ bộ phận bảo an chúng tôi!" Bảo an vội vàng nói, thái độ hiền lành, đối với cô tràn đầy kính ý.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới khách khí liên gật gật đầu, đóng cửa.

Vào đến trong nhà, điện lại vang, là Đường Hạo Nam gọi tới.

Cô ào nãu thở hắt một hơi, mệt mỏi ngồi ở trên ghế sofa, vừa lau tóc vừa nghe.

"Này!" Giọng người đàn ông dồn dập trầm thấp truyền đến, xen lẫn tức giận.

"Đường Hạo Nam, anh liên sợ em cho anh đội nón xanh như thế sao? Đêm hôm khuya khoắt lại vẫn để cho bảo an tới giám sát em?" Cô không tức giận, giọng mang châm chọc cùng lãnh đạm.

Nghe được giọng của cô, Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cả trái tim lơ lửng trên cao cuối cùng trở xuống nơi, người đàn ông đứng ở cửa sổ, dịch bước đến cạnh ghế sofa, mệt mỏi ngồi trên ghế.

Lập tức phản ứng kịp ý tứ của cô.

Cái người phụ nữ không chịu đề tâm không biết tốt xấu chết tiệt này!

Lòng tốt của anh trái lại bị cô coi là lòng lang dạ thú rồi !

Bởi vì tức giận, huyết Thái Dương đang căng lên giật nhảy.

"Anh cmn là sợ em uống say còn đi tắm rửa bị chết đuối rồi !" Đường Hạo Nam tức giận găm thét, động tác Hạ Nhất Nhiệm dừng lại.

Cô vừa nãy thật là thiếu chút nữa chết đuối không sai.

"Em..."

"Hạ Nhất Nhiệm! Em tốt nhất đừng gặp chuyện không may cho anh!" Cô tỉnh rượu rồi, không một chút đáng yêu khi uống say gì cả, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, cắn răng nói.

"Đường tổng, anh là đang quan tâm em sao?" Hạ Nhất Nhiệm tim đập dồn dập, phân không rõ là nói đùa hay vẫn lại là vấn đề kim lòng không được hỏi ra.

Anh là thật sự quan tâm cô đi?

Nghe câu hỏi của cô, yết hầu Đường Hạo Nam cứng ngắc, "Không sai, em nếu là chết đi, anh chẳng phải là thành người góa vợ rồi sao?"

Đương nhiên là quan tâm, cho dù vẫn còn không yêu.

Cô là vợ của anh, người phụ nữ của anh!

Câu trả lời lập lờ nước đôi này của anh, làm cho người ta đoán không ra nội tâm của anh.

Người góa vợ...

Cô nở nụ cười.

Anh là thừa nhận cô cái người vợ này rồi.

"Vừa nãy quả thật thiếu chút nữa chết đuối, bị sặc thức dậy, hiện tại không có việc gì rồi." Cô nhàn nhạt nói, khóe miệng nhếch nụ cười yếu ớt.

Đường Hạo Nam nghe xong lời của cô, nháy mắt nổi trận lôi đình!

"Hạ Nhất Nhiệm! Trong tù rượu của anh, rượu đều là giả cả xa xỉ, em nếu là dám uống nữa, anh bắt em bồi đền!" Đường Hạo Nam đứng lên, ngạo kiều nói, đối với cô vẫn lại là nói không được kiêu giọng nhỏ nhẹ, quan tâm.

Hạ Nhất Nhiệm tươi cười càng sâu, "Vây em đây lần sau chính mình mua bia, rượu trắng uống." Có ý kích thích anh nói.

"Em... ! Em không sợ lại uống đến xuất huyết dạ dày thủng em liền thử xem!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lúc này nếu đang ở bên người cô, hẳn nhất định đem cô bắt lại đánh một trận!

Anh làm sao lại biết, cô từng bị xuất huyết dạ dày?

Hạ Nhất Nhiệm nhu mày, chuyện kia vẫn lại là xảy ra từ bốn năm trước, cô sắp không còn nhớ rõ, lúc ấy tại bệnh viện ở tại một tuần, một người lẻ loi, anh chưa từng đi bệnh viện nhìn cô một cái.

Cũng là khi đó quen biết được Tô Tiêu Quã, bà nội cô ấy bị ung thư dạ dày, cùng cô ở chung một căn

phòng bệnh.

"Được, em không uống nữa." Cô khàn giọng nói, ở trong lòng Đường Hạo Nam, cô có phải vẫn chiếm một chút vị trí nhỏ hay không?

Có lẽ, anh cũng từng có quan tâm đến cô, chỉ là cô không biết thôi...

"Em thích uống thì cứ uống chết đi! Đừng hy vọng giả vờ đáng thương thu hút sự chú ý của anh! Đường Hạo Nam anh ghét nhất phụ nữ thích làm bộ làm tịch!" Kiêu ngạo của người đàn ông khiến anh không chịu thừa nhận đối với cô là thật lòng quan tâm, cắn răng nói.

"Ồ..." Cô mới không phải người phụ nữ thích làm bộ làm tịch, vẫn cực kỳ kiên cường.

Đạt được câu trả lời của cô, Đường Hạo Nam thở phào nhẹ nhõm, không sợ cô xảy ra cái khúc ngoặt gì, người phụ nữ này tựa như cô đại trong kẻ đá, sống được đặc biệt cứng cỏi.

Anh không nên đối với cô từng chút lo lắng.

Còn không có xác định chân tình chân ý của cô, anh hẳn không đem trái tim mình giao ra đi.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế mà kiêu ngạo.

"Bay mười mấy giờ đi, anh mau nghỉ ngơi đi, em cũng muốn ngủ, buồn ngủ quá..." Cô săn sóc nói, nghĩ đến chuyện công việc, muốn hỏi rõ ràng, lại không có hỏi.

Sợ trêu chọc khiến anh thêm phiền.

"Uh'm, cúp đây." Anh lãnh đạm nói, trực tiếp cúp điện thoại.

Rõ ràng như vậy , cực kỳ vô tình.

"Còn chưa nói ngủ ngon mà." Hạ Nhất Nhiễm xem màn hình điện thoại di động, lằm bằm lâu bầu.

Từ từ sẽ đến đi...

Cô đi phòng ngủ Đường Hạo Nam nằm ngủ, trong lòng ôm gối đầu của anh, coi đó là anh.

Trong mộng, cô mơ thấy Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh mở ra, cô liền nhìn đến Đồng Y Mộng đứng ở cạnh giường, đang cười với cô, rồi mới mở miệng.

"Nhiễm Nhiễm, cô tới rồi..."

Như vậy, giống như trước đây, cô gái như hoa như ngọc một loại.

Cô bỗng dưng giật mình tỉnh giấc.

Toàn thân mồ hôi lạnh!

Tỉnh lại hồi lâu, mới phát hiện trời đã sáng.

...

Có hoạt động quan hệ công chúng, cô cùng An Lạp bị sắp xếp đi hiện trường tiếp khách, công việc như vậy, cô vài năm trước liền làm qua, thuận buồm xuôi gió.

Trái lại An Lạp, vốn dĩ đã là trợ lý tổng giám, hiện tại muốn làm những việc nhỏ nhặt nhất của nhân viên mới, trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn ra tâm tư của cô, "An Lạp, cô

đi nghỉ ngơi chút đi, lúc này, ánh mặt trời là độc nhất." Đưa cho An Lạp một chai nước khoáng, cô ngấn dàu che tầm mắt, nhìn trong mắt mặt trời giữa trưa gay gắt, cảm giác cực kỳ chói mắt.

An Lạp mặt bị phơi nắng được đồ bùng, Hạ Nhất Nhiễm trên mặt bọc khăn lụa, mang kính râm, bị phơi nắng không nghiêm trọng như vậy.

"Tôi thật muốn từ chức rồi ! Một chút đều đã không công bằng!" An Lạp vênh môi nói.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu được ủy khuất trong lòng cô, nhìn An Lạp như vậy, trong lòng có phần thẹn ý.

An Lạp coi như là bị cô liên lụy.

Trên poster của buổi hoạt động hôm nay, là poster không lồ của Chu Giai Ngưng quyến rũ diêm dúa lẳng lơ, nhãn kim cương to như trứng bồ câu lóe sáng chói mắt.

Đường thị kinh doanh không chỉ có cỗ nhà máy điện tử, lại vẫn còn kinh doanh châu báu, hàng xa xỉ.

Bốn giờ chiều, mặt trời đang chẳng còn nhiều gay gắt, hoạt động chính thức bắt đầu.

Chu Giai Ngưng được nhân viên công tác vây quanh, đi tới quảng trường "Đường Phong" tại lầu một trung tâm thương mại của Đường thị tổ chức hoạt động trực tiếp giới thiệu sản phẩm mới.

Cô mặc lễ phục màu đỏ thắm, trên người đeo trang sức châu báu vô giá, hơn nữa ngón áp út đeo nhẫn kim cương, là sản phẩm nhẫn kim cương kết hôn

của Đường thị cho ra mắt trong năm nay.

Chiếc nhẫn kim cương này tên là: Duy ái.

Sau khi Chu Giai Ngưng cùng những người mẫu khác trình diễn xong phần giới thiệu sản phẩm chính, cô ta bắt đầu tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên.

Phóng viên liền thích hỏi vấn đề Bất Quai mau thu hút người đọc, Hạ Nhất Nhiễm am hiểu sâu đạo lý này, cô lười phải nghe những câu nói sáo rỗng của Chu Giai Ngưng cùng phóng viên, nhưng bất chợt bị kéo vào chuyện quan hệ của cô cùng Đường Hạo Nam.

"Kỳ thật chiếc nhẫn kim cương trên tay tôi, là Đường tổng tự mình chọn lựa, đeo cho tôi!" Chu Giai Ngưng giương giọng, đắc ý nói, ánh mắt tận lực nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm lẫn trong đám người.

"Thật không biết xấu hổ!" An Lạp nho nhỏ nói thắm, Hạ Nhất Nhiễm lườm cô một cái, "Cô nói nhỏ chút, đừng làm cho người ngoài nghe được, ảnh hưởng tố chất chuyên nghiệp của chúng ta."

An Lạp mếu máo.

Hạ Nhất Nhiễm đối với An Lạp nói vài câu, rồi khỏi hiện trường.

Cô khẳng định là cực kỳ để ý đi?

An Lạp nhìn bóng lưng Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm tại Starbucks ở tầng cao nhất của

trung tâm thương mại mua ly Latte, đi đến sân thượng, vừa uống cà phê, vừa xem Cao ốc đôi diện đang chiếu trực tiếp buổi phỏng vấn Chu Giai Ngưng.

Năm đó khi kết hôn, Đường Hạo Nam là không đưa cô nhẫn kim cương.

Chu Giai Ngưng trước mặt phóng viên nói xỏ nói xiên, tuyên bố như vậy là muốn cho cô không chịu nổi, cho nên, cô trốn đến tầng cao nhất này.

Dưới ánh mặt trời, bóng dáng mảnh khảnh của người còn cái tựa vào tay vịn sân thượng, người đàn ông đi nhanh đến gần, gót giày da thật giẫm đạp mặt đất, phát ra âm thanh nặng nề.

"Người phụ nữ này hung hãn như thế, em cũng không tức giận?" Âm thanh trong trẻo của người đàn ông truyền đến, Hạ Nhất Nhiệm nghe được âm thanh quen thuộc, tay run lên, cà phê trong cốc giấy vẩy ra ngoài.

Kha Dịch Thân vội vàng từ trong túi áo ngực trái Tây phục lấy ra khăn tay màu xanh nhạt, nhanh chóng giúp cô lau đi cà phê dính trên tay cô.

"Anh tại sao lại đến đây?" Hạ Nhất Nhiệm nhàu mày, rút tay, từ trong túi áo lấy ra khăn giấy, ly cà phê trong tay bị Kha Dịch Thân lấy đi, chính cô tự mình tự lau.

"Sao vậy, trung tâm thương mại của Đường thị, anh liên không thể tới rồi hả ?" Kha Dịch Thân cười hỏi,

trực tiếp uống một ngụm coffee trong ly của cô, Hạ Nhất Nhiệm càng thêm không vui.

Kha Dịch Thân lại hướng cô cười, tươi cười sang sảng, khuôn mặt tuấn tú cực kì mê người.

Cô nhớ rõ lúc học đại học, anh ta thường xuyên ở trước mặt cô xuất hiện, so với Đường Hạo Nam cùng cô gặp mặt số lần vẫn còn nhiều.

"Chưa nói anh không thể tới, là tôi cảm thấy được, chúng ta sau này không cần gặp mặt, đêm đó tôi nói được rất rõ ràng rồi." Hạ Nhất Nhiệm lãnh đạm nói, cùng anh giữ một khoảng cách, La Kỳ đúng là cũng đi tìm cô.

Về mặt Kha Dịch Thân dần dần không vui, tiếp tục uống cà phê của cô, tầm mắt rơi vào phương tây, Hạ Nhất Nhiệm liền đi, anh ta vươn tay giữ cô lại, túm đến chỗ bên cạnh tay vịn.

"Đêm đó tại hậu hoa viên khách sạn, anh uống vào chút rượu, có chút không khống chế được. Em nói đúng, mọi người mỗi người đều có cuộc sống mới, không nên lại dây dưa không rõ." Kha Dịch Thân u buồn giọng đôi dào từ tính nói.

Anh nhìn màn hình đôi diện, lại nhìn bầu trời xanh thẳm, chưa sót cười cười.

Nghe anh nói như thế, Hạ Nhất Nhiệm trong lòng cũng không bài xích anh như vậy rồi.

"Hơn bốn năm rồi... Cho dù tình cảm có sâu nặng, cũng phai nhạt không phải sao?" Kha Dịch Thân

nhìn về phía cô, cười hỏi.
Về mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi căng cứng, "A Thần, anh có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi. Tôi lúc trước đồng ý bỏ trốn với anh, cũng là không nghĩ muốn gả cho Đường Hạo Nam, cũng không phải bởi vì thích anh, hi vọng anh đừng hiểu lầm."
"Em vẫn thích Đường Hạo Nam, anh làm sao có khả năng không biết?" Kha Dịch Thần hai tay bưng ly coffee, ngón tay ở trên thân cốc nhẹ nhàng mà điểm động.
Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cười cười, từ chối cho ý kiến, ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện, đang muốn hít sâu, thấy được màn hình đôi điện đột nhiên tối đen một mảng!
Cô chính đang còn nghi hoặc, màn hình đôi điện lại sáng, không có lại trực tiếp hiện trường phóng vấn, mà là...
Một đoạn phim nóng của người phụ nữ đang chiếu, như rạp chiếu phim một dạng ở trên màn hình lớn truyền phát tin.
CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI
BẢN CHỮ SẼ ĐƯỢC CẬP NHẬT SAU KHI CÓ CHƯƠNG MỚI!
CÓ GÌ SAU NÀY CẬP NHẬT SAU
CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC TRUYỆN VUI VỀ ^_ ^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần có cấu kết

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Mặt nữ chính trong đoạn phim nóng kia cũng không bị làm mờ đi, có thể rõ ràng làm cho người ta nhận ra, trên màn hình đang phát hình ảnh kia chính là người được xưng "Thanh thuần ngọc nữ Chương Môn Nhân", Chu Giai Ngưng!
Ảnh chụp chừng mực thật lớn, toàn bộ là giường chiếu, còn có vai nam chính, mặt vai nam chính bị làm mờ đi
CẬP NHẬT SỚM NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSYI
Hạ Nhất Nhiễm luôn luôn bình tĩnh trấn định, lần này sợ ngây người.
Miệng nhô thành hình chữ O!
"Ôi... Đây là cái gọi là thanh thuần ngọc nữ? Người phát ngôn sản phẩm trang sức của tập đoàn các người?" Kha Dịch Thần đứng bên cạnh, tâm tình tốt vô cùng uống cà phê, âm u mà nói.
Hạ Nhất Nhiễm lần này hoàn toàn hoàn hồn.
Xong rồi...!
Một giây sau, cô xoay người rời đi, gần như là chạy nhanh hướng cửa thang máy, tiến đến cứu trận!
"Cô gái ngu ngốc!" Kha Dịch Thần nhìn bóng dáng cô vội vàng đi xa, thấp giọng nói, ngược lại nhìn về phía màn hình lớn, khoe miệng đắc ý cong lên.
Hiện trường một mảnh hỗn loạn, Chu Giai Ngưng bị phóng viên vòng vây, cô ta chập vọt ngồi dưới đất, hai tay bịt mắt.
"Chu tiểu thư, người trong hình xác định là cô đúng không?"

"Chu tiểu thư, những thứ ảnh chụp này là có người cố ý tung ra sao?"

"Chu tiểu thư, cô hiện tại muốn nói cái gì?"

Hạ Nhất Nhiễm tới rồi, thấy một màn như vậy, đầu óc đang vận hành với tốc độ gió lốc, mà Diêu Lộ nhưng lại hoảng loạn giống như kiến bò trên chảo nóng, mọi nơi tán loạn.

Thời khắc mấu chốt này, cô ấy không nghĩ biện pháp giải cứu tình hình, còn đang làm gì?

Nhìn đến người đại diện Chu Giai Ngưng cùng trợ lý đi đến, Hạ Nhất Nhiễm lập tức tiến lên, Diêu Lộ hoảng loạn không có cách nào cứu trận, lúc này cô tất phải ra mặt rồi.

Loại nguy cơ quan hệ công chúng này, cô xử lý qua vô số lần.

Trên thực tế, trong giới quan hệ công chúng, Hạ Nhất Nhiễm coi như là một nhân vật lớn không người không biết chuyên xử lý tốt loại tình huống này rồi.

Người đại diện Chu Giai Ngưng nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, giống như ăn viên thuốc an thần. "Hạ tổng giám, Giai Giai của chúng tôi bình thường không biết tốt xấu, người nhiều thông cảm, lúc này vẫn lại là đại cục làm trọng..."

Đầu óc được khai thông rồi sao? Hiện tại hiểu được đối với cô thật có lỗi rồi hả ?

Hạ Nhất Nhiễm đem người đại diện Phương Mai

nhìn cực kỳ rõ suy nghĩ trong lòng cô ta, loại thời điểm này, liên tính cô ta không nói để nghe, cô cũng sẽ ra mặt cứu trận. Không phải là vì danh dự Chu Giai Ngưng, mà là vì danh dự Đường thị.

"Trước đừng nói những thứ này, quản lý Phương, mời cô trước cho người ta đem Chu Giai Ngưng mang đi, cô cũng phải ở lại mượn cơ hội này, lập tức tỏ thái độ!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, vẻ mặt trấn định.

Phương Mai chân chờ giây lát, vội vàng gật đầu.

Hạ Nhất Nhiễm phân phó nhân viên công tác hiện trường đem phóng viên thông báo lấy danh nghĩa Đường thị muốn mở họp báo giải thích, các phóng viên biết Đường thị lúc này muốn lên tiếng, lập tức buông tha Chu Giai Ngưng. Vào loại thời điểm này, thái độ Đường thị càng thêm phòng bị càng bị chú ý. Đây chính là buổi trình diễn sản phẩm châu báu mới của Đường thị!

Xuất hiện loại gièm pha này, đường đường tập đoàn Đường thị sẽ xử lý như thế nào?

Phóng viên vây quanh Hạ Nhất Nhiễm, từ trước đến giờ Đường thị xuất hiện nguy cơ quan hệ công chúng, người phát ngôn nhân đều là cô, lần này, cô vẫn đang cực kỳ trấn định.

Đối mặt phóng viên, tình huống không hề chuẩn bị Hạ Nhất Nhiễm vẫn trấn định phát biểu thanh minh, bày tỏ chuyện này, Đường thị sau khi điều tra rõ

ràng thật hư chuyện chiếu phim nóng này mới có quyết định chính thức.

Mà người đại diện của Chu Giai Ngưng cũng trước tiên lên tiếng, bản thảo bài phát biểu của cô ta là Hạ Nhất Nhiễm mới vừa viết.

Đám ký giả giải đi, Hạ Nhất Nhiễm tìm đến Diêu Lộ lại vẫn còn đang kinh hoàng, "Lập tức liên hệ các tạp chí lớn, tận lực đê ép việc này xuống!"

Diêu Lộ thở sâu, mới gạt đầu, phức tạp nhìn cô, các cô rời khỏi trung tâm thương mại.

"Hạ tổng..."

"Hiện tại cô là tổng giám!" Trên xe, lời Diêu Lộ nói bị Hạ Nhất Nhiễm cắt ngang, về mặt Diêu Lộ ngượng ngùng, có phần lúng túng, "Hôm nay nhờ có cô, cô cũng biết, luận tư chất cũng kinh nghiệm, tôi là so ra kém cô rất nhiều. Tổng giám việc này, cũng là ý tứ phía trên, tôi trước cũng là thật không biết chuyện này."

Diêu Lộ ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm cam bài hạ phong (cam tâm chịu thua), cũng cực kỳ cảm kích cô vừa rời chủ động mà ra mặt giải quyết, chẳng thể thì, vừa rời hậu quả...

"Đều đã là lúc nào, còn nói những thứ này?" Hạ Nhất Nhiễm phân bác cô, nàng biết chuyện này cùng Diêu Lộ không có quan hệ gì, cô cũng không phải rất để ý, mấu chốt nằm ở ý tứ của Đường Hạo Nam, cùng những người khác đều không quan hệ.

Diêu Lộ không nói thêm gì, rất nhanh về tới Đường thị.

Hạ Nhất Nhiễm đề nghị Diêu Lộ liên hợp những ngành khác mời dự họp hội nghị khẩn cấp, thương thảo phương án giải quyết liên quan đến chuyện này.

...

"Ảnh nóng của cái cô Chu Giai Ngưng kia tại sao lại cứ phải vào lúc chúng ta giới thiệu sản phẩm châu báu mới bị tung ra? Có phải có người ở phía sau giở trò quỷ hay không? Đây là nhắm vào Chu Giai Ngưng, hay vẫn lại là nhắm vào Đường thị chúng ta?" Đường Hạo Hâm khi nói chuyện, tầm mắt rơi vào trên mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ngồi bên cạnh Diêu Lộ.

Hạ Nhất Nhiễm cảm nhận được tầm mắt Đường Hạo Hâm, có chút không hiểu.

Cô ta đây là có ý gì?

"Quản lý Đường nói được cực kỳ có đạo lý, chẳng qua, vấn đề quan trọng trước mắt chúng ta nên giải quyết vấn đề là..."

"Diêu Lộ! Hạ Nhất Nhiễm ngồi bên cạnh cô là có chuyện gì đây? Cô ta không phải đã cùng cao tăng chúng ta không có quan hệ gì sao? Đường tổng đem chức vụ tổng giám quan hệ công chúng của cô ta lấy lại rồi, có phải đối với cô ta là không đủ tín nhiệm hay không? Cô tại sao lại vấn đề cho cô ta tham dự hội nghị cao tăng?"

Đường Hạo Hâm đối với Hạ Nhất Nhiễm hoàn toàn không khách khí, kỳ quái nói xong, ánh mắt mọi người rơi vào trên mặt Hạ Nhất Nhiễm. Lời Đường Hạo Hâm nói, giống như cái gai, đâm thẳng vào trong lòng Hạ Nhất Nhiễm. Không biết vì sao, cô cũng hiểu được là Đường Hạo Nam không đủ tin nhiệm cô, mới miễn đi chức vụ tổng giám của cô. Điều Lộ mặt lộ vẻ xấu hổ, vừa muốn mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm đã đứng dậy, "Nếu tôi không tiện xuất hiện tại nơi này, liền không quấy rầy các vị rồi." Cô rộng rãi nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng họp.

CẬP NHẬT SẴN NHẬT TÀI
WWW.MATLAB.COM/USER/TIENSU

...
Thật sự là lòng tốt bị trở thành lòng lang dạ thú, Hạ Nhất Nhiễm đi bộ trong hành lang nối giữa hai tòa nhà của Đường thị, hai tay ôm ngực, ở trong lòng cảm khái. Đã là buổi đêm đèn rực rỡ mới lên, bên dưới hành lang dài là đường cái, như nước chảy, vô số đèn xe xếp thành hàng dài, lưu quang đặt thải ?(ánh sáng lung linh). Cô dừng chân, nhìn cảnh đêm, trong tay nắm chặt điện thoại. Khương Da Hằng lên lút đã đi tới, đến bên người cô, cô mới phát hiện, "Khương tổng..."
Tuy thân là tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo,

Khương Dư Hằng là bị cao tầng công ty loại trừ bên ngoài.
Khương Dư Hằng tươi cười nhe nhả, "Đừng gọi anh như thế, Nhất Nhiễm, thật sự là thực xin lỗi, vị kia nhà anh thái độ đối với em..."
"Ngừng! Em không muốn nghe những thứ này, anh tha cho em đi! Kỳ thật, chị họ cực kỳ để ý anh, có phải giữa hai người có cái gì hiểu lầm hay không? Có hiểu lầm liền khẩn trương cởi bỏ, giữa vợ chồng, nên là thấu hiểu, tin nhiệm lẫn nhau."
Cô cùng Khương Dư Hằng lúc còn học đại học khi đó đúng là bạn bè cực kỳ thân thiết, hiện tại bởi vì Đường Hạo Hâm, giữa hai người cho dù không có cái gì, cũng tận lực xa lánh nhau rồi.
Khương Dư Hằng cười cười, Hạ Nhất Nhiễm đã tính toán muốn đi.
"Nhất Nhiễm, em phải vui vẻ hạnh phúc!" Khương Dư Hằng nhìn bóng lưng cô rời đi, giọng nói. Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, cười hướng anh vẫy vẫy tay, rồi mới nhanh chóng đi tới.
Khương Dư Hằng nhìn bóng hình xinh đẹp của cô, mắt lộ ra tia nhu hòa, mãi đến bóng dáng của cô hoàn toàn biến mất, anh mới xoay tầm mắt. Người đàn ông thâm trầm, hai tay đặt ở trên lan can, nhìn trên đường cái ngựa xe như nước, âm thầm thất thân.

CẬP NHẬT SẴN NHẬT TÀI
WWW.MATLAB.COM/USER/TIENSU

...

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa trở lại căn hộ, liền nhận được tin nhắn của Điều Lộ, cô ấy ở trong điện thoại xin cô hỗ trợ.

Hạ Nhất Nhiễm đương nhiên đồng ý giúp việc này, nấu bát mì, liên online, cùng Điều Lộ trên mạng liên hệ, thương lượng phương án giải quyết.

Lúc Điều Lộ nói, có truyền thông thậm chí hoài nghi nam chính trong ảnh nóng của Chu Giai Ngưng là Đường Hạo Nam khi đó, Hạ Nhất Nhiễm mắc nghẹn, rồi mới phun ra.

Điều Lộ thấy cô thật lâu không trả lời, đành phải gọi điện thoại deesnes.

"Hạ tông, thực xin lỗi, tôi vừa mới là bàn công việc..."

"Tôi không tức giận! Chúng ta tiếp tục ở trên mạng thảo luận đi!" Hạ Nhất Nhiễm cúp điện thoại, một lần nữa trôi lại trước máy vi tính, nếu truyền thông nói, vai nam chính là Đường Hạo Nam, bọn họ nên xử lý như thế nào?

Đủ loại tình huống, đều đã thảo luận qua, phương án cũng nghĩ ra được rồi.

Chỉ là, sau khi kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình sắp tuột huyết áp ngất xỉu luôn rồi.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh Đường Hạo Nam hôn môi Chu Giai Ngưng.

Phim trường công ty, văn phòng tổng giám đốc...

Cô ngồi ở trên ghế, từ từ nhắm hai mắt, lòng có chút

vô cảm, cảm nhận không tới cảm giác đau.

...

Ở nước Pháp xa xôi Đường Hạo Nam cũng biết chuyện Chu Giai Ngưng, anh cũng Hứa Thành cũng đang họp.

"Ông chủ, căn cứ kết quả điều tra, tôi liệt kê ra được mấy loại khả năng."

"Một, có người cố ý phá hoại buổi công bố sản phẩm châu báu mới của Đường thị, cố ý tuôn ra ảnh chụp của người phát ngôn Chu Giai Ngưng."

"Hai, đây là Chu Giai Ngưng chính mình tuôn ra ảnh nóng, nhằm tăng độ nổi tiếng."

"Ba, nếu có người cố ý phá hoại, đối phương chính là người nào?"

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, nghe Hứa Thành báo cáo, anh ngồi bắt chéo chân, bưng ly coffee, uống một ngụm, tầm mắt rơi vào phía chân trời bên ngoài cửa sổ sát đất.

"Tôi hiểu biết Chu Giai Ngưng, cô ta còn không có ngu xuẩn đến trình độ tự lấy tang đá đập chân mình! Điềm thứ hai khả năng có thể loại trừ!"

Đường Hạo Nam chắc chắn nói, Chu Giai Ngưng chẳng qua chỉ là một quân cờ biết nghe lời.

Có cho cô ta mười lá gan, cô ta cũng không dám ở những sự kiện trực tiếp như vậy bêu xấu Đường thị!

Hứa Thành đem điềm thứ hai trên giấy gạch đi, trên giấy của anh ta lại vẫn viết tên Hạ Nhất Nhiễm.

"Nói tiếp." Đường Hạo Nam thúc giục nói câu, tiếp tục nhàn nhã uống cà phê.

"Ông chủ, lần trước công nhân nhảy lầu cùng chuyện bị tung ảnh nóng lần này, mỗi lần đều là từ bộ phận quan hệ công chúng... Lần đầu tiên, quan hệ công chúng không có giống trước đây như vậy..."

"Nói thẳng kết quả của cậu đi!" Đường Hạo Nam cắt ngang lời Hứa Thành mà nói, trầm giọng nói.

"Tôi còn đang hoài nghi Hạ tổng giám cùng Kha Dịch Thân có cấu kết!" Hứa Thành thành khẩn nói, không phải anh ta muốn bôi xấu Hạ Nhất Nhiễm, là quá trùng hợp.

"Chứng cứ!" Đường Hạo Nam từ trong miệng lạnh lùng phun ra hai chữ.

"Vào ngày xảy ra chuyện, có người nhìn đến Hạ tổng cùng Kha Dịch Thân tại sân thượng tầng cao nhất trung tâm thương mại Đường Phong xuất hiện, Kha Dịch Thân từ trong Hạ tổng tay tiếp nhận cốc cà phê của cô ấy đang uống, trực tiếp liền uống vào, giống như thân mật." Hứa Thành tiếp tục nói hết tình hình mình điều tra được.

Sắc mặt Đường Hạo Nam âm trầm, không nói được một lời.

Hứa Thành nói tiếp, Đường Hạo Nam lẳng lặng nghe, Hứa Thành vẫn đi theo bên cạnh anh làm việc nhiều năm như vậy cũng không biết trong lòng anh suy nghĩ cái gì.

Lại là một đêm không ngủ, Hạ Nhất Nhiễm ôm gối đầu Đường Hạo Nam, mắt ngủ, lần qua lộn lại ngủ không được.

...

Trong mơ màng, nghe đến tiếng chuông điện thoại di động, cô bỗng dưng giật mình tỉnh dậy.

"Vâng..." Cực kỳ mệt, cảm giác trời đã sắp sáng, cô ngáp nói.

"Là anh."

"Uh'm... Đường thị lại xảy ra vấn đề, bọn họ không cho em nhúng tay... Đường Hạo Nam, anh có phải không tin nhiệm em... Mới không cho em quân bộ phận quan hệ công chúng hay không..." Hạ Nhất Nhiễm đang ngủ, mơ mơ màng màng hỏi chuyện trong lòng mình đang nghĩ.

Vẫn không dám hỏi, sợ bị hiện thực tàn nhẫn khiến bản thân lại tổn thương, mới có thể lừa mình dối người giả ngu.

Đường Hạo Nam nghe giọng cô mơ hồ vô hại, trong phút chốc, đối với cô ngoại trừ đau lòng, không có một chút hoài nghi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 54: Tiểu biệt thắng tân hôn

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Lấy thể lực Đường thị cùng thực lực Đường Hạo Nam anh, cho dù không cần quan hệ công chúng, cũng có thể thoải mái giải quyết, phong kín toàn bộ những tin tức xấu liên quan đến Đường thị. Bàn thảo phóng viên hôm nay phỏng vấn anh cũng xem qua, Hạ Nhất Nhiệm biểu hiện vẫn như cũ biết tròn biết méo, giống lần trước một dạng. Cô tích cực trợ giúp Đường thị như vậy, rốt cuộc là giả vờ, hay vẫn lại là thành tâm thực lòng?

"Hạ Nhất Nhiệm, anh nên làm sao tin tưởng em đây... Dựa vào cái gì tin tưởng em..." Anh nhẹ giọng hỏi, giống lần bấm lâu bầu, nhưng mà, những lời này vậy mà bị Hạ Nhất Nhiệm nghe được, tựa như tâm linh tương thông. Cho dù giọng của anh rất nhỏ, cô lại vẫn trong trạng thái nửa mơ nửa tỉnh.

"Ưm là vợ của anh mà..." Hạ Nhất Nhiệm thì thầm nói, trong lúc ngủ mơ màng, giọng đứa bé, trong tay cầm di động, nước mắt chậm rãi rơi xuống.

"Em đối với anh, vẫn quyết một lòng... Em cũng không phải người vong ân phụ nghĩa... Anh trước kia đối với em tốt như vậy... Liên tính anh vẫn lại nhục nhã em, em cũng không nghĩ tới muốn hại anh... Anh đối với em tốt như vậy... Là anh Hạo Nam của em... EM làm sao có khả năng hại anh..."

Cô thì thầm nói nhỏ.

Đúng vậy, cho dù anh đối với cô mọi cách nhục nhã, cô cũng không nghĩ tới hãm hại anh. Vài năm nay, cần trọng làm việc, muốn vì Đường thị làm chút chuyện, cũng muốn để cho anh nhìn mình với cặp mắt khác xưa.

Lời Hạ Nhất Nhiệm nói, xiết chặt lòng của anh, Đường

Hạo Nam vẫn ngồi ở trên ghế sofa, giờ phút này, cuối cùng có chút tri giác rồi.

"Em từ lúc sáu tuổi, khi đó trong tang lễ của em liên quen biết anh rồi... Quen biết nhiều năm như vậy, em là người như thế nào, anh còn không biết sao? Tại sao năm đó xuất lúc xảy ra sự kiện kia, phản ứng đầu tiên của anh chính, em cầu dẫn anh, mà không nghĩ rằng, em khả năng cũng là người bị hại?"

Nghĩ đến chuyện xưa, Hạ Nhất Nhiệm lòng tràn đầy bi ai. Người đàn ông cô yêu nhiều năm, xem cô như em gái một dạng mà yêu thương, vậy mà lúc gặp chuyện không may khi đó, liền đem cô hoàn toàn phủ định đi.

Đường Hạo Nam nghe cô nói những thứ này, lòng lại càng thêm chấn động, yết hầu nghẹn ứ, nói không ra lời.

"Em biết, bởi vì anh quá yêu Mộng Mộng, cho nên... Đem em hoàn toàn phủ định rồi... Có tin hay không là tùy anh, nên nói em đều nói cả rồi, em không thẹn với lương tâm... Anh nếu là hoài nghi em, có thể lấy chứng cứ ra cùng em đối chất với nhau, mà không phải lên lút lạnh nhạt với em, không để ý đến..." Hạ Nhất Nhiệm lần này hoàn toàn tỉnh táo, không có trốn tránh, nói ra lời trong lòng.

Đường Hạo Nam gần đây vẫn đối với như gần như xa, khả năng liên chính là vì nguyên do còn đang hoài nghi cô.

Trầm mặc của anh, chứng thật hoài nghi của cô.

"Em tiếp tục ngủ, anh cần thận suy nghĩ đi." Cô nhẹ giọng nói, quyết đoán cúp điện thoại, sau khi hoàn toàn tỉnh táo liền không ngủ được nữa, ôm gối đầu của anh ngẩn người.

...

Chuyện của Chu Giai Ngưng, và những bộ phận Đường thị bị liên quan đến bị Đường thị áp xuống, Hạ Nhất Nhiệm không nhúng tay bất cứ chuyện gì.

Đến nói Chu Giai Ngưng, lần này giếm pha nhiệt náo rất lớn, nam chính trong đoạn phim nóng kia cũng bị đào bới ra, không ngừng chỉ một người đàn ông, ít nhất ba người trở lên, trong đó không có Đường Hạo Nam.

Đường thị tuyên bố hủy hợp đồng, một lần nữa tìm một người khác là người phát ngôn.

Lần phong ba này cũng lần trước một dạng, tuy không ảnh hưởng đến nguyên khí Đường thị, nhưng mà tạo thành ảnh hưởng trái chiều không nhỏ. Hạ Nhất Nhiệm cũng không thể không hoài nghi có người ở phía sau cố ý chính Đường thị rồi.

Chuyện như vậy, cô không xen vào, cũng không có năng lực quản.

Cô tin tưởng năng lực cùng thực lực của Đường Hạo Nam, không có khả năng bị đối phương dắt mũi dẫn đi, cho nên, không có vì về chuyện này tâm.

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam không gọi điện thoại tới nữa.

Bọn họ trọn vẹn một tuần không liên hệ.

Tô Tiểu Quả nhìn Hạ Nhất Nhiệm lúc rảnh khi đó đang ngẩn người, liền cảm thấy được cô cùng Đường Hạo Nam qua được không hạnh phúc!

"Áy da... Đại Sư Quán nước Pháp gửi tới cho chị này, biên nhận thị thực!" Tô Tiểu Quả đem phong thư đặt lên bàn, hướng cô đang ở đối diện nói, kia vẫn lại là hai tháng trước cô xin.

Trước kia vốn định sau khi cùng Đường Hạo Nam ly hôn liền đi nước Pháp.

Hiện tại...

Nhìn cô chậm chạp không mở ra phong thư, Tô Tiểu Quả cảm giác Hạ Nhất Nhiệm tâm ý có chỗ thay đổi, "Không nghĩ muốn đi rồi sao?"

Hạ Nhất Nhiệm nhìn cô, cười cười, mở ra phong thư.

"Chị cũng không biết..." Cô giống như người lạc đường, thờ một hơi, nói.

"Chẳng qua liên tính chị không tính toán đi, cũng có thể tiếp tục làm thị thực mà." Tô tiểu quả nói, "Em cũng không nỡ để chị đi, chị ở nước Pháp không một người bạn bè thân thích, ở bên kia người nào chăm sóc quan tâm chị đây."

Tô Tiểu Quả than thở nói.

Hạ Nhất Nhiệm cười cười, thờ sâu, "Chuyện đó nói sau, còn có em đó, trưởng thành rồi, nên tìm một người bạn trai đáng tin rồi!"

"Em mới không cần nha!" Tô Tiểu Quả vội vàng phản bác, chạy ra.

...

Hạ Nhất Nhiệm bớt thời giờ đi bệnh viện thăm hỏi Đồng Y Mộng, không cùng Đường Hạo Nam nói trước một tiếng.

Tại phòng y tá cùng các điều dưỡng chào hỏi, cô liền đi phòng bệnh, mới vừa đẩy cửa phòng bệnh ra, bị bóng người đứng ở bên cạnh giường bệnh của Đồng Y Mộng làm hoảng sợ.

Người kia xoay người lại là điều dưỡng, mới an tâm, chỉ

là này vị điều dưỡng này rất kỳ quái, đứng ở bên giường Đồng Y Mộng, vừa vận giống như đang nhắc tới cái gì.

"Đi ơ..." Cô đi vào, lên tiếng gọi, đôi phương thân thể hương cương cứng, vội vàng di chuyển, rầm rì nói cái gì đó, Hạ Nhất Nhiệm cho rằng người kia là câm điếc.

Điều dưỡng kia cúi đầu chào, hướng cửa đi ra, Hạ Nhất Nhiệm đến gần bên giường.

"Mộng Mộng..." Lúc cô lên tiếng gọi, vị điều dưỡng kia đã ra khỏi phòng bệnh rồi.

Đồng Y Mộng nghe được tiếng của Hạ Nhất Nhiệm, bàn tay giấu trong chăn đã chặt thành quyền, vừa mới thiếu chút nữa đã bị cô phát hiện rồi...

Nhìn Đồng Y Mộng lại vẫn cùng trước kia một dạng, Hạ Nhất Nhiệm cũng không biết nên nói cái gì, chỉ vươn tay vuốt ve gương mặt cô ta, Đồng Y Mộng rõ ràng co rúm lại, Hạ Nhất Nhiệm cho rằng chính mình hoa mắt, cũng không nghĩ nhiều.

"Anh ấy đi nước Pháp đi công tác, hơn một tuần lễ, cho nên mới không có tới nhìn cô, cô đừng trách anh ấy."

Nhìn khuôn mặt Đồng Y Mộng gầy yếu trắng xanh, Hạ Nhất Nhiệm nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiệm không lại nói thêm cái gì, chỉ là đem những con búp bê kia cùng hoa bắt từ chính sửa lại, rồi mới đi tới.

"Tiện nhân!"

Cô mới vừa đi, Đồng Y Mộng nằm trên giường bỗng đứng mở hai mắt ra, nghiêng răng nghiêng lợi cắn một câu.

"Hạ Nhất Nhiệm cô chờ đó cho tôi!" Hai mắt Đồng Y

Mộng nhìn chăm chăm trần nhà, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Khóe miệng dương lên ý cười ác độ, "Tạm thời cho cô cảm nhận chút tư vị ngọt ngào, đến lúc đó... Hừ... Haha..." Âm thanh âm trầm ở trong phòng bệnh đập dồn, lại quý mỵ phát ra...

Khoảng cách thời gian bọn họ quyết định nên ly hôn trước đây, còn lại hơn ba tháng.

Mấy ngày nay, Hạ Nhất Nhiệm đang lút lút vội vàng chuyện chuyển nhượng công ty cổ phần, để cho luật sư tạm thời giữ bí mật.

Nhà cũ của mẹ cô, đã gọi người đến dọn dẹp qua, tạm thời không người ở, cô cũng không tính toán cho người ta cho thuê.

Đến nỗi cha cô cùng Cố Tú Vân sống như thế nào, cô không có quan tâm, chỉ nhìn đến Hạ Khả San gần đây cực kỳ không an phận, mỗi ngày đi làm đều có đàn ông đưa cô ta, cô ta tại công ty bị truyền thật sự khó nghe.

Nói cô ta đôi bạn trai như thay quần áo.

Hạ Nhất Nhiệm gọi điện thoại cho Hạ Dụ Kỳ, nhắc nhở ông chuyện của Hạ Khả San.

Miền cho tương lai chịu thiệt, khóc cũng không có chỗ khóc!

...

Đường Hạo Nam không gọi điện thoại tới, cô cũng không chủ động gọi qua.

Nói đến cùng, cô còn chưa có vị trí trong lòng anh, anh đối với cô vẫn lại là cô cũng được mà không có cũng không sao. So với lúc trước, chính là hẳn không lại nơi

chốn làm khó dễ, nhục nhã cô mà thôi.
Cũng chỉ có lúc ở trên giường, mới có thể đối với cô nhiệt tình như hóa.
Nghĩ vậy, Hạ Nhất Nhiệm cảm thấy được cực kỳ bí ai.
Đường Hạo Nam rời đi, mười hai ngày sau mới trở về.
Hạ Nhất Nhiệm không phải biết trước tiên, là nhìn đến Diêu Lộ đi họp, cô mới biết được, anh đã trở lại.
Tim đập nhanh, thiếu chút nữa theo bản năng thu thập giấy bút đi họp, mới ý thức đến, chính mình đã không thuộc về quản lý cao tần của công ty nữa, không còn tư cách tham gia hội nghị tổng giám đốc mới họp.
Hội nghị rất dài, Diêu Lộ đến tới chín giờ mới trở về, nhìn thấy Hạ Nhất Nhiệm còn không có tan tâm, cực kì kinh ngạc.
Cô cũng không phải tận lực ở lại công ty, mà là không biết sau khi tan tâm nên đi kia, trở về căn hộ của anh, không biết buổi tối làm sao đối mặt Đường Hạo Nam.
Cho dù, trong lòng cực kỳ muốn gặp anh.
Cô cùng Diêu Lộ cùng nhau tan tâm, trải qua chuyện lần trước, hai người ngược lại thành bạn bè.
"Kia không phải xe Đường tổng sao? Cô nhanh đi ..."
Mới ra cửa lớn công ty, nhìn thấy Đường Hạo Nam lên xe, Diêu Lộ vội vàng nói.
Hạ Nhất Nhiệm giữ chặt cổ tay cô ấy, ý bảo cô đừng lên tiếng.
"Cô không trở về nhà sao? Tiễn biệt thăng tân hôn ak....." Diêu Lộ vui đùa nói, hai nữ thành phần trí thức sự nghiệp thành công cùng nhau hướng đến chỗ đậu xe.
Tiễn biệt thăng tân hôn...

Bọn họ nào có cái gì tân hôn!
"Diêu Lộ, tôi mới cô đi uống rượu nha?" Hạ Nhất Nhiệm tâm huyết dâng trào nói, không nghĩ muốn trở về căn hộ của anh, không biết Đường Hạo Nam có trở về hay không, đi trở về cô cũng không biết làm sao đối mặt, dứt khoát hẹn Diêu lộ uống rượu.
Diêu Lộ coi như là một cô gái tính tình phóng khoáng, lập tức liền đồng ý, hơn nữa là hét nói bảo cô mời khách.
Hai cô gái mỗi người đều tự lái xe, đi đến gần đó rất có quán bar nhỏ.
Quán rượu này rất ít người, hoàn cảnh thanh tĩnh đẹp đẽ, ngoài cửa sổ là sông.
Hai người gọi chút đồ ăn, uống rượu, trò chuyện huyền thiên.
Càng uống càng có chút cao hứng, hai cô gái nhỏ mở rộng lòng mình, bắt đầu tán dóc.
Diêu Lộ chưa từng thấy qua một mặt như vậy của Hạ Nhất Nhiệm, bình thường cảm thấy được cô rất tươi đẹp lạnh lùng, không nghĩ tới, ở chung lại cực kỳ hào sảng phóng khoáng.
"Cụng ly cụng ly, đêm nay không say không về!"
"Cụng ly!"
Hạ Nhất Nhiệm đem cánh cáo của Đường Hạo Nam hoàn toàn ném qua sau đầu, cùng Diêu Lộ hào sảng chạm cốc, lớn tiếng ồn ào.
"Cô đã có bạn trai chưa?"
"Không có!"
"Còn cô? Ủa, tôi đều đã quên, cô có chồng rồi, Đường tổng, ngài ấy, ngày ấy thật sự đối với cô, không tốt

sao?"

"Anh ấy đối với tôi! Cực kỳ tốt a! Từ nhỏ đến lớn... Cô không biết đâu... Quan hệ của chúng tôi rất mật thiết..." Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng hét lên, đứng lên, cầm bình rượu, ở trong quán bar làm loạn.

Điều Lộ cũng đứng dậy, đi theo cô làm loạn theo, hai người vừa cười vừa nói.

"Không cần nhắc đến cái tên Đường Hạo Nam có mắt không trông chết tiết kia! Anh ấy là heo! So với heo lại vãn ngu dốt! Cũng không có chỗ nào để coi!"

"Cô không sợ Đường tổng nghe được à?"

"Không sợ!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng nói, đi về phía trước, đánh lên một bức "Tường" .

"A... Đau quá... Người nào cản đường tôi? ! Mau tránh ra!"

Cô lớn tiếng ồn ào, say đến không biết gì, ngẩng đầu, nhìn đến một khuôn mặt tuấn tú quen thuộc, cho rằng chính mình hoa mắt, càng không ngừng lắc đầu, trong nháy mắt.

"Đường, Đường tổng đến đây... Hạ tổng... Cô... Xong rồi..."

Điều Lộ nhìn đến Đường Hạo Nam, lại nhìn Hạ Nhất Nhiễm, giật mình nói.

"Không phải anh ấy, cô uống say... Mới không phải... A..."

Khi nói chuyện, thân thể đột nhiên bị người bóng lên, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô.

Đường Hạo Nam cúi thấp đầu, sắc mặt xanh mét trừng mắt nhìn cô gái nhỏ trong lòng uống đến say khướt.

"Anh thả em xuống! Em với anh không quen!" Hạ Nhất Nhiễm không sợ chết nói, ở trong lòng anh ngơ ngậy,

Đường Hạo Nam xoay người, ôm cô, đi nhanh ra khỏi quán bar!

CẬP NHẬT SỔ MẬT TÀI
WWW.MATTAIDOWN.USER/TOI5U

Có người sắp bị xử ٓ (ٓ ∇ ٓ) ٓ

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 55: Anh tin em, đừng khóc

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đường Hạo Nam làm sao cũng không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm sẽ cùng người đến quán bar uống rượu! Anh vốn tưởng rằng cô biết anh trở về, sẽ ở căn hộ của anh sớm làm tốt cơm tối, chờ anh trở về.

Nhìn dáng vẻ cô uống đến say mềm, trong lòng vô cùng căm tức.

Cái người phụ nữ chết tiết này coi lời anh là lời thật thành gió thoảng bên tai rồi hà ? !

Lại còn ở trước mặt nhân viên mắng anh!

Đây là anh lần đầu tiên nhìn thấy cô chân chính uống say, lại còn là dáng vẻ say rượu làm loạn của cô!

Đường Hạo Nam ôm cô ngồi trên chiếc Cadillac SUV bảy chỗ.

Bên trong xe rộng rãi, trang trí xa hoa, trải qua cái tiến hoàn mỹ, thân xe cùng phòng điều khiển hoàn toàn cách ly, bên cửa sổ đều có bức màn che lại.

Bên trong có sofa pha, bàn trà, tủ rượu, giống phòng khách loại nhỏ.

Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm trên ghế sofa bằng da thật màu râm nắng ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến rượu trong tủ rượu, từ trong ngực anh bò lên, vươn tay liền muốn lấy.

"Rượu... Em muốn uống rượu!" Cô say khướt than thở, hoàn toàn coi như không có khuôn mặt tuấn tú của Đường Hạo Nam kia đã sa sầm xanh mét.

Cánh tay rắn chắc của người đàn chặn trên thân cô, kéo cô trở về trong lòng ngực mình, một đôi mắt nóng bỏng khóa chặt mặt cô.

Hạ Nhất Nhiễm rất tức giận trừng mắt với anh, một khuôn mặt trái xoan tinh xảo, bị cơn say rượu nhuộm thành hồng nhạt mê người .

CẬP NHẬT SỔ MẬT TÀI
WWW.MATTAIDOWN.USER/TOI5U

"Hạ Nhất Nhiệm! Đêm nay em chết chắc rồi!" Đường Hạo Nam nâng chặt gương mặt cô, một đôi con ngươi đen nóng cháy trối chặt mặt cô, giọng trầm thấp.

"Là người nào vậy? Quen biết tôi sao?" Cô gái nhỏ uống say than thở nói, bộ dáng của cô một chút cũng không sợ anh

"Mở to hai mắt nhìn cho rõ ràng, anh là ai!" Đường Hạo Nam có phần giận, đen mặt, trừng mắt về nhìn đang về ngây ngốc mơ màng của cô.

Hạ Nhất Nhiệm dụi dụi mắt, đáng về thật đáng yêu, nhận ra quả thật là anh, cô vùng ra đôi bàn tay trắng như phấn liền đánh vào ngực anh.

"Tránh ra... anh ghét anh! Hận anh!" Cô nhifnc hằm chằm vào anh, oán hận nói, cho dù say cũng chưa từng quên những chuyện thương tâm này, cũng không quên, anh đối chính mình tàn nhẫn cũng không tin nhiệm.

Đường Hạo Nam, anh trở lại rồi!

Anh cho rằng cô chỉ là uống say, nói nói đùa, nhưng mà, đây mắt cô quả thật chứa đầy hận ý cùng ủy khuất. Đường Hạo Nam sợ sệt.

Hạ Nhất Nhiệm nhân cơ hội từ trong ngực anh trốn đi, bước chân loạng choạng không vững, ngã ngồi ở trên thảm nhưng thủ công sang trọng trong xe, về mặt mẽ mang, bị ai nhìn người đàn ông ngồi ở trên ghế sofa, toàn thân tôn quý.

"Hận anh?" Đường Hạo Nam thân trên chồm về trước, khuôn mặt tuấn tú không có cảm xúc gì, đôi mắt thâm thúy, khóa chặt trên thân Hạ Nhất Nhiệm.

"Đúng vậy... Em hận anh... Không tin em...!" Cô nói xong, giọng điệu tăng thêm, trong lòng chua xót càng thêm khó chịu, rất nghi muốn uống thêm chút rượu.

Đường Hạo Nam ý thức được cô chỉ chính là chuyện gì.

Đêm đó, những lời cô ở trong điện thoại nói với anh, anh đã

đã còn nhớ rõ.

Bọn họ là thanh mai trúc mã, lớn lên bên nhau.

Cô là cái dạng người gì, anh đã từng hiểu biết, sau đó xảy ra chuyện kia, để cho anh cảm thấy được, cô một mực là giả vờ.

Những lúc rảnh rỗi, vẫn luôn tự hỏi mình, cô rốt cuộc là người thế nào.

Cô lúc này đây như vậy, anh mắt lên ăn nhim chính mình, bên trong ắt chứa đầy ai oán, thật giống như anh đã phụ tình cảm thâm thiết của cô giành cho anh vậy.

"Oe..." Hạ Nhất Nhiệm ợ hơi rượu, về mặt mơ hồ, chép miệng, "Trở về... Còn tìm em làm gì..."

Cô cho rằng, Đường Hạo Nam đã không cần mình nữa.

Đường Hạo Nam nhếch khóe môi, hừ lạnh một tiếng, trên mặt nhiệm cười khỏ, anh tiến lên, một tay kéo lấy cô dậy, trở lại sô pha, thuận thể kéo cô tiến vào trong lồng ngực mình, cô giống đứa con nít, bị anh ôm ấp ngồi ở trên đùi.

"Hạ Nhất Nhiệm, không được hận anh, trả thù anh, biết không?" Anh vươn tay giữ lấy cằm của cô, trầm giọng nói, giống như cảnh cáo, ánh mắt sáng quắc nhìn cô.

"Không biết! Buông em ra, em ghét anh! Không cần lại nhìn đến... Ừm..." Cô gái nhỏ say khướt đang phân bác bị người đàn ông phút chốc ngăn chặn đôi môi, cô ưm một tiếng, muốn phản kháng, hai tay lại bị anh giữ lấy.

Hơn mười ngày không được hưởng thụ cảm giác ngọt ngào trên đôi môi cô, để cho cô cơ hồ muốn ngừng mà không được, Đường Hạo Nam một tay giữ sau đầu cô, nụ hôn nóng bỏng nhiệt liệt cán nuốt lời lẽ của cô. Hương vị đẹp ngọt ngào hóa cùng mùi rượu say lòng người, càng thêm làm cho người ta muốn ngừng mà không được.

Anh có phần điên cuồng.

Hyết dịch toàn thân đang sôi trào, mỗi một tế bào đều đang

kêu gào.
Hơn mười ngày xa nhau, thì ra anh đúng là nhớ nhưng hương vị của cô như vậy!
Đường Hạo Nam hận không thể lập tức liền đem cô từ hình ngay tại chỗ, khâm nhập vào thân mình!
Đèn nhỏ trên trần thân xe, tản mát ra ánh sáng vàng nhạt dịu dần âm áp, phủ lên trên ghế sofa bằng da thật màu râm nắng, người đàn ông cùng cô gái của mình hôn nhau say đắm, có chút cuồng dã nóng bỏng quấn lấy nhau cùng một chỗ.
Cô gái nhỏ nằm ngang ở trong lòng anh, cô vốn dĩ còn đang phản kháng, bị nụ hôn cuồng nhiệt của anh hôn đến mềm nhũn, càng lúc càng mơ hồ, từ giữa răng môi tràn ra ngậm nga nhột nhột ái muội, giống như tiếng mèo con thì thoảng kêu lên, cực kỳ chọc người.
Hôn đến thỏa mãn, anh buông cô ra, đôi môi của cô đã sưng đỏ, uơn ướt lấp lánh, một đôi mắt màu hạnh màu mê ly, đầy hơi nước, cái miệng nhỏ của cô, thờ hồn lên.
"Nghĩ muốn anh nữa hay không?" Ngón tay thon dài của người đàn ông nhẹ nhàng mà vuốt ve lướt trên cánh môi no đủ của cô, giọng nói gợi cảm trầm thấp từ tính, nhẹ giọng hỏi.
Đáp án vấn đề này, anh cực kỳ muốn biết.
"Không nghĩ muốn... ! Mới không nghĩ muốn!" Cô gái nhỏ chân chờ đợi chút, giây lát lớn tiếng nói, lập tức vung ra đôi bàn tay trắng như phấn hướng ngực của anh đánh lên, một phen lại một phen, cực kỳ dùng lực, nện lên cơ rần chác của anh.
Đường Hạo Nam cũng không ngăn cản, quả đấm này của cô đánh lên ngực anh, giống như là mưa bụi rơi xuống, hoàn toàn không cảm giác được đau đớn.

Ngực lại là Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng đến quả thực không cách nào hô hấp.
Ra hết khí lực toàn thân, đánh đấm ngực anh, mang theo đầy bụng chua xót cùng thống khổ, "Tại sao không tin em? ! Tại sao không thích em? ! Tại sao? !"
Còn đã đem lý trí của cô toàn bộ công chiếm, giờ phút này trong lòng Hạ Nhất Nhiễm nghĩ cái gì liền nói cái đó, ít đi ảm đạm cùng khác chế thường ngày, cùng ngụy trang.
Hỏi xong câu đó, cô ghé vào ngực của anh, gào khóc lên, âm thanh rất lớn, quả thực là tê tâm liệt phế!
Đường Hạo Nam bị tiếng khóc của cô làm cho chấn động đến luống cuống.
Eo bị cô ôm chặt lấy, mặt cô chôn ở trong ngực anh, lên tiếng khóc, thân thể ân ân có chút run rẩy, đáng yêu như người bệnh tâm thần, thật giống như gặp úy khuất trời cao không thấu, làm cho người ta đau lòng.
Tại sao không tin cô?
Tại sao không thích cô?
Đó là một người con gái đầy bụng thâm tình, khát vọng có được tình yêu của đối phương, đối chính mình trả giá rất nhiều lại không chiếm được đáp mong muốn, lòng càng thêm chua xót.
"Không thích em... Bởi vì yêu Mộng Mộng... Em không trách... Nhưng mà... Không tin em!" Mặt của cô từ trong ngực anh thò ra, ngửa đầu, trên mặt sẫm dính đầy nước mắt, hai mắt sưng đỏ, nhìn anh.
Đường Hạo Nam cắn chặt răng, bàn tay to lớn xoa gương mặt cô, ngón cái nhẹ nhàng mà lau đi những giọt nước mắt trong suốt vươn trên mặt cô.
"Anh tin em! Đừng khóc nữa!" Lời thốt ra, nói năng có khí phách.

Có lẽ là bị cô cảm động, cũng có lẽ là trong tiềm thức là muốn tin tưởng cô, giờ phút này, anh là cực kỳ chắc chắn, phải tin tưởng cô!

Hạ Nhất Nhiệm ngờ ngác nhìn anh, không biết nên cười hay là nên khóc, một câu của anh, giống như có thể cho cô sức mạnh, kiên định giữ vững lòng tin của cô!

"Thật sự? Không muốn gạt em!" Cô vội vã hỏi, Đường Hạo Nam gật đầu, rút tay ra khăn, giúp cô lau nước mắt, Hạ Nhất Nhiệm nở nụ cười, cười không khép miệng, lộ ra hàm răng trắng tinh.

Xe có rèm che tại bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ dừng lại, Hạ Nhất Nhiệm bị anh ôm xuống xe, trực tiếp vào thang máy, nhanh chóng lên tầng lầu căn hộ của anh.

Tại cửa, anh đặt cô xuống, tìm cái chìa khóa mở cửa, Hạ Nhất Nhiệm dính ở trên người anh, bàn tay nhỏ nhắn ở trên thân anh lăm lăm, khiến Đường Hạo Nam toàn thân hóa nhiệt.

Tiểu yêu tinh này!

Không nghĩ tới cô trước kia rất lạnh nhạt, sau khi nóng say, lại tự nhiên, chủ động như thế!

Cửa mở, cô bị anh ôm đi vào, vừa mới tiến vào cửa, ánh mắt nóng bỏng của người đàn ông liền rơi vào cô áo xộc xệch của người con gái trong lòng ngực, mũi chân phải giơ lên đập mạnh về sau, đem cửa lớn đã khép lại.

Dưới ánh đèn, anh không nói được một lời, về mặt lạnh lùng nhìn cô gái nhỏ trước mắt về mặt hoa si tươi cười.

Tóc của cô rối tung toang loạng buong rơi, tươi cười đẹp ngọt ngào thuần khiết.

Trong ánh mắt người đàn ông tán mắt ra tia sáng lạnh lạnh chứa đầy nguy hiểm, xem ra đã tính mà lại tuấn đẹp trai, anh hai lần ba bận liền đem áo khoác Tây phục cời, tháo bỏ

cà- vạt, cùng tây trang vứt ở một bên trên mặt đất, lại cời bỏ khuy áo somi, ném sang một góc.

Động tác anh cời quần áo, thật là đẹp mắt...

Hạ Nhất Nhiệm giống cô bé nhỏ, bị mê được càng thêm mê đó.

"A!" Đột nhiên, thất lưng bị hai tay giữ chặt, cô trực tiếp bị anh nhấc lên, cô kinh hô, run sợ.

Đường Hạo Nam ôm cô đi đến chỗ cửa ra vào, để cho cô ngồi ở trên nóng tủ để giày, lập tức, nâng mặt cô lên cường nhiệt hôn xuống.

Cái gọi là, tiểu biệt thăng tân hôn. Nhớ nhưng dấu ở trong lòng, giờ phút này toàn bộ bạo phát đi ra.

Cô lại vẫn ngồi ở trên chỗ tủ giày ở cửa, bị anh đột nhiên xâm nhập, miệng nhỏ của cô trương thành hình chữ O, cô có phần không chịu nổi.

Đường Hạo Nam nhieu mây, cảm giác cô còn không có hoàn toàn chuẩn bị tốt, "Đau không?"

Người đàn ông ôn nhu hỏi, hôn môi gương mặt, lỗ tai cô ôn nhu như vậy,

"Không..." Cô vội vã trả lời, chủ động mở eo nhỏ, nhảy mất tiếp theo, cô bị anh ôm lấy, từ chỗ cửa ra vào, đi đến phòng ngủ.

Đến chỗ phòng ngủ, cô đã tước vũ khí đầu hàng một lần... Không có điểm dừng, hai người nhiệt liệt triển miên, từ phòng ngủ đến phòng tắm...

"Anh hỏi lại một lần... Em có nghĩ muốn anh hay không?"

Cô gái nhỏ dưới thân yêu kiều, "Nghĩ muốn..."

"Chỗ nào nghĩ muốn? Nơi này, hay vẫn lại là... Đây..."

Giọng người đàn ông tà ác, tay ở trên người cô tác quái, hỏi vẫn đề tà ác.

Ý ở ngoài lời là, thân thể nghĩ muốn, hay vẫn lại là trong lòng nghĩ muốn?

"Đều muốn! Ừm..." Câu trả lời của cô gái nhỏ để cho người đàn ông cực kỳ vừa ý, một giây sau, miệng nhỏ lại bị anh ngăn chặn.

"A... Nghĩ muốn em hay không?" Cô gái nhỏ ghé vào đầu vai dày rộng của người đàn ông, nhỏ giọng hỏi.

Thân thể người đàn ông cứng ngắc, bàn tay to lớn véo hông của cô, "Anh đương nhiên... Nghĩ muốn! thân thể..."

Một câu sau, để cho cô cười khỏ, "Ừm ời..."

Kỳ thật trong lòng cũng muốn. Lại đọc ác hung mãnh nói lời trái lương tâm:

Anh cái người này liền là rất xấu, không nghĩ muốn cô đắc ý, để chịu.

Cô ngủ thiếp đi, khuôn mặt lúc say không quá bình tĩnh, mi tâm vẫn là xoắn xuýt, theo quán ôm gối đầu của anh.

Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, thủ vị nhìn cô ngủ say trên giường, trong mấy ngày anh đi công tác này, mỗi lúc trời tối, cô có phải cũng là như thế này, ôm gối đầu của anh mới có thể đi vào giấc ngủ hay không?

Anh lên giường, rất không dễ dàng mới từ trong lòng cô kéo gối đầu ra.

"Anh Hạo Nam... Chờ đi... Đừng bỏ em lại..." Cô than thở nói, Đường Hạo Nam nhieu mây, giấy lát, lồi cô vào trong ngực.

"Anh ở đây!" Anh trầm giọng nói, ôm chặt cô, vỗ vỗ lưng cô, giống như đang dỗ dành trẻ nhỏ một dạng.

Không khỏi nhớ tới trước kia...

CẬP NHẬT SẴN NHẤT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TWINSY

Mình có việc bận, không ra truyện đều nhè

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Cố Tú Vân yêu đương vụng trộm

Trước kia, sau khi mỗi lần cô bị Cố Tú Vân ức hiếp, đều đã ôm anh, khóc rống một hồi.

Khi đó anh liền là giống như kỵ sĩ trong truyện cổ tích bảo vệ công chúa.

Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, ngực phức tạp mà cảm khái muốn vãn.

Rõ ràng cảm giác được thái độ cứng tình cảm chính mình đối với cô, đang lên kút biến hóa, bị tình yêu của cô làm cho cảm động...

...

Say rượu cùng tưng dục quá độ, Hạ Nhất Nhiễm ngày hôm sau vừa tỉnh ngủ, đã là giữa trưa.

Đầu óc hỗn loạn, trên người đau nhức, cô muốn mắng người, mắng Đường Hạo Nam kia cảm thú không biết tiết chế!

Quay đầu nhìn về phía bên giường trống không, anh hẳn là đã sớm đi làm rồi.

Cô chẳng muốn động, dù sao hiện tại là chức vị nhân hạ, không đi làm cũng được.

"Ừm..." Đầu, thật sự rất đau! Chấn, thật sự cực kỳ mới!

Hạ Nhất Nhiễm miễn cưỡng chuyển người lại, nhìn về phía cửa sổ, một cổ hương vị thanh mát nháng nhạt truyền đến, trên bàn trà bên cạnh cửa sổ, đặt một bó hoa tao nhã, là hoa Lavender tím..

Cô nhieu mây, thật là Lavender.

Vội vàng đứng dậy, cô giống như thân thể không đau, mặc váy ngủ đi chân không đến bên bàn trà.

Hoa Lavender màu xanh tím, cũng không phải hoa tươi, là hoa khô đặc biệt.

Gói lại thành một bó không lớn không nhỏ, đặt ở kia.

Mặt trên lại vẫn gán một tấm thẻ.

Trên đó viết:

Từ nước Pháp mang về tới, tặng cho em

Là chữ viết thuộc về Đường Hạo Nam, bút tích mạnh mẽ hữu lực.

Không có râu rì cũng không có dư thừa.

Là đưa cho của cô sao?

Chẳng thể thì còn có thể cho ai!

Cho dù cô không tự tin, chút nhận thức đó nên là có.

Cô cười cười, ôm bó hoa vào người, cảm trong tay tấm thẻ kia, đưa lên trên môi, nhẹ nhàng mà hôn một phen, khóe miệng cong lên, lộ ra hàm răng trắng tinh.

Lại cúi người, hít thật sâu mùi hoa, tuy là hoa vĩnh cửu, nhưng mà, mùi hoa vẫn như cũ.

Tuy không phải hoa hồng, nhưng mà, Lavender lắng mạn, làm cho người ta càng cảm giác sắc đẹp mà bi thương..

Nhớ rõ khi còn là thiếu nữ, lúc xem phim thần tượng biết, ý nghĩa của Lavender là: Chờ đợi tình yêu.

Cô cười nhìn cánh vật bên ngoài cửa sổ sát đất, hốc mắt hơi hơi phấp phồng.

"Đường Hạo Nam, em một mực chờ đợi, anh cho em tình yêu..." Cô nhẹ giọng nói, một mực chờ đợi từ nhỏ cho đến lớn, cuối cùng lại trở mắt nhìn anh cùng những cô gái khác yêu nhau...

Cô cười khỏ.

Thu lại bị thương, Đường Hạo Nam có thể từ nước Pháp xa xôi mang bó hoa trở về đưa cho cô, cho thấy trong lòng kỳ thật vẫn lại là có cô đi.

Cô vui mừng rất nhiều.

Nghĩ đến tối hôm qua chính mình say khướt, giống như nói chút lời không nên nói, Hạ Nhất Nhiễm mạnh vỗ ót, vội vàng gọi điện thoại cho Điều Lộ, hi vọng cô ấy không nên nói lung tung ra ngoài.

Di động của Điều Lộ là trạng thái tắt máy.

Đường Hạo Nam quả thật đi lầm, trong nhà không có bóng dáng của anh, gần đây Đường thị phong ba không ngừng, thân là tổng giám đốc, có một số việc, anh tất phải tự thân tự lực.

Nghĩ đến tối hôm qua hoan ái không biết tiết chế, giữa hai chân một trận đau nhức khó chịu.

Vừa đau lại nóng rát.

Hạ Nhất Nhiễm vội đi tắm rửa, tìm thuốc cao Hoa Hồng, ngồi ở trên giường bôi thuốc cho chính mình.

Đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, để cho cô dừng lại động tác trên tay, trên ngón trỏ tay phải còn có thuốc mỡ a, gấp báo hiệu là Đường Hạo Nam gọi đến, lập tức nghe máy.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đang đứng ở bên cạnh cửa sổ sắt đất trong văn phòng, tay trái bỏ vào trong túi quần, tay phải cầm di động.

"Ừm..."

Giọng của cô truyền đến, Đường Hạo Nam khòe môi cong lên, "Em dậy rồi sao?"

Buổi sáng anh rời giường thời điểm, cô lại vẫn đang ngủ say.

"Uh!m!" Nghĩ đến bó hoa Lavender kia, khòe môi Hạ Nhất Nhiễm cong lên, ngồi tựa vào đầu giường, quần lót vẫn còn không có kéo lại, ngón trỏ tay phải giờ lên, lo lắng thuốc mỡ làm dơ ra trải giường.

"Hiện tại đang làm gì?" Anh trầm giọng hỏi, tận lực hạ giọng, có vẻ uy nghiêm một chút.

Không biết, cô nhìn đến bó hoa Lavender kia chưa, có vui vẻ hay không?

Không hiểu sao hết sức muốn biết tâm tình của cô lúc này, tốt nhất là cực kỳ kích động, hưng phấn.

Cô thích nước Pháp như vậy, khẳng định cũng thích hoa Lavender.

"Đang... Đang bận a..." Giữa hai chân nóng rát một trận, cô khổ sở rên rặng, há miệng hít khí.

Cô không nói gì đến chuyện bó hoa kia, Đường Hạo Nam nhủ mảy, một cổ mắt trào lên trong lòng.

"Em đang bận cái gì?" Anh lạnh giọng hỏi.

"Đang bận... bận... Không có gì, anh có chuyện gì sao?" Xấu hổ nói với anh, ngón tay hướng tới giữa hai chân tìm kiếm.

"Hì..."

"Đáng chết! Em đang làm sao?!" Nghe được âm thanh không thích hợp, Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

"Em đang thoa thuốc! Không nói nữa!" Nói xong đã nghĩ cúp điện thoại.

"Em thoa thuốc gì? Nói rõ ràng cho anh!" Anh không bình tĩnh hỏi, sắc mặt xanh mét, khuôn mặt tuần tử sa sa sẫm.

Anh phát hỏa, trong lòng cô cũng không thoải mái, "Thuốc cao hoa hồng! Phía dưới đau chết rồi! Đểu tại anh cầm thứ!"

Cô một cổ ảo não oán giận lớn tiếng quát lại Đường Hạo Nam nhủ mảy, mới phản ứng kịp ý tứ của cô, khòe miệng không tự giác cong lên, sau lưng bị cô cào cào đến rách da cũng ần ần đau rồi.

Nhớ tới đêm qua, ý cười nơi khòe miệng người đàn ông càng phát ra tà ác rồi...

"Đường phu nhân, tối hôm qua đúng là em, cô hòng đều đã kêu hô khan, lại vẫn càng không ngừng kêu hô, muốn, muốn... Sau lưng anh đúng là toàn bộ bị em cào đến bị thương rồi này!" Đường Hạo Nam híp mắt, chứa cười tà ác, trong đầu ảo tưởng đáng về Đường phu nhân của mình giờ phút này đang ở trên giường, tự mình bôi thuốc cho chính mình, hình ảnh kia...

Hạ Nhất Nhiễm nghe Đường Hạo Nam tà ác nói, sắc mặt đỏ lên, "Anh... Lưu manh!"

Cô trái lại đã quên, anh gọi nhất là lưu manh.

"Đàn ông không xấu phụ nữ không thích, em không phải yêu anh kè lưu manh này sao?" Đường Hạo Nam đẩy ần ý nói, khòe miệng nhếch lên, tâm tình tốt cực kỳ mà trêu ghẹo cô.

"Người nào yêu anh rồi hả?!"

"Tối hôm qua ở trên giường, lúc ở dưới thân anh, là người nào giống như bệnh tâm thần nói với anh ba chữ kia?" Đường Hạo Nam đem Hạ Nhất Nhiễm ần đến sét sao, đắc ý nói.

"Anh...! Em đêm nay đi qua nhà Tô Tiểu Quả bên kia ơ! Anh tự đi tìm đám hậu cung kia của anh mà hầu hạ đi!" Hạ Nhất Nhiễm hờn dỗi nói, nghĩ đến những chuyện trước đây của anh cùng Chu Giai Ngung, tức giận đến cổ ý nói.

"Em dám?! Ngoan ngoãn ở yên trong căn hộ đó cho anh!"

"Sẽ không!"

"Được! Có gan em liền đi tìm Tô Tiểu Quả, anh làm cho tiệm bánh ngọt của các người ngày mai liền không thể tiếp tục kinh doanh!" Anh tiếp tục cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam là người nói được thì làm được, tức giận đến chỉ có thể giương mắt nhìn, "Anh chỉ giỏi ăn hiếp em..." Hờn dỗi nói, vênh môi.

Đường Hạo Nam nghe ra cảm xúc của cô, giọng điệu cũng chậm dần, "Nói đùa với em thôi, nhưng mà, không cho phép em đi tìm Tô Tiểu Quả! Anh gần đây ở nước Pháp ăn cơm Tây đến phát ngán rồi, đêm nay làm cho anh mấy món ăn gia đình, anh trở về ăn."

Nghe nói anh buổi tối muốn trở về ăn cơm, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng không vui sớm bị lời nói của anh làm cho vui mừng đến nở hoa rồi.

Tốt quá, thật tốt quá đi!

Trong lòng đang kích động đồng ý, nhưng mà, ngoài mặt vẫn lại là ra vẻ bình tĩnh rồi.

"Uầy..... Được rồi!" Một vẻ không tình nguyện, Đường Hạo Nam trong lòng rất khó chịu.

"Cái bó hoa Lavender kia thấy được đi? Gần đây thu mua một tòa trang viên, tùy tiện mang theo một đồng hoa khó trở về, trong nhà mỗi người đều có phần." Anh ho khan một tiếng, ngao kiều nói.

Đầu ra mà mỗi người một phần, tổng cộng liền mang theo một bó duy nhất như thể trở về, một đường cần cẩn thận thận, không dám đụng chạm sợ rơi xuống một đóa hoa.

Thì ra là mỗi người đều có phần à...

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía bó hoa, mắt mức đầu môi.

"Thấy được... Quý keo kiệt..." Cô miễn cưỡng nói, tầm mắt lạc lên trên ngón áp út tay trái, trụi lủi.

Để ý cùng mắt mức dâng lên.

Con người, có phải liền là có lòng tham như thế hay không, chiếm được một chút, còn muốn muốn càng thêm?

Đường Hạo Nam loại người chủ nghĩa gia trưởng tự tôn dân ông lại cực cao này, làm sao chịu được bị con gái nhỏ keo kiệt, cẩn thận ngấm lại, kết hôn tới nay, hình như là chưa từng đưa cho cô thứ gì.

Trước đây khi còn chưa kết hôn, sinh nhật hàng năm, anh đều vẫn luôn tặng quà cho cô.

"Ghét bỏ một bó hoa, vậy em muốn cái gì? Châu bảo hay vẫn lại là kim cương?" Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

"Em cái gì đều không cần! Đứng rồi, anh có thể để cho bộ phận nhân sự đem công tác của An Lạp lại an bài một phen sao? Nhà đầu kia theo em đã hơn một năm, học xong không ít, là người rất có năng lực, hiện tại để cho cô ấy tại bộ phận quan hệ công chúng làm việc vặt, thật sự mai một tài hoa của cô ấy rồi!"

Đường Hạo Nam không nghĩ tới, cô đối công việc của chính mình một chữ cũng không nói, trái lại quan tâm cấp dưới rồi!

"Tiểu nha đầu kia, không có mặt nhàn!" Đường Hạo Nam đến bây giờ còn nhớ rõ An Lạp ban đầu khi Hạ Nhất Nhiễm gặp được nguy hiểm, vậy mà không tìm anh, mà là tìm Lục Ngộ Hân!

"An Lạp rất tốt mà, em là cấp trên của cô ấy, em rất rõ ràng a..."

"Đường phu nhân, em vẫn lại là nên giấu lại làm sao lấy lòng anh đi!" Anh nói xong, liền cúp điện thoại, lập tức gọi điện thoại cho bộ phận nhân sự.

Tổng giám bộ phận nhân sự không nghĩ tới, thuyền chuyển công tác của một nhân viên nhỏ bé, tổng giám đốc lại vẫn tự mình quan tâm.

Bình thường cũng sẽ không.

Mới vừa sắp xếp tốt công việc cho An Lạp, Hứa Thành gõ cửa tiến vào, nhắc nhở anh đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam nảy mới ý thức đến, anh từ sau khi về nước chuyện làm đầu tiên không phải đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng...

Trước kia hẳn không như vậy.

Mỗi lần đi công tác trở về, chuyện thứ nhất liền là đi thăm cô ta, mà còn, nhất định sẽ mang theo quà từ nơi khác đến, bây giờ, anh căn bản không nghĩ tới mua quà cho Đồng Y Mộng.

"Sắp xếp xe! Tôi lập tức qua đó!" Đối Hứa Thành phản phô câu, lòng tràn đầy phiền não.

...

Hạ Nhất Nhiễm xé chiều đi siêu thị, tại lầu một siêu thị Khuất Thần, cô quyết định mua hai hộp áo mưa.

Uống thuốc tổn thương thân thể, mà còn thuốc tránh thai khẩn cấp một tháng chỉ có thể uống một lần, không phải biện pháp tránh thai tốt, cô khuyên được Đường Hạo Nam mang bao.

Vừa mới chuẩn bị xếp hàng tính tiền khi đó, tại quầy thu ngân bên cạnh nhìn đến một bóng dáng quen thuộc, cô mạnh cả kinh, kia không phải, Cố Tú Vân sao?!

Bà ta mang kính râm, đem hai hộp áo mưa vội vàng nhét vào trong túi xách, rồi mới, nhanh chóng đi tới, cũng không phát hiện ra cô.

Cô cảm thấy được, phụ nữ tuổi tác cũng đã lớn như thể mùa áo mưa cực kỳ không bình thường.

Thanh toán xong, ra khỏi siêu thị, cô đi đến bãi đỗ xe dưới đất.

Mở ra cốp xe cất đồ đặc thời điểm, cảm giác một chiếc xe gần đó đang chấn động, có nhũn mảy.

Giấy lát suy nghĩ là cái gì, lập tức đóng lại cốp xe, thần tốc lên xe.

Những người này thật là, ban ngày ban mặt ở trong xe liến...

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng nói thầm, cô lái ra khỏi chỗ đậu xe, quay đầu xe thời điểm, chỗ ghế bên cạnh tay lái của chiếc xe kia cửa kính thủy tinh bị hạ xuống, người phụ nữ ghé vào cửa sổ, miệng lớn bật hơi, khuôn mặt kia, dạy Hạ Nhất Nhiễm thất thần thiếu chút nữa đem chân ga trở thành phanh lại!

Người phụ nữ ghé vào cửa kính xe, há mồm thờ đốc, đúng là mẹ kế của cô, Cố Tú Vân!

Từ trong hoảng loạn ngăn ngừa khỏi phục lại, cô trấn định lái xe đi, dừng ở sau cây cột, xuyên thấu qua kính chiếu hậu, xem tình huống bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Mộng Mộng, anh nên có cuộc sống mới

Chiếc ô tô BMW màu đen biển số 6x-66666 cô không biết, bản số 666, không phải loại xe người bình thường có thể lái được. Cô kết luận này không phải xe Hạ gia, Hạ gia hiện tại cũng chỉ còn lại một chiếc xe có rèm che để đi lại thôi.

Cho nên, Cố Tú Vân là ra ngoài ăn vụn!

Khó trách vừa nãy đang mua áo mưa!

Hạ Nhất Nhiễm nín thở, vỗ ngực, một hồi lâu mới đem chuyện thực ghê tởm này tạm thời tiêu hóa đi.

Chiếc xe BMW còn không có rồi đi, cô khởi động xe, nhanh chóng rời khỏi bãi đỗ xe dưới đất tối như mực này.

Trong xe rộng rãi, tràn ngập mùi vị ái muội gay mùi, người đàn ông ngồi ở vị trí lái mang kính râm, khuôn mặt chữ điền, gầy yếu, làn da hơi chút đen, nhìn không ra tuổi tác, ngoại hình là đáng vẻ thô kệch rắn rỏi. Hắn đốt điếu thuốc, hây còn nuốt mây nhà khói.

Không nói được một lời, có vẻ hẳn rất lãnh khốc.

Cố Tú Vân ngồi bên cạnh ghế lái, chính đang chỉnh lại quần áo lằng lộn uốn nếp, sắc mặt ửng hồng, dư vị hoan ái còn không có từ trên mặt của bà ta hoàn toàn rút đi.

Người đàn bà không tới năm mươi tuổi, kỳ thật, đang tuổi hồi xuân.

"A... Nóng muốn chết, đem điều hòa điều thấp một chút nha!" Giọng Cố Tú Vân làm nũng nói, trong giọng nói lộ ra cường thế, hướng người đàn ông ra lệnh.

Nhưng người đàn ông kia cũng không nghe theo lời bà ta, vẫn không nhúc nhích.

"Anh chết rồi à!" Cố Tú Vân sáng giọng, tức giận vỗ xuống mu bàn tay hắn, chính mình điều độ ảm thấp.

"Mộng Mộng hiện tại như thế nào?" Người đàn ông mở miệng nói, khô khốc hỏi.

Cố Tú Vân thờ dài, "Haizzz... Lại vẫn là đáng vẻ hồi trước, không biết nó có thể tỉnh lại hay không. Trước mắt Hạ Nhất Nhiễm cái tiểu tiện nhân kia cùng Đường Hạo Nam tình cảm càng ngày càng tốt, em lo..."

Cố Tú Vân càng nói càng tức giận, vẻ mặt ác độc.

Người đàn ông hạ cửa kính xe xuống, đem tàn thuốc hướng ngoài cửa sổ vút, khỏe miệng nhếch lên, "Chi cần Mộng Mộng tỉnh lại, không sợ bọn họ tình cảm bao sâu!"

"Đó là đương nhiên, chi cần Mộng Mộng tỉnh, Hạ Nhất Nhiễm cái con tiểu tiện nhân kia chi có thể xách gậy cho Mộng Mộng! Nhưng mà, Mộng Mộng nó tới cùng..." Cố Tú Vân nói xong, cúi đầu, bặm mặt.

"Cũng đều trách em..." Cố Tú Vân bà vai sập xuống, thì thào nói.

Người đàn ông vẫn như cũ lãnh khốc, không một câu nói an ủi, khởi động BMW, nghênh ngang mà đi.

...

Đường Hạo Nam đứng ở mép giường Đồng Y Mộng, một câu chưa nói, mặt không chút thay đổi nhìn.

Đồng Y Mộng cũng mặt không chút thay đổi, yên tĩnh giống nhũ ngủ thiếp đi không khác nhau cái gì.

Đồng Y Mộng sớm liền biết Đường Hạo Nam muốn tới, già bộ ngủ, dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh của anh.

Anh tại sao không nói một tiếng, không giống như trước kia, mỗi lần đi công tác trở về như vậy, nói với cô ta một đồng lời tâm tình, cũng chưa nói mang bất luận cái lễ vật gì.

Đường Hạo Nam, anh thay lòng đổi dạ rồi đúng không?

Yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi hả?

Hừ hừ...

Đồng Y Mộng ở trong lòng cười lạnh, đối với Hạ Nhất Nhiễm hận ý, như đây, quán quanh cả trái tim cô ta.

Cũng có đối với Đường Hạo Nam không cam lòng.

Cực kỳ hoài nghi anh có phải hay không đã sớm thay lòng đổi dạ, đã sớm yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi!

"Mộng Mộng... Anh nên có cuộc sống mới, không nên sa vào quá khứ, nó quá đau khổ." Đường Hạo Nam vẫn không nói chuyện, cuối cùng mờ miệng, giọng điệu thâm trầm.

Những lời này, để cho lòng Đồng Y Mộng, từng chút một lạnh đi.

Cuộc sống mới, chỉ chính là cái gì?

Anh, thật sự yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi sao?!

"Mộng Mộng... Em hào hào nghị ngời... Anh đi về trước rồi." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói câu, xoay người đi.

Đồng Y Mộng gắt gao nắm chặt tay, khóe miệng hơi hơi dương lên.

Đường Hạo Nam, nếu tôi tình đây, anh lại lựa chọn như thế nào đây?!

...

Hạ Nhất Nhiễm về đến nhà bắt đầu bận rộn làm bữa tối, chuyện của Cố Tú Vân, cô lại vẫn cảm giác cực kỳ ghê tởm.

Không gọi điện thoại hướng cha mình cáo trạng, sợ ông tức giận đến bệnh tim tái phát, chẳng qua, nếu là trước kia, cô đã sớm nói cho ông rồi.

Coi như là báo ứng của Hạ Dụ Kỳ đi.

Cô không khỏi nghĩ đến người mẹ nhảy lầu tự sát của mình, thờ dài.

Thu lại tâm tình, chuyên tâm nấu cơm, đều là món Đường Hạo Nam thích ăn.

Anh cái người này kỳ thật không kén ăn, ngoại trừ không thích ăn rau cần cùng cà rốt, cái khác không kén chọn.

Khẩu vị cũng cực kỳ bình thường.

Cô rất ít nấu cơm, ngoài trừ xem sách hướng dẫn dạy nấu ăn, lại vẫn gọi điện thoại thỉnh giáo Tô Tiểu Quả.

Tô Tiểu Quả nghe nói có đang nấu một bữa cơm dâng hoàng, kinh ngạc tại chỗ, giấy lát nghĩ đến là làm cho Đường Hạo Nam ăn, có "Hừ hừ" hai tiếng, "Bột ột cho một chén mới được!"

"Tô Tiểu Quả! Em có ý phải hay không? Tin Đường tiên sinh sáng mai liền đem cửa hàng đó ngọt thu mua, cho em lập tức thất nghiệp hay không?" Nhà đầu kia, cho tới bây giờ không thích Đường Hạo Nam qua, trái lại vẫn luôn ở trước mặt cô khen ngợi Kha Dịch Thần.

"Đúng! Bên trong có một nửa cổ phần của chi đó nhá, em thất nghiệp, chi cũng thất nghiệp đó! Hạ Nhất Nhiễm tiêu thụ, em chi là cảm thấy được chi đối với tên cặn bã kia... Thôi! Em khuyên không được chi! Em đương nhiên cũng hi vọng chi có thể hạnh phúc thôi, nhưng mà cái tên Đường Hạo Nam từ đầu không phải một người chồng đáng để chi trân trọng!" Tô Tiểu Quả biết, lời cô nói, khẳng định Hạ Nhất Nhiễm có lẽ không thích, nhưng mà, lời thật thì khó nghe, các cô lại là chị em tốt.

"Chi vẫn là câu nói kia, em không hiểu biết anh ấy..."

"Em không biết, chi hiểu biết sao? Được, em bận rồi!" Tô Tiểu Quả dứt lời, cúp điện thoại.

Không một hồi, cô từ trong ngăn kéo lấy ra danh thiếp Đường Hạo Nam.

"Xin hỏi ai vậy?"

"Tôi! Tô Tiểu Quả! Bạn Hạ Nhất Nhiễm!" Tô Tiểu Quả đứng ở bên cạnh quầy thu ngân, gọi điện thoại, khẩu khí không tốt.

Đường Hạo Nam đương nhiên nhận ra cô, "Xin chào, Tô tiểu thư."

"Đường Hạo Nam tôi cảnh cáo anh! Anh nếu là dám ức hiếp chị ấy, phụ lòng chị ấy, Tô Tiểu Quả tôi là người đầu tiên không buông tha cho anh! Anh không thích chị ấy liền cách chị ấy xa một chút, nếu trêu chọc chị ấy, liền hào hào yêu chị ấy!" Giọng điệu của Tô Tiểu Quả cực kỳ bên nặng, là cô không biết lượng sức đi, vậy mà dám gọi điện thoại cảnh cáo Đường Hạo Nam.

Nhưng mà, nếu Đường Hạo Nam phàm là có phần thích Hạ Nhất Nhiễm mà nói, anh cũng sẽ lắng nghe lời của cô.

"Bốn năm trước, chị ấy uống rượu uống đến đã đầy xuất huyết, nằm viện hơn một thời điểm, miệng không ngừng nhắc tới tên của anh! Đứng là anh ở đâu?!" Tô Tiểu Quả tức giận trách cứ.

"Tôi cùng chị ấy quen biết cũng hơn bốn năm, nhưng mà các người biết nhau gần hai mươi năm! Chị ấy là cái dạng người gì, anh thật sự không biết sao?!" Tô Tiểu Quả nói tiếp, Đường Hạo Nam vậy mà cũng không cúp điện thoại.

Ở trong lòng âm thầm hăm dọa Hạ Nhất Nhiễm có người bạn nghĩa khí, trọng tình nghĩa, thật tình vì tốt cho cô như thế.

"Tôi nói những thứ này, anh có thích nghe hay không, thích tin hay không, tôi cũng phải nhắc nhở anh một câu, đàn ông thích Hạ Nhất Nhiễm có rất nhiều, so với anh ưu tú, chung tình cũng nhiều! Nếu anh không quý trọng chị ấy, có đàn ông xếp hàng chờ cưới chị ấy! Đến lúc đó anh cũng đừng hối hận!" Tô Tiểu Quả một hơi nói xong lời cần nói, lập tức, nặng nề mà cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam cong môi, nhìn đồng hồ trên tay một chút, đứng lên.

Anh tan làm sớm.

...

Bốn món một canh, toàn bộ là những món ăn thường ngày trong bữa cơm gia đình ở Sùng Xuyên.

Bó hoa Lavender tím kia, tuy rằng anh nói là mỗi người đều có phần, vẫn lại là được cô đặt ở trong phòng ngủ, cắm vào trong bình thủy tinh.

Buổi chiều sáu giờ, Đường Hạo Nam đứng giờ trở về.

Hạ Nhất Nhiễm mặc áo sơ mi trắng cùng quần bò, cách ăn mặc rất đơn giản, nhìn anh vào cửa, bình tĩnh gật gật đầu.

Đường Hạo Nam đặt cặp công văn, cởi áo khoác Tây phục, đã đi tới.

Tầm mắt người đàn ông quét qua đồ ăn trên bàn, lại nhanh chóng nhìn về phía cô, ánh mắt sáng quắc.

"Nhanh đi rửa tay rồi ăn cơm đi, em đi múc canh!" Cô nói xong, vội vàng xoay người.

Đường Hạo Nam bước dài tiến lên, theo phía sau cô, ôm chặt cô, rồi sau đó, từ trong tay phải buông rơi xuống sợi dây chuyền, kim cương tán mắt ra ánh sáng chói mắt.

"Em nói anh là quý keo kiệt, vừa lúc xé chiều đi thị sát quý trang sức, cầm sợi dây chuyền, năm Carat, lần này, không tính keo kiệt đi?" Đường Hạo Nam đem sợi dây chuyền kim cương vòng trước cổ, u u mà nói.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là bị sợi dây chuyền kim cương này kinh diễm đến chỗ, nhưng mà, nghe xong lời của anh nói, không có chút cảm động nào, cũng bắt giác cảm thấy được này vòng trang sức chói mắt kinh diễm.

Đường Hạo Nam nói xong, định đeo lên cho cô, bị Hạ Nhất Nhiễm ngăn cản, "Cái này quá quý trọng, em bình thường nếu là mang ra ngoài, không bị cướp rồi giết luôn chứ?" Cô cười nói, từ trong ngực anh tránh ra, vội vàng chạy đi.

Đường Hạo Nam lần này gần sõi máu!

Cô vậy mà một chút vui sướng đều không có!

Rốt cuộc muốn như thế nào?!

Tiền nghi, không thích, đắt tiền, lại không cần!

Không biết thế hiểu nổi!

Cũng chỉ có mấy chữ này có thể hình dung cô rồi!

Tiền tay đem sợi dây chuyền kim cương quý giá vứt ở trên bàn cơm, anh đi buồng vệ sinh rửa tay.

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa múc xong bát canh, điện thoại vang, là An Lạp gọi tới.

An Lạp nói, cô ấy hiện tại được điều sang làm trợ lý cho Điều Lộ, là Đường Hạo Nam tự mình ra lệnh cho tổng giám nhân sự.

Lần này, Hạ Nhất Nhiễm lại lờ mờ rồi.

Cái tên Đường Hạo Nam này, lòng của anh rốt cuộc là như thế nào?!

Luôn luôn để cho cô cảm thấy được anh không cần khi đó, lại làm chút việc, chứng minh anh là để ý đến cô.

Mà lúc cô cảm thấy được anh để ý đến mình khi đó, biểu hiện làm cho người ta cực kỳ thất vọng, buồn bực.

Cô bung bát canh, trở lại bàn ăn, Đường Hạo Nam đã ngồi xuống, không nói được một lời, cầm chiếc đũa, gắp một miếng thịt gà.

Gà hầm bát bô, là một món ăn nổi tiếng ở Sùng Xuyên.

Hương vị rất đủ tiêu chuẩn, cực kỳ ngon miệng, thịt rất mềm, ăn rất vừa miệng.

"Cho anh nước canh..." Hai tay cô bung bát canh, đặt ở trước mặt anh, ân cần cười nói, tầm mắt rơi vào sợi dây chuyền kim cương kia.

Vội vàng lấy lại, "Kỳ thật, quà tặng không cần phải quý giá, quan trọng là tâm ý." Nói xong, đem vòng cổ cầm lên, đem vào phòng ngủ.

Tâm ý...

Đường Hạo Nam cong môi, không biết cô vì sao thay đổi nhanh như thế.

Hạ Nhất Nhiễm đem sợi dây chuyền kim cương quý giá kia cất kỹ, sau khi ra ngoài, cùng anh cùng nhau ăn cơm.

Hai người ăn cơm khi đó không nói cái gì, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng nhớ lại chuyện của Cố Tú Vân, cho nên không có khẩu vị gì.

Đường Hạo Nam nhưng lại vừa ăn vừa quan sát cô đang im lặng không nói được một lời, tò mò cô đang suy nghĩ cái gì, nghĩ đến xuất thần như thế.

Chiếc đũa bị đặt xuống, phát ra âm thanh nặng nề, Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, "Anh còn muốn ăn thêm cơm hay không?" Vội vàng hỏi, bát của anh đã trống không rồi.

Đường Hạo Nam không nói, cô coi như im lặng là đồng ý, vì anh xới cơm.

"Em đang suy nghĩ cái gì? Đáng vẻ xuất thần như vậy, chẳng lẽ ở bên ngoài nuôi 'tiểu bạch kiếm'?" Sâu xa hỏi, đây là cách nói chuyện từ trước đến nay của anh đối với Hạ Nhất Nhiễm, không châm chọc cô hai ba câu, không biết nên như thế nào tìm được đề tài nói chuyện.

Hạ Nhất Nhiễm xem thường anh, "tiểu bạch kiếm" để cho cô lại nghĩ đến Cố Tú Vân.

Do dự có muốn nói cho Đường Hạo Nam hay không, chuyện này dù sao cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Cũng không phải em nuôi, là Cố Tú Vân. Buổi chiều ở bãi đỗ xe dưới đất của siêu thị em nhìn đến..." Thuận miệng liền nói ra, cô cúi đầu, kiên trì nói.

"Nhìn đến cái gì rồi hả?"

"Bà ta cùng đàn ông, ở trong xe..." Cô xấu hổ trả lời sự truy vấn của anh.

Đường Hạo Nam nhìn khuôn mặt ửng hồng của cô, vẻ mặt trở nên ái muội, "Ồ trong xe làm gì?" Tà ác trêu ghẹo cô, hỏi.

Đầu tháng hơi bận, nên không hứa ra đều nhà mọi người

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Cô đang chuẩn bị rời đi

Đa đầu Hạ Nhất Nhiễm run lên, "Xe tắc" hai chữ, vẫn cứ nói không nên lời, ngẩng đầu chống lại gương mặt chứa đầy biểu cảm tà ác của Đường Hạo Nam kia, mới ý thức đến chính mình bị anh đùa giỡn rồi!

"Đường Hạo Nam anh... Anh thật hạ lưu!" Anh cái loại đàn ông xấu phong lưu thành tánh này, làm sao lại không biết "Xe tắc", cố ý hỏi cô, khẳng định nghĩ muốn đùa giỡn cô!

Đường Hạo Nam lại nộ nộ cười, "Anh cũng không thử cảm giác xe tắc qua, anh làm sao lại hạ lưu rồi hả? Bất quá, ngừng lại làm loại chuyện này cực kỳ kích thích, chúng ta tìm một cơ hội nhất định được thử xem." Anh tà ác nói, khóe môi cong lên, vẻ mặt không đứng đắn.

Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt càng thêm đỏ lên, hướng anh liếc mắt trợn trắng, "Vô si!"

"Đã ghen còn ngụy biện, giả vờ làm cái gì? Nói đi nói lại, Cố Tú Vân ở bên ngoài có người khác, cũng không kỳ quái, cha em đều đã hơn năm mươi, bà ta đúng là đang độ tuổi hồi xuân..." Lời Đường Hạo Nam nói bị Hạ Nhất Nhiễm xem thường ngậm lại, cô không nghĩ muốn nghị luận chuyện trường bối.

Mà còn là chuyện xấu xa, hạ lưu như thế.

Đường Hạo Nam vui đùa một vừa hai phải.

"Sao vậy, thánh mẫu tiểu thư không phải nghĩ muốn nói cho cái người cha kia của em đi?" Đường Hạo Nam sâu xa hỏi, đánh giá cô.

"Em không tính toán nói cho ông ấy, nếu thực sự nói cho ông ấy, ông ấy còn không tức chết à?" Đòi đùa vạch vịch cơm, cô thành thực nói, vênh môi, cau mày.

"Coi như là báo ứng đi... Em hiện tại mới biết được, mẹ ta tự sát là vì ông ấy cùng cô Tú Vân bên ngoài..... Mẹ em lúc ấy khẳng định cực kỳ tuyệt vọng mới..." Cô nói tiếp, trái tim từng đợt đau đớn.

Ngược lại ngẩng đầu, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam phía đối diện.

"Cha em bên ngoài..., em trừng anh làm gì? Anh lại không..." Bên ngoài..., hai chữ chia, anh không nói ra miệng, liền là không nghĩ muốn để cho cô biết, sau khi kết hôn, anh kỳ thật không đụng qua những loại phụ nữ này

"Nghẹn lời rồi à?" Cô châm chọc, buông đũa xuống đứng dậy.

"Hạ Nhất Nhiễm, em đứng cùng anh xò xiên!" Đường Hạo Nam tức giận nói, nhìn trong chén cơm của cô, cần ăn không vãi được vài miếng.

"Đừng vậy! Em là không có tư cách ghét bỏ anh ở bên ngoài...! Bởi vì anh không thích em! Cùng cha mẹ em là hoàn toàn khác nhau, bọn họ trước kia là yêu nhau, từng thề non hẹn biển với nhau! Mà anh đối với em, chưa từng hứa hẹn qua cái gì, cho nên em không tư cách giáo huấn anh! Nhưng mà Đường Hạo Nam, em mặc kệ anh trước kia có phải chơi qua vỏ sò phụ nữ hay không, nhưng mà, hi vọng sau khi anh ở cùng với em, không cần lại làm loạn, em cũng là người thích sạch sẽ, không thích san sẻ người đàn ông của mình, nhất là đàn ông lên giường với người phụ khác!"

Hạ Nhất Nhiệm đứng ở chỗ không xa, kích động phản bác.

Cô không biết anh trong khoảng thời gian này đi ra ngoài công tác có ở cùng những người nữ khác quần lấy nhau hoan ái gì đó hay không, nhưng mà, chuyện anh cùng Chu Giai Ngưng, cô đúng là rành rành trước mắt.

Đường Hạo Nam phức tạp cười nhìn cô, tiếp tục dùng bữa.

Hạ Nhất Nhiệm tức giận đến đi thư phòng, nặng nề mà khép cửa phòng lại.

...

Đường Hạo Nam không gõ cửa liền vào thư phòng, lúc đó, Hạ Nhất Nhiệm đang gọi điện thoại, nghe được trong miệng cô nói "Cậu", nháy mắt liền dựng lên phòng bị.

Trong lòng cực kỳ khó chịu, ề ầm.

Anh hướng tới Hạ Nhất Nhiệm đi đến, từ phía sau ôm chặt cô, cả người Hạ Nhất Nhiệm hơi cương cứng.

Nhìn về phía người đàn ông phía sau, nhũ mảy trùng mắt với anh, cô đang nói điện thoại, anh không thấy được sao?

"Bà xã... Nên đi tắm rửa rồi..." Đường Hạo Nam là có ý, ở bên tai cô thổi hơi, lời nói vô cùng thần thiết, giọng của anh rõ ràng truyền vào trong tai Lục Ngộ Hàn.

"Anh đi trước đi, em cùng cậu còn chưa nói xong a..." Cô lấy ra điện thoại, đối với anh nhỏ giọng nói.

Anh là có ý đi?

"Không cần... Anh muốn cùng em tắm chung!" Đường Hạo Nam giống như đứa trẻ, bá đạo ôm eo của cô, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiệm tròn tròn mắt.

Lại không thể cùng anh trở mặt, sợ Lục Ngộ Hàn nghe được

Lúc đó, Lục Ngộ Hàn ngồi ở trong căn phòng tối đến, hút thuốc, nghe bọn họ liếc mắt đưa tình, cả trái tim, miễn bàn có bao nhiêu mệt mỏi!

"Nhiệm Nhiệm, nếu không hôm nào rồi nói sau!"

"A...! Được, hôm nào nói, cậu ngủ ngon!"

Hạ Nhất Nhiệm mới vừa nói xong, đi động trong tay bị Đường Hạo Nam đoạt đi rồi, "Đợi một chút! Anh cùng cậu có chuyện phải nói!"

Anh bá đạo nói, híp mắt, nhìn Hạ Nhất Nhiệm, "Bà xã, vẫn còn không đi xả nước tắm? Không dám cùng anh tắm uyên ương sao?"

Gặp Hạ Nhất Nhiệm thất thần bất động, Đường Hạo Nam lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiệm đánh phải rồi đi.

"Cậu, có cái chuyện gì không tìm con đứa cháu này, lại tìm một cháu dâu làm gì vậy?" Hạ Nhất Nhiệm đi ra ngoài, trong thư phòng chỉ còn lại có anh một người, Đường Hạo Nam sâu xa, chăm chọc hỏi.

Anh vẫn trực giác Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiệm có hảo cảm, cái loại hảo cảm này tuyệt đối không phải trường bối đối với văn bối một dạng thần thiết.

Còn nữa, Lục Ngộ Hàn chỉ so anh lớn hơn sáu tuổi, so với Hạ Nhất Nhiệm bất quá lớn hơn tám tuổi, làm một người đàn ông kiêu ngạo, chính anh đều đã cảm thấy được Lục Ngộ Hàn là một người đàn ông trung niên thành thực mà có mị lực.

Hiện tại không phải đều đã thịnh hành cái loại gọi là "tình chú cháu" gì đó sao?

Cho nên, mỗi lần nhìn đến cậu mình cùng Hạ Nhất Nhiệm cùng xuất hiện, anh đều đã trong lòng run sợ!

Lục Ngộ Hàn nghe Đường Hạo Nam nói, mím môi mím cười, "Xem ra con vẫn lại là thực đế ý con bé."

Đường Hạo Nam trong lòng rung mình, bị cậu nói trúng tâm sự, có phần không được tự nhiên, còn không có cách nào đáp trả lại, Lục Ngộ Hàn lại mở miệng rồi!

"Hạo Nam, con nếu là thực đế ý con bé, liền hảo hảo nắm chắc! Con bé đêm nay tìm cậu, chính là vì liên quan đến chuyện làm thị thực đi nước Pháp định cư!" Lục Ngộ Hàn nghiêm túc nói.

Đi nước Pháp định cư?!

Đường Hạo Nam sợ sệt rồi.

Nháy mắt tiếp theo, lồng ngực vọt lên luồng lửa vô danh!

"Con nếu là ức hiếp con bé, chắc chắn ngày nào đó con bé liền đi rồi lúc đó hối hận cũng đã muộn!" Lục Ngộ Hàn lại dạn dỏ, trực tiếp cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam nghĩ đến Hạ Nhất Nhiệm đi mất, một trận hoảng hốt, đi nhanh chạy ra khỏi thư phòng.

Anh là vọt vào phòng ngủ.

Lúc đó Hạ Nhất Nhiệm mới vừa pha xong nước tắm, cửa phòng tắm bị anh mạnh kéo ra, cô kinh hãi nhìn anh.

Sắc mặt của anh sà sầm tối đen, "Em muốn đi nước Pháp?!" Anh xông lên trước, ở chỗ trước mặt cô cách có một bước đứng lại, tức giận lớn tiếng chất vấn.

Hạ Nhất Nhiệm hơi nhũ mảy, Lục Ngộ Hàn lại nói cho anh sao?

"Em cmn nói chuyện đi?!" Đường Hạo Nam tức giận quát, anh đều nói qua, sẽ không cùng cô ly hôn, cô tại sao lại vẫn tính toán rồi đi?!

Hạ Nhất Nhiệm mặt không chút thay đổi, "Em tương lai tới cùng có đi hay không, vẫn còn nhìn thái độ của anh, ít nhất đến bây giờ, em còn không cảm nhận được có thứ gì dễ cho em kiên định, cảm giác gia đình cùng cảm giác an toàn. Anh đối với em như gần như xa, em chỉ chuẩn bị trước một bước mà thôi."

Cô thành thực nói, lòng chua xót nghĩ muốn rời lẹ.

"Như gần như xa... Em thấy anh đối với em còn chưa đủ tốt phải không?!" Anh tiến lên, hai tay bóp chặt bờ vai cô, tức giận chất vấn.

Hai người tầm mắt giao nhau, "Em biết..."

"Em biết cái quần gì mà biết! Anh nếu là không quan tâm đến em, hẳn cmn hẳn không nữa đêm canh ba sợ em bị chết đuối! Hẳn không giúp em từ trong tay Cố Tú Văn đoạt lại căn nhà mẹ em để lại! Lại càng không từ nơi ngân dặm xa xôi mang bó Lavender kia trở về cho em!" Anh tức giận nói, hai tay gắt gao nắm chặt bờ vai cô, tức giận quát.

Lòng Hạ Nhất Nhiệm hung hăng chấn động.

"Anh cmn lại càng sẽ không biết rõ dưới tình huống thực xin lỗi Mộng Mộng, lại vẫn muốn cùng em, đến gần em!" Khuôn mặt tuân tủ của người đàn ông bao phủ bởi cảm xúc phẫn nộ, trong lòng đầy rẫy mâu thuẫn, chỉ biết là, không nghĩ muốn để cho cô rời đi...

Hốc mắt cô từ từ phồng hông, "Nếu để ý em, tại sao mỗi lần sau khi hoan ái xong, lại đối với em khôi phục lạnh lùng? Tại sao vô duyên vô cớ bãi nhiệm chức vụ của em? Tại sao ở nước Pháp lâu như vậy, cũng không liên hệ với em..."

Trong lòng cô cũng cực kỳ mâu thuẫn, có đôi khi cảm thấy được, anh đối với cô cực kỳ tốt, có đôi khi lại cảm thấy được, anh đối với chính mình chỉ là đùa bỡn.

Nhìn không thấu lòng của anh, như là ngăn cách một tầng sương.

Dù là đàn ông hay phụ nữ, lúc rơi vào tình yêu chung quy đều là như vậy đi?

Đã nghĩ muốn yêu, lại không dám, không xác định, sợ hãi bị tổn thương.

Hạ Nhất Nhiễm như vậy, Đường Hạo Nam làm sao không phải?

So với cô, trong lòng Đường Hạo Nam lại vẫn còn một cái mối tình đầu, Đồng Y Mộng.

Trong lòng anh kỳ thật so với cô vẫn còn mâu thuẫn!

Người đàn ông gất gạo nhìn chằm chằm cô, trong đôi mắt tràn đầy lên án.

Rồi sau đó, một tay anh kéo cô ôm vào trong lòng mình!

"Em nằm mơ thời điểm, kêu Lục Ngộ Hân! Em tại buổi giới thiệu sản phẩm của công, Chu Giai Ngưng bị phát tán ảnh nóng ngày đó, lại vẫn cùng Kha Dịch Thần ở một chỗ! Hạ Nhất Nhiễm! Anh là để ý em, nhưng mà, anh còn không hoàn toàn có thể tin nhiệm em!" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, khẩn căng ôm chặt cô.

"Em lúc nào nằm mơ gọi cậu chứ? Em... Em cùng Kha Dịch Thần, cần bản là không từng xảy ra cái gì! Em không phải đã nói rồi sao? Em thích chính là anh!"

Cô lập tức phản bác, âm thanh rất lớn, vươn tay ôm lấy anh, "Đường Hạo Nam! Người em yêu là anh! Từ nhỏ đến lớn vẫn là anh! Tại sao anh vẫn luôn không tin?! Anh không tin nhiệm em, muốn em làm sao vậy có thể cùng với anh tiếp tục kéo dài đây?!"

"Em thật sự đã rất rất cố gắng rồi! Cho dù anh không thích em, em cũng đang cố gắng!" Cô bị ai kêu hô.

"Em nghĩ muốn với anh làm một đôi vợ chồng bình thường, nghĩ muốn với anh bạc đầu đến già, nghĩ muốn sinh một cặp trẻ con..." Vui đầu ở trong ngực của anh, cô đỡ xuống tất cả nguy trang, bị ai nói ra tiếng lòng mình.

Đường Hạo Nam kia cả lòng lạnh cứng lại, giờ phút này thiết thiết thực thực bị Hạ Nhất Nhiễm làm cho rung động rồi!

Đem cô ôm chặt hơn.

Cầm đề ở trên đỉnh đầu của cô, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị trên người cô.

Hai người gất gạo ôm nhau cùng một chỗ, "Không cần lại thương tổn em, tìm người đều làm bằng thịt, đừng suy bụng ta ra bụng người nữa được không?"

"Được!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, kéo cô ra, bàn tay to lớn giữ lấy sau gáy cô, cúi đầu, hung hăng chiếm lấy môi của cô.

Hai người quay cuồng nồng nhiệt hôn cùng một chỗ...

Kịch liệt dây dưa, cô bị anh đè ở trên vách tường, hung hăng đòi hỏi, rồi sau đó, tới đến trong bồn tắm, nhộn nhạo lên một buổi xuân triều.

"Úm... Không cần... Hạo Nam..."

"Gọi anh, ông xã!"

"Úm... ông xã... Không cần, cầu xin anh..." Bị anh va chạm đến muốn hôn bay phách tán, dòng nước lớn cộ rửa vào trong thân thể cô, sung, đau nhức khó nhịn.

Lại có cô khoái cảm nói không nên lời, cô cắn bờ vai của anh, cầu xin nói.

Người đàn ông găm nhẹ một tiếng, đem tính hoa hóa nhiệt rải đầy trong cơ thể cô.

Cô gái nhỏ gấn như là ở trên giường ngắt đi.

Đường Hạo Nam đem thân thể của anh rửa sạch sẽ, về tới phòng ngủ.

Cô nằm ở trên giường lớn mềm mại, vẫn không nhúc nhích, miệng phát ra tiếng than nhẹ.

Đường Hạo Nam thấy giữa đùi cô sưng đỏ, đầy mắt vàng nhuộm nhu tình, "Em nói thuốc mỡ để ở đâu?" Anh nhẹ giọng hỏi, cô chỉ chi ngăn kéo.

Đường Hạo Nam mở ra ngăn kéo, thấy được thuốc mỡ, cũng thấy được áo mưa.

Vừa nãy lại không tránh thai...

Cô nói, muốn sinh một cặp trẻ con...

Anh thoa thuốc mỡ, vì cô xoa sát, trong lúc mơ Hạ Nhất Nhiễm, mơ mơ màng màng, từ giữa hai chân truyền đến cảm giác mát tươi, để cho cô phát ra tiếng rên rỉ thoải mái.

Anh nằm xuống khi đó, cô giống mèo con một dạng, tiến sát trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư tỉnh dậy

Trải qua một đêm kia mở rộng cửa lòng đối thoại với nhau, Đường Hạo Nam đối với cô rõ ràng dễ tâm hơn, tuy không nói với cô dù chỉ một câu lời ngon tiếng ngọt.

Nhưng mà, anh cực kỳ cung chiều cô.

Thường xuyên mang cô xuất hiện tại những trường hợp công khai, có phóng viên phỏng vấn, anh ở trước mặt phóng viên nói, trong lòng chỉ có Hạ Nhất Nhiễm, trước kia những cái tin tức Bát Quái kia là do phóng viên nói bóng gió không có căn cứ

"Đường tiên sinh, em có thể hiểu là, anh là lợi dụng em tẩy trắng cho chính mình không?" Sau khi phóng vấn kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm sắp lại gấn ghé vào lỗ tai anh, thấp giọng nói.

"Đường phu nhân thân yêu của anh, anh cần vì chính mình tẩy trắng sao? Anh đây là đang giúp em, bù đắp lại những tổn thất mất mát trước kia, ngốc nghếch!" Đường Hạo Nam ghé sát ở bên tai cô, vô cùng thân thiết nói.

Hạ Nhất Nhiễm từng sốt một hồi mới hiểu được, thì ra, anh là vì danh dự của cô mà suy nghĩ.

Ngày hôm sau, bài phỏng vấn của bọn họ đều lên trang đầu của các tạp chí lớn.

《 Vợ chồng Đường thị nhiều lần công khai ân ái, phá bỏ tin đồn thất thiệt vợ chồng bất hòa 》

《 Tổng giám đốc Đường thị bày tỏ tiếp theo muốn bắt đầu: Kế hoạch tạo người 》

Ngay khi Đường Hạo Nam kéo Hạ Nhất Nhiễm xuất hiện tại Đường gia khi đó, người một nhà đang xem TV tin tức, hơi chút há hốc mồm.

Nửa tháng này, bọn họ thật sự có thể nói là, như keo như sơn rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cũng tâm tình tốt lắm cùng mấy người Đường gia từng người chào hỏi, bị Đường Hạo Nam ôm lấy, ở cạnh ghế sofa ngồi xuống, ở trước mặt mọi người, Đường Hạo Nam hôn đôi má Hạ Nhất Nhiễm một phen.

"Anh, người không biết sao? Thế hiện tình cảm quá lộ chết sớm..."

"Duyệt Duyệt!" Lối Đường Hạo Duyệt nói bị Lục Uyển Thu cắt ngang, bà ta nghiêm mặt trừng mắt đũa con gái nhỏ nói chuyện không biết lớn nhỏ của mình, Đường Hạo Duyệt vênh môi, bộ dạng thờ phỉ phi, "Con nói là sự thật mà!"

Lối Đường Hạo Duyệt nói, giống như hồi chuông cảnh tỉnh gõ ở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

Cùng Đường Hạo Nam càng ngọt ngào, cô càng thêm lo lắng sẽ mất đi.

Vẫn đang không có cảm giác an toàn.

"Nghe tin tức nói, các con tính toán muốn sinh con rồi hả?" Lục Uyển Thu nhìn bọn họ, nghi hoặc hỏi

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, cúi thấp đầu, vấn đề này, cô khó mà trả lời.

"Đừng vậy, có cái gì không ổn sao?" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, đứng dậy, đem Hạ Nhất Nhiễm cũng kéo đi.

"Chúng tôi nào dám nói không ổn a..." Đường Hạo Hâm chưa giọng nói câu.

"Cha con trái lại hi vọng các con sớm một chút sinh con, buổi chiều lại vẫn gọi điện thoại về đó." Lục Uyển Thu nói câu.

Đường Hạo Nam gật gật đầu, "Chúng con lên lầu nghỉ ngơi đây." Anh như vương giả một dạng, nói câu, ôm Hạ Nhất Nhiễm hướng cửa thang lầu.

Vừa mới tiến vào cửa, cô đã bị ánh đèn ở trên ván cửa, người đàn ông phát ra hơi thở nam tính, ngang ngược, động tác thô lỗ xé rách làn váy của cô.

"Đừng... Ông xã, chúng ta hôm nào đi thăm cha đi, có được hay không?" Hạ Nhất Nhiễm né tránh nụ hôn của anh, người đàn ông này, quả thực là hoan dục vô độ!

Gần như mỗi lúc trời tối đều phải hành hạ cô đến khuya!

"Đường phu nhân... Đừng làm anh mất hứng chứ!" Đường Hạo Nam giọng điệu trên gheo, cũng không thực nổi nóng, chỉ là đang nhắc nhở cô, không cần nói nữa.

Quan hệ giữa Đường Hạo Nam cùng cha mình luôn luôn không phải rất tốt, hơn nữa lúc trước cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn khi đó, não loạn mầu thuẫn không nhỏ.

Người đàn ông dùng lực giật phăng khuya cổ áo somi, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, "Không muốn... Em là thật sự!"

"Anh nói không được nhắc đến nữa!"

Một tay lập tức buông cô ra, Đường Hạo Nam lạnh ngạnh nói.

Tức giận xoay người đi, đi buồng vệ sinh.

Anh, tức giận rồi...

Trong phòng tắm, người đàn ông đưa lưng về phía cô, Hạ Nhất Nhiễm mặc áo choàng tắm, cởi bỏ áo choàng tắm, đi đến phía sau anh, theo phía sau thân anh, ôm lấy anh.

"Ông xã... Anh lại vẫn đang giận em sao?" Thân thể trắng nõn thướt tha yếu kiều của người con gái, dần lên trên thân hình trắng kiện to lớn màu đồng cổ của người đàn ông, đầu cô dán lên tấm lưng ướt sũng của anh, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị hormone nam tính tàn mất trên người anh.

Đường Hạo Nam làm sao chịu được cô ôn nhu như vậy, có thể cảm nhận được hai luồng mềm mại trước ngực cô chính đang dán trên lưng mình, đang nhẹ nhàng mà cọ xát

Yết hầu run rẩy, chuyển động trên dưới, nuốt nước miếng.

Thân hình của anh trở nên cứng ngắt.

"Đừng nóng giận, đừng coi em như không có được không?" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, hai tay từ dưới nách của anh, đi tới trước ngực anh, nhẹ nhàng mà chà xát trên chốc anh, khiến cho thân hình của anh càng lúc càng cứng ngắt rồi.

Cảm giác được thân thể anh biến hóa, Hạ Nhất Nhiễm cười trộm, trải qua vô số lần hoan ái, cô đối với thân thể anh đã cực kỳ hiểu biết, cô ở trước mặt anh cũng là càng lúc càng lớn mật rồi.

Có đôi khi cảm thấy được, chính mình thật sự càng ngày càng háo sắc rồi.

"Hử..." Anh ra vẻ tức giận hừ lạnh, Hạ Nhất Nhiễm biết, anh lại làm bộ kiều ngạo rồi.

"Ông xã... Đừng nóng giận mà..."

"Đáng chết! Em, cái tiểu yêu tinh này! Xem anh làm sao xử lý em!" Đường Hạo Nam đột nhiên xoay người đối với cô gái nhỏ đang làm loạn phía sau, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng run lên, một giây sau, đã bị anh ôm lấy, sau lưng dán lên trên vách tường gạch men sứ lạnh lẽo...

...

"Yêu anh không?" Cô gái nhỏ cả người động tình nhuộm một tầng ửng đỏ bị anh áp ở dưới thân, anh trầm giọng thấp hỏi.

"Yêu..." Nước mắt tùy ý rơi xuống, cô thành kính nói, giữ lấy gương mặt anh, "Còn anh? Yêu em không?" Cô khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam sợ sệt, đang muốn mở miệng, chuông điện thoại di động vang lên, anh áo nã rửa tắm, khuya khoắt...

Hung hăng va chạm một phen, ở trong cơ thể cô phóng xuất ra tinh hoa hòa nhiệt, mới nhìn đến cuộc gọi nhớ vừa rồi!

Bệnh viện gọi tới!

Hạ Nhất Nhiễm mơ màng màng, hép mắt, thấy anh đang mặc quần áo.

"Ông xã... Anh phải đi bây giờ sao?" Cô trợn mắt, khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam hơi nhàu mày, đưa lưng về phía cô, tiếp tục mặc quần áo.

"Bắt ngờ có chút việc, em ngủ trước đi!" Anh trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm lại bỏ dậy, đi chuyển đến cuối giường, "Đã muộn như thế, có thể có chuyện gì?"

Trên người cô bọc chăn, tóc dài buông rơi toán loạn, hép mắt, vẻ mặt cô đơn.

Đường Hạo Nam đã đi tới, đứng ở trước mặt cô, có lập tức ôm lấy eo của anh, "Hơn nửa đêm rồi, anh tới cùng muốn đi đâu? Em không nghĩ muốn anh đi... Một mình em ngủ không được..."

Cô làm nũng nói, đã thành thói quen mỗi đêm ôm anh đi ngủ, cảm giác có anh ở bên cạnh mới có thể rất nhanh đi vào giấc ngủ.

Nghe lời của cô nói, anh đau lòng, sùng nịch vuốt ve khuôn mặt cô, "Bệnh viện gọi tới, sợ là Mộng Mộng... Em trước ngủ đi... Ngoan..."

Đồng Y Mộng vẫn là một cái đề tài cấm kỵ giữa bọn họ, Đường Hạo Nam thực không nghĩ muốn nhắc tới cô ta, nhưng mà, cũng không muốn gạt Hạ Nhất Nhiễm cái gì.

Nghe được là chuyện liên quan đến Đồng Y Mộng, lòng Hạ Nhất Nhiễm liền căng thẳng, đột nhiên ngừng đầu, chưa sót nhìn anh.

Mũi cay cay, "Cô ấy không có việc gì chứ?" Khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Phóng chừng lại là đáng về hỏi trước thôi! Em mau ngủ đi, anh đi xem xong liền về."

"Uh!m! Anh đừng quá lo lắng! Kêu lái xe lái chậm một chút, chú ý an toàn." Không nghĩ muốn đề cho anh khó xử, cô sẵn sóc nói, Đường Hạo Nam nâng mặt cô, nặng nề mà hôn xuống, cảm động sự sẵn sóc của cô.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại trên giường nằm xuống, Đường Hạo Nam vì cô kéo lại chăn mới rời đi.

Nghe được tiếng đóng cửa, cô mở hai mắt, nhìn khung cảnh tối như mực đêm, khóe mắt ẩm ướt, nước mắt ngã nhào.

Ở trong lòng anh, vẫn lại là yêu Đồng Y Mộng đi?

Thở dài một hơi.

Cô từ từ nhắm hai mắt, đầu óc trống rỗng hư vô, ở trong phòng của bọn họ, nằm trên chiếc giường cưới bọn họ không có cùng nhau ngủ qua vài lần, lần qua lộn lại, ngủ không được.

...

Đường Hạo Nam ở nửa giờ sau, chạy tới bệnh viện, thẳng đến phòng bệnh Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh này đây đội ngũ bác sĩ chăm sóc cho Đồng Y Mộng, y tá cùng các điều dưỡng khác cũng đang vây xem. Đường Hạo Nam nhú mảy, không hiểu sao lại khẩn trương, cô, xảy ra chuyện gì?!

Đi nhanh tiến lên, y tá trưởng chăm sóc cho Đồng Y Mộng trường nhìn đến anh đi tới, đón chào.

"Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư tỉnh dậy!" Y tá trưởng Lỗ Kỳ, cười nói, vẻ mặt vui sướng.

Mà Đường Hạo Nam giống như là hóa đá, cứng ngắc, vẫn không nhúc nhích đứng ở kia.

"Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư vừa mới tỉnh lại, hôn mê đã lâu, đối với cảnh vật chung quanh cực kỳ xa lạ, cô ấy hiện tại trốn ở trong phòng bệnh, càng không ngừng hô tên người, người nhanh vào xem đi! Hiện tại chúng tôi còn không có cho cô ấy làm kiểm tra tường tận, người tốt hơn vẫn nên là không nên nói những lời kích thích cô ấy!"

Y tá trưởng dặn dò, Đường Hạo Nam vẫn đang thất thần, đầu óc trống rỗng, anh bước từng bước một, hướng tới cửa phòng bệnh đi.

Mọi người tránh ra ra một con đường.

Hôn mê hơn bốn năm có thể tỉnh lại, chuyện này đối với tất cả người chữa bệnh và nhân viên chăm sóc mà nói, đều là thật kỳ tích đáng mừng!

Bọn họ kim lòng không được vỗ tay chúc mừng, mà Đường Hạo Nam sau khi đẩy cửa ra, lập tức đóng cửa phòng lại.

"Anh Hạo Nam... Anh ở đâu? Em sợ... Anh ở đâu? Đây là chỗ nào?!" Vừa mới tiến vào cửa, liền nghe được âm thanh thuộc về Đồng Y Mộng, đã lâu không còn nghe thấy.

Nhưng cô ta, không có ở trên giường.

Trên giường công chúa hồng nhạt, trống trơn.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam?!" Từ trong góc truyền đến âm thanh suy yếu, Đường Hạo Nam xoay người, nhìn về phía góc tường.

Đồng Y Mộng mặc áo ngủ hồng nhạt, trên đầu mang theo nón len màu đỏ, ngồi chồm hổm ngồi ở góc, cô ta cuộn mình thành một khối, vốn dĩ người đã rất gầy, khiến cho cô ta xem ra thật sự thành một khối.

Sắc mặt tái mét như tờ giấy, toàn thân đang run run.

Đường Hạo Nam nhìn người đang ở góc tối kia, lòng đang thất lại, đang sợ, không dám đi qua.

"Hạo Nam... Anh..." Giọng Đồng Y Mộng khàn khàn vô cùng, cô ta giống không còn khí lực nói chuyện, hai mắt nhìn Đường Hạo Nam.

Anh, anh tuần như vậy.

Sao với lúc trước, càng thành thực có mị lực rồi.

Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng gầy trơ xương, vẻ mặt đầy nước mắt, tâm tình vạn phần phức tạp.

Anh tiến lên trước đi chuyển hai bước, một đôi con ngươi đen nhánh, phức tạp nhìn Đồng Y Mộng gầy trơ xương ở góc tối kia.

"Anh Hạo Nam..." Đồng Y Mộng cất lực bỏ đẩy, thân thể nhỏ mình như cây gãy trúc quai thực tùy thời sẽ ngã sấp xuống, cô ta đi về phía trước hai bước, đầu gối giống như nhũn ra, gần như muốn ngã xuống.

Cô ta đi về phía trước hai bước, thân thể liền muốn ngã sấp xuống, Đường Hạo Nam một cái bước xa tiến lên, đem thân thể nhờ bóng của cô ta kéo vào trong lòng.

Cô ta thật sự, cực kỳ gầy.

"Anh Hạo Nam... Em... Em xảy ra chuyện gì... Nơi này là chỗ nào? Tại sao có quá nhiều bác sĩ như vậy?" Đồng Y Mộng khóc hỏi, vùi đầu ở trong ngực của anh, hai tay gắt gao chặt chẽ ôm lấy eo của anh.

Lời Đồng Y Mộng nói, như là cây dây gai, từng phát từng phát một quật vào trong lòng Đường Hạo Nam!

Lòng bàn tay dán lên lưng của cô ta, đụng đến chính là toàn xương là xương.

Cô ta tại sao lại hỏi câu này, chẳng lẽ cô ta quên chuyện tai nạn xe cộ rồi sao?

Lòng Đường Hạo Nam thất lại, "Mộng Mộng..." Anh khàn giọng hô tên cô ta, âm thanh vô cùng ám khàn, đầu óc vẫn là một mảnh trống không, không biết nên nói với cô ta cái gì, không biết nên như thế nào đối mặt.

Đã từng trong bốn năm, mỗi ngày mỗi thời mỗi khắc, nằm mơ đều đã tại chờ đợi Đồng Y Mộng tỉnh lại...

"Anh Hạo Nam... Em xảy ra chuyện gì? Vừa tỉnh ngủ, em tại sao lại thành như vậy rồi hả?" Đồng Y Mộng ở trong lòng anh nức nở, thống khổ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 60: Cô ấy tỉnh dậy, mình nên rời khỏi sao?

Tiếng Đồng Y Mộng khóc thút thít, dạy Đường Hạo Nam áy náy không chịu nổi, trong đầu hiện ra khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, nháy mắt, anh cảm giác chính mình lâm vào trong tuyết cảnh không biết phải làm như thế nào.

Đồng Y Mộng tỉnh dậy, Hạ Nhất Nhiễm phải làm sao đây?

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam thì thầm tên cô ta, động tác mềm nhẹ vỗ vỗ lưng cô ta, ôn nhu trấn an, cô ta quá yếu ớt.

Đồng Y Mộng vẫn đang gắt gao ôm anh, sợ vừa buông tay, anh sẽ bỏ chạy mất.

"Anh Hạo Nam... Em rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Em có phải đã ngủ thật lâu rồi hay không? Em" cô ta nức nở hỏi, từ trong ngực anh rời khỏi, ngửa đầu, nhìn khuôn mặt tuần tú trưởng thành của Đường Hạo Nam, người gầy như que củi khô trên mặt bỏ đầy nước mắt.

Đường Hạo Nam cúi đầu nhìn Đồng Y Mộng, mặt cô ta quá gầy, lộ rõ một đôi mắt to đen tuyền, hốc mắt rất sâu, như là thăm dục ở trên một gương mặt tái nhợt, đáng về có phần khủng bố.

Đồng Y Mộng nằm bất động trên giường hơn bốn năm, cả người khô gầy, đã mất đi dung mạo xinh đẹp vốn có.

"Mộng Mộng... Em ngủ hơn bốn năm, năm đó xảy ra nạn xe cộ, còn nhớ rõ không?" Đường Hạo Nam thăm dò hỏi, thanh âm mềm nhẹ, ánh mắt ôn nhu, tràn đầy thương tiếc.

Đồng Y Mộng về mặt mê mang, tiến vào trạng thái trầm tư, "Em tại sao lại xảy ra tai nạn xe cộ?" Cô ta nhìn anh, nghi hoặc hỏi, giống như không nhớ rõ tại sao xảy ra tai nạn xe cộ rồi.

Đường Hạo Nam cả lòng đang chấn động, cô ta thật sự không nhớ rõ nguyên nhân rồi sao?

"Là sự cố ngoài ý muốn!" Cô ta nếu thực đã quên nguyên nhân vậy là tốt rồi, anh vội vã nói, hi vọng cô ta không cần nhớ rõ chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta bắt gian tại trận, nói vậy, chỉ càng mang đến cho cô ta, thương tổn lần thứ hai!

"A....." Đồng Y Mộng giống như tin, "Em một chút đều đã không nhớ rõ tai nạn xe cộ gì rồi... Em ngủ hơn bốn năm rồi hả?"

"Đúng!" Đường Hạo Nam nói xong, ôm cô ta lên, cô ta thật sự rất nhẹ, chỉ hơn ba mươi cân đi.

Anh ôm ngang cô ta, đi đến bên chiếc giường công chúa hồng nhạt kia, đem cô ta nhẹ nhàng mà đặt xuống. Tầm mắt Đồng Y Mộng ở trong phòng do dự, ánh mắt vô tội mà bất lực, "Quá nhiều búp bê... Quá nhiều hoa hồng... Đây là anh... Tặng cho em sao?"

Khóe miệng tươi cười nhợt nhạt mà suy yếu, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường, thì thảo hỏi.

Đường Hạo Nam mỉm cười, trầm trầm gật đầu, "Anh thường xuyên sẽ đưa búp bê cùng hoa bắt từ đến đây..."

Anh ôn nhu nói, Đồng Y Mộng cảm động rơi lệ.

"Anh Hạo Nam... Để cho em nhìn xem thật rõ ràng đi." Cô ta giữ chặt tay anh, cánh tay tay khô héo chỉ dùng lực đem mười ngón tay anh đan xen, hai mắt khóa chặt khuôn mặt tuấn tú của anh, suy yếu nói giọng khàn khàn.

Đường Hạo Nam ở bên giường ngồi xuống, "Anh Hạo Nam... Anh vẫn lại là đẹp trai như vậy... Anh mấy năm nay... Một mực chờ em sao?"

Lòng Đường Hạo Nam, mạnh xé rách một phen.

Nếu, cô ta nếu là vào hai tháng trước tỉnh lại, hỏi anh vấn đề này, anh nhất định sẽ kích động trả lời: Phải!

Nhưng mà hiện tại..

Sau khi anh đã tiếp thu Hạ Nhất Nhiễm cái người vợ này, cô ta lại tỉnh dậy...

Nhìn hai mắt Đồng Y Mộng kia tha thiết chờ đợi, Đường Hạo Nam sợ sệt, gật đầu, "Phải! Mộng Mộng, anh một mực chờ em! Một mực chờ em tỉnh lại!" Anh lớn tiếng nói, chưa từng quên lời bác sĩ dặn dò, không thể kích thích cô ta.

"Anh Hạo Nam... Anh, anh thật khỏe!" Đồng Y Mộng khóc nói, đứng dậy nhào vào trong lòng anh, nước mắt bỏ nhào nhanh chóng tuông xuống.

Cô ta đang nức nở, đang run run, lòng của Đường Hạo Nam cũng đang run run, nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn ở nhà chờ anh.

"Mộng Mộng..." Anh thì thầm kêu hô, thanh âm khàn khàn, nhẹ nhàng mà vô cùng của cô.

"Anh Hạo Nam... Em cực kỳ yêu anh! Cực kỳ cảm kích anh... Em đáng chết... Vậy mà lại ngủ nhiều năm như thế... Anh..."

"Mộng Mộng! Đừng nói nữa, ngoan, trước để cho bác sĩ tiến vào làm kiểm tra cho em, có được hay không?" Đường Hạo Nam ôn nhu nói, đem cô ta từ trong lòng ngực kéo ra.

"Uh!m..." Đồng Y Mộng nói chuyện khi đó, hai mắt lại vẫn gắt gao theo dõi mặt anh, "Anh Hạo Nam, không cần đi, em sợ..."

Cô ta đáng thương tội nghiệp nói, trong hai mắt lóe ra nước mắt lấp lánh.

Đường Hạo Nam mỉm cười gật đầu, "Anh sẽ canh giữ ở đây." Anh ôn nhu nói.

Chỉ chốc lát sau, nhân viên chữa bệnh và chăm sóc nối đuôi nhau mà vào, bắt đầu vì Đồng Y Mộng làm kiểm tra tường tận.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không ngủ được, lẩn qua lẩn lại, nắm trong tay đi động, vẫn nhìn màn hình, đợi điện thoại của anh.

Qua đi hai ba giờ rồi, anh tại sao vẫn còn không có gọi điện thoại tới?

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng ngồi dậy, do dự hồi lâu, lập tức gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam, cô lo lắng Đồng Y Mộng tình huống không tốt.

Điện thoại của anh thông, nhưng là bị từ chối không nghe, điểm đó, để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ buồn bực.

Xảy ra chuyện gì?

Tại sao không nghe máy?

Thật sự đã xảy ra chuyện gì sao?

Không lại gọi qua, sợ quấy rầy anh.

Đường Hạo Nam cũng không trả lại một cái tin nhắn cho cô, Hạ Nhất Nhiễm liền như thế nằm ở trên giường, mở to mắt, dẫn vật không ngủ được...

...

Đồng Y Mộng suốt đêm làm các hạng mục kiểm tra, căn cứ kinh nghiệm của y tá trưởng suy đoán, cô ta khả năng đã mất đi một phần trí nhớ, đem sự kiện tai nạn xe cô không vui kia quên đi.

Nói cách khác, cô ta quên chuyện đã bắt gian tại giường Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Đường Hạo Nam không biết là nên may mắn hay vẫn lại là khổ sở.

Bác sĩ đề nghị, không nói cho cô ta tình hình thực tế, cô ta chịu không nổi nhiều kích thích như vậy.

Đường Hạo Nam trở lại phòng bệnh khi đó, Đồng Y Mộng trong lòng ôm một con búp bê trông rất sống động chơi đùa, nhìn đến anh, lộ ra một cái tươi cười đẹp ngọt ngào, tươi cười kỳ thật có phần khùng bố.

Bởi vì, cô ta quá gầy.

"Hạo Nam..." Đồng Y Mộng kích động kêu hô, Đường Hạo Nam mỉm cười gật đầu, ở bên giường ngồi xuống, Đồng Y Mộng hai tay lập tức bò lên cổ của anh, cô ta chủ động ở trên gương mặt anh hôn một cái.

"Bác sĩ nói sao?"

"Bác sĩ nói em không có vấn đề gì lớn, chỉ cần đúng hạn uống thuốc, tập vật lý trị liệu, ăn nhiều cơm, rất nhanh sẽ khôi phục khỏe mạnh cùng mỹ lệ trước như vậy." Đường Hạo Nam ôn nhu nói, khóe miệng tươi cười có phần cương cứng.

"A..... Em nhất định sẽ dựa theo lời dặn của bác sĩ cố gắng khôi phục! Chờ em khôi phục dung mạo, gả cho anh! Có được hay không?" Đồng Y Mộng cười nói, Đường Hạo Nam tươi cười càng thêm khàn trương cứng đờ.

"Xảy ra chuyện gì? Không được sao?" Đồng Y Mộng nghi hoặc hỏi, tổn thương nhìn anh.

Đường Hạo Nam lập tức lắc đầu, "Không phải... Được... Vậy em phải tích cực phối hợp uống thuốc làm trị liệu, mới có thể làm cô dâu xinh đẹp!"

Anh trái lương tâm nói ra những lời này, lòng đang thật lại, trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm.

Đồng Y Mộng an tâm dựa sát ở trong lòng anh, trên mặt chứa nụ cười hạnh phúc, lòng lại cứng rắn như sắt.

Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm, các người dám phản bội tôi...

"Đứng rồi, anh Hạo Nam! Nhiễm Nhiễm đau? Có ấy hiện tại ra sao? Hơn bốn năm đi qua, có ấy đã lập gia đình rồi sao?" Đồng Y Mộng từ trong ngực anh rời khỏi, nhìn anh, vội vàng hỏi.

Đường Hạo Nam sững sốt, nhẹ nhàng mà lắc đầu, "Có ấy... Không lập gia đình..."

Anh nói dối.

Chỉ thấy vẻ mặt Đồng Y Mộng cũng thay đổi, đáng vẻ rất không yên lòng, cô ta cúi thấp đầu, "Nhiễm Nhiễm... Có ấy hẳn không là lại vẫn đang chờ anh đi..."

Đồng Y Mộng nhỏ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhu mày, "Có ấy chờ anh. Làm gì chứ?"

"Anh còn không biết sao? Có ấy kỳ thật vẫn thầm mến anh đó..." Đồng Y Mộng vội vàng nói, Đường Hạo Nam lòng rung mình, tuy sớm liền biết chuyện này rồi.

"Em trước kia vẫn muốn nói cho anh, có ấy không cho em nói, sợ ảnh hưởng tình cảm của chúng ta." Đồng Y Mộng nói tiếp, ngừng đầu, một đôi mắt to vô tội nhìn anh.

Đường Hạo Nam mỉm cười, anh không trách Đồng Y Mộng gạt chính mình, có người bạn gái nào sẽ đem bạn trai của mình hướng trong lòng người con gái khác đưa qua.

"Anh Hạo Nam, anh biết được có ấy vẫn thích anh, không cảm động sao?" Đồng Y Mộng hỏi tiếp, vênh môi, một vẻ sắp ghen đến nói.

Đường Hạo Nam vội vàng lắc đầu, "Anh thích chính là em! Nha đầu ngốc!"

Đồng Y Mộng cảm động lại ôm anh càng thêm chặt, "Hạo Nam... Em yêu anh! Cảm ơn anh vẫn thích em, yêu em!"

Đường Hạo Nam bị Đồng Y Mộng ôm chặt, tâm tình phức tạp vô cùng, âm thầm thở dài.

Đồng Y Mộng dính lấy anh, không cho anh rời đi nửa bước, anh chỉ có thể ở lại, cùng cô ta, hai người nằm ở trên giường nói chuyện, mãi đến khi trời gần sáng, Đồng Y Mộng mới ngủ.

Đường Hạo Nam sau khi có thể bớt ra, lập tức ra khỏi phòng bệnh, gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta nghỉ biện pháp phong tỏa toàn bộ tin tức của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, phong tỏa chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã thực sự kết hôn, cũng nói cho anh ta tình hình thực tế.

Để cho Hứa Thành thông báo mọi người ở Đường gia, gạt Đồng Y Mộng.

Bởi vì cô ta không thể lại chịu kích thích.

Người suốt bốn năm ở trên giường sống đời thực vật rất không dễ dàng tỉnh lại...

Cúp điện thoại, anh xem đi động, hiện tại, quan trọng nhất là, như thế nào trấn an Hạ Nhất Nhiễm đây.

Vẫn còn kêu cô phối hợp, gạt Đồng Y Mộng.

Chuyện này đối với cô hiển nhiên là không công bằng.

Anh không biết nên gọi cú điện thoại kia như thế nào.

Ngay khi Đường Hạo Nam đang do dự thời điểm, Hạ Nhất Nhiễm gọi điện thoại.

Lúc đó, trời đã tờ mờ sáng.

Đường Hạo Nam đứng ở góc rẽ trên hành lang yên tĩnh, nghe điện thoại.

"Alo! Anh ở đâu rồi hả?!" Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng thở dốc của anh, vội vàng hỏi.

Đường Hạo Nam một mũi dũa vào vách tường, ngồi xổm xuống. Tay phải cầm điều thuốc lá, hút một ngụm, phun ra, "Nhiễm Nhiễm..." Anh một mũi hô tên cô, nội tâm bàng hoàng mà bất lực.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên giường, nghe giọng Đường Hạo Nam mõi mết, lo lắng không thôi.

"Mộng Mộng rốt cuộc ra sao?! Anh đừng lo lắng, nói với em đi!"

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nói, Đường Hạo Nam gỡ gãi tóc, khóe miệng chưa sột nhếch lên.

"Mộng Mộng có ấy... Tỉnh dậy!" U buồn trả lời, lòng tràn đầy phiền muộn, có thể cảm giác được, cô ở đầu bên kia điện thoại, nín thở rồi.

Hạ Nhất Nhiễm ngây ra như phỗng, đầu óc như mất chỗ trống, cùng Đường Hạo Nam lúc biết tin tức này khi đó là một dạng cảm thụ.

Anh không lập tức nói chuyện, cho cô thời gian tiêu hóa, im lặng nuốt mây nhả khói.

Hạ Nhất Nhiễm mặc áo ngủ, ngồi ở trên giường, đầu óc mê muội hoảng loạn, rất lâu, mới khôi phục suy nghĩ.

"Cô ấy tỉnh dậy..."

Cô thì thầm.

"Ừm, mọi chi tiêu bình thường, nhưng mà không thể chịu kích thích. Trùng hợp chính là, cô ấy đem chuyện chúng ta ở trên giường năm năm trước đã quên...!" Đường Hạo Nam thấp giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại ngắt ra, chỉ nghe Đường Hạo Nam còn nói.

"Anh gạt Mộng Mộng chuyện chúng ta kết hôn, cô ấy hiện tại tưởng là chúng ta không có kết hôn! Cô ấy không thể lại chịu được kích động, anh hi vọng, em có thể phối hợp anh, gạt cô ấy!" Giọng của anh truyền đến, mỗi một câu, gõ thẳng vào lòng cô.

Gạt Đồng Y Mộng, bọn họ không có kết hôn...

"A....." Cô theo bản năng trả lời, "Như vậy, có thể giấu điểm bao lâu..." Cô thì thầm hỏi, ngờ ngạc nhìn về một nơi không xác định.

Cô ấy tỉnh dậy, mình nên rời khỏi sao?

Cô ở trong lòng hỏi, nước mắt rơi xuống, nháy mắt cảm thấy được chính mình, xấu hổ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Rời khỏi Đường gia

Thì ra, chuyện trong lòng cô một mực sợ hãi, sợ một ngày như thế đã đến.

Sợ Đồng Y Mộng tỉnh lại, mộng đẹp của cô liền kết thúc.

Nghe Đường Hạo Nam nói như thế, không cần hỏi cũng có thể hiểu được, nếu phải chọn giữa cô cùng Đồng Y Mộng, anh rõ ràng cho thấy sẽ nghiêng về phía Đồng Y Mộng.

Vấn đề này của Hạ Nhất Nhiễm khiến Đường Hạo Nam ngậm miệng, có thể giấu bao lâu?

Anh cũng không biết, chỉ biết là hiện tại Đồng Y Mộng không thể bị kích thích.

Cô ta hiện tại đem chuyện bất gian anh cùng Hạ Nhất Nhiễm trên giường đã quên mất, còn không biết anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã kết hôn, nếu tất cả đều biết rõ, vậy chẳng phải là sẽ tự sát sao?

"Tóm lại, hiện tại trước cứ gạt cô ấy đã!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, gần như là cắn răng, tâm tình cực kỳ phiền não.

"Vậy còn em thì sao?" Hạ Nhất Nhiễm khàn giọng hỏi, cả người lạnh giá, hay vẫn lại là nóng bức, có một loại cảm giác như dưới chân là băng mỏng phía trên lại là dung nham nóng chảy.

Đường Hạo Nam đứng ở hành lang bệnh viện yên tĩnh, nghĩ thấy mũi vị nước sát trùng làm cho người ta phiền chán, nhớ lại tình cảnh hiện giờ của mình khó mà vẹn toàn đối đường, trong lòng càng thêm phiền não, "Hạ Nhất Nhiễm, em có thể đừng phiền anh hay không?! Anh hiện tại, thực cmn cực kỳ phiền!" Anh một tay ôm đầu, tức giận nói. (Àu thấy ông cũng tội, mà thôi cũng kệ, người tui iu mà nói với tui câu đó là tui tổn thương sâu sắc rồi, Nhiễm của tui~~~~T~T)

Thái độ của anh như vậy ở trong mắt Hạ Nhất Nhiễm, chính là cảm thấy cô phiền chán rồi.

Tâm càng lạnh.

Đồng Y Mộng tỉnh lại, anh đối với cô liền không kiên nhẫn rồi.

Trong lòng cô như đang đi dưới trận mưa rào, mưa xối xả như trút nước.

"Ngao ngao nghe anh sắp xếp, được không?" Qua thật lâu, Đường Hạo Nam ý thức được thái độ chính mình, sợ làm tổn thương cô ở đầu bên kia điện thoại, giọng điệu chậm dần, gần như cầu xin nói.

Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng tìm được hô hấp, giống một con cá nhỏ đầu lên khỏi mặt nước hít thở, một tay vỗ ngực, miệng lén thở dốc.

"Em còn chưa cho anh cái áp lực gì, chỉ cần anh trước giờ không phải đưa bốn em là được rồi, anh lo việc của mình đi, Mộng Mộng cuối cùng đã tỉnh lại, anh nên vui mừng, em cũng có thể vui mừng, cái gông xiềng kia cuối cùng có thể buông xuống." Cô bình tĩnh nói, là nên vui mừng, trước kia hại Đồng Y Mộng thành như vậy, cô vẫn ấy vậy.

Hiện tại, cô ta có thể như kì tích một dạng mà tình lại, coi như là nguyện vọng của cô trở thành sự thật rồi.

Còn về Đường Hạo Nam cũng có cuối cùng sẽ ra sao, vậy thì phải xem, thái độ cũng cảm tình của Đường Hạo Nam rồi.

"Em có thể nghỉ được như thế thì tốt rồi." Đường Hạo Nam thấp giọng nói, có sự ủng hộ và phối hợp của cô, trong lòng anh cũng coi như thoải mái rồi.

Hai người kết thúc cuộc trò chuyện làm cho người ta áp lực cũng phần muộn, sau khi cúp điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, ôm chặt gối đầu của anh, toàn thân lạnh đến đang run run.

Giống như, rất nhanh liền muốn bị Đường Hạo Nam từ bỏ rồi.

Hạnh phúc ngắn ngủi, như là một giấc mộng, trong mộng thật đẹp đẽ, cũng quá ngắn ngủi, hiện tại, tình mộng..

Nước mắt khó có thể ức chế trào ra, vẫn đang bồi rối toàn bộ trống rỗng, đầu óc hỗn loạn, đau đến muốn nổ tung rồi.

...

Tin tức Đồng Y Mộng tình lại rất nhanh ở Đường gia truyền ra, Hạ Nhất Nhiễm là bị tiếng đập cửa kịch liệt đánh thức, mở cửa khi đó, chỉ thấy em chồng Đường Hạo Duyệt về mặt đắc ý đứng ở cửa.

"Chị đầu, chị tại sao còn không có đây chứ? Đầu sắp mười giờ, lại vẫn ngồi chính mình là thiếu phu nhân à?" Đường Hạo Duyệt còn đang tại được nghỉ hè, tuổi còn nhỏ, đối với Hạ Nhất Nhiễm không lớn không nhỏ chăm chọc. Kỳ thật, liên tính cô bé lớn tuổi thêm chút, cũng vẫn lại là sẽ đối với cô chăm chọc như thế.

Đường gia từ trên xuống dưới, có ai coi cô như người trong nhà mà đối xử đâu?

"Có chuyện nói thẳng đi." Đối với Đường Hạo Duyệt, cô cũng không khách khí, nghiêm mặt nói.

Đường Hạo Duyệt đẩy cô một phen, đẩy cô ra, chen lách vào trong phòng.

"Người nào cho có tự tiện xông vào phòng tôi? Đi ra ngoài cho tôi!" Hạ Nhất Nhiễm nói gần đúng đúng, tiểu nha đầu này thật sự không một chút biết tôn trọng người lớn, không lớn không nhỏ, ngang ngược hống hách nồng nức xấc xược, còn muốn trèo lên đầu người khác chỉ tay năm ngón nữa sao!

Cô luôn luôn không phải là quá hồng mềm mại cho người ta bóp nát.

"Phòng của chị? Chị còn không biết đi, chị Mộng Mộng tình đây, mà còn, anh trai tôi buổi sáng gọi điện thoại về nhà nói, chị Mộng Mộng hai ngày nữa sẽ xuất viện, sẽ chuyển tới nơi này ở. Còn có..., anh trai tôi nói, cho chị chuyển ra khỏi Đường gia!" Đường Hạo Duyệt cảm lòng gà làm lệnh tiền, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, chăm chọc đương đương đắc ý nói.

Cả người Hạ Nhất Nhiễm hoảng loạn, đầu càng thêm lơ mơ, đầu óc cực kỳ choáng váng.

Để cho cô chuyển ra khỏi Đường gia?

"Thế nào? Bị đá kích đi? Mấy ngày hôm trước chị còn đắc ý mà, lần này liền muốn thành người vợ không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nghỉ lại thật là có thú vị nha. Hừ, ai bảo anh trai tôi yêu chính là chị Mộng Mộng chứ, thứ Tiểu Tam như chị là không có kết cục tốt." Đường Hạo Duyệt nói giống như chính mình là hóa thân sứ giả chính nghĩa, nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt trắng bệch, lại là tiếp tục chăm chọc.

Giống như người nào cũng biết, Đường Hạo Nam yêu Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm cô, chẳng qua chỉ là người chen chân.

Người nào cũng biết, chính cô cũng rõ ràng.

"Vậy à, chẳng qua, còn phải để anh ấy tự mình nói cho tôi biết, tôi mới có thể chuyển ra ngoài, không đến lượt cô ở nơi này hô to gọi nhỏ, tôi hiện tại vẫn là chủ nhân của căn phòng này! Mới cô đi ra ngoài cho tôi!" Cô không khách khí quát lại, chưa cho Đường Hạo Duyệt chút mặt mũi.

Đường Hạo Duyệt luôn luôn được nuông chiều từ bé, đã bao giờ bị người khác khiển trách quá như thế, "Chị...! Chị không tin chứ gì, vậy thì gọi điện thoại cho anh trai tôi đi, tôi xem chị hôm nay khóc ra sao sao mà rồi khỏi nhà tôi!"

Cô bé mặt đỏ bừng quát lại xong, tức giận ra khỏi phòng ngủ, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi qua, đem cửa phòng ngủ khóa trái lại, không cho bất luận kẻ nào xâm nhập "Lãnh địa" của cô .

Đây là phòng cưới của cô, là chỗ cô ở hơn bốn năm qua, là phòng của cô cùng Đường Hạo Nam.

Nhìn chiếc giường lớn trống không kia, nước mắt ào ạt rơi xuống, anh cùng cô, còn chưa ngủ chung được một tuần..

Cô bức tức, thẳng đến bên giường, cầm lấy điện thoại, liền gọi cho Đường Hạo Nam.

Vang vãi tiếng, bị anh cắt đứt, giống như không tiện nghe máy vậy.

Một lát sau, anh gọi tới rồi.

"Em muốn biết, anh có phải báo em chuyển ra khỏi Đường gia hay không?" Hạ Nhất Nhiễm đi thẳng vào vấn đề hỏi, một lòng cứng ngắc như tảng đá, trầm trầm, ngăn ở ngực.

Đường Hạo Nam nghe được lời của cô, âm thầm hít vào một hơi, "Mộng Mộng trước kia đều ở ở nhà cũ... Có ấy nghĩ muốn trở về đó..."

Bởi vì đuổi lý, cho nên, anh nói dứt quãng, Hạ Nhất Nhiễm nín thở.

"Cho nên, là thật..." Cô bình tĩnh hỏi lại, âm thanh có chút run rẩy.

"Em trước dọn đến căn hộ kia của anh đi, trước không phải vẫn ở bên kia..."

"Đường Hạo Nam! Lần sau anh có cái vụ cầu gì đối với em, có thể không cần thông qua miệng người khác nói cho em biết hay không? Anh muốn em chuyển ra ngoài, có thể chính miệng nói với em, mà không phải xúi giục người nhà của anh đến đây làm ồn làm đuổi em đi! Chỉ cần anh nói một câu, chẳng lẽ em còn bám riết nơi này không đi sao?!" Hạ Nhất Nhiễm nổi giận, bởi vì, anh không có chính miệng kêu cô chuyển đi, mà là, dùng phương thức thông qua người nhà của anh đuổi cô đi.

Đường Hạo Nam ngăn ra, càng thêm tâm phiền ý loạn, buổi sáng là muốn gọi điện thoại cho cô, nhưng mà điện thoại của cô vẫn không ai nghe.

"Anh..."

"Anh đừng giải thích nữa! Em sẽ lập tức chuyển đi! Căn hộ kia em cũng sẽ không ở, miễn cho Mộng Mộng của anh biết được, đó là tài sản của anh, lại thương tâm muốn chết! Có phải hay không, em với anh còn phải làm bộ như là bạn bè? Được thôi, em sẽ phối hợp!" Trong hốc mắt chứa đầy nước mắt, liền muốn tràn mí, cô bị phần nói xong, đau lòng đến vô cảm.

"Em! Em đang giận anh sao?!"

"Em có tức giận hay không, anh để ý sao?! Anh còn để ý cảm thụ cùng cảm xúc của em sao?!" Cô lớn tiếng hỏi lại, hàm răng cắn chặt, rống xong, lập tức cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam xem màn hình điện thoại đi động, sợ sệt thất thần.

Anh không quan tâm, liền sẽ không đau khổ, mâu thuẫn như thế rồi.

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì?" Vừa mới tiến vào phòng bệnh, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường, thật cẩn thận hỏi.

Đường Hạo Nam vội vàng ép bức chính mình tươi cười, lắc đầu, "Một chút công việc mà thôi."

"A..... Nhiễm Nhiễm đâu? Cô ấy tại sao còn không có đến thăm em, anh không nói cho cô ấy, em đã tình dậy sao?" Đồng Y Mộng nhìn Đường Hạo Nam, mắt míc hỏi.

"Cô ấy, có ấy hà kháng định đang làm việc, rất bận! Anh cùng cô ấy rất ít liên hệ." Đường Hạo Nam vội vàng trả lời, "Đồng nhắc đến cô ấy nữa, em muốn ăn cái gì, anh đi mua cho em?"

"Anh Hạo Nam, anh quên rồi sao, bác sĩ vừa mới dặn dò, em bây giờ còn không thể tùy tiện ăn lung tung cái gì..." Đồng Y Mộng vội vàng nói, hồ nghi nhìn Đường Hạo Nam, "Anh có phải bề bộn nhiều việc hay không? Đáng vẻ không yên lòng, nếu công việc bận rộn, trước hết đi làm cho xong đi..."

Cô ta vênh môi, vội vàng nói.

Đường Hạo Nam cười cười, vội vàng lắc đầu phủ định, "Liên tính rất bận, anh cũng phải ở lại bên em."

Mặt ngoài cười đến thoải mái, ngực lại nghẹn ứ đến khó có thể hô hấp.

Anh ở bên giường ngồi xuống, Đồng Y Mộng lập tức tiến sát trong lòng anh.

...

Hạ Nhất Nhiễm thu dọn xong hành lý, nhìn căn phòng một mình phòng không gối chiếc bốn năm, khóe miệng nhẹ nhàng mà nhếch lên, ần ần cảm thấy được, nơi này, cô khả năng sẽ không còn trở về được nữa.

Tâm, nháy mắt lại xuất lại đến không cách nào hỏ hấp.

Có lẽ, vốn là không thuộc về chính mình, cho dù tranh đến đâu rơi máu chảy, cũng thật sự, hẳn không là của mình đi.

Kéo theo vali, cô hướng tới cửa đi đến.

Phòng khách ở lầu một của Đường đang ngồi đầy mọi người, có chút người vốn là đi làm, khả năng nhận được thông báo, đều đã trở lại.

Ngoại trừ, Đường Hạo Nam

Cô kéo theo vali đi xuống lầu.

"Chim trĩ đúng là vẫn chim trĩ, bay lên ngọn cây, lần này vẫn không thể..." Lời Đường Hạo Hâm nói, bị ánh mắt Khương Dư Hằng ngăn lại.

"Mẹ, chị Mộng Mộng trở về, chúng ta sắp xếp căn phòng đó cho chị ấy sao? Thật tốt, sau này anh khẳng định mỗi đêm đều đã về nhà ở rồi! Cái nhà này cuối cùng cũng giống một cái gia đình hoàn chỉnh rồi!" Đường Hạo Duyệt ôm cô Lục Uyển Thu, cất giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được rõ ràng, mặt ngoài lại làm bộ như giống như không nghe thấy, tiếp tục đi.

"Đứng vậy, vài năm nay nhà chúng ta bởi vì một người nào đấy tồn tại, biến thành gà bay chó sủa, hiện tại có thể coi như bình thường lại rồi!" Lục Uyển Thu không tốt nói, cực kỳ xem thường Hạ Nhất Nhiễm.

"Bác gái, người ta đúng là có di chúc làm chỗ dựa đó, chúng ta vẫn lại là bớt tranh cãi đi..." Đường Hạo Hâm gương giọng nói, khóe mắt dư quang đặc ý nhìn Hạ Nhất Nhiễm, lập tức, lại nhìn về phía chồng của chính mình.

Khương Dư Hằng sắc mặt hết sức khó coi, đến được có chút đáng sợ.

"Được! Chúng ta đã đối với cô ta xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ, cô ta nếu là còn muốn đưa giỡn cái thu đoạn gì, vậy quá thực là có lỗi với lão phu nhân rồi! Lão phu nhân đối với cô ta cũng không bạc đi, lại còn cho cô ta mười phần trăm cổ phần Đường thị đó! Ai, thật sự là người tốt không hao báo, tai họa đi ngàn năm"

Lục Uyển Thu lại nói thêm

Hạ Nhất Nhiễm coi như không có, cuối cùng đi tới cửa lớn

Bên ngoài ánh nắng mặt trời cực kỳ chói mắt, chiếu lên người, khiến cô có chút chóiáng vầng đầu, cô lôi kéo vali, ổn định thân thể của chính mình, đi ra khỏi toàn nhà đối với cô không còn bất luận cái ý nghĩa gì.

Cô không có di căn hộ của Đường Hạo Nam bên kia, cũng không đi đến chỗ Tô Tiểu Quả, mang theo một cái vali, đi đến tòa nhà cũ mẹ đẻ lại kia, cũng là tòa nhà Đường Hạo Nam giúp cô đoạt lại.

Nhìn này tòa nhà, anh đối với cô yêu thương cung chiều, lại giống như cách một thế kỷ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 62: Cô đã rời đi rồi sao?!

Cô ở lại trong căn nhà cũ mẹ cô để lại, nơi này trước đã tìm công ty vệ sinh từ trên xuống dưới đều đã dọn dẹp một lần.

Lầu hai, trong một căn phòng ngủ, cô mua một chiếc giường cùng chân gà gối đệm, đơn giản sắp xếp, bố trí, cũng thành một căn phòng ấm áp có thể an tâm ở được rồi.

Mấy ngày nay, mỗi đêm đều đã mất ngủ.

Công ty không đi, cô đã không tính toán trở về Đường thị làm việc nữa.

Vô tri vô giác đã ở lại đây vài ngày, gần như chán không rời nhà, đối bụng liền gọi người đưa đồ ăn đến.

Trải qua những ngày tháng cực kỳ tiêu cực, suy sút.

Khi mới vừa cùng Đường Hạo Nam kết hôn cũng chưa tiêu cực quá như thế, hơn bốn năm trước, cũng không giống như hiện tại, giống như thâm khuê oán phụ (người phụ nữ bị bội bạc vẫn ở trong phòng đợi chờ chồng mình).

Oán phụ...

Cái từ này, có ngày vậy mà cũng sẽ bị dùng để hình dung chính mình.

Giữa trưa, Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, nhìn ánh nắng chói mắt ngoài cửa sổ, khóe miệng dương lên nụ cười chua xót.

Trước kia không có oán, cho nên không phải oán phụ.

Hiện ở trong lòng có oán, mới có thể thống khổ như vậy.

Trách thì trách Đường Hạo Nam trêu chọc cô!

Ba bốn ngày thời gian, cô liên gầy đi vài cân, hốc mắt đỏ lên, trong hai mắt hắt đầy tia máu đỏ, vô lực nằm ở trên giường, nước mắt không thể khống chế theo khóe mắt chảy xuống.

Đồng Y Mộng cũng không biết bọn họ đã kết hôn, hiện tại mọi người đều phải gạt cô ta, không cho cô ta biết, cô cùng Đường Hạo Nam ở hơn bốn năm liền liền đăng ký kết hôn rồi. Cũng như, cô ta cũng không biết, vốn là, bọn họ đến tháng mười một năm nay, sẽ làm thủ tục li hôn.

Ly hôn...

Cô nhớ tới Đường Hạo Nam từng nói qua, hẳn không ly hôn với cô, ngược lại liền nở nụ cười.

Tươi cười kia so với khóc vẫn còn khó coi.

Cô vậy mà đem câu nói kia của anh trở thành hứa hẹn.

...

Đường Hạo Nam mấy ngày nay một tác cũng không rời ở lại bệnh viện cùng Đồng Y Mộng, nhiều lần gọi vào di động cho Hạ Nhất Nhiễm, vẫn tắt máy, trong lòng không yên.

Hôm nay là ngày Đồng Y Mộng xuất viện, Đường gia, ngoại trừ cha Đường, gần như toàn bộ người đều đến đông đủ, nghênh đón Đồng Y Mộng trở về.

Đương nhiên, Hạ Nhất Nhiễm là bị loại trừ bên ngoài.

Đồng Y Mộng thân hình yếu ớt, sợ lạnh, mặc một bộ áo lông màu xanh nhạt, quần bó màu trắng, trên đầu đội một bộ tóc giả màu đen, người ngoài nhìn vào chính là đẹp ngọt ngào, hoạt bát. Còn không có vào cửa, cô ta liền khóc, lập tức, nhào vào trong lòng Lục Uyển Thu.

"Bác gái..." Cô ta làm nũng khóc kêu hô, giống như nhìn thấy mẹ ruột của mình vậy, Lục Uyển Thu vội vàng vỗ lưng cô ta, ôn nhu trấn an.

Những người khác lúc trước bị mải dấn đó qua, không được tiết lộ chuyện Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm, cho nên, nhìn Đồng Y Mộng như vậy, mấy kẻ lòng dạ xấu xa, có người rất muốn lập tức nói cho Đồng Y Mộng sự thật, tỷ như, Đường Hạo Duyệt cùng Đường Hạo Hâm.

Chẳng qua, gat Đồng Y Mộng thế này cũng được, nói như vậy, Hạ Nhất Nhiễm chính là người không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Rõ ràng là vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam, lại muốn làm bộ không phải.

Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng cùng mọi người từng người chào hỏi, mọi người ở Đường gia đều bộ phận thích Đồng Y Mộng. Đồng Y Mộng người này khéo ăn nói đối với mọi người ôn hòa, là cái loại người rất biết lấy lòng người khác càng dễ được mọi người yêu quý.

Nhìn cô ta như vậy, Đường Hạo Nam bỗng dưng nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm.

Lòng cô giật run rẩy.

Cô vẫn không làm sao biết lấy lòng khiến người ta yêu mến, nhưng mà bà nội đã qua đời cùng cha anh, cực kỳ thích cô.

Đồng Y Mộng bị Đường Hạo Nam đỡ lên lầu ba, hướng đến căn phòng của cô ta trước kia, "Anh Hạo Nam, anh bình thường ở phòng nào?" Ở trên bậc thang, Đồng Y Mộng cười hỏi, vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội.

"Anh... Bình thường không ở trong nhà!" Đường Hạo Nam do dự giây lát, trầm giọng nói.

"A..... Bởi vì em không có ở đây sao?"

"... Uh!" Anh cười nói, vẻ mặt sùng nịch, đem Đồng Y Mộng đưa vào phòng của cô ta.

Cùng phòng bệnh ở bệnh viện tương tự, trong gian phòng này xếp đầy búp bê cùng hoa hồng, tùy ý có thể thấy được rèm che cùng ren viền hồng nhạt.

Đồng Y Mộng vẫn thích những thứ này mà theo Đường Hạo Nam là chỉ mấy cô bé học sinh mới thích nó, có đôi khi cảm thấy được cô ta thật ấu trĩ, nhưng mà thật sự thật đáng yêu, ngây thơ.

"Anh Hạo Nam... Cảm ơn anh! Nói này lại vẫn cùng trước kia không khác biệt lắm!" Ở trong phòng dạo qua một vòng, Đồng Y Mộng trở lại bên người Đường Hạo Nam, thân thể yếu đuối nhỏ gầy ôm lấy eo của anh, vui đùa ở trong lòng anh, cảm động nói.

Đường Hạo Nam thân thể căng cứng, vẫn không nhúc nhích, theo quán tính cong môi, "Chỉ cần em thích liền tốt rồi!" Anh cười nói, lúc này, Đồng Y Mộng kiễng hai chân, môi hồng nhạt chạm lên môi anh, dùng lực hôn một cái.

Đường Hạo Nam toàn thân càng thêm căng cứng, ngực chấn động, Đồng Y Mộng buông ra anh khi đó, đã thẹn thùng đỏ bừng cả khuôn mặt.

Đầu lại vui vẻ trong lòng anh, làm nũng cọ cọ, "Anh Hạo Nam... Cảm ơn anh một mực chờ em, em sẽ cố gắng bồi dưỡng tốt thân thể, khôi phục khỏe mạnh như trước kia!"

"Ngaoan... Mộng Mộng, em nghỉ ngơi trước một hồi!" Anh ôn nhu nói, bồng cô ta lên, hướng bên giường.

Đồng Y Mộng bị anh nhẹ nhàng đặt ở trên giường mềm mại, anh vừa muốn buông cô ta ra, hai tay của cô ta khóa chặt cổ của anh, lôi kéo anh, môi hai người gần như dán ở một chỗ.

"Anh Hạo Nam... Anh..." Mắt Đồng Y Mộng xuống nhìn môi mòng của anh, nói xong, cánh môi liền muốn dán lên môi anh.

Đường Hạo Nam cả người căng cứng, lập tức né tránh, "Xảy ra chuyện gì, anh Hạo Nam..."

"Nhớ tôi còn có việc muốn xử lý, em trước ngủ một hồi đi, anh không đi, ở trong thư phòng, xử lý xong liền tới tìm em!" Đường Hạo Nam vội vàng nói dối.

"A.....! Anh đi bận việc đi, không cần vì em làm chậm trễ chính sự!" Đồng Y Mộng ra vẻ như không phát hiện ra sự kháng cự của anh, ngọt ngào nói, đáng vẻ cực kỳ sẵn sàng anh.

Đường Hạo Nam kiên nhẫn vì cô ta đắp kín mền, tại cái trán của cô ta hôn nhẹ, mới rời đi.

Mới vừa đi đến lầu hai, anh quẹo trái, vào phòng ngủ chính...

Giường lớn trống không, hai cái gối song song tựa vào cùng một chỗ, trong phòng ngủ to như vậy, xem ra trống vắng rất nhiều.

Cửa tủ treo quần áo mở ra, anh đi tới.

Bên trong, không còn một bộ quần áo thuộc về Hạ Nhất Nhiễm.

Trong phút chốc, đối với cô ấy này, tràn đầy trái tim.

Anh lập tức lấy điện thoại ra, gọi cho cô, vẫn lại là tắt máy!

Lập tức lại gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả, Tô Tiểu Quả ở trong điện thoại cực kỳ không hiểu hỏi: "Các người không phải ra nước ngoài nghỉ phép sao? Sao lại hỏi tôi chị ấy ở đâu?! Không đúng, Đường Hạo Nam! Anh có phải lại ức hiếp chị của tôi rồi hay không?!"

Tô Tiểu Quả lúc này mới ý thức đến, Hạ Nhất Nhiễm trước là lừa gạt mình, còn nói cái gì cô cùng Đường Hạo Nam đi Maldives nghỉ phép một tuần!

Ý thức được cô không có ở chỗ Tô Tiểu Quả kia, Đường Hạo Nam hoảng hốt, lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta điều tra Hạ Nhất Nhiễm đang ở nơi đâu.

Hứa Thành nói, Hạ Nhất Nhiễm đã bốn ngày không đến Đường thị đi làm rồi.

Cả người anh sợ sệt hoảng loạn mà lao đảo, áo nảo ôm đầu, ngồi ở cuối giường giường lớn, đầy người mỏi mệt...

Cô có thể đã lên lầu đi rồi hay không?

Nghĩ vậy, tức giận nhiều hơn hoảng hốt!

Hứa Thành chỉ chớp lát sau gọi điện thoại tới, nói Hạ Nhất Nhiễm hiện tại đang ở lại trong căn nhà cũ kia.

Đường Hạo Nam lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, mới vừa muốn đi tìm cô, nghĩ đến sợ bị Đồng Y Mộng hoài nghi, dứt khoát trước không đi tìm cô.

...

Hạ Nhất Nhiễm là bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo, ra khỏi nhà cũ.

Anh mang cô thẳng đến trung tâm thương mại, đi cửa hàng quần áo, "Con xem con cái bộ dạng này đi, đều đã biến thành cái gì rồi hả?"

"Trước kia cái con nhím kiên cường luôn xù lông đâu rồi? Hiện tại sao lại giống như rùa đen rút đầu thế hả?" Lục Ngộ Hàn đứng ở sau lưng của cô, hai tay giữ lấy bờ vai cô đầy tội, bắt cô nhìn chính mình trong gương, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm ngo ngác nhìn chính mình trong gương, tóc tai lộn xộn, hai mắt sưng đỏ, sắc mặt tái nhợt, đôi môi khô nứt.

Chính mình như vậy, đúng thật là một đóa hoa khô héo.

"Cậu..."

"Hiện tại tình táo lại cho cậu, chọn một bộ quần áo chính mình thích nhất, lập tức thay!" Lục Ngộ Hàn buông hai vai cô ra, trầm giọng mệnh lệnh.

Hai tay Hạ Nhất Nhiễm vô vô đôi má, cảm thấy được bản thân đã tiêu tụy thành như vậy, thật sự quá mất mặt.

Tại sao muốn cam chịu, chà đạp chính mình?

Không phải nên sống được càng tốt hơn, để cho Đường Hạo Nam thay đổi cách nhìn triệt để sao? Có hiện tại cái bộ dạng như người chết này, sẽ chỉ làm Đường Hạo Nam càng đắc ý!

Nghiêm túc đánh giá bản thân xong, mới biết được đây là cửa hàng CHANEL độc quyền, cô bình thường rất thích nhãn hiệu này.

Vẫn như trước kia mua đều là trang phục công sở, như vậy có thể đem chính mình đóng gói lại xem ra kiên cường, giỏi giang!

Thì ra, toàn bộ kiên cường của cô, chẳng qua chỉ là nguy trang.

Bề ngoài càng kiên cường, nội tâm lại càng yếu ớt.

Lúc cô đang chọn quần áo khi đó, Lục Ngộ Hàn ngồi ở khu nghỉ ngơi, khuôn mặt anh tuấn thành thực, hơi sùng nịch cười, trong con người đen sâu thẳm, bao hàm nồng đậm tình ý.

Nội tâm vẫn đang tại ẩn nhẫn, cùng cô giữ một khoảng cách.

Cô chọn một bộ trang phục công sở nghiêm chỉnh, vẫn lại là quần tây, gần đây mua quần áo, đều đã tận lực chọn trang phục quần tây áo sơ mi, bởi vì trên cẳng chân cô có vết sẹo xấu xí...

Thay quần áo thời điểm, nhân viên cửa hàng nhìn đến vết sẹo phía sau lưng cũng là bị làm cho hoảng sợ, lại vội vàng đối với cô xin lỗi, Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi cười, bầy tỏ không sao cả.

"Tôi có đôi khi đụng đến vết sẹo phía sau, đều phải bị kinh sợ đến nỗi cả da gà mà." Cô vội vã nói.

"Người có thể đi phẫu thuật thẩm mỹ làm chữa trị vết sẹo đó, hiện tại có phẫu thuật laser, phí thường dễ dàng xóa sẹo." Nhân viên cửa hàng có lòng tốt nói.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Vốn định muốn đi xóa bỏ."

Nhân viên cửa hàng phục vụ cực kỳ đúng chỗ, còn giúp cô lựa chọn cái đồ trang sức trang nhã phù hợp với bộ quần áo trên người, từ cửa hàng quần áo ra ngoài, cô đã rực rỡ hẳn lên.

Đi ở bên cạnh người Lục Ngộ Hàn, không hiểu sao có nhân nhạ cảm giác càng thêm kiên định.

Lục Ngộ Hàn mang cô đi một nhà hàng làm đồ ăn không tệ, gọi đều là món ăn cô thích, Hạ Nhất Nhiễm đối với anh không có cái phòng bị gì, đôi khi nhớ tới cái nụ hôn đêm đó, vẫn cảm giác được là Lục Ngộ Hàn sau khi uống say mới không khống chế được.

"Con uống ít chút đi."

Đêm nay, Lục Ngộ Hàn chưa uống giọt rượu nào, Hạ Nhất Nhiễm lại uống vào mấy chén Mao Đài, xem ra đã hơi ngà ngà say, Lục Ngộ Hàn cướp đi bình rượu.

"Cậu, con còn muốn uống, người để cho con uống thêm chút nữa đi! Con không sao mà! Con không uống trong lòng rất khó chịu, hiện tại rất muốn đi bến tàu! Con hiện tại liền muốn đi bến tàu!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền đứng lên, hướng ra ngoài phòng bao mà đi, Lục Ngộ Hàn vội vàng đuổi theo.

Hon nửa đêm, anh thật sự mang cô đi đến bên cạnh con đê kia, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bến tàu, miệng say khướt nói nhảm

"Con tại sao lại như vậy? Thật không tiền đồ!"

"Nhiễm Nhiễm! Nếu đau lòng, tại sao vẫn còn yêu nó?!" Lục Ngộ Hàn kéo cô lại, hai tay giữ lấy bờ vai cô, lớn tiếng quát.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, mướt ánh trắng màu bạc, nhìn khuôn mặt tuấn tú của anh.

"Yêu một người chính là, cho dù không vui, cũng muốn cùng một chỗ!" Cô cắn răng nói xong "Cùng một chỗ" ba chữ, nước mắt nhanh chóng rơi xuống.

Lục Ngộ Hàn rốt cuộc nhìn không được, một tay kéo cô ôm áp vào trong ngực, gất gao ôm, Hạ Nhất Nhiễm mũi cay cay, "Oa" một tiếng, khóc lên, Lục Ngộ Hàn càng không ngừng vỗ lưng an ủi cô.

Hận không thể đem Đường Hạo Nam bắt đến đây, đánh một trận, vì cô trút giận!

"Hạ Nhất Nhiễm!"

Từ trên truyền đến tiếng gào thét điên cuồng của người đàn ông, rồi sau đó, một bóng dáng hướng về bên này chạy vội tới...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Em không nghĩ muốn yêu anh nữa rồi !

Nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn ôm ấp cùng một chỗ, Đường Hạo Nam ghen tị đến gần như muốn nổi điên, nỗi giận dùng dùng vọt đến.

Dưới ánh trăng, Hạ Nhất Nhiễm từ trong lòng ngực Lục Ngộ Hàn rời đi, cô đứng lên khi đó, thấy được Đường Hạo Nam đứng ở chỗ cách bọn họ không xa.

Dáng vẻ anh hùng hổ, giống như đang ghen, cô ở trong lòng hừ lạnh.

"Cậu... Con phải trở về." Cô đối với Lục Ngộ Hàn nhẹ giọng nói, sau đó, bước đi loạng choạng không vững, hướng tới Đường Hạo Nam đi đến. Đường Hạo Nam sững sốt không nhúc nhích, hai mắt nắm chặt, nhìn người con gái mặc toàn thân đồ công sở tinh xảo, mái tóc xoăn buông rơi tán loạn.

Anh đến tòa nhà cũ tìm cô, không tìm được cô, cho rằng cô thương tâm khổ sở nên ra ngoài giải sầu rồi, ai biết, tìm tới nơi này khi đó, vậy mà lại nhìn đến cô đang ở cùng với Lục Ngộ Hàn!

Lần trước là ngồi cùng một chỗ thẩn mặt uống rượu, lần này là ôm ấp cùng một chỗ!

Tâm hung hăng đau đớn, một cổ ghen tuông ở trong lòng ngực lên men, cô hướng tới chính mình đi tới. Cho dù ánh trăng sáng tỏ, sáng như ban ngày, anh cũng thấy không rõ vẻ mặt của cô.

Hạ Nhất Nhiễm ánh mắt lướt xuống ở trên thân anh, chạy tới bên người anh, Đường Hạo Nam mới vừa vươn tay muốn ôm lấy cô, mà cô lại từ bên người anh, đi lướt qua, kiên quyết đi tới.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Anh phần nọ xoay người, trừng mắt hướng bóng lưng cô kêu hô, cô giống như là không có nghe thấy anh gọi, tiếp tục đi về phía trước.

Đường Hạo Nam tức giận chân bước dài, bước nhanh liền muốn tiến lên, nhưng mà, bà vai bên phải bị người mạnh bắt lấy, một cổ cảm giác đau rất truyền đến, "Đường Hạo Nam! Con, cái tên khốn kiếp này!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng quát, Đường Hạo Nam xoay người, quả đấm rắn chắc hữu lực của Lục Ngộ Hàn chuẩn xác rơi vào trên mặt của anh.

"Hử..." Anh đau đến thở ra khí lạnh!

Hạ Nhất Nhiễm giống như không có nghe đến tiếng đánh nhau phía sau, chậm rãi đi trên con đê, bóng dáng mảnh khảnh của cô đi ở bên đường, dưới ánh trăng, có vẻ tịch liêu mà cô độc.

Hai người đàn ông, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm mà tranh đấu.

Đây cũng là Đường Hạo Nam lần đầu tiên đối với Lục Ngộ Hàn cái người cậu này đánh nhau, Lục Ngộ Hàn đã từng đi lính, ở phương diện vật lộn đánh nhau gì đó là có kỹ thuật cao hơn, qua mấy hiệp, Đường Hạo Nam đã bị đánh cho hoa rơi nước chảy (tơi bời hoa lá), chặt vật té trên mặt đất.

"Con bà lần bốn lượt tổn thương con bé như thế, không sợ con bé triệt để đối với con hết ý hòng sao?! Đến lúc đó con bé thật sự chết thật, ta xem con làm sao khóc lóc cầu xin?!" Lục Ngộ Hàn níu chặt áo của anh, tức giận quát.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, phun ra một ngụm máu tươi, "Đến lúc đó, cậu vừa lúc tận dụng mọi thứ, đem cô ấy kéo về phía mình..." Anh cười châm chọc, hai mắt hung tợn trừng mắt Lục Ngộ Hàn, "Cậu đứng cho là con nhìn không ra cậu thích cô ấy!"

Anh đã sớm cảm thấy được, Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm tâm tư không đơn giản.

Lục Ngộ Hàn không nghĩ tới Đường Hạo Nam thật sự đã nhìn ra, quả đấm vung lên vừa muốn đánh anh, kết quả nhìn xuống rồi.

"Ai bảo con đối với cô ấy không tốt?!" Lục Ngộ Hàn tức giận gầm nhẹ, hạ giọng, sợ bị Hạ Nhất Nhiễm nghe được!

"Cậu thân yêu của con ơi, người cuối cùng thừa nhận rồi..." Đường Hạo Nam châm chọc nói, Lục Ngộ Hàn buông anh ra, đứng lên, trèo lên trên đê đi tìm Hạ Nhất Nhiễm.

Cạnh bờ sông chỉ còn lại cô anh một người, Đường Hạo Nam ngồi đây, hai gò má đau rát, miệng tất cả đều là mùi máu tươi, dưới ánh trăng, người đàn ông lấy ra hộp thuốc lá cùng cái bật lửa, tay run rẩy đốt một điếu thuốc, rồi sau đó, hung hăng hít.

Anh bị sặc nghẹn chặt vật ho khan một hồi lâu, nghe được tiếng động cơ của chiếc Land Rover, rồi sau đó âm thanh đi xa...

Đàn ông thích cô thật đúng là không ít.

Anh ngồi ở kia cười khổ, kỳ thật, đến trường khi đó cũng rất nhiều nam sinh thích cô...

Nhưng mà hoa đào của cô bị anh từng đóa ám thầm ngắt rớt, anh cảm thấy được, những cái nam sinh này chỉ là ham thích vì cô xinh đẹp đáng yêu, cũng không phải thực thích cô, chỉ là nghĩ muốn chơi đùa cô...

Hậu tri bất giác ý thức được, kỳ thật căn bản không phải sợ cô bị đùa bỡn, nguyên nhân càng sâu là, đối với cô ham muốn chiếm hữu mãnh liệt.

Từ nhỏ đến lớn cùng nhau lớn lên, cô đối với anh ý lại như vậy, cái chuyện gì đều đã nói cho anh, hai người có đôi khi so với anh em ruột còn thân hơn, anh làm sao có thể chịu được cô đối với nam sinh khác tốt!

Thì ra, trong lúc bắt tri bất giác, anh đối với cô, đã...

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Lục Ngộ Hân đưa về nhà cũ, dọc theo đường đi, cô cái gì cũng chưa nói, không nói được một lời, đáng vẻ rất bình tĩnh.

Đến chỗ nhà cũ, Lục Ngộ Hân muốn đưa cô đi vào, bị cô ngăn ở ngoài cửa lớn, Lục Ngộ Hân nhìn cô vào phòng, không lâu sau, cánh cửa sổ ở một phòng ở lầu hai sáng đèn, anh mới rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm ngã vào trên giường, vẫn không nhúc nhích nằm úp sấp, im lặng rơi lệ, hai tay gút gao cầm lấy khăn trải giường, yết hầu tắc nghẽn, cứng rắn.

Lục Ngộ Hân nói, Đường Hạo Nam bị mình đánh một trận.

Cô không quan tâm anh là có bị thương hay không, cô cũng rất muốn đánh cho anh một trận, nhưng cô có không tự cách kia.

Qua không biết bao nhiêu lâu, khi cô sắp ngủ thì điểm, cửa phòng đột nhiên bị người đá văng, cô bị kinh tỉnh, còn không có ngồi dậy, thân thể đã bị người áp ở dưới thân.

Mùi khói, mùi máu tươi, cùng với khí tức đàn ông quen thuộc trên người chỉ duy nhất thuộc về anh, day lòng của cô, hung hăng chấn động một phen.

"Anh út!" Cô trầm giọng nói, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em bây giờ vẫn còn là vợ của anh! Anh không cho phép em cùng người đàn ông khác thông đồng!" Đường Hạo Nam ở bên tai cô bạo quát, âm thanh kia đinh tai nhức óc.

"A ha... Đường tiên sinh, người lại vẫn thừa nhận tôi cái người vợ này sao? Không phải ở trước mặt người phụ nữ anh yêu thương nói, không có kết hôn à? Hiện tại sao lại ở đây nói tôi còn là vợ của anh chứ?!" Cô chầm chọc phản bác, trong âm thanh mang theo cười lạnh, Đường Hạo Nam một tay kéo cô lật chuyển lại.

Hạ Nhất Nhiễm thấy được mặt anh.

Lúc này, có thể dùng "Mặt mũi bầm dập" để hình dung anh.

Hai tay Đường Hạo Nam bưng mặt cô, con ngươi màu đỏ tươi gút gao trùng mắt nhìn cô, "Em chẳng lẽ muốn để cho anh ở trước mặt Mộng Mộng thừa nhận em là vợ của anh sao, sẽ đem cô ấy tức chết sao?! Hạ Nhất Nhiễm, em luôn miệng nói yêu anh, tại sao không thể suy nghĩ cho anh?!"

Lòng người đàn ông đau thắt lại, anh cảm thấy được cực kỳ bất lực, lại có loại cảm giác bị cô từ bỏ.

"Được, tôi vì anh suy nghĩ, tôi sẽ mau chóng ly hôn với anh, cho anh vĩnh viễn cùng người phụ nữ anh yêu thương cùng một chỗ!" Ở trong mắt cô, người Đường Hạo Nam yêu là Đồng Y Mộng, còn cô, chẳng qua là món đồ chơi anh nhất thời thấy hứng thú!

Hiện tại, vợ cả đến đây, cô, chỉ có thể rời khỏi.

"Em..." Đường Hạo Nam có chút kích động muốn bóp chết cô, cô vậy mà muốn ly hôn?!

"Nghĩ muốn cùng anh ly hôn, đến bên Lục Ngộ Hân? Em nằm mơ! Hạ Nhất Nhiễm! Em đời này sống là người của anh, chết là ma của anh!" Đường Hạo Nam bạo quát, cúi đầu liên cắn môi cô, hung hăng dùng lực, cắn nát môi cô, dùng lực hút máu tươi của cô, cánh tay rắn chắc vòng chặt cô eo, dùng lực hướng trong lồng ngực mình ép sát, hận không thể đem cô áp vào trong thân thể mình.

Vài ngày mới được nhìn thấy cô, thì ra đã khát vọng như thế.

Khát vọng nhìn đến cô, ôm cô, hôn cô, ôm lấy cô cùng nhau đi vào giấc ngủ...

Hai tay cô dùng lực đánh vào sau lưng anh, nước mắt ồ ồ rơi xuống, không chế không nổi nước nờ ra tiếng, thống khổ phát tiết đau khổ trong lòng.

"Ưm... Em làm không được... Cầu xin anh... Cùng em ly hôn đi... Em phải rời khỏi anh... Cách các người càng xa càng tốt!" Anh buông cô ra khi đó, cô khóc nói, nước mắt bỏ đầy cả khuôn mặt, sắc mặt đỏ lên, đáng vẻ cực kỳ thương tâm cực kỳ đau lòng.

Đường Hạo Nam nhịn không được vỗ về mặt cô, chà lau nước mắt trên gò má cô.

Đau lòng nhìn cô, ly hôn?

Tại sao nghĩ đến hai chữ này, đó là lòng tràn đầy không muốn?

Anh cắn chặt răng, nhìn mặt cô, trong hai mắt lóe ra lệ quang.

"Nếu yêu anh, cũng đừng nói với anh chuyện ly hôn!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói.

"Em không nghĩ muốn yêu anh nữa rồi! Em yêu không nổi! Anh cho tôi bây giờ cũng không thuộc về em! Anh yêu vĩnh viễn là của cô ấy! Em không cần hèn mọn yêu anh như vậy! Em là người, em không phải công cụ! Em là rõ ràng người!" Cô rống, thanh âm run rẩy, nước mắt sòm vỡ dề, nói xong, hai tay nhịn không được ôm anh càng thêm chặt.

"Không thích em, hãy bỏ qua cho em đi... Cầu xin anh..." Cô ghé vào trên bờ vai anh, dấn sát lỗ tai anh, thống khổ cầu xin.

Đường Hạo Nam đau lòng đem cô càng ôm chặt hơn, một lòng tại điên cuồng nhảy loạn, tình yêu đối với cô liền muốn miêu tả sinh động.

Nhưng làm thế nào cũng nói không nên lời, trong đầu tất cả là đáng vẻ Đồng Y Mộng kia điềm đạm đáng yêu, mà cô cũng mạnh dẩy anh ra.

"Anh đi đi! Sự không chiếm được có phần công ty đúng không, chờ ba tháng sau nhất định sẽ thuộc về anh!" Cô cho rằng anh tìm đến cô, là vì cô phần công ty, xoa nước mắt, chết tâm nói.

Cô nói lời này, day Đường Hạo Nam hận không thể bóp chết cô, bấp thập trên mặt đang run run.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng muốn bỏ đi cho xong!" Anh rống xong, dẩy ngã cô, thân thể áp ở dưới thân thể cô!

"Anh đừng dụng chạm tôi! Cút ngay!" Ý thức được anh muốn để làm gì, cô tức giận gào rống, điên cuồng mà đánh đấm anh, sức lực của người đàn ông căn bản không phải cô có khả năng chống đỡ.

Đau đớn, đem cô xé rách.

Cô trở mặt, đôi má bị anh giữ chặt.

"Cút... Ra ngoài... Uhm!" Cô gào rống, anh ngăn chặn môi cô, răng môi hai người quấn lấy dây đưa cùng một chỗ, hạ thân chặt chẽ nối liền cùng một chỗ.

Cô gầy dựa rất lâu, lại giống điên rồi một dạng hùa theo ý anh, mang theo lòng tràn đầy đau nhức cùng bị ai, nước mắt càng không ngừng tuông rơi, người đàn ông hút liếm hết tất cả nước mắt của cô, nảy sinh ác độc va chạm mạnh hơn, ôm cô càng thêm càng chặt.

Như vậy liều chết trên miền cùng một chỗ, trong lòng đôi bên đều có thống khổ cùng bất đắc dĩ, đặc biệt là Đường Hạo Nam.

Bên trái là môi tình đầu, bên phải là vợ.

Lựa chọn Hạ Nhất Nhiễm, sẽ có lỗi với Đồng Y Mộng, lựa chọn Đồng Y Mộng, sẽ phụ tình yêu thâm thiết của Hạ Nhất Nhiễm đối với mình.

Sau khi phát tiết, cô vẫn không nhúc nhích nằm trên giường, nước mắt cùng mồ hôi thấm ướt khuôn mặt cô, dính ở trên má, người đàn ông vờn tay nhẹ nhàng mà vén lên, di động của anh đang không ngừng chấn động, anh giống không có nghe đến.

"Anh cần phải trở về..." Hạ Nhất Nhiễm thấp giọng nói, nhìn vào con ngươi sâu thẳm của anh, trên mặt anh bầm tím cực kỳ nghiêm trọng, xem ra chặt vật mà còn có chút sa sút.

"Không sợ cô ấy hoài nghi sao? Còn không mau trở về?" Nỗi đau trong trái tim từ đây lòng lan tỏa, vừa mới một hồi, thật giống như là trở lại những ngày tháng trước đây, mà cô, đứng là người vợ danh chính ngôn thuận của Đường Hạo Nam, được luật pháp bảo vệ!

Nhưng cũng là kẻ thứ ba trong mắt mọi người.

Có câu nói thế nào nhỉ?

Trong hôn nhân, không có tình yêu, mới thuộc về người thứ ba.

Đường Hạo Nam đối với cô, không có yêu, cho nên, cô chính là kẻ thứ ba.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích nhìn cô, ánh mắt chần chờ, "Không được không thích anh! Em là của anh!"

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Em là của anh, anh sẽ là của em sao? Không cần bá đạo như thế, anh không thuộc về em! Anh đi đi!" Trái tim đau đớn, để cho cô không cách nào hô hấp, liên tục thờ dốt, buộc chính mình đuổi anh rời đi.

Giờ này khắc này, cảm giác anh cũng là bất đắc dĩ.

Nhưng mà, anh chưa từng mở miệng nói qua một tiếng, yêu cô, để ý cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Một tiếng Bà xã

Khi Hạ Nhất Nhiễm nói những lời này, có lẽ, Đường Hạo Nam chỉ cần nói với cô một tiếng rằng anh yêu cô, để ý cô, tương lai mặc kệ cô gặp cái úy khuất gì, cô sẽ không oán không hối hận!

Nhưng mà, anh ngậm miệng, chần chờ rồi!

Dùng trăm mực nói cho cô, anh không thuộc về cô!

Tìm, vỡ vụn thành ngàn vạn mảnh, đau đến vô cảm rồi.

Đường Hạo Nam không nói được một lời nằm xuống, đem cô kéo vào trong lòng mình. Cô không có tiếp tục gầy dựa, từ từ nhắm hai mắt, tạm thời cảm thụ ôm ấp của anh mấy ngày không còn được đến.

Vòng tay ôm ấp này, hương thụ nhiều một giây, đều là xa xỉ.

Có lẽ sau này lại không có thể có được nữa rồi.

Người đàn ông mềm nhẹ hôn xuống, rơi trên trán cô, nhẹ như lông vũ, mềm nhẹ an ủi trái tim đã vỡ nát của cô.

"Anh cũng rất đau khổ... Anh không thể lại thương tổn đến cô ấy... Cũng không nghĩ muốn lại làm tổn thương em..." Anh run giọng nói, lòng tràn đầy bàng hoàng.

Anh gần từng tiếng, để cho trái tim Hạ Nhất Nhiễm rí máu, nước mắt ồ ồ trào ra.

Bỗng nhiên lại tin lời anh nói, cảm nhận được sự đau khổ của anh.

Cảm thấy được, anh cũng cực kỳ không dễ dàng.

Đồng Y Mộng là mối tình đầu của anh, nguyên nhân vì bọn họ mà thành người sống đời sống thực vật, anh khẳng định là áy náy.

Hiện tại, Đồng Y Mộng tỉnh dậy, lại không nhớ rõ những chuyện trước kia, đương nhiên là muốn gạt cô ta, không thể để cho cô ta lại bị kích thích.

Mà còn về cô...

Đường Hạo Nam nói, không muốn thương hại cô, điều này chứng minh, anh cũng là để ý chính mình.

Yêu một người chính là như thế này, đối phương một câu lời ngon tiếng ngọt, liền đủ để cho tất cả oán, nháy mắt tan biến.

Trở tay ôm lấy anh, đầu ở trong lòng anh nhẹ nhàng mà cọ xát, Đường Hạo Nam vuốt ve đầu cô, trái tim cũng đang run rẩy, rí máu.

"Em biết anh cũng cực kỳ khó xử, em có thể hiểu được anh. Nhưng mà, trong tình yêu, chưa từng có quy luật ba người. Anh đã yêu cô ấy, sẽ không cần trở lại treu chọc em, em sẽ giúp anh gạt, phối hợp anh diễn trò, kỳ hạn đến, chúng ta bí mật ly hôn, như vậy, cũng coi như không làm... thất vọng cô ấy rồi!" Cô chịu đựng kích động muốn rơi lệ nói xong, từ trong lòng anh rời khỏi, mới vừa nghĩ đứng dậy, Đường Hạo Nam lại kéo cô vào trong lòng.

"Những lời này là em thật tâm nói? Em có thể cam tâm tình nguyện cùng anh ly hôn sao? Toàn thân mà lui? Nhìn anh cùng với cô ấy?!" Đường Hạo Nam run giọng chất vấn, tại sao nghĩ đến sau này rồi cuộc không có cách nào khác cùng với cô nữa, trong lòng liền có mãnh liệt không muốn?

Không cam lòng lại như thế nào?

Anh lại không thích cô!

"Anh đừng nói những thứ này nữa, có được hay không? Em sẽ quên anh thôi!" Cô trầm giọng nói, sau lưng bị Đường Hạo Nam gắt gao kéo sát, lòng bàn tay dán vết sẹo nhẵn nhúm trên lưng cô bị Axit sunfuric ăn mòn lưu lại.

"Anh không cho phép!" Anh cắn răng nói, nước mắt nóng bỏng từ trong khóe mắt trào ra.

Hạ Nhất Nhiễm trong vòng tay anh, căn bản không thấy được nước mắt thống khổ của anh.

"Anh thực ích kỷ!" Dựa vào cái gì yêu cầu cô không vứt bỏ anh, dựa vào cái gì lại vẫn chiếm lấy cô?

Tình yêu, vốn là ích kỷ, chỉ là anh vẫn không rõ, đã sớm yêu thương cô, đối với Đồng Y Mộng, chỉ còn lại có áy náy.

"Anh chính là ích kỷ! Em là của anh!" Đường Hạo Nam vẫn như cũ bá đạo nói, gắt gao ôm chặt cô.

Cô tùy ý anh gắt gao ôm, hai người giống đứa trẻ mới sinh, trần như nhộng, gắt gao ôm ấp cùng một chỗ.

...

Qua không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam cuối cùng buông lỏng cô ra, anh ngồi dậy, mặc quần, từ trong túi áo lấy ra thuốc lá, để trần trên thân, ngồi ở bên giường liền lấy thuốc hút, Hạ Nhất Nhiễm không quên anh, đi buồng vệ sinh.

Một hồi lâu, cô bụng mới chịu nước ầm ỉ ra.

Cô khom người đứng ở phía trước anh, cảm khẩn nóng chà lau vết máu cùng bầm tím trên mặt anh, Đường Hạo Nam ngẩng đầu, đối diện vẻ mặt ôn nhu dịu dàng của cô.

Khăn mặt ẩm áp vỗ về bóng rât trên mặt, anh nhìn cô dịu dàng, lòng đang rung động.

"Bà xã..." Thì thảo kêu hô.

Một tiếng "Bà xã", đồng thời đau đớn trái tim hai người, tay Hạ Nhất Nhiễm run nhè nhẹ, cố gắng bảo trì trấn định giúp anh chà lau.

"Bà xã..." Anh tiếp tục kêu hô, cảm giác cái xưng hô này, đủ để chứng minh quan hệ của bọn họ.

Liền tỉnh không phải vợ, cũng hơn hẳn người thân.

Giờ này khắc này, tuy rằng đau khổ, cũng thấm nhập ngọt ngào đậm mật.

Cô mỉm cười nhìn anh, "Lần sau đừng cùng cậu đánh nhau, anh trước kia sùng bái, tôn kính cậu như vậy, vì em xung đột, không đáng!"

"Cậu thích em!" Đường Hạo Nam đột nhiên buồn bực rống, Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, lập tức chậm rãi lắc đầu.

"Kha Dịch Thần thích em, hiện tại cậu anh cũng thích em, em có phải tùy thời đều sẽ bị bọn họ cướp đi hay không?" Anh ghen tức lên án.

"Anh suy nghĩ nhiều." Cô nhún nhát phản bác.

"Em rời xa anh, em còn trẻ, em còn có thể tìm một người yêu em, gả cho người đó!" Ngực tràn tràn đầy ghen tuông đầy đặc, Đường Hạo Nam liền tiếp lên án.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, cũng không có phản bác.

Tuy rằng cô chưa từng nghĩ tới sau khi ly hôn sẽ yêu người đàn ông khác, sẽ tái hôn, nhưng mà, ai có thể đảm bảo lời thề son sắt, sẽ yêu một người cả đời?

Huống chỉ người kia, là người dù cô gắng như thế nào, tranh thủ như thế nào, cũng đuổi không kịp.

Cô lặng im rồi!

Lòng Đường Hạo Nam, quặn đau, đang nhỏ máu.

Hạ Nhất Nhiễm đi tìm hòm thuốc gia dụng, từ bên trong tìm ra nước thuốc, giúp anh lau miệng vết thương.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, như bức tượng, ngồi ở kia.

"Không còn sớm, anh trở về đi, vết thương trên mặt tốt nhất dùng khăn nóng đắp lên mới mau lành." Cô bình tĩnh nói, đem cái hòm thuốc thu dọn xong, Đường Hạo Nam nâng lên đôi mắt tối như mực, nhìn về phía cô.

"Em tại sao không sớm chút thổ lộ với anh?!" Anh thấp giọng chất vấn, nhìn thẳng vào hai mắt của cô.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, anh đứng dậy, bắt đầu mặc áo sơ mi.

Ý tứ của anh là, tại sao trước khi anh gặp được Đồng Y Mộng, không cùng anh thổ lộ sao?

Hiện tại nói những thứ này, lại vẫn có ý nghĩa sao?

Cô không phản bác được, đi xuống vệ sinh tắm gội, Đường Hạo Nam nhìn phương hương buồng vệ sinh, lại nhìn cả căn phòng ngủ rộng mở, tòa nhà này, là anh ra giá thật cao mua về tới, chỉ là phí sang tên, thuế tài sản, liên tốn mấy chục vạn.

Đơn giản là, đã từng đối với cô hứa hẹn qua, tương lai nhất định giúp cô đoạt lại nhà cũ mẹ cô để lại cho cô.

Tại sao cô không sớm chút đối anh tỏ tình?!

Nói vậy, anh có lẽ hẳn không gặp được Đồng Y Mộng, sẽ không theo cô ta yêu đương, nói vậy, bọn họ có lẽ thực sẽ cùng một chỗ...

Hạ Nhất Nhiễm tắm rửa xong ra ngoài, Đường Hạo Nam vậy mà còn chưa đi, anh mặc áo sơ mi trắng, cầm áo khoác Tây phục trong tay, toàn thân cô đơn đứng ở chỗ không xa.

Hai người đối mắt nhìn nhau, cô đã khôi phục lại bình tĩnh.

"Anh đi đây..." Anh nhún nhát nói.

"Uh?m đi đường cẩn thận! Nếu không kêu lái xe tới đón anh đi!" Cô đi tới, bình tĩnh nói, cho dù trong lòng có vạn phần không muốn.

Đường Hạo Nam nhếch môi, cứng ngắc cười, cười đến cổ họng, thương cảm.

Anh xoay người, cô đi theo anh ra khỏi phòng ngủ, muốn tiễn anh.

"Dọn đến căn hộ bên kia ở đi, nơi này quá lớn, không an toàn!" Hai người đi ở trên bậc thang, anh trầm giọng nói.

"Không! Em không đi!" Cô quát cường phản bác, nơi đó, đã từng là tổ ấm của bọn họ.

Dời qua đó, chỉ biết thấy cảnh thương tình.

"Em tại sao lại ngang ngược như thế?!" Anh rống, âm thanh vang vọng cả ngôi nhà, lại vẫn kèm thêm tiếng vang.

"Em..."

"Hà Nhất Nhiễm! Có thể đừng làm cho anh lo lắng hay không?! Em không đến căn hộ của anh cũng được, bất động sản đứng tên anh có rất nhiều! Hoặc là em dọn đi cùng Tô Tiểu Quả ở chung cũng được!" Anh kích động nói, là thật lo lắng an nguy của cô.

Cô vẫn lại là lắc đầu, dẫn đầu đi xuống lầu, Đường Hạo Nam tức giận rửa thảm, đi theo cô, ra khỏi phòng, đến chỗ sân nhà.

"Anh biết không? Mẹ em là vì cha em cùng người đàn bà họ Cổ kia ở bên ngoài..., mới nhảy lầu tự sát..." Dưới ánh trăng, trong viện cỏ về vắng lặng, âm trầm, Hạ Nhất Nhiễm nhìn mảnh đất mẹ mình đã ngã chết kia, trầm giọng nói.

Lòng Đường Hạo Nam, phút chốc xiết chặt.

Nhìn về phía cô, cô có thể cũng sẽ cùng mẹ cô một dạng hay không...

"Mẹ quá u mê, tại sao muốn dùng sai lầm của người khác tới trừng phạt chính mình? Bà chết đi, cuối cùng lại vẫn thành toàn bọn họ... Chết từ tế không bằng lại còn sống, còn sống liền lại vẫn có hi vọng..."

Lời của cô, để cho Đường Hạo Nam an tâm, không sợ cô lại luẩn quẩn trong lòng.

"Vi không cho bị kịch lần thứ hai xảy ra, cho nên, chúng ta sau này không cần gặp lại nữa..." Cô bình tĩnh nói, nhìn Đường Hạo Nam.

Ánh trăng lặng lặng phủ lên dáng vẻ của người đàn ông một tầng cô tịch, Đường Hạo Nam tâm cũng bình tĩnh, "Không gặp lại? Không có khả năng! Đi công ty đi làm đi! Làm trợ lý của anh! Để cho anh mỗi ngày đều có thể nhìn đến em!"

"Kia không có khả năng!" Cô quả quyết cự tuyệt, Đường Hạo Nam nắm tay.

Cô có kiểu ngạo của mình!

Không có khuyến nữa, nhanh chóng rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, đem cửa lớn khóa trái, dựa vào ván cửa, cô hít vào một hơi thật sâu, chua xót cười.

"Mẹ... Con không nên trách anh ấy... ANh ấy vốn dĩ yêu là Đồng Y Mộng, so với cha cùng người đàn bà họ Cổ kia là hoàn toàn khác nhau..." Cô thì thầm nói, vì Đường Hạo Nam biện hộ.

...

Đường Hạo Nam đi về căn hộ ở trung tâm thành phố tắm rửa một cái, mới trở về Đường gia.

"Anh Hạo Nam... Anh trở về rồi!"

Vừa mới tiến vào cửa, Đồng Y Mộng hai chân để trần, mặc váy ngủ từ trên lầu đi xuống, kích động lớn tiếng kêu hô, hướng tới anh chạy tới.

Đường Hạo Nam nhu mày, đi tới tiến lên, lập tức ôm cô ta lên.

"Sao lại không mang giày liền đi xuống lầu rồi hả? Cầm giày thì làm sao?" Anh cung chiều nói, miệng máy móc theo quán tính, giống như sớm thành thói quen.

Đồng Y Mộng vênh mặt, "Anh đi nơi nào rồi hả? Người ta một mực chờ anh, anh không có ở đây, em ngủ không được... Anh Hạo Nam... Em sợ nhất vừa tỉnh ngủ, anh không ở bên người, cảm giác toàn bộ đều đã thay đổi. Giống như, toàn bộ thế giới đều đã vứt bỏ em..."

Đồng Y Mộng nói xong liền muốn khóc lên.

"Ngaoan, đừng khóc, anh chỉ phải đi giải quyết công việc có chút bận rộn thôi." Đường Hạo Nam vội vàng trấn an, Đồng Y Mộng mạnh mẽ ngừng đầu, lúc này mới phát hiện, trên mặt Đường Hạo Nam bầm tím.

"Anh Hạo Nam, mặt của anh là xảy ra chuyện gì?!" Đồng Y Mộng giống như mới phát hiện vết thương trên mặt Đường Hạo Nam, vẻ mặt hoảng sợ nhìn anh, trong con ngươi lóe ra đau lòng.

"Không cần thận trọng, không có việc gì, chúng ta lên lầu!" Anh nói xong, ôm Đồng Y Mộng đi nhanh lên cầu thang.

"Không đứng, em khẳng định anh cùng người khác đánh nhau rồi! Là ai đánh anh? Nói cho em biết được không?" Đồng Y Mộng càng không ngừng truy vấn, Đường Hạo Nam không chịu nói với cô ta lời nói thật.

"Anh nói cho em biết đi!"

"Mộng Mộng! Em đừng hỏi!" Đặt cô ta ở trên giường, Đường Hạo Nam nghiêm khắc nói, vẻ mặt cực kỳ hung dữ.

Đồng Y Mộng bị đáng về của anh làm cho ngẩn ra, Đường Hạo Nam vậy mà giống như không thấy được, đứng dậy đi toilet, khi cửa toilet vừa đóng, người con gái vốn dĩ nhu nhược nằm ở trên giường, trên mặt lộ ra vẻ ngoan độc.

Anh, thật sự thay đổi...

Đối với cô ta thật sự không thích rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [vWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Cô ta nói mất trí nhớ, chị thật đúng là tin sao?

Đồng Y Mộng không nguyên thừa nhận cái sự thật này!

Dù cho trong lòng mơ hồ biết, Đường Hạo Nam đã đi tình biệt ly rồi.

Cho dù là vậy, lại như thế nào?!

Cô ta tuyệt đối hẳn không tro mắt nhìn anh cùng với Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Nam nửa mặt, dựa theo Hạ Nhất Nhiễm dẫn dò, dùng khăn nóng đắp lên mặt, anh nhìn chính mình trong gương, ánh mắt chần chờ, tim, ần ần đang run run.

Mới rời khỏi cô không bao lâu, lại bắt đầu nghĩ muốn cô rồi.

Trở lại phòng ngủ khi đó, Đồng Y Mộng đã nằm xuống, cô ta nằm nghiêng, bả vai mơ hồ đang run run. Đường Hạo Nam nhớ tới vừa nãy đối với cô ta dường như không kiên nhẫn găm lên, cô ta hiện tại khẳng định đang khổ sở đi?

Âm thầm thờ dài, anh mới đi đến bên giường, ở bên giường ngồi xuống, "Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam... Anh có phải không thích em nữa rồi hay không? Em mấy ngày nay có nghĩ tới, em nằm bệnh viện hơn bốn năm, bốn năm thời gian, khẳng định đã xảy ra rất nhiều chuyện, có rất nhiều biến cố..." Đồng Y Mộng nói xong hít hít cái mũi, không có nhìn anh.

"Anh Hạo Nam, nếu, anh thật sự đi tình biệt ly, không cần gạt em, em sẽ rời khỏi, đã liên lụy anh nhiều lắm!" Đồng Y Mộng nói giọng khàn khàn, vẻ mặt đau thống mà bi thương.

Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cũng là chột dạ.

Không nghĩ tới cô ta sẽ hoài nghi như thế.

"Mộng Mộng! Bác sĩ nói qua, em không thể suy nghĩ lung tung! Giữa chúng ta, nói cái gì liên lụy không liên lụy, năm đó rõ ràng là..." Rõ ràng là lỗi của anh, cô ta xảy ra tai nạn xe cộ, là vì bị kích động...

Nghĩ đến một đoạn quá khứ kia, Đường Hạo Nam trong lòng lại càng áy náy.

Đồng Y Mộng nghe lời áy náy Đường Hạo Nam nói, trong lòng mừng thầm, chỉ cần anh đối với cô ta còn có áy náy, cô ta tin tưởng, nhất định sẽ có biện pháp!

"Anh Hạo Nam... Em không đáng để anh đối tốt với em như thế... Em không đáng... Em hiện tại trở nên người không ra người,quý không ra quý, em..."

"Mộng Mộng! Đừng nói nữa! Chuyện anh đồng ý với em, liên đều không nuốt lời!"

Đối với Đồng Y Mộng hứa hẹn, nếu thực hiện, vậy, đối với Hạ Nhất Nhiễm thì sao?

Hứa hẹn qua, anh không ly hôn đâu?

Trong lòng khổ không thể tả, cảm thấy được, đời này khẳng định muốn phụ lòng một người trong đó...

...

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, lẩn qua lộn lại ngủ không được, nghĩ đến Đường Hạo Nam giờ phút này chính đang ôm Đồng Y Mộng an ủi, hoặc là ôm nhau ngủ, tim như bị đao cắt.

Loại thống khổ này muốn so với trước kia nhìn bọn họ yêu nhau muốn đau hơn ngàn lần, vạn lần!

Bởi vì, cô cùng Đường Hạo Nam cũng ngăn ngừa "Mén nhau" qua...

Hồi ức như thủy triều, cũng ý thức được, ở trong ba tháng ngắn ngủn, anh để lại cho cô rất nhiều, hồi ức.

Cô ở Bắc Kinh bị một ông chủ lớn ức hiếp, anh như kỵ sĩ một dạng, đột nhiên xuất hiện, cứu cô.

Cô cảm mạo phát sốt, anh chăm cô uống thuốc.

Dạy cô cưỡi ngựa, mang cô đi ăn ở nhà hàng chuyên món Pháp

Đau bụng kinh thời điểm, anh tự mình giúp cô hâm cháo, mua băng vệ sinh.

Lại vẫn có vô số lần hoan ái cùng trần miên.

Còn cả chuyện anh giúp cô lấy lại căn nhà cũ cùng với, nói muốn sinh con với cô.

Nghĩ đến những chuyện này, nước mắt lại không tự giác trào ra, tay xiết chặt lấy khăn trải giường, uất ức trong lòng kiềm chế như đao cắt đau đớn ập tới...

"Anh từng cưng chiều em, thật lòng để ý đến em, đúng hay không?" Cô thì tháo khăn khăn hỏi, nước mắt thấm ướt gối đầu.

Những yêu chiều sủng ái đó của anh cho cô, giống như một giấc mộng đẹp, Đồng Y Mộng tỉnh dậy, mộng đẹp của cô cũng nát!

Cứ như vậy đi, Đường Hạo Nam là không có khả năng vứt bỏ Đồng Y Mộng, bọn họ vốn là là một đôi, có chẳng qua chỉ là một người khách qua đường trong cuộc đời của anh mà thôi.

...

Tô Tiểu Quả tìm đến nhà cũ, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, cô tức giận đem cô quả trách một trận!

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị thực không có suy nghĩ! Đến em cũng đều đã gạt! Chị lại vẫn coi em như chị em tốt sao?!" Tô Tiểu Quả tức giận gầm thét, nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm đã gầy đi một vòng.

"Tiểu Quả! Em đừng nóng giận nữa! Chị cũng là nghĩ muốn bình tĩnh một chút." Cô vội vã tiến lên, giữ chặt cánh tay của Tô Tiểu Quả, giải thích.

Tô Tiểu Quả dùng lực bỏ ra cánh tay của cô ra, "Chỉ có cái gì cần yên tĩnh suy nghĩ?! Hạ Nhất Nhiễm, chị quá để cho em xem thường rồi! Rõ ràng chị mới đúng là người vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam, dựa vào cái gì cái con nhỏ Đồng Y Mộng kia tình duyên, chị phải rời khỏi Đường Hạo Nam, làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra chứ?! Dựa vào cái gì?!"

Tô Tiểu Quả sau khi biết những thứ này, tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết, vì Hạ Nhất Nhiễm bệnh vực kẻ yếu!

"Tiểu Quả! Tinh huyết phức tạp, Đồng Y Mộng không thể lại chịu kích thích, mạng người quan trọng..."

"Cô ta nói mắt trí nhớ, chị thật đúng là tin sao? Em thấy cô ta chính là cố ý giả vờ làm Bạch Liên Hoa!" Tô Tiểu Quả cất ngang lời Hạ Nhất Nhiễm nói, vội vàng phản bác, cô cảm thấy được, không có loại chuyện cầu huyết như vậy có thể xảy ra được, cái con nhỏ Đồng Y Mộng kia khẳng định là giả vờ.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, hướng cô liếc mắt trợn trắng, "Em bình tĩnh một chút, đừng ồn ào nữa! Em không hiểu đâu!"

Tô Tiểu Quả tức giận đến thở hắt ra, "Em như vậy còn không phải đều là vì chị sao?! Chị nói chị đi, tại sao luôn đối với bản thân tàn nhẫn như vậy? Liên bị Đường Hạo Nam đùa bỡn như thế rồi thấy không?"

Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt khẽ biến trở nên trắng, bóng dáng cô mảnh khảnh đi đến cửa sổ, hai tay xoay quanh trước ngực, nhìn ngoài cửa sổ.

"Chị vẫn đều biết rõ, anh ấy trước giờ yêu Đồng Y Mộng, là chị gieo gió gặt bão, không phải lỗi của anh ấy. Tiểu Quả, em muốn trách thì trách chị đi, là chị không tốt, giống hít thuốc phiện một dạng, rơi vào rồi, không cách nào tự thoát khỏi." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, âm thanh khàn khàn.

Tô Tiểu Quả nhìn cô như vậy, lòng cũng đi theo chua xót.

Tình yêu, thật sự giống độc được một dạng sao?

Cô chưa từng nếm thử qua, nhưng mà, nhìn bộ dạng Hạ Nhất Nhiễm muốn ngừng mà không được này, liền cảm thấy được, tình yêu, thực không phải cái gì thứ tốt.

Không có khuyên cô nữa, sợ cô càng thương tâm khổ sở.

...

Dưới sự động viên của Tô Tiểu Quả, Hạ Nhất Nhiễm đi đến cửa hàng đồ ngọt giúp đỡ, mỗi ngày quan tâm tới việc làm ăn trong cửa hàng, phong phú mà bận rộn.

Thời gian, một ngày lại một ngày qua đi.

Vô tri vô giác, cái gì cũng chưa nghĩ, cũng không nghĩ đến chuyện muốn ly hôn. Trái lại thị thực xin đi nước Pháp học tập đã được xét duyệt thông qua...

"Tiểu Quả, chị ra ngoài đi dạo, trong tiệm giao cho em nha."

"Được, chị đừng đi quá xa, sắp tan tầm rồi!" Tô Tiểu Quả đang đếm tiền, đối với cô dặn dò, Hạ Nhất Nhiễm cười, ra khỏi cửa hàng đồ ngọt.

Hạ Nhất Nhiễm đi một mình ở bên đường, giống như tản bộ, cũng giống như giải sầu.

Còn có không tới ba tháng, nên cùng anh ly hôn, nếu không có hôn nhân trong người, cô khẳng định lập tức liền bay đi nước Pháp rồi.

Như thế hiện tại, còn phải ở lại thành phố này ngày ngược tiếp sao?

Bất tri bất giác, đi tới khu gần trường học đại học, quán ven đường có bán mực xiên nướng, cô tâm huyết dâng trào mua hai xâu, ngồi trên ghế đá bên đường, vừa ăn vừa xem những sinh viên đại học qua lại nhộn nhịp, lại vẫn có một cặp tình nhân.

Trẻ tuổi như bọn họ thật tốt.

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm thán, chợt đột nhiên, bên cạnh người thêm một người.

Kha Dịch Thần luôn là như thế này đột nhiên xuất hiện, nhìn thấy anh ta, cô theo bản năng liền muốn đứng dậy, bị Kha Dịch Thần lôi kéo ngồi xuống!

Một xiên mực nướng trong tay cô còn không có ăn xong bị anh ta đoạt đi rồi, người đàn ông anh tuấn bắt phàm, vậy mà ngồi ở đây ăn, những nữ sinh đi ngang qua tò mò nhìn bên này, thêm muốn nhìn người đàn ông anh tuấn đẹp trai kia, ngồi ở ven đường ăn mực xiên nướng.

"Kha Dịch Thần, anh lại muốn như thế nào?!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực thấp giọng nói.

Cô chưa từng quên Đường Hạo Nam từng nói qua với cô, chuyện Kha Dịch Thần.

Cô một mực đề phòng anh ta.

Kha Dịch Thần liếc cô, lấy khăn tay trong Tây phục, lau miệng, "Có cần phải giống như cùng đề phòng cướp, mà đề phòng anh không? Nhiễm Nhiễm, anh giống như cũng chưa làm qua cái chuyện gì thật có lỗi với em đi?"

Kha Dịch Thần nói xong, cúi phải đuôi thẳng, từ trong quần tây lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây, nhanh chóng đốt.

Dáng vẻ anh ta nghiêng đầu bật lửa, xem ra phong nhã, hơi vô lại.

Cô đứng dậy liền đi, anh ta lập tức bật dậy, giữ cổ tay cô lại, "Anh...!"

"Theo anh cũng đi dạo một chút đi, thật lâu không có tới trường học rồi!" Thái độ của Kha Dịch Thần, cực kì thành khẩn, cổ đầu nào phản kháng được, cánh tay bị anh ta bá đạo nắm chặt, bị anh ta túm chặt, từ cửa bên trường học, đi vào.

Ban đêm trường học không tĩnh an tĩnh, cũng không phải tiếng động lớn ồn ào, sau ký túc xá nam sinh là sân bóng rổ, lại vẫn có mấy nam sinh đang chơi bóng.

"Còn nhớ rõ không? Anh trước kia là đội trưởng của đội bóng rổ trường chúng ta!" Dưới ánh trăng, Kha Dịch Thần cười nói, tươi cười sang sảng, lộ ra hai hàng răng trắng tinh, thật là đẹp mắt.

"Khi đó, em vẫn lại là thành viên đội cổ động viên của trường!" Anh ta nhìn Hạ Nhất Nhiễm, trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm cũng nghĩ tới đoạn năm tháng thanh xuân thời niên thiếu kia.

Đúng vậy, cô trước kia cùng Kha Dịch Thần quan hệ quả thật rất không tệ, nhất là, ý thức được chính mình đối Đường Hạo Nam càng ngày càng không cách nào khống chế tình cảm khi đó, cô sẽ cố ý cùng nam sinh khác thân thiết, ý đồ phân tán lực chú ý của mình đối với Đường Hạo Nam.

Cũng là để cho Đồng Y Mộng không hoài nghi linh tính.

Kha Dịch Thần lại lôi kéo cô đi về phía trước, Hạ Nhất Nhiễm nhìn những cảnh vật cảnh còn người mất này, nghe Kha Dịch Thần nói những chuyện trước kia, cảm giác cực kỳ xa xôi.

Bị anh ta lôi kéo ở trong hoa viên ngồi xuống, đêm nay Kha Dịch Thần, để cho Hạ Nhất Nhiễm không bài xích như vậy.

"Nghe nói anh đang âm thầm đối phó Đường Hạo Nam? Tại sao?" Cô nhìn không được hỏi.

Kha Dịch Thần nở nụ cười, "Thương trường không phải là như vậy sao, anh tranh tôi cướp, có cái gì không đúng?"

"Vậy cũng không thể dùng những thủ đoạn không đúng đắn đi?!"

"Anh lúc nào thì dùng thủ đoạn không đúng đắn đối phó anh ta rồi hả? Em thấy được, hay vẫn lại là Đường Hạo Nam nói với em?" Kha Dịch Thần cực kỳ không vui, đáng vẻ giống như bị oan uổng vô cùng.

Hạ Nhất Nhiễm cũng hồ nghi nhìn anh ta, trong lòng có ký thật vẫn lại là nghiêng về phía Đường Hạo Nam.

Bất luận anh đối với cô như thế nào, địa vị cùng uy tín của anh ở trong lòng cô, vẫn là không cách nào lay động.

"A ha... Đường Hạo Nam rốt cuộc cho em uống bữa mề thuốc lú gì rồi hả? Cho dù anh ta thương tổn em như thế nào, cho dù anh ta nói cái gì, em đều đã tin tưởng anh ta!" Kha Dịch Thần nói xong, tức giận đứng lên, đi nhanh rời đi.

...

Đêm đã khuya, sinh viên phần lớn đều đã trở về ký túc xá, con hẻm nhỏ bên cạnh thông hướng trường học, đã không còn người nào.

Cô một người đi một mình trong con hẻm, ánh trăng sáng trong rơi ở trên người, vào thu, gió đêm lạnh bạc.

Di động trong túi xách giống như đang chấn động, mơ hồ cảm thấy được là Đường Hạo Nam gọi tới, chờ chờ hướng trong túi xách sờ soạng, tìm xiết chặt.

Đã mấy ngày không liên hệ rồi.

Ngay khi cô cúi đầu tìm điện thoại, nghe được tiếng xe máy phản khối lớn đến gần, ngừng đầu, chỉ thấy một người đàn ông cười xi xị, hướng tới phía bên cô vọt tới.

Hạ Nhất Nhiễm mạnh kinh hãi, một giây sau, cô không chút suy nghĩ, xoay người bỏ chạy...

"Đáng chết! Nghe điện thoại đi!" Trong thư phòng, Đường Hạo Nam xem màn hình điện thoại di động, cắn răng, kích động nói.

Thân thể đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, toàn thân anh ngẩn ra, vội vàng đưa điện thoại di động nhét vào túi quần.

"Anh Hạo Nam... Anh đang gọi điện thoại với ai vậy?" Đồng Y Mộng tò mò hỏi.

Aluhu, tui thật lười T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Chân tướng thật sự năm đó

Điện thoại bị Đường Hạo Nam nhanh chóng nhét vào trong túi quần, nhưng mà, Đồng Y Mộng lại nghịch ngợm từ trong túi quần anh lấy điện thoại ra, "Đã trễ như thế, khẳng định đang bận chuyện công việc đi? Điện thoại tịch thu, nhanh đi ngủ!"

Cô ta cũng không nhìn màn hình điện thoại di động, chỉ bá đạo nhìn anh, khuyên anh đi ngủ.

Điện thoại bị Đồng Y Mộng đoạt đi, Đường Hạo Nam thật là khản trương, chẳng qua, cô ta giống như cũng không muốn xem lịch sử trò chuyện, chỉ là đang quan tâm anh!

"Đi mau thôi! Trở về phòng tắm rửa đi ngủ đi!" Đồng Y Mộng đem di động của anh nhét vào túi áo ngủ, giúp anh đi tới ngưỡng cửa, Đường Hạo Nam dựa theo cô ta đi xuống lầu, Đồng Y Mộng đi theo anh vào phòng ngủ chính, đem Đường Hạo Nam tiến đến buồng vệ sinh...

Đem xuống, trong ngõ hẻm nhỏ đen sì, người con gái bị buộc đến góc tối.

Người đàn ông thân hình thô to, đem cô ngăn ở góc tường, cô hoảng hốt, sợ hãi, mò mẫm di động, lướt tìm số Đường Hạo Nam. May mà nghe được tiếng đang quay số trong điện thoại, gắt gao nhìn chăm chăm kẻ bắt cóc trong bóng đêm, đưa điện thoại di động dán tại bên tai, chỉ cần Đường Hạo Nam nghe điện thoại, cô liền không có chuyện gì rồi.

Lúc gặp được nguy hiểm thời điểm, người trước tiên cô nghĩ đến vẫn là Đường Hạo Nam!

Đồng Y Mộng ngồi ở bên giường, xem màn hình điện thoại di động đang báo hiệu có cuộc gọi đến là "Đường phu nhân", trong hai mắt phát ra ác độc, ghen ghét.

Anh vậy mà đem số điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm lưu thành "Đường phu nhân"!

Không chút do dự ấn nút từ chối không nhận, sau đó, đem cuộc gọi bị từ chối này xóa bỏ khỏi lịch sử cuộc gọi!

"Số điện thoại bạn gọi hiện đang bận, vui lòng gọi lại sau!" Lúc cô nín thở chờ đợi Đường Hạo Nam nghe điện thoại khi đó, điện thoại vậy mà bị từ chối không nghe rồi!

Hì vọng dấy lên nháy mắt sụp đổ, tim như là bị hung hăng đâm một dao!

Lúc cô gặp được nguy hiểm gọi điện thoại xin giúp đỡ anh khi đó, anh từ chối không nghe, tại sao từ chối không nghe?

Là đang ở cùng với Đồng Y Mộng đi?

Tuyệt vọng chính là, kẻ bắt cóc hung ác bắt được cô tay cô, cầm thật chặt, di động trong tay rơi xuống, "Anh là ai?! Cứu mạng! Ừm...!"

Cô thét chói tai, kẻ bắt cóc bùng kín miệng cô, kéo cô hướng đến cuối ngõ hẻm đi đến!

"Nhiễm Nhiễm!" Âm thanh thuộc về Kha Dịch Thần đột nhiên vang lên, trong tuyệt vọng, cô giống như lại thấy được hi vọng, hai chân càng không ngừng đánh đá, kẻ bắt cóc ăn đau, lộ ra sơ hở làm cô thoát ra được.

Hạ Nhất Nhiễm liếc mình hướng đến chỗ Kha Dịch Thần cách đó không xa chạy đến, lúc này kẻ bắt cóc từ sau thắt lưng lấy ra một con dao phay hướng tới cô đuổi theo.

Kha Dịch Thần cũng là bị kẻ bắt cóc hung hãn kiêu ngạo kia làm sợ run lẩy, mắt thấy đối phương muốn vùng dao phay xuống, anh nhanh hơn bước chân, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình sắp ngã sắp xuống, "A Thần!"

Nháy mắt tiếp theo, thân thể rơi vào trong ngực Kha Dịch Thần, con dao phay của kẻ bắt cóc cũng hạ xuống, Kha Dịch Thần không chút suy nghĩ xoay người, dùng lưng chính mình, vì cô cản một dao kia!

Lưỡi dao sắc bén cắt qua tây trang vải dệt, cắt vỡ da thịt, "A!"

Kha Dịch Thần thân thể căng cứng, phía sau truyền đến đau đớn, kẻ bắt cóc thuận thế vừa muốn chém thêm lần nữa, Kha Dịch Thần phản ứng nhanh nhện đem Hạ Nhất Nhiễm trong lòng đẩy ra, "Chạy mau!"

Kha Dịch Thần rống to, Hạ Nhất Nhiễm tro mắt nhìn con dao phay kia hạ xuống, hướng tới lưng của anh ta chém tới.

"Không..." Cô kinh hô lắc đầu, chỉ thấy Kha Dịch Thần xoay người đi, tránh thoát được lưỡi dao, anh nâng lên chân dài, hướng tới người đàn ông kia hung ác đá tới.

Hạ Nhất Nhiễm ngu ngơ nhìn Kha Dịch Thần cùng kẻ bắt cóc đang đổ sức, một mùi máu tươi ở trong không khí lan tỏa, cô muốn gọi điện thoại báo cảnh sát, điện thoại cũng đã không biết tung tích.

Kha Dịch Thần bán lưng rất không tệ, lái xe của anh giờ phút này cũng tới rồi, kẻ bắt cóc kia thấy tình thế không ổn, lập tức chạy trốn.

"Kha tổng!"

"Tôi không sao... Nhiễm Nhiễm..."

"A Thần!" Hạ Nhất Nhiễm bị dọa ngốc cũng vọt tới.

"Em không bị thương đi?!" Kha Dịch Thần chịu đựng đau đớn, trầm giọng hỏi.

"Không, không có... Nhưng mà anh...!"

Cô kích động lắc đầu, nỉ non, nghe thấy được dày đặc mùi máu tươi.

"Ngốc. Đứng khóc... Anh không sao! Thân chủ của anh rất tốt! Hi..." Kha Dịch Thần ra vẻ thoải mái mà cười nói, sau lưng đau rất, khiến anh ta hít vào ngum khí lạnh.

"Kha tổng! Nhanh đi bệnh viện đi!" Lái xe đỡ Kha Dịch Thần, trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi theo, hướng tới đầu ngõ cách đó không xa đi đến.

Sau khi lên xe, cô mới nhìn rõ vết thương sau lưng Kha Dịch Thần.

Tây phục bị mở ra, áo sơ mi trắng bị máu nhuộm đỏ, một đường dài miệng vết thương sâu, da tróc thịt bong có thể nhìn được xương.

Cô che miệng, không đành lòng nhìn thẳng nhìn lưng của anh ta.

"Hi... Chú Trương! Không cần đi bệnh viện! Đưa tôi đi bất kỳ thư trên đảo! Phải giữ bí mật, không để bên ngoài biết được!" Kha Dịch Thần gắng giữ tinh táo, đối với lái xe ra lệnh.

"Tại sao không đi bệnh viện?! Miệng vết thương của anh thật sự rất sâu!..." Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng nói, khó hiểu cách làm của Kha Dịch Thần, trong xe tràn ngập mùi máu tươi nồng đặc, miệng vết thương của anh ta còn đang không ngừng chảy máu, nằm úp sấp ở trên ghế ngồi, cô ngồi chồm hổm ở bên cạnh.

"Nhiễm Nhiễm! Nếu chuyện anh bị thương bị truyền ra ngoài, sẽ ảnh hưởng thị trường chứng khoán của Khang Diệp!"

"Đều đã lúc nào, anh còn muốn lo cho công ty?!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận phản bác, cảm thấy được quá buồn cười.

Sinh mệnh an toàn mới là điều quan trọng, hay vẫn là là công ty quan trọng hơn?

"Yên tâm đi... Anh không chết được... Nhiễm Nhiễm, lấy khăn mặt, giúp anh... Cầm máu!" Kha Dịch Thần cười nói, tươi cười trắng bệch, hít từng đợt khí lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm phản ứng kịp, vội vàng đi tìm khăn mặt, cô từ từ nhắm hai mắt, dè lại miệng vết thương.

"Hì!" Kha Dịch Thần ăn đau, cắn chặt răng, hai tay bám vào tay vịn sofa, cho dù là con người rắn rỏi, bị thương như vậy, cũng đủ khiến người ta đau đớn, mồ hôi lạnh chảy ròng.

...

Đồng Y Mộng là bị Đường Hạo Nam đỡ trở về phòng ngủ chính mình, cô vốn làm nũng muốn cùng ngủ chung.

Đây là phòng của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, làm sao có thể cho người con gái khác tiến vào chiếm giữ.

Thì ra trong lúc bất tri bất giác, cô ở trong lòng anh, cũng có một chút tồn tại đặc biệt.

Một lần lại một lần gọi vào di động Hạ Nhất Nhiễm, vẫn không người nghe máy, về sau trực tiếp không liên lạc được

Anh ngồi trên giường lớn trống trải, lấy đến gối đầu của cô, ôm vào trong ngực, hít lấy hương vị chỉ thuộc về cô còn lưu lại.

"Hạ Nhất Nhiễm, em chết đi đâu rồi hả?!" Anh nói giọng khàn khàn, ôm chặt gối đầu, bỏ khuyết trống rỗng trong lồng ngực.

Tô Tiểu Quả gọi điện thoại tới thời điểm, Đường Hạo Nam lập tức nghe máy, anh mới vừa muốn gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả.

"Đường Hạo Nam! Hạ Nhất Nhiễm có còn ở bên cạnh anh hay không?!"

Quả nhiên, cô không thấy nữa! Cả người anh liền cảm thấy không yên.

"Không có, cô ấy gần đây không phải cùng với cô sao?!" Đường Hạo Nam không bình tĩnh hỏi lại.

"Cùng với tôi, tôi đối với chị ấy là gì? Anh mới đúng là chồng của chị ấy! Tại sao anh cái người chồng này vẫn không có ở bên người chị ấy?!" Tô Tiểu Quả tức giận hỏi lại, cô lại vẫn ở trong tiệm chờ Hạ Nhất Nhiễm.

Cho rằng Hạ Nhất Nhiễm lại không yên đi tìm Đường Hạo Nam rồi.

Ai biết cô cần bản không cùng với Đường Hạo Nam, Tô Tiểu Quả lần này càng khẩn trương rồi.

Tô Tiểu Quả hiểu biết tình hình Hạ Nhất Nhiễm, ở nhà ngoài xem ra thật bình tĩnh, trong lòng khẳng định là khổ sở, sợ cô luẩn quẩn trong lòng suy nghĩ lung tung sẽ xảy ra chuyện gì.

Đường Hạo Nam bị cô phản bác làm cho ngậm miệng.

"Thối, liên tính chị ấy có xảy chuyện gì ngoài ý muốn, chắc là anh cũng sẽ không yêu thương chị ấy!" Tô Tiểu Quả phản bác xong, lập tức cúp điện thoại.

Xảy ra chuyện ngoài ý muốn...

Lời Tô Tiểu Quả nói, chọc thẳng vào trái tim anh, chợt đột nhiên, trong lòng liền khủng hoảng rồi.

Vội vàng đứng dậy, cầm lấy chìa khóa xe ra khỏi phòng ngủ.

Bên ngoài truyền đến tiếng động cơ SUV, Đồng Y Mộng vội vàng chạy tới cửa sổ, nhìn chiếc xe đỏ thẫm kia rồi đi, cô ta cắn chặt môi dưới.

Là đi tìm Hạ Nhất Nhiễm đi?!

"Này... Chuyện đó làm thế nào rồi?!" Trong phòng ánh sáng mờ nhạt, người con gái lạnh lùng hỏi.

"Mộng Mộng à, để cho cái tiểu tiện kia nhân chạy thoát rồi! Là Kha Dịch Thần cứu cô ta!" Cổ Tú Vân quần áo ngủ đứng ở hàng hiên, nắm di động, nhỏ giọng nói.

Cái nhà cũ kỹ này cách âm rất kém cỏi.

"Bà vậy mà để cho cô ta chạy thoát! Bà còn có chút tác dụng nào không?!" Bốn năm trước như vậy, bốn năm sau vẫn lại như vậy..." Đồng Y Mộng cảm xúc xem ra có phần không khống chế được, giống như nghĩ tới chuyện gì để cho cảm xúc của cô ta trở nên kích động.

Cổ Tú Vân nghĩ đến chuyện bốn năm trước, áy náy hạ giọng trấn an cô ta: "Mộng Mộng, con ngoan của mẹ, con đừng kích động, bình tĩnh một chút! Cô ta bị Kha Dịch Thần cứu, không phải cái chuyện xấu! Đường Hạo Nam thấy bọn họ cùng một chỗ, khẳng định sẽ hiểu lầm! Chuyện bốn năm trước, không ai biết đến, ngoan, cha mẹ sẽ giúp con xử lý!"

Đồng Y Mộng thở hồn hển, tay trái nắm chặt thành quả đấm, móng tay đâm vào trong thịt, "Các người tốt nhất xử lý tốt chuyện Hạ Nhất Nhiễm cho tôi! Cho dù là giết chết cô ta, cũng không thể khiến cô ta đạt được Đường Hạo Nam!"

Sau khi cúp điện thoại, cô ta lên giường, đem chính mình bao quấn vào trong chăn, rồi sau đó, phát ra tiếng rên rĩ nức nở.

Chuyện bốn năm trước, giống ác mộng, hành hạ cô ta!

Ác mộng kia không phải là nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam ở trên giường với nhau.

Mà là...

Chuyện năm đó, quả thực là tự lấy lấy đá đập chân mình!

Chỉ chốc lát sau, cô ta liền gặp ác mộng, trong ác mộng, một người đàn ông trung niên đầu hơi bụng phệ để cô ta ở dưới thân, hung hăng hành hạ. Không phải Đường Hạo Nam mà cô ta hi vọng.

(P/s: Nơi này là sự thật năm đó. Hần là, mọi người đã có thể đoán được)

...

Đường Hạo Nam vô số lần gọi vào máy Hạ Nhất Nhiễm, luôn luôn giọng nói nhắc nhở không kết nối được.

Trong đêm khuya mọi âm thanh đều tĩnh lặng, nhà cũ bốn phía tối như mực, giống một tòa nhà ma ám, không có một chút hơi thở của con người. Anh treo tường đi vào, tìm đến căn phòng ngủ ở lầu hai kia, mờ đến...

Trong phòng sắp xếp được ngay ngắn chỉnh tề, giường cũng ngay ngắn chỉnh tề...

Cô không có ở nhà.

Đường Hạo Nam sợ sệt nhìn toàn bộ trong phòng, tâm hoảng ý loạn, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đi đâu rồi hả?!"

Anh trầm giọng hỏi, mới ý thức đến giọng của chính mình vô cùng khàn khàn, thậm chí hỗn loạn có chút run rẩy.

Trong bóng đêm, anh mở ra chiếc Jeep màu đỏ, nhanh như điện chớp chạy hướng bờ sông.

Mỗi lần cô thương tâm khổ sở, đều đã đi đến chỗ này.

Lần này, có thể hay không còn đang ở đó? Lại sẽ cùng ai ngồi ở trên bờ sông uống rượu? Đối với người nào nói hết đau khổ trong lòng?

Tin, bởi vì cô mà đau.

Không khỏi tăng tốc độ xe, không đến mười phút, đã chạy tới bến tàu, đáng tiếc, cô không có ở đây.

Đã vào thu mùa, gió đêm hỗn loạn hơi chút vắng lặng, Đường Hạo Nam một mình một người trên bờ đê, đốt thuốc, ngồi ở bến tàu nuốt mây nhà khói, tầm mắt lạc trên mặt sông.

Ban đêm nước sông là màu đen.

Vô biên vô hạn đen tối, cắn nuốt anh, trong đầu, là khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, làm sao cũng không xóa đi được.

Nghĩ đến cô, anh lại mạnh mẽ hít khói, giờ phút này, rất muốn lập tức tìm đến cô, ôm chặt lấy.

Đường phu nhân của anh...

Cô tới cùng đi đâu rồi hả?!

Cực kỳ sợ hãi cô gặp chuyện không may, sợ cô xảy ra cái gì ngoài ý muốn...

Ai nói, liên tính cô xảy ra chuyện ngoài ý muốn, anh cũng sẽ không đau lòng?

Chỉ là một chiếc tìm không thấy cô, anh liền tâm hoảng ý loạn rồi.

Cực kỳ sợ hãi mất đi cô.

Này, chính là tình yêu đó?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Người phụ nữ của tôi, liên tính tôi không cần, người khác...

Bắt đầu từ lúc nào, cô đã ở trong lòng anh cầm cốc đựng trà?

Thậm chí, thay thế được địa vị Đồng Y Mộng ở trong lòng anh.

Lúc này Đường Hạo Nam bắt chợt phát hiện những thứ này.

Thật thần sùng sốt thật lâu, anh mới đi lái xe, tiếp tục tìm kiếm Hạ Nhất Nhiễm, lục soát khắp phố lớn ngõ nhỏ Sùng Xuyên, một đêm chưa từng chợp mắt.

...

Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần đang ở trên đảo nhỏ thuộc eo biển Lâm Hải Sùng Xuyên.

Biệt thự, đèn đuốc sáng trưng.

Kha Dịch Thần cố ý không đi bệnh viện, lái xe đưa bọn họ đến nơi này, có bác sĩ tư nhân đến, đã giúp anh ta xử lý vết thương sau lưng, vết chém phải khâu mười mấy mũi.

Giờ phút này, Kha Dịch Thần đã nằm sấp trên giường ngủ thiếp đi.

Cô bụng chèn nước ảm, ngồi ở bên giường, nghĩ đến chuyện đã xảy ra tới hôm qua, lòng vẫn còn sợ hãi.

Không ngờ chính là có người cố ý muốn hại cô?

Một mối suy nghĩ những thứ này, khổ sở nhất là, khi cô rơi vào nguy hiểm gọi điện thoại cho anh, anh lại từ chối không nghe...

Khẳng định là Đồng Y Mộng ở đó, không nghe máy sao?

Cô nở nụ cười, hít một hơi thật sâu, ngửa đầu, cường bạo đem nước mắt bức trở về.

Anh đối với cô không phải vô tình, chẳng qua, tình cảm dành cho cô không có nhiều như cho Đồng Y Mộng.

Nhìn đến Kha Dịch Thần nằm trên giường khi đó, tâm tình càng thêm cảm xúc lẫn lộn khó tả.

Anh ta tại sao liều mình cứu cô?

Giống như khi cô cứu Đường Hạo Nam cũng rất dứt khoát, kiên quyết như vậy.

Ngay cả như vậy, cũng chưa từng quên những lời Đường Hạo Nam nói với cô, Kha Dịch Thần cực kỳ phức tạp.

...

Lúc Đường Hạo Nam tỉnh lại, phát hiện chính mình tựa vào trên sofa nhà Lục Ngộ Hân, vậy mà ngủ thiếp đi.

Anh đi khắp nơi tìm kiếm đến gần sáng mới tìm tới nơi này, sau đó tới Lục Ngộ Hân cũng phải người đi tìm rồi.

Lúc này, Lục Ngộ Hân bụng một bình cà phê mới vừa pha xong đi đến, ở đối diện ngồi xuống, Đường Hạo Nam từ trên ghế sofa đứng dậy.

Lục Ngộ Hân chuyển cái cốc ở trước mặt anh, rót cho anh ly coffee.

Đường Hạo Nam toàn thân suy sút ngồi dậy, bụng lên ly sứ trắng, một ngụm đem cà phê đen uống hết.

Cô lẽ do cà phê kích thích, khiến cho đầu óc chóng váng của anh tỉnh táo lại không ít.

Nâng cổ tay nhìn thời gian, lại xem điện thoại di động, không một cuộc gọi nhỏ.

Lục Ngộ Hân ở đối diện ngồi xuống, uống cà phê, mỗi động tác giờ tay nhấc chân, lộ ra khí chất bình tĩnh.

Đường Hạo Nam nhìn cậu mình, nghĩ đến trước đó vì Hạ Nhất Nhiễm mà cùng cậu đánh một trận, ngực có chút buồn bực khó chịu. Nhưng mà, người đó tới cùng là cậu anh.

Lục Ngộ Hân đặt ly coffee xuống, ngẩng đầu, nhìn Đường Hạo Nam ở đối diện nhìn qua mặt tỉnh thần không phản chấn, "Tìm không thấy con bé, hỏi hận sao?"

Anh trầm giọng hỏi, trong lòng cũng gấp, đến bây giờ còn không có tin tức Hạ Nhất Nhiễm, rất sợ cô đã xảy ra chuyện.

Đường Hạo Nam nâng mắt, liếc mắt nhìn cậu mình, vẻ mặt không vui, "Người hà tất nói móc con!"

Nói xong, đứng lên.

"Con ngồi xuống cho ta!" Lục Ngộ Hân nghiêm khắc nói.

"Lục Ngộ Hân! Tôi kính trọng người là trưởng bối của tôi, nhưng không có nghĩa là tôi dễ bị người đùa giỡn! Hạ Nhất Nhiễm là người phụ nữ của tôi, người mơ tưởng tranh chấp!" Đường Hạo Nam đầu nào chịu nghe anh nói, giống một con báo dừ bị chọc giận, hai mắt bò đầy tia máu, đối con người sắc bén, hung tợn trừng mắt nhìn Lục Ngộ Hân ở đối diện so với anh thành thực, cường tráng.

Lại bị anh làm rõ, Lục Ngộ Hân có chút chột dạ.

Trùng mắt lại, hừ lạnh một tiếng, đứng lên.

Giữa hai người đàn ông chỉ cách một cái bàn trà, chiều cao xấp xỉ, tầm mắt tương đối, "Con nếu là đối tốt với cô ấy, ta có thể cướp đoạt với con?"

Lục Ngộ Hân không bình tĩnh rồi, âm thanh tỉnh tai như ọc, "Lục Ngộ Hân ta không phải kẻ hạ lưu thích tranh đoạt với người khác! Bởi vì cô ấy là vợ của con, là cháu dâu của ta, ta một mực ấn nhẫn! Vài năm nay, ta nhìn thấy cô ấy bị con ức hiếp, lạnh nhạt, nhìn cô ấy yên lặng chịu nhục, khoảng thời gian trước, nhìn các người cảm tình dịu đi, ta ở trong lòng cũng vì cô ấy cảm thấy vui mừng! Nhưng mà, Đồng Y Mộng kia vừa tỉnh dậy, con vậy mà lập tức phụ tình cảm của cô ấy!"

Giọng Lục Ngộ Hân nói nặng có khí phách, quát roi thẳng vào tim Đường Hạo Nam.

"Con nếu yêu Đồng Y Mộng, lúc trước tại sao treu chọc cô ấy?! Con coi cô ấy như cái gì rồi hả?! Con bỏ quên cô ấy như vãi rách, nhưng có người nghĩ muốn nâng cô ấy ở lòng bàn tay coi như bảo bối! Con không quý trọng cô ấy, cũng chỉ có thể hối hận!"

"Người kia liền là người đi?!" Đường Hạo Nam tức giận hỏi lại.

"Không sai! Ta tính một người! Ta nghĩ, khẳng định còn có người đàn ông khác cũng là thường thức cô ấy, muốn quý trọng cô ấy!" Lục Ngộ Hàn đứng lý hợp tình phản bác, cũng không cảm thấy được có gì dọa người.

Yêu liền là yêu thôi.

Thừa nhận, cũng chả có gì mất mặt.

Huống chi, anh là trước khi Hạ Nhất Nhiễm không kết hôn trước liền gặp được cô.

Lời Lục Ngộ Hàn nói, để cho Đường Hạo Nam nháy mắt có cảm giác bốn bề đều là địch.

Lục Ngộ Hàn, Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng...

Anh biết, đối với Hạ Nhất Nhiễm có ý, liền có ba người, còn có những người khác không, anh không biết.

"Ha... Người phụ nữ của tôi, liền tính tôi không cần, người đàn ông khác cũng mơ tưởng có được!" Anh khi phách lớn tiếng nói, anh sẽ không để cho Hạ Nhất Nhiễm bị bọn họ cướp đi, cô là của anh, người cô yêu chính là anh!

Lược tiếp theo câu nói, Đường Hạo Nam bước lên một bước.

"Như thế là nói con nghĩ muốn một chân đứng hai thuyền, giữa Nhất Nhiễm cùng Đồng Y Mộng quanh quẩn trong cái vòng này không dứt sao?" Lục Ngộ Hàn càng gần, xông lên trước, ngăn trở đường đi của anh.

Vấn đề này để cho Đường Hạo Nam ngẫm miệng, đây cũng là vấn đề anh vẫn xoắn xýt.

"Không có quan hệ gì với cậu! Tránh ra!" Anh nói xong, đem Lục Ngộ Hàn đẩy ra.

"Con lặc lư bất định như vậy, sớm muộn sẽ bức cô ấy đi!" Lục Ngộ Hàn lớn tiếng quát, anh tính tưởng biết rõ cá tính Hạ Nhất Nhiễm.

Đường Hạo Nam ra khỏi biệt thự Lục Ngộ Hàn, gọi điện thoại cho Hứa Thành, vẫn lại là không có tin tức Hạ Nhất Nhiễm.

Mới vừa cúp điện thoại, Đồng Y Mộng liền gọi điện thoại.

"Anh Hạo Nam... Anh đi đâu rồi?" Giọng Đồng Y Mộng lo lắng truyền đến, Đường Hạo Nam ngồi ở trong xe, suy sút hút thuốc.

"Công ty nhất thời xảy ra chút chuyện, đang rất bận."

"Giọng của anh nghe qua giống như một chết đi, anh Hạo Nam, anh nhất định đừng làm một chính mình!" Đồng Y Mộng ôn nhu mà lo lắng nói, "Anh trước bận việc đi, em không quấy rầy anh, anh không cần lo lắng, em sẽ ngoan ngoãn uống thuốc, ăn cơm."

Đồng Y Mộng cảm thấy được, gần đây đem Đường Hạo Nam bám riết cho có phần chặt chẽ, cho nên, lật mềm buộc chặt nói.

Quả nhiên, cô ta nói như thế, cũng làm cho Đường Hạo Nam cảm thấy được có chút áy náy, "Mộng Mộng, ngoan..."

"Uh!m! Anh Hạo Nam, anh tiếp tục bận việc đi, em đi rửa mặt rồi!" Giọng Đồng Y Mộng nhu thuận truyền đến, sau khi nói xong, lập tức cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam thở một hơi, trong lòng thoải mái không ít, bỏ đi tàn thuốc.

Trong lúc vô thức, đi đến căn hộ chung cư của mình.

Trong nhà, vắng vẻ trống không, một chút sức sống, anh theo bản năng đi cửa phòng bếp, đứng ở cửa nháy mắt, giống như nhìn đến Đường phu nhân của anh đứng ở cạnh bếp, nhìn chăm chú khi đó, bên trong cái gì đều không có.

Anh cười khổ.

Rất nhớ món mỹ thực bò cô làm.

Dạ dày đột nhiên liền quặn thắt lại một loại đau đón truyền đến, anh ôm bụng, bước nhanh vào phòng ngủ, ngã xuống trên giường, cuộn thân thể, thừa nhận cơn đau bao tử hành hạ.

"Sao có thể không ăn sáng chứ, sẽ gây ra bệnh bao tử!"

Giọng Đường phu nhân ở bên tai vang lên, nhìn lọ thủy tinh cắm bó hoa Lavender cách đó không xa, lòng của anh so với dạ dày vẫn còn đau hơn.

"Em đi đâu rồi hả? Đường phu nhân..." Anh nỉ non, yết hầu khô rất tức nghẹn khó chịu, hốc mắt cay xè căng trướng cực kỳ khó chịu.

...

Kha Dịch Thần tỉnh lại khi đó, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm nằm úp sấp ở bên giường, khoe môi không tự giác cong lên, vết thương sau lưng truyền đến đau rát, anh ta hít một hơi, thanh âm rất nhỏ nhưng lập tức đem Hạ Nhất Nhiễm bắt an ngủ không sâu giấc giật mình tỉnh dậy rồi.

"A Thần!" Hạ Nhất Nhiễm mở đôi mắt nhấp nhem buồn ngủ, nhìn đến Kha Dịch Thần dựa vào trên giường, vội vàng kêu hô.

"Hi... Thật đúng là đau, đau như kim châm vậy..." Kha Dịch Thần cười hít khí lạnh.

"Được rồi, tôi đi kêu bác sĩ!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, vội vàng đứng lên, hai chân tê chân tê liệt, đau đến thân thể lay động, trực tiếp ngã ngồi lên trên giường...

Kha Dịch Thần thấy cô ngã xuống, chuyển người lại, thân thể Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp lọt vào trong lòng anh ta, gối lên trên cánh tay anh ta!

Lúc Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, Kha Dịch Thần nghiêng thân, một cánh tay cứng cáp nhốt chặt cô!

"A Thần! Tôi tê chân rồi!" Thân mật như vậy, để cho cô kinh hãi, vội vàng nói, có chút xấu hổ mặt đỏ.

Khuôn mặt tuấn tú của Kha Dịch Thần xem ra có chút sa sút, trên cằm mọc đầy râu ria, khoe môi gió lên, bàn tay lớn trực tiếp xoa gương mặt cô.

"Không tôi em không có việc gì!"

Người đàn ông giống như nhìn thấy trần báo nhìn cô, trầm giọng nói.

Một cái chớp mắt, anh lộ ra tình chân ý thiết, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt.

Tối hôm qua nếu không có anh ta, cô hiện tại không biết đã ra sao.

Sau khi Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, vội vàng xoay đầu, tránh né tay anh ta, "A Thần, anh đừng như vậy, tất cả mọi người là người đã có gia đình!" Cô nghiêm chỉnh nói.

Không thể cùng anh ta có bất luận cái ám muội gì!

Kha Dịch Thần lại nở nụ cười, "Có vợ? Nhiễm Nhiễm, anh cũng không kết hôn, còn có, Đường Hạo Nam coi em như vợ của anh ta sao? Anh nghe nói, anh ta đã đuổi em ra khỏi Đường gia rồi."

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng ngồi dậy, xoay người xuống giường, "Anh đừng tưởng rằng tối hôm qua đã cứu tôi, tôi sẽ cảm kích anh, tốt với anh! La phu nhân không phải vì hôn thê của anh sao? Anh đối với tôi như vậy, không sợ bà ấy nghĩ nhiều sao?"

"Tôi phải trở về rồi!"

"Anh không có vị hôn thê! Đó là che dấu tai mắt người đời mà thôi! Anh không thích La Kỳ, anh cùng bà ta chưa từng xảy ra chuyện gì! Anh đời này nhận định, người phụ nữ của anh, chỉ có em!" Kha Dịch Thần không để ý vết thương sau lưng, sau khi xuống giường, rống lên, một tay kéo cô vào trong lòng mình, gắt gao ôm lấy.

Hạ Nhất Nhiễm gầy dựa, anh càng ôm cô chặt hơn!

"Em đừng động! Nếu không anh liền hôn em!" Người đàn ông bà đạo nói, lời nói thẳng thắn rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm bị dọa đến thật không dám động rồi.

Cầm người đàn ông để ở trên đỉnh đầu cô gầy nhỏ, phía sau đau rát, cùng với nhớ nhung và áp lực nhiều năm qua như thế, để cho cô hòng anh ta uất nghẹn, "Nhiễm Nhiễm... Năm đó tại sao không theo anh đi chứ? Là vì anh nghèo sao?"

Kha Dịch Thần chưa sót hỏi.

Đó là một cái gai trong lòng anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới anh ta thật sự vẫn nhớ đến chính mình, "Bởi vì tôi yêu Đường Hạo Nam! Bởi vì tôi rời đi, anh ấy liền không chiếm được cổ phần công ty Đường thị! Càng bởi vì, tôi thật sự nghĩ muốn gả cho anh ấy! Đây là nguyên nhân, Kha Dịch Thần, tôi cần bán là không có yêu anh! Anh không cần lại cưỡng cầu tôi!"

Cô bí ai nói.

Người cô yêu, không hoàn toàn thuộc về cô.

Người yêu cô, cô lại không thích.

Hiện thực chính là tàn nhẫn như vậy không theo lòng người.

Kha Dịch Thần nghe cô nói những lời này, lòng tràn đầy chua xót, làm sao có thể không ghen tị.

"Đường Hạo Nam không thích em! Hiện tại, anh ta lại cùng Đồng Y Mộng hòa hợp, em còn muốn tiếp tục yêu anh ta? Các người liền muốn ly hôn, em chắc chắn anh ta sẽ không ly hôn sao?"

"Tình gì đi, anh ta yêu chính là Đồng Y Mộng! Anh ta đối với em, chẳng qua là nhất thời hứng thú! Anh mới đúng là người trước sau như một vẫn luôn yêu em!" Kha Dịch Thần đem cô từ trong lòng ngực kéo ra, hai tay giữ lấy bờ vai cô, nói năng có khí phách.

Mọi người ngủ ngon. ~!~ Tui sẽ cố chăm hơn. Tự hứa với lòng □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Cùng Đồng Y Mộng gặp mặt

Tất cả mọi người cho rằng Đường Hạo Nam không thích cô.

Chính bản thân cô cũng biết rõ.

Kha Dịch Thần tỏ lộ cũng không thể khiến cô rung động.

"Anh đừng nói nữa! Anh ấy đối với tôi như thế nào, trong lòng tôi rõ ràng! Anh là người ngoài cuộc, anh làm sao có thể hiểu được?! Không cần lại chăm ngời ly gián, tôi biết các người ai cũng cũng không muốn chúng tôi bên nhau! Kha Dịch Thần, liên tính tôi không cùng với anh ấy, cũng sẽ không đến bên anh! Anh chết tâm đi!"

Hạ Nhất Nhiễm tức giận rống to, tâm tình càng kích động, càng chứng tỏ cô bị đâm trúng điểm yếu rồi.

"Nhiễm Nhiễm! Em đừng lại lừa mình dối người nữa! Anh thừa nhận, anh nghĩ muốn cướp em đi, nhưng mà, anh còn chưa đề tiện vô si tới mức cần giờ thủ đoạn chia rẽ tình cảnh của hai người!" Kha Dịch Thần phản bác, Hạ Nhất Nhiễm tức đầu.

"Anh dám nói, Đường thị gần đây hai lần xuất hiện nguy cơ không có quan hệ gì với anh sao?"

"Không có!"

Kha Dịch Thần về mặt chắc chắn, đề cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, không phải anh ta, thì là ai?

"Thật không nghĩ tới, Đường Hạo Nam nói cái gì, em sẽ tin cái đó, mà anh, người bạn này, ở trong lòng em, vậy mà là kẻ tiểu nhân đề tiện vô si!" Kha Dịch Thần cười khổ nói, anh ta đi đến mép giường, ngã ngồi trên giường, miệng vết thương phía sau đau rất, khiến anh nhàu chặt mày.

"Người nào đối với em là thật lòng, thời gian sẽ chứng minh toàn bộ. Anh cũng hi vọng em sống vui vẻ hạnh phúc, hi vọng Đường Hạo Nam tên khốn kiếp đó có thể toàn tâm toàn ý đối với em..." Kha Dịch Thần cười khổ nói, cầm lấy hộp thuốc lá, liền muốn hút thuốc.

Hạ Nhất Nhiễm liền bước lên phía trước ngăn lại, "Anh đừng hút!"

Cô đoạt lấy hộp thuốc lá, trầm giọng nói, Kha Dịch Thần ngẩng đầu, hai mắt nhìn cô, khóe miệng nhếch lên, ngược lại lộ ra hàm răng trắng tinh.

"Vẫn là quan tâm anh, đúng không?" Kha Dịch Thần cười nói, Hạ Nhất Nhiễm trợn mắt nhìn anh ta.

"Tôi phải đi rồi!"

Nơi này không phải chỗ cô nên ở lại, Kha Dịch Thần có người chăm sóc, cô không cần thiết ở lại.

"Khi còn không tra được người tới hôm qua muốn hại em là ai, em ở lại đây mới an toàn!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói, vẻ mặt nghiêm túc.

Nghĩ đến cảnh ngộ tới hôm qua, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng vẫn còn sợ hãi.

"Tôi sẽ báo cảnh sát!"

"Báo cảnh sát vô dụng! Em có thể nghe anh không? Ở lại nơi này, anh hẳn không làm gì em!" Kha Dịch Thần lại đứng lên, đi đến trước mặt cô, hai tay giữ lấy bờ vai cô, cúi đầu, nhìn cô.

"Báo cảnh sát vô dụng, anh có thể điều tra ra là ai sao? Tôi ở lại chỗ này, La phu nhân có thể hiểu lầm hay không?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi.

"Nhiễm Nhiễm, hiện tại Kha Dịch Thần không phải là cậu nhóc nghèo khổ hai bàn tay trắng năm đó rồi! Tin tưởng năng lực của anh, sẽ tra được! La Kỳ gần đây trở về nước Pháp, liên tính bà ấy biết, cũng sẽ không nói gì." Kha Dịch Thần trầm giọng nói, "Chỉ vết thương của anh tốt lên một chút, chúng ta mới trở về thành phố, ở lại chỗ này, cực kỳ an toàn, tin tưởng anh!"

Kha Dịch Thần về mặt ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm cau mày, suy nghĩ một hồi, "Vậy tôi trước ở lại này..."

Cô lo lắng còn sẽ có người hại chính mình, tạm thời trước trốn ở nơi này, ngoại trừ Tô Tiểu Quả cùng Lục Ngộ Hân, không ai sẽ lo lắng cô đi đâu.

Nghĩ đến Đường Hạo Nam, tim xiết chặt lại.

Anh sẽ đi tìm cô sao?

Sẽ sao?

Cô không xác định.

...

Hạ Nhất Nhiễm chỉ liên hệ Tô Tiểu Quả, Lục Ngộ Hân bên kia không liên hệ.

Đường Hạo Nam làm sao cũng tìm không thấy cô, ngay cả nhà ga cùng sân bay đều đã tra qua. Cũng theo dõi Tô Tiểu Quả, thấy Tô Tiểu Quả cực kỳ bình tĩnh, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm hẳn là không có chuyện gì.

"Anh Hạo Nam, anh gần đây xảy ra chuyện gì? Xem ra gầy rất nhiều..." Đồng Y Mộng thấy Đường Hạo Nam đi vào, tiến lên đón chào, nhu thuận đau lòng hỏi.

Nhìn Đồng Y Mộng kia về mặt vô hại, anh cười cười, lắc đầu, "Mộng Mộng mấy ngày nay xem ra béo lên không ít, cùng trước kia một dạng xinh đẹp."

Anh nhéo nhéo đôi má non mềm của Đồng Y Mộng, cô ta khôi phục không tệ, vài ngày thời gian đã béo rất nhiều, không giống trước, gầy đến da bọc xương.

Đồng Y Mộng mặt đỏ, "Nào có, cảm giác chính mình so với trước kia già hơn rất nhiều, giống người vô dụng... Nhưng mà, em sẽ tiếp tục cố gắng tập vật lý trị liệu để mau phục hồi lại như trước kia!" Cô ta cười nói, vẻ mặt tích cực.

"Ngoan... Hào hão cổ lên, đừng làm cho anh lo lắng em." Nhìn Đồng Y Mộng suy nghĩ thoáng hơn, Đường Hạo Nam cũng thoải mái hơn, bụng mặt cô ta, vô cùng thân thiết ở trên đầu mũi cô ta hôn một cái.

"Ult'mt" Đồng Y Mộng lớn tiếng đồng ý, "Đừng rồi, anh Hạo Nam, Nhiệm Nhiệm đâu? Em thật sự rất nhớ cô ấy, cô ấy tại sao còn không có đến thăm em? Hoặc là, em đi tìm cô ấy cũng được!" Đồng Y Mộng vẻ mặt ngây thơ hỏi.

Nhìn Đồng Y Mộng ngây thơ hồn nhiên như vậy, nhớ lại đến chính mình trong lúc cô ta hôn mê, cùng với Hạ Nhất Nhiệm bên nhau, trong lòng không hiểu sao liền dâng lên một cảm giác áy náy, hiện tại, anh lại còn yêu Hạ Nhất Nhiệm rồi.

Kết hôn hơn bốn năm, vẫn không có giữ lấy Hạ Nhất Nhiệm, chính là không nghĩ muốn có lỗi với Đồng Y Mộng.

Nhưng mà, cuối cùng..

Vẫn không thể nào bảo vệ phòng tuyến kia.

Nếu Đồng Y Mộng biết rõ, cô ta sẽ rất khổ sở...

"Cô ấy đi công tác, còn chưa có trở lại, chờ cô ấy trở lại, anh sẽ giúp em hẹn cô ấy. Cô ấy vài năm nay cũng một mực nhớ đến em, vẫn hi vọng em sớm một chút tỉnh lại." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói.

"Vậy sao?" Đồng Y Mộng nhàn nhạt hỏi lại, giọng điệu có phần cổ quái, điểm ấy, bị Đường Hạo Nam bắt giữ rồi.

"Xảy ra chuyện gì? Không đúng sao?"

"Cũng không phải! Không có a... Em cũng không biết, có thể là em nghĩ nhiều rồi!" Đồng Y Mộng có phần áp a áp ứng nói.

Đường Hạo Nam cũng không truy hỏi nữa, không có quan tâm tâm tư Đồng Y Mộng.

"Anh Hạo Nam, anh đứng ở chỗ này cùng với em nữa, anh xem ra cực kỳ tiêu cực, vẫn lại là trở về phòng ngủ nghỉ ngơi đi!" Đồng Y Mộng sẵn sàng nói, Đường Hạo Nam có phần kinh ngạc, cô ta thực không giống trước, luôn bám người như vậy rồi.

Trên thực tế, cô ta trước kia cũng là rất hiểu chuyện, nghe lời.

Nghĩ đến trước kia, trong ánh mắt Đường Hạo Nam nhìn cô ta, hơn vài phần nhu tình.

"Anh đi nghỉ ngơi trước... Ngoan..." Nói xong, lập tức ra khỏi phòng.

Lại trở lại gian phòng ngủ chính kia, đã từng là nơi anh chán ghét trở về, anh ngã vào trên giường, từ hơi thở giống như còn có thể ngửi đến mùi vị của Hạ Nhất Nhiệm, là hương vị tươi mát tự nhiên, ngực không hiểu sao lại đau rồi.

Cái loại cảm xúc này cực kỳ khó chịu, hành hạ lục phủ ngũ tạng của anh.

Anh cuộn mình tại trên giường, tay lớn nắm chặt chân gối, cắn răng, "Hạ Nhất Nhiệm..."

Ngay lúc anh đau lòng đến thở không nổi, điện thoại đột nhiên vang lên, từ trên tủ đầu giường mò mẫn được điện thoại di động, là dây số xa lạ.

"Là em..." Thanh âm quen thuộc truyền đến, Đường Hạo Nam sợ sệt.

Ngược lại, tim nhói đau, "Hạ Nhất Nhiệm! Em cmm chết ở đâu rồi?!" Anh mạnh ngồi dậy, lớn tiếng gầm thét, tay lớn nắm chặt di động, tim cũng xiết chặt.

Hạ Nhất Nhiệm ngồi bên bờ biển, nghe tiếng chửi rủa của anh, khóe miệng chưa sót cong lên, có phần nản lòng thoái chí.

Thái độ của anh đối với cô liền không thể nào dịu dàng.

"Đường Hạo Nam, xin anh lúc nói chuyện có chút tôn trọng người khác đi." Cô bình tĩnh nói.

Trước đó có gọi điện thoại cho anh, tại sao từ chối không nghe? Hiện tại sao lại lên giọng như vậy?

"Để cho anh tôn trọng em, em tôn trọng anh sao?! Không nói một tiếng trốn đi mất, em suy xét qua cảm thụ của anh sao?! Em có phải cảm thấy được cùng anh chơi trò mất tích, anh sẽ lo lắng cho em hay không?! Em cmm quả thực là nằm mơ! Mộng Mộng đều đã so với em hiểu chuyện!" Nghĩ đến vài ngày qua vì cô mà bản thân chịu đủ dầy vò cùng hành hạ, trong lòng cực kỳ buồn bực không vui, tức giận miệng không dần đo.

Lấy cô so sánh cùng Đồng Y Mộng, không thể nghĩ ngờ là chuyện khiến Hạ Nhất Nhiệm đau đớn nhất.

"Cô ấy là người trong lòng anh, đương nhiên là hoàn mỹ. Tôi ngày mai sẽ đi gặp Mộng Mộng, miễn cho lâu như thế không đi, để cho cô ấy hoài nghi." Hạ Nhất Nhiệm lạnh nhạt nói, có cảm giác chết tâm. Cũng không để ý trong lời Đường Hạo Nam cái gì mà cảm thụ.

Lời Hạ Nhất Nhiệm ở trong điện thoại, hiển nhiên để cho Đường Hạo Nam ngày ngắn cả người, anh cắn bản không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiệm sẽ chủ động muốn gặp Đồng Y Mộng.

Anh cũng không cảm thấy được vui vẻ, ngược lại, trong lòng còn có điểm chua xót không hiểu.

Trong lòng anh cũng không nghĩ muốn Hạ Nhất Nhiệm ủy khuất ở trước mặt Đồng Y Mộng diễn trò, làm bộ không thích anh.

Giờ phút này thái độ cô lạnh nhạt làm cho anh cực kỳ kinh ngạc.

"Em là nói thật sao?" Không xác định hỏi, "Em hiện tại ở đâu? Anh đi tìm em, chúng ta trước gặp mặt nói!"

Mấy ngày không thấy, anh khẩn cấp muốn gặp cô.

Tuy vừa mới giận với cô, nhưng kia cũng là bởi vì cô nên mới khấn trương!

"Anh là sợ tôi ở trước mặt cô ấy vạch trần mọi chuyện sao? Anh yên tâm, tôi hẳn không làm như vậy! Không cần gặp mặt nói, anh tìm một chỗ hoàn cảnh an tĩnh, để cho tôi cùng cô ấy gặp mặt đi, đừng để cho phóng viên theo dõi cái gì." Ngồi ở trên bờ cát, nhìn mặt biển xanh thẳm, gió biển thổi vào mặt, cô bình tĩnh nói.

Ở trên đảo vài ngày, cô cũng đang làm cho trái tim tĩnh lặng động lại, tận lực để cho chính mình không cần lại thương xuân bi thu, không cần tiêu cực.

Cố gắng lên hoạch cho tương lai, cố gắng qua được càng tốt.

Không có tình yêu, thật sự không có gì quý ghê gớm

"Em làm sao vậy?!" Đường Hạo Nam ôm chặt gối đầu, kích động hỏi, "Em lập tức đi căn hộ bên kia, anh ở đó chờ em!"

"Tôi sẽ không đi! Đêm đó tại nhà cũ tôi đã nói qua, chúng ta sau này không cần lại đơn độc gặp mặt!" Cô trầm tĩnh thật thiết cự tuyệt, không thể lại tiếp tục lún sâu vào nữa, đã bắt đầu cố gắng từ bỏ anh rồi.

Một ngày làm không được, liền hai ngày, ba ngày, một tháng, một năm..

Một ngày nào đó sẽ từ bỏ.

Cô nói được quyết tuyệt như vậy, lòng Đường Hạo Nam tràn đầy bị thương, đau đến thở không nổi, "Em liền không muốn gặp anh nữa sao?!"

Nói không thích liền không yêu nữa rồi sao?

Hiện tại, giống như người không buông tay được là anh!

"Hạ Nhất Nhiệm! Em giỏi lắm!" Anh cắn răng nói, môi mòng đang run run, hốc mắt đỏ lên.

Nghe được phần nộ của anh, anh là một người đàn ông kiêu ngạo như vậy...

Nhưng mà, gặp mặt thì lại thế nào?

Lại không thể bạc đầu giai lão...

"Ngày mai ở chỗ nào gặp?" Cô bình tĩnh hỏi, trong giọng nói không có một chút bi thương.

"Vây thì nhà hàng Thanh Nguyệt mà Mộng Mộng yêu thích nhất, tầng cao nhất trung tâm thương mại Đường thị!" Đường Hạo Nam mang theo ý tứ trả thù nói, đang nghe đến cô trầm mặc khi đó, khóe miệng anh nhếch lên.

Cô khẳng định vẫn lại là đề ý!

"Được! Bây giờ?" Hạ Nhất Nhiễm kèm chế chua xốt, hỏi.

Đường Hạo Nam áo nảo, nói thời gian, cô lập tức liền cúp điện thoại, anh nghe trong di động truyền đến tiếng "tút tut", cắn chặt răng.

...

Đồng Y Mộng nghe nói cùng với Hạ Nhất Nhiễm gấp mặt, cực kỳ vui vẻ.

Ngày hôm sau, Đường Hạo Nam mang theo cô ta tới nhà hàng trước.

Hạ Nhất Nhiễm còn không có tới, anh không yên lòng đổ dành Đồng Y Mộng ăn, đã khẩn cấp muốn gặp đến người phụ nữ đáng giận đã mất tích mấy ngày kia!

Hạ Nhất Nhiễm mới ra thang máy, Kha Dịch Thần từ một cái thang máy khác đi ra, cô kinh ngạc, "Anh sao cũng lên đây?"

"Anh đi cùng với em! Có anh ở đây, màn trình diễn này không phải càng chân thật? Em xem bọn họ, nhiều ân ái!" Kha Dịch Thần cắt ngang lời cô, nhìn về phía cửa sổ sát đất của nhà hàng, có thể rõ ràng nhìn đến vị trí bên cửa sổ, Đường Hạo Nam đang ở đút Đồng Y Mộng ăn cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Làm cô dâu xinh đẹp của anh

Hình ảnh âm áp kia, khiến mắt cô bị thương.

Giống như trong nháy mắt, người đàn ông ấy đã không thuộc về cô rồi.

Nửa tháng trước, anh vẫn thuộc về cô, cũng cô như keo như sơn.

Làm sao không ghen tị, không để ý đây?

Chẳng qua, anh vốn thuộc về Đồng Y Mộng.

Ghen tị cùng mất mát của cô, tất cả đều là gieo gió gặt bão!

Trong nhà hàng Đường Hạo Nam và Đồng Y Mộng, giờ phút này giống như đã về tới trước kia, ở trước mặt cô ân ái ái, như keo như sơn.

"Anh vẫn lại là dừng đến đó thì hơn!" Lãnh đạm nói với Kha Dịch Thần một câu, cô không muốn đem Kha Dịch Thần cũng kéo vào chuyện này, Đường Hạo Nam vốn có thành kiến với anh ta, thấy cô cùng với Kha Dịch Thần, khẳng định sẽ hiểu lầm.

"Anh nhất định phải đi!", nhưng mà, cổ tay đã bị Kha Dịch Thần bá đạo kéo lại, bị anh ta kéo vào nhà hàng.

Lúc Kha Dịch Thần nắm tay cùng Hạ Nhất Nhiễm xuất hiện, Đường Hạo Nam sững sốt, đem sùi cào chằm vào nước tương, làm nước tương bắn tung tóe ra ngoài.

Đồng Y Mộng nhui mày, cô ta cũng sững sốt không kém, không nghĩ tới cô sẽ tới cùng Kha Dịch Thần, ngược lại, hốc mắt phỉếm hồng...

"Nhiễm Nhiễm..." Cô ta kích động đứng lên gọi, đi tới trước mặt Hạ Nhất Nhiễm. Như là gặp được một người bạn tốt lâu năm.

So với lúc cô đến thăm cô ta ở bệnh viện, giờ phút này Đồng Y Mộng, béo lên không ít. Mái tóc màu đen, hẳn là tóc già, không nhìn kỹ, thực nhìn không ra được. Mặc đầm búp bê đẹp ngọt ngào, cô ta nhìn vẫn là đáng yêu, vô hại như vậy.

Nhìn Đồng Y Mộng đầy sức sống như vậy, trong lòng giống làm đổ bình gia vị bình, các loại tư vị hòa trộn cùng một chỗ.

Mặc kệ nói thế nào, cô ta tỉnh lại, khôi phục khỏe mạnh, là chuyện cô muốn nhìn đến.

Cô là người ngay thẳng lương thiện, không nghĩ muốn gánh trên lưng nỗi áy náy với Đồng Y Mộng.

Tầm mắt Đường Hạo Nam vẫn nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm, cô vẫn là đáng vẻ trước đây, mặc dù cô công sở nhìn ra chừng chặc giới gian, một đầu tóc xoắn buông rơi, nhưng mà, người đứng bên cạnh lại là Kha Dịch Thần!

Anh vì bất ngờ, cho nên mới thất thần!

Cô và Kha Dịch Thần, tại sao đi cùng nhau?!

Nháy mắt, Đường Hạo Nam vốn kiêu ngạo liền nổi trận lôi đình!

"Mộng Mộng!" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, xúc động nói.

Một giây sau, hai cô gái ôm ấp ở một chỗ. Đồng Y Mộng hít hít mũi, hốc mắt Hạ Nhất Nhiễm cũng phỉếm hồng, vỗ nhẹ lưng cô ta, "Thật tốt, cô cuối cùng cũng tỉnh lại."

Đây là lời khách sáo, nhưng không phải giả vờ, nguyện vọng sinh nhật mấy năm qua của cô, đều là cầu nguyện Đồng Y Mộng nhanh tỉnh lại.

Đồng Y Mộng khóc thút thít, Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà vỗ lưng cô ta an ủi, rơi xuống hai giọt nước mắt, mũi cay cay khó chịu.

Nghĩ đến đoạn thời gian trước chính mình cùng Đường Hạo Nam bên nhau, trong lòng đột nhiên liền thấy áy náy với Đồng Y Mộng.

Thật giống như chính mình chia rẽ bọn họ.

"Mộng Mộng... Đừng khóc nữa..." Cô nhẹ giọng an ủi, tiếng khản khản, Đồng Y Mộng buông cô ra, cả mặt như hoa lê đẫm mưa.

Ánh mắt Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng cũng rơi trên người Đường Hạo Nam kia, mỉm cười gắt gặt đầu, "Anh Hạo Nam, mấy ngày nay em luôn đi công tác, không thể lập tức cùng Mộng Mộng gặp mặt!"

Đáng vẻ cô khách khách khí khí, khiến Đường Hạo Nam càng khó chịu.

Khóe miệng anh giật giật cười: "Đều ngồi xuống nói đi!" Nói xong, đỡ Đồng Y Mộng ngồi xuống.

Đồng Y Mộng lau nước mắt, hít cái mũi, nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, rồi sau đó, tầm mắt rơi vào trên mặt Kha Dịch Thần, về mặt cô ta nghi hoặc, "Nhiễm Nhiễm, cô cùng anh A Thần..." Cô ta ngây thơ hỏi, vừa nghi hoặc nhìn Đường Hạo Nam.

"Bọn họ..."

"Anh Hạo Nam của cô không có nói với cô sao? Tôi với Nhiễm Nhiễm bên nhau rồi!" Kha Dịch Thần cướp lời mở miệng trước, lập tức ôm lấy bà vai Hạ Nhất Nhiễm, cắt giọng nói, rồi sau đó gọi người phục vụ đến gọi com.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, Đồng Y Mộng lại kinh ngạc nở nụ cười, mà Đường Hạo Nam, sắc mặt thật sự khó coi!

Cho dù ghen ghét dữ dội cũng không có cách nào phát tiết được, sợ lộ ra sơ hở gì trước mặt Đồng Y Mộng.

"Thật vậy sao? Vậy thật là quá tốt rồi! Tôi nhớ rõ anh A Thần trước kia vẫn luôn theo đuổi cô!" Đồng Y Mộng kích động nói, quay đầu nhìn về phía Đường Hạo Nam, "Anh Hạo Nam, anh nói đúng không?"

Khóe miệng Đường Hạo Nam giật giật, cứng ngắt cười, giờ phút này Kha Dịch Thần đắc ý nhìn anh, mà Hạ Nhất Nhiễm lại là vẻ mặt mỉm cười tự nhiên.

"Ừ!" Trái lương tâm nói, giờ phút này hận không thể lập tức đem Hạ Nhất Nhiễm lôi đi.

Chất vấn cô, rốt cuộc là tại sao?!

Tại sao tôi cùng với Kha Dịch Thần khổ kiếp này?!

"Nhiệm Nhiệm có thể hạnh phúc, anh Hạo Nam lần này có thể yên tâm rồi, anh A Thần, anh phải hảo hảo yêu Nhiệm Nhiệm đó..." Đồng Y Mộng vẻ mặt đơn thuần cười.

"Đó là đương nhiên, tôi sẽ đem cô ấy nâng niu trong lòng bàn tay mà cưng chiều!" Kha Dịch Thần cười nói, người phục vụ đi đến, anh ta gọi rất nhiều món Hạ Nhất Nhiệm thích ăn.

Toàn bộ những chuyện này, đều bị Đường Hạo Nam xem ở trong mắt, ghi hận ở trong lòng.

Anh để ý nhất chính là, quan hệ Hạ Nhất Nhiệm cùng Kha Dịch Thần giờ phút này rất thân mật!

Chẳng lẽ mấy ngày nay cô vẫn ở cùng Kha Dịch Thần?!

Cái loại cảm giác bị cô phản bội đột nhiên xuất hiện này, thật giống như cảm giác tức giận kiểm soát khi phát hiện cô cùng Kha Dịch Thần bỏ trốn, ghen tị một dạng!

Ngược lại, anh càng tin tưởng vững chắc, cô hẳn không phản bội chính mình, chỉ là kéo Kha Dịch Thần tới chọc tức anh, hoặc là diễn thật một chút, để cho Đồng Y Mộng an tâm.

Bốn người, bên ngoài vui vẻ cười nói, nhưng trong lòng, đều có tâm sự nặng.

Qua một lúc lâu sau, Đường Hạo Nam nói muốn đi hút thuốc, "Khách khải" mời Kha Dịch Thần cùng đi.

Hai người đàn ông đi rồi, chỉ còn lại cô hai cô gái nhỏ, mặt đối mặt ngồi với nhau, Hạ Nhất Nhiệm ăn miếng lòng heo, ngẩng đầu khi đó, đối diện khuôn mặt đẹp ngọt ngào lại vô hại kia của Đồng Y Mộng.

Tươi cười của cô ta vĩnh viễn đẹp ngọt ngào như vậy, ánh mắt dịu dàng như nước, đáng người nào xinh, vĩnh viễn một vẻ đẹp ngọt ngào đáng yêu, thật giống như những búp bê Barbie mà cô ta yêu thích.

Đẹp ngọt ngào như vậy, ôn nhu như vậy, liền ngay cả cô là con gái cũng đều cực kỳ thích, càng miễn bàn là đàn ông.

Đường Hạo Nam bốn năm trước kia vẫn thường ở trước mặt cô khen ngợi Đồng Y Mộng, khen ngợi cô ta ôn nhu, không giống cô, tính tình cực kỳ ngang ngược.

"Nhiệm Nhiệm, cô so với trước kia càng trưởng thành chính chắn hơn, thực hâm mộ cô, xem ra giống người cực kỳ có khả năng, là nữ cường nhân!" Đồng Y Mộng nhìn chăm chăm cô, ca ngợi nói.

Hạ Nhất Nhiệm bị cô ta nhìn chăm chăm có chút mất tự nhiên, hơn nữa không dám nhìn thẳng vào cặp mắt to trong suốt kia, cực kỳ chột dạ, cúi đầu ăn cháo che dấu.

"Chưa nói tới có khả năng, càng chưa nói tới là nữ cường nhân, tôi càng không phải người mà cô hâm mộ gì. Cũng là cô hạnh phúc nhất, vài năm nay, anh Hạo Nam một mực chờ cô tỉnh lại!" Cô chịu đựng trái tim đau đớn lạnh buốt, nhìn Đồng Y Mộng, giúp Đường Hạo Nam nói tốt.

Đường Hạo Nam cũng quả thật đợi Đồng Y Mộng hơn bốn năm, thời gian cô và anh bên nhau vừa vặn ba tháng.

Đồng Y Mộng mỉm cười, gật gật đầu, "Uh'hi! Tôi biết! Lúc tôi hôn mê, thường xuyên nghe được anh ấy tại bên cạnh tôi, nói lời tình cảm... Thật giống như có tâm linh tương thông một dạng, tôi không nỡ bỏ lại anh ấy lại một mình, cho nên cuối cùng tỉnh dậy."

Đồng Y Mộng nói xong, hốc mắt liền đỏ, giọng khàn khàn, đáng vẻ cực kỳ cảm động lại thương cảm.

Cô ta như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiệm quả thực càng thêm áy náy xấu hổ vô cùng!

"Uh'm... Cho nên, cô sau này muốn càng yêu anh ấy hơn, anh ấy mấy năm nay thật sự qua được không dễ dàng." Hạ Nhất Nhiệm rút tờ giấy lau mặt đưa Đồng Y Mộng ở đối diện, nói những lời này khi đó, lòng đau đến gần như muốn không chế không nổi cảm xúc chính mình.

Lại giống về tới trước kia, rõ ràng là người đàn ông chính mình yêu nhất, lại khuyên người con gái khác phải yêu anh nhiều hơn!

Hiện tại, cô rõ ràng mới là vợ của anh.

Bề ngoài tỏ ra bình tĩnh, lòng đã ồ ồ rỉ máu.

"Uh'hi! Tôi nhất định cực kỳ yêu anh ấy, gần đây một mực tích cực tập vật lý trị liệu, rèn luyện thân thể, sớm một chút khỏe mạnh cường tráng, làm cô đau xinh đẹp của anh ấy!" Đồng Y Mộng lau nước mắt, cười nói.

"Cộp!"

tay Hạ Nhất Nhiệm run lên, cái muỗng gốm sứ trong tay rơi trên mặt bàn đá cẩm thạch, phát ra tiếng động thanh thúy.

"Nhiệm Nhiệm, cô làm sao vậy? Tôi nói sai cái gì sao?" Đồng Y Mộng hỏi, Hạ Nhất Nhiệm vội vàng lắc đầu, lòng tràn đầy hỗn loạn.

"Không có, tôi là nghe nói các người muốn kết hôn, trong lòng kích động, cho nên tay liền run lên!" Vội vàng giải thích, trên mặt giả cười, cảm giác cười đến khóe miệng đều đã giắt giắt, nhất định rất khó nhìn, không biết Đồng Y Mộng có thể nhìn ra gì hay không.

"Tôi còn tưởng rằng cô vẫn yêu anh ấy, không muốn chúng tôi kết hôn." Đồng Y Mộng nhỏ giọng nói, vẻ mặt ngượng ngùng cười xấu xa.

"Sao có thể?! Tôi đã sớm không thích anh ấy, cô cũng đừng nghĩ lung tung!" Cô vội vã giải thích.

"Tôi đương nhiên hẳn không suy nghĩ lung tung, cô là chị em tốt nhất của tôi, làm sao có khả năng cướp đoạt bạn trai của tôi!" Đồng Y Mộng le lưỡi, cười nói, nhìn sắc mặt Hạ Nhất Nhiệm mất tự nhiên, trong lòng cô ta vô cùng vui sướng.

Hiện tại trong lòng cô nhất định vô cùng đau khổ, buồn bực đi?

"Đúng vậy... Mộng Mộng, tôi trước đi toilet đã." Hạ Nhất Nhiệm cố giả bộ mỉm cười, nói xong, nhanh chóng rời đi.

...

Nhà hàng này hiển nhiên là bị Đường Hạo Nam đặt bao hết, nhà vệ sinh nữ chỉ có một mình cô, cô rửa mặt, cố gắng khôi phục tâm trạng của mình, sau đó trang điểm lại.

Sau khi ra ngoài, nhất định phải lập tức rời đi, chẳng thế thì, cô ở trước mặt Đồng Y Mộng khẳng định sẽ lộ tẩy.

Nói dối, diễn trò, thật sự không phải sở trường của cô.

Mới vừa khép lại hộp phấn, trên tấm kính ở bồn rửa tay đột nhiên xuất hiện bóng dáng, là Đường Hạo Nam, cô chấn động toàn thân.

Cửa toilet bị anh khóa trái rồi.

Rồi sau đó, anh đã đi tới, cô vội vã xoay người, móng chạm vào bồn rửa tay, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, lần người đến.

"Anh vào đây làm gì?!" Sẽ không sợ bị Đồng Y Mộng phát hiện sao?!

Cô lớn tiếng hỏi.

Đường Hạo Nam không lên tiếng, sắc mặt nghiêm túc, mặt không chút thay đổi, hướng tới gần cô.

"A!"

Người đàn ông đột nhiên ôm cô vào trong ngực, cánh tay trái ôm eo cô, tay phải giữ lấy cằm cô, một đôi mắt thâm trầm tối đen nhìn thẳng mắt cô, ánh mắt ác độc.

Anh như vậy, khiến cô có phản hoảng hốt.

Nhưng mà, không thể phủ nhận, khuôn mặt này tuấn mỹ như vậy, vẫn lại là để cho cô đau lòng rồi.

Không gặp được anh, nhớ đến làm cho người ta trong lòng phát điên, gặp được anh, đau lòng đến ngay cả hít thở cũng khó khăn.

Hơi thở quen thuộc đặc mùi nam tính đem cô bao trùm, sau giây phút thất thần, cô lập tức quay mặt, lại bị anh buộc quay đầu lại, đối mặt anh.

"Anh buông ra! Ừm...!" Cô kiên định quát, anh lại đột nhiên cúi đầu, cường thế mà cuồng đã ngăn chặn đôi môi cô.

Răng môi giao nhau, tất cả là hương vị nhớ nhung, bàn tay to lớn của Đường Hạo Nam giữ lấy gáy cô, thật sâu hút cắn môi cô, cuồng đã hôn xuống, nụ hôn kia, ngang ngược thậm chí có chút thô bạo.

Như đang trừng phạt cô!

Lại càng giống như anh đang muốn phát tiết!

Hạ Nhất Nhiễm phản kháng không được, thân thể bị anh làm cho liên tục thối lui, sau lưng chạm lên vách tường gạch men sứ lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [vWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Anh chẳng lẽ, còn chơi tôi không đã sao?

Nụ hôn cuồng dã, như là muốn cắn nuốt cô, vốn là muốn phản kháng, nhưng mà, cả trái tim vẫn cuồng khiêu không thôi.

Cô luôn luôn không cách nào ngăn cản mẽ tuyến của mình đối với anh.

Hỏa nhiệt của anh xâm lấn, cô theo bản năng cắn chặt răng, không cho anh tiến vào, người đàn ông tức giận nhéo eo của cô, cô ăn đau há miệng, để cho anh thành công tiến vào. Anh ở trong miệng cô công thành đoạt đất, quấy, hút, cuồng dã như vậy.

Cô dứt khoát không tiếp tục phòng bị, không gây dựa cũng không hùa theo, tuyệt vọng thừa nhận nụ hôn của anh.

"Đáng chết... Hạ Nhất Nhiễm, em đáng chết... Anh nghĩ muốn bóp chết em!" Qua không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam giống như cuối cùng hôn đủ rồi, buông đôi môi sưng đỏ của cô ra, môi lại vẫn dán trên bờ môi cô, từ sâu trong cổ họng phát ra giọng lên án, gần như là nghiền răng nghiền kỹ.

Nguyên nhân anh tức giận cô đại khái rõ ràng.

Cô cũng không sợ hãi, cánh môi sưng có phần đau, một đôi mắt lạnh lùng không có nhìn anh.

"Nên đi ra ngoài, đừng để bị Mộng Mộng phát hiện rồi!" Cô rù mắt xuống, rất bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam một tay để ở trên vách tường, một tay lại đem cằm của cô nâng lên, "Đừng giả ngu với anh!" Anh thấp giọng gầm thét, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô, "Kha Dịch Thần cứu em? Nên em bị hắn làm cho cảm động rồi hả? Nghĩ muốn cùng hắn bên nhau sao?!"

Vừa nãy lúc hút thuốc, Kha Dịch Thần nói đêm đó cô gặp phải chuyện bị bắt cóc.

Nghĩ đến khi cô gặp nguy hiểm là Kha Dịch Thần đến cứu cô, trong lòng của anh cực kỳ ghen tị, đồng thời cũng càng sợ hãi, lại cảm thấy may mắn cô không có việc gì.

"Chuyện này với anh có quan hệ sao?" Cô lãnh đạm trả lời, không muốn giải thích.

Lại càng không muốn chất vấn đêm đó anh tại sao từ chối không nghe điện thoại của cô.

"Em là thừa nhận đi? Hạ Nhất Nhiễm, em emn thật đúng là..."

"Đường Hạo Nam! Anh cảm miệng cho tôi! Đừng đối với tôi hung hãn nói tục!" Cô nâng cằm, trừng mắt nhìn anh, lời lẽ nghiêm khắc tàn khốc.

"Tránh ra! Tôi muốn đi ra ngoài! Đừng làm cho cô đau tương lai của anh nhìn đến, vừa tức lại sinh thêm bệnh!" Cô nói xong, vươn tay chống đẩy trong ngực anh, nghĩ đến lời Đồng Y Mộng nói, đáy lòng quả thực như đao cắt.

"Cô đâu?"

Đường Hạo Nam hỏi lại, Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc nhìn anh, Đường Hạo Nam liền hiểu rõ.

"Cô ấy nói, cô ấy khỏi phục, các người liền kết hôn." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng chưa xốt quá thực giống bị Axit Sunfuric ăn mòn.

Đôi mắt Đường Hạo Nam càng thêm âm đạm, "Anh chỉ là an ủi cô ấy như thế..."

"An ủi, các người sớm hay muộn cũng là muốn kết hôn, anh đối với cô ấy, làm sao có khả năng thất hứa." Hứa hẹn duy nhất anh nói với cô chính là sẽ không li hôn, cũng thất hứa rồi.

Cười nhìn anh, rất muốn nghe được anh phản bác, nhưng anh cũng không có.

"Đêm nay, em đi căn hộ bên kia chờ anh!" Điện thoại vang, Đồng Y Mộng đang thúc dục, anh nhìn cô, trầm giọng nói.

"Không có khả năng, chúng ta không cần lại liên hệ, sau này, chuyện của tôi, không có quan hệ gì với anh." Cô lãnh đạm cự tuyệt.

Tay Đường Hạo Nam nắm chặt thành quả đắng, trừng mắt với cô, "Hạ Nhất Nhiễm, em rốt cuộc lại vẫn còn yêu anh nữa không? Hay là chưa từng yêu anh? Chẳng thế thì, nói buông tay liền có thể phóng tay rồi?!"

Tại sao anh làm không được, vài ngày khắp nơi tìm không được cô, đều sắp muốn nói điên rồi.

Cô lại có thể như thế bình tĩnh, lại vẫn cùng Kha Dịch Thần cùng một chỗ, có thể toàn bộ những chuyện trước đây, đều là đang lừa gạt anh hay không?

"Đường tiên sinh, anh xoắn nhưt như thế để làm gì? Chẳng lẽ, anh còn chơi tôi không đã sao?" Cô ngắc đầu, lạnh lùng hỏi lại.

Anh đột nhiên tức giận dè lại bờ vai cô, "Ồ trong mắt em, anh chỉ là đang đùa giỡn em?!"

Lên án hỏi lại, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Chẳng thế thì sao? Đó là cái gì?" Tim cô đập nhanh, hỏi ngược lại.

Yêu!

Cái từ này ghen ở trong yết hầu anh, liền muốn thốt ra.

Toilet truyền đến tiếng đập cửa, Đường Hạo Nam liền hoàn hồn, Hạ Nhất Nhiễm cũng vậy, anh buông lỏng cô ra.

"Nhiễm Nhiễm! Có ở bên trong sao?" Giọng Đồng Y Mộng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt nhìn Đường Hạo Nam, chỉ thấy vẻ mặt anh ảo não, trốn vào trong phòng vệ sinh, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng chỉnh lại quần áo đầu tóc, mở cửa ra ngoài.

"Nhiễm Nhiễm, cô sao lại đi vào lầu như thế lâu? Làm tôi lo lắng muốn chết! Anh Hạo Nam cũng không biết đi đâu, gọi điện thoại cũng không nghe!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, cảm đi động giống như muốn gọi điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm sợ cô ta nghe được tiếng chuông điện thoại đi động của Đường Hạo Nam, liền vội vàng kéo cánh tay của cô ta.

"Bọn họ không phải đi hút thuốc ả? Còn không có quay lại ăn cơm sao?" Cô vội vã nói, cực kì khẩn trương.

May mà Đồng Y Mộng không gọi điện thoại, các cô về tới nhà ăn, Kha Dịch Thần đã quay lại.

Qua một lúc lâu sau, Đường Hạo Nam cũng trở lại, giải thích với Đồng Y Mộng rằng, đi ra ngoài nghe cú điện thoại.

Không nói chuyện được bao lâu, Hạ Nhất Nhiễm liền cùng Kha Dịch Thần rời đi trước, Đồng Y Mộng hỏi cô số điện thoại đi động, nói muốn thường xuyên cùng cô liên hệ.

...

Hạ Nhất Nhiễm không trở về nhà cũ, Kha Dịch Thần đưa cô đi tiệm bánh ngọt.

Tô Tiểu Quả nhìn thấy bọn họ, không trước tiến lên quan tâm Hạ Nhất Nhiễm, ngược lại đi tới bên người Kha Dịch Thần, "Kha tiên sinh, nghe nói anh bị thương, nghiêm trọng không?"

Tô Tiểu Quả trước giờ vẫn luôn là vẻ không để ý chuyện gì, giờ phút này là vẻ mặt lo lắng nhìn Kha Dịch Thần, giống một người vợ đang quan tâm chồng mình.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu, sao lại cảm giác Tô Tiểu Quả thích Kha Dịch Thần chứ? Bình thường cô bé cũng hay ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm nhắc tới Kha Dịch Thần, mà còn luôn khen ngợi Kha Dịch Thần, lại vẫn luôn nói, Kha Dịch Thần tốt hơn so với Đường Hạo Nam.

Tô Tiểu Quả lúc này, mặc tạp dề hồng nhạt, tạp dề in hình những quả dâu tây nhỏ xinh, tóc cột đuôi ngựa, là một cô gái vô cùng bình thường.

Kha Dịch Thần là người đàn ông trưởng thành, cũng coi như gặp qua vô số người, cô gái trước mặt trong ánh mắt lộ ra thân thiết, anh ta là cảm nhận được rồi.

Nhưng anh ta không cần, ngoại trừ Hạ Nhất Nhiễm ra không thích cùng cô gái khác thân thiết!

"Tôi không sao!" Anh ta lãnh đạm nói một câu, cũng không nhìn Tô Tiểu Quả.

Tô Tiểu Quả tuy mặt ngoài tùy tiện, nhưng mà cũng có một tiểu cô nương trái tim trong sáng thuần khiết, Kha Dịch Thần lãnh đạm, để cho cô mất mát.

Lại không rõ chính mình tại sao như vậy.

"Nhiễm Nhiễm, mấy ngày nay em vẫn nên tiếp tục chú ý an toàn!" Kha Dịch Thần đứng ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, quan tâm nói, đến nay còn không thể tra ra kẻ bắt cóc đêm đó là ai.

"Uh!m! A Thần, vết thương phía sau lưng anh còn không có lành, đi về trước nghỉ ngơi đi." Cô nhàn nhạt nói, vẻ mặt bình tĩnh.

Mấy ngày nay, Kha Dịch Thần đối với cô không tệ, mà còn, anh ta quả thật cứu cô, không nên đối với anh ta quá lạnh lùng, cô không phải người máu lạnh.

"Được." Kha Dịch Thần nhàn nhạt đồng ý, đi ra cửa, trước khi rời đi, nhìn Tô Tiểu Quả, cô hướng anh ta ngáy ngồ cười.

"Anh ấy thật sự không có việc gì chứ?" Tô Tiểu Quả nhìn bên ngoài cửa hàng, nhìn đến Kha Dịch Thần lên xe, quan tâm hỏi.

"Tiểu Quả, sao em lại quan tâm anh ta như thế, thích anh ta rồi?" Hạ Nhất Nhiễm cười trừu ghẹo cô bé, Tô Tiểu Quả vội vàng quay đầu, hướng cô xem thường, "Người ta không màng nguy hiểm tính mạng cứu chị, em quan tâm người ta một chút, thì có gì sai? Đáng vẻ không giống như chị, không chịu để tâm, người ta đối với chị tốt như vậy, chị lại đối với người ta vẫn lãnh đạm như vậy!"

"Giải thích chính là che giấu! Chẳng qua, Kha Dịch Thần bày giờ, chị đều đã nhìn không thấu anh ta, em đó..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Cái gì gọi là chị nhìn không thấu anh ấy? Mà Đường Hạo Nam nói cái gì chị cũng sẽ tin cái đó!" Tô Tiểu Quả bỏ lại một câu, không để ý tới cô, đi vào trong bếp rồi.

Hạ Nhất Nhiễm đi đến bên cạnh quầy thu nhìn những món ăn trưng bày trong tủ nhìn đến ngần người

...

Nhà Tô Tiểu Quả là một tòa nhà hai tầng kiểu cũ, là bà nội cô để lại, bên cạnh là trường đại học thành phố, nơi này đều là nhà dân, nghe nói không lâu nữa liền muốn giải tỏa rồi.

Nhà cũ quá lớn, trống vắng, có một người ở đó sẽ suy nghĩ lung tung, cho nên gần đây đều đã ở nhà Tô Tiểu Quả bên này, có người nói chuyện vẫn là tốt hơn.

Buổi tối, sau khi ăn cơm chiều không lâu, Hạ Nhất Nhiễm ở trong nhà vệ sinh giúp Tô Tiểu Quả tắm cho chó mà cô nuôi, là một con chó lai, lông màu trắng, lỗ tai màu rám nắng, cái đầu rất nhỏ, cực kỳ nghịch ngợm, là Tô Tiểu Quả hai năm trước ở ven đường nhặt được con chó này.

Tô Tiểu Quả lại ở trong phòng khách xem tiết mục giải trí, cười đến lăn qua lộn lại.

"Tiểu Bảo, chúng ta đi sấy lông nào." Dụng khăn mặt đem chó quần lại, giống như ôm ấp trẻ con, ôm đi ra buồng vệ sinh.

Nhìn Tiểu Bảo ngoan ngoãn tùy ý cô đùa nghịch, Hạ Nhất Nhiễm càng ngày càng cảm thấy được nó giống một đứa trẻ con, nếu cô thật sự có một đứa con thì tốt rồi.

Tương lai đi nước Pháp, không biết có thể nhận nuôi một đứa hay không.

"Gấu gấu... Gấu gấu!"

Bộ lông sau khi được sấy khô Tiểu Bảo đột nhiên nhảy xuống sofa, hướng tới cửa chạy tới, vừa chạy vừa sủa.

"Tiểu Quả! Mở TV nhỏ một chút! Bên ngoài giống như có người!" Hạ Nhất Nhiễm đứng lên, hướng Tô Tiểu Quả kêu hô, Tô Tiểu Quả vội vàng đem âm lượng TV điều nhỏ lại, sợ là có cái người xấu gì, vội vàng đứng dậy, chạy tới phía trước Hạ Nhất Nhiễm

Cực kỳ khoa trương che chở cô ở phía sau, "Chị ở yên trong phòng đi, em ra xem thử! Đứng ra ngoài!" Nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm lúc trước gấp phải kẻ bắt cóc, toàn thân Tô Tiểu Quả dựng lên phòng bị.

Cô ra cửa, Tiểu Bảo cũng đi theo chạy ra ngoài.

Xuyên qua ánh đèn ngoài cửa, Tô Tiểu Quả mơ hồ nhận ra người đứng ở chỗ không xa là Đường Hạo Nam!

"Đường Hạo Nam! Anh tới làm gì hả?!" Tô Tiểu Quả lớn tiếng hỏi, Tiểu Bảo đứng ở cạnh chân cô, chó cạy thẻ chủ trông mắt Đường Hạo Nam

"Tôi tìm Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, nhìn về phía trong phòng, hướng Tô Tiểu Quả đi đến.

Tô Tiểu Quả vội vàng ngăn ở cửa, "Chị ấy sẽ không gặp anh!"

"Tiểu Quả!" Trong phòng Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng Đường Hạo Nam, đi tới cửa, lên tiếng, Tô Tiểu Quả vội vàng xoay người, hướng cô mắt tròn trắng.

"Tiểu Quả! Em vào phòng khóa trái cửa là được!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, Tô Tiểu Quả kinh ngạc.

"Tiểu Bảo, máy ở đây canh chừng! Không cho anh ta đến gần nửa bước, biết không?" Tô Tiểu Quả lớn tiếng đối với chó nhà mình dặn dò, xoay người liền muốn vào nhà.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em ra đây!" Nghe được lời Hạ Nhất Nhiễm nói, Đường Hạo Nam lòng thất lại, cô vậy mà đối với anh trốn tránh không gặp!

Đi nhanh vọt tiến lên, Tô Tiểu Quả đã vào cửa, đem cửa chống trộm khóa trái ~

"Gấu gấu!" Tiểu Bảo tuy là con chó rất nhỏ, nhưng đối mặt người xa lạ khi đó đặc biệt hung, hơn nữa có mệnh lệnh chủ nhân, nó trực tiếp cắn ống quầntây Đường Hạo Nam.

"Đáng chết!" Đường Hạo Nam nhìn vật nhỏ bên chân, tức giận mắng, "Cút ngay! Còn không cút, một cước đem người đạp chết!"

Anh đối với con chó nhỏ kia cảnh cáo, ai biết, vật nhỏ đáng giận kia không những không buông ra, ngược lại cắn được càng chặt hơn, Đường Hạo Nam thật sự nổi giận dùng dùi.

Một chân đạp Tiểu Bảo ra, Tiểu Bảo ăn đau kêu lên, quay đầu lại chạy đến, lần này, không chút khách khí cắn mất cá chân Đường Hạo Nam!

"A!" Anh ăn đau kêu rên, Tiểu Bảo gắt gao cắn thật lâu mới buông anh ra, chạy tóe khói về đến cửa, ngồi ngay ngắn ở cửa.

"Ha ha! Tiểu Bảo thực cắn anh ta rồi!" Tô Tiểu Quả kích động nói, Hạ Nhất Nhiễm lại luống cuống, xuyên qua kính thủy tinh, nhìnĐường Hạo Nam bên ngoài cong người.

"Đường Hạo Nam! Anh đi nhanh đi!" Cô lãnh ngạnh kêu hô, anh còn đây đưa cái gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Anh lúc nào từ chối không nghe điện thoại của cô?

"Hạ Nhất Nhiễm! Em chui ngay ra đây cho anh! Em đêm nay không gặp anh, anh sẽ không đi!" Anh nhìn đau, lớn tiếng kêu hô.

Hạ Nhất Nhiễm có phần lo lắng, sợ anh thực bị Tiểu Bảo cắn bị thương, bệnh chó dại cũng không thể đùa được.

Cô vẫn lại là mở cửa chống trộm đi ra ngoài, "Tiểu Bảo, mày mau vào nhà!"

Đường Hạo Nam thấy cô đi ra cả người căng thẳng, dưới ánh đèn, cô hướng tới chính mình đi tới, anh đen mặt, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Anh thật sự bị cắn sao?" Hạ Nhất Nhiễm về mặt bình tĩnh, cúi đầu nhìn mắt cá chân anh, ống quần tây bị xé nát, không biết có bị cắn hay không.

"Em đi với anh!" Anh theo bản năng muốn nắm cổ tay cô, cô vội vã lùi về sau, né tránh anh đụng chạm, "Tôi sẽ không đi theo anh, nếu bị cắn bị thương, nhanh đi tiêm vắc-xin phòng bệnh dại đi." Cô vừa nói vừa lùi về phía sau, lạnh lùng cự tuyệt anh đến gần.

Hết lần này đến lần khác đến gần, nhưng mà vẫn phải xa nhau, vậy không cần lại đến gần đối phương.

"Anh bị cắn bị thương rồi!" Anh nói xong, đem ống quần kéo lên lộ ra mắt cá chân, mơ hồ có thể thấy được có vết máu.

"Anh nhanh đi..."

"Anh không đi tiêm vắc-xin phòng bệnh! Trừ phi em đưa anh đi!" Anh lớn tiếng cắt ngang lời cô, uy hiếp cô, không tin cô sẽ không đưa mình đi!

"Anh không tiêm thì kệ anh!" Hạ Nhất Nhiễm cũng giận không kém, nói xong liền xoay người vào phòng, Đường Hạo Nam cũng không đuổi theo nữa.

Anh liền đứng ở cửa, sau khi Hạ Nhất Nhiễm vào nhà, đèn ở cửa cũng tắt, bên ngoài tối như mực, Đường Hạo Nam giống một bức tượng đứng ở kia.

"Tình yêu của em, chị thật sự là rất giỏi!" Tô Tiểu Quả bội phục nhìn Hạ Nhất Nhiễm khen ngợi cô.

"Tiểu Quả, Tiểu Bảo thực đem anh ấy cắn bị thương!" Hạ Nhất Nhiễm ảo não nói, cau mày, trừng mắt nhìn Tiểu Cầu trên mặt đất, "Tiểu Bảo, mày làm sai rồi, biết không?!"

"Ư ư..."

Tiểu Bảo khe khẽ kêu, vẫy vẫy cái đuôi, chạy quanh chân làm nũng.

"Tiểu Bảo nhà chúng ta chỉ biết cắn người xấu!" Tô Tiểu Quả đắc ý nói, "Tiểu Bảo giỏi lắm!"

Hạ Nhất Nhiễm hung hăng trừng mắt với cô, "Xem TV của em đi! Chị lên lầu nghỉ đây!" Cô nói xong, liền lên lầu rồi.

Lén lút đi đến cửa sổ, nhìn đến dưới sân đang đứng một bóng người, cô run sợ, anh thực không tính toán đi sao?!

Hốc mắt ướt át, khô khốc cay xè, cô ép chính mình lên giường, cầm lấy đi động, trên màn hình điện thoại thông báo có tin nhắn từ "ông xã", nước mắt như muốn chực trào, nhẫn tâm vội vàng đem cái tên lưu trong danh bạ kia xóa bỏ.

Anh đâu còn là ông xã của cô.

Đường Hạo Nam nhìn đi động, Đường phu nhân gửi tin nhắn tới, yết hầu anh di chuyển lên xuống.

Đường phu nhân: Anh đi nhanh đi! Không sợ Mộng Mộng hoài nghi sao? Đừng quên tiêm vắc-xin phòng bệnh!

Anh vội vã gọi lại, Hạ Nhất Nhiễm lập tức từ chối không nghe máy.

Anh càng không ngừng gọi đến, cô rốt cuộc chịu nghe máy rồi.

"Anh vẫn là câu nói kia, em không đưa anh đi, anh liền không tiêm vắc-xin phòng bệnh!" Anh quát cường nói, không tin cô thật sự nhẫn tâm, anh cũng là quyết tâm, cô đêm nay nếu là không đưa anh đi, anh liền thực sự không tiêm vắc-xin phòng bệnh!

Giờ phút này, Đường Hạo Nam năm nay đã hai mươi tám tuổi, ngày thơ giống đứa bé hướng cô làm nũng!

"Anh thực ấu trĩ! Anh nếu xảy ra chuyện gì, Đường thị làm sao? Đồng Y Mộng làm sao?" Cô tức giận hỏi lại.

Anh lúc này chỉ muốn hỏi, anh nếu là xảy ra chuyện, cô sẽ thế nào?!

Đường Hạo Nam không trả lời, gần gũi cúp điện thoại, tiếp tục đứng tại chỗ, lấy ra thuốc lá, tiếp tục hút, cũng không quan tâm mắt cá chân còn chảy máu hay không, lại càng không để ý chút đau đớn đó, bởi vì đau lòng sớm vượt qua tất cả.

Qua một lúc lâu sau Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến anh vẫn còn đứng ở phía dưới, cuối cùng nhịn không được thay quần áo, đi xuống lầu.

Tô Tiểu Quả thấy cô muốn ra ngoài, liền muốn ngăn cản "Tiểu quả, em mặc kệ chị đi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh ngắt lời Tô Tiểu Quả muốn nói, cô bé chỉ có thể thờ dài nhìn Hạ Nhất Nhiễm mềm lòng ra cửa.

Đường Hạo Nam thấy cô đi ra, khỏe miệng lập tức cong lên, Hạ Nhất Nhiễm đã đi tới, cau mày trừng mắt nhìn thuốc lá trong tay anh, anh lập tức vứt bỏ.

Cô dẫn đầu hướng về phía đường cái, anh im lặng theo sát, chiếc jeep đỏ thẫm của anh hung hãn dừng ở bên đường.

"Em lái xe đi." Đường Hạo Nam nói xong, đem chìa khóa xe nhét vào trong tay cô, mắt cá chân anh đau, chỉ sợ lái xe không được.

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, chỉ ngồi lên vị trí lái, Đường Hạo Nam lập tức ngồi chỗ tay lái phụ.

Trong khoang xe rộng rãi, cô lái xe, anh vẫn nghiêng mặt nhìn cô, trái tim đang rung động, cũng đang run run.

Cô vẫn lại là quan tâm anh.

Tuy tò ra rất lành đạm

Từ từ nhắm hai mắt, hít vào thật sâu, có thể ngửi được hương vị sưa tắm tươi mát trên người cô, còn có một mùi thơm quen thuộc tự nhiên của cơ thể, quyến luyến hương vị của cô.

Hạ Nhất Nhiễm cố gắng chuyển tâm lái xe, cũng cảm nhận được ánh mắt anh chăm chú nhìn cô, cũng không có phân tâm, dựa theo hướng dẫn nhắc nhở, hướng bệnh viện chạy đến.

Đến chỗ bệnh viện, cô giúp anh đi bóc số.

Trên mắt cá chân thực sự bị chó cắn không nhẹ, đã không còn chảy máu, vết máu qua vài giờ đã khô cạn thành màu nâu, y tá giúp anh rửa sạch sẽ miệng vết thương, đơn giản băng bó, rồi mới tiêm thuốc.

Vắc-xin phòng bệnh dại tổng cộng phải tiêm năm mũi, bác sĩ viết lịch hẹn, nhắc nhở bọn họ sau này đúng hẹn tới tiêm thuốc.

"Có cảm giác chỗ nào không khỏe không?" Sau khi xe, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh đang ngồi bên cạnh ghế lái, từ từ nhắm hai mắt nghỉ ngơi hỏi.

"Đầu có chút choáng quá, đưa anh đến căn hộ đi." Đường Hạo Nam nhân nhật nói.

Nhắc tới căn hộ kia, cô có phản mâu thuẫn, "Anh gọi lái xe của mình đến đi, tôi phải trở về!"

"Em lái đi!" Anh đột nhiên giảm nhẹ, giọng nghiêm khắc.

Hạ Nhất Nhiễm bị giật mình, sau đó, mở cửa xe liền muốn đi xuống, Đường Hạo Nam đột nhiên kéo cô trở về, đem cửa xe đóng lại, mà cô bị anh ôm chặt vào trong ngực.

"Anh!"

Anh dựa vào ghế phụ, cô ngồi ở trên đùi của anh, đầu bị anh ấn vào trong ngực, cánh tay sắt chặt chẽ ôm chặt cô.

"Em liền không nghĩ muốn anh nữa sao?" Đường Hạo Nam mặt môi hỏi, giọng mang theo chút run rẩy.

"Anh buông ra! Tôi đưa anh đi về căn hộ!" Cô trầm giọng nói, Đường Hạo Nam liền buông lỏng cô ra...

...

Đọc theo đường đi, Đường Hạo Nam không nói được một lời, nhắm mắt nghỉ ngơi, xe tại tầng hầm của chung cư dừng lại, anh xuống xe trước, sau khi cô xuống xe, đã bị anh lôi kéo vào thang máy.

Từ sau khi Đồng Y Mộng tỉnh lại, cô liền không trở lại nơi này, chỉ chớp mắt, cũng nửa tháng rồi.

Chìa khóa căn hộ, cô còn không có trả lại cho anh.

Cửa mở, anh vội kéo cô đi vào, vừa mới tiến vào cửa, anh liền xoay người đi, đem thân thể của cô chuyển qua, anh từ phía sau cô, đem cô gắt gao ôm lấy.

Đã lâu không ôm ấp, đã lâu không ở trong ngực, dán sát lên lưng chính mình, tìm Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh, lúc này hoàn toàn khác với sự cuồng dã lúc giữa trưa tại toilet nhà ăn khi đó, ôm ấp như vậy có thể mang đến cho cô ấm áp cùng cảm động thật sự.

Cô cần cái ôm thuần túy như vậy, cần anh ôm an ủi..

Cầm Đường Hạo Nam để trên đỉnh đầu cô, ngửi hương vị thuộc về cô,

Không có phần nộ, chỉ có nhớ nhưng dây đặc bao phủ, cô mất tích mấy ngày, anh gần như muốn sụp đổ.

"Bà xã..." Anh thấp giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm nhắm mắt lại, nước mắt lập tức rơi xuống.

Tại sao, mỗi lần anh gọi cô "Bà xã", cô liền không chế không nổi cảm xúc chính mình? Nháy mắt liền lệ rơi đầy mặt.

Giờ phút này tất cả nguy trang lên kiên cường cùng bình tĩnh đều sụp đổ rồi.

Cầm giấc người con gái trong ngực đang nức nở, Đường Hạo Nam lập tức đem cô kéo ra, nâng mặt cô lên, nhìn nước mắt cô.

"Thấy em khỏe, anh có phải cực kỳ vui về hay không? Cảm thấy được em không thể rời bỏ anh phải không? Anh vừa lòng rồi hả? Anh vui mừng đúng không? Anh liền cảm thấy được không có anh, em sống không nổi phải không?" Cô vừa khóc vừa chất vấn, "Nhìn đến em sụp đổ, anh rất đặc ý, đúng không?"

Cô nói xong, nước mắt như mưa tùy ý chảy theo dòng.

Cả trái tim đau nhức mà kích động.

Ngược lại nhào vào trong lòng anh, hai tay oán hận đánh đắm lên lưng anh.

"Anh tới cũng muốn em phải thế nào..." Cô nhắm mắt mới, ghé vào lòng ngực rộng lớn cứng rắn của anh, im lặng nức nở, hai vai đang run run.

Đau khổ của cô, anh có thể cảm nhận được.

"Thực xin lỗi... Thực xin lỗi..." Đường Hạo Nam luôn kiêu ngạo, giờ phút này liên tục nhận lỗi với cô, đau lòng ôm cô càng thêm chặt, nước mắt Hạ Nhất Nhiễm rơi càng nhiều hơn, cũng khóc thành tiếng.

Lên tiếng gào khóc, ôm chặt anh.

Nghĩ đến sự bất lực, khủng hoảng đêm đó, khi bị kẻ bắt cóc đuổi theo, cô khóc đến càng lớn tiếng, giống làm nũng.

"Lúc em gặp được nguy hiểm, người nghĩ đến đầu tiên chính là anh, gọi điện thoại cho anh, hướng anh cầu cứu, anh lại đem điện thoại của em từ chối không nghe! Nếu không phải Kha Dịch Thần đúng lúc chạy tới, em cũng không biết bị kẻ bắt cóc làm gì nữa! Lúc đó, em cực kỳ hi vọng anh có thể bên cạnh em, giống như, giống như lúc còn ở Bắc Kinh, anh đột nhiên xuất hiện, cứu em một dạng!"

"Nhưng mà... Anh từ chối không nghe điện thoại của em, lúc ấy nhất định là đang bên cạnh cô ấy ấ?" Cô nức nở, khóc nói.

"Đường Hạo Nam! Anh cực kỳ khốn kiếp, anh cực kỳ căm bã, anh biết không?! Em muốn rời xa anh, anh tại sao vẫn còn quấn lấy em?! Em phải rời khỏi anh, bởi vì, anh không có khả năng cho em được thứ em muốn! Nhưng mà, anh biết rõ cho không được thứ em muốn, vì cái gì còn tới quấn lấy em không buông!"

Cô một hơi nói nhiều như thế, Đường Hạo Nam vẫn không hé răng, anh lúc nào từ chối không nghe điện thoại của cô?!

Trong đầu chỉ có điểm nghi vấn này.

Nhưng lòng anh cũng vỡ vụn hết rồi.

"Anh biết không nên quấn lấy em không buông, nhưng anh làm không được! Em là phu nhân của anh! Bà xã của anh!" Anh phản bác, ôm cô lên, chạy vào phòng ngủ.

"Là bà xã của anh thì lại như thế nào?! Chúng ta sớm hay muộn cũng phải ly hôn, anh sớm hay muộn cũng phải kết hôn với Mộng Mộng!" Cô bị anh đặt ở trên giường lớn tiếng phản bác.

Đường Hạo Nam lại đứng ở một bên, lấy điện thoại ra, ngón tay càng không ngừng lướt tìm trên màn hình di động, đang tìm lịch sử cuộc gọi tới hôm đó.

"Tối hôm đó, em cần bản không gọi điện thoại đến, anh gọi cho em rất nhiều lần, em vẫn luôn không nghe máy!" Đường Hạo Nam tìm kiếm thật lâu, đưa điện thoại di động ra trước mặt cô, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, khóc lớn một hồi, đầu óc tỉnh táo hơn hơn, cô nhìn màn hình.

Rõ ràng thấy được chữ "Đường phu nhân".

"Nào có từ chối không nghe?! Hạ Nhất Nhiễm! Em lại gạt anh!" Cùng cô trực tiếp đối chất, cho rằng chính mình bỏ lỡ cuộc gọi của cô, ai biết được căn bản không có, phản xạ có điều kiện cho rằng cô đang lừa gạt chính mình.

Càng để ý, càng miễn cảm, đối với đối phương kỳ vọng càng cao, cũng càng sợ hãi bị lừa gạt.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, cả khuôn mặt cô đầy nước mắt, ngo ngác nhìn ba chữ "Đường phu nhân" kia, mũi càng thêm cay cay, không biết anh từ lúc nào đem số của cô đổi thành "Đường phu nhân", căn bản không để ý lời anh nói, nước mắt ông ánh trong suốt một giọt lại một giọt rơi xuống..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Kỳ thật sớm có thể ly hôn

Trong phòng ngủ, an tĩnh không tiếng động, trên bàn trà, bó hoa Lavender màu xanh tím được trân quý cắm vào lọ thủy tinh, đặt ở trên bàn trà.

Đó là bó hoa lần đầu tiên Đường Hạo Nam tặng cho cô trong cuộc đời này.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bên giường, Đường Hạo Nam đứng ở trước mặt cô, trên cao nhìn xuống nhìn cô, trong tay vẫn cầm di động, màn hình điện thoại di động đã tối đen một mảng, trong màn phản chiếu hình ảnh gương mặt cô.

Là một khuôn mặt đầy nước mắt, u oán, thương cảm.

Đường Hạo Nam cũng khôi phục bình tĩnh, thấy cô vẫn nhìn chăm chú màn hình điện thoại di động, anh mới ý thức có cái gì không đúng, lập tức thu điện thoại về.

"Đường phu nhân..." Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, thì thào mở miệng, lau nước mắt, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt tuấn tú của anh.

Vài ngày không gặp, anh rõ ràng già đi rất nhiều, xem ra cực kỳ tiêu tụy.

Hốc mắt có phần lõm xuống rồi.

Hôm nay, lúc ban ngày cũng không dám cẩn thận nhìn anh một chút, giờ phút này, cô là không hề cố kỵ coi trọng anh.

Khuôn mặt thanh tú gầy yếu, hốc mắt sâu thẳm, sống cao thẳng cặp mọng lạnh bạc.

Đều nói, mỗi bạc là kẻ bạc tình.

Nhưng mà, cũng cực kỳ đẹp mắt, gọi cảm, có độc.

Vẫn lại là bị cô thấy được, một ngày nào đó anh lên đó anh lên lấy đem tên của cô lưu trong di động sửa lại thành "Đường phu nhân".

"Em đừng hòng nói sang chuyện khác với anh!" Anh có chút khó chịu nhìn nganh nói, có chút ngượng ngùng.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong cảm động khôi phục, hít hít cái mũi, bất lấy tay anh, gắt gao nắm, "Em quả thật đã gọi qua, cũng quả thật bị từ chối không nghe, em không thiết phải gât anh. Anh không tin cũng được, coi em như chưa nói qua, đừng nữa dây dưa nữa, được không?"

Cô ngửa nghiêng mặt, một đôi mắt màu hạnh mầu nhìn sâu vào trong mắt anh, bình tĩnh nói.

"Chúng ta đã kết thúc, cực kỳ cảm tạ anh đã cho em một đoạn thời gian ngắn ngủi lại tốt đẹp, không cần lại dây dưa không dứt, không cần lại thương tổn, không cần đem những hồi ức tốt đẹp lúc trước phá hủy, xin anh đó." Cô thật sự nghĩ muốn triệt để kết thúc, bởi vì không nghĩ muốn lại làm người thứ ba.

Đường Hạo Nam cười khổ, khom người xuống, hai tay nâng chặt mặt cô, cẩn thận nhìn chăm chăm cô.

"Kết thúc, em muốn đi đâu? Với ai bên nhua?! Anh hỏi em, em có còn yêu anh hay không?!" Anh trầm giọng hỏi, khuôn mặt tuần tú cô đơn, lòng Hạ Nhất Nhiễm thất lại, nhìn không được ôm lấy eo của anh, vui đâu tại vào bụng anh, "Không nên hỏi, để cho em ôm ấp một hồi!"

Cô khàn giọng nói, tham lam hít hương vị trên người anh.

Nước mắt lần thứ hai rơi xuống.

Đường Hạo Nam nhìn người con gái trong ngực mình, lòng đang run rẩy, tay xoa đầu của cô, nhẹ nhàng ôn nhu vuốt ve.

Anh an ủi như vậy, để cho mũi Hạ Nhất Nhiễm càng thêm cay cay khó chịu, làm cảm hít thật sâu hương vị trên người anh.

Từ lúc sáu tuổi đến hai mươi sáu tuổi, hai mươi năm, ngoại trừ bốn năm qua, anh đã sớm thành người thân, sau này lại không còn thuộc về cô rồi.

Anh đều đã đồng ý với Đồng Y Mộng muốn cùng cô ta kết hôn rồi..

"Anh còn yêu anh, làm sao có khả năng nói không yêu liền không yêu được đây? Quan tâm cũng không có khả năng nói cắt đứt liền cắt đứt... Nhưng mà, anh Hạo Nam, nếu anh thật sự để ý em, cũng đừng quán luyến em không buông nữa, cho em một chút tồn nghiêm được không? Anh như vậy cùng em bên nhau dây dưa mãi không dứt, làm cho em cảm thấy được, em là một kẻ thứ ba cực kỳ đáng giận, mà em hận nhất chính là người làm kẻ thứ ba. Mẹ nếu biết, khẳng định sẽ rất tức giận!"

"Em không phải kẻ thứ ba!" Đường Hạo Nam lớn tiếng phản bác, cô là vợ của anh, người vợ được luật pháp bảo vệ làm sao vậy có thể tính là kẻ thứ ba?!

Huống chi, anh cũng yên cô.

Nghe anh nói như thế, cô đã cực kỳ cảm động rồi.

"Anh cũng không có thể phụ Mộng Mộng... Cô ấy đã dày đủ đáng thương rồi." Cô nói xong, buông anh ra, ngẩng đầu lên.

"Đêm đó, là Kha Dịch Thần đã cứu em, mấy ngày nay, em cùng anh ta ở trên đảo. Em là cảm kích anh ta, nhưng mà cũng không nghĩ sẽ cùng với anh bên nhau, em nhớ rõ anh đã nói anh ta không còn là Kha Dịch Thần trước kia em quen biết." Cô bình tĩnh nói, hi vọng anh đừng hiểu lầm.

"Anh có phải vẫn là không tin em đúng không? Tin hay không, cũng không còn ý nghĩa nữa rồi, trái lại hi vọng anh có thể hận em, để cho chúng ta triệt để kết thúc..."

Đường Hạo Nam nhìn cô, nháy mắt tiếp theo, giữ lấy mặt cô, liền muốn hôn xuống, cô vội vã xoay đầu, "Không cần!"

Quả quyết cự tuyệt, cho dù, cô cũng muốn hôn anh

"Hôn em cũng không muốn sao?!" Đường Hạo Nam lên án găm nhẹ, anh chịu không nổi loại cảm giác nhìn cô mà không có thể đụng vào này, cực kỳ dằn vò!

"Không được! Sau này đều không được! Còn cô, em muốn lập tức đi nước Pháp, đợi đến lúc ly hôn, em trở về làm thủ tục với anh!" Nghĩ muốn khẩn trương rồi đi, không dám lại nhìn đến hình ảnh anh cùng Đồng Y Mộng ân ái, như vậy cô càng khó sở đến chết.

"Nên ly hôn..." Anh chậm chạp nói, "Hạ Nhất Nhiễm, em cho là đi chúc, thật sự có thể hận chế tự do của anh sao? Có phần công ty lao phu nhân để lại tuy là có phiếu nguyên sơ, nhưng mà bản thân anh cùng Hạ Cận Nghiều bọn họ mới công ty đã đem Đường thị sáp nhập, Đường thị vài năm nay thị giá trị đã thay đổi quá nhiều, chút cổ phần đó của lão phu nhân sớm bị pha loãng rồi! Không có chút cổ phần công ty đó, Đường thị vẫn đều là của anh! Anh tùy thời có thể ly hôn với em!"

Chuyện này, anh vẫn không nói cho cô biết.

Đường Hạo Nam là ai?

Con cung trời sinh, sao có khả năng bị người khác bài bỏ, khống chế?

Sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn hai năm, anh liền đem thực quyền Đường thị nắm ở trong tay rồi!

Hạ Nhất Nhiễm lại sững sốt.

Ngơ ngác nhìn anh, sắc mặt trở nên trắng bệch.

"Vậy anh... Tại sao vẫn không cùng em ly hôn?" Cô khó có thể tin hỏi, tim đang run run.

"Bắt đầu là nghĩ muốn hành hạ em!" Đường Hạo Nam thẳng thắn nói, trong con ngươi hiện lên một tia áy náy.

Về sau, cũng không biết tại sao, muốn cột lấy cô, sợ ly hôn rồi, cô cùng anh liền không còn liên quan nữa rồi!

Hạ Nhất Nhiễm hít sâu, tiêu hóa cái sự thật này, "Em tại lại không nghĩ tới chuyện này, vài năm nay, Đường thị phát triển quá thực nhanh. Em vẫn không thể hiểu được, tại sao bà nội nhất định muốn chúng ta kết hôn, có lẽ đây là bà muốn khích lệ anh, càng thêm cố gắng đi?"

Lần này, cô biết tại sao lại bắt Đường Hạo Nam không muốn vẫn phải cưới cô rồi.

"Vì bà nội biết anh không thích em, lại bắt anh cưới em, dùng phương thức này, anh sẽ sớm một chút khiến Đường thị hùng mạnh rồi mau chóng cùng em ly hôn..." Cô cười nói, vậy cô tính cái gì đây?

Bị Cố Tú Vân đưa lên nhảm giường, cô thành người bị hại, còn bị oan uổng rất nhiều năm.

Lại bởi vì một bức di chúc, không thể không gả cho Đường Hạo Nam vốn không thích cô.

Hình như cô giống như một quân cờ bị người ta đẩy tới đẩy lui.

Đến bao giờ cô mới có thể có được cuộc sống chính mình muốn đây?

Đường Hạo Nam ôm lấy cô, giữ chặt cô trong lòng ngực mình, thuần túy yêu thương cô.

"Chúng ta nhanh chóng đi cực dân chính làm thủ tục đi, miễn cho đêm dài lắm mộng." Cô nở nụ cười, tươi cười buồn bã, anh không thấy được.

Làm thủ tục li hôn, cô là có thể xa chạy cao bay, liền cùng anh không còn liên quan gì nữa rồi!

Nghĩ vậy, tìm Đường Hạo Nam như bị dao cắt, rốt cuộc nhìn không được, nâng chặt mặt cô, hung hăng hôn lên mỗi của cô, cô muốn gãy dựa, anh không cho, đẩy cô ngã xuống giường, mạnh mẽ hôn sâu, Hạ Nhất Nhiễm kháng cự không được, lòng đang rung động, đang run run.

Dần dần bắt đầu đáp lại anh..

Nụ hôn, dần dần trở nên triển miên, ôn nhu, cô từ từ nhắm hai mắt, quên hết tất cả, chỉ chìm đắm trong cái hôn này.

Khi tay anh vuốt ve trước bộ ngực đầy đặn của cô liền bị cô bắt được, cô mở mắt ra nhìn anh, chạm rầm lắc đầu, "Không cần... Không muốn..."

Anh tôn trọng cô, không tiến thêm nữa.

Xoay người ngồi ở bên giường, lấy ra hộp thuốc lá, liền muốn hút thuốc.

"Anh đừng hút thuốc! Không thể cai thuốc sao?!" Cô buồn bực nói, Đường Hạo Nam quay đầu nhìn cô, "Bà xã, em đang quán anh?"

Anh nhẹ giọng hỏi

Nước mắt cô lại dừng không được chảy xuống, theo đôi má, chảy tới cằm, rơi xuống, nặng nề mà gât đầu.

"Không được lại hút thuốc nữa! Cũng không cần say rượu! Càng không thể không ăn điểm tâm!" Cô lớn tiếng nói, như là mệnh lệnh của người vợ đối với chồng mình.

Mệnh lệnh như vậy, có thể làm được bao lâu nữa?

Đường Hạo Nam một tay lấy hộp thuốc lá ném vào thùng rác, trên khuôn mặt tuấn tú hiện lên nhàn nhạt tươi cười, "Đường phu nhân, Đường tiên sinh đói bụng, nấu một phần mỳ thịt bò cho anh, ok?"

"Được! Anh chờ đi!" Cô xoa xoa nước mắt, nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng ngủ.

Đường Hạo Nam ngồi ở kia, nhìn bóng lưng cô, trong hốc mắt lóe ra nhàn nhạt lệ quang.

Lúc cô đang nấu mỳ, anh đi đến thư phòng.

Lại mở lại lịch sử cuộc gọi kiểm tra lần nữa, nhớ lại một đêm kia.

Lại còn nhớ rõ, đêm đó anh gọi điện thoại, cô không nghe máy, sau đó Đồng Y Mộng đến, đoạt lấy di động của anh...

Đồng Y Mộng từ chối không nghe?

Nghĩ vậy, tim của anh mạnh rút chặt.

Gãy lạt cảm thấy hẫng là không có khả năng, cô ấy đơn thuần như vậy...

Nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm không giống nói dối, cô cũng không cần phải nói dối.

Lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành, kêu Hứa Thành giúp anh kiểm tra lịch sử cuộc gọi.

"Boss, người ở đâu?"

"Ồ căn hộ, xảy ra chuyện gì? Tôi không muốn nghe cậu nói Hạ Nhất Nhiễm không tốt gì đó! Hứa Thành, cậu đối với cô ấy có phải có cái thành kiến gì hay không?!" Đường Hạo Nam không vui nói

Hứa Thành ở đầu bên kia điện thoại, có phần đau khóc dở cười, "Boss, tôi làm sao có khả năng đối với cô ấy có thành kiến?! Là người vẫn để cho tôi dễ phòng nhất từ nhất động Kha Dịch Thần!"

Không sai, trên thực tế người chịu không chế chủ quan là anh, bắt đầu từ lúc nào, đã không thể nào nghe đủ chỉ là nửa câu người khác nói Hạ Nhất Nhiễm không tốt gì đó rồi?

"Hứa Thành... Tôi vẫn cực kỳ tin nhiệm cậu, tôi đối với cô ấy..."

"Boss, người đã sớm thay đổi, chuyện này tôi biết! Việc riêng của người tôi cũng không nên tham dự, người chính mình tự quyết định đi!" Hứa Thành thân là trợ lý của Đường Hạo Nam, đương nhiên đem chuyện của Đường Hạo Nam xem ở trong mắt, nhưng mà, những chuyện riêng tư này anh ta là không cách nào tham dự vào.

Cùng Hứa Thành kết thúc cuộc nói chuyện, Đồng Y Mộng gọi điện thoại đến, Đường Hạo Nam có phần ảo não nghe máy.

"Mộng Mộng... Anh đang tăng ca." Hạ Nhất Nhiễm vừa vịn tìm đến anh, đứng ở cửa, liền nghe được lời của anh nói, Đường Hạo Nam cũng thấy được cô, gât gât đầu, cô cũng cười cười, vội vàng đi tới.

Thật sự giống.

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm khái, chẳng qua, lần này bọn họ rất nhanh sẽ phải ly hôn đi?

"Anh Hạo Nam, anh phải chú ý nghỉ ngơi, em không đợi anh nữa, đi ngủ trước vậy." Giọng Đồng Y Mộng ôn nhu truyền đến, Đường Hạo Nam mỉm môi, nhẹ giọng đồng ý.

Sau khi cúp điện thoại anh cười khổ.

Hạ Nhất Nhiễm cùng Đồng Y Mộng, ai là Hồng Mãn Côi, ai là hoa hồng trắng của anh đây?

*Hoa hồng mãn côi hay hoa hồng đỏ: Sắc đỏ là sắc màu quen thuộc khi nhắc tới hoa hồng. Hoa hồng đỏ biểu tượng của tình yêu lãng mạn và nồng cháy

Hoa hồng trắng: Trong tình yêu, loài hoa này tượng trưng cho sự trong sáng, thuần khiết, tình khôi. Theo truyền thống trước đây, hoa hồng trắng là biểu tượng của tình yêu đích thực, một điều lệ mà sau này trở thành tiêu chuẩn của hoa hồng đỏ.

Hoa hồng trắng cũng được coi là hoa của cô dâu, hoa của đám cưới. Mầu trắng tượng trưng cho sự trong trắng và ngây thơ một hạnh phúc viên mãn, vẹn tròn.

Anh kỳ thật không có lòng tham, hiện tại chỉ nghĩ muốn muốn một cái trong đó, nhưng mà, lại không thể không chịu trách nhiệm đi phụ người còn lại.

Anh đi đến cửa phòng bếp, Đường phu nhân của anh đang thái rau, anh nhanh chóng đi vào, từ phía sau ôm chặt cô, cảm đề trên đầu vai cô, nhìn cô làm bếp.

"Bà xã... Thơm quá!"

"Là đồ ăn thơm, hay vẫn là em thơm?" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, khó có được, cùng anh vui đùa.

"Đều thơm!" Anh nói xong, ở trên gò má cô trộm hôn một cái

"Nhanh đi rửa tay đi, Đường tiên sinh."

"Gọi anh ông xã, anh liền đi!" Anh làm nũng nói, đã thật lâu không có nghe cô gọi anh ông xã rồi.

Tim cô đập nhanh, kêu đi, nếu còn không kêu, liền không còn cơ hội rồi.

Sâu trong lòng có âm thanh đang khuyến cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Ôn tồn cuối cùng

Nhưng mà, tại sao còn không có kêu, tìm liên đau đớn rồi?

Mà loại đau đớn này, không phải tê tâm phế liệt, là bắt đắc dĩ, là phiền muộn, làm cho mũi người ta cay cay, hốc mắt ướt át, thờ không nổi, giống muốn hít thở không thông.

Trong bếp, người vợ đứng ở cạnh bếp, người chồng ở phía sau ôm cô, hơi nóng trong nôi bốc lên cao.

Hình ảnh ấm áp, động lòng người như vậy.

Anh cũng nín thở chờ cô thân mật gọi anh.

"Đừng quậy nữa, mị nấu lâu liền không thể ăn rồi." Cô nói không ra được tiếng ông xã này, thấp giọng nói.

Một cổ mắt mác, ngăn ở ngực anh, Đường Hạo Nam bỗng dưng buông cô ra, kiểu ngao không thèm nói một lời đi rửa tay.

Dù chỉ một tiếng "ông xã" đều đã không muốn gọi nữa sao?

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được anh không vui, cũng không an ủi anh, bưng bát mì sợi ra khỏi phòng bếp, Đường Hạo Nam chỉ chốc lát sau đã đến bên bàn ăn ngồi xuống.

"Thịt bò cũng không biết ở trong tủ lạnh bao lâu, em ngồi không còn mùi nữa, anh chấp nhận ăn đi." Cô đứng ở đối diện, bình tĩnh nói.

"Tôi hôm trước mua, chính mình thử làm, không có làm thành." Đường Hạo Nam nhàn nhạt trả lời.

Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, "Thật ngốc, đầu bếp Đường gia muốn thất nghiệp sao? Làm gì mà lại chạy tới nói nài mình nấu com ăn." Cô nhàu mày, quở trách anh.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, một đôi con ngươi sâu thẳm nhìn cô, đáy mắt nhiễm đầy vẻ lên án, "Em ngồi xuống!" Anh ra lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm kéo ra ghế dựa, nghe lời ngồi xuống, anh cũng không nói thêm gì, yên lặng ăn mì.

Cô ngồi ở chỗ kia, một đôi con ngươi xinh đẹp, ôn nhu nhìn anh, hốc mắt phỉếm hồng.

Đường Hạo Nam thích loại cảm giác có cô theo bên người anh thế này, dù cho một câu không nói, nhìn đến cô ở đây, trong lòng liền kiên định, không còn trống rỗng nữa.

"Tại sao mỗi lần ăn nấu sẽ đặc sệt? Cục kỹ nát vụn, không thể ăn." Đến lúc ăn gần xong rồi, anh lại không chút để ý hỏi, ngón tay nắm bát, cúi đầu ăn canh.

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Mì sợi không thể trực tiếp bỏ vào trong nước canh thịt bò, phải nấu riêng một nồi nước ấm, đem mì sợi bỏ vào, sau khi nấu chín thì vớt ra, ngâm trong nước lạnh, rồi lại vớt ra, để ráo, như vậy nấu mì sợi hẳn không dính bết như cháo, còn dai ngon vừa ăn nữa."

Cô kiên nhẫn giảng giải cho anh, "Anh cũng không cần học đầu, muốn ăn cái gì, đầu bếp trong nhà sẽ làm mà, không phải sao?"

Đường Hạo Nam cũng không trả lời, chỉ u oán nhìn cô một cái.

"Anh trước kia không phải như thế, sao lại đột nhiên giống đứa con nít!" Cô ăn ăn có thể hiểu ra được ý tứ của anh, đau lòng trách nói.

Anh ở đối diện đã đem nước canh trong bát tát cả đều uống vào.

Tại sao lại biến thành như vậy?

Còn không phải bởi vì cô!

Đường Hạo Nam chính mình cũng phát hiện bản thân thay đổi rất nhiều, đều là vì người đối diện này, người phụ nữ đáng giận khiến cho anh muốn ngừng mà không được này.

Ăn com xong, cô đi rửa bát, anh cũng đi theo, cùng cô ở một chỗ dọn dẹp rửa bát, hai người rất ít nói chuyện, chỉ hưởng thụ toàn bộ thời khắc trân quý, có thể cùng một chỗ.

"Lại đây..."

Rửa bát xong, anh hướng cô thấp giọng kêu hô, cô đi tới, anh nắm lấy bàn tay ướt sũng của cô, cầm khăn lông khô giúp cô chà lau bàn tay trắng nõn thon dài.

Động tác của anh, mềm nhẹ mà cẩn thận.

Sau khi lau khô, nắm tay cô đi phòng khách, ngọn đèn bị anh điều chỉnh mờ tối, mờ nhạt nhẹ, anh đi lấy bình rượu đỏ cùng đồ khui rượu, thêm hai cái ly có chân dài.

Hai người ở trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất kia ngồi xuống, anh hứng thú khui bình rượu đỏ, cô ngắm cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất, nghe nhạc, là một bản nhạc cổ điển, thực ra là ca khúc được yêu thích, Đường Hạo Nam không vui nhàu mày, đứng dậy muốn đi đổi.

"Không cần đổi! Bài này là do em chọn, lúc trước khi còn ở đây, những lúc một mình sẽ mờ lên nghe!" Cô vội vã nói.

"Lời bài hát gì mà đồ vớ, tình ca gì mà lung tung rồi rắm." Anh ghét bỏ nói, Hạ Nhất Nhiễm lười phản ứng lại anh, anh đem rượu đỏ đưa cho cô, cô tiếp nhận rồi.

"Em thích, em chính là tầm thường như vậy, làm sao thanh cao trang nhã được như các người!" Cô chưa giọng nói, vẫn nhớ rõ Đồng Y Mộng thích nghe hòa nhạc, Đường Hạo Nam thường xuyên đưa cô ta đi, cô lại không thích những cái này.

Đường Hạo Nam nghe hiểu được ý trong lời nói của cô, "Kỳ thật, mỗi lần đi nghe hòa nhạc, anh đều ngủ." Anh thẳng thắn thành khẩn nói làm Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc không thôi.

"Vậy sao anh còn đi!" Sau khi nói xong liền hối hận, "Coi như em chưa nói gì đi." Vội vàng nói.

Anh vô cùng yêu Đồng Y Mộng mà, cho dù không thích nghe hòa nhạc, cũng có thể đi cùng cô ta.

Đường Hạo Nam chủ động chạm vào ly của cô, Hạ Nhất Nhiễm hướng anh mỉm cười, uống một ngụm rượu, "Anh phải đối xử với Mộng Mộng thật tốt, chúng ta nợ cô ấy quá nhiều, may mắn cô ấy đã quên đoạn ký ức đau buồn kia, nếu không sẽ đau khổ chết mất."

Cô bình tĩnh nói.

Tim vẫn lại là đau nhói, cảm thấy được mình cực kỳ đối trá, rõ ràng không nở, vẫn còn đẩy anh cho người phụ nữ khác.

Anh vốn là của người khác, chẳng qua là bị cô trộm đến một đoạn thời gian.

Cô nói như thế, trong lòng anh vừa tức giận vừa chua xót, đặt ly rượu xuống đứng lên, một tay kéo cô đang ngồi ở trên ghế sofa đứng dậy, đi đến cửa sổ, anh nâng mặt cô muốn hôn xuống, cô lại vội vã né tránh.

"Đừng mà!" Nói xong, ôm lấy eo của anh, đầu gối trên bả vai anh.

"Ôm một cái là tốt rồi..." Cô nói, mặt dù lòng cảm thấy chưa đủ, không chỉ muốn ôm, còn muốn nhiều hơn, nhưng mà, trong lòng cô cực kỳ bình thản.

Lời bài hát vang vọng:

Người anh yêu nhất, em bây giờ thế nào

Ngây không có anh, hy vọng em vẫn vui vẻ hạnh phúc

Hai người ôm lấy nhau, nhẹ nhàng mà chuyển động, cùng nhau nghe ca khúc này, trong lòng mỗi người đều đang rơi lệ.

"Ông xã..." Cô thì thào kêu hô, trong giọng nói lộ ra vẻ nũng nịu, trong phút chốc, nước mắt rơi xuống, lòng của anh cũng run, đang rung động.

Kiểm chế không được ôm cô càng chặt hơn.

"Cảm ơn anh... Trong mấy tháng này, cho em một giấc mộng đẹp, để một lần ước nguyện được đền bù." Cô cười nói, âm thanh khàn khàn không rõ.

Cô vậy mà lại vẫn cảm ơn anh!

Đường Hạo Nam quả thực áy náy không chịu nổi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em có thể đừng tốt bụng như thế hay không?!" Anh kéo cô ra, nâng mặt cô chất vấn.

"Không, em không tốt bụng, năm đó lúc các người yêu nhau tha thiết, em liền thăm mền anh, em mơ ước bạn trai của bạn thân em..."

"Chúng ta mới đúng là quen biết trước!" Anh phản bác lời của cô, lòng đang chấn động.

Cô cười khổ, "Không nói nữa, càng nói càng không thể kết thúc, ông xã, em đi tắm rửa!"

Không cần lại nhắc đến những thứ này, cô xoa xoa nước mắt, vội vàng đi phòng ngủ, Đường Hạo Nam thất thần nhìn bóng hình xinh đẹp của cô.

Lúc cô ở đang ngắm mình tắm bồn anh đột nhiên đi vào, chen chúc ở trong bồn tắm lớn, hai người ôm lấy nhau, không nói chuyện, anh yêu thương chà lau, hôn lên da thịt của cô, cô hít mất hương thụ.

"Không cần..." Tay anh, không yên phận bắt đầu di chuyển tới trước ngực, cô vội vã bắt được cổ tay anh.

"Tại sao?! Em không muốn anh?" Đặc biệt tưởng nhớ lại giữ lấy cô, lần trước ở nhà cũ, gần như là thô bạo chiếm đoạt cô...

"Là em không thể muốn rồi! Tôn trọng em một chút, có được không?" Trên khuôn mặt ướt át của cô dính nước, mái tóc xoắn dài ướt sũng, cầu xin nhìn anh.

"Được!" Anh không vui nói, lấy ra qua khăn tắm, giúp cô quần người, hai người liền ra khỏi phòng tắm.

Anh giúp cô sấy khô tóc, lại đi lấy một chậu nước ấm, đem đến phòng ngủ, giúp cô ngâm chân.

Trước đây cô đau bụng kinh quá nghiêm trọng, anh đưa cô đi khám trung y, thầy thuốc trung y nói là do cô thể hàn, đề nghị nên ngâm chân trong nước ấm nhiều mới tốt.

Hạ Nhất Nhiễm thụ súng nhọc kinh ngồi bên mép giường, nhìn Đường Hạo Nam ngồi chồm hổm ở bên cạnh, cảm lấy chân cô, giúp cô rửa chân.

Đây là chuyện cảm động cuối cùng anh làm vì cô đi?

"Trời lạnh, chú ý giữ ấm! Ăn ít đồ uống lạnh! Em nếu còn đau bụng kinh như thế nữa, cẩn thận tương lai sinh không được con!" Đường Hạo Nam nắm bàn chân lạnh lẽo của cô, đã ngâm thật lâu cũng chưa ấm áp, anh cực kì buồn bực nói.

Lời vừa mới dứt, hai người đều đã sững sốt.

"Lần trước, có uống thuốc không?" Anh ngừng đầu nhìn cô, cả người căng thẳng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nuốt nước miếng, khẽ lắc đầu, "Chắc không trùng hợp như vậy đâu, thầy thuốc không phải cũng nói, em cung hàn rồi sao." Cô cười nói.

Cực kỳ muốn có đứa con, không có anh, có con làm bạn, cũng không đến nỗi quá cô độc đi?

Trên thế giới này, cô không còn người thân nào, người cha ruột sinh ra cô, đối với cô căm hận, em gái cùng cha khác mẹ lại xem thường cô, còn người mẹ kế kia coi cô như cái đinh trong mắt.

Trước kia vẫn coi Đường Hạo Nam là người thân, sau này...

"Đừng đi nước Pháp! Ở lại Sùng Xuyên, nhà em ở đây, chạy ra nước ngoài để làm gì?!" Xa xôi như vậy, lại còn không trở về, anh không nỡ!

"Em nào có cái nhà gì... Em có tính toán của mình, đi nước Pháp học tập thật tốt, một lần nữa bắt đầu, không phải rất tốt sao?" Cô lạc quan cười nói, trước kia liền nhắc qua với anh quyết định này.

Lòng Đường Hạo Nam nhói đau, nếu thời gian có thể quay lại, có phải tốt không?

Hoặc là không có những chuyện kia, hoặc là cùng cô vừa gặp đã chung tình.

Anh không phản bác được.

Ngồi xổm kia, càng không ngừng giúp cô xoa bóp hai chân, mãi đến khi ấm áp mới thôi.

Cô không có nhà, kết hôn bốn năm, Đường gia căn bản không tính nhà cô.

Nơi này cũng không tính.

Kỳ thật, có anh, mới kêu là nhà.

Đáng tiếc, thời gian chân chính bên nhau quá ít.

Đường Hạo Nam nghĩ đến cô một mình ở nước ngoài, liền đau lòng.

Cảm thấy được chính mình không phải đàn ông, vậy mà không cho cô được hạnh phúc.

Cô nằm xuống, mặt hướng vào trong, anh cũng nằm xuống theo, từ phía sau cô ôm chặt cô, loại tư thế này là cô thích nhất, cảm giác cực kỳ an toàn, cực kỳ kiên định.

Đường Hạo Nam nhẹ nhàng mà ngửi hương vị trên tóc cô, hai người từ từ nhắm hai mắt, ôm lấy nhau, đôi bên sượt ấm an ủi lẫn nhau.

"Bà xã..."

"Uh'm..."

"Anh..." Anh đột nhiên cảm thấy kêu hô cô, cô đáp lại, mà anh, muốn nói lại thôi.

Anh yêu em.

Ba chữ kia, anh có cái tư cách gì, thổ lộ với cô.

Yêu cô, tại sao không thể cho cô thứ cô muốn?

Cho nên, nói không nên lời.

"Đừng nói nữa, ngủ đi, cái gì cũng đừng nói nữa, qua đêm nay, nhất định phải giữ một khoảng cách!" Cô vội vã nói, không biết anh muốn nói cái gì, cũng không nghĩ muốn nghe nữa.

Không có hôn môi, không có triền miên, chỉ có cái ôm làm người ta thương tiếc, cô vẫn ngủ không được, anh cũng như vậy.

Còn không có triệt để chia tay, đã lưu luyến không rời rồi.

Rất muốn liền chết đi như thế, cùng nhau Chuyển Thế Luân Hồi, bên nhau cả đời, không có Đồng Y Mộng, không có người thứ ba, chỉ có bọn họ, bắt đầu liền yêu nhau...

...

Đường Hạo Nam tận khuya mới ngủ, sau khi tỉnh lại phát hiện Hạ Nhất Nhiễm không có ở bên cạnh, anh mạnh ngồi dậy, chỉ thấy cô đứng ở bên cạnh tủ quần áo, đang dọn quần áo. Nơi này có quần áo trước kia của cô vẫn không lấy đi.

Nhìn vali, đầu óc Đường Hạo Nam nháy mắt tinh táo, tim cũng càng đau thêm rồi.

Nháy mắt tiếp theo, anh vẫn lại là từ trong tủ đầu giường lấy hộp thuốc, đốt thuốc.

"Không phải nói anh không được hút thuốc nữa à?!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh ngồi ở trên giường, trên người phong trần mệt mỏi, xem ra suy sút lại cuồng dã.

Trong một đêm, râu ria xanh um mọc lên tua tủa.

"Em mặc kệ anh đi!" Anh không vui nói, tính tình cực kỳ thất tha, sắc mặt cũng rất khó xem.

Hạ Nhất Nhiễm cũng là tức giận, xoay người, tốc độ thu dọn nhanh hơn, sau đó nhanh chóng đóng lại vali.

"Em đi đây, anh đừng quên đi tiêm thuốc!"

Nói xong, kéo vali liền đi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Chất vấn đồng y mộng

Anh ngồi ở rên giường, bóng lưng cô đơn tịch tịch, tim, đột nhiên liền đau rồi!

Mỗi đêm, anh gần như không có cảm giác ngủ được, sau cùng ngủ thiếp đi cũng bị các loại mộng hành hạ, trong mộng toàn bộ đều có liên quan đến cô.

Lần đầu tiên gặp mặt, là ở lễ tang, cô ôm đi ảnh của mẹ mình, khóc đến tê tâm liệt phế.

Lúc còn nhỏ, mỗi lần bị mẹ kể đánh, bọn họ sẽ chạy tới bờ sông...

Thương cảm, bắt lức.

Anh không cam lòng, liền buông tay để cô đi như thế, không đánh lòng để cho cô một người ở nước ngoài cô độc sống qua ngày!

Người đàn ông đột nhiên lao xuống giường, hướng cô chạy tới, khi cô còn đang kinh hoàng, thân thể bị anh mạnh ôm lấy.

"Anh... Ừm!" Cô kinh ngạc, thân thể bị anh mạnh chuyển lại, cúi đầu liền ngăn chặn môi cô.

Nụ hôn kịch liệt cuồng dã tràn đầy trời đất rơi xuống, như là cuồng phong bạo vũ, đem cô cuốn sạch.

Bất ngờ không phòng ngự, tìm đập mắt tốc độ, cái nụ hôn mãnh liệt kịch liệt này, cuốn hút cô.

Nhịn không được đáp lại, mang theo lòng tràn đầy không tha cùng thống khổ.

Cô đã trúng độc của anh rất nặng rồi, làm sao có thể chống cự được đây?! Như là bị anh dụ dỗ, cái lưỡi mềm mại của cô không chút nào rứt rề cuốn sạch vào trong miệng anh, cùng của anh, cấu quẩn cùng một chỗ, làm căn quấy động, kịch liệt đòi lấy...

Hai người quên hết tất cả mà hôn.

Không nguyện buông ra đối phương, trầm luân liêu chết triền miên trong đó.

"Ừm...", Lúc buông ra, cô thở hồng hộc, Đường Hạo Nam lập tức ôm cô lên, hướng tới phòng ngủ chạy đi.

"Không muốn!" Bị anh áp ở dưới thân, cô ý thức được muốn xảy ra cái gì, vội vàng phản kháng.

"Anh muốn em! Hạ Nhất Nhiễm! Anh không muốn tha em đi!" Đường Hạo Nam cuồng bạo gầm nhẹ, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt quật cường mà tràn ngập đau thương.

Cô vì những lời này mà ngăn ra, "Tại sao? Ừm..."

Anh lại ngăn chặn môi cô, hung hăng hôn xuống, hai tay ở trên người cô vuốt ve, nháy mắt ham muốn của cô đã bị anh gọi lên rồi.

Cực kỳ quen thuộc, anh đơn giản trên chọc một cái, đụng vào cô liền có thể khuất phục.

Nhưng mà, trong lòng còn có âm thanh muốn cự tuyệt hoan ái cùng anh!

"Không muốn..."

"Cho anh! Anh không cho em đi! Hạ Nhất Nhiễm! Em là vợ của anh! Anh sẽ không rời bỏ em!" Đường Hạo Nam giống điên rồi, lớn tiếng rống, vẻ mặt kiên quyết.

Em là vợ của anh!

Anh luôn luôn có thể dễ dàng khiến cô rung động!

Nhìn anh như vậy, thật giống như đối với cô vạn phần không tha một dạng, tại sao không tha chứ?

Không nở buông tha thân thể của cô, hay vẫn lại là, không nở buông tay cô đây?!

Hai thân thể ăn ý quấn lấy nhau cùng một chỗ, bản năng nguyên thủy nhất của con người thúc giục bọn họ mau chóng dung hợp cùng một chỗ.

Cảm giác cô cũng động tình, tiết tấu của Đường Hạo Nam không khỏi nhanh hơn, vươn tay liền mở đai lưng của cô.

"Đáng chết...!" Vậy mà lại mặc quần bò, anh áo nảo.

Động tác đã man mà thô đem dây lưng mở ra, khăn cấp liền kéo khóa...

Chuông điện thoại di động sát phong cảnh vang lên, ngăn cản hai người đang muốn hoan ái trên giường, Đường Hạo Nam căm tức rủa thầm, Hạ Nhất Nhiễm mạnh kinh tỉnh, chuông điện thoại di động một lần lại một lần vang lên.

Anh không thể không đi nghe.

Là Hứa Thành gọi tới!

Hứa Thành ở trong điện thoại nói, đã đi điều qua lịch sử trò chuyện, Hạ Nhất Nhiễm quả thật đã gọi cú điện thoại kia!

Nói cách khác, cô gọi điện thoại xin giúp đỡ, lại bị Đồng Y Mộng từ chối không nghe, không những thế lịch sử trò chuyện cũng bị xóa bỏ rồi!

Đường Hạo Nam sợ sệt.

Hạ Nhất Nhiễm đã sửa sang lại quần áo, xuống giường, chuẩn bị rời đi.

"Em đứng lại!" Cúp điện thoại, nhìn đến cô lại đi tới, anh đuổi theo.

"Còn có việc gì?" Vừa nãy, thiếu chút nữa lại phạm sai lầm, làm sao mới có thể ngăn được mị lực của anh đây?

Thái độ của cô hơi lạnh rồi.

"Em đừng đi, tạm thời sẽ ở lại chỗ này, nơi này hệ thống bảo vệ không tệ, anh lo lắng người lần trước bắt cóc kia lại vẫn muốn hại em, đã cho người ta đi điều tra!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, không nỡ để cô rời đi, cũng thật lo lắng an nguy của cô, muốn cô ở lại.

Anh cũng đang điều tra?

"Bản thân em cẩn thận một chút thì được rồi, mỗi ngày đều cùng Tô Tiểu Quả như hình với bóng, không có vấn đề." Không chiếm được, chung quy sẽ mất đi, cùng anh lại dây dưa thêm một lần, cô càng sợ chính mình sẽ rơi vào tay gãc.

"Tô Tiểu Quả có thể có thể bảo vệ em được sao?! Nghe lời, ở lại nơi này! Anh không muốn lại xảy ra chuyện gì nữa, đến lúc đó chậm trễ ly hôn!" Biết trong lòng cô nghĩ gì, anh chỉ có thể lấy có này.

Cô ở lại căn hộ, ít nhất sẽ không từ trong tầm mắt của anh mà biến mất.

"Em không thể ở lại chỗ này!"

"Em càng nói, càng giải thích chỉ là chứng minh em không muốn ly hôn! Anh hiện tại có việc muốn ra ngoài, em ở lại chỗ này đi!" Đường Hạo Nam lãnh ngạnh nói, giữ chặt vali của cô, mở ra, đem quần áo bên trong toàn bộ nhét vào trong tủ treo quần áo!

...

Để cho Hạ Nhất Nhiễm buồn bực chính là sau khi Đường Hạo Nam ra ngoài, lúc cô muốn ra ngoài, ngoài cửa căn hộ đang đứng hai người bảo vệ, nói không có Đường Hạo Nam dặn dò, cô không được đi ra ngoài!

Anh là muốn đem cô giam lỏng ở trong này à?

...

Khi Đường Hạo Nam trở lại nhà cũ Đường gia, Đồng Y Mộng đang cùng Lục Uyển Thu ngồi ở trong phòng nói nói cười cười.

"Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng nhìn thấy anh, kích động kêu hô.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt mỉm cười, "Mộng Mộng, theo anh lên lầu, anh có việc hỏi em!"

Cánh tay đã bị Đồng Y Mộng bắt được, cô ta ngửa khuôn mặt đẹp ngọt ngào của mình, mà Đường Hạo Nam lại nghiêm mặt nói.

"Được ạ! Bác gái, chúng con lên lầu trước nha!" Đồng Y Mộng tự nhiên ngọt ngào nói, không quên lễ phép hướng Lục Uyển Thu chào hỏi.

Đường Hạo Nam cũng không biết nên làm sao mở miệng hỏi chuyện lịch sử trò chuyện kia, lúc Đồng Y Mộng nhìn đến ba chữ "Đường phu nhân", cảm giác như thế nào? Có thể hoài nghi quan hệ của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm hay không? Nếu không có hoài nghi, tại sao đem lịch sử cuộc gọi kia xóa sạch?

Cô ta khẳng định hẳn không hoài nghi đi, nếu là hoài nghi, đã sớm chất vấn anh rồi.

Nhưng mà lại tại sao...

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì sao? Nhìn anh có vẻ không yên lòng, có phải đã xảy ra chuyện gì rồi hay không?" Đồng Y Mộng nghi hoặc hỏi.

"Mộng Mộng, đêm đó em đem điện thoại của anh cướp đi, có phải đã từ chối không tiếp qua một cuộc điện thoại hay không?" Vẫn lại là hỏi lên, anh phải xác định Đồng Y Mộng hiện tại có đang hoài nghi hay không!

Trong thư phòng, hai người mặt đối mặt, hai tay Đường Hạo Nam giữ chặt bờ vai cô ta, cúi đầu, nhìn cô ta, thật sự mà nghiêm túc hỏi.

Đồng Y Mộng vẻ mặt xet qua một tia hui quạnh, trong đôi mắt to chứa đựng đau thương. "Anh Hạo Nam... Anh cuối cùng cũng hỏi, em không nghĩ tới anh sẽ chủ động tới hỏi."

Cô ta nhàn nhạt cười nói, hít vào một hơi thật sâu, một vẻ đau thương mà bất lực.

Đường Hạo Nam nhu mảy, nhìn chằm chằm mặt cô ta.

"Là em xóa bỏ, Đường phu nhân là à? Anh Hạo Nam, anh đừng gạt em! Anh có phải đã sớm thay lòng đổi dạ rồi hay không? Không sao đâu, anh nói cho em biết..." Đồng Y Mộng nghẹn ngào hỏi, trong mắt thống khổ, thân thể suy nhược lão đạo, giống như từ thời đều có thể ngã xuống.

Trên miệng cô ta nói không sao đâu, như vậy quả thực khiến người khác nhìn đều vào tan nát cõi lòng rồi.

Anh nếu là nói cho cô ta, Đường phu nhân chính là Hạ Nhất Nhiễm, vậy còn không phải muốn khiến cô ta thương tâm đến chết sao?

Nói đến cùng, chính là bọn họ sai trước.

"Haizz... Đồ ngốc! Em lại suy nghĩ lung tung rồi!" Anh nở nụ cười, ngón cái xoa gương mặt cô ta, cưng chiều nói.

May mắn điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm lúc trước đã bị mất, số di động đó cũng không dùng lại, hiện tại dùng số mới, Đồng Y Mộng sẽ không biết, Đường phu nhân trong danh bạ điện thoại của anh chính là Hạ Nhất Nhiễm.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Anh đều đã đem số trong điện thoại đổi thành Đường phu nhân rồi!" Đồng Y Mộng là chửi chửi khóc, bị thương nói, "Em lúc ấy cực kỳ hoảng loạn, căn bản không dám nghe máy, làm rửa đen rút đầu mà cúp máy, rồi lại vội vàng xóa sạch..." Hốc mắt Đồng Y Mộng đỏ bừng, nước mắt óng ánh trong suốt rơi xuống.

"Vẫn là cảm giác khác trước rồi..."

"Mộng Mộng! Em suy nghĩ nhiều! Kia chẳng qua là..." Đường Hạo Nam chợt dạ lớn tiếng phản bác, nói đến một nửa lại dừng lại, "Kia chẳng qua là một người phụ nữ chơi qua đường, lúc uống rượu chơi trò chơi lưu thành như vậy, nhất thời đã quên xóa thôi. Em đừng nghĩ nhiều!"

Trái lòng tâm giải thích, cảm thấy được chính mình cực kỳ bất lực.

Người phụ nữ chơi qua đường...

Cái hình dung này, để cho Đồng Y Mộng ở trong lòng đặc ý, nếu Hạ Nhất Nhiễm biết anh là hình dung có như thế, có thể thương tâm đến chết hay không?

Anh còn muốn tới chất vấn cô ta?

Là muốn hoài nghi cô ta sao?

Đồng Y Mộng trầm nghĩ, mạnh ôm Đường Hạo Nam vào trong lòng, "Không được gạt em..."

"Anh không lừa em, không lừa em!" Anh thề thốt phủ nhận, phủ nhận rõ ràng như vậy, chợt dạ đến hốt hoảng.

"Em cũng cảm thấy được anh hẳn không phản bội em, cái gì Đường phu nhân, anh đã từng nói, danh hiệu Đường phu nhân vĩnh viễn chỉ thuộc về em..." Đồng Y Mộng khóc nói, giọng điệu bi thương mà lộ ra nũng nịu.

Đường Hạo Nam nhắm hai mắt, cắn chặt răng, âm thầm hít vào.

Anh từng hứa hẹn qua sao?

Tại sao anh đã nhớ không rõ rồi chứ?

Đường phu nhân trong lòng anh, ngoại trừ Hạ Nhất Nhiễm ra không còn ai khác.

...

Đêm đã khuya, Đường Hạo Nam đang ở thư phòng cùng mấy người Hạ Cận Nghiêu mở hội nghị trực tuyến.

"Đêm nay liền đến đây thôi, đều đã muộn lắm rồi!" Đường Hạo Nam bỏ một câu, liền muốn tắt video clip.

"A, vội vã cùng chị dâu ăn ái sao?" Hạ Cận Nghiêu không nghiêm chỉnh cười xấu xa.

Đường Hạo Nam trợn mắt nhìn anh ta.

"Anh, lúc nào lại đem chị dâu mang đến chỗ em chơi đi, em thật nhớ mấy món ăn chị ấy làm rồi!"

Đường Hạo Nam hơi nhu mảy, nhanh chóng tắt đi video clip, anh tựa vào ghế da, trong đầu tất cả đều là những chuyện xảy ra mấy ngày ở Bắc Kinh kia, từng màn...

Cô là cô gái hiền lành, lại rất mạnh mẽ kiên cường, là người phụ nữ anh có thể mang ra ngoài, ở trước mặt các anh em chí cốt khoe khoang đó là vợ mình, khi đó, mấy người bọn họ đều khen ngợi cô rầu ăn rất ngon, trong lòng anh đặc ý biết bao nhiều.

Khóe miệng nhếch lên, chưa sót cười cười.

Bởi vì quan hệ cùng Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ thiết, trước kia đi học ở Bắc Kinh, mấy người Hạ Cận Nghiêu đều đã cho rằng cô là bạn gái anh, mỗi lần cùng cô gọi điện thoại, mấy người bọn họ đều đã ở bên cạnh ồn ào kêu hô chị dâu...

"Anh Hạo Nam..."

Cửa thư phòng đột nhiên mở ra, Đồng Y Mộng nhanh chóng chạy vào, Đường Hạo Nam nhu mĩ, Đồng Y Mộng quần áo choàng tắm liền đứng ở đối diện bàn làm việc, toàn thân sau khi tắm rửa thơm ngát.

"Mộng Mộng, em sao vậy..."

Anh mới vừa hỏi, Đồng Y Mộng thẹn thùng cúi đầu, hai tay bắt đầu cởi ra dây buộc áo choàng tắm, Đường Hạo Nam há hốc mồm.

Vạt áo choàng tắm rộng mở, bên trong là một cái váy ngủ mát mẻ hai dây làm bằng tơ lụa màu tím.

Thân thể cô gái trước mặt trắng nõn, dưới sự hỗ trợ của màu tím dịu dàng, càng thêm mềm mại, thanh thuần, lộ ra xinh đẹp gợi cảm...

Đồng Y Mộng đầu hơi cúi xuống thật sự rất thấp, thẹn thùng đi đến trước mặt Đường Hạo Nam, khăn trương nắm lấy vạt áo ngủ, "Anh Hạo Nam... Em, chúng ta đêm nay... bên nhau... Có được hay không?"

Cô ta nún giọng nói, ngừng đầu, một đôi con ngươi đen nhìn sâu vào trong mắt anh, bên trong toát lên vẻ gợi tình, phảng phất đang hướng anh ám chỉ chuyện nằm đó.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam, anh không muốn sao? Có phải em biến dạng rồi hay không? Đêm đó, chúng ta vốn là muốn..." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đồng Y Mộng đã hồng đến chỗ mang tai, đến vành tai đều là đỏ đậm, thẹn thùng, ngượng ngùng.

Rồi sau đó, lúc Đường Hạo Nam còn đang chìm đắm trong kinh ngạc, cô ta nhào vào trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đương nhiên là muốn để lại đến đêm tân hôn!

Trong thư phòng đèn đuốc sáng trưng, người đàn ông vẫn không nhúc nhích, cứng ngắt ngồi ở trên ghế làm việc bằng da, cô gái nhỏ khoác áo ngủ ngồi ở trên đùi anh, áo ngủ trượt xuống đến phía dưới bả vai, lộ ra hai vai hẹp gầy, dây áo ngủ màu tím mỏng manh treo ở trên vai, cô áo váy ngủ cực thấp, mơ hồ có thể thấy khe rãnh như ẩn như hiện bên trong.

Thân thể của cô ta tuy chưa hoàn toàn khôi phục, tuy vẫn lại là cực kỳ gầy nhưng mà đáng người so với lúc trước nằm bệnh viện muốn đầy dả hơn rất nhiều.

Một đầu tóc già đến tuyền rồi tung mớ ra, hai tay cô ta căng thẳng ôm chặt thân hình to lớn trắng kiện của anh, giữa khuôn mặt đỏ hồng, thẹn thùng sợ hãi nhìn anh.

Đồng Y Mộng rõ ràng cảm giác được thân thể Đường Hạo Nam cứng ngắt, là có cảm giác rồi sao? Hay vẫn lại là đang ghét bỏ cô ta?

Cô ta biết anh cùng Hạ Nhất Nhiễm tối hôm qua ở lại căn hộ kia một đêm..

"Mộng Mộng.." Đường Hạo Nam cuối cùng hoàn hồn lại, bàn tay cứng ngắt đem vật áo ngủ của cô ta kéo lên, đem bả vai trần trụi của cô ta bao bọc kín lại, "Mộng Mộng, đừng quấy nữa, thân thể của em vẫn còn không có hoàn toàn tốt!"

Anh tỉnh táo lại, trầm giọng nói.

Cũng không phải bị Đồng Y Mộng dụ dỗ thất thân, mà là không nghĩ tới Đồng Y Mộng đột nhiên lớn mật như thế.

Cô ta trước kia cực kỳ đơn thuần, cực kỳ thẹn thùng!

Đồng Y Mộng nước mắt rùng rùng nhìn anh, "Em có thể! Bác sĩ nói, khôi phục hết sức tốt! Anh Hạo Nam, trong lòng em là có tiếc nuối, em nhớ rõ chúng ta đêm đó là muốn... Muốn..., tại sao em lại trở thành người thực vật rồi chứ? Em hiện tại muốn bù lại đã từng tiếc nuối kia, đem toàn bộ của em đều dâng giao cho anh."

Cô ta giống như lấy hết dũng khí nói ra, mặt càng thêm hồng, vẫn hồng đến chỗ cổ.

Đường Hạo Nam suy nghĩ không khỏi nhớ về đêm đó.

Ngày đó là sinh nhật Hạ Nhất Nhiễm, anh vốn là chuẩn bị sinh nhật bất ngờ cho cô, nhưng cô không cảm kích, còn nói cùng các bạn trong ký túc xá cùng nhau chúc mừng, lúc ấy anh rất tức giận.

Đêm đó là anh đề xuất cùng với Đồng Y Mộng đi mượn phòng, muốn cho cô ta triệt để trở thành người phụ nữ của anh!

Tại sao cô ý ở gần nơi có tổ chức sinh nhật cùng Đồng Y Mộng xuất hiện?

Ngày thơ ngây muốn chọc tức Hạ Nhất Nhiễm sao?

Đường Hạo Nam hậu tri hậu giác ý thức được những thứ này.

"Mộng Mộng, anh cũng chạy không thoát, sao phải muốn em khi em còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ chứ?" Anh nói xong, đem dây áo ngủ của cô ta buộc chặt, chậm rãi thắt nơ, cài lên.

Anh quả nhiên không chịu tiếp thu cô ta!

Lòng Đồng Y Mộng thất lại.

"Đó là lúc nào? Đêm tân hôn sao?" Cô ta vội vã làm nũng hỏi, trong mắt chờ mong, lòng Đường Hạo Nam níu chặt.

Anh ngậm miệng, cực kỳ không tình nguyện hứa hẹn với cô ta cái gì.

Không hứa hẹn, lại sợ cô ta nghĩ ngờ.

"Anh Hạo Nam... Anh làm sao lại không nói lời nào?" Đồng Y Mộng lòng chưa xốt hời.

"Đương nhiên là muốn để đến đêm tân hôn!" Anh nói xong, nheo nheo đôi má Đồng Y Mộng, "Đừng nghĩ nhiều!"

Đồng Y Mộng kích động ôm lấy anh, "Anh Hạo Nam! Anh thật tốt!"

"Chúng ta đặt Vivian Vương thiết kế áo cưới có được không?" Đồng Y Mộng mặt dán ở trong ngực anh.

Trong lòng cực kì đắc ý, đêm nay cô ta chính là chủ ý câu dẫn Đường Hạo Nam, dẫn anh đồng ý chuyện này.

Cô ta hiểu rất rõ tính cách Đường Hạo Nam, chỉ cần anh không biết sự thật năm đó, như vậy liền nhất định sẽ phụ trách với cô ta!

"Áo cưới do Vivian thiết kế rất khó đặt được, muốn thì phải đặt trước rất lâu..." Không đợi Đường Hạo Nam trả lời, Đồng Y Mộng liền đem lời anh muốn nói chặn lại sít sà.

"Được!" Bọn họ bốn năm trước liền muốn nói đến chuyện kết hôn rồi

"Anh Hạo Nam! Em rất yêu anh!" Đồng Y Mộng kích động nói, ôm cổ của anh, ở trên gương mặt anh nặng nề mà hôn một cái, "Cảm ơn anh, để cho em tin vào tình yêu!"

Cô ta nâng khuôn mặt tuấn tú của anh, hai mắt đầm lệ, cảm tính nói.

Đường Hạo Nam lại ở trong lòng tự chấm chọc nở nụ cười.

Tin tưởng tình yêu...

Đã từng, anh cũng cho rằng, đôi này ngoài Đồng Y Mộng sẽ không cưới ai khác, hiện tại cho dù là trên tinh thần vẫn lại là thân thể sớm đối với cô ta không muốn... Rồi!

Có chút áy náy, đem Đồng Y Mộng ôm lấy, ra khỏi thư phòng.

Đọc theo đường đi, Đồng Y Mộng nói, hôm nào đi chọn áo cưới, anh không lên tiếng, cô ta nói cái gì, anh đều đã lặng im.

Khi Đồng Y Mộng một người ngủ ở trên giường, nghe được tiếng động cơ ô tô quen thuộc, cô ta gắt gao nắm nắm chặt tay thành nắm đấm.

...

Lúc Đường Hạo Nam đến cửa căn hộ, vệ sĩ còn đang ở bên ngoài, lấy cái chìa khóa mở cửa, nhưng không hiểu sao mở thế nào cũng mở không ra, Hạ Nhất Nhiễm khóa trái cửa rồi!

Lập tức gọi điện thoại đi vào.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đã nằm ngủ, chẳng qua, lúc có một người ngủ một mình, vẫn ngủ không sâu, hơi có chút động tĩnh liền giật mình tỉnh giấc, tâm lý thiếu khuyết cảm giác an toàn tạo thành.

"Anh đừng mơ vào được, em sẽ không mở cửa! Còn nữa, anh đem vệ sĩ đuổi đi, không cần hạn chế tự do đi lại của em."

Thái độ của cô làm cho Đường Hạo Nam cực kỳ cảm tức, rất không dễ dàng thoát khỏi Đồng Y Mộng đến tìm cô, cô trả lại cho anh chính là bị nhốt bên ngoài!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng chọc anh tức giận!" Anh không muốn cùng cô âm ỉ, hiện tại rất muốn thấy cô, ở lại chỗ này qua đêm, anh muốn cùng với cô bên nhau!

"Em biết anh muốn tiến vào làm cái gì, Đường Hạo Nam, nếu muốn cắt đứt, liền cắt đứt triệt để, không cần vương vấn không dứt, dây dưa không dứt khoát như vậy được không?" Cô ôn tồn nói, cuộn mình trên giường.

"Anh không muốn cùng em cắt đứt sao?! Anh đã để cho luật sư chuẩn bị thỏa thuận li hôn rồi!"

Thỏa thuận li hôn...

Mấy chữ này, bóp chặt tim Hạ Nhất Nhiễm.

Anh thật sự đang chuẩn bị rồi sao?

"Em đã biết, nhanh làm đi, cũng không muốn cái gì, em sẽ ra đi không cần gì cả." Cô nhẹ giọng nói, giọng điệu nhàn nhạt, chỉ có chính mình hiểu rõ, trong lòng giống như ôm chặt một cây gai, càng ôm càng thêm đau đớn bản thân.

"Em hiện tại để cho anh đi vào!"

"Anh tại sao phải muốn ở nơi này? Em không định mở cửa."

"Hạ Nhất Nhiễm! Đều phải ly hôn, em lại vẫn theo anh ngang ngược cái gì?! Em không phải vẫn yêu anh sao? Yêu anh lại không muốn gặp anh à? Nếu còn không gặp, sau này liền không cơ hội nữa rồi!" Đường Hạo Nam giận, bực tức đá cửa.

Bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa cùng tiếng chuông cảnh báo.

Cô thờ dài, ngồi dậy, xoay người ra ngoài đi mở cửa cho anh.

Nháy mắt khi cửa mở, bóng dáng cao lớn của anh liền từ trong khe cửa chen lịch đi vào, Đường Hạo Nam phát cuồng giống như dã báo, lập tức kéo cô vào trong ngực, "Em vậy mà dám không mở cửa!" Anh tức giận chỉ trích cô.

"Anh hon nửa đêm tới để làm gì? Lại muốn cùng em lên giường sao? Thực xin lỗi, vậy không có khả năng!" Cô cảm thấy được, buổi tối anh chạy tìm đến mình, chính là nghĩ muốn đùa bỡn thân thể cô.

Lần này, Đường Hạo Nam bỗng dừng đem cô buông lỏng ra, gất gao trừng mắt nhìn cô, trong lòng cực kỳ không thẳng bằng.

Buổi tối tại sao anh lại cự tuyệt hoàn ái cùng Đồng Y Mộng?

Không phải là vì thân thể Đồng Y Mộng yếu ớt, mà là vì từ khi trùng phái độc của người trước mặt, người phụ nữ khác đều đã không lọt nổi mắt xanh của anh rồi! Bao gồm cả Đồng Y Mộng!

Anh tìm đến cô, đơn giản là nghĩ muốn cô.

Cô chế giễu, cho rằng anh chỉ là lưu luyến thân thể cô!

"Cho dù là như thế, thì thế nào?! Em cự tuyệt được sao?!" Căm tức phản bác, lập tức ôm cô lên, hướng tới phòng ngủ chạy đi, anh đem cô đặt lên giường lớn, giấy lát, thân thể của anh liền đè ép xuống!

"Anh dừng gặp mặt em nữa!" Cô từ từ nhắm hai mắt, giống như là người lên cơn tâm thần gào rống, Đường Hạo Nam sững sốt, cô là cực kỳ không tình nguyện cùng anh phát sinh quan hệ!

Bỗng dừng buông cô ra, anh xoay người nằm xuống, hai mắt nhìn chằm chằm trần nhà.

Anh cũng có kiểu ngạo cùng tự tôn của mình, không muốn bắt buộc cô.

"Em là cái người phụ nữ dối trá mà! Rõ ràng để ý, lại muốn làm bộ như không cần!" Đường Hạo Nam cắn răng chỉ trích cô, bởi vì sự kiện năm đó.

Anh phải giúp cô tổ chức sinh nhật, cô lại tận lực xa cách!

Cô không để ý tới anh, cũng không muốn biết anh đang chỉ trích cô cái gì, đứng dậy liền muốn xuống giường, cô muốn đi sang phòng khác ngủ!

"Em lần trở về đây cho anh!" Anh lại cô lại, kéo vào trong ngực, ngược lại lật người, đem một chân dài đè nặng hai chân của cô, nhắm mắt.

"Anh buông ra!"

"Ngậm miệng! Đi ngủ! Không cần lại âm ỉ anh!" Anh nghiêm khắc nói, kéo chân móng.

Nhưng quần áo của anh đều còn không có cởi!

Vậy mà chỉ chốc lát sau anh liền ngủ thiếp đi...

Dáng vẻ mệt mỏi.

Cô nhẹ nhàng mà vì anh cởi quần áo, nhẹ nhàng mà ôm anh ngủ, không có tình ngủ, cảm giác kiên định liền ngủ đến mặt trời lên cao.

...

Lần thứ hai tiêm vắc-xin phòng bệnh, Hạ Nhất Nhiễm nhắc nhở anh đi tiêm thuốc, Đường Hạo Nam không chịu đi, muốn cô phải đưa anh đi, cô đành phải đi theo anh.

"Luật sư đã làm xong thỏa thuận ly hôn chưa?"

Mới từ bệnh viện đi ra, lên xe đã là ban đêm, đèn đường rực rỡ mới lên, cô nhìn cảnh vật bên ngoài của sổ xe, nhàn nhạt hỏi.

Về mặt Đường Hạo Nam cương cứng, không hề để ý cô, cô nhàu mày, nghiêng đầu nhìn anh hơi chút sa sầm quay mặt sang nơi khác.

"Nói chuyện với anh đó? Tôi cùng nghĩ xong chưa?" Một ngày không cùng Đường Hạo Nam ly hôn, một ngày cảm thấy được, chính mình giống kẻ trộm, không nỡ buông tay, rất mệt mỏi.

Nhưng mà, đến lúc thật sự ly hôn rồi, khẳng định lại là đau triệt nội tâm!

Biết rõ đau, vẫn không thể không dứt bỏ!

Đường Hạo Nam nghiêng mặt qua, gất gao nhìn chằm chằm mặt cô, bên ngoài đèn nê ông lúc sáng lúc tối hiện lên mặt cô. Dáng vẻ cô lúc này trong mắt anh chính là gấp gáp muốn cùng anh đoạn tuyệt quan hệ, giống như thanh đao đâm thẳng vào trong lòng anh.

Hiện tại là cô muốn ly hôn, anh không nghĩ muốn ly hôn.

Kiểu ngạo tự tôn của người đàn ông bị tổn thương, Đường Hạo Nam dúi tầm mắt, ném cho cô một cái quay mặt lạnh lùng.

Dọc theo đường đi, một chữ cũng chưa nói.

Anh lại ở trước mặt cô bày ra một mặt trầm trầm hiếm thấy.

Xe tại cửa nhà hàng Tây dừng lại, sau khi xuống xe, cô liền muốn chạy, bị anh túm chặt, anh mặc áo khoác dài, toàn thân lạnh lùng, kéo cô đi vào nhà hàng.

"Anh muốn làm gì?! Nghĩ muốn bị Mộng Mộng nhìn đến hay vẫn lại là như thế nào?" Sau khi ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm buồn bực nói.

Đường Hạo Nam không nói được một lời, trong nháy mắt vung tay lên, gọi tới người phục vụ, chọn món.

...

Tiếng đàn vi-ô-lông lững lờ mạn vui vẻ tiếng vang lên, Hạ Nhất Nhiễm buông dao ăn, kinh ngạc nhìn dàn nhạc xuất hiện bên bàn ăn, mỗi một nhạc công đánh đàn đều đã mặc Tây phục màu đen, đeo nơ, bọn họ chìm đắm trong giai điệu duyn đáng từ từ nhắm hai mắt, xúc động đến tấu.

Người phục vụ đẩy xe đẩy tới, trên xe đẩy đặt một bó hoa hồng to.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt...

Chỉ thấy Đường Hạo Nam thân sĩ đứng lên, đi đến bên cạnh xe đẩy, đem bó Hồng Mãn Côi kia cầm lấy, đi đến bên cạnh bàn ăn, "Đường phu nhân, tặng cho em." Anh đứng ở bên người cô, cúi xuống, nhìn cô, nhẹ giọng nói.

Cô ngo ngác nhìn từng đóa hồng tươi đẹp kia, yết hầu di chuyển lên xuống, hốc mắt đỏ hồng

Tại sao đột nhiên muốn đưa hoa hồng cho cô?

Cô nằm mơ vẫn đều không được anh tặng dù chỉ một bông Hồng Mãn Côi.

Đường Hạo Nam hiểu được, cô tại sao ngu ngơ như thế, bởi vì đây là lần đầu tiên trong đời anh tặng hoa hồng cho cô.

"Tại sao?" Cô khàn giọng hỏi, ngẩng đầu nhìn anh.

Anh mỉm cười, ở chỗ ngồi xuống, bó hoa hồng kia nằm ở trên bàn com, cũng không biết là có bao nhiêu đóa.

"Chồng tặng hoa hồng cho vợ mình, cần có lý do sao?" Đường Hạo Nam nhàn nhạt trả lời, làm bộ như tự nhiên cầm lấy dao ăn.

Lúc này, chỗ đối diện phát ra âm thanh bén nhọn, Hạ Nhất Nhiễm không quan tâm lịch sự lễ phép, đẩy ra ghế dựa, nhanh chóng bỏ chạy, Đường Hạo Nam kinh ngạc, đứng dậy liền đuổi theo, chỉ thấy cô đã chạy ra nhà hàng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Muốn Hạ Nhất Nhiễm theo cô ta thử áo cưới

Lúc Đường Hạo Nam đuổi ra tới, Hạ Nhất Nhiễm đã lên một chiếc xe taxi, anh lập tức nhớ kỹ bảng số, vội vàng gọi điện thoại kêu lái xe.

Vốn tưởng rằng cô sẽ cảm động một phen, không nghĩ tới cô lại chạy!

"Tiểu thư, cô tới cùng muốn đi đâu?" Tài xế xe taxi nhìn kính chiếu hậu, thấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi sau xe, tay che miệng đang khóc.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trước mặt người ngoài liền khóc, trong lòng thật sự xấu hổ, theo bản năng giả bộ mỉm cười, "Bác tài, đưa tôi đi bến tàu."

Xe taxi rất nhanh chìm ngập trong dòng xe thật dài.

Lúc tâm trạng không tốt, nơi nghĩ đến đầu tiên chính là nơi này, con sông thật dài, từ Bắc hướng Nam chảy theo dòng. Trong trí nhớ mờ hồ còn nhỏ, mẹ giống như vẫn thường mang cô tới nơi này, bà nói nước sông có thể đem nỗi đau cuốn đi.

Sau này khi đã trưởng thành, đương nhiên sẽ không tin tưởng những lời dỗ ngọt trẻ con như vậy, nhưng mà nơi này giống như đã thành trụ sở bí mật của cô cùng Đường Hạo Nam, mỗi lần cô chạy tới nơi này, anh đều có thể tìm được.

Tại sao còn tặng hoa hồng cho cô, còn nói cái gì vợ chồng!

Đều phải kết thúc, trả lại cho cô những thứ ngon ngọt này làm gì chứ?!

Lúc này đây cô cũng phát hiện, vừa này phản ứng giống như quá kích động, một bó hoa hồng mà thôi, hà tất xúc động, làm chuyện kỳ quái như thế!

Cực kỳ chăm chọc, lúc bọn họ muốn ly hôn anh mới tặng hoa hồng cho cô, giữa tình nhân mới có thể tặng thứ này.

...

Cô quả nhiên ở đây!

Gió Thu thổi trên đê đập vào trên người đàn đàn ông, áo khoát dài của anh bị thổi làm tay áo phất phới, bóng anh đang đứng in dài dưới ánh đèn đường, anh nhìn bóng dáng đang ngồi bên cạnh bến tàu.

Lần này, người rút cuộc bên cạnh cô không phải người khác.

Theo quán tính lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây, nhanh chóng đốt lên.

Hít sâu một cái, đầu óc mới tỉnh táo đôi chút, tức giận cùng mất hứng dồn nén trong ngực bị bóng lưng cô đơn kia của cô đuổi đi!

Giờ phút này đối với cô chỉ còn lại thương tiếc.

Anh muốn tận lực bù lại một chút tiếc nuối, vợ chồng một hồi, cũng chưa từng tặng hoa hồng cho cô, cũng chưa cùng cô lãng mạn dù chỉ một lần.

Anh khẳng định, cô muốn những thứ này.

Từng chút một đi đến gần, mỗi một bước đi, từng đoạn ký ức từ nhỏ đến lớn cùng cô bên nhau đều đã hiện lên ở trong đầu. Cô ở bên anh một thời gian dài, đã thành một loại thói quen, thói quen có cô ở bên, đi theo anh.

Không quen nhìn cô cùng những nam sinh khác gần gũi thân thiết, không quen nhìn cô lạnh nhạt với chính mình, đối với anh có bí mật.

Hiện tại, đã quen việc ôm cô đi ngủ, quen có cô làm com cho anh, nhưng loại thói quen này lập tức phải từ bỏ, anh làm không được!

Có thể kéo dài thêm một ngày liền có nư kéo thêm một ngày, cho dù biết như vậy là không công bằng đối cô.

Hương vị quen thuộc truyền đến, nước nất đã khô cạn, cô vẫn không nhúc nhích, cảm giác anh đã ở bên người ngồi xuống, cô cũng không nhìn anh một cái.

"Anh cứ đẩy đưa kéo dài như thế, còn có mục đích gì? Có phải đi chúc cô vấn đề gì không? Ly hôn gây bất lợi cho anh?" Cô lãnh đạm hỏi, biết rõ còn có hỏi, biết tâm ý của anh, lại cố ý xuyên tạc như thế, để cho anh tức giận, dứt khoát buông tay!

"Anh chính là không muốn ly hôn, không muốn nhìn em chạy đi mất, không muốn em gả cho người đàn ông khác, kêu người đàn ông khác là ông xã, bị người đàn ông khác áp ở dưới thân... Em nói đi, anh như vậy là tại sao?" Đường Hạo Nam ào náo nói, giọng điệu cực kỳ kích động.

Cô liền không cảm giác được anh yêu cô sao?

"Anh đây là ích kỷ, là ham muốn chiếm hữu! Anh muốn giữ em ở bên người, anh đã từng suy xét qua cảm thụ của em chưa?! Anh có thể cảm nhận được cảm giác của người thứ ba sao?!" Cô chưa từng hy vọng xa vời quá, Đường Hạo Nam sẽ yêu chính mình, mà hành vi của anh, ở trong mắt cô cũng chỉ là ích kỷ muốn giữ lấy.

"Em là người vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam anh!"

"Vợ hợp pháp? Em danh chính ngôn thuận sao? Hiện tại anh không phải lại vẫn yêu cầu tất cả mọi người gặt Đồng Y Mộng sao? Em không phải kẻ thứ ba, chẳng lẽ là cô ta? Anh muốn em đuổi cô ta đi sao?!" Cô trừng mắt nhìn anh, giọng càng ngày càng kích động, "Đường Hạo Nam! Anh chính là một tên đàn ông cặn bã!"

"Em hiện tại cảm thấy anh cặn bã, lúc trước, khi đồng ý lên giường cùng anh sao không..."

"Bốp!"

Lời phản bác của anh, bị tiếng tát tay thanh thúy thay thế, lại một lần nữa cô đánh anh!

Đánh xong, hai người đều đã sững sờ.

Lòng bàn tay cô run lên, anh nghiêng mặt, ánh sáng quá mờ, thấy không rõ vẻ mặt của anh.

Tại sao đánh anh, anh nói quả thật không sai, là cô cam tâm tình nguyện cùng anh lên giường, cô nên đánh chính mình mới phải!

Một cây làm chẳng nên non.

Cuối cùng, anh cũng có có động tĩnh, lấy ra điện thoại, không nói một tiếng bấm số.

"Lượt sư Trần, chuẩn bị cho tôi một phần thỏa thuận ly hôn, phí chia tay, 2000 vạn, giữ bí mật với bên ngoài." Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi nói, trong giọng nói không pha bất cứ cảm tình gì, sau khi nói xong liền cúp điện thoại.

"Em không cần phí chia tay!" Thấy anh cúp điện thoại, cô vội vã kích động nói.

"Em không phải nói anh chơi em sao? Đường Hạo Nam anh chơi phụ nữ cho tới bây giờ đều rất hào phóng!" Anh nhìn cô, khỏe miệng chứa đầy nụ cười châm chọc, hai mắt gắt gao oán hận nhìn chăm chăm vào cô, châm chọc nói.

Nếu cảm thấy anh cần bả, anh liền cần bả cho cô xem!

Cái người phụ nữ chết tiệt này!

"Em, vừa nãy là..." Cô cảm giác anh tức giận, không muốn cùng anh trở mặt như vậy, không muốn lại tổn thương đối phương, dù cho chia li, cũng để lại cho đối bên một hồi ức đẹp để đi.

"Em vừa nãy nói không sai, anh là tên cần bả!" Anh rống xong liền đứng dậy, xoay người rời đi, bỏ lại cô một người.

Cô nghe được tiếng động cơ ô tô, thật lâu sau mới đứng lên.

Anh chỉ là đang nói nhảm, nói linh tinh thôi, đừng để ý.

Ở trong lòng tự an ủi chính mình, lập tức đi trên con đường.

Lẽ loi một người đi bộ trên bờ đê, gió lạnh thổi tới, lẽ loi cô độc.

Đã muộn như thế, anh bỏ lại cô, liền cứ thế đi rồi, nơi này căn bản không gọi được xe.

Đi tới không biết bao nhiêu lâu, phía trước cách đó không xa, một chiếc xe quen thuộc đang đậu, để cho cô há hốc mồm, lái xe của Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh xe, lúc cô đi qua vì cô mở cửa xe, mời cô lên xe.

Là không nghĩ tới, anh còn đang tại chỗ chờ cô.

Sau khi lên xe, người đàn ông ngồi ở trong bóng tối không nói được một lời, đáng vẻ rất lạnh lùng.

"Vừa nãy, là em kích động, không nên đánh anh..." Nhẹ giọng kiên trì nói, cùng anh bảo trì khoảng cách rất lớn.

"Mấy năm nay em đã tự mình đánh dùm được ít tiền, không nhất thiết muốn tiền của anh, nếu anh cố ý cho em, vậy em xin nhận." Cô lại nhẹ giọng nói, anh vẫn lại là không nói được một lời, thăm trầm làm cho người ta không dám đến gần.

Cô cũng không nói thêm gì nữa, dọc theo đường đi, anh vẫn trầm mặc.

Áp lực nặng nề đủ cho làm cho người ta thở không nổi, xe về tới bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ.

Xe mới vừa dừng lại, cô lập tức mở cửa xe, nhanh chóng đi xuống rồi.

...

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam mất tích mấy ngày, Hạ Nhất Nhiễm vẫn ở lại căn hộ, lúc ra khỏi cửa, có hai vệ sĩ từ một nơi bí mật gần đó đi theo. Không biết Đường Hạo Nam đi đâu, luật sư cũng không tìm đến cô.

Trái lại là Đồng Y Mộng gọi điện thoại đến, khiến cô cực kỳ bất ngờ.

Đồng Y Mộng hẹn cô ăn cơm trưa.

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng cô ta hoài nghi, liền đồng ý rồi.

"Anh Hạo Nam quán tới quá thật quá nghiêm, quá bá đạo, tôi ra ngoài ăn một bữa cơm, đều phải được anh ấy phê chuẩn!" Đồng Y Mộng vừa ăn vừa đối với Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện oán trách, nói là oán giận, chẳng bằng nói là tỏ ra bọn họ ngọt ngào đầy ân ái đi.

Cô ta trước kia cũng ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Thần thể của cô còn không có hoàn toàn khôi phục, anh ấy đương nhiên muốn thật cẩn thận trông chừng cô thôi." Kiên trì an ủi, cảm thấy chính mình cực kỳ đối trá, Hạ Nhất Nhiễm uống một ngụm nước trắng, gần đây không có khẩu vị gì.

"Tôi đương nhiên biết, anh ấy là quá yêu tôi, nhưng mà, cũng phải cho người ta một chút không gian riêng tư chứ." Đồng Y Mộng ngọt ngào lại ưu thương nói.

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam lo lắng Đồng Y Mộng biết chuyện bọn họ đã kết hôn, cho nên mới dè dặt cẩn thận như thế, tỷ như, nhà ăn hiện tại gần như không người khác.

Vì bảo hộ Đồng Y Mộng, anh cũng là hao phí tâm tư rồi.

"Cô cũng đừng ở trong phúc mà không biết hưởng phúc nữa!"

"Nào cơ, tôi đối với anh ấy cũng rất tốt mà! Cô biết không? Lần trước tôi nhìn thấy trong di động của anh ấy, có lưu một cái tên là Đường phu nhân!" Đồng Y Mộng vừa ăn sủi cào vừa nói, một đôi mắt to vô tội nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện.

Tay Hạ Nhất Nhiễm âm thầm xiết chặt, cũng may đang nắm cái chén, chẳng thể thì lại giống như lần trước thất lễ như vậy rồi.

"Anh ấy vậy mà lại có phụ nữ ở bên ngoài, không những thế ở trong điện thoại còn lưu tên như vậy, lúc ấy tôi là rất khổ sở, nhưng mà tôi lại nhìn xuống, tôi tin tưởng anh ấy hẳn không phản bội tôi!" Đồng Y Mộng nói tiếp, cực kỳ tự nhiên, làm cho người ta không có cách nào hoài nghi.

Mà Hạ Nhất Nhiễm lại chợt dạ hốt hoảng.

"Anh ấy đương nhiên hẳn không phản bội cô!" Cô chợt dạ nói, chẳng qua, cho dù thần thể Đường Hạo Nam phản bội Đồng Y Mộng, trái tim cũng sẽ không đổi?

"Đúng vậy, về sau tôi cũng hỏi anh ấy nha, anh ấy nói, lưu Đường phu nhân người này, chẳng qua là một người phụ nữ chơi qua đường, gặp dịp thì chơi, lúc chơi trò chơi mới lưu thành như thế, chơi đùa mà thôi." Đồng Y Mộng nói tiếp, vẻ mặt tự nhiên.

Trong lòng lại dắc ý vô cùng, thấy sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm có phần trở nên trắng, tâm tình cô ta càng tốt hơn uống một ngụm canh gà.

Người phụ nữ chơi qua đường...

Anh giải thích như thế với cô ta sao?

Chơi đùa mà thôi...

Ngực uất nghẹn đến thở không nổi, cô không ngừng uống nước.

"Nhiễm Nhiễm, cô xảy ra chuyện gì? Sao cứ luôn uống nước, không ăn cái gì hết? Khẩu vị không tốt sao? Sao lại ăn so với tôi còn ít hơn!" Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, vẻ mặt quan tâm.

"Mấy ngày nay khẩu vị không tốt lắm." Cô vội vã nói, cảm thấy ăn canh.

"Anh A Thần đâu? Các người tính lúc nào sẽ kết hôn? Không bằng cùng chúng tôi tổ chức luôn đi!"

"Chúng tôi như vậy vẫn rất tốt, còn không ổn định, trước ổn định rồi lại nói tiếp." Cô vội vã giải thích, Kha Dịch Thần mấy ngày nay cũng không liên hệ với cô, chắc là La Kỳ trở lại đi, cùng cô vĩnh viễn sẽ không có khả năng.

"Anh A Thần con người rất tốt, bây giờ còn là CEO xí nghiệp nước ngoài, hẳn không... Trong lòng cô lại vẫn yêu..."

"Mộng Mộng! Sao có khả năng! Tôi cùng anh ấy vài năm nay không có liên hệ qua, cô đừng nghĩ lung tung!" Cùng với Đồng Y Mộng, thật đúng là hành hạ! Hạ Nhất Nhiễm vội vàng phản bác, giọng có phần nghiêm trọng, có chút tức giận.

Đồng Y Mộng thật có lỗi nhìn cô, "Thực xin lỗi, cô đừng nóng giận mà... Tôi hôn mê vài năm, suy nghĩ vẫn dừng lại ở trước kia, có phần chưa quen được quỹ đạo của mọi người."

Cô ta nhắc tới chuyện hôn mê vài năm, trong lòng Hạ Nhất Nhiễm lại càng không rõ cảm xúc gì.

Lại càng không biết, Đồng Y Mộng chính là đang lợi dụng sự thiện lương cùng lương tri của cô và Đường Hạo Nam.

"Sao có thể chứ!"

"Cô không giận tôi thì tốt rồi! Đúng rồi, anh Hạo Nam đi Âu châu công tác, chúng tôi vốn là buổi chiều hẹn nhà thiết kế áo cưới, cô theo giúp tôi cùng đi có được hay không?" Đồng Y Mộng nhìn nhìn thời gian, cười nhìn cô, làm nũng nói.

Bọn họ đang bắt đầu chuẩn bị hôn lễ rồi sao?

Hạ Nhất Nhiễm cảm ơn phần lớn, Đồng Y Mộng đã đứng lên, đi tới bên người cô, "Cô cũng sở cái gì vậy? Chúng ta năm đó đúng là đã từng ước hẹn, người nào kết hôn trước, người còn lại phải làm phù dâu đó!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Váy cưới trắng không có ý nghĩa

Đồng Y Mộng kéo cô tới cửa hàng áo cưới chính là Hạ cửa hàng của nhà thiết kế Hạ Nhất Nhiễm thích nhất.

Thiết Kế Sư Vivian cùng cô có quen biết, trước kia cửa hàng áo cưới từng mời cô làm cố vấn quan hệ công chúng cho họ.

Hẹn được Vivian Vương rất khó, Đồng Y Mộng có thể hẹn được, khẳng định là nhờ vào quan hệ của Đường Hạo Nam.

Trong cửa hàng áo cưới, ngoại trừ nữ nhân viên ăn mặc thời thượng, nhưng vẫn tạo nên không khí chất lượng cùng kinh nghiệm dày dặn không thấy khách hàng khác.

Vừa đến, còn không có ngồi xuống, Đồng Y Mộng liền kích động lôi kéo Hạ Nhất Nhiễm, đi lựa áo cưới.

Lựa trắng mộng ảo, viền ren gọi cảm, kết thành chiếc áo cưới lộng lẫy nhất, để cho các cô tha thiết ước mơ...

Hạ Nhất Nhiễm cô, cũng không ngoại lệ.

Vẫn còn nhớ rõ ngày đó cùng Đường Hạo Nam "Kết hôn", cô nhận được điện thoại từ trợ lý Hứa Thành của anh, bắt xe đi cực dân chính. Cô lúc ấy có ý mặc một chiếc váy màu đỏ, mà Đường Hạo Nam từ đầu đến chân đều là màu đen nghiêm chỉnh, giống như tham gia lễ tang.

Làm thủ tục, chụp ảnh, lĩnh chứng xong anh bỏ cô lại liền đi, toàn bộ hành trình chỉ nói một câu: Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ để cho cô biết gà cho tôi phải trả giá lớn thế nào!

"Nhiễm Nhiễm, cô xem loại này phong cách như thế nào? Thích hợp với tôi không?" Giọng Đồng Y Mộng ngọt ngào khiến cô hoàn hồn, cô buông dài lụa trắng thuần khiết trong tay ra, nhìn về phía Đồng Y Mộng, khóe miệng theo bản năng cong lên.

"Không tệ, cô trời sinh vốn sinh đẹp, mặc cái dạng gì cũng đều thích hợp!" Cô không phải thánh nhân, làm không được tỉ mỉ vì Đồng Y Mộng tham khảo, thậm chí không nguyện nhiều liếc nhìn cô ta một cái.

Người vợ hợp pháp như cô, vậy mà phải theo vợ tương lai của chồng mình chọn áo cưới!

Chỉ có thánh mẫu mới có thể làm được.

Cô không phải thánh mẫu, trong lòng đã đau đớn đến sắp phát điên, sớm đang nhỏ máu, cũng không thể đứng lý hợp tình ở trước mắt cô gái này tuyên đoạt quyền sở hữu!

Càng không thể cùng cô ta cướp đoạt!

"A...! Cô? Cô lựa được bộ váy ưng ý rồi sao? Nếu không, hôm nay thuận tiện cũng chọn một bộ đi? Tôi cảm thấy được loại váy lụa này có vẻ thích hợp với cô!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, kéo một chiếc áo cưới lụa đem đưa tới.

Lụa lụa...

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng hồi hộp, nghĩ đến vết sẹo xấu xí phía sau, bóng rất khi ấy bị hắt Axit Sunfuric, giống như đang ăn mòn lòng của cô.

Vội vàng lắc đầu, "Tôi liền không cần rồi! Vẫn lại là giúp cô chọn đi!" Cô mỉm cười, giương giọng nói.

May mắn Đường Hạo Nam không có tới, nếu anh ở đây, cô lại phải tro mắt nhìn anh cùng Đồng Y Mộng chọn áo cưới, cô khẳng định sẽ không giải vô được.

Lúc này, Thiết Kế Sư Vivian vừa lúc từ bên ngoài tiến vào.

Là một người phụ nữ cực kỳ giỏi giang, mạnh mẽ, mặc một bộ jumpsuit ngắn, tóc đen rẽ mái dài ngang vai.

"Hạ tổng!" Vivian liếc mắt một cái đã nhận ra Hạ Nhất Nhiễm, ngược lại xem nhẹ vị khách chính là Đồng Y Mộng, cô nhiệt tình đã đi tới, Hạ Nhất Nhiễm lễ phép tiến lên.

"Đã lâu không gặp cô rồi!" Vivian đi đến, dang ra hai tay, cùng Hạ Nhất Nhiễm nhiệt tình ôm ấp chào hỏi.

"Vivian, đã lâu không gặp!" Hạ Nhất Nhiễm lễ phép nói, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng Vivian, hai cô gái buông nhau ra, Đồng Y Mộng cũng sở ở một bên, có phần há hốc mồm, giây lát, khôi phục tự nhiên.

"Thì ra các người quen biết nhau!" Cô ta tiếp lời nói.

"Vivian, đây là bạn tôi, cô ấy hôm nay hẹn cô thiết kế áo cưới."

Vivian nhìn về phía Đồng Y Mộng, như hiểu ra cái gì hướng Hạ Nhất Nhiễm chuyên nghiệp gật đầu, "Tôi biết, Đường tiên sinh đã liên hệ qua với tôi, chúng ta đến phòng khách trò chuyện chứ?"

Nói vậy Đường Hạo Nam đã cùng cô nói trước rồi, Vivian đương nhiên biết Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm là vợ chồng, hiện tại, hai người còn không có ly hôn, liền vì đính hôn Đồng Y Mộng mà chuẩn bị váy cưới rồi...

Việc này quả là chuyện lạ có thật!

Sau khi cùng Đồng Y Mộng trao đổi những yêu cầu cho bộ váy cưới một hồi, Vivian để cho nhân viên công tác đưa Đồng Y Mộng đi lấy số đo, phòng khách chỉ còn lại hai người bọn họ.

"Đường tiên sinh trước đã nói qua với tôi, tôi biết tình huống của các người!" Vivian uống một ngụm trà lại, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, nói khẽ.

"Tôi vừa rồi còn lo lắng cô nói lỡ miệng đó!" Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi cười trả lời, một vẻ cực kỳ không sao cả.

Vivian nhìn cô, "Cô cũng thật rộng lượng, Đường tiên sinh cũng thật là, hiện tại còn không có ly hôn, đã vì đính hôn với người ta mà yêu cầu tôi thiết kế áo cưới, cái đơn đặt hàng này tôi thực không nghĩ muốn nhận!"

"Vivian, cô đừng như vậy, tôi cùng anh ấy đang tiến hành thủ tục ly hôn rồi, chúng tôi vốn chỉ là danh nghĩa, bọn họ vốn dĩ mới đúng là một đôi," Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nhỏ giọng khuyên.

"Cô thật đúng là quá đáng, ủy khuất lớn như vậy đều có thể chịu được!" Vivian nói xong, bỏ tách trà lại xuống. "Hạ tổng, đi với tôi thử một mẫu áo cưới tôi mới vừa thiết kế đi? Tôi cảm thấy được rất phù hợp với khí chất của cô."

"Cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ kinh ngạc, bị Vivian lôi kéo, ra khỏi phòng khách, đi lâu hai.

...

Một màu trắng thuần khiết rủ xuống đến chỗ thắt lưng, kết một vòng ren tuyệt mỹ, trên lớp ren mỏng kết rất nhiều đóa hoa xinh đẹp

Cả chiếc váy cắt may tỉ mỉ, đường cong lưu loát, cao quý lại thuần khiết, hết thảy khí thế.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bộ áo cưới trên người manocanhi, gần như vừa nhìn liền thích, hơn nữa không phải thiết kế lưng trần.

"Như thế nào? Thích không?" Vivian giương giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Thật đẹp, cô tới cùng ở đâu ra nhiều linh cảm như thế!"

"Thích liền thử xem, tôi cảm thấy được khí chất của nó cực kỳ phù hợp cô, đây chính là tác phẩm tôi vừa lòng nhất trong năm nay đó! Cũng chưa công bố ra bên ngoài đâu!" Vivian giương giọng nói.

"Tôi thử làm gì! Lại không muốn kết hôn! Không thử đâu!" Trái tim cô rút từng trận đau đớn, cho dù cực kỳ muốn mặc thử xem, nhưng mà còn có gì ý nghĩa chứ?

Liền cùng bó hoa hồng kia một dạng...

Không ý nghĩa.

Hoa hồng tặng cho người yêu mới có ý nghĩa.

Áo cưới mặc ở trên người cô đầu mới có ý nghĩa.

"Cô liền thử làm người mẫu giúp tôi một lần, ok?" Vivian tiếp tục khuyến, tìm Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh nhón bộ váy cưới kìa.

"Váy tôi thử xem!" Trong lòng có cái gì kích thích liền đồng ý.

Vivian nhiệt tình vì cô mở cửa phòng thay quần áo.

...

Hạ Nhất Nhiễm hình ảnh nhìn chính mình mặc toàn thân áo cưới trắng tinh ở trong tấm gương khổng lồ trước mặt, tim rung động đồng thời cũng chưa xót.

Đây là bộ váy cưới cô từng tha thiết ước mơ, người trong gương, xinh đẹp đến nỗi để cho chính cô cũng không nhận ra chính mình rồi.

Một mái tóc xoắn dài tự nhiên buông rơi, có rơi rụng vài sợi ở trước ngực. Chính mình trong gương, tao nhã, cao quý, đứng đắn...

Vivian gõ cửa đi vào, cẩn thận kiểm tra một chút, "Quá nhiên không lớn không nhỏ, vừa thích!"

"Đúng vậy, mặc vào cũng cực kỳ thoải mái, một chút đều không cảm thấy ngột ngạt khó chịu."

"Thật không? Áo cưới tôi thiết kế, không chỉ đẹp mà còn chút trọng nhất chính là phải thoải mái!" Vivian cực kỳ kiểu ngạo nói.

"Tôi trước thay ra rồi!"

"Đợi một chút, để cho tôi chụp tấm hình đã, không thành vấn đề đi?"

Hạ Nhất Nhiễm gật gật đầu, chỉ thấy Vivian lấy điện thoại ra, kêu cô tạo dáng, Hạ Nhất Nhiễm lộ ra một nụ cười nhàn nhạt pha lẫn ưu thương, hình ảnh tuyệt đẹp đó bị điện thoại ghi lại.

Đồng Y Mộng tìm thật lâu mới tìm được Hạ Nhất Nhiễm, thấy cô cùng Vivian trò chuyện vui vẻ hăng hái đi xuống lầu, trong lòng cô ta cực kỳ ghen ghét.

"Nhiễm Nhiễm, tôi thấy bên này có rất nhiều váy cho phù dâu, cô muốn chọn một cái hay không?" Đồng Y Mộng cười hỏi.

Phù dâu...

Tìm cô làm phù dâu, Đường Hạo Nam đồng ý không?

"Đồng tiểu thư, váy phù dâu khoan hãy chọn, tôi thấy vẫn là trước chờ áo cưới của cô thiết kế xong rồi, mới chọn váy cho phù dâu, mấy chuyện này quan trọng nhất chính là phải hợp." Vivian giúp Hạ Nhất Nhiễm giải vây, làm phụ nữ, có thể cảm nhận được nỗi khổ trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

"Như vậy sao... Quyết định như vậy đi!" Đồng Y Mộng tỏ vẻ ngại thờ nói.

...

Cuối cùng cũng ra khỏi cửa hàng áo cưới, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được chính mình vậy mà vượt qua được một lần hành hạ.

Càng gầy vò hơn chính là, Đồng Y Mộng ở trên xe nhận được điện thoại của Đường Hạo Nam, anh đã trở lại!

Đồng Y Mộng kêu cô theo chân bọn họ cùng đi ăn cơm.

"Mộng Mộng, không cần, buổi tối tôi còn có chuyện, liền không quấy rầy các người ăn ái rồi!"

Trốn anh còn không kịp, sao có thể gặp mặt!

"Sao lại kêu quấy rầy chứ? Ba người chúng ta trước kia thật tốt mà!" Đồng Y Mộng mắt míc nói, "Tôi luôn cảm giác, các người hiện tại khác trước rồi... Có phải chỉ có tôi còn sống trong quá khứ, bốn năm qua đã thay đổi rất nhiều hay không?"

Đồng Y Mộng mắt míc nói.

Nhìn cô ta như vậy, lòng Hạ Nhất Nhiễm tràn đầy áy náy, lắc đầu, vỗ mu bàn tay cô ta, "Cô đừng nghĩ nhiều, chỉ cần anh Hạo Nam vẫn yêu cô là được! Tôi, cũng luôn chúc phúc cho các người!"

Đường Hạo Nam đương nhiên vẫn yêu cô ta, cô ta cực kỳ hạnh phúc mà, vài năm nay, Đường Hạo Nam đối với cô ta vẫn không rời không bỏ.

Cùng cô, chẳng qua chỉ là cảm xúc nhất thời.

Xe tại cửa nhà hàng mới dừng lại, xa xa cô liền thấy được bóng dáng người đàn ông cô đã vài ngày không gặp đang chờ ở cửa.

Tìm thật lại.

"Mộng Mộng, tôi đi trước!" Cô không đi qua, hướng Đồng Y Mộng lớn tiếng nói, Đường Hạo Nam đi về phía bên này, Đồng Y Mộng vội vàng kéo cổ tay cô.

"Nhiễm Nhiễm, đều đã đến đây, cũng đứng đi nữa! Theo chúng tôi cùng ăn đi!" Đồng Y Mộng vẫn đang khách khí khuyến.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu, Đường Hạo Nam đã đi tới, "Anh Hạo Nam! Anh xem Mộng Mộng này, cô ấy lại muốn bảo em đến làm bóng đèn của các người!"

Cô gái bộ tự nhiên nói.

Mặt Đường Hạo Nam không chút thay đổi, nhàn nhạt nhìn cô, biết cô không vừa ý, cũng biết, nhìn anh cùng với Đồng Y Mộng, cô sẽ khổ sở.

"Mộng Mộng, em đừng khuyến cô ấy nữa!" Một tay kéo Đồng Y Mộng vào trong lòng, trầm giọng nói.

"Tại sao chứ? Chẳng lẽ lại ăn bữa tối dưới ánh nến sao?" Đồng Y Mộng vênh môi, buồn bực nói.

Bữa tối ánh nến...

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khổ, nhìn về phía Đường Hạo Nam, "Tôi đi trước, các người từ từ ăn!"

Cô nói xong vội vã rời đi.

Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm bóng lưng cô, lòng đang run rẩy, một cảm giác áy náy cùng đau lòng, hành hạ khắp người anh.

Hạ Nhất Nhiễm một mình đi trên đường, ngẫu nhiên đi ngang qua cửa hàng áo cưới, ngẫu nhiên đi ngang qua cửa hàng trang sức, cô lại vẫn ngây ngốc mơ hồ đi vào cửa hàng trang sức, nhìn nhẫn kim cương.

Thử cũng không thử, càng không mua.

Mấy ngày nay vẫn không có khẩu vị gì, đi ngang qua một quán ăn bên đường ngồi được hương vị dầu mỡ, buồn nôn muốn ói, trái lại rất muốn ăn cay, nhìn đến một quán lẩu cay, không chút suy nghĩ liền đi vào ăn. ~

Cho rất nhiều cay ớt, đậm chua, bị cay đến nước mắt chảy ròng ròng, cũng rất đã nghiền.

Cuối cùng phản không rõ là bị cay hay vẫn lại là thương tâm mà rơi lệ rồi.

Giao an toàn về tới căn hộ của anh, vào phòng liền đi lục lọi, từ một cái hộp nhỏ hai ngăn dưới gầm tủ tìm được cuốn sổ nhỏ màu đỏ kia...

Vật này là thứ duy nhất có thể chứng minh, cô vẫn lại là vợ của Đường Hạo Nam.

Cô ngồi dựa vào bên cạnh tủ quần áo, nắm chặt quyển sổ nhỏ màu đỏ kia trong tay, nhìn mấy chữ thiếp vàng trên bìa quyển sổ, tâm mắt dần dần mơ hồ rồi...

Qua vài ngày nữa là có thể dùng đến rồi.

Cô cười khổ, mở ra cố gắng nhớ kỹ mỗi một chữ trên đó, rồi mới mở ra trang thứ hai, nhìn ảnh chụp trên đó...

Chương 78: Chì không phải là mang thai chứ?

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trên ảnh chụp hình chữ nhật , người con gái mặc váy liền thân không có tay màu đỏ, một đầu tóc dài đen tuyền, mặt mỉm cười, khuôn mặt ngây ngô. Người đàn ông ở bên cạnh, mặt không chút thay đổi, toàn thân mặc đỏ, đến áo sơmi đều là màu đen, sắc mặt sa sầm, vẻ mặt không vui.

Khi đó anh vừa phải đổi mặt chuyện Đồng Y Mộng bị tai nạn trở thành người sống sống thực vật, lại bị bức bách cười "Tội nhân" là cô, anh lúc ấy là hận cô thấu xương.

Cô gái mỉm cười nhìn như đẹp ngọt ngào nhưng bên trong lại lộ ra nhàn nhạt đau thương.

Mấy năm qua, lần đầu tiên thật sự mơ ra giấy chứng nhận kết hôn xem như vậy. Vẫn luôn bị giấu đi, xem ra vẫn còn mới tinh.

Ngón tay mảnh khảnh xoa ảnh chụp, nhẹ nhàng mà quyến luyến vuốt ve. Nghĩ đến hiện tại anh cùng Đồng Y Mộng đang ở cùng ăn bữa tối dưới ánh nến, phút chốc cô tự giấu nở nụ cười.

Anh đối với Đồng Y Mộng giải thích, cái "Đường phu nhân" là người phụ nữ chơi qua đường, không phải sao? Gặp dịp thì chơi.

Thờ phào nhẹ nhõm.

Tương lai vào một ngày đẹp trời nào đó, Đường Hạo Nam anh có thể đột nhiên nhớ tới em, có thể nhớ lại từng kỷ niệm của chúng ta như vậy hay không?

Cô ngửa đầu, nước mắt lại tuông rơi, vừa vụn rơi vào mở lên trên giấy chứng nhận kết hôn. . .

"ọe. . ." Đột nhiên cảm thấy khó chịu, khiến cô buồn nôn nghĩ muốn ói, vội vàng chặt vật bỏ đây, hướng về phía buồng vệ sinh.

Cô ghé vào bồn rửa mặt, nghĩ muốn nôn nhưng lại nôn không ra, dùng tay móc họng, mới đem toàn bộ những thứ đồ ăn linh tinh ban tối ới ra.

Nôn hết thức ăn trong bụng mới thoải mái hơn chút, ngẩng đầu, nhìn bản thân trong gương, khuôn mặt tái nhợt, hốc mắt phồng hông, mái tóc rũ rượi cực kì xem thường chính mình.

"Hạ Nhất Nhiễm, mày có thể tỉnh táo lại chút không? !" Vì một người đàn ông bạc tình, đem chính mình biến thành bộ dạng người không giống người, quý không giống quý, thân thể đều phải suy sụp rồi !

Sau này sang nước Pháp, nhất định phải lần nữa bắt đầu, không thể lại suy sụp như thế rồi.

...

Bàn ăn gần cửa sổ, bên ngoài là cảnh đêm ánh sáng mờ lờ rờ, dưới ánh nến lay động, người đàn ông không yên lòng cắt bỏ bớt tét.

Đồng Y Mộng nhìn anh cắt cắt bỏ bớt tét, phóng vào trong miệng, bít môi, "Anh Hạo Nam . . ."

Lâm nùng kêu hô, gương mặt nhìn anh, Đường Hạo Nam nhũu mày, "Xây ra chuyện gì?"

Ôn nhu hỏi, Đồng Y Mộng cúi đầu, nhìn bỏ bớt tét trước mặt mình, "Anh quên rồi sao, trước kia bỏ bớt tét, anh đều phải đem phần ăn của chính mình cắt xong rồi đem đổi cho em."

Đồng Y Mộng về mặt mặt mác nói.

Đường Hạo Nam lúc này mới nhớ lại, trước kia quả thật như vậy.

Lại còn nhớ rõ lần đầu tiên mang Đồng Y Mộng ăn cơm Tây, cô ta cực kỳ thăng thần nổi không biết dùng dao nĩa, anh lúc ấy cực kỳ kinh ngạc, nhưng mà, vô cùng thường thức sự thăng thần, không điệu bộ đó của cô.

Về sau mỗi lần ăn bỏ bớt tét, đều là anh vì cô ta cắt.

Cô ta không đề cập tới, anh trái lại đã quên.

Hơn bốn năm, rất nhiều chuyện mơ hồ, rất nhiều cảm giác cũng nhạt lại rồi.

Đường Hạo Nam mỉm cười, động tác tạo nhà lưu loát đem bỏ bớt tất cả thành khối nhỏ, rồi mới cùng Đồng Y Mộng trao đổi.

Đồng Y Mộng về mặt hạnh phúc nhìn anh, lúc cười hai mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm.

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì à? Sao lại thất thần nhìn em?" Đồng Y Mộng nhìn ra được Đường Hạo Nam không yên lòng, cho dù ở bên cô ta, trong lòng cũng nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đi?

Hạ Nhất Nhiễm này, thật đúng là âm hồn không tiêu tan!

"Mộng Mộng, em sau này có tính toán gì?" Đồng Y Mộng vẫn đang cực kỳ ý lại anh, cực kỳ yêu anh, trái lại anh hi vọng cô ta không yêu anh nữa. . .

Khi một người coi tình yêu đối với một người trở thành trách nhiệm, cho dù đôi phương có yêu, đều có cảm giác thờ không nổi.

"Đương nhiên là tiếp tục cố gắng dưỡng tốt thân thể, làm cô dâu xinh đẹp của anh Hạo Nam rồi!" Đồng Y Mộng về mặt hạnh phúc cười nói, một vẻ tất nhiên là vậy.

Đường Hạo Nam nghe vậy lòng lại chùng xuống, bỏ dao nĩa xuống, bung ly rượu lên, một ngụm uống hết nửa ly rượu đỏ, tiếp theo lại rót một ly.

"Mộng Mộng, anh là nói tương lai, liên quan đến quyết định tương lai sau này của em, em nên kiên cường độc lập chút, nếu như có một ngày, anh rời khỏi em. . ." Đường Hạo Nam nói đến đó lại không tiếp tục nói hết.

"Bốp!" Đũa ăn trong tay Đồng Y Mộng rơi xuống cái đĩa,

phát ra âm thanh chói tai, cô ta ngơ ngác nhìn Đường Hạo Nam, trên môi vẫn còn dính tương bỏ bớt hết.

Đường Hạo Nam cũng biết, vừa rồi có phần nóng nảy, nhìn về mặt Đồng Y Mộng bối rối thất thần, anh có phần áy náy, trong lòng vậy mà rất muốn cùng cô tachia tay. . .

"Anh Hạo Nam. . . Anh không muốn em sao?" Đồng Y Mộng thì thảo hồi, lập tức đứng lên, kéo ra ghế dựa liền muốn chạy, Đường Hạo Nam lập tức đứng dậy, vội vã tiến lên, lôi cô ta ở tại.

"Mộng Mộng! Anh không phải không cần em!" Sợ cô ta chịu không nổi kích thích lại xảy ra chuyện, anh ảo não nói, Đồng Y Mộng lòng chưa xót nhào vào trong lòng anh, ôm chặt lấy anh, thất thanh khóc rống lên.

"Anh Hạo Nam, anh không cần làm em sợ. . . Anh nếu là không cần em. . . Em còn không bằng lúc trước trực tiếp chết đi. . . Em tại sao vẫn còn đã tỉnh lại chứ?" Đồng Y Mộng vừa khóc khóc thút thít vừa nói, thân thể đang run run, âm thanh khàn khàn vô cùng.

Đường Hạo Nam vỗ lưng trấn an cô ta, cắn chặt răng, về mặt bất đắc dĩ cùng phiến muộn.

"Mộng Mộng, anh vừa mới không phải có ý này! Em đừng khóc nữa!" Lôi cô ta trở lại chỗ ngồi, nhỏ giọng an ủi, đồ dành cô ta rất lâu, Đồng Y Mộng mới bình tĩnh trở lại.

. . .

Trong mơ màng, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác có người từ phía sau ôm lấy chính mình, cô mệt chết đi, cực kỳ mệt, mệt đến nỗi mắt không mở ra được, ôm ấp cực kỳ ấm áp, một cái chân to ấm áp vuốt ve đôi chân lạnh lẽo của chính mình, cánh tay hữu lực ôm lấy vòng eo của cô, sau lưng ấm áp dán trong ngực.

Cực kỳ ấm áp, cô ngủ được càng kiên định rồi. . .

Thời tiết còn không có lạnh, mà hai chân cô đã lạnh như vậy, Đường Hạo Nam gát gao ôm chặt người trong lòng.

Thân thể của bọn họ là phù hợp như vậy, lúc anh từ phía sau ôm lấy cô, hai cổ thân thể vừa dán sát cùng một chỗ.

Giống như trời sinh liền là một thể, phù hợp như vậy.

Môi mỏng khẽ hôn đỉnh đầu cô, tình tề người hương vị nhàn nhạt thuộc về cô.

Dần dần anh cũng bình yên đi vào giấc ngủ.

Hạ Nhất Nhiệm là bị đối tình, sau khi tỉnh lại phát hiện chính mình bị Đường Hạo Nam ôm, trong lòng căng lên, anh lại đây để làm gì? !

Cực kì tức giận, mà còn cảm thấy được đau xót nhiều hơn!

Mở đèn bàn, ý đồ đẩy anh ra, nhưng cánh tay của anh lại vẫn gát gao ôm cô, "Anh buông ra!"

"Nhiệm Nhiệm. . . Đừng đi. . . Bả xã. . ." Người đàn ông nói mê, theo thói quen còn cô càng thêm chặt.

Cổ họng Hạ Nhất Nhiệm nghẹn đến thở không nổi, cứng rần, ngọt ngọt đến phát đau.

"Đường Hạo Nam!" Cực tuyệt cảm động, cô lớn tiếng địa uống, hần mới đã tỉnh lại, "Xảy ra chuyện gì? !"

"Người đem ta buông ra!" Hạ Nhất Nhiệm tức giận quát, trừng mắt nhìn cánh tay sắt chặt che ôm lấy cô.

Đường Hạo Nam lúc này mới buông cô ra, cô lập tức bỏ dậy, xuống giường.

Anh cũng lập tức ngồi dậy, "Anh đi đâu?"

Cô mặc váy ngủ dài, bước nhanh đi ra phòng ngủ, anh vội vã đuổi theo, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiệm đi phòng bếp.

"Em đói bụng?" Thấy cô mờ ra tù lạnh, giống như đang tìm đồ ăn, anh nhẹ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiệm không nói

được một lời, dáng vẻ rất lạnh đạm.

"Hôm nay Mộng Mộng không nói cho anh biết là hẹn em đi. . ." Đường Hạo Nam đến gần, đối với cô giải thích, nếu anh biết, nhất định sẽ ngăn cản Đông Y Mộng.

Hạ Nhất Nhiệm vẫn lại là không nói lời nào, cảm hai quả trứng gà, mở bếp gas, thả ra cái chảo. Buổi tối ăn gì đó toàn bỏ ới ra, cô hiện tại rất đói.

"Vivian cho em. . ."

"Đường Hạo Nam! Tôi không nghĩ muốn nói chuyện với anh, mời anh đừng phiền tôi! Thỏa thuận li hôn tới cùng nghĩ xong chưa? ! Tôi cùng thì lúc nào đi làm thủ tục? !" Cô nhìn anh, tỉnh tỉnh cực kỳ nóng nảy, thật sự là chịu đủ rồi, không nghĩ muốn lại níu kéo thêm nữa!

"Em liên vội vả muốn cùng anh ly hôn như thế? !"

Đường Hạo Nam cũng giận, anh còn đang suy nghĩ phải làm sao giải quyết Đông Y Mộng bên kia, mà Hạ Nhất Nhiệm, cô lại cố ý muốn ly hôn.

"Đúng! Tôi gấp! Tôi chỉ mong sao lập tức thoát khỏi anh!" Tên khốn anh vẫn lại là chưa từng đứng ở vị trí của cô suy xét, cũng thật không rõ, anh tại sao vẫn còn níu kéo.

Nếu không có phần đi chúc kia ràng buộc!

Đường Hạo Nam rất không là cảm xúc nhìn cô, khoe miệng hiện lên cười châm chọc, "Em càng muốn thoát khỏi anh, anh càng nắm lấy em không buông!"

Dứt lời, ra khỏi phòng bếp.

Hạ Nhất Nhiệm đứng ở kia, cười khô khan rằng!

Khí cô bưng hai cái trứng ộp lép đi ra ngoài, Đường Hạo Nam đang rót nước uống.

Cô ngồi xuống, không quản anh, trái lại tự ăn, mới vừa ngửi được mùi dầu mỡ liền muốn no rồi, mới vừa ăn một miếng, cảm giác buồn nôn lại tới nữa!

Có Đường Hạo Nam ở đây, cô chịu đựng đem cảm giác buồn nôn nén lại.

Đúng là lại vẫn rất đói.

Đường Hạo Nam thấy cô ăn một miếng liền phun vào thùng rác, không ăn nữa, có phần buồn bực.

"Em tại sao lại không ăn?" Nhị không được quan tâm mà hỏi rồi.

"Không liên quan tới anh." Cô nhàn nhạt nói, lại đi phòng bếp, trong tủ lạnh thật sự không có gì để ăn, chỉ có sữa.

"Oe. . ." Còn không có uống, nghĩ thấy sữa mùi, liền buồn nôn, phát ra thanh âm rất lớn.

Lúc Đường Hạo Nam chạy vào, cô đã ghé vào bên cạnh bồn rửa chén, móc họng, một vẻ nghĩ muốn nôn lại nôn không ra, sợ tới mức anh có phần không biết làm sao.

"Anh tới cùng xảy ra chuyện gì? !" Đi tới, buồn bực hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là không để ý tới anh, cô cũng không biết chính mình xảy ra chuyện gì.

Hai ngày nay khẩu vị không tốt, không biết có phải viêm dạ dày tái phát rồi hay không. Buổi tối ăn nhiều đồ cay như vậy, có lẽ là kích thích đến dạ dày rồi.

Đường Hạo Nam cũng biết cô trước kia dạ dày không tốt, thấy cô không nói lời nào, anh ra ngoài rót cho cô ly nước ấm.

"Có phải bệnh bao tử tái phát không? Anh biện tại mang em đi bệnh viện!"

"Không liên quan đến anh, anh mặc kệ tôi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, đi phòng khách, đem cửa phòng khóa trái rồi.

...
CẬP NHẬT SẴN NHẬT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TUINSYL

Hạ Nhất Nhiễm ngày hôm sau tỉnh lại, Đường Hạo Nam

đã không thấy nữa, trên bàn cơm bày bữa sáng nóng hôi hổi, đều là từ bên ngoài mua tới về, xem ra thanh đạm ngon miệng, còn có cháo thịt nạc trứng bác thảo mà cô thích.

Lần này không có buồn nôn nữa, ăn thật nhiên.

Cảm giác Đường Hạo Nam đối với cô ít nhiều là có điểm ấy này, để ý.

Lương tri đang nổi loạn đi, cùng tình cảm không quan hệ.

Cô đi tiệm bánh ngọt, đã cùng Tô Tiểu Quả bàn xong, chờ sau khi cô đi rồi, toàn bộ cửa hàng này cho Tô Tiểu Quả.

Người giúp việc ở Đường gia đến mua bánh ngọt, nói là Đồng Y Mộng muốn ăn, chọn một phần bánh phô mai, Hạ Nhất Nhiễm tự mình đóng gói.

"Muốn ăn bánh phô mai chỗ nào không có chứ? Cần phải tới tận chỗ này!"

"Tiểu Quả! Em nói lời này đúng là một chút Logic đều không có nha!" Hạ Nhất Nhiễm xem thường cô.

"Nếu Đồng Y Mộng không có mắt trí nhớ, cô ta liền biết quan hệ của chị cùng Đường Hạo Nam thì sao? Vậy hiện tại cô ta làm toàn bộ những chuyện này không phải đều là cố ý à? !" Tô Tiểu Quả liú liú phần bác, Hạ Nhất Nhiễm nhíu mày, cảm giác buồn nôn kia lại tới nữa, che miệng chạy tới sau bếp.

Tô Tiểu Quả thấy Hạ Nhất Nhiễm buồn nôn, nhíu mày, khoanh tay trước ngực đứng ở cửa bếp, "Tình yêu của em, chị hẳn không là mang thai đi?"

CẬP NHẬT SẴN NHẬT TẠI
WWW.WATTPAD.COM/USER/TUINSYL

BẢN CHỮ SẼ ĐƯỢC CẬP NHẬT SAU KHI CÓ CHƯƠNG MỚI!! DẠO NÀY CÁC WEB KHỎ TRONG CHUYỆN CÓ CÁNH NỒNG LẮM VỚI CÁ TUI CÙNG LƯỜI NÊN TẠM THỜI KO VIẾT THÊM, MN TỰ TƯỞNG TƯỢNG ĐI NHA =))
CÓ GIỜ SAU NÀY CẬP NHẬT SAU CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ ^_^

Thứ 7 máu chảy về tâm~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 79: Kết quả thử thai, hai vạch

Hạ Nhất Nhiễm sưng sốt, nước còn đang chảy róc rách, Tô Tiểu Quả đứng ở cửa bếp, cũng bởi vì lời của chính mình mà sưng sốt.

"Tiểu Quả, em nói bậy cái gì." Phản ứng đầu tiên của Hạ Nhất Nhiễm chính là, không có khả năng, lòng lại đang hốt hoảng.

"Em cũng không nói bậy nha, phim truyền hình, trong tiểu thuyết không phải đều diễn như thế mà! Nếu không chính là bệnh bao tử tái phát, chị khẩn trương đi bệnh viện kiểm tra thử xem!" Tô Tiểu Quả vào cửa, vẫn lại là cảm thấy được khả năng mang thai lớn một chút, chẳng qua, Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam sắp phải ly hôn, không có loại chuyện cầu huyết như vậy đi?

Hạ Nhất Nhiễm vẫn có phần lo mờ, đầu óc trống rỗng, súc miệng xong, trước ra khỏi phòng bếp, kéo cái ghế dựa ngồi xuống, vào thời gian này, cửa hàng đồ ngọt không khách đến.

Cô lấy điện thoại ra, kiểm tra ghi chép, có cái thói quen tốt đẹp chính là mỗi lần đều đã đem kỷ kính nguyệt lần trước ghi lại.

"Tình yêu của em, chị trước đừng hoảng hốt, cần thận nghĩ lại, nguyên nhân nào dẫn đến chuyện này." Tô Tiểu Quả ở đối diện cô ngồi xuống, thấy sắc mặt cô không tốt lắm, vội vàng an ủi.

nếu thực sự mang thai thì phải làm sao?

Cô cùng Đường Hạo Nam người kia cuối cùng cũng phải ly hôn, nếu Đường Hạo Nam biết, có thể vì đứa nhỏ mà không li hôn không?

Tô Tiểu Quả bình tĩnh suy nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thời gian của kỳ kinh nguyệt lần trước, mới ý thức được, tháng này đã trễ hơn hai tuần rồi..

Trong khoảng thời gian này chuyện đã xảy ra quá nhiều, nhất thời lo là những thứ vụn vặt này rồi.

Nếu thật sự mang thai thì sao đây?

"Tiểu Quả... Chỉ cảm thấy được sẽ không trùng hợp như vậy đâu, em trước đừng ồn ào..." Để điện thoại di động xuống, sắc mặt của cô đã trở nên trắng bệch, ánh mắt lóe ra, đáng vẻ tâm hoảng ý loạn.

"Hừ em chỗ nào ồn ào chứ, yên tâm đi! Nếu thực mang thai, em với chị cùng nuôi tiểu bảo bảo!" Tô Tiểu Quả nghĩa khí nói, lại vẫn ngay thẳng vỗ vỗ ngực chính mình.

Hạ Nhất Nhiễm cảm kích nở nụ cười, trong đầu không khỏi liên hiện lên khuôn mặt Đường Hạo Nam, trong lòng một trận chua xót, "Trở về, mua que thử thai thử xem..."

Không yên nói, nếu thực mang thai, muốn nói cho Đường Hạo Nam hay không? Có thể ảnh hưởng đến chuyện ly hôn hay không?

...

"A!"

Phòng khách rộng lớn ở Đường gia, Đồng Y Mộng đang ngồi ăn bánh ngọt, đột nhiên thét chói tai.

"Mộng Mộng, xảy ra chuyện gì, đây là?!" Lục Uyển Thu đi tới, quan tâm hỏi.

"Bác gái, một cọng tóc thật dài..." Đồng Y Mộng vẻ mặt đáng thương, nhìn Lục Uyển Thu, trong tay lại vẫn cầm cái thìa bằng bạc.

Lục Uyển Thu đeo kính lão, nhìn kỹ bánh ngọt, quả thực ở trong bánh ngọt chôn một cọng tóc dài thật dài, nháy mắt buồn nôn chịu không nổi.

"Vú Ngô!" Lục Uyển Thu lớn tiếng kêu, vú Ngô đang dọn dẹp vệ sinh vội vã chạy tới, "Phu nhân, xảy ra chuyện gì sao?"

"Bánh ngọt này là mua ở đâu?!" Lục Uyển Thu tức giận chất vấn, Đồng Y Mộng nhũn nhũn, "Bác gái..."

"Là cửa hàng do Đồng tiểu thư yêu cầu, đường đông Giải Phóng cửa hàng 'ngẩng rể chuyện xưa', còn là cửa hàng do thiếu... Do Hạ tiểu thư mới!" Vú Ngô thiếu chút nữa nói lỡ miệng.

"Bác gái, là con kêu vú Ngô đi tiệm bánh ngọt của Nhiễm Nhiễm mua... Cái này nên là chỉ là... Thôi, vú Ngô, lấy đi đồ thì tốt rồi!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, một vẻ sợ Lục Uyển Thu trách tội Hạ Nhất Nhiễm.

"Con là nói cửa hàng do Hạ Nhất Nhiễm mới?!" Lục Uyển Thu cực kỳ kích động hỏi, nhìn Đồng Y Mộng, cô ta gật đầu, "Mộng Mộng à, sao con lại đơn thuần như thế!"

Lục Uyển Thu vội vàng nói.

"Bác gái, xảy ra chuyện gì?" Đồng Y Mộng cau mày, vẻ mặt nghi hoặc.

"Hạ Nhất Nhiễm là khẳng định là cố ý!" Lục Uyển Thu tức giận nói, vẻ mặt căm giận, cảm thấy được là Hạ Nhất Nhiễm cố ý trả thù Đồng Y Mộng.

"Bác gái, người đang nói cái gì vậy, Nhiễm Nhiễm sao có khả năng cố ý?!" Đồng Y Mộng vội vàng giúp Hạ Nhất Nhiễm nói tốt, Lục Uyển Thu còn muốn nói cái gì, ý thức được không thể để cho Đồng Y Mộng hoài nghi, vẻ mặt rất không tình nguyện nói tránh đi rồi.

Đường Hạo Nam lúc xế chiều bị một cuộc điện thoại của Lục Uyển Thu kêu trở về trong nhà, Đồng Y Mộng tiêu chảy rồi!

"Mộng Mộng đâu?"

"Ồ trên lầu nghỉ ngơi rồi! Đường Hạo Nam, con xem chuyện tốt Hạ Nhất Nhiễm làm là đi! Ở trong bánh ngọt lộng cọng tóc tía, phòng chừng a, kia bánh ngọt không chừng cái gì làm a! Chẳng thể thì mộng mộng hảo hảo, sao vậy liền ăn của nàng bánh ngọt tiêu chảy rồi hả?! Như vậy tiếp xuống, còn phải đưa bệnh viện đi!"

Lục Uyển Thu thấy Đường Hạo Nam, đổ ập xuống địa đã nói vừa thông suốt, hần trong lúc này không phản ứng kịp, hỏi Ngô mụ, mới hiểu được sao vậy một sự việc.

"Sao vậy khả năng?! Nàng hần không như thế làm!" Gặp mẫu thân như thế hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam tức giận địa phản bác, Hạ Nhất Nhiễm sao vậy khả năng cố ý hại Đồng Y Mộng!

"Không thể nào? Đường Hạo Nam, ta xem người là bị ma quỷ ám ảnh rồi! Nàng đúng là người chính quy thể tử, hiện tại mộng mộng tại nhà chúng ta, nàng có thể không ghen tị? Không hận? Kia mới là lạ! Trừ phi nàng là thánh mẫu! Người cũng đứng bị của nàng biểu hiện giả dối mẽ hoặc rồi!" Lục Uyển Thu tức giận địa nói.

"Mẹ, ta liền không rõ, nàng tôi cùng kia đắc tội người rồi hả?!" Đường Hạo Nam vì Hạ Nhất Nhiễm bênh vực kẻ yếu.

Lục Uyển Thu sắc mặt khẽ biến thành biến, Đường Hạo Nam đã lên lầu đi.

Đồng Y Mộng tiêu chảy kéo được lại kịp, Đường Hạo Nam đứng lúc đưa nàng đi bệnh viện, cấp tính đi tã, thấy thuốc hoài nghi là ngộ độc thức ăn.

Nàng thể chất vốn là yếu, lần này, cơ hồ bị lăn qua lăn lại cái gậy chết, nằm ở giường bệnh. Thương tại treo thủy, hấp hối bộ dáng, thật sự thương cảm.

...

Hạ Nhất Nhiễm cầu Tô Tiểu Quả cho nàng mua que thử thai, Đường Hạo Nam bảo tiểu em đang tại phụ cận, nàng bây giờ còn không nghĩ muốn mở rộng.

Trong điểm buổi tối nhân nhiều một ít, phần lớn là phụ cận trường học đích tình bạn, có đôi khi gọi ly trà sữa, một phần bánh ngọt, có thể ngồi thật lâu, anh anh em em, như keo như sơn, làm cho người ta hâm mộ.

Cô bận rộn đến 9 giờ rưỡi mới cùng Tô Tiểu Quả tan tâm.

"Đêm nay chị thực sự không đi nhà em sao?" Tô Tiểu Quả biết cô buổi tối trở về khẳng định sẽ thử thai, cảm giác có người ở bên người cùng cô, sẽ tốt hơn một chút, nhưng cô lại không chịu.

"Không đi, em đi đường cẩn thận." Hạ Nhất Nhiễm xem ra cực kỳ bình tĩnh.

"Nếu thực mang thai, chị không cần hoảng loạn, không cái gì ghê gớm!" Tô Tiểu Quả lạc quan an ủi cô.

Hạ Nhất Nhiễm cũng cười, "Chị hoảng cái gì chứ, em trước giúp chị giữ bí mật là được!"

Tô Tiểu Quả ngồi tàu điện trở về nhà rồi, cô đi bãi đỗ xe, chính mình lái xe trở về căn hộ.

...

Vừa đến căn hộ, liền đi phòng ngủ, từ trong túi xách lấy ra que thử thai, Tô Tiểu Quả mua hai hộp, nói là thử nước tiểu vào buổi sáng càng chuẩn xác, một cái khác có thể thử liền.

Cô ngồi ở trên bồn cầu, cẩn thận nhìn mấy chữ trên hộp đóng gói, mở ra lại nhìn bản hướng dẫn sử dụng.

Trong hộp có một cái bao tay dùng một lần, còn có một cái túi zip, trong túi đó chính là que thử thai rồi.

Trước đeo cái bao tay duy nhất, xé mở túi zip, lấy ra que thử thai, dựa theo bản hướng dẫn, cầm ở trong tay...

Có thể là khăn trương, một chút nước tiểu cũng không tiểu được, cô buồn rầu nhũn nhũn, cố gấn thả lỏng.

Có cái gì phải khăn trương?

Mang thai thì mang thôi thôi, không phải vẫn muốn có đứa bé sao?

Có thể có đứa bé theo bên người thật tốt, mà còn là kết tinh của cô cùng anh...

Vẫn còn nhớ rõ, lúc còn ngọt ngào, khi đang hoan ái muốn anh mang bao cao su, anh không chịu, nói nên có đứa bé rồi.

Khi đó thực hận không thể lập tức mang thai.

Hiện tại, đứa nhỏ cuối cùng đến đây sao?

Đúng là, giống như lại không phải lúc.

Lại không phải lúc...

Những chuyện giữa cô cùng Đường Hạo Nam toàn bộ giống như đều là không phải lúc.

Nước tiểu đột nhiên trào ra, cô vội vã ổn định que thử thai, để cho nước tiểu rơi vào lỗ trònque thử thai.

Tâm hoảng ý loạn, gắt gao nắm chặt, nín thở chờ đợi kết quả.

Thời gian hai ba phút ngắn ngủn, trong đầu kêu loạn hiện lên vô số hình ảnh, đem những chuyện trước đây từng trải qua đều đã xem một lần.

Cúi đầu, nhìn chăm chăm que thử thai trong tay.

Hai vạch rõ ràng, giống ma chú, đem cô đứng hình.

Hai vạch đại biểu cái gì?

Đầu óc trống rỗng, trong lúc này quên hai vạch đại biểu chính là cái gì rồi.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến động tĩnh.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Giọng Đường Hạo Nam từ bên ngoài vang lên, cô đột nhiên hoàn hồn, như ten trộm đem que thử thai cùng cái bao tay duy nhất ném vào thùng rác, lúc Đường Hạo Nam kéo cửa ra, Hạ Nhất Nhiễm mới vừa cài lên đai lưng.

Cô giống không thấy được anh, đi thẳng rửa tay, trong lòng hoảng loạn.

Hai vạch chính là có thai sao?

Mạnh nhìn về phía Đường Hạo Nam, anh đã đi ra ngoài.

Lúc cô trở lại phòng ngủ khi đó, Đường Hạo Nam chính đang tựa vào đầu giường hút thuốc, cô theo bản năng bịt mũi, "Anh đừng hút!"

Đường Hạo Nam nhìn cô một cái, dập tắt điếu thuốc, về mặt hắc trầm.

"Anh hỏi em, bánh ngọt trong tiệm em là xảy ra chuyện gì? Tại sao Mộng Mộng ăn có một cọng tóc tong đó, hiện tại tiêu chảy cấp tính, nằm ở trong bệnh viện rồi hả?!" Đường Hạo Nam đến gần cô, đứng ở trước mặt cô, tức giận chất vấn.

Anh vừa nói như thế, Hạ Nhất Nhiễm mới nhớ tới người giúp việc vũ Ngô là tới mua quá bánh ngọt.

"Cô ấy ra sao? Còn có, anh nói bấy cái gì, tiệm bánh ngọt của tụi em mở nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng xảy ra chuyện như vậy, anh có phải nhầm rồi hay không?" Cô về mặt bình tĩnh, đối với vệ sinh an toàn trong tiệm bánh ngọt, cô từ trước đến nay vô cùng tự tin.

Sản phẩm trong ngày bán không hết, cũng sẽ xử lý hết, dù cho lỗ vốn. Bánh phở mai buổi sáng bán cho vũ Ngô cũng là buổi sáng mới làm ra, ăn sao có khả năng tiêu chảy?! Càng miễn bàn có sợi tóc gì rồi!

"Cô ấy hôm nay chỉ ăn bánh ngọt của các người!" Đường Hạo Nam buồn bực nói, nhìn nhìn thời gian, anh còn phải chạy về bệnh viện.

"Tuyệt đối không có khả năng là bởi vì bánh ngọt của tụi em!"

"Hạ Nhất Nhiễm, nếu em đối với anh có cái oán hận gì, cứ việc trút lên người anh, đừng đem oán khí rơi lên trên người cô ấy..." Đường Hạo Nam thở sâu, rõ ràng không muốn hoài nghi cô...

"Những lời này của anh là có ý gì? Anh nghĩ rằng em là có ý hại cô ấy?!" Hạ Nhất Nhiễm lần này kích động, thụ thương trùng mắt nhìn anh, làm sao cũng không nghĩ tới, anh sẽ hoài nghi chính mình như thế.

"Anh không muốn nghĩ là em làm như vậy, nhưng mà, cô ấy quá thật là ăn bánh ngọt mới..."

"Đường Hạo Nam! Anh cứ cho tôi!" Rõ ràng liền là hoài nghi cô, Hạ Nhất Nhiễm kích động bạo rống, sắc mặt đỏ lên, oán hận trùng mắt nhìn anh, vừa rồi còn đang nghĩ phải làm sao cùng anh nói chuyện đứa bé, hiện tại..

"Em kích độngnhư vậy làm gì?! Không có làm liên không làm, anh tin tưởng em là được!" Đường Hạo Nam đề lại bờ vai cô, không muốn giống mẹ anh như vậy, nghĩ cô có tâm cơ như thế, cô không để ý do như vậy...

"Haha... Anh thực sự tin tưởng tôi sao? Hiện tại cô ta tỉnh dậy, tôi liên cái gì cũng không đúng rồi! Anh có phải lại vẫn hoài nghi năm đó tôi là có ý treo lên giường anh hay không?!" Hốc mắt đỏ lên, đột nhiên cảm thấy được, chính mình ở trong lòng anh, không là cái gì cả!

"Em suy nghĩ nhiều rồi!" Đường Hạo Nam ảo não, liền muốn ôm cô vào trong ngực, Hạ Nhất Nhiễm kích động đẩy anh ra.

"Anh đừng gặp mặt tôi! Anh hiện tại liên tính không tin tưởng tôi, tôi cũng không sao cả rồi! Cũng không ý nghĩa rồi! Tóm lại muốn ly hôn!" Sự hoài nghi của anh, sẽ chỉ làm cô càng nản lòng.

AAAAaaaaa..... Lâm xong mắt hết thật bực mình T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Tương lai sẽ biến thành kẻ ngốc

Liên tính Đường Hạo Namkhông thích cô, cô cũng hi vọng anh có thể tin tưởng mình, cho dù ly hôn, cũng hi vọng là chia tay hòa bình.

Trong tiềm thức của anh, đối với cô vẫn lại là không có tin tưởng.

Trên miệng cô nói không sao cả, trong lòng lại là một trận phiền muộn.

Bi ai hết sức, muốn lập tức rời xa anh!

"Anh cmn không nghĩ muốn ly hôn! Thỏa thuận ly hôn, vẫn không ký!" Đường Hạo Nam trùng mắt nhìn cô, tức giận rống, Hạ Nhất Nhiễm ngăn ra, giấy ký phản ứng kịp, thì ra anh một mực kéo dài!

"Anh không li hôn sao vậy cưới cô ta?!" Đường Hạo Nam, anh đừng để cho tôi coi thường anh!" Cái người đàn ông này quá ích kỷ, nghĩ muốn liền như thể lãng phí thanh xuân của hai cô gái sao?!

Anh một chút cũng không muốn kết hôn với Đồng Y Mộng, cái gì vậy trắng đính hôn, tương lai cưới cô ta, đều là bắt đắc dĩ đồ dành cho ta mà thôi.

Cũng không biết có thể lừa bao lâu, chỉ muốn tạm thời kéo dài thời gian, ở trong lòng mong đợi Đồng Y Mộng có thể buông tha. Nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm cô không chịu, có ý mà kiên quyết muốn lập tức ly hôn, tiêu sái mà quyết tuyệt.

Không nguyên cùng anh cùng chờ đợi.

Có đôi khi thực hoài nghi tình yêu của cô đối với anh, rốt cuộc là sâu vẫn lại là cạn.

Ánh mắt anh lơ lửng, về mặt dù tự, hai đầm nhát chảy, "Lần này, Mộng Mộng tốt nhất không có việc gì, em đừng muốn bỏ đi cho xong!" Kiểu ngạo như anh, nói không nên lời nguyên nhân chôn ở sâu trong đáy lòng kia, bỏ lại một câu, muốn đi.

Ý của anh vẫn lại là, không tin cô? Vẫn lại là cảm thấy được là cô có ý hại Đồng Y Mộng?

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam tự chăm chọc bản thân cười cười, tay phải theo bản năng vuốt ve bụng nhỏ bằng phẳng, cười từ từ trở nên chua xót, rồi sau đó, cô nghe được tiếng đóng cửa dữ dội.

Cô còn có ý định muốn nói cho anh có đứa bé này tồn tại sao?

Tuy anh là cha của đứa nhỏ, có quyền biết đứa nhỏ này tồn tại, nhưng mà, anh giống như có phản không tư cách.

Đi động trong túi xách vang, vội vàng từ trong túi xách lấy ra, là Tô Tiểu Quả gọi tới.

"Kết quả như thế nào rồi?" Tô Tiểu Quả quan tâm hỏi, không giống bình thường không chịu để tâm

"Hai vạch, mang thai rồi." Cô nằm ngửa ở trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, trong lòng có nhàn nhạt vui sướng, vui sướng kia lại là thương cảm như vậy.

"Woa thật sao?!" Tô Tiểu Quả kích động hơn cô rất nhiều, nghĩ đến Đường Hạo Nam, cô bé lại nhụt chí rồi.

"Tiểu Quả, em trước giúp chị giữ bí mật, không được nói cho bất kỳ ai, biết không?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, tay nhẹ nhàng mà vuốt ve bụng, ngoại trừ buồn nôn, còn không có bất luận cái cảm giác gì, rất khó tưởng tượng, trong bụng đã có một cái sinh mệnh nhỏ đang nẩy mầm ôm gốc rồi.

"Biết rồi! Chị còn chưa tin em sao? Chẳng qua, Đường Hạo Nam thì sao, chị tính toán nói cho anh ta sao?"

"Chị không biết. Hôm nay người giúp việc của Đường gia đi mua bánh ngọt em còn nhớ rõ đi? Vừa nãy Đường Hạo Nam đến đây, nói Đồng Y Mộng ăn bánh ngọt tiêu chảy, hiện tại ở bệnh viện, còn nói trong bánh ngọt ăn ra được một cọng tóc!"

Trong lòng cô hiện tại rất loạn, vui sướng cùng đau thương nửa nọ nửa kia.

"Cái rắm ấy!" Tô Tiểu Quả nổi giận, gần như phát hỏa gào thét, "Hạ Nhất Nhiễm! Đường Hạo Nam người kia cận bã đến còn nói cái gì nói nửa đâu?! Anh ta không tưởng rằng chúng ta có ý chứ?"

"Tiểu Quả! Em đừng kích động, anh ấy không tin chị, cũng chưa hẳn chúng ta không quan hệ gì."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em nói với chị, chuyện này khẳng định có cái âm mưu! Nếu Đường Hạo Nam nói chính là sự thật, đó chính là Đồng Y Mộng hoặc là người Đường gia có vấn đề, bọn họ chính là nghĩ muốn giả họa cho chị! Em đoán, nói không chừng là Đồng Y Mộng cái người đàn bà Bạch Liên hoa kia có ý!" Tô Tiểu Quả kích động nói, lúc đó, cô bé chính đang ngồi xếp bằng hai chân ở trên giường, vẻ mặt tức giận.

"Tiểu Quả! Em đừng nghĩ lung tung, không phức tạp như vậy đâu, chị đoán Đồng Y Mộng khẳng định ăn cái khác, Đường Hạo Nam anh ấy liên là không tin tưởng chị, tưởng là chị sẽ hại Đồng Y Mộng."

"Hạ Nhất Nhiễm! Tại sao nói thế nào chị cũng không tin lời em nói chứ, cái người đàn bà Đồng Y Mộng kia, nói không chừng chính là kỹ nữ đây tằm cơ!"

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, người nào sẽ biến thái như vậy vì hại người khác mà gây xéo thân thể của chính mình? Cô cảm thấy được Tô Tiểu Quả là xem cung đấu nhiều quá nên lậm luôn rồi!

"Tiểu Quả, Đường Hạo Nam anh ấy vẫn lại là không tin tưởng chị, đây chính là mấu chốt nhất, liên quan đến chuyện đùa nhỏ..."

"Chị đừng nói cho anh ta nữa! Nhất là Đồng Y Mộng! Nói cho bọn họ chi biết càng phiền toái!" Tô Tiểu Quả vội vàng nói, Đường Hạo Nam quá cận bã, không tư cách biết đùa bé tồn tại, Đồng Y Mộng nói không chừng là kỹ nữ, biết rõ, chi sợ sẽ hại Hạ Nhất Nhiễm.

Có lẽ là cô bé là xem cung đấu nhiều đến lậm, nhưng mà, lòng người khó lường, không thể không phòng.

Hạ Nhất Nhiễm là người sống nội tâm, cô yêu Đường Hạo Nam, trước kia cùng Đồng Y Mộng là bạn bè thân thiết, khẳng định là xử trí theo cảm tính, không giống người băng quan bình tĩnh như cô bé.

"Chị tạm thời sẽ không nói, buổi sáng ngày mai lại thử thêm một lần, bớt chút thời gian còn phải đi bệnh viện kiểm tra thử, không còn sớm, tắm rửa ngủ đi." Hạ Nhất Nhiễm khôi phục tinh táo, bình tĩnh dạ nói.

Cùng Tô Tiểu Quả kết thúc cuộc nói chuyện, cô đi tắm rửa.

Đường Hạo Nam, anh nếu biết bọn họ có con, sẽ phản ứng như thế nào?

Cảm thấy phiền toái hay vẫn lại là vui sướng?

...

Đồng Y Mộng nửa đêm tỉnh dậy, không nghĩ tới hậu quả nghiêm trọng như thế, cảm giác bị tiêu chảy khó chịu như thế.

Không biết Đường Hạo Nam có thể hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm hay không, người Đường gia khẳng định là sẽ hoài nghi...

Cửa phòng bệnh đột nhiên mở ra, người phụ nữ mặc quần áo điều dưỡng đi vào, "Mộng Mộng..."

"Sao bà lại đến đây..." Đồng Y Mộng thì thào nói, hai mắt thẳng nhìn trần nhà, người phụ nữ kia làm bộ đo nhiệt độ cho cô ta.

"Mẹ đến xem con, sao con lại đem chính mình biến thành như vậy, vốn thân thể đã yếu..." Giọng người phụ nữ kia rất nhỏ nhẹ.

"Không ác độc một chút, Đường Hạo Nam sẽ đau lòng sao? Không ác độc một chút, làm sao rất thật..." Đồng Y Mộng một vẻ người chết không sợ đau, sâu xa địa, ánh mắt trống rỗng.

"Điều này cũng đúng..."

"Các người thì sao? Tại sao một chút động tĩnh cũng không có?" Đồng Y Mộng hơi thờ mong manh, giọng băng lãnh.

"Gần đây bị theo dõi sát sao, cái tên Lục Ngộ Hàn kia, con cũng biết đi? Cậu của Đường Hạo Nam, đã từng đi lính, gần đây đang nhìn chăm chăm chúng ta!" Người phụ nữ kia nhỏ giọng nói, đem nhiệt kế từ dưới nách cô ta lấy ra.

"Tôi nhất định phải làm cho bọn họ chia tay, mà còn phải là đối với đối phương hận thấu xương." Đồng Y Mộng nhàn nhạt nói, đầu đột nhiên đau đón một trận, cô ta nhủ mảy.

"Mộng Mộng, đừng nóng vội, con cũng phải cẩn thận một chút, Đường Hạo Nam dù sao cũng là yêu Hạ Nhất Nhiễm..."

"Cút!"

Người phụ nữ kia còn chưa nói xong, Đồng Y Mộng tức giận rống, như là một con mèo hoang bị giẫm trúng đuôi.

Cố Tú Văn sợ tới mức run rẩy, vội vàng đẩy xe đẩy đi tới.

Đồng Y Mộng không tiếp thụ được hiện thực Đường Hạo Nam yêu Hạ Nhất Nhiễm, trước kia liền cảm thấy được anh đối với cô là đặc biệt, tránh cho đêm dài lắm mộng, ý đồ hủy đi Hạ Nhất Nhiễm, kết quả, ngược lại hại chính mình.

...

Đồng Y Mộng lần này ở trong bệnh viện một thời gian, người gây xuống vài ký, mấy ngày qua, gần như không ăn cái gì, một chút liền tiêu chảy.

"Anh Hạo Nam, anh đừng nghe bác gái bọn họ nói, Nhiễm Nhiễm hẳn không đối với em như thế, em cũng có ấy là chị em tốt, cũng không phải kẻ thù, cô ấy có cái lý do gì hại em..." Đồng Y Mộng ngồi dựa vào đầu giường, suy nhược, phờ phạc, khuyên Đường Hạo Nam.

Rõ ràng trong bánh ngọt quả thật có sợi tóc, cô ta lại vẫn nói tốt giúp cô như thế, Đường Hạo Nam đau lòng, "Ừ, cô ấy không có ý đồ hại em, Mộng Mộng, năm đó tai nạn xe cộ..."

Vừa định nói, năm đó tai nạn xe cộ, cũng không phải Hạ Nhất Nhiễm tạo thành, lập tức dừng lại.

Lúc này Đồng Y Mộng cảm giác đầu rất đau, không phải giả vờ, "Anh Hạo Nam, tai nạn xe cộ xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì!" Đường Hạo Nam vội vàng nói, y tá tiến vào, nói là bác sĩ trường khoa não điều trị cho Đồng Y Mộng mời anh qua đó.

...

"Đường tiên sinh, trong não Đồng tiểu có khối máu tụ, hiện tại còn tại di động, rất nguy hiểm gây di chứng, tương lai có khả năng sẽ trở nên si ngốc, mù lòa." Bác sĩ chỉ vào hình ảnh CT não bộ Đồng Y Mộng, nghiêm túc nói với Đường Hạo Nam.

Tìm Đường Hạo Nam thất lại, "Ông đang nói cái gì? Trước không phải đã nói, cô ấy đã sắp khỏi hẳn sao?!"

"Đường tiên sinh, sorry, khối máu bầm này vốn dĩ rất nhỏ, nhưng mà gần đây, nó đang ở di động, mở rộng..." Bác sĩ tiếc nuối nói.

"Phẫu thuật thì sao?!" Anh hi vọng Đồng Y Mộng có thể khỏe mạnh cường tráng sống sót, trở nên độc lập, kiên cường, tốt nhất có thể không yêu anh nữa, lại tìm một đàn ông khác yêu thương mình, hào hào mà tiếp tục cuộc sống, nhưng mà hiện tại...

Bác sĩ lắc đầu, "Vị trí khối máu bầm này quá nhanh nhạy cảm, xác suất phẫu thuật thành công rất thấp, nếu phẫu thuật, chi sợ sẽ tê liệt."

Giọng bác sĩ mới hạ xuống, cửa phòng bị người đẩy ra, Đồng Y Mộng mặc đồng phục bệnh nhân lao vào, "Bác sĩ! Ông nói cái gì? Ông nói cái gì?!"

Đồng Y Mộng giống như điên rồi bắt được cánh tay bác sĩ, kích động hỏi.

"Mộng Mộng!" Đường Hạo Nam kinh hãi, cô ta vừa rồi liền trốn ở bên ngoài nghe lén, lần này, biết hết rồi...

Anh ôm Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng là thật kích động, không phải ngẫu trang, không nghĩ tới, trong đầu còn có khối máu tự...

"Anh Hạo Nam! Anh nói cho em biết, ông ta nói không phải thật sự! Nói cho em biết! Em không muốn biến thành si ngốc... Em không muốn mù... Em không muốn..." Đồng Y Mộng khóc nói, gần như là quỳ ở trên mặt đất, Đường Hạo Nam dùng lực lớn cô ta lên, ôm vào trong ngực.

"Mộng Mộng ngoan, anh sẽ tìm bác sĩ giỏi nhất toàn bộ thế giới chữa trị cho em, em không có việc gì!"

"Em không muốn... Em không muốn chết... Không nghĩ muốn biến thành si ngốc... Em không muốn... Em còn muốn làm vợ của anh... Làm hiền thê lương mẫu... Tại sao lại như vậy? Hu hu... Tại sao?" Đồng Y Mộng vừa khóc vừa nói, thân thể đang kịch liệt run run.

Đường Hạo Nam trong phút chốc nhớ tới những kỷ niệm ngọt ngào cùng Đồng Y Mộng, khi đó nói những thứ này, nhìn lại người con gái trước mắt gần như hoàn toàn thay đổi, trong lòng có buồn bã nói không nên lời.

Nếu không có vụ tai nạn xe cộ kia, nếu anh không cùng Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta bắt giam tại trạm, Đồng Y Mộng sẽ không thay đổi thành như vậy...

Một cô gái đang tốt đẹp, hiện tại, trở nên...

Anh ôm Đồng Y Mộng về tới phòng bệnh, Đồng Y Mộng một mực khóc, cuối cùng khóc đến lên cơn sốc ngất xỉu.

Đường Hạo Nam bắt đầu liên hệ chuyên gia não khoa hội chẩn cho cô ta.

...

Hạ Nhất Nhiễm liên tiếp mấy ngày không gặp Đường Hạo Nam, không biết anh đang bận rộn cái gì, cô nồn ghen càng ngày càng thường xuyên, lên lư đi bệnh viện, làm kiểm tra, thật sự là mang thai, dựa theo ký kinh nguyệt cuối cùng suy đoán, đã có thai hơn bốn tuần rồi.

Bác sĩ đề nghị thả lỏng tâm trạng, tâm trạng tốt, phản ứng thai nghén cũng sẽ nhẹ một chút.

Hiếm khi đi chợ nông sản, vậy mà lại gặp Lục Ngộ Hân, anh kỳ thật là đi theo cô.

Lục Ngộ Hân giúp cô chọn một con gà mái già, lại vẫn mua chút đồ ăn.

"Mang thai, phải bồi bổ thật tốt." Lục Ngộ Hân đột nhiên nói ra một câu, mặt không chút thay đổi.

"Câu..." Anh tại sao liền biết? Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 81: Con còn có người anh cùng mẹ khác cha

Con người đen lấy của Lục Ngộ Hân khóa chặt cô, khóa mỗi con lên, "Con cho là có thể lừa gạt được Hạo Nam thì có thể lừa gạt được cậu? Cậu đây đúng là xuất thân từ lính Trinh Sát! Đến nhà cậu, ta làm cho con một bàn tiệc lớn, hào hào bồi bổ! Con nếu là không đi, cậu lập tức nói cho Hạo Nam!"

Đã cuối mùa thu, cô ăn mặc rất kín đáo, xem ra vẫn cứ đơn bạc, gầy ốm. So với trước kia gần như là gầy đi một vòng.

Không lại chối từ, ngồi Land Rover Lục Ngộ Hân, đi nhà anh.

Lục Ngộ Hân quả thực là một người đàn ông gia đình vô cùng tốt, rang xáo đồ ăn không khác gì đầu bếp chuyên nghiệp, Hạ Nhất Nhiễm thấy liền tròn mắt há hốc mồm.

Cô là phụ nữ đều đã mặc cảm

"Lại đây ném thử hương vị như thế nào!" Lục Ngộ Hân đem sườn xào chua ngọt còn không có muối ra gấp một miếng, nhìn Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa bếp, mặc áo lông dài màu trắng ngà, kết hợp cùng quần bó tối màu, gương giọng nói.

Ở trong mắt anh, cô là một cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp ngọt ngào ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm đi tới, "Người thôi cũng rất thấy ngon miệng rồi, màu sắc cũng bắt mắt, đẹp đẽ, nhìn liền có dự vọng muốn ăn!" Cô ca ngợi,vuơng tay liền cầm lấy.

"Cẩn thận nóng! Khẩu vị của con không tốt, mùi vị chua ngọt nên là thích hợp khẩu vị của con." Lục Ngộ Hân nhẹ giọng nói, vẻ mặt mỉm cười.

Chua chua ngọt ngọt là cực kỳ ngon miệng, Hạ Nhất Nhiễm cắn một miếng, liên tục gật đầu, hướng anh dựng thẳng ngón tay cái, "Hương vị vừa vặn tốt!"

Nhìn dáng vẻ cô cực kỳ thỏa mãn, Lục Ngộ Hân nở nụ cười, lộ ra hàm răng trắng tinh, khuôn mặt tuần tú thành thực càng thêm mê người.

"Cậu, tại sao người cái gì cũng giỏi thế!" Cô khen ngợi, cho dù Đường Hạo Nam vẫn luôn nói, Lục Ngộ Hân thích cô, nhưng mà, cô đối với Lục Ngộ Hân vẫn luôn không ngăn cách cái gì, là một trường bối cực kỳ thân thiết.

"Ta cùng thằng nhóc Hạo Nam kia khác nhau, nó là ngâm thia vàng lớn lên, còn ta từ nhỏ đã được dạy dỗ nghiêm khắc, mười tám tuổi liền đi lính, chúng ta lúc trong quân ngũ đi dã ngoại huấn luyện sinh tồn, tất phải cái gì đều biết! Làm chút đồ ăn này, đương nhiên thuận buồm xuôi gió." Khi nói chuyện, anh đã đem sườn heo xếp lên đĩa.

Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng nhìn về phía tay anh, một đôi tay cực kỳ thô ráp, trong lòng bàn tay anh che kín vết chai.

"Nghe nói... Anh ấy năm đó cũng muốn đi lính, trong nhà không để cho anh ấy đi..." Không tự chủ được liền nghĩ tới Đường Hạo Nam, nhẹ giọng nói.

"Nó cùng ta khác nhau, nó là con trưởng của Đường gia, phải kế thừa gia nghiệp, còn về ta, thứ bậc nhỏ nhất trong nhà..." Lục Ngộ Hân nói một câu cuối cùng nói được có chút trầm thấp, cảm xúc cũng hơi hơi thay đổi.

"Người cũng rất tốt mà, không dựa vào trong nhà, tay làm hàm nhai!" Cô vội vã nói.

Lục Ngộ Hân không nói thêm cái gì, chỉ chốc lát sau, đồ ăn mang lên bàn, canh gà hầm thật sự trắng, váng dầu bị anh tỉ mỉ vớt hết ra, lúc Hạ Nhất Nhiễm uống, một chút ngứa vì dầu mỡ cũng không có, cũng không buồn nôn.

Bữa tiệc này là một bữa ăn được thoải mái nhất gần đây rồi.

Sau khi ăn xong, Lục Ngộ Hân nấu trà hoa quả cho cô, hai người ngồi bên cạnh cửa sổ sát đất phơi nắng trò chuyện.

"Tính toán gạt nó bao lâu?" Lục Ngộ Hân uống ngụm trà, đặt tách trà xuống, nhìn về phía cô.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, nhìn bụng nhỏ vẫn còn bằng phẳng, "COn cũng không biết, vốn anh ấy có quyền lợi biết, chúng con nên là cùng nhau đối mặt. Nhưng mà, anh ấy đối với con quá không tin tưởng, con thật sự đã nản lòng."

"Chính con tự quyết định, ta coi như không biết."

"Cảm ơn cậu, nếu anh ấy biết được, chúng con chỉ dấy đưa không dứt càng lâu, anh ấy khẳng định là muốn cưới Đồng Y Mộng, áo cưới đều đang thiết kế rồi." Hạ Nhất Nhiễm ngừng đầu, nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất thờ dài.

Hai người lại trò chuyện một hồi, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên ghế sofa, vậy mà ngùi ngùi, ngùi thấp đi.

Đối với Lục Ngộ Hân mà nói, giờ phút này, thời gian nếu có thể dừng lại thì thật tốt.

Nhìn cô được bao phủ ở dưới ánh mặt trời, an tĩnh ngủ say, lòng anh một mảnh mềm mại, anh ngồi chồm hổm ở cạnh ghế sofa, liền như vậy lẳng lặng nhìn, thật muốn trái đất ngừng chuyển động.

...

Chuông điện thoại di động đánh thức cô, tỉnh lại phát hiện đã chạng vạng, Lục Ngộ Hân đưa điện thoại di động cho cô.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cha mày sắp chết, tới gấp ông ta lần cuối đi, tại bệnh viện nhân dân!" Âm thanh bén nhọn thuộc về Cố Tú Văn truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nhất thời tỉnh táo, vừa muốn mở miệng, bên kia đã cúp điện thoại.

Là Lục Ngộ Hàn chở cô đến bệnh viện nhân dân, Lục Ngộ Hàn thông qua nhân viên lễ tân ở sảnh chính tra được phòng bệnh của Hạ Dụ Kỳ, bệnh xuất huyết não.

Tình cảm của Hạ Nhất Nhiễm đối với cha mình dừng lại lúc trước sáu tuổi, trí nhớ trước sáu tuổi lại là mơ hồ như vậy.

Trong đầu vẫn cứ hiện lên hình ảnh một nhà ba người bọn họ ở trong công viên chơi đùa, cô ngồi trên vòng xoay ngựa gỗ, cha cùng mẹ dựa sát vào nhau đứng ở bên cạnh, ôn nhu cười nhìn cô.

Đó là những gì còn lại về cha mình trong ký ức của cô, ấn tượng tốt đẹp duy nhất.

Về sau chính là, lạnh lùng, khoanh tay đứng nhìn.

Ông có thể dung túng mẹ kể ức hiếp chính mình, cũng không che chở cô, dù cho có đôi khi biết cô là bị oan uổng.

Lúc vào phòng bệnh, Cố Tú Văn cũng ở đó, nhìn thấy cô, trên mặt của bà ta lộ ra nụ cười xấu xa, hừ lạnh một tiếng.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía giường bệnh. Cha cô nằm trên giường mang theo chụp dưỡng khí, cảm máy hô hấp, một cái chớp mắt kia, một chút lòng cứng rắn cũng mềm lại, mũi chua xót.

Bệnh viện đã thông báo bệnh tình nguy kịch rồi.

Hạ Dụ Kỳ nhìn về phía Cố Tú Văn, cật lực vẫy vẫy tay, ý bảo bà ta ra ngoài.

Cố Tú Văn hừ lạnh trợn mắt nhìn ông, ngược lại ra khỏi phòng bệnh, chỉ còn lại cô hai cha con bọn họ, Lục Ngộ Hàn lại là đứng ở cửa phòng bệnh canh chừng, gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam.

"Cha..." Hạ Nhất Nhiễm thì thảo mờ miệng, lời này vừa thốt lên, nước mắt cũng rơi xuống rồi.

Hạ Dụ Kỳ hai mắt mờ đục nhìn cô, đôi mắt màu hổ phách, bên trong lóe ra lệ quang, sắc mặt vừa vàng vừa đen.

"Nhiễm Nhiễm..." Giọng Hạ Dụ Kỳ khàn khàn, chính ông vươn tay đỡ chụp dưỡng khí xuống, một tay cật lực cầm tay Hạ Nhất Nhiễm, hai mắt nhìn chăm chăm cô.

"Con với mẹ con, đáng về, đến tính cách rất giống nhau..." Hạ Dụ Kỳ nhìn con gái mình, hốc mắt ẩm ướt.

"Nhiễm Nhiễm... Mẹ con, bà ấy không thích ta..." Hạ Dụ Kỳ nói xong, nước mắt trào ra, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, bởi vì nước mắt của ông, cũng bởi vì lời ông nói.

"Nhưng mà... Ta thật sự rất yêu bà ấy..." Hạ Dụ Kỳ khàn giọng nói, giờ này khắc này, ông xem ra thương cảm như vậy.

"Người yêu bà ấy tại sao còn ra ngoài ngoài tình?!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận nói, Hạ Dụ Kỳ lắc đầu, nhắm hai mắt, "Ta không bên ngoài...", ngày đó con chất vấn ta, ta lặng im, à, là không muốn phá hoại hình tượng của mẹ con ở trong lòng con,... Mẹ con trong lòng vẫn yêu người đàn ông khác..."

"Không có khả năng!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói.

"Nhà cũ, tăng hầm ngầm, có nhật kí của bà ấy, có đi tìm xem... Bên trong viết rõ mọi chuyện... Con, con còn có người anh trai... Nó không phải là con của ta... Nhiễm Nhiễm, cha có lỗi với con... Thực xin lỗi..."

Lúc nói chuyện, Hạ Dụ Kỳ nắm thật chặt tay Hạ Nhất Nhiễm, thật có lỗi là vì mấy năm nay không có cho cô tình thương của cha, đem sự thù hận với vợ trước, tái giá trút hết lên trên người cô.

"Cha! Người tới cùng đang nói cái gì?!" Hạ Nhất Nhiễm khóc kêu hú, đầu óc rất loạn, lại bị từng tiếng một "Thực xin lỗi" kia của cha đã động rồi.

"Cha hối hận cuối mẹ của con... Bà ta bên ngoài có đàn ông khác, ta là bị, bị bà ta chọc tức đến bệnh, người đàn ông kia, người đàn ông kia không đơn giản... Con phải cẩn thận! Công ty, tài sản, nhà của chúng ta đều bị người đàn ông kia gián sạch... Ta mấy năm nay hồ đồ, vẫn chẳng hay biết gì... Nhiễm Nhiễm... Em gái con San San... Không thể lại sa đọa rồi... Con giúp ta... Xem chừng con bé!"

"Cha có lỗi với con... Chưa từng bao vệ con... Nhìn con bị Cố Tú Văn ức hiếp... Nhìn con bị người Đường gia nhục nhã... Thực xin lỗi..." Hạ Dụ Kỳ nói xong, không kịp thở, nước mắt còn đang rơi, là vẫn đục.

"Cha! Đừng nói nữa!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn đáng về ông sắp không được, vội vàng đeo chụp dưỡng khí cho ông. Hạ Dụ Kỳ cũng không nói thêm gì, hai mắt nhìn cô chăm chăm, nắm chặt tay cô.

"Cha con có thai rồi... Người đứng đi, giúp con, con không biết làm sao đây..." Hạ Nhất Nhiễm khóc nói, giờ khắc này, đối với ông đã không còn bất luận oán hận gì, là người thân duy nhất trên thế giới này của cô.

Hạ Dụ Kỳ nhìn cô, nói không ra lời, giống như có miệng dờm nghẹn trong cổ họng, thờ hồn hên, chỉ ra sức toàn thân nắm chặt tay cô, rồi sau đó, chậm rãi đóng lại hai mắt.

"Cha!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng kêu hú, Tay Hạ Dụ Kỳ chậm rãi buông lỏng tay cô ra...

Bác sĩ tiến vào, xác định Hạ Dụ Kỳ đã chết, tuyên bố thời gian tử vong, Hạ Nhất Nhiễm bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo, Cố Tú Văn một giọt nước mắt không rơi.

"Cố Tú Văn! Bà sẽ không được chết từ tế!" Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới lời cha cô đã nói, trừng mắt nhìn người phụ nữ độc ác kia, phẫn hận rống.

"Nhà đầu kia, tao làm gì mày hả? Trong nhà không một phân tiền, tiền bạc làm hậu sự cho cha mày, mày phải khăn trương chuẩn bị tốt!"

"Bà...!"

"Nhiễm Nhiễm! Dừng cùng bà nhiều lời!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng quát, sợ cô động thai khi

...

Đường Hạo Nam không có tới, Lục Ngộ Hàn nói, anh đang bận rộn, Hạ Nhất Nhiễm không gọi điện thoại cho anh, cũng không liên hệ với Hạ Khả San, dĩ thế Hạ Dụ Kỳ muốn đưa đi nhà tang lễ hoá táng.

Lục Ngộ Hàn muốn đi theo, bị cô cự tuyệt, cô ngồi Linh Xa, trong xe còn có Cố Tú Văn.

"Đường Hạo Nam đâu? Cha vợ chết, con rể như cậu ta đi đâu rồi hả?" Cố Tú Văn chầm chọc, về mặt khinh bỉ, "Mày nói mày coi, tại sao đến trái tim chồng mày cũng giữ không được?"

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn bà ta, "Bà Cố, em gái tôi đâu? Cha ruột của nó đã chết, tại sao cũng không trở lại chịu tang? Đây là cách bà dạy dỗ, dạy ra một đứa con gái không giáo dục sao?" Cô mở miệng phản bác, chỉ thấy sắc mặt Cố Tú Văn thay đổi.

Cố Tú Văn trừng mắt nhìn cô, oán hận cắn răng, giấy lát lại cười, "A, rất nhiều ngày không gặp, mồm mép trái lại tron tru rồi. Mày có giỏi thì gọi Đường Hạo Nam đến đây thứ coil"

"Bà Cố cha tôi ở đây, tôi không muốn âm ỉ với bà, những việc xấu bà làm, tôi tin tưởng, cha tôi cho dù lên Thiên đường cũng sẽ không tha cho bà." Tay Hạ Nhất Nhiễm xoa lưng cứu Hạ Dụ Kỳ, nhìn về phía Cố Tú Văn ở đối diện.

Sắc mặt Cố Tú Văn nháy mắt liên thay đổi, tới cùng là chột dạ, sợ Hạ Dụ Kỳ thành quỷ tìm đến bà ta.

Im lặng, không lại mở miệng chầm chọc.

Đường Hạo Nam biết Hạ Dụ Kỳ đã qua đời, Đồng Y Mộng đang tiếp nhận chuyện gia hội chẵn, anh thoát thân không ra, dặn dò Hứa Thành đi giúp Hạ Nhất Nhiễm xử lý hậu sự của Hạ Dụ Kỳ rồi.

Nhìn đến Hứa Thành, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng tự giễu, vẫn lại là nhận lấy áo liệm Hứa Thành mang đến, làm trưởng nữ, cô tự mình v cha thay.

"Cha... Người đường đi mệnh khóe... Đường Hạo Nam không có tới, người đứng trách anh ấy, chúng ta đang làm thủ tục ly hôn rồi..." Cô vừa mặc quần áo cho cha mình vừa thì thảo nói, lòng chua xót nước mắt từng giọt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Hạ Nhất Nhiễm, em đừng giày vò anh nữa!

Cha vợ mất, người con rể như anh không có tới trước. Thân là một người chồng, lúc cô đối mặt với chuyện người thân duy nhất qua đời cũng không có ở bên người cô.

Làm sao không xót xa?

Liền tỉnh không có tình cảm, quan hệ vợ chồng còn không có dứt mà.

Tại sao không thể để cho cô chút mặt mũi, làm bộ làm dáng cũng được mà...

Làm sao lại không oán?

Nhìn khuôn mặt cha mình vàng vọt, nghĩ đến lời ông nói trước khi qua đời, cô mới ý thức được mình mấy năm nay vẫn luôn hiểu lầm ông.

Lần trước gặp ông, cũng bởi vì chuyện mẹ cô tự sát cùng ông tranh cãi âm ỉ một trận.

"Cha..." Giúp ông thay tốt quần áo, tay cô xoa khuôn mặt cha mình, khàn giọng kêu hô.

"Cha... Người nên nói xin lỗi là con..." Lòng tràn đầy hối hận cùng bất đắc dĩ, cùng đau lòng cô khóc rống nói.

Nhân viên làm việc ở nhà tang lễ đang thức giấc, Hứa Thành đi tới tiền lên, "Đường phu nhân..."

"Đừng gọi tôi như thế! Tôi nhận không nổi! Hứa Thành, mời anh rời khỏi nơi này! Tôi không cần Đường Hạo Nam hỗ trợ bất kỳ cái gì!" Hứa Thành còn không có đụng tới cô, bị cô mạnh hất ra, Hạ Nhất Nhiễm trước mặt mọi người rống to với Hứa Thành, vẻ mặt tức giận, ánh mắt quyết tuyệt.

Hứa Thành, liền đại biểu cho Đường Hạo Nam, cô hiện tại không cần bất luận hư tình giả ý gì của Đường Hạo Nam!

Hứa Thành không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm sẽ phản ứng kích động như thế, chẳng qua có thể hiểu được, "Hạ tổng, Đường tổng không thể tới là có nguyên nhân..."

"Nguyên nhân chính là đang ở cùng mối tình đầu anh ta yêu thương đúng không? Hứa Thành, hiện tại tôi mời anh lập tức đi!" Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, chỉ vào cửa lớn nhà tang lễ.

Cảm xúc hết sức kích động, hai mắt đỏ bừng.

Hứa Thành thức thời không nói thêm nữa, đối với cha Hạ nằm ở trong quan tài thủy tinh cúi mình vái chào, lập tức đi tới.

Nghĩ thời hoá táng bất đầu, Hạ gia không có người thân bạn bè gì, mấy năm nay làm ăn không tốt, hiện tại công ty đóng cửa, họ hàng bất hòa, bạn bè càng không có.

Ít ỏi vài người, vây quanh ở bên ngoài quan tài Hạ Dụ Kỳ, làm nghi thức tử biệt.

"Cha, xin người lên đường bình an! Những kẻ tiểu nhân dè tiện hại chết người, sớm hay muộn sẽ gặp báo ứng, xin người ở trên trời có linh thiên nhất định phải nhìn bọn họ là như thế nào gặp báo ứng! Con gái bất hiếu, hôm nay con rề người cũng không thể tới, con gái vẫn sẽ tốt thôi, càng kiên cường sống sót!" Hạ Nhất Nhiễm không lại rơi nước mắt, gấn từng tiếng, kiên định nói, dư quang khốc liệt rơi vào Cố Tú Văn kia.

Bà ta chợt dạ sao? Sợ hãi sao?

Cố Tú Văn biết, Hạ Nhất Nhiễm là cố ý nói cho bà ta nghe, nói như vậy, cô đã biết hết rồi.

Hạ Dụ Kỳ bị đẩy về phía lộ thiêu, hai trong mắt Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn chăm chăm dõi theo đi thế của ông, một cái chớp mắt, ông liền hóa thành tro rồi..

Về sau, cô không cha, đến người nhớ nhưng đều không có.

Chỉ có đứa nhỏ trong bụng này, là người thân duy nhất của cô.

...

Hứa Thành bị cô đuổi đi, không ai giúp cô lo liệu việc vật, Cố Tú Văn đang sắm vai trình tiết liệt phụ, càng không ngừng khóc, cái chuyện gì cũng không quản.

Linh đường được lập tại tòa nhà cũ mẹ cô để lại kia.

Đêm khuya trăng tối gió lớn, vườn nhỏ trong sân, gió đêm thổi vào câu đối phúng điếu màu trắng, vang sáo sạt.

Hạ Nhất Nhiễm đốt giấy đề tang, quỳ bên cạnh chậu vàng mã than hoá, giữa linh đường đặt ảnh chụp trắng đen của Hạ Dụ Kỳ, hủ tro cốt đặt ở trước đi ảnh.

Cố Tú Văn không biết đi đâu rồi.

"Nhiễm Nhiễm, em đã giúp chị hỏi qua thầy Phong Thủy, ngày mốt có thể an táng, chúng ta ngày mai đi chọn nghĩa trang." Tô Tiểu Quả đi vào, ở Hạ Nhất Nhiễm trước mặt quỳ một gối, vừa nói xong, vừa đốt vàng mã.

"Tiểu Quả, cảm ơn." Cô thiết tình cảm tạ có người bạn như thế.

"Lại nữa rồi! Đứng rồi, Kha Dịch Thần cũng đến đây, dừng xe ở bên ngoài."

"Anh ta sao bây giờ lại đến, ngày mai mới..."

"Người ta lo lắng! Đáng vẻ không giống như Đường Hạo Nam..." Tô Tiểu Quả nói xong, giọng đề thấp, Kha Dịch Thần vừa lúc vào được, mặc toàn thân Tây phục đen, ánh đèn tòa xuống, khuôn mặt trầm ngâm nghiêm trang.

Hạ Nhất Nhiễm đứng lên nghênh đón, cúi thấp đầu, đầu đội lụa mỏng khoác vải trắng, che giấu gương mặt.

Kha Dịch Thần đứng ở trước đi ảnh, thành kính cúi lạy ba lần

"Cảm ơn." Hạ Nhất Nhiễm lễ phép nói, Kha Dịch Thần đi tới bên cạnh cô, hai tay để lên hai vai cô, Hạ Nhất Nhiễm nâng cằm lên.

"Nhiễm Nhiễm, nên bị thương"

"Cảm ơn." Cô vẫn lại là thật bình tĩnh, nhưng nội tâm là thật cảm kích.

Lục Ngộ Hàn, Kha Dịch Thần, đều đã hoặc nhiều hoặc ít giúp đỡ cô, Kha Dịch Thần lần trước lại còn cứu cô, mà chồng của cô đâu? Cái người đàn ông cô yêu thương đâu?

Anh, ở đâu?

"Đừng khách khí với anh, mộ địa chọn xong chưa? Anh để người giúp em sắp xếp!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, "Cảm ơn tốt ý của anh, nhưng mà chuyện như vậy, chỉ có thể do chính người nhà chúng tôi đặt mua."

Này vốn là chuyện mà người con rể như Đường Hạo Nam nên làm

Chính người nhà...

Đây rõ ràng là đang cùng anh phân rõ giới hạn.

Cái người phụ nữ cổ chấp này...

"Được rồi, chính mình chú ý sức khỏe, không cần quá sức."

Hạ Nhất Nhiễm gật gắt đầu, Kha Dịch Thần buông lỏng cô ra, không lại nói thêm cái gì liền đi rồi.

Chỉ chốc lát sau, Lục Ngộ Hàn cũng đến đây, sau khi tế bái liền đi rồi.

"A, tình nhân trái một người phải một người..." Cố Tú Văn đi vào, chằm chọc khiêu khích.

Hạ Nhất Nhiễm ngừng đầu, nhìn bà ta, gắt gao nhìn chăm chăm bà ta.

"Bà Cố, đây là linh đường cha tôi, mời mọi người có đầu óc đi." Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng nói, cúi đầu, tiếp tục hoá vàng mã.

"Tôi nói không sai chứ? Lần này cha cô nên là có thể yên tâm, con gái báo bối của ông ta cho dù ly hôn, cũng người tình vây quanh. Chân trước Kha Dịch Thần vừa đi, chân sau liền đến đây Lục Ngộ Hàn, lại vẫn là cậu của chồng mình..."

Cố Tú Văn lạnh lùng chăm chọc, Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, "Sao vậy? Bà Cố là đang ghen tị hay sao? Dù sao, cũng chỉ có thể lên lúc cùng người tình ở trong bóng tối, đến mặt tình nhân cũng không dám lộ."

"...!"

"Tôi hiện tại không phải cô bé nhỏ năm đó bị bà chi vào mặt mắng, túm tóc, tôi khuyên bà nên thu lại chút đi, chẳng thế thì, làm sao nuốt tài sản Hạ gia, tình nhân phía sau là ai, tôi nhất định sẽ thay cha tôi lấy lại công bằng!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng thề thốt nói.

Cố thật đúng là thay đổi, Cố Tú Văn thấy Hạ Nhất Nhiễm trước mắt bình tĩnh, ngoan độc có phần thay đổi triệt để cách nhìn.

...

Ngày hôm sau, Hạ Nhất Nhiễm nhờ Tô Tiểu Quả đi chọn mộ địa giúp cô, cô ở lại lĩnh đường tiếp đãi khách khứa bạn bè đến tế bái, cả ngày không gặp tới vài người.

Không ngờ đến chính là, Khương Dư Hằng đến đây, đây là người duy nhất của Đường gia đến phúng viếng.

"Cảm ơn." Khương Dư Hằng đứng ở trước mặt, cô cúi thấp đầu, lễ phép nói.

Khương Dư Hằng nhìn cô, khỏe miệng hơi hơi cong lên, "Là nên, nên bị thương thuận theo tự nhiên."

"Uh!m"

"Hạo Nam không có tới?" Khương Dư Hằng nhìn bốn phía, trầm giọng hỏi, ngửa đầu, nhìn trời xanh cao thăm thẳm, tầm mắt lại rơi vào chỗ lan can.

"Không, chắc là đang bận rồi"

"Cậu ta có thể bận cái gì, còn không phải chuyện Đồng Y Mộng à." Khương Dư Hằng giọng nói, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt chăm chọc.

"Em đã quen rồi, anh rể, trở về đi, về sau chị họ biết lại hiểu lầm rồi." Hạ Nhất Nhiễm nhìn Khương Dư Hằng đứng cách đó không xa mặc toàn thân tây phục đen, thân hình cao lớn, cũng là khí chất bất phàm, bình tĩnh nói.

Có phần không rõ, cho dù không cần ở rể cưới Đường Hạo Hâm, anh dựa vào năng lực chính mình, lăn lộn ra làm ăn cũng sẽ không tệ.

Khương Dư Hằng cười mà không nói, rồi đi.

Đường Hạo Nam tại cửa nhà cũ gặp Khương Dư Hằng, có phần ngoài ý muốn.

Anh tới phúng viếng, khẳng định là vì Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Khương Dư Hằng nhìn anh, ít tôn kính cũng lễ phép thường ngày của cấp dưới nhìn thấy thủ trưởng, trong ánh mắt hơn vài phần khinh bỉ, điểm ấy, Đường Hạo Nam không phải không phát hiện ra tới.

"Đường tổng, tạm biệt." Khương Dư Hằng nhàn nhạt nói xong, đi đến xe chính mình.

...

Trong linh đường, chỉ có một mình cô, không thấy tung tích Cố Tú Văn, cô quý gối ở kia, cúi đầu, chính đang đốt vàng mã.

Anh không nói được lời đi tới, đặt một đóa hoa cúc cho Hạ Dụ Kỳ.

Nghe tiếng bước chân liền biết là anh, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không ngẩng đầu, lòng là vô cảm, vì cha mình túc trực bên linh cửu một đêm, đầu óc hỗn loạn.

"Tại sao không cho Hứa Thành giúp đỡ xử lý mọi chuyện?" Đường Hạo Nam đến gần cô, ngồi chồm hồm, trầm giọng hỏi, cầm giấy tiền vàng mã, hương trong chậu than đưa đến.

"Chuyện của Hạ gia tôi, không cần phiền tới Đường tiên sinh." Hạ Nhất Nhiễm máy móc đốt giấy, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam lòng thất lại, "Đang oán trách anh sao?"

Nhìn cô, cô vẫn lại là cúi đầu, lại vẫn đốt giấy.

"Tôi có cái gì lý do oán trách Đường tiên sinh." Cô nhàn nhạt nói, dáng vẻ lạnh lùng, để cho Đường Hạo Nam phát điên.

"Hiện tại Mộng Mộng phát hiện có đi chứng, hai ngày này anh mời những chuyên gia nổi tiếng thế giới các nơi đến đây, đang hội chẩn cho cô ấy, anh bận đến không thể phân thân..."

"Đường tiên sinh, thật sự không cần phải giải thích những thứ này với tôi. Chúng ta không phải đang làm thủ tục ly hôn sao? Cha tôi đã chết, cũng là không có quan hệ nhiều gì đến anh. Tôi biết anh bận rộn, hiện tại mời tiếp tục đi bận việc của mình đi, đừng đem thời gian quý giá của mình lãng phí ở những việc không cần thiết như vậy." Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng ngẩng đầu lên, hai mắt sưng đỏ, đáy mắt là vầng mắt đen sâu thẳm, khuôn mặt bình tĩnh.

Gần từng tiếng, nói được cực kỳ bình tĩnh.

Cô là đang chăm chọc, anh đối với với cô đã không cần thiết?

"Đừng như vậy..." Nhìn dáng vẻ cô gầy yếu tiêu tụy anh rất đau lòng.

Cô không phải rất hận Hạ Dụ Kỳ sao?

"Đường tiên sinh, có thể đi rồi, chờ chuyện của cha tôi xử lý xong xuôi, nếu còn không chịu cùng tôi ly hôn, như vậy tôi chỉ có thể làm theo trình tự pháp luật rồi."

Cô vẫn lại là bình tĩnh như vậy, sau khi nói xong, cúi đầu, tiếp tục đốt vàng mã.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam trầm giọng quát, một tay kéo cô đứng dậy, Hạ Nhất Nhiễm hai chân mất cảm giác, gần như muốn ngã xuống, bị anh ôm vào trong ngực, vào trong nhà.

Cô không gầy dựa, không nói lời nào, mặt không chút thay đổi, bị anh ôm vào trong ngực, đứng ở trong phòng góc.

"Mộng Mộng nếu trị không hết, từ từ sẽ biến thành si ngốc, còn có khả năng sẽ mù..." Đường Hạo Nam ôm cô, thì thào nói.

"Đường tiên sinh đang muốn trách tôi sao? Cho là tôi đem cô ta hại thành như vậy..."

"Đừng tức giận anh!" Đường Hạo Nam cầm tức.

"Đường tiên sinh cũng quá coi trọng tôi rồi, tôi làm sao có khả năng dám tức giận anh đây?"

Không cần lui dựa vào anh, càng không thể lại bị hi vọng vào anh, cũng sẽ không bởi vì anh mà khổ sở, rơi lệ.

Đứa nhỏ trong bụng, cũng không cần một người cha không thể cho mẹ con bọn họ dựa vào như vậy...

"Um..." Trong giây lát, hai tay Đường Hạo Nam giữ lấy gương mặt cô, cúi đầu liền hôn cô, Hạ Nhất Nhiễm vốn là kinh ngạc đến ngây người, rồi sau đó, vẫn không nhúc nhích.

Tùy ý Đường Hạo Nam hôn, cô chính là không đáp lại, dáng vẻ bất động, để cho anh thất vọng, cần môi cô, đôi môi anh dán vào cánh môi đỏ sẫm của cô, con ngươi rũ xuống, khóa mặt cô.

"Hạ Nhất Nhiễm, đừng gầy vò anh nữa!" Anh gần như cầu xin nói.

Anh biết, đối với cô không công bằng, làm chồng của cô, người cô yêu, anh cho cô quan tâm cùng bảo vệ, quá ít.

Anh cũng muốn cho cô nhiều một chút, nhưng vẫn bị Đồng Y Mộng ràng buộc...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Anh quyết định buông tay

Người này thật sự là hải hươc quá rồi, cô hành hạ anh anh chỗ nào chứ?

Về mặt Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng, cuối cùng có chút cảm xúc, là chăm chọc mỉm cười.

Mới Đường Hạo Nam vẫn chưa tách ra, xoa nắn khắp người cô, ân ái, giống ngọn lửa thiêu đốt khắp người cô. Hơi thở của anh vẫn lại là dày đặc như vậy, ở trong hơi thở của cô toán loạn, cũng đã dự dõ không được có.

Đáy lòng có âm thanh, một mực nhắc nhở chính mình.

Anh không đáng để cô yêu, không đáng.

Cô muốn thoát khỏi anh, rời xa anh.

"Đường tiên sinh, mời trở về đi, tôi còn muốn tục trực bên linh cữu cho cha tôi." Hạ Nhất Nhiễm nhàn nhạt nói, tâm như mặt nước tĩnh lặng, để cho Đường Hạo Nam bất không được có, sờ không được lòng cô.

Giống như vài ngày không gặp, cô liền thay đổi.

Trở thành một người để anh thấy xa lạ.

Anh bị cô đẩy ra, thần hành to lớn hơi loạn choạng, bối rối nhìn bóng lưng lạnh lùng của cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng quên, căn nhà cũ này là anh giúp em giành lại!"

Anh lớn tiếng quát, âm thanh ở trong tòa nhà vang vọng, là muốn nhắc nhở cô, anh đã từng nỗ lực, anh đối với cô là có tâm.

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm dừng lại, đột nhiên có cảm giác sống nhờ dưới mái hiên nhà người khác, phải, nhà cửa là anh mua được, anh đang nhắc nhở cô, anh có ơn lấy lại nhà cho cô sao?

"Ngày mai, sau khi cha tôi hạ táng xong, tôi sẽ trả nó cho anh." Cô đưa lưng về phía anh, giương giọng nói, sống lưng ưỡn thẳng tắp, bóng dáng kiêu ngạo như vậy.

Anh căn bản không phải có ý này!

Nhưng mà, ở trong lòng cô, anh liền là khốn kiếp, vô tình như thế đi?

Đường Hạo Nam cười khổ, rút một điếu thuốc ra, châm lửa.

Những chuyện anh đã nỗ lực, những thứ anh phải trả giá, cô không cảm kích, cảm giác chính mình giống người dân đồn, uống công lấy ra cả trái tim..

Tại sao cô không thể thông cảm cho anh nhiều một chút? Ở bên cạnh cùng anh chống đỡ một đoạn thời gian, có lẽ, lòng của anh sẽ càng thêm kiên định!

Nhưng mà, cô cố ý muốn đi, cố ý muốn ly hôn, để cho anh một mình đi đối mặt cái trách nhiệm Đồng Y Mộng này.

Lúc Đường Hạo Nam ra ngoài, Hạ Nhất Nhiễm còn đang cúi đầu dòt vàng mã, không ngừng đầu liếc anh một cái, Đường Hạo Nam không đi, Hứa Thành gọi điện thoại tới, nói mộ địa bên kia Tô Tiểu Quai không cho anh ta bỏ tiền.

Lại nhìn người con gái đang ngồi ở kia máy móc đốt vàng mã, anh hận không thể bóp chết cô!

"Hạ..." Vừa muốn mở miệng, cửa có người đi vào.

Người đàn ông ngồi ở trên xe lăn, được điều dưỡng giúp đỡ, đi về phía bên này.

"Cha...!" Đường Hạo Nam kinh ngạc, sao ông lại đến đây?!

Đường Hậu Đức, đầu đầy tóc bạc, mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, ngồi ở trên xe lăn, cả người gầy yếu, vẻ mặt trầm lặng nghiêm trang.

Ông không nhìn con trai mình, tâm mắt lại rơi vào Hạ Nhất Nhiễm đang quỳ trên mặt đất kia, Hạ Nhất Nhiễm lúc này cũng ngừng đầu: "Cha... Bác Đường..." Mớ miệng gọi một tiếng, lại vội vàng sửa lại rồi.

Khóe môi Đường Hậu Đức lộ ra nụ cười ôn hòa, ánh mắt hiền lành nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cô đứng lên, hai chân đã tê rần, cổ nén đi tới, dùng lực dậm chân một cái.

"Sao lại đổi cách xưng hô rồi? Không thừa nhận người cha này nữa sao?"

Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên cạnh người Đường Hậu Đức, cùng Đường Hậu Đức trên xe lăn nhìn thẳng mặt nhau, ông xem ra có vẻ gầy yếu, nhưng giọng vẫn trầm thấp hùng hồn, khí thế mười phần.

Xem ra điều dưỡng không tệ.

Người Đường gia cũng chỉ có ông thích cô, nhưng quanh năm ông không ở nhà.

Có một năm, Đường Hạo Nam muốn mở một hạng mục gì đó, Đường Hậu Đức bị anh chọc giận đến sinh bệnh, cơ tim tắc nghẽn, làm phẫu thuật van tim, về sau vẫn ở viện điều dưỡng.

"Không phải..." Cô khàn giọng nói, lắc đầu, Đường Hạo Nam liền đứng bên người cô.

"Nhiễm Nhiễm, lại bị Hạo Nam chọc tức sao?"

"Không có! Anh ấy đối với con rất tốt, người cơ y cên tâm đi!" Cô cười nói, Đường Hạo Nam ở bên cạnh tức giận nhìn trên mặt cô cổ gấng già vờ tươi cười.

Đường Hậu Đức lúc này mới nhìn về phía Đường Hạo Nam, vẻ mặt phứt chốc liền nghiêm túc rồi.

"Đỡ ta dậy!" Ông hướng Đường Hạo Nam trầm giọng ra lệnh, đáng vẻ cực kì uy nghiêm.

Đường Hạo Nam đi tới, đỡ ông đứng dậy, đi tới trước đi ảnh, Đường Hậu Đức bình tĩnh nhìn đi ảnh.

"Hạo Nam, Nhiễm Nhiễm, các con còn nhớ hay không, các con lần đầu tiên gặp gỡ quen biết nhau, là ở nơi đây..."

"Tại lễ tang của mẹ con..." Hạ Nhất Nhiễm đi đến phía bên phải Đường Hậu Đức, nhẹ giọng nói: "Ngày đó, người cùng bà nội Đường cũng tới..."

"Không sai! Lúc ấy, các con một đứa sáu tuổi, một đứa tám tuổi..." Đường Hậu Đức nhẹ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhu mày, lão gia tử đang êm đẹp, tại sao muốn nhắc tới chuyện này?

Ông giống như cực kỳ thích Hạ Nhất Nhiễm, bà nội cũng vậy, trong nhà những người khác liền ngược lại, nhất là mẹ anh, kéo theo những người khác, cùng nhau chán ghét cô.

"Anh Hạ, lần này anh đi trước, có thể cùng Niệm Tâm đoàn tụ rồi..."

Niệm Tâm?

Không phải mẹ cô sao...

Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, nhìn Đường Hậu Đức quay mặt.

"Mẹ con... Bà ấy không thích ta..." Bên tai đột nhiên vang lên những lời cha cô trước khi qua đời đã nói, lòng của cô bỗng dưng thất lại, chẳng lẽ, người mẹ yêu là ông?

Cô không dám tưởng tượng, ngu ngơ ở kia, Đường Hậu Đức đang kính cẩn lễ phép cúi đầu.

Đường Hạo Nam cũng hiểu được giữa cha anh cùng Hạ Dụ Kỳ và người mẹ đã mất của Hạ Nhất Nhiễm dường như còn có chuyện xưa gì đó.

Sau khi Đường Hậu Đức đã cúi lạy bà cái, ánh mắt lại vẫn nhìn cô: "Nhiễm Nhiễm, để cho cha con với mẹ con họp táng đi!"

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cô cũng từng nghĩ qua vấn đề này, nhưng mà, hiện tại nơi đặt mộ của mẹ giá cả cực kỳ đắt đỏ, cô không nhiều tiền bạc như vậy. "Hạo Nam! Con đi sắp xếp chuyện này đi! Tuy cánh con đã cứng cáp, ta quân không được con rồi. Nhưng mà, chút quyền lợi ra lệnh cho con vẫn có đi?"

Đường Hậu Đức hiểu được nỗi khó xử của Hạ Nhất Nhiễm, nhìn về phía Đường Hạo Nam, trầm giọng quát.

"Bác trai, không cần..." Lỗi Hạ Nhất Nhiễm nói bị Đường Hậu Đức vung tay cắt ngang.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam là chồng của con, cha con qua đời, việc này phải để nó, người con rể này nên làm!"

"Lão già từ, con hiện tại liền đi làm!" Đường Hạo Nam nói một câu, xoay người rời đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm đỡ Đường Hậu Đức ở trên xe lăn ngồi xuống, "Bác trai... Cha con trước khi qua đời đã nói với con, mẹ con không thích ông ấy, trong lòng vẫn yêu người khác, người kia, là người sao?"

Giọng cô hơi rất nhỏ, Đường Hậu Đức kinh ngạc, đôi mắt âm đạm, ngược lại rũ mắt.

"Khó trách mẹ chồng không thích con..." Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được ông im lặng là ngầm thừa nhận rồi.

"Nhiễm Nhiễm... Ta với mẹ con, đó là chuyện trước khi lấy cha con... Nhiễm Nhiễm, vận mệnh của con và mẹ con, vốn dĩ không nên khổ như thế... Thật ra..." Đường Hậu Đức muốn nói lại thôi, áy náy nhìn cô.

"Bác trai, ân oán tình thù của đời trước, thật sự con không hiểu rõ ràng. Hồi hận khổ sở nhất chính là, mấy năm nay luôn hiểu lầm cha con, vẫn cho là ông ấy ở bên ngoài... Mẹ mới tự sát. Còn có, con không muốn nói dối gạt người, con cùng Hạo Nam muốn ly hôn, anh ấy vẫn không chịu ly, lần này sau khi xử lý xong chuyện hậu sự của cha con, con sẽ cương quyết hơn, hi vọng người không cần khuyên con, con chỉ nghĩ muốn rời xa anh ấy."

"Nhiễm Nhiễm, lòng con thật sự đã quyết? Khoảng thời gian trước, ta nghe cậu các con nói, quan hệ của con cùng Hạo Nam gần đây phát triển rất tốt."

"Nhưng mà hiện tại, Đồng tiểu thư tình đời rồi... Con không muốn phá hoại đời duyên ương số khổ này." Hạ Nhất Nhiễm cười nói.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam nó hẳn là thật lòng quan tâm con!"

"Bác trai! Người đừng khuyên con nữa, để cho con tiêu sái một chút mà ra đi! Con dừng cảm yêu anh ấy, kết quả lại vẫn là như thế này... Không muốn lại kiên trì tiếp nữa rồi." Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, Đường Hậu Đức tắc tắc đầu.

Khi Đường Hậu Đức ra khỏi nhà cũ, cô mới nói tới chuyện cha cô trước khi qua đời đã nói, cô còn một người anh cùng mẹ khác cha, đã quên hỏi Đường Hạo Đức, nếu thật có người như thế, người đó là con riêng của Đường Hạo Đức và mẹ cô sao?

Mấy năm nay vẫn không nghe nói qua...

Đầu óc cô lúc này quá loạn, không sức lực suy nghĩ những thứ này.

...

Hôm nay là lễ tang Hạ Dụ Kỳ, trời đổ mưa phùn lâm râm, thời tiết tối tăm làm cho người ta khó chịu.

Là họp táng.

Cố Tú Vân lại vẫn làm bộ não loạn một hồi, bị Đường Hạo Nam dẹp yên rồi.

Lúc tổ chức lễ tang, Kha Dịch Thần, Lục Ngộ Hàn đều đã đến, người Đường gia cũng bị Đường Hậu Đức yêu cầu tới tham gia lễ tang, Đường Hậu Đức không có tới.

Lúc lễ tang gần kết thúc Đường Hạo Nam mới chậm chạp tới.

Lễ tang kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm một người đứng ở trước mộ bia, Đường Hạo Nam đi tới, nắm lấy tay cô, lạnh lẽo rét thấu xương.

"Anh muốn đi Mỹ một chuyến!" Anh trầm giọng nói.

"Vậy chuyện ly hôn thì làm sao? Là muốn kéo dài thêm vài ngày?!" Hạ Nhất Nhiễm giận, phẫn nộ trừng mắt nhìn anh, hất tay anh ra.

"Chờ anh trở lại, được không? Bên Mỹ có việc gấp!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, hai tay giữ chặt mặt cô, trên sợi tóc của cô dính đầy bọt nước nhỏ.

Việc gấp, lại là chuyện của Đồng Y Mộng ư?

"Được, cho anh thời gian một tuần, anh nếu lại không đồng ý ly hôn nữa, tôi liền nhờ luật sư gửi thư cho anh!" Hạ Nhất Nhiễm lãnh ngạnh nói, ánh mắt rơi vào trên mặt của anh, mấy ngày nay lần đầu nhìn thẳng mặt anh.

Lại tiêu tụy rồi.

Anh càng tiêu tụy, càng chứng minh anh đối Đồng Y Mộng có bao nhiêu quan tâm.

"Hạ Nhất Nhiễm, em thay đổi..." Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm người con gái trước mắt, toàn thân toát ra vẻ lạnh lùng. Anh cắn răng lên án.

Cô cười nhạo, Đường Hạo Nam lại nhịn không được, vẫn lại là đem cô ôm chặt ở trong ngực.

Trên đầu hai người đều đã ướt sũng, mưa phùn ra rích rơi xuống, ôm ấp bất ngờ, một chút cũng không ấm áp, ngược lại rất khó chịu.

"Anh đã nghĩ thông suốt rồi, nếu cho em cảm giác được ủy khuất, vậy liền buông tay..."

Buông tay, lúc cái từ này nói ra, yết hầu Đường Hạo Nam tắc nghẹn, âm thanh run rẩy, ngực giống bị đao khoét một miếng thịt ra ngoài.

Ngoài miệng nói như thế, vẫn lại là đem cô ôm thật chặt, để cho cô không thờ nổi.

Cô có phản không tin anh sẽ phóng khoáng như thế, trước vẫn luôn nói muốn ly hôn, kết quả lại đối ý.

"Hạ Nhất Nhiễm, tại sao anh lại hận em như thế..." Đột nhiên liền cảm thấy rất căm hận cô, hận cô có ý liền đi!

Anh buông cô ra, cúi áo khoác màu đen trên người, bá đạo chោảng ở trên người cô: "Đừng ngang ngược!" Anh quát khê, Hạ Nhất Nhiễm cúi thấp đầu, không lại động.

Cứng ngắc đứng ở kia, nhìn hai chân của anh rời đi.

Hơi tho quen thuộc ấy dần dần rời xa, nhiệt độ áo gió, để cho trái tim đã lạnh lùng cứng rắn của cô, cảm nhận được một dòng nước ấm, chạm rãi chảy qua.

Lúc ngừng đầu, bóng dáng cao lớn kiều căng kia đã đi xa...

Bụng một trận lấy đau đớn, cô nhủ mảy, hoảng hốt.

Tại sao bụng lại đau?

Lập tức đi đến dưới gốc cây tùng bên cạnh, đỡ thân cây nghỉ ngơi.

Mấy ngày nay gần như không ăn uống nghỉ ngơi chút nào, vẫn quý đốt vàng mã, không biết có thể ảnh hưởng đến đứa nhỏ trong bụng hay không.

Lúc Tô Tiểu Quả tìm tới, phát hiện sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm tái xanh, cảm thấy không ổn: "Nhiễm Nhiễm, chị xảy ra chuyện gì?"

"Hử... Tiểu Quả, bụng chị, có chút đau..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói.

Cách đó không xa, Cố Tú Vân còn không có rời khỏi công viên tưởng niệm, lên lút đem Hạ Nhất Nhiễm không thích hợp xem ở trong mắt, thấy Tô Tiểu Quả đỡ Hạ Nhất Nhiễm đi tới...

Bà ta lên lút đi theo các cô, rời khỏi công viên tưởng niệm, nhìn các cô lên taxi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Cô không bị đụng trúng rồi chứ?

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng, đi bệnh viện nhân dân số ba gần đó kiểm tra, để cho Tô Tiểu Quả hẹn khoa phụ sản khám gấp.

Chỉ là đau âm ỉ, không ra máu, bác sĩ nói không có gì đáng ngại, dặn dò cô chú ý nghỉ ngơi nhiều, không cần làm việc gì vất vả quá độ, mang thai ba tháng đầu nhất định phải chú ý.

Cố Tú Văn một đường theo dõi, nhìn Hạ Nhất Nhiễm vào khoa phụ sản, chuông báo động lập tức mãnh liệt vang lên!

Cô mang thai rồi sao?

...

Nằm ở trên giường nhà Tô Tiểu Quả, cô nhìn áo khoác của Đường Hạo Nam hôm nay vì cô khoát lên treo ở trên giá áo đến gần người. Lặng lặng nhìn, nước mắt im lặng chảy xuống.

Cuối cùng anh muốn buông tay rồi sao?

Hay vẫn lại là nói từ đầu đã quyết định như vậy rồi?

Anh có cái gì lý do không buông tay.

Chưa từng nghĩ tới anh sẽ yêu chính mình, đến một chút tin tưởng đều không có...

Nhưng mà trước tại sao muốn vượn vượn không dứt? Không nỡ buông tay sao?

Lại nghĩ tới tình huống hiện giờ của Đồng Y Mộng, cũng là cười khổ, vận mệnh tại sao lại thích trêu đùa người ta như thế? Người rất không dễ dàng tỉnh lại, tương lai còn có thể trở thành kẻ ngốc.

Đường Hạo Nam sẽ chăm sóc cô ta cả đời đi?

Những thứ này đều đã không có quan hệ gì với cô nữa rồi, cô cũng không thẹn với lương tâm.

Chỉ là đứa nhỏ này...

Không nói cho anh biết, cảm thấy rất có lỗi với anh, nói cho anh lại sợ sẽ liên lụy nhiều hơn...

...

Đường Hạo Nam đi Mỹ không phải là vì bệnh của Đồng Y Mộng, công việc bên Mỹ xảy ra chút vấn đề.

Lúc đó, anh đang ngồi ở khoang thương gia, nhắm mắt nghỉ ngơi, Hứa Thành ngồi ở đối diện anh.

"Tôi hoài nghi, trong công ty có nội gián!" Mắt Đường Hạo Nam híp lại, trầm giọng nói, Hứa Thành nhủ nhai.

"Nếu giá đầu thầu của công ty chúng ta quá thật là bị tập đoàn Khang Diệp biết trước tiên, vậy nhất định là có nội gián... Boss, anh cảm thấy khả năng là người nào nhất?" Máy Hứa Thành hơi nhủu, nhìn Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam vượn tay xoa ấn đường, nhẹ nhàng mà xoa ấn, anh không ở trước mặt nhân viên lộ ra một chút mệt mỏi, giờ phút này là thật sự quá mệt mỏi rồi.

"Cậu điều tra ta tất cả những người tham dự cái hạng mục này, bí mật điều tra hành tung gần đây của bọn họ. Gần đây tôi việc tư tương đối nhiều, sơ sót." Đường Hạo Nam nhẹ giọng dặn dò.

"Boss, anh cũng đừng quá mệt mỏi, là tôi không làm tròn trách nhiệm, gần đây thả lỏng cảnh giác với Khang Diệp!" Hứa Thành thật có lỗi nài. Từ sau khi Kha Dịch Thần cứu Hạ Nhất Nhiễm, anh ta cũng rất ít chú ý Kha Dịch Thần, mà còn, Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Cậu không cần hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm, cô ấy không có khả năng cấu kết cùng Kha Dịch Thần." Đường Hạo Nam bình tĩnh nói, cho rằng Hứa Thành đang hoài nghi cô.

"Vâng! Tôi cũng hi vọng là một người khác hoàn toàn! Mà còn, Đường phu nhân đã thật lâu không ở Đường thị làm việc, cô ấy không có khả năng biết động thái Đường thị chúng ta."

"Chuyện tôi nói với cậu, sang tên biệt thự vùng ngoại thành ở Paris của tôi là đến đâu rồi?" Đường Hạo Nam lại hỏi.

"Đã làm thỏa đáng, chỉ là, Đường phu nhân sẽ nguyên ý nhận sao?" Hứa Thành khó hiểu hỏi.

"Cô ấy không nhận, tôi liền không li hôn." Đường Hạo Nam chắc chắn nói, đầu ngã ra sau tựa lưng ghế dựa, một vẻ chắc chắn cô nhất định không có cách nào từ chối. Cho cô biết thật, để cho cô ở Paris có nơi dừng chân, tương lai, anh còn có thể tìm đến cô, đến đó thăm cô...

Liền tỉnh lý hôn, cũng còn có thể gặp mặt đi?

...

"Mộng Mộng, Hạ Nhất Nhiễm có thai rồi."

Đồng Y Mộng nằm trên giường bệnh, chính đang mở to mắt nhìn trần nhà, một vẻ một chút cũng không có tức giận.

Đang nghe đến lời Cố Tú Văn nói, cặp mắt trông rỗng kia mới có thần thái.

"Bà nói cái gì?!" Cô ra cần rắng, thấp giọng hỏi, ngồi dậy, trừng mắt nhìn Cố Tú Văn mặc đồ điều dưỡng.

"Con nhỏ nhò chút, ta là lên đến đây, sợ bị người phát hiện! Con hãy nghe ta nói, Hạ Nhất Nhiễm là có thai, hiện tại Đường Hạo Nam cùng cô ta liền muốn ly hôn, Hạ Nhất Nhiễm còn không có nói cho cậu ấy, nếu Đường Hạo Nam biết rõ, cuộc hôn nhân này nhất định không ly được rồi!"

Cố Tú Văn nhỏ giọng nói, Đồng Y Mộng sợ sệt, hai tay cô ta nắm chặt chân.

"Tôi nên hành động sao?" Đồng Y Mộng xem ra giống một cái xác không có linh hồn, thất thần, nói.

"Tôi dựa vào cái gì muốn để cho bọn họ dễ chịu? Tôi đều phải biến thành kẻ ngốc... Đến lúc đó, tôi không còn tính tảo nữa, bọn họ lại hạnh phúc ân ái..."

"Mộng Mộng, con nói cái gì?!" Cố Tú Văn vội vàng kéo xuống khẩu trang, kích động hỏi.

Đồng Y Mộng nhìn về phía bà ta, khỏe miệng nhếch lên: "Bà còn không biết đúng không, tôi sẽ trở thành kẻ ngốc, trong đầu tôi có tụ máu bầm, dĩ chứng sau vụ tai nạn xe cộ đó, tương lai khả năng còn có thể mù lòa... Ôi Ôi... khả... khả..." Nói xong nói xong, cô ta liền nở nụ cười.

Như vậy cực kỳ dọa người, Cố Tú Văn cũng choáng váng, đôi mắt phượng tròn tròn, trông mắt tròn trắng. "Con gái, con đừng hù dọa mẹ...!"

"Tôi không hù dọa bà, chẳng qua, ảnh hưởng không được cái gì, liền tính tôi trở thành kẻ ngốc, mù lòa, Đường Hạo Nam cũng lại vẫn là của tôi, anh ấy là của tôi, người khác đừng mơ tưởng được!" Hai mắt Đồng Y Mộng thẳng tắp nhìn về một nơi nào đấy, ánh mắt kiên định mà sắc bén, cần rắng nói.

Hai chân Cố Tú Văn mềm nhũn không còn chút sức lực đi ra phòng bệnh, hại người hại mình, tôi cũng vẫn lại là chột dạ.

Vốn muốn đem Hạ Nhất Nhiễm hủy đi, kết quả hủy đi con gái của mình, trở thành người thực vật, hiện tại rất không dễ dàng tỉnh dậy, lại muốn...

Cố Tú Văn bị người kéo lên xe, người đàn ông kia một tay kéo bà ta vào trong ngực, bàn tay to lớn thô ráp tiến tiến vào làn váy điều dưỡng trên người bà ta, vuốt ve lên đôi chân trơn nhẵn của ta ta.

"Đừng đụng chạm!" Cố Tú Văn lập tức đẩy tay người đàn ông kia ra, phiền não nói.

"Sao vậy..." Người đàn ông mang kính râm, không vui mở miệng nói.

"A Mực, Mộng Mộng của chúng ta, Mộng Mộng..." Cố Tú Văn nói xong, nhào vào trong lòng người kia, khóc thút thít.

Bà ta nằm bò ở trong ngực người đàn ông kia, đem tình huống hiện tại của Đồng Y Mộng nói hết, người kia càng không ngừng hút thuốc.

"Anh nói Mộng Mộng như vậy, Đường Hạo Nam còn có thể cưới nò sao?!" Hạ Nhất Nhiễm cái con tiện nhân kia lại đang có thai, lần này, Mộng Mộng của chúng ta phải làm sao đây?" Sau khi Cố Tú Văn khóc rống một trận, xoa cái mũi, lau nước

mắt nói.

Người đàn ông kia hút thuốc, nuốt mấy nhả khói, không nói được một lời.

Cố Tú Văn ở trong xe thay quần áo, đột nhiên bị hắt ta bắt lấy, ở trên xe liền điên cuồng mà mưa mưa một trận.

...

Hạ Nhất Nhiễm rảnh rồi trở về nhà cũ, vậy mà tìm thấy tầng hầm ngầm như cha cô nói.

Cũng tìm được nhật kí cùng thư mẹ cô viết để lại, những cái trang giấy này đã sẫm ố vàng, thật dày một cuốn, bên trong mang theo rất nhiều ảnh chụp, cô đoán được không sai, người trong lòng mẹ cô, quả thật là Đường Hậu Đức.

Nhưng một tờ cuối cùng trong nhật kí, lại dán một tấm ảnh mẹ cùng cha cô chụp chung.

Khi nước chảy đá mòn, em bị tình yêu của anh làm cảm động, tại sao anh lại xoay người đi rồi?

Hạ Dụ Kỳ, anh ghét bỏ em rồi!

Tại sao nâng em đến tận trời xanh xong, lại đẩy em xuống Địa ngục?

Hạ Nhất Nhiễm nhìn những dòng này, lòng giật mình, về sau mẹ yêu cha, nhưng cha vẫn không biết!

Nước mắt liên trào ra, ngực ngột ngạt uất nghẹn, rất khó chịu.

Ở trong ấn tượng của cô? Mẹ là cực kỳ yêu cha, nhưng mà, những chuyện trước kia của bọn họ cô không nhớ được.

"Nhiễm Nhiễm, cha con không thích mẹ rồi... Mẹ thật đau khổ..." Giống như còn có thể nhớ rõ bà từng nói qua câu này, sau đó bà nháy mắt rồi.

Bởi vì mơ hồ nhớ rõ câu này, cô mới luôn hiểu lầm, là cha ở bên ngoài..., Mẹ mới tự sát.

Cô ngồi chồm hổm trên nền xi-năng lạnh lẽo trên mặt đất, nhìn một đồng trang giấy đã ố vàng kia, vì bọn họ tiếc nuối mà đau buồn, ngực rầu rĩ, một mảnh buồn bã.

Cha là sau khi mẹ tự sát mới hận bà đi? Hận bà vì người đàn ông khác, từ bỏ con của bọn họ...

Lại không biết, bà thương ông, yêu đến uất ức, cuối cùng tự sát.

Khó trách Đường Hậu Đức muốn đem bọn họ hợp táng, là biết mẹ đã sớm yêu cha đi? Mà ông ấy, khẳng định cũng đã sớm buông được rồi.

Nhưng mà, đứa con riêng kia đâu?

Một tấm ảnh chụp bé trai, từ trong phong thư rơi ra, là một bé trai rất khôi ngô, trên ảnh chụp màu sắc rực rỡ, cậu bé mỉm cười, xem ra cực kỳ ngọt, chắc là tầm năm tuổi đi.

Góc phải phía dưới của bức thư dựa chỉ gửi qua bưu điện là, Tổ 3 thôn Khương Yên, huyện Thanh Hóa tỉnh Sùng Xuyên.

Trong phong thư chỉ có tấm hình này, không có cái gì khác, cô cực kỳ nghi hoặc, chẳng lẽ, đứa nhỏ này bị đưa đi nông thôn rồi à? Đây là người nhận nuôi gửi ảnh chụp tới?

Thôn Khương Yên...

Xem ra rất quen thuộc, nhất thời lại nghĩ không ra ở đâu nghe qua.

...

Một số đồ đạc trong nhà cũ, cô dọn dẹp lại chuyển đi, tính toán đem tòa nhà này trả lại cho Đường Hạo Nam, cô không có tiền trả cho anh, chỉ có thể trả lại nhà cửa, không nghĩ muốn nợ anh cái gì.

Đi đến căn hộ của anh, đem áo khoác lần trước Đường Hạo Nam choàng cho cô treo vào trong quần áo, đã giặt sạch, ủi thẳng sạch sẽ.

Dọn dẹp quần áo của mình, cuối cùng nhìn bó hoa Lavender đặt ở kia, cũng không quay đầu lại rời khỏi căn hộ.

Cô vừa đến cửa hàng bánh ngọt, vậy mà gặp Đồng Y Mộng, cô ta tại sao không cùng Đường Hạo Nam đi nước Mỹ? Đường Hạo Nam đi nước Mỹ không phải là vì bệnh của cô ta sao?

Đồng Y Mộng liền đứng ở cửa, đội một đầu tóc giả đen tuyền, sắc mặt tái nhợt, mặc áo lông hồng nhạt.

"Mộng Mộng, tại sao cô lại đến đây?"

"Nhiễm Nhiễm, tôi muốn tới mua chút bánh ngọt, bạn của cô giống như không chào đón tôi..." Đồng Y Mộng cười khổ, Hạ Nhất Nhiễm biết, Tô Tiểu Quả vẫn luôn rất ghét Đồng Y Mộng.

"Chính ta đến quán cà phê đối diện đi." Cô tôn trọng Tô Tiểu Quả, biết rõ tính tình Tô Tiểu Quả, nếu kiên quyết mang Đồng Y Mộng đi vào, cô bé kia khẳng định không nể mặt, đến lúc đó tất cả mọi người thật mất mặt.

"Được đó!" Đồng Y Mộng cười nói.

Nhìn dáng vẻ Đồng Y Mộng suy nhược, lúc qua đường, Hạ Nhất Nhiễm tốt bụng dắt tay cô ta, cực kỳ thông cảm cảnh ngộ cô ta gặp phải.

"Cô không ở bệnh viện tĩnh dưỡng sao?" Vừa đi vừa hỏi, bước chân nhanh hơn, đèn xanh còn có hơn mười giây.

"Gần đây đều luôn nằm viện, hôm nay ra ngoài hít thở không khí, trong phòng bệnh quá ngột ngạt rồi." Đồng Y Mộng nói, bước chân của cô ta rất chậm.

"Đứng đây, nên ra ngoài hít thở không khí!" Miệng Hạ Nhất Nhiễm há to hít lấy một ngụm không khí mùa thu, cũng rất giống đang hít lấy không khí trong lành, gương giọng nói.

"Nhiễm Nhiễm, cẩn thận!" Đột nhiên, Đồng Y Mộng hét chói tai, tiếng xe máy quen thuộc vang lên, Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức vội vàng lui lại, thân thể loạng choạng không vững, ngã về phía sau, Đồng Y Mộng bị cô nắm tay cũng bị kéo ngã, Hạ Nhất Nhiễm chỉ cảm thấy cái móng mình nặng nề mà chạm đất, rồi sau đó, thân thể Đồng Y Mộng đè lên người mình, khuỷu tay của cô ta chính đang đè lên bụng của cô.

"Mộng Mộng, tay..." Hạ Nhất Nhiễm ăn đau, khuỷu tay Đồng Y Mộng lúc này càng dùng lực, đè ở trên bụng cô, làm điểm chống đỡ, cực kỳ cật lực bỏ lên!

Cả người ngã xuống, bụng còn bị đè nặng, mấy Hạ Nhất Nhiễm nhũu chặt lại, cách đó không xa, một chiếc xe đang lừng lừng quan sát mọi chuyện bên này, hai cô gái, một người nằm trên mặt đất, một người ngồi, "Nhiễm Nhiễm! Cô không bị dụng phải chứ?!"

Đồng Y Mộng sợ hãi hỏi, đáng vẻ như sắp khóc, tóc giả trên đầu cũng rớt, lộ ra một đầu tóc cực kỳ ngắn, chặt vật thật sự.

Cô ta vội vã bò dậy, túm chặt tay Hạ Nhất Nhiễm, định kéo cô dậy.

"Đau..." Mấy Hạ Nhất Nhiễm nhũu lại, ăn đau nói, xương cụt rất đau, xung quanh đã có người vây lại xem rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Con của Hạ Nhất Nhiễm sảy mất rồi!

Ăn ăn lại cảm thấy đau bụng, xương cụt càng đau hơn hoi. "Con tôi..."

"Nhiễm Nhiễm! Cái gì con? Rốt cuộc cô làm sao vậy?!" Đồng Y Mộng lôi kéo tay cô, vẻ mặt lo lắng, người qua đường càng ngày càng nhiều.

"Nhiễm Nhiễm!" Trong đám người, có bóng dáng cao lớn xuất chúng lao đến, là Lục Ngộ Hân.

"Cậu... Cứu con... Đứa nhỏ..." Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy Lục Ngộ Hân đến đây, giống gặp được cứu tinh, kích động kêu hô, dưới thân mơ hồ có cảm giác ẩm ướt, giống như có máu đang chảy ra.

Lục Ngộ Hàn khom người, lập tức liền ôm cô lên: "Tránh ra!" Anh hướng về phía đám người hét lớn, ôm Hạ Nhất Nhiễm, chạy về phía chiếc Land Rover đang đậu ven đường.

Lúc Tô Tiểu Quả chạy tới, chỉ có một mình Đồng Y Mộng quý ngời dưới đất, nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm khả năng đã xảy ra chuyện, Tô Tiểu Quả trước tiên liền cảm thấy được là Đồng Y Mộng giờ trò quý: "Đồ cái thứ Bạch Liên hoa giả tạo, cô đã làm gì chị ấy rồi há?!"

Tô Tiểu Quả tức giận lao đến túm lấy cổ áo lỏng của Đồng Y Mộng, cắn răng trừng mắt gặng hỏi cô ta.

Nhìn Đồng Y Mộng ra vẻ vô tội, cô thật muốn vung tay lên tát cho cô ta mấy bạt tai, xé nát cái mặt nạ giả tạo của cô ta!

"Cô, có đang nói cái gì?" Về mặt Đồng Y Mộng vô tội, làm như sắp muốn khóc đến nơi, Tô Tiểu Quả càng nhìn càng cảm thấy ghê tởm, lập tức buông cô ta ra, ngược lại, hấp tấp đi tìm Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Bỏ lại một mình Đồng Y Mộng ở đó, chặt vật nhặt tóc giả rơi xuống ở trên đường cái lên, vội vàng đội ở trên đầu.

Vội vàng đi đến bên đường.

Lần này, con của Hạ Nhất Nhiễm, có lẽ sẽ mất đi?

...

"Cậu... Giống như đang chảy máu! Làm sao đây?" Hạ Nhất Nhiễm sờ soạn dưới móng, lòng bàn tay có cảm giác ướt át, còn có màu đỏ nhàn nhạt, hoảng hốt nhìn Lục Ngộ Hàn đang lái xe, bắt lực hỏi.

Về mặt Lục Ngộ Hàn bình tĩnh, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn vào mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ngồi ở sau xe, anh không hoảng, xe chạy đi rất nhanh nhưng vẫn ổn định: "Nhiễm Nhiễm, rất nhanh liền đến bệnh viện, có cậu ở đây, không có việc gì! Nằm xuống nghỉ ngơi đi, ngoan!"

Lời an ủi có khí thế lại mạnh mẽ, không hiểu sao để cho Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy an tâm, đã không còn hoảng loạn nữa, từ từ nhắm hai mắt, hít sâu, điều chỉnh cảm xúc chính mình.

Gặp được đèn đỏ, Lục Ngộ Hàn phản ứng nhanh mở đèn xin đường, đi đường nhỏ, chạy ngang qua khu dân cư đi đến bệnh viện gần đây.

Mấy ngày qua, anh vẫn ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó, theo dõi Cố Tú Vân cùng người tình của bà ta, cũng phát hiện không ít bí mật.

Cho nên vừa rồi mới có thể đứng lúc chạy tới.

Rất nhanh, đến cổng lớn bệnh viện đại học Phụ Chúc Sùng Xuyên, Lục Ngộ Hàn ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt tái nhợt ngồi ở phía sau lên: "Nhiễm Nhiễm, đừng sợ, đã đến bệnh viện, không có việc gì!"

...

Chạng vạng, trong phòng bệnh VIP an tĩnh, Hạ Nhất Nhiễm im lặng nằm ở trên giường bệnh, Lục Ngộ Hàn đứng ở cửa sổ, bóng dáng cao lớn rần ròi bao phủ trong ánh sáng mờ nhạt.

Giọng người đàn ông trầm thấp đầy mạnh mẽ truyền đến...

"Người tình bên ngoài của Cố Tú Vân tên Tần Mục, trước khi kết hôn với cha con bọn họ đã quen nhau, lại còn có một đứa con gái riêng."

"Sao lại có khả năng?!" Hạ Nhất Nhiễm kích động hỏi, sắc mặt cô tái nhợt, môi cũng là trắng xanh, hốc mắt sưng đỏ.

Lục Ngộ Hàn xoay người: "Nhiễm Nhiễm, con nằm yên, đừng kích động."

Hạ Nhất Nhiễm nghe lời nằm xuống, âm thầm hít sâu một hơi. "Người đàn ông kia có bối cảnh thế nào? Tại sao lúc trước bọn họ không kết hôn, bây giờ còn thông đồng cùng một chỗ, con riêng của bọn họ là ai?"

"Thanh mai trúc mã của Cố Tú Vân, thật ra là tên côn đồ, mấy năm nay dựa vào cố Tú Vân âm thầm viện trợ, đầu tư không ít mới làm ăn, cũng coi như cái một người khá giả rồi. Người này lòng dạ bất chính, thủ đoạn tàn nhẫn, bản thân không làm buôn bán thật sự nào, phần lớn là Cố Tú Vân và thuê quản lý chuyên nghiệp giúp xử lý." Về mặt Lục Ngộ Hàn bình tĩnh, trầm giọng nói.

Chân mày Hạ Nhất Nhiễm nhíu lại: "Cố Tú Vân là đang toan tính cái gì? Đừng nói với con là tình yêu rắm chó..." Cô khinh thường nói.

"Cũng là Tần Mục này có bản lĩnh!" Lục Ngộ Hàn cũng hừ lạnh: "Lần trước con ở trong ngõ hẻm gặp được kẻ bắt cóc cũng là bọn họ phái tới, hôm nay, chiếc moto điên lao tới tới kia, cũng là bọn họ cố ý gây nên!"

Lục Ngộ Hàn đi đến bên giường, hai mắt Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn.

"Khó trách...! Cậu, con lúc ấy liền là bị âm thanh động cơ moto quen thuộc kia dọa sợ mới kích động thế đấy! Bởi vì lần trước cái kẻ bắt cóc kia cũng là lái moto, con vẫn còn bị ám ảnh!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói: "Cũng may, Mộng Mộng nhắc nhở con, chẳng thể thì liền thật sự bị dụ dỗ vào rồi!"

Đến giờ Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn thấy sợ hãi, lòng đang run run, không nghĩ tới Cố Tú Vân ác độc với cô như thế. "Cậu, con không rõ, tại sao Cố Tú Vân hận con như thế?! Con tới cùng là đã đắc tội bà ta chỗ nào chứ?! Bà ta muốn đem con dồn vào chỗ chết đến đường mới thôi!"

Cô không có cách nào không kích động, nghĩ sao cũng không rõ, tại sao Cố Tú Vân lại hận chính mình như thế.

Lục Ngộ Hàn nhìn cô gái nhỏ trên giường bệnh, nhìn cô gặp phải quá nhiều nhấp trắc trở, trong mắt đều là ôn nhu, tất cả thương tiếc.

"Vấn đề này, con hỏi đúng rồi!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, nhìn cô thiện lương, cũng thở dài.

Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh, cảm thấy Lục Ngộ Hàn còn có bí mật muốn nói cho chính mình.

"Nhiễm Nhiễm, Cố Tú Vân vẫn luôn nhắm vào con như thế, nguyên nhân thật sự phía sau là vì bà ta là mẹ ruột của Đồng Y Mộng!"

Lời Lục Ngộ Hàn nói ra, làm sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm càng trở nên tái nhợt, lòng của cô mạnh run rẩy, nghĩ hoặc nhìn Lục Ngộ Hàn.

Vừa này vẫn còn cảm kích Đồng Y Mộng.

Anh đến gần giường bệnh, tại mép giường ngồi xuống. "Khó có thể tin đúng không? Từ nhỏ Đồng Y Mộng ở cô nhi viện lớn lên, mấy năm trước cùng Cố Tú Vân quen biết nên lại nhau! Là cố Tú Vân để cho cô ta tiếp cận Hạo Nam, bọn họ tính toán, muốn để cho con gái mình gả vào nhà giàu có..."

Lục Ngộ Hàn nhìn cô, lại nói.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, môi trắng xanh, khó khăn mở miệng hỏi lại: "Không, không có khả năng, cậu, điều này sao có khả năng?"

Thật sự khó có thể tin, chưa từng tưởng tượng được những thứ này!

Cho dù Tô Tiểu Quả thường xuyên nói với cô, có thể lòng dạ Đồng Y Mộng rất xấu xa, nhưng cô chưa từng tin tưởng qua, ở trong mắt cô, Đồng Y Mộng vẫn là một cô gái đơn thuần vô hại.

"Tại sao không có khả năng? Cậu nói chuyện này cho con, đều là sự thật mấy ngày này cậu âm thầm điều tra ra được! Từ lúc con ở trong ngõ hẻm gặp được kẻ bắt cóc, cậu liền một mực điều tra rồi! Cậu cũng là không nghĩ tới, Đồng Y Mộng kia lại đem con cùng Hạo Nam lừa xoay quanh! Hiện tại, cậu thậm chí hoài nghi chuyện năm đó xảy ra giữa con cùng Hạo Nam, cũng là cô ta và Cố Tú Vân cấu kết cùng nhau làm!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, vẻ mặt cực kỳ oán giận.

Nếu không có một đêm kia, có lẽ cô sẽ không gả cho Đường Hạo Nam, cũng sẽ không chịu nhiều thương tổn như thế!

Sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm càng thêm tái xanh, đầu óc ông ông cả lên, Lục Ngộ Hàn không nói nữa, đứng lên, ra khỏi phòng bệnh, cho cô một chút thời gian tiêu hóa chuyện này.

Cô an tĩnh nằm ở kia, hai mắt nhìn trần nhà trắng bạch, dần dần có tri giác.

Nếu những gì Lục Ngộ Hàn nói đều là sự thật, vậy, năm đó Đồng Y Mộng xảy ra tai nạn xe cộ, chính là gieo gió gặt bão, cũng có và Đường Hạo Nam không có quan hệ gì rồi đúng không?

Đồng Y Mộng tại sao phải giúp Cố Tú Vân hại cô chứ? Cô cũng có ta cũng không oán không thù mà... Hay vẫn lại là, chỉ là vì chuyện làm ăn của Cố Tú Vân?

Trong đầu nhớ lại toàn bộ những chuyện có liên quan đến Đồng Y Mộng, đáng vẻ cô ta đơn thuần đáng yêu, cô vẫn còn nhớ rõ trong đầu. Lại còn nhớ rõ, lần đầu tiên chính mình nhìn thấy cô ta, liền cảm thấy được này cô gái rất có duyên, nếu cô là đàn ông, khẳng định cũng sẽ thích cô ta.

Cái sự thật này, với Hạ Nhất Nhiễm mà nói, không thể nghi ngờ là một sự đã kích cực kỳ lớn.

Đường Hạo Nam thì sao, anh còn không biết toàn bộ chuyện này đi?

Đồng Y Mộng, cô ta rốt cuộc có yêu Đường Hạo Nam hay không? Đường Hạo Nam yêu cô ta như vậy...

Qua rất lâu Lục Ngộ Hân đã trở lại, mang theo rất nhiều đồ ăn, có cháo đậu đỏ bổ máu.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên giường bệnh, cảm thìa, mũi cay cay rơi nước mắt: "Cậu, những chuyện này, chúng ta có nên nói cho anh ấy biết hay không?"

Cô khàn giọng hỏi, không cần phải nói rõ ra, Lục Ngộ Hân cũng biết, "anh ấy" là đang chỉ Đường Hạo Nam.

"Cậu còn không có vô chứng cứ xác thực chứng minh những thứ này, chẳng nhúc kia và cậu gần đây có chút máu thuẫn, chỉ sợ không có bằng chứng nói cho nó những thứ này, nó cũng sẽ không tin tưởng cậu. Còn nữa, công ty của nó đang xảy ra chút chuyện, hiện tại đã bận đến sứt đầu mẻ trán rồi. Nhiễm Nhiễm, việc cấp bách của con lúc này là dưỡng tốt thân thể, đề phòng Đồng Y Mộng cùng Cố Tú Văn bọn họ! Không cần lại tin tưởng Đồng Y Mộng là cái người tốt gì nữa!"

Thân thể to lớn của Lục Ngộ Hân hơi cúi xuống, hai mắt nhìn cô, trầm giọng nói

"Cậu, con tin tưởng người! Anh ấy yêu Mộng Mộng như vậy, chúng ta nói cho anh ấy, anh ấy khẳng định sẽ không tin tưởng. Haizz..." Hạ Nhất Nhiễm cười khổ.

"Con trước ăn cái gì đã, ta đi tìm người trong bệnh viện sắp xếp một chút." Lục Ngộ Hân nói xong, lại đi ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm ăn cháo đậu đỏ ngọt lành chín nhừ, nghĩ đến lúc trước sau khi bị hắt Axit Sunfuric, Đường Hạo Nam cũng đưa tới qua...

Cô cười khổ.

"Mặc kệ Đồng Y Mộng có xấu xa đến thế nào, anh vẫn đều tin tưởng cô ta đúng không? Anh, yêu cô ta như vậy... Anh có biết hay không, con của chúng ta..." Nói xong, âm thanh bị nuốt hết vào trong bụng.

...

"Mộng Mộng, mẹ đã đi bệnh viện hỏi thăm qua, đứa bé trong bụng Hạ Nhất Nhiễm sảy mất rồi!" Trong di động truyền đến giọng Cố Tú Văn đầy vui sướng, khoe mời Đồng Y Mộng cong lên.

"Vậy sao? Tin tức có thể tin được không?" Giọng điệu thật bình tĩnh, nụ cười trên khóe miệng biến thành chăm chọc.

"Tin cậy! Hiện tại do Lục Ngộ Hân chăm sóc, cái tên Lục Ngộ Hân đúng là cũng thích con tiện nhân đó!" Cố Tú Văn đắc ý nói.

"Tôi biết rõ, nhưng mà, cô ta có thể nói cho Đường Hạo Nam chuyện sảy thai hay không?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi: "Tôi lo lắng Đường Hạo Nam thương hại cô ta... Bà tốt nhất phòng ngừa chu đáo một phen."

Đồng Y Mộng nghiêm nhiên trở thành người chỉ đạo mọi chuyện, cô ta ở trong điện thoại, nhỏ giọng dặn dò.

"Phòng ngừa chu đáo?" Cố Tú Văn suy tư: "Có rồi, Mộng Mộng! Mẹ biết nên làm sao đây rồi!"

Cố Tú Văn vội vàng nói, Đồng Y Mộng lạnh lùng dặn dò một câu: "Lần này đừng làm hỏng chuyện nữa!"

"Hắn không hẳn không, ngoan, mẹ sẽ cẩn thận, lần này mẹ nhất định sẽ không khiến con thất vọng." Cố Tú Văn vội vàng trấn an, xoa dịu cô ta, sợ cô ta lại tức giận.

Mới vừa cúp điện thoại, con đau của Đồng Y Mộng lại ập đến, phiền não ồm ồm, kéo tóc già rơi xuống, hai tay cắm vào sợi tóc, có thể chạm đến da cứng vệt sẹo trên đó.

Cô ta đau đến lăn lộn trên giường, tâm tình phiền muộn, buồn bực, cảm hận, đầy rẫy trong lồng ngực cô ta.

Đã không rõ tới cùng là đang hận cái gì, tới cùng là đang hận người nào, dù sao cũng đều là hận, hận không thể hủy diệt toàn bộ, để cho tất cả mọi người cũng thảm như cô ta!

...

"Khương Dư Hằng, rốt cuộc anh cho tôi uống cái thuốc gì?!" Đêm khuya, trong nhà lớn Đường gia truyền đến tiếng người phụ nữ đang cuồng nộ quát mắng, người giúp việc ở lầu một đang làm việc, nghe được động tĩnh, âm thầm thờ ải.

Hai vợ chồng này, lại ầm ĩ rồi!

Khương Dư Hằng mới từ phòng tắm đi ra, bị một cái bình thuốc nện vào, chỉ thấy Đường Hạo Hâm giống như điên rồi lao tới chỗ anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Có thể là Khương Dư Hằng bán đứng Đường thị hay không?

Khương Dư Hằng mặc áo ngủ, tắm mát rồi vào bình thuốc trong suốt rơi xuống trên thảm trải sàn, mi tâm nhũ lại, ngược lại, lãnh khốc nhìn Đường Hạo Hâm tóc tai rối loạn, vẻ mặt tức giận.

Cô ta phát hiện rồi sao?

"Đó là cái gì? Anh cmn nói cho tôi biết!" Đường Hạo Hâm tiến lên, niu chặt vạt áo Khương Dư Hằng, cảm giận rống. Khương Dư Hằng lập tức nắm lấy cổ tay cô ta, vẻ mặt ác độc, đôi con ngươi đen hung ác nham hiểm trừng mắt nhìn cô ta.

"Thuốc tránh thai!" Khương Dư Hằng lạnh lùng nói, vô tình nhìn sắc mặt Đường Hạo Hâm do nóng giận mà đỏ bừng từ từ biến thành trắng bệch.

"Anh nói lại lần nữa xem?!" Đường Hạo Hâm tiếp tục gào rống, một vẻ không muốn tin.

Dù cho đã xác định rồi.

Khương Dư Hằng hừ lạnh, ghét bỏ đem tay cô ta hất ra, "Đường Hạo Hâm, đứng ở trước mặt tôi hung hãn ương ngạnh nữa!"

"Tại sao thuốc bỏ của tôi lại là thuốc tránh thai?! Khương Dư Hằng! Anh nói rõ ràng với tôi đi! Tên khốn!" Tức giận không kiềm chế được Đường Hạo Hâm gào thét, sắc mặt lại đỏ lên, cảm hận trừng mắt người đàn ông ở trước mặt.

Vẫn luôn muốn đưa bé, vẫn có bầu không được, đã từng đi bệnh viện kiểm tra, bác sĩ đều nói không có vấn đề gì, không nghĩ tới thuốc bỏ uống quanh năm bị ảnh hưởng trở đổi thành thuốc tránh thai rồi. Đường Hạo Hâm đột nhiên dấy hận ý có kích động muốn giết anh!

"Đường đại tiểu thư, tôi tại sao muốn cùng cô sinh con?" Khương Dư Hằng híp con ngươi, liếc mắt người người phụ nữ trước mặt, sâu xa hỏi.

Dáng vẻ của anh, để cho Đường Hạo Hâm cảm giác cực kỳ xa lạ, cho tới nay, anh đều là nhẫn nhục, cho dù cô ta nhục nhã anh, mắng anh thế nào, anh chỉ nói hai chữ: Đủ rồi!

Cô ta tức điên: "Khương Dư Hằng, anh đúng là quá cận bả! Anh dựa vào cái gì?! Đường gia chúng tôi có lỗi với anh sao, nếu không nhờ tôi, anh vẫn chỉ là một kẻ nghèo hèn ở nông thôn có thể trèo cao trở thành Phụng Hoàng nam như bây giờ sao?" Đường Hạo Hâm niu chặt vạt áo Khương Dư Hằng, cảm hận rống, đánh đấm, đá đánh.

Người đàn ông vẫn không nhúc nhích đứng sừng sững tại kia, khóe miệng nở nụ cười lạnh: "Đường Hạo Hâm, cô lại có tư cách gì xem thường tôi? Có thật cho rằng chính mình là Thiên Kim Đại Tiểu Thư ngậm thìa vàng lớn lên?"

"Ồ trong mắt tôi, cô vĩnh viễn đều là người không được dạy dỗ, người đàn bà chanh chua hung hãn ương ngạnh! Tôi cmn xem như chịu đựng có đủ lắm rồi!" Khương Dư Hằng lập tức nắm lấy cổ tay cô ta, đẩy cô ta ra, thân thể Đường Hạo Hâm không vững, thiếu chút nữa ngã sắp xuống.

"Tôi biết rõ, trong lòng anh vẫn yêu Hạ Nhất Nhiễm phải hay không? Chính là con tiện nhân kia..."

"Bốp!" Đường Hạo Hâm lao tới, nghiêng rầm nghiêng lợi mắng, Khương Dư Hằng rốt cuộc nhịn không được, vung tay cho cô ta một bạt tai, Đường Hạo Hâm lao đảo lui về sau, thân thể không vững, té ngã trên mặt đất, nửa bên mặt nháy mắt sưng phù, rõ ràng có thể nhìn thấy vết tích ấn dấu năm ngón tay.

Trong lòng bàn tay truyền đến đau đớn té đại để cho Khương Dư Hằng cũng sững sốt không kém, nhìn Đường Hạo Hâm chặt vật té lăn trên đất, anh cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ ra tay đánh cô ta!

Có lẽ là, nhẫn nhịn đủ rồi!

"Anh đánh tôi..." Đường Hạo Hâm khàn giọng mở miệng, nước mắt ào rơi xuống.

Khương Dư Hằng cũng không có mềm lòng, cái người phụ nữ không coi ai ra gì, tâm địa xấu xa này, anh nhẫn nhịn cô ta thật lâu rồi!

"Đường Hạo Hâm, tôi cảnh cáo cô, sau này đừng lại nhục nhã Nhiễm Nhiễm nữa! Cũng đừng lại xem thường tôi!" Khương Dư Hằng trên cao nhìn xuống trừng mắt với Đường Hạo Hâm, hừ lạnh nói, anh đi đến bên cạnh tủ quần áo.

Anh thật sự, yêu Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Hâm ở trong lòng kiên định cho rằng như thế, trước kia một mực hoài nghi, thêm mắm thêm muối tô vẽ, nhưng mà vẫn luôn không thấy được Khương Dư Hằng cùng Hạ Nhất Nhiễm có chút ái muội gì, cũng chưa từng nghe Khương Dư Hằng chính miệng thừa nhận qua, hiện tại, anh vì Hạ Nhất Nhiễm, vậy mà đánh cô ta!

Mà còn, nhiều năm cũng không có con được như thế, cũng là vì người phụ nữ kia đi?!

"Khương Dư Hằng! Anh là tên súc sinh! Tôi muốn giết anh!" Đường Hạo Hâm lao tới bên cạnh tủ quần áo, bắt lấy Khương Dư Hằng, nghiêng rặng nghiêng lợi gào rống, một tay Khương Dư Hằng hất cô ta ra đẩy ngã ở trên giường, lập tức, xoay người để cô ta ở dưới thân, tay Đường Hạo Hâm vùng lên muốn giữ anh lại, ngược lại bị anh bắt được: "Cô còn dám làm loạn, tôi lên lý hôn với cô!"

"Ly hôn? Ha ha, anh bỏ được sao? Anh ở rể cưới tôi, không phải là vì tiền bạc của Đường gia sao?! Anh bỏ được sao?!" Đường Hạo Hâm bị ai gào thét, si nhục anh.

Khương Dư Hằng lại nở nụ cười: "Cô nghĩ tôi cũng quá đơn giản rồi, Đường tiểu thư... Ngoan ngoan đừng nhúc nhích!"

Dứt lời, lại đi đến bên cạnh tủ quần áo, nhanh chóng mặc xong quần áo, Đường Hạo Hâm nằm ở trên giường, lòng như dao cắt đau đến khó chịu.

Vẫn cho là anh đối với cô vẫn lại là có chút tình cảm, không nghĩ tới...

Sau khi Khương Dư Hằng đi ra ngoài, cô ta lập tức tìm điện thoại đi động, run rẩy tìm số Đường Hạo Nam.

Anh là người đứng đầu cái nhà này!

"Hạo Nam... Hạo Nam..." Điện thoại mới vừa được kết nối, Đường Hạo Hâm kích động bắt lực mở miệng.

"Chỉ, lại có chuyện gì? Tôi rất bận!" Giọng Đường Hạo Nam truyền đến.

"Hạo Nam... Khương Dư Hằng anh ấy, anh ấy đánh chị! Anh ấy vì Hạ Nhất Nhiễm, đánh chị! Anh ấy vẫn kén cho chị uống thuốc tránh thai... Hạo Nam... Anh ấy thay đổi... Chị sợ... Anh ấy vậy mà lại đánh chị..." Đường Hạo Hâm cuộn mình tại trên giường, ủy khuất nói.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất trong khách sạn, quan sát toàn cảnh thành phố Newyork, nghe những lời Đường Hạo Hâm nói, cau mày, bọn họ là vợ chồng đã nhiều năm như thế vẫn đều cãi nhau là như thế này.

Nhưng mà lần này, tại sao Khương Dư Hằng lại ra tay đánh người?

Làm một người đàn ông, anh vẫn cảm thấy thái độ Đường Hạo Hâm đối với Khương Dư Hằng cực kỳ có vấn đề, Khương Dư Hằng đã đối với cô ta rất nhường nhịn rồi.

Cuối cùng không thể nhịn được nữa rồi sao?

"Chỉ, chuyện thuốc tránh thai, là hiểu lầm đi, Khương Dư Hằng anh ta không có khả năng..."

"Là thật sự! Chỉ đã đem thuốc đi làm kiểm tra qua! hạo Nam, anh ấy không thích chị... Anh ấy thật sự yêu Hạ Nhất Nhiễm... Vừa rồi anh ấy còn nói, không cần đem anh ấy nghĩ đến quá đơn giản..."

Lời Đường Hạo Hâm nói, làm máy Đường Hạo Nam nhui lại, sắc mặt nghiêm túc. "Chỉ, kế hoạch chị phụ trách gần đây, có phải mang về nhà làm hay không?!"

"Hạo Nam, đều đã là lúc nào, em còn hỏi chị những thứ này..."

"Tôi hỏi chị, phải hay không?!"

"Phải... Em cũng biết hiệu suất làm việc của chị..." Lời Đường Hạo Hâm nói còn chưa nói xong, Đường Hạo Nam đã cúp điện thoại, anh lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành. "Lập tức điều tra Khương Dư Hằng gần đây có tiếp xúc Kha Dịch Thần hay không!"

Đường Hạo Nam nghiêm túc dặn dò xuống.

Sau đó, anh ngồi vào sofa bên cạnh, ngón trỏ hai bàn tay xoa xoa huyết Thái Dương, nhẹ nhàng mà uẩn.

Có thể là Khương Dư Hằng bán đứng Đường thị hay không?

Anh ta là có mục đích gì?

Mấy năm nay, Khương Dư Hằng vẫn phụ trách bộ phận quảng cáo sáng tạo, tại công ty cũng không quyền hành...

...

Cuối mùa thu, cây thay lá, lá rụng bay đầy trời, ngoài cửa sổ phòng bệnh, một trận gió lạnh thổi qua, cây ngô đồng cách đó không xa đang rơi xuống mấy chiếc lá. Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa sổ, trên người mặc áo lông màu nâu hờ hỏ, lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ.

Mấy ngày nay vẫn ở nơi này tĩnh dưỡng, suy nghĩ rất nhiều.

Phần lớn là liên quan đến Đồng Y Mộng.

Nếu ngày đó Đồng Y Mộng là có ý, như vậy, cô ta hẳn đã biết cô cùng Đường Hạo Nam đã kết hôn, cũng khẳng định không có mất đi trí nhớ! Hành vi sau khi tỉnh lại, toàn bộ là giả.

Làm bộ như mất trí nhớ, là muốn đem cô đuổi ra khỏi Đường gia đi?

Đi chọn áo cưới, là có ý chọc giận cô đi?

Lần trước ăn bánh ngọt, ngộ độc thức ăn, cũng là cô ta cố ý đi?

Đồng Y Mộng, cô ta thật đúng là ác độc!

Xem ra nhu nhược vô hại, trên thực tế, tâm cơ sâu nặng như vậy, tâm địa ngoan độc như vậy.

Hai ngày này, cô ta vậy mà vẫn gọi điện thoại đến hỏi tình hình của cô, cho rằng cô còn không biết khuôn mặt thật của cô ta sao?

Thật đúng là, lòng người khó lường!

Dựa theo Lục Ngộ Hân dặn dò, cô không vạch trần Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam nếu biết Đồng Y Mộng một mực giả vờ, sẽ tiếp tục tin tưởng cô hay lại là như thế nào?

Cô không biết, nếu nói cho anh những thứ này, anh có thể tin tưởng cô hay không.

Chưa từng quên chuyện tìm "người anh" kia, cô trở về đến bên giường, mở ipad, ở trên mạng tìm kiếm thôn Khương Yên, mới biết được, trong thôn kia, toàn bộ đều họ Khương.

Khương...

Người đầu tiên công nhận tới chính là Khương Dư Hằng, cũng mới nhớ tới, khi còn ở câu lạc bộ của trường đại học, trên tư liệu của anh là viết họ chỉ kia...

Nếu, Khương Dư Hằng thật sự là con riêng của mẹ cô cùng Đường Hậu Đức, vậy anh cùng Đường Hạo Nam chẳng phải là anh em sao?

Đường Hạo Hâm!

Trong giây lát nghĩ đến Đường Hạo Hâm, cô kinh sợ, nếu quả thật giống như những gì cô suy đoán, bọn hắn chẳng phải là...

Không, hẳn không phải là như vậy, không phải!

Hạ Nhất Nhiễm chủ động hẹn Khương Dư Hằng, hai người tại quán cà phê gặp mặt.

Trước kia đều là có thể tránh khai liên tránh đi.

Khuong Dư Hằng cũng là cực kỳ ngạc nhiên, cô sẽ chủ động hẹn mình, nhìn cô, ánh mắt không khỏi trở nên ôn hòa...

"Anh..."

"em..."

Hai người cùng lúc mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, Khuong Dư Hằng ý bảo cô nói trước: "Anh gần đây có khỏe không? Em là chỉ anh cùng chị họ."

Ở trong ấn tượng của Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Hâm cùng Khuong Dư Hằng luôn luôn mâu thuẫn ồn ào.

"Anh tính toán cùng cô ta lý hôn." Khuong Dư Hằng thành thật nói, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mày: "Tại sao?"

"Bởi vì em!" Khuong Dư Hằng chắc chắn nhìn cô, thẳng thắn nói.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu, chậm rãi lắc đầu, "Anh, anh rồi..."

"Kêu là anh hai đi!" Khuong Dư Hằng trầm giọng nói, tươi cười ôn hòa, ánh mắt hòa ái, nhìn cô ở đối diện, khỏe mỗi hơi hơi cong lên.

Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, anh, anh biết sao?

Từ khi nào đã biết?

Vẫn còn nhớ rõ lúc ở trường học, anh luôn cực kỳ quan tâm đến cô, sau này gả vào Đường gia, tại Đường thị, anh cũng giúp cô không ít.

"Anh thật là anh trai cùng mẹ khác cha của em sao?" Hạ Nhất Nhiễm thì thào hỏi.

Khuong Dư Hằng gật đầu, vươn tay xoa nhẹ lên gương mặt cô, thở dài: "Hiện tại, cuối cùng có thể quang minh chính đại nhìn em rồi, nha đầu ngốc!"

Trong giọng nói của anh lộ ra bất đắc dĩ.

Chân mày Hạ Nhất Nhiễm nhíu lại, trên khuôn mặt xinh đẹp chưa từng có nhiều chán kinh, giống như trước kia vậy, trấn định, ung dung.

Ở trong mắt Khuong Dư Hằng, cô là một cô bé ưu tú mà tốt đẹp, mấy năm nay, cũng đã lột xác thành một cô gái thành thực, biết điều.

Tiệc nuôi chính là, cô bị Đường Hạo Nam đập hư rồi.

"Vậy, cha anh là... Cha em không nói với em." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng hỏi, uống một hớp trà.

Về mặt Khuong Dư Hằng hơi cứng ngắc, uống một ngụm cà phê, nhẹ nhàng đặt tách cafe xuống, khỏe mỗi cong lên.

"Đường Hậu Đức. Em còn không biết sao?" Anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm, nói khẽ.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, đầu óc ong ong, cuối cùng mất bình tĩnh: "Tại sao anh cái gì cũng đều biết? Từ lúc nào đã biết đến?"

Cô không rõ, Khuong Dư Hằng từ khi nào biết được những thứ này, tại sao hiện tại mới tìm cô?

Để cho cô càng khó hiểu hơn chính là...

"Vậy còn chị họ? Nếu anh là con trai của bác Đường, vậy chị họ..." Hạ Nhất Nhiễm kích động nhỏ giọng hỏi, trước đó cô không phải không hoài nghi qua, nhưng mà, Khuong Dư Hằng hiện tại chứng thật điểm ấy, nên là không giả rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Anh nói cho tôi biết, Hạ Nhất Nhiễm không tham dự những thứ này!

Khuong Dư Hằng ở đối diện nở nụ cười, hít sâu một hơi: "Cô ta chẳng qua là con nuôi Đường gia mà thôi!"

Anh khinh thường nói: "Bình thường cô ta luôn tỏ ra xem thường anh, dùng hết đủ mọi lời nhục nhã anh, lại không biết, chính cô ta..."

Hạ Nhất Nhiễm có phần khó có thể tin, Đường Hạo Hâm bình thường là cực kỳ hung hãn ương ngạnh, cũng coi cô như cái đinh trong mắt.

"Đường Hạo Nam cũng vậy, cậu ta không phải thường nhục nhã em sao? Nhưng chính cậu ta, lại cao quý bằng ai?! Cái gì con cưng trời sinh, tất cả đều là vô nghĩa, Đường Hậu Đức, căn bản là không phải người Đường gia, mà mẹ chúng ta, mới đúng là người Đường gia!"

Khuong Dư Hằng không cho Hạ Nhất Nhiễm có cơ hội mở miệng, nói tiếp, về mặt cảm giác!

Hạ Nhất Nhiễm lại ngây người, không bình tĩnh nhìn Khuong Dư Hằng, trong đầu tất cả đều là câu nói kia của anh ta, Đường Hậu Đức không phải người Đường gia, như vậy, Đường Hạo Nam cũng không phải người Đường gia!

Khuong Dư Hằng nắm lấy tay Hạ Nhất Nhiễm, cảm thật chặt, "Bà nội Đường, chính là bà ngoại của chúng ta! Em hiện tại đã biết, tại sao bà vẫn muốn Đường Hạo Nam cưới em rồi chứ? Mà anh sợ đi cưới Đường Hạo Hâm, ít nhiều cũng là do bà an bài!"

"Mà Đường Hậu Đức, Đường Hạo Nam, từ đầu liên không phải là cái danh môn gì!" Khuong Dư Hằng nói tiếp, trong con ngươi chứa lãnh ý nhàn nhạt, khỏe miệng đều là ý cười khinh thường.

Trong đầu Hạ Nhất Nhiễm giống bị nhét đầy thứ gì đó, trong lúc này không cách nào suy nghĩ, không có cách nào tiêu hóa hết chuyện này.

làm sao cũng không nghĩ tới, nguyên nhân tận cùng phía sau mọi chuyện thực ra là cái này!

Qua thật lâu, cô mới hoàn hồn. "Tại sao anh đều biết hết? Từ lúc nào anh biết được những thứ này? Mẹ cùng bác Đường, tại sao bị dối chứ?" Hạ Nhất Nhiễm kích động hỏi.

Khuong Dư Hằng hít sâu: "Những thứ này, là mấy năm nay anh từ từ điều tra mà biết được."

"Đường Hạo Nam anh ấy biết chuyện này không?" Anh biết, chính mình không phải con cháu Đường gia không? Người kiểu ngao như anh vậy...

"Cậu ta đương nhiên không biết! Nếu biết rõ, cậu ta còn có mặt mũi dám coi thường em sao?!" Khuong Dư Hằng cực kì tức giận nói, mấy năm nay cô bị Đường Hạo Nam cùng những người tự nhận mình là người Đường gia kia áp bức lăng nhục, anh đều là thấy rõ trong mắt!

Vì Hạ Nhất Nhiễm cảm giác bất bình.

Không biết bao nhiêu lần, anh rất muốn đi tới, quát vào mặt bọn họ, người nào mới thật sự là con cháu đời sau của Đường gia!

...

Khó trách ngày đó bác Đường nói, đáng ra mẹ cùng cô hẳn không chịu nhiều khổ như thế, ông muốn nói lại thôi, là chi chuyện này sao?

Sau khi Hạ Nhất Nhiễm cùng Khuong Dư Hằng tạm biệt nhau, một mình đi trên đường phố, trong đầu đều là mối quan hệ rối loạn này, cố gắng tiêu hóa những tin tức này. Chuyện không ngờ đến chính là, Đường Hậu Đức vậy mà chỉ là con nuôi của bà nội Đường, mà mẹ cô, mới đúng là con gái ruột của bà.

Khó trách bà nội Đường cố ý muốn cho Đường Hạo Nam cưới cô, lại còn lập di chúc như vậy, nhưng lúc trước tại sao bà muốn để cho mẹ cô lưu lạc bên ngoài, mà để cho Đường Hậu Đức thành con trai của Đường gia.

Đường Hạo Nam khẳng định không biết những thứ này, nếu anh biết chính mình không phải người Đường gia, anh sẽ có cảm giác như thế nào?

Anh kiểu ngao như vậy.

Ngồi đi nghĩ lại, cô tự giễu nở nụ cười, đều đã là lúc nào, cô vậy mà vẫn còn đang suy nghĩ cho anh.

Một tuần rất nhanh qua đi, không biết lúc nào anh mới có thể trở về, nếu anh biết gương mặt thật của Đồng Y Mộng, anh sẽ phản ứng như thế nào?

Gương mặt thật của Đồng Y Mộng, cô không nói cho bất kỳ ai, đến cả Tô Tiểu Quả cũng chưa nói, không muốn bứt dây động rừng, ngày đó, chuyện xảy ra trên lối đi bộ, nói vậy cũng là cô ta cố ý rồi, cố ý hại cô say thai...

Một chiếc Ferrari màu đỏ ở chỗ đậu xe ven đường dừng lại, một cô gái mang kính râm từ trên xe bước xuống, trên người cô ta mặc váy ngắn, tay cầm một cái ví nhỏ.

"Hạ Khả San!" Hạ Nhất Nhiễm nhận ra cô ta, bước nhanh đến, trầm giọng kêu hô.

Bóng dáng mảnh khảnh của cô gái kia dừng lại, xoay người, kéo mắt kính xuống, "Sao tôi lại xui xẻo như thế, gặp phải loại sao chổi như chị!"

Hạ Khả San vẫn là đáng vẻ xem thường cô như trước đây, không kiên nhẫn nói.

Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nhìn cô ta, cô trang điểm đậm trong rất già dặn, lại còn lái Ferrari, toàn thân đều là hương vị son phấn, khẳng định không có làm chuyện tốt gì.

"Em gần đây đi đâu vậy?! Cha nát em cũng không trở về!?" Hạ Nhất Nhiễm tức giận quát, thật muốn đánh cô ta, nghĩ đến người mẹ Cố Tú Vân của cô ta, trong ngực cực kỳ tức giận.

Sắc mặt Hạ Khả San lập tức thay đổi: "Hạ Nhất Nhiễm, chị dựa vào cái gì nguyên rủa cha tôi?!"

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, nhìn cô ta như vậy, ra vẻ giống như đứa con gái rất có hiểu vậy, không nghĩ muốn phản ứng với cô ta nữa, xoay người đi, con gái của Cố Tú Vân, sao cô lại muốn quản chứ.

"Chị đứng lại! Cha tôi tới cùng đã xảy ra chuyện gì?!" Hạ Khả San ý thức được không đúng, bám theo chạy đến trước mặt cô, kích động hỏi.

"Cố thật không biết sao? Cha đã qua đời mấy ngày rồi!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, thân thể Hạ Khả San lao đao: "Không có khả năng!"

Cô ta ở trên bên đường gào thét: "Tại sao tôi không biết?! Mấy ngày nay tôi vẫn luôn ở Bắc Kinh, tại sao không ai cho tôi biết?!"

Xem dáng vẻ của cô ta, hình như là thật không biết, Hạ Nhất Nhiễm cười khổ: "Bị mẹ cô chọc tức, xuất huyết não, cùng ngày liền đã qua đời. San San, cô không còn nhỏ nữa, nên hiểu chuyện rồi, cha trước khi qua đời bảo chị trông chừng cô, để cô đứng nhà sa dọa nữa. Chẳng qua, chị biết ở trong lòng cô, có cực kỳ xem thường chị, cũng không coi chị như chị mình. Chị không muốn quản cô, cũng quản không được cô, mời cô tự giác đi."

Cô nói xong liền xoay người rời đi, hiện tại người nào cùng Cố Tú Vân có quan hệ, cô đều phải đề phòng.

Hạ Khả San nhìn bóng lưng cô rời đi, hai mắt nhắm chặt, hốc mắt đỏ lên, giấy lát, lập tức ngồi lên Ferrari, nghênh ngang mà đi.

...

Newyork, nước Mỹ.

Đường Hạo Nam mới vừa kết thúc một cuộc họp dài, phòng họp to như vậy giờ lại trống vắng, chỉ còn lại có một mình anh. Hai chân anh bắt chéo, ngồi ở trong ghế, rút ra một điếu thuốc, tìm cái bật lửa "Lạch cạch" một tiếng, cháy lên ngọn lửa màu xanh nhạt, cho chính mình chút khói thuốc.

Sau khi hít một hơi khói thuốc, khuôn mặt gầy yếu hơi hơi giãn ra.

Hứa Thành cầm một chồng tư liệu đi vào, cung kính đi đến cạnh anh.

Về mặt Đường Hạo Nam bình tĩnh, ngón trỏ và ngón giữa tay phải kẹp thuốc lá, hơi hơi ngửa cằm, làn sương khói thuốc mờ ảo lượn lờ trước khuôn mặt tuấn tú.

"Nói thẳng!" Anh trầm giọng ra lệnh, động tác tự nhiên phui phui khói bụi, đáng vẻ cực kỳ ung dung trấn định.

"Boss, căn cứ điều tra, xác định Khương Dư Hằng chính là người làm lý ra giá đầu tàu lần này của Đường thị, anh ta tại ngày 10 tháng trước, cùng Kha Dịch Thần từng có tiếp xúc."

"Tôi muốn biết lý do anh ta phải như thế!" Đường Hạo Nam trầm giọng quát, đôi trong con ngươi đen nhậm đầy sự hung ác nham hiểm, dùng lực đem tàn thuốc dụi tắt.

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì Đường Hạo Hâm thường xuyên nhục nhã anh ta sao?

Về mặt Hứa Thành hơi cương cứng: "Boss, tôi đây nói thẳng."

Lời Hứa Thành nói, để cho Đường Hạo Nam ẩn ẩn cảm giác có nguyên nhân đặc biệt...

Anh nhắm mắt dựa vào trên ghế nghỉ ngơi, nghe Hứa Thành nói, đang nghe đến Hứa Thành nói Hạ Nhất Nhiễm cùng Khương Dư Hằng là anh em cùng mẹ khác cha khi đó, anh đột nhiên mờ ra hai mắt.

"Cậu lặp lại lần nữa cho tôi?!" Anh mạnh đứng lên, không bình tĩnh hướng Hứa Thành lớn tiếng chất vấn.

"Bọn họ là anh em cùng mẹ khác cha, mà còn, Khương Dư Hằng cùng người, còn là anh em cùng cha khác mẹ." Hứa Thành kiên trì nói những lời này, đã cảm giác được một cỗ áp suất nặng nề bao phủ.

Đường Hạo Nam ngã ngồi trên ghế dựa...

"Boss, Khương Dư Hằng vào Đường gia, hẳn là mang theo mục đích. Tôi nghĩ, chúng ta nên nghĩ biện pháp đối phó rồi..."

Hứa Thành nói tiếp, Đường Hạo Nam lại vẫn đắm chìm trong cái sự thật này, anh khó có thể tin.

"Hạ Nhất Nhiễm biết không?! Cô ấy biết Khương Dư Hằng là anh trai của mình không?!" Đường Hạo Nam tức giận rống, trái tim đang run run, nói lòng căm- vạt, coi bỏ nút thắt áo somi.

"Cô ấy trước kia có biết hay không, tôi không rõ ràng lắm, ngày hôm qua, bọn họ tại quán cà phê gặp mặt, những thứ này là tôi cho người ta theo dõi Khương Dư Hằng chụp được." Hứa Thành từ trong túi văn kiện lấy ra một xấp ảnh chụp, đặt ở trước mặt Đường Hạo Nam.

Nhìn ảnh chụp Khương Dư Hằng thân mật vuốt ve đôi má Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam như gặp phải thuận kích!

Chỉ nhớ rõ bọn họ lúc ở trường đại học chính là bạn tốt, về sau, Khương Dư Hằng cưới Đường Hạo Hâm, không một tới năm thời gian, Hạ Nhất Nhiễm cũng gả vào Đường gia, anh cùng Đường Hạo Hâm một dạng, vẫn cho là giữa bọn họ có loại ái muội nào đó, lại không chứng cứ.

Khương Dư Hằng kia quả thật rất quan tâm đến cô, có rất nhiều thứ, anh đều đã xem ở trong mắt.

Vậy mà lại là anh em, Khương Dư Hằng vào Đường gia, bụng dạ khó lường!

Khương Dư Hằng liên hợp Kha Dịch Thần, bấy giờ gây đủ kích rất lớn cho bọn họ, tổn thất mấy chục triệu.

Như vậy, Hạ Nhất Nhiễm, có biết những thứ này sao?!

Lòng Đường Hạo Nam, một trận co rút, giật giật, đột nhiên có cảm giác bị cô phản bội.

Trong khoảng thời gian này, cô kiên quyết mãnh liệt muốn ly hôn như vậy...

Cầm lấy những cái ảnh chụp này, anh hung hăng xé nát, ngược lại đứng lên, túm lấy cổ áo Hứa Thành: "Cậu nói cho tôi biết, Hạ Nhất Nhiễm có ấy không tham dự những thứ này! Hứa Thành! Cậu nói cho tôi biết đi!"

Anh không bình tĩnh rống, lòng đang run run, muốn có được một cái đáp án khẳng định, Hạ Nhất Nhiễm không có phản bội anh, cô không biết những thứ này, cô không biết.

"Boss, tôi cũng không thể khẳng định những thứ này, vẫn là anh tự mình phán quyết đi!" Hứa Thành cũng khó xử, Hạ Nhất Nhiễm trước cùng Kha Dịch Thần có liên quan, hiện tại lại cùng Khương Dư Hằng, rất khó làm cho người ta không liên tưởng chút gì.

Đường Hạo Nam buông Hứa Thành ra, xoay người đi đến cửa sổ, hai tay chống ở trên cửa sổ, nhìn bầu trời tối tăm bên ngoài.

Tâm tình cũng tối tăm như thời tiết, ẩm ướt mà băng lãnh.

"Hạ Nhất Nhiễm..." Cái tên này, hiện tại khi nhắc tới, đều sẽ đau lòng.

Hắn không, có không có khả năng phản bội anh!

Nhưng mà, chuyện cũ trước kia cứ lượn vòng trong đầu, phần lớn là những chuyện không tốt.

Kha Dịch Thần tại sao muốn góc đầu trở lại? Lần trước lại vẫn cứu cô, bọn họ trước kia lại còn bỏ trốn qua...

Cô trước kia liền biết mình là em gái của Khương Dư Hằng sao? Anh em bọn họ có cái gì lý do trả thù Đường gia?

Đồng Y Mộng gọi điện thoại, Đường Hạo Nam càng thêm ảo não.

Vẫn lại là nghe máy rồi.

"Anh Hạo Nam, em vừa mới gặp ác mộng, hai ngày này đầu em đau quá, luôn có những hình ảnh lộn xộn ở trong đầu loé lên... Anh Hạo Nam... Trước khi xảy ra tai nạn xe cộ, tối cùng em đã gặp phải chuyện gì rồi hả? Tại sao em không nhớ nữa? Tại sao luôn hiện lên hình ảnh Nhiệm Nhiệm đẩy em vào một cái phòng?"

Giọng Đồng Y Mộng chứa đầy đau khổ truyền đến.

Đường Hạo Nam nhớ tới chuyện năm đó, đau đầu muốn nứt ra.

"Mộng Mộng, chuyện quá khứ, không cần suy nghĩ nữa!" Anh phiền não trả lời, không muốn suy nghĩ tiếp một đoạn hồi ức kia.

"Không phải, anh Hạo Nam, tiền tình em không muốn, những cái hình ảnh này cũng luôn hiện lên trong đầu em! Anh nói cho em biết, năm đó rốt cuộc đã xảy ra cái gì, tại sao em lại xảy ra tai nạn xe cộ? Đầu em đau quá... Tại sao, đêm trước khi xảy ra tai nạn xe cộ, Nhiệm Nhiệm đẩy em vào một căn phòng xa lạ... Tại sao..."

Đồng Y Mộng thống khổ hỏi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Đồng Y Mộng, cô đừng giả bộ nữa!

Giọng Đồng Y Mộng kia đứt quãng, thống khổ thật sự thương cảm, mà lực chú ý của Đường Hạo Nam ở trong lời nói của cô ta.

Cô ta nói, Hạ Nhất Nhiệm đẩy cô đi vào phòng bên cạnh?

"Phòng bên cạnh, căn bên không phải anh, là, là một ông già... Tại sao? Tại sao có ấy lại làm như thế?" Đồng Y Mộng đứt quãng khóc thút thít, nói dối, làm bộ nhớ tới chuyện năm đó rồi.

Đường Hạo Nam ở đầu bên kia điện thoại vẫn không phản ứng, Đồng Y Mộng ở trong lòng cười trộm, anh khẳng định là nghe lọt được.

"Anh Hạo Nam, cái lão già kia, ông ta, ông ta đem em... Sau đó, em, em giống như nhìn đến anh cùng Nhiệm Nhiệm, các người ở trên giường... Nói cho em biết, những thứ này cũng không phải là thật, cầu xin anh nói cho em biết đi!" Đồng Y Mộng thống khổ nói, đêm đó, rõ ràng là cô ta đem Hạ Nhất Nhiệm bị bỏ xuân được, thần trí không rõ đây sai phòng, mà chính mình đi nằm vào phòng bên cạnh!

Đường Hạo Nam sớm nghĩ ra, thân hình cao lớn rắn rỏi loạng choạng, những chuyện liên tiếp ập đến, hiển nhiên là đã kích anh không nhẹ.

Càng khiến anh đã kích hơn chính là Hạ Nhất Nhiệm gảy ra những chuyện này.

"Mộng Mộng... Em thật sự, nhớ ra mọi chuyện rồi sao?!" Cô ta làm sao có thể nói dối, đều đã nhớ lại chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiệm lên giường rồi.

Hạ Nhất Nhiệm vốn là bị Cổ Tú Văn lừa lên giường cùng một tên già nhà giàu mới nổi, nhưng cô lại đem Đồng Y Mộng đẩy lên giường của tên nhà giàu mới nổi đó, chính mình lại trèo lên giường của anh...

Đường Hạo Nam khó có thể tiếp thu sự thật như vậy.

Sớm từ trước đã tin tưởng Hạ Nhất Nhiệm là vô tội rồi.

"Anh Hạo Nam, các người trước vẫn luôn gạt em đúng hay không? Em là vì bị người khác cưỡng hiếp, lại nhìn đến Nhiệm Nhiệm với anh ngủ cùng một chỗ, mới chạy ra ngoài, bị xe đụng phải, phải hay không?" Đồng Y Mộng thống khổ hỏi, trong thanh âm mang theo khóc nức nở, lộ ra tuyệt vọng. Sáng hôm đó, quả thật là kinh sợ rồi, bởi vì cô ta vậy mà đem Hạ Nhất Nhiệm tự mình đẩy lên giường Đường Hạo Nam, mà chính mình...

Cô ta là không bình tĩnh, không biết như thế nào cho phải, chạy ra ngoài, không chú ý, bị xe đụng phải...

Thân thể Đường Hạo Nam, dọc theo vách tường trượt xuống, ngồi xổm ở kia, cả người lạnh lẽo, nếu Đồng Y Mộng nói là thật sự, như vậy, toàn bộ những chuyện này đều là mưu kế của cô sao?

Không có khả năng!

Hạ Nhất Nhiệm thương anh, yêu anh, yêu nhiều năm như vậy, không có lý do...

Trong lòng khuyên chính mình như thế, trên lý trí, lại không dám tin tưởng.

Càng yêu, càng sợ bị lừa gạt...

Tiếng khóc Đồng Y Mộng không ngừng vang lên, Đường Hạo Nam vẫn không nói một câu.

...

Lục Ngộ Hân nãy ngày nay giống như đang thu thập chứng cứ, Đường Hạo Nam còn chưa có trở lại, Hạ Nhất Nhiệm trong lòng kim nén lửa giận đối với Đồng Y Mộng, rất muốn vạch trần ngay trước mặt Đường Hạo Nam, dù cho anh không tin!

Cẩn thận nghe Lục Ngộ Hân dận dò, cô không đi tìm Đồng Y Mộng trút giận.

Vẫn lại là không thay đổi quyết tâm cùng Đường Hạo Nam ly hôn, cô Đồng Y Mộng ở đây, cô cùng Đường Hạo Nam là không thể có kết quả tốt.

Khương Dư Hằng hai ngày này hưởng lên hệ với cô, anh nghĩ muốn mua lại căn nhà cũ kia, Hạ Nhất Nhiệm cảm thấy cũng tốt, đem nhà cũ bán cho anh, lại trả tiền cho Đường Hạo Nam, cũng là một dạng. Tòa nhà này là mẹ khi còn sống yêu thích nhất, cô cho rằng nhà bà ngoại, hiện tại mới ý thức được, trước kia tại sao không cảm thấy được, nhà bà ngoại một người đều không có chứ?

Cùng Khương Dư Hằng cùng đi vào phòng giao dịch bất động sản làm thủ tục sang tên, Khương Dư Hằng đưa cho cô một tấm thẻ ngân hàng, bên trong là tiền mua nhà cũ.

"Thật sự ngại quá, bởi vì này tòa nhà thật là Đường Hạo Nam bỏ tiền ra chuộc về, chẳng thể thế, em sẽ không lấy tiền bạc của anh. Giao nó cho anh, mẹ cũng nên yên tâm, chờ sau khi rời khỏi nơi này, em cũng an tâm." Hạ Nhất Nhiệm thành khẩn nói, Khương Dư Hằng mỉm cười.

"Em yên tâm đi, anh sẽ xử lý nó thật tốt!" Anh cười nói, vỗ vỗ bờ vai cô.

"Uh!n! Đứng rồi, chuyện bác Đường không phải là người của Đường gia, anh trước đừng nói ra, không cần thiết đem chuyện này phanh phui ra. Còn có, chị họ, người này tuy tính tình không tốt, nhưng mà có thể nhìn ra được, chị ấy là quan tâm đến anh, càng là dễ ý, mới càng sẽ nghĩ kỹ, không phải sao? Anh nên là cùng chị ấy hào hào giải thích một phen, cũng không cần nói cho chị, quan hệ giữa hai chúng ta, chẳng thể thì, chị biết thân thể chính mình, khẳng định cũng sẽ..."

Hạ Nhất Nhiệm còn chưa nói xong, bị Khương Dư Hằng cắt ngang.

Cô còn không biết, Khương Dư Hằng vào Đường gia, mục đích thật sự là muốn trả thù Đường Hậu Đức.

Bởi vì, năm đó là Đường Hậu Đức phụ mẹ anh.

Làm hại anh lục lục bên ngoài, vĩnh viễn chưa từng quên, khi còn bé bị cha nuôi ngược đãi, chịu nhiều đau khổ.

"Anh không thích cô ta!" Khương Dư Hằng trầm tĩnh tiết thiết nói, như vậy rõ ràng, quyết tuyệt.

"Vợ chồng nhiều năm như vậy, chẳng lẽ một chút cảm tình đều không có sao? Giữa các người không giống em cùng Đường Hạo Nam, có bên thứ ba, các người cái gì đều không có, tại sao không thể hào hào mà bên nhau?" Hạ Nhất Nhiệm khó hiểu, Khương Dư Hằng cười khổ, ngửa đầu, nhìn trời xanh.

"Em không cần khuyên anh, anh là chịu đựng có ta quả đủ rồi, mà còn, anh cũng không có khả năng cùng với cô ta bên nhau!" Khương Dư Hằng cười nói, anh đã bán đứng Đường thị, không có khả năng lại ở lại Đường gia.

Sau khi Đường Hạo Hâm biết được sự thật, khẳng định cũng muốn cùng anh ly hôn.

...

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới, Đồng Y Mộng lại có thể xuất hiện tại trước mặt cô, lúc đó, cô đang ở nhà hàng ăn bữa sáng.

Đồng Y Mộng đến, bên người không một người, cô ta mặc cái váy màu hồng phấn bên ngoài khoác áo lông như búp bê xinh đẹp, vẫn đang đội đầu tóc giả kia.

Nhìn thấy cô ta, cô lạnh lùng nở nụ cười, sao đây, cô ta lại vẫn muốn tiếp tục giả vờ trước mặt cô sao?

Buồng đầu xuống, cầm cái khăn lông duy nhất trên bàn xoa xoa tay, "Ngồi đi, Mộng Mộng."

Đồng Y Mộng kéo ghế ra, thật sự ngồi xuống ở đối diện cô.

"Mộng Mộng, cô muốn ăn cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm đưa thực đơn người phục vụ cầm đến, mở thực đơn xem, lên tiếng hỏi.

"Oa, mấy món ăn này đều có tên đỏ, sen trắng hấp, sen trắng này tôi cảm thấy rất thích hợp với cô, người đẹp cho tôi muốn một phần." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, đem thực đơn giao cho người phục vụ.

Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, rõ ràng nhận ra địch ý của cô.

Chẳng lẽ, cô đều biết rõ tất cả rồi sao?

"Cảm ơn. Nhiễm Nhiễm, tại sao gần đây cô đều không để ý đến tôi?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi, bình tĩnh nhìn món Hạ Nhất Nhiễm vừa ăn, khẩu vị của cô giống như rất tốt.

Mái tóc xoắn gọn sóng, tự nhiên buông xuống ở sau lưng, mặc một cái áo khoác dài, trên mặt không có chút phấn trang điểm.

Hạ Nhất Nhiễm há to miệng ăn đĩa lông, uống một ngụm nước, mới nhìn cô ta: "Tôi có không để ý tới cô sao? Là cô suy nghĩ nhiều đó thôi! Mà cô tại sao muốn nghĩ nhiều?"

Cô không khách khí hỏi lại, vẫn đang ăn cười, là nụ cười châm chọc, "Bình thường thích nghĩ nhiều, đều là chột dạ đó... Cô đó, chột dạ cái gì thế?"

Đồng Y Mộng ở đối diện nhìn như nhu nhược yếu đuối, Hạ Nhất Nhiễm lại giống như có một đôi mắt X-quang có thể nhìn rõ mọi thứ, sau lớp mặt nạ giả nhân giả nghĩa kia, là bộ dáng khiến người ta buồn nôn, kinh tởm

Đó mới là Đồng Y Mộng thật sự.

Lông dạ cô ta là dơ bẩn, xấu xí, ngày đó ở trên đường cái, vậy mà cô thể làm bộ như đứng lên, lấy khuỷu tay cố ý dè lên bụng của cô!

Giả vờ giống thật như vậy, đáng thương như vậy, thanh thuần lại vô tội như vậy.

Đồng Y Mộng rút cuộc rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm khẳng định đã biết toàn bộ rồi.

"Tôi không biết cô đang nói cái gì, Nhiễm Nhiễm, hôm nay tôi tới là muốn hỏi cô, trước khi xảy ra tai nạn xe cộ năm đó, tôi cũng đã xảy ra chuyện gì?" Đồng Y Mộng vẻ mặt bình tĩnh, cũng không tiếp tục giả vờ yếu ớt nữa, Hạ Nhất Nhiễm uống một ngụm cháo, bỏ cái muỗng xuống.

Hai mắt nhìn chăm chăm vào cô ta.

"Đã xảy ra chuyện gì, cô thật sự không nhớ rồi sao? Hay vẫn lại là cố ý giả không biết?" Hạ Nhất Nhiễm kinh bi hỏi, lúc này, lúc này món ăn cô vừa gọi đã bung lên tới.

Là đừng ngộ sen hấp biến thành đĩa hoa sen, ở giữa là gao nếp, lại vẫn cho thêm một nhánh quế.

"Thật đúng là một đĩa hoa sen trắng a... Với cô rất giống!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn Đồng Y Mộng ở đối diện, châm chọc nói, cô ta thật sự là một đĩa hoa sen trắng cực kỳ dối trá!

Đương nhiên Đồng Y Mộng cũng biết, Hạ Nhất Nhiễm đang châm chọc chính mình.

"Nhiễm Nhiễm, cô nói cho tôi biết, tôi cũng đã xảy ra chuyện gì? Tôi gần đây là luôn nhớ được một chút hình ảnh, tôi không dám tin, hi vọng cô có thể nói cho tôi biết." Đồng Y Mộng có phản kích động nói, ánh mắt hung ác kia của Hạ Nhất Nhiễm, để cho cô ta có phần sợ hãi.

Đóa hoa sen trắng này, còn đang tại giả vờ cái gì?

Nhìn cô ta, cô không nhận được muốn nôn, không có một chút khẩu vị.

"Cái hình ảnh gì? Nói ra cho tôi nghe một chút đi, có lẽ, tôi có thể giúp cô nhớ lại chuyện trước đây." Cô kinh bi nói, ánh mắt như dao đâm.

"Nhiễm Nhiễm, vậy tôi đây sẽ nói thẳng vậy! Tại sao tôi hôm đó, có muốn đẩy tôi đến căn phòng bên cạnh, mà anh Hạo Nam căn bản không có ở căn phòng kia! Tại sao trong phòng của tôi là một ông già, mà sáng ngày hôm sau, tôi lại nhìn đến cô cùng anh Hạo Nam ở chung trên một giường..."

Đồng Y Mộng kích động nói, giọng có nén lại rất nhỏ, sợ có người ngoài nghe được.

Đôi mắt hạnh của Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn chăm chăm người phụ nữ ghé tòm đối diện.

Phút chốc, cô cầm lấy cốc nước bên cạnh, rồi sau đó, hướng tới Đồng Y Mộng ở đối diện hắt đi.

"A!" Đồng Y Mộng kinh sợ kêu một tiếng. Trong nhà hàng, những khách hàng khác đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn sang bên này.

Đồng Y Mộng vội vàng lau nước trên mặt, lau tóc khi đó, không cẩn thận đụng trúng tóc giả làm nó rớt xuống, đáng vẻ cực kỳ chật vật.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn cô ta lau đầu tóc ngắn cùn cùn của mình, người con gái đối diện này, đã mất đi nét đẹp ngọt ngào, xem ra cực kỳ xấu xí.

Cô không có mềm lòng, khinh bi cười, "Thật sự là báo ứng!" Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Đồng Y Mộng, là tôi nên hỏi mới phải. Rốt cuộc tôi và mẹ cô có thù hận gì, vì cái gì các người phải tính kế tôi, hại tôi! Cũng may, ông trời có mắt, ông ấy đúng lúc trừng phạt đó hoa sen trắng bề ngoài xinh đẹp mà lòng dạ lại độc ác như cô!"

Hạ Nhất Nhiễm đứng lên, trừng mắt với Đồng Y Mộng đối diện, không khách khí nói, vẻ mặt cười lạnh.

"Còn muốn ở trước mặt tôi giả đáng thương tội nghiệp sao? Còn tưởng rằng tôi là kẻ nguốc, cái gì cũng không biết sao? Tôi nói cho cô! Tôi đều biết rõ tất cả!" Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn cô ta, nghiêng răng nghiêng lợi.

Đồng Y Mộng lắc đầu: "Nhiễm Nhiễm, tại sao cô muốn đối xử với tôi như thế? Tại sao? Tôi chưa từng hại cô, tôi biết cô yêu anh Hạo Nam, nhưng anh ấy không thích cô mà! Cô có phải là ghen tị với tôi hay không, nên mới muốn hại tôi?!"

"Đồng Y Mộng! Có đừng giả bộ nữa!" Hạ Nhất Nhiễm thấy Đồng Y Mộng còn đang giả vờ, mạnh rời khỏi chỗ ngồi, đi tới bên cạnh cô ta.

Trên mặt Đồng Y Mộng đầy nước mắt, ngửa đầu, giữa đầu tóc ngắn kia đều là vết sẹo.

"Nhiễm Nhiễm, tại sao cô lại đối xử với tôi như thế? Có thích anh ấy, có thể nói cho ấy, tại sao muốn hại tôi?! Tại sao?!! Đem đó tôi, bị, bị..."

"Đồng Y Mộng! Có đủ rồi đó!" Hạ Nhất Nhiễm ghè tòm vung tay lên, liền muốn đánh cô ta.

"Người nên đủ rồi là cô!" Đột nhiên, cổ tay bị người ta dùng lực nắm lấy, giọng đàn ông quen thuộc đã lâu không được nghe thấy, giờ phút này lại vang lên ở trên đỉnh đầu, tìm Hạ Nhất Nhiễm đau thắt.

"A..." Người đàn ông mạnh buông cô ra, cô đứng không vững, theo bản năng đỡ mép bàn, ổn định thân thể.

Mà Đồng Y Mộng lại bị anh kéo đi, bảo bọc ở trong ngực...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 89: Chẳng qua tôi chỉ là đang chơi đùa với cô thôi!

Giờ phút này thế giới xung quanh Hạ Nhất Nhiễm, nháy mắt liền yên tĩnh trở lại, giống như trên sân khấu đang đến một đoạn kịch trầm mặc.

Cô liền ngây người như vậy nhìn Đường Hạo Nam đem Đồng Y Mộng ôm vào trong ngực, giống như đang bảo vệ bảo bối gì rất quý giá vậy. Mà khuôn mặt tuấn tú của anh hung dữ, ánh mắt kia lạnh như băng, giống như nhũ băng sắc bén đâm thẳng vào tim cô!

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm giống như bị đá kích, lao đảo, có cảm giác choáng váng, cảm nhận được sát khí độc ác tàn nhẫn trên người Đường Hạo Nam tỏa ra, lòng, cũng đột nhiên lạnh rồi.

"Anh Hạo Nam... Rốt cuộc anh cũng trở về!"

Đồng Y Mộng vẫn lại là bày ra dáng vẻ đáng thương khiến người buồn nôn kia, không chút sức lực ôm Đường Hạo Nam

Cô ta khóc kêu hô, toàn thân run rẩy, mặt vui ở trong lòng Đường Hạo Nam, nhìn cô ta như vậy, Hạ Nhất Nhiễm ghê tởm chỉ muốn nôn ngay tại chỗ.

Ánh mắt Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam giao nhau, mới vài ngày không gặp, ánh mắt anh nhìn cô đã giống như kẻ thù, lạnh lùng lại xa lạ như vậy.

Rõ ràng Đồng Y Mộng đang ở trong lòng anh mới đúng là kẻ không tội ác nào không làm, tại sao anh lại dùng ánh mắt như vậy nhìn cô?

"Đường Hạo Nam! Cô ta căn bản là không mất trí nhớ, đều là giả vờ!" Cuối cùng Hạ Nhất Nhiễm cũng tìm được linh hồn và lý trí của chính mình, vội vàng ở trước mặt anh vạch trần đóa hoa sen trắng tinh khiết Đồng Y Mộng này!

Cô lớn tiếng quát, trong lòng kích động, run run, sắc mặt đỏ lên, thân thể thậm chí có chút run rẩy, chờ mong phản ứng của Đường Hạo Nam sau khi biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam giống như bị điểm huyết đứng yên ở đó.

Áo khoác dài màu đen ôm lấy thân hình cao ngất của anh, có vẻ rất cao, mặt anh không chút thay đổi, khóe miệng dường như toát lên nụ cười như có như không, một đôi mắt đen nhánh, ánh mắt sắc bén.

Anh là tận mắt nhìn thấy cô hất một ly nước lên người Đồng Y Mộng, còn muốn đánh cô ta.

Biết rõ cô ta là một người người bệnh sắp biến thành kẻ ngốc yếu đuối, mà hiện tại, cô vậy mà vẫn còn bị cô ta cản ngược lại một cái.

Như vậy xem ra, chuyện bánh ngọt lúc trước, cô ta cũng là cố ý rồi.

"Tôi đương nhiên biết, Mộng Mộng đã sớm nói cho tôi biết, Hạ Nhất Nhiễm, mấy ngày nay, chẳng qua tôi chỉ là đang chơi đùa với cô, cô thật là tưởng tôi sẽ tin cô sao?" Đường Hạo Nam cuối cùng cũng mở miệng, là châm chọc đến vô tình.

Cô khó có thể tin nhìn anh, đầu óc ông ông không còn nghe được gì nữa, một cảm giác lạnh lẽo từ dọc sống lưng chạy lên, để cho cô run rẩy, lòng cô lúc này giống bị đóng băng, không đau không ngứa, lạnh đến run rẩy.

"Cô cũng đừng làm bộ ra vẻ như bị đá kích tổn thương như vậy, Hạ Nhất Nhiễm, trò chơi kết thúc, cô đừng giả bộ nữa rồi!" Đường Hạo Nam lạnh lùng nhìn cô, vô tình nói!

Anh là ai chứ?

Đường Hạo Nam kiêu ngạo, không ai bị nổi làm sao có khả năng bị một người phụ nữ dứ bốn trong bàn tay, liền tính thua, cũng sẽ không thừa nhận, ngược lại phải đem đối phương đẩy vào cửa chết trước!

Sẽ không còn tin tưởng người con gái trước mắt luôn làm cho anh đau lòng, thất vọng, trúng độc nặng không cách nào cứu chữa này nữa!

Người đàn ông nghiêng chặt răng, kim nén chịu đựng nỗi đau như xé nát trái tim này!

Bởi vì cô mà đau lòng, không đáng giá!

Trò chơi, giả vờ...

Ý của anh là, mấy ngày qua, anh vẫn luôn đùa bỡn cô, một mực cùng cô trò chơi, đều là giả vờ thôi sao?

Anh vẫn biết Đồng Y Mộng không có mất trí nhớ, một mực cùng cô ta diễn trò, ức hiếp, nhục nhã cô?

Cô không tin!

"Đường Hạo Nam..."

Cô thì thảo gọi tên của anh.

Anh vô tình khinh thường, ánh mắt châm chọc nhìn cô, không nói nữa, một tay đem Đồng Y Mộng bông lên, "Mộng Mộng, chúng ta về nhà."

Anh ôn nhu nhìn Đồng Y Mộng trong lòng mình, ôn nhu nói, rồi sau đó, bước đi thật nhanh.

Vạt áo choàng dài của anh lướt qua người cô, anh ôm Đồng Y Mộng, cùng cô gấp thoáng qua.

Một cái chớp mắt đó, lòng của hai người, đều đau thất lại.

Tất cả tình ý, trong một khắc này, biến thành dối trá, lừa gạt, trò chơi...

Hạ Nhất Nhiễm, em diễn được cũng thật đầy đủ rất thật!

Trong đầu nhớ lại những chuyện đã qua trước đây, tim anh như bị đao cắt.

Cô vậy mà vẫn luôn một mực lừa gạt anh, liền ngay cả tòa nhà cũ kia, cũng lấy ra làm công cụ để cô giả vờ đáng thương, để cho anh mềm lòng, giúp cô chuộc trở về, hiện tại, lại vẫn sang tên cho Khương Dư Hằng.

Hai anh em nhà này, thật đúng là diễn rất giỏi!

Khương Dư Hằng vào Đường gia ở rể, đánh cắp cơ mật Đường thị, cùng Kha Dịch Thần cấu kết.

Hạ Nhất Nhiễm mấy năm nay lặt mềm buộc chặt, chịu nhục, cuối cùng, cuối cùng cũng chinh phục được trái tim anh, cũng chỉ là vì lợi dụng anh mà thôi..

Liền ngay cả, chuyện năm đó, đều là cô cố ý, anh vậy mà vẫn tin tưởng những chuyện dối trá của cô.

Không sai, quả thật là Cố Tử Vân muốn hại cô, nhưng mà, sau khi cô biết được chuyện này, lại đem Đồng Y Mộng đẩy vào phòng của người đàn ông kia, mà chính mình lại đi vào phòng của anh!

Đường Hạo Nam ôm Đồng Y Mộng, từng bước một hướng tới công nhà hàng đi đến.

Nhớ lại những thứ này, nghĩ đến chính mình thất sự động tâm, một lòng yêu cô, kết quả lại giống như bị khuấy đảo thành cháo thịt!

Không cách nào chấp nhận được bản thân mình ngu ngốc như vậy, biết rõ từ lúc bắt đầu cô có lẽ đã là kẻ bụng dạ khó lường, vẫn lại là không có thuốc chữa yêu cô rồi!

Cô tro mắt nhìn bóng dáng của anh dần dần đi xa, dần dần mờ hồ, trong hốc mắt cay xèo, dâng lên nước mắt nóng hổi mặn chát, nháy mắt tiếp theo, không kim chế được mà chảy ra ngoài.

Cô nín thở, nước mắt tàn sát bữa bãi cứ chảy xuống không ngừng.

Cô thất thần hoạt động thân thể, cứng ngắt bước đi, ở trong ánh mắt mọi người giống một cái xác biết đi..

Anh vẫn luôn đùa bỡn cô...

Trong lòng đang châm chọc chính mình, không phải đùa bỡn, còn có thể là cái gì?

Anh có lẽ chưa một lần nói qua yêu cô, liền ngay cả tại lúc trên giường nhiệt tình như hỏa muốn cô khi đó đều không có, ngược lại là cô, bị anh lừa gạt, dỗ ngọt, nói qua vô số lần "Em yêu anh".

Tay phải theo bản năng xoa bụng nhỏ, khóe miệng run rẩy cong lên, cô cũng ra khỏi nhà hàng.

Giống như con chó rồ vết phỏng sau lưng là vì cứu anh, cô cam tâm tình nguyện, không chút sợ hãi vì anh cần Axít Sunfuric...

Cô nở nụ cười, thân thể chậm rãi ngồi xổm xuống, cúi đầu, nước mắt như mưa bão nhỏ giọt rơi xuống, rơi trên mặt đất. Cô che miệng, khóc đến chật vật mà khuaht nhức.

Cô ngồi chồm hổm ở ven đường, không coi ai ra gì mà gào khóc, giống một đứa trẻ bị vứt bỏ.

"Nhầm Nhầm!"

Tô Tiểu Quả tìm tới, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm ngồi chồm hổm ở ven đường khóc lớn, vội lao tới, "Chị xảy ra chuyện gì sao?! Người nào dám ức hiếp chị hả?!"

"Tiểu Quả..." Hạ Nhất Nhiễm ngừng đầu, khàn giọng kêu hô, Tô Tiểu Quả kéo cô dậy, bắt lực ôm chặt cô, "Tiểu Quả... Lúc trước đáng ra chị nên nghe lời em nói... Là chị không biết tự lượng sức mình... Là chị ngốc... Biết rõ Đường Hạo Nam hận chị, vẫn còn mê muội lao đầu vào..."

"Đường Hạo Nam anh ta có phải lại ức hiếp chị rồi hay không?!" Người này đúng là quá cận bã mà!" Tô Tiểu Quả tức giận quát, Hạ Nhất Nhiễm ôm chặt cô, không có trả lời, chỉ im lặng khóc.

Trong xe hơi, Kha Dịch Thần bình tĩnh nhìn hai cô gái ôm ấp cùng một chỗ ở bên đường.

La Kỳ đang ngồi bên cạnh, mỉm cười mở miệng nói: "Chúc mừng anh, liền muốn thành công rồi."

Mặt ngoài rộng lượng như vậy, nhưng trong lòng đã chua xót được quận đau.

Kha Dịch Thần hoàn hồn, mỉm cười mỉm cười, "Còn phải cảm tạ người thành toàn."

"Tại sao anh lại yêu cô ấy như thế? Yêu đến không từ từ đoạn, yêu đến liều chết..." La Kỳ ghen tị, lòng chua xót, Hạ Nhất Nhiễm kia, tuy trẻ tuổi xinh đẹp lại biết điều, nhưng mà, tới cùng cũng là người phụ nữ đã có chồng.

Tại sao vẫn có thể để cho Kha Dịch Thần nhớ mãi không quên?

"Không thể nói rõ tại sao, cũng nói không rõ cô ấy có chỗ nào tốt, nhưng chính là, người nào cũng đều thay thế không được vị trí của cô ấy ở trong lòng tôi!" Kha Dịch Thần chắc chắn nói, cũng là đang ngầm nói cho La Kỳ hiểu, người trong lòng anh ta là Hạ Nhất Nhiễm, không ai có thể thay thế được!

Trái tim La Kỳ run rẩy, cứng ngắc cười cười: "Vậy, chúc anh may mắn rồi."

"Cảm ơn." Anh ta khách khí nói.

...

Đồng Y Mộng bị Đường Hạo Nam mang về Đường gia, Đồng Y Mộng đem chuyện chính mình khôi phục trí nhớ nói cho Lục Uyển Thu biết, còn có "sự thực" năm đó, Lục Uyển Thu cũng nói chuyện Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm đã kết hôn. Đường Hạo Hâm cũng ở đó, ngồi ở sofa bên cạnh, lạnh nhạt không lên tiếng, không giống thường ngày thêm mắm thêm muối mắng Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Mộng Mộng, Hạo Nam sở dĩ cưới Hạ Nhất Nhiễm, đều là vì di chúc của lão phu nhân, con đừng lo lắng, bọn họ liền muốn ly hôn rồi!" Lục Uyển Thu vỗ vỗ lên mu bàn tay Đồng Y Mộng, nhẹ giọng trấn an. Chẳng qua, nghe nói Đồng Y Mộng còn đi chứng về sau, lòng của Lục Uyển Thu cũng là lo lắng không yên, rốt cuộc nên làm sao mới tốt đây?

"Bác gái, con đã như vậy, không muốn lại liên lụy đến anh Hạo Nam, con đem sự thực năm đó nói ra, không phải muốn chia rẽ bọn họ, chỉ là muốn mọi người biết rõ mọi chuyện mà thôi..." Đôi mắt Đồng Y Mộng ngấn nước rưng rưng, nói giọng khàn khản. Làm ra vẻ không muốn làm phiền đến Đường Hạo Nam, trong lòng kỳ thật biết rất rõ, Lục Uyển Thu khẳng định cũng là ghét bỏ chính mình.

Huống chi, vì hiệu quả, cô ta đến chuyện bị lão nhà giàu mới nói họ Từ kia cưỡng hiếp cũng đều nói rồi.

Chi cần có thể chia rẽ Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm, cái gì cô ta cũng không cần, dù cho người Đường gia không chịu chấp nhận cô ta cũng không sao.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam nhất định sẽ tiếp tục áy náy, chăm sóc cô ta cả đời!

"Không cần con phá vỡ, bọn họ cũng sẽ tan thôi! Hạ Nhất Nhiễm kia, uống công Hạo Nam trước kia đối với cô ta tốt như vậy, hiện tại, vậy mà còn lấy oán trả ơn!" Lục Uyển Thu tức giận nói, lần này, bọn họ cuối cùng có thể ly hôn, cách được thật xa rồi!

Để cho chuyện cũ như cát bụi, bay đi thật xa, miễn cho bà ta nhìn thấy càng thêm phiền!

"Con cũng không biết cô ấy tại sao lại trở nên như vậy..." Đồng Y Mộng mỉm cười nói, "Trước kia biết cô ấy thích anh Hạo Nam, nhưng mà con cũng không làm chuyện gì có lỗi với cô ấy... Hẳn là xuất phát từ ghen tị đi?"

Đồng Y Mộng lại nói thêm, ngừng đầu nhìn về phía lầu hai...

Đường Hạo Nam chắc là lại đến phòng ngủ chính của bọn họ rồi, đó là phòng tân hôn của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm.

Anh đang đau khổ sao?

Đồng Y Mộng ở trong lòng hừ lạnh, cực kì ghen tị, càng thêm căm hận, trong mấy năm cô ta hôn mê nằm trên giường bệnh, anh, có tình yêu mới rồi.

Chẳng qua, trong lòng cô ta càng hiểu rõ, anh cần bản không phải có tình yêu mới, mà người trong lòng anh thật sự yêu thương từ đầu đến cuối chính là...

...

Rất nhiều ngày không có người ở phòng ngủ chính, vắng vẻ trống không, không một chút hơi thở của con người, Đường Hạo Nam nằm ngửa trên cái giường đôi to lớn như vậy, hai mắt nhìn chăm chăm trần nhà.

Cả người trống rỗng, cái gì cũng không muốn nghĩ, trong đầu đều là khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, ngũ tạng lục phủ đều đã tại lật chuyển, khuấy đảo, phản không rõ là cái tư vị gì.

"Hạ Nhất Nhiễm..." Tự giác lên kêu lên cái tên này, để cho anh phát điên, cái tên khiến anh yêu đến điên cuồng!

Cũng là hận thấu xương!

Mạnh ngồi dậy, anh luống cuống xoa loạn đầu tóc.

Lầu một chỉ còn lại có Lục Uyển Thu một người, thấy anh đi xuống, Lục Uyển Thu vội vàng đi đến bên người anh, "Hạo Nam, Khương Dư Hằng có phải cũng tham dự vào chuyện này đúng hay không?"

Đường Hạo Nam liếc nhìn Lục Uyển Thu, "Mẹ, người sớm liền biết, quan hệ giữa cha và Chu Niệm Tâm phải không?"

Sắc mặt Lục Uyển Thu phút chốc thay đổi, xem ra, con trai bà cũng đã biết rồi!

Chẳng qua, Hạo Nam hẳn là không biết, mình không phải đời sau Đường gia đi?

"Người vậy mà một mực gạt con!" Đường Hạo Nam tức giận.

"Hạo Nam, mẹ cũng là... Tóm lại, con nhanh cùng Hạ Nhất Nhiễm ly hôn! Miễn cho đêm dài lắm mộng! Cha con bên kia, con phải nhanh chóng làm rồi mới nói, đừng cho ông ấy mềm lòng! Đường gia là của con!" Lục Uyển Thu tức giận, vẻ mặt nghiêm túc, cất giọng nói, giống như sợ Đường gia sẽ bị hai anh em kia đoạt lại vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Đường Hạo Nam, ký tên đi!

Ly hôn.

Hai chữ này, mỗi khi bị nhắc tới, trong lòng anh đều muốn phát điên.

"Người đứng quan tâm, trong lòng con đều đã rõ ràng. Đứng rồi, cậu đâu? Cậu gần đây luôn bận chuyện gì?" Đường Hạo Nam trầm giọng hỏi, nhìn đồng hồ trên tay một chút, một hồi anh còn có một buổi họp báo. Liên quan đến chuyện cạnh tranh thất bại trước tập đoàn Khang Diệp lần này, cần thiết phải giải thích với bên ngoài, đối mặt với sự chấn vấn của cổ đông.

Nhắc tới Lục Ngộ Hàn, sắc mặt Lục Uyển Thu lại thay đổi, thờ dãi: "Nó gần đây thường xuyên cùng Hạ Nhất Nhiễm ở một chỗ! Mẹ cũng không rõ, các người tại sao đều bị cô ta mê hoặc?!" Quả nhiên là hồng nhan họa thủy!" Lục Uyển Thu tức giận nói, sắc mặt Đường Hạo Nam trở nên xanh mét.

Cái người phụ nữ trong ngoài bắt nhất này, luôn miệng nói cùng Lục Ngộ Hàn không cái gì, hiện tại..

Bọn họ còn không có ly hôn đâu!

"Mẹ, con còn có việc, đi ra ngoài trước rồi!" Đường Hạo Nam nói xong, đã nhanh chóng đi ra ngoài.

Anh mới vừa đi, Đồng Y Mộngtrốn ở sau cột đá chạm khắc theo phong cách Châu Âu, lập tức trở về lầu ba.

Đường Hạo Nam không chính miệng nói muốn ly hôn, vậy, trong lòng anh rốt cuộc là đang nghĩ cái gì?

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Tô Tiểu Quả mang về nhà mình, về đến nhà, cô không lên lầu, mở TV, đem âm lượng điều thật lớn, cô người ở trên ghế sofa, Tiểu Bảo nhảy vào trong lòng cô. Nhìn Tiểu Bảo, nghĩ đến lần trước Đường Hạo Nam bị nó cắn, anh "Uy hiếp" cô đi căn hộ...

Đêm đó, anh ôn nhu với cô như vậy, tự mình giúp cô tắm rửa, gội đầu, ngâm chân...

Kia cũng là đang diễn trò sao?

Cô cười khổ, không khóc, vuốt ve đầu chó con, thất thần ngồi đó, thất thần xem đủ loại quảng cáo chiếu loạn trên TV, lòng cũng loạn.

Tô Tiểu Quả nhìn cô như vậy, bất đắc dĩ lắc đầu, đem Tiểu Bảo từ trong ngực cô ôm đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm giống như người mất hồn, ngo ngắc ngồi ở kia, hai mắt chăm chú xem tivi, đang nhìn đến trên màn hình TV xuất hiện gương mặt Đường Hạo Nam khi đó, cô cho rằng chính mình hoa mắt rồi.

Quo quơ đầu, vậy mà, thật là anh.

Anh mặc đồ vest trắng thơm, sang quý được cắt may thủ công, đeo cà- vạt màu xanh đậm, kiểu tóc chải gọn gàng sạch sẽ, trên khuôn mặt tuấn tú anh khí bức người, mặt không chút thay đổi.

Đây là buổi họp báo của tập đoàn Đường thị.

Cô lại vẫn thấy được Điều lộ, bóng dáng An Lạp, còn có đám người Hứa Thành.

Vẫn đều là Hứa Thành đang lên tiếng, nội dung dài dòng, phức tạp, một chữ cô cũng chưa nghe lọt.

Cuối cùng, đến phiên Đường Hạo Nam lên tiếng rồi.

Đường Hạo Nam nói từng chữ, cô lại nghe lọt được, thì ra lần này, Đường thị đang cùng tập đoàn Khang Diệp cạnh tranh một hạng mục, bại bởi Khang Diệp, Đường Hạo Nam ám chỉ là có người đứng sau gây nên.

"Đường tiên sinh, xin hỏi quan hệ giữa người cùng Đường phu nhân hiện tại như thế nào?" Một vị nữ ký giả đưa ra vấn đề.

Thần là giám đốc bộ phận quan hệ công chúng, Điều Lộ vội vàng đứng lên, "Vị phóng viên này, thực xin lỗi..."

Lời Điều Lộ nói bị Đường Hạo Nam vung tay ra hiệu ngắt lời.

"Vấn đề này, tôi có thể trả lời." Đường Hạo Nam đối mặt phóng viên, rộng rãi nói.

Màn ảnh chuyển hướng đến khuôn mặt tuấn tú của anh, cấp cho một cảnh quay cận mặt, đôi con ngươi đen kịt của anh nhìn màn ảnh, thật giống như cùng cô mặt đối mặt, đang nhìn cô.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm rõ ràng vẫn còn cảm giác, đang rất đau, quên hít thở, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm mắt anh, giống như, anh đang ở bên cạnh.

"Tôi cùng Hạ Nhất Nhiễm, năm đó là hôn nhân hợp đồng, sau khi kết hôn cũng không sống như vợ chồng!" Đường Hạo Nam đối mặt màn ảnh, không chút khách khí nói, những lời vô tình anh nói, đâm thẳng vào trái tim Hạ Nhất Nhiễm.

Cô nhin không được nở nụ cười.

"Hôn nhân hợp đồng, không sống như vợ chồng..." Cô thì thào nhác lại, trong con ngươi đen nổi lên nước mắt, tay phải lại xoa bụng, nụ cười của cô, trở nên cực kỳ châm chọc.

"Đường tiên sinh, khoảng thời gian trước người cùng Đường phu nhân không phải vẫn..."

"Cặp dip thì chơi! Người vợ thật sự của tôi vẫn là Đồng tiểu thư, Hạ Nhất Nhiễm chẳng qua là con rối mà bà nội sắp xếp cho tôi!" Đường Hạo Nam đối mặt màn ảnh, nhàn nhạt cười nói, thấp phẫn rộng rãi nói xong việc tư, cũng là đẩy chính mình đường cùng.

Không như vậy, anh sợ chính mình lại mềm lòng.

Nước mắt kim nén trong lòng ào ào tuông tả, Hạ Nhất Nhiễm nhìn màn hình, lại một lần nữa giống bị đẩy mạnh vào hầm băng, quanh thân băng lãnh.

Anh vậy mà trên sóng truyền hình trực tiếp ở trước mặt mọi người, tuyên bố với bên ngoài, cô là con rối, mà còn, chỉ tên nói họ.

Là có bao nhiêu không đem nặng nề vào mắt?!

Giờ phút này Đường Hạo Nam, cùng Đường Hạo Nam trước kia, đối với cô lưu luyến không rời, tựa như hai người.

Lúc này anh cũng giống về tới trước kia.

Nhớ rõ bọn họ mới vừa kết hôn không lâu, chuyện xấu của anh cùng Nữ Minh Tinh lên TV, đối mặt đám cổ săn chụp ảnh, anh lại vẫn rộng rãi đối mặt màn ảnh, hoàn toàn không coi cô như vợ mình.

Vẫn lại là, anh vốn luôn là như vậy, khoảng thời gian trước anh chỉ là đang diễn trò...

Hạ Nhất Nhiễm cười, cảm thấy điều khiển từ xa, tắt đi TV, đứng lên, giống như xác chết, không chút sức sống đi lên lầu hai.

Đến chỗ phòng ngủ, cô nằm lên giường, mở ra Laptop, ở trên mạng tải "mẫu giấy thỏa thuận li hôn" xuống rồi.

Không cần lại ôm lấy bất luận kỳ vọng với anh, Hạ Nhất Nhiễm, rời xa anh ấy đi, không cần lại cố vạch trần sự dối trá của Đồng Y Mộng cho anh ấy biết, anh ấy không có khả năng tin mày...

Trước mặt màn ảnh thừa nhận, người anh yêu nhất là Đồng Y Mộng, đã nói lên toàn bộ!

Vừa chảy nước mắt, vừa đánh chữ, đánh mỗi một chữ, lòng đều đã đang nhỏ máu, nước mắt như suối trào, gần như thấy không rõ màn hình máy tính.

Nhưng vẫn lại là dựa vào nghị lực cùng kiên quyết, một chữ lại một chữ đem nội dung thỏa thuận li hôn điền xong.

Vấn đề nuôi nấng con cái, không có.

Vấn đề tài sản chung của vợ chồng, cũng không có.

Nhà ở vấn đề, không có.

Những vấn đề quan trọng cơ bản giữa vợ chồng cô đều không có, duy nhất có dính dáng chính là bà nội Đường cho cô 10% cổ phần công ty Đường thị. Chẳng qua, chút cổ phần công ty đó chỉ sợ sớm đã bị anh pha loãng bé nhỏ đến không đáng kể rồi.

Tô Tiểu Quả nhìn Hạ Nhất Nhiễm đi ra ngoài, khẩn trương đuổi theo, sợ cô gặp chuyện không may.

Ai ngờ, cô đi đến cửa hàng photo ven đường, cầm USB nói muốn in tài liệu.

Tô Tiểu Quả thấy cô in ra ba phần 《 giấy thỏa thuận li hôn 》.

Xem ra, lần này Hạ Nhất Nhiễm là quyết tâm cùng với Đường Hạo Nam ly hôn, cô không khuyên cái gì.

...

Ngày hôm sau, Đường Hạo Nam vừa đến công ty, liền nhận được tin tức, Kha Dịch Thần rời khỏi tập đoàn Khang Diệp tự mở công ty, anh ta cùng Khương Dư Hằng cùng nhau mở công ty, quy mô vậy mà đã rất lớn rồi!

Trong phòng hội nghị, Hứa Thành báo cáo toàn bộ tình huống công ty Kha Dịch Thần cùng Khương Dư Hằng, cũng đã biết, Kha Dịch Thần cùng La Lý đã không còn là quan hệ "Tình nhân".

Anh ta là muốn cùng với Hạ Nhất Nhiễm bên nhau sao?

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh.

Sau khi hội nghị kết thúc, Đường Hạo Hâm không rời đi, trong phòng hội nghị, chỉ còn lại còn lại hai chị em bọn họ.

Đường Hạo Nam từ nhỏ liền biết, vị chị họ này là bà nội nhận nuôi, chẳng qua, những anh chị em khác trong nhà không biết, chính bản thân Đường Hạo Hâm cũng không biết.

"Hạo Nam, em mới đi, Khương Dư Hằng anh ấy tới cùng có yêu Hạ Nhất Nhiễm hay không?!" Về mặt Đường Hạo Hâm tiêu tuy, cô so với anh lớn hơn một tuổi, không còn trẻ tuổi rồi.

Khương Dư Hằng cũng đầy đủ ác độc, vậy mà vụng trộm để cho cô uống thuốc tránh thai.

"Chỉ, anh ta không thích cô ấy! Điềm đó, chị có thể yên tâm!" Đường Hạo Nam chắc chắn nói, xoa xoa trán.

"Vậy thì tại sao?!" Hạo Nam, các người là còn có việc gạt chị đúng không?!" Đường Hạo Hâm kích động hỏi, Khương Dư Hằng đã cùng cô đề nghị ly hôn, nhưng mà cô không muốn ly.

Đó là người đàn ông cô yêu.

"Không có! Chị, bình thường chị cư xử rất quá đáng với Khương Dư Hằng, luôn coi thường anh ta, mỗi lần cãi nhau đều nói anh ta là dân quê mùa, trào cao, có người đàn ông nào chịu được?"

"Chỉ thì anh ấy như thế, là vì anh ấy chưa bao giờ để ý chị, không thích chị, chỉ có đem anh ấy chọc giận, anh ấy mới có thể tức mất thần chị. Hạo Nam.. Chị rất yêu anh ấy... Chị không muốn cùng anh ấy ly hôn..." Đường Hạo Hâm chảy nước mắt nói.

Luôn luôn kiêu ngạo như cô ta vậy mà lại thừa nhận yêu Khương Dư Hằng.

Đường Hạo Nam không khỏi xúc động, cảm thấy được cô là thật sự yêu Khương Dư Hằng, Khương Dư Hằng đều đã bán đứng Đường thị, cô vẫn không muốn ly hôn.

Không giống Hạ Nhất Nhiễm..

"Chị..."

"Hạo Nam, chị đi nói với anh ấy, chị nên là nói với anh ấy." Đường Hạo Hâm lau nước mắt, kích động nói, đứng lên muốn đi.

"Chị! Người đừng đi! Khương Dư Hằng sẽ không quay lại đâu!" Sợ Đường Hạo Hâm biết được, Đường Hạo Nam vội kéo cô ta, lớn tiếng nói, Đường Hạo Hâm tức đầu, "Chị không nói, làm sao biết có cơ hội hay không chứ? Hạo Nam à, em không phải cũng yêu Hạ Nhất Nhiễm sao? Đứng rồi, hôm trước chị nghe một người bạn làm việc ở bệnh viện nói, giống như đã nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm đi khoa phụ sản ở bệnh viện bọn họ, phỏng chừng là mang thai rồi!"

Đường Hạo Hâm vội vàng nói, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được Đường Hạo Nam có tình cảm với Hạ Nhất Nhiễm, cũng là lúc sắp mất đi, Đường Hạo Hâm mới lĩnh ngộ một chút.

Đường Hạo Nam sững sờ, Đường Hạo Hâm đã ra khỏi phòng họp rồi.

Cô, mang thai rồi sao?

Chuyện là từ lúc nào, tại sao anh lại không biết?!

Trong ấn tượng, một lần hoan ái gần đây nhất vẫn lại là ở trong nhà cũ, hỏi qua cô, không thuốc tránh thai, cô nói không đúng lúc mang thai như vậy.

Đã qua hơn một tháng, nếu có thực sự mang thai, tại sao không nói cho anh biết?!

Lòng Đường Hạo Nam, kích động không thôi, trong lúc này như là đột nhiên lại thấy được một tia hy vọng.

Cô mang thai, vậy anh liền có lý do giữ cô ở lại bên người rồi!

Cô muốn chạy, không dễ dàng như vậy!

Lừa gạt anh rồi, lại muốn bỏ đi cho xong sao?!

Anh ra khỏi phòng họp, nhanh chóng trở lại văn phòng, kêu Hứa Thành đi điều tra chuyện Hạ Nhất Nhiễm mang thai.

Hứa Thành cũng cần bản không biết chuyện này, gần đây anh ta bận điều tra chuyện Đường Hạo Nam giao cho mình, thật sự không có cách nào phân thân.

Mới ra khỏi văn phòng tổng giám đốc, liền gặp được Hạ Nhất Nhiễm toàn thân lạnh lùng, "Hứa Thành, tôi muốn gặp Đường Hạo Nam"

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nhìn Hứa Thành, nhẹ giọng nói, xách theo một cái túi.

Xem ra cô lại vẫn giống như trước đây, ung dung, bình tĩnh, tao nhã, nhìn không ra cảm xúc.

Hứa Thành gật đầu, "Xin chờ một chút."

Lúc Đường Hạo Nam biết Hạ Nhất Nhiễm đang chờ ở bên ngoài, trong lòng một mảnh hỗn loạn, hiện tại anh chỉ muốn biết, cô tới cùng có mang thai hay không?!

"Đề cho cô ấy vào đi!" Hướng Hứa Thành ra lệnh một tiếng.

...

Đây là lần thứ ba Hạ Nhất Nhiễm tới văn phòng anh, khoảnh khắc bước vào cửa còn có chút ám ảnh, giống như còn có thể nhìn đến hình ảnh anh cùng Chu Giai Ngưng ở trong phòng làm việc phóng đảng, ghé tới đến buồn nôn.

Trong phòng sáng rõ, người đàn ông người ở trước bàn làm việc, cúi đầu, chính đang chăm chú làm việc

Anh mặc đồ tây, toàn thân tỏa khí thể lạnh lùng nghiêm túc đến bức người.

Cô từ trong túi xách lấy ra tập văn kiện, đi đến gần bàn làm việc của anh, đem hồ sơ trong túi lấy ra, là ba phần "giấy thỏa thuận li hôn" đặt ở trên bàn làm việc của anh.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi nhìn cô, cô là bình tĩnh như vậy, cũng là mặt không chút thay đổi.

"Đường Hạo Nam, ký tên đi." Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, bình tĩnh nói.

"ps: Gần đây khai ngực, tác giả cũng khoái bị ngực đã chết" trích lời tác giả, bạn dịch cũng đau lòng sắp chết rồi đây>"<

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chám\)Net](http://EbookFull(chám)Net).

Chương 91: Đứa bé bỏ rồi !

Giấy thỏa thuận li hôn...

Tầm mắt Đường Hạo Nam rơi vào văn kiện ở trên bàn làm việc do cô đem đến, nắm chặt trên văn kiện đập thẳng vào mắt anh.

Vậy mà thỏa thuận li hôn cô cũng đều đã mang đến rồi!

Anh vươn tay lấy xem, đọc nhanh như gió lướt xem một lần, mà góc phải phía dưới, cô cũng ký lên tên rồi.

Thật là quyết tuyệt!

Đường Hạo Nam bỏ hiệp nghị xuống, dựa lưng vào ghế dựa, híp con người, đánh giá cô.

Hôm nay có mặc một bộ áo gò màu đen, cả người có vẻ càng gầy cao gầy hơn, làn da càng trắng, mái tóc quần màu nâu tự nhiên buông rơi, vẻ mặt lạnh lùng.

Tầm mắt dần dần di chuyển xuống dưới, rơi vào bụng của cô. Nơi đó bằng phẳng, cân bản nhìn không ra có mang thai hay không.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được của ánh mắt của anh, lồng đau thắt, mặt ngoài vẫn như cũ không bắt luận phản ứng gì, cực lực ở trước mặt anh bày ra dáng vẻ trấn định tự nhiên, không cần lại chịu bất luận ảnh hưởng gì vì anh nữa.

"Nghe nói em mang thai rồi hả?" Đường Hạo Nam híp con người đen, sâu xa hỏi.

Trái tim của anh lại đang khẩn trương đập mạnh, thậm chí có thể nghe được tiếng trái tim đang cuồng liệt nhảy động.

Trong lòng Hạ Nhất Nhiễm chấn động, làm sao anh lại biết được? Cố gắng bảo trì trấn định.

"Phá bỏ rồi." Cô lãnh đạm phun ra ba chữ, nhìn cũng không nhìn anh liếc mắt một cái.

"Em lặp lại lần nữa?!" Đường Hạo Nam đập bàn đứng dậy, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt khó có thể tin.

"Đã xóa sạch rồi!" Cô không biết sợ nhìn anh, lớn giọng khẳng định.

Chỉ thấy khỏe nặng của anh đang giắt giắt, quả đấm nắm chặt, rồi sau đó, anh cảm lấy thỏa thuận li hôn trên bàn, xé nát!

Anh dùng lực xé thành từng mảnh nhỏ ném thẳng vào gương mặt lạnh lùng vô cảm của cô, người đàn ông nghiêng chặt răng nanh, trái tim đang đau như bị xé rách.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cho dù là ly hôn, người đưa ra yêu cầu cũng không nên là cô! Một con rồi như cô không tư cách!"

Hốc mắt người đàn ông đỏ lên, trừng mắt nhìn cô, gần như là nghiêng răng nghiêng lợi nói, yết hầu tắc nghẽn mà cứng ngắc, cô, cô vậy mà đem con của bọn họ xóa sạch rồi!

Toàn thân Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ tỏa ra sự lạnh lùng, trái tim lại vẫn là vì hai chữ "Con rồi" này mà đau thắt.

"Được, nếu con rồi như tôi không có tư cách, như vậy, xin mời Đường tiên sinh chính mình đóng dấu thỏa thuận li hôn." Cô đứng ở kia, kiêu ngạo mà hất mặt, ngửa cằm gầy yếu lên, lạnh lùng nhìn anh, không mang theo bất luận cái cảm tình gì nói.

Đường Hạo Nam đi qua bàn làm việc, giống một trận gió, đi tới trước mặt cô, bàn tay to lớn liền giữ chặt cằm của cô, một đôi mắt tối đen, hung ác nham hiểm gắt gao trừng mắt nhìn cô.

"Đưa bé tới cùng có xóa sạch hay không?!" Cực kỳ không tin cô sẽ đem một sinh mệnh nhỏ vô tội giết chết, trong trí nhớ của anh, cô đã từng vì một con mèo hoa nhỏ cô nuôi bệnh chết, vì nó khóc thật lâu.

Làm sao có khả năng giết một sinh mệnh?

Còn lại là con của bọn họ!

Trước kia lúc ở trên giường, cô luôn dựa vào trong lòng anh, lại vẫn ảo tưởng qua, đáng vẻ đứa con của bọn họ.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, cả hai đều dùng ánh mắt nhìn kẻ thù mà nhìn đối phương. "Thật sự đã xóa sạch, chẳng thể thi sao? Anh cảm thấy tôi sẽ sinh con cho anh? Đường Hạo Nam, anh vẫn lại là tự cho là đúng như vậy." Cô mang theo ý trả thù, nói ra những lời tổn thương anh, cũng là tổn thương chính bản thân mình, ánh mắt chứa đầy căm chộc.

Rốt cuộc anh đang nghĩ cái gì?

Còn muốn muốn đứa con của cô và anh? Dựa vào cái gì mà muốn?

Lời Hạ Nhất Nhiễm nói, giống một con dao sắc bén, đâm vào trái tim anh.

Nhìn đáng vẻ cô lãnh huyết vô tình, anh cảm thấy được cực kỳ xa lạ, sắp không nhận ra cô nữa rồi!

Cho tới nay, cô vẫn luôn lừa gạt anh, còn có cái lý do gì giữ lại con của anh?!

Anh hận đến nổi, sức lực trên tay không kiềm chế được lại tăng thêm, sắc mặt của cô đỏ lên, cảm giác xương cốt sắp bị anh bóp nát vụn, một mảnh đau rất.

Anh rất muốn bóp chết cô!

Tay trái vùng lên, hướng tới mặt cô mạnh đánh xuống, Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng nhắm chặt hai mắt, đây là lần thứ hai anh muốn đánh cô, nhưng mà, bàn tay cuối cùng vẫn không có hạ xuống.

Giờ phút này, anh hận nhất chính là bản thân mình.

Vậy mà đối với cô vẫn sinh lòng thương xót, không nỡ đánh cô dù chỉ một cái!

Nước mắt chảy ngược vào trong, thân thể của anh run rẩy, hất mạnh tay buông cô ra, quay lưng đi, anh cố kìm nén cảm giác đau thắt từ trong trái tim, hai đấm nắm thật chặt.

Cố nén cảm xúc kích động muốn chất vấn cô, tại sao, không phải cực kỳ yêu anh sao? Mới trước đây không phải rất yêu anh sao? Tại sao vẫn còn hại anh cùng Đồng Y Mộng như thế?! Không chiếm được, liền muốn hủy đi?!

Nhưng anh là kiêu ngạo, không muốn lại ở trước mặt cô tỏ ra thấp kém, có vẻ chính mình đối với cô tình cảm quá sâu nặng, không cách nào buông bỏ được vậy!

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng cao lớn của Đường Hạo Nam, anh đã từng cho cô ảm áp, nhớ đến hình ảnh anh ôm Đồng Y Mộng khi đó, tình cảm của cô không còn sót lại chút gì, còn lại chính là ghê tởm.

Di động Đường Hạo Nam lúc này vang lên, là Hứa Thành gọi tới.

"Đường tổng, Hạ Nhất Nhiễm đúng là năm ngày trước bệnh viện Phụ Chúc đã làm phẫu thuật phá thai." Giọng Hứa Thành truyền đến, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, nín thở, cúp điện thoại.

"Đường tiên sinh, phiền toái anh dứt khoát nhanh chóng được không?" Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc hỏi.

Cũng không có nghe đến Hứa Thành nói cái gì, chỉ sợ Đường Hạo Nam còn có thể kéo dài, không chịu buông tay để cô được tự do.

Đường Hạo Nam không xoay người, mà là gọi điện thoại.

"Tôi muốn những yêu cầu chuyển nhượng sang tên lúc trước nói với luật sư làm xong toàn bộ xóa sạch!" Chỉ nghe Đường Hạo Nam ở trong điện thoại, trầm giọng dặn dò.

"Này... Đường tổng, phần bất động sản ở ngoại ô thành phố Paris cũng xóa bỏ sao? Trợ lý Hứa trước có ý dặn dò..."

"Xóa bỏ đi! Toàn bộ đều đã xóa bỏ cả đi! Đừng nữa để cho tôi nói lần thứ hai! Đóng dấu xong, lập tức đưa vào văn phòng của tôi!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lồng đang đỏ máu.

Trước đó đã làm tốt thỏa thuận li hôn, trong đó để cho cô nhà cửa, một khoản tiền lớn...

Nghĩ lại những chuyện này, Đường Hạo Nam đột nhiên cảm thấy được chính mình giống người dẫn độn một dạng, bị cô lừa xoay quanh.

Cuối cùng anh lại đồng ý hoàn toàn buông tay, làm Hạ Nhất Nhiễm có phần không thể tin được, chẳng qua, trước khi anh đi Mỹ công tác, cũng đã nói sẽ buông tay rồi.

Ngày mưa phun đó, trước phần mộ tối tăm ẩm ướt, người đàn ông này trước khi đi lại vẫn sẵn sàng cõng áo gió khoác, lên người cô.

Lúc đó, anh đối với cô vẫn lại là còn sót lại một chút ôn nhu...

Cái gọi là phần chia tài sản, là trước anh để lại cho cô, cũng không ít hơn hai ngàn vạn? Anh để cho luật sư xóa bỏ, cô cũng nhẹ nhàng thờ ra.

Anh cúp điện thoại, xoay người đi, mặt không chút thay đổi nhìn cô, "Vốn là tính toán cho cô ít tiền, hiện tại, tôi để cho luật sư xóa bỏ, giống Chu Giai Ngưng như vậy, lúc tôi cùng cô ta chia tay, cũng chưa cho một phần tiền. Mà người phụ nữ lòng dạ độc ác như rắn rết, còn thêm độc hơn cả bò cạp, sao xứng có được những thứ tiền bạc này chứ?"

Đường Hạo Nam cười nói, chăm chọc nhìn cô

Nhưng chết tiệt, cô vẫn bộ dạng không quan tâm, vẻ mặt lạnh nhạt.

Giống như dù anh nói cái gì nhục nhã cô, cô cũng không quan tâm đến nữa.

Anh nói những thứ này, chỉ càng thêm nhắc nhở cô, trước kia anh có bao nhiêu cận bã, chính mình là ngu si, có mắt không trông, thật quá ngu xuẩn.

"Tôi đến kỳ nữ cũng không bằng..." Cô nhàn nhạt nói, ở trong lòng cười nhạo mình, giống Chu Giai Ngưng như vậy, lúc Đường Hạo Nam vui vẻ, còn có thể cho cô ta châu báu, nhẫn kim cương gì đó...

Cô cũng không cần đến những thứ vật chất phù phiếm kia, nhưng mà, một người đàn ông đưa bạn những thứ này, liệu đó chính là đại biểu người đó để tâm đến bạn...

Bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, thư ký đi vào, trình lên giấy thỏa thuận li hôn anh muốn.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm rùng lên.

Trong tay Đường Hạo Nam nắm chặt thỏa thuận li hôn, nhìn cô một cái, "Đi sang phòng nghỉ với tôi!"

Anh lạnh lùng nói xong, dẫn đầu đi vào, cô lập tức bắt kịp.

Đường Hạo Nam đem ba phần thỏa thuận kia ném ở trên bàn trà, chính mình lại ngồi xuống ở mép giường, cởi áo khoác Tây phục, tiện tay vứt ở một bên, rồi sau đó, động tác tà mị nói lòng cà- vạt, ném ở một bên, đáng vẻ của anh xem ra rất nguy hiểm, lộ ra sự cuồng dã của anh.

Để cho cô nhớ tới những đêm triền miên như lửa kia... Nhất thời cảm thấy được anh rất nguy hiểm!

Lúc đó, anh chậm rãi rót ly rượu, đặt ở trên bàn trà.

"Lấy lòng tôi một lần cuối cùng, để cho tôi vui vẻ, tôi liền đem hiệp nghị ký!" Anh khôi phục tà ác, bản tính vô tình, dương cầm, nhìn cô đang đứng ở chỗ không xa.

"Vô si!" Hạ Nhất Nhiễm cắn răng nói, xoay người rời đi.

"Cô không muốn ly hôn sao?" Đường Hạo Nam lạnh giọng hỏi, giọng lại tăng lên, Hạ Nhất Nhiễm dậm chân, khuất nhục nhìn về phía anh.

"Giả vờ trình tiết liết nữ làm gì, không phải bị tôi đùa bỡn quá vô số lần rồi sao? Còn ít một lần cuối à?" Anh lạnh lùng chăm chọc, chính là không cam lòng cứ như thế để cô đi, không cam lòng để cho cô dễ chịu!

Cô sẽ hận anh đi?

Vậy cũng tốt, so với quên anh vẫn tốt hơn!

"Đường Hạo Nam, anh có thể để cho tôi không chán ghét anh sao?" Cô cười lạnh nói, khinh thường nhìn anh.

Đường Hạo Nam mạnh đứng lên, nắm lên hiệp nghị, liền muốn xé, "Cô tới cùng muốn làm hay không?!" Anh uy hiếp nói.

Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn anh, nháy mắt tiếp theo, đem túi xách trong tay vứt bỏ, vurun tay bắt đầu cởi quần áo.

Động tác của cô, máy móc mà cứng ngắt, Đường Hạo Nam đi tới bên giường ngồi xuống, vurun tay đem dây lưng cởi bỏ, rồi mới nằm trên giường, "Lại đây!"

Anh giống như vua chúa, hưởng cô mệnh lệnh, cô mặc áo lông cùng quần lót, đi tới, cô ở bên giường ngồi xuống, Đường Hạo Nam một tay kéo cô qua, cô nằm dựa vào người anh, khoanh khắc thân thể tiếp xúc, ngửi hương thơm trên người cô, lòng của anh đau đớn.

Cực kỳ muốn trở tay ôm chặt cô vào trong ngực, không buông tay!

Hạ Nhất Nhiễm cực lực chịu đựng cảm giác ghê tởm, dờ dẩn cởi bỏ nút thắt áo sơ mi của anh, từng chút một lộ ra da thịt gợi cảm.

"Hôn anh!" Anh trầm giọng mệnh lệnh, từ từ nhắm hai mắt, giống một ông vua lãnh khốc.

Đôi môi cô lạnh lẽo, đụng vào da thịt của anh, thân thể của anh co cứng lại, quá đỗi nắm chặt, kiềm chế kích động muốn ôm chặt cô.

Cô khuất nhục hôn lên da thịt của anh, theo ngực, một đường đi xuống, cuối cùng đi tới bụng...

Trong đầu của anh, không ngừng mà hiện lên hình ảnh cùng với cô ngọt ngào, không thể tin, cô nhẫn tâm xoá sạch đứa con của bọn họ, lại càng không nguyên tin tưởng, năm đó cô ác độc như vậy...

"Nhiễm..."

"Oe...!"

Anh mới vừa kim lòng không được mở miệng, cô đột nhiên phát ra âm thanh nồn mưa, anh bỗng dưng tròn mắt, chỉ thấy cô che miệng, ngồi tại mép giường, "Em làm sao vậy?!"

"Đường Hạo Nam, tôi làm không được, tôi hiện tại nhìn đến anh đều buồn nôn muốn phun!" Cực lực kiềm nén cảm giác buồn nôn khó chịu trong người, cô kìm tiếng nói.

Trong nháy mắt, Đường Hạo Nam giống bị người hắt nước lạnh, "Em...đáng chết!"

"Oe...!" Cô thật sự lên ói ra, cúi người cúi đầu, một mùi chua tràn ngập ra, lập tức, cô lao vào buông vệ sinh.

Cô phản ứng như vậy, để cho anh hoàn toàn bị đá kích.

Vậy mà, đối với anh chán ghét đến muốn ói ra.

Khó trách, những lần hoan ái về sau cô đều không muốn...

Đường Hạo Nam thất bại cảm lấy thỏa thuận li hôn trên bàn trà, từ trong tủ đầu giường tìm ra bút ký tên, rỗng bay phượng múa ký xuống tên mình.

Khi Hạ Nhất Nhiễm đi ra ngoài, anh đã ký xong rồi.

Cô đi tới, anh đứng lên, vung tay lên, đem hiệp nghị ném ở trên mặt cô, lập tức cầm lấy áo khoác Tây phục, đi ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Cục dân chính, làm ly hôn

Rốt cuộc là anh có bao nhiêu không tin tưởng cô, đến cô nồn ghen cũng không phát hiện ra, Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên bàn trà, nhìn chữ ký của anh trên thỏa thuận li hôn, tầm mắt cuối cùng mơ hồ rồi...

Ở trong lòng anh, cô thật sự chính là một người phụ nữ lòng dạ độc ác có thể nhẫn tâm xoá sạch cốt nhục của bọn họ sao? Là người phụ nữ tâm cơ, có thể bôi vơ ghen tị, hại một bé gái mất đi trong sạch sao?

Thậm chí không có đi điều tra, sẽ tin rồi.

Một giọt nước mắt, vừa lúc rơi xuống chữ ký của anh, đem chữ viết nhuộm mờ, cô nắm bút, tay run rẩy không ngừng, chiều hôm qua lúc ký tên cũng không phải như thế, khi đó rất dứt khoát.

Hiện tại, lại viết được cực kỳ gian nan.

Nét cuối cùng mạnh mẽ đem giấy trắng rách thủng.

Mà trong lòng cô, sớm vỡ nát, những tổn thương này, tương lai phải như thế nào khép lại?

...

Lúc cô ra ngoài, Đường Hạo Nam đang ngồi ở trước bàn làm việc, trước mặt một đồng văn kiện, cúi đầu đang xử lý, giống như không phát hiện cô ra ngoài vậy.

Cô nhìn anh, trái tim không thể không chế đau thắt không ngừng.

Cô cầm theo túi xách, đi đến bên cạnh bàn làm việc của anh, "Thỏa thuận ly hôn tôi mang đi trước, lúc nào thì đi cục dân chính?"

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi, ánh mắt lạnh nhạt, anh còn đang bận xử lý văn kiện, "Đội Hứa Thành điện thoại cho cô, hiện tại, cú!"

Anh vô tình nói, vẫn lại là không ngừng đau.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức nhắc chân bước đi, nhanh chóng rời khỏi, dưới chân cô phần không vững, thiếu chút nữa ngã xuống, anh nhìn đến bóng dáng cô lao đảo, bỗng dừng kinh hãi, cô đã ổn định thân thể, tiếp tục đi về phía trước, sống lưng uốn thẳng tắp.

Hai mắt anh nhìn chằm chằm bóng dáng của cô, "Hạ Nhất Nhiễm, tôi hận em!"

Kim lòng không được, trầm giọng nói câu này.

Anh hận anh yêu em.

Thân thể của cô hơi hơi cúi xuống.

Đều không có cô yêu cô, ở đâu ra hận?!

Người này thật sự là buồn cười!

Không có lại xoay người, kiên quyết đi tới.

"A...!

Cửa văn phòng mới vừa khép lại không lâu, Đường Hạo Nam bạo rống một tiếng, rồi sau đó, một đồng văn kiện trên bàn làm việc toàn bộ bị anh hất đổ, anh đứng lên, ở trong phòng làm việc tán loạn, nằm lên ghế ngồi, gập cái gì liền đập bẻ cái đó, giống như điên rồi, muốn toàn bộ hủy diệt!

Trong phòng, một mảnh bừa bãi, sách trên giá toàn bộ bị anh ném hết, người đàn ông cuồng bạo, giống như điên rồi, quả đấm nện lên vách tường cứng rắn, chỉ chốc lát sau, trên bức tường trắng tinh một mảnh màu đỏ, mu bàn tay anh máu thịt mơ hồ.

Hận cô, hận thấu xương!

Lại không thể thực giết cô!

Đau đớn trên mu bàn tay truyền từ cổ tay đến tận trái tim mới làm giảm bớt sự đau đớn đến khó thở trong lòng. Đánh mặt mũi, anh cũng vui sướng hơn, lưng dựa vào vách tường trượt xuống, ngồi xõm ở cạnh tường, đầu ngửa ra sau dán vách tường, nhìn trần nhà.

Máu tươi trên mu bàn tay, một giọt một giọt tí tách rơi xuống đất.

...

Nắm qua com chiếu, Hạ Nhất Nhiễm ở trong phòng thu don hành lý, kỳ thật cũng không có cái gì cần thu dọn, không có khả năng đem toàn bộ những thứ quần áo này mang đi.

Tô Tiểu Quả đi vào, Tiểu Bảo cũng muốn vào theo, bị cô đuổi ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm đang có thai, không thể quá tiếp xúc nhiều động vật nhỏ.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị định cứ như thế bỏ đi cho xong việc sao?" Tô Tiểu Quả vẻ mặt không vui, không muốn có phải đi, cũng tức giận cô không phản kháng.

"Chẳng thể thì sao?" Hạ Nhất Nhiễm cười hỏi lại, ở mép giường ngồi xuống.

"Chị cứ như thế đi rồi, để cho tên đàn ông khôn nạn và người phụ ty tiện kia dễ chịu sao? Hơn nữa, chị còn không có nói cho tên họ Đường cận bà kia mẹ kế của chị chính là mẹ ruột của Đồng Y Mộng nữa!" Tô Tiểu Quả thờ phỉ nhìn cô.

Cảm thấy có cái gì cũng không nói, cũng không trả thù Đồng Y Mộng, cứ như thế đi cho xong việc, thật sự quá lợi cho "đóa hoa sen trắng" kia rồi!

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, bàn tay xoa lên bụng nhỏ bằng phẳng. "Bây giờ chị đang mang thai, nếu để cho Đồng Y Mộng cùng Cố Tú Văn biết đứa nhỏ này vẫn không bị mất đi, khẳng định lại tìm cách hại chị. Liền tính nói cho Đường Hạo Nam sự thật, anh ấy cũng không nhất định tin chị. Tiểu Quả, không yêu chính là không yêu. Bản thân vì người đó có trả giá nhiều thế nào, chứng minh có nhiều bao nhiêu, người đó vẫn lại là vào lúc quan trọng nhất, đem lòng hướng về người khác. Chị đã một mối, không muốn lại đi tranh giành, trước kia chị cũng tranh giành qua, cuối cùng thì sao, thất bại thảm hại."

Những lời này tuy nói là nói cho Tô Tiểu Quả nghe, kỳ thật là đang thuyết phục chính mình.

"Chị tính toán sẽ đi đâu rồi? Để cho em cùng chị có được hay không? Chị đang mang thai, một thân một mình ở bên ngoài, lại còn đi nước Pháp xa xôi như vậy, làm sao mà sống được chứ?!" Tô Tiểu Quả đỏ mắt vành mắt, người con gái mạnh mẽ như cô cũng sắp muốn khóc, đau lòng vì Hạ Nhất Nhiễm.

"Chắc chị không đi nước Pháp được rồi, vốn là muốn đi học tập, hiện đang mang thai, làm sao mà học tập chứ? Cậu nói, cậu sẽ giúp chị sắp xếp, hiện tại người mà chị tin tưởng chính là cậu cùng với em thôi." Hạ Nhất Nhiễm đi đến bên người Tô Tiểu Quả, giữ chặt tay cô, cầm thật chặt.

"Em cũng nghĩ vẫn lại là ở trong nước tốt hơn, chị lại không có thể xanh! Chị đi đâu, em đi theo chị, dù sao ở bên cạnh em cũng không có người nhân nào!" Tô Tiểu Quả vội vàng nói.

"Em đi theo chị, của hàng bánh ngọt của chúng ta phải làm sao? Mặc kệ chị đi đâu, vẫn sẽ luôn giữ liên lạc với em." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, điện thoại vang rồi.

Là điện thoại của Hứa Thành, như cô dự đoán, Hứa Thành nói cômười giờ sáng ngày mai, đi cục dân chính.

"Tôi biết rồi, giấy chứng nhận, tài liệu đều đã đầy đủ hết." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói.

"Đường phu nhân... Hạ tổng..." Hứa Thành vội vàng sửa lại.

"Còn có chuyện gì nữa sao?"

Một tiếng "Đường phu nhân" của Hứa Thànhnhắc cho cô nhớ tới Đường Hạo Nam ở trong đi động lưu tên cô là Đường phu nhân, nhưng mà, anh giải thích với Đồng Y Mộng là như vậy...

Cô tự giễu cười cười.

Hứa Thành thờ dái, "Làm trợ lý Đường tổng, tôi không có tư cách gì tham dự, nghị luận việc riêng của các người, nhưng mà, Hạ tổng, người lần này quả thật quá đáng rồi! Mang thai, ít nhất nên nói cho Đường tổng, lại càng không nên không nói một tiếng đã phá thai!"

Hứa Thành mới đầu cũng không tin Hạ Nhất Nhiễm sẽ phá thai, vẫn cảm thấy cô là yêu Đường Hạo Nam, như trên tư liệu của bệnh viện quá thật có ghi lại cô làm phẫu thuật phá thai!

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhiu mày, Hứa Thành cũng tin tưởng đứa nhỏ bị xóa sạch rồi sao? Anh ta không điều tra sao? Vì phòng ngừa Cố Tú Văn cùng Đồng Y Mộng lại làm hại co, Lục Ngộ Hân đã sắp bên bệnh viện, để lộ ra tin tức nói cô bị thương mà sanh non.

Cô ngày hôm qua nói với Đường Hạo Nam như vậy, là muốn "Trả thù" anh mà thôi.

Anh đã đối xử với cô vô tình như vậy, tại sao cô còn muốn cho anh dễ chịu?

"Đối với một người đàn ông không thể cho vợ mình cảm giác an toàn cùng chỗ dựa vững chắc, tại sao tôi phải giúp anh ta sinh con? Hứa Thành, anh nếu thực vì tốt cho anh ta, vẫn lại là điều tra thêm Đồng Y Mộng đi!"

"Hạ tổng! Chúng ta đã điều tra qua, tên nhà giàu mới nổi nắm đó chính mệnh thừa nhận, là có đem Đồng tiểu thư đẩy vào phòng ông ta! Nếu trong này có cái gì khó hiểu, mới có đứng ra nói rõ ràng với Đường tổng, mà không phải để cho mọi người hiểu lầm tiếp tục như thế!"

"Hiếu làm? Tôi nói cái gì anh ta cũng không tin, anh ta chỉ tin những gì mình nhìn thấy, cho tới bây giờ cũng không tin tôi! Hứa Thành, anh quả thật quản nhiều rồi, hiện tại nói cái gì đều đã muộn, ngày mai đúng giờ tôi sẽ đến cục dân chính." Thái độ Hạ Nhất Nhiễm mạnh mẽ kiên quyết, chuyện giữa cô cùng Đường Hạo Nam, cần bản không phải chuyện hiểu lầm hay không hiểu lầm gì, mà là vấn đề tin tưởng cùng tình yêu.

"Đường tổng vốn đã sắp xếp tốt toàn bộ những chuyện cần thiết để cô sống ở nước Pháp..."

Hứa Thành nói còn chưa nói xong, đã nghe được tiếng "Tút tut" gác máy, cô không có nghe Hứa Thành nói.

Hắn không lại để cho chính mình mềm lòng.

Không lại ôm ấp bất luận cái gì vọng gì, thì sẽ không có thất vọng.

...

Trong phòng ngủ chính ở căn hộ, trên giường lớn lớn màu tối, đặt một chiếc áo cưới màu trắng.

Góc tường bên cạnh đầu diện giường lớn, người đàn ông ngồi dựa vách tường, đang ở suy sút uống rượu, trên người quần bằng gạc màu trắng, trên bằng gạc nhuộm vết máu màu đỏ.

Một đôi mắt trống rỗng vô hồn, vẫn nhìn chiếc váy cưới màu trắng trên giường, lúc ngửa đầu uống rượu, rượu dọc theo khóe miệng chảy xuống, có dọc theo cổ, chảy thẳng vào trong áo sơ mi, thấm ướt vạt áo, chặt vật cực kỳ.

Anh mò tìm đi động trên sàn, mở ra màn hình, hiện ảnh chụp Hạ Nhất Nhiễm mặc bộ áo cưới này.

"Bà xã... Bà xã..." Miệng thì thảo nhấc tới, trên ảnh chụp cô thật đẹp, lại vẫn đang mỉm cười. Nước mắt anh từ trong khóe mắt, ồ ạt trào ra.

"Anh hận em... Hận!" Đột nhiên, anh nghiêng răng nói, cái chữ "Hận" kia giống như là từ trong lòng phát ra.

Như thế nào không hận?

Đề tay lên ngực tự hỏi, từ nhỏ đến lớn, anh đối với cô rất tốt, cô vậy là lại lấy oán trả ơn!

Anh mạnh đứng dậy, đi đến bên giường, cầm lấy bộ áo cưới anh nhớ Vivian tự tay thiết kế, dùng sức liền muốn xé bỏ, nhưng thấy mắt cuối cùng, vẫn lại là buông xuống.

Thật giống như đối mặt cô khi đó, rõ ràng nên đánh cô, lại không đánh lòng.

Thân thể người đàn ông đột nhiên ngã xuống giường lớn, đem bộ áo cưới trắng kia ôm ấp vào trong ngực, "Tại sao muốn để anh yêu em... Em là một kẻ lường gạt...Kẻ lừa đảo đáng hận...!"

Anh từ từ nhắm hai mắt, cả mặt đầy nước mắt, miệng nhấc tới.

Lúc đó, Hạ Nhất Nhiễm cũng cuộn mình ở trên giường, trần trọc, ngu không được, là vui mừng sao? Ngày mai có thể xong thủ tục li hôn rồi.

Tại sao, lòng lại là tối tăm, phiền muộn như vậy?

Cuối cùng phải rời khỏi anh, cuối cùng a...

Đêm nay, hai người đều đã nằm mơ, trong mộng đều là hình ảnh tốt đẹp, từ lúc gặp mặt quen biết, đến cùng nhau lớn lên, từng chút từng chút.

Không có Đồng Y Mộng, không có Kha Dịch Thần, không có bên thứ ba, chỉ có hai người bọn họ.

Không có anh em, không có bạn bè, không có tình nhân, không có thân nhân, chỉ là hai người hạnh phúc bên nhau.

Mộng tỉnh, hiện thực lại tàn khốc như vậy.

Hạ Nhất Nhiễm sớm liền thức dậy, rửa mặt chải đầu, trang điểm thay quần áo một phen, cố gắng để cho chính mình không cần hận, không cần khổ sở, không cần nghĩ muốn đủ loại không phải về anh, tận lực bình tĩnh mà đối diện anh.

...

Mười giờ sáng, cô đứng giờ đến chỗ cửa cục dân chính.

Trong sân lạnh lẽo tĩnh lặng, không có người nào, cô đi vào sảnh lớn, không thấy Đường Hạo Nam, anh khẳng định lại từ tốn đến muộn đi.

Tóm lại, anh sẽ dùng tất cả biện pháp để nhục nhã cô.

Đường Hạo Nam liền là một người như thế này, bạn thương tổn anh một phần, anh sẽ hoàn trả lại bạn phần.

Ngồi ở sảnh lớn cục dân chính, cảm giác cực kỳ lạnh lẽo.

Hôm nay cô ý mặc một bộ váy mùa thu, trên đầu chỉ có tất chân mỏng manh, cô bị lạnh đến run rẩy, kéo chắc áo khoác, vẫn còn thấy lạnh.

Đợi cả nửa giờ cũng không thấy bóng dáng Đường Hạo Nam

Hôm nay người đi đăng ký kết hôn cũng không nhiều, thỉnh thoảng sẽ tới một hai đôi như vậy.

Đợi hơn một giờ, chân cô cũng đông cứng, lúc đứng lên hoạt động, người kia mới tiến vào.

Lại là toàn thân vest đen nghiêm túc lạnh lùng, mang kính râm, đáng vẻ cùng lúc trước đi đăng ký kết hôn, không khác biệt lắm..

Nhìn thấy anh, lòng của cô chùng xuống, khóe miệng cứng ngắc cong lên, anh lại giống không thấy được cô, thẳng hướng đến cầu thang, cô vội vã đi theo.

Mới biết được, làm ly hôn là ở lâu hai.

Nói làm thủ tục ly hôn, chỉ có hai người bọn họ.

Đường Hạo Nam đã ở trên ghế ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm từ trong túi xách lấy ra giấy thỏa thuận li hôn ngày hôm qua đã ký xong, giao cho nhân viên, lại từ trong bao lấy ra hộ khẩu cùng giấy chứng nhận kết hôn và chứng minh thư.

"Đường tiên sinh, người không mang giấy chứng nhận kết hôn sao?" Đường Hạo Nam cũng cấp giấy tờ, nhân viên làm việc phát hiện, trong phần giấy tờ của anh thiếu giấy chứng nhận kết hôn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Không hẹn gặp lại!!!

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh không mang giấy chứng nhận kết hôn, trong lòng một hồi hộp, hẳn không lại xảy ra trục trặc gì đi?

Hay vẫn lại là, anh cố ý không mang, kéo dài ly hôn?

Đã kéo đủ lâu rồi! Anh còn muốn đối ý, cô khẳng định đưa đơn lên tòa án xin ly hôn!

Chỉ nghe Đường Hạo Nam nhân nhạ mở miệng: "Bỏ rồi."

Bỏ rồi.

Hắn là năm đó sau khi đăng ký kết hôn xong, đã bị anh ghét bỏ ném đi rồi?

Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ, lúc trước anh là không muốn cưới cô như vậy mà.

"Xin hỏi, còn cần bổ sung sao?" Cô vội vã hỏi nhân viên công tác, đối phương mỉm cười, lắc đầu, "Có một cuốn của cô cũng đủ rồi"

Cô an tâm cười cười, vội vàng ngồi xuống.

Nhân viên công tác đem tài liệu cần bổn họ ký tên đưa cho Hạ Nhất Nhiễm, không dám nói chuyện với Đường Hạo Nam.

Anh xem ra quá lãnh khốc, ở trong nhà vẫn mang kính râm, mà còn đã nghe nói là một nhân vật lớn nữa.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm đem văn kiện đưa cho anh, mới phát hiện, hai tay của anh đều đã quấn băng gạc rất dày.

Ngày hôm qua nhìn đến khi đó còn rất tốt mà, sao giờ lại bị thương rồi?

Cô cầm bút, bắt đầu điền thông tin, Đường Hạo Nam lại vẫn không nhúc nhích, "Anh khẩn trương điền đi chứ!" Cô thúc giục nói một câu, anh vẫn đang không nói được một lời, vẫn không nhúc nhích.

Anh không phải là vì bị thương không tiện viết chứ?

Cô vội vã điền xong thông tin, lấy phần tài liệu của anh, giúp anh điền.

Nhân viên công tác nhắc nhở câu, ký tên tắt phải tự mình ký.

"Nhanh ki tên đi..." Sau khi điền xong hết, cô nhẹ giọng nói câu, Đường Hạo Nam cầm lấy bút, dùng lực viết xuống tên chính mình.

Không khí chung quanh rất thấp, khiến người ta áp lực đến thở không nổi, lòng tràn đầy phiền muộn.

Không tồi, thủ tục li hôn rất nhanh sẽ làm xong rồi.

Thỏa thuận li hôn, một người mỗi cái cầm một phần.

Chứng nhận ly hôn là màu đỏ sẫm, giấy chứng nhận kết hôn mặt bìa là chữ thiếp vàng, mà giấy ly hôn này trên mặt chữ trên bìa là màu bạc.

Còn có chính là, ảnh chụp chung biến thành một người hai tấm ảnh chụp cách xa nhau, giấy chứng nhận kết hôn của cô bị lấy lại rồi.

Hai người ai cũng không nói chuyện, cô xuống lầu trước, anh đi theo phía sau, cả người lạnh lùng hà khắc.

Hai người một trước một sau đi ra, đã như là người lạ.

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa cục dân chính, ngửa đầu, hít sâu, trong tay lại vẫn nắm chặt giấy chứng nhận ly hôn.

Lúc xoay người lại, đối mặt với dáng vẻ lãnh khốc của anh, anh vẫn đang mang kính râm, thấy không rõ về mặt của anh.

Cô nhìn anh, giờ này khác này, trong lòng không có hận, không có oán, chỉ có một cổ đau thương nhàn nhạt.

Dù sao, một đoạn vợ chồng

Anh là người cô yêu sâu đậm như vậy.

Khóe môi cô gắng cong lên, lộ ra một cái mỉm cười hiểu ý, nắm chặt giấy ly hôn lòng cũng thật lại.

"Đường Hạo Nam, tạm biệt, không hẹn gặp lại." Cô cười nói, gió thu thổi qua, sợi tóc đảo qua mặt cô, che giấu cảm xúc cùng ánh mắt cô.

Lập tức, cô kiêu căng xoay người, thắt lưng thẳng tắp, nhấc chân bước đi.

Trong nháy mắt, một cổ mũi chua xót dâng trào, ngược lại, nước mắt rơi như mưa...

Thật sự tạm biệt, sẽ không còn gặp.

Cô cuối cùng rời khỏi anh rồi.

Nước mắt ồ ồ chảy xuống, rất muốn xoay người lại nhìn anh thêm một chút, cực kỳ muốn hỏi anh một chút, khi đó anh yêu thương cưng chiều cô, có dù chỉ một cái chớp mắt là thật tâm hay không.

Cô ở trong lòng anh, tới cùng có chút vị trí gì hay không...

Từng bước một, rời khỏi anh, rời xa thế giới của anh, hương một cái tương lai không có anh.

Cùng một chỗ nhiều năm như vậy, cho dù kết hôn mấy năm, anh vẫn lạnh nhạt với cô, nhưng mà, ít nhất cô cũng còn có thể gặp anh một lần, mỗi ngày còn có thể thấy anh. Nhưng mà, sau này đã khác rồi..

Cô xoay người tiêu sái dứt khoát như vậy.

Không hẹn gặp lại.

Hạ Nhất Nhiễm, không có anh, anh sống tiếp được sao?!

Đường Hạo Nam cứng ngắc đứng ở kia, dưới lớp kính râm kia hai mắt anh gắt gao nhìn chăm chăm bóng dáng đơn độc kia, tro mắt nhìn cô từ trong tầm mắt mình, từ từ từng chút một đi xa.

Gió thu thổi qua, là rời khỏi thân cây.

Anh cùng cô, ai là cây, ai là lá?

Là ai tiêu sái dứt khoát rời xa người nào?

Rõ ràng muốn mạnh mẽ nhấc chân đuổi theo, kéo cô trở về, nhưng, hai chân không thể nhúc nhích, cả người không thể khống chế, giống bị rút đi linh hồn.

Thần thể lay động, tùy thời liền muốn ngã xuống.

"Boss!"

Hứa Thành tới rồi, nhìn đến Đường Hạo Nam liền muốn ngã xuống, kính sợ!

Buổi sáng anh ta tìm đến căn hộ của Đường Hạo Nam, lúc ấy anh chính đang sốt cao, bị anh đưa đi bệnh viện, sau khi tỉnh lại ở bệnh viện, mặc quần áo gọn gàng liền chạy đến cục dân chính.

Bây giờ còn không hạ sốt đâu!

Ra khỏi cục dân chính Hạ Nhất Nhiễm một mình lang thang trên đường, chỉ chốc lát sau, một chiếc xe cấp cứu gào rít chạy qua, cô theo bản năng đứng sát vào ven đường, cô quay đầu nhìn thoáng qua, phía sau đã không có bóng dáng cao lớn kia nữa rồi.

Trong lòng một trận hựt hần.

Anh gần như một câu cũng không nói với cô, liền hô một tiếng "Tạm biệt" đều không có.

Đi tới ngã tư, ra vào một con đường, lúc sắp đi đến trạm xe buýt, một chiếc xe oto màu đen dừng lại bên người cô, Kha Dịch Thần từ trên xe bước xuống, nhìn thấy anh ta, trên Hạ Nhất Nhiễm đều là sự tức giận.

Kha Dịch Thần mời cô lên xe, cô không cự tuyệt, vừa lúc có chuyện muốn hỏi anh ta.

"Kha Dịch Thần! Chính miệng anh nói với tôi, anh không giống như tôi nghĩ dễ tiện như vậy, lần này tại sao muốn cướp hợp đồng của Đường thị?"

Kha Dịch Thần vươn tay xoa gương mặt cô, bị cô né tránh, "Nhiễm Nhiễm, thương trường như chiến trường, không phải họ chết chính là ta, tại sao anh không thể cướp đoạt hợp đồng của Đường thị?"

"Kha Dịch Thần! Anh dừng cho là tôi không biết, anh là cầu kết với người trong Đường thị, mới biết được giá thầu của Đường thị! Đây là cạnh tranh không đáng hoảng, cách làm như vậy đã trái pháp luật rồi!" Hạ Nhất Nhiễm lòng đầy căm phẫn, cảm thấy được Kha Dịch Thần như vậy cực kỳ dễ tiện.

Kha Dịch Thần nhìn đáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm đầy tức giận, trong ánh mắt kia lại vẫn lộ ra sự khinh thường, không khỏi hừ lạnh, "Nhiễm Nhiễm, Đường Hạo Nam đều đã ức hiếp em như vậy, em lại vẫn hướng về anh ta? Em tới cùng có đầu óc hay không?!"

Anh ta chăm chọc.

"Tôi không có hướng về người nào, tôi chỉ biết là, anh làm như thế cực kỳ dễ tiện!" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ chán ghét Kha Dịch Thần như vậy, anh ta xem ra rất cố chấp, lại có điểm tà khí, không giống Lục Ngộ Hân áp vồ hại.

"Là em từ đầu liền đối với anh có thành kiến!" Kha Dịch Thần lớn tiếng phản bác, hai tay giữ chặt bờ vai cô, vẻ mặt không vui, ánh mắt kia giống như là đang lên án anh ta.

"Kha Dịch Thần, làm bạn bè, tôi hi vọng anh có thể tự giải quyết cho tốt, sau này không cần lại làm loại chuyện thiếu đạo đức trái pháp luật này nữa!" Cô là vì tốt cho anh ta, mới khuyên anh ta như thế. Cô chính là loại người, người khác đối xử với cô hơi tốt một chút, liền nhớ kỹ.

Lần trước Kha Dịch Thần vì cứu cô, phía sau lại vẫn đã trúnng một dao.

"Anh làm những thứ này còn không phải là vì em?!" Kha Dịch Thần lớn tiếng phản bác, sắc mặt xanh mét.

Hạ Nhất Nhiễm nghĩ hoặc nhìn anh ta.

"Nhiễm Nhiễm, em có hối hận không? Nếu lúc trước em theo anh anh bỏ trốn, cũng không cần gả cho Đường Hạo Nam, chịu anh ta nhục nhã nhiều năm như thế, cũng bị không bị anh ta làm tổn thương sâu như thế rồi! Hối hận không?" Kha Dịch Thần gắt gao nhìn chăm chăm cô, cổ nhát định là hối hận, anh ta vẫn chờ ngày cô hối hận như vậy!

"Không có! Tôi ít nhất đã từng cố gắng qua, tranh thủ qua!" Cô đó mất vánh mắt, hít sâu một hơi, chắc chắn phản bác.

"A Thần, anh hiện tại đang chê cười tôi sao?" Cô chớp chớp mắt, dùng tay lau đi nước mắt, nghĩ đến năm năm trước, khi đó, cùng Đường Hạo Nam trên giường, Đồng Y Mộng xảy ra tai nạn xe cộ, bà nội Đường gia lại qua đời, trên di chúc lại vẫn để cho cô gả cho Đường Hạo Nam.

Thế giới của cô đảo lộn, khi đó, cô mới 21 tuổi, chỉ là một cô bé ngây thơ không biết sự đời, không biết phải làm sao, Kha Dịch Thần nói muốn mang cô đi, cô liền thực sự bỏ đi.

Bởi vì muốn rời khỏi Đường Hạo Nam, bởi vì Đường Hạo Nam không thích cô, bởi vì cô cùng anh lên giường, cô cảm thấy được chính mình cực kỳ vô sỉ, có lỗi với Đồng Y Mộng..

"Anh ta rõ ràng hận em, em lại vẫn muốn quay về cùng anh ta kết hôn, chịu đựng sự sỉ nhục của anh ta, Đường gia không phải là có tiền sao? Đường Hạo Nam không phải là con nhà giàu ngầm thừa vàng lớn lên sao?! Em cùng những người phụ nữ khác đều như nhau, tham muốn hư vinh!" Kha Dịch Thần khinh thường chăm chọc cô, lòng cũng đang run rẩy.

Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, làm sao cũng không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ như thế quở trách chính mình như vậy, thái độ cũng trước có biến hóa rất lớn.

"Kha Dịch Thần, trước đây anh vẫn luôn một mực gả vợ sao? Anh từ nước Pháp trở về, có phải muốn báo thù hay không?!" Lại nghĩ tới Đường Hạo Nam từng dẫn dò qua với chính mình, anh luôn nói, Kha Dịch Thần không đơn giản.

"Nhưng mà anh cùng Đường Hạo Nam lại không có thâm cừu đại hận gì!" Cô còn nói thêm, Kha Dịch Thần lúc này buông lỏng bờ vai cô ra.

"Anh ta đem em từ trong tay anh cướp đi rồi! Nếu lúc trước anh ta không đuổi theo, không làm cho người ta đuổi theo chúng ta, em liền là của anh! Mấy năm qua anh không cần chịu nhục, cùng người phụ nữ gả La Kỳ kia ở cùng một chỗ, nhận hết ánh mắt chăm chọc của mọi người! Anh trở về, chính là muốn đoạt lại em, cũng muốn cho Đường Hạo Nam thất bại thảm hại!" Kha Dịch Thần lớn tiếng nói, lần đầu tiên nói với Hạ Nhất Nhiễm cách nghĩ thật sự cũng đã tâm xuất trong lòng!

Lòng Hạ Nhất Nhiễm chấn động, không nghĩ tới Đường Hạo Nam nói đều là thật sự.

"Như vậy lần trước anh cứu tôi, cũng là cố ý sao?!" Cô sợ sệt, là cô quá đơn thuần sao? Tại sao bên cạnh trong lòng có quý nhiều như vậy chứ?

"Đương nhiên không phải!" Kha Dịch Thần cười khổ, đối với cô cũng là vừa yêu vừa hận đi, rõ ràng rất hận cô, lại thật sự làm không được chuyện khiến cô tổn thương.

Dứt lời, trực tiếp đem cô ôm vào trong ngực, "Nhiễm Nhiễm, hiện tại tốt rồi, anh đã thoát khỏi La Kỳ, em cũng cùng Đường Hạo Nam ly hôn, đi cùng với anh đi, chúng ta bắt đầu lại lần nữa!"

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm bị Kha Dịch Thần gắt gao ôm vào trong ngực, thân thể của cô cứng ngắc, đầu cô ong ong, "Kha Dịch Thần, anh buông tôi ra, để tôi đi đi! Tôi vốn không thích anh!"

Kha Dịch Thần căn bản không chịu buông cô ra, gắt gao ôm chặt cô hơn, ra lệnh lái xe đi đến đảo.

...

Lục Ngộ Hân liên hệ không được Hạ Nhất Nhiễm, đánh phải tìm Đường Hạo Nam, không nghĩ tới, anh nằm viện rồi.

Lúc đó, Đường Hạo Nam ngồi trên giường ở phòng trong bệnh VIP, mặt không chút thay đổi, nhìn đến Lục Ngộ Hân, một chút phản ứng anh đều không có.

"Ta hỏi con! Nhiễm Nhiễm đâu?!" Lục Ngộ Hân lo lắng hỏi lại, Đường Hạo Nam lúc này mới răng mắt, khinh thường nhìn cậu mình.

"Con cũng có ấy ly hôn, hiện tại người có cơ hội rồi, khẩn trương lấy có ấy đi, để cho con kêu vợ trước của mình là mợ đi." Đường Hạo Nam gần từng tiếng đều đã lộ ra chăm chọc, trái tim đã vô cảm, cảm nhận không tới bất luận nỗi đau nào.

"Cái thằng nhóc con đang nói linh tinh cái gì?!" Lục Ngộ Hân tức giận đến tím láy áo của anh, nhìn Đường Hạo Nam nửa chết nửa sống, thật muốn lại đánh cho anh một trận!

"Chẳng lẽ con nói không đúng sao? Cậu, người tốt xấu gì cũng đã từng đi lính, không cần bị sắc đẹp của cô ấy mê hoặc rồi... Huống chi, cô ấy còn bị con chơi quá, lại vẫn mang thai cho con, đôi giày rách như vậy, người còn muốn lấy, không biết là thiệt thòi làm sao?" Đường Hạo Nam lại tiếp tục chăm chọc.

Lục Ngộ Hân rốt cuộc nhịn không được, vung ra quả đấm, đánh xuống gương mặt anh, "Đường Hạo Nam! Con quá dễ cho ta thất vọng rồi! Hi vọng một ngày biết được rõ ràng sự thật, con đừng khóc!"

Đường Hạo Nam không trốn, cũng không phản kích lại, yên lặng chịu một quả đấm của Lục Ngộ Hân.

Anh mới không tin cái sự thật gì, Hạ Nhất Nhiễm, chính là người phụ nữ lòng dạ độc ác, cô không đáng để anh yêu, không đáng, cô không thích anh, một mực lừa gạt anh..

Anh như là đang tự tẩy rửa chính mình, mặt xưng phù, khoe miệng chảy máu tươi..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Hiện tại nhắc tới Hạ Nhất Nhiễm, anh đã không còn cảm giác

Hạ Nhất Nhiễm mất tích, Lục Ngộ Hân liên hệ không được cô, gọi vào điện thoại của cô luôn là trạng thái tắt máy, cũng không trở về nhà Tô Tiểu Quả bên kia, lại càng không ở nhà cũ.

Tuy cô đã cùng Đường Hạo Nam làm ly hôn, nhưng mà Lục Ngộ Hân vẫn đang lo lắng Đồng Y Mộng bọn họ lại hại đến cô! Anh đi khắp nơi, như muốn lật tung cả Sùng Xuyên nhưng vẫn không tìm thấy cô, cực kỳ sốt ruột.

Gần đây, anh vẫn luôn điều tra những chứng cứ liên quan đến việc làm ăn phi pháp của người tình tên Tần Mục của Cố Tú Vãn, tính toán dựa bọn họ đem ra trước pháp luật, như vậy, mới đúng giải trừ hậu hoạn! Nhưng mà, đối phương quá giáo hoạt, giống như đã biết được anh điều tra bọn họ rồi.

Lục Ngộ Hân cũng là không nghĩ tới, anh mới rời đi hai ba ngày, Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm cũng đã ly hôn rồi...!

Ly hôn rồi cũng tốt, Đường Hạo Nam một chút tin tưởng giành cho Hạ Nhất Nhiễm đều không có, cho dù có tin tưởng, tương lai cũng sẽ bị một chút kẻ tiểu nhân chia rẽ!

Đến lúc đó, chỉ sợ có lại càng thêm tổn thương.

Làm cậu của Đường Hạo Nam, anh vẫn lại là đem trái tim hướng về phía Hạ Nhất Nhiễm!

...

Lục Ngộ Hân tìm suốt hai ngày cũng không có tin tức của Hạ Nhất Nhiễm, ngày hôm sau lại tìm Đường Hạo Nam hỏi tình huống, lúc đó, anh đang ở nhà chính Đường gia, đang bận rộn dỗ Đồng Y Mộng ăn cơm, hai tay quẩn băng gạc.

Lục Uyển Thu thấy anh tới, sắc mặt thật không tốt, bởi vì anh thích Hạ Nhất Nhiễm.

"Cậu, người tới rồi..." Đồng Y Mộng nhìn đến Lục Ngộ Hàn, nói ngọt kêu hô, Lục Ngộ Hàn hừ lạnh, không liếc nhìn cô ta, càng không nói chuyện.

"Hạo Nam! Con đi theo cậu ra đây!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, lời kéo cánh tay Đường Hạo Nam, kéo anh lên.

Đường Hạo Nam như là tượng gỗ, bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo ra cửa.

"Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng vội vàng kêu hô, cũng không dám đuổi theo.

Đường Hạo Nam bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo đến sân ngoài cửa lớn Đường gia, "Niêm Niêm mắt tích, con biết không?! Ngày hôm qua con và cô ấy tách ra khi nào? Ở đâu?! Con nói rõ ràng cho cậu, cậu còn đi tìm!"

Lục Ngộ Hàn lo lắng, nghiêm túc nói.

Đường Hạo Nam như là không có nghe đến, nửa bên mặt trên má còn có không đánh tan bầm tím, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Mắt tích? Cậu, không nghĩ tới người cũng quá ngu ngốc, người cho là cô ấy ly hôn với con rồi, sẽ cùng người bên nhau sao? Người trong lòng người ta yêu thật sự chính là Kha Dịch Thần, lại vẫn không tới phiên người đâu! Bây giờ, chắc đã cùng hẳn ta lên giường rồi!"

Dưới ánh hoảng hốt, vẻ mặt Đường Hạo Nam châm chọc, sâu xa nói, lòng là băng lãnh, cứng rắn.

Hiện tại nhắc tới Hạ Nhất Niêm, anh đã không còn cảm giác rồi.

Người con gái kia, đi mất, hoặc là đã chết ở trong lòng anh rồi.

Như vậy cũng tốt.

Hồi hột.

Không buồn không thích.

Lục Ngộ Hàn xiết chặt quả đấm, thật muốn lại đánh cho anh một trận, "Đường Hạo Nam! Con đúng là hết thuốc chữa rồi! Niêm Niêm nói đúng, không cần phải giải thích với con làm gì, con bé với con quen biết hai mươi năm, kết quả là lại không bằng một Đồng Y Mộng chỉ quen biết vài năm!"

"Tương lai nếu con có hối hận! Đến lúc đó, con cũng đừng oán người cậu như ta không giúp con!" Lục Ngộ Hàn vốn định thử vạch trần Đồng Y Mộng, hiện tại, nghe anh nói như thế Hạ Nhất Niêm, là thật không còn để ý đến cô rồi!

"Người sẽ giúp con sao... Cháu đâu mà người cũng thương nhớ..." Đường Hạo Nam hừ lạnh, xoay người đi, Lục Ngộ Hàn nắm chặt quả đấm, cả người mang theo tức giận đi tới.

Anh không sẽ hối hận, yêu cô, anh mới hối hận không thôi.

Khỏe miệng Đường Hạo Nam nhếch lên vẻ khinh bỉ, đi vào sân.

Đồng Y Mộng kéo thân thể suy nhược đi tới, vẻ mặt lo lắng, "Anh Hạo Nam, cậu không làm gì anh chứ?"

"Không có, cậu có thể làm gì anh? Mộng Mộng, chúng ta đi lên lầu." Đường Hạo Nam ôn nhu nói, nắm tay Đồng Y Mộng, hướng cầu thang đi đến, lên cầu thang lầu hai, dưới chân anh bước đi không một chút dừng lại, tiếp tục hướng lầu ba đi..

"Anh Hạo Nam, tại sao lại ly hôn với Niêm Niêm chứ? Có lẽ, cô ấy là thật lòng yêu anh, năm đó mới có thể hại em thành như vậy..." Vào phòng, Đồng Y Mộng thì thảo nói.

"Đều đã là lúc nào, em còn nói tốt giúp cô ấy?" Đường Hạo Nam từ phía sau Đồng Y Mộng, ôm chặt cô ta, nhẹ giọng nói.

Lòng, vẫn là cứng nhắc, băng lạnh, ôm Đồng Y Mộng, cùng ôm một cây cột không khác gì nhau, không mang theo bất cứ tình cảm gì, mất cảm giác.

"Cô ấy cũng thật là, tại sao lại nhẫn tâm như vậy, phá bỏ đứa con của hai người.. Một sinh mệnh tội nghiệp..." Đồng Y Mộng khàn giọng nói.

Nhắc tới đứa bé, trái tim vốn lạnh băng cứng nhắc của Đường Hạo Nam mới có chút cảm giác, là thất lại đau đớn đến không thở nổi.

Nếu nói, vốn dĩ anh vẫn còn ôm ấp có một chút hi vọng với cô, như vậy, có nhẫn tâm bỏ đi đứa con của bọn họ, mới xem như triệt để chặt đứt toàn bộ giữa bọn họ!

...

Trên hòn đảo

Hạ Nhất Niêm gần như bị Kha Dịch Thần giam lỏng trong căn biệt thự nơi này, lần trước cũng ở nơi này vài ngày, nhưng khi đó cô là tự do.

Đến thoại bị Kha Dịch Thần cướp đi, bị nhốt trong một căn phòng ở lầu ba, một ngày ba bữa, đều là anh ta tự mình đưa tới, lúc đó, cô mới vừa ăn qua cơm chiều.

Ban đầu cô vẫn không ăn, nhưng sợ không ăn sẽ không có dinh dưỡng, ảnh hưởng đến bé cưng trong bụng.

Đến lúc hoảng hốt, cô ngồi trên sofa ở cửa sổ, bên ngoài đã tối rồi.

"Bảo bối nhỏ của mẹ... Con nhất định phải khỏe mạnh cường tráng, bình an sinh ra... Mẹ chỉ còn có con mà thôi..." Hốc mắt niêm hồng, cô thì thảo nói, mũi cay xè khó chịu.

"Con cũng cần phải bảo vệ mẹ..." Trong lòng cực kỳ không yên, không biết Kha Dịch Thần rốt cuộc sẽ làm gì cô.

Người này, vừa chính vừa tà, lúc độc ác, làm cô sợ hãi.

Ngay lúc cô đang suy nghĩ, Kha Dịch Thần đẩy cửa đi vào, cô vội vã đứng lên, dựm thẳng phòng bị, "Kha Dịch Thần, anh rốt cuộc muốn nhốt tôi đến khi nào?"

Cả người cô toát ra vẻ lạnh lùng hỏi, không biết Kha Dịch Thần rốt cuộc muốn như thế nào.

Kha Dịch Thần cầm túi văn kiện, ở đối diện cô ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn cô, "Niêm Niêm, anh muốn cổ phần trên tay em đang nắm giữ, 10% cổ phần công ty Đường thị!"

Hạ Nhất Niêm cảm tức, "Anh nói cái gì?"

"Anh muốn cổ phần công ty của em!" Kha Dịch Thần lập lại, vẻ mặt có phần mất tự nhiên, Hạ Nhất Niêm ngã ngồi vào trong ghế sofa, "Cổ phần đó là của công ty Đường gia, tôi đã sớm tính toán trả lại cho Đường Hạo Nam rồi!"

"Trả lại cho anh ta?" Kha Dịch Thần nở nụ cười, "Tại sao em lại ngốc như thế, anh ta đều đã đối xử với em như thế, các người ly hôn, một đồng tiền nuôi dưỡng cũng chưa để cho em! Em cũng không định chờ cho bán thân chút đường lui sao? Em yên tâm, em đem cổ phần công ty cho anh, anh sẽ cho em không ít tiền bạc!"

"Là của tôi, tôi hẳn không không cần, không là của tôi, tôi không muốn chiếm đoạt! Kha Dịch Thần, tôi sẽ đem 10% cổ phần công ty kia còn nguyên vẹn trả lại cho anh ấy, không có khả năng bán cho anh!" Cô không rõ Kha Dịch Thần tại sao lại muốn làm như thế, chẳng lẽ chút cổ phần trên tay cô còn giá trị gì rất lớn sao?

"Niêm Niêm, sao em hà tít phải như vậy? Chẳng lẽ một chút cũng không hận anh ta? Em yêu anh ta như vậy, kết quả thế nào, chiếm được cái gì?" Kha Dịch Thần tiếp tục khuyên.

"Anh không cần thuyết phục gì nữa, tôi hẳn không cho!"

"Chẳng lẽ, đứa nhỏ trong bụng em, em cũng không vì nó suy xét cân nhắc?" Kha Dịch Thần hừ lạnh, một đôi mắt sắc bén lợi hại quét qua bụng cô, Hạ Nhất Niêm kinh ngạc, tại sao anh ta biết cô vẫn có thai?!

"Em đừng kinh ngạc, trên đời này cũng chỉ có tên khốn kiếp Đường Hạo Nam kia sẽ tin tưởng em đã phá bỏ đứa con của hai người rồi!" Kha Dịch Thần nhìn Hạ Nhất Niêm, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Niêm không hiểu sao lại cảm thấy rất đau xót, Đường Hạo Nam quả thật là tin.

Nhưng, một người ngoài như Kha Dịch Thần vậy mà lại không tin.

Thật sự là đầy đủ châm chọc.

"Kha Dịch Thần, tại sao anh trở nên đáng sợ như thế?" Ý của anh ta là, nếu không giao cổ phần công ty cho anh ta, khả năng sẽ ra tay với con của cô, Hạ Nhất Niêm không ngốc.

Anh ta đây là đang uy hiếp cô mà.

"Anh xấu xa, nhưng ít nhất không thật sự làm chuyện gì thương tổn đến em đúng chứ? Đường Hạo Nam tên kia mới đúng là thánh nhân sao? Trên thương trường, chẳng lẽ anh ta chưa từng không từ thủ đoạn? Anh ta là chồng em, nhưng vẫn

không xem người vợ như em ra gì đó thôi." Kha Dịch Thần phân bác, chăm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm không lời nào để nói, "Anh thành thật nói cho tôi biết, anh muốn lấy chút cổ phần công ty này để làm gì?"

"Chuyện này em cũng đừng quan! Mau mau ký thỏa thuận chuyển nhượng đi, ngoan! Anh hẳn không hại em, chỉ cần em an tâm ở lại bên cạnh anh." Kha Dịch Thần cười nói, đem thỏa thuận chuyển nhượng đưa tới trước mặt cô, giọng điệu trở nên dịu dàng.

Trong lòng Hạ Nhất Nhiễm cân nhắc suy xét, cảm thấy được chút cổ phần công ty này có đưa cho Kha Dịch Thần cũng sẽ không gây ảnh hưởng gì cho Đường thị, sợ Kha Dịch Thần làm hại bảo bối trong bụng mình, dứt khoát ký tên rồi.

Kha Dịch Thần đi ra ngoài, mà khi cô tắm rửa xong đi ra ngoài khi đó, vậy mà anh ta lại vào được!

"Nhiễm Nhiễm..."

Anh ta từng chút đến gần cô, hai tay giăng ra, cực kỳ thần thiết kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm mặc áo ngủ, vội vàng né tránh, "Kha Dịch Thần, rốt cuộc anh muốn làm cái gì?!"

"Nhiễm Nhiễm, để cho anh ôm em đi!" Kha Dịch Thần nhẹ giọng nói, hướng tới gần cô, cô muốn chạy, bị anh ta kéo vào trong ngực, gắt gao ôm chặt.

"Nhiễm Nhiễm... Anh yêu em..." thân hình Kha Dịch Thần to lớn đem Hạ Nhất Nhiễm gắt gao vòng vào trong ngực, cảm của anh ta để trên đỉnh đầu Hạ Nhất Nhiễm, động tĩnh nói.

Giọng người đàn ông khàn khàn, nhẹ nhàng mà treu chọc lòng của cô.

"Anh yêu em" ba chữ kia, là lời phụ nữ thích nghe nhất, nhưng mà, không phải từ trong miệng người mình thích nói ra, chỉ biết trở thành dư thừa.

"Cảm ơn, nhưng mà tôi không thích anh. Kha Dịch Thần, anh buông tôi ra, chúng ta là không có khả năng." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, ý đồ muốn tránh thoát, nhưng mà, Kha Dịch Thần lại đột nhiên nâng mặt của cô lên, người đàn ông thành thực đem khuôn mặt tuần tú đè ép tiếp xúc.

"Ừm..." Mỗi bị anh ta ngăn chặn, Hạ Nhất Nhiễm tiếng kinh hô bị nuốt hết, đột nhiên, đầu óc trống rỗng.

Không!

Trong lòng đang thét chói tai, cô oán giận đá đánh, giẫy giụa, cảm giác đầu lưỡi Kha Dịch Thần xâm nhập tiến vào, mạnh cắn, Kha Dịch Thần ăn đau, bỗng dưng buông ra.

"Em!"

"Kha Dịch Thần! Anh là kẻ tiểu nhân vô sỉ! Tại sao phải ép buộc tôi? Tôi cần bản không thích anh, tại sao anh muốn bám lấy tôi không buông?!" Có tức giận đến rống to, giống như người bệnh tâm thần, tại sao những người đàn ông bên cạnh cô đều là như vậy?!

Đương nhiên, Lục Ngộ Hân là ngoại lệ, anh là trường bối.

Đầu lưỡi Kha Dịch Thần bị cô cắn nát, chảy máu.

Anh ta oán hận nhìn người con gái cách đó không, có phần hận, có phần oán, lại có chút không cam lòng.

"Đường Hạo Nam cũng không yêu em, không phải em vẫn còn yêu anh ta đó chứ?!" Nói đến cùng, chúng ta đều là người cùng đường! Anh ta lại đến gần, trực tiếp đẩy ngã cô trên giường lớn màu trắng phía sau!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh ta đặt ở dưới thân hình to lớn, đáng vẻ lúc này của anh ta quá mạn sự, làm cô càng thêm sợ hãi, nhưng mà, đau đớn nhất cũng đã từng trải qua qua, cô còn có cái gì phải sợ, cố gắng bảo trì trấn định, hai tay nâng chặt mặt Kha Dịch Thần, "A Thần, anh hà tất phải vội vã muốn có được em như thế? Em lại chạy không được..."

Thái độ của cô thay đổi, mặt lộ vẻ kiều mị, kiến lòng Kha Dịch Thần nhộn nhạo.

"Nhiễm Nhiễm... Theo anh đi đi, mấy năm nay những chuyện anh làm đều là vì em!" Kha Dịch Thần thâm tình nhìn cô, khàn giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Nghe nói anh muốn kết hôn

Anh ta là thật lòng yêu cô sao?

Điểm này, Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ muốn phủ nhận.

"A Thần, anh đứng đề nặng em như thế, thật là khó chịu!" Cô làm nũng nói, vẻ mặt mềm mại đáng yêu, Kha Dịch Thần thật sự liền nghe theo buông cô ra, Hạ Nhất Nhiễm bị anh ta lôi kéo, ôm ấp ngồi ở trên chân, tay anh ta liền muốn lần mò vào vật áo ngủ của cô, bị cô vội vã ngăn lại.

"A Thần, nếu anh thật sự yêu em, nên tôn trọng em, bây giờ em còn chưa quên được Đường Hạo Nam, không có khả năng lập tức tiếp nhận anh." Hạ Nhất Nhiễm nhìn hai mắt của anh ta, cực kỳ thành khẩn nói.

Kha Dịch Thần là tin lời của cô, nếu hiện tại cô lập tức nghe theo anh ta, đó mới thật sự là giả vờ.

"Em thật sự nguyện ý cho chúng ta một cơ hội?" Kha Dịch Thần mất lộ ra vui sướng, thật sự hỏi.

"Đương nhiên rồi, chỉ cần anh không ghét bỏ em và đứa nhỏ trong bụng, tại sao em không thể một lần nữa bắt đầu với anh? Em là thật sự hối hận giả cho Đường Hạo Nam... Năm đó quá ngây thơ rồi... Sớm biết như vậy, em liền chạy cùng với anh..." Hạ Nhất Nhiễm thì thào nói, đôi mắt âm đạm, xem ra cực kỳ hối hận, đáng vẻ như lòng cực kỳ chua xót.

Kha Dịch Thần muốn nhất nghe chính là cô nói bản thân hối hận.

"Nhiễm Nhiễm, anh sẽ đem con của em xem như con ruột của mình, chỉ cần em an tâm cùng với anh! Còn có, Đường Hạo Nam, sớm hay muộn anh cũng sẽ làm cho anh ta thất bại danh liệt!" Kha Dịch Thần kiên định nói, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, tại sao anh ta lại hận Đường Hạo Nam như thế?

Phải muốn đem anh đẩy vào đường chết mới cam tâm...

Cho dù ly hôn, cô cũng không muốn trả thù Đường Hạo Nam cái gì, cũng không hy vọng anh gặp phải cái tai họa đại nạn gì.

Không còn liên quan gì nhau, cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

"A... Hi... A Thần, bụng em đau quá..." Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên đau bụng, nhúu mảy, hai tay ôm bụng, Kha Dịch Thần nhúu mảy.

"Em xảy ra chuyện gì?"

"Em đau bụng, có thể là đứa nhỏ có vấn đề gì hay không? A Thần, chỗ này có bác sĩ không? Mau giúp em gọi bác sĩ có được hay không? Em cầu xin anh, nếu đứa nhỏ này có việc gì, em cũng không muốn sống nữa!" Hạ Nhất Nhiễm ôm bụng đau đớn, lo lắng nói.

Kha Dịch Thần cũng khẩn trương, vội vàng đặt cô nằm xuống, anh ta bước đi ra cửa, lúc này, Hạ Nhất Nhiễm lặng lẽ đứng dậy, cầm áo khoác, lập tức, cầm lấy bình hoa, hướng Kha Dịch Thần đang đi tới cửa lên lút đi theo.

Nháy mắt tiếp theo, Kha Dịch Thần lòng không hề phòng bị, bị bình hoa nện vào đầu, một trận chóiáng váng làm cho anh ta và người anh ta ảo đảo, Hạ Nhất Nhiễm dùng lực đẩy anh ta ra, lập tức, kéo mở cửa phòng bỏ chạy đi ra ngoài!

Biệt thự rất lớn, không có người hầu nào, cô đối với nơi này cũng rất quen thuộc, rất nhanh tìm được cửa lớn, quần chặt áo khoác, cô cầm đầu bỏ chạy.

Kha Dịch Thần cũng không phải là người tốt lành gì, cô là không có khả năng cùng anh ta bên nhau.

Trong bóng đêm, Hạ Nhất Nhiễm chạy chậm ở bên đường, trên chân cô lại vẫn mang dép lê, lúc bỏ chạy cực kỳ bất tiện. Đã chạy khỏi biệt thự được một đoạn, vừa chạy vừa tìm kiếm xe cảnh sát, nhớ rõ nơi này thường xuyên có xe cảnh sát tuần tra, hi vọng có thể tìm kiếm cảnh sát trợ giúp.

Trước mặt, có một chiếc xe đến, cô phòng bị dừng lại, chiếc xe kia thật sự dừng lại, dưới đèn đường, cô nhìn đến La Kỳ từ trên xe bước xuống.

"Hạ tiểu thư, mời lên xe, tôi là tới cứu cô." La Kỳ nhìn cô, cười nói.

Hạ Nhất Nhiễm do dự, La Kỳ lại nói: "Eason đã rời khỏi tôi, chẳng lẽ cô nghĩ rằng tôi còn có thể giúp anh ta? Tôi biết anh ta có ý đồ xấu với cô."

Cô đi theo La Kỳ lên xe, trên xe, La Kỳ sẵn sàng để cho lái xe đem điều hòa nhiệt độ chỉnh cao, bởi vì trên người cô ngoại trừ một cái áo gió cùng áo choàng tắm, phía dưới không mặc bất cứ quần áo gì. La Kỳ trả lại điện thoại cho cô, để cho cô gọi điện thoại cho người cô muốn muốn liên lạc, báo bình an.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả, bảy tờ cực kỳ nhanh sẽ trở về.

"La tổng, cảm ơn người." Cô cảm thấy được La Kỳ là thật tâm giúp cô, cực kì cảm kích, vừa mới bỏ trốn từ trong hố lửa chạy ra ngoài, cũng không biết Kha Dịch Thần ra sao, tóm lại, một cú kia khẳng định đánh không chết anh ta!

Cô cũng là ra bi ai rồi, mới vừa thoát khỏi Đường Hạo Nam, lại rơi vào nanh vuốt ma quỷ của Kha Dịch Thần, may mà trốn tới rồi.

"Hạ tiểu thư, không cần khách khí với tôi, tôi biết Hạ tiểu thư không có cảm tình với Eason..." La Kỳ ngồi ở bên cạnh cô, nghiêng đầu, về mặt vẫn khéo léo như cũ, tao nhã tươi cười.

Hạ Nhất Nhiễm biết rõ, La Kỳ cứu cô, kỳ thật cũng là vì chính bà ta, bà ta chắc chắn là thật lòng thích Kha Dịch Thần.

Cô gật đầu, "La tổng, tôi cũng không hiểu Kha Dịch Thần tại sao lại cổ chấp như thế..."

"Hạ tiểu thư, trước kia tôi đã từng nhắc nhở qua với cô rồi, cách anh ta xa một chút, tôi thật sự là xuất phát từ lòng tốt. Eason người này, vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn, tôi cũng là đã được tự mình trải nghiệm qua. Tựa như lúc trước, anh ta mới vừa về nước, liên tính kể bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị vậy... Thừa dịp lần đó Đường thị dao động, anh ta âm thầm thu mua không ít cổ phần công ty Đường thị."

La Kỳ nhẹ giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm nghiêng đầu, về mặt kính ngạc.

"Người là nói, chuyện công nhân nhảy lầu, thật sự là anh ta bày ra?"

Hạ Nhất Nhiễm khó có thể tin, La Kỳ gật đầu, "Như vậy, còn chuyện Axit Sunfuric thì sao?"

Cô nín thở, giống như còn có thể cảm nhận được cảm giác đau đớn thấu xương, đau rất như cắt da lóc thịt, đầu tê tâm phật liệt khi bị Axit Sunfuric ăn mòn thống khổ, quả thực làm cho người ta sống không bằng chết.

"Cũng là anh ta bày ra, mục tiêu là Đường tổng, ai ngờ cô giúp cậu ấy cản, trải qua lần đó, Eason cũng xác định, cô là yêu Đường tổng... Điểm ấy, để cho anh ta càng điên cuồng." La Kỳ bình tĩnh mà chắc chắn nói, cũng không biết làm mà thờ dài.

Sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm tái mét, sau lưng đổ mồ hôi lạnh, ngu ngơ nhìn La Kỳ.

Không khỏi ôm chặt hai cánh tay, không nghĩ tới, Đường Hạo Nam nói, đều là thật sự, không nghĩ tới, Kha Dịch Thần đáng sợ như thế, cô cười khổ, "Lần trước cầm một dao cho tôi, tôi còn cảm kích anh ta..."

"Lần đó, anh ta hẳn là xuất phát từ thật tình, anh sẽ gây khó dễ Đường thị vì Đường Hạo Nam, mà cô là chiến lợi phẩm của anh ta, anh ta sẽ không dễ dàng thương tổn đến cô." La Kỳ lại nói thêm, về mặt bình tĩnh.

"Anh ta thật là đáng sợ... Vậy mà lại hội xui khiến công nhân Đường thị nhảy lầu, vậy mà lại cho người tạt Axit Sunfuric... Rốt cuộc là có bao nhiêu thâm thù đại hận?" Thân thể Hạ Nhất Nhiễm co rúm lại, khó hiểu nói, nghĩ đến Kha Dịch Thần cuối cùng trước mặt cô hỏi lại cô, anh ta là cái loại người này sao?

Cảm thấy được anh ta cực kỳ dối trá, chẳng qua cô cũng là rối loạn rồi, rốt cuộc những lời này của La Kỳ lại có bao nhiêu phần thật giả?

Mặc kệ là thật hay giả, kỳ thật cũng không quan trọng nữa, cô sẽ cách Dịch Thần rất xa, là được rồi.

...

La Kỳ đưa cô đến nhà Tô Tiểu Quả bên kia, Lục Ngộ Hân cũng đang ở đây, anh là nhận được điện thoại của Tô Tiểu Quả nên vội vàng tới rồi.

"Cậu..." Nhìn thấy Lục Ngộ Hân, cô khàn giọng kêu hô, "Con không sao..." Hốc mắt phỉếm hồng, Lục Ngộ Hân có cảm giác kích động muốn ôm cô vào trong ngực, hai ngày này anh bận rộn tìm kiếm tung tích của cô, tìm đến sắp điên rồi, lại sợ làm cô sợ, chỉ có thể cố nén.

"Vào nhà đi!" Lục Ngộ Hân trầm giọng nói, trời lạnh suốt thời gian dài như thế, cô lại vẫn để trần hai chân.

"Kha Dịch Thần rốt cuộc đem chị đi đâu vậy, đã làm gì chị?" Tô Tiểu Quả là ở trong điện thoại biết Hạ Nhất Nhiễm bị Kha Dịch Thần bắt đi, nhìn quần áo trên người Hạ Nhất Nhiễm lúc này cô không bình tĩnh hỏi.

Đi theo vào nhà rồi.

Hạ Nhất Nhiễm lên lầu mặc quần áo, Tô Tiểu Quả đi theo.

Cô đem mọi chuyện đã trải qua trước sau đều đã nói với Tô Tiểu Quả, còn nói về La Kỳ.

"Không có khả năng! Kha Dịch Thần mới hẳn không làm những loại chuyện thiếu đạo đức này!" Tô Tiểu Quả phản ứng cực kỳ kịch liệt, Hạ Nhất Nhiễm chưa nói cái gì, chỉ nhắc nhớ Tô Tiểu Quả, sau này cách Dịch Thần xa một chút.

Rốt cuộc có phải anh ta gây nên hay không, vậy thì không thể nào kiểm chứng rồi.

Cùng Lục Ngộ Hân trò chuyện thật lâu, Tần Mục bên kia vẫn lại là cũng không đủ chứng cứ, tạm thời chỉ có thể trốn tránh bọn họ.

Cô nghĩ muốn rời khỏi nơi này, càng xa càng tốt, đi đến một nơi không ai nhận ra cô.

Ngày hôm sau, Lục Ngộ Hân liền mang theo cô xuất phát, đến Tô Tiểu Quả cũng không biết điểm đến của bọn họ là ở đâu..

...

Sau ngày đó, Lục Ngộ Hân không có tới tìm anh nữa, anh không biết Hạ Nhất Nhiễm đi đâu, với ai cùng một chỗ, không muốn biết.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh của sổ sát đất trong văn phòng, theo thói nhìn một ô cửa sổ của văn phòng đối diện nào đó, chẳng qua, bóng dáng đi qua đi lại quen thuộc bên trong đã không còn nữa.

Hứa Thành đi vào, nhắc nhở anh đến giờ tham dự cuộc họp cổ đông.

Anh hoàn hồn, mặt không chút thay đổi, anh thành ra đáng vẻ này, để cho Hứa Thành giống như thấy được Đường Hạo Nam của nửa năm trước.

Lãnh huyết vô tình, băng lãnh như máy móc.

Cuộc họp cổ đông đã tiến hành được một nửa, Kha Dịch Thần đi vào, tuyên bố trên tay có 20% cổ phần công ty Đường thị, anh ta là cổ đông lớn của Đường thị.

Đường Hạo Nam không đuổi anh ta đi, tiếp tục họp, điểm này, để cho Kha Dịch Thần cực kỳ bất ngờ.

Mãi đến khi đại hội cổ đông kết thúc, mọi đi đã đi hết, phòng họp chỉ còn lại có hai người bọn họ.

"Biết có phần công ty của tôi ở đâu ra không?" Kha Dịch Thần bắt chéo hai chân, hút thuốc, nhìn Đường Hạo Nam đang ngồi ghế chủ tịch ở kia, giọng hỏi.

Đường Hạo Nam nhìn về phía anh ta, ánh mắt cực lạnh, không có mớ miệng.

"Hạ Nhất Nhiễm cho tôi." Kha Dịch Thần đắc ý nói, phui phui khói bụi, như là một người thắng, hướng Đường Hạo Nam khoe khoang.

Đường Hạo Nam bày ra đáng vẻ không chút nào đắc ý, khoe miệng cong lên, "Chẳng lẽ cô ấy không nói cho anh biết, Đường thị hiện tại chẳng qua chỉ là cái xác không?"

Kha Dịch Thần nhu mày, Đường Hạo Nam đứng lên, "Đường thị hiện tại chẳng qua chỉ là một cái công ty con, Kha Dịch Thần, anh hao hết tâm tư để được vào Hội Đồng Quản Trị Đường thị, mà lại không biết mình chính là vọt tre mức nước?" Anh đi tới bên cạnh Kha Dịch Thần, sâu xa châm chọc, khôi phục tự tin cùng phúc hắc trước đây.

Sau này Đường Hạo Nam, tiếp tục chuyên tâm sự nghiệp, hẳn không lại để cho bất luận kẻ nào đi vào lòng hay phân tán lực chú ý của mình nữa.

Lần này bị Kha Dịch Thần cùng Khương Dư Hằng sắp xếp vào bẫy, hoàn toàn là không cẩn thận.

Mẹ anh nói đúng, hồng nhan họa thủy.

Vì Hạ Nhất Nhiễm, thay lòng với Đồng Y Mộng, cùng Lục Ngộ Hân gần như đối chọi quyết liệt, trả giá bằng cả trái tim, là không đáng giá.

"Tôi đương nhiên biết Đường thị không lớn bằng lúc trước, chính là muốn để cho anh hiểu rõ, rốt cuộc cô ấy yêu người nào!" Kha Dịch Thần nhìn Đường Hạo Nam, vô cùng tự tin nói, giống nói ra lời cay độc, khiến lòng anh ta cảm giác chiến thảng.

Anh ta biết, Đường Hạo Nam là yêu Hạ Nhất Nhiễm, biết như thế nào mới có thể đã kích đến anh!

"Chỉ là một người phụ nữ bị tôi chơi chán, cũng giống như bộ quần áo rách nát mà thôi, cô ấy yêu hay không yêu tôi cũng không quan trọng gì cả. Quan trọng là..., cô ấy đã bị tôi chơi đùa, mà anh, chỉ có thể nhặt lại đôi giày rách bị tôi chơi chán." Đường Hạo Nam không chút do dự nói, những lời như vậy, cũng từng nói qua với Lục Ngộ Hân.

Cô chỉ là một chiếc giày rách mà thôi.

Sắc mặt Kha Dịch Thần thay đổi, vẻ mặt thất bại.

...

Hai tháng sau...

Cuối cùng cũng vượt qua thời kỳ mang thai ban đầu khó khăn chưa ổn định, sau giữa trưa, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cửa sổ ngủ gật, Lục Ngộ Hân đi tới, thoáng thăm lòng lên cho cô.

Nhưng cho dù động tác của anh có mềm nhẹ thế nào, cũng có thể khiến cô giật mình tỉnh giấc.

"Cậu!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn Lục Ngộ Hân ngồi chồm hổm ở bên cạnh mình, người đàn ông ấm áp thành thực, cô khàn giọng kêu hô, mỉm cười với anh.

"Ồ cùng với ta con cũng không yên tâm sao? Hơi dụng nhẹ liền tỉnh." Lục Ngộ Hân ôn nhu hỏi, cô rốt cuộc là không có cảm giác an toàn đến thế nào.

Lời Lục Ngộ Hân nói, để cho cô không khỏi nghĩ đến Đường Hạo Nam, có chút chạnh lòng, đột nhiên ần ần lại thấy đau đớn.

Cũng chỉ có lúc ôm anh đi ngủ, mới có thể ngủ thật sự sâu, hẳn không giật mình.

Cô cúi đầu, nhìn bụng nhỏ của chính mình lại vẫn cực kỳ bằng phẳng, nghe nói, anh ấy sắp cùng Đồng Y Mộng kết hôn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Con của Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn!

Sâu trong sân nhỏ, lá trên thân cây ngô đồng đã rụng hết, trụi lủi, chỉ còn lũng lểng vài quả tròn tròn màu nâu trên đó.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu lên, hít sâu, không khí có phần yên tĩnh lạnh lạnh, làm mũi người ta chưa cay khó nhịn. Lục Ngộ Hân ngồi xuống bên cạnh cô.

Hai tháng trước bọn họ đã tới trấn nhỏ ít người biết đến ở phía nam này, Lục Ngộ Hân sắp xếp cho cô ở trong căn nhà nhỏ ở đây, vách tường màu trắng, mái ngói màu xám xanh, bức tường rào cao cao vây quanh ngôi nhà...

Ru rú trong nhà không đi đâu, chỉ sợ Đồng Y Mộng, Cổ Tú Văn tìm tới, biết cô không có sảy thai lại hại cô thêm lần nữa.

Kỳ thật, chung quanh đều có người của Lục Ngộ Hân đang âm thầm bảo hộ, có đôi khi, cô cảm thấy được mình giống như động vật quý hiếm vậy

Lục Ngộ Hân cũng cực kỳ quan tâm chăm sóc cho cô, gần như mỗi ngày đều ở cùng cô. Cô đã từng hỏi qua công ty ở Sùng Xuyên của anh thì sao, anh nói, giao cho người có chuyên môn phụ trách, không cần anh quan tâm nhiều.

Có lần, Lục Ngộ Hân lại vẫn nói cho cô, trước kia bọn họ gặp nhau lần đầu tiên là ở rừng rậm, nói chuyện lần đó có cứu anh. Lục Ngộ Hân nói, anh là vì báo ân, mới quan tâm chăm sóc cô như vậy, Hạ Nhất Nhiễm không ngu ngốc, mặt ngoài giả ngu, lòng là hiểu rõ mọi chuyện, Lục Ngộ Hân đối với cô ít nhiều lại vẫn là có chút tình yêu nam nữ.

Anh là không muốn để cho cô cảm thấy không cách báo đáp, mới nói là báo ân đi?

"Cậu, con gái luôn yếu ớt, nhưng khi trở thành mẹ rồi thì lại rất mạnh mẽ, con nghĩ đợi đến khi con cùng con sinh ra, con tự nhiên sẽ kiên định thôi. Hiện tại mỗi ngày lại vẫn cảnh giác lo lắng không yên, cho nên, ngủ không ngon." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng trả lời, khuôn mặt nhu hòa, tươi cười an tĩnh.

"Nhiễm Nhiễm, không cần lúc nào cũng phải lo lắng cảnh giác không yên như thế, sẽ không tốt cho con và đứa bé trong bụng! Ta sẽ mau chóng, để cho Tần Mục sa lưới, để cho Đồng Y Mộng hiện ra nguyên hình, chỉ có như vậy, con mới có thể giải trừ hậu hoạn!" Lục Ngộ Hân trầm giọng nói, trong giọng nói lộ ra quyết tuyệt.

"Làm sao mới có thể để cho cô ta hiện diện đây? Cô ta có thể thể thoét phủ nhận, tìm không thấy chứng cứ, vẫn đề quan trọng hơn chính là, anh ấy vẫn tin tưởng Đồng Y Mộng như vậy..." Hạ Nhất Nhiễm cười khổ.

"Dù sao cũng là người anh ấy yêu sâu đậm, cũng sẽ có khác biệt mà thôi." Cô nói tiếp.

"Nhiễm Nhiễm, ta vẫn cảm thấy, người Hạo Nam yêu là con, nó chính là quả kiêu ngạo mà thôi!" Lục Ngộ Hân thốt ra, có lẽ, cô biết điểm này, trong lòng sẽ dễ chịu một chút! Trong nhà chưa tò, ngoài ngõ đã tường, người ngoài cuộc lúc nào cũng tinh táo, người trong cuộc lại ư mê. Vài năm nay, anh là nhìn giữa bọn họ trải qua đủ loại chuyện thăng trầm.

Đường Hạo Nam trước vẫn giữ cô ở lại bên cạnh như vậy, cũng là xuất phát từ hận đi, loại hận ra, là bởi vì yêu mà sinh ra.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm, bởi vì những lời của Lục Ngộ Hân nói, rối loạn xoắn xuyết không yên, theo bản năng lắc đầu, "Cậu, người cũng dừng lại an ủi con, con đã sớm không để ý đến chuyện anh ấy có yêu con hay không rồi!" Cô phản ứng kịch liệt nói, kỳ thật, đáy lòng vẫn lại là đề ý đi.

Có đôi khi vừa tỉnh ngủ, nghĩ đến đoạn thời gian kia, anh quan tâm chăm sóc, yêu thương có như vậy, cảm giác như là giấc mơ, nhưng mà, lại quả thật tồn tại, đã từng xảy ra.

Đã từng, cô cũng hoài nghi qua, anh có phải tại lừa gạt cô hay không, nhưng anh dùng hành động chứng minh rồi, là thật lòng ở chung với cô.

Có đôi khi, cô thật sự không tin, một chút tình yêu anh giành cho cô đều không có, không tin, thực bị anh đùa bỡn một hồi.

Nhưng mà đã lỵ hơn, thực không cần thiết lại xoắn xuyết, lưu luyến rồi!

Cô cố nén nước mắt đang muốn tràn mi, nhớ lại những chuyện không tốt của anh, sự tàn nhẫn độc ác của anh, không muốn vì anh mà thương tâm rơi lệ.

"Nhiễm Nhiễm, ta là hi vọng con cùng Hạo Nam không nên có hiểu lầm gì, miễn cho tương lai hối hận!" Anh cũng hi vọng Hạ Nhất Nhiễm có thể triệt để quên mất Đường Hạo Nam, lần nữa bắt đầu, hoặc có thể cho anh một cơ hội. Nhưng mà, lại không muốn bọn họ cứ không hiểu rõ mọi chuyện mà mất đi nhau như thế, nhất là, con của hai người vẫn còn.

"Hiểu lầm cái gì, đùa nhỏ sao? Thôi, cứ như vậy đi, anh ấy cùng Đồng Y Mộng đều sắp kết hôn rồi..." Hạ Nhất Nhiễm chán nản nói, đứng lên, đi lên lầu rồi.

Cửa phòng ngủ khép lại, cô dựa lưng vào ván cửa, nhắm mắt, nước mắt ầm ập từ trong hốc mắt tuôn ra...

...

"Anh Hạo Nam! Em có đẹp không?"

Trong cửa hàng áo cưới, Đồng Y Mộng từ phòng thay đồ đi ra, phía sau đi theo hai nhân viên cửa hàng giúp cô ta cầm đuôi váy lớn thật dài, cả người cô ta mặc váy cưới trắng tinh, vẻ mặt vui sướng.

Đường Hạo Nam ngồi ở trong ghế sofa, theo bản năng cong khớp môi, "Đẹp!"

Anh giương giọng nói, đứng lên, đi đến trước mặt Đồng Y Mộng, trên dưới trước sau đánh giá cô ta.

"Bộ váy này là thiết kế lý lung đó, em cực kỳ thích, anh Hạo Nam, lưng của em có đẹp không?"

Lưng...

Ánh mắt người đàn ông rơi vào trên tấm lưng trắng nõn tron bóng không chút ít vết của cô gái, trái tim phút chốc thất lại, trước mắt hiện lên chính là tấm lưng trắng nõn nhưng chẳng chặt vết sẹo xấu xí nhằn nhúm lại kia.

Ở cửa bệnh viện, cái buổi chiều đến chết cũng khó quên kia...

Hiện tại đã biết được sự kiện lần đó là Kha Dịch Thần ở sau lưng ra lệnh, mà Hạ Nhất Nhiễm, có thể là cùng Kha Dịch Thần liên hợp diễn khổ nhục kế.

Rõ ràng anh vẫn còn nhớ rõ, lúc ấy người trong nhà đều đã tại hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm là có ý giúp anh cản Axit Sunfuric, khi đó, anh chết sống không tin!

Cũng là một lần kia, trái tim anh bị cô làm cho rung động, trái tim lạnh lùng băng giá của anh bị cô đã động, rồi sau đó, bắt đầu một đoạn tình yêu không thể vãn hồi...

Hiện tại nhớ đến những cái này, quả thực là câu chuyện cười!

Xứng đáng, cô xứng đáng lưu lại vết xeo xấu xí nhần nhúm thành một đoàn như vậy!

"Anh Hạo Nam, lưng của em, có phải cực kỳ xấu hay không?" Đồng Y Mộng nhìn Đường Hạo Nam trong gương đang thất thần, mắt míc hỏi.

Đường Hạo Nam hoàn hồn, vội vàng lắc đầu, từ phía sau ôm lấy cô ta vào trong lòng. "Ai nói... Rất đẹp... Đẹp không tỳ vết..." Anh nhìn Đồng Y Mộng trong gương, cười nói, vẻ mặt ôn nhu, chẳng qua, cặp mắt kia, thực ra lại trống rỗng vô hồn.

Đường Hạo Nam nói muốn hút thuốc, đi ra khỏi cửa hàng áo cưới, bắt tri bắt giác, đi dọc theo đường phố đi về phía trước, đi qua vài con đường, đi đến chỗ rẽ, chính là cửa hàng đồ ngọt kia.

Ngã rẽ chuyện xưa.

Anh đi tới, vào trong cửa hàng.

Buổi chiều, cửa hàng đồ ngọt không có khách, kỳ thật, chỉ có buổi tối, nơi này làm ăn mới tốt.

Tô Tiểu Quả gặp Đường Hạo Nam đi vào, trong lòng giận dữ sợ, "Vị tiên sinh này, cửa hàng chúng tôi không chào đón anh, xin mời ra ngoài!"

Tại sao anh còn có mặt mũi tới đây?!

Tô Tiểu Quả nhìn Đường Hạo Nam, cực kỳ muốn bước tới đá anh mấy đá.

Mặt Đường Hạo Nam không chút cảm xúc, anh cũng không thêm quan tâm, ở trong tiệm đi lại, bị một tấm bưu thiếp trên vách tường, hấp dẫn ánh mắt của mình, anh đi tới.

Thư riêng, cảm mở ra xem.

【 kí gửi cho tương lai 】

Anh đại khái biết những bưu thiếp này là có ý nghĩ gì rồi.

"Đường Hạo Nam! Tôi lập lại lần nữa, nơi này không chào đón anh!" Tô Tiểu Quả trừng mắt nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, lại một lần nữa nghiêng rằng nghiêng lợi không khách khí nói.

"Mỗi một cửa hàng trên con phố này, đều thuộc sở hữu của công ty tôi..." mặt Đường Hạo Nam không đổi sắc, cũng không quay đầu, giọng nói.

Anh là đang uy hiếp cô!

Tô Tiểu Quả cảm tức, "Cận bả!"

"Tôi muốn một ly cà phê đen, không thêm đường." Đường Hạo Nam nói xong, ngồi xuống ở một cái bàn bên cạnh, tầm mắt lại vẫn rơi vào tấm bưu thiếp trên tường kia.

Chỉ chốc lát sau, Tô Tiểu Quả bung tới một tách cà phê nóng, cực kỳ không khách khí, mạnh mẽ đặt xuống.

Cà phê là mận chất, vừa đắng vừa chát, giống hương vị nước mứt.

Tô Tiểu Quả kinh ngạc nhìn Đường Hạo Nam về mặt bình tĩnh uống hết tách cafe mà cô có ý bỏ thêm muối kia, không phải cô không có lịch sự cơ bản, là thật sự chán ghét Đường Hạo Nam!

Người này căn bản ti tiện quá rồi, vậy mà vẫn còn cùng Đồng Y Mộng kết hôn!

Lại vẫn oanh động đến cả thành phố đều biết!

Vậy mà còn có tạp chí trắng trợn tuyên truyền anh cùng Đồng Y Mộng "Chuyện tình yêu cổ tích thời hiện đại" nữa chứ!

Giờ phút này cô rất muốn giúp Hạ Nhất Nhiễm chắt vẩn tên đàn ông cận bả này một chút, rốt cuộc coi Hạ Nhất Nhiễm là cái gì rồi hả?!

Đường Hạo Nam uống xong một ly coffee, đứng lên, đi đến quầy thu ngân, "Cà phê uống ngon không?"

"Không tệ." Đường Hạo Nam lấy ra bóp tiền, nhân nhật nói.

"Vậy Đường tiên sinh trở về mà cô bị ngộ độc thức ăn cũng đừng tới tìm chúng tôi đấy...!" Tô Tiểu Quả chăm chọc nói, nhận lấy tờ một trăm tệ của anh.

"Không cần thối lại." Đường Hạo Nam nói xong liền đi.

Tô Tiểu Quả lại đem tiền lẻ cầm lấy, cô ngăn cản ở trước mặt anh, ngửa đầu, trừng mắt nhìn anh, "Cửa hàng của chúng tôi quy định, không ghi sổ nợ, cũng không thu một đồng tiền boa nào của khách!"

Đường Hạo Nam nhận tiền lẻ, nhường máy.

"Ngủ si! Cận bả! Tra nam tiện nữ, chúc các người bạch đầu giai lão, anh cưới Đồng Y Mộng rất tốt, tên đàn ông cận bả như anh không cần lại gây tai họa cho cô gái khác, đóa sen trắng Đồng Y Mộng kia cũng sẽ không lại đi lừa gạt người đàn ông khác rồi!" Tô Tiểu Quả lớn tiếng chăm chọc, hoàn toàn không để ý đến hình tượng của chính mình, cô chính là thay Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy không đáng giá.

Hiện tại, cô không biết Hạ Nhất Nhiễm rốt cuộc ở đâu, chỉ là sẽ nhận được tin nhắn cô gửi đến.

Đường Hạo Nam xoay người, nhìn Tô Tiểu Quả tràn ngập địch ý với mình.

Cô là bạn tốt duy nhất thật sự của Hạ Nhất Nhiễm.

Cô là biết Hạ Nhất Nhiễm đi đâu đúng không?

Nhưng anh không muốn biết.

Cái gì cũng chưa nói, anh liền xoay người đi.

"Đường Hạo Nam! Anh đúng là kẻ mù!" Tô Tiểu Quả nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, không biết tại sao, rất muốn cho anh biết, gương mặt thật của Đồng Y Mộng kia, cũng rất muốn cho anh biết, Hạ Nhất Nhiễm đã từng yêu anh đến thế nào, mà anh là có mắt không trông ra sao!

Đường Hạo Nam còn không có đi tới cửa, đi động của Tô Tiểu Quả đã vang lên, là âm báo tin nhắn thoại mới, cô vội vã mở ra.

"Tiểu Quả, chị gần đây rất tốt, đừng lo lắng, nhớ em!"

Âm thanh quen thuộc đã lâu chưa được nghe thấy kia, rõ ràng truyền vào lỗ tai anh, Đường Hạo Nam nắm chặt hai đấm, cắn răng thật chặt.

Người phụ nữ đáng giận, vô tình, lãnh huyết!

Hận, giống một cây dao, lại ở trong lòng anh đâm sâu thêm!

Hận cô vô tình cùng rồi đi dứt khoát như vậy!

Hận cô lừa gạt mình!

Cô sống tốt, cô đương nhiên sống rất tốt!

Nhiều đàn ông vây quanh theo đuổi cô như vậy, sao có thể không tốt?!

Trở lại cửa hàng áo cưới, cùng Đồng Y Mộng đi lấy nhẫn kim cương, ba tháng trước đã đặt.

Quán lí lên lật xem nhẫn kim cương lúc trước anh đã đặt làm đưa cho anh, Đường Hạo Nam nhìn cũng không nhìn, lên lật nhét vào trong túi áo.

Buổi tối, anh không về nhà chính, kêu lái xe đưa Đồng Y Mộng đi trở về, chính mình lại đi căn hộ.

Âm nhạc mở lên, phát lên tất cả những ca khúc tình yêu nhằm chấn mà cô đã từng chọn lựa, một mình anh đứng ở trong căn phòng trống vắng, tiếng nhạc mở thật lớn...

Từ trong túi áo lấy ra hộp nhung màu xanh ngọc kia, từ từ mở ra, một chiếc nhẫn kim cương tinh xảo tao nhã, an tĩnh nằm ở bên trong.

Anh yêu em, rất yêu em

Thực xin lỗi, cảm ơn

Cầm chiếc nhẫn trong tay

Anh hận em, thật hận em

Thực xin lỗi, cảm ơn

Cười nhạo anh có bao nhiêu thâm hại

Sự thiện lương của em, sự ngang ngược của anh

Đứa trẻ của chúng ta, sẽ trông như thế nào nhỉ

Đôi khi anh nghĩ về tương lại tương đẹp đó

Lông mi dài như bé gái, mắt một mí như bé trai

Tương lai tốt đẹp đã từng gần trong gang tấc

Giờ đã trở nên quá xa vời

...

Giọng ca nam đầy từ tính lên tiếng hát vang, giống như đang châm chọc nhẫn kim cương cầm trong tay anh.

Anh tự giễu nó nụ cười, đi nhanh ra khỏi phòng ngủ, từ trong tủ bảo hiểm lấy ra giấy chứng nhận kết hôn, từ trong ngăn tủ lấy ra bộ váy cưới kia, ném ở trên giường, từ trong túi áo lấy ra cái bật lửa, đem nhẫn kim cương cũng ném qua đó.

Ánh mắt người đàn ông từ trên tàn nhẫn trừng mắt nhìn chiếc váy cưới trắng chói mắt kia, chứng nhận kết hôn đỏ chói mắt, "Lạch cạch" một tiếng, cái bật lửa thoát ra ngọn lửa màu xanh.

Chỉ cần một trận lửa, có thể thiêu hủy toàn bộ những thứ chứng minh sự ngu xuẩn của anh!

Anh là thật sự ngu xuẩn!

Bật lửa cháy rất lâu, nhiệt độ nóng bỏng, làm phỏng ngón tay anh, anh mới hoàn hồn, nhìn một đồng truyền cười kia, lòng, vô cảm đến không còn chút tri giác...

Chung quy là không thiêu hủy kia toàn bộ, có lẽ giữ lại có thể thời khắc nhắc nhở anh, anh đã từng ngu xuẩn thế nào.

.....

Hạ Nhất Nhiễm nửa đêm bị ác mộng làm giật mình tỉnh dậy, miệng khô lưỡi hanh, tay theo bản năng vuốt ve xuống dưới mỏng là khô ráo, cô mới an tâm.

Ngồi ở trên giường, cô ôm đầu, vậy mà lại mơ thấy anh nắm chặt cổ cô hung tợn chất vấn, tại sao muốn cùng Kha Dịch Thần liên hợp lại hại anh, đáng vẻ như sắp giết cô đó, thật sự quá dọa người, rồi sau đó dưới người cô bắt đầu chảy máu...

Kha Dịch Thần...

Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, Đường Hạo Nam có phải đối với cô còn có hiểu lầm những chuyện gì khác nữa hay không?

Nghe Lục Ngộ Hàn nói, Kha Dịch Thần cùng Khương Dư Hằng hiện tại là hợp tác mở công ty, Kha Dịch Thần lại vẫn thành cổ đông của Đường thị.

Bị ác mộng làm tỉnh còn có Đồng Y Mộng, cô ta mới vừa tỉnh lại, mobile phone vừa lúc vang lên, hoảng sợ.

"Mộng mộng, là mẹ....!"

"Nửa đêm bà gọi điện thoại làm gì?! Nghĩ muốn hù chết tôi à?!"

"Mộng Mộng! Con của Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn! Mẹ mới vừa đạt được tin tức!" Cổ Tú Vân ở trong điện thoại nghiêng rằng nghiêng lợi nói.

"Bà nói cái gì?!" Đồng Y Mộng thét chói tai, lúc này, có bóng dáng từ cửa sổ phòng cô ta lướt qua, cô ta sợ tới mức ôm chặt thân thể, một cử động nhỏ cũng không dám, che miệng.

Còn ai thức ko nh??"

Không thức cũng không sao, chúc mọi người ngủ ngon ^^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Thì ra còn có nhiều hiểu lầm như vậy

Đồng Y Mộng không biết người vừa mới đi ngang qua cửa sổ là ai, vừa nãy cô ta nói lớn tiếng như vậy, có bị người bên ngoài nghe được hay không. Cô ta vẫn đều luôn giả vờ đáng thương, sợ bị bất kỳ người nào ở Đường gia phát hiện ra bộ mặt thật của chính mình.

Bóng dáng kia không thấy nữa, trong điện thoại, Cổ Tú Vân còn đang nói không ngừng.

"Mộng Mộng, chắc chắn một trăm phần trăm, con của Hạ Nhất Nhiễm quả thật không bị say mất, là cô ta cố ý tung tin giả che mắt chúng ta!" Cổ Tú Vân trầm đĩnh tiết thiết nói.

Đồng Y Mộng cuối cùng cũng lấy lại tinh thần, thờ hồn hên, vỗ ngực, "Vậy phải làm sao đây?! Nếu để cho Đường Hạo Nam biết, đưa bé kia vẫn còn, tôi, tôi lên xông rồi! Anh ấy đã sớm yêu Hạ Nhất Nhiễm, tôi phải làm sao đây?!"

Sau đầu truyền đến một cảm giác đau đớn khó nhịn, Đồng Y Mộng nắm chặt di động, thấp giọng nói.

Thật sự rất sợ ở trước mặt Đường Hạo Nam lộ ra mọi chuyện, rất sợ anh cùng Hạ Nhất Nhiễm một lần nữa cùng một chỗ, cho nên, con của Hạ Nhất Nhiễm nhất định phải chết!

"Hạ Nhất Nhiễm hiện tại ở đâu? Các người tìm hai tháng vẫn còn không có tin tức sao?! Làm việc kiểu gì vậy?!" Đồng Y Mộng khôi phục bình tĩnh, ngữ khí trở nên không tốt rất nhiều, nói chuyện với Cổ Tú Vân như là sai bảo người hầu.

Cổ Tú Vân cũng cảm giác được tính tình Đồng Y Mộng là có thay đổi, không giống như trước vẫn luôn nghe lời.

Hiện tại, đều đã là bọn họ nghe theo cô ta.

"Mộng Mộng, con đừng có gấp, con cũng biết Lục Ngộ Hàn lợi hại. Cậu ta muốn giấu một người, chúng ta làm sao tìm ra được, thật sự không có cách nào tìm ra." Cổ Tú Vân vội vàng trấn an cô ta, Lục Ngộ Hàn quả thật lợi hại, đem Hạ Nhất Nhiễm biến thành đá chìm đáy biển, một chút tin tức đều không có.

Bọn họ cũng vẫn theo dõi người bạn tốt duy nhất Tô Tiểu Quả, nhưng mà vẫn không bắt luận tin tức gì.

Thế giới to lớn, gấu đi một người, quá dễ dàng.

"Không được! Cho dù các người lên trời xuống biển, cũng cần phải bắt cô ta xuất hiện! Tôi không muốn phải nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm đem đứa nhỏ trong bụng sinh ra!" Đồng Y Mộng nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong lòng phần hận không thôi, đứa bé kia, vậy mà không bị sảy mất, là ngày đó cô ta dùng sức không đủ lớn sao?!

Cô ta nói xong câu này, lập tức liền cúp điện thoại.

Cô ta mở đèn bàn, lật lẽ xuống giường, đem khuya mọi âm thanh đều yên tĩnh tịch tịch, Đồng Y Mộng giống như một oan hồn, đi xuyên qua lối đi nhỏ trên lầu ba của biệt thự.

"Ưm..." Tại góc rẽ, cô ta đột nhiên bị người từ phía sau bịt miệng, thân thể gầy yếu bị kéo đến góc rẽ, là hương vị của đàn ông, Đồng Y Mộng không quá sợ hãi. Trong suy nghĩ của cô ta, chỉ cần không phải người của Lục Uyển Thu là tốt rồi.

Bàn tay của người đàn ông này vuốt ve bộ ngực của cô ta, hung hăng nhào nặng một phen, cảm giác này, để cho Đồng Y Mộng cảm giác rất quen thuộc, thân thể run rẩy.

Bàn tay của người đàn ông rời khỏi miệng cô ta, Đồng Y Mộng không có kêu lên, bàn tay của người đàn ông này mới hoàn toàn buông ra.

"Anh..."

"Đừng nói nữa, vật nhỏ, là anh..." Giọng người đàn ông chứa đầy tà mị vang lên ở bên tai, thân thể Đồng Y Mộng run rẩy, tim đập rộn lên.

Đường Hạo Thăng...

Tại sao hẳn lại trở về rồi...

Từ lúc tỉnh lại đến giờ, lại vẫn chưa thấy qua hân, nghe nói hai tháng trước bị Đường Hạo Nam phái đi Nam Phi phụ trách hạng mục cung cấp đá quý rồi.

Bàn tay của người đàn ông ở trên ngực phải của cô ta làm cơn xoa bóp, hai chân Đồng Y Mộng như nhũn ra, một cảm giác khó nóng dâng lên, thân thể cô ta bắt đầu có phản ứng.

"Vừa này... Cũng là anh sao?" Đồng Y Mộng thở hổn hển, người đàn ông ở bên tai cô ta thôi hỏi, toàn thân cô ta run rẩy, miệng không tự giác phát ra âm thanh ngậm nga trầm thấp.

"Là anh... Vật nhỏ, bên dưới của em vẫn lại là hư hỏng như vậy nha... Cũng không biết anh trai của anh tại sao không phát hiện..." Đường Hạo Thăng ở bên tai cô ta cười nói, hoạt động bước chân, đem cô ta kéo vào trong phòng.

"Anh nói nhỏ chút, đừng để cho mọi người phát hiện!" Đồng Y Mộng thấp giọng nói, cắn chặt hàm răng, một thoáng chốc, đã bị Đường Hạo Thăng kéo vào phòng của chính mình, người đàn ông đẩy ngã cô ta xuống giường, bắt đầu giờ trò...

Sau khi một phen mây mưa, thế lực Đồng Y Mộng thiếu chút nữa chống đỡ không nổi choáng quáng ngất lịm, mềm nhũn dựa vào trong lòng Đường Hạo Thăng, "Anh thật sự, sẽ không bán đứng người ta sao?"

Tóc già trên đầu Đồng Y Mộng đều đã rụng, một đầu tóc ngắn, mắt đi mỹ cảm, Đường Hạo Thăng không nhìn cô ta, hút thuốc, "Đương nhiên, Đường Hạo Nam cần bản là không phải con cháu Đường gia, hừ, chỉ có anh, mới đúng là người của Đường gia! Mấy năm nay, anh chịu đựng bọn họ còn chưa đủ nhiều sao?"

Đồng Y Mộng trước liền biết chuyện này từ chỗ Cổ Tú Vân, hiện tại nghe Đường Hạo Thăng nói như thế, cũng an tâm rồi.

"Sau này, anh phải giúp người ta..." Đồng Y Mộng làm nũng nói, bàn tay ở trên ngực người đàn ông nhẹ nhàng mà chuyển động vuốt ve.

...

Hứa Thành nhận được một cuộc gọi xa lạ, thực ra là Hạ Nhất Nhiễm gọi tới, cô rời đi đã hơn hai tháng.

"Boss đi công tác ở Bắc Kinh rồi!"

Nghe Hứa Thành nói, Hạ Nhất Nhiễm kiên định đối chút, cô liên hệ Hứa Thành, lo lắng bị Đường Hạo Nam biết, hiện tại, anh không có ở công ty, cũng sẽ không sợ rồi.

Kỳ thật, anh biết thì đã thế nào, không có khả năng sẽ tìm đến cô nữa.

"Hứa Thành, là như vậy, trước tôi đem nhà cũ mẹ tôi để lại bán cho Khương Dư Hằng, căn nhà cũ này là lúc trước Đường Hạo Nam giúp tôi mua được, hiện tại, tôi muốn đem khoản tiền này trả lại cho anh ấy. Trước bởi vì các loại nguyên nhân, vẫn chậm trễ rồi." Hạ Nhất Nhiễm ở trong điện thoại bình tĩnh nói, khoảng thời gian trước bởi vì đủ loại chuyện xảy ra, đem chuyện này thiếu chút nữa đã quên, hiện tại, khoản tiền kia còn đang ở trong thẻ của cô, cô muốn trả lại cho Đường Hạo Nam, thứ chuyển khoản sang số cho anh, vẫn chuyện không đi vào.

Đành phải liên hệ Hứa Thành rồi.

"Bán cho Khương Dư Hằng? Chẳng lẽ không phải người đưa cho anh ta?" Hứa Thành hỏi lại, trong giọng nói lộ ra vẻ châm chọc, bây giờ, Đường Hạo Nam đúng là bị cô hại khổ rồi.

"Đường Hạo Nam tiêu tiền giúp tôi mua được nhà cửa, sau tôi có khả năng tặng cho người khác? Hứa Thành, nếu không anh đem số tài khoản của anh gửi cho tôi, tôi chuyển cho anh, anh giúp tôi chuyển cho anh ấy. Tôi không muốn cùng anh ấy lại có chút liên quan gì nữa!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, hơi giận buồn bực.

"Nhưng mà Đường tổng vẫn cho rằng là người cùng Khương Dư Hằng một mực âm thầm cấu kết, liên hợp Kha Dịch Thần lại gạt ngãi ấy! Hạ tổng, hiện tại người muốn trả lại khoản tiền này, rốt cuộc tính toán chuyện gì?!" Thân là trợ lý Đường Hạo Nam, công việc của công ty đã bận muốn chết, vẫn còn giúp bọn họ giải quyết việc việc tư, Hứa Thành cũng cực kỳ đau đầu.

Mà lời Hứa Thành nói, làm Hạ Nhất Nhiễm ngây ngẩn cả người.

Ý của anh ta là, Đường Hạo Nam cho rằng có cấu kết cùng Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng?

Ngược lại cười khò, "Thì ra anh ấy là nghĩ về tôi như vậy... Vẫn cảm thấy tôi lừa gạt anh ấy, cho nên, một mực theo chơi đùa với tôi?" Cô thì thảo nói, trong lòng vừa chua vừa đắng.

"Không có! Đường tổng lúc ở nước Mỹ, mới biết được người cùng Khương Dư Hằng là anh em, mới cho rằng người cùng Kha Dịch Thần đang cấu kết với nhau, trước là hoài nghi qua, nhưng mà, ngài ấy đã từng nhiều lần cảnh cáo tôi, không cần hoài nghi người!" Hứa Thành áo nào nói ra những thứ này.

Có lẽ, giữa hai bọn họ người thật sự tồn tại hiểu lầm gì đi?

Hạ Nhất Nhiễm lần này có phản bùng tình hiểu ra mọi chuyện.

Biết Đường Hạo Nam từ Mỹ trở về liền giống như hoàn toàn thay đổi thành một người khác rồi...

Nước mắt lần dài chảy xuống.

"Tôi không có cấu kết cùng Khương Dư Hằng, sau khi cha tôi qua đời, tôi mới biết được Khương Dư Hằng là anh trai cùng mẹ khác cha, nhà cũ là bán cho anh trai, tôi chỉ nghĩ muốn trả tiền cho anh ấy. Tôi không có cùng Kha Dịch Thần cấu kết, sau khi ly hôn, bị Kha Dịch Thần mang đi, anh ta ép tôi ký giấy đồng ý chuyển nhượng cổ phần..." Hứa Thành, nói đến cùng, ở trong lòng anh ấy, tôi chính là xấu xa ác độc như vậy, không phải sao?"

"Vừa có mâu thuẫn, luôn hoài nghi tôi..." Hạ Nhất Nhiễm thì thảo nói, yết hầu nghẹn đắng.

Hứa Thành cũng sững sốt, Hạ Nhất Nhiễm nói những thứ này, không giống như là giả.

"Mà tại sao người lại tàn nhẫn mà đem con của các người phá bỏ rồi hả? Người có biết boss để ý đến đứa nhỏ này bao nhiêu không?! Tôi cũng không nguyên tin tưởng người sẽ nhẫn tâm như vậy, mãi đến khi tôi nhìn thấy ghi chép bệnh án của bệnh viện!" Hứa Thành kích động nói, trách cứ cô.

Hồ sơ bệnh án của bệnh viện chẳng lẽ không phải ghi là bị sảy thai sao?

"Hứa Thành... Tôi cần bản..." Hạ Nhất Nhiễm thiếu chút nữa nói ra sự thật, nhìn đến Lục Ngộ Hàn đi đến, vội vàng dừng lại, thiếu chút nữa cô đã đem bí mật này nói cho người khác biết, mặc kệ như thế nào, vẫn lại là không muốn nói cho Hứa Thành mới tốt.

"Hứa Thành, có chút lời nói, vẫn nên là để tôi tự mình nói với anh ấy đi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lập tức cúp điện thoại, lấy sim điện thoại di động ra, vứt hết.

Cô đem việc này nói cho Lục Ngộ Hàn, Lục Ngộ Hàn cũng không nghĩ tới hồ sơ bệnh án của bệnh viện vậy mà lại bị người động tay động chân, có thể chắc chắn, nhất định là Cổ Tú Vân làm.

"Hỏi hận cùng nó ly hôn sao?" Lục Ngộ Hàn rót ly nước cho cô, nhẹ giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, nhàn nhạt mỉm cười, "Cũng không có, chỉ là cảm thấy được giữa tôi con vậy mà mang theo nhiều hiểu lầm như vậy, rất thất vọng. Thật giống như một đoàn bông nhét ở trong ngực, rất khó chịu, rất muốn bắt nó ném đi!" Cô cười nói, hai tay nắm chặt cốc nước, sưởi ấm bàn tay đang lạnh buốt.

"Nói đến cùng là anh ấy không đủ tin tưởng con, mà còn vốn là muốn ly hôn, chính là được lợi cho những người xấu này..."

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, nhớ lại Đường Hạo Nam trước mặt truyền thông nói những lời này, rồi cuộc là nói nhảm, hay lại vẫn là lời nói thật tâm đây?

Bỗng nhiên quay đầu, cô phát hiện, thì ra đến chính bản thân cô cũng là không đủ tin tưởng anh, rồi cuộc là không yêu đậm sâu hay vẫn lại là, yêu đến không đủ tin tưởng rồi?

Vẫn giống như bước trên băng mỏng, hiện tại đã ly hôn, cũng không phải tiếp tục xoắn xuyết, còn về đứa nhỏ này...

Cảm thấy có phần tiếc nuối, dù sao, anh cũng là cha của đứa nhỏ, có quyền lợi được biết sự tồn tại của nó...

Lục Ngộ Hàn không khuyên cô cái gì, để cho chính cô tự quyết định, anh chỉ phụ trách bảo hộ an toàn của cô.

...

Đêm đông rét lạnh, cô cuộn mình ở trong chăn, di động nắm trong tay, bấm rồi lại xóa, xóa lại bấm, bấm cái dây số cô nhớ mãi không quên kia.

Đến cùng cũng không có dùng khi ấn nút gọi đi.

Mạnh mẽ hạ quyết tâm, cuối cùng ấn nút gọi, rồi sau đó, nín thở chờ đợi.

"Alo, Đường tổng đang đang tắm..." Giọng nữ xa lạ, giống một chậu nước đá, hắt vào người làm cô tỉnh táo, cái lạnh thấu xương rét lạnh lạnh triệt thể xác và tinh thần!

"Alo?"

Trái tim Hạ Nhất Nhiễm như chết đi lần nữa, cúp điện thoại, khóe miệng nhếch lên, cười nhạo mình khờ dại.

Vậy mà còn muốn giải thích rõ một chút hiểu lầm, không muốn anh bị Đồng Y Mộng bọn họ lừa gạt... ~

Lại không biết, người ta hiện tại đang ở sung sướng vui vẻ ở bên ngoài.

Tim, co rút đau đớn, cô cuộn thân thể, ôm chặt túi chườm nóng trong lòng.

"Người nào cho cô vào?! Cút!" Đường Hạo Nam từ phòng tắm đi ra, nhìn đến một người phụ nữ xa lạ, động tác thô lỗ túm tóc người phụ nữ kia, ném cô ta ra ngoài cửa.

Nhất định lại là Hạ Cận Nghiêu!

Bọn họ biết anh ly hôn, thiếu phụ nữ cho nên, mới bảo những người phụ nữ phong trần này đến!

Anh ở bên giường ngồi xuống, cầm lấy di động, nhìn đến một dãy số xa lạ gọi đến, còn bị nhận nghe, tim, chùng xuống.

Lập tức gọi lại, điện thoại thông, nhưng mà còn không có người tiếp nghe, một tiếng một tiếng vang lên, âm thanh kia để cho tim của anh, không hiểu sao rung rẩy...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Gặp được bọn họ

Hạ Nhất Nhiễm nhìn màn hình điện thoại di động đang sáng lên, nhìn cái dãy số di động quen thuộc của anh, trái tim căng thẳng lên rồi lại hạ xuống, co rút đau đớn. Anh là người làm ăn, bình thường đều sẽ không bỏ qua bất kỳ cuộc điện thoại nào, lúc này gọi lại, tưởng là khách hàng đi?

Cô liền ngơ ngác nhìn màn hình, không có bất kỳ động tác gì.

Đối phương không có nghe máy, Đường Hạo Nam nhàu mày, lòng ần ần run rẩy.

Ma xui quỷ khiến gọi lại lần nữa, nhưng lần này, đối phương đã tắt điện thoại.

Tắt máy, cái này càng không thích hợp rồi!

"Hạ Nhất Nhiễm, là em sao?!" Anh dựa người vào đầu giường, tự đặt câu hỏi trong lòng, trái tim thất lại, vậy mà còn có chút cảm giác.

Hơn hai tháng đi qua, anh cho rằng đã không hề có cảm giác với cô nữa rồi...

Nếu là cô, lại gọi điện thoại tới làm gì cứ?!

Gặp ác mộng sao? Mơ thấy đứa bé bị cô nhấn tằm xóa bỏ kia sao? Có phải máu chảy đầm đìa, huyết nhục mơ hồ hay không?

Dù sao, gần đây anh vẫn thường mơ thấy.

Sau khi tỉnh lại, càng thêm cảm hận cô.

Nếu cô đang ở bên cạnh mình, anh khẳng định sẽ không chế không nổi tự tay giết chết cô, cho nên, vẫn không đi hỏi thăm tin tức của cô, vẫn không đi tìm cô.

Đến cùng, anh vẫn lại là không đành lòng thực giết chết cô rồi...

Người đàn ông dựa người vào đầu giường, hút thuốc, nuốt mấy nhà khói, ánh mắt trống rỗng, giống một kẻ không hồn, chỉ còn lại có một khối thể xác.

Đêm đông lạnh lẽo, giờ phút này, cô đang ở trong vòng tay người nào đi vào giấc ngủ?

Nghĩ vậy, trong lòng lại ghen tị đến phát điên!

Hạ Nhất Nhiễm đang cuộn mình lại trong ổ chăn lạnh lẽo, ôm chặt túi chườm nóng thứ duy nhất có thể lấy sưởi ấm từ từ nhắm hai mắt, trong đầu tất cả đều là khuôn mặt của anh.

"Tại sao không tin tưởng em? Trước kia không phải đã nói, tin tưởng em sao? Đường Hạo Nam, anh là người mù sao?!" Nước mắt Hạ Nhất Nhiễm trào ra, thấp giọng nói, tim đang nhỏ máu.

Ấn ần cảm thấy được, anh ở trước mặt truyền thông nói những lời này, đều đã là vì tức giận, mà những lời anh nói đùa bỡn cô, chỉ là xuất phát từ trả thù, trên thực tế, là vì hiểu lầm cô mà thôi.

Nếu là như thế, anh còn không biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng đi...

Nếu cô nói cho anh tình hình thực tế, rồi cuộc anh có thể tin tưởng hay không?

Cô không nắm chắc, bởi vì anh cho tới bây giờ đều là không tin tưởng cô như vậy!

...

Không có đi điều tra cái dãy số kia thuộc về ai, cho dù có điều tra được, cô cũng không có khả năng thật sự ở đó. Đường Hạo Nam không nghĩ muốn lại động tâm với cô thêm lần nữa, mấy ngày này, một mực bận rộn ở Bắc Kinh, buổi tối sẽ trở về tòa Tử Hợp Viện kia, ngủ ở trên chiếc giường lần đầu tiên sau khi kết hôn bọn họ hoan ái với nhau.

Lúc ngày cưới với Đồng Y Mộng càng ngày càng gần, anh càng ngày càng không nghĩ muốn trở về Sùng Xuyên.

Chưa từng tính toán muốn kết hôn Đồng Y Mộng, trước kia chỉ là lừa gạt, hiện tại, hôn lễ sắp đến gần...

Đường Hạo Nam vẫn lại là về tới Sùng Xuyên.

Vừa đến công ty, đã Hứa Thành và văn phòng của anh, đem chuyện Hạ Nhất Nhiễm gọi điện thoại đến nói toàn bộ cho anh biết rồi.

"Tiền bán nhà cũ?" Đường Hạo Nam hừ lạnh, đầu đã lỵ hôn, cô còn muốn chơi trò dối trá này để làm gì?

"Thái độ của Hạ tổng ở trong điện thoại thành khẩn, không giống như là giả vờ, cô ấy đã nhiều lần chuyển trả tiền vào tài khoản của ngài, đều chuyển không được! Boss, tôi nghĩ người đối với cô ấy có phải thật sự còn có hiểu lầm gì không?" Hứa Thành bình tĩnh hỏi, ý cười nơi khóe miệng Đường Hạo Nam càng sâu rồi.

"Hứa Thành, đừng nói với tôi những chuyện liên quan đến cô ấy nữa! Sau này cô ấy sống hay chết, cùng tôi không có chút quan hệ!" Anh nhấn tâm nói, gần như là nghiền răng nghiền lợi.

Thật sự không quan hệ sao?

Hứa Thành nhìn đáng vẻ giận dữ của Đường Hạo Nam, không dám lẩm miệng.

Đành phải ra ngoài.

"Hứa Thành! Hiện tại cô ấy ở đâu, ở cùng với ai..." Khi Hứa Thành đang muốn mở cửa đi ra khỏi văn phòng, giọng Đường Hạo Nam từ phía sau truyền đến.

"Đường tổng, tôi không có điều tra, hẳn là đi cùng Lục Ngộ Hân," Hứa Thành cung kính trả lời.

...

Mới vừa bước vào nhà cũ, Đồng Y Mộng từ trên lầu đi xuống, nhào vào trong lòng anh.

Khóe miệng Đường Hạo Nam cong lên nở một nụ cười không mang theo chút cảm xúc, cúi đầu nhìn cô ta, Đồng Y Mộng tươi cười ngọt ngào, kiễng hai chân, thẹn thùng ở trên môi anh hơn một cái.

Anh cũng cười, cánh tay rắn chắc ôm eo cô ta, lên lầu.

Tại góc rẽ, gặp được Đường Hạo Thăng, về mặt Đồng Y Mộng tự nhiên, Đường Hạo Nam nhưng lại gắt gỏng đầu với anh ta.

"Anh Hạo Nam, kỳ thật, anh không cần miễn cưỡng chính mình."

Bên ngoài tuyết đang rơi, Đồng Y Mộng từ phía sau ôm lấy Đường Hạo Nam, mặt dán ở trên lưng anh, nhẹ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhui mày, có phần không rõ ý của Đồng Y Mộng.

"Em nhìn ra được, trong lòng anh là có cô ấy, anh Hạo Nam, tương lai sớm hay muộn em sẽ trở thành kẻ ngốc, em không muốn chậm trễ anh, thật sự... Em biết, anh đã không thích em, mặc kệ cô ấy đối với anh ra sao, anh đều đã yêu cô ấy rồi..." Đồng Y Mộng ôm chặt eo Đường Hạo Nam, nói khế.

"Mộng Mộng! Anh không thích cô ấy! Anh hận cô ấy!" Đường Hạo Nam kích động lớn tiếng phản bác, tầm mắt rơi bên ngoài cửa sổ, quả đấm nắm chặt.

Hận, vẫn như cũ, căm hận người con gái kia.

Khóe miệng Đồng Y Mộng cong lên chứa ý cười ác độc, Đường Hạo Nam đưa lưng về phía cô ta, căn bản nhìn không tới.

Hận sâu đậm, yêu liền sâu đậm, Đồng Y Mộng cô cũng không phải kẻ ngốc.

Chỉ có anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, là một đôi ngốc nghịch, bị tình yêu làm choáng váng đầu óc đến phát ngốc!

"Anh Hạo Nam... Anh không cần nói dối, không sao đâu, em có thể chấp nhận cái sự thật này, em là một cô gái đã không có tương lai, em không nên làm phiền hà đến anh. Em không muốn gả cho anh, thật sự... Yêu một người, nên là học cách buông tay, em không muốn cột lấy anh ở bên người, nhìn anh đau khổ."

Đồng Y Mộng đi tới phía trước anh, ngửa đầu nhìn anh, thành khẩn nói.

Đường Hạo Nam lần này càng kinh ngạc, không nghĩ tới Đồng Y Mộng sẽ buông tay.

Mà anh lại có chút động dung, có cảm động, có áy náy.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam, anh không cần lại nói những lời dễ nghe với em, thật sự em không muốn lại liên lụy đến anh nữa rồi. Liền tính anh quen cô ấy, cuộc đời lại vẫn rất dài, anh vẫn có khả năng lại yêu một cô gái khỏe mạnh khác, còn phải vì Đường gia nói dối tống đường, mà em..." Đồng Y Mộng biểu hiện sẵn sàng như vậy, vĩ đại vì anh như vậy, để cho Đường Hạo Nam có chút xấu hổ vô cùng rồi.

Vào lúc cô ta hôn mê, anh phản bội cô ta, yêu Hạ Nhất Nhiễm.

Hiện tại, cô ta sợ liên lụy chính mình, vẫn còn buông tay...

"Anh Hạo Nam, áo cưới, em đã được mặc rồi, nhẫn kim cương cũng đeo, liền tính lập tức chết đi, em cũng không hối tiếc nữa. Đờng nữa an ủi em, nếu cảm thấy được áy náy, vậy thì khi em còn ý thức còn chút tinh táo, đưa em ra ngoài đi du lịch nhiều một chút, theo giúp em nơi đi một chút đi!" Về mặt Đồng Y Mộng đầy tươi cười, đáng vẻ không có bất luận đau khổ hay là không tha gi.

"Mộng Mộng, dù em muốn đi đâu, anh đều sẽ đưa em đi!" Đường Hạo Nam gần như là lập tức đồng ý.

Chỉ cần cô ta thực không cùng anh kết hôn, dù cô ta có cái yêu cầu gì, anh đều đồng ý với cô ta.

Còn về chuyện tìm một cô gái khác yêu đương, anh chưa từng nghĩ tới.

Cả đời này, danh hiệu Đường phu nhân đã bị cái người phụ nữ không biết tốt xấu kia chiếm lấy, anh có chứng cuồng bách, không muốn lại cho cô gái khác...

Cho dù, như vậy không đáng giá!

...

Cho rằng Đồng Y Mộng muốn anh đưa cô ta đi chu du thế giới, mà còn, hiện tại là mùa đông, đi du lịch ở Nam Bán Cầu có vẻ thích hợp, tỷ như châu Úc các loại, nhưng cô ta lại muốn đi ở trong nước.

Lại còn là một thành phố nhỏ ở phương nam không ai dễ mất đến.

Cách Sùng Xuyên cũng không phải rất xa.

Đường Hạo Nam có phần không nghĩ ra, Đồng Y Mộng nói, nghe viện trưởng Cô Nhi Viện nói, cô ta có thể là người phương nam, quê nhà khả năng chính là kia ở thành phố nhỏ kia.

Mùa đông ở Phương Nam, ẩm ướt lạnh rét thấu xương, cả ngày ướt sũng, Hạ Nhất Nhiễm càng chẳng muốn ra khỏi cửa, cả ngày làm tổ ở trong phòng, mờ lờ sụt.

"Cậu, mặt trời lên cao rồi, con muốn ra ngoài đi dạo, mua khoai lang nướng ăn!" Hạ Nhất Nhiễm ra cửa, nhìn đến Lục Ngộ Hân ở trong sân hút thuốc, lớn tiếng nói.

Lục Ngộ Hân cung chiều nhìn cô, gắt gỏng đầu, "Muốn ta đưa con đi không?"

"Không cần!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, đeo khẩu trang, quần khăn quàng cổ, đem chính mình che phủ nghiêm nghiêm thật thật, ra ngoài như vậy, không ai có thể nhận ra được.

Mà còn, đã qua hơn ba tháng, vẫn không có động tĩnh gì, Cố Tú Văn bọn họ chắc là hẳn không tìm tới.

Cô ra khỏi sân lớn, đi dọc theo đường lát đá trên trấn nhỏ.

Gần đây là một thị trấn cổ xưa, không phải là mùa du lịch, nên du khách cũng không nhiều, nhưng, trên đường cũng sẽ không rất vắng vẻ.

Đầu cầu liền có bán khoai lang nướng, hôm nay đột nhiên rất muốn ăn, từ sau khi nòn ghen kết thúc, cô cũng rất thèm ăn.

Có đôi khi nửa đêm tỉnh lại, sẽ đột nhiên rất muốn ăn mì ăn liền, miến chua cay, lại không muốn làm phiền Lục Ngộ Hân, chỉ có thể nhịn.

Có lần đi bệnh viện gần đó khám thai, nghe những phụ nữ có thai khác nói, cũng là như thế này, luôn là nửa đêm kêu chồng mình thức dậy làm đồ ăn cho mình, hoặc là ra ngoài mua.

Có đôi khi cô cũng nghĩ, nếu không có Đồng Y Mộng, cô cùng Đường Hạo Nam chỉ là một đôi vợ chồng cực kỳ bình thường, không có ân oán tình thù gì, như vậy hiện tại, cô có thai, anh nhất định sẽ một tác cũng không rời chiều cổ cô đứng không?

Cô thực hâm mộ những cặp vợ chồng bình thường đó.

Kiếp sau, nhất định phải tìm một người vừa gấp đã yêu chính mình...

"Anh Hạo Nam! Em muốn ăn khoai lang nướng!" Giọng nữ quen thuộc, để cho cô cảm giác chính mình như là đang nằm mơ, Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, lại bước lên thêm một bậc thềm, lúc đó, vừa lúc có thể nhìn đến đầu cầu bên kia, bên cạnh quán khoai lang, một đôi tuổi nam mỹ nữ, người đàn ông quay đầu, nhìn về phía bên này, cô lập tức xoay người, nhanh chóng xuống bậc thang.

Bước chân có chút gấp gáp, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, cô không cho phép chính mình té ngã.

Đi tới thật lâu, cô trốn vào chỗ rẽ, mới dám dừng bước lại.

Như là một tên trộm nhìn về phía trên cầu, đã không có đôi bóng dáng kia nữa rồi.

Vừa này, cô xác định, là nhìn đến anh rồi.

Cả người mặc áo choàng dài đen, dáng người vẫn như cũ khoáng dài cao ngất, bên người anh là Đồng Y Mộng, mặc áo lông màu trắng..

Tại sao bọn họ muốn tới nơi này?!

Tay Hạ Nhất Nhiễm ôm ngực.

"Nhiễm Nhiễm!" Tiếng Lục Ngộ Hân vang lên, thiếu chút nữa cô bị hoảng sợ, vội vỗ ngực.

"Cậu... Con vừa mới... Giống như nhìn đến bọn họ rồi!" Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, thờ hồn hèn.

Lục Ngộ Hân nhàu mày, nháy mắt tiếp theo liền phản ứng kịp là ai, vội vàng kéo cô rời đi.

Đường Hạo Nam trên đường tìm thật lâu, cũng không tìm được bóng dáng vội vàng thoắt qua kia.

"Anh Hạo Nam, rốt cuộc anh đang tìm cái gì?" Đồng Y Mộng đuổi theo anh, kích động hỏi, anh là nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm sao?

Cô đề cho Cố Tú Vân điều tra ra được Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân đang trốn ở thành phố nhỏ này, cho nên cô ta mới kêu Đường Hạo Nam đưa mình tới đây du lịch.

"Không, không có gì..." Nhất định là hoa mắt, sao lại có khả năng trùng hợp như vậy.

Đường Hạo Nam bình tĩnh trả lời.

Vậy tại sao anh lại phải tìm chứ?

Anh ở trong lòng tự đặt câu hỏi với chính mình, cảm thấy được hành vi như vậy cực kỳ ngại thẹn, ôm Đồng Y Mộng, tiếp tục đi dạo.

"Đồng Y Mộng sẽ không phải đã biết con trốn ở nơi này, mới cùng Đường Hạo Nam đến đây chứ? Cô ta còn muốn như thế nào nữa?!" Quay về đến trong nhà, Hạ Nhất Nhiễm tức giận nói, Đồng Y Mộng quả thực là âm hồn không tan!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Tôi cũng mang trong mình giọt máu của anh ấy

Hạ Nhất Nhiễm không tin lại có chuyện trùng hợp như vậy, thế giới rộng lớn như vậy, tại sao bọn họ liền trùng hợp đến cái trấn nhỏ không ai để mắt đến này để du lịch chứ?

Có phải Đồng Y Mộng vẫn chưa từ bỏ ý định hay không?

Thấy Hạ Nhất Nhiễm kích động như thế, mặt Lục Ngộ Hân nghiêm lại, "Nhiễm Nhiễm, hai ngày này con đứng ra khỏi cửa, chỉ cần con trốn ở trong nhà, dù sao bọn họ cũng không có khả năng đi vào tìm con!" Lục Ngộ Hân bình tĩnh trấn an cô.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ.

"Tại sao con phải sống cuộc sống mèo vờn chuột như vậy? Tại sao con lại trở thành một con chuột vậy chứ? Cậu, con đột nhiên cảm thấy chính mình sống được thực kim nếm! Cũng không phải tội phạm giết người phạm pháp, cả ngày lại trốn chui trốn nhủi!" Cô nở nụ cười, hốc mắt ẩm ướt, lòng tràn đầy bi ai.

Lục Ngộ Hân đi tới, trực tiếp ôm cô vào trong ngực, nhẹ nhàng mà vỗ về lưng của cô.

Thần thể Hạ Nhất Nhiễm đang run run, cô khốc thành tiếng, "Thật sự quá ngọt ngào, quá mệt mỏi, Đường Hạo Nam rốt cuộc đến khi nào anh ấy mới có thể thấy rõ bộ mặt thật của Đồng Y Mộng đây? Đến khi nào thì con mới có thể không cần sống những ngày tháng trốn tránh như bây giờ nữa đây? Cậu, tại sao con lại sống bi ai như thế?!"

Cô ghé vào lòng ngực ấm áp của Lục Ngộ Hân, khàn giọng khóc lóc kể lể.

"Nhiễm Nhiễm, nghĩ cho đứa nhỏ trong bụng. Con làm như thế, đều là vì đứa nhỏ này!" Lục Ngộ Hân một lời trúng đích, anh cũng hiểu được Hạ Nhất Nhiễm sống thật sự quá khổ, nhưng số phận như vậy, còn không phải là vì đứa nhỏ này sao?

Chẳng thể thì đã sớm cùng Cố Tú Vân bọn họ đối đầu đến cả chết tươi rách rồi!

Đứa nhỏ...

Hạ Nhất Nhiễm từ Lục Ngộ Hân trong lòng đứng thẳng dậy, cúi thấp đầu, "Có đôi khi thực hối hận có đứa nhỏ này, tương lai nó sinh ra, cũng không có cha làm bạn lớn lên..."

Nước mắt nhỏ giọt, giờ phút này, đột nhiên rất hận Đường Hạo Nam, "Nếu anh ấy có thể cho con dựa vào dù chỉ một chút, con cũng không đến nỗi nói dối với anh ấy đã phá bỏ con của chúng con như vậy."

Lục Ngộ Hân nhìn cô lên thang lầu, anh thở dài.

...

Khách sạn Cố Trấn, Đường Hạo Nam đứng gần cửa sổ mà nhìn ra bên ngoài, nhìn phương hướng đầu cầu bên kia, cảm thấy chắc chắn khi đó anh không nhìn lầm, người kia, liền tính hóa thành tro, anh liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra.

Lại không muốn gọi người đi tìm

Lý hôn rồi, kết thúc hết rồi

Cô cũng đã nói qua, không hẹn gặp lại rồi.

Bọn họ đã hoàn toàn kết thúc rồi.

Đồng Y Mộng thấy Đường Hạo Nam lại đang ngẩn người, xác định anh là đang nhớ đến Hạ Nhất Nhiễm.

Cô ta biết, Hạ Nhất Nhiễm đang ở trong Cố trấn này.

"Anh Hạo Nam, có phải anh có cái tâm sự gì hay không? Vẫn luôn ngăn người, có phải đang nhớ đến cô ấy hay không?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi, về mặt nhìn không ra buồn vui, đáng vẻ hồ hững nhẹ nhàng như gió thổi mây bay, giống như đã nhìn thấu thể sự rồi.

"Mộng Mộng, cô ấy đáng để anh nhớ đến sao?" Anh nhẹ giọng hỏi lại, phần lớn gian vẫn là đang hỏi mình.

Đồng Y Mộng mỉm cười, chủ động ôm lấy anh, thần thể Đường Hạo Nam hơi hơi cứng ngắc, cũng không đẩy cô ta ra, "Em không biết... Có đôi khi thực không thể tin được, năm đó cô ấy sẽ hại em như vậy..."

Đường Hạo Nam không nói gì.

Không đi nghĩ lại, không nguyên nghĩ nhiều.

Cùng Đồng Y Mộng ở lại Cố trấn này chơi mấy ngày, không gặp lại cái bóng dáng gầy gò kia, chẳng qua, hôm nay, anh nhận được một bức thư chuyển phát nhanh, mở ra là một tấm chi phiếu ngân hàng công thương, mặt trái viết mặt mã, sáu là con số ngày sinh nhật của anh.

Lập tức liền nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm.

"Tiền bạc bán nhà cũ, trả lại cho anh."

Có một tờ giấy, viết những lời này, là bút tích của cô.

Đường Hạo Nam nhìn kia tờ giấy không biết bao nhiêu lần, trên đó không đến một chữ cái dư thừa, người kí gửi chuyển phát cũng không có bất luận cái thông tin gì, chỉ biết là cùng thành chuyển phát đến.

Hạ Nhất Nhiễm, cô lại muốn muốn làm cái quỷ gì?!

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh, cảm thấy cô là có mục đích gì đó, lập tức cho người ta đi thăm dò chỗ ở của Hạ Nhất Nhiễm, nhưng kết quả là, cô đã rời khỏi trấn nhỏ này, trước đó cô đã ở lại nơi này được hai tháng, giờ chuyển đi đâu thì không rõ.

Đồng Y Mộng cũng không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm sẽ vụng trộm chạy mất, khiến cô ta cực kì thất vọng.

Đành phải kêu Cổ Tú Vân bọn họ lại tiếp tục điều tra tung tích của cô.

...

Lục Ngộ Hàn mang cô một thành phố ở phương Nam.

Nếu không phải vì đứa bé trong bụng, cô thật sự sẽ cùng Cổ Tú Vân, Đồng Y Mộng, đấu đá đến cùng, đánh đến người chết ta sống mới thôi!

Nhưng đứa nhỏ trong bụng vẫn còn không đến bốn tháng, lần đó thiếu chút nữa đã bị sảy thai, dù là như thế nào, cũng nên thật cẩn thận rồi.

Nửa đêm tỉnh lại, hai chân tê liệt, cô cố chống ngồi dậy, chính mình xoa bóp bàn chân cho mình, gần đây thiếu can-xi có vẻ nghiêm trọng.

Lục Ngộ Hàn hai ngày này trở về Sùng Xuyên, công ty của anh gặp phải chút chuyện phiền toái, trước khi rời đi, đã dặn dò cô, bình thường không cần ra ngoài.

Chân không còn tê rần, lại đói bụng, đói đến hoảng hốt, lập tức khoác thêm áo khoác đi phòng bếp tìm thức ăn, nhưng trong tủ lạnh không có một món mà cô muốn ăn.

Nàng tùy hứng một hồi, xuyên qua áo bánh tó, bọc khăn quàng cổ, nửa đêm ra khỏi nhà rồi.

Đây là một đêm đông sáng sủa, có nửa vòng tròn ánh trăng, trăng sáng sao thưa, không khí vắng lặng, cô đi trên đường phố an tĩnh, chỉ có một cửa hàng tiện lợi 24 giờ còn đang buôn bán.

"Người đẹp, cho tôi hai phần trứng chăn trong nước trà đi." Khi Hạ Nhất Nhiễm tỉnh tiền, nhìn đến bên cạnh quầy thu ngân có trứng chăn trong nước trà nóng hôi hổi, có phần vui sướng.

Nhân viên bán hàng của cửa hàng tiện lợi đưa cho cô hai cái trứng chăn trong nước trà, lúc tỉnh tiền, phát hiện cô mua rất nhiều mì ăn liền mùi vị khác nhau, có lòng tốt nhắc nhở, phụ nữ có thai không nên ăn nhiều mì ăn liền như vậy.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, mới phát hiện, thì ra bụng của mình đã bắt đầu hơi nhỏ lên cao rồi.

Mặc áo bánh tó, có vẻ có phần mập mạp, không nhìn kỹ là nhìn không ra tới.

Từ cửa hàng tiện lợi đi ra, có một đường đi nhanh về nhanh, liền muốn nhanh được ăn trứng chăn trong nước trà, lần trước ăn thứ này, còn giống như là chưa đi lấy chồng, là cha làm cho cô, cô cùng Hạ Khả San lúc ấy tranh nhau ăn a.

Cô đứng ở trên bờ sông, ngửa đầu, yết hầu tác nghẹn, hốc mắt ẩm ướt, cay cay đột nhiên, có phần nhớ nhà.

Nhưng mà, nhà cô ở đâu?

Xoa xoa nước mắt, lập tức bước đi, từ phía mờ hồ sau truyền đến tiếng bước chân quen thuộc, Hạ Nhất Nhiễm có phần hoảng hốt, không dám quay đầu lại, bước chân nhanh hơn, phía sau kia tiếng bước chân cũng nhanh theo.

Đường Hạo Nam liền giữ một khoảng cách không xa như vậy, đi theo sau bóng dáng kia, kỹ thuật chỉ cần chạy hai bước, là có thể chạy đến chắn trước mặt cô, nhưng anh không làm như vậy!

Cô không quay đầu lại, những cũng đã biết, người ở phía sau là ai.

Tại sao anh lại đi theo cô?!

Tại sao?!

Đột nhiên dậm chân, tiếng bước chân cũng dừng, cô đứng ở kia, dưới ánh trăng, bóng dáng cô tịch, mím môi, nước mắt bò đầy đôi má.

Hai người ngăn cách mấy chục mét, khoảng cách ngăn ngại lại cảm giác rất xa xôi, cô gái trong tay mang theo túi tiện lợi, mặc áo choàng dài, người đàn ông cao gầy, đứng ở chỗ không xa, người con gái đưa lưng về phía người đàn ông.

Anh hiểu được, cô khẳng định đã biết là anh rồi.

Nhưng cô chính là không có quay đầu, nói không hẹn gặp lại, nói không cần gặp lại.

Anh là có ý gì?

Rốt cuộc là ngẫu nhiên gặp, hay vẫn lại là tìm đến cô?

Nếu là tới tìm cô, tại sao không bước tới?

Cô có cảm giác kích động muốn xoay người nói cho anh biết, đứa nhỏ của bọn họ vẫn còn!

Nói cho anh biết, cô không có bán đứng anh, càng không có cùng Khương Dư Hằng, Kha Dịch Thần hợp lại hãm hại anh.

Cô nghĩ muốn lại cuộc một lần...

Cuộc anh là tìm đến cô, cuộc anh đối với mình còn có chút tình cảm.

Trời vào đông lạnh đến băng lãnh, không hề hay biết hai chân, tại chỗ thoáng giật giật, chân chờ, do dự muốn xoay người.

Lòng Đường Hạo Nam cũng mềm lại, tại rung động, nhìn đến cô, giống như hồn cũng trở lại.

Giờ phút này, chỉ cần cô đồng ý xoay người, anh sẽ mặc kệ hiểm khích trước kia cùng cô trò chuyện, nói chuyện phiếm.

Quả đảm âm thầm nắm chặt, anh kiểu ngao chờ cô xoay người, mà không chịu chủ động tiến lên.

Hạ Nhất Nhiễm cật lực lấy lại bình tĩnh, nháy mắt khi muốn xoay người, âm thanh như ma chú kia lại vang lên, "Anh Hạo Nam..."

Nháy mắt, liền khôi phục lý trí, túi tiện lợi trên tay rớt xuống đất, cô không có nhặt, bước chân nhanh hơn, cũng không quay đầu lại đi nhanh về phía trước.

"Nhiễm Nhiễm?" Đồng Y Mộng nhìn bóng dáng đi xa, thì thảo hời, ngẩng đầu, Đường Hạo Nam đã quay sang, anh cũng xoay người đi, nắm tay Đồng Y Mộng, đi nhanh rồi khỏi.

Vừa nãy, thiếu chút nữa liền mất đi lý trí, thiếu chút nữa đã nghĩ tha thứ cho cô rồi..

Thật sự là buồn cười!

...

Lục Ngộ Hàn vài ngày không có điện thoại tới, Hạ Nhất Nhiễm có phần lo lắng, nhưng cô cũng không thể nào rời khỏi nơi này đi tìm anh, mỗi ngày nghe theo Lục Ngộ Hàn, chân không rời nhà, một ngày ba bữa có bảo mẫu chăm sóc.

Hôm nay, bảo mẫu sinh bệnh xin phép, cô mới đi ra khỏi cửa.

Khi cô cho rằng, Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Nam đã rời khỏi nơi này, Đồng Y Mộng đứng là âm hồn bắt tán lại xuất hiện tại trước mặt cô.

Cùng nhà ăn lần trước tại một dạng, bây giờ, Đồng Y Mộng phụng phịu đang ở đối diện cô ngồi xuống, cũng không giả vờ nữa.

Hạ Nhất Nhiễm nhận được bài học lần trước, cẩn thận đề phòng cô ta, vệ sĩ Lục Ngộ Hàn phải theo đều ở gần đây, không sợ Đồng Y Mộng sẽ làm gì được cô.

"Đồng tiểu thư tìm tôi có việc?" Hạ Nhất Nhiễm ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Đồng Y Mộng đối diện đầu đội tóc giả, cô mặc cái váy trắng tinh, khuôn mặt thanh tú, đẹp ngọt ngào, này cái bộ mặt đối trá này vậy mà có thể mê hoặc Đường Hạo Nam

Tay trái Đồng Y Mộng đặt ở trên bàn, nhẫn kim cương to như quả trứng bỏ cầu trên ngón áp út phát ra ánh sáng chói mắt.

Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, giấy lát lòng khói bình tĩnh như hồ nước mùa thu tĩnh lặng.

"Không có chuyện gì, chỉ là xem thử, không nghĩ tới cô trốn ở chỗ này rồi." Đồng Y Mộng không tiếp tục giả vờ, nhìn cô ở đối diện, khoe khoang nhẫn kim cương trên tay âm trầm nói.

Hạ Nhất Nhiễm không để ý đến cô ta, đứng lên, liền đi tĩnh tiền.

"Cô vì sao còn giữ lại đứa con của anh ấy? Chẳng lẽ, tương lai còn muốn mang theo đứa nhỏ trở về tìm anh ấy?" Đồng Y Mộng nhìn bóng lưng cô, chăm chọc hỏi.

Lưng Hạ Nhất Nhiễm hơi cương cứng, quả nhiên, cô ta là biết cô vẫn có thai, phỏng tuyến trong lòng lập tức nổi lên, vẫn lại là không nói chuyện, trực tiếp đi tĩnh tiền.

Nàng rất nhanh ra khỏi nhà ăn, Đồng Y Mộng vẫn đi theo phía sau cô, Hạ Nhất Nhiễm buồn bực, "Tôi cùng anh ấy sắp kết hôn rồi, cô giữ lại thứ con hoang này tới cùng là muốn làm gì?"

Cô không để ý tới cô ta, Đồng Y Mộng cố ý kích thích cô, Hạ Nhất Nhiễm vẫn là không nói chuyện, tiếp tục đi về phía trước.

"Cô biết không? Tôi cũng có thai rồi! Là con của Đường Hạo Nam, tương lai cô muốn dùng đứa bé trong bụng mình để quay về, không có khả năng đâu, chết tâm đi!" Ở ngã tư đường, lời Đồng Y Mộng nói, làm Hạ Nhất Nhiễm dừng bước.

Cô xoay người đi, ánh mắt đi chuyển xuống dưới bụng Đồng Y Mộng.

Lúc này Đồng Y Mộng đã đi tới, dặc ý nhìn cô, như vậy, chính là khiêu khích, "Kỳ thật, cần bản không phải con của anh ấy..." Cô ta đi tới bên cạnh cô, khoe miệng nhếch lên, nhỏ giọng nói.

Tay Hạ Nhất Nhiễm đặt ở trong túi nắm chặt nắm đi động.

"Cô tới cùng là có ý gì?" Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, nghiêm mặt hỏi.

"Liền tinh trong bụng tôi mang không phải con của anh ấy, tôi cũng có biện pháp, để cho nó trở thành con của anh ấy. Mà cô, rõ ràng mang thai của anh ấy, lại vĩnh viễn không có khả năng được anh ấy thừa nhận. Biết, đây là tại sao không?" Đồng Y Mộng sâu xa địa nói, còn không biết, lời cô ta nói tất cả đều bị Hạ Nhất Nhiễm dùng đi động ghi âm lại rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Tại sao làm như không thấy?

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới Đồng Y Mộng vậy mà vô si đến mức này!

Cô ta giờ bỏ đi lớp nguy trang bên ngoài, xem ra còn ghê tởm hơn, cũng càng hung hãn.

Cô ta không phải là ý vào Đường Hạo Nam yêu cô ta sao?!

Đầy cũng là chuyện làm cô đau lòng nhất, bởi vì Đường Hạo Nam không thích cô, cho nên, cô nói cái gì làm cái gì, ở trong mắt anh, đều là sai!

Điện thoại lên lút ghi lại những "Lời nói hùng hồn" Đồng Y Mộng vừa mới nói, Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ muốn lại cùng cô ta xảy ra bất kỳ tranh chấp gì, lại càng không muốn vì nói cho sướng miệng nhất thời mà xảy ra chuyện ngoài ý muốn! Xoay người đi, vừa lúc đèn xanh sáng, cô đi qua đường cái.

Đồng Y Mộng vốn tưởng rằng nói dối cô thể kích thích được Hạ Nhất Nhiễm, nhưng cô vậy mà không chút quan tâm, cô ta lập tức đuổi theo.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô còn giữ đứa nhỏ để làm gì?!" Đứa nhỏ này nếu không mất đi, tương lai bọn họ khẳng định lại vẫn có hi vọng. Đồng Y Mộng chưa từ bỏ ý định, đuổi theo sát Hạ Nhất Nhiễm, nhưng cô cũng không quay đầu lại, bước chân rất nhanh, một tay che chở bụng của mình.

Cuối cùng, qua được đường cái, cô hít sâu một hơi, chưa từng quên lần trước bị Đồng Y Mộng làm hại thiếu chút nữa sảy thai, lần này cũng không thể lại mắc bẫy của cô ta nữa rồi!

"Đồng Y Mộng! Cô lập tức từ trong tầm mắt tôi rút đi!" Hạ Nhất Nhiễm đứng ở lối đi bộ an toàn, xoay người, nhìn Đồng Y Mộng hung hăng ngang ngược kia, thái độ cường ngạnh.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô thật sự cam tâm như vậy sao? Tôi mang cũng không phải là con của Đường Hạo Nam, nhưng anh ấy tin!" Đồng Y Mộng nhất quyết không tha, tiếp tục công kích cô, vẻ mặt hung hãn cùng đắc ý.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng là rất khổ sở, tay trái đi đi động, bình tĩnh nghĩ muốn tiếp tục ghi âm

"Anh ta tin, là vì anh ta quá ngu xuẩn, cùng tôi có cái quan hệ gì? Cô không phải nghĩ muốn kích động tôi, để cho tôi khổ sở, ở trước mặt tôi khoe ra sao? Đồng Y Mộng, nếu cô thật sự yêu anh ta, liền chuyển tâm đi yêu thích đi, tôi sẽ không với cướp đoạt anh ta với cô, loại đàn ông như anh ta, cũng chỉ có loại tiện nhân như cô coi là của báu rồi!" Cô nhện không được chăm chọc, còn giống như không tìm được chức năng ghi âm

"Cô sai rồi, tôi cũng không coi anh ta như cái của quý gì, anh ta với tôi mà nói, bất quá là thứ phải có được mà thôi. Trước kia trong lòng anh ta luôn luôn có cô, làm chuyện gì, đều phải nhớ đến cô, để người làm bạn gái như tôi, cực kỳ khó chịu..." Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm giống như nhìn cái đinh trong mắt một dạng.

Đối với cô là ghen tị như vậy.

Cô dựa vào cái gì có thể vẫn ở trong mắt Đường Hạo Nam?

Cô ta vẫn cảm thấy, người Đường Hạo Nam yêu là Hạ Nhất Nhiễm, chỉ là vẫn không ý thức được.

"Cho nên, cô liền muốn liên hợp người mẹ ruột Cố Tử Văn kia để cô hại tôi sao?!" Nói không muốn quan tâm, nhưng vẫn lại là bị Đồng Y Mộng kích thích đến chỗ, Hạ Nhất Nhiễm tức giận quát, "Trước nhìn đến cô thành người thực vật nằm ở bệnh viện đã nhiều năm, lại vẫn cực kỳ thương tiếc cô, đồng tình cô, hiện tại ngưng lại, cảm thấy được tôi cùng Đường Hạo Nam thật đúng là ngu xuẩn! Anh ấy yêu cô, tôi coi cô là bạn tốt, mà Đồng Y Mộng cô thì sao, lương tâm của cô bị chó ăn rồi sao? Hay là lúc mẹ cô sinh cô ra, liền không cho cô lương tâm?!" Hai mẹ con các người rốt cuộc muốn chúng tôi đến khi nào nữa?!"

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng thật hận a.

Hiện tại, nếu Đường Hạo Nam đang ở bên cạnh, cô nhất định lập tức nói cho anh biết toàn bộ, cho dù anh có tin hay không!

Dưới ánh mặt trời, ánh mắt Đồng Y Mộng có chút hoảng hốt, miệng cô ta nhếch lên chứa cười, nụ cười cực kỳ xấu xa, "Tôi đều đã thành như vậy, cô còn hỏi tôi có lương tâm hay không sao? Tôi chính là muốn lôi kéo người cùng theo tôi xuống Địa ngục! Liền tinh tôi chết, cũng cần phải khiến cho các người bị thảm giống như tôi!"

Nhân cách Đồng Y Mộng đã triệt để phá diệt, thậm chí có chút phản xã hội, nghĩ đến chính mình bị thảm, nhìn đến người khác sống tốt hơn so với chính mình chỉ nghĩ muốn hủy diệt!

Nhìn Đồng Y Mộng như vậy, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được cực kỳ nguy hiểm, đáng sợ, đánh phải xoay người nhanh chóng bỏ đi, vừa đi vừa lấy điện thoại ra, Đồng Y Mộng vẫn đang đi theo.

"Cô muốn gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam sao? Hạ Nhất Nhiễm, anh ta không có khả năng tin tưởng cô đâu!" Đồng Y Mộng vừa đi theo vừa chăm chọc cô. Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là không để ý đến cô ta, rất nhanh lại đã đến ngã tư đường kế tiếp, lại là đèn đỏ, cô dừng lại, điện thoại của vệ sĩ vẫn không gọi được.

Trong đi động có vừa mới lưu xong đoạn ghi âm kia, ngay khi cô chuẩn bị đem ghi âm gửi đi, Đồng Y Mộng đột nhiên đoạt đi đi động của cô rồi.

"Cô trả lại cho tôi!" Cô vội vã quát lên, nhìn Đồng Y Mộng giống như nhìn thấy một con chó điên vậy.

"Ghi âm?!" Cô ghi cái gì rồi hả?!" Đồng Y Mộng xem đến trong điện thoại có đoạn ghi âm, nghĩ đến cái gì, kích động lớn tiếng hỏi.

"Cô trả điện thoại cho tôi!" Sợ bị Đồng Y Mộng phát hiện xóa bỏ, đây chính là chứng cứ tốt nhất có thể trực tiếp vạch trần Đồng Y Mộng!

"Giời lắm, có vậy mà lại muốn đem lời chúng ta ghi âm lại rồi!" Đồng Y Mộng tức giận quát, liền muốn đem đoạn ghi âm xóa bỏ, Hạ Nhất Nhiễm đuổi vung tay lên, điện thoại bị cô ta ném ở trên mặt đất, hai mắt Đồng Y Mộng màu đỏ tươi, nhìn điện thoại rơi xuống ở trên đường dành cho người đi bộ, bản năng muốn nhấc lên, Hạ Nhất Nhiễm đuổi theo, một tay lấy Đồng Y Mộng đẩy ra.

Một chiếc xe ben vừa lúc lao nhanh đến...

Đường Hạo Nam vừa muốn dừng xe cách đó không xa, nhìn thấy một màn này khiến lòng anh kinh ngạc.

Ở giữa đường lớn, Hạ Nhất Nhiễm đem Đồng Y Mộng đẩy ra, một chiếc xe ben vừa lúc lao nhanh đến tông thẳng vào cô ta, làm cô ta bay đi cách đó không xa, một màn cùng lúc trước một màn chồng chéo lên nhau!

Năm năm trước cũng vào một ngày nào đó, anh cũng là tro mắt nhìn Đồng Y Mộng bị xe đánh bay...

"Mộng Mộng!" Anh theo bản năng kêu hô, xe còn không có tắt máy, dây an toàn còn không có cởi bỏ, anh liền mở cửa xe, thân hình cao lớn tránh thoát dây an toàn...

"Mộng Mộng!"

Thanh âm quen thuộc truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm bị xe quệt té ngã trên đường, nghe được tiếng Đường Hạo Nam, theo tiếng nhìn lại, dưới trời đông giá rét lạnh thấu xương, cô tro mắt nhìn kia bóng dáng kia từ cạnh mình lướt qua, chạy đến bên người Đồng Y Mộng.

"Đường Hạo Nam... Cứu em... Con..." Dưới người ướt sũng, cô cật lực kêu hô, máu tươi từ khóe miệng chảy xuống, tay nắm chặt thanh vịn lạnh băng bên đường.

"Mộng Mộng?!" Đồng Y Mộng miệng càng không ngừng phun máu tươi, cô ta bị Đường Hạo Nam ôm áp ở trong ngực, đáng vẻ hấp hối.

"Anh.. Hạo Nam... Cô... Cô ấy... Lại... Hai em..." Đồng Y Mộng run giọng nói, khi nói chuyện, miệng càng không ngừng phun ra máu tươi, Đường Hạo Nam quay đầu, cách đó không xa, toàn thân Hạ Nhất Nhiễm đều là máu, nằm úp sấp ở trên đường cái.

Anh vừa nãy là tận mắt nhìn thấy cô đẩy Đồng Y Mộng một cái, lại không biết cô tại sao cũng bị đụng phải.

Ngăn cách mấy mét, Hạ Nhất Nhiễm miệng nói không ra lời, hai tay gắt gao vịn lấy thanh chắn ven đường, cầu xin nhìn Đường Hạo Nam, "Con... Đưa con..."

Cảm giác cái sinh mệnh nhỏ kia đang ở từng từng chút từ trên người cô đi mất, mất đi cảm giác đau trên người, thân thể như là quả bóng bị xì hơi, máu tươi đang tùy ý chảy theo dòng.

"Đường..." Đường Hạo Nam ôm lấy Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, cật lực kêu hô.

Máu tươi, nhuộm đỏ hai mắt của anh, từ hơi thở tất cả đều là mùi máu tươi, Đường Hạo Nam ôm Đồng Y Mộng, thân tốc hướng đến xe của mình, bóng dáng của anh đi qua bên người Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm nằm trong vũng máu, tầm mắt vẫn đi theo bóng dáng cả anh, nhìn anh ôm Đồng Y Mộng lên xe, nhìn chiếc màu đen kia, rồi đi.

"Cứu... Cứu em..." Tay nặng nề mà rơi xuống đất, một cái chớp mắt kia, giống như lại có một chiếc xe tải lớn từ trên người nghiền ép qua, lần này nghiền nát cả trái tim.

Anh đi rồi, anh vậy mà làm như không thấy cô...

Nước mắt nóng hổi rơi xuống, máu tươi còn đang tùy ý chảy ra, "Đường... Hạo Nam..." Cô tuyệt vọng kêu hô, thế giới thành một mảnh màu trắng đen.

Tại sao không cứu cô?

Tại sao?

Cho dù là người không quen biết, cũng có thể thấy chết mà không cứu sao...

Quên đau đớn, bầu trời đột nhiên đỏ tuyệt, cái gì cô cũng không nghe thấy, cảm giác chính mình đã chết, đi ở trên đường hoàng tuyền, hai bên đường là ở đầy hoa Bỉ Ngạn...

Bỉ Ngạn hoa, một nghìn năm hoa nở, một nghìn năm hoa tàn, hoa điệp vình bất tượng kiến. Tình bất v nhân quả, duyên chú định sinh từ.

Trong đầu vẫn quay quanh ba chữ "Tại sao vậy?"

Tại sao nhìn thấy cô toàn thân là máu lại làm như không thấy?

Rõ ràng là thấy được.

Tại sao thấy chết mà không cứu được?

Tại sao đối xử với cô tàn độc như thế?

Tại sao?

Cho dù có hiểu lầm nhiều đến đâu, cũng từng là vợ chồng một hồi mà.

Đường Hạo Nam, trong bụng em còn có con của anh!

Tuyệt lớn bay tán loạn, cô đã dần mất đi bất cứ cái cảm giác gì rồi, bên tai kêu loạn, cái gì đều đã nghe không rõ...

...

Đồng Y Mộng lúc này được chuyển viện, thành phố nhỏ này điều kiện vệ sinh rất kém cỏi, nhu cầu cấp bách của Đồng Y Mộng lúc này là phải nhanh chóng làm phẫu thuật lần thứ hai, trên đường chuyển viện, vài lần bệnh tình nguy kịch.

Đường Hạo Nam cũng giống mất hồn, toàn bộ hành trình không nói được một lời, không ai biết anh suy nghĩ cái gì.

Khi xe cứu thương sắp ra khỏi đường cao tốc, anh đột nhiên giống như phát điên muốn xuống xe, sau khi xe cứu thương dừng lại, anh liền chạy về hướng ngược lại, chạy mấy trăm mét, bị cảnh sát giao thông ngăn lại, anh đem cảnh sát giao thông đánh một trận, tiếp tục không sợ chết điên cuồng chạy trên đường cao tốc.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm nằm trong vũng máu.

Hối hận, giống nước biển, nhấn chìm anh, anh phải quay về, tìm cô...!

Sao cô có thể chết, cho dù chết, cũng phải bị anh tự tay bóp chết!

Đường Hạo Nam chạy đến cuối cùng, là tế xù trên đường cao tốc, bị cảnh sát giao thông đưa ra khỏi đường cao tốc, bị Hứa Thành phái người tới đón trở về Sùng Xuyên rồi.

Đồng Y Mộng lại vẫn ở trong phòng phẫu thuật.

Về Hạ Nhất Nhiễm...

Người ở Sùng Xuyên còn không biết cô cũng đã xảy ra chuyện.

Chỉ có Lục Ngộ Hàn, nhận được điện thoại của vệ sĩ nói, Hạ Nhất Nhiễm không thấy nữa.

Lúc này anh vội vã rời khỏi Sùng Xuyên, đi kia đến thành phố nhỏ kia.

...

Kết quả cuộc phẫu thuật của Đồng Y Mộng ra sao, Đường Hạo Nam không rõ ràng lắm, anh vẫn nằm ở phòng bệnh bệnh viện, toàn bộ chuyện liên quan đến Hạ Nhất Nhiễm, cũng không biết được.

Mãi đến ba ngày sau, Lục Ngộ Hàn tìm đến đây.

Đường Hạo Nam nhìn đến sắc mặt Lục Ngộ Hàn xanh mét, cuối cùng có tri giác, chờ anh tuyên bố đáp án.

"Con mẹ kiếp tại sao không cứu cô ấy?!" Lục Ngộ Hàn lập tức liền đem Đường Hạo Nam trên giường túm lên, ném trên mặt đất, một đạp dẫm nát ngực của anh, như người bệnh tâm thần gào rống.

Xem lại camera giám sát trên đường, anh đã nhìn thấy tất cả.

Quá tình, anh rõ ràng, Đường Hạo Nam người này quá cận bã, cứu Đồng Y Mộng, không có cứu Hạ Nhất Nhiễm!

"Con mẹ kiếp nói chuyện đi, con là tên súc sinh! Trong bụng của cô ấy lại vẫn mang thai con của con! Con quả là tên súc sinh!" Lục Ngộ Hân bạo rống, chân mang dây da, đá đánhĐường Hạo Nam một trận, đánh vào chỗ hiểm, như muốn đánh chết anh.

Trong bụng của cô ấy lại vẫn mang thai con của con...

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, máu tươi từ khóe miệng tràn ra, hai mắt nhìn thẳng vào một chỗ vô định, ánh mắt trống rỗng.

Lục Ngộ Hân là bị Lục Uyển Thu giữ chặt.

"Đường Hạo Nam! Con là tên súc sinh! Con cần bản không phải là con cháu Đường gia! Con cần bản không phải đại thiếu gia! Nhiễm Nhiễm cô ấy mới đúng đời sau của Đường gia! Cô ấy biết rõ chuyện này lại vẫn để cho ta gạt con, sợ con được sẽ chịu dả kích! Con là thứ súc sinh, heo chó cũng không bằng! Mẹ kiếp, tại sao không cứu cô ấy?! Cô hiện tại không thấy đau nữa rồi!" Hai tay Lục Ngộ Hân nắm chặt áo Đường Hạo Nam, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam chỉ còn lại có nửa cái mạng, một trận bạo rống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Sống chết chưa biết

Hai mắt Lục Ngộ Hân màu đỏ tươi, đáng vẻ thật có khí thế muốn đem Đường Hạo Nam giết chết, Lục Uyển Thu còn kém không quý xuống cầu xin anh nữa rồi!

"Em thật muốn đánh chết nó sao?!" Lục Uyển Thu khóc nói, ôm thân hình to lớn của Lục Ngộ Hân. Đường Hạo Nam quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, giống người chết một dạng.

"Nếu Nhất Nhiễm đã chết, nó chết không luyến tiếc!" Lục Ngộ Hân hung tợn trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Đều là bị chị nuông chiều hư rồi! Một đám người vì tư lợi, biết rõ Nhất Nhiễm mới đúng là đời sau Đường gia, lại vẫn tìm đủ mọi cách ức hiếp cô ấy, xa lánh cô ấy!"

Lục Ngộ Hân nghĩ đến tình yêu Hạ Nhất Nhiễm, những gì cô trả giá vì Đường Hạo Nam, càng hận Đường Hạo Nam, cùng một nhà như quý hút máu này!

"Chỉ có không biết đi? Trong bụng Nhất Nhiễm vẫn đang mang thai cháu nội đức tôn của chị! Không tới bốn tháng! Con trai của chị nhìn cô ấy nằm trong vũng máu, không có cứu cô ấy!" Mặt Lục Ngộ Hân tái xanh, gân xanh trên trán, trên huyết Thái Dương chung quanh toàn bộ đều nổi lên, gào thét đinh tai nhức óc, hai chân Lục Uyển Thu mềm nhũn không còn sức lực, chặt vật ngã ngồi ở trên mặt đất!

Hạ Nhất Nhiễm mang thai?

Sắc mặt Lục Uyển Thu tái mét, đôi môi tím tái, tay ôm ngực, đáng vẻ giống như bệnh tim muốn tái phát.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích nằm bò ở kia, giống người chết.

Anh không tiếp tục phát tiết, bước ra đi nhanh, rời khỏi phòng bệnh.

"Hạo Nam..." Lục Uyển Thu thì thào kêu hô, Đường Hạo Nam vẫn vẫn không nhúc nhích.

Cái gì đều đã nghe không được, ngực một mảnh lạnh lẽo, hồi hận, lấp đầy trái tim

Gỡ phút này, anh chỉ nghĩ muốn thời gian có thể quay lại thật nhanh, có thể trở về, trở lại đêm hôm trước tai nạn xe cộ, trở lại cái đêm đông yên tĩnh, tại thời điểm có cách anh mấy chục mét khi đó, mặc kệ tất cả tiến lên...

Tiến lên...

Đem cô ôm chặt lấy!

Cái kiểu ngao gi, tự tôn gì, cũng không cần, anh chỉ muốn cô, chỉ nghĩ muốn có cô, cho dù có nhiều "Đáng giận".

Nước mắt, từ trong khóe mắt, từng giọt ngã nhào, lạnh lẽo trên sàn, người đàn ông nhếch lên khóe môi đỏ sẫm máu tươi, trong hai mắt, trong đôi mắt trắng bỏ đầy tia máu đỏ...

...

Hạ Nhất Nhiễm giống người hoàn toàn bốc hơi giữa nhân gian rồi, sống chết không rõ.

Camera giám sát trên đường cũng không quay được hình ảnh cô bị người cứu đi, cảnh sát nói, do vấn đề góc độ, không có ghi lại được.

Bởi vì vụ án xảy ra vào thời gian đi làm, người đi đường ở ngã tư đường không nhiều lắm, lại là giao lộ vùng ngoại thành, xung quanh không bao nhiêu người hiểu biết tình huống tương tận, mà kẻ chạy lái xe gây chuyện sa lưới, đối với tình huống Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết.

Có người nói, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm bị người trên một chiếc xe oto màu đen ôm đi rồi.

Tên bảng số là cái gì, không ai nói được.

Lục Ngộ Hân gần như điều tra tất cả ghi chép nằm bệnh viện cả nước, cũng chưa tìm được cái tên Hạ Nhất Nhiễm này...

Sống chết chưa biết, mấy chữ này, quá thực làm cho người ta tuyệt vọng.

Đường Hạo Nam giống người không có hồn, mỗi ngày nhốt mình trong căn hộ kia, không ăn không uống, nằm trên giường, nhìn bộ áo cưới trong tủ quần áo kia, hoặc là xem trong di động, tấm hình chụp cô mặc áo cưới kia, trong tay nắm chặt cái nhẫn kim cương.

Em đi đâu rồi hả?

Anh còn không nói cho em biết, anh yêu em mà...

Thì ra, phía sau nỗi hận, chính là tình yêu thật sâu.

Anh yêu cô, không nhớ được, phân không rõ, là bắt đầu từ thời điểm nào, lại sớm xâm nhập cốt tủy, yêu đến trong mắt dung không được một hạt cát...

Hạ Nhất Nhiễm, tên này, sớm khắc sâu vào trong linh hồn của anh.

Hiện tại cô không thấy nữa, cũng đem linh hồn của anh đem đi rồi.

Đồng Y Mộng phải tiến hành phẫu thuật mở hộp sọ, coi như trong rủi có may, khối máu tụ trong đầu bởi vì tai nạn xe cộ, xảy ra sai lệch vị trí lớn, lần này vừa lúc bị lấy ra, người lại vẫn hôn mê, kết quả, không rõ.

Đường Hạo Nam không đi Đường thị, Đường thị gần như thuộc về Đường Hạo Thăng, Kha Dịch Thần đám người kia, Hạ Cận Nghiêu đã tới, hỏi anh muốn có động tác gì hay không, đem đám người Kha Dịch Thần đá đi, anh không có ra bắt luận cái chi thị gì.

Bởi vì, vốn dĩ anh không họ Đường.

Đường thị, không nên thuộc về anh.

...

Nhà cũ Đường gia

"Khương Dư Hằng, tôi không muốn cùng anh ly hôn!" Đường Hạo Hâm vẫn không chịu buông tay Khương Dư Hằng, đôi mắt thỏa thuận li hôn, cô rống to, muốn cướp đi, bị Khương Dư Hằng giành trước.

"Đường đại tiểu thư, cô không li hôn, còn muốn như thế nào nữa?" Khương Dư Hằng tức giận trừng mắt nhìn Đường Hạo Hâm, khóe miệng châm chọc cong lên, cái người phụ nữ đáng giận này, anh là chịu đủ rồi!

Đường Hạo Hâm thống khổ nhìn Khương Dư Hằng, nháy mí mắt, hốc mắt phỉếm hồng.

"Anh cảm thấy được hiện tại anh khá lắm, phải không? Khương Dư Hằng, anh là kẻ khốn kiếp vong ân phụ nghĩa!" Đường Hạo Hâm không cam lòng rống lên, vẫn không nguyên cui đầu trước anh.

Khương Dư Hằng lại nở nụ cười, cô còn không biết chính mình là Đường gia nhật được à?

Không biết vì sao, anh vẫn không nói với cô chuyện này, mỗi lần nghĩ muốn nói ra, đem điều này làm người phụ nữ kiểu ngoa không coi ai ra gì đẩy ngã xuống mặt đất, nhưng, mỗi lần đều đã nói không nên lời!

"Hạ Nhất Nhiễm đều đã chết, anh hoàn..."

"Cô câm miệng cho tôi! Đường Hạo Hâm, được, hôm nay tôi sẽ nói cho cô biết! Hạ Nhất Nhiễm là em gái của tôi, không phải người trong lòng tôi! Mà tôi, mới đúng là người dối sau Đường gia! Còn về cô, chẳng qua là Đường gia nhật được! Thước thời, liền đem hiệp nghị ký cho tôi!" Không đem "Vương miện" trên đầu cô tháo xuống, cô vĩnh viễn sẽ không cúi đầu, Khương Dư Hằng một cổ nảo rống lên.

Nhìn Đường Hạo Hâm sắc mặt trở nên trắng bệch, cũng không cảm thấy được sáng khoái!

Tôi cũng là vợ chồng một hồi.

Lục Uyển Thu từ trên lầu đi xuống, ngần ngừn nửa tháng thời gian, bà đã già nua rất nhiều.

Đường Hạo Hâm vội tới, hỏi thân thể chính mình.

"Đừng nói cô, Hạo Nam cũng không phải dối sau Đường gia, nhận mệnh đi. Cái nhà này, chúng ta ở không nổi nữa..." Lục Uyển Thu ít đi uy nghiêm ngày xưa, nhìn Đường Hạo Hâm, nhận mệnh nói.

Đường Hạo Hâm trực tiếp ngã ngồi vào trong ghế sofa, ngo ngác, nhìn Khương Dư Hằng.

Khương Dư Hằng cho rằng cô còn có thể lại bám vào chính mình, không nghĩ tới, chỉ sau hai mươi phút, Đường Hạo Hâm chủ động cầm bút ký tên, ở trên thỏa thuận li hôn, ký tên.

"Ngay từ đầu, anh liền biết những thứ này à?" Ký xong, Đường Hạo Hâm bình tĩnh nhìn Khương Dư Hằng hỏi.

Anh an vị trên sofa đối diện bàn trà, khuôn mặt anh tuấn, mặt không chút thay đổi, nhìn cô, gật đầu.

Anh không giấu diếm, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn người vợ kết hôn gần sáu năm ở đối diện.

Đường Hạo Hâm nở nụ cười, "Khương Dư Hằng, mấy năm nay, anh coi tôi như cái gì rồi hả?"

Cô nhẹ giọng hỏi, tim, lại như như té liệt, hung hăng quặn đau.

Anh lúc trước cưới cô, liền là có mục đích, vậy mấy năm nay...

Đường Hạo Hâm nhớ lại vô số hoan ái lần nhiệt tình như hóa, nhớ lại Vitamin bị trộn đối thành thuốc tránh thai, lại nhìn người đàn ông lạnh lùng đối diện, đột nhiên ý thức được, chính mình đến kỳ nữ cũng không bằng.

"Mấy năm nay, cô không từng coi tôi như đàn ông, tôi tự nhiên cũng không từng coi cô là người. Đường Hạo Hâm, đừng giả bộ như mình đang rất tổn thương trước mặt tôi, chúng ta, ai cũng không nợ người nào!" Khương Dư Hằng nói xong, đứng lên, cảm thỏa thuận li hôn, đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm mất tích, sống chết chưa biết, mấy ngày này, Khương Dư Hằng cũng đang tìm, không tìm ra manh mối...

...

Một tháng, hai tháng, ba tháng, nửa năm..

Vẫn, cũng chưa có tin tức Hạ Nhất Nhiễm.

Đồng Y Mộng, giống như kì tích một loại sống sót, mà còn, khối máu bầm tụ trong đầu cũng lấy ra rồi.

Ngày đó, Đường Hạo Nam đi bệnh viện, nhìn đến cô ta, chỉ nhận nhạt nói câu: Mộng Mộng, em khỏe mạnh, cô ấy cùng con của anh không có nữa, anh không nợ em cái gì, đừng nữa yêu anh, cũng đừng tìm anh.

Lục Ngộ Hân không nói cho anh thân thể Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam vẫn là cái gì cũng không đi điều tra, toàn bộ, đã không quan trọng nữa rồi.

Đồng Y Mộng không yên, vốn tưởng rằng Đường Hạo Nam sẽ trách cô ta, không nghĩ tới là cái thái độ này, cũng không dám nhiều lời, cô ta vừa khóc, Đường Hạo Nam không chút cảm xúc rời khỏi phòng bệnh.

Trước kia đối với cô ta không bỏ xuống được, là xuất phát từ áy náy.

Hiện tại, Hạ Nhất Nhiễm đều không có, thế giới của anh đều đã sụp xuống, dù là kẻ nào, dù là chuyện gì, anh đều không để ý rồi.

Anh không tin cô đã chết, nhất định còn sống, chờ anh đi tìm cô.

Nửa năm này, anh gần như bay khắp toàn bộ thế giới, cũng không thể gặp được cô.

Cửa hàng đồ ngọt kia lại vẫn mở cửa, Tô Tiểu Quả mỗi ngày đều đã đúng giờ buôn bán, có đôi khi, sẽ đột nhiên theo bản năng nhìn về phía cửa, cho rằng, Hạ Nhất Nhiễm sẽ đột nhiên xuất hiện...

Có lần, gặp Kha Dịch Thần vào tới.

Có nhiều lần, là Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam cho tới bây giờ đều là, mới vừa bước vào cửa hàng đồ ngọt nửa bước, cô liền xông lên trước, hoặc là hắt nước vào anh, hoặc là dùng bánh mì đập đuổi anh...

Dù trong cửa hàng có khách hay không, dù có thể bị khách qua đường bên ngoài nhìn đến hay không.

Mà Đường Hạo Nam, thờ ơ không chút cảm xúc, gặp Hạ Nhất Nhiễm không có ở đây, lập tức liền đi rồi...

Lục Ngộ Hân một mực tìm kiếm, vẫn không tin tức.

Anh cùng Đường Hạo Nam đoạn tuyệt qua lại, Đường Hạo Nam vài lần tìm đến anh, anh cũng chưa gặp.

Trái lại Hạ Khả San, vẫn bị anh trông giữ, bởi vì cô là người thân duy nhất còn lại trên cái thế giới này của Hạ Nhất Nhiễm. Anh không thể lại để cho cô tiếp tục sa đoạ thêm nữa, nhất định sẽ giúp Hạ Nhất Nhiễm quản tốt cô. Mà Hạ Khả San, đã cùng Cố Tú Văn đoạn tuyệt rồi.

Một năm sau...

Vẫn không có chút tin tức gì của Hạ Nhất Nhiễm.

Đường thị không còn thuộc về Đường Hạo Nam, anh cùng Hạ Cận Nghiêu đem tổng bộ công ty, dời khỏi Sùng Xuyên, anh chẳng buồn cùng Kha Dịch Thần bọn họ tranh đấu, rất ít khi quản việc công ty, từng tháng đều phải bay sang nước Pháp một lần.

Nhưng, cô không có ở kia.

Đêm khuya mộng hồi, thường thường bị ác mộng làm tỉnh giấc, trong mộng đều là máu chảy đầm đìa, mơ hồ một mảnh, anh không sợ ác mộng, sợ nhất chính là, liền ngay cả năm mơ, đều đã mộng không tới cô.

Cô đến mộng, cũng đều đã keo kiệt cho anh.

Nhất định là đặc biệt hận anh đi?

Nhà trọ phát ra tiếng nhạc, luôn luôn lặp lại mấy ca khúc tình yêu thời nát nhảm chán được yêu thích một thời kia, mỗi một bài, anh đều đã biết hát rồi.

Hai năm sau...

Sinh nhật Hạ Nhất Nhiễm ngày đó, Đường Hạo Nam mua bánh sinh nhật, làm mì thịt bò, dựa theo thực đơn, cùng với phương pháp trước kia cô từng dạy anh nấu mì.

Trên bánh sinh nhật cắm đầy ngọn nến, dưới ánh nến, anh giống như thấy được người ngồi đối diện.

"Bon anniversaire! Là có ý gì?"

"Tiếng Pháp, sinh nhật vui vẻ!"

"Đồ ngốc, anh đương nhiên biết! Lúc em bắt đầu học tiếng Pháp, anh cũng bắt đầu lên lớp học tiếng Pháp rồi..."

Trong phòng ăn, anh tự hỏi tự đáp.

Giống như cô an vị ở đối diện, "Bon anniversaire! " nói xong, anh thổi tắt ngọn nến, ngẩng đầu khi đó, đối diện, trống trơn, một bóng người đều không có.

"Ồ trong mắt em, anh rõ ràng khôn kiếp như vậy, tại sao vẫn còn rất tốt với anh? Tại sao lại vẫn quyết một lòng yêu anh? Em là đồ ngốc, phải không?" Anh gục xuống bàn, nhẹ giọng nói.

Cô là kẻ ngốc, anh càng ngu ngốc.

Rõ ràng yêu, lại rất trẻ mới phát hiện...

Uống vào thuốc ngủ, anh mới ngã xuống, ngủ thật say.

Thời gian nhaoáng lên một cái, lại năm năm đi qua...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Mami, cái chú này rất đẹp trai

Mùa đông Sùng Xuyên, luôn luôn cực kỳ dài lâu.

Đã là ba tháng Dương lịch, lại vẫn đón hai trận tuyết lớn, không khí lạnh lẽo u ám mà ẩm ướt.

Hai bên đường cây nhãn tỏa hương thơm ngát, vẫn lại là khoáng lên mình màu xanh thẫm, ít đi sức sống, xem ra trầm lắng, nghiêm túc, làm cho cả thành phố bao phủ bởi một vẻ nặng nề, phiền muộn.

Cửa hàng đồ ngọt kia vẫn còn đang buôn bán, cho dù xung quanh sớm đã xây dựng sửa đổi trở nên ồn ào sầm uất.

Chỉ có cửa hàng nhỏ này, vẫn luôn duy trì diện mạo vốn có.

Đường Hạo Nam giống như thường ngày, vào cửa hàng đồ ngọt.

Người quản lý của cửa tiệm là một cô gái trẻ tuổi, là sinh viên của một trường đại học gần đó, tại đây kiêm chức quản lý. Tô Tiểu Quả vào ba năm trước đã đem cửa hàng này chuyển nhượng, cô không biết, người phía sau muốn mua cửa tiệm này là anh, nếu cô biết là anh, khẳng định sẽ không đem cửa hàng bán cho anh.

"Chào ông chủ!" Quản lý Nhạc Nhạc thấy anh vào cửa, vội chạy đến tiếp đón, lễ phép kêu hô.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt gật đầu, anh đi đến vị trí gần cửa sổ quen thuộc hàng ngày ngồi xuống, Nhạc Nhạc giống như bình thường, pha cho anh một tách cafe Lam Sơn.

"Trong cửa hàng hai ngày nay làm ăn tốt không?" Anh nhẹ giọng hỏi.

"Uh'm, bình thường." Nhạc Nhạc biết, Đường Hạo Nam căn bản không quan tâm tình hình hoạt động của cửa hàng này, anh giống như vẫn đang ở đây chờ cái gì, cái tin tức gì, hoặc là người nào đó đi?

Cô không biết, cũng không tốt hỏi đến.

Nhạc Nhạc đột nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức đi quầy thu ngân bên cạnh, "Ông chủ, mấy tấm bưu thiếp này, là kí gửi ra ngoài bị trả về lại, khách hàng không có địa chỉ nhận, cuối cùng, bưu cục liên lạc trả lại chúng ta rồi."

Đường Hạo Nam nhìn một túi phong bì, bên trong nhét bưu thiếp, nổi lên, rất chắc chắn.

"Trước cứ để lại trên kệ đi." Anh trầm giọng nói, Nhạc Nhạc đi bận việc rồi.

Anh uống cà phê, từ trong phong thư kia rút ra mấy tấm bưu thiếp, những thứ này đều là khách hàng kí gửi cho tương lai của chính mình.

Nhìn hai ba tấm, những thứ này là bưu thiếp sáu năm trước viết, hiện tại mới kí gửi ra đi, khẳng định là đến không được, sáu năm qua, Sùng Xuyên biến hóa quá nhanh, rất nhiều chỗ cũ đều bị dỡ xuống khai phá rồi...

Một tấm bưu thiếp cuối cùng, dùng loại bao thư giấy dai đựng, mà còn là phong thư chuyên dụng kí gửi đi nước Pháp, Đường Hạo Nam nhàu mảy, rút ra...

Bút tích quen thuộc, bóp nghẹn trái tim anh.

Cảm giác đau lòng đã rất lâu kia, lại một lần nữa mãnh liệt ào đến.

Hì, sáu năm sau cô, có khỏe không?

Hạnh phúc không?

Đã quên được anh ấy rồi đúng không? Có phải ở nước Pháp sống rất tốt hay không?

Tình yêu à, cô phải thật hạnh phúc, đối xử tử tế chính mình.

Ít ỏi mấy lời, trong đầu giống như hiện lên gương mặt mặt cô gượng lạc quan mỉm cười, gây lát liền mơ hồ rồi.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, một tay che miệng, mũi chua xót, ót giắt giắt.

Lại cúi đầu khi đó, thấy được địa chỉ trên phong thư, chỗ kia anh thường xuyên đi đến, không từng gặp qua cô, hiện tại bưu thiếp bị trả trở lại, chứng tỏ cô không ở nước Pháp...

Không chút tin tức.

Không biết tung tích.

Có đôi khi, thực cho rằng, cô hoàn toàn biến mất trên thế giới này.

Chảy nhiều máu như vậy, nói không chừng, cứu giúp không có hiệu quả, đã chết...

Nhưng anh chết cũng không thừa nhận điểm này, cô nhất định phải còn sống, nhất định phải còn sống, chờ anh tìm đến cô!

Nắm chặt bưu thiếp kia trong tay, anh ở bên đường thong thả bước, sáu năm trước, lúc cô viết bưu thiếp liền quyết định muốn quên anh rồi...

Hạ Nhất Nhiễm, kỳ thật, người tàn nhẫn nhất là em.

Anh cười, ở trong lòng lên án cô, có đôi khi nhớ tới, vậy mà lại oán hận cô!

Cái loại cảm giác này, hành hạ anh nỗi điên.

...

Tập đoàn Đế Cảnh, bên cạnh cửa sổ sát đất trong văn phòng tổng giám đốc, người đàn ông tay trái cầm gạt tàn, ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải kẹp một điếu thuốc, trong màn sương khói lượn lờ, người đàn ông giống như bức tượng, đứng sừng sững cạnh cửa sổ.

Vẫn không nhúc nhích.

Đây là toàn nhà cao nhất thành phố, đứng ở chỗ này, có thể quan sát tất cả Sùng Xuyên.

Cửa ban công bị người gõ vang, người đàn ông giương giọng một câu: Tiến vào!

Cũng không xoay người, vẫn như cũ đưa lưng về phía cửa, tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ.

Hứa Thành mặc áo choàng dài màu xám đứng ở phía sau lưng anh cách đó không xa, "Boss, phòng viên phòng vẫn tiếc mực lần này đã ở phòng họp chờ người rồi!"

Người đàn ông dúi tắt tàn thuốc, lúc này mới xoay người, "Hắn không hỏi ra cái vấn đề gì quá đáng chứ?"

Người đàn ông 34 tuổi, thành thực mà trầm ổn, mặt không chút thay đổi, khuôn mặt anh tuấn lạnh nhạt nghiêm trang, giọng điệu nhàn nhạt.

"Vấn đề tôi đã giúp người kiểm tra qua một lần, không có vấn đề gì quá đáng." Hứa Thành cung kính trả lời, Đường Hạo Nam đi đến giá áo bên cạnh, gỡ xuống áo khoác dài, khoác lên trên vai.

Đường Hạo Nam mấy năm nay tác phong làm việc rất bề bộn, bình thường ít tham gia bất cứ cái hoạt động, party gì, đương nhiên, cũng không có bất luận cái hoạt động giải trí gì, càng miễn bàn xem tiết mục ti vi rồi.

Lần này người dẫn chương trình tiết mục phỏng vấn, anh có phần quen mặt, lúc nhìn đến tên của cô trên danh thiếp, anh mới nhớ tới là ai.

Diêu Lộ.

Trước kia từng nhậm qua chức giám đốc bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị, ấn tượng khắc sâu nhất trong lòng anh chính là, lần đó sau khi tổ chức họp báo tuyên bố chuyện của anh và Hạ Nhất Nhiễm, cô liền từ chức rồi.

Không nghĩ tới, thời gian qua biến hóa nhanh chóng, thành người dẫn chương trình rồi.

Hứa Thành trước nhiều lần nhắc nhở anh, cái tiết mục này ti lệ người xem TV rất cao, mà còn, nghe nói rất có tiếng.

"Đường tổng, đã lâu không gặp, thật hân hạnh." Diêu Lộ cất tiếng ngắn, mặc bộ váy màu trắng đen tao nhã gọn gàng, nhìn anh, khách khí nói, trong sự khách sáo kia, lộ ra rõ vẻ lạnh lùng.

Đường Hạo Nam cảm thấy được, chính mình có thể là người nổi tiếng duy nhất không bị cô khen tặng.

Anh gật đầu ý chào hỏi, ở trên ghế sofa ngồi xuống, ngọn đèn sáng lên, phỏng vấn bắt đầu.

Diêu Lộ chỉ lãnh đạm nhắc nhở câu, là truyền hình trực tiếp, trước khi trả lời vấn đề, cần phải suy nghĩ kỹ, nếu không, hậu quả tự chịu.

Diêu Lộ tuy đối Đường Hạo Nam có thành kiến, nhưng cô cũng có sự chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày của chính mình, không có trực tiếp khiến cho Đường Hạo Nam khó xử, cũng đặc tội không nổi anh. Vài năm nay, giá trị con người anh đã lột chuyển vô số lần.

Nhưng trong lòng cô tình tường nhớ rõ trong buổi họp báo năm đó, người đàn ông này, trước mặt màn ảnh, nói vợ mình là con rồi..

Sau sự kiện kia, cô liền cùng An Lạp từ chức rồi.

Chuyện về sau của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, cô nhiều ít cũng đều hiểu biết một chút, có người nói, Hạ Nhất Nhiễm xảy ra tai nạn xe cơ, anh thấy chết mà không cứu, đều đã nhiều năm đi qua, Hạ Nhất Nhiễm vẫn là sống chết không rõ.

Hôm nay chủ đề phỏng vấn là -- Đường Hạo Nam vài năm nay, làm thế nào từ trong nghịch cảnh lại một lần nữa sáng lập ra một cái đế quốc buôn bán.

Nửa phần trước phần lớn những vấn đề cùng buôn bán có quan hệ, anh dần đo cô độ, nên đều nói, không nên nói, một chữ cũng không nói.

"Mami, mami, người tới nhanh nha, cái chú này rất đẹp trai!" Trong phòng khách sạn, một cô bé có mái tóc đen tuyền óng mượt, mặc toàn thân mặt áo ngủ lông hồng nhạt in hình phim hoạt hoạ, một đôi đen tuyền, vừa sáng vừa tròn, nhìn người đàn ông trên màn ảnh tivi, lớn tiếng kêu hô.

"Nini, con lại không ngoan, không được mami cho phép liền..." Người phụ nữ từ trong phòng đi ra, nhìn cô bé nhỏ đang ngồi trước tivi, cung chiều nói, nói còn chưa nói xong, liền dừng lại, trong TV là hình ảnh một khuôn mặt tuấn tú thành thực.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới, sáu năm sau, lại cùng người này có cùng xuất hiện, là dưới tình huống như vậy.

Mặt không chút thay đổi, lòng như mặt hồ tĩnh lặng, tầm mắt của cô đã dời đến cô bé đáng yêu đang ở phía trước TV.

"Nini, còn chưa tới thời gian xem tivi, tại sao lại mở tivi rồi hả?" Cô đi tới trước mặt con gái ngồi xổm xuống, xoay người tiểu báo bối lại, nhưng hai mắt tiểu báo bối lại vẫn nhìn chăm chú xem tivi, trong cặp mắt to sáng trong kia, quả thực muốn nổi lên hình trái tim rồi.

Hạ Nhất Nhiễm bất đắc dĩ lắc đầu, cái Tiểu Hoa si này, liền thích xem soap ca.

Cô cảm lấy điều khiển từ xa, liền muốn tắt đi.

"Đường tổng, người vài năm nay cuộc sống tình cảm như thế nào? Có bạn gái chưa? Thuận tiện lộ ra không?" Giọng người dẫn chương trình truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái nhận ra Diêu Lộ trên TV, tại sao cô lại trở thành người dẫn chương trình rồi?

"Tôi độc thân, không bạn gái." Người đàn ông nhàn nhạt nói câu, nhìn màn ảnh, cặp con người đen lấy kia vừa lúc đối diện ánh mắt cô, Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh.

"Chú ơi, con cũng không có bạn trai đâu... Con sẽ làm bạn gái của chú, có được hay không?" Tiểu Hoa si nhìn màn hình tivi, nói từng chữ từng câu.

Hạ Nhất Nhiễm cười lắc đầu, tắt tivi.

"Tôi vẫn tìm cô ấy..."

Chỉ nghe TV tắt đi nháy mắt, có âm thanh quen thuộc mà xa lạ truyền đến, như là nghe lầm, cô đã ôm lấy con gái bảo bối.

"Tiểu Hoa si, cùng mami đi tắm bồn!" Người phụ nữ ôm cô bé đáng yêu vào phòng ngủ, chỉ chốc lát sau, hai mẹ con ngồi ở trong bồn tắm lớn to như vậy.

"Mami, trên bụng người tại sao lại có một con rết to như vậy đang nằm chứ?" Ngón tay nhỏ của tiểu báo bối chỉ chỉ lên vết sẹo trên bụng cô, ngây thơ hỏi.

Người phụ nữ mỉm cười, "Đó là lúc mami sinh Nini tiểu báo bối để lại đó, lúc ấy, con liền từ nơi này của mami, bị bác sĩ bắt ra tới!" Cô cung chiều nựng hai gò má phấn nộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé, cười nói.

"Mami, có đau hay không?" Một cô bé nhỏ xinh, xem ra ngây thơ, lại hiểu lắm chuyện, thân mật quan tâm hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu, "Chỉ cần Nini tiểu báo bối tiếp tục ngoan ngoãn nghe mami mà nói, mami liền không đau rồi."

Tiểu báo bối vội vàng leo đến bồn tắm lớn bên kia, ôm lấy một chân của cô, bàn tay bé nhỏ càng không ngừng xoa xoa, miệng nhỏ lại vẫn thổi khí nóng, biết chân của mami cực kỳ lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn tiểu báo bối quan tâm mình, ý cười trên khóe miệng càng sâu rồi..

Nhắm mắt lại khi đó, bên tai giống như còn vang vọng câu nói cuối cùng của người đàn ông đó trong TV.

Cô cười lạnh.

Con gái bảo bối đã ngủ thiếp đi, cô đặt con bé ở trên giường, chính mình bọc áo ngủ, rót ly rượu đỏ, ngồi trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, nhìn cảnh đêm của cả thành phố này mà đã lâu chưa được nhìn thấy.

"Sùng Xuyên, đã lâu rồi..." Cô đứng lên, quan sát cảnh đêm, lăm bắm nói, rồi sau đó, đem rượu đỏ trong ly uống một hơi cạn sạch.

Thành phố này, đã không là đáng về trước kia, phần lớn các nơi trong thành phố này đều đã hoàn toàn thay đổi, so với trước kia càng phát đạt, cũng bớt chút cái gì.

Hạ Nhất Nhiễm ôm con gái, ngồi ở trong chiếc Rolls-Royce sang trọng, vẫn nhìn ngoài cửa sổ.

Có chút tiêu chí tính chất kiến trúc, cần cần thận phân biệt, mới có thể nhận được.

"Phu nhân, đã đến trung tâm thương mại, vệ sĩ ở xung quanh, âm thầm bảo hộ người cùng tiểu thư, xin yên tâm." Người đàn ông ngồi ở phía trước, quay đầu, cung kính nói với cô.

"Không cần đi theo chúng tôi quá sát sao, tôi chỉ muốn mang Nini ra ngoài đi dạo." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, xe đã chạy vào bãi đỗ xe dưới đất của trung tâm thương mại.

Chỉ chốc lát sau, hai mẹ con mặc áo gió kiểu dáng giống nhau, vào thang máy trung tâm thương mại.

"Mẹ, bên kia có cái chú đẹp trai, giống như một mực nhìn chúng ta..." Ngồi trong nhà hàng, tiểu bảo bối miệng ngậm ống hút, chỉ vào bên ngoài cửa sổ sát đất, như trẻ con nói, Hạ Nhất Nhiễm theo phương hướng ngón tay của con gái nhìn qua...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 103: Cô ấy đã tái hôn rồi !

Từ cửa sổ sát đất của nhà ăn theo cái góc độ này của cô nhìn ra bên ngoài, thủy tinh có chút phản quang. Hạ Nhất Nhiễm chau đầu hướng tới trước mặt con gái bảo bối ở đối diện, mới có thể thấy rõ bên ngoài.

"Nini, làm gì có chú nào chứ?" Bên ngoài là khách hàng thông thả qua lại, cô không phát hiện có người nào vẫn luôn một mực nhìn bọn họ, chẳng lẽ là vệ sĩ?

"Mẹ, nơi đó, đối diện nơi đó!" Tiểu bảo bối lớn tiếng nói, bàn tay nhỏ nhắn lại vẫn chỉ vào bên ngoài, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía cửa sổ đối diện trung tâm thương mại, hình ảnh kia với cô mà nói, bóng dáng đó như một loại ám hồn, làm sắc mặt của cô nhảy mất liên thay đổi.

"Nini, ăn no chưa? Chúng ta lại đi cửa hàng quần áo, có được hay không?" Hạ Nhất Nhiễm nhìn đứa nhỏ đáng yêu đối diện, ôn nhu hỏi, kỳ thật cũng không khẩn trương, lại càng không sợ cùng anh gặp mặt, chỉ là, chẳng muốn xem người kia liếc mắt một cái, càng chẳng muốn cùng anh nói một câu.

"Người ta còn không có ăn no đâu..." Nini cong miệng nhỏ lên, kháng nghị nói.

Tiểu nha đầu này thật là!

Hạ Nhất Nhiễm nhìn không được muốn cười, "Váy Nini tiếp tục từ từ ăn, chúng ta ăn no lại đi." Cô kiên nhẫn nói, cầm khăn giấy giúp cô bé lau khô miệng một chút, động tác mềm nhẹ, ánh mắt yêu thương, là một người mẹ tốt cần thận chu đáo đủ tư cách.

Mới vừa nhìn đến các cô khi đó, anh cho rằng chính mình hoa mắt, mặc kệ một đám quán ly cấp cao của công ty, chạy đến nơi này, nhìn các cô ở đối diện, vào nhà hàng, gọi món ăn, nhìn hai mẹ con mặc áo khoác cặp, ngồi ở bàn ăn bên cạnh cửa sổ sát đất ăn cơm.

Bóng dáng kia, đứng nói tại trung tâm thương mại đông đúc này, cho dù là trong biển người mờ mịt, anh liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra, cho dù ngăn cách khoảng cách rất xa, anh cũng có thể cảm giác được, kia, chính là cô!

Hạ Nhất Nhiễm...

Một người đã sáu năm không chút tín tức.

Một người con gái đã chôn sâu ở trong lòng anh.

Một người đi mất cũng đem linh hồn của anh mang theo, để cho anh biến thành hành một cái xác không hồn!

Cô liền xuất hiện như thế, lặng yên không chút tiếng động, hoàn hảo xuất hiện ở trong tầm nhìn của anh, không hề chuẩn bị trước.

Anh có phần không yên gục đầu xuống, đánh giá cách ăn mặc của chính mình, hôm nay là đi thị sát định kỳ ở trung tâm thương mại, không tồi, ăn mặc đều là tỉ mỉ chuẩn bị qua, là cách ăn mặc trầm ổn tiêu sái chuyên nghiệp tinh anh!

Vậy cô bé nhỏ kia, là ai?

Cả người Đường Hạo Nam hơi hoảng hốt, hô hấp đột nhiên ngưng ngừng...

Trong bụng của cô ấy vẫn mang thai con của con!

Những lời Lục Ngộ Hân khản cả giọng gào thét khi đó, lại vẫn ở bên tai vang vọng.

Mấy năm nay, này cũng kỷ ức mà anh không dám nhớ lại, không đánh lòng dối mặt chuyện tàn nhẫn này.

Tại nạn xe cô, chảy nhiều máu như vậy, liên tính cô ăn còn sống, vậy đứa bé khẳng định là có lẽ mất rồi... Vậy, cô bé nhỏ này...

Không, còn có kỷ tích!

Nhất định là kỷ tích đã xảy ra!

Anh bước nhanh tới, vòng qua hàng lang hình tròn của trung tâm thương mại, hướng tới đối diện bước đến.

Mới vừa đi đến đối diện, nhìn đến cách đó không xa, ở cửa trung tâm thương mại, cô gái kia ngồi xổm xuống ôm cô bé nhỏ trước mặt, đang vì cô bé nhỏ này thất dây gầy, anh dậm chân, một lòng chấn động.

Vẫn lại là một mái tóc xoắn màu nâu uốn lượn gọi cảm lại có chút chính chắn, áo khoác dài England màu nâu nhạt, đi đôi giày Martin màu đen, cô bé nhỏ trước mặt cô, mái tóc đen tuyền được buộc thành đuôi ngựa, cúi đầu, quần áo mặc trên người cùng một kiểu với cô...

Lúc này, cô bé nhỏ nghiêng đầu, một đôi mắt to đen tuyền vừa lúc hướng về bên này nhìn qua, trái tim Đường Hạo Nam đã thật lâu không có cảm giác, giờ phút này tại hung hăng chấn động.

Khuôn mặt cô bé nhỏ trắng nõn phẫn nộ, nhỏ nhắn phún phính đang yêu, rất xa, cô bé đã nhìn anh cười, tươi cười đẹp ngọt ngào.

"Mẹ, chú đẹp trai lại đang nhìn chúng ta đó!" Hạ Nhất Nhiễm đứng dậy, con gái bảo bối túm quần áo của cô, ngón tay nhỏ chỉ cách đó không xa, chỉ cô nhìn qua.

Xoay người lại, liền nhìn đến bóng dáng cao lớn gầy gò kia, như bức tượng một loại, đứng sừng sững ở chỗ không xa.

Như là nhìn đến một người người bình thường xa lạ, lại một lần nữa đối mặt anh, lòng cô như hồ nước tĩnh lặng.

Chính mình cũng vì phản ứng của chính mình sững sờ hồi lâu, không nghĩ tới, lại nhìn thấy Đường Hạo Nam, vậy mà lại giống như đối mặt người xa lạ một dạng.

Đây là cái gọi là, như là người lạ đi!

Thế sự xoay chuyển, quá khứ lướt qua, thời gian, hòa tan toàn bộ, đối mặt anh, không yêu không hận, không oán không hối.

Đây là tốt nhất tâm tính, tiêu sái, lư loát, không ướt át bản thù.

Sáu năm trước, chuyện xảy ra ngày nào đó, giống một con dao sắc bén, đem giữa bọn họ, một dao cắt đứt hết thảy, đã không có bất luận cái liên quan gì nữa!

Cùng tiếp xúc ánh mắt cô, ngăn ngại một cái chớp mắt, anh chứa đầy tình cảm sâu nặng, cô lại lạnh nhạt như nước, kinh ngạc thoáng nhìn, cô đã khom người xuống, ôm lấy cô bé nhỏ.

Cô tự nhiên xoay người, ôm con gái, bước chân không nhanh không chậm đi về phía trước, mà anh, quên toàn bộ phản ứng, nghi hoặc, nhìn bóng dáng người con gái kia đã xem chính mình người xa lạ...

Có phần hoài nghi, cô có phải Hạ Nhất Nhiễm hay không!

Khi bóng lưng sắp biến mất khỏi tầm nhìn, anh cuối cùng có phản ứng, bước ra đến, vội đuổi theo!

"Mami, chú đẹp trai đang đuổi theo chúng ta!"

"Hạ Nhất Nhiễm!" Giọng người đàn ông vang vọng trong trung tâm thương mại, bước chân Hạ Nhất Nhiễm cũng chưa ngừng.

"Mami, chú kia đang gọi người!" Con gái bảo bối trong lòng một mực nói không ngừng, Hạ Nhất Nhiễm bắt đầu đi, đã có không ít người qua đường quay lại nhìn họ bằng ánh mắt dị thường rồi rồi.

Đường Hạo Nam nghe được tiếng của cô bé nhỏ, cô là Hạ Nhất Nhiễm!

Vậy cô bé nhỏ đó là con gái của cô!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đứng lại đó cho anh!" Bước chân của cô, không có nhanh, cũng không có chậm, anh lớn tiếng quát, ngữ khí bá đạo mà cường thế, mang theo mệnh lệnh.

Lúc này, có bốn người đàn ông thân hình vạm vỡ cao lớn đã đi tới, ngăn cản đường đi của Đường Hạo Nam, "Vị tiền sinh này, xin dừng lại, không cần lại quấy rầy phu nhân nhà chúng tôi." Một người đàn ông mặc Tây phục đen, đứng ở bên người anh, lễ phép nói với anh, mà vẻ mặt lại là nghiêm túc.

Lại có người dám ở trung tâm thương mại của anh chặn đường anh, còn cảnh cáo anh, Đường Hạo Nam giận, cười lạnh nhìn người trước mặt, mà bóng dáng Hạ Nhất Nhiễm, đã không thấy nữa.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Anh lập tức đẩy người đàn ông kia ra, lớn tiếng quát, cô giống như đã đi vào thang máy rồi!

Khi Đường Hạo Nam đuổi tới lầu một khi đó, trong trung tâm thương mại đã không hề có tung tích của cô, chỉ có một chiếc Rolls-Royce tôn quý, từ trong bãi đỗ xe của trung tâm thương mại rời đi...

Thực giác nói cho anh biết, đó là xe của cô!

"Boss!"

"Hứa Thành! Có ấy trò lại! Tại sao một chút tin tức tôi cũng chưa nghe được?!" Đường Hạo Nam đứng ở cửa trung tâm thương mại, nhìn Hứa Thành, kích động hỏi, về mặt phức tạp, phần không rõ là vui giận yêu ghét.

Hứa Thành đã biết anh là đang nói người nào, vừa nãy anh ta cũng thấy được Hạ Nhất Nhiễm.

Sao với lúc trước, càng thành thực, chính chắn hơn trong lòng lại vẫn ôm cô bé nhỏ.

"Boss, tôi cũng là một chút tin tức đều đã không nhận được, chẳng thể thì không có khả năng gạt ngài, hiện tại tôi sẽ cho người đi tra!" Hứa Thành vội vàng nói, Đường Hạo Nam lại vẫn đắm chìm trong kích động, mắt vô hồn, một lòng rối loạn, để cho Hứa Thành lập tức đi điều tra.

Cô còn sống, xem ra rất tốt, tốt rồi, còn sống là tốt rồi!

Còn sống là tốt...

Hốc mắt không khỏi phấp hờng, có phần cảm giác áp áp, nước mắt ướt át thấm đầm đôi mắt khô khốc đã lâu, đột nhiên có phần sinh đau.

...

Hạ Nhất Nhiễm ôm con gái ngồi trên sofa cao cấp trong xe, con gái bảo bố đã ngủ thiếp đi, tầm mắt cô nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Vẫn đang rất ngạc nhiên bởi tâm trạng của chính mình lúc gặp lại Đường Hạo Nam khi đó, vậy mà lại bình tĩnh như vậy.

Cô thích tâm tình như vậy, thích chính mình như vậy, hẳn không lại bị bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì ảnh hưởng nữa.

...

Khi Hứa Thành cảm túi vẫn kẹt đi vào khi đó, Đường Hạo Nam đã hút hơn nửa gói thuốc, trong văn phòng tất cả đều là hương vị thuốc lá.

Anh so với trước kia hút thuốc nhiều hơn, vài năm nay thậm chí cũng thường mắc bệnh, Hứa Thành thường khuyên anh, anh cũng không để ý tới.

Sắc mặt Hứa Thành phức tạp, bị Đường Hạo Nam đọc thấu được.

"Đem những gì cậu điều tra được, toàn bộ nói cho tôi biết!" Anh không bình tĩnh giương giọng nói.

Hứa Thành có phần khó xử nhìn Đường Hạo Nam, anh phản ứng như vậy, khiến tim Đường Hạo Nam như muốn nhảy ra khỏi cổ họng!

Tìm ản ản có cảm giác bất an dâng trào!

Hung háng hít sâu một ngụm thuốc lá cuối, đem tàn thuốc dập tắt, "Nói đi!"

"Boss, Hạ tổng hơn bốn năm trước đã tái hôn rồi..."

"Bóp!"

Hứa Thành vừa dứt lời, gạt tàn trong tay Đường Hạo Nam rơi xuống đất, theo tiếng mà bé vỡ.

Anh khó có thể tin nhìn Hứa Thành, "Cậu lặp lại lần nữa?!" Anh không bình tĩnh quát.

"Boss, ngồi đừng kích động, sự thật quá thật như vậy. Hạ tổng hơn bốn năm trước đã tái hôn, ba năm trước đây, người chồng thứ hai của cô ấy bởi vì bệnh nặng nên đã qua đời, cô thành quả phụ, kế thừa toàn bộ di sản..." Hứa Thành nhìn Đường Hạo Nam tỏa ra khí thế giết người nguy hiểm, kiên trì, nói rõ ràng mọi chuyện.

Chỉ thấy cả người Đường Hạo Nam đứng không vững, theo bàn răng lắc đầu, "Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Cô ấy sao có khả năng tái hôn?! Hứa Thành! Tin tức của cậu có phải lại có lầm lẫn gì hay không?!" Đường Hạo Nam kích động phản bác, sắc mặt xanh mét, tầm mắt cổ áo Hứa Thành, bạo rống hỏi lại.

Hứa Thành liền biết anh chính là sẽ có phản ứng này, nhưng sự thật như vậy.

"Boss! Chuyện này là chính xác trăm phần trăm! Hạ tổng hiện tại là thủ tịch kiêm tổng giám đốc tập đoàn Hưng Á ở Singapore, chồng của cô ấy là Hoa kiều Singapore, ông trùm tài phiệt, Đồng Hưng Á!" Hứa Thành nói tiếp, đáng vẻ của Đường Hạo Nam cực kỳ đáng sợ, cảm giác hai tay của anh cũng đang run run, khớp xương phát xuất tiếng cọt xẹt giòn vang.

Cô tái hôn rồi...

"Đưa nhò thì sao?! Cái cô bé gọi cô là mẹ là của ai?! Có phải là con của tôi hay không?!" Đường Hạo Nam giống như điên rồi dạng hỏi tiếp, Hứa Thành chậm rãi lắc đầu.

"Từ liệu liên quan đến cô bé nhỏ kia rất ít, chỉ biết là cô bé này thường gọi là Nini, năm nay bốn tuổi." Hứa Thành nói tiếp, chỉ thấy Đường Hạo Nam dường như đã phát điên, một tay đem tất cả đồ đạc trên bàn làm việc gì đó, toàn bộ quét đi.

"Không có khả năng! Kia khẳng định là con của tôi! Hôn nhân cũng là giả! Hạ Nhất Nhiễm cô ấy là người phụ nữ của Đường Hạo Nam tôi! Cô ấy là của tôi!" Anh gào rống, thanh âm run rẩy, giống như hoàn toàn điên rồi.

Hứa Thành lên lút đem tư liệu bỏ xuống, chạy trốn cho nó lành.

Cô bé nhỏ kia, bốn tuổi...

Là con của cô cùng người đàn ông khác sao?

Anh không tin!

Nhất định là con của anh, cô chỉ là nghĩ muốn trả thù anh, mới bịa đặt những cái tư liệu gọi là chuyện thực này!

Nhất định là con của anh, năm nay hẳn là đã hơn năm tuổi rồi, Đường Hạo Nam cầm lên những tư liệu này, dùng lực xé bỏ, lúc này, một tấm hình rớt ra ngoài.

Trên ảnh chụp, người con gái mặc áo cưới đơn giản lại xinh đẹp tao nhã, bên cạnh một người đàn ông mặc đồ tây đứng sừng sững, khoe miệng cô gái nở một nụ cười dịu dàng.

Đó là ảnh cưới của cô cùng người đàn ông khác!

"Không..." Đường Hạo Nam cảm giác dường khí không đủ, thân thể lao đảo, loạn chaoạng, nếu không phải có bàn làm việc chống đỡ, anh sớm ngã xuống, trên sàn, tấm hình cưới kia giống như dao găm sắc bén đâm thẳng vào trái tim anh, nhắc nhở anh, cô đã tái hôn là sự thực...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: Tắm lưng tuyết trắng hoàn mỹ không tỳ vết

Mấy năm nay, anh vẫn luôn cho rằng, Hạ Nhất Nhiễm nhất định rất hận anh, chắc chắn sẽ trở về trả thù mình. Nhưng làm sao anh cũng không nghĩ tới, cô sẽ tái hôn, lại vì một người đàn ông khác mặc áo cưới...

Nhìn ảnh cưới rơi trên mặt đất, anh vẫn đang không nguyên tin tưởng, cô thực sự đã tái hôn, thực sự cùng người đàn ông khác sinh con gái.

Anh không tin!

Chết cũng không tin!

Cô hận anh, khẳng định rất hận, nhưng sẽ không gả cho người khác!

Cô yêu anh như vậy, làm sao có khả năng gả cho người đàn ông khác?!

Người đàn ông trên ảnh chụp, lịch sự nho nhã, mặt mỉm cười, trên ảnh chụp cô gái mặc áo cưới kiểu dáng sườn xám, tươi cười dịu dàng, đầu cô dựa vào người đàn ông bên cạnh, xem ra là một đôi vợ chồng bình thường cực kỳ ấm áp.

Đường Hạo Nam nhấc ảnh chụp lên, nắm chặt ở lòng bàn tay, trái tim còn đang quặn đau!

Anh đi ra khỏi văn phòng, giờ phút này, anh gấp rút muốn gặp cô, hỏi rõ ràng!

Hạ Nhất Nhiễm trở lại khác sạn, dặn dò vệ sĩ ở bên ngoài cửa phòng, không cho bất kỳ người nào đi vào, bao gồm cả người phục vụ.

Cô biết, Đường Hạo Nam khẳng định rất nhanh liền biết các loại tin tức của cô, cũng khẳng định sẽ tìm tới!

Trong khi trở về Sùng Xuyên, cô đã làm tốt chuẩn bị tâm lý rồi, đối mặt toàn bộ nơi này, đối mặt mọi người ở đây!

Chẳng qua, cô cảm thấy được, người không cần thiết nhìn thấy nhất chính là, Đường Hạo Nam

Anh cũng không cần phải giả bộ ra vẻ một người tình cảm chân thành sâu nặng như vậy, ngược lại sẽ khiến cô thấy ghê tởm.

Quả nhiên, một lát sau, bên ngoài liền có động tĩnh, cô không ra ngoài, ở trong phòng sách, chuyển tâm bận rộn công việc, lại còn mở một cái hội nghị trực tuyến.

Trợ lý Andy gọi điện thoại tới, báo cáo chuyện biệt thự, hệ thống báo vệ cùng người giúp việc tất cả đều chuẩn bị tốt, cô cùng Nini có thể tùy thời dọn vào ở.

"Ok, chúng tôi ngày mai liền dọn qua, Nini mới vừa ngủ rồi, đêm nay không tiện." Hạ Nhất Nhiễm buông xả mái tóc xoắn, đứng ở cửa sổ, trầm giọng nói.

"Còn nữa, tiệc từ thiện tối ngày mai, người cần phải đúng giờ tham gia." Andy nhắc nhở.

"Tôi nhớ rồi, tối mai anh làm bạn nam đi chung với tôi, phải thời khắc theo bên cạnh tôi, đứng cho Đường Hạo Nam quấy rầy đến tôi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh dặn dò, đây là lần đầu tiên sau khi cô trở về Sùng Xuyên, lần đầu tiên muốn xuất hiện trước mặt công chúng, khó tránh khỏi sẽ cùng Đường Hạo Nam chạm mặt.

"Đường Hạo Nam? Chồng trước của người?" Andy nhẹ giọng hỏi.

"Ừ! Tôi không muốn nhìn đến người này!" Hạ Nhất Nhiễm cũng chẳng kiêng dè nói đến người này, càng kiêng dè, chính càng là biểu hiện để ý, cô không cần, cũng không quan tâm nhắc tới, không dè cập tới nhai.

"Chỉ cần người không muốn nhìn thấy anh ta, tôi sẽ không cho phép anh ta tiếp xúc đến người, xin yên tâm đi!" Andy trầm giọng nói, anh ta là một người cực kỳ có thủ đoạn, Hạ Nhất Nhiễm tin tưởng anh ta.

"Cảm ơn, vất vả rồi!" Cô khách khí nói xong, kết thúc cuộc nói chuyện.

Đường Hạo Nam vẫn bị vệ sĩ ngăn ở ngoài phòng, anh không đi, dựa vào vách tường đứng ở bên cạnh tủ cứu hỏa khẩn cấp, miệng ngậm thuốc lá, vẫn nuốt mấy nhai khói.

Cô vậy mà lại trốn tránh không gặp anh!

Hai người vệ sĩ mặt không chút thay đổi, cho dù hiện tại anh đánh ngã được bọn họ, anh cũng vào không được phòng.

Đây là khách sạn cao cấp năm sao hệ thống báo an cực kỳ tốt, trừ phi có thẻ phòng.

Anh chỉ nghĩ muốn cùng cô mặt đối mặt, hỏi rõ ràng mọi chuyện, hứa Thành điều tra những tin tức này, rốt cuộc có phải thật sự hay không!

Anh muốn cô chính miệng thừa nhận, tuy năm đó cô ở trước mặt anh, che giấu chuyện đùa nhỏ...

Hạ Nhất Nhiễm ngậm mình ở trong bồn tắm ấm áp, quanh thân lạnh lẽo, cho dù ngâm thêm bao lâu, nước ấm này đều đã ấm áp không tới trong lòng cô rồi

Bệnh cũ, trị không hết.

...

Đường Hạo Nam đến nửa đêm mới rời đi, vệ sĩ nói cho cô, cô kiên định nằm ngủ rồi.

Mà trong căn hộ kia, Đường Hạo Nam một mình một người, cuộn mình trên giường lớn, không có thuốc ngủ, anh căn bản ngủ không được.

Tối nay, lại không muốn uống thuốc ngủ.

Trong đầu đều là hình ảnh cô cùng kia cô bé nhỏ ở trong trung tâm thương mại, cảm thấy được, kia là con của bọn họ, lại cảm thấy được đây là hy vọng xa vời, là tai nạn xe cộ đấy, chẳng lẽ thật sự có kỳ tích xảy ra sao?

Nhưng tư liệu đã nói, cô bé nhỏ kia mới hơn ba tuổi...

Con của bọn họ nếu không chết, năm nay phải hơn năm tuổi rồi...

Chỉ có thể cầu nguyện, tư liệu là bị Hạ Nhất Nhiễm động tay chân, đùa nhỏ kia kỳ thật đã hơn năm tuổi.

Nhắm mắt lại, hình ảnh bé gái kia nhìn anh mỉm cười, trái tim một mối của anh, giống như có một dòng nước ấm, rót vào trái tim.

Gãy lát, anh cười khổ.

Đặc biệt hi vọng này bé gái chính là đứa bé năm xưa, nhưng mà, lại không hy vọng muốn vì đứa nhỏ này, làm cho bọn họ một lần nữa cùng một chỗ...

Anh để ý nhất chính là trái tim Hạ Nhất Nhiễm...

...

Mỗi năm một lần tiệc từ thiện tổ chức tại khách sạn năm sao, trên thảm đỏ thật dài, một đôi lại một đôi nam nữ mang theo bạn kèm đi vào, đèn flash liên tiếp lóe ra, khi Hạ Nhất Nhiễm kéo cánh tay người đàn ông, xuất hiện tại hiện trường tiệc tối khi đó, dẫn tới kinh động không nhỏ.

Cô mặc lễ phục da hội màu xanh đậm, trên vai khoác áo khoác, mái tóc xoắn quăn rũ chỉ dùng dây cột tóc buộc hờ hững ở sau đầu, tùy ý mà đơn giản, trong sự gọi cảm lại không mất đi vẻ ôn nhu cùng uyển chuyển hàm xúc của người phụ nữ.

Có người nhận ra cô, lại không biết người đàn ông bên người cô, có phóng viên muốn phỏng vấn cô, bị vệ sĩ ngăn lại, cô thành thạo đối mặt màn ảnh, vẻ mặt tươi cười đầy tao nhã.

Đồng thời, cũng có vài chút thần bí.

Hạ Nhất Nhiễm, đã sáu năm không xuất hiện ở trong tầm mắt công chúng rồi.

Đã từng, cô là tổng giám đốc phụ nhân tập đoàn Đường thị không được sùng ái.

Đã từng, cô là người vợ bù nhìn được tất cả mọi người ở Sùng Xuyên này biết đến.

Hiện tại, cô có thần phận gì? Vì sao uy phong như thế?

Trong hội trường, ăn uống linh đình, quần áo lộng lẫy, cô đã nhiều năm không tham gia qua tiệc tối như vậy, có cảm giác dường như đã xa cách một thế hệ, cũng đã không nhớ được trước kia tham gia tiệc tối, là tâm tình như thế nào rồi.

Andy luôn cùng cô như hình với bóng.

Trên tiếng Trung của Andy gọi là Phương Mặc Ngón, là Hoa kiều Singapore, trợ lý của Hạ Nhất Nhiệm.

"Hạ tổng, có người, một mực đánh giá người." Phương Mặc Ngón trong tay bưng ly sâm banh, cúi đầu, tại bên tai cô nói khẽ.

"Đường Hạo Nam?"

"Không phải." Giọng Phương Mặc Ngón mới hạ xuống, Hạ Nhất Nhiệm kích động xoay người, quá nhiên, trong đám người đông đúc như vậy, một người đàn ông thân hình cao lớn như một bức tượng một dạng, đứng sừng sững tại kia.

Nháy mắt nhìn đến khuôn mặt tuấn tú chính chắn của Lục Ngộ Hàn khi đó, chớp mũi Hạ Nhất Nhiệm dâng lên một cảm giác cay cay...

Xa cách nhiều năm, lại nhìn đến Lục Ngộ Hàn, vẫn lại là giống như thấy được người thân duy nhất một dạng, cảm động, áy náy.

Lục Ngộ Hàn liền như vậy yên lặng nhìn cô, anh đứng ở chỗ không xa, hoàn hảo không ảnh hưởng đến ai, thỉnh thoảng có người theo từ bên người anh đi qua, cũng chưa thể dò đi ánh mắt cặp kiền định kia của anh!

Ánh mắt sáng quắc, mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, trái tim lật chuyển khuấy đảo, gút gao, yên lặng đem cái bóng đáng mất tích sáu năm kia thu vào trong mắt!

Anh so với trước kia càng chính chắn rồi.

Hạ Nhất Nhiệm nhìn người đàn ông đã bốn mươi tuổi nhưng một chút cũng nhìn không ra tuổi tác kia, trái tim đang đập loạn, anh là người cô cảm thấy có lỗi nhất, mấy năm nay, cũng chưa cho anh một chút tin tức gì.

"Cậu..." Cô thì thầm, vẫn chưa phát ra âm thanh, nhưng khẩu hình miệng kia anh vừa thấy đã biết.

Nháy mắt tiếp theo, bóng dáng màu lam hướng tới chính mình, nhanh chóng đi tới, Lục Ngộ Hàn vẫn đang vẫn không nhúc nhích, Hạ Nhất Nhiệm đã đi tới trước mặt anh.

Hai người mặt đối mặt, coi như không có những người khác, "Cậu..." Cô ngửa đầu nhìn anh, cười kêu hồ, hốc mắt đã nhuộm đỏ.

Lục Ngộ Hàn không nói được một lời, chỉ yên lặng nhìn cô, nháy mắt tiếp theo, bàn tay to lớn của anh nắm lấy cổ tay trắng nõn của cô, một câu chưa nói, lời kéo cô, hướng tới cửa sau hội trường đi đến.

Trong lối đi thoát hiểm, cô bị anh mạnh ôm lấy, gút gao chặt chẽ vòng vào trong ngực, "Hạ Nhất Nhiệm! Hạ Nhất Nhiệm! Hạ Nhất Nhiệm!"

Lục Ngộ Hàn kích động lặp lại tên cô, giọng run rẩy, vẻ mặt phức tạp, đáng vẻ muốn khóc vừa muốn cười, môi đều đang run run, thiết thiết thực thực ôm cô, trái tim không ở đúng chỗ sáu năm qua, giờ phút này, cuối cùng về tới trái tim rồi.

"Sáu năm, không chút tin tức! Hạ Nhất Nhiệm! Sao con lại nhẫn tâm như thế?!" Lục Ngộ Hàn một tay lấy cổ kéo ra, hai tay giữ chặt bờ vai cô, hướng cô cắn răng chặt vấn.

"Cậu! Thực xin lỗi!" Làm sao cô lại không biết trong lòng anh đang oán trách cái gì, ở Sùng Xuyên này cô không liên quan không vấn vương, nhưng, Lục Ngộ Hàn, trong lòng cô vẫn luôn nhớ, cũng từng nghĩ tới, cho anh chút cái tin tức.

"Thực xin lỗi?" Lục Ngộ Hàn cười, lại một lần nữa đem cô ôm chặt lấy, Hạ Nhất Nhiệm cũng trở tay ôm chặt lấy anh, nước mắt rơi xuống, "Cậu, mấy năm nay con sống rất tốt, còn người? Cậu biết không, cậu là người duy nhất mấy năm nay con nhớ đến!"

Cô áy náy hỏi, thanh âm khàn khàn.

Sau cửa cầu thang, người đàn ông trốn ở trong bóng tối, ghen tị nhìn một màn này, nghe Hạ Nhất Nhiệm nói những lời kia, tim của anh hung hăng xé rách.

Lục Ngộ Hàn là người duy nhất mấy năm nay cô nhớ đến, cô nhìn thấy người đó, có thể cùng anh ôm chặt một hồi lâu.

Nhìn đến anh, lại như là người lạ.

Anh ghen tị, cực kỳ ghen tị!

Quả đảm cầm thật chặt, anh yên lặng xoay người, lặng lẽ rời đi.

"Cậu, người tại sao còn không có kết hôn? Đã bốn mươi tuổi, đều có tóc bạc rồi!" Từ trong lòng Lục Ngộ Hàn rời đi, cô ngửa đầu nhìn cái người đã không còn trẻ này, chính chắn lại xen lẫn hương vị của người đàn ông già, thấy được bên cạnh thái dương của anh có một vầng tóc bạc, đau lòng hỏi.

Cô biết, Lục Ngộ Hàn còn không có cưới vợ, mấy năm nay luôn cô đơn một mình.

"Tại sao, con là thật không biết hay vẫn lại là giả ngu?" Lục Ngộ Hàn hỏi thẳng, Hạ Nhất Nhiệm sững sốt.

"Cậu... Con đã tái hôn rồi..." Cô nhỏ giọng nói, lòng Lục Ngộ Hàn chùng xuống, "Trước không nói những cái này, trở về lại trò chuyện đi!" Cô lý trí nói.

Hai người lại về tới hội trường.

Tiệc tối tổ chức cực kỳ thuận lợi, vẫn không ai tới quấy rầy cô, bên người cô đi kèm Lục Ngộ Hàn cùng Phương Mặc Ngón, cũng cảm nhận được một ánh mắt vẫn dõi theo, chẳng qua, cũng không tìm kiếm.

Đường Hạo Nam, lẽ loi một mình, vẫn lén lút chú ý cô.

Bữa tiệc từ thiện bán đấu, anh tham dự cuộc bán đấu giá, cuối cùng thành người quyền tiền nhiều nhất.

Anh lên bục phát biểu khi đó, lời ít mà ý nhiều, lại để cho Hạ Nhất Nhiệm thực cảm thấy ghê tởm.

Một người thấy chết mà không cứu kia, lại giả vờ làm người lương thiện gì...

Cũng không nghĩ nhiều, những chuyện cũ này, sớm theo gió rồi biến mất rồi!

"Nhiệm Nhiệm, sau khi con gặp chuyện không may hậu, cậu đã nói cho nó biết, chuyện đùa bé... Trong bụng... Con rồi..." Lục Ngộ Hàn thật cẩn thận nói, lòng Hạ Nhất Nhiệm chùng xuống, khóe miệng nhếch lên.

"Nói cho anh ta, cũng được. Chẳng qua, cậu à, con đã sớm không thích anh ta, cũng không hận, không thích không hận, như là người lạ." Hạ Nhất Nhiệm nhẹ giọng thì thầm với anh.

Tiệc tối kết thúc, Đường Hạo Nam hướng cô đi tới, cô như là không thấy được, xoay người đi, đem tóc hướng sườn cổ vuốt sang một bên, lộ ra một mảng lớn tấm tưng tron bóng không tí vết...

Đường Hạo Nam vừa định đuổi theo phía sau, sợ sệt nhìn tấm lưng tuyết trắng hoàn mỹ không tí vết của cô, đầu óc trong nháy mắt trống rỗng, rồi sau đó, lại hiện lên cảnh tượng buổi chiều hôm đó, chuyện ở cửa bệnh viện, cùng với hình ảnh vết sẹo phía sau lưng cô khi đó làm sao mà có.

Bóng lưng cô, xinh đẹp làm cho người ta kinh diễm, một mảnh lưng tuyết trắng hoàn mỹ, giống như đang nói cho anh, toàn bộ những chuyện trước kia, đều bị năm tháng phai mờ rồi...

Ngủ ngon nè ~!~

Mai thứ 2 nè~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Đứa nhỏ này không phải của anh!

Tại bên ngoài khách sạn, bạn nam đi cùng cô vì cô phủ thêm áo khoác.

Anh nhìn cô cùng Lục Ngộ Hàn ngồi trên cùng một chiếc limo, ngang nhiên rời khỏi khách sạn.

Cô mất tích nhiều năm, lúc gặp lại, cô đã hoa lệ xoay người, mà anh, lại vẫn thất thần tại chỗ.

Cô nhất định là hận anh, nhất định cho rằng anh yêu chính là Đồng Y Mộng

Hạ Nhất Nhiễm theo thói quen dựa đầu tựa vào trên vai Lục Ngộ Hàn, từ từ nhắm hai mắt, ngửi lấy hương vị khiến người ta cảm thấy kiên định trên người anh.

"Thành thật nói với ta, trở về có phải sẽ đối phó Hạo Nam hay không?" Tay trái Lục Ngộ Hàn giữ lấy bờ vai cô, trầm giọng hỏi, cũng không kiêng dè.

"Cậu, người cũng quả coi anh ta là quan trọng rồi, tại sao con phải đối phó anh? Con lười phải đối phó anh ta. Ngược lại là rất muốn xử lý Cố Tú Văn, Tần Mục, còn có Đồng Y Mộng. Nghe nói cô ta mạng lớn, đã sớm khôi hân, đúng không?" Hạ Nhất Nhiễm không có chút đáng vẻ khổ sở, ngồi dậy, trên mặt chứa nụ cười lạnh lùng đáng sợ.

Lục Ngộ Hàn nhàu mày, "Nhiễm Nhiễm, con với Hạo Nam, thật sự..."

"Thật sự, không yêu không hận rồi. Ngày hôm qua tại trung tâm thương mại đã gặp phải anh ta, nhìn đến anh ta, giống như không khác gì nhìn đến người xa lạ, thật sự, con cũng bị cảm xúc của chính mình làm kinh ngạc! Con còn có gì phải trách móc oán hận anh ta?" Cô cười nói, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Con là đang trốn tránh nó? Cho nên làm bộ không cần sao?" Lục Ngộ Hàn ép hỏi, cô theo bản năng lắc đầu.

"Không có trốn tránh, kỳ thật, hơn nửa năm sau khi gặp chuyện không may đều đã sống ở trong lòng ức, tất cả thương tổn, toàn bộ đều đã nhớ rõ rõ ràng, ở trong lòng yên lặng lập lời thề, tương lai nhất định sẽ đòi lại tất cả! Nhưng mà hiện tại, người đề cho con nói, Đường Hạo Nam rốt cuộc là làm thế nào tổn thương con, thật sự, con không nhớ rõ rồi. Sáu năm rồi, có cái gì không qua được? Có cái gì không bỏ xuống được?" Cô cười nói, nghĩ đến Đường Hạo Nam, là trạng thái vô cảm.

Anh ưu tú cũng được, khôn nạn cũng được, đều đã cùng cô không có bất luận cái quan hệ gì.

Đương nhiên, nếu cô đối phó Đồng Y Mộng, nếu anh can thiệp mà nói, cô cũng sẽ không khách khí với anh!

"Ừm, con đều đã tái hôn rồi!" Lục Ngộ Hàn đột nhiên rất không vui nói, trong giọng nói mang theo trách cứ, giận cô tái hôn...

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Cậu, có đôi khi không bức mình đi vào đường cùng, là sẽ không chịu bắt đầu lần nữa." Cô ý tứ hàm xúc thâm sâu nói.

Lục Ngộ Hàn thờ dài.

Sau một trận trầm mặc, anh lại mở miệng, "Còn nhớ rõ người em gái kia của con sao?"

"San San? Con bé ra sao?" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng hỏi.

"Hiện tại con bé ở công ty của cậu làm quản lý thị trường, đã sớm cùng Cố Tú Văn đoạn tuyệt qua lại rồi! Hôm nào, các con vẫn lại là gặp mặt đi, dù sao cũng là chị em!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm rất bất ngờ, Hạ Khả San vậy mà lại cái tai quy chính.

"Cảm ơn cậu." Cảm cảm động tất cả nhưng chuyện Lục Ngộ Hàn đã làm vì cô, cô nói qua mỗi một câu, anh đều đã nhớ kỹ, mà còn, đều đã giúp cô thật tốt.

"Cậu, kỳ thật..." Hạ Nhất Nhiễm muốn nói lại thôi, Lục Ngộ Hàn nhìn cô, cảm giác cô còn có cái bí mật gì.

"Kỳ thật cái gì?"

"Kỳ thật người vẫn rất tuân thủ! Đàn ông, đương nhiên là càng già càng có hương vị!" Cô nghịch ngợm nói.

Lục Ngộ Hàn sùng nịch cười cười, kéo cô ôm chặt vào trong ngực, không tồi, cô còn khỏe mạnh sống rất tốt, nhiều năm như thế anh không cầu gì khác.

...

Hạ Nhất Nhiễm cùng con gái báo bối chuyển vào biệt thự, sau này nơi đây chính là nhà của mẹ con cô tại Sùng Xuyên, thu xếp dọn dẹp hai ba ngày, mới đưa nơi này bố trí thành đáng vẻ mà cô muốn.

"Mam! Người không mang con đi chơi, người ta thật nhàm chán mà..." Nini từ trên thảm trải sàn bò lên, chạy đến bên người cô, thờ phỉ nói!

"Được được được, tiểu công chúa đáng yêu!" Hạ Nhất Nhiễm dứt lời, liền mang cô bé đi thay quần áo.

Khi Hạ Khả San xuất hiện ở trước mặt cô khi đó, cô đã sắp không nhận ra em gái mình. Vài năm không gặp, cô đã không còn là cô gái lỗ mãng, xu lợi, trên người hơn vài phần trầm ổn, càng thành thực hơn, nhìn đến cô, cũng không còn là vẻ mặt khinh thường.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị còn biết trở về?!" Chẳng qua, đối với cô vẫn không khách khí như cũ, lớn tiếng chỉ trích.

Hạ Nhất Nhiễm không tức giận, ngược lại nở nụ cười, đi tới, giang hai tay ra, rồi sau đó, hai chị em ôm ấp ở một chỗ.

"San San, em trưởng thành..." Hạ Nhất Nhiễm có phần nghẹn ngào nói.

"Chị làm trò! Đừng bày đặt tăng bốc tôi, tôi không cần!" Hạ Khả San quật cường nói xong, nước mắt cũng rơi xuống, nói đến cùng, cô dù sao cũng là chị của cô, có chung một người cha!

Hạ Nhất Nhiễm cũng chảy nước mắt, nghĩ tới người cha đã qua đời, ông ở trên trời có linh thiêng, nhất định hi vọng chị em các cô có thể hòa hảo!

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị là người phụ nữ không lương tâm, Lục Ngộ Hàn tìm chị sáu năm, chị một chút tin tức đều không có!" Hạ Khả San đẩy cô ra, thẳng mặt chỉ trích,

Cô gạt đầu, "Ừ, là chị không đúng."

"Được rồi, nề tình hoàn hảo không tổn hao gì, tôi liền không trách chị nữa!" Hạ Khả San giương giọng nói, bị Hạ Nhất Nhiễm lời kéo, đi quán cà phê.

Nini ở khu vui chơi bên ngoài chơi đùa, có người giúp việc trông chừng, các cô ngồi bên cạnh cửa sổ sát đất, cũng có thể nhìn đến cô bé nhỏ ở bên ngoài đang chơi đùa vui vẻ.

"Nini rốt cuộc bao nhiêu tuổi? Hạ Nhất Nhiễm, em là em gái của chị, chị nếu là gạt em, là có lỗi với cha!" Hạ Khả San vênh mòi nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn em gái ở đối diện, cũng là mái tóc quăn giống cô, mặc áo gấm màu đen, cười cười, "Con bé thật sự không tới bốn tuổi, em suy nghĩ lung tung cái gì chứ, cho rằng đây là tiểu thuyết Quỳnh Dao sao?"

Hạ Khả San đương nhiên là đang nghĩ, cô nhóc nhỏ này đến cùng phải con của Đường Hạo Nam hay không.

Giống như tất cả mọi người cảm thấy được, Hạ Nhất Nhiễm không có khả năng thật sự cùng người đàn ông khác bên nhau, thật sự sẽ cùng người đàn ông khác sinh con.

Bởi vì, cô đã từng yêu Đường Hạo Nam như vậy.

Hạ Khả San cũng không ngoại lệ, từ nhỏ đến lớn, cô gần như chứng kiến tình cảm của chị mình giành cho Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam đối với chị thật quá tốt, tốt đến nỗi khiến cho cô vẫn cực kỳ ghen tị!

"Chị khi đó, rất yêu Đường Hạo Nam mà..." Hạ Khả San thì thào nói, nhắm mí mắt, "Chị, em trước kia cực kỳ ngốc nghếch, còn muốn muốn phá hoại các người, nhớ rõ lần đó, em làm thư ký của Đường Hạo Nam, có ý gọi điện thoại gọi chị đến văn phòng tổng giám đốc, cho chị gặp được anh ta cùng nữ Minh Tinh kia bên nhau! Về sau, em hỏi Đường Hạo Nam muốn xử lý chị hay không, anh ta vậy mà giúp chị nói tốt, si em một trận thâm tộ luận!"

Trước kia có đối với người chị này hơi quá đáng, mấy năm nay khi chị gái mất tích, Hạ Khả San vẫn áy náy, một mực nghĩ nếu còn có thể nhìn thấy cô, nhất định phải nhận sai...

Hạ Nhất Nhiễm có phần hoảng hốt, sau khi hoàn hồn nhàu mày, "San San, em nói những thứ này, tại sao chị một chút cũng không ẩn nấp? Quá khứ đã qua, sau này chị em chúng ta phải bên nhau thật tốt, không cần phụ sự kỳ vọng của cha đối chúng ta!"

Hạ Khả San vội vàng gạt đầu, lúc Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía bên ngoài khi đó, Nini vậy mà không thấy nữa, cô nhắm mắt đã hoảng hốt, vội vàng chạy đi ra ngoài, Hạ Khả San cũng đi theo.

...

Bên đường, cô bé nhỏ đứng ở trước mặt người đàn ông đang ngồi chồm hổm, bàn tay nhỏ xinh xoa xoa khuôn mặt của người đàn ông, một mùi sữa thơm dịu nhẹ từ bàn tay nhỏ nhắn ấm áp lan tỏa ở trên mặt của anh.

Đường Hạo Nam mỉm cười, hốc mắt một trận ẩm áp, "Chú ơi, chú thật là đẹp trai!"

Nini xoa gương mặt Đường Hạo Nam, hoa si nói, anh nở nụ cười, lập tức liền đem cô bé nhỏ đáng yêu ôm vào trong lòng, không dám ôm chặt, sợ làm cô bé bị thương chút gì, lòng đang run rẩy, lần đầu tiên trong đời ôm ấp một đứa bé như thế.

"Con tên là gì?"

Anh buông cô bé ra, vẻ mặt ôn nhu, trong hốc mắt lóe ra nước mắt, khăn giọng hỏi.

"Con tên là Nini, năm nay ba tuổi rưỡi!" Nini lớn tiếng trả lời.

Sắc mặt Đường Hạo Nam nháy mắt liền thay đổi, trẻ con sẽ không nói dối.

Con bé ba tuổi rưỡi...

Căn bản không có khả năng là con của anh, không có khả năng!

"Nini, nói cho chú biết, con rốt cuộc bao nhiêu tuổi?" Hai tay anh nắm lấy cánh tay nhỏ nhắn của cô bé, chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Đường Hạo Nam! Anh đang làm cái gì?!" Giọng người phụ nữ này đầy kích động vang lên, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm đang lao tới, rồi sau đó, có giống như gà mái báo vệ con gà con một dạng, đem cô bé dán yêu kia từ trong ngực anh cướp đi.

"Anh muốn làm gì con gái của tôi?!" Hạ Nhất Nhiễm từ trên cao nhìn xuống trừng mắt Đường Hạo Nam, tức giận quát.

Đường Hạo Nam chậm rãi đứng dậy, mặt không chút thay đổi nhìn cô, trong con người lóe ra sự bị thương, anh có thể đổi làm gì một đứa trẻ đây?

Coi đáng về kia của cô, giống như anh sẽ làm bị thương đứa nhỏ vậy.

Ở trong mắt cô, anh là có bao nhiêu xấu xa đáng ghét như vậy?

Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam căm người mặc đồ đen, anh không nói chuyện, cô xem anh lặng im là thừa nhận, xoay người, đem Nini giao cho bảo mẫu, để cho họ mang con bé đi.

Sau khi đứa nhỏ rời đi, cô mới mở miệng.

Hai người, lại mặt đối mặt, lòng cô như mặt hồ tĩnh lặng, anh cố nén tiếng lên, kích động muốn ôm chặt cô, gất gao nhìn chăm chăm cô.

"Anh có phải cảm thấy được, đứa nhỏ này có thể là con của mình hay không?" Cô cười lạnh hỏi, "Nếu anh nghĩ như vậy, vậy cũng quá ngây thơ rồi, đứa bé kia... Không còn. Bé gái này là con của tôi và chồng mình, cùng anh không chút quan hệ huyết thống, Đường Hạo Nam, anh đứng năm mớ nưai!"

Gần từng tiếng, trầm đĩnh tiết thiết nói, nhìn người trước mắt này, đột nhiên lại cảm thấy được anh làm cho người ta cực kỳ chán ghét.

Chính mình lúc trước thật sự là mắt bị mù, mới có thể yêu một người đàn ông ti tiện cạn bã như thế!

Anh có cái gì đáng để cô yêu?

Thấy anh không nói được một lời, cô cũng không tâm tư tiếp tục cùng anh tranh chấp, chỉ cần anh lần sau đừng làm loại chuyện trộm đi con cô như vậy là được!

Cô lại xoay người, bóng dáng càng ngày càng xa, Đường Hạo Nam đột nhiên lao tới, ôm chặt cô.

"Anh buông tôi ta!" Người phụ nữ hét chói tai, thân thể bị anh gất gao ôm chặt, cách đó không xa, đã có vệ sĩ chạy tới bên này.

"Anh là đang nằm mơ, mấy năm nay, một mực nằm mơ..." Anh từ phía sau ôm chặt cô, vùi đầu tại sườn cổ của cô, môi dán tại bên tai cô, giọng khàn khàn.

Cô cảm thấy cực kỳ buồn cười, anh có cần thiết phải làm ra đáng về tình cảm sâu nặng như vậy sao?

"Nếu anh còn không chịu buông ra, vệ sĩ của tôi sẽ không khách khí với anh nữa đâu!" Cô lạnh giọng nói, không có gãy giọng, chỉ muốn anh biết điều tự mình buông ra.

Anh vẫn lại là gất gao không chịu buông ra, giống như không có nghe đến lời của cô, từ từ nhắm hai mắt, cái gì cũng không muốn nghĩ, giờ này khắc này, thiết thiết thực thực ôm cô, có một loại cảm giác mất mà lại có được.

Vệ sĩ liền đứng ở bên cạnh bọn họ, Hạ Nhất Nhiễm không muốn ở bên đường cùng anh xảy ra xung đột, cho nên, cố ý muốn để cho anh chủ động buông ra.

Nhưng anh vẫn lại là giống như bức tượng gỗ không phản ứng, "Đường Hạo Nam! Anh dừng lại bám lấy tôi không buông nữa!" Cô nói xong, dùng lực đẩy, ai biết, anh vậy mà thực bị cô đẩy ra.

Rồi mới "ăm" một tiếng, anh vậy mà trực tiếp ngã sấp xuống, Hạ Nhất Nhiễm kinh sợ, sắc mặt của anh tái mét, từ từ nhắm hai mắt, giống ngất đi rồi...

"Đường Hạo Nam?" Cô theo bản năng kêu hô, anh vẫn không nhúc nhích, không hề phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 106: Nếu bọn họ muốn hợp lại, tôi cứ tiếp tục phá vỡ

Cho dù đối Đường Hạo Nam lòng như hồ nước tĩnh lặng, nhìn một người đàn ông cao lớn như anh đột nhiên ngã xuống đất, Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là bị kinh sợ tại chỗ.

Anh đang tốt đẹp, tại sao lại đột nhiên té xỉu rồi?

Sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc, xem ra không giống như là giả vờ.

Cô cũng không tiến lên đỡ anh dậy, chỉ là nhìn về phía vệ sĩ bên cạnh, "Giúp anh ta gọi 120 đi!"

Ra lệnh cho vệ sĩ một câu, cô liền đi, không nhìn Đường Hạo Nam té trên mặt đất liếc mắt một cái.

Hạ Khả San cách đó không xa, kinh ngạc nhìn một màn này, không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm chính là phản ứng như thế.

"Chỉ..." Hạ Nhất Nhiễm đến gần khi đó, có giống ngày đầu tiên biết được chị mình, vẻ mặt nghi hoặc, nhẹ giọng kêu hô.

"San San, đừng có lộ ra vẻ mặt kỳ quái như thế, sau này mặc kệ anh ta như thế nào, đều đã không có bất kỳ quan hệ gì với chị rồi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nhìn Hạ Khả San, "Chị có thể cho người ta giúp anh ta gọi 120, cũng đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ anh ta lắm rồi." Cô lại bỏ sung câu.

Hạ Khả San hoàn hồn, "Em thật không nghĩ tới lại có một ngày như thế, còn tưởng rằng chị sẽ vẫn một lòng với anh ta."

Cô cảm khái, nhìn Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam, có mới hiểu được, cái gì kêu, thể sự xoay chuyển.

"Chỉ dù nhìn đến anh ta té xỉu, đều không chút cảm xúc... Chị, Đường Hạo Nam mấy năm nay kỳ thật không cùng Đồng Y Mộng bên nhau!" Hạ Khả San lại nói thêm, cách đó không xa có xe cứu thương đã chạy đến.

"San San, em nếu còn lại nhắc đến anh ta, chị sẽ tức giận đấy!" Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nói, Hạ Khả San le lưỡi, nào dám trêu chọc cô.

"Đừng nữa nhắc đến anh ta nữa, chị đã tái hôn rồi! Hiện tại chị là Đồng phu nhân, không phải con rồi Đường phu nhân nữa đó rồi!" Hạ Nhất Nhiễm xem ra không có vẻ gì là không vui, không có khả năng thực nổi giận cùng Hạ Khả San.

"Em biết rõ, sau này không đề cập tới nữa. Lần này chị trở về, có phải muốn trả thù người phụ nữ họ Cố kia hay không?!" Hạ Khả San đối với Cố Tú Vân, đến tiếng "Mẹ" cũng không nguyện gọi, chuyện giữa cô và Cố Tú Vân, rồi chuyện bà ta cùng người tình của mình đã là những gì, Lục Ngộ Hân đều đã nhắc đến với cô.

Trong lòng cô cũng hận Cố Tú Vân.

"Chị muốn đem công ty Hạ gia chúng ta đoạt lại, đó từng là tâm huyết cả đời của cha, cũng là vì cha trút cơn giận! Chị chưa từng quên cha là bị người đàn bà họ Cố kia làm cho tức chết, trước kia là chị không có năng lực theo chân bọn họ đấu, hiện tại, chị có năng lực cùng thực lực rồi! San San, chị hi vọng em có thể hiểu cho chị, người đàn bà ác độc như Cố Tú Vân, là không đáng để em quan tâm vì bà ta." Hạ Nhất Nhiễm đem lời cảnh báo nói ra trước, cũng là tôn trọng Hạ Khả San.

Dù sao người cô đối phó cũng là mẹ ruột của em gái mình.

"Công ty là tài sản thuộc về Hạ gia chúng ta, đương nhiên phải đoạt lại! Chị, Em ủng hộ chị! Em yêu cha hơn bà ta... Chị, kỳ thật cha ông ấy cũng rất đau lòng vì chị, tuy mặt ngoài nghiêm khắc như vậy, nhưng đồ tốt nhất trong nhà, ông ấy đều muốn để giành cho chị, luôn bí mật trách mắng em, không cho em ức hiếp chị..."

"Ông ấy càng là như vậy, em càng ghen tị với chị!" Hạ Khả San mở rộng cửa lòng nói, Hạ Nhất Nhiễm lời kéo cò, lại vào quán cà phê.

Nini chính đang ăn bánh ngọt, nha đầu nhỏ miệng đầy bơ, "Bảo bối, cái chú vừa rồi có làm gì con không?"

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay ôm lấy con gái, lo lắng hỏi.

"Mami, vừa nãy con muốn qua đường, bị cái chú đẹp trai đó ngăn cản, chú ấy nói, trẻ con không thể chạy loạn." Nini hiếm khi nghiêm túc nói chuyện, một đôi mắt to đen tuyền trong suốt chứa đựng vẻ ngây thơ.

Không phải anh ôm đi Nini?

Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ bất ngờ, còn tưởng rằng là Đường Hạo Nam ôm con cô đi.

...

Đường Hạo Nam tại bệnh viện tỉnh lại, bên người một người đều không có, hỏi qua y tá, nói là 120 đưa anh tới, không ai ở bên cạnh chăm sóc. Bác sĩ còn không tìm ra nguyên nhân bệnh, anh liền thanh toán tiền thuốc men xuất viện rồi.

Nghĩ đến ở trước mặt cô vậy mà lại té xỉu, Đường Hạo Nam cực kỳ ảo não.

Anh không thích nhất là ở trước mặt cô bày ra một mặt yếu đuối!

Trái qua lần này, cũng chứng minh rồi, cô đối với anh đã không có cảm giác, mà đứa bé, giống như cũng thực không phải của anh.

Một chiếc oto con màu đen ở bên chân dừng lại, lái xe xuống xe, vì anh mở cửa xe.

Hứa Thành gọi điện thoại tới, đã biết đến anh té xỉu qua, hỏi anh nguyên nhân bệnh, anh nói không tìm ra.

Hứa Thành cực kỳ lo lắng, Đường Hạo Nam mấy năm nay vẫn dựa vào thuốc ngủ duy trì giấc ngủ, bác sĩ cũng nói qua, thuốc ngủ tác dụng phụ rất lớn, không có thể sử dụng thời gian dài. Nhưng mà, theo anh ta biết được, Đường Hạo Nam chưa từng ngừng dùng thuốc qua, mà còn, liều thuốc càng lúc càng lớn.

Anh ta cực kỳ lo lắng anh lần này té xỉu là cùng tác dụng phụ thuốc ngủ có quan hệ!

Làm trợ lý đi theo anh làm việc nhiều năm như thế, Hứa Thành nghiêm nhiên thành trì kỷ Đường Hạo Nam, người ngoài có lẽ không hiểu biết anh, nhưng anh ta cái người trí kỷ này rõ ràng nhất trong lòng anh phải chịu đựng đau khổ ra sao.

"Tôi nói không có việc gì liên không việc gì! Singapore bên kia, cậu đã tra xét chưa?" Giọng điệu Đường Hạo Nam nghiêm túc, lộ ra băng lãnh cùng kiên quyết trước kia.

"Tra rồi, cũng kết quả điều tra một dạng, Hạ tổng quả thật tái hôn, sau khi kết hôn hơn nửa năm, sinh con gái. Nếu cảm thấy được kia bé gái là con ngài, chúng ta có thể nghĩ biện pháp làm kiểm tra giám định DNA. Bất quá, nhất định phải được sự đồng ý của người giám hộ, tôi thấy Hạ tổng bên kia chắc sẽ đồng ý!" Hứa Thành trực tiếp nói, sự thật liên là như thế này, anh ta đều đã để cho thuộc hạ đặc lực của mình tự mình đi Singapore, tra xét Đồng gia rồi!

Anh ta cùng Đường Hạo Nam một dạng, mấy năm nay luôn cho là Hạ Nhất Nhiễm khẳng định còn sống, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới, cô sẽ tái hôn!

"Vậy con của tôi thì sao?!" Đường Hạo Nam hỏi lại, nhắm mắt lại, trong đầu lại là hình ảnh máu thịt mơ hồ kia.

Kỳ thật, trong tiềm thức, đã sớm cảm thấy được, đứa bé bởi vì tai nạn xe cộ mất rồi, chỉ là lừa mình dối người không nguyên thừa nhận!

"Đường tổng, người nên tiếp nhận hiện thực! Nếu, người vẫn còn yêu Hạ tổng, vậy thì nghĩ biện pháp xoay chuyển lòng của cô ấy đi, không nên sống ở trong hồi hận!" Hứa Thành thành tâm khuyên nhủ.

Cô đã không còn thích anh, tại sao anh lại còn phải theo đuổi?

Huống chi, nắm đó rõ ràng là cô đẩy Đồng Y Mộng!

...

"Bà nói cái gì? Hạ Nhất Nhiễm còn sống?!" Đồng Y Mộng đang nghe đến Cố Tú Vân nói xong những lời này, gần như là hét chói tai.

"Không chỉ cô còn sống, lại vẫn sống được cực kỳ tốt! Con biết không? Hiện tại cô ta đúng là nữ tổng giám đốc giá trị con người hàng tỉ, chẳng qua cô ta đã tái hôn, lại còn dẫn theo con gái trở về, hẳn không phải là con Đường Hạo Nam!" Cố Tú Vân vừa lo vừa mừng nói.

Lo lắng chính là, Hạ Nhất Nhiễm hiện tại cường đại, thực lực công ty của cô là không thể khinh thường, bà ta lo lắng cô sẽ trả thù bọn họ.

Mừng chính là cô đã tái hôn, Đường Hạo Nam hiện tại chỉ sợ muốn tức chết rồi!

"Tái hôn? Sao có khả năng?!" Hạ Nhất Nhiễm làm sao có khả năng tái hôn?!" Đồng Y Mộng đột nhiên nghe được tin tức này, cũng là khó có thể tin, Hạ Nhất Nhiễm yêu Đường Hạo Nam như vậy, làm sao có khả năng gả cho người khác? Trước tiên cảm thấy được là giả.

"Chính xác một trăm phần trăm! Tuy cô ta mạng lớn còn sống, nhưng mà, đứa bé kia khẳng định là đã mất trong tai nạn xe cộ rồi! Đường Hạo Nam lúc trước thấy chết mà không cứu, cô ta khẳng định vẫn hận nó, trở về khẳng định là trả thù! Còn có nhóm người chúng ta... Mộng Mộng, con nói phải làm sao đây? Đường Hạo Nam còn có thể vẫn tin tưởng con hay không?"

"Nếu Hạ Nhất Nhiễm quả thật tái hôn, lại còn sinh con cho người đàn ông khác, lấy Đường Hạo Nam tính tình, khẳng định sẽ hận chết cô ta!" Đồng Y Mộng tức giận cắn răng nói, đầu óc vẫn lại là bình tĩnh, "Cái người phụ nữ này đúng là âm hồn bất tán!"

"Mộng Mộng, chuyện này, chúng ta còn phải bàn bạc kỹ hơn! Nếu Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiễm, biết được toàn bộ sự thật, đến lúc đó, chúng ta liền... Một Hạ Nhất Nhiễm đã khó đối phó, còn thêm Đường Hạo Nam..." Cố Tú Vân lo lắng trùng trùng, chỉ sợ Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiễm.

"Sợ cái gì, bọn họ đã bị tôi thành công chia rẽ rồi! Mục đích của tôi đạt được rồi! Nếu bọn họ nghĩ muốn hợp lại, tôi cứ tiếp tục phá gỡ. Hạ Nhất Nhiễm đều đã tái hôn, khẳng định là vì đối Đường Hạo Nam thất vọng cực độ rồi!" Đồng Y Mộng đắc ý nói.

"Mục đích của con là đạt tới, sao còn không đến công ty cha con làm?!" Con nha đầu chết tiệt không lương tâm con đây, ta đời này toàn sinh hai nha đầu vô dụng!" Cố Tú Vân tức giận nói, Hạ Khả San hiện tại cùng bà ta đoạn tuyệt qua lại, Đồng Y Mộng lại là quý ích kỷ.

Mà Tần Mục...

Cố Tú Vân mới nhớ tới Tần Mục, dưới lầu truyền đến động tĩnh, bà ta cùng Đồng Y Mộng kết thúc cuộc nói chuyện, mặc áo ngủ, khoác áo choàng ngủ đi xuống.

"Tần tổng, không cần thôi..."

Cố Tú Vân mới đến cầu thang lầu hai, chỉ thấy trên cầu thang, Tần Mục trái ôm phải ấp, đêm nay, hẳn mang trở về hai người phụ nữ!

Càng ngày càng quá đáng rồi!

Cố Tú Vân cảm tức, hai tay ôm ngực, cường thế chấn ở trước mặt bọn họ, "Hai người các cô, rút ra ngoài cho tôi!"

Bà ta cường thế quát, ngữ khí không tốt, vẻ mặt hung dữ.

Cố Tú Vân ở trước mặt Tần Mục, từ trước đến nay là cường thế, nắm quyền chủ động trong tay, nhưng mà, vài năm nay, từ khi việc làm ăn của Tần Mục càng ngày càng phát triển, bà ta ở trước mặt hẳn càng ngày càng không địa vị rồi.

"Tần gia, bà ta là ai vậy? Bảo bọn em rút kia..." Người phụ nữ bên phải Tần Mục làm nũng hỏi, khinh thường nhìn cố Tú Vân.

"Chị Vân, có phải tôi gần đây không thể thỏa mãn chị, nên chị trực giác hay không? Vậy thì, theo chúng tôi cùng chơi đùa thì thế nào?" Tần Mục vẻ mặt tà ác, hẳn so với cố Tú Vân nhỏ tuổi hơn, còn được bảo dưỡng tốt, năm nay gần 50, xem ra giống một người đàn ông trung niên ngoài bốn mươi tuổi.

Cố Tú Vân vài năm nay lại già đi rất nhiều, dĩ nhiên là hoa tàn ỉ bướm rồi.

Lời Tần mục nói, để cho Cố Tú Vân cảm thấy một trận ghê tởm, "Anh! Tần Mục! Rút cuộc đêm nay anh có nghe theo tôi hay không?!"

Tần Mục lúc này buồng lòng hai người phụ nữ bên cạnh ra, hướng về phía trước bước lên bậc thang, đi tới trước mặt Cổ Tú Vân, lập tức bắt lấy bà ta kéo qua, Cổ Tú Vân lao đảo gần như muốn ngã sấp xuống, "Chị không thể sinh con cho tôi, lại còn muốn ngăn cản tôi tìm người khác? Huống chi, chị cũng không phải nữ chủ nhân nơi này..."

"Tần Mục! Anh... Anh dám tạo phản?!" Cổ Tú Vân trơ mắt nhìn Tần Mục lại ôm hai người phụ nữ kia lên lầu, bà ta điên cuồng cào thét, không người để ý bà ta, chỉ chốc lát sau, trên lầu liền truyền đến hoan ái dâm dăng của phụ nữ và đàn ông..

Cổ Tú Vân hận đến cắn răng, ngón tay nắm chặt tay vịn cầu thang

...

Chi nhánh công ty tại Sùng Xuyên đã trang hoàng xong, Hạ Nhất Nhiệm ngồi trong văn phòng tổng giám đốc, đang ở vui đầu làm việc.

Phuong Mặc Ngón đi vào, đưa cho cô phương án sơ bộ liên quan đến việc thu mua công ty của Tần Mục, Hạ Nhất Nhiệm nhìn, cực kì hài lòng

"Nghe nói, đoạn thời gian này Cổ Tú Vân cùng Tần Mục vẫn luôn bất hòa, bà ta hiện tại chính đang vội vàng chuyển đổi tài sản công ty!" Phuong Mặc Ngón cung kính nói, Hạ Nhất Nhiệm liền đứng bên cạnh cửa sổ sát đất, hai tay khoanh trước ngực, đối diện cách đó không xa, chính là Cao ốc tập đoàn để cảnh, là công ty có thực lực cực mạnh ở toàn bộ Sùng Xuyên.

"Tôi còn chưa dạy dỗ bọn họ một trận, bọn họ vậy là lại xảy ra nội chiến trước rồi! Đồng Y Mộng thì sao, cô ta mấy năm nay đang làm cái gì?" Hạ Nhất Nhiệm xoay người, lại hỏi.

"Sau khi bệnh tình của Đồng Y Mộng hoàn toàn hồi phục, được sự giúp đỡ của Đường Hạo Nam, sang nước Anh học tập, đã tốt nghiệp, sắp tới sẽ về nước." Phuong Mặc Ngón cung kính nói.

"Tốt lắm, cô ta cũng muốn về nước rồi..." Hạ Nhất Nhiệm hừ lạnh, về mặt chăm chọc

Chỉ chốc lát sau, cô đã xuất hiện tại một nhà hàng đồ ăn nước Pháp, trong phòng bao, một mảnh u ám, Hạ Nhất Nhiệm nhiu mày, "Trần tổng?"

Mơ hồ cô có thể thấy được, cửa sổ đứng một người, cô thăm dò kêu hô, khách hàng hẹn gặp đêm nay họ Trần.

Cửa, được phục vụ viên mở ra, ngọn đèn trong phòng bao sáng lên.

Người đàn ông đứng ở cửa sổ, chậm rãi xoay người, Hạ Nhất Nhiệm đang nhìn đến khuôn mặt này khi đó, về mặt lạnh lùng, tại sao lại là Đường Hạo Nam?!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 107: Cho tới bây giờ chưa từng yêu Đồng Y Mộng

Đây là một căn phòng xa hoa, trong phòng bao phong cách châu Âu, trên trần nhà treo chùm đèn thủy tinh vĩ đại, ánh sáng lung linh, chiếu sáng khắp ngõ ngách trong phòng bao.

Đèn thủy tinh chiếu xuống một mặt bàn ăn màu trắng ngà theo phong cách Châu Âu, trên bàn còn đặt hai cái giá cắm nến, hai bộ đồ dùng ăn cơm, ở dưới ánh đèn tán ra ánh kim loại sáng bóng.

Người đàn ông mặc toàn bộ đồ tây được cắt may thủ công, giá cả xa xỉ, tối màu, bên trong mặc một cái áo sơ mi trắng, cà - vạt màu đen, trong túi áo ở ngực trái Tây phục gấp xếp khăn vuông màu trắng, xem ra, thân sĩ mà tao nhã.

Hạ Nhất Nhiệm chăm chú nhìn gương mặt này, khuôn mặt tuấn tú này, Nini mỗi lần nhìn đến, đều đã say mê nhìn đến không rời mắt.

Là tuấn mỹ như vậy, chẳng qua, cô đã quên gần như toàn bộ đáng vẻ trước kia của anh ra sao rồi

Anh đây là có ý gì?

Khinh thường nhìn anh một cái, xoay người, nắm tay nắm cửa, lại kéo cửa không ra. Lấy điện thoại di động ra nghĩ muốn lập tức gọi điện thoại kêu Phuong Mặc Ngón, điện thoại một chút tín hiệu đều không có, bị khóa sóng từ rồi!

Cô xoay người, lông mày nhu lại, bình tĩnh ung dung nhíech môi, "Đường tổng, người đây là có ý gì?" Cô lạnh giọng hỏi.

Cách đó không xa, anh vẫn không nói được một lời, giờ phút này, anh cuối cùng đi chuyển hai bước, "Hẹn không được em, làm gì cũng không thấy được em, chỉ có thể đứng loại thủ đoạn hạ lưu này rồi." Đường Hạo Nam không e dè nói.

Tiến lên, kéo ra ghế dựa màu trắng ngà, lịch sự mời cô ngồi xuống ghế, "Hạ tổng, có thể nề mặt ăn cùng một bữa tối không?!"

Làm như mời, lại thành tạo liên giọng hoàn toàn là cưỡng chế, Hạ Nhất Nhiệm thật muốn nhìn một chút anh rút cuộc là muốn giờ thêm chiêu trò gì, tự nhận là không còn sợ anh.

Cô bình tĩnh đi tới, cũng không có đi đến bên cạnh ghế dựa do anh vì cô kéo ra, mà là ở đối diện, nặng nề kéo ra ghế dựa, cô ngồi xuống.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt nhìn cô, ngồi xuống.

"Không cần giờ chờ gì, bữa ăn Pháp này, cũng không cần thu xếp, Đường tổng nếu là có chuyện gì, cứ trực tiếp nói thẳng ra đi, thời gian của tôi cực kỳ quý giá." Hạ Nhất Nhiệm nhìn người đàn ông đối diện, khuôn mặt gầy gò, mặt cô không chút thay đổi trở nên bình tĩnh.

Ánh mắt của cô không có lóe ra, không có kiêng dè, ung dung, bình tĩnh, cũng lạnh lùng, lạnh nhạt.

Anh vẫn lại là không nói chuyện, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm cô, Hạ Nhất Nhiệm không vui nhu mày.

Cô ngồi ở đối diện mặc áo gối, mái tóc uốn xoắn buông xõa, trang điểm nhẹ nhàng, đeo trang sức trang nhã, xem ra cũng sáu năm trước không cái gì khác nhau, so với sáu năm trước, càng nhiều một phần tinh xảo.

Người đến trong mộng đều đã mộng không tới, giờ phút này, cách anh không tới một mét.

Quả thật sau khi trực tiếp đối mặt với chuyện mất đi cô, anh mới ý thức được, bị cô lừa gạt, bị cô thiết kế gì đó, cũng không coi là gì cả...

Bao gồm chuyện, tro mắt nhìn cô đem Đồng Y Mộng đẩy ra, bị xe đụng trúng...

Chỉ cần cô còn sống, cái gì đều đã không quan trọng.

Đứng là hiện tại, đột nhiên lại hận cô, hận cô vẫn như cũ tiêu sái như vậy!

"Đường tổng?" Hạ Nhất Nhiệm lãnh đạm kêu hô, Đường Hạo Nam vẫn đang chìm vào suy nghĩ riêng, chỉ là bụng cóc nước lên, uống một hớp, ánh mắt nóng bỏng, nhìn chằm chằm cô ở đối diện.

"Tại sao không bỏ đũa nhó?" Đường Hạo Nam cuối cùng mở miệng, bình tĩnh hỏi.

Hạ Nhất Nhiệm nhu mị, "Đường tổng, tôi cảm thấy tôi không nghĩa vụ trả lời vấn đề này của anh."

"Anh muốn biết?" Anh lớn tiếng quát, về mặt nghiêm túc, sắc mặt u ám.

Hạ Nhất Nhiệm cầm lấy cốc nước, nặng nề mà đặt mạnh xuống bàn, "Anh cho mình là ai? Anh muốn biết tôi phải nói cho anh sao?!"

Cô nói xong, đứng lên, cầm lấy túi xách, lập tức đi ra cửa, "Đường Hạo Nam, tôi cảnh cáo anh, hai chúng ta đã không còn chút quan hệ nào, nếu tôi muốn công ty của anh lập tức gặp chuyện... Ừm..."

Lời cường thế cô nói còn chưa nói xong, anh lại giống một con thú hoang, lao tới, dè cô ở trên vách tường, hai tay nâng chặt gương mặt cô, cúi đầu, cường thế hơn!

Đường Hạo Nam giống như phát điên mất dạng, chiếc lưỡi nóng hổi tại trong miệng cô cắn quấy, không để ý cô đang gầy gù đánh dấm mình, điên cuồng cắn hút, bá đạo gặm nhắm, hận không thể nuốt cô vào bụng, hận không thể cứ như vậy, vẫn hôn cô, không bao giờ buông ra nữa!

Hàm răng cô cắn mạnh vào lưỡi anh, đã có máu tanh lan tỏa, anh vẫn đang chìm đắm trong nụ hôn đó, gât gao quắn, mút, gặm!

Kề điện!

Mùi máu tươi gay mũi nồng nặc, hương vị mặn chát, để cho cô rất không vui, thất lmg bị anh giữ chặt, đôi má bị anh cầm, cuối cùng khi anh chịu buông cô ra, cô không chút khách khí quăng cho anh một bạt tai!

Kìa một cái tát rơi xuống, anh giống như một chút cũng không đau vậy, khỏe miệng nhuộm máu tươi.

Đôi mắt đen thâm trầm, sâu không thấy đáy.

"Nini, đến cùng phải có con của anh hay không?"

"Không phải! Anh nếu không tin, liền đi làm giám định DNA!" Anh mới hỏi ra miệng, cô trả lời ồn tiếng, rõ ràng nhìn đến trong con người Đường Hạo Nam hiện lên một tầng bi thương.

Cô nở nụ cười, "Đường Hạo Nam, tôi vốn đối với anh đã không còn cảm giác, giờ này khắc này, sao tôi lại cảm thấy anh ghê tởm như vậy chứ? Con của anh, sớm đã không còn, lúc anh lựa chọn đối với tôi làm như không thấy, nó liền đi rồi... Liền tỉnh còn sống, anh có cái tư cách gì mà hỏi? Có lẽ, xem như báo ứng đi. Bất quá, nếu anh muốn có con, còn nhiều phụ nữ đồ xô vào sinh con vì anh, hà tất đối trả giá tạo bảm riết tôi không buông?"

Hạ Nhất Nhiễm lòng như mặt hồ tĩnh lặng, cho dù nhắc tới tai nạn kia, cũng là không hề cảm giác.

Quá đau đến nỗi đã quên là cái cảm giác gì rồi.

Đường Hạo Nam ịch kỳ trước mặt càng làm cho cô khinh thường.

Bởi vì biết có mang thai, cho nên, trong lòng anh vẫn nhớ đến đứa bé kia đi? Hiện tại hồi hận lúc trước không cứu cô sao?

Anh cũng không buông cô ra, khỏe miệng nhếch lên, "Em nghĩ rằng anh là cần đứa bé kia sao? Anh emn chỉ muốn biết, em rốt cuộc có phải thực sự tái hôn rồi không, thực cùng người đàn ông khác sinh con sao?! Anh emn để ý chính là em!" Anh rống, hai tay gắt gao nắm chặt bờ vai cô, lại không cách nào tiếp thu sự thật cô đã tái hôn!

Kìa đại biểu, cô đã không còn yêu anh nữa.

Có lẽ, cô chưa từng yêu anh!

Hạ Nhất Nhiễm giật mình, không nghĩ tới anh chính là nghĩ như thế, cũng cười, "Tôi dựa vào cái gì không thể tái hôn? Tôi sớm đã ly hôn với anh rồi." Cô chầm chọc hỏi lại.

Hai vai bị anh xiết chặt sinh đau, xương cốt sắp bị bóp nát, về mặt phát diện kia của anh, đột nhiên để cho cô cảm thấy vui sướng.

Cô vốn không nghĩ muốn trả thù anh.

"Bởi vì em yêu anh! Em yêu anh, tại sao có thể tái hôn?! Hạ Nhất Nhiễm, em nói cho anh biết, lập gia đình có phải là có nỗi khổ gì hay không?!" Anh rống lên, hai mắt gắt gao trừng mắt cô.

"Đúng vậy, có nỗi khổ, tôi già chính là trùm tài phiệt, tôi chính là muốn có một ngày như thế, hoa lệ trở về, đem những kẻ đã từng ức hiếp tôi, hung hăng giẫm chết! Đây là nỗi khổ của tôi, còn có, chồng của tôi đối với tôi rất tốt, tuy nhiên, anh..." Hạ Nhất Nhiễm phản bác.

"Anh không phải vẫn cảm thấy tôi luôn lừa gạt anh sao? Tôi không hề yêu anh, tôi cấu kết với Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng, tính kẻ anh, đây không tính là yêu đi? Cho nên, Đường tổng anh đừng tự mình đa tình nữa!" Có thừa nhận hay không, giải thích hay không, đã sớm không quan trọng rồi, làm sao để cho Đường Hạo Nam khổ sở, cô liền nói như thế.

Bởi vì, đã nhiều năm như thế, cái người đàn ông ngu xuẩn này, vậy mà cái gì cũng không biết!

Nhìn cô về mặt lạnh lùng kiêu ngạo, đáng vẻ chầm chọc, trong ánh mắt kia, không chút chút tình yêu, Đường Hạo Nam mới chính thức nhận rõ ràng hiện thực.

Anh vẫn luôn sống trong quá khứ, sống trong ân hận hối tiếc, nhưng mà cô, đã sớm đi tới, tiêu sái như vậy!

Giống như lúc trước cùng anh ly hôn, cũng là như vậy, tiêu sái dụng tất cả biện pháp, không tiếc nói dối đã bỏ đi đứa nhỏ, để thoát khỏi anh!

"Anh tự mình đa tình... Phải, anh emn một mực tự mình đa tình! Hạ Nhất Nhiễm! Em giỏi lắm! Em thật giỏi!" Mỗi anh đang run run, lên án nói.

"Đường Hạo Nam, anh có thể không cần bày ra đáng vẻ giống như toàn bộ thế giới đều đã phụ lòng anh hay không? Không ai phụ lòng anh cả, anh cứ tiếp tục cùng Mộng Mộng báo oán của anh song túc song phi là được!" Hạ Nhất Nhiễm chầm chọc nói, thật sự cảm thấy anh rất ghê tởm.

Lập tức đẩy anh ra, cô đi ra cửa, "Còn nữa, cảnh cáo trước, tôi trở về là muốn đối phó Cổ Tú Vân cùng Đồng Y Mộng, tôi hi vọng, đến lúc đó anh đừng tham dự, nếu không, tôi cũng sẽ không khách khí với anh!"

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa, đưa lưng về phía anh, lạnh giọng cảnh cáo.

"Đồng Y Mộng rốt cuộc nọ em cái gì?! Em phải muốn ép cô ấy đi vào chỗ chết mới được sao?!" Đường Hạo Nam cắn răng.

"Tôi còn chưa đối phó cô ta, anh liền đau lòng rồi hả? Đường tổng thật sự là tình sâu, nếu tình cảm sâu nặng như vậy, vậy đừng đến nữa trừu chọc quá phụ tôi nữa, nếu không, chọc giận người nhà chồng tôi, bọn họ sẽ không để yên cho anh đâu!" Hạ Nhất Nhiễm cười chầm chọc.

Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng cô cười khổ, trên thế giới này, để cho người ta phải dờ khóc dờ cười, chắc cũng chỉ anh như vậy.

Anh vẫn yêu cô, cô lại cho rằng anh yêu người khác!

Quá phụ, người nhà chồng..

Người vẫn lại là người kia, nhưng thân phận, bối cảnh của cô, tất cả đều trở nên hoàn toàn thay đổi rồi.

Cô là vợ trước của anh, anh là chồng trước của cô.

Vợ trước của anh, hiện tại đã tái hôn rồi.

Cửa vẫn lại là mở không ra, đèn trong phòng bao cũng đột nhiên tắt ngúm, Hạ Nhất Nhiễm ảo não, "Đường Hạo Nam!"

Trong bóng tối, để cho toàn bộ trở nên thuần túy, nhìn không thấy cái khác.

Có lẽ là đứt cầu vồng, có lẽ là nguyên nhân khác, tóm lại không phải anh phá rồi, tối đen như vậy, để cho anh nghĩ đến đêm đó, hai người ngồi ở cửa sổ căn hộ, mượn ánh sáng, vui vẻ hòa thuận chung sống một hồi..

Anh mở ra cái bật lửa, đem nến trên giá cầm đốt lên.

"Anh đã sớm không thích Đồng Y Mộng, có lẽ, cho tới bây giờ liền không có yêu..." Đường Hạo Nam đi đến cửa sổ, đưa lưng về phía cô, cất giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, nhưng mà, anh yêu người nào, hận người nào, có quan quan hệ gì với cô chứ?!

"Đường Hạo Nam, chuyện của hai chúng ta đã sớm là quá khứ, từ giờ khắc này bắt đầu, công ty của tôi với tập đoàn Đế Cảnh của anh, không thể cùng tồn tại!" Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm nói.

Đường Hạo Nam cười cười, xoay người đi, "Ồ mặt quản lý công ty, em rất không đủ tư cách, sao có thể hành động theo cảm tình chứ?"

Anh nhìn cô, sâu xa khó hiểu nói.

"Em muốn đối phó Cổ Tú Vân cực kỳ dễ dàng, gần đây tập đoàn Vân Mục đang tranh giành một hạng mục, em có thể giành lấy tôi, một cuộc điện thoại, không cần hao tốn khổ tâm." Đường Hạo Nam đến gần cô, nhàn nhạt nói.

"Đường tất của anh, vẫn là giữ lại cho chính anh dùng đi. Đường Hạo Nam, hiện tại mỗi một chữ anh nói, tôi nghe tới đều đã cùng không khí không khác gì nhau, đừng phí tâm tư nữa."

Cô như vậy, để cho Đường Hạo Nam cảm giác được một loại cảm giác vô lực, loại cảm giác này khiến anh càng thêm phiền muộn, hậm hực.

"Những bài hát em từng nghe trước kia, anh vẫn còn đang nghe, mỗi một bài đều biết hát, hiện tại, em nói cho anh biết, trước kia chưa từng yêu anh!" Anh vòng tay ôm lấy bờ vai cô, chỉ cần cô nói, chưa từng có yêu, có lẽ anh sẽ không áy náy như vậy rồi!

"Có lẽ trước kia cái người tên Hạ Nhất Nhiễm này có yêu anh, chẳng qua, Hạ Nhất Nhiễm đó đã chết! Hiện tại Hạ Nhất Nhiễm đứng ở trước mặt anh, đối với anh, không yêu không hận, không cảm giác, anh nếu lại nói với tôi một câu, có lẽ tôi lại có chút cảm giác, cảm giác kia gọi là: Ghê tởm!" Hạ Nhất Nhiễm vừa mới dứt lời, anh lập tức buông lỏng bờ vai cô ra...

Sợ hãi bị cô chán ghét, để cho cô cảm thấy được ghê tởm..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Lấy tóc Nini làm xét nghiệm DNA

Trong mấy năm Hạ Nhất Nhiễm mất tích, chuyện Đường Hạo Nam hận nhất, không vượt qua được nhất, chính là không nói ra với cô ba chữ chôn dấu dưới đáy lòng.

Giờ phút này, ba chữ kia như nghẹn trong cổ họng, anh nhìn cô chán ghét đứng cách xa mình, nói ngược lòng mình, ra lệnh phục vụ mở cửa ra.

Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng hướng cửa đi đến, không chút nào lưu luyến!

"Anh hận em!" Cuối cùng, giọng của anh lại vang lên, vẫn lại là câu nói kia để cho cô cảm giác đến vô cùng buồn cười.

Hận có?

Anh có cái tư cách gì?

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng hừ lạnh, bước chân không có chút tạm dừng.

Ngược lại hận chính là yêu, ánh mắt anh lên án nhìn bóng lưng cô, cô kích động muốn lòi cô trở về, bên tai lại vang lên bài hát đó.

Tại sao anh vẫn đắm chìm trong quá khứ, cô lại tiêu sái bước đến tương lai?

Những cảm động cô mang cho anh, cô để cho anh nghe mỗi một bài hát, những chuyện giữa bọn họ cô đã quên sao?!

Cửa mở, cô không chút do dự đi ra ngoài!

Hạ Nhất Nhiễm mới từ phòng bao ra ngoài không lâu, ngay tại góc rẽ gặp Lục Ngộ Hân, "Nó có làm gì con hay không?" Lục Ngộ Hân sắc mặt nghiêm túc, hướng cô lớn tiếng hỏi, hai tay để lại hai vai cô, một đôi mắt đen sâu u tối khóa chặt cô.

"Cậu, anh ấy không làm gì con, sao người lại đến đây?" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng hỏi, mặt mỉm cười.

Hạ Nhất Nhiễm chủ động mời Lục Ngộ Hân ăn cơm, ngay tại nhà hàng đồ ăn nước Pháp này.

Trong sảnh chính hoàn cảnh thanh nhã, bọn họ ngồi vị trí cạnh cửa sổ, ngồi mặt đối mặt, "Nghe nói Đồng Y Mộng muốn trở về rồi..." Hạ Nhất Nhiễm buông dao nĩa xuống, bùng lên ly rượu đỏ, nhấp môi, nhìn Lục Ngộ Hân đối diện.

"Nhiễm Nhiễm, ta cũng nghe nói, Đồng Y Mộng vài năm nay vẫn luôn ở Anh quốc học tập, không làm cái gì, cùng Đường Hạo Nam cũng không có chuyện ái muội gì, nhiều lần được cho bạn bè. Đường Hạo Nam hẳn là còn không biết bộ mặt thật của cô ta, cũng không biết quan hệ của cô ta cùng Cố Tú Vân. Nó vài năm nay, ngoại trừ công việc, chính là ở nhà, trồng các loại hoa cỏ, nghe nói lại còn nuôi chó. Cuộc sống rất kín tiếng." Lục Ngộ Hân bình tĩnh nói, Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ an tĩnh nghe, cảm xúc không có bất luận dao động gì.

Đột nhiên đã nghĩ đến những lời Đường Hạo Nam vừa mới nói, không thích Đồng Y Mộng.

Làm sao có khả năng không thích, cho dù Đồng Y Mộng nói cái gì, anh đều đã tin tưởng, đến bây giờ còn không biết Đồng Y Mộng là kẻ giả tạo ra sao.

"Bọn họ thế nào, không có quan hệ gì với con, con chính là muốn để Đồng Y Mộng lộ ra bộ mặt đối trá của mình, cô ta đã từng hại con thế nào, con phải hoàn trả lại tất cả! Còn có Cố Tú Vân cùng Tần Mục, bọn họ làm thế nào đem cha con chọc tức chết, con đều đã muốn đòi lại!"

"Nhiễm Nhiễm... Con thành thật nói cho ta biết, đứa bé tới cùng có hay không..." Lục Ngộ Hân trầm giọng hỏi, động tác uống rượu của Hạ Nhất Nhiễm hơi ngập ngừng, ngược lại, chua sót cười.

"Cậu, người nhất định phải kéo vết sẹo của con lên sao? Người cũng biết, con đề ý nhất chính là cái gì..." Cô cười khổ, trong con ngươi hiện lên một tia bi thương.

Cũng chỉ có lúc ở trước mặt Lục Ngộ Hân, cô mới có thể bày ra một chút cảm xúc chân thật.

Ý của cô là, đứa bé kia, chính là nỗi đau trong lòng cô!

Như vậy, Tiểu Nini thực không phải con của Đường Hạo Nam sao?

Lục Ngộ Hân đoán không ra cô rồi...

...

"Anh Hạo Nam, vài năm qua anh sống có khỏe không? Nhìn anh, thật gầy quá!" Trên chiếc oto con màu đen, Đồng Y Mộng dựa vào trong lòng Đường Hạo Nam, nhìn anh, về mặt quan tâm.

Tóc của cô ta đã hoàn toàn dài ra, một mái tóc đen suông dài buông xõa đến ngang lưng, xem ra so với trước kia thành thực rất nhiều. Lúc nói chuyện, giọng điệu vẫn lại là đầm ấm, về mặt dịu dàng.

Đường Hạo Nam nghiêng mặt, nhìn Đồng Y Mộng bên cạnh, vài năm nay, anh không gặp cô ta lấy một lần.

Trong tiềm thức biết, Hạ Nhất Nhiễm không thích Đồng Y Mộng, cho nên, anh muốn rời xa cô ta.

Mà còn, sau khi bệnh của cô ta tốt lên, ấy này anh dành cho cô ta cũng ít rồi.

"Vẫn tốt." Khi Đường Hạo Nam nói chuyện, nhẹ nhàng mà đẩy cô ta ra, chính mình đi chuyển sang một bên, hạ kính cửa sổ, "Tôi hút thuốc." Anh nhàn nhạt nói.

"Nhìn anh thật không tốt! Có phải còn đang suy nghĩ đến cô ấy hay không?" Đồng Y Mộng đau lòng nhìn anh, hỏi.

"Cô ấy quay về rồi!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, chỉ thấy Đồng Y Mộng sắc mặt, phút chốc thay đổi.

"Anh là nói, Nhiễm Nhiễm còn sống?!" Đồng Y Mộng cực kỳ kích động hỏi, khóe miệng chứa ý cười, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, nuốt mảy mã khói.

"Cô ấy còn sống thì tốt rồi, cho dù cô ấy đã từng gây ra rất nhiều lỗi, cũng không đến nỗi phải chết, chẳng thể thì, trong lòng em... Vậy... Anh Hạo Nam, anh cũng là vui về đúng không?" Đồng Y Mộng đỏ mắt vành mắt nhìn anh hỏi, Đường Hạo Nam vẫn đang không hề phản ứng lại.

Đồng Y Mộng cũng không dám lên tiếng nữa, chỉ yên lặng rơi lệ.

Quá không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng, "Ngày đó, các người tới cùng đã xảy ra cái tranh chấp gì? Tại sao cô ấy muốn đẩy cô? Cô cùng cô ấy làm sao gặp được?"

Anh trầm giọng hỏi.

Ánh mắt nghiêm túc nhìn Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng về mặt thần nhiên, "Điện thoại của cô ấy đột nhiên rơi xuống đất, em giúp cô ấy nhặt lên, ai biết sao cô ấy lại đột nhiên dựng em một phen... Ngày đó, em chính là ở bên đường đi dạo, tình cờ gặp được cô ấy..."

Đường Hạo Nam gật đầu, về mặt lạnh nhạt, Đồng Y Mộng cũng đoán không ra anh có tin tưởng mình hay không, trong lòng có phần không yên.

"Nhiễm Nhiễm còn sống, anh Hạo Nam, anh nên là bỏ qua hết hiềm khích trước kia cùng cô ấy hợp lại." Đồng Y Mộng rộng rãi khuyên, ra về cực kỳ chân thành.

Đường Hạo Nam đột nhiên ghé sát vào cô ta, bàn tay to lớn gắt giữ cằm của cô, "Mộng Mộng, cô không phải cực kỳ yêu tôi sao? Tại sao hiện tại muốn khuyên tôi quay lại cùng cô ấy?"

Hai người mặt đối mặt, hơi thở của anh phun ra trên mặt cô ta, Đồng Y Mộng cả người căng thẳng.

Hốc mắt phỉm hồng, ánh mắt tham luyến nhìn anh, "Anh Hạo Nam, yêu một người, không nên cưỡng cầu đối phương, em biết anh không thích em, không cần phải cố chấp trở lại ở lại bên cạnh anh. Hiện tại em cũng có cuộc sống mới, giống như anh nói vậy, em nên vì chính mình mà sống thật tốt rồi."

Đồng Y Mộng mũi cay cay nói, làm ra vẻ cô ta yêu anh, nhưng không được không buông tay vậy.

Đường Hạo Nam dần dần buông lỏng cằm của cô ta ra, "Cô ấy đã tái hôn rồi! Lại còn cùng người đàn ông khác sinh con!"

"Cái gì?!" Đường Hạo Nam vừa dứt lời, Đồng Y Mộng kinh sợ hỏi.

"Không có khả năng! Anh Hạo Nam, sao Nhiệm Nhiệm có khả năng nhận tâm như vậy?! Có phải anh có gì hiểu lầm cô ấy rồi hay không?!" Đồng Y Mộng kích động nói, về mặt Đường Hạo Nam bình tĩnh.

Anh chỉ chậm rãi lắc đầu, Đồng Y Mộng đoán không ra anh là có tâm tư gì.

...

Cách đó không xa, một cô bé được ánh nắng mặt trời bao phủ ngồi xõm trên bãi cát công cộng của công viên, cầm trong tay cái xèng nhỏ, đang xây lâu đài.

Người đàn ông lớn lút đi tới.

"Chú đẹp trai!" Nini nhìn đến Đường Hạo Nam, lớn tiếng kêu hô, cô bé giống như rất thân thuộc với anh, tìm Đường Hạo Nam đập nhanh.

Nhìn đứa nhỏ cách đó không xa, giống như thấy được Hạ Nhất Nhiệm của trước đây.

Anh cong môi, ở trước mặt cô ngồi xõm xuống.

Cả khu này đều thuộc sở hữu của biệt thự nhà Hạ Nhất Nhiệm, xung quanh có camera theo dõi, Đường Hạo Nam không hề cố kỵ vào được, căn bản không sợ bị Hạ Nhất Nhiệm đuổi đi, anh chỉ là muốn đến xem đứa nhỏ này.

Đây là một cô bé để cho anh tức mắt một cái liền thích.

Không mạnh mẽ yếu đuối, có phần bướng bỉnh, lại cực kỳ đáng yêu.

Giống như lần trước nhìn đến anh cũng là kêu hô anh "Chú đẹp trai".

"Nini... Con đang làm cái gì?" Đường Hạo Nam ngập ngừng mở miệng, giọng hơi chút khàn khàn, giống như có chút xấu hổ.

"Con đang xây lâu đài cát ạ!" Nini vui vẻ trả lời, bởi vì thời tiết vẫn còn hơi lạnh, trên hai tay cô bé lại vẫn mang theo cái bao tay.

Trong tay nhỏ cầm cái xèng bằng nhựa, đang xúc cát, Đường Hạo Nam nhìn đứa bé ngây thơ trước mặt, khóe miệng nhếch lên.

"Chú giúp con xây, có được hay không?" Anh nhẹ giọng hỏi.

"Được ạ!" Nini lớn tiếng nói, đem cái xèng cho anh, "Người phụ trách xúc cát, con phụ trách xây!" Tiểu bảo bối rất có chủ kiến nói.

Đường Hạo Nam không nghĩ tới đứa nhỏ này vậy mà một chút cũng không bài xích anh, nhìn đáng vẻ khả ái của cô bé, trái tim mơ hồ đang run.

Nếu, đây là con của anh, thì thật tốt...

"Chú, người ngây ngốc ra đó làm gì vậy? Khẩn trương giúp con xúc cát đi, con đều đã muốn không đủ dùng..." Nini vênh môi nói, Đường Hạo Nam vội vàng cầm lấy cái xèng, động tác nhanh nhẹn, kru loát giúp cô bé xúc cát!

Trên lầu hai biệt thự cách đó không xa, Hạ Nhất Nhiệm uống nước ấm, an tĩnh nhìn một màn này, cũng không đuổi anh đi.

Kỳ thật anh vừa mới đi vào khu vực giám sát cô liền biết.

"Chú giỏi quá!" Lâu đài xây thật đẹp, Nini vỗ bàn tay nhỏ nói, Đường Hạo Nam nhìn cô, khóe miệng cung chiều cong lên, nhìn trên má cô bé dính hạt cát, anh nhìn không được vươn tay, nhẹ nhàng mà vì cô bé lau đi hạt cát trên mặt.

"Nini cũng rất tuyệt!" Càng nhìn Nini, càng cảm thấy là con của chính mình, ánh mắt Đường Hạo Nam ôn nhu, không hề chớp mắt nhìn cô bé, nhìn không được kéo cô bé vào trong ngực, anh nhẹ nhàng mà đem thân thể tiểu bảo bối tiểu ôm lấy, từ từ nhắm hai mắt, ngửi hít lấy trên mũi sữa thơm dịu nhẹ trên người cô bé, ngực anh dâng lên một dòng nước ấm.

"Nini... Chú có thể lấy một cọng tóc của con không?" Lúc buông cô bé ra, Đường Hạo Nam nhìn cô bé, nhẹ giọng hỏi.

"Tại sao chú lại muốn tóc của con?" Nini nhíu mày, cảm giác anh thật kỳ quái.

"Con cho chú một cọng tóc, chú liền thỏa mãn con một nguyện vọng!" Đường Hạo Nam thấp giọng nói.

"Thật vậy sao?!" Nini kích động hỏi.

"Đương nhiên!"

"Con muốn có một daddy!" Nini lớn tiếng nói, trái tim Đường Hạo Nam mạnh mẽ run rẩy.

"Con cảm thấy, chú có thể làm daddy của con không?" Đường Hạo Nam run giọng hỏi.

"Người sẽ đối tốt với mami của con sao? Mami con cần người đắp chăn, lúc mami đi ngủ, tay chân đều cực kỳ lạnh..." Nini vô cùng thật sự nói.

Lòng Đường Hạo Nam thất lại, bệnh của cô còn chưa hết sao?

Anh vui vẻ đồng ý với đứa nhỏ, Nini rộng rãi để cho anh lấy đi một cọng tóc của mình, Đường Hạo Nam đem tóc của cô bé thật cẩn thận dùng khăn tay bao lại thật tốt.

Hạ Nhất Nhiệm cảm Ông Nhòm nhìn Đường Hạo Nam lấy tóc của Nini, mục đích của anh, cô đương nhiên biết.

Nini về đến nhà, vui mừng phấn chấn nói với cô: "Mami, con mới tìm bạn trai cho người rồi, người đó tên là Đường Hạo Nam!"

Hạ Nhất Nhiệm ở trong lòng cười khò, mặt ngoài răn dạy con gái, không nên tùy tiện cùng người xa lạ nói chuyện.

...

Đường Hạo Nam cầm tóc của chính mình cùng tóc Nini, tự mình đi làm xét nghiệm DNA, kết quả hai ngày sau sẽ có.

"Anh Hạo Nam, cứu em!" Đồng Y Mộng rất ít đi tìm anh, đột nhiên gọi điện thoại tới, điện thoại mới vừa được kết nối, cô ta đã khóc hô.

Đường Hạo Nam nhíu mày, liền nghe được tiếng hét chói tai của Đồng Y Mộng...

Lúc anh tìm đến Đồng Y Mộng gần như là hấp hối, cô ta bị người ta đánh một trận!

"Anh Hạo Nam... Là ai... Đánh em... Em vừa mới về nước..." Đồng Y Mộng sau khi tỉnh dậy, suy yếu hỏi anh, trong đầu Đường Hạo Nam nháy mắt hiện gương mặt Hạ Nhất Nhiệm, giây lát cảm thấy được, cô không có khả năng dùng phương thức như vậy ức hiếp Đồng Y Mộng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 109: Ảnh kích tình của Đồng Y Mộng cùng người đàn ông khác

Gió xuân nhẹ thổi cảnh Dương Liễu xanh rờn, cảnh liễu nhẹ nhàng tung bay, người đàn ông đứng ở trong đình viện, mắt sáng như đuốc nhìn một nơi nào đó cách đó không xa.

Một người đàn ông trẻ tuổi mặc Tây phục màu đen đã đi tới, "Kha tổng, chuyện người dặn dò, đã làm thỏa đáng."

Người đàn ông trẻ tuổi khom người, đứng ở phía sau người đàn ông kia, cung kính nói.

"Đường Hạo Nam là có phản ứng gì, có hoài nghi Hạ Nhất Nhiệm hay không?" Kha Dịch Thần vẫn đang đưa lưng về phía trụ lý, trầm giọng hỏi, mặt không chút thay đổi, hai tròng mắt vẫn như cũ khóa chặt một nơi nào đấy.

"Cái này, Kha tổng, tôi không rõ lắm."

"Tiếp tục theo dõi sát sao!" Kha Dịch Thần trầm giọng mệnh lệnh, trợ lý lên tiếng đáp lại, sau khi nghe xong những mệnh lệnh của anh ta, liền rời đi.

Kha Dịch Thần bước đi nhẹ nhàng, hướng tới mặt cỏ cách đó không xa đi đến.

Một cậu bé trai mặc bộ quần áo cotton đáng yêu, chính đang ở trên bãi cỏ chơi bóng, không cẩn thận chạy té ngã sấp xuống. Kha Dịch Thần nhu mày, vừa muốn đi qua nâng cậu bé lên, cậu bé nhỏ chính mình bò dậy, giống cái gì cũng không xảy ra một dạng, tiếp tục đá cầu.

Khóe miệng của anh ta hơi hơi cong lên.

"Eason!" Cách đó không xa, La Kỳ ăn mặc rất già dặn, hướng tới bên này đi tới, nghiêm túc nói.

Kha Dịch Thần nhìn thấy bà ta, khóe miệng chăm chọc cong lên.

"Eason, hôm nay sao cậu đột nhiên có lòng tốt đến xem con vậy?" La Kỳ về mặt phòng bị, hướng anh ta nghiêm túc hỏi, tầm mắt rơi vào trên người cậu bé nhỏ hoạt bát đáng yêu ở chỗ không xa.

"Bà La, tôi nghĩ muốn nhìn thằng bé, chẳng lẽ còn cần phải cùng bà hẹn thời gian trước sao?" Kha Dịch Thần chăm chọc hỏi, khóe miệng cong lên nụ cười khinh thường.

Sắc mặt La Kỳ trở nên rất khó coi, "Cậu không phải không chấp nhận đứa con trai này sao? Hiện tại đối ý rồi hả?"

Kha Dịch Thần cười không hề rầy, khóe miệng dương lên độ cong rất lớn, đáng vẻ chăm chọc kia giống như cực kỳ xem thường La Kỳ, "Bà La, bà xác định đứa nhỏ này là do chính bà sinh ra? Tôi cực kỳ hoài nghi, người phụ nữ đêm đó có phải là bà hay không, còn nữa, thân thể của bà, thật có thể mang thai?"

Về mặt La Kỳ cũng không bối vì lời Kha Dịch Thần nói mà có bất luận cái biến hóa gì.

"Eason, tôi có cái gì cần phải lừa gạt cậu chứ? Đứa nhỏ này cậu không cần, OK, bản thân tôi hoàn toàn có năng lực nuôi thẳng bé lớn! Càng không lấy nó ra bắt cậu phải cưới tôi, xin hỏi, cậu hoài nghi tôi như thế, có ý gì?" La Kỳ về mặt bình tĩnh phản bác anh ta.

Kha Dịch Thần lúc này cuối cùng đồng ý nhìn thẳng coi bà ta liếc mắt một cái, hừ lạnh, "Nếu nói, tôi hiện tại muốn quyền nuôi dưỡng đứa nhỏ này thì sao?"

Lời Kha Dịch Thần, khiến La Kỳ mạnh ngẩn ra.

"Cậu nằm mơ đi!" La Kỳ cắn răng.

Sắc mặt Kha Dịch Thần cũng trở nên xanh mét, trầm xuống đầy u ám, "Nếu đứa nhỏ này không phải do bà sinh ra, tôi không chỉ muốn đem thẳng bé đoạt lại, mà còn, tuyệt đối sẽ không cho bà được dễ chịu!"

Nhìn đáng vẻ đáng sợ sát khí của anh ta, La Kỳ lạnh cả sống lưng, cắn chặt hàm răng, nhìn Kha Dịch Thần sau khi quẳng xuống mấy lời độc ác kia đã nhanh chóng đi tới.

...

Chuyện Đồng Y Mộng bị đánh nằm viện, để cho Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ bất ngờ, người nào sẽ cùng cô ta có thù oán?

Chỉ cảm thấy chuyện này không phải đơn giản như vậy.

Kết quả kiểm tra DNA hình như sắp có, mỗi ngày cô đều đang chú ý đến phản ứng của Đường Hạo Nam

"Không có khả năng!" Trong nháy mắt lấy được kết quả kiểm tra DNA, nhìn kết quả kết luận so sánh cuối cùng, Đường Hạo Nam điên cuồng mà rống lên, dậm chân, liền muốn đem báo cáo xé bỏ.

Kết quả kiểm tra so sánh, mức độ giống nhau, chỉ có 0.05%, kết quả là, không có quan hệ cha con!

Nini vậy mà thực sự không phải con của anh!

Nhưng mà, cô bé nhỏ kia là thích anh như vậy, nhìn cô bé, anh sẽ nhớ tới Hạ Nhất Nhiễm khi còn nhỏ, cũng là thích anh như vậy, thích cùng với anh..

Người đàn ông dựa lưng vào vách tường trượt xuống, hai tay ôm đầu, nước mắt chưa sót đáng dẫy trong lòng, hốc mắt phỉếm hồng, tới cùng là không có rơi nước mắt.

Hạ Nhất Nhiễm nhận được điện thoại của Đường Hạo Nam, cũng không bắt nghe, cô nghe máy rồi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Anh không nghĩ tôi em lại ác độc đến mức sẽ kêu người đánh Đồng Y Mộng! Cho dù là trả thù, em cũng không nên dùng thủ đoạn xấu xa như vậy! Em dựa vào cái gì trả thù cô ấy? Có cái gì thì cứ nhắm vào anh đi!" Tiếng rống giận dữ của Đường Hạo Nam truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nghe được một trận không hiểu.

Anh kỳ thật là đang lên án, tại sao cô muốn dùng tái hôn, cùng người khác sinh con, tới hành hạ anh?!

"Đường Hạo Nam, tôi không thời gian nói nhảm với anh, tôi mới gửi tấm hình, mới anh mờ to hai mắt ra mà nhìn cho kỹ!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, quyết đoán cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam nhìn trò chuyện kết thúc, ảo não nghĩ muốn ném điện thoại đi, lúc này, có tin nhắn gửi đến..

Trên ảnh chụp, người phụ nữ và người đàn ông quần chặt lấy nhau cùng một chỗ, hai người hôn nồng nhiệt, chứng mực thật lớn, một bàn tay của người đàn ông nắm chặt ngực người phụ nữ.

Rõ ràng có thể thấy được, mặt của người phụ nữ cùng người đàn ông.

Người đàn ông là, Đường Hạo Thăng.

Người phụ nữ là, Đồng Y Mộng..

Tầm mắt Đường Hạo Nam khóa chặt trên ảnh chụp gương mặt Đồng Y Mộng mặt, về mặt do kinh ngạc, từ từ biến thành khó có thể tin..

Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm lại gọi điện thoại đến.

"Đường Hạo Nam, thấy được rồi chứ? Đây là ngọc nữ thanh thuần trong cảm nhận của anh, tạm biệt!" Hạ Nhất Nhiễm mang theo ý trả thù nói một lần, người này vậy mà lại hoài nghi có tìm người đánh Đồng Y mộng

Hạ Nhất Nhiễm cho cho dù muốn đối phó Đồng Y Mộng, cũng sẽ không dùng phương thức bạo lực.

Lần này, anh sẽ phải thấy rõ ràng bộ mặt thật của Đồng Y Mộng rồi chứ?

Đột nhiên trong lúc này, có cảm giác vui sướng khi trả thù thật!

Cảm giác cực kỳ kỳ quái, bởi vì trong kế hoạch trả thù của cô, cũng không có Đường Hạo Nam

Đứng ở bên cạnh của sổ sắt đất trong văn phòng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn tòa kiến trúc khí thế cao nhất ở kia, về mặt phức tạp.

Anh tin tưởng người nào, cùng cô có quan hệ gì đâu?

Tại sao vẫn còn vạch trần Đồng Y Mộng trước mặt anh như vậy?

Cô cũng có chút không rõ ràng lắm chính mình nghĩ gì rồi.

...

Đồng Y Mộng tại bệnh viện ở lại ba ngày, hôm nay xuất viện là do Đường Hạo Nam tự mình đến đón cô ta, trên xe, Đồng Y Mộng suy yếu dựa vào trong lòng anh.

"Anh Hạo Nam, kết quả kiểm tra DNA đã có chưa?" Đồng Y Mộng làm nũng hỏi.

"Có, kia không phải con gái của anh!" Đường Hạo Nam không vui nói, đem Đồng Y Mộng ôm thật chặt.

Đồng Y Mộng có phần được cung mà sợ, "Sao có khả năng như vậy?! Nhiễm Nhiễm là thật sự tái hôn sao? Lại còn cùng người đàn ông khác sinh con..."

"Là thật sự, Mộng Mộng.. Anh cảm thấy được người lần này đánh em cũng là do cô ta ở sau lưng sai khiến..." Khi Đường Hạo Nam nói chuyện, đem Đồng Y Mộng ôm chặt, giọng điệu cũng càng mềm nhẹ, Đường Hạo Nam khác thường như vậy, để cho Đồng Y Mộng cảm thấy rất kỳ quái.

Giống như lại về tới trước kia.

Anh đối với Hạ Nhất Nhiễm hết hy vọng rồi sao? Cho nên, nghĩ muốn cùng cô ta bắt đầu lại lần nữa?

"Mộng Mộng... Cũng là em tốt nhất!" Đường Hạo Nam dứt lời, ở trên gương mặt cô ta nặng nề mà hôn một cái.

Đồng Y Mộng toàn thân cứng ngắc, càng được cưng mà càng thấy sợ hãi nhìn anh.

Tươi cười trên mặt Đường Hạo Nam càng ôn nhu rồi..

...

Đường Hạo Nam không những không cùng Đồng Y Mộng trở mặt, ngược lại cùng cô ta ở chung rồi!

Hạ Nhất Nhiễm sau khi biết tin tức này, tất cả cảm xúc, chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung: Ấy dà!

một cái kết quả cực kì châm chọc.

Có lẽ, anh cảm thấy ảnh chụp kia là cô cố ý ghép ra, lừa gạt anh đi?

Không muốn nghĩ quá nhiều, cô tiếp tục kế hoạch của chính mình, gần đây đang vội vàng thu mua công ty của Cố Tú Văn, Tần Mục, bề bộn nhiều việc, không thời gian suy nghĩ những thứ này.

"Hạ tổng, thật tốt quá, Phương Thái cuối cùng đã đồng ý theo chúng ta hợp tác rồi!" Phương Mặc Ngón tiến vào, hưng phấn nói.

Hạ Nhất Nhiễm về mặt ung dung, mi tâm hơi nhu, "Bọn họ sao lại đồng ý hợp tác rồi?"

Phương Mặc Ngón lắc đầu.

"Cẩn thận một chút, phòng ngừa có đối trá! Chúng ta vừa tới Sùng Xuyên phát triển, xem như người mới, thiết lập quan hệ làm ăn, đều cực kỳ không dễ dàng. Nhất định phải đề phòng tiểu nhân từ trong làm khó dễ!" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói.

Phương Mặc Ngón gật đầu, "Điểm ấy người yên tâm, tôi làm việc luôn luôn chú ý cẩn thận!"

"Tôi nói anh điều tra Tô Tiểu Quả, có tin tức không?" Hạ Nhất Nhiễm hỏi, xoay người đi, Tô Tiểu Quả vào ba năm trước mất tích, không biết đã đi nơi nào, cô cũng là gần đây mới biết được, ông chủ của tiệm bánh ngọt hiện tại là Đường Hạo Nam.

"Còn đang tìm kiếm, tin tưởng rất nhanh sẽ có tin tức!"

Nhớ tới Tô Tiểu Quả, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng còn có không muốn, nhiều năm không gặp, cô tới cùng đi đâu rồi?

Căn nhà cũ trước kia của cô cũng bị phá bỏ và dời đi nơi khác rồi.

Cô không biết cô ấy đi đâu, rất muốn tìm đến cô ấy, cái cô gái này đã từng là người bạn tốt duy nhất mà cô có thể thổ lộ tâm tình...

...

Đồng Y Mộng cảm giác chính mình là đang nằm mơ, Đường Hạo Nam lại khôi phục đáng vẻ nhiều năm trước, đối với người bạn gái là cô ta, cực kỳ ôn nhu.

Có đôi khi, cô ta thực hoài nghi anh có phải đang giả vờ hay không, nhưng mà, nửa tháng qua đi, cô ta cũng không phát hiện ra bất luận cái gì không thích hợp.

Tin tưởng Đường Hạo Nam là bị Hạ Nhất Nhiễm làm đau thấu tim, mới có thể nghĩ muốn cùng cô ta hợp lại.

Chẳng qua, trong khoảng thời gian này, anh chưa từng chạm qua cô ta.

Giải thích như vậy, hợp tình hợp lý, Hạ Nhất Nhiễm cũng quá thái tại hôn, cô bé nhỏ kia cũng quá thật không phải con của Đường Hạo Nam, anh không cần thiết lại cùng Hạ Nhất Nhiễm hợp lại.

Có lẽ, cùng với cô ta, cũng là vì trả thù Hạ Nhất Nhiễm.

Bất luận là loại nào, cô ta cũng là vui vô cùng.

Cô ta thích nhìn hai người bọn họ yêu nhau, nhưng từng chút từng chút bởi vì hiểu lầm, mỗi người đi một ngã, trở mặt thành thù!

Đường Hạo Nam uống đến say khướt trở về, Đồng Y Mộng vừa mới đến cửa, anh liền ngã xuống trên người cô ta, bị cô ta miễn cưỡng đỡ được, đi vào phòng ngủ của anh.

Đường Hạo Nam ngã xuống nhảy mất, đem Đồng Y Mộng kéo ngã theo, cô ta nằm bò trên người anh.

Đồng Y Mộng trong lòng kích động một trận, mới gần như dán tại bên môi Đường Hạo Nam, anh từ từ nhắm hai mắt, ý thức mơ hồ.

"Anh Hạo Nam?" Mang theo thăm dò hôn anh, Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, miệng phát ra một tiếng hừ lạnh.

Tay cô ta trên ngực anh vuốt ve, Đường Hạo Nam miệng phát ra tiếng rên rì, tay Đồng Y Mộng, dần dần dời xuống dưới, đi tới giữa háng của anh.

"Anh Hạo Nam..."

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam than thở, ôm cô ta thêm chặt, nhưng hạ thân của anh vẫn lại là mềm nhũn, khiến Đồng Y Mộng ảo não.

Anh không được sao?

Nghe nói anh sáu năm qua, cũng không gần phụ nữ, gần như sống cuộc sống giống hòa thượng một dạng...

Có lẽ là thực sự không được đi, cô ta không tin một người đàn ông có thể chống lại được sự dụ hoặc cùng câu dẫn của phụ nữ!

Cô ta vuốt ve anh thật lâu, anh vẫn lại là không chút phản ứng, giống như đã ngủ thiếp đi...

"A!"

Sáng sớm, tiếng kêu sợ hãi của cô gái vang lên đầy chói tai, quá nhiều đánh thức người đàn ông trên giường, Đường Hạo Nam mở hai mắt, toàn thân không mặc quần áo, bên tai đúng là tiếng phụ nữ khóc thút thít.

Anh ngồi dậy, chán mòng theo ngực cháy xuống, lộ ra một mảng da thịt màu đồng cổ, trên da thịt bỏ đầy vết cào cấu.

Đồng Y Mộng không mặc quần áo quần chặt chắn.

Đường Hạo Nam nghiêng đầu, mặt không chút thay đổi nhìn cô ta, trong con ngươi đen sáng lên hiện lên một tia biến hoá kỳ lạ...

"Mộng Mộng, xảy ra chuyện gì?" Anh nhẹ giọng hỏi, âm thanh lộ ra lười biếng.

"Anh Hạo Nam, tối hôm qua anh uống rượu, chúng ta, chúng ta..." Đồng Y Mộng khóc nói, ngẩng đầu khi đó, một gương mặt đầy nước mắt như hoa lê dầm mưa, đầy vẻ tủi thân...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Lần nữa bắt đầu

Trên chiếc giường lớn màu đen lộn xộn, người đàn ông để trần nửa người trên ngồi ở đầu giường, trên da thịt màu đồng cổ bỏ đầy vết hồng ngấn ám muội, người phụ nữ bọc chắn, trên cơ thể trắng nõn, ẩn một cái một cái hôn ngấn màu đỏ, tóc dài rối tung, cúi thấp đầu, trên lông mi đen tuyền lấy dính nước mắt óng ánh trong suốt.

Đường Hạo Nam nghĩ hoặc nhìn cô ta, "Ý của em là, chúng ta tối qua lén giường rồi hả?"

Anh trực tiếp hỏi.

"Uh'm... Anh Hạo Nam... Tối hôm qua anh uống rượu, say đến không biết trời đất, vào cửa lén kéo em đến phòng của anh, dè em té ngã, em phản kháng không được, chúng ta lén..." Đồng Y Mộng cúi thấp đầu, ừ ừ khua nói.

Đường Hạo Nam hít con người đen, khóa chặt người bên cạnh, khóa miệng lặng yên cong lên, vươn ra cánh tay phải, ôm cô ta vào trong ngực.

"Mộng Mộng... Thực xin lỗi... Anh tối hôm qua không thương tổn đến em chứ?" Đường Hạo Nam ôm cô ta, đem gương mặt như hoa lê dầm mưa của cô ta xoay lại, nhìn cô ta, trầm giọng hỏi.

Đồng Y Mộng nhìn anh, mím môi, lắc đầu, lại gục đầu xuống, một vẻ cực kỳ thương cảm.

"Anh Hạo Nam... Em nghĩ muốn phản kháng, nhưng mà, phản kháng không được..." Giọng Đồng Y Mộng khàn khàn, bà vai đang run run.

Đường Hạo Nam mỉm cười, "Ngốc quá, tại sao nghĩ muốn phản kháng? Chẳng lẽ em không thích anh nữa rồi hả?" Anh ôn nhu hỏi, mỗi cơ hồ áp vào bên tai Đồng Y Mộng.

"Không phải! Là vì em trước kia từng bị cưỡng hiếp qua, em cảm thấy được chính mình không xứng với anh! Anh Hạo Nam, tuy tối hôm qua chúng ta đã... Nhưng mà, em không muốn anh vì vậy mà phụ trách với em! Em biết, người trong lòng anh yêu là Hạ Nhất Nhiễm!" Đồng Y Mộng lớn tiếng phản bác, khi nói chuyện, nước mắt rơi xuống càng thêm mãnh liệt.

Đường Hạo Nam về mặt đau lòng, "Mộng Mộng, em bị người ta cưỡng hiếp, không phải là lỗi của em. Anh là một người đàn ông đã ly hôn, có cái gì xứng hay không? Huống chi, chúng ta vốn dĩ chính là một đôi, không phải sao?"

"Hạ Nhất Nhiễm đã tái hôn, lại là một người phụ nữ ác độc như vậy, sao anh có khả năng còn có thể yêu cô ấy? Anh thích giống như em đơn thuần, thiện lương, không có tâm cơ." Đường Hạo Nam ôm lấy cô ta càng thêm chặt, xoay mặt cô ta lại, bàn tay vén tóc mái hai bên má cô ta, ôn nhu nhìn cô ta, nhẹ giọng nói.

Đồng Y Mộng khóa miệng đau thương hơi cong lên, trong mắt đầy bi thương, chạm rãi tóc đầu, "Anh Hạo Nam... Đơn thuần thiện lương có gì gì, cuộc đời vẫn đầy trắc trở... Cảm ơn anh, anh Hạo Nam, anh coi như tối hôm qua cái gì cũng chưa từng xảy ra đi, không cần chịu trách nhiệm với em. Hiện tại ước vọng cuộc đời em chính là, tiếp tục làm thiết kế thời trang, không nghĩ muốn lập gia đình..."

"Mộng Mộng! Tại sao chúng ta không thể sống nương tựa lẫn nhau? Anh muốn cùng em lần nữa bắt đầu! Không được lại rồi bỏ anh!" Đường Hạo Nam bá đạo nói, buông cô ta ra, anh để lộ chân, xuống giường.

"Đừng nữa trốn tránh anh! Em vốn dĩ chính là bạn gái của anh! Hạ Nhất Nhiễm kia, cô ấy không xứng để anh yêu! Anh đã đem cô ấy từ bỏ rồi!" Đường Hạo Nam đứng ở một bên giường lớn trên cao nhìn xuống, nhìn Đồng Y Mộng ngồi ở trên giường, chắc chắn nói.

Sau khi nói xong, anh đi vào buồng vệ sinh.

Dưới vôi hoa sen, Đường Hạo Nam nhìn vật nam tím giữa háng, khóa miệng cười khổ cong thành đường cong xinh đẹp, tươi cười chua xót.

Bắt đầu từ lúc nào, nơi này, liên chuyển thuộc tại cô một người rồi hả?

Đối mặt người phụ nữ khác, đều không nổi lên một chút thú tính...

Nhưng mà Hạ Nhất Nhiễm, tại sao em có thể tiếp thu người đàn ông khác?

Đường Hạo Nam ngửa đầu, tùy ý để dòng nước mạnh mẽ của vôi hoa sen, cọ rửa mặt mình, tím, từng chút bị xé rách thành từng mảnh từng mảnh...

Đã từng, ba tháng ngọt ngào ấy, mà với anh lại chưa từng không phải một giấc mộng đẹp sao?

Cô nằm ở dưới thân thể của anh, càng không ngừng nói: "Em yêu anh! Ông xã... Em yêu anh..."

Nhắm mắt lại khi đó, nghĩ đến một đoạn kia, phảng phất cách một thế hệ.

Tựa như chuyện đã xảy ra đối trước một dạng.

Anh có thể chấp nhận được chuyện cô hận anh nhưng lại không chấp nhận được trong lòng cô triệt để không có anh, đối mặt anh khi đó, là ghê tởm, cảm giác chán ghét.

Thậm chí, sợ hãi lại cùng cô tiếp xúc mặt đối mặt, sợ hãi cô khinh thường anh, ánh mắt ghét bỏ anh...

...

Thường xuyên thu được tin tức Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng ra vào cô đôi, có lần tại trường họp công khai, anh lại vẫn mang theo Đồng Y Mộng tham dự hoạt động buôn bán, phóng viên đều nói, bọn họ là một đôi uyên ương số khổ.

Đồng Y Mộng hiện tại là nhà thiết kế thời trang, dưới sự hỗ trợ giới thiệu của Đường Hạo Nam, cô ta trong giới thiết kế thời trang đã có chút danh tiếng rồi.

Hạ Nhất Nhiễm liên như vậy bình tĩnh xem hình ảnh trên TV, phóng vấn liên quan đến Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng, có phóng viên nhắc lại lời Đường Hạo Nam tại buổi phỏng vấn cùng Điều Lệ lúc trước, hỏi Đường Hạo Nam có phải là nói đến Đồng Y Mộng hay không, anh trả lời, phải.

Cô tắt TV, mặt không chút thay đổi, cái người đàn ông cận bà này, thật không biết công ty trong tay anh làm sao có thể phát triển, mà còn, nghiệp vụ vẫn tốt như vậy, giá trị cũng một mực tăng cao.

Có lẽ, yêu một người chính là như thế này đi, bất luận đối phương có cái khuyết điểm gì, đều đã tự động xem nhẹ.

Không khỏi có phần hối hận khi gửi đi tâm hình kia, đối với người mà giống Đường Hạo Nam như vậy, dù là nói ra sự thật như thế nào, anh đều là nhìn không thấy.

Mỗi cuối tuần đều phải mang Nini đi dạo phố, Sùng Xuyên dần dần ấm áp, Nini thích làm đẹp, luôn muốn cô đưa con bé đi mua váy.

Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ cưng chiều con gái, đối với cô bé gần như muốn gì được đó.

Mới ra cửa, liền gặp Lục Ngộ Hân, anh lái chiếc Mercedes-Benz hệ SUV, báo là muốn cùng mẹ con các cô cùng đi dạo phố, Hạ Nhất Nhiễm vui vẻ đồng ý.

Nini đã có chút không vui, một câu lại một câu lại gọi Lục Ngộ Hân "ông cậu", bởi vì mẹ gọi người này là "Cậu".

Lúc ba người đi vào cửa hàng quần áo trẻ em, nhân viên cửa hàng tự nhiên nhận định bọn họ là một nhà ba người, "Di ơi, thực xin lỗi, ông ấy không phải daddy của con, ông ấy là ông cậu của con đó..."

Giọng Nini rất lớn phản bác nhân viên cửa hàng, Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, Lục Ngộ Hân mím môi, trong con người lóe ra tia âm đạm, cứng ngắc cười cười.

Nếu là sáu năm trước, anh có thể còn có chút tin theo đuổi Hạ Nhất Nhiễm, hiện tại, anh đã bốn mươi, không dùng khí lực hy vọng tình yêu xa vời, càng miễn bàn hy vọng xa vời cùng với cô rồi!

Có đôi khi nghĩ lại, như thế giống người thân một dạng, cùng cô ở chung, cũng là rất tốt.

Nhưng cái cô gái đáng giận này, ba lần bốn lượt khuyên anh đi xem mắt tìm đối tượng, lại còn giới thiệu đối tượng xem mắt cho anh.

"Oa... Tiên sinh trẻ trẻ tuổi, đầu nào nhìn ra được đã là ông cậu của tiểu báo bối!" Nhân viên cửa hàng cười giằng hòa, Lục Ngộ Hân cũng quá thật rất tuần tú, nhìn không ra tuổi tác, cực kỳ thành thực, thập phần có hương vị đàn ông.

Chú đẹp trai mới rất tuần tú đó, Nini ở trong lòng thờ phỉ noni thăm, giây lát nhanh chóng chạy đi, Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân vội vàng đuổi theo.

Cách đó không xa, Đường Hạo Nam lén lút đi theo ba người bọn họ, thật lâu rồi.

Hai người lớn, mang theo một đứa trẻ, rất giống một nhà ba người hòa thuận ấm áp.

Giờ phút này, anh ghen tị Lục Ngộ Hân, vô cùng ghen tị...!

Rất muốn đem anh ta đuổi đi đi, đối lại là anh, được theo bên người mẹ con các cô, dù cho chỉ là ăn một bữa cơm, đi dạo cái phố...

Giấy lát cực kỳ khinh bỉ chính mình như vậy!

Hạ Nhất Nhiễm mơ hồ cảm giác có người đang theo dõi bọn họ, không để ý quay đầu lại, nhìn đến một bóng dáng quen thuộc, rất nhanh liền biết mắt không thấy nữa.

Theo bản năng che chở con gái, sợ đem con bé đánh mất rồi.

Ăn cơm buổi trưa, Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân cũng không được ăn cái gì, Nini hôm nay cực kỳ khác thường, ăn thật sự ít, rất nhanh bỏ chạy đi khu giải trí cho trẻ em chơi đùa rồi.

"Nini..."

"Chú đẹp trai!"

Nhìn đến Đường Hạo Nam, Nini vội vàng lớn tiếng kêu hô, anh nhìn đứa bé nhỏ nhỏ, tâm tình phức tạp.

Ngực ngột ngạt buồn bực, giống rót đầy chì, thờ không nổi.

"Người nói không giữ lời, tại sao không trở thành bạn trai của mami con chứ?! Người lại còn cùng cái đi khác..." Nini nói đến đây tìm không thấy lời nào để diễn giải, "Chính là ở trong TV!"

Đường Hạo Nam mỉm cười, "Mami của con không phải có bạn trai rồi sao?" Anh chỉ chính là Lục Ngộ Hân.

"Không có! Mami của con không có bạn trai!" Nini lớn tiếng nói, hướng anh xem thường. "Không thêm đề ý người nữa..."

Nini thờ phỉ phỉ nói xong, chạy tới chơi đùa cầu trượt rồi!

Đường Hạo Nam đứng ở phía dưới, nhìn cô bé trèo lên đỉnh thang trượt, rồi mới từ trong nhà ống chui ra, "Chú đẹp trai, con muốn trượt!"

Nini nhìn anh vùng bàn tay nhỏ nói.

"Này nhanh lên đi!" Lúc này, một cậu bé nhỏ phía sau Nini đẩy cô bé một cái, cực kỳ không kiên nhẫn lớn tiếng nói.

Nini bị thùng bé đẩy mạnh, trực tiếp lăn xuống cầu trượt, Đường Hạo Nam nhìn một màn này, sợ tới mức kinh hãi!

"Nini! Thân thể tiểu bảo bối càng không ngừng lăn xuống, Đường Hạo Nam rống to, lao nhanh tới, trước khi thân thể nhỏ bé của Nini không có rơi xuống đất, anh một tay lấy bắt được cô bé rồi.

"Nini!"

"Oa... Hu hu..." Nini bị dọa, bàn tay nhỏ nắm chặt vật áo trước ngực Đường Hạo Nam, rồi mới "Oa" một tiếng, khóc lên.

Nghe tiếng khóc của cô bé, Đường Hạo Nam gần như tan nát cõi lòng. "Nini, con thể nào rồi hả? Có té ngã hay không?" Đường Hạo Nam cứng ngắc ôm thân hình nhỏ xinh, không biết làm sao an ủi, cứng ngắc hỏi.

"Đường Hạo Nam! Anh lại làm gì con gái của tôi?!" Hạ Nhất Nhiễm lao đến, xem Nini đang ở trong lòng anh khóc, cho rằng anh đã làm gì Nini, tức giận chỉ trích, muốn ôm lấy con gái.

Đường Hạo Nam thấy cô đến đây, cũng muốn đem Nini trả lại cho cô, anh thật sự không biết đồ trẻ con như thế nào.

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay lên muốn bế cô bé, nhưng mà hai bàn tay nhỏ của Nini gắt gao nắm chặt lấy vật áo của anh, không chút nào đồng ý chịu buông ra, trên gương mặt nhỏ của cô bé, có một vết máu!

"Nini! Để mami bế!" Hạ Nhất Nhiễm thấy trên mặt con gái có vết thương, trong lòng cực kỳ lo lắng. Nini còn đang gào khóc, hai tay lại vẫn nắm chặt vật áo Đường Hạo Nam, không chịu buông ra chút nào.

Chung quanh đã vây quanh rất nhiều người rồi.

"Lại còn thất thần làm gì?! Đưa đi bệnh viện đi!" Lục Ngộ Hân nhìn thấy một màn này, lớn tiếng nói.

Đường Hạo Nam theo bản năng bước nhanh đi tới, hướng tới cửa ra ở lầu một của trung tâm thương mại mà đi, Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân đi theo.

Chỉ chớp lát sau, Đường Hạo Nam ôm Nini ngồi trên xe của Lục Ngộ Hân, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bên cạnh anh, Nini giống như bị dọa đến chỗ, chỉ bám lấy Đường Hạo Nam, không chịu nhìn mami là cô liếc mắt một cái, tiểu bảo bối như là chìm sợ cảnh cong. cuộn mình ở trong lòng Đường Hạo Nam...

Còn đang nức nở, nhưng không giống trước khóc đến khản cả giọng như vậy rồi.

"Nini... Mami ôm nhé?"

Cô lần nữa thử muốn ôm cô bé, Nini lắc đầu, lại vùi vào trong lòng Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam thân thể cứng ngắc, tiểu bảo bối dựa vào trong lòng ngực anh, cảm giác kia, là ấm áp, cảm động.

Anh quay đầu, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cô cũng đang nhìn chính mình, hai người bốn mắt giao nhau, không một giây, Hạ Nhất Nhiễm đã dời đi tầm mắt.

Đường Hạo Nam một câu chưa nói, cúi đầu, nhìn đứa nhỏ trong lòng, cô bé rúc vào trong lòng ngực mình, đáng vẻ giống như cực kỳ ý lại vào anh.

Tim không khỏi đập nhanh.

Tại sao, không phải con của anh, lại ý lại vào anh như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Em ghen tị?

Lục Ngộ Hân thỉnh thoảng nhìn xuyên qua kính chiếu hậu bên trong xe, nhìn đến ba người ngồi ở phía sau, Nini dựa vào trong lòng Đường Hạo Nam, rất giống một cặp cha và con gái...

Hạ Nhất Nhiễm nghiêng đầu, nhìn Nini trong lòng anh, một màn ấm áp như vậy, thoát nhìn giống như là một nhà ba người.

Không có chút cảm giác ghen tị gì, ngược lại cảm thấy được thật đáng tiếc.

Rõ ràng là hai người yêu nhau, cuối cùng, hoàn toàn trái ngược, thậm chí trở mặt thành thù.

Rất nhanh đến bệnh viện gần đó, Nini té ngã không bị thương gì lớn, trên hồ sơ bệnh án, tuổi tác quá thật diễn bốn tuổi, tuổi mẹ của cô bé hẳn là bốn tuổi. Nhóm máu A cùng của anh một dạng.

Đường Hạo Nam nhìn bản ghi chép bệnh án, đối con người đen buồn bã, Hạ Nhất Nhiễm đi đến, lập tức đoạt lấy, "Đường tổng, rất cuộc là trong lòng anh đang tính toán cái gì, nếu anh đem con gái của tôi dọa sợ tới mức té ngã chính là vì xem tuổi hoặc là nhóm máu của con bé mà nói, vậy anh..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Đường Hạo Nam anh ở trong mắt em tới cùng biến thành cái hình dáng gì rồi hả?!" Lời cô chằm chọc, để cho trái tim anh băng giá, trừng mắt nhìn cô, lên án quát.

Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, "Anh dựa vào cái gì lại nhiều lần tiếp cận con gái của tôi?"

Đường Hạo Nam cười lạnh, khỏe miệng chằm chọc cong lên, "Tại Sùng Xuyên, Đường Hạo Nam anh muốn làm cái gì chính là làm cái đó!"

Anh nói xong, liền nhanh chóng xoay người rồi.

"Chú đẹp trai..." Nini từ phòng cấp cứu chạy ra, trên trán cùng trên gương mặt đều đã dán băng dán vết thương, tiểu bảo bối cột tóc đuôi ngựa, chớp hai mắt dầm lệ, làm nũng gọi anh.

Đường Hạo Nam nhìn đứa nhỏ cách đó không xa, ngực rất không rõ là cảm xúc gì, kia căn bản không phải con của anh, lại chán ghét không nổi, nhìn cô bé, luôn sẽ nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm của trước đây.

"Nini!" Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, vội vàng muốn ôm lấy con gái, Nini lại né tránh cô, chạy tới bên người Đường Hạo Nam, cô bé ôm lấy đôi chân dài của anh, ngửa đầu nhìn anh, "Chú đẹp trai... Cũng không thể được chơi với con sao?" Nini đáng thương tội nghiệp nhìn anh, khản giọng hỏi.

Lục Ngộ Hân đi ra, thấy một màn như vậy, Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết làm sao nhìn về phía anh.

Đường Hạo Nam khom người xuống, một tay đem Nini ôm lấy, anh thật sự tàn nhẫn quyết tâm cự tuyệt cô bé.

"Nini, con hiện tại nên là về nhà ngoan ngoãn nghỉ ngơi thật tốt, chú hôm nào lại tìm con chơi, có được hay không?" Anh tận lực ôn nhu nói, giọng hơi chút lộ vẻ cứng ngắc, bởi vì trước giờ anh từng dỗ trẻ con.

"Nini nghĩ muốn theo chú cùng một chỗ..." Nini làm nũng tùy hứng nói, khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở trong ngực của anh, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ bất đắc dĩ nhìn một màn này, đứa nhỏ này tại sao lại thích người đàn ông cận bã này như thế?!

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì anh đẹp trai?

"Được rồi! Chú hiện tại đưa con về nhà!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, không đợi cô đồng ý hay không, anh ôm cô bé đi tới, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đuổi theo.

Tại cửa bệnh viện, lái xe của Đường Hạo Nam đã đến đây, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ bất đắc dĩ nhìn Lục Ngộ Hân, "Cậu, con không nghĩ tới Nini sẽ thích anh ta như thế, cũng không biết tiểu nha đầu này tại sao thích anh ta?!"

"Bọn họ đã lên xe, con cũng đi đi! Nini vừa rồi hẳn là bị dọa đến chỗ, con liền thỏa mãn con bé một chút, để cho con bé cùng người nó muốn cùng một chỗ!" Lục Ngộ Hân cười nhặt trả lời.

"Nhưng mà con đối anh ta, thật sự..." Hạ Nhất Nhiễm nhíu mày, cực kỳ không tình nguyện cùng Đường Hạo Nam mặt đối mặt, xảy ra bất luận cái gì cũng xuất hiện.

"Nề mặt Nini, liền nhẫn nại một phen!" Lục Ngộ Hân trầm giọng khuyên, Hạ Nhất Nhiễm vênh mũi, không tình nguyện xoay người rồi.

Trên xe, Nini cùng Đường Hạo Nam cực kỳ vô cùng thân thiết, vẫn làm nũng chui rút trong lòng anh, hỏi đủ thứ chuyện.

Tỷ như:

"Chú đẹp trai, người có kết hôn không?"

"Mami của con có xinh đẹp không?"

"Con có đáng yêu không?"

"Người có thích con hay không?"

Đường như là mớ chuyện vụn vặt hỏi vì sao, không ngại phiền toái.

Đường Hạo Nam từng cái trả lời, cực kỳ thật sự, không phải trả lời lấy lệ cho qua với cô bé.

Cũng không biết đáng về kiên nhẫn của anh có phải là giả vờ hay không, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng thầm nghĩ.

Bọn họ rất nhanh về tới biệt thự, Nini lôi kéo Đường Hạo Nam lên lầu hai đến phòng của chính mình, bắt anh ngồi xuống, cùng cô bé chơi xếp gỗ, "Mami! Còn cùng chú đẹp trai đối bụng, người làm chú đồ ăn ngon cho chúng ta đi!"

Nini còn nhỏ nhưng đầu óc rất nhanh nhạy lém lỉnh, thấy Hạ Nhất Nhiễm đi vào, lớn tiếng dặn dò.

Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn hai mắt, cái tiểu quỷ này, nếu không phải nể tình con bé mới vừa bị thương, cô sớm đã rằng dạy cô bé rồi!

"Con muốn ăn cái gì nè?" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu hỏi.

"Mỳ thịt bò!" Tiểu Nini lớn tiếng nói, tìm Đường Hạo Nam mạnh căng thẳng, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, cô đã đi ra ngoài.

Mỳ thịt bò...

Đã rất nhiều năm không được ăn mỳ thịt bò cô nấu rồi... Vẫn lại là nhờ phúc của tiểu Nini.

"Nini..."

"Chú đẹp trai!" Nghe Đường Hạo Nam kêu chính mình, Nini lập tức liền nhào vào trong lòng anh, "Nini, tại sao thích chú?"

Đường Hạo Nam nhịn không được hỏi, căn bản là không có quan hệ huyết thống, cô bé tại sao bám lấy chính mình như thế?

"Chính là thích... Chú không thích con sao?" Nini làm nũng nói.

"Thích chứ!" Đường Hạo Nam phát ra từ nội tâm nói, không nghĩ tới chính mình vậy mà lại giống như thánh nhân, đối mặt con của Hạ Nhất Nhiễm cùng người khác, vậy mà cũng có thể thích được.

Nini ôm cổ của anh, tại trên gò má anh nặng nề mà "chụt" một phen!

...

Trên bàn cơm, đặt hai chén mỳ thịt bò nóng hôi hổi, hương vị quen thuộc cùng trong trí nhớ một dạng, Đường Hạo Nam tìm đập nhanh, phức tạp nhìn mắt Hạ Nhất Nhiễm, cô mặt không chút thay đổi, giống như cái gì đều đã không nhớ rõ rồi.

Nini vỗ chỗ ngồi bên cạnh mình, để cho anh ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm cũng tại bên cạnh người Nini ngồi xuống, "Mami dứt cho con!"

Ở trước mặt con gái, cô tận lực bảo trì vẻ mặt hoà nhã, không nghĩ muốn ở trước mặt con gái trở mặt cùng Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam ngồi đối diện không một chút xấu hổ, anh giữa trưa vốn là không ăn cơm, đã rất đói rồi.

Cùng hương vị trong trí nhớ một dạng...

Hạ Nhất Nhiễm vẫn dứt con gái ăn, không nhìn Đường Hạo Nam liếc mắt một cái.

Nini nhìn Đường Hạo Nam rất nhanh ăn hết nửa bát, thúc giục Hạ Nhất Nhiễm giúp cô bé ăn nhanh hơn, cô nhóc này bình thường ăn cơm liền không tích cực quá như thế, Hạ Nhất Nhiễm thật sự kinh ngạc.

Một lớn một nhỏ hai người, giống trận đấu một dạng, Nini ăn nửa bát, Đường Hạo Nam ăn được một chút cũng không để lại, cuối cùng lại còn ăn luôn nửa bát mì còn còn lại của Nini.

Nini lôi kéo Đường Hạo Nam lại đi phòng ngủ của mình, không chịu để cho anh rời đi.

Mãi đến chạng vạng, Hạ Nhất Nhiễm đi vào tìm bọn họ khi đó...

Đang lúc hoảng hốt, vắng sáng chiếu tà theo cửa sổ sát đất chui vào phòng, người đàn ông ngồi ở trên thảm lông, dựa lưng vào vách tường, cúi đầu, trong lòng ôm một cô bé đang ngủ, hình ảnh yêu thương ấm áp, làm cô nín thở. Không dám thở mạnh, sợ đánh thức bọn họ.

Hạ Nhất Nhiễm đến gần, ở trước mặt bọn họ ngồi xổm xuống, ánh mắt rơi vào trên mặt Nini, gương mặt khi đó, thấy được khuôn mặt tuần tú của Đường Hạo Nam.

Anh mặc áo lông màu xám, bên trong là áo somi trắng, cổ áo somi bê ra ngoài...

Tìm vẫn lại là bình tĩnh, rất khó tưởng tượng, nắm đó chính mình là như thế nào yêu người đàn ông này...

Đường Hạo Nam lúc đột nhiên mở hai mắt ra, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay tầm mắt, Đường Hạo Nam nhìn Nini đang ngủ trong lòng, không lên tiếng.

Dưới ánh mắt ra hiệu của Hạ Nhất Nhiễm, anh đứng lên, chịu đựng cảm giác đau đớn do hai chân tê liệt, ôm cô bé, đến cạnh giường, đem cô bé nhẹ nhàng đặt ở trên giường.

Hạ Nhất Nhiễm vì cô bé kéo lại chăn, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ, hai người ra khỏi phòng.

"Đường tổng, thời gian không còn sớm, anh vẫn lại là trở về đi, sau này để cho bạn gái anh biết được, lại thương tâm khổ sở rồi." Mới vừa ra khỏi phòng, Hạ Nhất Nhiễm liền không khách khí trao phúng nói.

Con người đen của Đường Hạo Nam nhìn chăm chăm cô, khóe miệng nhếch lên, "Em đây là đang ghen sao?" Anh sâu xa hỏi lại.

Hạ Nhất Nhiễm châm chọc cười ra tiếng, "Anh vĩnh viễn tự cho là đúng như vậy."

Cô châm chọc nói câu.

Đường Hạo Nam trong lòng cười khổ, cô là không có khả năng ghen, nhưng anh mặt ngoài vẫn một vẻ cực kỳ tự cho là đúng, "Phụ nữ không phải đều đã thích nói một đằng nghĩ một nẻo sao?"

Hạ Nhất Nhiễm vừa cười, "Đường Hạo Nam, tôi không nghĩ muốn lãng phí nước miếng với anh, mời anh lập tức rời đi, sau này đừng đến gần con gái của tôi nữa!"

Cô lại hạ lệnh đuổi khách, người đàn ông này, cô không nghĩ muốn nhìn nhiều một giây.

"Hạ Nhất Nhiễm, em thành thật nói cho anh biết, đứa nhỏ này, có phải là do chính em sinh ra hay không?" Đường Hạo Nam chưa từ bỏ ý định hỏi.

Đàn ông đều có một loại thói xấu thích chiếm hữu đáng giận, chịu không được người phụ nữ của chính mình đem thân cùng trái tim giao cho người đàn ông khác, anh có đôi khi suy nghĩ, bé gái này, có thể không phải do cô sinh hay không..

Thành thật nói cho anh?

Anh cho rằng chính mình là à?!

Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được người đàn ông này quả thực không thể nói lý, càng cảm thấy ghê tởm, "Anh muốn có con như thế, có thể cho Mộng Mộng của anh sinh cho anh! Hiện tại, xin lập tức từ trước mắt tôi biến mất!"

Bao từ một trận đau quặn thắt lại, một loại cơ rút đau đớn, kỳ ghê lễ của cô vừa mới đến đây, cô đến sức lực nói chuyện đều không có, càng chẳng muốn ứng phó Đường Hạo Nam cái người cận bã này.

Đường Hạo Nam gất gạo nhìn chăm chăm cô, ánh mắt chứa đầy vẻ lên án, xoay người liền đi, đi tới cửa, xoay người khi đó, thấy Hạ Nhất Nhiễm khom người, tay ôm bụng, anh vội vã quay trở về!

"Em xảy ra chuyện gì?! Sắc mặt trắng như thế!" Lời quan tâm liền thốt ra như thế, hành vi quan tâm là xuất phát từ bản năng.

"Tại sao anh còn không đi?!" Nhìn thấy anh lại trở về, Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến nghẹt thở, toàn thân càng thêm không thoải mái.

"Lại là đau bụng kinh?!" Đường Hạo Nam kích động hỏi, xem cô như vậy, cảm giác đứng tám chín phần rồi.

"Cút!" Hạ Nhất Nhiễm không cho anh đứng tới, bỏ lại một câu, liền hướng phòng ngủ chạy đi, cô đem cửa phòng đóng sầm lại, bỏ anh ngăn cách ở bên ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm cuộn mình ở trên giường, sắc mặt tái mét, từ trong ngăn kéo lấy ra thuốc giảm đau, nhét một viên vào trong miệng.

Bệnh cũ, vẫn không tốt, ngược lại tăng thêm rồi..

Ô chán một mảnh lạnh lẽo, cô ngo ngắc nằm sấp vào kia, quần lấy chán thêm chặt.

Qua không biết bao nhiêu lâu, trong phòng có động tĩnh, khi cô mở mắt ra, một ly sâm banh đựng nước thuốc, nóng hổi hổi, bị đặt lên bàn.

Hương vị nước thuốc cây ích mẫu đã lâu chưa nếm thấy bay đến.

Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, nhìn cô nằm trên giường vẫn không nhúc nhích, không có mồ hôi, chỉ là đem túi thuốc đặt ở trên tù đầu giường, trong lúc vô ý nhìn đến bình thuốc đặt ở trên tù đầu giường, anh cầm lấy.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em uống thuốc giảm đau?!" Đường Hạo Nam tức giận lớn tiếng quát, biết loại thuốc giảm đau này kỳ thật là một loại thuốc an thần, đối với thân thể ảnh hưởng rất lớn.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mạnh ngồi dậy, cầm lấy ly thủy tinh trên đầu giường, hướng thẳng Đường Hạo Nam ném tới!

"Tôi liền tỉnh uống thuốc mà chết, cũng không uống nước thuốc của anh pha! Anh nếu còn không cút ngay tôi sẽ lập tức báo cảnh sát!"

Cốc nước nện ở trên người anh, áo lông trước ngực anh ẩm ướt một mảnh, cái ly rơi xuống đất, vỡ vụn thành mảnh nhỏ, giống như ý tứ của anh, bị ném thành mảnh nhỏ...

Hạ Nhất Nhiễm ngửi mùi nước thuốc cây ích mẫu, trong lòng đột nhiên mạnh đau thương...

Hồi ức ha xôi mà mơ hồ như thủy triều vọt tới..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Đồng Y Mộng sao chép mẫu áo cưới năm đó

Cô cho rằng những chuyện này sớm bị quên đi không còn một mảnh, nhưng hương vị cây ích mẫu này, càng nếm càng cảm thấy quen thuộc. Khi còn trẻ người người non dạ, hình ảnh những kỷ ức sáu năm trước rõ ràng xuất hiện ở trong đầu. Cái người đàn ông trẻ tuổi điệu dáng kia, cái người chồng nhìn như ôn nhu kia...

Cô gất gạo nhìn chăm chăm người đàn ông đứng sừng sững ở chỗ không xa, cả người anh nhếch nhác, áo lông trước ngực anh ẩm ướt một mảng lớn, lại vẫn bốc lên hơi nóng.

Đường Hạo Nam cũng nhìn có đang nằm trên giường, cái người phụ này đã không còn ý lý vào chính mình nữa rồi, sự chán ghét trong mắt cô, quả thực làm anh hít thở không thông!

Ngay khi anh muốn xoay người rồi đi, từ khóe mắt cô chảy xuống nước mắt trong suốt, chạm đến trái tim anh..

Nước mắt liền như vậy không nhận được chảy xuống, nước mắt ẩm áp thấm đậm hốc mắt khô khốc, có phần đầm đau, là có bao nhiêu năm không chảy qua một giọt nước mắt rồi?

Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ kinh ngạc hành vi của chính mình, nước mắt này là không do chính mình khống chế, đầu óc hoàn toàn là những hình ảnh xa xôi mà mơ hồ này...

Anh hướng bên giường đến gần, kích động ngồi xuống, dùng lực kéo cô vào lòng mình, "Anh đừng đụng vào tôi! Cút! Cút cho tôi!"

Người phụ nữ cường thế, trầm tĩnh, mất đi trấn định, lên tiếng quát, nước mắt rơi được càng thêm mãnh liệt, âm thanh khàn khàn.

Đường Hạo Nam không để ý sự phản kháng của cô, gất gạo giữ chặt cô vào trong lòng mình, hung hăng dùng lực ôm lấy, đem đầu cô để trong ngực chính mình, cô có phải vẫn còn còn để ý anh hay không?! Có phải còn nhớ rõ toàn bộ những chuyện đã qua của họ hay không?

Có phải hay không, nhớ tới những cái này, lại vẫn giống anh, bị cảm động, cuốn hút?

"Nhiễm Nhiễm..." Giọng người đàn ông trầm thấp khàn đặc, chứa đầy nồng đậm đau thương, gấp cô như vậy, tới cùng là đau lòng, mà còn không phải một dạng đau, tê tâm liệt phế, chỉ có đem cô ôm chặt lấy, mới có thể giảm bớt cảm giác đau đớn kia.

"Đừng gọi tôi! Đường Hạo Nam! Anh cút cho tôi! Đừng đụng vào tôi!" Cô quát cường quát, bị đau bụng kinh hành hạ, cũng bị những hồi ức xa xôi này hành hạ đến không thở nổi.

Cùng với những thương tổn đã từng gần như đem cô đẩy vào chỗ chết!

Anh còn có cái tư cách gì quan tâm chăm sóc sóc, ôm cô, còn vẫn gọi cô như thế.

Chỉ làm người ta cảm giác vô cùng đối trá.

Đường Hạo Nam giống không có nghe thấy, đem cô ôm chặt, ôm chặt hơn, gất gạo không nguyện buông ra.

Có thể ôm cô như thế, cũng là một chuyện cực kỳ xa xỉ.

Hạ Nhất Nhiễm tránh không thoát ôm ấp của anh, cũng không còn khí lực tiếp tục phản kháng, liền như vậy vô lực bị anh ôm vào trong ngực, một giây một giây thấm đẫm thời gian.

Qua không biết bao nhiêu lâu, trong lòng cô bình tĩnh, anh mới chịu buông cô ra, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, cũng không ngủ, mặt không chút thay đổi.

"Đừng uống thuốc giảm đau, có hại đến cơ thể..." Anh nhẹ giọng nói, ánh mắt ôn nhu nhìn cô.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không chút phản ứng, giống không có nghe đến.

Anh đặt cô xuống giường, vì cô đắp chăn, "Nini rất giống em khi còn nhỏ, có lẽ di truyền em, cực kỳ thích cùng với anh, anh cũng cực kỳ không hiểu."

"Con bé không phải con của anh! Con của anh đã ở trong trận tai nạn xe kia, không có! Về sau tôi đã suy nghĩ cẩn thận, không có cũng được, đây là ý trời, cũng là trừng phạt! Liên hệ duy nhất giữa tôi và anh cũng triệt để chặt đứt! Tôi hiện tại thật sự không hề liên quan gì đến anh rồi! Đường Hạo Nam, tôi đối với anh một chút cảm giác lại càng không có! Hi vọng sau này anh đừng đến phiền tôi nữa. Nhìn thấy anh, làm cho tôi cảm thấy rất ghê tởm!"

Cô lại kích động quát, vẻ mặt căm giận.

Đứa nhỏ, thành nỗi đau mãi mãi in sâu trong lòng cô, nhìn đến Đường Hạo Nam, sẽ nhớ tới những thứ này, nhớ tới cánh ngõ cô phải chịu đựng mấy năm qua.

Đường Hạo Nam trong lòng lại càng không có cảm xúc, tâm đang run run.

"Chẳng lẽ, làm bạn bè cũng không được sao?!" Anh lớn tiếng hỏi lại, tựa như lời bài hát vậy, "Giống bạn bè một dạng..."

Anh làm không được đối cô không chút phản ứng, quan tâm cũng không nói gì dứt liền dứt, rất muốn giống bạn bè một dạng, cùng cô ở chung, thỉnh thoảng có thể gặp mặt cô, giúp đỡ cô, quan tâm cô.

Hì vọng cô không cần lãnh nghiệm một đối một chính mình, có thể cùng anh mỉm cười trò chuyện.

"Bạn bè?!" Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, "Đường Hạo Nam! Tôi có thể không hận anh liên tục tới tận rồi! Anh còn muốn làm bạn bè với tôi?!" Anh là đang nằm mơ sao?!" Cô kích động chầm chọc.

Làm sao có khả năng còn có thể cùng anh làm bạn bè, quả thực là đảm rỗng hang hổ!

Người này da mặt sao lại dày như thế?!

"Vây em hận anh đi!" Anh quát to, lồng trần đầy bất đắc dĩ, cô nếu có thể hận anh, cũng là tốt thôi, ít nhất mỗi ngày đều có thể nhớ đến anh.

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Toàn bộ những gì liên quan đến anh, đối với tôi chỉ là lãng phí thời gian! Tôi không rảnh rỗi thời gian dùng để hận anh như vậy!"

Đường Hạo Nam bị lời của cô tổn thương đến thương tích đầy mình, ngực từng đợt đau thối, cảm giác chính mình nói với cô một câu, đều là đang tự tìm không thú vị.

Cô là quyết tâm không thích anh rồi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng không biết phân biệt!" Thái độ của anh đột nhiên liền thay đổi, trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt kiêu ngạo!

Cô liền biết người này vẫn lại là tính xấu không đổi, vừa này thiếu chút nữa bị vẻ thâm tình của anh lừa gạt đến chỗ.

Anh là người đàn ông cận kề vô tình vô nghĩa, làm sao có khả năng có tình cảm sâu nặng?!

Cô không nói lời nào, đóng lại hai mắt, quay người lại, đưa lưng về phía anh, thật sự không nghĩ để ý đến anh.

Qua không biết bao nhiêu lâu, cô ngủ thiếp đi, trong mơ màng, giống như có người ở trên bụng cô thả túi chườm nóng, cực kỳ ấm áp, để cho cô cảm giác cực kỳ thoải mái, trong ổ chăn không còn lạnh lẽo như vậy rồi.

...

Lần đầu tiên sau sáu năm, Đường Hạo Nam lần đầu tiên đi tìm Lục Ngộ Hân.

Năm đó bởi vì chuyện của Hạ Nhất Nhiễm, Lục Ngộ Hân cùng Đường Hạo Nam triệt để trở mặt, Đường Hạo Nam mấy năm nay cũng không chủ động đi tìm Lục Ngộ Hân.

Trong sân, Lục Ngộ Hân đứng đưa lưng về phía Đường Hạo Nam

"Cô ấy vì giảm đau bụng kinh, đang uống thuốc giảm đau liều cao, thứ này tác dụng phụ rất lớn, người khuyên nhủ cô ấy đi." Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng Lục Ngộ Hân, bình tĩnh nói.

Lục Ngộ Hân xoay người, híp con ngươi đen, liếc anh.

"Tôi đã hỏi qua ý kiến thầy thuốc trung y, có thể uống thuốc Đông y trị liệu." Đường Hạo Nam lại nói, mặt không chút thay đổi.

Lục Ngộ Hân nhếch môi, mỉm cười chứa đầy châm chọc.

"Con quan tâm cô ấy như thế sao? Vậy tại sao lại vẫn cùng Đồng Y Mộng thông đồng một chỗ?" Lục Ngộ Hân châm chọc hỏi.

"Chuyện của tôi, người không xen vào, người nếu là thực thích cô ấy, liền khuyên cô ấy đừng uống thuốc giảm đau nữa!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, mặt hiện vẻ không vui, có một loại phiền muộn đem người phụ nữ của chính mình giao cho người khác.

Cho dù, người phụ nữ kia sớm đã không còn thuộc về chính mình.

Anh nói xong liền xoay người đi.

"Ta nghe nói con đã nhiều năm uống thuốc ngủ, Đường Hạo Nam, con có phải nghĩ muốn chết sớm một chút hay không?" Lục Ngộ Hân nhìn bóng lưng của anh, trầm giọng hỏi, ngữ điệu chứa đầy châm chọc.

Tối cùng là là cháu trai của mình, trong lòng vẫn lại là không hy vọng anh gặp chuyện không may.

Đường Hạo Nam không nghĩ tới Lục Ngộ Hân liền biết những thứ này, có phải chuyện gì đều đã giấu diếm không qua được mắt cậu hay không?

"Người cũng đừng xen vào việc của người khác, ở trước mặt mẹ tôi đừng nói bậy, ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm cũng đừng nhắc đến!" Đường Hạo Nam đưa lưng về phía Lục Ngộ Hân, gương giọng nói câu.

"Đường Hạo Nam, chuyện con để cho ta khinh bỉ nhất chính là, vĩnh viễn sợ hãi như vậy!" Lục Ngộ Hân trầm giọng quát, Đường Hạo Nam cũng không quay đầu lại đi tới.

Anh là cực kỳ sợ, sợ phải cam lòng rời khỏi.

...

Thời gian hành kinh kết thúc, Lục Ngộ Hân liền mang cô đi khám trung y, bệnh thể hân của cô càng nghiêm trọng, cần uống thuốc Đông y điều trị.

"Cậu, cảm ơn người, luôn quan tâm con như thế, người là tốt nhất, cái chuyện gì đều biết!" Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở Lục Ngộ Hân trong xe, nhìn anh chính đang lái xe, cảm kích cũng cảm khái nói.

"Nhiễm Nhiễm, đây là..." Lục Ngộ Hân bán năng muốn nói là ý của Đường Hạo Nam, sợ Hạ Nhất Nhiễm biết rõ, không chịu uống thuốc, vội vàng ngừng, "Đây là chuyện ta phải làm!" Anh bổ sung thêm.

"Sao lại phải nên làm, người lại không nợ con cái gì..." Hạ Nhất Nhiễm cảm khái, hít một hơi thật sâu.

Lục Ngộ Hân cười mà không nói, xe tại ngã tư đường dừng lại, trên màn hình điện tử phía trên Cao ốc đối diện led màu sắc rực rỡ, chính đang truyền phát tin tức Đồng Y Mộng tiếp thu phỏng vấn.

Cái gì Thiết Kế Sư nổi danh...

Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, "Đưa vào sao chép tác phẩm người khác của người khác mà trở nên nổi tiếng mà thôi!"

Lục Ngộ Hân quay đầu nhìn cô, "Con là nói, tác phẩm của Đồng Y Mộng là sao chép?"

"Đúng vậy, sao chép chính là tác phẩm của Vivian Wang đó!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn người mẫu trên màn hình mặc áo cưới kia, quả thực cùng thiết kế năm đó của Vivian, cô từng mặc thử qua là giống nhau như đúc...

"Con vốn tưởng rằng, cô ta vài năm nay tại Anh quốc học tập nâng cao trình độ, khả năng thực ưu tú, hiện tại xem ra... Giăng son dễ đổi, một người lòng dạ là như thế nào, làm cái gì đều đã như vậy." Cô tiếp tục trào phúng nói, Lục Ngộ Hân nhàu mày, chưa nói cái gì.

Lúc đó, Đường Hạo Nam ngồi ở trước TV trong căn hộ, nhìn đến tác phẩm dự thi của Đồng Y Mộng, mấy hơi nhàu lại.

Anh tắt TV, cầm lấy điện thoại...

...

Trên TV đang trực tiếp trận chung kết cuộc thi thiết kế áo cưới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Đồng Y Mộng cũng lọt vào trận chung kết, tức giận đến nghĩ muốn lập tức tắt TV!

Lúc này, khách mời đang tuyên bố quán quân của trận chung kết, đèn pha chiếu thẳng vào trên mặt Đồng Y Mộng, đáng vẻ của cô ta như sắp khóc đến nơi, cái dạng này, làm Hạ Nhất Nhiễm càng thêm khinh bỉ.

"... Quán quân chung cuộc chính là, Thiết Kế Sư nổi tiếng từ Anh quốc trở về của chúng ta, Dream! Đồng Y Mộng tiểu thư!"

Khách mời hô lên tên Đồng Y Mộng, toàn trường cũng sôi trào, Đồng Y Mộng che miệng, đã lộ nong doanh trông rồi.

Cô ta mặc cái váy lụa cúp ngực mỏng, một mái tóc dày đẹp để đen tuyền theo vai phải buông rơi đến trước ngực phải, thật cẩn thận bước lên sân khấu nhận thưởng.

Hạ Nhất Nhiễm xem tv, vậy mà đã quên tất.

Cô thế là nghĩ muốn nhìn xem Đồng Y Mộng là như thế nào già vờ Bạch Liên hoa, tiếp tục ra về già tạo.

Quả nhiên, cô ta cầm cúp, vừa khóc, đáng vẻ lờ nóng doanh tròng. lúc này, đèn pha tụ lại chiếu ở trên mặt Đường Hạo Nam ngồi dưới sân khấu.

Quả là một cặp xứng lứa vừa đôi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm khái chầm biểm, tiếp tục mở miệng nhìn, nghe Đồng Y Mộng như thế nào già vờ già vịt nói xong một đồng lời ghê tởm.

"Người tôi muốn cảm ơn nhiều nhất, cũng là người quan trọng nhất đời này của tôi, tôi cảm kích anh ấy, vẫn không rời không bỏ làm bạn bên tôi..."

Không cần đoán cũng biết là ai, Hạ Nhất Nhiễm ghê tởm nghĩ muốn phun, thật muốn xé nát bộ mặt đối trá kia của Đồng Y Mộng.

Yêu Đường Hạo Nam như vậy, lại còn cùng Đường Hạo Thăng lên giường?

Thật sự chịu không nổi, cô cầm lấy điều khiển từ xa, lúc này, toàn bộ ngọn đèn trên sân khấu đột nhiên sáng lên, dưới sân khấu một mảnh yên tĩnh, Đồng Y Mộng kinh ngạc nhìn người đang hướng tới chính mình đi đến.

Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái nhận ra người trên sân khấu chính là Vivian Wang!

Lòng, dâng lên!

Vivian Wang tại sao đột nhiên xuất hiện? Chẳng lẽ cô cũng phát hiện Đồng Y Mộng sao chép tác phẩm của mình rồi hả?

Cô vốn là nghĩ muốn vạch trần Đồng Y Mộng, đáng tiếc, không có chứng cứ, bộ áo cưới năm đó Vivian thiết kế, giống như cũng không công khai triển lãm qua.

Vivian không phải một mình lên sân khấu, cô mặc toàn thân đồ công sở màu trắng đen lịch sự nghiêm chỉnh giới giang, phía sau đi theo hai nam trợ lý, bọn họ nâng mô hình người mẫu mặc áo cưới lên sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Bộ áo cưới này gọi là #x27;Tôi yêu#x27;

Hạ Nhất Nhiễm hứng thú bị khơi dậy.

Giống như cô đạo diễn lên sân khấu, bị người đàn ông mặc Tây phục màu đen đem xuống rồi.

Hiện trường buổi lễ trao giải rồi thành một núi, lúc nhìn Vivian Wang cùng với bộ áo cưới kia xuất hiện khi đó, sắc mặt Đồng Y Mộng đột nhiên tái mét, mắt đỏ huyết sắc.

Làm sao cũng không nghĩ tới bộ áo cưới kia vậy mà còn tồn tại, Vivian Wang vậy mà còn nhớ rõ tác phẩm này, đều đã sáu năm đi qua!

Dưới sân khấu, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi nhìn một màn này, chỉ có đáy mắt thâm sâu, lộ ra ánh sáng dị dạng.

Người chủ trì cũng rồi rồi, hiện trường còn đang trực tiếp, đạo diễn không kêu ngừng, chỉ có thể kiên trì tiến lên, phỏng vấn nhà Thiết Kế áo cưới Vivian Wang quốc tế nổi danh đột nhiên xuất hiện này, mấy năm nay, cô làm việc rất khiêm tốn, tác phẩm cũng không nhiều, giá trị con người lại càng được nâng cao.

Nghe nói người đứng ra tổ chức cuộc thi thiết kế lần này nhiệt tình mời cô làm giám khảo, cô không đồng ý.

Tại sao lại đột nhiên xuất hiện?

Trong kịch bản của người dẫn chương trình căn bản không có xuất hiện tình huống này.

"Vivian Wang! Hoan nghênh người đột nhiên xuất hiện, đây là muốn cho chúng ta bất ngờ..." Nữ MC nâng váy đi đến bên người Vivian Wang, đang nói lại vẫn không nói xong, microphone đã bị Vivian Wang cường thế đoạt đi.

"Các vị! Tôi hôm nay đột nhiên xuất hiện, chỉ vì một sự kiện, mời mọi người cùng xem, đây là bộ áo cưới sáu năm trước, tôi nhận được sự nhờ vả của một người bạn, vì vợ của anh ta thiết kế một bộ áo cưới, mà mẫu thiết kế trên màn hình lớn kia là của người được gọi là quán quân của cuộc thi này, Đồng Y Mộng tiêu thụ! Hôm nay, tôi cố ý đem bản thiết kế lúc trước đều đã mang đến rồi!" Lời Vivian Wang nói, giống như một viên đá làm gợn ngấm tầng sóng!

Hiện trường trao giải, dù là là khán giả xem đài hay vẫn lại là khách quý có mặt ở đây, toàn bộ đều đã sôi trào rồi.

Bởi vì trên màn hình lớn, mẫu thiết kế áo cưới của Đồng Y Mộng cùng mẫu thiết kế này của Vivian, gần như là, giống nhau như đúc!

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trước TV lần này ngầy ngẩn cả người, lại còn nhớ rõ năm đó, Vivian là thật nhiệt tình khuyên cô mặc thử bộ áo cưới này, cô ấy lúc đó còn nói, bộ áo cưới này không phải của khách hàng đặt trước, là tác phẩm chính cô ấy thiết kế mà thôi.

Tại sao hiện tại nói là giúp một khách hàng thiết kế?

Bộ áo cưới này, vậy mà lại vẫn giữ gìn suốt sáu năm..

Chính mình đã từng, còn giống như vì nó động tâm qua, có lẽ, vĩnh viễn cũng quên không được, tình cảnh ngày đó, cô cùng Đồng Y Mộng đi chọn áo cưới, hiện tại nhớ lại, thật sự là châm chọc.

Có năm đó, cũng thật sự là yếu đuối!

Chẳng qua, giờ phút này nhìn Vivian đứng ra mặt vạch Đồng Y Mộng sao chép, thật sự là hết giận!

Là ai đi tố cáo với Vivian? Hay chính cô phát hiện, lại vẫn là có người nói cho cô biết?

Đột nhiên nghĩ tới Lục Ngộ Hàn, ngày đó cùng anh nhắc tới qua, nhất định là anh đi!

Khóe miệng nhếch lên, anh vẫn luôn là như thế này, hiểu biết lòng của cô.

Đáng tiếc, bọn họ không duyên phận.

Màn ảnh đảo qua khuôn mặt tuần tú của Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm vui sướng thở một hơi, "Đường Hạo Nam, anh xem đi, đây chính là người phụ nữ anh thích!"

Cô cực kỳ chờ mong nhìn thấy đáng vẻ Đường Hạo Nam kia hồi hận không kịp, nhìn thấy rõ ràng bản tính Đồng Y Mộng, lại cảm thấy được liên tính nhận rõ, cũng chẳng giúp được gì.

Liên tính bọn họ đã chết, cũng không cách nào xoa dịu thống khổ cùng thương tổn năm đó cô phải chịu!

Đồng Y Mộng trên sân khấu, càng không ngừng liếc đầu, một vẻ bị oan uổng, bất lực nhìn Đường Hạo Nam dưới sân khấu. Liên tính cô ta lại phủ nhận, hai bộ áo cưới trên sân khấu rành rành ra đó, liên tính người mù đều biết, cơ hồ giống nhau như đúc.

Lúc này, Vivian lại vẫn lấy ra bản thảo, "Bộ áo cưới này gọi là: Tôi yêu. Là sáu năm trước, một người bạn của tôi nhờ tôi giúp anh vì vợ của mình thiết kế một bộ áo cưới! Anh ta nói, vợ của mình là một người phụ nữ xinh đẹp, đại lượng, tao nhã, cho nên, tại tạo hình thượng áo cưới chính thế, tôi lựa chọn phong cách đuôi cá!"

Vivian cầm bản thiết kế lúc trước của chính mình, hướng những người có mặt tại hiện trường giải thích linh cảm cùng ý nghĩa lúc trước thiết kế bộ áo cưới này.

Tôi yêu...

Tên rất đẹp.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mi, nhìn màn ảnh tivi, nhìn bộ áo cưới chính mình đã từng có duyên mặt qua một lần..

Là người đàn ông thâm tình nào vì vợ mình mà định chế áo cưới?

Người phụ nữ kia thật hạnh phúc.

"Sao chép!"

"Sao chép!"

"Đồng Y Mộng sao chép! Cút xuống đi! Chúng tôi tin tưởng Vivian nữ vương!"

Dưới sân khấu sôi trào, đều đang nểng Đồng Y Mộng, mà Vivian quả thật không oan uổng cô ta, cô đã đem đầy đủ ý nghĩa của thiết kế nói ra, "Các vị, khi tôi nghe nói có người sao chép tác phẩm của mình, tôi cực kỳ tức giận, thật giống như đưa con do chính mình sinh ra lại bị người ta đánh cắp đi! Mà còn, gần như là hoàn toàn rập khuôn! Tác phẩm áo cưới này tuy không phải là tác phẩm công khai của tôi, nhưng quả thật là Vivian Wang tôi tự mình thiết kế. Tôi cũng cực kỳ cảm kích vị khách hàng kia của mình, khi biết tác phẩm của tôi bị sao chép, có thể trước tiên cho tôi mượn bộ áo cưới này, để cho tôi lấy ra cùng so sánh với tác phẩm sao chép của cô ta!"

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao hết sức muốn biết, người đàn ông kia là ai, nhưng mà, nhìn không tới, đột nhiên cảm thấy được chính mình cực kỳ nhiều chuyện.

Đồng Y Mộng sắc mặt càng thêm tái mét, lúc đó, cô ta bất lực nhìn Đường Hạo Nam dưới sân khấu, anh vẫn đang không chút phản ứng gì ngồi ở kia, lạnh lùng nhìn cô ta nhận hết châm chọc.

"Đồng tiểu thư, xin hỏi cô..."

"Tôi không có sao chép! Tôi thật sự không có sao chép! Các người đây là đang phi báng, tôi sẽ tìm luật sư của mình đưa đơn kiện ra tòa án, giải quyết thông qua con đường pháp luật!" Đồng Y Mộng kích động nói, đáng vẻ ủy khuất kia làm cho người ta cực kỳ nghĩ muốn tiến lên đánh cho cô ta một bạt tai!

"Nếu Đồng tiểu thư không muốn thừa nhận, tôi đây cũng chỉ biết chọn con đường pháp luật giải quyết rồi! Đến lúc đó, có thể không phải trước mặt màn ảnh thừa nhận chính mình sao chép như thế đơn giản rồi!" Vivian cường thế nói.

Cho dù Đồng Y Mộng không thừa nhận, nhưng mà, chuyện xảy ra đêm nay, đã đạt tới hiệu quả.

Trừ khi là mắt mà mới có người nhìn không ra hai kiện áo cưới có gì khác nhau!

Đồng Y Mộng thanh danh lần này hủy hết!

Người phụ trách tổ chức cuộc thi thiết kế lần này lên sân khấu, trực tiếp tuyên bố, danh hiệu quán quân hủy bỏ, rồi sau đó, dưới đài truyền đến tiếng nhiệt liệt vỗ tay.

Trực tiếp đến đây kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác há lỏng há dãi, đứng lên, cố ý đi rót cho chính mình ly rượu đỏ, lập tức, gọi điện thoại cho Lục Ngộ Hân.

"Lục tổng, điện thoại của anh!" Hạ Khả San mới vừa theo Lục Ngộ Hân đi xong một buổi xã giao, thấy di động để trên bàn của anh đang vang, liền hướng Lục Ngộ Hân đang trong toilet của phòng bao, lớn tiếng kêu hô.

"Giúp tôi nghe máy!" Giọng nói thành thực trầm ổn của Lục Ngộ Hân truyền đến.

Trên màn hình, biểu hiện hai chữ: Nhiễm Nhiễm.

Nhiễm Nhiễm..

Xung hô cực kỳ thân mật, lộ ra sùng nịch đối với cô, trong lòng không hiểu đau xót, vội vàng nghe điện thoại.

"Chị, là em."

"San San há, em và cậu cùng một chỗ?" Hạ Nhất Nhiễm nghi hoặc hỏi, đã rất trẻ rồi.

"Uh'm chúng ta ra ngoài đi xã giao, vừa mới chuẩn bị về, anh ấy đang trong toilet." Hạ Khả San thành thật trả lời.

"A... Cậu uống rượu sao? San San, em nhớ để cho cậu uống chút trà giải rượu các loại, sau này khuyên cậu uống ít một chút, dù sao cũng lớn tuổi!"

"Anh ấy cũng không phải là gì của em, làm sao có khả năng nghe theo! Muốn khuyên cũng là chị khuyên đi, chị khuyên anh ấy kẻo định nghe!" Cô không phải chưa từng khuyên Lục Ngộ Hân, nhưng anh từ đầu liền không nghe lời của cô, cô có thể làm thế nào!

Hạ Khả San giọng điệu u buồn, trong lòng kỳ thật càng chua xót.

Lúc đó, Lục Ngộ Hân mới từ phòng vệ sinh đi ra, đem lời Hạ Khả San mà nói nghe được rõ ràng.

Anh đi tới, cướp đoạt điện thoại đi động, "Nhiễm Nhiễm, ta không sao, không uống nhiều!"

Hạ Khả San đi theo phía sau Lục Ngộ Hân, ra khỏi phòng bao, nghe cái người đàn ông đứng tuổi này cười mờ vui vẻ, giọng nhỏ nhẹ cùn chịch của chính mình gọi điện thoại, cô bình thường liền không thấy được Lục Ngộ Hân ôn nhu quá như vậy.

Đối với cô, đúng là giống đối đãi máy móc một dạng, nghiêm khắc, nghiêm túc!

"Cậu, cảm ơn người vạch trần chuyện Đồng Y Mộng sao chép." Hạ Nhất Nhiễm cảm kích nói, Lục Ngộ Hân nhủ mảy.

"Cái chuyện gì chứ?"

"Cậu, người cũng đừng giả bộ đồ đồ rồi! Không còn sớm, người trở về nghỉ ngơi cho tốt đi, nhớ rõ đem San San đưa trở về!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền cúp điện thoại, Lục Ngộ Hân một trận không hiểu, anh nào có vạch trần chuyện Đồng Y Mộng sao chép!

Ra khỏi khách sạn, Hạ Khả San lên tiếng chào hỏi liền đi, không đi hai bước, bị Lục Ngộ Hân kéo lại.

"Ngồi xe tôi trở về." Lục Ngộ Hân trầm giọng nói, ngữ khí cứng ngắt, nghiêm túc.

Hạ Khả San thụ sùng nhược kinh nhìn anh, "Chị em để cho tôi đưa em về, nhìn đi cô ấy thật sự quan tâm em rất nhiều!"

Lục Ngộ Hân nghiêm túc nói, Hạ Khả San tùy hứng quăng cánh tay anh, "Lục tổng, tôi không cần anh đưa về, bạn trai tôi tới đón tôi!"

Hạ Khả San lớn tiếng nói.

Lục Ngộ Hân nhủ mảy, "Em lại qua lại với cái loại bạn trai không đứng đắn gì rồi?! Hạ Khả San! Sao đã nhiều năm, bản tính phóng đảng kia của em sao còn không có thu bớt lại chút nào?!"

Lục Ngộ Hân có thể là uống nhiều, mờ mịt có phần không dẫn đo châm chọc Hạ Khả San.

"Đúng vậy, tôi chính là như thế này, với anh có quan hệ gì! Anh là ông chủ của tôi, nhưng mà trong cuộc sống, có cái tư cách gì quản tôi!" Hạ Khả San quật cường phản bác, lời Lục Ngộ Hân nói, dễ dàng chọc đến vết thương trong lòng của cô, một trận đau đớn đánh úp lại, cô kêu ngoào mà xoay người, nhanh chóng chạy đi.

Ở trong mắt anh, cô vĩnh viễn là cô em gái ngang ngược phóng túng thành tánh lúc trước đúng không?!

Ở trong lòng anh, chỉ có Hạ Nhất Nhiễm là người phụ nữ hoàn mỹ duy nhất, những phụ nữ khác, bao gồm cả cô, đều là máy móc!

Lục Ngộ Hân thấy Hạ Khả San đột nhiên chạy, cực kỳ tức giận, cảm thấy được cô là bản tính không thay đổi!

...

Đồng Y Mộng từ hiện trường buổi trao giải cuộc thi thiết kế bước ra khi đó, bị người ta ném rất nhiều đồ bỏ đi, Đường Hạo Nam tìm đến cô ta khi đó, cô ta đã ồ ồ đẩy người, "Anh Hạo Nam! Anh vừa nãy đã đầu vậy?! Em, em..."

"Mộng Mộng! Anh vừa mới từ một cái cửa khác đi ra, người quá nhiều, một chỗ không tìm được em!" Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng đầy người chật vật, tóc đã rối tình rồi mờ mịt, lại vẫn lấy dính các loại kẹo cao su, vỏ trái cây, vỏ mật đầy ụ ăm, khoe miệng nhếch lên, lại đem áo khoác của chính mình khóa lại trên người cô ta!

"Anh Hạo Nam, em thật sự không có sao chép, anh phải tin tưởng em! Em chỉ có anh mà thôi!" Đường Hạo Nam là sẽ tin tưởng cô ta đi?

Đồng Y Mộng khăn giọng khóc nói, bị Đường Hạo Nam ôm lấy hướng bãi đỗ xe đi tới.

"Mộng Mộng! Anh đương nhiên tin tưởng em!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, "Những kẻ phi báng em, ta sẽ anh mời luật sư, giúp em kiện lên tòa án!"

Nghe nói muốn lên tòa án, Đồng Y Mộng hoảng hốt, nếu, nếu thật muốn kiện ra tòa, có thể đối với chuyện sao chép này, truy cứu tới cùng hay không?

"Anh Hạo Nam, em thấy vẫn lại là từ bỏ đi, mặc kệ kiện lên tòa án, thanh danh của em đã..."

"Mộng Mộng! Vụ kiện tòa nhất định phải làm! Anh nhất định phải để cho kẻ phi báng em trả lại em một cái trong sạch, nếu không, Đường Hạo Nam anh sẽ diện để chỗ nào?!" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, đem Đồng Y Mộng đưa lên xe, "Em đi về trước, anh hiện tại liên đi liên hệ luật sư!" Anh đứng ở cửa xe, hướng Đồng Y Mộng trong xe nâng giọng nói, lập tức đóng mạnh cửa xe!

Chiếc oto con chậm rãi rời đi, anh nhanh chóng lên một chiếc xe khác...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Lặng lẽ, im lặng nhìn cô hạnh phúc

Chó, là người bạn trung thành của con người, Đường Hạo Nam kiên nhẫn tắm rửa cho Đại Hoàng mới đón từ bệnh viện thú cưng trở về. Nó là một con chó lông vàng thuần chủng, năm nay sáu tuổi, trước đó không lâu bệnh nặng một trận, hai ngày nay mới xuất viện.

Lúc giúp nó tắm rửa, nó vẫn không nhúc nhích, cực kỳ nghe lời.

Đại Hoàng là quả sinh nhật Hạ Cận Nghiêu tặng cho anh, khi đó, anh cả ngày sống mơ mơ màng màng, Hạ Cận Nghiêu nói, để một con vật sống ở bên cạnh bầu bạn với anh, có lẽ sẽ tốt chút.

Lúc ấy anh cực kỳ bài xích con chó này, cũng nhớ rõ trước từng bị chó của Tô Tiểu Quả cắn qua.

Không có để ý nó, nhưng lúc đó con chó lông vàng nhỏ này, cả ngày ở bên cạnh anh cọ cọ làm nũng lầy lông, thời gian một tuần, đối đến da bọc xương, gần như hấp hối, sau đó, anh mới tỉnh táo lại, bón cho nó ăn, mang nó đi khám bệnh, mới từng chút tốt lên.

"Mấy cũng thật hạnh phúc, còn có đại tổng tài như tao hầu hạ mãi!" Đường Hạo Nam cảm vui hoa sen cọ rửa bộ lông cho Đại Hoàng, dùng bàn chải chà bộ lông của nó, Đại Hoàng cực kỳ hưởng thụ híp mắt, lúc này, nghe xong Đường Hạo Nam nói, lại vẫn liếm liếm nu bần tay anh.

"Tao thật là sống được còn không bằng một con chó." Đường Hạo Nam đột nhiên cảm khái nói.

Sẩy khô bộ lông cho Đại Hoàng xong, chính mình cũng đi tắm rửa một cái, lại đi nấu bát mì, đến thật bỏ cũng chưa lấy, chẳng muốn làm, chỉ chốc lát sau, tại vị trí của sổ căn hộ kia, anh ngồi trên ghế sofa ăn mì, cách đó không xa, Đại Hoàng nằm bò trên đất ăn thức ăn của nó.

Một người một chó, nghe nhạc, ăn thức ăn của mình, bên cạnh sofa là trống rỗng.

Mấy năm nay, luôn thường như vậy.

Ăn cơm xong, anh từ trong cái túi lớn ở phòng khách lấy ra bộ áo cưới kia, đem vào nhà vệ sinh, giặt sạch một lần, lại treo lên, cầm theo bàn ủi, từng chút ủi khô, vuốt lên nếp uốn.

"Đại Hoàng! Đẹp đúng không? Mấy đấy, hôm nay rất có phúc được thấy đó!" Đường Hạo Nam nhìn Đại Hoàng ngồi ngay ngắn tại cửa sổ nhìn trời mưa bên ngoài, lớn tiếng nói, Đại Hoàng quay đầu, giống như không nguyên phản ứng đến anh vậy, nhìn anh một cái, lại quay đầu rồi.

"Mấy đấy, đến mấy cũng muốn cắt đứt với tao sao? Không sao, Nini thích tao!" Đường Hạo Nam giống lắm bầm lâu bầu, cười nói.

Nini..

Đã rất nhiều ngày không gặp được cô bé, Hạ Nhất Nhiễm không muốn nhìn đến anh, cho nên, anh không xuất hiện.

Ngon tay xoa đường viền hoa trên áo cưới, đầu ngón tay lưu chuyển vô hạn nhu tình.

Trong đầu đột nhiên hiện ra ánh cười của cô cùng chồng sau của mình, ngực hung hăng đau thắt lại, mới cỗ phiền muộn tự nhiên nảy sinh, anh đột nhiên chạy đi thư phòng, lấy điện thoại ra, còn cả mấy tính, mờ ra tấm hình vẫn được anh trân quý cất giữ trong điện thoại kia.

Mấy năm nay, mỗi khi đổi điện thoại mới, tấm hình này đều sẽ được anh giữ lại.

Ảnh chụp người con gái mặc áo cưới xuất hiện tại trên màn hình, "Vẫn là bộ áo cưới này đẹp mắt nhất!" Ánh mắt anh tham lam nhìn cô trên ảnh chụp, khàn giọng nói.

"Em là của anh!" Đường Hạo Nam nhìn hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm mặc áo cưới màn hình trên máy tính, bá đạo nói!

Chỉ chốc lát sau, trên màn hình xuất hiện một tấm hình cưới khác, người con gái phóng khoáng tao nhã, người đàn ông đẹp trai thành thực, cực kỳ đáng đối hoàn mỹ một đôi..

Đường Hạo Nam khòe miệng nhếch lên.

Cảm thấy anh cùng cô mới là xứng đôi nhất, chính là trời sinh một đôi.

Nhưng mà...

Những thứ này chẳng qua là anh ảo tưởng mà thôi, không biết bắt đầu từ lúc nào, cô đã bị anh đánh mất, hoặc là, bị anh đuổi đi.

Cô nói chẳng muốn trả thù anh, kỳ thật, đã xem như trả thù rồi.

Cô không thích anh, cái sự thật này chính là sự trả thù lớn nhất với anh!

Cô gửi tới ánh nóng của Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Thăng, anh tin, cũng âm thầm theo dõi qua Đồng Y Mộng, là sự thật, rồi sau đó, một loạt chuyện thực nổi trên mặt nước.

Bỗng nhiên quay đầu, mới phát hiện, thì ra chính mình là có nhiều ngu xuẩn đến vậy.

Thì ra cô mới là người thật sự yêu anh!

Không có đi níu kéo lại nữa, anh là một người tự mình hiểu mình, đương nhiên biết, chính mình đã không có tư cách!

Anh hiện tại, chờ kéo Đồng Y Mộng cùng nhau xuống Địa ngục, nhưng trước đó, nhất định sẽ giúp cô xây lên một con đường thẳng hướng đến hạnh phúc, tiền đồ tươi sáng!

Nước mắt chảy xuống, màn hình máy tính mờ hồ, lòng đang hung hăng quặn đau, nghĩ đến sau này chỉ có yên lặng, nhìn cô hạnh phúc, tìm đã đau đến hít thở không thông.

Đêm nay, anh lại uống thuốc ngủ mới có thể đi vào giấc ngủ!

...

Đồng Y Mộng thanh danh mất hết, truyền thông tại trắng trợn đưa tin chuyện này, mấy ngày qua đi, lại vẫn một mực đứng đầu trên các diễn đàn, Đồng Y Mộng cực kì kỳ quái, Đường Hạo Nam dùng quan hệ áp chế chuyện này, tại sao lại vẫn..

Nhất định là Hạ Nhất Nhiễm giờ trò quỷ!

"Anh Hạo Nam... Anh nói xem, có phải rõ ràng có người ở phía sau tính kế em hay không? Anh dùng quan hệ ép tin tức xuống, nhưng một chút cũng không áp chế được, em nghe nói... Nghe nói Vivian cùng Nhiễm Nhiễm là bạn tốt, có thể là bọn họ liên hợp lại... Hay không?" Đồng Y Mộng mang theo vẻ thăm dò nói ra, lên lút quan sát sắc mặt Đường Hạo Nam, sợ anh hoài nghi có ta có tâm cơ.

Đường Hạo Nam đặt chén trà xuống, nhàu mi.

"Nhờ em nhắc nhở như thế, anh nghe lại là nghĩ tới, bọn họ trước kia hình như là bạn tốt!" Đường Hạo Nam theo Đồng Y Mộng mà nói.

Đồng Y Mộng trong lòng mừng rỡ, "Em biết, có ấy khẳng định sẽ không bỏ qua cho em, anh Hạo Nam, tai nạn xe cộ năm đó, em cũng là người bị hại, mà còn là bị cô ấy đẩy một cái! Tại sao cô ấy lại đuổi tận giết tuyệt em như vậy chứ?" Cô ta khóc hỏi.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, "Mộng Mộng, em đừng lo lắng, người tốt ắt có hảo báo, vụ kiện cáo này, chúng ta nhất định sẽ thắng, chính trực không sợ gian tà!"

Cái gì chính trực không sợ gian tà!

Đồng Y Mộng trong lòng cực kỳ khấn trương, cô ta vốn là là sao chép...!

Chỉ là không nghĩ tới, bộ áo cưới kia vậy mà vẫn còn, nằm đó chẳng qua là ở cửa hàng áo cưới của Vivian nhìn nhiều vài lần, không nghĩ tới, nó lại vẫn "Khỏe mạnh"!

Hạ Nhất Nhiễm mang Nini đi vào nhà hàng ăn cơm, từ xa liền thấy được Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Nam, bọn họ ngồi ở vị trí cửa sổ, đang ăn cơm.

Nini mắt sắc phát hiện Đường Hạo Nam, vội vàng muốn chạy đến, bị Hạ Nhất Nhiễm giữ chặt, "Nini! Con nếu lại không nghe mami nữa, chúng ta hôm nay sẽ không ăn sủi cảo tôm nữa!"

Hạ Nhất Nhiễm buồn bực nói, Nini cong lên miệng nhỏ, ủy khuất nhìn mẹ.

"Ngoan, nghe lời đi!" Hạ Nhất Nhiễm giọng dịu lại đôi chút, nhìn về mặt mắt mác của cô bé, ôn nhu dỗ dành.

Nini không tiếp tục tùy hứng, ngoan ngoãn ngồi lên ghế dựa.

Lúc ăn cơm, tiểu bảo bối luôn thường nhìn lên Đường Hạo Nam.

"Mami, tại sao người không thích chú?" Tiểu Nini vênh môi hỏi.

Đừng nhìn bình thường cực kỳ hoạt bát đại lượng, thật ra tiểu nha đầu tâm tư rất tinh tế.

"Không thích chính là không thích, không có vì cái gì." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nhìn ngoài cửa sổ, cũng thật sự là chăm chọc, Đồng Y Mộng đều đã tiếng xầu lạn xa, Đường Hạo Nam này đối với cô ta lại vẫn quyết một lòng.

Nini sợ mẹ tức giận, không dám hỏi lại.

Ăn vào một nửa, bụng Hạ Nhất Nhiễm không thoải mái, đi toilet, không quên đem Nini cũng mang theo, sợ đem cô bé làm lạc mất rồi.

Bỗng vệ sinh ngăn cách rất nhỏ, cần bàn đứng không được một đứa nhỏ, Hạ Nhất Nhiễm đành phải để cho Nini ở bên ngoài đợi, vừa đi toilet vừa nói chuyện với Nini, đảm bảo cô bé vẫn luôn ở đây.

"Nini, không cần chạy loạn biết không?"

"Mami, con biết!" Nini nói chuyện khi đi, chạy tới cửa toilet, Hạ Nhất Nhiễm mơ hồ cảm thấy được giọng của cô bé đã đi xa, lại lên tiếng gọi, quai nhiên, Nini không có trả lời!

Nini rồi rảnh liền chạy đi tìm Đường Hạo Nam rồi.

Chú tại sao muốn cùng cái đi khác cùng một chỗ!

Nhưng lại không để ý tới cô bé!

Khi Nini tìm đến vị trí cửa sổ khi đó, nơi đó chỉ còn lại có Đồng Y Mộng một người.

"Daddy của con đâu?" Nini đứng ở đối diện Đồng Y Mộng, tiểu bảo bối thần thế cực kỳ thấp, hai tay của cô bé giữ bên cạnh bàn, vừa vận lộ ra một đôi mắt vừa lớn vừa tròn.

"Daddy? Ai là daddy con?" Đồng Y Mộng nhận ra Nini, không khách khí hỏi.

"Là chú đẹp trai vừa mới ngồi ở chỗ này chính là daddy của con, mami con đang đi vệ sinh! Di là ai? Tại sao theo daddy của con cùng một chỗ?!" Nini một chút cũng không sợ Đồng Y Mộng, hai tay nhỏ chống nạnh, xem thường Đồng Y Mộng, lớn tiếng hỏi.

Đứa nhỏ này!

Đồng Y Mộng cầm tức, con bé vậy mà cho rằng Đường Hạo Nam là cha mình! Tuổi còn nhỏ như thế, liền biết nói móc người rồi!

"Con đến đây..." Đồng Y Mộng cười nhìn cô bé, ôn nhu nói.

Nini không chút nào sợ hãi đi tới, Đồng Y Mộng xách lên ấm trà người phục vụ mới vừa đưa tới, bên trong là một bình nước sôi nóng bỏng.

"BẠN ơi, di rót nước cho con uống, có được hay không?" Đồng Y Mộng nói xong, liền hướng trong ly rót nước nóng, Nini đang nằm bò ở trên bàn, nhìn cô bé nhỏ da thịt mềm mại nhẵn nhụi, mỹ hảo như vậy, Đồng Y Mộng có kích thích muốn húp đi.

Đột nhiên nắng ấm trà lên, làm bộ bị phỏng kính hồ, cái tách trong tay hướng Nini hất đi.

Lúc này, người đàn ông toàn thân mùi thuốc lá đột nhiên xuất hiện, nghìn cân treo sợi tóc, ôm cô bé nhỏ vào lòng, nước nóng trong tách trà có rơi vào mu bàn tay anh, có thấm ướt vạt áo của anh!

Hạ Nhất Nhiễm thất thần ở chỗ không xa, vừa rồi, cô là nhìn Đồng Y Mộng hướng Nini hất nước, may mà Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, đem Nini đẩy ra!

"Nini!" Cô hoàn hồn, chạy tới.

"Anh Hạo Nam, anh có làm sao hay không?!" Đồng Y Mộng thấy trên mu bàn tay Đường Hạo Nam một mảnh đỏ bưng, kích động hỏi.

"Bốp!" Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xuất hiện, không chút khách khí, liền hướng tới Đồng Y Mộng quăng một cái tát!

"Tại sao hất vào người con gái của tôi?!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng quát, ánh mắt ác độc trừng mắt Đồng Y Mộng, Đồng Y Mộng nửa bên mặt má đã sưng đỏ, in rõ ràng dấu năm ngón tay!

"Tôi, tôi không có...! Tôi là rót nước, nước quá nóng!"

"Còn dám nói? Có tin tôi đem CCTV ra cho cô xem lại hay không?" Hạ Nhất Nhiễm nghiến răng nghiến lợi nói, xoay người nhìn con gái, ai biết, tiểu bảo bối đã đứng ở trước mặt Đường Hạo Nam, "Đường trắng! Di ơi! Mau đưa con chút đường trắng!"

Nini nhìn người phục vụ, lớn tiếng kêu, một vẻ rất lo lắng.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn con gái hoàn hảo không tổn hao gì, tim cũng yên ổn lại, nhìn Đường Hạo Nam mu bàn tay đỏ rực, có thể thấy được nước vừa rồi có bao nhiêu nóng, anh một người đàn ông da dày thịt béo đều bị phỏng đỏ.

Người phục vụ thực bụng tới đường trắng, Nini để cho Đường Hạo Nam ngồi xuống, ngón tay nhỏ của tiểu bảo bối cầm đường trắng, từng chút nhẹ nhàng hướng mu bàn tay của Đường Hạo Nam thoa lên.

"Như vậy rất nhanh liền không đau rồi!" Nini vừa nói xong, vừa thổi hơi, Đường Hạo Nam nhìn cô bé nhỏ trước mắt, đột nhiên, trí nhớ lại quay về trước đây, kia cô còn nhỏ cũng là như thế này, dùng phương pháp giống như vậy, vì phỏng trên cánh tay mình bị làm biện pháp bỏ cứu.

Hạ Nhất Nhiễm cũng sợ sệt nhìn một màn này, nhìn con gái nhỏ nho nhỏ, giống như thấy được chính mình trước kia.

"Anh Hạo Nam... Anh có làm sao hay không? Em thực không phải cố ý, thật là..." Đồng Y Mộng kia kêu khóc, nháy mắt để cho Hạ Nhất Nhiễm từ trong hồi ức hoàn hồn, cô xem hướng Đường Hạo Nam.

Vừa nãy nếu không phải anh, bị phỏng chính là Nini rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Hồi ức càng ngọt, càng đắng thương người

Như vậy, anh biết Đồng Y Mộng vừa rồi muốn hỏi Nini sao?

Anh khẳng định là nhìn đến, nếu không đã không cần giúp Nini!

Coi như anh có chút lương tâm, có phần tình yêu!

Nini cũng không uống công thích anh.

Dáng vẻ nhỏ nhỏ, cần thận từng chút đem đường cát trắng rắc lên làn da bị phỏng đến đỏ bưng của anh.

Hiệu quả giống như trước đây, rất nhanh liền không đau rồi.

Phương pháp này khẳng định là theo mẹ mình học.

Đường Hạo Nam ánh mắt không hề chớp, nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của cô bé, từ đầu đến cuối không để ý Đồng Y Mộng ở một bên bụm má, vừa khóc vừa nói với anh.

Thấy Đường Hạo Nam đối Đồng Y Mộng không hề phản ứng, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng không hiểu sao liền vui sướng dễ chịu rất nhiều.

"Chú còn đau nữa không?" Nini nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, một đôi mắt to đen tuyền nhìn anh, it đi đáng vẻ vui vẻ hoạt bát trước kia, hơn vài phần tình tế mà một cô gái nên có, bộ dạng quan tâm kia, căn bản không giống một đứa nhỏ mới chỉ ba bốn tuổi.

Cô bé nhu thuận có hiểu biết như vậy, cùng Hạ Nhất Nhiễm lúc còn nhỏ, quả thực không khác gì lắm.

"Không đau." Anh cứng ngắt trả lời, đã bao lâu không được quan tâm như vậy rồi? Cho dù là một đứa bé.

Ngai Đồng Y Mộng vẫn còn ở đây, anh không thể cùng Nini có quá nhiều thân mật.

Anh nghiêng đầu, nhìn về phía Đồng Y Mộng, lúc này mới nhớ tới vừa nãy cô ta bị Hạ Nhất Nhiễm đánh, nhìn cô ta bụm mặt, cố ý làm bộ như mình mai bắt lặc ở kia cảm thấy được cực kỳ ghê tởm, khiến người ta buồn nôn.

Trước kia tại sao lại chịu được người phụ nữ thích giả bộ Bạch Liên hoa này chứ?

Có lẽ, bệnh chung của dân ông chính là, thích phụ nữ biết làm nũng, mình mai, đối chính mình ngoan ngoãn phục tùng đi?

Đường Hạo Nam anh trước kia cũng không ngoại lệ.

"Anh Hạo Nam... Em thật sự không phải cố ý..." Đồng Y Mộng ủy khuất nhìn Đường Hạo Nam.

"Mộng Mộng! Anh tin tưởng em không phải cố ý! Chúng ta trở về đi!" Đường Hạo Nam nhìn cô ta, trầm giọng nói, giọng rất lớn, Hạ Nhất Nhiễm ở một bên nghe được rõ ràng, tim, không hiểu sao chùng xuống.

Ngực đột nhiên nổi lên một luồng lửa giận, cô nhìn sang Đường Hạo Nam, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường.

Đường Hạo Nam cũng nhìn cô, khóe miệng nhếch lên, "Cô ấy đã vô duyên vô cớ bị em đánh một cái tát, em còn muốn như thế nào nữa?"

Anh nói xong, lời kéo cổ tay Đồng Y Mộng, kéo cô ta đi.

"Chú!" Nini lúc này cũng tức giận, lông mi đen tuyền nhướng lên, rất tức giận, không muốn nhìn đến anh nắm tay cái đi kia!

Đường Hạo Nam nhìn mất tiêu Nini, trái tim thất lại, vẫn lại là mặt không chút thay đổi xoay người, kéo Đồng Y Mộng, nhanh chóng rời đi.

Khi Đồng Y Mộng quay đầu, đặc ý nhìn mắt Hạ Nhất Nhiễm, chọc Hạ Nhất Nhiễm tức đến nổi hai dầm nắm chặt.

Nini thấy bọn họ đi xa, mím môi, đáng vẻ như sắp khóc, "Không được khóc! Ai bảo con không nghe lời lại chạy loạn như vậy hả?! Con còn chạy loạn như vậy, mami không cần con nữa!"

Hạ Nhất Nhiễm vốn trong lòng đã có lửa giận, nhìn con gái mình đánh Đường Hạo Nam như thế, trong lòng có tức giận, nhất thời nhịn không được, nói nặng lời rồi!

Tiểu bảo bối nghe mẹ nói như vậy, nước mắt ủy khuất ở trong hốc mắt đảo quanh, cúi thấp đầu, vẫn lại là cổ nén không khóc.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn con gái như vậy, đột nhiên đau lòng một trận, "Nini, mami vừa rồi không phải cố ý, ngoan... Đừng buồn..." Cô ngồi xổm người xuống, đem con gái ôm lấy, Nini ghé vào trên bờ vai cô, không nói gì, cũng không có khóc.

Cô ôm Nini đứng lên, vừa đi vừa dỗ dành, ra khỏi nhà hàng.

...

Nini về đến nhà, liền nhốt mình ở trong phòng, không khóc không quấy, cầm bút vẽ ngồi ở bàn học vẽ tranh.

Hạ Nhất Nhiễm rồi rảnh liên trốn ở cạnh khe cửa, vụng trộm nhìn một chút, thấy tiểu bảo bối an an tĩnh tĩnh như vậy, cô cũng an tâm rồi.

Mỗi lần nhìn đến Nini cực kỳ thích, cực kỳ ý lại Đường Hạo Nam, cô cũng rất tức giận đến phát hỏa, thật giống như thấy được chính mình khi còn nhỏ, cũng là thích anh, ý lại anh như vậy.

Nếu thời gian có thể quay lại, cô khẳng định sẽ không muốn đến gần cái người đàn ông mang đến cho chính mình nhiều đau khổ như vậy, gần như đã hủy đi cả đời cô!

Nhưng mà, quá khứ, cuối cùng cũng không cách nào quay lại!

Những bí thảm đã trải qua, chỉ có thể cam chịu số mệnh!

Nhưng mà, cô không thể lại để cho con gái mình đến gần Đường Hạo Nam cận kề kia, cho dù anh sẽ không thương tổn Nini, bên cạnh anh còn có một Đồng Y Mộng!

Chưa từng quên Đồng Y Mộng tại nhà hàng ném cho cô ánh mắt đặc ý, người phụ nữ này, vĩnh viễn không buông tha việc tổn thương cô!

Đường Hạo Nam ngồi trên bàn công ở căn hộ, phơi nắng chiều, Đại Hoàng trung thành nằm cạnh gác bên cạnh, Đại Hoàng nằm bò, cầm dãn trên mặt đất.

Tay trái của Đường Hạo Nam nhẹ nhàng mà vuốt ve đầu Đại Hoàng. "Bọn tao hôm nay lại thấy mặt, về sau cô ấy cực kỳ khinh bỉ nhìn tao, ánh mắt như muốn thiêu đốt người... Cô ấy dù sao cũng sẽ nói tao không tin cô ấy, nhưng mà cô ấy, cũng vẫn gạt tao đó thôi! Nếu cô ấy nói cho tao biết sự thật, tao có thể không tin sao?"

Anh nói hết ủy khuất trong lòng với Đại Hoàng, trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm khinh bỉ anh, đáng vẻ châm chọc anh.

Trước kia, anh ở trong mắt cô, luôn luôn tràn ngập quyền uy.

"Cũng tại tao, chưa từng cho cô ấy đủ cảm giác an toàn, cho nên, cô ấy mới không tin tưởng tao. Trách tao... Trách tao..." ANh cười khổ thì thầm.

Càng ngày càng tin tưởng, toàn bộ chuyện trên đời, đều có nhân quả báo ứng.

Cùng cô kết hôn bốn năm, anh một mực nhục nhã cô, lạnh nhạt với cô, hiện tại, đến phiên cô coi thường anh rồi!

Nhưng khi đó, ở trong lòng anh vẫn lại là đề ý cô.

Cô bây giờ, không một chút tình yêu dành cho anh!

Anh từ từ nhắm hai mắt, đắm chìm trong ánh nắng hoàng hôn, trong đầu tất cả là những chuyện tốt đẹp trước kia của bọn họ, hồi ức ngán ngái..

Kỳ thật, những thứ hồi ức này mới đúng càng đã thương người, mỗi lần nhớ tới, đều như dao nhọn khoét trái tim anh!

Nhưng mà, anh vẫn muốn nhớ đến, nhớ không biết mệt.

Những cái này, là một phần trong tính yêu của anh cùng cô, đầy đủ trân quý nhất.

...

Sân thượng

Đường Hạo Nam đưa lưng về phía Lục Ngọc Hân, đứng ở bên cạnh sân thượng, ánh mắt anh rơi vào đường chân trời xa xôi đáng kia.

Mùa xuân Sùng Xuyên đã lặng yên tới, nhưng lòng của anh lại vẫn ở lại trong mùa đông giá lạnh kia.

"Chuyện Đồng Y Mộng sao chép, là con ở phía sau giờ trò đúng không?!" Lục Ngộ Hân đi tới hai bước, hướng bóng lưng anh chất vấn.

Khóe môi Đường Hạo Nam cong lên, xoay người đi, "Đầu óc tôi bị úng nước sao? Sẽ lành hừ vậy à?" Anh chăm chọc hỏi lại, toàn thân anh mặc Tây phục đen, dáng người xem ra cực kỳ thon dài, so với trước kia gầy đi rất nhiều!

Lục Ngộ Hân có đôi khi rất thông cảm cho Đường Hạo Nam, nhưng, người đáng thương tất có chỗ đáng hận!

"Không phải chính con thì là người nào?! Bộ áo cưới kia chính là con để cho Vivian thiết kế!!" Lục Ngộ Hân chắc chắn nói, khuôn mặt tuấn tú đầy vẻ u ám, thật sự không hiểu được, anh rõ ràng ở sau lưng yên lặng giúp Hạ Nhất Nhiễm, tại sao vẫn còn cùng Đồng Y Mộng quần cùng một chỗ?!

Lục Ngộ Hân ơi Lục Ngộ Hân, đã xuất ngũ nhiều năm như thế, tạo sao lại vẫn liệu sự như thần?!

"Lục tổng, tôi còn vẫn luôn không rõ, tại sao ngài lại sợ tôi như thế?! Ở bên cạnh cô ấy đã lâu như thế, còn không nắm được tôi tay! Có phải ghét bỏ cô ấy là người đàn bà dám đứng rồi hay không?!" Đường Hạo Nam tránh đi cái đề tài kia, đối Lục Ngộ Hân là từ châm chọc, vẻ mặt cười nhạo, đáng vẻ gọi đòn!

"Đường Hạo Nam! Nhiều năm như thế, sao con vẫn nói có ý như thế?! Con mẹ nó thật hết thuốc chữa rồi!" Lục Ngộ Hân xông lên trước, túm lấy cổ Đường Hạo Nam, tức giận quát to.

Anh chịu không được nhất chính là người khác nói Hạ Nhất Nhiễm một câu không tốt.

"Tôi tại sao phải có thuốc chữa? Người còn muốn chữa tôi cái gì đây? Đừng nói người nghĩ muốn tác hợp tôi cùng Hạ Nhất Nhiễm! Thôi đi! Đã là người phụ nữ có hai đời chồng, Đường Hạo Nam tôi kính thường... Hự!" Nói còn chưa nói xong, Lục Ngộ Hân liền thương anh một quả đấm!

Đường Hạo Nam ăn đau, kêu một tiếng, thân thể lao đảo, dựa lưng vào bên cạnh sân thượng.

Anh không kiềm chế được nhìn Lục Ngộ Hân, khóe miệng nhếch lên, cong ngón trò tay phải lại, lau mạnh máu tươi nơi khóe miệng.

"Ban đầu ta còn tưởng rằng con là yêu cô ấy, nên mới yên lặng trợ giúp cô ấy, hiện tại, ta phát hiện mình sai lầm rồi! Con mẹ nó vẫn là ngu ngốc như trước! Đường Hạo Nam! Ta nói cho con biết, ta hiện tại bắt đầu theo đuổi cô ấy!" Lục Ngộ Hân lạnh giọng nói, tìm Đường Hạo Nam, kịch liệt bị xé rách.

"Cậu không ghét bỏ cô ấy kết hôn hai lần, à không, sắp là ba lần nhì, vậy thì đi đi, còn tưởng rằng tôi cướp đoạt với cậu sao? Tôi cũng không thèm!" Vẻ mặt anh tà tứ, buồn bã nói.

Lục Ngộ Hân cố nén kích động lại muốn đánh anh, xoay người đi tới!

Ở trong lòng Đường Hạo Nam, Lục Ngộ Hân là đối tượng Hạ Nhất Nhiễm tương lai nên chọn.

Anh thành thực, cơ trí, trầm ổn, lại cực kỳ sắc sảo, quan trọng là, vẫn yêu cô ấy như vậy. Nếu tương lai bọn họ bên nhau, nửa đời sau của cô nhất định sẽ cực kỳ hạnh phúc.

Nghĩ vậy, tim đột nhiên lên đau, đầu cũng rất đau, hai tay vô huyết Thái Dương đỡ lấy đầu mình, một cảm giác choáng váng đánh úp lại, thân thể của anh loạng choạng, cố dựa vào sân thượng, chính mình mới có thể ổn định thân thể.

...

Hạ Nhất Nhiễm thành công đoạt một đơn hàng lớn của công ty Tần Mục!

Cực kỳ vui vẻ, lại còn tổ chức tiệc tối thành lập công ty, tổ chức họp báo tuyên bố, mạnh mẽ tuyên bố tập đoàn Hưng Á tiến quân thị trường Trung Quốc Đại Lục!

"Vivian?" Hạ Nhất Nhiễm từ toilet đi ra, nhìn đến một bóng lưng phụ nữ cực kỳ quen thuộc.

"Hạ tổng!" Vivian xoay người, nhìn thấy cô, vui mừng kêu hô.

Chỉ chốc lát sau, hai người phụ nữ sự nghiệp thành công, ngồi ở một góc trong nhà hàng của khách sạn.

Các cô giống người bạn cũ đã lâu không gặp vui vẻ trò chuyện.

"Lần trước chuyện tác phẩm của cô bị sao chép, hiện tại tiến triển ra sao rồi?" Hạ Nhất Nhiễm nhìn người phụ nữ đối diện, tuổi trung niên tóc đen gọn gàng ngang vai có khí chất cùng hàm dưỡng, quan tâm hỏi

Vivian mỉm cười, "Tiến triển cực kỳ thuận lợi, cái người tên Đồng Y Mộng kia, cô ta vậy mà còn không biết xấu hổ kiện tôi phi báng! Tôi mấy năm nay, đối nhân xử thế kỹ khiêm tốn, vẫn ru rú trong nhà đang tìm linh cảm, vốn rất muốn nhân nhượng cho khỏi phiền, biết bị sao chép, cũng không kích động quá lớn. Là tôi chịu sự ủy thác của người bạn kia mới ra mặt!"

Vivian uống một hộp quả trà, nhìn cô, êm tai nói tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, "Người bạn kia, chính là người mời tôi thiết kế bộ áo cưới kia sao?" Cô nghi hoặc hỏi.

Hai trong mắt Vivian nhìn cô ngồi đối diện liếc mắt một cái, ánh mắt có phần phức tạp, "Đúng vậy, người bạn kia của tôi, anh ấy thật sự không dễ dàng tha thứ được chuyện bộ áo cưới bị người ta sao chép! Đây là tâm ý của anh ấy với vợ mình, nhiều năm như thế, anh ấy vẫn trân quý, lúc anh ấy tìm tôi thiết kế đã nói, anh ấy vẫn nợ vợ mình một bộ áo cưới! Xin nhời tôi, dù như thế nào cũng cần phải thiết kế ra một bộ áo cưới có một không hai!"

Trong giọng của Vivian lộ ra một tia cảm tính, nhìn Hạ Nhất Nhiễm đối diện lông tóc không tổn hao gì, trong lòng ít nhiều vẫn rất vui mừng vì Đường Hạo Nam.

Chỉ là, nhận được sự nhờ cậy của Đường Hạo Nam, cô không thể nói cho Hạ Nhất Nhiễm, người bạn kia chính là Đường Hạo Nam!

"Người đàn ông thâm tình như vậy, trên đời này thật hiếm có!" Hạ Nhất Nhiễm cảm khái, Vivian cười cười, gật đầu lại lắc đầu.

"Kỳ thật rất nhiều người, xem ra lành khốc vô tình, trên thực tế lại đối với nửa kia của mình dụng tình sâu vô cùng! Người bạn này của tôi chính là như vậy!" Vivian mang theo ám chỉ nói, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mĩ, cái hiểu cái không, nhưng cô hoàn không liên tưởng đến Đường Hạo Nam..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Vậy gọi em là gì? Bà xã?

Đầu mùa xuân, trong không khí ấm áp lại vẫn có chút se lạnh.

Có mặc bộ lễ phục lại vậy, đứng ở ban công khách, nhìn cảnh đêm Sùng Xuyên. Vivian đã đi, chỉ có cô có một người, tiệc tối trên lầu còn không có tan, cô dặn dò Phương Mặc Ngõn tiếp khách rồi.

Vài năm nay, những yến hội như thế có vô số, đã sớm chán ghét những thứ xã giao này, lại không thể không tham gia.

Bà vai lạnh lẽo, hai tay ôm ngực, hay bàn tay chà xát cánh tay, lúc này, một cái áo khoác dài bị đưa tới, vừa vắn rơi vào trên vai cô.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người khí đó, Đường Hạo Nam liền bất ngờ không phòng ngự như vậy, xuất hiện ở trước mắt cô.

Áo choàng dài trên người ấm áp, niễem dây đặc hương vị nam tính, hòa trộn cùng mùi thuốc lá nhàn nhạt.

"Đã bao nhiêu tuổi rồi, ăn mặc còn hơ hang như thế, đêm hôm khuya khoắt, câu dẫn đàn ông sao?" Đường Hạo Nam một vẻ đáng đánh đòn, híp con ngươi, nhìn cô, hướng cô chăm chọc khiêu khích nói.

Trong lòng lại thán phục: Cô vẫn như xinh đẹp mỹ lệ như trước vậy!

Nhìn không ra đã là một người phụ nữ ba mươi hai tuổi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trước mặt anh đã sớm đúc thành tường đồng vách sắt, hoặc là nói, cái người đàn ông vô si này ở trong lòng cô đã không còn một chút vị trí tồn tại, cho nên, cô coi lời anh nói như không khí.

Nắm lấy áo khoác dài trên vai, liền muốn vứt bỏ!

"Em mặc vào cho anh!" Anh đột nhiên cường thế nói, cầm áo khoác, bó chặt thân thể của cô, rồi sau đó, đem cô xoay người lại, anh từ phía sau cô, cường thế ôm chặt cô!

"Đường Hạo Nam! Anh...!" Hạ Nhất Nhiễm thật là tức giận, nơi này là khách sạn, lại là ban công, nếu bị người ta nhìn đến, sẽ nói giống cái gì đây?!

Cô càng bài xích anh như vậy!

Hơi thở đặc hương vị đàn ông trên người anh hòa trộn mùi thuốc lá và rượu, đem cô gắt gao bao bọc.

Cho dù ôm ấp cực kỳ ấm áp, cũng làm cho người ta cực kỳ bài xích!

Đường Hạo Nam hôm nay uống vào chút rượu, vừa mới nhìn đến cô ở đây, ăn mặc rất ít, xem ra rất lạnh, một giây kích động, liền kim lòng không được làm như thế!

Gắt gao ôm thân thể nhỏ nhắn mảnh mai của cô, hương thụ xa xỉ ngán ngùi này.

Tùy ý cô gây gổ, phản kháng.

"Anh muốn bị người của nhà chồng tôi nhìn đến sao?!" Cô thấp giọng bình tĩnh gầm nhẹ.

"Người nhà chồng..." Đường Hạo Nam ní non, cười khổ.

Đột nhiên buông cô ra, kéo lấy cổ tay cô, túm chặt cô, xuyên qua nhà hàng Tây, hướng tới cửa thang máy chạy đi.

"Đường Hạo Nam anh muốn làm cái gì?!" Thang máy mở, cô bị anh kéo vào, Hạ Nhất Nhiễm thét chói tai.

Thang máy một mực đi xuống, cuối cùng tại B1 dừng lại, cửa mới vừa mở, cô đã bị anh kéo ra ngoài, xe cùng lái xe của anh bãi đỗ xe chờ anh, Đường Hạo Nam cường thế túm Hạ Nhất Nhiễm lên xe!

Điện thoại của cô còn đang ở trong túi xách để ở bữa tiệc tối, túi xách lại ở chỗ thư ký đang ở hiện trường yến hội kia, giờ phút này, muốn gọi điện thoại xin giúp đỡ cũng không được!

Chiếc xe chạy ra bãi đỗ xe, chỉ nghe Đường Hạo Nam đối lái xe nâng giọng ra lệnh: "Đi bỏ đi!"

"Bệnh thần kinh!" Hạ Nhất Nhiễm biết phản kháng không được, cũng không thể nhảy xuống xe, nếu nhảy xe ngã chết, bọn nhỏ của cô phải làm sao?!

Anh đúng là bệnh thần kinh quá nặng rồi, đã trẻ như thế lại vẫn muốn đi nơi nào, đi làm cái gì?

Toàn bộ những chuyện trước đây, đều đã không có ý nghĩa rồi!

...

Mọi âm thanh trong đêm đều có vẻ tịch mịch, ánh trăng sáng tỏ rơi xuống, gió đêm hiu hắt, cô quần chật áo khoác của anh trên người, đứng ở bên cạnh con đê, Đường Hạo Nam đặt móng tay cầu thang của con đê ngồi xuống, cô vẫn còn đứng.

Đây đã từng là nơi thuộc về bọn họ.

Hạ Nhất Nhiễm đối với nơi này hoàn toàn vô cảm, trong đầu Đường Hạo Nam lại tràn đầy hồi ức.

"Anh nói con điên gì? Ngán vạn đừng nói cho tôi, là cùng tôi ôn chuyện xưa đi!" Cô chăm chọc khiêu khích, không hề có ý nhúc nhích.

Đường Hạo Nam nở nụ cười, quay đầu, ngửa cổ nhìn cô, dưới ánh trăng, cô giống như là một nữ vương cao quý.

"Ôn chuyện cũ? Chúng ta từng có tình xưa sao?" Anh vẽ mặt tươi cười, hỏi lại.

Một cái chớp mắt kia, Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên bị tươi cười của anh làm kinh diễm tại chỗ.

Đó là nụ cười cực kỳ tự nhiên cực kỳ sang sảng, lại vẫn lộ ra hàm răng trắng tinh, hình dáng rõ ràng khuôn mặt tuấn tú, dưới ánh trăng, trong hoàn cảnh u ám, càng lộ vẻ thắm thúy, lập thể, bao phủ đầu tóc ngắn của anh, anh có vẻ rất có mùi vị đàn ông.

Nhưng lời nói ra, vẫn lại là mang theo châm chọc.

"Là không có." Cô lãnh đạm trả lời.

Có!

Anh ở trong lòng kháng nghị!

Sao lại có thể nói không tình xưa?!

Năm đó, cô thương anh, anh cũng yêu cô!

Tươi cười âm đạm, trong lòng sớm lệ rơi thành sông.

"Không thể đến đây ngồi một chút sao?" Anh bình tĩnh hỏi, rút ra khăn tay trong túi ngực trái của Tây phục, đem nó dẹt lót ở vị trí bên cạnh.

Hạ Nhất Nhiễm giống không có nghe đến, vẫn không nhúc nhích.

Đối mặt với anh, đầy người phòng bị.

Tuy không sợ anh, nhưng mà, sợ anh giờ trò gì.

"Em nếu còn không chịu đến đây, anh liền bắt buộc em rồi!" Anh uy hiếp nói, Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, xoay người rời đi, cũng không phải chưa từng đi qua đoạn đường này.

"A!"

Mới vừa nhấc chân bước đi, đã bị anh chặn ngang ôm lấy, cô kinh sợ kêu lên, bị anh bế lên như ôm công chúa, ôm ngang vào trong ngực. Anh từng bước một bước xuống bậc thang tối đen dưới đất, sườn bờ đê rất dốc, Hạ Nhất Nhiễm căn bản không dám động, sợ từ trong ngực anh té ngã ra ngoài.

Cô thật sự không muốn chết, đã từng tìm được đường sống trong chỗ chết qua, cái mạng này, vẫn là phải quý trọng!

Hai tay bắt lấy vạt áo Tây phục của anh, Đường Hạo Nam ôm cô, nhanh chóng đi đến bậc thang tối om, đến chỗ dưới cùng một tầng, ôm cô ngồi xuống.

"Anh là đồ biến thái! Sẽ không sợ bị Mộng Mộng của anh nhìn đến sao?!"

"Hừm! Em nói nữa, anh muốn hôn em rồi!" Đường Hạo Nam cười uy hiếp.

"Anh... Uhm!" Cô lại phản kháng, đối mặt thật sự bị anh ngăn chặn, người đàn ông bà đạo mà cường thế hơn cô, ngon lừa ở trong miệng cô làm căn xâm lược, đem miệng nhỏ của cô lấp kín được nghiêm nghiêm thật thật.

Người con gái hai tay còn đang ra sức đánh đấm trong ngực anh.

Người đàn ông lại giống không hề cảm giác, chỉ điên cuồng mà giữ lấy ngọt ngào trong miệng của cô, làm căn cướp đoạt, hung hăng cắn hút, cánh tay sắt ôm chặt cô, mang theo quyết tuyệt cùng cuồng bạo!

Quên hết tất cả, chỉ muốn hương thụ có được ngán ngùi này!

Cuối cùng, anh buông cô ra, Hạ Nhất Nhiễm vùng tay đã ngã đánh anh, bị anh ôm chặt lấy, anh ôm ấp được thật chặt, cô đánh không được tức giận quát.

"Đường Hạo Nam!"

"Hạ Nhất Nhiễm..." Cô phẫn nộ rống, anh lại sâu tình ní non kêu ra tên cô.

Tên này, mỗi khi ní non kêu lên, đều sẽ đau lòng.

"Anh còn muốn làm gì nữa? Có phải còn không có tổn thương tôi đủ hay không?!"

"Anh hiện tại nào dám tổn thương em chứ... Huống chi, có thể thương tổn em sao?" Đường Hạo Nam nói khẽ, thâm sâu tham lam hút hương vị trên người cô.

Ôm ấp như vậy ấm áp, sao mà ngán ngùi như vậy, nói buông ra nhất định phải buông ra.

"Phải! Anh làm như thế nào cũng không gây thương tổn đến tôi nữa rồi!"

"Vây em còn sợ cái gì? Để cho anh ôm một cái, giống bạn bè một dạng..." Anh nhẹ giọng nói, lồng đang run run, trước đây có trong tay không biết quý trọng, hiện tại muốn quý trọng, đến tư cách đều không có!

"Bạn bè... Anh có tư cách gì làm bạn của tôi? Đường Hạo Nam, anh thật buồn cười!" Hạ Nhất Nhiễm châm chọc phản bác, cảm thấy anh da mặt thật sự là quá dày, cho dù là muốn trêu đùa cô, tốt xấu nói chuyện cũng phải suy nghĩ chứ?

"Là không tư cách... Có thể coi như, em hiện tại là tổng giám đốc Tập Đoàn lớn, anh nghĩ muốn bám víu quan hệ với em, tìm nhiều hợp tác đi..." Đường Hạo Nam tự giễu nói.

Có cái tư cách gì làm bạn cô?

"Đường tổng, tuy tôi hiện tại được coi là thương nhân, nhưng mà, chuyện làm ăn tôi cũng có nguyên tắc chính mình! Không cùng tiểu nhân cùng múa! Dù cho ích lợi có lớn!" Hạ Nhất Nhiễm rất có cốt khí nói.

"Tiểu nhân... Ở trong lòng em, anh là kẻ tiểu nhân..."

"Hơn nữa còn là kẻ tiểu nhân không biết liêm sỉ!" Hạ Nhất Nhiễm bỏ sung, trầm đĩnh tiết thiết!

Anh nở nụ cười, lại lộ ra hàm răng trắng đều tăm tắp của mình, cúi đầu, tham lam người nhìn trong lòng mình, "Em sẽ cùng Lục Ngô Hân bên nhau sao? Người đó mấy năm nay đúng là một mực tìm em, vẫn không buông tha qua! Kha Dịch Thần người kia, liền coi như hết, anh ta đều đã cùng La Kỳ có con rồi!" Anh nhìn cô, trầm giọng nói.

"Tôi với ai cùng một chỗ, có quan hệ gì với anh sao? Anh lại muốn đùa giỡn trò gì nữa đây?!"

"Em dù sao cũng là vợ trước của anh, người chồng trước như anh quan tâm em một chút không được sao? Anh nghĩ em, liền cùng Lục Ngô Hân bên nhau, người đó tốt thế nào không nói, gả cho người đó, em chính là mẹ của người chồng trước là anh rồi..." Anh cười nói.

"Đường Hạo Nam, anh nghĩ rằng tôi không dám sao? Anh nói những thứ này, là lại có âm mưu gì nữa?! Nghĩ muốn cảnh cáo tôi, không cần cùng Lục Ngô Hân bên nhau sao?!"

"Không phải! Anh thật tình hi vọng em có thể cùng với cậu!" Đường Hạo Nam lập tức phản bác, ánh mắt thành khẩn nhìn cô, tim đã đau đến vô cảm.

"Anh đừng làm bộ làm tịch, thật làm cho người ta thấy ghê tởm!" Cô chán ghét trừng mắt nhìn anh, cảm thấy người này thật sự là không thể nào hiểu được!

Cô nghĩ muốn đứng lên, lại bị anh kéo trở về, lại ôm chặt.

Có phải bây giờ anh nói ra kia ba chữ kia với cô, cô cũng sẽ cảm thấy ghê tởm hay không?

Kỳ thật, anh cũng không muốn nói.

Cho nên, sẽ không nói.

"Nhiễm Nhiễm..."

"Đừng gọi tôi như thế!"

"Vây gọi em cái gì? Bà xã?" Anh run giọng hỏi lại, "Bà xã" cái từ này gọi ra khỏi miệng, là lo lắng như vậy!

Cô không nói gì trừng mắt nhìn anh, dưới ánh trăng, trong con người đen của anh lóe ra một ánh sáng nhỏ, giống, nước mắt...

Liền như vậy lẳng lặng nhìn cô, nhiều cảm xúc tâm tình trộn lẫn.

Tại sao, trước kia cô không biết, anh yêu cô...

Nhìn không ra tới sao?

Hiện tại thì sao?

Nhìn không ra tới sao?

"Đừng nóng giận, chỉ đùa một chút, Hạ tổng! Không còn sớm, đưa em trở về!" Đường Hạo Nam giương giọng nói, mỉm cười, đỡ eo của cô, đẩy cô lên, chính mình cũng đứng lên!

Một trận chói sáng vàng óng ả đánh úp lại, thân hình cao lớn của anh không yên, lao đảo vài bước, Hạ Nhất Nhiễm thấy anh liền muốn hướng trên sông té đi, liền vội vàng kéo tay anh, ổn định thân thể của anh!

"Anh làm sao vậy?!" Đột nhiên nhớ tới lần trước anh ở bên đường té xỉu, cô kinh hãi hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Buổi tối uống vào chút rượu, cảm giác say giờ mới đến thôi! Em đang quan tâm anh sao?" Anh cười nói, đột nhiên cúi đầu, tay nắm lấy cằm của cô, tà mị hỏi.

Cô mạnh hất tay anh ra, hai lời chưa nói, xoay người rồi đi.

Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng cô, khóe miệng vẫn hạnh phúc cong lên, đêm nay, thật tốt đẹp!

Chỉ là ôm ấp cô, hôn nhẹ cô, liền cực kỳ vừa lòng rồi!

Có một đôi mắt, vẫn dõi theo chính mình, cô biết.

Không biết Đường Hạo Nam còn có mục đích gì, có thời khắc đều luôn đề phòng, xoay người khi đó, phát hiện anh là đỡ tay vịn cầu thang, từng bước một, cực kỳ thông thả bò lên trên, giống một ông già.

"Anh có thể nhanh lên hay không?! Tôi còn muốn trở về dỗ Nini đi ngủ!" Cô tức giận quát, cảm thấy được anh là cố ý.

Anh cũng muốn nhanh, nhưng mà, tay phải đang phát run, đôi phải cũng đang run rẩy, mỗi một bước đi, đều giống như dẫm nát lên thứ gì đó mềm nhũn, cực kỳ không nỡ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 117: Tại sao không cứu em? !

Nhìn cô ở trên đê không kiên nhẫn thúc giục, mà chân chính mình lại lực bất tòng tâm, Đường Hạo Nam lòng muốn chết đều có rồi!

Kiểu ngạo của đàn ông, sao có thể cho phép chính mình tại trước mặt người phụ nữ mình yêu thương tỏ ra yếu đuối nhu nhược!

"Anh muốn hỏi thuốc! Em lên xe trước chờ anh đi!" Anh trầm giọng kêu hò, giống mệnh lệnh bá đạo. Tay phải dút vào túi quần, đựng đến hộp thuốc lá, muốn móc ra, lại dùng không được một chút khí lực!

Cô đã nói Nini ở nhà ngủ với chính mình, vậy mà anh vẫn còn hút thuốc!

Anh không phải cực kỳ quan tâm Nini à?!

Chẳng qua, một người hư hỏng giống như anh vậy, làm sao có khả năng tỉ mỉ đi quan tâm một tiểu cô nương cùng chính mình không hề có quan hệ huyết thống!

Hạ Nhất Nhiễm không thêm quan tâm anh, ngồi lên xe!

"Suốt ngày chỉ biết hút thuốc, cũng không sợ bị ung thư phổi!" Sau khi cô lên xe, nói thăm câu, lời này vừa lúc truyền tới trong tai chú Cát đang ngồi ở vị trí lái xe, ông thật thà phúc hậu cười.

"Đàn ông hút thuốc, hơn phân nửa là vì có tâm sự! Đường tổng mấy năm nay hút thuốc quá thật quá nhiều, những cấp dưới như chúng tôi cũng không dám khuyên!" Chú Cát lái xe cho Đường Hạo Nam cũng đã hơn mười năm, vài năm qua, Đường

Hạo Nam là trai qua như thế nào, ông cũng rất rõ ràng.

"Ai có thể khuyên được cái người đàn ông kiêu ngạo tự phụ như anh ta!" Hạ Nhất Nhiễm phụ họa nói một câu, cũng căn bản không nghĩ muốn cùng chú Cát nói chuyện về Đường Hạo Nam.

"Có thể khuyên được ngài ấy, có thể chỉ có người rồi!" Chú Cát thật thà phúc hậu cười nói, Hạ Nhất Nhiễm cũng cười, nghe tới truyện cười, cảm thấy được rất buồn cười.

"Hạ tổng à, tôi là nói thật sự thôi, đừng nhìn tôi đã già, đầu óc cũng không hồ đồ! Đường tổng mấy năm nay, giữ mình trong sạch..."

"Chú Cát! Tôi đã tái hôn rồi!" Hạ Nhất Nhiễm cắt ngang, nâng giọng nhắc nhở chú Cát không cần lại nói với cô chuyện về Đường Hạo Nam nữa.

Cho dù anh cùng với ai bên nhau, hoặc là một người cô đơn lẻ loi, cô cũng không quan tâm, cũng không có quan hệ gì với cô!

Chú Cát thờ dài, không nói nữa!

Qua một hồi lâu, tay chân mới khôi phục bình thường, thuốc lá cũng không hút, bởi vì lúc lấy thuốc ra, tay run, hộp thuốc lá rơi xuống trên mặt đất rồi!

May mà Hạ Nhất Nhiễm không thấy được một màn vừa rồi kia.

Đường Hạo Nam ngửa đầu, thở sâu, nhanh chóng bước lên bờ đê, cô hẳn là đợi đến chịu không nổi muốn bão nổi rồi!

Hạ Nhất Nhiễm ngồi trên xe bật điều hòa, gió mát đến sắp ngủ thiếp đi, Đường Hạo Nam mới lên xe, mang theo một hơi gió lạnh, anh mới vừa lên xe liền ra lệnh chú Cát lái xe.

Dọc theo đường đi, ai cũng không nói chuyện, chỉ chờ lát sau, vai phải truyền đến cảm giác nặng nề, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, "Anh..."

Mới vừa mở miệng, liền nghe được tiếng ngáy rất nhỏ.

Anh vậy mà dựa vào bờ vai cô ngủ thiếp đi!

Hạ Nhất Nhiễm một đường nhìn nãy, làm cho người ta buồn bực chính là, chú Cát vậy mà trực tiếp lái vào bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ kia, cô cẩn thận phân biệt mới nhận ra nơi này.

Cũng là không nghĩ tới, Đường Hạo Nam còn có thể ở nơi này.

"Đường Hạo Nam! Anh mau tỉnh đi!" Hạ Nhất Nhiễm không khách khí đẩy anh một phen, lớn tiếng nói, cô còn phải gọi xe chạy trở về cùng con gái!

Đường Hạo Nam giật mình tỉnh giấc, lắc lắc đầu óc choáng váng nặng nề, mới ý thức được vừa rồi anh ở trên xe ngủ thiếp đi, anh là có bao nhiêu thiếu ngủ!

Hạ Nhất Nhiễm đẩy cửa ra liền đi xuống xe, Đường Hạo Nam cũng liền vội vàng đi xuống, "Em muốn đi đâu?!" Anh vòng qua xe, đem cô mặc lễ phục, mang giày cao gót kéo lại!

"Nói nhảm! Tôi đương nhiên là phải về nhà!" Giọng cô rất lớn, gần như vang vọng trong bãi đỗ xe, xe chú Cát đã quay đầu, cô bị anh kéo đến bên đường.

"Trong nhà không có người giúp việc sao? Đêm nay em ở lại đây đi!" Anh bá đạo cường thế, giống mệnh lệnh!

Hạ Nhất Nhiễm rất muốn mở miệng nói tục!

Nhưng mà, cô còn không có mở miệng, đã bị anh lôi kéo, hướng thang máy đi đến, trên chân cô đi giày cao gót, mặc váy, đều không tiện giầy dựa!

Cô thật sự đã bị anh kéo vào thang máy, vào thang máy, không chút báo trước, Hạ Nhất Nhiễm nắm chặt liền hướng căng chân anh đá tới, "Úi...!" Đường Hạo Nam ôm đầu gối, ăn đau kêu rên.

"Cận bá! Anh dựa vào cái gì kéo tôi đi?!" Hạ Nhất Nhiễm về mặt tức giận, hận không thể đập chết anh!

Da mặt anh quả thực dày quá mức rồi!

Đường Hạo Nam cười cười đẩy tay tiện, "Nơi này dù gì cũng là tổ ấm trước kia của chúng ta nha, đến đây ôn chuyện cũ, không phải rất lãng mạn sao?"

"Ai da...!" Lời vừa mới dứt, một cái căng chân khác lại bị cô đập trúng, anh lại đau đến kêu rên!

Dáng vẻ hung hăng của cô thực đẹp, Đường Hạo Nam nở nụ cười, trong thang máy sáng như ban ngày, trên khuôn mặt tuần tú của anh là nụ cười trong suốt sang sảng.

Loại tươi cười sạch sẽ không nhiễm một chút tạp chất này, cùng anh hoàn toàn không hợp, trong đầu, đột nhiên vụt qua hình ảnh cực kỳ xa xôi, giống như là đời trước xuất hiện qua.

Dưới ánh mặt trời rực rỡ, một cậu bé trai mặc bộ đồ bóng râm, đầu đầy mồ hôi hướng chính mình chạy tới, ánh mặt trời chiếu thẳng vào toàn thân khỏe mạnh đồ đầy mồ hôi, da tay ngăm đen, mồ hôi nhễ nhại, anh cười, lộ ra một hàm răng trắng tinh, từ trong tay bé gái tiếp nhận bình nước khoáng.

Ngửa đầu, ừng ực ừng ực uống.

Mồ hôi theo trán của anh, chạy dài xuống cằm, cô bé cầm khăn tay, nhón hai chân, giúp anh chà lau mồ hôi trên mặt.

Ánh đèn trong thang máy quá sáng chói mạnh mẽ, như ánh mặt trời chói mắt ngày hè một dạng.

Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, khuôn mặt cậu bé kia cùng người đàn ông đang khom lưng trước mắt cô, chồng chéo, lại tách biệt...

Cửa thang máy mở, cô hoàn toàn hồi tỉnh lại hiện thực, cánh tay bị anh nắm chặt, anh lôi kéo cô ra khỏi thang máy.

Vẫn lại là căn hộ kia, căn hộ duy nhất trên tầng lầu này, lúc mở cửa, anh không buông cô ra dù chỉ một chút!

"Gâu gâu...!"

Vừa mới bước vào cửa, liền nghe được một tiếng chó sủa, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, chỉ thấy bóng dáng một con chó cực kỳ dũng mãnh, trắng kiện hướng tới bên này chạy tới, là một con chó lông vàng!

Giống như từng nghe Lục Ngộ Hân nói qua, vài năm nay khi nhân hạ anh liền chăm sóc chó, trồng hoa.

Vậy mà là sự thật, rất khó tưởng tượng đây là chuyện Đường Hạo Nam sẽ làm.

"Đại Hoàng! Mau chào hỏi khách!" Đường Hạo Nam nhìn Đại Hoàng chạy quanh Hạ Nhất Nhiễm, miệng gừ gừ, nâng giọng mệnh lệnh.

Đại Hoàng vội vàng chạy đến trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, ngồi ngay ngắn, nghiêng đầu, rồi sau đó, hướng cô vờn ra chân phải trước, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc.

"Nó muốn bắt tay với em!" Đường Hạo Nam cười nói, Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng duỗi ra bàn tay phải ra, lòng bàn tay hướng về phía trước, Đại Hoàng kia thật sự đem móng vuốt của chính mình đặt ở lòng bàn tay Hạ Nhất Nhiễm.

"Thật đáng yêu...!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói, đã quên đây là lúc nào đang ở chỗ nào, một lòng bị con chó lông vàng đáng yêu trước mắt này thu hút rồi!

Cô đã từng nói, trên thế giới, chỉ có trẻ con cùng động vật, là thuần khiết, thiện lương nhất, cho nên, cô nhất định thích động vật.

Càng thích trẻ con!

Thấy cô nở nụ cười, anh cũng vui vẻ.

"Đại Hoàng! Lấy giày cho khách!" Đường Hạo Nam lại ra lệnh một tiếng, Đại Hoàng ngoan ngoãn thu móng vuốt, vội vàng đến tú giày bên cạnh, móng vuốt bên phải đem cửa tủ giày đẩy ra, cúi đầu, ngậm chặt một chiếc dép lê, hướng về bên này chạy tới.

Lúc nó chạy đến, đáng vẻ ngây ngô cực kỳ đáng yêu!

Lần đầu tiên gặp được con chó nghe lời như thế, so với Tiểu Bảo của Tô Tiểu Quá, muốn thông minh hơn.

Đại Hoàng ngậm một chiếc dép lê đến, ngay sau đó, ngậm chiếc thứ hai đến.

"Đại Hoàng thật thông minh!" Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa đầu của nó, khen ngợi nói, Đại Hoàng vui vẻ lắc lắc cái đuôi.

"Đương nhiên! Giống anh!" Đường Hạo Nam đắc ý nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại chăm chọc nở nụ cười, "Anh đừng vũ nhục chỉ số thông minh Đại Hoàng được không? Chỉ số thông minh của anh căn bản so ra kém Đại Hoàng!"

Cô chăm chọc nói, cũng thiệt tình cảm thấy được là như vậy!

Anh nào có cái chỉ số thông minh gì, bị Đồng Y Mộng lừa xoay quanh, hiện tại vẫn còn không có nhìn thấu cô ta!

Đường Hạo Nam không tức giận, ngầy ngốc cười cười, cô nói đúng, anh là ngu dốt!

"Tôi phải đi về!" Thiếu chút nữa bị lừa đến hồ đồ, Hạ Nhất Nhiễm quát cường nói, đi mở cửa, cửa căn hộ đã bị khóa, cô căn bản mở không ra!

Đường Hạo Nam lại đi tới, "Đêm nay cùng đứng rồi đi nữa, bên ngoài giống như đang đổ mưa rồi!" Anh đi dép lê, hướng ban công đi đến.

"Đường Hạo Nam! Anh rốt cuộc muốn như thế nào?!" Hạ Nhất Nhiễm có phản tức giận quát lớn, Đại Hoàng bị cô dọa, lỗ tai cụp xuống, Đường Hạo Nam giống không có nghe đến lời của cô.

...

Cô dùng điện thoại trong căn hộ của anh gọi điện thoại về biệt thự, nói với Nini ngủ ngon.

Toàn bộ nơi này còn giống như cùng trước kia một dạng, chẳng qua cô đã nhớ không rõ trước kia là cái dạng gì rồi.

Đại Hoàng nằm bên cạnh cửa sổ, Đường Hạo Nam tại ban công với vầng di chuyển hoa cỏ của mình, bên ngoài rơi xuống mưa xuân quý giá.

Lúc Đường Hạo Nam xong việc đi vào, Hạ Nhất Nhiễm vậy mà ở trên ghế sofa ngủ thiếp đi, lòng của anh thoáng chốc liền mềm mại xuống, đi tới, ngồi chồm hổm ở cạnh ghế sofa, nhìn cô cuộn mình tại trên ghế sofa dài, đã ngủ say.

"Nhiễm Nhiễm..."

Anh thử mở miệng gọi, cô vẫn không nhúc nhích.

Anh dứt khoát ôm cô lên, đi phòng ngủ.

Khi anh đem lễ phục trên người cô cởi ra, cảm giác bụng dưới bánh trứng đã lâu không xuất hiện dâng trào trong lòng anh..

Bánh trứng, buộc chặt, nhìn thân thể cô trắng nõn bóng loáng, dục hóa lan tràn khắp người anh!

Cắm dục lâu, anh cho rằng phương diện kia của chính mình đã không còn khả năng, không nghĩ tới, chỉ là nhìn da thịt lơ lửng của cô, cũng đã...

"Rốt cuộc em đã bỏ độc gì với anh?!" Anh cười khổ hỏi, bàn tay to lớn run rẩy vuốt ve gương mặt cô.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, ngủ thật sự say.

Anh đứng dậy, giúp cô đắp chăn, trong lúc lơ đãng, tầm mắt rơi vào bụng của cô.

Nói đó, một vết sẹo dài rõ ràng đâm vào mắt anh!

Liền tỉnh không kinh nghiệm, anh cũng biết, vết sẹo kia là mổ bụng sinh con để lại!

Thân thể mạnh quơ quơ, lòng đang run rẩy, đang nhỏ máu.

Trước đó anh lại vẫn hoài nghi, cô căn bản không sinh con, Nini khả năng không phải con ruột của cô, hoặc là nhận nuôi, mang về cố ý chọc giận anh..

Hiện tại mới ý thức được, chính mình là có nhiều ngày thật ngu xuẩn!

Mạnh kéo chân lại, che giấu thân thể của cô lại, anh từ từ nhắm hai mắt, quả đấm nắm chặt.

Quay lại không được...

Cô tái hôn, kết hôn sinh con, là triệt để hết hy vọng, ép mình đi lên một con đường không thể quay đầu lại sao?

Cô là quyết tâm quên anh rồi..

Đường Hạo Nam nhanh chóng đi tắm, cầm khăn nóng giúp cô lau tay, mặt, rồi sau đó, lên giường, thật cẩn thận, từ phía sau, ôm chặt cô.

Thật cẩn thận như vậy, sợ đánh thức cô.

Kỳ tích ô mê, nhắm mắt lại không bao lâu, anh liền ngủ thiếp đi, cực kỳ an tâm, cực kỳ kiên định, lần đầu tiên không uống thuốc ngủ liền ngủ được sâu như thế...

Anh thức dậy sớm hơn cô, nhìn cô dựa vào trong lồng ngực mình, toàn bộ đẹp đã đến có chút không chân thực.

Anh cúi đầu, đã nghĩ hôn lên trán của cô...

"Con... Con của em... Cứu em... Tại sao không cứu em? Cứu em...! Cứu mạng...!" Tiếng ni non của cô, như một chậu nước lạnh, kéo anh trở lại trong hiện thực máu chảy đầm đìa!

Anh như ở trong mộng mới tỉnh, mạnh ngồi dậy, chặt vật xuống giường.

Cái mùa đông rét lạnh máu tươi đầm đìa kia, hình ảnh như ác mộng một dạng kia, mấy năm nay, cũng vẫn như ác mộng quán lấy, hành hạ anh...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Anh học xong cách yêu, cô học xong cách quên

Có rất nhiều chuyện đã từng xảy ra, cho dù đã qua đi rất nhiều năm, bản thân cũng không dám nhớ lại, nhớ tới liền hối hận muốn thời gian có thể quay ngược lại lúc đó. Nhưng thời gian có thể quay lại được sao?

Đối với Đường Hạo Nam mà nói, trận tai nạn xe sáu năm trước, chính là chuyện mà cả đời này anh hối hận nhất, cực kỳ không muốn nhớ lại nhất.

Nhất là từ sau khi biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng!

Hận thời gian không thể quay lại, người anh cứu trước tiên chính là Hạ Nhất Nhiễm cùng con của bọn họ!

Anh gần như là ngã ngồi dưới đất, nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên giường, thân thể của anh không ngừng lùi về sau, giống như chạy trốn bò lên, nhanh chóng đi ra.

Không cách nào tha thứ chính mình, lại càng sẽ không cầu xin cô tha thứ!

Lúc anh hăm cháo, anh mới ý thức được, tối hôm qua chính mình có bao nhiêu hoang đường, đem cô kéo về nơi này để làm gì chứ?!

Có cái tư cách gì lại lôi kéo cô cùng nhớ lại những chuyện đã qua?!

Có cái tư cách gì, muốn cô lại nhớ rõ cái gì?!

Những chuyện quá khứ kinh khủng khiến người ta không chịu nổi kia, chính là chuyện khiến cô thương tổn cùng đau khổ nhất, tại sao có thể tàn nhẫn để cho cô phải một lần nữa nhớ lại!

Kỳ thật, cô có thể từ đoạn quá khứ đau khổ, tuyệt vọng kia bước tới, anh nên là vì cô cảm thấy vui vẻ.

Một người phụ nữ, tại lúc đau khổ nhất, tro mắt nhìn người đàn ông chính mình yêu thương. Ôm người phụ nữ khác rồi đi, không có cứu mình cùng đứa con trong bụng, đau khổ như vậy, đủ để hủy diệt một người rồi!

Huống chi, cô vẫn phải bảo vệ đứa nhỏ, cũng bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ kia, mất hết...

...

Lúc Hạ Nhất Nhiệm thức giấc, phát hiện chính mình đang nằm trên một chiếc giường xa lạ, kỳ thật cũng không tính xa lạ, còn nhớ rõ đây là đâu!

Trần nhà không thay đổi, trong phòng bài trí cũng chưa đổi!

Cũng đã có năm sáu năm không trang trí lại, mà bất động sản của anh nhiều như vậy, bình thường lại ở nơi này làm gì?

Hạ Nhất Nhiệm lắc lắc đầu óc còn chút mộng lung chưa tỉnh táo, không muốn còn nghĩ đến những thứ này, Đường Hạo Nam thích như thế nào thì cứ như thế đi, cũng có không có quan hệ gì.

Nhìn chính mình nằm trong chăn chỉ mặc một cái quần lót bên dưới, cô vội vã kiểm tra qua một lần, giống như không bị làm gì!

Đường Hạo Nam anh nếu dám lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cô nhất định chém chết anh!

Choàng qua áo ngủ mang hương vị đàn ông để ở một bên, xuống giường.

Lẽ phục tôi hôm qua là không thể mặc lại, cô không chút suy nghĩ đi đến bên cạnh tủ quần áo.

Vừa muốn kéo ra cửa tủ, Đường Hạo Nam đột nhiên xông tới, một tay lấy cô kéo qua, không cho phép cô đi kéo cửa tủ kia!

"Tìm quần áo sao? Trước mặc áo sômi của anh, lát nữa anh sẽ bảo người đem một bộ đồ mới tới!" Anh bình tĩnh kéo ra cửa tủ một bên khác, từ bên trong lấy ra áo sômi, tiện tay ném cho cô.

Hạ Nhất Nhiệm không nói được một lời, cầm áo sômi đi nhà vệ sinh, Đường Hạo Nam nhìn tủ quần áo, lên lút đi tới, che ở cửa, không nghĩ để cho cô phát hiện bí mật của chính mình...

Cô mặc áo sômi của anh, đánh răng rửa sạch mặt, bị anh gọi đi ăn cơm.

Hạ Nhất Nhiệm không nghĩ tới Đường Hạo Nam bây giờ còn biết nấu ăn rồi.

Cháo đậu đỏ, bánh sandwich nướng, sữa nóng...

Anh múc thêm một chén cháo đậu đỏ, đặt ở trước mặt cô, bị cô thô lỗ đẩy ra, "Tôi đã không thích ăn loại đồ ngọt này rồi!"

Cô lãnh đạm nói, cầm lên ly sữa.

Đó là anh tí mi nấu ra, học rất nhiều lần mới học được, bởi vì cô thích!

Hiện tại, cô lại không thích rồi.

Anh học xong cách yêu, cô cũng học xong cách quên đi.

Hiện thực, tàn nhẫn như vậy.

"Em cứ ăn thử gì em cũng được, chấp nhận chịu chút đi." Anh nhàn nhạt nói, mặt không chút thay đổi, không da mặt dày giống tôi hôm qua, không có không đứng đắn, càng không có bá đạo, cường thế, cực kỳ thần sĩ, cực kỳ tôn trọng cô.

Cô cảm thấy được Đường Hạo Nam chính là một người điên!

Mùi vị Sandwich cực kỳ ngon, rất khó tưởng tượng là Đường Hạo Nam tự mình làm, lúc ăn cơm, Đại Hoàng ở chỗ rất xa, ăn thức ăn cho chó.

Trong phòng ăn âm áp yên tĩnh, hai người, ngồi mặt đối mặt nhau, cùng ăn bữa sáng.

Từ sau khi hai người xa cách nhiều năm, lần đầu tiên cùng nhau ăn bữa sáng.

"Đường Hạo Nam, anh thành thật nói cho tôi biết, tôi hôm qua anh rút cuộc là có mục đích gì? Có phải thừa dịp lúc tôi ngủ, chụp ảnh khóa thân của tôi phải không? Sau này muốn lấy nó ra uy hiếp vợ vét tài sản của tôi phải không?" Cô ăn no, khôi phục khí thế trấn định ung dung, chùi miệng, nhìn anh ở đối diện, bình tĩnh hỏi.

"Bốp!"

Anh mạnh buông đũa xuống, hai mắt oán hận trừng mắt nhìn cô!

"Hạ Nhất Nhiệm! Tại trong mắt em, anh luôn là dễ tiện như thế sao?!" Đường Hạo Nam thốt ra chất vấn!

"Tất phải vậy rồi, một kẻ tôi thấy chết không cứu, có thể cao thượng được sao?! Nếu anh dám chụp cái ảnh gì đem ra uy hiếp tôi, vậy sau này anh đừng hối hận!" Cô đứng lên, cường thế nói.

Thấy chết mà không cứu...

Đường Hạo Nam chăm chọc nờ nụ cười, xoa xoa tay, "Tôi hôm qua, em cứ coi anh như bị điên đi, em yên tâm, anh cái gì cũng chưa làm với em. Em đều đã một đồng tuổi, anh xem thân thể của em, một chút hứng thú đều không có!"

Anh mạnh miệng nói, không muốn để lại cho cô chút ấn tượng tốt đẹp gì, ở trong lòng cô, Đường Hạo Nam anh sớm đã là tên cặn bã rồi!

"Anh tốt nhất cái gì cũng chưa làm! Chẳng thế thì, tôi sẽ ghét bỏ anh đến chết!" Cô nói xong liền đi, đi đến bên người Đại Hoàng, chính là chó của anh có vẻ đáng yêu!

Chỉ chốc lát sau, quần áo đã được đem đến, vẫn lại là nhãn hiệu quần áo mà cô yêu thích trước giờ, sau khi cô thay đồ xong, nói trở về sẽ trả tiền quần áo cho anh, rồi mới rời đi, Đường Hạo Nam không tiếp tục giữ cô lại.

...

Hạ Nhất Nhiệm mới vừa ra khỏi căn hộ của Đường Hạo Nam, tại hàng hiên bên ngoài gặp Đồng Y Mộng ăn mặc tinh xảo!

Nhìn thấy cô, Đồng Y Mộng về mặt chăm chọc.

Đây là lần đầu tiên sau sáu năm các cô đơn độc đối mặt gặp nhau.

Đồng Y Mộng không có giả vờ, nhìn cô ta cười, Hạ Nhất Nhiệm cũng chăm chọc nờ nụ cười.

Cô ta mặc toàn thân một bộ đồ màu trắng, mái tóc đen đuôi thẳng dài đến ngang lưng, tóc chải hai mái lộ ra cái trán trơn bóng.

Đồng Y Mộng cũng đánh giá Hạ Nhất Nhiệm, cả người mặc bộ đồ công sở đen trắng nhìn lịch sự chừng chặc lại không mất tao nhã, mái tóc xoắn dài màu râm nắng buông xõa, cho dù không trang điểm, làn da của cô lại vẫn rất tốt.

"Cố vậy mà vẫn thấp hèn như thế, năm đó anh ấy cũng không cứu cô, cô còn oán lấy anh ấy không buông?" Đồng Y Mộng trực tiếp nhục nhã cô.

"Đồng tiểu thư, cô hiểu lầm, là người đàn ông cận bà nhà cô chủ động tới quần lấy tôi không buông, cô vẫn lại là đem xem chừng anh ta cho cần thận đi, đừng để anh ta lại đi hủy hoại người khác, người đàn ông cận bà như vậy, phối cùng một kỹ nữ lâu xanh như cô là thích hợp nhất rồi." Hạ Nhất Nhiệm sáu xa chăm chọc ngược lại.

Sắc mặt Đồng Y Mộng khẽ biến đổi, biết Hạ Nhất Nhiệm đang mắng mình.

Cô giống như cũng thật sự cực kỳ chán ghét Đường Hạo Nam!

"Cô yên tâm, tôi đã mang thai, sau này anh Hạo Nam sẽ trung thành tận tâm với tôi!" Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiệm, đắc ý cười nói, lồng ngực Hạ Nhất Nhiệm có chút căng thẳng, nghĩ đến hình ảnh Đồng Y Mộng thống đồng cùng Đường Hạo Thăng bên nhau.

Cô nhu mày.

"Ồ, để Đường cận bà kia đội nón xanh, xong lại còn đưa con hoang của mình cho anh ta sao?" Hạ Nhất Nhiệm chăm chọc nói, cảm thấy Đồng Y Mộng nếu thực sự mang thai mà nói, cũng chắc là của Đường Hạo Thăng mới đúng.

Quả nhiên, tiện nhân sẽ có tiện nhân tới xử lý.

Đường Hạo Nam kia cũng sẽ có hôm nay!

"Cái gì con hoang với không con hoang, chỉ cần tôi nói là của anh ấy, khẳng định anh ấy sẽ tin! Có chắc không lại cất giấu điện thoại đang ghi âm gì nữa đi?" Đồng Y Mộng mặt không đổi sắc, vẻ mặt đắc ý, ánh mắt ở trên người cô tìm tòi nghiên cứu.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới năm đó chính là vì giành lấy điện thoại có ghi âm cuộc nói chuyện của mình cùng cô ta, mới cùng Đồng Y Mộng xảy ra tranh chấp, sau đó bị đụng phải.

Hiện tại ngẫm lại, thật sự là không đáng.

Khi đó, đầu đã cùng Đường Hạo Nam ly hôn, còn muốn có thể chứng minh chút gì với anh, để cho anh thấy rõ ràng bộ mặt thật của Đồng Y Mộng...

Hiện tại cho dù có biết Đồng Y Mộng mang thai chính là một đứa con hoang, cũng không tâm tư đi nói cho Đường Hạo Nam rồi.

"Nhìn anh ta bị cảm sùng, tôi càng vui sướng, sau này nhận một đứa con hoang là con mình, tôi càng vui vẻ. Ồi, mắc gì muốn vạch trần cơ?" Hạ Nhất Nhiễm sâu xa nói.

Đồng Y Mộng tức giận đến nhàu nát mi tâm, "Đứa nhỏ này chính là của anh ấy! Chúng tôi đã lên giường!"

Cô ta nói xong, lấy điện thoại cầm tay ra, cho Hạ Nhất Nhiễm xem một tấm hình!

Trên ảnh chụp là hình ảnh anh khóa thân cùng Đồng Y Mộng ôm ấp ngủ chung một chỗ!

Một cảm giác buồn nôn dâng lên, thiếu chút nữa cô muốn ói ra!

"Con của các người đã chết, tôi hiện tại mang thai con của anh ấy, có liên chờ tham gia hôn lễ của chúng tôi đi! Hạ Nhất Nhiễm, người thắng cuối cùng, vẫn lại là tôi nha..." Đồng Y Mộng ngưỡng cằm, vẻ cùng đắc ý nói.

"Đồng Y Mộng, tôi có đôi khi cũng thật không rõ, cô nói có xem, vì cùng tôi cướp đoạt đàn ông, bị người ta cưỡng hiếp, bị xe đụng thành người thực vật, sau đó thiếu chút nữa biến thành kẻ ngốc, hiện tại, lại dính tiếng xấu sao chép tác phẩm của người khác. Cô nói có xem, không biết là sống được cực kỳ đau khổ à?" Hạ Nhất Nhiễm đồng tình nhìn cô ta, trong giọng nói tất cả đều là châm chọc trào phúng.

Đồng Y Mộng quả thực là ghen ghét đến điên rồi!

Sắc mặt của cô ta liền thay đổi, "Đó còn không phải đều là cô làm hại!?" Cô ta bèn nhợn rống.

"Tôi? Có thật sự là điên rồi!" Hạ Nhất Nhiễm châm chọc nói xong, nhanh chóng đi tới, bắt xe, lên taxi, Đồng Y Mộng oán hận nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn theo phương hướng cô rời đi.

"Mộng Mộng!"

"A?! Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng thay đổi sắc mặt so với lật sách còn nhanh, vừa rồi vẫn nghiêng răng nghiêng lợi giống mù phù thủy, lúc quay đầu lại đã cười đến đơn thuần xinh đẹp như vậy!

Đường Hạo Nam nhàn nhạt mỉm cười, hôm nay là ngày mở phiên toà.

Đồng Y Mộng ôm cánh tay anh, thẹn thùng cúi đầu, từ trong túi xách lấy ra một tờ xét nghiệm.

"Anh Hạo Nam! Em, em... Có..." Đồng Y Mộng cầm tờ xét nghiệm, đưa cho anh, cúi đầu, đỏ mặt nói.

"Có?" Đường Hạo Nam thấp giọng hỏi lại, làm bộ nghi hoặc, từ trong tay cô ta nhận lấy tờ xét nghiệm.

"Em là nói, em mang thai rồi hả?" Trong giọng nói của người đàn ông, không có kinh ngạc cùng vui mừng, chỉ là bình tĩnh hỏi lại.

Đồng Y Mộng ngẩng đầu, nhìn anh, "Cực kỳ trùng hợp phải không? Em cũng không nghĩ tới, chỉ một đêm như vậy, em liền mang thai rồi..."

Cô ta nhỏ giọng nói.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, lập tức ôm lấy bờ vai cô ta, "Em không vui sao?" Anh ngược lại cười hỏi Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng mỉm cười, đỏ mặt vành mắt nhìn anh, "Em là sợ anh không vui... Em không phải người mà anh yêu nhất, lại mang thai con của anh... Anh Hạo Nam... Không sao hết, nếu anh không muốn đứa nhỏ này, em sẽ không miễn cưỡng anh, bản thân em có thể đem đứa nhỏ này nuôi lớn!"

Cô ta ra cực kỳ sẵn sàng quan tâm suy nghĩ vì anh, vội vàng nói.

"Đồ ngốc! Anh cũng lớn tuổi rồi, cũng nên có đứa con rồi! Anh muốn đứa nhỏ này!" Đường Hạo Nam ôm lấy bờ vai cô ta càng thêm chặt, lớn tiếng nói.

Đồng Y Mộng mừng thầm, khó có thể tin nhìn người đàn ông vẻ mặt mỉm cười bên cạnh mình!

Anh vậy mà một chút hoài nghi đều không có!

"Anh Hạo Nam, anh thật sự, muốn em sinh đứa nhỏ này ra sao?!" Đồng Y Mộng lớn tiếng hỏi, một vẻ như muốn khóc.

"Đương nhiên! Tại sao em lại nghĩ là anh không muốn đứa nhỏ này?"

"Em là nghĩ đến người anh yêu, yêu Hạ Nhất Nhiễm, không muốn em sinh con cho anh..." Đồng Y Mộng ừy khuất nói, cúi thấp đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Im lặng chờ đợi cô

Đường Hạo Nam ở trong hành lang đã nhìn đến hai người các cô đang nói chuyện, hoài nghi Đồng Y Mộng đã ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm khoe ra, đem chuyện có thai nói cho cô rồi!

Như vậy, cô sẽ để ý sao?

Hay vẫn lại là, một chút đều đã không quan tâm?!

Hắn là không quan tâm đi, Đường Hạo Nam ôm chặt bà vai Đồng Y Mộng, lại ôn nhu trấn an Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng sợ Đường Hạo Nam không tin, không nghĩ tới, anh liền dễ dàng tin như thế, một chút hoài nghi đều không có, có phản không bình thường, anh thực sự ngu xuẩn đến nước này rồi sao?

Anh đối với Hạ Nhất Nhiễm đã không ôm còn bất luận hi vọng gì, cho nên, đối với cô ta mới không có chút hoài nghi đi?

Đồng Y Mộng không phát hiện, trong đôi mắt đen sâu thẳm của Đường Hạo Nam, lóe lên tia hung ác nham hiểm rồi biến mất.

Đêm đó anh là làm bộ uống rượu, chính là muốn nhìn bộ mặt thật của Đồng Y Mộng một chút, không nghĩ tới, cô ta thật sự mượn lúc anh uống rượu say, chế tạo biểu hiện giả dối đã cùng anh lên giường! Người phụ nữ ác độc này, vậy mà lại là con gái riêng của Cố Tú Văn cùng Tần Mục!

Lúc trước cô ta tiếp cận anh, hẳn cũng là có ý!

Trước kia cô ta vẫn biết Hạ Nhất Nhiễm thích anh, ngoài mặt lại vẫn coi Hạ Nhất Nhiễm là bạn tốt, về sau phát hiện anh thích Hạ Nhất Nhiễm, liền cùng Cố Tú Văn liên hợp, thiết kế vở kịch mười năm trước...

Trời xanh vẫn lại là có mắt, để cho cô ta gieo gió gặt bão, thành người thực vật.

Chỉ trách anh quá ngu xuẩn, không có sớm nhận rõ bộ mặt thật của cô ta, hết lần này đến lần khác bị cô ta lừa gạt, tổn thương Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

Lần này, anh biết Đồng Y Mộng là thật sự có thai, mang thai đứa bé hẳn là con của Đường Hạo Thăng!

...

Trên tòa án, Đồng Y Mộng làm sao cũng không nghĩ tới, Đường Hạo Nam luôn mồm an ủi cô ta, nói nhất định sẽ cải thiện vụ kiện này, vậy mà lại thua!

Mà còn, sau khi toà án kết thúc thẩm vấn, vậy mà lại có rất nhiều phóng viên chạy đến phỏng vấn, khi cô ta bất lực nhìn về phía Đường Hạo Nam, anh đã biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi rồi!

Bỏ lại cô ta cùng người đại diện bị phóng viên vây quanh không đi được, người đại diện tại bên tai cô ta nhỏ giọng nói, để cho cô ta thành thật thừa nhận sao chép, chẳng thể thi bình luận chỉ trích cùng đồn đãi khả năng lại càng xấu thêm! Tuy trong lòng Đồng Y Mộng không muốn, nhưng mà, đối mặt với tình cảnh như vậy, cũng là hoang mang lo sợ, đành phải nghe người đại diện mà cô ta cực kỳ tin nhiệm nói!

"Lần này, quả thật là tôi sao chép tác phẩm cũ này, tôi thừa nhận sai lầm, xin mọi người cho tôi một cơ hội hối cải để sửa sai, tôi đảm bảo lần sau sẽ không lại tham khảo tác phẩm của người khác nữa! Thật có lỗi với mọi người! Tôi sẽ tiếp tục giữ gìn phong cách thiết kế của chính mình, mang đến cho mọi người càng nhiều tác phẩm tốt nhất!" Đồng Y Mộng đối mặt màn ảnh, nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh, thành khăn rơi.

Ban đêm, Hạ Nhất Nhiễm đứng trước TV, nhìn tin tức này, lòng dạ cực kì hả hê, không quên gọi điện thoại chúc mừng Vivian.

"Hạ tổng, tôi cũng phải cảm ơn người bạn lâu năm kia của mình nữa, đều là người đó đang giúp tôi!" Vivian ở trong điện thoại cảm khái nói.

"Uh~! Tôi nghĩ dù là người nào cũng đều không hy vọng áo cưới chính mình thiết kế vì người phụ nữ mình yêu thương, bị người khác sao chép đi, vị tiền sinh này thật tốt!" Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ cảm khái, trên thế giới này, người đàn ông nặng tình, trọng nghĩa như vậy, thật đúng là không nhiều lắm.

"Vị tiền sinh này, Hạ tổng cô cũng quen biết!" Vivian cười nói, nhện không được muốn nói cho cô sự thật, nhưng mà, nhận nhờ cậy của người ta, cô cũng không thể trực tiếp nói cho Hạ Nhất Nhiễm được, chỉ có thể ám chỉ.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mày, cô cũng quen biết?

Là ai chứ?

Người có vợ trước...

Khương Dư Hằng?

Cũng chỉ có anh cùng Đường Hạo Hâm được tính có quan hệ chồng trước vợ trước rồi.

Nghe nói Đường Hạo Hâm sống thật sự nghèo túng, Khương Dư Hằng mấy năm nay sống lại được vui vẻ thoải mái, cùng Kha Dịch Thần đã sớm tách ra, chính mình có công ty.

Cùng Vivian kết thúc cuộc nói chuyện, Nini vừa vịn từ trong phòng đi ra, tiểu bảo bối trèo lên sofa, ru rú tại trong ngực cô, ôm chặt cô.

"Bảo bối? Xảy ra chuyện gì vậy?" Cô bé bình thường luôn vui vẻ hoạt bát, giờ phút này, cực kỳ an tĩnh, nhu thuận ghé vào trong ngực cô.

"Mẹ..." Nini nhu thuận kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm nghe ra không thích hợp, vươn tay hướng tới cái trán của cô bé thăm dò, quả nhiên, nóng lên rồi!

Đối mặt với việc con bị phát sốt, cô đã trở nên "Bệnh lâu thành bác sĩ", ôm lấy Nini đi vào phòng trẻ con, đặt ở trên giường, lấy ra cái hòm thuốc, đo nhiệt độ cơ thể, khiến cô không ngờ đến chính là, sắp gần bốn mươi độ, Nini tuy rằng thường hay phát sốt, nhưng chưa từng vượt qua 38.5°!

"Nini? Tiểu bảo bối, mẹ lập tức đưa con đi gặp bác sĩ!" Sốt nhẹ ở nhà cô cũng có thể xử lý, nhưng nhiệt độ cơ thể cao như thế, khẳng định phải đưa đi bệnh viện rồi!

Hạ Nhất Nhiễm có phần hoảng hốt, vội vàng nói, vẫn lại là bình tĩnh tìm lấy miếng dán hạ sốt cho trẻ em có mang từ Singapore về dán lên trán cho cô bé!

Sau đó, lập tức gọi điện thoại cho lái xe.

"Mẹ... Không cần đi bệnh viện... Không muốn chích... Muốn cha..." Nini lăm nùng nói, nhắm hai mắt, lòng Hạ Nhất Nhiễm thất lại.

Vẫn lại là đem Nini ôm lấy, không gọi người hầu, cô ôm Nini đi ra khỏi biệt thự.

Lái xe còn không có tới, cô ôm Nini, vừa dỗ dành vừa lo lắng, lưng lay một hồi, thất lưng liền tê mõi, mệt đến đứng không được.

Đường Hạo Nam vẫn ngồi trong xe hút thuốc, nhìn phương hướng biệt thự, trong lúc lo lắng, nhìn đến người đang đứng ở cửa biệt thự, hình như là Hạ Nhất Nhiễm, anh vội vã xuống xe, không chút suy nghĩ chạy tới.

"Sao anh lại ở đây?!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, cực kì bất ngờ!

"Còn em? Hơn nửa đêm ôm con ở bên ngoài hóng cái gió gì?!" Đường Hạo Nam thốt ra lời trách cứ.

"Nini phát sốt rồi! Tôi đang gọi lái xe! Đem xe của anh lái ra xa nhà tôi đi! Đừng đến làm phiền!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn chăm chú mới phát hiện chiếc SUV của anh ở trong bóng tối, không khách khí nói.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam lại giữ lại cánh tay cô, "Nhanh lên xe! Anh đưa các người đi bệnh viện!"

"Chúng tôi có xe!"

"Hạ Nhất Nhiễm! Con bé phát sốt có thể kéo sao?!" Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn cô, tức giận quát, đều đã là lúc nào, cô còn ghét bỏ anh!

Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ tổn thương, càng lo lắng Nini!

Lái xe còn không có tới, Hạ Nhất Nhiễm đành phải ôm Nini, ngồi lên xe Đường Hạo Nam

Xe của anh chạy thật sự nhanh, cũng cực kỳ thật cẩn thận, sợ xảy ra sự cố.

"Mẹ..." Nini còn chưa ngủ, ở trong ngực cô, nhẹ giọng kêu hô.

"Bảo bối, ngoan, mẹ ở đây, đừng sợ..." Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu trả lời, đau lòng cúi người xuống, đem mặt mình dán trên trán Nini.

"Mẹ... Con muốn cha..." Nini khàn giọng kêu hô, lòng Hạ Nhất Nhiễm càng thêm đau thất.

Đường Hạo Nam cũng nghe được lời Nini nói, hai tay càng nắm chặt tay lái, không khỏi nghĩ tới cha của Nini, trên tấm ảnh cưới kia, cái người đàn ông khí chất nho nhã đó, sớm đã qua đời, Nini khả năng đã không nhớ được dáng vẻ của người đó.

Cho dù người đàn ông kia chết sớm, cũng thay đổi không được sự thật Hạ Nhất Nhiễm đã tái hôn...

Đường Hạo Nam lắc đầu, tiếp tục chuyển tâm lái xe, hướng tới bệnh viện nhi ở gần nhất chạy tới.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ Đường Hạo Nam lại có lòng tốt như thế, thực đưa mẹ con cô đến bệnh viện, cô không đợi anh, ôm Nini vào khoa cấp cứu, chỉ chốc lát sau, anh tới rồi, từ trong ngực cô đoạt lấy đứa nhỏ, "Để anh bế cho! Em đi đăng ký, anh đối với những thứ này không quen!" Anh trầm giọng nói.

Có hơi chút sững sốt, trong đám người, Đường Hạo Nam ôm tiểu Nini, về mặt lo lắng, ánh mắt chân thành, nhìn không ra giống muốn đùa giỡn cái gì.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em mẹ kiếp đi nhanh đi! Em nghĩ rằng anh sẽ ôm Nini chạy đi sao?!" Anh nhìn ra được Hạ Nhất Nhiễm hoài nghi, đau lòng gằn thét, cái người phụ nữ chết tiệt này, đối với anh đã không có một chút tin nhiệm gì rồi!

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cảm giác anh hẳn không làm gì Nini. "Anh ở yên tại đây đừng chạy loạn!"

Cô trầm giọng dặn dò, mới đi đăng ký.

Bệnh viện nhi, luôn luôn ồn ào hỗn tạp, vĩnh viễn nhiều người như vậy, nơi nơi đều là tiếng trẻ con kêu khóc, còn có tiếng cha mẹ vội vàng gấp gấp, gần đây chuyển mùa, trẻ con cảm mạo phát sốt rất nhiều.

Hạ Nhất Nhiễm xếp hàng đợi thật lâu, mới lấy được số, trước chỉ tiêm một mũi thuốc hạ sốt, còn phải xếp hàng, tiếp tục chờ khám gấp.

Trong hành lang đông đến không có chỗ ngồi, Đường Hạo Nam ôm Nini đứng ở một bên, Hạ Nhất Nhiễm muốn bế con, anh lại không cho.

"Điện thoại của anh ở trong túi, em gọi điện thoại cho Hứa Thành, xem có thể dựa vào quan hệ vào khám trước hay không!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói.

"Có thể dựa vào quan hệ, bản thân tôi cũng đã sớm tìm! Nhiều trẻ con như nhiều, anh gấp, người khác cũng gấp, suy bụng ta ra bụng người có được hay không, không nên hơi một tí đã muốn dựa vào quan hệ! Nhiệt độ cơ thể của Nini đã giảm rồi, chờ một chút, không sao đâu." Hạ Nhất Nhiễm giọng điệu không tốt hướng anh trách cứ, mặt trợn trắng, muốn ôm lấy Nini, bị anh né tránh.

"Để anh ôm cho!" Đường Hạo Nam không vui nói.

"Chồn chúc té gà, không có háo tâm!" Cô đứng ở bên người anh, chăm chọc khiêu khích nói.

Đường Hạo Nam không lên tiếng, cúi đầu nhìn đứa nhỏ trong lòng, cô bé lúc này cực kỳ nhu thuận, giống như ngủ thiếp đi.

"Nhìn cái gì mà nhìn, cũng không phải con của anh! Mộng Mộng của anh không phải mang thai sao? Anh đi tìm cô ta mà ôm ấp đi!" Hạ Nhất Nhiễm nói lời ác độc.

Đường Hạo Nam lúc này mới nhìn về phía cô, "Cô ta nói với em như vậy sao?"

"Đúng vậy, đưa cho tôi xem giấy khám thai rồi." Hạ Nhất Nhiễm vẻ mặt không chút để ý, khoe miệng cong lên chứa ý cười chăm chọc.

"Anh cũng muốn làm cha rồi..." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn hai mắt, nhìn anh.

Đường Hạo Nam cũng nhìn cô, anh có thể hiểu đáng về này của cô, là để ý sao?

Hạ Nhất Nhiễm là tìm thất lạc, có phần đau, trong đầu tất cả đều là toàn bộ những chuyện xảy ra mấy năm nay, ngực nặng nề, đột nhiên cũng rất hận người đàn ông cận bà này rồi!

"Chúc mừng anh nha! Đường tổng!" Cô cười nói, không có một chút khổ sở, mặc kệ Đồng Y Mộng mang thai là con của người nào, hay thật sự là của anh cùng với Đồng Y Mộng cũng vậy, nhớ lại ánh giường chiếu của bọn họ, cô liền cảm thấy buồn nôn.

Đường Hạo Nam nhìn trong bệnh viện nhi, rất nhiều cha mẹ, rất nhiều trẻ con, lại nhìn chính mình và Hạ Nhất Nhiễm, cùng Nini trong ngực, thật sự rất hy vọng, bọn họ cũng là một nhà ba người bình thường...

"Nhiễm Nhiễm!"

Lúc này, tiếng Lục Ngô Hàn vang lên, Đường Hạo Nam nhìn qua, chỉ thấy Lục Ngô Hàn mặc quần jean, áo jacket màu đen, thân hình cao lớn trắng kiện đã đi đến trước mặt.

"Sao người lại đến đây?!" Hạ Nhất Nhiễm cực kì ngạc nhiên, cười nhìn anh.

Lục Ngô Hàn từ tiếp nhận Nini trong lòng Đường Hạo Nam, nhân nhạ quét mắt nhìn anh một cái, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, ánh mắt ôn nhu, "Nini bị bệnh, sao con không nói với ta? Ta gọi điện thoại cho con vẫn không gọi được, gọi tới biệt thự, người giúp việc nói con mang Nini đi bệnh viện!"

Anh trầm giọng nói, một vẻ như mới là chồng của cô, một màn này, đâm thẳng vào tim Đường Hạo Nam.

"Nini cũng không phải quá nghiêm trọng, con liền không gọi người!" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, lúc quay đầu lại, phát hiện Đường Hạo Nam không biết từ lúc nào đã đi rồi!

"Người này, thật không biết anh ta có mục đích gì?!" Cô thấp giọng cảm khái một câu, trong lòng vẫn có nghi vấn, tại sao Đường Hạo Nam hơn nửa đêm lại xuất hiện gần biệt thự nhà cô?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Muốn làm con dâu của tôi, không dễ dàng như vậy!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đường Hạo Nam đi trên hành lang bên ngoài khoa cấp cứu bệnh viện nhi, tất cả trong đầu đều là hình ảnh có đối Lục Ngô Hàn cực kỳ tin nhiệm, ý lại, cực kỳ tự nhiên, tựa như người một nhà.

Chính mình sâu năm trước, đối với cô là cường thế, bá đạo, ý chiếm hữu rất mạnh, dù người đàn ông nào cùng cô nói nhiều một lời, anh đều luôn phát điên! Hiện tại, nhìn cô cùng Lục Ngô Hàn càng ngày càng gần, đã không đi cướp đoạt, chỉ có thể nhẫn nhịn cam chịu cái loại cảm giác đau khổ nhưng vẫn phải buông tay này!

Đây có lẽ, đây mới đúng là cảnh giới cao nhất của yêu đi?

Cô chán ghét anh, anh liền yên lặng trốn trong bóng tối nhìn cô, không đến trước mặt quấy rầy.

Mấy ngày nay, buổi tối luôn không kiềm chế được lái xe đến gần biệt thự của cô, ngồi ở đó như vậy, cũng có thể gần cô thêm một chút.

Vừa nãy Lục Ngô Hàn muốn ôm ấp tiểu Nini, anh không chút nghĩ ngợi đưa cho người đó, yên lặng rời khỏi, yên lặng rời xa cô.

Anh chưa từng nghĩ tới, chính mình cũng sẽ có một ngày cam tâm tình nguyện đem con nhường cho người khác! Đã từng, cũng càng không nghĩ tới, cô sẽ hoàn toàn triệt để coi anh là người xa lạ.

Một mình anh lặng lẽ lái xe, ở trên đường chạy đi không phương hướng nhất định, trong lúc vô tình liền chạy đến trước trường trung học trước kia của bọn họ.

Hơn mười hai năm, trường học đã sớm thay đổi hoàn toàn, không một tòa kiến trúc anh quen thuộc...

Anh ngồi yên lặng bên cạnh sân tập thể dục, lẳng lặng hứng gió, từng màn hồi ức trước kia hiện lên, qua rất lâu, nghĩ muốn gọi điện thoại cho Hạ Nhất Nhiễm, hỏi một chút tình huống hiện tại của Nini, nhưng cuối cùng vẫn là điện thoại cho Lục Ngô Hàn.

Lục Ngô Hàn chính đang lái xe, nhìn báo biểu trên điện thoại, trực tiếp dùng bluetooth trên oto nghe điện thoại.

Hạ Nhất Nhiễm ôm Nini ngồi ở phía sau.

"Nini sao rồi? Đã hạ sốt chưa?" Nghe giọng Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, anh thật sự là quan tâm Nini sao?

"Đã hạ sốt rồi! Chúng ta hiện tại đang trên đường trở về biệt thự!" Lục Ngô Hàn trầm giọng nói, Đường Hạo Nam yên tâm mà cúp điện thoại.

"Thằng nhóc này, rất quan tâm Nini!" Lục Ngô Hàn trầm giọng nói, giọng không lớn không nhỏ, nhưng vẫn truyền vào trong tai Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm làm bộ như không có nghe đến, cái gì cũng chưa nói, cúi đầu, nhìn con gái bảo bối trong lòng.

...

"Cậu, đã muộn như thế, người đừng lái xe về nữa, nghỉ lại phòng khách một đêm đi!" Cô từ trong phòng trẻ con đi ra, hướng Lục Ngô Hàn đang chờ ở bên ngoài, mỉm cười nói.

"Được! Ta cũng không khách khí với con, đêm nay ta liền ở lại đây rồi! Con cũng nghỉ ngơi sớm một chút!" Giờ đã rạng sáng, nhìn cô có chút mỏi mệt, tay Lục Ngô Hàn xoa gương mặt cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng không né tránh, mỉm cười nhìn anh, "Con đi sắp xếp dọn phòng giúp người!"

Lục Ngô Hàn là theo Hạ Nhất Nhiễm vào phòng khách, vừa mới vào phòng, anh đột nhiên từ phía sau ôm lấy cô.

Hạ Nhất Nhiễm cả người doạ ra.

"Nhiễm Nhiễm..." Người đàn ông dễ cảm ở đỉnh đầu cô, thì thào kêu hô, hương vị nam tính chín chắn vây quanh cô.

Cô không chút hoang mang, cũng không tránh thoát anh, Lục Ngô Hàn vĩnh viễn là ám áp vô hại, để cho cô không một chút ý thức trốn tránh, giống người thân của cô.

"Người xảy ra chuyện gì?"

"Nhiễm Nhiễm, ta thật sự hỏi con, rốt cuộc con yêu Hạo Nam nữa hay không? Hay vẫn là đang lừa mình dối người, trốn tránh nó?" Lục Ngô Hàn trầm giọng hỏi, ngực chùng chất phiền muộn cùng chua xót.

"Tại sao muốn hỏi như thế? Con rất rõ ràng, không thích anh ta, kỳ thật cực kỳ chán ghét anh ta, có thể không nhìn thấy liền không gặp, nhìn đến anh ta, liền nghĩ đến Đồng Y Mộng! Cậu, con không phải đang trốn tránh lòng mình, vài năm nay, kỳ thật con trải qua, so với các người tưởng tượng vẫn còn nhiều hơn rất nhiều, vẫn có rất nhiều chuyện con cũng chưa nói cho người! Nói thực ra, con tái hôn, không phải xuất phát từ ý nguyện chính mình, con vẫn nhớ, toàn bộ những chuyện đã trải qua mấy năm nay đều là do Đường Hạo Nam ban tặng! Con không có khả năng bỏ qua tất cả, lại cùng anh ta có bất cứ liên quan gì!"

Hạ Nhất Nhiễm thành khẩn nói, Lục Ngô Hàn đột nhiên đem thân thể của cô xoay lại.

"Nếu trước kia nó thật sự yêu con, chỉ là bị che mờ hai mắt thì sao?!"

"Cậu! Liên tình anh ta thật sự có yêu con, cũng không có quan hệ gì với con, con không thích anh ta nữa rồi! Thực không thích rồi! Tại sao các người luôn luôn cho rằng, con nhất định vẫn yêu anh ta chứ? Tình yêu của con dành cho anh ta, đã sớm bị những thương tổn này, từng chút từng chút mài mòn rồi! Anh ta yêu con thì lại thế nào? Mang cho con đều là đau khổ!" Hạ Nhất Nhiễm cười khổ nói, "Con đã từng cho rằng chính mình sẽ yêu anh ta yêu đến không cách nào tự thoát khỏi, sự thực chứng minh, thời gian có thể xóa tan toàn bộ..."

"Nếu không thích nó nữa! Vậy thì chấp nhận anh!" Hai tay Lục Ngộ Hàn giữ lấy hai vai cô, khóa chặt mặt cô, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhũn mày, không nghĩ tới Lục Ngộ Hàn sẽ...

"Cậu..."

"Em không muốn phải không? Nếu không thích nó, tại sao không thể chấp nhận anh!? Anh không cầu em sẽ yêu anh, anh chỉ cầu em chấp nhận anh, để cho anh theo bên cạnh mẹ con hai người, giống một người bạn đời, chăm sóc em!" Lục Ngộ Hàn hốc mắt phỉm hồng, người đàn ông bốn mươi tuổi, tuy nói không già, nhưng khóe mắt đã có nếp nhăn rồi.

Hon nữa lúc kích động, vết nhăn trở nên càng sâu.

Nhìn Lục Ngộ Hàn như vậy, Hạ Nhất Nhiễm đau lòng, "Nhưng mà, con vẫn xem người như là người thân, trưởng bối!"

Cô nói xong, nhào vào trong lòng anh, ôm chặt thân thể của anh, giọng khàn khàn, áy náy nói.

Lục Ngộ Hàn cũng ôm chặt cô, môi hôn dính đầu cô.

Kỳ thật, trên cái thế giới này, người đầu tiên mang đến cảm giác ấm áp cho cô, là Đường Hạo Nam.

Anh đã từng cũng giống như Lục Ngộ Hàn, cho cô ấm áp, chăm sóc, sau đó...

"Cậu... Vẫn lại là từ bỏ... Thực xin lỗi... Con hiện tại không cần một người bạn đời bên cạnh, chính mình có thể nuôi lớn con mình, một mình sống tiếp! Con không cần bất kỳ ai chăm sóc, con sẽ dựa vào chính mình!" Cô khòe thút thít nói, thay vì y lại người khác, không bằng dựa vào chính mình!

Chỉ có chính mình mới không phản bội chính mình!

"Con không chấp nhận người, cũng không chấp nhận bất kỳ một người đàn ông nào khác, càng không thể lại chấp nhận Đường Hạo Nam! Cậu, con đã không tin hôn nhân, càng không tin tình yêu rồi! Con còn nghĩ muốn tiếp tục coi người là người thân, bạn bè, trưởng bối, người cũng không cần lại tiếp tục lãng phí thời gian cho con nữa!" Cô từ trong ngực anh rời đi, lấy mu bàn tay xoa xoa nước mắt, giờ phút này đáng về của cô, giống một nữ sinh nhỏ không khác gì nhau.

Để cho Lục Ngộ Hàn càng thêm đau lòng!

Bởi vì sợ yêu, cho nên sẽ không lại yêu, tình nguyện cô đơn một người, cũng không nghĩ muốn lại tìm!

"Không cần thương cảm con! Cậu, con còn có con của mình mà! Con có bọn nhỏ cùng con..." Hạ Nhất Nhiễm nhìn ra được trong mắt Lục Ngộ Hàn nghĩ ngợi, vội vàng lại nói.

Trên mặt Lục Ngộ Hàn, từ từ hiện lên vẻ thất vọng.

Cô đau lòng người đàn ông lớn tuổi này, nhưng mà, cô không cho anh không được tình yêu...

...

Một âm thanh va chạm kịch liệt vang lên, đêm khuya, một chiếc SUV màu đen tông vào hàng cây xanh bên đường, bên trong xe, túi khí an toàn đã mở ra toàn bộ, Đường Hạo Nam gần như bị túi khí và chạm choáng quáng, anh ảo não nhắm lại hai mắt, miệng đang mấp mí!

Đầu văng mắt hoa, tay phải cùng một chân vẫn đang không cảm giác!

Vừa rồi muốn thắng xe, chân không có cảm giác, thiếu chút nữa liền muốn đụng vào chiếc xe phía trước, tay trái dồn sức đánh tay lái, lao vào hàng cây xanh!

Chỉ chốc lát sau, cảnh sát giao thông, xe cứu thương tới rồi, đưa anh đi bệnh viện!

...

Không phải say rượu lái xe, anh cần bán không uống rượu, đang êm đẹp sao lao vào hàng cây xanh?

Hứa Thành thật sự khó hiểu!

"Đường tổng! Người cần phải làm kiểm tra từng tật! Như vậy tiếp tục là không được! Tôi nghĩ ngờ thân thể người thật sự có vấn đề rồi!"

Đã là buổi sáng ngày hôm sau, Hứa Thành nhìn Đường Hạo Nam mặc áo sơ mi đang tính toán xuất viện, kích động lại có chút tức giận nói, trên đầu Đường Hạo Nam dán miếng băng gạc nhỏ, tối hôm qua không chịu thương tích gì lớn.

"Hứa Thành, cậu còn như vậy, chức vụ trợ lý tổng giám đốc cũng đừng làm nữa!" Đường Hạo Nam vẻ mặt nghiêm túc, tư thái lãnh đạo không để cho người phản kháng, hai mắt trừng Hứa Thành, không khách khí nói, thái độ cực kỳ ác liệt!

"Đường tổng có phải muốn tôi phải nói cho Hạ tổng tình hình thực tế đúng không..."

"Cậu dám?!" Đường Hạo Nam đáng vẻ như muốn giết người, lạnh lùng nói.

Hứa Thành ngậm miệng, Đường Hạo Nam đối với tình hình thân thể của chính mình, anh một chút cũng không quan tâm.

Mấy năm nay, từ đầu liền chưa làm qua một lần kiểm tra sức khỏe!

Có đôi khi, mất đi những thứ mình đề ý nhất, toàn bộ cái khác đều đã trở nên không quan trọng rồi!

Bao gồm sinh mệnh chính mình!

"Tại sao Đồng Y Mộng mấy ngày nay không tới quán lấy tôi?" Lúc Đường Hạo Nam nói chuyện, đang cài khuy áo sơ mi, cả người đắm chìm trong ánh nắng lật trời rực rỡ bên ngoài cửa sổ, lúc ngừng đầu, ánh sáng thật là chói mắt, anh lập tức đem màn che cửa kéo xuống.

Trong phòng bệnh âm u hơn.

"Trón ở trong nhà người già vô đáng thương rồi! Vừa ra khỏi cửa liền có phóng viên vây đuổi, cô ta nào dám ra khỏi cửa."

"Nghệ thuật trong bụng của cô ta, có khỏe không?" Đường Hạo Nam nhàn nhạt hỏi, khóe miệng lại nhiễm hàn ý làm cho người ta cảm thấy lạnh sống lưng.

Hứa Thành mấy năm nay không phải chưa thấy qua đáng về độc ác tàn nhẫn của Đường Hạo Nam!

"Không nghe nói có cái gì khác thường! Đường tổng, người rút cuộc muốn xử trí Đồng Y Mộng thế nào?" Hứa Thành thật cẩn thận hỏi.

"Tôi đề cho cô ta... Sống, không bằng chết!" Đường Hạo Nam nói xong, nắm chặt hai đấm, khung xương phát ra tiếng thanh thủy lạnh lẽo tàn độc!

Đáng về của anh, làm cho Hứa Thành luôn đi theo bên cạnh anh nhiều năm đều đã sợ hãi kinh ngạc không thôi!

...

"Anh Hạo Nam, tại sao còn có nhiều phóng viên đuổi theo em như vậy?!! Em đã rất nhiều ngày không ra khỏi cửa rồi... Em sợ mỗi ngày ở trong nhà, bảo bảo sẽ..." Đường Hạo Nam vừa mới vào biệt thự, Đồng Y Mộng từ trên lầu đi xuống, vẻ mặt ủy khuất nói.

Lúc này, Lục Uyển Thu từ cửa sau đi vào, nhìn bọn họ, hừ lạnh một tiếng, cái gì cũng chưa nói.

"Mộng Mộng, em là bạn gái của Đường Hạo Nam anh, chuyện em sao chép, đương nhiên sẽ càng gây ra sóng lớn, những phóng viên này bám lấy em như vậy là bình thường!" Đường Hạo Nam liếc Đồng Y Mộng, cong khóe môi, trầm giọng nói, hướng Lục Uyển Thu đến gần.

Lục Uyển Thu đã ngồi trên sofa dùng trà, lúc này nàng nể mà buông xuống chén trà, "Thật sự là đủ mất mặt mà! Có thiết kế không được cũng đừng giả vờ ra vẻ, vậy mà lại không biết xấu hổ sao chép tác phẩm của người khác! Hạo Nam nhà chúng tôi đều bị cô làm mất hết mặt mũi!"

"Bác gái, con là bị oan!"

"Oan? Tòa án đều đã phán cô sao chép, tin tức trên báo ồn ào huyền ảo, cô cho tôi là người mù sao?!" Lục Uyển Thu tức giận đến đứng lên, hướng Đồng Y Mộng cách đó không xa, nghiêm khắc chăm chọc.

Đường Hạo Nam hai chân bắt chéo, ngồi ở trên ghế sofa, một vé xem kịch vui, cũng không lên tiếng, nhàn nhai uống trà.

"Bác gái, con thật là bị oan... Anh Hạo Nam..." Từ sau khi cô ta trở về, thái độ Lục Uyển Thu đối với cô ta liền thay đổi, Đồng Y Mộng hai mắt vô tội nhìn Đường Hạo Nam, giống anh xin giúp đỡ.

"Cô đừng ý cô Hạo Nam làm chỗ dựa cho mình, liền làm xằng làm bậy, làm mờ mắt mặt! Nếu mang thai, liền an phận thủ thường ở nhà dưỡng thai! Còn đứa nhỏ này rốt cuộc là của ai, chờ bụng cô lớn lên, tất phải lấy tủy làm xét nghiệm DNA! Muốn làm con dâu của tôi không phải dễ dàng như vậy!" Lục Uyển Thu chán ghét trừng mắt Đồng Y Mộng, vẻ mặt cường thế!

Ai còn trùng hom □□□□□

Đang ở chợ c

ôn trùng mà load ảnh mãi ko lên □□□□

Đó mn biết tui đang ở đâu □□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 121: Anh so với Đường Hạo Nam còn khiến người ta ghê tởm hơn

Đồng Y Mộng làm sao cũng không nghĩ tới Lục Uyển Thu lại có một ngày đối đãi chính mình như thế!

Bà trước kia đúng là vẫn hướng về cô ta!

Ánh mắt sắc bén kia, giống như có thể đem cô ta bắn thủng, giống như nhìn thấy được đứa nhỏ trong bụng cô ta không phải Đường Hạo Nam!

"Me, sao người có thể đối Mộng Mộng như vậy?!" Cuối cùng, Đường Hạo Nam mở miệng nói, buông một chân xuống, đứng lên, bóng dáng cao lớn rần rỏi đi tới trước mặt Đồng Y Mộng.

"Năm đó là cô ta hại chết cháu nội của me!" Lục Uyển Thu đậm chán, nghiêng răng nghiêng lợi quát, chuyện cho tới bây giờ, bà đã nhìn thấy rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm mới thật sự là người yêu Đường Hạo Nam! Lòng mang ý xấu lại là Đồng Y Mộng!

Lời Lục Uyển Thu nói, giống lưỡi dao nhọn, đâm sâu chọc ngoáy vào trái tim đã vỡ nát của anh!

Mỗi khi nghĩ đến đứa con của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã chết, tim giống như bị lăng trì lóc thành từng miếng!

"Bác gái! Sao người lại nói là con hại đứa bé kia chứ, rõ ràng là Hạ Nhất Nhiễm đẩy con, gieo gió gặt bão!" Đồng Y Mộng lớn tiếng phản bác.

"Đủ rồi!" Đường Hạo Nam đột nhiên bạo rống, gân xanh trên trán nổi lên, một vé muốn ăn thịt người!

Đồng Y Mộng cùng Lục Uyển Thu đều là kinh sợ!

"Người nào còn dám nhắc tới sự kiện năm đó, đừng trách tôi trở mặt!" Đường Hạo Nam trừng mắt với bọn họ, lạnh giọng cảnh cáo, mang theo toàn thân tức giận, lại rời khỏi biệt thự!

"Anh Hạo Nam..."

"Đừng bày đặt giả mù sa mưa kêu rên nữa! Có thật cho rằng nó thật sự yêu cô sao?" Lục Uyển Thu ghét bỏ trừng mắt Đồng Y Mộng, chăm chọc nói một câu, liền đi rồi.

Đồng Y Mộng oán hận trừng mắt nhìn bóng lưng Lục Uyển Thu, "Bà già chết tiệt!"

Cô ta nhỏ giọng đến mức Lục Uyển Thu nghe không được mắng một câu, không phát hiện đáng về ác độc của chính mình bị camera siêu nhỏ lắp đặt ở trần biệt thự ghi lại không sót chút gì!

Sau khi Đồng Y Mộng lên lầu, liền muốn gọi điện thoại cho Cố Tú Vân, bọn họ đã thật lâu không liên hệ rồi!

Cố Tú Vân gần đây cùng Tần Mục nổi đầu, hơn nữa công ty còn bị Hạ Nhất Nhiễm chinh đến rung chuyển, đang trong hoàn cảnh bấp bênh sụp đổ, lại còn phải lo lắng Đồng Y Mộng bên này!

Vốn cô ta chính là đứa con gái niềng, nếu không phải nhìn đến cô ta có phần giá trị lợi dụng, Cố Tú Vân cùng Tần Mục từ đầu sẽ không đi có nhi viện nhận lại cô ta!

Gọi điện thoại cho Cố Tú Vân, căn bản không ai nghe máy!

Đồng Y Mộng tức giận đến ném điện thoại đi động, ngã mạnh lên giường, hai tay dấm vào bụng mình, "Nghịch chúng nghịch chúng nghịch chúng...!"

Giấy lát, trong hai tròng mắt cô ta lóe sáng toát đầy vẻ độc ác, nghĩ ra chủ ý xấu xa!

...

Trong phòng bao chương khí mù mịt, Hạ Nhất Nhiễm đã bị ép uống vào ba ly rượu trắng, đầu có chút hôn mê, cô lén lút ném cho Phương Mặc Ngón một ánh mắt.

Kế tiếp bữa tiệc, Phương Mặc Ngón vì cô cần rượu.

Loại xã giao này, cô vẫn luôn không uống rượu, nhưng khách hàng đêm nay tỏ chất có vấn đề, lại là nhân vật lớn có uy tín danh dự ở Sùng Xuyên không thể đắc tội, cô là kiên trì uống vào!

"Hạ tổng, cô cũng thật không nề mặt nha... Dù gì chúng ta cũng đều là người Sùng Xuyên ra làm ăn, chút từ lượng này, quả thực coi chúng tôi như khi con mà đùa giỡn ha!" Lưu tổng tai to mặt lớn, bụng bía to như cái trống, trong tay nắm cây tăm xỉa răng, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, đầy châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này vỗ bàn đứng lên, "Các vị, Hạ Nhất Nhiễm tôi bình thường trong bữa tiệc không uống rượu! Hôm nay đã tự phạt ba chén, các vị nếu vẫn cảm thấy tôi như vậy là thành ý không đủ mà nói, vụ làm ăn này, tôi thấy cũng không cần thiết phải bàn tiếp tục nữa rồi! Thự ký Phương, thanh toán!"

Cô không khách khí nói, lấy thực lực của Hưng Á, cô căn bản không cần chịu đựng loại uất khí này!

Lại càng không muốn cùng loại này ông chủ có tiền không văn hóa cực kỳ ngu ngốc què mùa này nói nhiều cái gì!

Mà còn, bọn họ đã rượu mồi không uống lại thích uống rượu phạt rồi! Rất nhiều xí nghiệp tranh nhau cướp đoạt tranh giành để được cùng Hưng Á hợp tác, mà mấy người này lại cực kỳ khác thường, không biết có phải phía sau có người muốn cố ý làm chuyện xấu hay không!

Phương Mặc Ngón lập tức muốn đi tính tiền, Hạ Nhất Nhiễm đi theo anh ta, hướng bên ngoài phòng bao mà đi, "Hạ tổng...!"

Lưu tổng kia vươn tay, liền chặn đường đi của Hạ Nhất Nhiễm, Phương Mặc Ngón gặp tình cảnh này, lập tức xụ mặt, đem Hạ Nhất Nhiễm kéo ra phía sau mình che chở.

Anh ta đã nhận được đủ lâu!

"A Ngón.. Không cần gây chuyện..." Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến mấy trợ lý của mấy ông chủ này đều đã đứng lên, mà bọn họ chỉ có Phương Mặc Ngón một người, nhìn trợn thế, bọn họ như là cổ ý! Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hướng Phương Mặc Ngón nhỏ giọng nhắc nhở.

"Hạ tổng, người hiện tại đi trước đi!" Thái độ Phương Mặc Ngón hơi lạnh lại, cứng rắn, không giống bình thường.

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa đi hai bước, có người tiến lên ngăn chặn cô, Phương Mặc Ngón không lại khách khí, đem người đàn ông đang ngăn đón Hạ Nhất Nhiễm đánh té ngã, hai người đánh nhau, những người khác cũng bắt đầu ra tay.

Có ý thức được Phương Mặc Ngón đêm nay có phần kích động, một mình anh ta căn bản không phải đối thủ những người này, lấy điện thoại ra liền muốn báo cảnh sát.

Lúc này, cửa phòng bao đột nhiên bị người đá văng, thân thể của cô bị người ta kéo lấy, lôi ra khỏi phòng bao.

"Kha Dịch Thần?!" Làm sao cũng không nghĩ tới, Kha Dịch Thần sẽ đột nhiên xuất hiện, Hạ Nhất Nhiễm đẩy anh ta ra, nghiêng rằng nghiêng lợi hô tên này.

Kha Dịch Thần nhìn cô cách đó không xa, khoe miệng nhếch lên, "Còn tưởng rằng em sớm quên anh rồi!"

Anh ta tà mị cười nói, "Đi theo anh, thư ký của em không có việc gì!" Dứt lời, cường thế tiến lên, kéo Hạ Nhất Nhiễm choáng váng đến sắp mơ hồ vào trong ngực.

"Kha Dịch Thần! Tôi với anh cũng xem như kẻ thù, anh đừng đụng vào tôi!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận nói, ý đồ tránh khỏi anh ta, thân thể cũng không nghe sai khiến.

"Kẻ thù? Chúng ta sao có thể tính là kẻ thù chứ?!" Nhiễm Nhiễm, anh vẫn luôn một mực chờ em!" Kha Dịch Thần dứt lời, ôm Hạ Nhất Nhiễm vào phòng bai bên cạnh.

Hạ Nhất Nhiễm bị anh ta đẩy lên trên ghế sofa, không biết có phải vì uống rượu hay không uống, choáng váng đầu chịu không nổi.

Kha Dịch Thần ngồi xổm trước mặt cô, trên khuôn mặt tuần tử kia chừ đầy tà mị, ôm lấy ý cười xấu xa, một bàn tay xoa gương mặt cô.

"Từ lâu đã nghĩ lúc gặp lại em sẽ như thế nào, em thế nào, mấy năm nay, có khỏe không?" Kha Dịch Thần nửa là thật sự nửa là tà mị hỏi.

"Kha Dịch Thần, anh ra về người tốt cái gì hả? Tôi cũng không mất trí nhớ, cái đêm sáu năm trước, anh thiếu chút nữa đem tôi... Còn nữa, những hiểu lầm giữa tôi cùng Đường Hạo Nam lúc đó, cũng không thể thiếu bàn tay của anh sắp đặt dờ trêu..."! Hạ Nhất Nhiễm tuy không còn sức lực, nhưng mà, lý trí vẫn còn, đầu óc vẫn lại là cực kỳ tỉnh táo, biết Kha Dịch Thần là một nhân vật nguy hiểm.

Hơn nữa, nắm đó sự kiện Axit Sunfuric vẫn khắc cốt ghi tâm!

"Anh làm như vậy, còn không phải vì quá nhớ mong em sao?" Kha Dịch Thần cười hỏi lại, ngón tay nheo nheo gương mặt cô, Hạ Nhất Nhiễm buồn bực xoay đầu.

"Đừng đụng vào tôi! A Ngón... Vừa này những người đó đều là nghe theo anh sai khiến đúng không?!" Hạ Nhất Nhiễm nghĩ đến đám người kia khác thường, lần này phản ứng kịp, Kha Dịch Thần khẳng định là cố ý sắp đặt chuyện vừa rồi, anh ta là nghĩ muốn...

"Nhiễm Nhiễm! Em là của anh!" Kha Dịch Thần nói xong, liền cởi cravat áo soni ra, trên cao nhìn xuống, nhìn cô về mặt ửng hồng trên sofa, khoe miệng chừa đầy vẻ đắc ý!

Hạ Nhất Nhiễm đầu choáng váng đau nhức đến sắp không tỉnh táo, loại cảm giác này dễ cho cô hoảng hốt, bởi vì Kha Dịch Thần nguy hiểm.

"Anh muốn làm gì tôi?!" Miệng khô lưỡi hanh, lý trí hỗn độn, toàn thân vô lực, cô thờ hồn hển, trong mê ly, ngửi được mùi hormone của đàn ông.

"Nhiễm Nhiễm... Anh chờ em mười năm rồi! Em nói xem, anh muốn làm gì em?" Kha Dịch Thần ở bên người cô ngồi xuống, lời cô vào trong ngực, bàn tay người đàn ông luồn vào trong mái tóc cô, nhẹ nhàng mà vuốt ve, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm toàn thân xụi lơ, "Kha Dịch Thần, tôi còn không đối phó anh... Anh liền chủ động đến trêu chọc tôi... Hạ Nhất Nhiễm tôi... Không còn là cô gái yếu đuối trước kia tùy ý anh xoa nắm vuốt ve..."

"Tốt thôi, em đã không thích anh, liền hận anh đi!" Kha Dịch Thần nhìn mặt cô đỏ hồng, cúi đầu xuống, liền muốn hôn môi.

Hạ Nhất Nhiễm dùng hết toàn lực nắm chặt hai tay, muốn gọi điện thoại cầu cứu, lại không một chút sức lực.

"A Thần... Đừng có chấp nữa... Chúng ta không có khả năng... Anh cùng La Kỳ..."

"Đừng nhắc nụ gài kia với anh!" Kha Dịch Thần tức giận gầm thét, "Hạ Nhất Nhiễm! Em tới cùng có chút lương tâm hay không?! Tại sao liền nhìn không tới tình yêu của anh dành cho em?! Chỉ cần em theo anh, đừng nói em đã kết hôn hai lần, con của anh đều có thể giúp em nuôi lớn!"

Có lẽ giống Hạ Nhất Nhiễm nói như vậy, Kha Dịch Thần đối với cô là một loại có chấp mãnh liệt, càng không chiếm được càng muốn có bằng được, không hề lý do không hề có đạo lý mà cố chấp.

Anh ta luôn miệng nói yêu cô, lại không từ thủ đoạn phá hoại tình cảm giữa cô cùng Đường Hạo Nam!

Trong lúc phá hoại đồng thời cũng không đau tức xúc phạm tới Hạ Nhất Nhiễm

Hạ Nhất Nhiễm căn bản không còn sức lực, toàn thân nóng lên, cái loại cảm giác này cực kỳ khó chịu!

Môi Kha Dịch Thần, đã sắp sát đến bên miệng cô, "Nhiễm Nhiễm... Đêm nay em trốn không thoát đâu... Em vẫn đẹp như vậy, giống hoa anh túc, mê người lại có độc..."

Kha Dịch Thần run rẩy hai môi, tại bên môi cô, vuốt ve, thì thầm

Liền muốn đặt được cảm giác, như vậy làm cho người ta tìm đập nhanh, giờ phút này anh ta thật giống như một chàng trai vừa biết yêu lần đầu, có phần khẩn cấp, lại có chút luống cuống chân tay.

"Đề tiện... Vô si... Ghê tởm... Anh so với Đường Hạo Nam còn làm cho tôi kinh tởm..." Hạ Nhất Nhiễm cắt lức nói.

"Sao em có thể lấy anh ra so cùng Đường Hạo Nam? Người kia là cận bà, biết rõ em yên minh, lại vẫn đối với em như vậy!" Kha Dịch Thần phản bác, trên khuôn mặt tuấn tú hiện lên vẻ hung ác nham hiểm.

Khóe môi Hạ Nhất Nhiễm cong lên, "Đừng vậy, các người kẻ tám lạng người nửa cân..."

Cô cũng không biết chính mình là cái số mệnh gì, gặp được một hai người đàn ông, tất cả đều là đức hạnh như vậy!

Kha Dịch Thần không hề để ý tới, môi mông cuối cùng in lên môi của cô.

"A!"

Lúc này, khi anh cho rằng cô bị mê được làm cho không còn sức lực phản kháng, mặc anh ta tùy tiện đòi hỏi, cô lại đột nhiên đánh mặt anh ta, có thứ gì đó đâm vào mặt mình!

Lúc Kha Dịch Thần ăn đau, Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên đứng dậy, tay phải của cô chầy máu tươi, nhẫn kim cương trên ngón áp út tay trái phắt ra ánh sáng dày đặc, thì ra trong chiếc nhẫn kim cương có huyền cơ, cất giấu một cây kim

Cô vừa rồi vì gắng giữ tinh táo, một mực đâm vào tay phải của mình, khôi phục được chút sức lực mới có thể phản kháng Kha Dịch Thần!

Má Kha Dịch Thần bị có đâm chày xuống vết máu dài, Hạ Nhất Nhiễm nhìn cửa, loạng choạng chạy tới, Kha Dịch Thần vội vàng đuổi theo, "Cứu mạng!"

Hạ Nhất Nhiễm vừa chạm vào tay nắm cửa kéo ra, liền lớn tiếng rống, nửa người cô vừa vuron ra cửa, lại bị Kha Dịch Thần bên trong cánh cửa chặn ngang ôm lấy, tay trái của cô giữ chặt khung cửa.

"Cứu mạng...!" Tay trái liền muốn buông lỏng ra, cô bắt lức kêu hô.

Thần thể của cô lại bị Kha Dịch Thần kéo vào phòng, "Đừng kêu! Nơi này đều đã là người của anh! Oa...!"

Lời Kha Dịch Thần nói vừa vang xuống, ăn đau lại giảm nhẹ, buông lỏng Hạ Nhất Nhiễm ra, anh ta xoay người, "Kha Dịch Thần! Mẹ kiếp!"

Chỉ thấy vẻ mặt Đường Hạo Nam xanh mét, tức giận nói tục, lập tức, nâng lên chân dài hướng ngực Kha Dịch Thần đá tới!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Trong miệng cô gọi tên một người đàn ông khác!

Đã từng hiểu lầm quan hệ giữa Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần, gần đây đã được cởi bỏ, biết Hạ Nhất Nhiễm không thích Kha Dịch Thần, càng chưa cùng anh ta cấu kết! Vừa rồi cùng nghe được Hạ Nhất Nhiễm kêu hô cứu mạng, anh liền hiểu được cái gì, giờ phút này, thật muốn đem Kha Dịch Thần cận bà này làm thịt!

Kha Dịch Thần bất ngờ không phòng ngự, thần thể bị anh giam mạnh phải lui về sau, Hạ Nhất Nhiễm ngã ngồi dưới đất, vô lực nhìn một màn này.

Hình ảnh trước mắt cùng màn sáu năm trước ở Bắc Kinh lại chồng chéo lên nhau, anh đã từng cũng là như thế này, đem người muốn ức hiếp cô đánh cho hoa rơi nước chảy. Chẳng qua, giờ phút này, trong lòng không còn bất kỳ cảm động gì.

Cô cắt lức bỏ lên, muốn rời khỏi chỗ này, chỉ muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi, uống miếng nước, quá khó chịu, sắp không cảm giác được đau đớn từ miệng vết trên tay rồi!

Bắt đầu liền chịu thiệt, Kha Dịch Thần đầu phải là đối thủ của Đường Hạo Nam, ăn Đường Hạo Nam vài đập, bị anh đánh đến phun ra máu, Đường Hạo Nam thấy Hạ Nhất Nhiễm ra khỏi phòng bao, lo lắng, không lại tiếp tục đánh người, vội vã đuổi theo.

Hạ Nhất Nhiễm đỡ vách tường, tập tễnh đi, Đường Hạo Nam qua đi, trực tiếp ôm cô lên!

"Đừng đụng vào tôi!" Hạ Nhất Nhiễm cắn răng nói, híp mắt.

"Là anh!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, ôm cô hướng cửa thang máy.

"Tôi biết là anh!" Hạ Nhất Nhiễm cắn răng, Đường Hạo Nam lồng lộng run sợ nhưng không thời gian thương tâm.

"Bỏ tôi xuống... Tôi muốn uống nước!" Hạ Nhất Nhiễm miệng khô lưỡi hanh, toàn thân nóng nư lửa đốt, khổ sở nói.

Đường Hạo Nam cảm giác có không thích hợp, nhu mì, đến chỗ bãi đỗ xe liền ra lệnh chủ Cát đưa bọn họ về căn hộ của anh, nơi này cách bên kia rất gần!

"Em xảy ra chuyện gì?!" Mượn ánh đèn nhỏ trong xe, nhìn gương mặt cô ửng hồng, anh trầm giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, cũng không còn sức lực nói, Đường Hạo Nam mở một chai nước khoáng, đút cho cô. Cô nâng cách tay nhiễm máu tươi, nắm chặt bình nước, "Ừng ực ừng ực" một hơi uống vào hơn phân nửa chai, rồi sau đó, kéo cổ áo xuống.

Đường Hạo Nam lần này hiểu rõ, cô là...

"Nhiễm Nhiễm..."

"Cút...! Đừng cút hết cho tôi! Cận bà...!" Hạ Nhất Nhiễm oán hận nói, híp mắt, toàn thân xụi lơ ở trong lòng anh.

Cô bị anh ôm vào thang máy, vào căn hộ.

Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nóng bức khó chịu, gần như ở trên giường quay cuồng, hai tay càng không ngừng nói lóng cở áo, "Có thể là em bị bỏ thuốc gì rồi!"

Đường Hạo Nam ngồi ở mép giường, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, mờ to mắt, trừng mắt nhìn anh, "Đường Hạo Nam... Anh nếu dám đụng vào tôi... Tôi bắt anh phải... Chết!"

Cô oán hận nói, thái độ kiên quyết!

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, ngực giống bị cô chém một dao, anh đứng lên, đi lấy chậu nước lạnh, dùng khăn lạnh đắp trên mặt, trên trán cô, "Em yên tâm, em đều đã lên giường với chồng sau của em, anh không yêu thích em rồi!"

Mặt anh chứa đầy vẻ ghét bỏ, trừng mắt nhìn cô, chăm chọc nói.

Nhưng thật đáng chết, nhìn cảnh xuân trước ngực cô phơi bày ra trước mặt, nơi nào đó trên người anh lại không tốt đang bành trướng rồi!

Mấy năm nay, anh vẫn cũng chỉ có một người phụ nữ là cô như vậy. Ồ...

Giống như chìa khóa cùng ổ khóa, thần thể của anh chỉ đối thần thể của cô có cảm giác!

Tình nguyện chịu đựng cảm giác thống khổ khi sinh lý không thể nào phát tiết, cũng không chấp nhận tùy tiện tìm phụ nữ khác!

Anh nói như vậy, ngược lại để cho cô an tâm nhắm hai mắt, phòng bị đối với anh đã ít đi một chút.

Chỉ chốc lát sau, trên mu bàn tay truyền đến cảm giác đau đớn, cô mờ hai mắt, tầm mắt mặc dù có chút mơ hồ, vẫn lại là có thể thấy rõ ràng, người đàn ông ngồi chồm hồm tại mép giường, cầm trong tay bông băng, đang nhẹ nhàng chà lau miệng vết thương trên mu bàn tay cô.

Anh đau lòng nhìn miệng vết thương rất sâu, tò mò là bị cái gì gây thương tích, lúc này, tay trái cô giật giật, anh mới nhìn đến nhẫn kim cương trên ngón áp út tay trái của cô.

Là một viên kim cương to như trứng bồ câu, hơn nữa còn là kim cương xanh hiếm có.

Tìm, nháy mắt rút chặt. Cô đeo chính là nhẫn cưới đi?

"Hì... Đau!" Lúc thất thần, không cẩn thận dè lên miệng vết thương của cô, Hạ Nhất Nhiễm đau đến rên rặc.

Anh vội vã đem bông băng lấy ra, "Tôi liền biết, anh không tốt bụng như vậy..." Cô chăm chọc nói, thờ hờ hển.

"Vậy em nói xem, anh mẹ kiếp tôi cùng có ý đồ gì?!" Đường Hạo Nam nở nụ cười, cũng oán hận trừng mắt nhìn cô, cái người phụ nữ để cho anh không biết nên như thế nào mặt đối mặt, anh giống như ở trước mặt cô làm cái gì đều là sai!

"Tôi làm sao mà biết..." Hạ Nhất Nhiễm thờ giờ nói, cố gắng bảo trì trấn định, không thể để hormone nam tính tỏa ra trên người anh quấy nhiễu, nhìn anh tí mỉ vì cô quần băng gạc.

"Hạ Nhất Nhiễm, em nhớ kỹ! Anh bây giờ đối với em so đối người xa lạ chỉ tốt hơn một chút! Không còn toan tính! Nhìn đến em bị Kha Dịch Thần ức hiếp, anh không xem như xuất phát từ cứu em, chỉ là không muốn bị anh ta thực hiện được!"

Anh trầm giọng giải thích, không muốn cô hoài nghi anh đối với cô là có cảm tình.

Anh chính là kẻ hèn nhát, yêu cô lại không có can đảm thổ lộ, cũng không muốn bị cô phát hiện!

"Sao anh biết... Kha Dịch Thần là ức hiếp tôi... Không phải anh luôn cho rằng, tôi cùng anh ta là có cấu kết à?" Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc nói, hai môi khô nứt.

"Hạ Nhất Nhiễm, có chút sự thật rồi cuộc sẽ được phơi bày! Anh đã từng hiểu lầm em... Em lúc trước, tại sao không tìm anh giải thích?"

Đường Hạo Nam cảm khái nói một câu, không chờ câu trả lời của cô, anh liền đi rót nước cho cô rồi.

Cô lại uống vào một ly nước đầy, Đường Hạo Nam không hề ức hiếp cô, làm cho cực kỳ bất ngờ, có lẽ, giống như lời anh nói, ghét bỏ cô.

Mồ hôi chảy ròng, giấy lát liền ướt đầm đẫm lết, Đường Hạo Nam vươn tay giúp cô cời quần áo, cô không chịu.

"Toàn thân em trên dưới có chỗ nào anh không thấy qua? Em yên tâm, cho dù em cầu xin anh muốn em, anh đều sẽ không muốn em!" Đường Hạo Nam vừa cời quần áo của cô, vừa chăm chọc nói, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, giống một con búp bê, mặc anh đùa nghịch.

Sau lưng cô, bóng lưng không tỳ vết, Đường Hạo Nam liền lẳng lẳng như vậy nhìn chăm chăm tấm lưng tuyết lưng của cô, ngón tay không tự giác xoa lên...

"Uh'm..." Hạ Nhất Nhiễm không nhận được rên rỉ ra tiếng, thân thể lại vẫn chịu kích thích tình dục, nhạy cảm dị thường.

Giấy lát ý thức được, Đường Hạo Nam là đang làm gì.

"Có phải cực kỳ hối hận vì anh mà trả giá toàn bộ hay không?" Anh đột nhiên cúi đầu, dán tại bên tai cô, nhẹ giọng hỏi, lòng như đao cắt.

Vĩnh viễn không thể quên được kia buổi chiều, một màn chấn động lòng người, ảnh Hạ Nhất Nhiễm đã từng yên anh, dùng cảm quên mình xông lên trước, bảo vệ anh...

"Đường Hạo Nam... Tôi đều đã quên..." Cô nhàn nhạt nói, trong mơ màng, cảm giác nụ hôn của anh rơi vào tóc mình, rất nhẹ, cực kỳ nhu.

"Anh không quên..." Anh thì thầm, nước mắt nhịn không được đã xuống, ôm cô vào trong lòng!

Một giọt một ngọn sóng tình dục dâng lên hành hạ cô, cô nhịn không được hướng trong lòng anh cọ cọ, Đường Hạo Nam ôm chặt cô, biết ý của cô, nhưng mà, chậm chạp không có dụng chạm cô.

Nếu chạm vào cô, cô sẽ càng chán ghét anh.

"Nhiễm Nhiễm, đừng náo loạn... Em sẽ hối hận..." Tay cô ở trên người anh mờ mẫn, Đường Hạo Nam giữ lấy cổ tay cô, trầm giọng nói.

"William... William... Nhớ quá..." Thân thể Hạ Nhất Nhiễm đang vận vạo, cánh đỏ bùng như cánh hoa hồng nấp máy, lời từ trong miệng cô phun ra, dạy Đường Hạo Nam toàn thân nhất thời cứng ngắc, ngược lại, toàn thân băng lãnh, giống bị đẩy xuống đất ngục!

William là ai?!

Vừa nghe chính là tên tiếng Anh của đàn ông!

Là ai?!

Là người chồng hiện tại đã qua đời của cô sao?

Nhận thức như vậy, dạy Đường Hạo Nam xấu hổ vô cùng, anh buông lỏng tay cô ra, mang theo lòng tràn đầy thương cảm, trốn khỏi căn phòng này!

Lúc cô bị như vậy, người nghĩ đến lại là người chồng đã chết của mình...

Còn nói nghĩ muốn anh ta...

Cô thật sự là yêu người đàn ông kia sao?

Đường Hạo Nam ngồi trên sàn ở phòng khách, buồn bực uống rượu, chưa sót nghĩ như vậy, Đại Hoàng nằm bò ở trên mặt đất, an tĩnh cùng anh.

Ghen tị, hối hận, hành hạ lòng của anh, chỉ có vị cồn nồng đậm, mới có thể làm thân kinh cùng tri giác của anh mất cảm giác!

...

Hạ Nhất Nhiễm vừa tỉnh ngủ, giống như trái qua một kiếp nạn lớn, toàn thân xụi lơ vô lực, nằm trên giường vẫn không nhúc nhích.

Qua thật lâu, mới miễn cưỡng bò dậy, nhìn chính mình chỉ mặc một cái quần lót, cô nghĩ đến cảnh ngộ mình gặp phải tối hôm qua, tâm loạn như ma!

Đường Hạo Nam sẽ không làm gì cô chứ?!

Nên là không có, cô còn nhớ rõ lời anh nói

Vội vàng mặc quần áo từ tề, ra khỏi phòng.

Trong phòng khách, bình rượu đổ ngã trên đất, đầu thuốc lá vương vãi khắp nơi, người đàn ông mặc quần tây áo sơ mi, cuộn mình ở trên mặt đất, ngủ thiếp đi.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, Đại Hoàng từ nơi không xa chạy tới, nhìn đến cô, lắc lắc cái đuôi, rồi sau đó, liếm liếm mặt Đường Hạo Nam, anh vẫn không tỉnh dậy.

Như vậy xem ra vô cùng suy sút, giống một tên ăn mỳ, lại giống con ma mên!

Trước kia cô chưa thấy qua Đường Hạo Nam lại có một mặt như vậy!

Không có cảm tình dư thừa, chỉ cảm thấy cực kỳ kinh ngạc!

Hình tượng mấy năm qua của anh vẫn đều là tính anh thương giới, tôn quý, tao nhã...

Giờ phút này...

Say rượu, hút thuốc, ngủ sàn nhà!

Cô không gọi anh dậy, không muốn quần, đi đến cửa muốn mở cửa, Đại Hoàng lại sủa vài tiếng, trực tiếp đem Đường Hạo Nam cuộn mình ở trên mặt đất đánh thức rồi!

Anh ngồi dậy, thấy được Hạ Nhất Nhiễm ở cửa, ý thức được chính mình chột vật, trong lòng thật sự ảo não.

Hạ Nhất Nhiễm muốn đi về.

"Tôi hôm qua..."

"Tôi hôm qua anh không đụng chạm gì đến em!" Đường Hạo Nam đứng lên, ánh mắt đậm mạc nhìn cô.

"Tôi biết anh không có cái gan đó! A...!" Cô nói xong, anh đột nhiên tới gần, trực tiếp đẩy cô đến chỗ vách tường, thân thể của anh đem cô đè áp trên vách tường, một bàn tay giữ gương mặt cô, vẻ mặt tà mị, "Cô gái! Em cảm thấy anh là không có gan sao? Có muốn thử một chút hay không?"

Người đàn ông mặc áo sơ mi trắng, vạt áo gần như rộng mở toàn bộ, bên cạnh khoe miệng râu ria mọc tua tủa, giữ lấy mặt cô, vẻ mặt tà mị mà nguy hiểm, gương mặt lại là hoàn mỹ tuấn khốc như vậy.

Không thể không nói, là một người đàn ông, Đường Hạo Nam tuyệt đối là cao thủ tàn tình.

Nơi nào đó nóng bỏng của anh, chính đang chạm vào đùi cô, nguy hiểm cọ xát, biểu thị công khai sự nguy hiểm của anh!

"Anh...!"

"Sợ rồi sao? Đừng khiêu khích anh nữa!" Anh nói xong, buông lỏng cô ra.

Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, thiếu chút nữa liền cảm thấy được anh hoàn lương, ai biết, trong lòng anh vẫn lại là hạ lưu tí tiện như vậy!

"Tôi đi đây!" Cô lạnh giọng nói câu.

Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng cô rời đi, thân thể hơi lao đảo, cảm giác choáng váng kia lại đang hành hạ anh, thân thể anh lui về sau.

"Gâu gâu!"

Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn rời khỏi, bị tiếng của Đại Hoàng gọi lại, chỉ thấy Đường Hạo Nam hướng tới sân nhà lao đảo đi tới, anh còn có chút ý thức, bản năng bước ra chân trái, ổn định thân thể, bóng dáng cao lớn lung lay sắp đổ, Hạ Nhất Nhiễm lúc này lao tới, anh bắt lực, một tay ôm lấy thắt lưng của cô, trước mắt một mảnh tối đen!

"Anh có phải uống nhiều rượu quá rồi hay không?!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng chất vấn, tức giận đến nhu mày.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Em có phải cực kỳ yêu người đó hay không?

Trước mắt tối om, sao bay đầy trời, Đường Hạo Nam ôm chặt thân thể Hạ Nhất Nhiễm, anh bắt lực mà hoảng hốt.

Rất sợ loại cảm giác không có cách nào động đậy, lại sợ bị cô phát hiện.

"Uh'm... Uống hơn nhiều, có chút choáng váng đầu..." Anh nhẹ giọng trả lời, giọng điệu bình tĩnh.

"Đáng đời!" Hạ Nhất Nhiễm cắn răng trách cứ, Đường Hạo Nam tìm lại rung động, bởi vì lời trách cứ của cô.

Anh bị cô đỡ, lên ghế sofa ngồi xuống.

"Uh'm, là đáng đời." Anh cười nói, trước mắt còn có bóng đen như hoa tuyết, thấy không rõ mặt cô, Hạ Nhất Nhiễm đi phòng bếp, ở trong tủ lạnh tìm được sữa, cũng thấy được các loại nguyên liệu nấu ăn trong tủ lạnh anh, còn có thừa một ít sườn xào chua ngọt, dùng màng bọc thức ăn ni-lon bao lại, đặt ở ngăn mát.

Người này rốt cuộc là thay đổi rất nhiều, chẳng qua, không có quan hệ gì với cô.

Đường Hạo Nam nhận lấy ly sữa nóng Hạ Nhất Nhiễm đưa tới, nắm ở trong tay, cánh tay kia đang không ngừng run rẩy, làm sữa trong ly cũng đang chao đảo, Hạ Nhất Nhiễm nhu mi.

"Anh rốt cuộc là làm sao vậy?! Tại sao tay tại phát run?" Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Sao em còn không đi? Không nỡ bỏ lại anh?"

Anh đặt ly sữa xuống, nhìn về phía cô, chăm chọc hỏi, Hạ Nhất Nhiễm hung tợn tròn mắt nhìn anh, cô từ đầu liền không nên xen vào việc của người khác!

"Tôi thấy anh là mắc bệnh suy yếu đẳng trí của người già sớm rồi! Ai rảnh quán anh!" Cô trừng mắt nhìn anh, tức giận nói, liền phải rời khỏi.

"William là chồng sau của em sao?" Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng cô, nhìn không được hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm dừng lại thân thể, tim thất lại, bỗng dừng xoay người, "Anh muốn làm cái gì?!"

Anh làm sao biết được William?!

"Em có phải cực kỳ yêu anh ta hay không?" Đường Hạo Nam ngồi ở trên ghế sofa, nhìn cô cách đó không xa, trầm giọng hỏi.

Không thích, làm sao có thể lấy người đó chứ?

Nhất định là yêu, mới tái hôn đi?

Đường Hạo Nam lúc này mới ý thức được, hóa ra chính mình có bao nhiêu ngu xuẩn, còn tưởng rằng, cô là vì giận anh mới tái hôn, còn tưởng rằng, Nini không phải do cô sinh...

"Chuyện này có quan hệ gì với anh sao?!" Cô hừ lạnh phản bác, nói vậy, anh cho rằng William là Đồng Hưng Á rồi!

"Không có gì, chỉ là tò mò, chúng ta, còn có cái quan hệ gì đâu chứ?" Đường Hạo Nam dương môi, nhân nhặt hỏi lại, lời này ở trong tay Hạ Nhất Nhiễm nghe ra, không thể hiểu được như vậy.

Mơ hồ lại cảm thấy được, anh là đang oán giận cái gì với cô.

Nhảy mất xoay người, đem căn hộ của anh lại đánh giá vài lần, nơi này, cùng sáu năm trước, không thay đổi chút gì.

Anh lại nhìn bóng lưng cô, từ từ hướng tới cửa di động, kéo cửa ra, rồi mới, biến mất không thấy.

Nước mắt anh rơi xuống.

Cảm giác mãnh liệt sống không bằng chết hành hạ anh, trở mặt nhìn cô rồi xa chính mình, nhưng không cách nào có được!

"Anh yêu em... Thật sự... Yêu em!" Đáy lòng, có cảm xúc sâu đậm đang hò hét, đau tê tâm liệt phé cuốn sạch anh, anh ngã trên ghế sofa, lại ngất đi...

Hạ Nhất Nhiễm từ căn hộ của Đường Hạo Nam đi ra, liền thấy được chiếc Land Rover của Lục Ngộ Hàn đậu cách đó không xa.

Cửa kính xe vị trí lái là hơi mở ra, tòa ra khỏi thuốc, hẳn là đã hút không ít thuốc rồi, không tới hai giây, cửa xe mở ra, người đàn ông toàn thân mặc đồ đen từ trên xe bước xuống.

Anh có phải tại chỗ này đợi thật lâu rồi hay không?!

Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ, lòng tràn đầy phức tạp.

Lục Ngộ Hàn đi đến trước mặt cô, một câu cũng chưa nói, lời kéo tay cô đi tới bên cạnh xe, sắc mặt của anh hơi chút lộ vẻ nghiêm trọng, tâm tình không phải rất tốt.

Cô ngồi bên cạnh ghế lái, đến sức lực kéo dây an toàn đều không có, Lục Ngộ Hàn vì cô đem dây an toàn cài lên, nhìn mặt cô, bàn tay to lớn của anh vuốt ve bên má cô, Hạ Nhất Nhiễm từ từ nhắm hai mắt, đối với anh, không hề phòng bị.

"Cậu... Đường Hạo Nam tới hôm qua không đụng chạm con..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, nói vậy Lục Ngộ Hàn khẳng định là biết rõ chuyện cô tới hôm qua có gặp phải rồi.

Khẳng định cho rằng cô bị bỏ thuốc còn bị bị Đường Hạo Nam mang đi, hai người tại căn hộ xảy ra cái gì rồi!

Cô cũng không biết chính mình tại sao sẽ giải thích với anh, anh là vợ và nói cho anh biết, trong lòng cũng là kỳ quái, Đường Hạo Nam tới hôm qua tại sao giống một Quân Tử Chính Nhân...

Kỳ thật đêm đó, anh cũng không đụng chạm cô.

Lại còn giúp cô quần băng gác trên tay phải.

Lục Ngộ Hàn nghe xong lời của cô, không biết nên vui sướng hay vẫn lại là khổ sở.

Trong tư tâm vẫn lại là có chút vui sướng như vậy, yêu cô, nhìn đến cô cùng người đàn ông khác cùng một chỗ, đương nhiên sẽ khổ sở.

Đường Hạo Nam không làm gì cô, anh có chút khó chịu bởi Đường Hạo Nam phải "Trả giá".

"Niêm Niêm, con không có việc gì liên hào!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, nhện không được ở trên trán của cô hôn một cái.

Cô xem ra cực kỳ mệt mỏi, quần áo trên người nhiều nếp nhăn, một đầu tóc quần lảng rối tung, từ từ nhắm hai mắt, tia nắng ban mai vừa vọt rơi tại trên mặt của cô, chiếu lên da thịt trong suốt của cô.

"Cậu... Thân thể Đường Hạo Nam có phải không tốt hay không?" Hạ Nhất Niêm híp mắt hỏi, giọng điệu nhẹ nhàng băng quơ.

Lục Ngộ Hàn nhủ mảy, "Nó xảy ra chuyện gì?!"

"Con cũng không biết, có thể là tự làm tự chịu đi! Say rượu, hút thuốc... Hẳn là không chết được..." Cô nhẹ giọng nói, chưa từng có nhiều quan tâm

"Niêm Niêm, nó mấy năm nay bởi vì con trai thật sự rất đau khổ." Lục Ngộ Hàn nhện không được nói ra.

Hạ Nhất Niêm đến hai mắt cũng chưa mở, "Dù sao cũng là hai cậu cháu, người dù sao vẫn sẽ luôn vì anh ta nói chuyện."

Lục Ngộ Hàn lại nở nụ cười, "Sáu năm qua, quả thật cậu cùng nó đã đoạn tuyệt lui tới, con không tin cũng được, nếu không thích, cũng không quan trọng, không cần biết thêm chuyện liên quan đến nó!"

Anh trầm giọng nói, khởi động xe.

Nếu anh thật vì cô mà đau khổ, tại sao lại vẫn cùng với Đồng Y Mộng?

Hạ Nhất Niêm trầm nghĩ, ở trong lòng cảm thấy rất buồn cười.

Nếu nói, trước khi ly hôn anh thật sự có tình cảm dành cho cô, có thể vì nó mà nhẫn nhịn toàn bộ những tổn thương anh mang đến cho mình, nhưng chỉ riêng vụ tai nạn xe kia, cô không cách nào nhịn được.

Anh lúc ấy chính là trở mặt nhìn cô toàn thân đầy máu, không có cứu!

Từ lúc đó trở đi, hình tượng Đường Hạo Nam ở trong lòng cô, đã không còn nữa, anh so với súc sinh còn không bằng, súc sinh vẫn còn biết che chở bảo vệ cho con mình, còn anh đâu?

Cho nên, hiện tại anh đối "tốt" với cô như thế nào, có vẻ chỉ cảm thấy được cực kỳ giả tạo!

...

"Tôi muốn biết, rốt cuộc là ai ở sau lưng bị một giúp đỡ Hạ Nhất Niêm! Lấy thực lực của cô ấy, không có khả năng cùng tôi đối nghịch!" Đêm đó chuyện, trêu chọc Hạ Nhất Niêm bị cô trả thù, hai ngày này giá cô phiếu Kha thị giảm không ngừng, để cho anh ta buồn bực nhất chính là, còn có người ở sau lưng giúp đỡ Hạ Nhất Niêm

Đường Hạo Nam?

Anh ta vẫn luôn hoài nghi là người này, nhưng mà, Đế Cảnh gần đây không có bất cứ động tĩnh gì, Đường Hạo Nam nghe nói cũng đi Bắc Kinh thành rồi!

Trợ lý vừa rời đi, La Kỳ đã đi vào, người phụ nữ gần năm mươi tuổi, mặc toàn thân đồ công sở giả dận, tóc ngắn uốn cúp, toàn thân khí tràng cường thế.

"Muốn tôi giúp đỡ sao?" La Kỳ cười nhạt hỏi.

Kha Dịch Thần nhìn thấy bà ta liền sinh lòng chán ghét, nhưng mà, lại luôn trốn không thoát khỏi lòng trong tay bà ta!

"Tôi có thể hoài nghi người lần này ở sau lưng giúp Hạ Nhất Niêm nhân, là bà không?! Bà La!" Kha Dịch Thần giọng đầy lạnh lùng hung hăng hỏi lại, gần như là nghiến răng nghiến lợi, cái bà già này, quả thực là bóng ma bám riết không buông trong cuộc đời anh ta!

La Kỳ nở nụ cười, "Cậu nói thế nào cũng là cha của con tôi, tôi sẽ hại cậu như thế sao?"

"Tốt nhất không phải là bà!" Kha Dịch Thần ác độc trừng mắt nhìn bà ta, tay nắm lấy cằm bà ta, vẻ mặt tức giận.

...

"A... Nhẹ chút, Đường Hạo Thăng! Trong bụng em còn có đứa nhỏ!" Trên giường lớn đầy hỗn loạn, hai chân người phụ nữ gác lên hai bờ vai của người đàn ông, thừa nhận sự va chạm hung bạo của người đàn ông!

"Tập chúng! Chết rồi mới tốt!" Đường Hạo Thăng nín, Đồng Y Mộng lại nở nụ cười, "Đúng vậy, là tập chúng, em là bạn gái Đường Hạo Nam, đứa nhỏ đối với anh ta, quả thật là một tập chúng!"

Cô ta yêu mị nói, Đường Hạo Thăng đột nhiên dừng.

"A... Anh đáng chết... Sao anh không tiếp tục... Đừng đi!" Đồng Y Mộng kiêu mị nói, lắc eo nhỏ, Đường Hạo Thăng lúc này rút ra, một tay kéo lấy cô ta.

"Vật nhỏ, thật sự là con của tôi sao? Em tốt nhất đừng gạt tôi..." Tay Đường Hạo Thăng ở trên bụng vẫn bằng phẳng của Đồng Y Mộng vuốt ve, trong hai mắt phát ra vẻ vui sướng

"Tôi hôm đó, em là nghĩ muốn cùng Đường Hạo Nam lên giường, ai biết, làm sao anh ta cũng không cứng được, A Thăng, anh nói xem có phải anh ta không được rồi hay không?" Đồng Y Mộng ở trong lòng Đường Hạo Thăng cọ cọ, giọng làm nũng hỏi.

Đường Hạo Thăng lần này càng đắc ý, một tay xoa nắn nhũ hoa no đủ trước ngực cô ta.

"Em cho là tất cả đàn ông, đều cường tráng giống tôi như thế sao?!"

Đồng Y Mộng cong môi, "Cũng là tể nuôi, em còn không cùng Đường Hạo Nam lên giường a... A..."

"Em là con đàn bà dâm dăng! Chính là thiếu đàn ông!" Đường Hạo Thăng nói xong, dùng ngón tay mạnh chà đạp hạ thân Đồng Y Mộng, đôi lấy Đồng Y Mộng càng thêm động tình, quặn rũ kêu rên!

Đường Hạo Nam mấy ngày nay đi Bắc Kinh, cô ta mới có cơ hội cùng Đường Hạo Thăng gặp mặt.

"Chẳng nào anh mới giúp em đem kẻ tiện nhân Hạ Nhất Niêm kia giết chết?!" Sau khi một lần nữa cao trào qua đi, Đồng Y Mộng hướng Đường Hạo Thăng bắt mắt nói, cô ta hiện tại không trông cậy được vào Cố Tú Văn cùng Tần Mục, nghe nói bọn họ làm không tốt còn có thể ngồi tù.

Hiện tại chỉ có thể lợi dụng Đường Hạo Thăng rồi.

"Hạ Nhất Niêm hiện tại là cái thân phận, địa vị gì, em không phải không biết, không thấy Kha Dịch Thần đều sắp bị cô ta làm cho lên bờ xuống ruộng sao? Nghe nói nhà chồng của cô là đúng là quý tộc giàu có ở Singapore! Không phải tôi có thể chiều chọc được?!" Đường Hạo Thăng đã tâm không lớn, sợ phiền phức, yếu đuối, cũng chỉ có chút mảnh khảnh lợi dụng sơ hở mà thôi.

Đây cũng là lý do tại sao Đường lão phu nhân lúc trước không bởi dưỡng anh ta con cháu thật sự của Đường gia, mà bởi dưỡng Đường Hạo Nam.

Dự đoán được Đường Hạo Thăng không phải người làm được chuyện lớn!

Nghe Đường Hạo Thăng vừa nói như thế, Đồng Y Mộng tức giận đến giậm chân, "Đường Hạo Thăng! Anh mẹ kiếp thật vô dụng!"

"Đồng Y Mộng! Miệng có ăn nói sạch sẽ chút đi! Có đ*ch mẹ hữu dụng, có đi làm đi!" Đường Hạo Thăng lớn tiếng phản bác, từ nhỏ đến lớn đều đã sống ở dưới ánh hào quang của Đường Hạo Nam, anh ta hận nhất chính là bị người ta nói mình vô dụng.

"Anh là đàn ông đấy! Khó trách anh là con cháu chính tông Đường gia, lại không kế thừa sự nghiệp Đường gia, bởi vì anh chỉ là phế vật, vĩnh viễn so ra kém Đường Hạo Nam!" Đồng Y Mộng đầu nào sợ Đường Hạo Thăng, không nể mặt chỉ chết Đường Hạo Thăng, kích thích anh ta!

Đường Hạo Thăng vung tay liền hướng trên mặt Đồng Y Mộng tát xuống, Đồng Y Mộng đầu nào chịu được một tát này của anh ta, thân thể bay thẳng đến dưới giường té ngã nhào, hét lên một tiếng, thân thể trần trụi nằm ở trên sàn nhà, đầu chầm đất, nặng nề mà bị đập một cái, nhất thời, đầu đau như muốn nổ tung!

"Tiện nhân! F*ck! Có mẹ nó cho rằng chính mình là ài!?" Đường Hạo Thăng không đi liếc nhìn cô ta một cái, vừa mặc quần áo vừa mắng.

Đồng Y Mộng hồi lâu không có bất kỳ phản ứng gì, Đường Hạo Thăng lúc này mới ý thức được cái gì, lúc đi tới gần, Đồng Y Mộng đã ngất xỉu, sắc mặt tái mét, giống người chết!

Anh ta kinh hoàng nhìn một màn này, chậm rãi ngồi xổm xuống, vươn tay hướng tới mũi Đồng Y Mộng xem xét, cô ta chắc không ngã chết rồi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Anh không phải thấy chết không cứu sao? Tại sao cứu con gái tôi? !

Trong sân yên tĩnh, cây bạch quả già đã bắt đầu nảy mầm.

Sau giờ trưa ngày xuân, người đàn ông nằm ngửa trên ghế dây mây, nhắm mắt nghỉ ngơi, trên người đắp thảm lông cừu màu nâu nhạt. Chìm tước trên cánh đang lưu riu hót vang, ánh mặt trời ấm áp sau buổi trưa rơi xuống khuôn mặt tuấn tú gầy yếu của anh, ấm áp như vậy, làm sao cũng chiều vào không được tìm của anh.

Nhắm mắt ngủ lại như không ngủ.

Cả tòa Tử Hợp Viện đắm chìm trong sự yên lặng giống một tòa mộ, mà anh, là xác chết nằm trong ngôi mộ đó.

Có người đập cửa đi vào, chìm tước trên cánh kính sợ bay lên, Hạ Cận Nghiêu nhìn Đường Hạo Nam như vậy, nhếch miệng, trong đôi mắt nâu hiện lên một tia bất đắc dĩ, hai tay anh bỏ vào túi quần tây, đi tới bên cạnh anh.

"Ài da, bạn gái đều đã nằm viện, cậu còn có thời gian ở đây phơi nắng?" Hạ Cận Nghiêu chăm chọc mở miệng nói, không thay đổi bản tính hại bạn, cho dù biết Đường Hạo Nam tâm tình không tốt.

Anh ta nói bạn gái, chỉ chính là Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Thăng đánh nhau, vậy mà đánh đến nằm viện, đầu đụng trúng phải khâu vài mũi, não chấn động rất nhỏ, Đường Hạo Nam là biết đến, nhưng không trở về.

Đường Hạo Nam mở hai mắt ra, cũng không nhìn Hạ Cận Nghiêu, hai mắt nhìn chằm chằm trời xanh, ngày hôm qua mới vừa rơi xuống một trận mưa xuân, hôm nay là một ngày nắng, trời cực trong xanh, thật sự như được tẩy rửa qua.

"Đừng nói đùa tôi, không tâm tình." Đường Hạo Nam nhàn nhạt mở miệng nói, "Kha Dịch Thần ra sao?"

"Cái tên bácm vậy phụ nữ này, lần này lại mặt dây tim La Kỳ giúp đỡ ổn định rồi!" Hạ Cận Nghiêu nói xong, ở bên cạnh bàn đá ngồi xuống.

Đường Hạo Nam ngồi dậy, đầu óc đau đến choáng váng nhìn không rõ mọi thứ.

Khóe miệng anh chăm chọc cong lên, "Tôi đã dự đoán được kết quả này từ đầu, đôi này chỉ sợ anh ta thoát khỏi không được La Kỳ rồi!"

"Có thuốc lá không?" Đường Hạo Nam nói xong, hướng Hạ Cận Nghiêu hỏi.

"Cậu vẫn còn muốn hút thuốc? Lão Đại, không nên hút nữa, tôi nghe Hứa Thành nói, gần đây thân thể cậu không được tốt! Đi bệnh viện kiểm tra thêm chưa?" Hạ Cận Nghiêu vỗ xuống bờ vai của anh, thành khẩn hỏi.

"Đừng nói nhảm." Đường Hạo Nam đen mặt, không kiên nhẫn nói.

"Ài, cậu nói cậu đây là làm sao vậy?!" Hạ Cận Nghiêu đối với tính tình ngang ngược của anh cũng không có biện pháp, đành phải đưa cho anh hộp thuốc lá cùng cái bật lửa, nhìn anh đốt thuốc, nuốt mảy mà khò.

"Mặc kệ tôi, không chết được. Cho người theo dõi sát sao Đồng Y Mộng, Cố Tử Văn cho tôi, đừng làm cho bọn họ đến Hạ Nhất Nhiễm cùng con gái của cô ấy!" Đường Hạo Nam trầm giọng dặn dò.

Hạ Cận Nghiêu cười cười, "Yên tâm đi, đều đã nhìn chăm chăm rồi! Tiểu cô nương đó thực sự không phải con của cậu à?"

Đường Hạo Nam nâng mắt, xem thường nhìn Hạ Cận Nghiêu, "Được rồi! Lão Đại, tôi thấy cậu đôi này là nằm trong tay Hạ Nhất Nhiễm rồi! Cậu nói cậu đi, đều đã 34 tuổi rồi! Dưới gối một trai nửa gái đều không có, liền dính lấy một thân cây Hạ Nhất Nhiễm kia mãi sao?! Cậu có thể vì nửa đời sau của mình suy xét cân nhắc hay không?"

Hạ Cận Nghiêu tức giận nói.

Đường Hạo Nam không để ý anh ta, dụi tắt tàn thuốc, đứng lên, hoạt động gân cốt, "Trường ngựa ra sao rồi? Tôi đi dạo một chút!"

Hạ Cận Nghiêu không để ý anh, đi theo anh ra khỏi Tử Hợp Viện, lái xe chờ anh đi trường ngựa.

Đường Hạo Nam một mình ngồi ở bãi cỏ trường ngựa, nhìn tuần mã cách đó không xa, trong đầu hình ảnh trước kia cùng cô cười ngựa, anh cười, càng cười càng sáng lạn.

Trong lòng lại đang mưa.

Trong sáu năm này, hằng năm đều đã tới bên này nhìn xem, tại tòa Tử Hợp Viện kia ở lại vài ngày, từng nơi có hồi ức của bọn họ, đều đã đi xem...

...

Đổi phỏ Kha Dịch Thần gây chuyện, Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng có thể lời lòng, chính là không nghĩ tới, Kha Dịch Thần tên cận bá kia lại cùng La Kỳ dây dưa cùng một chỗ, lại vẫn tuyên bố muốn kết hôn với mọi người. Nghe nói con trai của bọn họ đều đã vài tuổi rồi.

Chú nhật, cô mang theo Nini ra ngoài đi chơi.

Xe đi ngang qua một tiệm bánh ngọt, Nini lớn tiếng ồn ào muốn ăn bánh pudding, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng để cho lái xe dừng xe, xuống xe mới biết được, cửa tiệm Nini nhìn đến kia, chính là cửa hàng "Ngã rẽ chuyện xưa" năm đó.

Kiến trúc bên phía sớm đã hoàn toàn thay đổi, vừa nãy cô căn bản không ý thức được đây là đường nào, không nghĩ tới, cửa hàng bánh ngọt ở ngã tư đường kia vẫn tồn tại như cũ, mà cùng những tòa nhà cao tầng bên cạnh xem ra không hợp nhau.

Nhìn nó, cô lại nhớ đến Tô Tiểu Quả, mấy năm nay vẫn không nhận được tin tức của cô bé ấy.

Ôm Nini đi vào trong cửa hàng, nhân viên cửa hàng thay đổi, là một cô gái trẻ tuổi.

Cô ôm Nini ở chỗ ngồi ngồi xuống, Nini có thể là bị phong cách trang hoàng ấm áp trong cửa hàng đồ ngọt hấp dẫn, chọn một chỗ ngồi xuống, "Mami, thật nhiều cây nhỏ đáng yêu!"

Cô bé đi tới bên cạnh cửa sổ sát đất đón nắng, nhìn trên giá gỗ đặt một chậu cây nhỏ, vui sướng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, gọi một phần bánh pudding xoài.

Cô cũng đi tới, nhìn một chậu chậu phúc bồn tử nhỏ đáng yêu, lại nghĩ tới Tô Tiểu Quả, trên vách tường, bưu thiếp kí gửi cho tương lai vẫn còn ở đó.

Bên cạnh còn có cái bảng đen nhỏ, đó là chuyên môn để cho khách hàng viết ra tâm nguyện.

Cô đi tới.

Đường phu nhân, Đường tiên sinh một mực chờ em.

Trên bảng đen nhỏ, mấy chữ viết màu trắng, xa lạ quen thuộc, lại khó có thể tin, lại cảm thấy được buồn cười.

Nini cảm thấy đào khoét một miếng bánh pudding, hiếu thuận hướng miệng của mẹ đưa qua, Hạ Nhất Nhiễm há miệng ngậm chặt, sừng nịch nhìn tiểu bảo bối tri kỷ lại hiểu chuyện, Nini lúc này mới mức cho chính mình ăn.

Tiểu bảo bối mắt to nhìn về phía bên ngoài cửa sổ sát đất, cô bé vui mừng kinh ngạc nhìn bên ngoài, Hạ Nhất Nhiễm theo tầm mắt của cô bé nhìn qua.

Chỉ thấy một con chó lông vàng lớn đang đại tiện, móng dưới của nó đặt một tờ báo, người đàn ông mặc quần bò, áo lông màu đen trong tay nắm xích chó, chính đang đang chờ.

Bóng dáng kia, không phải Đường Hạo Nam là ài?

Lúc này, anh cúi người đem báo chí cầm lên, ném vào trong thùng rác một bên...

Chuông gió ở cửa tiệm vang, Hạ Nhất Nhiệm nhìn con gái trên mặt chất đầy tươi cười, lập tức liền hiểu ra là có ý gì rồi.

"Chú đẹp trai!"

Đường Hạo Nam kinh ngạc nhìn bên này, vốn chỉ là nghĩ muốn đi vào rửa cái tay, không nghĩ tới, nhìn đến mẹ con các cô rồi!

Tâm tình tung bay, lại có tia hui quạnh!

Cười đã đi tới, Nini từ trên chỗ ngồi nhảy xuống, hướng thẳng đến anh lao tới, một tay lấy chân dài của anh ôm lấy, Đường Hạo Nam cúi đầu nhìn đứa nhỏ đáng yêu.

"Chú đẹp trai! Người vì sao vẫn không tìm con chơi vậy?" Nini lớn tiếng hỏi, tầm mắt Đường Hạo Nam lại vẫn ở chỗ Hạ Nhất Nhiệm đang ngồi kia, "Nini, tay chú bẩn, đi rửa cái tay trước đã, ok?"

"Ok!" Nini lớn tiếng nói

"Ông chú!" Nhân viên cửa hàng thấy Đường Hạo Nam đi vào, lễ phép kêu hô.

Hạ Nhất Nhiệm thế mới biết, Đường Hạo Nam hiện tại là ông chủ của nơi này!

Anh chỉ chốc lát sau rời tay xong đi tới, trực tiếp tại đối diện Hạ Nhất Nhiệm ngồi xuống, về mặt mỉm cười nhìn cô, ngại Nini đang ở đây, Hạ Nhất Nhiệm cũng hướng anh lễ phép gật đầu.

Đại Hoàng bị buộc tại cái cây bên ngoài cửa tiệm, ngoan ngoãn ngồi bên ngoài cửa sổ, nhìn nơi này.

Hạ Nhất Nhiệm nhìn Đại Hoàng đáng yêu thật thà phúc hậu, nhận không được cười, Đường Hạo Nam ý thức được, cô đối với chó đều có thể cười, chỉ riêng đối anh..

Nini ôm Đường Hạo Nam, vừa cười vừa nói, lại vẫn chạy đến bên quầy bánh ngọt, giương mắt nhìn đồ ngọt bên trong. "Muốn ăn cái gì, chú mời con, cứ việc chọn!"

Hạ Nhất Nhiệm nghe anh nói như vậy, vội vàng giương giọng mở miệng: "Nini! Không được ăn đồ ngọt!"

Hàm lượng đường của bánh pudding cao cũng thì thôi, những bánh ngọt này vẫn lại là thôi đi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nini lập tức liền suy sụp, Đường Hạo Nam rất không hiểu nhìn Hạ Nhất Nhiệm, "Tại sao không ăn được?"

"Sâu răng!" Hạ Nhất Nhiệm nâng giọng nói, trợn trắng mắt nhìn anh.

"Nini, chúng ta không ăn có được hay không? Sẽ bị sâu răng đó, sâu răng là cái gì? Chính là trong răng sẽ có con sâu nhỏ, ở bên trong bò nha, đem răng nanh của con ăn luôn..." Đường Hạo Nam ngồi chồm hồm, bàn tay đặt lên bả vai nhỏ của Nini, kiên nhẫn khuyên cô bé, vừa nói, lại vẫn chỉ vào răng của chính mình.

Nini nghe nói sẽ có sâu nhỏ ăn hết răng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn là vẻ mặt ghét bỏ, "Con không ăn rồi!"

Hạ Nhất Nhiệm không nghĩ tới, tiểu nha đầu nghịch ngợm này vậy mà dễ dàng liền thay đổi chủ ý như thế rồi.

Nhìn Đường Hạo Nam kia đối cô bé kiên nhẫn, có yêu thương thật sự, trong lòng không thể nói rõ là cảm giác như thế nào.

Chỉ chốc lát sau, liền nhìn bọn họ đi ra ngoài, Nini đang cùng Đại Hoàng chơi đùa.

Anh rốt cuộc muốn như thế nào?

"Nini! Chúng ta cần phải đi! Không phải muốn đi khu vui chơi sao?" Cô ra khỏi cửa hàng đồ ngọt, đối Nini nâng giọng nói.

Nini không tha nhìn Đường Hạo Nam, "Chú ơi, người theo mẹ con con cùng đi chơi, có được hay không?"

"Nini! Con lại không nghe lời rồi hả?!" Hạ Nhất Nhiệm giận, nghiêm khắc lớn tiếng nói, Nini sợ tới mức khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, một vẻ lả chã chực khóc, hướng tới bên người Đường Hạo Nam tránh đi.

Nhìn dáng vẻ Nini sắp khóc đến nơi, Đường Hạo Nam đau lòng, biết Hạ Nhất Nhiệm là nhằm vào anh!

"Em quát con bé cái gì mà quát?!" Anh hướng cô thấp giọng trách cứ, bởi vì anh, Nini thích anh, để cho cô rất tức giận!

"Tôi giáo dục con gái của tôi, có quan hệ gì với anh? Một tên cận bà như anh, già vờ người tốt cái gì?" Cô không khách khí phản bác, giọng rất thấp, ngữ khí mang châm chọc.

Cận bà, đã rất nhiều lần nghe cô gọi chính mình như thế rồi.

Anh ở trong cảm nhận của cô là có nhiều thói tật...

"Nini..." Đường Hạo Nam khom người nghĩ muốn khuyên bảo với Nini.

"Cầu giu!"

Nini không thấy nữa, Đại Hoàng sủa lên, Đường Hạo Nam nhìn lại, chỉ thấy tiểu bảo bối một người chạy, đi qua giữa đường.

"Nini!"

"Nini!"

Đường Hạo Nam hô to, Hạ Nhất Nhiệm cũng phát hiện, bỗng dưng kinh hãi, liền nhìn tiểu Nini vừa khóc vừa lau nước mắt hướng tới giữa đường mà đi, Hạ Nhất Nhiệm sợ tới mức toàn thân phát run, sắc mặt tái mét, thất thần tại chỗ.

Cô đối đường cái rất có cảm giác sợ hãi, mấy năm nay, chính mình gần như không lái xe qua!

Bởi vì có bóng mờ!

Chỉ thấy bóng dáng cao lớn của Đường Hạo Nam thần tốc chạy tới, Nini còn đang hướng giữa đường đi, Đường Hạo Nam không để ý chiếc xe thần tốc vọt tới bên người Nini, khi Nini thiếu chút nữa bị một chiếc xe công cộng đang chạy tới đụng vào, lập tức ôm cô bé lên, thân thể của anh va chạm vào thân xe công cộng!

Hạ Nhất Nhiệm kinh hãi nhìn một màn này, nhìn Đường Hạo Nam khom người, che chở đứa nhỏ.

Nhìn con gái không có việc gì, hốc mắt cô nóng lên, trán đầy ướt át, hướng tới bên kia đi tới, Đường Hạo Nam ôm Nini đã đi tới, nhìn Hạ Nhất Nhiệm cũng hướng giữa đường đi qua, dáng vẻ thất thần sợ sệt, làm anh tức giận.

Vọt tiến lên, kéo cô đến một bên, "Em cũng ba tuổi sao?! Nhiều xe như vậy lại vẫn hướng giữa đường mà đi?!" Anh tức giận nói, không phát hiện Hạ Nhất Nhiệm hốc mắt đỏ lên, càng không phát hiện chính mình bị thân xe công cộng thân chà phá cánh tay!

Cô ôm lấy Nini, hướng bên cạnh đi, Đường Hạo Nam đi theo, Hạ Nhất Nhiệm xoay người khi đó, oán hận trừng mắt nhìn anh, "Anh không phải thấy chết mà không cứu sao? Tại sao cứu con gái của tôi? Có phải đối lại bất luận người nào xảy ra tai nạn xe cộ anh đều cứu, chỉ riêng tôi hẳn không cứu hay không?!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Anh chưa từng đùa bốn em, vẫn luôn thật lòng!

Luôn miệng nói đã quên chuyện trước kia, lúc này vậy mà lại thốt ra, mà còn là nghĩ vẫn phát ra từ trong lòng.

Hạ Nhất Nhiệm giây lát liền hối hận rồi!

Tại sao vẫn còn nhắc tới sự kiện kia?! Có cái gì hay mà chất vấn!

Trước kia cô cũng từng nghĩ đến, nếu là người xa lạ xảy ra tai nạn xe cộ, Đường Hạo Nam có thể sẽ cứu, chỉ riêng Hạ Nhất Nhiễm cô, là anh vút như chổi nát cũng không bằng!

Đường Hạo Nam cũng sững sốt, sợ sệt nhìn cô, tìm lại bởi vì lời của cô mà vỡ ra chảy máu, nghĩ đến đêm đó lúc ở căn hộ, khi cô nói mở cũng hỏi như vậy.

Quả cây nhãn khô màu đen, rơi đầy trên lối đi bộ, ánh mặt trời sau giờ trưa xuyên thấu qua kẽ hở lá cây, ánh nắng loang lổ rơi xuống bao phủ lên người cùng mặt anh, anh quay mặt về phía tây nhìn cô cùng Nini.

Hạ Nhất Nhiễm thấy không rõ về mặt của anh là cái gì, miệng cô bất giác là cong lên ý cười trào phúng.

"Chú ơi..." Nini còn đang khóc, hướng Đường Hạo Nam vươn hai cánh tay ra, muốn được anh bế.

"Nini!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực, trầm giọng hỏi câu, ôm Nini xoay người đi.

Đường Hạo Nam đau lòng nhìn bóng lưng cô, một đồng lời giải thích nghẹn ở cổ họng, nói không nên lời.

Giống như lại hợp lý thế nào, giải thích dễ nghe ra sao cũng đều là dư thừa, đều là lấy cớ!

Anh chính là không cứu cô, chính là thấy chết mà không cứu!

Nước mắt của cô từ trong khóe mắt ồ ồ chảy xuống, yết hầu Hạ Nhất Nhiễm tắc nghẽn, nói không rõ tại sao lại khóc, giống như một số chuyện sớm đã bị phong ấn, hiện tại phong ấn bị phá vỡ, đột nhiên chạy đến hành hạ cô.

Cái loại cảm giác này, cực kỳ xa lạ, quá xa xưa!

"Mami..." Nini nhìn đến mẹ khóc, sợ tới mức không dám lại khóc, cô bé chưa từng thấy qua mẹ mình khóc, "Mami... Nini không chọc giận người nữa rồi..."

Nini tưởng rằng chính mình trêu chọc mẹ khóc, vội vàng an ủi, ghé vào trên bờ vai cô, Hạ Nhất Nhiễm không nói gì, nước mắt tàn sát bữa bãi lại hại hơn, đi ngang qua cửa hàng đồ ngọt, nghĩ tới Đường tiên sinh, Đường phu nhân...

Nước mắt rơi xuống càng điên cuồng.

Hình như là một cặp vợ chồng không có quan hệ gì với cô, mà lại dạy cô đau lòng khó nhịn.

Những chuyện cũ cho rằng quên mất này, khoảng thời gian hạnh phúc gần gũi, như giấc mộng ngọt ngào một dạng, chậm rãi mà đến.

Cô máy móc về phía trước, càng không ngừng bước đi, không nghĩ muốn dừng lại, lại càng không nguyện quay đầu!

Đường Hạo Nam nhìn cô ôm con gái đi thẳng về phía trước, theo bản năng đuổi theo phía sau, đi mãi như vậy, gặp một người đàn ông từ trên chiếc Bentley bước xuống, là Phương Mặc Ngôn, đi tới bên cạnh cô, từ trong ngực cô đón lấy Nini, rồi sau đó, cùng cô ngồi lên xe.

Anh tro mắt nhìn chiếc Bentley màu đen từ trong tầm mắt mình rời đi.

Đầy cũng là lần đầu tiên Phương Mặc Ngôn nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm rơi nước mắt.

Ngại có Nini ở đây, Phương Mặc Ngôn không có hỏi nguyên nhân, khẳng định là vì người đàn ông kia!

Nini ở trên xe liền ngủ thiếp đi.

Hạ Nhất Nhiễm từ Nini phòng đi ra, đối diện khuôn mặt tuần tú bình tĩnh của Phương Mặc Ngôn, "Có phải có công việc gì hay không?"

Cô đã khởi phục lạnh nhạt, bình tĩnh hỏi.

Phương Mặc Ngôn lắc đầu, "Cái tên Đường Hạo Nam kia ưc hiếp người rồi hả?"

"Không có. A Ngôn, anh ta tôn trọng không được tôi đầu, vừa rồi bởi vì chút việc nhỏ, cảm xúc tôi có phần dao động, hiện tại không có việc gì rồi. Tôi cùng Đường Hạo Nam là không có khả năng, ở trước mặt Đồng gia bên kia, anh không cần nhiều lời." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, trừ bỏ hốc mắt phỉm hồng, đã nhìn không ra từng khóc rồi.

Bình tĩnh lạnh lùng giống cái máy.

Trong ấn tượng của Phương Mặc Ngôn, Hạ Nhất Nhiễm vẫn như vậy, ngoài trừ những lúc cùng con mình bên nhau mới là hòa ái vui vẻ.

"Sao tôi lại ở Đồng gia nói chuyện linh tinh gì được, tôi là thư ký của người, luôn đứng về phía người." Phương Mặc Ngôn nhạt cười nói, ánh mắt nhu hòa nhìn cô.

"Cảm ơn."

Phương Mặc Ngôn bởi vì cô khách sáo, trong lòng hơi chút chưa xốt, giây lát đem chân tình không nên có kia đuổi đi.

"Hùng Á hiện tại đã khống chế cổ phần công ty của Tần Mục, bọn họ bị đưa vào đường cùng, công ty Hạ gia trước kia trên cơ bản đã thuộc về Hùng Á, Hạ tổng, chúc mừng người, xem như báo thù được rồi!" Phương Mặc Ngôn trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm chỉ là cười nhạt một tiếng, "Công ty đã đoạt lại được, Cố Tử Văn cùng Tần Mục có thể nhận được trừng phạt nên có sao?"

"Hạ tổng! Chuyện này tôi ngược lại cấp cho người một tin tức tốt, không biết là ai đi cựa cựa sát tố cáo Tần Mục cùng Cố Tử Văn năm đó xui khiến người khác cố ý hãm hại có bằng chứng xác thực, không những thế, lại vẫn tố cáo chuyện bọn họ mấy năm nay không tuân theo quy định làm trái pháp luật, cảnh sát đã tham gia điều tra rồi!"

Phương Mặc Ngôn cười nói.

Hạ Nhất Nhiễm trước mắt sáng lên!

"Là người nào tố cáo biết không?"

Phương Mặc Ngôn lắc đầu, "Kỳ thật trong khoảng thời gian này vẫn có người ở phía sau giúp đỡ chúng ta, là ai cũng không biết rõ!"

Người Hạ Nhất Nhiễm có thể nghĩ đến, cũng chỉ có Khương Dư Hằng rồi...

...

Trở về Sùng Xuyên cũng đã một đoạn thời gian, nhưng Hạ Nhất Nhiễm vẫn lại là lần đầu tiên tới nhà cũ.

Cửa có người chuyên môn trông cửa, sau khi gọi điện thoại thông báo, cô mới có thể đi vào tòa nhà cũ này.

Khương Dư Hằng liền đứng giữa sân, nhìn đến cô mặt mỉm cười.

Hạ Nhất Nhiễm cũng cười.

Dưới tàng cây, trên bàn đá đặt một bộ ấm trà, hai người ngồi trên ghế gỗ, Khương Dư Hằng chuyên nghiệp cầm cái kẹp trúc, mang theo chén trà từ sa lầy ra từ nước sôi nóng bỏng.

Hạ Nhất Nhiễm nhưng lại ngửa đầu, đánh giá kiến trúc căn nhà đã lâu năm này.

"Anh vài năm nay vẫn ở nơi này?" Cô tò mò hỏi.

"Thỉnh thoảng mới tới đây, dù sao, nơi này cách công ty có phần xa, bất tiện!" Khương Dư Hằng nói, đem cái tách đặt ở trước mặt cô, vì cô pha cốc trà.

"Em thấy tu sửa không tệ."

"Ừ, mỗi ngày đều cho người ta dọn dẹp, cho dù không có người ở, cũng luôn dọn dẹp."

"Em vẫn không rõ, anh nắm đó tại sao muốn cùng Kha Dịch Thần cầu kết, để cho Đường Hạo Nam hiểu lầm em..." Hạ Nhất Nhiễm uống vào trà, đặt tách trà xuống, khuôn mặt bình tĩnh.

Chân mày rậm rạp của Khương Dư Hằng thâm thúy nhíu lên, "Anh lúc ấy chỉ nghĩ đối phó Đường gia, cùng Kha Dịch Thần chỉ là hợp tác. Còn nữa, theo anh thấy, Đường Hạo Nam đối với em quá cẩn bậ, em không đáng vì cậu ta mà trả giá! Huống chi, là cậu ta hiểu lầm em cùng bọn anh cầu kết, bọn anh ai cũng không thừa nhận với cậu ta! Một người đàn ông không tin tưởng em như thế, có cái tư cách gì làm chồng của em?!"

Lời này nghe qua cực kỳ có đạo lý, lại dạy Hạ Nhất Nhiễm cực kì tức giận.

Tình cảm giữa hai người, người ngoài lại khoa tay múa chân, có phải rất dư thừa hay không? Dù cho điểm xuất phát là vì tốt cho mình!

"Kết quả đâu? Chẳng qua, em hiện tại cũng muốn cảm ơn anh lúc trước cùng Kha Dịch Thần trợ giúp!" Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc nói, đối Khương Dur Hằng cũng không có cảm tình gì, tuy nói là anh trai cùng mẹ khác cha.

Khương Dur Hằng cười cười, "Kỳ thật, sau khi em gặp chuyện không may, anh cũng rất áy náy."

"Không cần phải nói những thứ này, em hôm nay đến đây, chính là muốn nhìn tòa nhà mẹ đẻ lại này một chút. Còn nữa, gần đây có phải anh luôn một mực âm thầm giúp em đối phó đám người Đồng Y Mộng, Cổ Tú Văn hay không?" Hạ Nhất Nhiễm thật sự hỏi, Khương Dur Hằng nhũn nhũn, không chút suy nghĩ lắc đầu.

"Anh thực sự không giúp em? Không mời Vivian Wang thiết kế áo cưới cho Đường Hạo Hàm?" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng hỏi.

Đường Hạo Hàm..

Khương Dur Hằng sắc mặt khẽ biến đổi, lắc đầu, "Sao anh có khả năng làm như vậy?!"

Hạ Nhất Nhiễm có phần lơ mớ, không phải Khương Dur Hằng vậy là người nào?

Lục Ngộ Hàn cũng không phải, Kha Dịch Thần càng không thể thế giúp cô!

Người khác, không có người nào...

Cô từ nhà cũ đi ra, vừa đi vừa nghĩ, đoán không ra là ai đang âm thầm giúp đỡ chính mình.

Biệt thự Hạ gia bị cô mua lại, giống như cũng không có ý nghĩa gì.

Cô đi vào tòa biệt thự trống vắng này, nơi này có thời thơ ấu không tốt đẹp của cô, còn có thanh xuân, sau khi kết hôn, cũng không trở về được mấy lần, cô ngồi ở dưới tàng cây tử đằng trong sân, nâng má, nhớ lại chuyện xưa.

Ở một góc vườn sau, nằm đó tiêu cô nướng mực toàn thân đỏ tang màu trắng, ngồi xỏm ở kia yên lặng nức nở, cậu bé trai chạy tới, an ủi cô...

Quá xa xưa rồi.

Cô cũng đã 32 tuổi, khi đó mới 6 tuổi.

Góc khuất, Đường Hạo Nam an tĩnh nhìn cô ngồi ở kia, lén lút nhìn chăm chú, Cổ Tú Văn cùng Tần Mục còn không có sa lưới, anh lo lắng an nguy của cô, mà cô lại cứ thích chạy loạn.

Sắc trời dần dần tối, một đám mây đen lớn cuốn tới, gây lắt lết đồ mưa.

Để cho anh tức giận chính là, cô lại vẫn ngồi ở kia.

Anh nhìn không được liền đi tới!

"A!"

"Mất mù sao?! Không thấy được trời mưa rồi hả?!" Đường Hạo Nam trách nói, thái độ thật không tốt, Hạ Nhất Nhiễm lần này cũng cảm tức, "Sao anh lại tới nhà của tôi?!"

Cô cực kỳ không khách khí, lại bị Đường Hạo Nam túm cánh tay, lôi kéo đến chỗ dưới mái hiên!

Anh mặc quần jean, áo lông màu xám có tròn, tôn lên áo somi trắng, xem ra cực kỳ ôn hòa, vẻ mặt lại vĩnh viễn là đáng vẻ đáng đánh đòn không ai bì nổi kia.

"Đây là nhà của em?"

"Đương nhiên! Tôi mua được rồi!" Hạ Nhất Nhiễm trùng mắt nhìn anh, tức giận nói, cầm cái chìa khóa mở cửa, cô đi vào, Đường Hạo Nam cũng đi vào theo.

Trong phòng được dọn dẹp qua, không nhuộm bụi trần, cô ngồi xuống, mưa bên ngoài càng rơi xuống càng lớn, lại vẫn vang tiếng sấm.

Đường Hạo Nam cũng ngồi xuống, không nói được một lời.

Trên cánh tay phải còn có vết xước ngày đó cứu Nini để lại, thời khắc đang nhắc nhở, cô ngày đó hỏi cái vấn đề kia.

"Nghe nói Đồng Y Mộng thiếu chút nữa sanh non ha, sao anh không đi cùng cô ta? Anh cũng sắp bốn mươi rồi, nếu còn không có con, mẹ anh không sốt ruột sao?" Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc hỏi, nhìn anh ngồi ở đó thất thần.

"Cô ta chỉ là chấn động não rất nhỏ..." Đường Hạo Nam nhàn nhạt nói.

"A...? Vậy đùa con nầm đó cô ta mừng trong bụng đâu? Tôi vẫn rất hiểu kỳ, cũng bởi vì trận tai nạn xe kia sảy mất rồi hả?" Hạ Nhất Nhiễm nhàn nhạt hỏi, nhưng chưa từng quên Đồng Y Mộng nói qua, chuyện cô ta cũng mang thai, cũng bởi vì cô ghi âm lại lời của cô ta, hai người mới nổi lên tranh chấp.

Đường Hạo Nam nhũn nhũn, vẻ mặt khó hiểu,

"Thôi, cũng không có ý nghĩa gì nữa." Cô nhàn nhạt nói.

"Hạ Nhất Nhiễm, trong lòng em có phải vẫn trách anh không cứu em hay không?" Đường Hạo Nam chịu đựng cảm giác đau đớn sâu đáy tim, bình tĩnh hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh, hừ lạnh nở nụ cười giễu cợt, anh thật sự biết rõ còn có hời mà!

"Trách chưa nói tới, đã không phải người quan trọng gì với tôi, trách cái gì đây? Đường Hạo Nam, còn có thể ngồi cùng với anh ở dưới một mái hiên, nói được mấy câu, đã nói lên tôi đối với anh là thật vô cảm rồi. Không thích cũng không hận, đôi khi trong lòng khổ sở, cũng là vì khổ sở chính mình từng phải chịu, với người như anh, không một chút quan hệ!"

Cô nhìn mưa bên ngoài, gần từng tiếng, bình tĩnh nói.

Tâm Đường Hạo Nam đang nhỏ máu, chuyện này với anh mới là trùng phạch lớn nhất.

Anh đứng lên, đi đến trước mặt cô, tay cứng ngắt mà run rẩy xoa đầu cô, Hạ Nhất Nhiễm bản năng muốn trách thoát, anh lại một tay kéo lấy cô, ôm vào trong ngực!

"Anh buông tôi ra!" Cô lạnh lùng kêu hô.

Anh lại không chút phản ứng, chỉ ôm chặt lấy.

Cầm đề trên đỉnh đầu cô, từ từ nhắm hai mắt, ngửi lấy hương vị trên người cô.

"Anh chưa từng đùa bốn em... Vẫn đều là thật lòng... Tình sâu, duyên cạn, thực xin lỗi!" Anh khàn giọng, thành khẩn nói

Cô thể nói với cô, chỉ có thực xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Anh có yêu em

Thật sự.

Tình sâu, duyên cạn.

Thực xin lỗi.

Anh đây là có ý gì?!

Hạ Nhất Nhiễm dờ dẩn bị anh ôm, quên giấy gấu, đầu óc ong ong.

Mưa bên ngoài còn đang rơi, càng không ngừng dọc theo mái hiên rơi xuống, hình thành từng hàng mảnh mưa. Trong phòng khách tĩnh mịch trầm trầm, tản ra một mùi nấm mốc đã lâu không người ở.

Trong phòng khách, người đàn ông đem cổ gấu gấu gao ôm vào trong ngực, cánh tay gầy yếu dài rộng đem đầu cô đè vào ngực chính mình.

Bên tai Hạ Nhất Nhiễm tất cả đều là tiếng tim đập hữu lực của anh.

"Đường Hạo Nam, anh rốt cuộc muốn biểu đạt cái gì?" Cô bình tĩnh hỏi, giống như cái hiểu cái không.

Nhưng lại không tin, cảm thấy được anh cực kỳ dối trá, "Ngán vạn lần đừng nói cái gì mà anh có yêu tôi, có thể không cần lại ở trước mặt tôi bày ra vẻ vô si của anh nữa hay không? Càng đừng một vẻ thâm tình khảm thiết, những lời kiểu tình sâu duyên cạn này, từ trong miệng anh nói ra, cảm thấy phải bị làm bẩn rồi."

Cô lại bắt đầu chàm chọc anh rồi!

Không có biện pháp, cô không có cách nào quên mất hình ảnh anh thấy chết mà không cứu kia, cho nên khi Đường Hạo Nam ở trước mặt cô biểu lộ chân tình, để cho cô càng phản cảm anh thêm mà thôi.

Yêu một người, làm sao có khả năng sẽ đối với người đó thấy chết mà không cứu được?

"Phải, anh không tư cách nói!" Anh nói xong, buông cô ra, đối mặt cô nở nụ cười, lộ ra hàm răng trắng đều tăm tắp.

Nhìn anh cười, cô cũng muốn cười, quay đầu nhìn mưa bên ngoài, nhớ lại những chuyện mấy năm nay phải trải qua cùng những khổ, quả đắng nắm thật chặt, "Đừng tiếp cận tôi nữa, tôi chúc anh với Mộng Mộng của anh vĩnh kết đồng tâm, đầu bạc đến già! Ngày nào đó làm tiệc cưới, đừng quên mời tôi uống rượu mừng!"

Cô đứng ở kia, mái tóc xoăn buông dài, nhìn mưa bên ngoài, giương giọng nói.

"Anh sẽ không kết hôn cùng cô ta." Đường Hạo Nam nhẹ giọng trả lời, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh, anh cũng nhìn cô.

"Hạ Nhất Nhiễm, em cũng đừng quá tự cho là đúng nữa đi! Gần đây Cố Tú Vân cùng Tần Mục bị buộc nóng này, bối cảnh trước kia của Tần Mục em cũng biết rồi, bọn họ nếu chó cùng rứt gấu, sợ là sẽ tìm em trả thù, em cẩn thận một chút, đừng một người đi loạn!" Anh trầm giọng nói, là thật tâm cho cô lời khuyên.

Hạ Nhất Nhiễm nhàu mày, "Sao anh lại có lòng tốt nhắc nhở tôi như thế?"

Anh nhìn cô, lại cười, tươi cười rất đau xót, "Em cảm thấy anh cần phải chính chết em, mới phù hợp tác phong của anh sao? Em chết, đối với anh lợi ích gì?"

Anh đã thay đổi, nói không rõ thay đổi ở đâu, không phải Đường Hạo Nam trước kia cô từng quen thuộc.

"Nhiễm Nhiễm, anh hi vọng em sống thật tốt! Hi vọng em có thể có may mắn cùng hạnh phúc!" Anh trầm giọng nói, ánh mắt ôn nhu nhìn cô, gọi tên thân mật của cô.

Là lời trong lòng, đối với cô cực kỳ chân thành chúc phúc, cô nên đạt được hạnh phúc, cuộc đời không nên khúc chiết như vậy, đều do anh, đều là lỗi của anh!

"Dối trá!" Cô trầm đĩnh tệt thiết chế giễu.

"Em nghĩ rằng anh còn không biết quá một thật của Đồng Y Mộng sao? Anh đã sớm biết! Em nên cảm thấy vui sướng, một thằng cận bã như anh cũng đã có được báo ứng nên có! Cho nên, em phải càng hạnh phúc, mới đúng là trừng phạt lớn nhất với anh!" Anh cười nói, sâu thẳm trong đôi mắt tất cả đều là ý cười ôn nhu.

Đường Hạo Nam trước mặt, không còn là người đàn ông bướng bỉnh lý luận, bá đạo cường thế kia nữa, giống một gốc cây cỏ thụ an tĩnh, đứng sừng sững tại kia, ôn hòa, vô hại.

Anh từ lúc nào biết bộ mặt thật của Đồng Y Mộng?

"Anh đã biết mà vẫn còn bao che cho cô ta? Tôi cũng là có tình cảm!"

"Anh nói rồi, anh không yêu cô ta!" Anh lớn tiếng phản bác, vẻ mặt đột nhiên nghiêm túc, Hạ Nhất Nhiễm ngẩn ra, anh đã từng nói qua như vậy, lần đó, trong phòng bao.

"Anh yêu người nào đều đã không có quan hệ gì với tôi! Còn nữa, tôi cho tới bây giờ cũng khinh thường trả thù anh! Anh ở trong mắt tôi, cận bã đến nỗi khiến tôi chẳng muốn trả thù!"

Là thật không cần anh, mới có thể nói như vậy, nhưng có đôi khi nhớ tới những chuyện đáng giận của anh, cũng là thực hận.

"Em có thể cùng anh vui vẻ bình tĩnh, tâm bình khí hòa rồi chuyện hay không? Em yên tâm, sau lần này, anh sẽ không lại xuất hiện ở trước mặt em nữa rồi!" Anh nhìn cô, trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo một tia oán giận.

"Tôi với anh có cái gì để nói?" Cô cười giễu cợt.

"Sau này sẽ ở lại Sùng Xuyên sao?" Anh vẫn lại là nhẹ giọng hỏi rồi.

"Sẽ không. Nhà chồng tôi biết tôi trở về là báo thù, đợi sau khi chuyện bên này giải quyết xong, tôi muốn trở về Singapore." Cô lãnh đạm trả lời.

Nhà chồng..

Cô lại nhắc nhở anh, cô đã tái hôn rồi!

Đường Hạo Nam đến gần cô, tại nơi cách cô hơn một bước dừng lại, lẳng lặng nhìn cô, sau này, anh tuyệt đối sẽ không lại xuất hiện ở trước mặt cô!

"Lục Ngộ Hân thì sao? Em không tính toán lại cùng người đó..."

"Đường Hạo Nam, tôi không là gì của anh cả, vấn đề riêng tư này, tôi không muốn thảo luận với anh!" Hạ Nhất Nhiễm chán ghét trừng mắt anh, anh lại đang tự cho là đúng cái gì chứ?!

"Anh em quan tâm em một chút cũng không thể sao? Hạ Nhất Nhiễm, cần phải đem trái tim của anh moi ra cho em xem, em mới có thể đối với anh có chút tin tưởng sao?!" Đường Hạo Nam kích động tiến lên, đè lại hai vai cô, run giọng lên án!

"Tôi tại sao cần quan tâm? Đường Hạo Nam, anh cho mình là ai?! Vẫn lại là cậu thiếu niên năm đó có thể mang đến cho tôi quan tâm cùng ảm áp kia sao? Anh sai lầm rồi, nhìn đến anh, tôi nhìn thấy đều là bài học máu chảy đầm đìa sâu sắc!" Cô rống, ngửa đầu nhìn anh.

"Anh nói rồi anh sẽ rời xa em! Lập tức đi ngay! Nhưng mà, anh hi vọng em quên hết những đau khổ này! Em phải biết rằng, Đường Hạo Nam anh cũng từng cực kỳ để ý em, lúc làm em tổn thương, anh cũng đang đau lòng! Anh không từng đùa bỡn tình cảm của em! Anh cũng có yêu! Tại nạn xe cộ ngày đó, anh rất nhanh liền hối hận, đã quay lại đi tìm, em đã không thấy nữa!" Anh nói xong, lại ôm cô vào trong lòng!

"Nghĩ đến em nhằn tâm đem con của chúng ta phá bỏ, cho nên hận em! Trước khi tai nạn xe cộ xảy ra, tận mắt thấy em đem Đồng Y Mộng đẩy ra, làm cô ta bị xe đụng trúng! Nghĩ rằng em là cố ý hại cô ta! Anh biết, anh hiện tại đã biết, em khẳng định sẽ không có ý hại cô ta! Là anh khi đó hồ đồ, nghĩ đến em làm như vậy, cho nên tức giận không cứu em!" Đường Hạo Nam ôm chặt cô, một cổ áo náo rống lớn, nước mắt cũng rơi xuống rồi.

Vốn không tính toán nói cho cô những thứ này, vẫn không thể nào nhận xuống!

Nói ra, trong lòng cũng có thể dễ chịu chút.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ngẩn ra, tìm thất lại.

"Tóm lại, là anh sai rồi! Thực xin lỗi! Những lời này, em tin thì tin, không tin coi anh như chưa nói, nhưng mà, anh không nói ra, khả năng vĩnh viễn rồi đi không được!" Anh dùng lực, mới có thể nói ra đầy đủ một câu, yết hầu tắc nghẽn sinh đau, nước mắt bò đầy khuôn mặt.

Hạ Nhất Nhiễm toàn thân dờ dẩn, những lời này, không xúc động đến lòng của cô, tim là vô cảm, không cái cảm giác gì.

Chỉ có hương vị quen thuộc mà xa xôi trên người anh, đang trong hơi thở của cô hoà lẫn.

Cô không hề phản ứng, tìm Đường Hạo Nam từ từ lạnh đi, đột nhiên ý thức được chính mình cực kỳ buồn cười, cũng cực kỳ hèn mọn!

"Anh đi đây! Tạm biệt!" Anh trầm giọng nói xong, cúi đầu, ở trên đỉnh đầu cô nhẹ nhàng mà hôn xuống, lòng đang co rút đau đớn, muốn ôm chặt cô nhiều thêm chút nữa, cũng không muốn buông ra, cô yêu anh, anh cũng yêu cô...

Hương vị của anh dần dần rời xa, lúc Hạ Nhất Nhiễm xoay người, liền nhìn đến bóng lưng cao lớn của anh bước ra cửa.

"Đường Hạo Nam! Hi vọng anh nói được thì làm được, không muốn lại đến quán lấy tôi!" Cô trừng mắt nhìn bóng lưng anh, oán hận rỗng.

Bóng dáng của anh dừng lại, thân hình cao lớn che khuất ánh sáng bên ngoài cửa, yết hầu anh dùng lực nuốt xuống cổ họng tắc nghẹn, hít một hơi thật sâu, không có xoay người, "Ly hôn ngày đó, em tại cửa cục dân chính nói với anh, không hẹn gặp lại. Hiện tại, anh cũng nói với em, không hẹn gặp lại, báo trọng! Chăm sóc tốt bản thân cùng con mình! Gặp được bất kỳ khó khăn gì, có thể tùy thời liên hệ Hứa Thành!"

Hạ Nhất Nhiễm, thật sự, không thích sao?

Bình tĩnh nói ra những thứ này, dưới đáy lòng anh đau đớn tự hỏi.

Tại sao, anh lại vẫn yêu...

Lại một người không hẹn gặp lại.

Cô là thật tâm đi?

Nhìn bóng dáng, của anh trong lúc đó, một cổ bị ai dang đẩy trong lòng.

Không yêu không hận, không thể làm bạn bè, chỉ nghĩ muốn cùng anh làm người xa lạ!

Nước mắt anh giống như trận mưa này, vẫn còn đang tuông rơi không ngừng, đưa lưng về phía cô, cô căn bản nhìn không tới.

Cô vẫn cho là anh chưa từng yêu cô.

Hiện tại cũng không tin anh có yêu chính mình.

Lại không biết, anh sớm yêu cô đến tận xương tủy, yêu đến khác cốt ghi tâm!

Chẳng qua là, tình yêu này mang đến cho cô càng nhiều tổn thương mà thôi!

Anh học xong cách yêu, cô đã không cho anh cơ hội rồi!

Người đàn ông nắm thật chặt hai đầu gối, ngưỡng cảm.

"Trước mặt kẻ tương lai tôi có thể gặp được khó khăn gì hay không, nhưng mà, cho dù gặp được, tôi cũng không có khả năng tìm anh!" Cô lại châm chọc, đối với anh, ngoại trừ châm chọc giễu cợt, không cách nào tâm bình khí hòa nói một câu!

Đường Hạo Nam cũng không nói thêm gì, nâng chân bước đi, dáng người cao lớn gầy yếu, đi vào trong màn mưa bụi mờ mờ...

Cuối cùng đi rồi, không hẹn gặp lại!

Hạ Nhất Nhiễm ngã ngồi vào trong ghế dựa, hai tay ôm ngực, nhìn cửa, khóe miệng nhếch lên.

Lúc này mới nhớ tới lời giải thích của anh, anh nói, lúc ấy rất nhanh liền hối hận, quay trở về đi tìm...

Anh nói, không từng lừa dối cô, có yêu cô...

Cô nở nụ cười, ngực có thứ gì đó tắc nghẹn, tại từ từ tan biến, từ từ trở nên rộng thoáng.

...

Sau khi hết mưa rồi, cô mới rời khỏi tòa nhà cổ xưa này, sau này không định dọn tới ở. Trời đã tối rồi, cô đi một mình ở bên đường, có phần vô tri vô giác, đã quên kêu lái xe.

Tôi cũng là bị Đường Hạo Nam ảnh hưởng, bên tai càng không ngừng vang vọng những lời anh đã nói qua, giống như ma chú, ném đi không được.

Có lẽ mấy năm nay cô một mực chờ một lời giải thích đi, lời giải thích không hề ý nghĩa!

Lại có thể cho quá khứ của chính mình một câu trả lời.

Trong lúc vô ý đi ngang qua trường trung học trước kia, hoàn toàn thay đổi, cổng sau trường học vẫn còn bán các loại đồ ăn vặt.

Trong đầu đột nhiên toát ra một bức hình như vậy.

Một bé gái mười mấy tuổi, giữa trưa không muốn về nhà ăn cơm, liền ở ven đường mua đồ ăn vặt, một cậu thiếu niên đột nhiên đi tới, bá đạo kéo cô bé đi, mang theo cô bé ở nhà hàng gần đó ăn cơm.

"Đừng ăn những thứ linh tinh này, em đang trong quá trình dậy thì, dinh dưỡng theo không kịp sẽ không cao, sau này người nào cưới em chứ!" Cậu thiếu niên khi nói chuyện, đem một cái đùi gà ném vào trong chén cô bé, ép cô bé ăn luôn!

Cô cười cười, quay trở về trong hiện thực, một chiếc xe ô tô con màu đen tại bên người cô dừng lại, là xe của cô chạy tới, cô không chút suy nghĩ mở cửa liền lên xe rồi.

"Về biệt thự đi." Sau khi lên xe, cô giương giọng ra lệnh.

Nháy mắt ngừng đầu, phát hiện chỗ bên cạnh ghế lái vẫn ngồi một người, cô bỗng dừng kinh hãi, lại nhìn hướng vị trí lái, đầu phải là tài xế xe của chính mình?!

Cô làm bộ không phát hiện, đầu tay vào trong túi xách, lấy điện thoại ra, lập tức gọi điện thoại cho Lục Ngộ Hân!

Điện thoại mới vừa kết nối, người ngồi bên cạnh ghế lái đột nhiên duỗi cánh tay qua, đem đi động của cô ném ở trên mặt đất!

"Cậu! Cứu con!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng kêu hô, xem trên màn hình điện thoại đi động là đang bắt đầu cuộc gọi

"Chị?! Chị! Người đang ở đâu?!" Hạ Khả San nghe được tiếng Hạ Nhất Nhiễm kêu cứu, hoảng hốt hỏi, trò chuyện đã gián đoạn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Tai nạn xe cộ sáu năm trước cũng là bọn họ bày ra

Đầu bên kia điện thoại vẫn không động tĩnh, Hạ Khả San trực giác Hạ Nhất Nhiễm là đã xảy ra chuyện, tìm lập tức liền nhảy vọt lên cổ họng rồi!

Trong phòng khách có như thế, chỉ có cô một người, Hạ Khả San nhìn về phía cửa phòng ngủ, Lục Ngộ Hân uống rượu, chính đang ở bên trong nghỉ ngơi.

Xuất phát từ lòng riêng, cô chưa đi vào kêu Lục Ngộ Hân, lập tức cảm lấy đi động của chính mình, ở trong danh bạ tìm được số của Đường Hạo Nam!

Đường Hạo Nam mới vừa lên xe không lâu, nhìn đến Hạ Khả San gọi đến, có phần bất ngờ, chần chờ mới bắt máy.

"Đường Hạo Nam! Chị của tôi giống như đã xảy ra chuyện! Vừa mới gọi điện thoại cho Lục Ngộ Hân, kết nối nhưng cái gì cũng chưa nói!" Hạ Khả San lo lắng nói, cô tin tưởng chắc chắn, Đường Hạo Nam là yêu Hạ Nhất Nhiễm, lúc này, để anh ra mặt trợ giúp chị, Hạ Nhất Nhiễm có thể sẽ đối với anh có chỗ đổi mới.

Mà Lục Ngộ Hân...

Mỗi người đều có lòng riêng của mình, Hạ Khả San trong lòng cũng cất giấu một phần bí mật cùng tâm tư riêng.

Đường Hạo Nam nghe nói Hạ Nhất Nhiễm khả năng đã xảy ra chuyện, tìm nháy mắt thất lại, sợ là sợ cô gặp chuyện không may, không nghĩ tới lại nhanh như thế!

"Tôi biết rồi!" Anh trầm giọng nói xong, liền muốn gác điện thoại.

"Đợi một chút! Có phải là người mẹ kia của tôi hay không..." Hạ Khả San cũng hoài nghi Cố Tú Vân cùng Tần Mục bị Hạ Nhất Nhiễm ép đến đường cùng, cho nên cuối cùng muốn chinh của cô.

"Tám chín phần mười!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói xong, lập tức cúp điện thoại, anh không thời gian cùng Hạ Khả San nói nhiều cái gì, mới vừa kết thúc cuộc gọi cùng Hạ Khả San, lập tức gọi điện thoại cho thuộc hạ hai ngày này luôn đi theo bảo vệ Hạ Nhất Nhiễm

Hạ Khả San mới vừa để điện thoại đi động xuống, lúc này, Lục Ngô Hàn từ phòng ngủ đi ra, vẻ mặt u ám, sắc mặt anh hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Khả San liếc mắt một cái.

Anh vừa rồi nghe được cô cùng Đường Hạo Nam gọi điện thoại rồi hả?

Chỉ thấy Lục Ngô Hàn cầm lấy điện thoại, nhìn lịch sử trò chuyện, khuôn mặt tuấn tú thành thực dần chuyển sang ánh mắt tàn nhẫn ngoan độc trừng mắt nhìn cô: "Hạ Khả San! Đều đã nhiều năm như vậy, cô còn muốn hại cô ấy?!"

"Người đàn ông bạo rồ, một vẻ như sắp giết cô đến nơi.

Chẳng qua, đáng về tàn nhẫn độc ác của anh như vậy, cô đã coi như không thấy gì rồi.

Ồn nhu của anh, cho tới bây giờ chỉ biểu lộ cho một mình Hạ Nhất Nhiễm

"Lục Ngô Hàn! Ở trong lòng anh, em vĩnh viễn là một cô gái bụng đầy ý nghĩ xấu đúng không?!" Hạ Khả San mặc bộ đồ công sở tao nhã nghiêm túc lịch sự, mái tóc dài uốn xoăn buông lỏng, hướng anh hỏi lại, hốc mắt đỏ lên.

Lục Ngô Hàn chỉ là lờm cờ một cái, lập tức bình tĩnh đi trở về phòng ngủ.

Hạ Khả San cong môi mở một nụ cười chua xót, thờ sâu, rồi mới cầm lấy điện thoại cùng túi xách của mình, nhanh chóng rời đi.

Khi Lục Ngô Hàn thay đổi toàn thân một bộ quần áo thoải mái thuận tiện hành động, lúc đi ra Hạ Khả San đã không thấy nữa, anh cũng không để ý.

Quần jean đen bó sát người, đôi giày da cổ ngắn, áo thun ba lỗ màu đen bó sát người ôm lấy thân trên to lớn của anh, lộ ra đường cong bắp thịt gợi cảm rắn chắc, bên ngoài khoác cái jacket đen, vẫn là hình tượng rắn rỏi đầy sức sống mạnh mẽ.

Rất nhanh rời khỏi biệt thự, lái xe, bước trên hành trình ngắn ngủi giải cứu Hạ Nhất Nhiễm.

Đường Hạo Nam mấy ngày nay từng nhắc nhở qua anh, đảm bảo Hạ Nhất Nhiễm an toàn.

Anh biết, mấy ngày qua, một mực âm thầm yên lặng trợ giúp Hạ Nhất Nhiễm chính là Đường Hạo Nam!

Dù là giúp đối phó Cố Tú Vân hay vẫn lại là Kha Dịch Thần, hay là để cho Đồng Y Mộng gần như thân bại danh liệt!

...

Đường Hạo Nam nhận được tin tức, rất nhanh có được tung tích của Hạ Nhất Nhiễm, mục đích của Cố Tú Vân cùng Tần Mục chính là nghĩ muốn bắt cóc Hạ Nhất Nhiễm, vơ vét một khoản tiền lớn chạy trốn!

Phương Mặc Ngón đã nhận được tin tức Hạ Nhất Nhiễm bị bắt cóc, đối phương ra tiền chuộc giá trên trời.

"Tôi là Đường Hạo Nam, tôi biết Hạ Nhất Nhiễm ở đâu! Hiện tại, tôi muốn anh hợp tác với tôi, như vậy mới có thể cứu cô ấy ra!" Nghe tiếng Đường Hạo Nam, Phương Mặc Ngón nhàu mày, trên gương mặt anh tuấn nhiễm một tia lạnh lùng cùng bình tĩnh.

"Đường tổng, sao lại trùng hợp như thế? Bọn cướp mới vừa gọi điện thoại cho tôi, điện thoại của người liên gọi tôi, rất khó làm người ta không liên tưởng cái gì nha!" Phương Mặc Ngón không khách khí nói

Anh ta giống như Hạ Nhất Nhiễm, hoài nghi Đường Hạo Nam có động cơ!

Phương Mặc Ngón đối Đường Hạo Nam hiểu biết không nhiều lắm, chỉ biết anh là một người đàn ông cẩn bả, đã từng không ngừng tôn trọng Hạ Nhất Nhiễm!

"Anh hoài nghi tôi là bọn cướp? Đường đường thư ký tổng giám đốc tập đoàn Hưng Á lại chỉ có chút chí số thông minh như thế sao? Tôi mà cần chút tiền chuộc đó của các người, hay vẫn lại là thêm muốn thiếu phu nhân Đồng gia của các người sao? Tin hay không tùy anh!" Đường Hạo Nam lạnh giọng giễu cợt, không nghĩ tới đến thư ký của cô cũng đều đã hiểu lắm anh như thế!

Trực tiếp cúp điện thoại.

Lục Ngô Hàn gọi điện thoại, hỏi anh tin tức.

Hai người hẹn gặp mặt ở một chỗ, nghiên cứu phương án nghĩ cách cứu viện Hạ Nhất Nhiễm

...

Tìm được đường sống trong chỗ chết bọn họ đã từng trải qua, loại chuyện bị bắt cóc này, Hạ Nhất Nhiễm đã cực kỳ bình tĩnh rồi.

Lục Ngô Hàn, Phương Mặc Ngón đều sẽ đến cứu cô.

Đôi mắt bị bịt kín, hai tay bị trói ở phía sau, cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ nghe đến các loại âm thanh gào rít của xe tải lớn chạy qua, hẳn là đã đến vùng ngoại ô, gần đây thành phố Sùng Xuyên đưa ra chính sách hoạt động mới, xe tải lớn không thể nào tiến vào nội thành.

Nhớ tới Đường Hạo Nam buổi chiều lại vẫn đã cảnh cáo chính mình, lúc này liền thực bị bắt cóc rồi.

Trùng hợp?

Hay vẫn lại là, anh đang diễn trò cố ý giả làm người tốt?

Giấy lát lại cảm thấy được, anh không đến nỗi xấu xa như vậy, dù sao, anh đã hoàn toàn xóa bỏ hiểu lầm về cô!

Vậy đây hẳn là Cố Tú Vân cùng Tần Mục gây nên?

Cũng thật đủ lớn mật, loại chuyện bắt cóc này đều có thể làm ra được, bọn họ là muốn giải quyết cô luôn sao? Hay vẫn lại là nghĩ muốn đồng quy vu tận?

Không sợ bị bắt?

Ánh mắt nhìn không thấy, tim ngược lại càng bình tĩnh, không một chút sợ hãi.

Mấy năm nay không phải không gặp qua chuyện lớn, mỗi lần gặp phải chuyện, luôn nói cho chính mình, chết, mày cũng đều đã trải qua, còn sợ cái gì chứ? Chuyện bi thảm nhất đều đã trải qua, hẳn không lại tệ hơn rồi!

Cô cúi thấp đầu, tận lực cuộn thân thể mình, vẫn duy trì trấn định.

Chỉ chốc lát sau, cảm giác xe ngừng lại, của xe mở ra, cô bị người cường chế lôi xuống xe, cô rất phối hợp, bước chân tiêu sái đi theo kẻ bắt cóc, không có kích động, không có hô một tiếng "Cứu mạng".

Khi mình vải đen che hai mắt bị kéo xuống, cô không sốt ruột mở hai mắt, mà là thích ứng một hồi, mới chớp chớp mí mắt, từ từ mở mắt ra.

Một nhà kho xem ra cực kỳ rộng lớn, chung quanh không có kẻ bắt cóc nào, hai tay cô còn bị trói ở sau lưng, không có giấy dựa, đề cao cảnh giác phòng phòng bị nhìn xung quanh.

"Thật sự là không nghĩ tới nha, tiểu tiện nhân như cô, sao mạng lại lớn như thế đại?" Âm thanh thuộc về Cố Tú Vân kia, cô vĩnh viễn cũng không quên được truyền đến.

Hạ Nhất Nhiễm theo tiếng nhìn lại, liền thấy được một người phụ nữ từ phía trước bên phải đi tới.

Sáu năm qua, vẫn lại là lần đầu tiên cùng Cố Tú Vân trực tiếp gặp mặt đối mặt, lần trước nhìn thấy bà ta, vẫn lại là ở trong lễ tang của cha cô.

Bà ta so với trước kia già hơn rất nhiều, làn da lỏng, lại vẫn là mái tóc quần ngắn, mặc trên người một bộ sườn xám bó sát, đáng người coi như thướt tha, không có vì lớn tuổi mà mập ra, biến dạng.

Trên mặt vĩnh viễn là nụ cười lạnh lùng khinh bỉ khi xưa.

Hạ Nhất Nhiễm oán hận trừng mắt nhìn cái người phụ nữ đã từng là nỗi ám ảnh khi còn nhỏ của cô, hận ý trong lòng, không ngừng trào ra.

"Cái mạng nhờ này của tôi không lớn, làm sao có thể nhìn đám người xấu các người, từng bước từng bước không thể nào chết già chứ?" Hạ Nhất Nhiễm không một chút sợ bà ta, nhìn chăm chăm Cố Tú Vân mặt, gương giọng giễu cợt.

"Không thể nào chết già? Cô không biết có câu nói, người tốt không hao báo, tại hạ chịu ngàn năm sao? Cô đừng kiêu chiến kiên nhẫn của tôi, hiện tại chỉ cần một câu của tôi, đừng nói không được chết già, cho cô sống không được mà chết

cũng không xong đều có thể được!" Cổ Tú Vân vẻ mặt đầy ý ngoan độc, khoe miệng vẫn đang ôm lấy ý cười trào phúng, hướng cô cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm hừ lạnh, đầu còn lè tiều cô nương yếu ớt nằm đó mặc cho bà ta đánh chửi, "Chỉ dựa vào loại bị buộc vào đường cùng như bà, cũng dám cảnh cáo tôi sao? Cổ Tú Vân, hôm nay tôi chết, rất nhiều người đều sẽ không bỏ qua cho bà, quan trọng nhất là, dưới cứu tuyền cha tôi cũng sẽ không bỏ qua cho bà! Bà bắt cóc tổng tiền tôi như vậy, chỉ là đẩy nhanh thời gian bà triệt để xong đời mà thôi!"

"A, thật sự là khác biệt nha, tái hồn gà được vào gia đình càng tốt nhì, nói chuyện đều là sức mạnh tràn đầy rồi!" Cổ Tú Vân khinh thường liếc cô, châm chọc cô.

"Đương nhiên, hiện tại bà đang ở đặc tội với con dâu của một gia tộc quý tộc giàu có." Cô nói những thứ này, chẳng qua là đang kéo dài thời gian, hi vọng Lục Ngô Hàn cùng Phương Mặc Ngôn sớm một chút dẫn người tới rồi, cứu cô ra khỏi tình cảnh nước sôi lửa bỏng này!

Hạ Nhất Nhiễm như vậy đương nhiên là chọc giận Cổ Tú Vân, "Năm đó chiếc xe tải lớn kia tại sao lại không đem cô đâm chết chứ?"

"Bà nói lời này là có ý gì? Chẳng lẽ, kia tai nạn xe cộ kia cũng là các người bày ra?!" Hạ Nhất Nhiễm kích động hỏi, đột nhiên ý thức được, tai nạn xe cộ năm đó thật đúng là rất trùng hợp!

"Nói thật cho cô biết, đó là tôi cùng Mộng Mộng tỉ mỉ tính kế ra kế hoạch hoàn hảo, chính là không nghĩ tới, bị dụng trùng vẫn lại là Mộng Mộng! Nhưng mà, Đường Hạo Nam đối với cô thấy chết mà không cứu, mục đích của chúng tôi cũng coi như đạt tới rồi!" Cổ Tú Vân giễu cợt nói, Hạ Nhất Nhiễm thần thế loạng choạng.

Cô vẫn luôn cho rằng tai nạn xe cộ sáu năm trước là ngoài ý muốn, không nghĩ tới, cũng là bọn họ...

"Bảo ứng, lần một lần hai đều là gây ông đập lưng ông!" Hạ Nhất Nhiễm nghĩ đến trước đây người bị xe đụng là Đồng Y Mộng, cười châm chọc.

"Sao lại là bảo ứng được, Mộng Mộng lần đó đúng là trong họa được phúc nha..." Cổ Tú Vân kỳ quái nói, vừa nói xong, vừa nhìn đạo qua một vòng, đánh giá Hạ Nhất Nhiễm một lần.

"Trái lại là may, vận mệnh thật rất nhấp nhô ha, người chồng thứ nhất của mày là một tên đàn ông cận bà, người chồng thứ hai lại bị mày khác chết..." Cổ Tú Vân châm chọc, lời của bà ta cũng không làm trong lòng Hạ Nhất Nhiễm nhắc lên cái gợn sóng gì.

"Còn có mẹ mày, cha mày, đứa con nhỏ bé của mày... Hạ Nhất Nhiễm, tao trước kia liền không mắng sai mày, mày thật đúng là thứ sao chổi!" Cổ Tú Vân tiếp tục giễu cợt.

"Cổ Tú Vân! Bà rốt cuộc còn muốn làm chuyện xấu đây?!" Lúc này, cửa sắt kho hàng đột nhiên bị người đẩy ra.

Sao con bé lại đến đây?! Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, nhìn em gái mình đang tới bên này, cô bé không nói cho Lục Ngô Hàn sao? Tại sao chính mình tìm đến đây?! Hạ Khả San hướng tới Hạ Nhất Nhiễm bước qua, đi tới bên người cô, động tay liền muốn giúp cô cời bỏ dây thừng, căn bản không sợ Cổ Tú Vân!

"San San! Con đừng lộn xộn!" Cổ Tú Vân đột nhiên lấy súng ra, trước mặt Hạ Nhất Nhiễm chỉ thẳng vào thái dương cô, hướng Hạ Khả San lớn tiếng quát.

Hạ Khả San nhìn thấy Cổ Tú Vân còn có súng, lần này có phản ứng ngốc rồi, thần thể lùi lại hai bước.

"Cổ Tú Vân! Bà vẫn lại là mẹ của tôi sao? Bà cái dạng này, vẫn lại là người đáng hoảng sao?!" Hạ Khả San đậm chán, bi ai rỗng.

"Câm miệng cho tôi! Mẹ nói cho con biết, đừng nữa vì tiểu tiện nhân này mà nói chuyện! Hạ Khả San, con là con gái của Cổ Tú Vân ta! Con từ nhỏ đến lớn liền chán ghét Hạ Nhất Nhiễm, hiện tại sao phải giúp cô ta?!" Cổ Tú Vân giống như là điên rồi cứ rống mãi, trực tiếp đem đầu súng chỉ vào cô, mồ khóa, ngón tay như muốn bóp còi, dưới loại tình huống này, chỉ cần bà ta hơi chút động dạ, Hạ Nhất Nhiễm khả năng sẽ không sống nổi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFullNet](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 128: Cậu, không cần nói cho cô ấy!

Họng súng lạnh tanh chĩa thẳng vào huyết Thái Dương, cực kỳ dùng lực đè xuống lần da, có phần đau, Hạ Nhất Nhiễm vẫn rất bình tĩnh, lúc này có chút hoảng loạn. Súng không giống bất cứ loại vũ khí sắt bén có thể làm bị thương khác, không nghĩ qua là, đầu cô khả năng thật sự sắp bị nở hoa rồi!

Cổ Tú Vân sao lại khoa trương dùng súng như vậy?

Nghĩ đến Lục Ngô Hàn nói qua, Tần Mục trước kia là tên côn đồ, khẳng định là từ chỗ cái tên từng lộn lộn trên đường kia có được.

Buổi chiều Đường Hạo Nam cũng nhắc nhở qua với cô, bối cảnh của bọn họ.

Nói cách khác, khi bọn họ bị dẫn vào đường cùng, chuyện gì đều đã làm ra được!

"Mẹ!" Hạ Khả San thất thần gây lật lên khối phục, khàn giọng kêu hô, cô nắm chặt quả đấm, vì tình cảnh Hạ Nhất Nhiễm lo lắng!

"San San, nơi này không có chuyện của con! Con mau rời khỏi nơi này!" Cổ Tú Vân cắn răng quát.

"Con không đi! Con không cho người làm hại chị ấy!" Hạ Khả San kích động nói, tiến lên hai bước, Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, vui mừng nhìn cô em gái so với trước kia trưởng thành, thiện lương, "San San, em mặc kệ chị đi mau!"

Cô lớn tiếng nói, súng đạn vô tình, nếu lỡ tay, làm bị thương đến Hạ Khả San thì sao?

"Hai đứa tại đây là đang trình diễn cảnh chị em tình thâm với tao à? San San, đã quên cha con trong lòng luôn thiên vị cho cô ta rồi hả?" Cổ Tú Vân châm chọc hỏi, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hạ Khả San.

"Cổ Tú Vân! Bà nghĩ rằng tôi vẫn lại là cô nữ sinh nhỏ lòng dạ hẹp hòi năm đó sao? Mỗi ngày bị bà xui khiến khi ức hiếp chị gái mình! Chị ấy là chị của tôi! Cùng cha với tôi! Dòng máu chảy trên người chúng tôi là một dạng! Bà tính là cái gì? Hung thủ hại chết cha tôi! Người đàn bà không biết giữ phụ đạo mà thôi!" Hạ Khả San cảm thấy cái người mẹ này thực không có thuốc nào cứu được, chẳng qua, vài năm nay đã sớm đoạn tuyệt quan hệ rồi.

Ở trong lòng cô, người chị Hạ Nhất Nhiễm này, xem như là người thân duy nhất trên thế giới này của cô rồi.

Thị phi thiện ác, cô đã sớm phân biệt rõ ràng.

"Hạ Khả San! Mày là đứa khuỷu tay bẻ ra ngoài, không lương tâm! Tao năm đó liền không nên sinh mày ra, sinh ra rồi cũng nên đem mày bóp chết!" Cổ Tú Vân làm sao chịu được con gái do chính mình sinh ra lại si nhục mình, kích động cầm súng nhắm ngay Hạ Khả San!

Hạ Nhất Nhiễm thấy thế, đầu lập tức hướng tới thân thể của bà ta đánh tới, Cổ Tú Vân bất ngờ không phòng ngự, thân thể ngã về phía sau, súng trong tay rơi xuống đất.

Hạ Khả San vội vàng đi phía sau tới Hạ Nhất Nhiễm, chỉ thấy dây thừng đã bị Hạ Nhất Nhiễm cắt hơn phân nửa, cô dùng lực kéo mạnh, liền vì Hạ Nhất Nhiễm còi trối!

Cổ Tú Vân thấy một màn như vậy, vội vàng bỏ dây đi nhặt súng, Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng tiến lên, đem khẩu súng đen kia đá được rất xa!

Chiếc nhẫn trên ngón áp út lộ ra ánh sáng sắc bén, hướng tới mặt Cổ Tú Vân quét qua, chỉ nghe Cổ Tú Vân hét lên một tiếng, trên mặt nhất thời đa tróc thịt bong!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cái con tiện nhân này!" Cổ Tú Vân cảm giác đôi mắt đau đớn nóng rát, trừng mắt nhìn hai chị em đang đứng cách đó không xa, tức giận đến cắn răng.

"Cổ Tú Vân! Bà đã chết đã đến nơi rồi! Liền nhận mệnh đi!" Hạ Nhất Nhiễm chế giễu nói, có tin tưởng, Phương Mặc Ngôn rất nhanh liền sẽ đến cứu chính mình!

Hiện tại, chỉ có thể cùng Cổ Tú Vân tiếp tục quanh co kéo dài thời gian.

...

"Con xảy ra chuyện gì?!" Vừa đến đến gần kho hàng, Lục Ngô Hàn muốn xuống xe, thấy Đường Hạo Nam tay trái nắm lấy tay phải, dáng vẻ có phần mất tự nhiên, anh trầm giọng hỏi.

"Con đứng đi xuống, ta dẫn người vòng ra phía sau đem đám người kia bóp đánh, một nhóm từ nóc nhà đi xuống, đem nhóm người đó một lưới bắt hết!" Lục Ngô Hàn không đợi Đường Hạo Nam trả lời, lớn tiếng nói.

"... Được!" Đường Hạo Nam trầm giọng đồng ý, không có xuống xe, Lục Ngô Hàn hồ nghi nhìn anh một cái, lập tức hành động rồi.

Lục Ngô Hàn mới rời đi, tay trái Đường Hạo Nam liền nắm thần quả đấm, dùng lực đâm mạnh vào cánh tay phải của mình, tại sao thời khắc quan trọng lại cứ động không được rồi hả?!

Anh tức giận, cảm tức!

Từ từ nhắm hai mắt, xoa bóp thật lâu, cánh tay phải mới có cảm giác, giật giật ngón tay, phát hiện hoạt động được, anh đeo khẩu trang đen, lập tức xuống xe.

Mất thấy Cổ Tú Văn sắp bị Hạ Nhất Nhiễm cùng Hạ Khả San liên hợp khống chế được, Tần Mục không biết từ đâu dẫn người đi vào, liền muốn ra tay với hai chị em các cô, lúc này, người của Lục Ngộ Hàn từ nóc nhà kho mà lao xuống, bọn họ thân thủ nhanh nhẹn, treo dây, trong không trung lắc lư, mỗi người đều che mặt, một người đối phó một tên, đem người của Tần Mục đá té trên mặt đất!

Cổ Tú Văn nhận cơ hội muốn chạy trốn, Hạ Khả San cùng Hạ Nhất Nhiễm đã bị Lục Ngộ Hàn bảo hộ ở phía sau, "Cậu!"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Lục Ngộ Hàn, quá thực nhẹ nhàng thờ ra, có anh ở đây, giống như có thể cái gì cũng đều không cần sợ...

"Không bị thương chứ?" Lục Ngộ Hàn nhìn Hạ Nhất Nhiễm, ôn nhu hỏi.

Lại nghiêm túc nhìn về phía Hạ Khả San, "Em tối mù quáng chọn rộn cái gì?!"

Anh hướng cô nói lời trách cứ.

"Cẩn thận!" Hạ Khả San vừa muốn phản bác, dư quang khỏe mắt nhìn đến bóng dáng Cổ Tú Văn, vội vàng kêu hô, Cổ Tú Văn trốn ở phía sau cái thùng cách đó không xa, hai tay nắm chặt khẩu súng đen vừa nhặt lại được kia, chính đang hướng về bên này nhào!

Lục Ngộ Hàn không chút nghỉ ngơi đem Hạ Nhất Nhiễm bảo hộ ở phía sau, "Cậu!"

"Àm!"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Cổ Tú Văn hướng về bên này mở miệng nói, Hạ Khả San nhìn về phía Lục Ngộ Hàn, không chút nghỉ ngơi chạy vội tiến lên, đang rộng hai tay, ôm chặt lấy anh!

"San San..."

Hạ Nhất Nhiễm tro mắt nhìn Hạ Khả San ôm lấy thân thể Lục Ngộ Hàn, đạn, bắn trúng vào sau lưng của cô, phun ra máu tươi.

"Hạ Khả San?!" Thân thể bị cô ôm chặt lấy, Lục Ngộ Hàn hét lớn, chỉ thấy Hạ Khả San trong lòng, toét miệng cười với anh, "Em không sao..."

"San San..." Cổ Tú Văn cách đó không xa, nhìn máu từ lỗ thủng sau lưng Hạ Khả San ào ạt chảy ra, sợ tới mức hai tay run rẩy, thì thào kêu hô, đó là con gái của bà ta!

Mà Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn yên ổn.

Hạ Khả San thân thể vô lực trượt chân, Lục Ngộ Hàn bị rung động, sắc mặt đột nhiên thay đổi, thân thể cũng ngồi xồm xuống, "Hạ Khả San?!"

Sắc mặt của cô từ từ trắng bệch, làn da lạnh lẽo, tay anh bịt kín miệng vết thương sau lưng cô, một tay ôm áp!

Mùi máu tươi tại từ hơi thở hòa trộn khắp nơi, Hạ Khả San nhìn đáng vẻ khăn trương Lục Ngộ Hàn, khỏe miệng đau đón cong lên, "Em không sao... Đưa chị của em... An toàn rồi khỏi... Đi..."

Cô cười nói, nhìn kỹ người đàn ông trung niên trước mắt này, người này vẫn đối chính mình nghiêm khắc cùng kính trọng, giờ phút này, anh cũng cuối cùng đối với cô có chút khăn trương rồi!

Lục Ngộ Hàn bị rung động, trong mắt đều là Hạ Khả San, đầu còn có cái lý trí gì!

"Hạ Nhất Nhiễm! Mày đi chết đi!" Cổ Tú Văn nhìn một màn này, oán hận rống, lại bóp cổ.

Hạ Nhất Nhiễm lực chú ý một mực nơi Hạ Khả San máu đã chảy đầy đất bên này!

Cho nên khi Cổ Tú Văn hướng tới chính mình nỏ súng, cô cũng không ý thức được!

"Nhiễm Nhiễm!" Lục Ngộ Hàn gầm lên một tiếng, nhìn đạn hướng tới Hạ Nhất Nhiễm bay đi, mà Hạ Nhất Nhiễm vẫn không chút phản ứng, lúc này, một bóng đen chợt lao đến, trực tiếp đem Hạ Nhất Nhiễm đánh ngã!

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác một cổ xung lực rất mạnh mẽ, thân thể trùng điệp bị một thân hình đè áp, đầu chạm đất, bị đâm làm cho cô hoa mắt choáng váng đầu, không có ý thức.

Sau lưng giống như bị xé nát, ngọt ngọt, ngược lại, có cảm giác đau đón mãnh liệt, anh không biết loại đau đón này có so được cảm giác đau đón bị hít Axit Sunfuric không...

Cánh sát vọt lao vào, đem Cổ Tú Văn đang muốn chạy trốn ngay tại trận!

Đám người Tần Mục cũng bị bắt được.

"Hạo Nam?!" Lục Ngộ Hàn chạy tới, kéo xuống khẩu trang, thấy là Đường Hạo Nam, vẻ mặt nghiêm túc, sắc mặt Đường Hạo Nam đã trắng bệch.

Đường Hạo Nam lật người, từ trên người Hạ Nhất Nhiễm trượt xuống, nhìn cô không có bất cứ vết thương bên ngoài nào, chỉ là ngất đi thôi, anh mới an tâm, "Cậu... Đừng nói cho cô ấy là con... Con đã hứa với cô ấy, sẽ không lại quấy rầy cô ấy..."

Anh bị Lục Ngộ Hàn đỡ, hai mắt khóa chặt trên người cô gái té trên mặt đất kia, thì thào nói.

"Đều đã là lúc nào! Con, con còn nói những thứ này! Ta đưa con đi bệnh viện!" Lục Ngộ Hàn là ý thức được, vài năm không nhận anh cái người cậu này, lúc này, lại gọi anh.

Lúc này, Hứa Thành đã dẫn người tới rồi, "Cậu... Thực xin lỗi... Trước kia là lỗi của con... Đừng nói cho cô ấy, xin nhờ rồi... Cô ấy không thích con nữa rồi..."

Đường Hạo Nam nhìn Lục Ngộ Hàn, trăm giọng nói, ngược lại, bị nâng lên càng.

"Hạo Nam!" Lục Ngộ Hàn trăm giọng rống, lại nâng Hạ Nhất Nhiễm dậy, Hạ Khả San cũng bị nâng lên càng...

Hạ Khả San vì cứu anh, trúng đạn.

Đường Hạo Nam vì cứu Hạ Nhất Nhiễm, trúng đạn...

Lục Ngộ Hàn ôm Hạ Nhất Nhiễm bị va chạm choáng váng, cười khổ, ra khỏi kho hàng.

...

Ngoài phòng phẫu thuật, Lục Ngộ Hàn mời người đang canh chừng, Đường Hạo Nam không biết bị đưa đi bệnh viện nào, tình huống không rõ.

Hạ Khả San vẫn còn ở trong phòng phẫu thuật, đơn đồng ý phẫu thuật là anh ký thay.

Vị trí trúng đạn rất nguy hiểm, phẫu thuật nguy hiểm rất lớn.

Đầu óc của anh rất loạn, vẫn cho là Hạ Khả San là chán ghét chính mình, trong đầu nhớ lại từng chút từng chút từ lúc cùng cô quen biết tới nay, cô bắt đầu giống một con mèo hoang nhỏ bướng bỉnh lì lợm, cái gì cũng không nghe anh, phản nghịch, tùy hứng, không thiếu bị anh quở trách, giáo huấn!

Vài năm nay, cô lớn dần, trưởng thành chính chắn hơn rất nhiều, thái độ đối với anh vẫn là đáng vẻ trước kia, cùng anh không nói hai câu liền là tranh luận.

Thái độ của anh đối với cô cũng có vấn đề, biết rõ cô trưởng thành, hiểu chuyện, lại đối đãi cô vẫn giống cô em cháu đầu lúc trước tùy hứng phản nghịch kia...

Cô tại sao phải giúp anh đỡ đạn?

Không phải là nên chán ghét anh sao?

Nhớ rõ, trước khi cứu Hạ Nhất Nhiễm, anh lại vẫn hiểu lầm cô...

Lục Ngộ Hàn cúi thấp đầu, hai tay ôm đầu, Hạ Nhất Nhiễm tìm đến, đầu còn có chút choáng váng, không có bất cứ trở ngại gì, "Cậu, San San sao rồi?!"

"Nhiễm Nhiễm...! Cô ấy vẫn trong phòng cấp cứu!" Lục Ngộ Hàn vội vàng đứng lên, đỡ cô ở trên ghế chờ ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm đau lòng nhìn đèn led phía trên phòng phẫu thuật, vẫn sáng đèn màu đỏ "Đang phẫu thuật..."

"San San... Cha, người phải phủ hộ San San..." Cô thì thào lẩm bầm đầu bấu, hốc mắt đỏ lên.

Phương Mặc Ngón khoan thai đến chậm, nhìn Hạ Nhất Nhiễm hoàn hảo không tổn hao gì, nhẹ nhàng thờ ra.

"Cậu... Con là được người nào cứu? Người kia có bị thương hay không?!" Hạ Nhất Nhiễm chưa từng quên Cố Tú Văn sau cùng vẫn hướng chính mình nỗ sủng, giống như có người cứu chính mình, nhưng cô không biết là ai.

Lục Ngộ Hân sững sốt, trước mắt là đáng về Đường Hạo Nam bị thương, còn có chuyện anh xin nhờ...

"Là người của ta, con yên tâm, người đó không bị thương!" Hạ Nhất Nhiễm đã không thích Đường Hạo Nam, nếu nói cho cô, là Đường Hạo Nam cứu cô...

Đường Hạo Nam cũng là không muốn cô khó xử, cho nên, một mực yên lặng trả giả.

Hạ Nhất Nhiễm nháu mí, tại sao một cái chớp mắt kia, cảm giác rất quen thuộc?

"Không ai bị thương thì tốt rồi... Lần này Cố Tú Văn cùng Tần Mục cuối cùng sa lưới rồi..." Không muốn nghĩ nhiều như vậy, cảm khái câu, sắc mặt Lục Ngộ Hân lại cương cứng, lo lắng Hạ Khả San, cũng lo lắng Đường Hạo Nam, cũng không biết anh bị đưa đi bệnh viện nào...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 129: Đường Hạo Nam không thấy nữa

Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân vẫn đợi ở bên ngoài phòng phẫu thuật, có cánh sát đến làm ghi chép. Cố Tú Văn cùng Tần Mục đã bị cánh sát khống chế, bọn họ ban đầu vốn định vơ vét một khoản tiền để bỏ trốn sang Đông Nam Á, ai biết lưới trời tuy thưa, thiện ác cuối cùng cũng có báo!

Hạ Khả San vẫn đang tiến hành phẫu thuật, Hạ Nhất Nhiễm từ từ nhắm hai mắt, đầu dựa vào vách tường.

"Cậu, người nói xem Cố Tú Văn có mưu đồ gì?"

Hạ Nhất Nhiễm thì thào nói, "San San đứng là con gái ruột do bà ta sinh ra, một súng này, bà ta là bắn vào trên người con gái mình! Hiện tại, bà ta có hối hận hay không? Làm nhiều chuyện xấu như thế, không sợ báo ứng sao?"

Cô thật không rõ, Cố Tú Văn cùng cô rốt cuộc có thâm cừu đại hận gì, phải đẩy cô vào chỗ chết mới vừa lòng, sáu năm trước đã như vậy, bây giờ vẫn như vậy. Cô chẳng qua chỉ là đoạt lại công ty vốn thuộc về Hạ gia, đây đều là báo ứng của bọn họ.

Lục Ngộ Hân nghiêng khuôn mặt tuần tú cương nghị, người đàn ông bốn mươi tuổi, làn da không có chút cháy xé.

Trên mặt chứa nụ cười yếu ớt cứng ngắc, chỉ có khóe mắt có nếp nhăn nhàn nhạt, tay anh nắm lấy mu bàn tay Hạ Nhất Nhiễm, nhẹ nhàng mà cầm lấy cánh tay đang cực kỳ lạnh băng của cô, hơn nữa trong lòng bàn tay đang đổ mồ hôi lạnh, "Người như bọn họ, tư tưởng quan niệm từ đầu chính là sai lầm, trong lòng là kẻ ác, bám bắt cứ chuyện gì, chỉ vì niềm vui ác độc của chính mình, cần bản sẽ không cần nhắc hậu quả!"

"Con cần gì theo chân bọn họ phản rồ phải trái?" Lục Ngộ Hân trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm hít vào một hơi thật sâu, "Cậu, con nếu không phải vì muốn trả thù, con cũng sẽ không trăm phương ngàn kế quay về đối phó bọn họ, thù báo xong rồi, cũng không được cái gì. Cuối cùng lại làm hại San San..."

Giọng của cô đã khàn khàn, cảm thấy trả thù một hồi như vậy, cực kỳ không đáng.

"Cô ấy là vì cứu ta..." Lục Ngộ Hân khi nói chuyện, giọng cũng run nhẹ nhẹ, khàn khàn, vì Hạ Khả San lo lắng, cũng vì Đường Hạo Nam lo lắng.

"San San đối với người, giống như..." Hạ Nhất Nhiễm muốn nói lại thôi, không muốn để Lục Ngộ Hân quá nhiều gánh nặng.

Hai người không nói nữa, đắm chìm trong lặng im chờ đợi.

...

Đã gây mê toàn thân, Đường Hạo Nam vẫn không hoàn toàn hôn mê, hai mắt vẫn mở to, cảm giác không tới bất cứ đau đớn gì, lại có thể cảm nhận được âm thanh làn da bị xé mở khi đó. Toàn bộ những thứ này, đều là anh nợ cô...

Hiện tại, chuyện duy nhất có thể để cho anh cảm giác hạnh phúc chính là, Hạ Nhất Nhiễm, đã từng cực kỳ yêu cực kỳ thương anh, từ nhỏ đến lớn, vẫn yêu anh.

Anh hạnh phúc nhắm hai mắt lại, không có một chút ý thức muốn sống, rất muốn từ đây chết đi.

Như vậy là có thể vĩnh viễn rời khỏi thế giới của cô, nếu như vẫn còn sống, anh khẳng định sẽ nhận không được muốn gặp lại cô!

"Huyết áp người bệnh đột nhiên giảm xuống, ý thức muốn sống yếu ớt!"

Trong phòng mổ, lâm vào sôi nổi mà khàn trương, trong chiến tranh cùng Tử Thần độ sức!

Hứa Thành nhìn y tá đưa tới thư thông báo bệnh tình nguy kịch, nhất thời bối rối không biết làm sao, "Các người nhất định phải cứu sống ngài ấy! Nhất định! Mọi chuyên gia tốt nhất đến đây cho tôi!"

Hứa Thành luôn luôn bình tĩnh nho nhã, lúc này không khống chế được túm lấy cổ áo y tá, lớn tiếng quát.

Lục Ngộ Hân gọi điện thoại tới, Hứa Thành nói lòng khuya áo soni ở cổ, nghe điện thoại, "Ý chí muốn sống yếu ớt, đã đưa thư thông báo tình hình nguy kịch rồi! Hạ Nhất Nhiễm đâu?! Có thể để cho cô ấy nhận cuộc điện thoại hay không?!" Hứa Thành biết, chỉ có Hạ Nhất Nhiễm, mới đúng là thuốc trị liệu tốt nhất cho Đường Hạo Nam.

Lục Ngộ Hân nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm đang ngồi ở chỗ rất xa bên kia, bước chân chần chờ, "Hứa Thành, là Đường Hạo Nam dặn qua, không được để cho cô ấy biết!"

"Lục tổng! Thì ra người cũng có chút lòng nặng của chính mình!" Hứa Thành châm chọc nói, ném mạnh điện thoại vào vách tường.

Đường Hạo Nam có khiếu ngạo của mình, anh ta biết, nhưng mà, nếu anh chết, công ty làm sao đây?!

Trên thực tế, Đường Hạo Nam gần đây đã bắt đầu dần dờ cho anh ta những việc quan trọng của công ty, lúc này, đoàn người từ nơi không xa chạy tới, dẫn đầu chính là Hạ Cận Nghiêu, phía sau anh đi theo một đám chuyên gia.

Hạ Cận Nghiêu trên mặt đã ít đi vẻ không đứng đắn ngày thường, vẻ mặt nghiêm túc, "Hứa Thành, lần này cần phải phong tỏa tin tức Đường tổng bị thương! Anh đi lo công việc trước đi, nơi này giao cho tôi!"

Anh dặn dò vài câu, Hứa Thành lo lắng rời đi.

Chỉ chốc lát sau, Đường Hạo Nam bị đẩy ra ngoài, lập tức, bị đưa lên xe cứu thương, rời khỏi cái bệnh viện này.

Trải qua hơn nhiều giờ đồng hồ phẫu thuật cùng cứu giúp, viên đạn trong cơ thể Hạ Khả San đã lấy ra thành công, người được đưa vào ICU, còn không có thoát khỏi thời kỳ nguy hiểm.

Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân đều canh chừng ở ngoài phòng bệnh, Lục Ngộ Hân vẫn nắm đi động trong tay phải, anh hiện tại nhận không được tin tức của Đường Hạo Nam, còn không biết tình huống bên anh là cái gì.

Có thoát khỏi nguy hiểm hay không...

"A!" Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên giật mình tỉnh giấc, hình như là mơ thấy ác mộng, nắm chặt tay Lục Ngộ Hân, toàn thân run rẩy.

Cô nghiêng đầu nhìn Lục Ngộ Hân, "Thì ra là đang nằm mơ..."

Trong mộng, vậy mà mơ thấy Đường Hạo Nam, toàn thân anh đều là máu, nằm ở nhà xác...

"Nhiễm Nhiễm! Con mơ thấy cái gì rồi sao?" Lục Ngộ Hân trầm giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, "Không có gì..."

Sao anh có khả năng gặp chuyện không may...!

Lúc này, cửa ICU mở ra, y tá đi ra, nói là Hạ Khả San tỉnh dậy!

Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân vội vàng mặc vào quần áo phòng hộ đi vào xem cô.

Hạ Khả San nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hân đều vẫn khỏe mạnh, cô cười, "Em không sao... Các người đều đi nghỉ ngơi đi... Mắt gấu mèo hết rồi..."

Cô dùng lực nói, ánh mắt lạnh nhạt.

Lục Ngộ Hàn nhìn gương mặt cô trắng xanh không có một tia huyết sắc, trong đầu quanh quẩn đáng về cô tối hôm qua phần đầu quên mình bảo vệ anh, tay theo bản năng hướng tới mặt cô tìm kiếm, Hạ Khả San theo bản năng xoay đầu, "Em buồn ngủ quá, lại vẫn muốn đi ngủ, chị, người về nhà nghỉ ngơi đi... Lục tổng, người cũng đi lo việc của mình đi thôi... Em thực sự không có việc gì..."

Cô biết, Lục Ngộ Hàn không thích mình, không muốn bởi vì cứu anh, tạo thành tâm lý trách nhiệm cho anh, đành phải làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra.

Đột nhiên ý thức được, chính mình kỳ thật đã yêu anh thật lâu thật lâu rồi..

Lục Ngộ Hàn nhủ mảy, không nghĩ tới Hạ Khả San lại phản ứng như vậy, "Em nghỉ ngơi cho tốt..."

Anh trầm giọng nói, không cười, vẻ mặt bình tĩnh.

"San San, em nghỉ ngơi đi, trở về chị đem đồ ăn ngon đến cho em, tự mình làm cơm cho em ăn..." Hạ Nhất Nhiễm khàn giọng nói, nhin không được ở trên trán cô hờn xuống, không tới cô em gái này không có việc gì, chẳng thể thì cô sẽ khổ sở đến chết. Trước khi cha cô qua đời đã đặc biệt dặn dò qua, muốn quản cô em gái này thật tốt.

Mấy năm nay cô không làm tròn trách nhiệm của một người chị, ngược lại là Lục Ngộ Hàn, một mực giúp cô xem chừng đứa em gái này.

"Uh!m! Em muốn ăn thịt kho tàu! Em nhớ rõ cha đã dạy chị làm..." Hạ Khả San cười nói, miệng vết thương sau lưng kỳ thật đau thấu tim gan, cái loại đau này để cho lòng bàn tay cô ứa ra mồ hôi lạnh.

"Được!" Hạ Nhất Nhiễm một tiếng thốt ra, nước mắt cũng rút xuống, vội vàng quay lưng lại, che miệng đi ra ngoài.

Tình thân đáng quý này, để cho cô càng thấy áy náy cùng uất ức, cảm động đến rơi lệ.

Lục Ngộ Hàn lặng lẽ nhìn Hạ Khả San, cô, là thật trưởng thành rồi.

"Thật có lỗi, ta tối hôm qua hiểu lầm..."

"Lục tổng! Đừng quấy rầy tôi nghỉ ngơi, xin nhờ, người mau đi ra." Hạ Khả San lãnh đạm cắt ngang lời Lục Ngộ Hàn nói, đã đóng lại hai mắt, đau đớn trong ngực so với miệng vết thương vẫn còn đau hơn.

Cái gì hiểu lầm chứ, anh từ đầu liền xem thường cô.

Lục Ngộ Hàn có phần vô lực nhìn Hạ Khả San nằm ở trên giường bệnh, muốn nói cái gì, lại nói không nên lời, trong lòng tới cùng là có chút áy náy.

Anh vốn không phải một người máu lạnh vô tình!

Vẫn lại là ra khỏi phòng bệnh.

Đuối theo Hạ Nhất Nhiễm, Lục Ngộ Hàn cho người ta đưa Hạ Nhất Nhiễm về biệt thự trước, anh mới trở về.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại biệt thự một đến giờ trên giường, một môi không muốn động đậy, Nini leo lên giường, ở trong ngực cô cọ cọ, chỉ chốc lát, ôm mẹ cũng ngủ thiếp đi.

...

Vài ngày qua đi, xem ra thân thể Hạ Khả San đã khỏe lên rất nhiều, Hạ Nhất Nhiễm mỗi ngày đều đến thăm cô.

Lục Ngộ Hàn mấy ngày nay một mực hỏi thăm tin tức Đường Hạo Nam, lại một chút tin tức đều không có, Hứa Thành cũng không biết anh bị chuyển đi bệnh viện nào, tình huống ra sao.

"Lục Ngộ Hàn! Em tới cùng có biết Hạo Nam nhà chị đi đâu rồi hay không?!" Trong biệt thự, Lục Uyển Thu gặp Lục Ngộ Hàn vào cửa, đi tới trước mặt liền hỏi, "Chị mấy ngày nay mí mắt luôn giật không ngừng, hoảng hốt khó chịu! Em nói đi, nó rốt cuộc đi đâu rồi hả?!"

Đồng Y Mộng lúc này nghe động tĩnh xuống lầu, gần đây cô ta gần như là bị giam lỏng tại biệt thự, mỗi lần muốn ra cửa lớn, đã bị bảo an ngăn lại.

"Nói qua bao nhiêu lần, nó đi công tác rồi! Sao phải muốn em gấp mặt nói rõ ràng với chị?!" Lục Ngộ Hàn khi nói chuyện, liếc mắt nhìn Đồng Y Mộng trên thang lầu.

"Đi công tác, nó đi công tác cũng không gọi điện thoại cho chị? Em nói cho chị biết, Hạo Nam có phải xảy ra chuyện gì rồi hay không? Có phải vì Hạ Nhất Nhiễm hay không? Có phải là cô ta làm hại hay không?!" Lục Uyển Thu một mực lo lắng Hạ Nhất Nhiễm sẽ trả thù Đường Hạo Nam, mà đứa con trai ngốc của bà lại yêu cô gái đó như vậy, khẳng định không chút kêu than để Hạ Nhất Nhiễm trả thù.

"Chị! Điều đã là lúc nào, lòng dạ chị lại vẫn hẹp hòi như thế?!"

"Chị hẹp hòi? Độc nhất là lòng dạ đàn bà! Một Hạ Nhất Nhiễm, đem cậu cháu hai người hại..."! Lục Uyển Thu oán hận nói, biết Hạ Nhất Nhiễm cũng là vô tội, nhưng mà, hồng nhan họa thủy!

Lục Ngộ Hàn lời kéo Lục Uyển Thu đi hoa viên, khuyên bà thật lâu mới rời đi.

...

"Mẹ, kia có phải Đại Hoàng hay không?!" Mới từ bệnh viện đi ra, Nini chỉ vào bên kia đường, một con chó lông vàng ở bên cạnh thùng rác tìm kiếm thức ăn, toàn thân xem ra bẩn thỉu dơ dáy, lớn tiếng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm chăm chú nhìn lại, con chó kia thật đúng là cực kỳ giống Đại Hoàng.

"Nini ngoan, chúng ta phải lên xe về nhà rồi!" Lâm sao là Đại Hoàng, chó của Đường Hạo Nam sao có khả năng ra ngoài lưu lạc?!

"Không muốn, mẹ không có tình yêu!" Nini vênh mặt nói, rất muốn đi qua.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, cô vẫn giáo dục con bé bảo vệ động vật nhỏ, đứa nhỏ này học được rất tốt, dứt khoát ôm lấy cô bé, làm gương tốt đi quan tâm con chó đi lạc kia.

"Đại Hoàng!" Nini xa xa liền kêu hô, con chó vàng thật sự nhìn qua, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, chỉ thấy nó phe phẩy cái đuôi hướng mẹ con các cô chạy tới, lè lưỡi, đáng về cực kỳ đáng yêu, thật sự chính là Đại Hoàng!

Tuy nhiên trên người bẩn đến độ thấy không rõ màu sắc bộ lông rồi!

"Đại Hoàng!" Cô lên tiếng gọi, Đại Hoàng gần như muốn nhảy dựng lên, càng không ngừng phe phẩy cái đuôi, đáng về cực kỳ kích động.

Hạ Nhất Nhiễm xác định, nó thật sự chính là Đại Hoàng, nhưng mà, tại sao lưu lạc đến đây?

Đường Hạo Nam đối với nó không phải rất tốt à?

Từ sau chiều hôm đó, cô liền không gặp lại anh.

"Mẹ, Đại Hoàng khẳng định rất đói, làm sao đây?" Nini đau lòng xoa xoa đầu Đại Hoàng, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, nhìn nơi này giống như cách căn hộ của Đường Hạo Nam rất gần, "Chúng ta đem Đại Hoàng đưa về nhà đi, có được hay không?"

Tuy cô rất không muốn lại nhìn đến Đường Hạo Nam...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Thấy bộ áo cưới kia

Đường Hạo Nam ngày đó nói, sẽ không lại xuất hiện ở trước mặt cô, cô vẫn cho rằng tên vô lại kia chỉ là ngoài miệng nói cho có một chút.

Nhưng quả thật, kể từ sau ngày đó, liền không gặp lại anh!

Đại Hoàng vẫn đi theo mẹ con cô, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy dễ chơ chơ đi lang thang bên ngoài như vậy không tốt, lờ như nhiễm phải bệnh gì, hoặc làm người ta bị thương vậy thì phiền toái rồi. Kỳ thật trong lòng cũng rất tò mò, Đại Hoàng đang yên lành tại sao lại kru lác như vậy?

Cô ôm con gái, mang theo Đại Hoàng vào thang máy căn hộ.

Đại Hoàng vẫn phe phẩy cái đuôi, cực kỳ ngoan ngoãn theo sát các cô, không phải cái loại chó nghịch ngợm không phép tắc, Hạ Nhất Nhiễm lần này càng kỳ quái rồi.

Cửa thang máy mở, Đại Hoàng dẫn đầu liền xông ra ngoài, Hạ Nhất Nhiễm ôm Nini, hồ nghi bước ra thang máy.

"Mẹ, đây là nhà của Đại Hoàng sao?" Nini nhìn cánh cửa cách đó không xa, Đại Hoàng liền đứng ở cửa, phe phẩy cái đuôi, nhìn các cô.

"Uh!m." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng trả lời, đi tới.

Xem ra bên trong là không ai, Đại Hoàng dầm xuống thăm trước cửa nhà, không ngừng chuyển động. Hạ Nhất Nhiễm hiểu được nó là có ý gì, trái tim thất lại.

Vẫn còn nhớ rõ, lúc trước khi rời khỏi nơi này, đem cái chìa khóa dự phòng đặt ở dưới tấm thảm này, cô thả Nini, khom người xuống, lúc kéo thảm lên, phía dưới quả thực đặt một chiếc chìa khóa dự phòng.

Nhìn một màn này, trong lòng cô có cảm xúc nói không nên lời.

Nini đứng ở một bên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên vẻ mơ hồ, bàn tay nhỏ còn đang xoa đầu Đại Hoàng.

Cô bé vẫn cực kỳ thích động vật, trong nhà ở Singapore cũng có nuôi một con Husky, sau khi tới Sùng Xuyên, vẫn luôn muốn nuôi chó, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không đồng ý. Mẹ con các cô hẳn không ở lâu nơi này, đến lúc đó mang về phiền toái, hơn nữa sau khi này sinh tình cảm, mùi vị lại bị vứt bỏ, càng khó chịu.

Dứt khoát không nuôi.

Cô mở cửa căn hộ, đẩy cửa phòng ra, trong phòng có mùi nấm mốc thật lâu không người ở.

Trong phòng có rất nhiều tro bụi, Đại Hoàng lập tức vọt vào phòng ngủ, sau khi chạy quanh một vòng, lại trở lại.

"Nini, không cần chạy loạn." Hạ Nhất Nhiễm gấp Nini chạy khắp nơi ở trong phòng khách lớn, vội vàng kêu hô.

"Mẹ, nơi này là nhà của chú đẹp trai sao? Tại sao chú không ở nhà?" Nini ngây ngô hỏi, Hạ Nhất Nhiễm gắt đầu, lại lắc đầu.

Cô nào biết Đường Hạo Nam đi đâu, cô lẽ đến nơi khác ở, cô lẽ đang ở công ty đi?

Nghe nói anh từ vài năm trước sớm đã chuyển ra khỏi nhà cũ Đường gia, hiện tại cùng Lục Uyển Thu ở lại biệt thự trên đường Tĩnh An, Đồng Y Mộng cũng ở nơi đó.

Cái người không chịu trách nhiệm này, nếu nuôi chó, tại sao bỏ nó lại?!

Hạ Nhất Nhiễm nhìn túi thức ăn cho chó trống trơn, nhìn Đại Hoàng một bên vẩy đuôi mừng chí, thật là đau lòng.

"Nini không cần chạy loạn, mẹ đi làm chút thức ăn cho Đại Hoàng!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, liền đi phòng bếp.

Tong từ lạnh có rất nhiều nguyên liệu nấu ăn đều đã mốc meo, Hạ Nhất Nhiễm nhui mày, cảm giác Đường Hạo Nam đã lâu không có tới này, còn có trứng gà, thịt nguội cùng chân giò hun, cô cảm chân giò hun khối cắt nhỏ, lấy thêm trứng đơn giản xào lên, rồi mới đưa cho Đại Hoàng ăn.

Nhìn Đại Hoàng ăn thật ngon lành, Nini hưng phấn mà vỗ tay, Hạ Nhất Nhiễm lại đi xung đánh giá căn hộ này, xác định thật lâu không người ở.

Người đàn ông không trách nhiệm này, các loại hoa lan, cây hoa hồng trên ban công đều đã thật lâu không tưới nước cắt tỉa, có cây thiếu nước khắp chết héo, cô tưới cho chút nước, cho những cây khô héo thêm chút phân hữu cơ.

Trong ấn tượng, trước kia Đường Hạo Nam không thích những thứ hoa hoa có cỏ này...

Nhất thời nổi hứng đi, hoặc là già rồi làm thân sĩ nho nhả.

Cô không tin Lục Ngộ Hàn nói, hiện tại Đường Hạo Nam là một người đàn ông tu thân dưỡng tính.

Anh hiện tại từ bỏ Đại Hoàng cùng những thứ hoa cỏ này, liền chứng minh anh không phải một người thật sự yêu chó thích hoa!

Khi không thích một người thời điểm, mới phát hiện, thì ra đối phương có nhiều khuyết điểm như thế, mặc dù người khác nói anh cực kỳ ưu tú, theo ý cô, cũng là không đúng tý nào.

"Mẹ! Chúng ta giúp Đại Hoàng tắm rửa có được hay không? Trên người nó cực kỳ bẩn, rất khó chịu!" Nini tim tới, lớn tiếng hỏi, tiểu bảo bối mặc áo lụa mỏng màu trắng, quần yếm màu hồng nhạt, vẻ mặt ngây thơ và thiện lương.

Hạ Nhất Nhiễm chần chờ gật đầu.

Chỉ chốc lát sau, hai mẹ con cũng đã giúp Đại Hoàng tắm rửa, trong phòng vệ sinh có sữa tắm chuyên dụng cho chó.

Nini cũng vươn tay giúp đỡ tắm rửa, nhìn Đại Hoàng vẫn không nhúc nhích, người đầy bọt xà phòng không ngừng ngây ngô cười.

"Nini, cầm khăn mặt giúp Đại Hoàng lau khô lông nhé, mẹ đi tìm máy sấy tóc!" Không biết Đường Hạo Nam để máy sấy lông chuyên dụng ở chỗ nào, cô tìm thật lâu không tìm được, đành phải đi phòng ngủ tìm.

Nini cầm khăn mặt màu vàng, xắn tay áo, động tác rất nhẹ, biên độ rất lớn giúp Đại Hoàng xoa lông.

Hạ Nhất Nhiễm tìm phòng cho khách, cũng không tìm được máy sấy, lại đi phòng ngủ tìm, ngăn kéo dưới tủ quần áo bị cô tìm mấy lần, cũng không phát hiện máy sấy. Tủ quần áo bên trái, một bên treo rất quần áo của Đường Hạo Nam, Tây phục, áo sơ mi, áo lông, áo thun...

"Để ở đâu không biết?!" Cô có phản không kiên nhẫn lắm bấm lần đầu, đem cửa tủ bên phải kéo qua bên trái.

"Rầm..."

Trong nháy mắt, là một sáng màu trắng chói mắt, nhìn chăm chú, mới phát hiện là bộ áo cưới màu trắng...

Cô sợ sệt, nhìn lụa mỏng màu trắng cùng tầng tầng xếp ren, chỉ cảm thấy, cực kỳ quen mặt, vẻ mặt kinh ngạc.

Tay phải cứng ngắc đưa tới, nhẹ nhàng mà cảm lấy xem thử, đầu óc vo ve ông ông. bộ áo cưới này, trước đó không lâu ở trong TV lại vẫn nhìn thấy qua, mà còn, nó cũng là bộ áo cưới cô đã từng mặc thử kia...

Cũng là bộ áo cưới bị Đồng Y Mộng sao chép kia!

Sợ dĩ nhớ rõ ràng như vậy, là vì...

Nó là lần đầu tiên cô mặc thử áo cưới, đời này, lần đầu tiên được mặc áo cưới trắng.

Nó tên "Tôi yêu", Vivian Wang thiết kế, bị Đồng Y Mộng vô si sao chép lại.

Nó là một khách hàng của Vivian, vì vợ mình thiết kế áo cưới...

Như vậy, sao lại xuất hiện trong tủ quần áo của Đường Hạo Nam?!

Hạ Nhất Nhiễm thất thần, ngo ngắc nhìn bộ váy cưới trắng kia, trong lúc này không cách nào suy nghĩ, không biết tại sao nó lại ở trong tủ quần áo của Đường Hạo Nam...

Trong đầu nhớ lại lời Vivian Wang đêm đó nói qua, cô nói, là vị tiền sinh kia cho cô mượn bộ áo cưới này, mục đích là vì vạch trần Đồng Y Mộng.

"Không có khả năng..."

"Cái người khách hàng sao đó có thể là Đường Hạo Nam?!" Cô thì thảo tự nói, thân thể lui về sau, lắc đầu, giọng ám khàn.

Thân thể ngã ngồi trên giường lớn phía sau, tầm mắt lại vẫn rơi trong tủ quần áo, bộ áo cưới kia bị treo ở bên trong, nó liền như vậy an tĩnh ở kia, lụa trắng thánh khiết, cũng như đang nhắc nhở cô cái gì...

Vẫn đang không tin là Đường Hạo Nam kêu Vivian Wang thiết kế bộ áo cưới này, giống như, vẫn lại là vì cô thiết kế.

Cô có chút lý trí, bắt đầu suy nghĩ.

Vivian lúc trước tại sao cố ý để cho cô mặc thứ bộ áo cưới này? Có ấy lúc đó nói là thiết kế dựa theo hình tượng của cô, không có khách hàng nào đặt, về sau lại nói là một người bạn nặng tình vô cùng...

Nếu là Đường Hạo Nam, tại sao lại vì cô thiết kế áo cưới?

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần jean đơn giản, áo lông màu đen, mái tóc xoắn buông xõa, ngu ngo ngoi ở kia, vẻ mặt khó có thể tin.

Đột nhiên, đáng vẻ thâm tình lại bất đắc dĩ kia của Đường Hạo Nam, xuất hiện tại trước mắt.

Anh nói, cô yêu cô.

Khóe miệng nhếch lên, cười lạnh ra tiếng, chợt đột nhiên sẽ tin, đây là Đường Hạo Nam mời Vivian Wang thiết kế áo cưới cho cô, thật sự thiết kế vì người vợ trước là cô!

Không cảm động cái gì, chỉ cảm thấy cực kỳ buồn cười, nếu yêu cô, lúc trước tại sao không để cho cô cảm nhận được?!

"Đường Hạo Nam, nghĩ là tôi sẽ cảm động sao? Hần không! Cực kỳ buồn cười!" Cô tự nhủ nói, mạnh đứng lên.

Không muốn nghĩ nhiều, những thứ này đều là chuyện quá khứ, mặc kệ Đường Hạo Nam yêu hay không yêu cô, đều là chuyện đã qua, cô đã sớm buông bỏ quá khứ, không có quan hệ gì với cô!

Tìm được mấy giây, giúp Đại Hoàng làm khô bộ lông.

Lúc này, cửa có động tĩnh, cửa bị người kéo ra, chỉ thấy một người đã lâu không gặp xuất hiện trong tầm mắt.

Lục Uyển Thu mới mở cửa đi vào liền thấy được Hạ Nhất Nhiễm cách đó không xa, lại còn có một cô bé nhỏ, cùng một con chó lông vàng.

"Hạo Nam đâu?! Hạo Nam trở lại sao?!" Lục Uyển Thu cho rằng Đường Hạo Nam trở lại, kích động hỏi, một phụ nhân toàn thân ăn mặc sang trọng, cầm theo túi xách Hermes, túi xách cột một cái khăn lụa làm đồ trang sức, bà lững thững hướng tới phòng ngủ chính tìm kiếm.

"Anh ta không ở trong này!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng trả lời, đứng lên, kích người đi ngang qua bên cạnh, Lục Uyển Thu đã xoay người rồi.

"Nó không có ở nơi này, vậy sao cô lại ở đây?!" Lục Uyển Thu nhìn Hạ Nhất Nhiễm vài năm không gặp, vẻ mặt nghiêm túc, đối với cô là có áy náy, nhưng mà không quá nhiều hảo cảm!

Cảm thấy Đường Hạo Nam bị cô hại cực kỳ thảm!

"Tôi cùng con gái của tôi ở trên đường lớn phát hiện con chó vàng anh ta nuôi đang đi lang thang, thế là đưa về đây, không thấy được Đường Hạo Nam. Anh ta không đến công ty đi làm sao?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, nhẹ giọng hỏi.

Lục Uyển thu lờm có một cái, "Đều là cô làm hại!" Bà không khách khí nói, "Hạo Nam mất tích rồi!"

Vốn tưởng rằng anh sẽ trốn ở chỗ này, mấy năm nay, anh gần như vẫn luôn ở nơi này.

"Đường lão phu nhân, nhiều năm không gặp, bà vẫn lại là cùng trước không khác gì mấy." Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc nói, đi đến trước mặt con gái, muốn bế con bé lên.

"Mẹ, Đại Hoàng làm sao đây?" Nini bắt an hỏi, không tha nhìn Đại Hoàng.

Lục Uyển Thu cẩn thận nhìn chăm chăm Nini trong ngực Hạ Nhất Nhiễm, nhìn tuổi tác của đứa bé này, hẳn không phải là cháu gái của bà.

"Hạo Nam mấy năm nay, vì thủ thân như ngọc, không hôn không cưới, mà ngược lại cô, tái hôn đến con đều có rồi!" Lục Uyển Thu trong lòng cực kỳ không thẳng bằng, trầm giọng trách cứ.

Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy cực kỳ buồn cười, bà ta là gì của cô?

Cô lấy chồng hay không, gả cho người nào, chẳng lẽ còn phải được bà ta cho phép?

Bà già này lại vẫn đáng giận giống năm đó một dạng!

Ngai con gái còn ở đây, cô cũng không tốt cùng bà ta cãi nhau.

"Bảo bối, nghe lời, cùng mẹ về nhà, nơi này là nhà của Đại Hoàng, để cho nó ở lại chỗ này, có được hay không?" Nhìn con gái không muốn rời đi, Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu dỗ, Nini vẫn lại là lác đàu.

"Chỉ đẹp trai không có ở đây, Đại Hoàng sẽ bị đói chết... Mami... Mang nó về nhà của chúng ta... Có được hay không?" Nini biau môi, đối mẹ gần như là đang cầu xin.

Hạ Nhất Nhiễm khó xử.

"Gấu gấu..." Cửa lại có động tĩnh, Đại Hoàng kêu một tiếng.

Hạ Nhất Nhiễm trông đi qua, không nghĩ tới Hạ Cận Nghiêu lại đột nhiên xuất hiện.

Đại Hoàng vui mừng chạy đến đùa nghịch cùng anh ta, nâng lên chân trước, đứng lên, giống như anh cùng nó rất quen thuộc vậy.

"Này không phải A Nghiêu sao?! A Nghiêu! Mấy ngày nay con nhìn đến Hạo Nam sao?!" Lục Uyển Thu vội bước lên phía trước, hướng Hạ Cận Nghiêu kích động hỏi.

"Chỉ dậu cũng ở đây à!" Hạ Cận Nghiêu cùng Lục Uyển Thu chào hỏi xong, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, gương giọng kêu hô, khóe miệng ồm lấy ý cười, Hạ Nhất Nhiễm hướng anh ta gật gật đầu, xem như chào hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 131: Sống không thể niệm

Hạ Cận Nghiêu kia một tiếng "Chỉ dậu" cũng không chọc giận Hạ Nhất Nhiễm, trên thực tế, trước khi cô không cùng Đường Hạo Nam kết hôn, anh ta cùng mấy người anh em tốt khác của Đường Hạo Nam liền gọi cô như thế rồi!

Bây giờ đối với cô mà nói, cũng chỉ là một cái xưng hô mà thôi.

"A Nghiêu, Hạo Nam đâu?! Nó tới cùng đi đâu rồi hả?! Con mau nói cho bác gái, bác cả tuần nay đều đã không liên lạc được với nó rồi! Mấy ngày nay tinh thần không yên, luôn lo lắng Hạo Nam đã xảy ra chuyện!" Lục Uyển Thu cùng Hạ Cận Nghiêu mặt đối mặt, bà nắm tay Hạ Cận Nghiêu, vẻ mặt lo lắng.

Đã không có vẻ hung hăng vênh vao vừa rồi, hiện tại, chỉ là một người mẹ bình thường đối với con trai lo lắng!

Hạ Nhất Nhiễm nhìn một màn này, quên rồi đi, lúc này, tầm mắt Hạ Cận Nghiêu quét đến.

Đáng vẻ giống như ngai cô còn ở đây.

"Nini, chúng ta trở về đi, Đại Hoàng hiện tại có chú Hạ chăm sóc rồi." Cô nào có cái tâm tư gì quan tâm Đường Hạo Nam đi đâu, đã là người đoạn tuyệt lui tới, cho dù anh như thế nào, đều không có quan hệ gì với cô!

Hạ Cận Nghiêu nhìn đáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm thờ ơ, nhớ đến Đường Hạo Nam lại vẫn ở trong bệnh viện nằm hôn mê, miệng không ngừng gọi tên cô, trong lòng cảm thán, chung quy là vật cùn người mất.

Hạ Nhất Nhiễm đã không phải Hạ Nhất Nhiễm trước kia rồi.

Cái cô gái si tình trong mắt luôn luôn đối Đường Hạo Nam quyến luyến, đầy bụng thâm tình, dù người mù đều có thể nhìn ra tới, đã ở lại trong quá khứ.

"Mẹ... Chú đẹp trai đi đâu rồi?" Nini vẫn lại là không muốn rời đi, gương mặt nhìn Đại Hoàng.

Đại Hoàng nằm bò ở trên mặt đất, miệng kêu ư ừ, âm thanh kia giống như gào thét.

"A Nghiêu, con trai lại nói chuyện đi, con nhìn cô ta làm gì chứ? Hiện tại mặc kệ Hạo Nam như thế nào, người ta đều sẽ không quan tâm nó, người ta hiện tại là Đồng phu nhân rồi!" Lục Uyển Thu thấy Hạ Cận Nghiêu không nói lời nào, mà vẫn luôn nhìn Hạ Nhất Nhiễm, vừa nóng giận vừa nói móc cô.

"Bác gái! Lão Đại anh ấy không sao cả, rất khỏe, con đến đây giúp anh ấy lấy chút đồ! Ngày mai con liền mang người đi gặp anh ấy!" Hạ Cận Nghiêu nhìn về phía người phụ nữ lớn tuổi trước mặt và mặt lo lắng, trầm giọng trả lời, vẻ mặt bình tĩnh.

Lục Uyển Thu vỗ vỗ ngực, hai tay tạo thành chữ thập, miệng lầm bầm "Nam Mô A Di Đà Phật "

"Chị dâu! Chị trước chớ đi!" Hạ Cận Nghiêu trấn an Lục Uyển Thu xong, lại đối Hạ Nhất Nhiễm bên này, cất giọng nói.

Cô không biết Hạ Cận Nghiêu tìm cô có chuyện gì, chỉ hồ nghi nhìn anh.

Hạ Cận Nghiêu kêu cô, đi phòng ngủ Đường Hạo Nam.

"A Nghiêu, anh tìm tôi tới cùng là có chuyện gì? Tôi thật sự một chút cũng không muốn biết chuyện về Đường Hạo Nam!" Vừa mới vào phòng ngủ, cô liền mang về mặt kiên định, dư quang khỏe mắt lờ mờ đến bộ áo cưới trong tủ quần áo, Hạ Cận Nghiêu cũng nhìn qua đó.

"Chị dâu..."

"A Nghiêu! Anh có thể đừng gọi tôi như thế được không?" Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng cảm thấy cái xưng hô này có phần chói tai, giương giọng quát.

"Được! Tôi hiện tại không nên gọi có như thế, chị dâu cái gì chứ, đều đã ly hôn sáu năm rồi!" Hạ Cận Nghiêu giương giọng nói, trong giọng nói mang theo châm chọc, đi đến bên cạnh tủ sắt, mở cái hộp.

"Tôi tới giúp cái người sắp chết kia lấy chút đồ, anh ấy chết rồi, trở về đem những thứ này toàn bộ đốt cho anh ấy!" Hạ Cận Nghiêu từ trong tủ sắt lấy ra một bản giấy chứng nhận kết hôn màu đỏ, một cái hộp vải nhung tím xáo, còn có một tấm ảnh cưới, tất cả đều ném ở trên giường, ở ngay bên cạnh Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn qua.

Nhìn bản giấy nhỏ màu đỏ, mấy chữ "Chứng nhận kết hôn" thiếp vàng, có cảm giác giống như đã từng quen biết.

"Biết đây là cái gì sao?! Giấy chứng nhận kết hôn của cô cùng anh ấy năm đó! Cái tên ngốc kia vẫn cất giữ!" Hạ Cận Nghiêu trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm không chút phản ứng kia, hạ giọng rống, sợ một già một trẻ bên ngoài nghe được, trong giọng của anh lộ ra tức giận.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩn ra, có cảm giác đột nhiên bị người ta đánh một gậy.

Thu suy nghĩ đến sáu năm xa xôi trước, vẫn còn nhớ rõ ngày làm thủ tục ly hôn đó, Đường Hạo Nam nói, bản giấy chứng nhận kết hôn của anh, sớm ném đi...

Cô khom người xuống, theo bản năng cầm lấy, mở ra.

Gần như còn mới tinh một dạng, rất sạch sẽ, mà còn, quả thật là giấy chứng nhận kết hôn của bọn họ lúc trước, bên trong đó, là bức ảnh chụp chung mờ hồ lại rõ ràng kia.

Trên giường lớn màu trắng, lại vẫn nằm một tấm ảnh chụp lớn cao bảy tấc, trên ảnh chụp...

Người con gái mặc áo cưới, người đàn ông đứng phía sau anh tuấn, trên mặt hai người đều đã chứa ý cười.

Người con gái kia chính là cô, áo cưới chính là bộ áo cưới trong tủ quần áo kia, mà tấm hình này...

Cô nhớ ngày đó cùng Đồng Y Mộng đi thử áo cưới, Vivian sau khi để cho cô mặc vào bộ áo cưới kia, còn chụp cho cô tấm hình, chẳng lẽ, chính là một tấm này?

Vậy Đường Hạo Nam tại sao sẽ ở trên ảnh chụp này, tươi cười ôn nhu kia, tư thế thân mật đứng ở phía sau cô, không hề có chút giả tạo, thật giống như ảnh cưới thật sự...

Cô ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Cận Nghiêu.

"Cái người biến thái kia dùng pst ghép mình vào!" Hạ Cận Nghiêu tức giận nói, cảm thấy Đường Hạo Nam cực kỳ biến thái, đồng thời lại cực kỳ ngây thơ, ngây thơ đến nỗi làm cho một người đàn ông như anh ta đều đã đau lòng rồi!

Hạ Nhất Nhiễm ngu ngơ nhìn tấm hình kia, lông mày nhăn lại, "Anh ta là có ý gì?"

"Cái ý gì? Cô là thực sự không hiểu hay vẫn đang giả ngu?! Cái người đàn ông biến thái kia chính là vẫn luôn yêu cô, lại giấu ở trong lòng không nói!" Hạ Cận Nghiêu không bình tĩnh quát, nhìn đáng về Hạ Nhất Nhiễm vẫn đang không chút phản ứng, thực vì Đường Hạo Nam cảm giác không đáng giá.

"Anh ấy năm đó đi Nam Phi khảo sát, ở dưới mộ quặng cổ ý vị chùi tìm một viên kim cương! Thiếu chút nữa bị chôn sống trong mộ quặng!" Hạ Cận Nghiêu chỉ vào hộp vải nhung màu xanh kia, lại lớn tiếng quát.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn, đột nhiên, một cổ bi ai quanh quẩn trong đầu, ngực giống như bị nhét một đám sợi bông, rầu rĩ, thờ không nổi.

"Anh hiện tại nói với tôi những thứ này làm gì chứ? A Nghiêu, chuyện giữa tôi cùng Đường Hạo Nam đã sớm chấm dứt, anh không cần đến khuyên tôi cái gì, tôi cùng anh ta hiện tại chính là, cả đời không qua lại với nhau! Anh ta cũng đã hứa với tôi, tuyệt đối sẽ không lại xuất hiện ở trước mặt tôi, hẳn không tới quẩn lấy tôi! Tại sao người bạn như anh, vẫn còn tới giúp anh ta quẩn lấy tôi, quấy rầy sự yên bình của tôi?!"

Hiện tại nói cho cô những thứ này có ý nghĩa gì nữa chứ?!

Chứng minh Đường Hạo Nam trước kia cực kỳ yêu cô sao?! Rồi sau đó thì sao? Cô phải cực kỳ cảm động lập tức quay lại cùng anh sao?!

Trở về không được!

Cô chưa từng nghĩ sẽ lại quay đầu!

Hạ Cận Nghiêu không nghĩ tới cô lại có phản ứng này, nếu đổi lại là người phụ nữ khác, sớm cảm động đến khóc đi?

"Tôi muốn nói cho cô biết, anh ấy đối với cô không giống như cô nghĩ tuyệt tình, vô tình như vậy! Các người trước kia tách ra là có hiểu lầm, anh ấy mấy năm nay một mực hối hận! Còn nữa chuyện lần trước Đồng Y Mộng sao chép, đều là do anh ấy ở sau lưng bày ra, đem Đồng Y Mộng làm cho thân bại danh liệt!" Hạ Cận Nghiêu lại quát.

"Vậy thì lại thế nào?! Các người không thể cưỡng cầu tôi cùng anh ta, sống trong những chuyện quá khứ kia đi?! Anh nói cho anh ta, tôi không có khả năng quay đầu!" Hạ Nhất Nhiễm kích động phản bác, lồng tràn đầy bi thương.

Chưa từng nghĩ tới phải quay đầu, sao có có khả năng quay đầu?!

"Anh ấy không muốn cô đầu! Những thứ này đều là hành vi của cá nhân tôi!" Hạ Cận Nghiêu nói xong, từ trong tay cô cướp đi giấy chứng nhận kết hôn, ảnh cưới ghép, cầm lấy nhẫn kim cương, "Những thứ đồ chơi này, khi anh ấy chết, liền đốt cho anh ấy!"

"Cái người biến thái lập dị kia mới không muốn cô quay đầu! Chẳng thế thì, anh ấy vì có đỡ một viên đạn, cũng không có khả năng không nói cho cô!" Hạ Cận Nghiêu chế giễu nói, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt cuối cùng thay đổi.

Từ từ trở nên trắng bệch, trong cặp con ngươi xinh đẹp kia, chữ đầy chấn kinh, mà Hạ Cận Nghiêu đã muốn đi ra ngoài.

"A Nghiêu! Người kia là anh ấy?!" Đầu óc giống nổ tung một dạng, cô trầm giọng hỏi, ngực đau thắt lại, bởi vì là trúng đạn, cô không biết người kia tình trạng như thế nào, có thể thật sự đã...

Cô tới cùng vẫn lại là không muốn anh chết.

Cô cũng không hận anh, cùng anh lại không có thù gì, chỉ là không muốn thấy anh mà thôi, không nghĩ tới muốn đẩy anh vào chỗ chết!

"Cô hiện tại biết đau lòng rồi sao? Nhưng mà, tôi không có khả năng nói cho cô biết anh ấy ở đâu! Anh ấy chết là có thể giải thoát rồi!" Hạ Cận Nghiêu này sinh ác độc nói, Đường Hạo Nam mấy năm nay quả thật sống như một cái xác không hồn, sống không bằng chết qua ngày.

"Hạ Cận Nghiêu! Anh ấy tới cùng có nguy hiểm hay không?!" Anh nói cho anh ấy! Hạ Nhất Nhiễm tới chưa từng nghĩ muốn anh ấy chết!" Có rống, trong đầu hiện lên gương mặt William, ngực từng trận đau đớn.

"Cô không muốn anh ấy chết, là anh ấy không muốn sống thôi! Thôi, các người đã sớm mỗi người đi một ngã, anh ấy sống hay chết, với cô không có quan hệ gì. Dù sao, anh ấy càng không cần sự đồng tình cùng thương hại của cô!" Trên khuôn mặt tuấn tú của Hạ Cận Nghiêu chưa ý cười giễu cợt, có lẽ anh ta không nên nhiều chuyện.

Lúc Đường Hạo Nam ở cùng với anh ta, đã nhiều lần nhân nhượng qua, Hạ Nhất Nhiễm hiện tại không thích anh rồi.

Chuyện này đối với anh mà nói, so với trúng đạn, so với gặp phải toàn thân tê liệt, đã kích phải chịu đựng vẫn còn lớn hơn rất nhiều!

Nhìn bóng lưng Hạ Cận Nghiêu rồi đi, Hạ Nhất Nhiễm thất thần, lúc này, Lục Uyển Thu đột nhiên xông tới, giống như kẻ điên trừng mắt nhìn cô, gần như muốn đem cô xé nát vậy.

"Bốp!" Lục Uyên Thu vung tay lên tát một cái, đánh vào trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, Hạ Nhất Nhiễm lao đảo lui về sau hai bước, "Bà dựa vào cái gì mà đánh tôi?!"

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô so còn lòng tâm không?! Con tôi trước kia đối với cô thế nào, cô thực sự đã quên?! Nó hiện tại lại đối với cô ra sao, cô thực không chút cảm xúc?! Cô xảy ra tai nạn xe cộ, nó không quên cô, cô liền cho rằng nó tuyệt tình với cô sao?! Là ai bảo cô gạt nó chuyện đùa con?! Rõ ràng chính là chính cô làm!"

Cô bị đánh cho lỗ tai ong ong, nhìn Lục Uyên Thu trừng mắt với mình, thật giống như cô là một kẻ thân mang mười tội ác một dạng.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô so với Đồng Y Mộng lại vẫn đáng giận! Nếu lần này Hạo Nam thật sự không qua khỏi, dù tôi có phải bỏ cái mạng già này cũng sẽ không buông tha cô! Đừng tưởng rằng năng lực hiện tại của cô lớn, chúng tôi phải lùi bước trước cô!" Lục Uyên Thu vừa rồi ở bên ngoài đem cuộc đối thoại của Hạ Cận Nghiêu cùng Hạ Nhất Nhiễm nghe được rõ ràng rành mạch.

Nhớ lại con trai vì cứu Hạ Nhất Nhiễm mà trúng đạn, bà mới giật mình, mấy ngày này hoảng hốt cùng ác mộng cũng không già.

Lục Uyên Thu đi rồi, bên ngoài truyền đến tiếng khóc của con gái, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xông ra ngoài.

Cô đi ra ngoài, ngồi xổm người xuống, đem Nini ôm vào trong ngực, Nini ghé vào ngực cô khóc, cô đột nhiên cũng khóc, nói không nên lời tại sao!

Lòng tràn đầy phiền muộn cùng bất đắc dĩ!

Chợt đột nhiên cảm thấy, sống được thật không dễ dàng, thực mệt!

Cô nhìn căn nhà này, đã từng là tổ ấm của cô cùng Đường Hạo Nam, tầm mắt dần dần mơ hồ, bên tai giống như vang lên những giai điệu kinh điển đã lâu không nghe qua...

Lúc này, trong phòng bệnh máy hô hấp lại phát ra tiếng cảnh báo, nhân viên y tá bác sĩ nối đuôi nhau chạy vào, trên giường bệnh Đường Hạo Nam lại một lần nữa tiếp nhận cứu giúp, ý chí muốn sống vẫn rất yếu ớt.

Bởi vì, sống không thể niệm, cho nên, không nguyện sống tạm!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Tôi không muốn nhìn đến em! Cút!

Đường Hạo Nam lại một lần nữa bị bác sĩ kéo về từ Quý Môn quan, vẫn cứ không có ý thức, sốt cao không lui, miệng một mực nói mê sảng.

Anh nằm trên giường bệnh, nét mặt gầy yếu, xương gò má lòi ra, ống thở oxy, ống dinh dưỡng, ống dẫn lưu, đem anh giầy vò quả thực không giống một con người.

Vẫn muốn chết, không nghĩ muốn kéo dài hơi tàn sống sót như thế, có lẽ, một lần lại một lần sống sót, chỉ vì đợi người kia xuất hiện, cùng anh chính thức nói tạm biệt.

"Nhiễm Nhiễm..." Trong lỗ mũi cảm ống thở, đôi môi tái nhợt khô nứt máu, chậm rãi mấp máy, miệng thì thảo gọi Hạ Nhất Nhiễm.

Tất cả trong đầu đều là hình ảnh khi còn bé, khi tuổi trẻ cùng với cô đẹp đẽ mà ấm áp. Anh có đôi khi làm sao cũng không thông được, tới cùng là sai từ đâu, để từ từ khiến bọn họ phát triển thành hoàn cảnh như vậy.

Đã từng là một đôi yêu thương ấm áp hạnh phúc, cho dù làm không phải người yêu, cũng nên là tri kỷ giúp nhau lúc hoạn nạn.

Hiện tại...

Trải qua quá nhiều trắc trở, cô gặp quá nhiều thương tổn, đã không cách nào quay lại.

Lúc Hạ Cận Nghiêu quay lại bệnh viện, nghe nói Đường Hạo Nam lại một lần thiếu chút nữa đã chết, tức giận đến quả thực muốn bị người nằm trên giường bệnh hành hạ người không ra người quý không ra quý chộc tức chết!

"Đường Hạo Nam! Tôi cảm hôm nay nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, ở ngay căn hộ nhà cậu! Cô ấy nói với tôi, nói cậu đừng chết! Cô ấy chưa từng muốn cậu chết! Cậu cảm vẫn lại là kẻ trượng sống lại đi, cậu chết, mặc kệ cha cậu mẹ cậu đúng không?!" Cuộc đời cậu mẹ kiếp chỉ còn lại tình yêu thôi sao?!" Không có tình yêu, cậu liền không muốn sống nữa?!" Cậu hiện tại sao lại sợ như thế?!" Hạ Cận Nghiêu trừng mắt bệnh nhìn người vừa chết vừa sống giường bệnh kia, chửi một trận không ngừng!

Đường Hạo Nam trước kia, bá đạo cường thế, không ai bì nổi đâu rồi?

Hiện tại, bởi vì mất đi Hạ Nhất Nhiễm, tựa như một cái xác, không có mục tiêu, vô tri vô giác, hoặc chính là một kẻ làm việc điên cuồng, ra sức hành hạ chính mình, ngay cả ngủ đều phải dựa vào thuốc ngủ, đến nỗi hiện tại, hệ thống thần kinh xuất hiện vấn đề nghiêm trọng.

Anh nếu còn không có sức sống sót, tiếp thu trị liệu, cho dù không chết, toàn thân cũng sẽ tê liệt, không thể tự lo sinh hoạt hằng ngày!

"Giấy chứng nhận kết hôn của các người, nhẫn kim cương, ảnh cưới ghép gì đó, Hạ Nhất Nhiễm đều đã lấy được! Tôi không sợ làm cậu tức chết, cô ấy là cực kỳ không chút phản ứng! Cậu không chính miệng nói cho cô ấy cậu yêu cô ấy, cô ấy làm sao có khả năng tin tưởng?!" Hạ Cận Nghiêu thăm nghĩ liên tính Đường Hạo Nam chính miệng nói yêu cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng còn có thể thờ ơ không chút cảm động!

Cho nên nói, vẫn lại là bản thân tự buông tay mới tốt!

Cặp mắt hờn sâu của Đường Hạo Nam, cuối cùng chậm rãi mở ra, Hạ Cận Nghiêu cực kì ngạc nhiên, vội vàng ấn chuông...

...

Đại Hoàng không đi theo Hạ Cận Nghiêu, sau khi xuống lầu, nó liền bỏ chạy, lúc sau, khi Hạ Nhất Nhiễm cùng Nini đi ra, nó phe phẩy cái đuôi xuất hiện ở trước mặt cô, Hạ Nhất Nhiễm đánh phải mang nó về nhà.

Nini mỗi ngày đều cùng Đại Hoàng chơi đùa.

Cổ Tú Văn cùng Tần Mục đã bị chuyển giao cho cơ quan tư pháp, mấy ngày nay thường xuyên có cảnh sát tìm tới cửa, hỏi chi tiết, làm ghi chép khẩu cung, nếu cần thiết, đến lúc đó còn có thể kêu cô ra tòa làm chứng.

Hạ Khả San khôi phục không sai, có mỗi ngày đều đến thăm em gái, thường xuyên tại cửa phòng bệnh gặp được Lục Ngô Hàn, Hạ Khả San giống như đối với anh rất lạnh nhạt.

"Chị, người giúp em khuyên như chú Lục đi, đừng cứ đến thăm em mãi, em nói với chị ấy rất nhiều lần, em cứu chú ấy, là vì không muốn Cổ Tú Văn hại người khác!" Hạ Khả San ngồi ở trên giường bệnh, liếc mắt nhìn bóng dáng còn đứng ở cửa sổ, đối Hạ Nhất Nhiễm giương giọng nói.

"San San, tình yêu vẫn nên dựa vào chính mình tranh thủ, yêu, liền dừng cảm một chút! Đừng học theo chị, trước kia vì không chịu bước lên phía trước một bước, để sau này bỏ lỡ rất nhiều!" Hạ Nhất Nhiễm lòng tràn đầy cảm khái, mấy ngày nay thật sự nghĩ lại những chuyện trước kia, vẫn luôn thấy hối tiếc.

Nếu lúc còn trẻ, sớm dừng cảm một chút thả lỏng với người kia, cũng sẽ không xuất hiện những sai lầm sau này đúng không?

"Có người, một khi bỏ qua, chính là cả đời." Hạ Nhất Nhiễm vỗ vỗ mu bàn tay Hạ Khả San, nói khẽ.

"Chị, người nghĩ nhiều cái gì chứ, em có bạn trai rồi!" Có mấy năm nay vẫn luôn đối theo Lục Ngô Hàn, anh luôn chờ đợi Hạ Nhất Nhiễm, đến nỗi đã bốn mươi tuổi, cũng chưa tính toán kết hôn, tình cảm là có bao sâu đây, cô chỉ có đứng ở một bên lặng lẽ hâm mộ nhìn.

"Em đừng mong gạt chị!" Hạ Nhất Nhiễm cười thờ dài một hơi nói.

"Không có lừa chị, anh ấy lập tức liền đi rồi, em cùng Lục Ngô Hàn, không có khả năng. Chú cũng không có khả năng thích em, chị không biết đâu, mấy năm nay em bị chú giáo huấn có bao nhiêu thảm!" Hạ Khả San nói xong nói xong, ngực liền thất bại!

Lúc bắt đầu, là cực kỳ phản nghịch, không nghe anh quản giáo, dần dần, bị mỹ lực của anh cuốn hút, đi theo bên cạnh anh sáu năm, trái tim một thiếu nữ, có thể nào không lún sâu.

Chẳng qua, cũng là hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình.

Hạ Nhất Nhiễm không khuyên Hạ Khả San nữa, đứng lên, "Chị, Đồng Y Mộng kia thế nào rồi? Có phải còn rất tốt hay không? Chị phải cẩn thận cô ta đấy!"

"Chị biết." Có bình tĩnh nói, biết Đồng Y Mộng vẫn ở trong biệt thự nhà Đường Hạo Nam, cô vẫn cẩn thận đề phòng.

Ra ngoài phòng bệnh, Lục Ngộ Hàn còn đang ở đây, cùng cô rời đi, đi chưa được mấy bước, một người đàn ông ôm bó hoa hồng mẩn côi lón, mặc toàn thân Tây phục thủ công sang quý, mang kính râm đã đi tới, xem ra lạ mặt, đi vào phòng bệnh Hạ Khả San.

"Đây là bạn trai San San sao?" Hạ Nhất Nhiễm nghi ngờ nói.

Lục Ngộ Hàn nhủ mày, "Không nghe nói cô ấy có bạn trai, không biết lại ăn chơi lêu lổng rồi quen biết ở chỗ nào!"

Giọng điệu của anh lộ ra nghiêm khắc cùng khinh thường.

Hạ Nhất Nhiễm lại dương môi, cảm thấy anh đây là đang ăn giấm, cũng không vạch trần.

"Nhiễm Nhiễm, đi thăm nó đi!" Vào thang máy, Lục Ngộ Hàn nghiêm túc nhìn cô, thật sự nói câu.

Hạ Nhất Nhiễm lòng căng thẳng, biết Lục Ngộ Hàn chỉ chính là người nào.

"Anh ấy, tình rồi sao?" Ngày đó sau khi từ căn hộ trở về, tiền hỏi Lục Ngộ Hàn, rốt cuộc có phải Đường Hạo Nam cứu cô hay không, Lục Ngộ Hàn thừa nhận, cũng nói Đường Hạo Nam dạn dỏ.

"Tình rồi, đang trong quá trình khôi phục! Nhiễm Nhiễm, vẫn lại là đi thăm nó đi, cho nó chút cô vũ cũng được! Không cho bán thân cơ hội quay đầu!" Lục Ngộ Hàn tới cùng vẫn lại là đau lòng Đường Hạo Nam, biết Hạ Nhất Nhiễm có ý nghĩa ra sao, có lẽ, cô nói với nó một câu cô vũ, nó hấp hối cũng có thể sống lại!

"Là bệnh viện nào?" Cô nhẹ giọng hỏi.

Lục Ngộ Hàn vui sướng, muốn đích thân đưa cô đi.

...

"Mẹ, người nói cái gì? Người đánh cô ấy sao?!" Trong phòng bệnh, Đường Hạo Nam sau khi nghe Lục Uyển Thu nói, bà đánh Hạ Nhất Nhiễm một bạt tai, trực tiếp đem cô mền trong tay ném ở trên mặt đất, vẻ mặt xanh mét, ngược lại, kịch liệt ho khan!

"Hạo Nam! Con đừng nóng giận! Một tát này, mẹ là vì con..."

"Có cái tư cách trách cô ấy?! Đánh cô ấy?!" Đường Hạo Nam tức giận rống, làm sao chịu được có người làm tổn thương đến cô dù chỉ một chút!

Năm đó, lúc anh hận cô nhất, cũng chưa từng đánh cô một cái!

Huống chi, là mẫu thân đại nhân cường thế này, căn bản không tư cách đánh cô!

"Hạo Nam! Mẹ cũng là vì trút giận cho con! Sao cô ta có thể quên con đối với nó tốt thế nào?! Những chuyện hư hỏng năm đó, chẳng lẽ nó không có trách nhiệm gì sao?! Hai người cùng một chỗ, không có chút tin nhiệm nhau mới dẫn đến chia tay, người nào cũng có trách nhiệm, người nào cũng đều có sai!" Lục Uyển Thu kích động nói.

Đường Hạo Nam nghe xong muốn bật cười, "Người trở về đi, đừng lại nói những thứ này với con!"

Lúc này, Lục Ngộ Hàn xuất hiện ở cửa, "Hạo Nam! Nhất Nhiễm đến đây! Liên ở bên ngoài!"

Lục Ngộ Hàn nhìn Đường Hạo Nam trên giường bệnh, có phản kích động nói.

Đường Hạo Nam lại sững sốt, tầm mắt theo bàn năng nhìn kính cửa sổ, không phát hiện bóng dáng của cô, "Tôi không muốn thấy cô ấy! Để cho cô ấy đi đi! Tôi không thấy cô ấy!"

Anh kích động nói, trái tim lại đang đau thắt, đó là người anh muốn gặp nhất, lại biết, cô khẳng định không muốn nhìn đến anh.

Lục Uyển Thu cùng Lục Ngộ Hàn đều ngầy ngẩn cả người, sao nó có khả năng không muốn thấy Hạ Nhất Nhiễm?!

"Hạo Nam! Đừng cố chấp, ta gọi là cô ấy vào!" Lục Ngộ Hàn cường ngạnh nói.

"Người đừng xen vào việc của người khác! Tôi nói không gặp cô ấy, chính là không gặp! Mẹ! Đem cô ấy đuổi đi!" Đường Hạo Nam trầm đĩnh tiết thiết nói, trên khuôn mặt tuấn tú gầy yếu tiêu tụy là vẻ quyết tuyệt.

Nhất định là Lục Ngộ Hàn kêu cô tới, cô khẳng định không tình nguyện đến đây!

Tím anh như bị dao cắt, vết thương do súng bắn lại nứt ra làm anh đau đớn, đau đến phổi đều đang ngứa, muốn ho khan.

Lục Ngộ Hàn đi ra ngoài, Lục Uyển Thu cũng đi theo, chỉ thấy cô gái ăn mặc bộ đồ công sở tao nhã, tinh xảo, mái tóc uốn xoắn buông xõa, mặt không chút thay đổi đứng ở kia.

Hạ Nhất Nhiễm không nhìn Lục Uyển Thu liếc mắt một cái, tầm mắt rơi vào Lục Ngộ Hàn.

"Hạo Nam nói, không muốn thấy cô! Nó không gặp cô!" Lục Uyển Thu thật sự tức giận nói, Lục Ngộ Hàn buồn bực nghiến đầu, trừng mắt với bà.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mày, sau khi hoàn hồn, mới hiểu ý của Lục Uyển Thu, cô kiểu ngao xoay người liền đi.

Cô căn bản cũng không muốn tới.

"Nhất Nhiễm!" Lục Ngộ Hàn tiến lên muốn kéo cô.

"Cậu, vẫn lại là không gặp đi!" Cô bình tĩnh nói, bước trên giày cao gót, hướng tới chỗ rẽ lối đi nhỏ, cô biết, Đường Hạo Nam có kiểu ngao của chính mình, anh nói qua, hẳn không lại xuất hiện ở trước mặt cô, đó là một loại thái độ buông tay cực kỳ kiên quyết tuyệt tình!

Mà cô, cũng thực không muốn lại cùng anh dây dưa.

Cửa phòng bệnh, vẫn không lại bị đẩy ra, cũng không có tiếng đập cửa, Đường Hạo Nam liền lẳng lặng nhìn như vậy, khóe miệng cuối cùng cong lên.

Anh mệt mỏi nằm xuống, cầm lấy tai nghe điện thoại bên cạnh, nhét vào trong lỗ tai, mở mp3, những ca khúc ngược tâm vang lên.

Người anh yêu nhất

Em sống thế nào

Ngày không anh hy vọng em vẫn khỏe

Người anh yêu ơi anh sẽ không làm em thất vọng

Để anh hôn em một lần giống như trước đây

Quan hệ tuy không còn như ban đầu

Quan tâm làm sao có thể nói cắt liên đứt

Nước mắt người đàn ông theo khóe mắt chảy xuống, giải điệu quen thuộc đã lâu, ở bên tai vang lên, Hạ Nhất Nhiễm khom người, đứng ở cạnh giường bệnh, trong tai trái đã nhét tai nghe điện thoại màu trắng, cô nhìn người đàn ông tiêu tụy nằm trên giường bệnh.

Khóe miệng gấu cọt cong lên, ca khúc này anh đã từng ghét bỏ, những ca khúc thói nát thô tục thịnh hành, anh lại đang nghe, nghe đến lệ rơi đầy mặt.

Trong mơ hồ, đã nhận ra không thích hợp, Đường Hạo Nam bỗng nhiên mở mắt, liếc đối diện một gương mặt xinh đẹp lạnh lùng.

Cho rằng bị hoa mắt, mắt rơi xuống nước mắt ướt át, nhìn chăm chú lần nữa, không phải cô, còn có thể là ai.

Cô lấy đi tai nghe điện thoại, vẫn lại là mặt không chút thay đổi.

"Em ra ngoài!" Đường Hạo Nam đột nhiên găm thét, dùng hết sức lực ngồi dậy, chỉ hướng cửa.

Cô không phải đi rồi sao? Tại sao lại đột nhiên xuất hiện rồi?!

Hạ Nhất Nhiễm nhủu mày, đứng thẳng eo, "Đường Hạo Nam, anh..."

"Ra ngoài! Tôi không muốn nhìn đến em! Cút!" Anh hung tợn nói, quả đấm nắm chặt, là thật sự không nguyên bị cô nhìn đến đáng về chính mình tiêu tụy, chặt vật như vậy!

Cảm giác đặc biệt mất mặt!

"Tôi sẽ đi! Còn tôi nói xong mấy câu liền đi!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng nói, khí tràng mười phần, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam trên giường bệnh nhưng vẫn cao ngạo như vậy.

Về mặt của anh có chút buồn lòng, cúi thấp đầu, nhìn chằm, chờ cô nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Nếu yêu, tại sao lúc trước không sớm nói ra?!

Trong phòng bệnh chìm ngập vào yên tĩnh ngán ngái, Hạ Nhất Nhiễm nhìn Đường Hạo Nam ở trên giường bệnh cúi thấp đầu, xem ra hết sức yếu ớt, cảm thấy anh vừa đáng giận lại thật đáng thương.

Áo cưới, nhẫn kim cương, ảnh cưới, giấy chứng nhận kết hôn, vì cứu cô, giúp cô cần một súng...

Những thứ này, đột nhiên đem hình tượng cận kề của anh tẩy trắng thành một người đàn ông nặng tình, không có cảm động gì, chỉ cảm thấy rất thất vọng, bị thương!

"Đường Hạo Nam, tôi tới, chính là muốn cùng anh nói mấy câu!" Cô mở miệng, mặt không chút thay đổi, giọng điệu lạnh cứng.

Anh không ngừng đầu, như là ngầm đồng ý.

"Một, tôi vẫn là câu nói kia, tôi đã xoay người, không có khả năng lại quay đầu về bên anh! Anh lại trả giá nhiều chuyện cho tôi hơn nữa, tôi cũng sẽ không bị đá động! Đó là phí công!" Cô nhìn anh, trầm tĩnh tiết thiết nói, không phải giọng điệu ôn nhu, mà là một loại khuyên bảo cường thế.

Đường Hạo Nam mạnh ngừng đầu, trừng mắt nhìn cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng quá tự cho là đúng! Em nghĩ muốn quay đầu, tôi lại không cần em đâu!" Anh trừng mắt nhìn cô, chằm chọc phân bác, tim lại đang xé rách, anh cứu cô, chỉ đơn thuần không muốn cô bị thương.

Nhưng còn có cái tư cách gì muốn cô quay đầu!

"Nếu là như thế, vậy không còn gì tốt hơn!" Cô nói tiếp.

"Haì, anh xem như người trên cô cha mẹ già, dưới cô... con nhỏ!" Sao anh lại đập hư thân thể của chính mình, anh như vậy không phụ lòng bọn họ sao?! Anh lại còn là tổng giám đốc của một tập đoàn, anh nếu chết đi, những công nhân dựa vào anh kiếm sống phải làm sao?!" Hạ Nhất Nhiễm lại trầm giọng nói.

"Em là ai? Em có tư cách gì thuyết giáo tôi?!" Đường Hạo Nam lại quát cường phân bác, anh biết, anh hiện tại ở trong mắt cô, khẳng định rất kinh khủng, không được coi là đàn ông!

"Nể tình tôi đã từng là cô gái anh thích, là vợ trước của anh, nể tình chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên! Xuất phát từ đạo nghĩa, tôi tới thật lòng khuyên anh!" Hạ Nhất Nhiễm tìm thất lại, trả lời vấn đề của tên hỗn đản này.

Biết anh là miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo, lại vẫn sống trong quá khứ, lại không chịu mở rộng cửa lòng với cô, nói lời trong lòng.

Cô cũng không yêu thích trân trọng cái lời trong lòng gì!

Chỉ muốn anh phải tiếp tục sống sót.

Lúc này, Đường Hạo Nam ngừng đầu lên, trên khuôn mặt tuần tú là vẻ gầy yếu, một gương mặt với đôi con ngươi đen hờn sâu nhìn cô.

Ánh mắt thống khổ, bị thương.

Cô cuối cùng biết, anh đã từng thật sự yêu cô rồi sao? Cũng không có quên, từ nhỏ lớn lên bên nhau!

"Ba, áo cưới, giấy chứng nhận kết hôn, ảnh cưới, nhẫn kim cương... Tôi đều đã thấy được, chẳng qua, đã quá muộn rồi! Nhưng mà, tôi nên là cảm kích anh một chút, ít nhất Hạ Nhất Nhiễm tôi trước kia cũng không giống kẻ ngốc, bị lừa bốn qua, ít nhất đoạn thời gian cùng anh bên nhau, không phải bị anh dối đãi như đồ chơi. Đây là đủ rồi. Tôi không cảm động quá nhiều, càng không nghĩ tới quay đầu, tôi đã từng mất một đoạn thời gian rất dài mới đem anh hoàn toàn triệt để quên đi, sau khi thoát ra, trong lòng bình tĩnh. Tôi hi vọng, anh cũng có thể thử thoát khỏi quá khứ, đòi người ngoại trừ tình yêu, vẫn còn rất nhiều chuyện khác có ý nghĩa."

Cô nói tiếp, hốc mắt có phần ẩm nóng, chứ cảm xúc kiềm chế không được, không nghĩ tới lại có một ngày như vậy, đứng ở trước mặt Đường Hạo Nam, khuyên anh quên đi quá khứ.

"Tôi không muốn để cho em nhìn đến chúng nó! Hạ Nhất Nhiễm, em khẩn trương đi đi, đã nói không lại gặp em!" Anh rống lớn, lại chỉ vào cửa, thái độ cực kỳ xấu.

"Nên vậy, tôi nói xong rồi, là cần phải đi, anh bảo trọng, tôi cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn anh chết, hi vọng anh có thể vui vẻ mà còn sống. Có lẽ còn có thể gặp được cô gái càng tốt hơn, có được khởi đầu mới!" Cô bình tĩnh nói xong, xoay người đi.

Đường Hạo Nam ngồi ở kia, nhìn cô toàn thân tao nhã, lại, xoay người đi.

Đột nhiên, anh mặc quần áo bệnh nhân, lao xuống giường, hai chân lao đảo chạy tới, kéo cô vào trong lòng!

Cô không nghĩ tới anh sẽ đột nhiên xông tới như thế, đem cô ôm lấy đầy thân thiết!

Đối với bọn họ mà nói, ôm, vẫn là một chuyện cực kỳ xa xỉ.

Cho dù là trước kia, hay vẫn lại là hiện tại.

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm chặt lấy, gần như không có cách nào khác hít thở nổi rồi...

Dùng lực như vậy, giống như mang theo một loại tuyệt vọng!

Cô cũng đã từng yêu anh, cho nên, đối với loại cảm giác này thấu hiểu rất rõ!

Đường Hạo Nam cúi đầu, cảm để trên đỉnh đầu cô, hai tay ôm chặt lấy eo cô, cực kỳ dùng lực, đến nỗi miệng vết thương phía sau đều đang đau đớn, tim cũng đang run run.

"Nghe nói mẹ anh đánh em, thực xin lỗi..." Bỏ xuống kiêu ngạo, anh từ từ nhắm hai mắt, ngửi hương vị trên người cô, thành khẩn nói.

Cô căn bản không đem một cái tát kia để ở trong lòng, hơi hơi nguờng cảm, "Không sao cả."

"Một súng, là anh gọi em, cứ coi như là trả nợ đi, anh biết, em không cần đến, nhưng anh làm như vậy, trong lòng sẽ dễ chịu hơn chút! Em không cần để ở trong lòng." Nước mắt người đàn ông theo khóe mắt chảy xuống, rơi vào trên môi khô ráo, hít một hơi thật sâu, tất cả đều là hương vị trên mái tóc cô.

"Được! Tôi nhận!" Cô trầm giọng nói, hai đấm nắm chặt, đột nhiên rất sợ chính mình mềm lòng, lại cuốn vào bùn tào không nên bước vào!

Tiếng nói của cô vừa ngừng, anh đem cô ôm chặt hơn nữa, "Nhiễm Nhiễm..."

Đầu của anh cúi xuống, môi đi tới bên tai cô, nhẹ giọng ní non gọi tên thân mật của cô.

"Đường Hạo Nam..."

"Gọi anh một tiếng anh Hạo Nam!" Lời của cô bị anh cường thế cắt ngang, Hạ Nhất Nhiễm ngừng ra.

Anh Hạo Nam...

Đã từng, cái xưng hô này với cô mà nói, đại biểu cho ảm áp, an tâm.

Hiện tại, đã trở thành một cái hồi ức xa xôi mỹ hảo rồi.

"Tại sao vẫn còn kều? Tôi kêu không được... Huề nhau, ai cũng không nợ ai rồi. Qua một thời gian nữa tôi mang Nini trở về Singapore, gia quy nhà chồng tôi cực kỳ nghiêm, tôi còn đang vì chồng của tôi thủ tiết, tôi hi vọng, chúng ta đừng có bắt cứ dây dưa gì nữa." Hạ Nhất Nhiễm lãnh ngạnh nói, quyết tâm muốn cùng anh đoạn tuyệt toàn bộ.

Đường Hạo Nam lại mất hết ý chí, cô bình tĩnh như thế, thờ ơ không chút quan tâm, hoàn toàn quên hồi ức đẹp đẽ bọn họ đã từng cùng một chỗ rồi.

Bản nhạc vẫn còn đang phát: Quan tâm làm sao có thể nói cái liền dứt

Nhưng cô, đã chặt đứt.

Nếu không phải Lục Ngọc Hân, Hạ Cận Nghiêu khuyên cô tới, cô khẳng định sẽ không tới liếc anh một cái.

"Em thật tuyệt tình, so với anh càng tuyệt tình, đi thôi, anh không bám theo em nữa. Bảo vệ tốt chính mình, đừng quên, em đã là mẹ rồi, em xảy ra chuyện gì, Nini phải làm sao?" Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt từng giọt lớn rơi xuống, nện ở lần da trên cổ cô.

Một giọt nóng bỏng lại làm lạnh lòng.

"Tôi cũng không nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày đối với anh tuyệt tình như thế, thì ra thời gian qua đi càng lâu, lòng người sẽ thay đổi. Giống như anh bảy giờ đối với tôi, cảm thấy rất nặng tình, cả đời không cách nào quên đi, nhưng mà, thời gian dài, cũng sẽ nhạt lại. Cực kỳ hối hận đã từng chấp nhận quá như vậy, kết quả, vết thương chồng chất." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, xoay người đi, anh cúi thấp đầu, cô nhìn không thấy mặt anh.

Chậm rãi mở ra hai tay, chủ động ôm lấy anh.

Cái ôm chủ động này, dạy Đường Hạo Nam sợ sệt, trái tim hung hăng kích động.

Đầu cô dần lên ngực anh, cái lồng ngực của người đàn ông này vẫn rộng lớn như vậy, nhưng lại có chút xa lạ.

Nhưng mà đã từng, là ôm ấp cô vẫn khát khao.

Đường Hạo Nam vươn tay đem cô ôm chặt, "Hạ Nhất Nhiễm! Tại sao để cho anh gặp em?! Anh cmm cũng hối hận yêu em!"

Anh đột nhiên rống, lại đem cô hung hăng ôm lấy, nếu đã từng không yêu, liền sẽ không có nhiều đau khổ như vậy.

Cô cười khổ, rồi sau đó, nghẹn ngào khóc thảm thiết, bà vai đang run run, nước mắt đang tùy ý chảy theo dòng, cô càng hối hận, đoạn nghiệt duyên này hành hạ, đầu chi là hai người bọn họ, lại vẫn liên quan đến con trẻ!

Cảm giác cô đang khóc, tay anh xoa xoa đầu cô, đau lòng vuốt ve.

Hai người vết thương chồng chất, lần đầu tiên dường như ôm ấp cùng một chỗ sưởi ấm cho nhau như thế, Hạ Nhất Nhiễm nhớ lại bộ áo cưới kia, giấy chứng nhận kết hôn, nhẫn kim cương, khóc lên thành tiếng quai đằm nên lên lưng anh, "Nếu yêu, tại sao lúc trước không sớm nói ra?! Tại sao không tin tưởng em?!"

Cô khóc chất vắn, lòng đang run rẩy.

Đường Hạo Nam không phản bác được, tùy ý để cô đánh chính mình, mỗi móng càng không ngừng hôn xuống môi của cô.

"Anh luôn cho rằng, em đã hiểu rồi! Anh yêu hay không yêu em, không cần phải nói ra, em cũng có thể cảm nhận được!" Anh khàn giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm mạnh đẩy anh ra, "Anh khốn kiếp!"

Cô rống, xoay người muốn đi, Đường Hạo Nam lại xông lên trước, ngăn ở trước mặt cô, hai mắt không hề chớp mắt, cẩn thận nhìn cô chăm chăm.

Cô chính đang lấy mu bàn tay lau nước mắt trên mặt, một đôi mắt bỏ câu trùng mắt anh.

Anh tiến lên, cúi đầu nhìn cô, ngón tay trên gương mặt cô, nhẹ nhàng mà lau đi nước mắt còn đọng trên mặt, "Tại sao khóc?"

Nước mắt cô, làm cho anh cho rằng, cô còn để ý anh.

"Không có quan hệ gì với anh, em khóc cho những gì em đã từng trải qua! Sau này đừng nói ra nữa, em không muốn lại thương tâm khổ sở!" Cô quát cường trả lời.

"Không dễ gặp tới, sau này em cũng đừng đến tìm anh nữa!" Anh cười nói, nước mắt trên mặt còn không có khô cạn.

Tình hình thân thể anh, đã không cho phép anh lại cùng cô gần gũi, người con gái trước mắt, sớm yêu đến tận xương tủy, nhưng đời này, nhất định là muốn cùng cô bỏ lỡ.

"Ai muốn tới tìm anh rồi hả?! Em mới không muốn nhìn đến anh như vậy! Cùng Đường Hạo Nam trong ấn tượng của em hoàn toàn trái ngược!" Hạ Nhất Nhiễm phản bác, mặt tợn trắng nhìn người đàn ông tiều tụy trước mắt, anh có chỗ nào vẫn còn là người đàn ông bá đạo cường thế lãnh khóc trước kia.

Xem như anh bị bệnh hành hạ.

Đường Hạo Nam nghĩ đến chính mình sau này, tình hình sẽ so với bây giờ còn muốn tệ hơn, trong lòng đang cười khổ.

Chẳng qua, nhìn dáng vẻ cô bây giờ, đã lâu, mới hướng anh tợn trắng mắt, trong lòng anh đột nhiên ấm áp...

Đã lâu, tôi yêu.

"Vậy thì cách anh xa một chút!" Anh trầm giọng cười nói, lộ ra hàm răng trắng tinh, "Anh muốn nghỉ ngơi, em đi đi, không tiễn."

Anh tự nhiên nói, tạm biệt như thế, chỉ sợ...

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới anh sẽ tiêu sái như thế, nhìn anh hướng giường bệnh đi đến, "Những ca khúc này nghe xong thì thôi! Không cần tự tìm phiền não! Anh cũng trưởng thành, nên vì cha mẹ anh mà suy nghĩ, tìm một cô gái thích hợp kết hôn đi!"

Cô thành tâm khuyên.

Đường Hạo Nam tìm lại đang nhỏ máu, cô không biết, anh tình nguyện đi tu, đời này cũng không có khả năng lại kết hôn sao?!

Tại sao lại vẫn nhắc tới chuyện tàn nhẫn này chứ?!

"Được! Gặp được thích hợp, anh sẽ tái hôn! Cám ơn quan tâm!" Anh đưa lưng về phía cô, giọng nói.

"Đứng rồi, Đại Hoàng ở chỗ em, chẳng rảo anh cho người tới mang đi? Còn nữa, nếu không có lòng trách nhiệm, cũng đừng nuôi những động vật nhỏ này!" Cô nhìn bóng lưng anh, chỉ trích nói.

"Nini thích, liền tặng cho hai người đi!" Anh giọng nói.

"Không lòng trách nhiệm, khốn kiếp!" Hạ Nhất Nhiễm trách cứ một câu, không muốn quản anh nữa, xoay người rồi đi.

"Đưa bé kia... Thật sự, không còn sao?" Đường Hạo Nam xoay người, nhìn bóng lưng cô, có phần chưa từ bỏ ý định hỏi.

Tui đã trở lại rồi đây ^^, Cho tui thấy cánh tay của mọi người nào. Vote và cmt nhiều mai sẽ có chap 1+

Mọi người báo tui lười, ko hề nhé bạn không thấy mặt chờ thì có >"<

CMT và vote của mọi người là động lực để tui cố lết đi làm truyện đây

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Mỗi người thẳng đến chân trời của mình

Mỗi người bình thường đều tồn tại một loại tâm lý may mắn, Đường Hạo Nam cũng không ngoại lệ.

Giống như chưa từng nghe Hạ Nhất Nhiễm chính miệng trả lời đứa bé kia đã sảy mắt, trước kia vẫn cho rằng Nini chính là con của anh, lại còn làm giám định DNA, kết quả...

Hạ Nhất Nhiễm chết đứng ở kia, anh không hề cập tới không sao, nhắc đến đứa nhỏ, tìm giống như bị dao cắt.

Bỗng dưng xoay người, sắc mặt đã không thần thiện như vừa rồi, đôi mắt bỏ câu kia nhìn chăm chăm người cách đó không xa.

"Đường Hạo Nam, giờ đều đã là lúc nào, anh vẫn còn không biết xấu hổ nhắc đứa bé với tôi? Nói ra có ích gì? Anh cho là đứa bé còn sống, chúng ta có thể quay lại bên nhau, phải hay không? Anh sai rồi!" Cô lạnh lùng nói, "Tôi nói cho anh biết, Nini quả thật là là con của tôi cùng người chồng đã mất của mình! Anh đừng cho rằng thật sự còn có cơ hội để tôi và anh quay lại với nhau, đã không có, tôi đã đồng ý với Đồng gia, sẽ thủ tiết vì Đồng Hưng A!"

Cô oán hận trừng mắt nhìn người đàn ông đáng giận cách đó không xa, cắn răng nói

Trong lòng cô bị thương, chuyện mấy năm nay gặp phải, ai có thể hiểu được?

Anh cho rằng, cô tiêu sái xoay người, rồi sau đó, hoa lệ lệ tái hôn, vui vẻ thuận lợi ngồi trên vị trí thiếu phu nhân danh môn, thật sự dễ dàng như vậy?

Chẳng qua là từ một hầm lửa này nhảy tới hầm lửa khác, mà nguyên nhân gây ra những thứ này, đều cùng anh không thể thiếu quan hệ. Anh vậy mà còn không biết xấu hổ hỏi đến đứa bé...!

"Em kích động như thế làm gì chứ? Đó cũng là con của anh, anh quan tâm..." Nói xong còn chưa nói xong, ý thức được chính mình quá đáng, đứa bé kia là một vết thương khắc sâu trong lòng cô, anh lại nhắc tới, không phải là vạch ra vết sẹo của cô sao?!

Quan tâm...

"Tôi đi đây, tự giải quyết cho tốt, bảo trọng đi!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nhắc chân bước đi

Đường Hạo Nam liền lẳng lặng như vậy nhìn bóng dáng của cô, từ từ từng chút theo tầm mắt chính mình biến mất.

Bây giờ xa cách, tạm biệt, không biết là khi nào.

Đã từng mất đi có khi đó, nghĩ tới, nếu cô còn sống, nhất định sẽ không lại buông tay.

Hiện tại, vẫn lại là không thể không tro mắt nhìn cô rồi đi, bất lực như vậy!

Hạ Nhất Nhiễm mới mình đi ở hành lang bệnh viện, thời tiết đã cực kỳ ẩm áp, không lâu nữa, mùa hạ của Sùng Xuyên liền đến rồi, mà cô cũng phải rời khỏi nơi này, trời vào hạ, bão táp kéo không đến thành phố.

Phương Mặc Ngón đã đi tới trước mặt, dưới ánh mặt trời, anh cả người mặc tây phục phẳng phiu, lộ hết vẻ tinh anh của người làm kinh doanh ở thành phố.

"Là công ty xảy ra vấn đề gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm chứa mím cười, đối mặt Phương Mặc Ngón.

Giống như, giữa cô và anh ta, ngoại trừ công sự liền không có gì khác để nói rồi.

Phương Mặc Ngón nhẹ nhàng lắc đầu, "Lo lắng, đến xem sao."

"A Ngón, Cố Tú Văn cùng Tần Mục đã sa lưới, Kha Dịch Thần bị chúng ta chen ép đến đại thương nguyên khí, cũng chỉ còn lại Đồng Y Mộng đang kéo dài hơi tàn, tôi có thể có nguy hiểm gì?" Cô cười hỏi lại, không phải thái độ tức giận, chỉ là cảm khái.

Hai người vừa nói vừa hướng tới bãi đỗ xe bệnh viện đi đến.

"Đường Hạo Nam sao rồi? Nghe nói lần trước giúp người đỡ đạn là anh ta." Phương Mặc Ngón nhẹ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm nghiêng đầu nhìn anh ta, "A Ngón, tôi không cùng anh ấy như thế nào, sau khi về Singapore, không muốn cùng bọn họ nhắc tới."

"Người là boss của tôi, tôi đương nhiên đứng ở về phía người!"

"A Ngón, cảm ơn anh luôn ủng hộ tôi, nhưng mà tôi biết, anh cũng có chỗ khó của mình. Tôi còn muốn nói là, tôi cùng Đường Hạo Nam đã cắt đứt quan hệ, giữa chúng tôi cái gì cũng chưa xảy ra, tôi hôm nay đến thăm anh ấy, là nề tình anh ấy đã cứu tôi, tôi nói mấy câu mà thôi." Cô bằng phẳng nói, Phương Mặc Ngón lại tinh tường thấy được cô hốc mắt phỉm hồng.

Vừa rồi chắc chắn cô đã khóc, bởi vì Đường Hạo Nam

"Đường Hạo Nam kia cho dù vì người phải vứt bỏ một cái mạng, cũng là rất đáng. Người mấy năm nay chịu khổ, đầu phải chỉ vì một viên đạn mà triệt tiêu hết!" Phương Mặc Ngón nói lời mang theo cảm tình. Về mặt, lại không phải một thư ký chi nhậm việc làm việc nên có.

"Tôi không sao cả rồi! Anh cũng không cần thay tôi bệnh vực kẻ yếu, bắt đầu chuẩn bị về Singapore đi! Nhân viên điều hành chi nhánh công ty bên này nhanh chóng sắp xếp tốt!" Hạ Nhất Nhiễm cười giương giọng ra lệnh, ngựa đầu, nhìn bầu trời xanh thẫm đầy mây trắng khó nhìn đến được ở Sùng Xuyên.

"OK!" Phương Mặc Ngón trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm tại bãi đỗ xe, gặp Hứa Thành, anh ta từ trên một chiếc xe ô tô màu đen bước xuống, nhìn đến cô, đi thẳng tới.

"Cần đổi mới nghe nói anh là chồng của An Lạp, An Lạp gần đây vẫn khỏe chứ?" Hạ Nhất Nhiễm ít đi nghiêm túc bình thường, đối Hứa Thành cười hỏi, Phương Mặc Ngón đã lên xe chờ cô rồi.

Hứa Thành cười cười, hôm nay Hạ Nhất Nhiễm, xem ra mới giống một người phụ nữ bình thường, cười cười nói nói.

Cô đã từng cũng là một cô gái cực kỳ thân thiết hiền lành đại lượng...

"Cô ấy đang mang thai lần hai, đã sáu tháng, đứa đầu là con trai, lần này mang thai là con gái!" Hứa Thành cười nói, "Cô ấy cũng biết người đang ở Sùng Xuyên, vẫn muốn gặp người, lại lo lắng quấy rầy người một ngày kiểm ty bạc như người!"

"Tôi nào có một ngày kiểm ty bạc! Tuyệt đối không bận rộn bằng trợ lý tổng giám đốc như anh đâu! Đi theo ông chủ căn cứ như Đường Hạo Nam, cũng chỉ có Hứa Thành anh có thể kiên trì nhiều năm như thế rồi!" Hạ Nhất Nhiễm khó có được thoải mái mà cùng Hứa Thành trêu chọc hai câu, không giống trước đây, chuyện này cũng để cho Hứa Thành cực kỳ bất ngờ.

"Đường tổng người này, ngoài lạnh trong nóng, cho tôi nay đều luôn như vậy, tính tình của ngài ấy tôi rất rõ ràng, chẳng thể thì sẽ không theo ngài ấy nhiều năm như thế!" Hứa Thành thành khẩn nói, lúc nói lời này, cảm thấy cực kỳ bi ai.

Người vốn nên hiểu Đường Hạo Nam nhất, phải là Hạ Nhất Nhiễm mới đúng.

Cô gắt gât đầu.

"Giữa các người, hiểu lầm quá nhiều, kẻ xấu ở giữa chia rẽ cũng quá nhiều, tôi trước kia cũng rất thất trách, hi vọng Hạ tổng người có thể tha thứ người đàn ông đáng thương kia!" Hứa Thành thành khẩn nói

Hạ Nhất Nhiễm toét miệng cười cười, "Vừa rồi tôi đã đi thăm anh ấy, nói tha thứ, đã sớm tha thứ rồi! Chẳng qua là Hứa Thành, anh không cần khuyên tôi các loại quay đầu gì đó, tình cảm sâu nặng của anh ấy tôi đều đã thấy được, áo cưới, nhẫn kim cương, giấy chứng nhận kết hôn gì đó... Giống như anh ấy nói vậy, tình sâu duyên cạn đi!"

Cô biết rõ, cũng vẫn không có ý định quay đầu.

Hứa Thành ở trong lòng thờ dài, Hạ Nhất Nhiễm chỉ chỉ xe của mình, muốn đi.

"Hạ tổng! Tôi tới bệnh viện là đón Đường tổng, ngài ấy muốn ra nước ngoài, sau này khả năng cũng sẽ không trở lại..." Hứa Thành chịu đựng không nói ra chuyện Đường Hạo Nam khả năng sẽ bị liệt, nếu thực sự bị liệt, Hạ Nhất Nhiễm quay đầu mà nói, không phải đem cho cô phiền hà sao.

"Tôi cũng cần phải về Singapore, anh ấy đi đầu, cùng tôi không có quan hệ gì lắm, chỉ cần không đi Singapore là tốt rồi!" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, thấy Hứa Thành sắc mặt có phần không đúng.

"Các người thế này xem như, mỗi người thẳng đến chân trời riêng của mình rồi ha?" Hứa Thành cười trêu chọc một câu câu, xoay người đi tới.

Mỗi người thẳng đến chân trời riêng...

Hạ Nhất Nhiễm cũng cười, từ này, nghe qua thật thế lung.

Nhưng mà, thời gian lâu, thế sự biến đổi, có chút người, nên có kết quả như vậy.

...

Đường Hạo Nam cùng ngày liền rời khỏi Sùng Xuyên, lên máy đi Mi.

Hạ Nhất Nhiễm về sau rốt cuộc không thấy được anh nữa, cũng không thấy được Đồng Y Mộng, liền ngay cả tập đoàn Đế Cảnh cũng thay đổi CEO, do Hứa Thành quản lý nắm quyền vận hành hoạt động tập đoàn.

Cửa hàng đồ ngọt còn mở cửa, có lần mang theo con gái cùng Đại Hoàng đi ngang qua, chỉ là băng đèn bên trong cửa hàng, đã không có hàng chữ Đường tiên sinh cùng Đường phu nhân nữa.

Cổ Tú Văn cùng Tần Mục nhận được kết cục nên có, tất cả đều bị hình phạt hai mươi năm trời nữa.

Hạ Khả San xuất viện, bạn trai đối với cô ấy không tệ, Hạ Nhất Nhiễm cũng cùng bọn họ ăn cơm.

Vào hạ, cô đang chuẩn bị rời đi.

Lục Ngộ Hân đi vào biệt thự, nhìn hành lý đã đóng gói tốt, ngực rất khó chịu không nói nên lời, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, cũng cực kỳ khổ sở.

"Cậu, người nên tìm vợ cho mình, kết hôn đi!" Nhìn người đàn ông trung tuổi đẹp như điêu khắc đứng sừng sững dưới gốc cây đại thụ, cô đỏ mắt vành mắt nói.

Lục Ngộ Hân cười khổ, đôi mắt cô, đang rộng hai tay, Hạ Nhất Nhiễm nhìn không được nhào vào trong lòng anh, là thật không nở đối với anh như vậy, nghĩ anh đã bốn mươi tuổi, lại vẫn là người cô đơn một mình như vậy, hơn nữa còn là bởi vì cô!

Cánh tay to lớn tráng kiện của người đàn ông ôm chặt cô, "Nhiễm Nhiễm... Có thể đứng đi hay không?"

"Không được, cậu! Cậu... Người sao lại ương bướng như vậy chứ?! Con phải nói thế nào với cậu mới tốt đây?!" Hạ Nhất Nhiễm khóc nói, vỗ lưng anh.

"Cái gì ương bướng, không lớn không nhỏ! Ta sống một mình như vậy quen rồi! Không sợ!" Lục Ngộ Hân trầm giọng nói, giọng điệu ra vẻ thoải mái, không muốn có lo lắng vì mình.

Cô cười khổ, lại đắm đuối ngực anh, "Tại sao tất cả mọi người phải số khổ như thế? Cậu, cảm ơn người, cũng thực xin lỗi! Con thật sự không có cách nào cùng với người! Thực xin lỗi!"

Lục Ngộ Hân lòng âm thầm trầm xuống, vỗ vỗ lưng cô, đã sớm dự đoán được kết quả này, "Nhiễm Nhiễm, ta cho tới bây giờ không yêu cầu quá xa vời có thể cùng với con, liền ngay cả Hạo Nam cũng đã khuyên ta, cùng với con, ta cảm thấy được không có khả năng! Tâm nguyện duy nhất chính là, nhìn đến con có thể khỏe mạnh cường tráng, vui vẻ hạnh phúc, Lục Ngộ Hân ta trong lòng liền kiên định, vừa lòng rồi! Con chịu khổ quá nhiều, là một cô gái tốt rất kiên cường, đáng ra nên được đến hạnh phúc!"

"Cậu, đây đều là số mệnh, con cũng đã chấp nhận rồi! Người yên tâm, con kỳ thật còn có... Có con của con bên cạnh, nếu không có bọn nhỏ, con khả năng thực chống đỡ không xong..."

"Bọn nhỏ?!" Lục Ngộ Hân kích động kéo cô ra, "Nhiễm Nhiễm, ngoại trừ Nini, con có phải còn có đứa con khác hay không? Là đứa bé của Hạo Nam phải hay không?!"

"Không có! Con của con rất nhiều, cậu, con ở Singapore có mở một Cô Nhi Viện, những đứa trẻ ở đây đều là con của con!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng phản bác, Lục Ngộ Hân sắc mặt lúc này mới dịu đi chút.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam nó..."

"Cậu! Sao lại nhắc đến anh ấy nữa rồi?!" Hạ Nhất Nhiễm kiên quyết cắt ngang, Lục Ngộ Hân nâng cằm, thờ sấu, người đàn ông thành thực, thân thể cường tráng, hốc mắt cũng có một chút phẫn hồng.

"Các con vốn nên là một đôi! Sao lại...!" Lục Ngộ Hân đến cuối cùng, vẫn lại là không thể không tác hợp hai người bọn họ, cảm thấy được, hai người vốn nên cùng một chỗ, trời sinh chính là một đôi, cứ như vậy bị chia rẽ, thật sự đáng tiếc.

"Con cũng không biết tại sao lại trở thành như bây giờ! Hiện tại nghĩ lại, khi đó con và anh ấy đều yêu nhau! Sao lại xảy ra nhiều chuyện như vậy chứ?! Cậu, đến người cũng đều muốn khuyên con quay đầu sao?! Trái tim con bây giờ đã vết thương chồng chất, còn có tình lực gì lại yêu anh ấy?! Dù cho những cái thương tổn này, cũng không phải do anh ấy thành tâm tạo thành!" Hạ Nhất Nhiễm gào thét nói.

"Con không chờ mong tình yêu nữa rồi! Không sai, nghĩ đến quá khứ, con cũng cảm thấy được cực kỳ tiếc hận, nhưng mà, còn có thể như thế nào? Cứ như vậy đi, mỗi người thẳng đến chân trời riêng của mình, anh ấy như thế nào đều không liên quan gì tới con, con như thế nào, cũng không có quan hệ gì với anh ấy." Cô chảy nước mắt nói, lại bị Lục Ngộ Hân ôm lấy.

Hiểu rõ khổ sở trong lòng cô, nếu Đường Hạo Nam có thể chủ động đền bù, từng chút từng chút đã động lòng của cô, có thể vẫn có hi vọng hay không?

Nhưng mà, tên hỗn đản kia sẽ không có khả năng xuất hiện.

Lục Ngộ Hân nhớ đến Đường Hạo Nam ở Mi vẫn không chịu tiếp nhận phẫu thuật, chỉ có thể thờ dãi ở trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: William, con thực không để ý tới mẹ Hạ rồi hả?

Ba tháng sau, nước Mi

Ngồi trong sân của biệt thự, Đường Hạo Nam một mình đang chơi cờ vua, lại nghe được từ trong nhà phát ra tiếng đập binh binh bång bång, anh vẫn đang tâm bình khí hòa, chính mình cùng chính mình chơi cờ.

"Đường Hạo Nam! Anh là kẻ biến thái! Thà tới ra ngoài!" Tiếng quát tháo của Đồng Y Mộng như người điên truyền đến, người đàn ông khỏe miệng gọi lên nụ cười tàn ác.

"Anh là tên cặn bã! Thà tới ra ngoài! Nơi này là nước Mi! Anh cảm tù tội như vậy, không sợ bị bắt sao?!" Tiếng Đồng Y Mộng lại truyền đến, Đường Hạo Nam cười, lại ăn quân cờ, tiếp theo, tiếp tục chơi cờ.

"Kêu đi, quấy đi, xung quanh hơn mười dặm cũng không có bất kỳ ai." Anh u ám nói, nơi này là vùng nông thôn ở phía tây nước Mi, cực kỳ hoang vắng.

Đồng Y Mộng xem như kêu trời, trời không biết kêu đất, đất chẳng hay.

Kỳ thật anh cũng không rảnh rỗi trả thù cô ta như vậy, nhất cô ta ở đây, hoàn toàn là vì phòng ngừa cô ta ra ngoài hại Hạ Nhất Nhiễm.

Nghĩ tới trước kia, nếu không có Đồng Y Mộng, anh cùng Hạ Nhất Nhiễm có lẽ sẽ không có loại kết cục như hôm nay.

Nhưng mà, cũng nghĩ lại chuyện đã qua, liên tính không có Đồng Y Mộng, cũng còn sẽ có Lưu Y Mộng, Giang Y Mộng... Hay những người phụ nữ khác xuất hiện.

Lúc tuổi còn trẻ anh quá kiêu ngạo, cho rằng Hạ Nhất Nhiễm không thích chính mình, liền cố ý mang theo cô gái khác trở về kích thích cô, nhưng nhà đầu kia cũng vậy, luôn là một vẻ không sao cả.

Nghĩ vậy chút, động tác vừa muốn cầm quân cờ dừng lại, trên khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông hiện lên vẻ âm thầm.

Ngược lại, mắt lộ ra ôn nhu.

Anh thích nhớ lại những năm tháng thanh xuân khi còn được cùng với cô bên nhau đó.

Có lần đầu tiên tới kỳ kinh nguyệt, thời kỳ trưởng thành bỏ ngực bắt đầu phát dục, cùng với lần đầu tiên cùng cô đi mua áo ngực... Những thứ này, đều đã rành rành trước mắt.

Còn nhớ rõ giúp cô mua băng vệ sinh, mang cô đi cửa hàng đồ lót.

Có không có mẹ, mẹ kể lại mặc kệ những thứ này, những cái này vốn nên là mẹ cô dạy cô, người anh như anh lại là người dạy cô tất cả. Có đôi khi suy nghĩ, cô có thể lúc rảnh rồi sẽ nhớ tới việc này hay không, chỉ là ngẫu nhiên nhớ lại, nghĩ đến "anh Hạo Nam" trước kia có thể cảm thấy được có phần ân áp, có một tia cảm giác hạnh phúc hay không?

Đương nhiên, đây đều là chính anh chủ quan mong ước suy đoán.

Có lẽ cô đã sớm không nhớ rõ những thứ này, liên tính nhớ rõ cũng không quan trọng rồi.

Đi tới nước Mi ba tháng, vết thương do súng đã khỏi hẳn, gần đây hiện tượng nửa người mất cảm giác càng ngày càng nghiêm trọng, mọi người đều khuyên anh nhanh chóng tiếp nhận phẫu thuật, nhưng mà, xác suất giải phẫu thành công không cao.

Tuy sẽ không chết, nhưng mà, rất có khả năng tê liệt.

Anh không muốn đối mặt chính mình như vậy, như vậy còn không bằng giết anh cho rồi!

Không lại liên hệ đến Hạ Nhất Nhiễm, không dám không lại quấy rầy, cho nên, một cuộc điện thoại cũng chưa gọi, dù cho anh có số của cô.

Anh cũng đang học quên, đúng là không thể quên được, trừ phi đã chết, uống vào canh Mạnh Bà, anh mới có thể quên cô thôi...

Từ trong biệt thự truyền đến mùi khói nồng nặc, anh lúc này mới nhìn lại, thấy cửa sổ lầu hai tại phun khói đen, lập tức đứng dậy, chạy vào biệt thự.

Anh mới đi vào phòng ngủ, Đồng Y Mộng vác bụng lớn giống như kẻ điên lao tới, cầm trong tay gói dầu, mạnh đập vào anh, Đường Hạo Nam thấy bị đốt chỉ là một cái khăn trải giường, lửa đã tắt, chỉ là đang bốc khói.

"Tôi đánh chết anh! Đánh chết anh! Tôi nói cho anh biết, đứa nhỏ này là của Đường Hạo Thăng! Không phải của anh! Anh bị tôi dội nón xanh, anh cũng không biết! Đường Hạo Nam anh ngu xuẩn như thế, đại đột muốn chết! Báo ứng! Bị bệnh cũng là xứng đáng! Anh thả tôi ra ngoài, thả tôi ra ngoài! Tôi không muốn cùng người điên như anh cùng một chỗ!" Đồng Y Mộng giống như điên rồi không ngừng đánh anh, Đường Hạo Nam lạnh lùng nhìn.

Gối đầu đánh vào người, một chút cảm giác đau đớn đều không có, ngược lại nhìn Đồng Y Mộng kia như người điên, trong lòng cực kỳ sảng khoái.

"Cô đang nữa đi đánh, lại đánh thứ con hoang trong bụng cô liền mất luôn! Đồng Y Mộng, cô thật đúng là tưởng tôi nhốt cô lại là vì đứa nhỏ này? Cô gian dùng Đường Hạo Thăng tôi đã sớm biết rồi!" Đường Hạo Nam u ám nói, lập tức dùng lực đoạt lấy gói dầu trong tay cô ta, ném sang một bên!

Đồng Y Mộng lao đảo vài cái, bời vì mang thai mà thân hình thay đổi trở nên mập mạp hết sức khó coi, gần như muốn té lăn trên đất, sau lưng đụng mạnh vào vách tường.

"Anh là tên cặn bã! Là anh không tin Hạ Nhất Nhiễm, dựa vào cái gì trách tôi? Con của các người bị đâm chết thật xứng đáng mà! Xứng đáng!" Đồng Y Mộng nhớ tới chính mình, liền một bước thành danh, lại bị Đường Hạo Nam làm hại thân bại danh liệt, trong lòng thật là căm giận bất bình!

"Đồng Y Mộng cô là thứ tiện nhân ác độc! Đến đứa bé mà cô cũng không buông tha! Cô hiện tại tốt xấu cũng mang thai, có mẹ kiếp sao còn dám nguyên rủa con tôi?!" Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn bụng lớn của cô ta, nghiến răng nghiến lợi quát, cũng không sợ đứa bé trong bụng của cô ta gặp báo ứng sao!

"Anh nghĩ rằng tôi muốn sinh đứa nhỏ này sao? Tôi mới không muốn!" Cô ta vội vã phản bác, đáng vẻ như người bệnh tâm thần kia, xem ra giống một mụ bà ác độc.

Đường Hạo Nam cười cười, "Loại cặn bã như cô, nên cùng Cố Tú Văn ngồi mới đúng! Chẳng qua, cô là phụ nữ có thai, pháp luật sẽ khoan dung với cô, cho nên, tôi không đưa cô vào đây! Sau này, nơi này, chính là nhà giam của cô, tôi muốn cho cô sống không bằng chết!"

Nhìn Đường Hạo Nam về mặt tàn nhẫn ngoan độc, Đồng Y Mộng có phần bị dọa!

Anh nhốt cô ta ở đây, một mặt là muốn xem chừng cô ta, không để cô ta đi thương tổn Hạ Nhất Nhiễm, về mặt khác chính là, muốn hành hạ cô ta!

Đường Hạo Nam trước mặt, đã không còn là người đàn ông luôn đối với cô ta ôn nhu săn sóc lúc trước...

"Dù anh có hành hạ tôi như thế nào, cũng thay đổi không được sự thật Hạ Nhất Nhiễm tái hôn, con của các người đã chết! Đợi Đường Hạo Thăng tìm đến tôi, anh ấy sẽ giúp tôi báo thù!" Đồng Y Mộng quát cường phản bác, cũng chỉ là nói cho sướng miệng, Đường Hạo Thăng đến cứu cô ta mới là lạ!

Giữa bọn họ nào có cái cảm tình gì đáng nói!

"Đường Hạo Thăng? Nó tự thân đầu đã khó bảo toàn rồi!" Đường Hạo Nam châm chọc nói câu, cũng mặc kệ Đồng Y Mộng, đi ra ngoài, Đồng Y Mộng vừa định nhân cơ hội lao ra, ai biết, Đường Hạo Nam mới ra đi liền đóng cửa phòng rồi!

"Đồng Y Mộng! Đây là địa ngục! Kết cục của cô!" Ngăn cách ván cửa, Đường Hạo Nam giọng như Diêm Vương hung ác truyền đến.

Sớm biết hôm nay lúc trước đừng nên làm!

...

Không khí tươi mát, trời xanh trong suốt, mây trắng tinh, mặt cỏ xanh biếc.

Một đám trẻ con ở trên thảm cỏ vui vẻ chơi trò chơi, trong cỏ nhi viện tiếng trẻ con vui vẻ chơi đùa như chuông đồng vang vọng dưới ánh mặt trời.

Hạ Nhất Nhiễm nắm tay Nini, xa xa liền thấy được một màn vui vẻ kia, tầm mắt ở trong bọn nhỏ chần chờ tìm kiếm.

"Mẹ Hạ cùng Nini đến rồi!" Dẫn đầu là một đứa bé lớn hô một tiếng, các bạn nhỏ lập tức ngừng chơi đùa, như ong vỡ tổ hướng tới bên này chạy tới.

"Chào các bác bói!" Hạ Nhất Nhiễm về mặt ôn nhu tươi cười thân thiện, lớn tiếng kêu hô, nhìn bọn nhỏ đã lâu không gặp, vui mừng chính là bọn chúng vẫn còn nhớ rõ chính mình.

"Các bác bói, mẹ Hạ hôm nay mang bánh bích quy cho các con này..." Hạ Nhất Nhiễm giương giọng nói xong, ở trên thảm cỏ ngồi xuống, lấy ra rất nhiều những bình thủy tinh mình mang đến, bên trong đựng các bánh bích quy đủ loại hình dạng thủ công, những thứ bánh bích quy này đều là chính tay cô nướng.

"Giai Giai, phiền con giúp mẹ Hạ chia cho mọi người, có được không? Một người một bình nhỏ, một ngày chỉ được ăn ba cái thôi...! Ăn nhiều sẽ như thế nào?" Cô dịu dàng nói.

"Ăn nhiều sẽ răng đau!" Có bé trai hoạt bát nhác tay, lớn tiếng nói.

"Ăn nhiều sẽ làm cho con sâu mau lớn lên! Con sâu đáng ghét sẽ đem răng của chúng ta, từ từ ăn sạch luôn!" Nini lúc này lớn tiếng nói, lời này là Đường Hạo Nam nói cho cô bé, cô bé vẫn còn nhớ, Hạ Nhất Nhiễm cũng nhớ rõ.

"Đừng, ăn nhiều ngọt, răng của chúng ta bị sâu, những con sâu sẽ đem răng chúng ta gặm hết, chúng ta liền không ăn được ăn ngon rồi!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nói, tầm mắt lại đang chần chờ.

Chỉ chốc lát sau, cô đứng lên, cầm trong tay một lọ bánh bích quy, ở trong cỏ nhi viện vừa đi vừa tìm kiếm cái gì.

"Hà tổng, người đã đến rồi!" Từ bên cạnh văn phòng đi ra một người phụ nữ trung niên, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, cười chào hỏi, bà là người quản lý Cô Nhi Viện này, "Thật sự là đã lâu không thấy được người rồi."

"Nửa năm qua vẫn luôn đi công tác ở Trung Quốc, vừa trở về không lâu." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, đối phương gật đầu.

"Là đang tìm tiểu William sao?"

"Đừng vậy, đưa cho thằng bé chút bánh bích quy, những bạn nhỏ khác đều có phần!"

"William chắc là đang ngồi dưới tàng cây đậu đỏ, đứa nhỏ này, càng ngày càng quái gở, khoảng thời gian trước cô chuyên gia tâm lý học đến đây, muốn nói chuyện với thằng bé, nhưng nó lại không chịu."

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, sắc mặt nghiêm trọng, vẫn lại là cười, đi đến tàng cây đậu đỏ tìm.

Xa xa, liền nhìn đến một đứa bé đang ngồi dưới gốc cây đại thụ, cầm trong tay rubic hình lập phương, đang chăm chú xoay.

Cô bước nhanh đi tới.

"William!"

Cậu bé giống như không có nghe đến, tiếp tục cúi thấp đầu, chăm chú chơi rubic trong tay.

Cậu bé mặc quần yếm cao bồi màu xanh, áo thun màu trắng, tóc đen tuyền mà mềm mại, làn da trắng nõn, bàn tay nhỏ đang linh hoạt chuyển động.

Cậu bé không để ý đến cô, Hạ Nhất Nhiễm lòng chua xót, đang ở bên cạnh cậu bé ngồi xổm xuống.

"William? Không còn nhớ... Mẹ Hạ sao? Mẹ Hạ lúc trước phải đi công tác, mới trở về, thực xin lỗi, đã lâu không có tới thăm con rồi." Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, vươn tay muốn xoa mặt cậu bé, cậu bé nhỏ lại quay đầu đi, né tránh, vẫn lại là không nói một lời.

"William, con thực không để ý tới mẹ Hạ rồi hả?" Hạ Nhất Nhiễm hai tròng mắt chứa đầy thương cảm, đứa nhỏ này, cũng không chịu ngẩng đầu liếc nhìn cô một cái.

Cậu bé trai cúi thấp đầu, lông mi đen tuyền thật dài cúp xuống, bàn tay nhỏ trắng nõn càng không ngừng chuyển động rubic, rất nhanh, khối rubic kia đã bị cậu bé phục hồi như cũ, cậu bé lúc này mới nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn gầy yếu, đã có hình dáng anh tuấn đẹp trai của mình lên.

"Con không thích ăn bánh bích quy." Cậu bé nhàn nhạt nói, liếc cô một cái, lại cúi thấp đầu xuống.

Hạ Nhất Nhiễm nắm chặt bình thủy tinh, yết hầu tắc nghẽn, hốc mắt đỏ lên.

"Thực xin lỗi..." Cô nhẹ giọng ní non, ngửa đầu, nhìn trời xanh mây trắng, "William, thực xin lỗi..."

"Tại sao muốn nói xin lỗi với con..." Cậu bé nhàn nhạt nói, đáng vẻ ung dung thành thực kia, để cho cậu bé nhìn không giống đứa trẻ chỉ mới có năm tuổi, mà lại có chút trưởng thành sớm giống như người lớn.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, "Không có gì, William không thích mẹ Hạ mà nói, sau này mẹ Hạ liền không tới tìm con nữa." Cô chưa xốt nói, vẫn lại là đem lọ thủy tinh đặt ở bên cạnh cậu bé, nhớ rõ lần trước cậu bé còn nói thích ăn bánh cookie này.

Lúc đứng dậy, đầu có phần choáng quáng, là thiếu máu, trước mắt biến thành màu đen, con chóng mặt ập đến, thân thể không vững hơi lao đảo, William thấy một màn như vậy, vội vàng bò dậy, xông lên trước, bắt được tay cô, nắm chặt.

"Người có phải lại không có ăn con đúng giờ hay không?!" Cậu bé bá đạo cường thế chất vấn, từ trong túi áo lấy ra một viên kẹo táo đỏ được đóng gói kỹ, dùng răng nanh xé mở túi đóng gói, nhón hai chân, duỗi cao cánh tay, hướng trong miệng cô đưa qua.

Hạ Nhất Nhiễm cúi người, lúc há miệng ngậm chặt, nước mắt cũng bắt chọt dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Đường Hạo Nam! Anh liền bị thiêu sống đi!

Ngoài mặt không để ý tới cô, trong lòng vẫn lại quan tâm cô.

Nhìn dáng vẻ nho nhỏ ngao kiều trước mặt, Hạ Nhất Nhiễm cảm động mặt đầy nước mắt, không khỏi khom người xuống, kéo thân thể nhỏ bé của cậu vào trong lòng, ôm chặt lấy.

"William, không cần không để ý đến ta!" Cô khàn giọng nói, ôm chặt thân thể ấm áp cả cậu bé.

"Con tại sao muốn để ý người, người cũng không phải mẹ con! Người lại không nghe lời con nói!" Cậu bé lớn tiếng nói, vẻ mặt tức giận, vẫn lại là tùy ý để cô ôm, Hạ Nhất Nhiễm miệng ngậm kẹo táo, nước mắt rơi xuống càng nhiều.

"Mẹ... Nghe lời con nói, con có thể kêu ta là mẹ mà, cái bạn nhỏ khác đều đã kêu như thế. Mẹ sau này nhất định ăn cơm đúng giờ, có được hay không?" Cô buông cậu bé ra, nâng khuôn mặt nhỏ tuổi đẹp trai của cậu bé lên, nạt giọng khóc nói.

"Người tại sao khóc? Con không thích mất mát?" William giống như một người lớn, ghét bỏ nói, ngón tay nhò lại đang giúp cô chà lau nước mắt, động tác của cậu bé ấm lòng như vậy, càng làm cho cô cảm động.

Nét mặt thoitha này, giống như dạy cô thấy được người kia.

Cũng là mặt ngoài đối với cô rất lạnh lùng, trên thực tế, trong lòng vẫn quan tâm

"Không khóc, sau này sẽ không khóc. William, hứa với mẹ, sau này không cần không nói chuyện với mẹ, có được hay không? Không cần không để ý mẹ! Cầu xin con đó! Bảo bố!" Một người phụ nữ ba mươi hai tuổi đã thành thực, chính chắn như cô ở trước mặt một cậu bé năm tuổi, khóc đến giống đứa bé, bắt lực, đáng thương như vậy, ôm chặt lấy cậu bé, giống như khối thân thể nhỏ nhỏ này, có thể cho cô niềm an ủi vô tận!

"Người không phải mẹ con, tại sao đối với con tốt...như thế?" William mắt míc hỏi, mặt ngoài lại vẫn khó khăn lạnh lùng

Hạ Nhất Nhiễm buông cậu bé ra, vươn tay vuốt ve mái tóc mềm mại của cậu bé, "Ai nói ta không phải là mẹ con chứ..."

"Người là mẹ Nini! Những bạn nhỏ khác đều không phải con của người! Con cũng không phải!" William lớn tiếng nói, đứa bé nhỏ nhắn, trong lòng tràn đầy mất mát.

Thật hâm mộ Nini..

Hạ Nhất Nhiễm tìm hưng hăng thất lại, bắt đầu đi nhìn đứa nhỏ trước mặt.

"Chỉ có Nini mới có thể mỗi ngày đều cùng với người..." Cậu bé lại nói thêm

"William, mẹ đang cố gắng, mẹ cố gắng để cho con được ở bên cạnh mẹ, có được không?"

William lắc đầu, bày tỏ không muốn.

"Đừng khóc, mắt sưng lên, cực kỳ xấu!" William ghét bỏ nhìn cô nói, Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, hướng cậu bé trộm mắt.

"Ai bảo con không để ý tới mẹ..."! Cô làm nũng nói, kỳ thật rất hiểu tính cách của cậu bé, ngoài lạnh trong nóng, xem ra quái gở, kỳ thật trong lòng cực kỳ thiện lương, tâm tư cũng cực kỳ nhạy cảm

"Người đi nhanh đi! Con tiếp tục chơi, không cần quấy rầy con!" Cậu bé lạnh lùng nói xong, liền muốn chạy, bị cô giữ chặt, lại ôm áp trong ngực, "Con không được học xấu theo người đó, không cần làm bộ như không nghĩ để ý mẹ, mẹ biết, con rất nhớ mẹ, tức giận là vì mẹ đã lâu không có tới thăm con, đúng không?"

Thân thể cậu bé có phần run rẩy, Hạ Nhất Nhiễm cảm nhận được cảm xúc cậu bé biến hóa, càng đau lòng. "Mẹ đi Trung Quốc, làm rất nhiều, mới trở về..."

"Tại sao không mang con đi? Bởi vì con không phải con của người, người nhất định mang Nini đi..." William khó sở nói, nước mắt ứa khuất đã ở trong hốc mắt đảo quanh, Hạ Nhất Nhiễm lại càng đau lòng.

Hận chính mình vô năng..

Ôm cậu bé thật lâu, mới buông ra, Nini tìm đến đây, nhìn thấy cô muốn hôn William, lại bị William né tránh, ghét bỏ trợn trắng mắt với cô.

Cái Tiểu Hoa si Nini này!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng sùng nịch nói, nhìn hai đứa nhỏ đang chơi đùa với nhau, nhìn đáng vẻ ngao kiều của thằng bé, hình ảnh như vậy, không khỏi lời cô về tới thơ ấu, khó miệng nhẹ nhàng mà cong lên.

Thoái mái đi..

Không cần lại dò trốn tránh quá khứ, bình thường trở lại, liền không cần tận lực trốn tránh, bình tĩnh bỏ qua toàn bộ, dù là vui vẻ hay vẫn lại là đau khổ.

Từ sau lần gặp qua ở bệnh viện, cô không có bất cứ tin tức gì của Đường Hạo Nam, cũng không liên hệ qua, thật sự liền mỗi người đến chân trời riêng của mình, sau này chỉ sợ cũng sẽ không gặp lại.

Nhưng mà vẫn còn thành khách qua đường.

Anh đã từng là người đối với cô cực kỳ quan trọng như thế!

Sau khi tạm biệt, William cũng không quay đầu lại đã đi mất, Hạ Nhất Nhiễm mang theo Nini lên xe.

Xe mới rời đi, cậu bé trốn từ một nơi bí mật gần đó vụng trộm nhìn chiếc ô tô càng ngày càng xa, hốc mắt dần dần phấp hồng, chỉ chốc lát sau, bàn tay nhỏ của cậu bé nâng lên lau nước mắt.

Người đó là mẹ của Nini, không phải mẹ của cậu.

Cậu là cô nhi.

Là cô nhi không có cha, không có mẹ.

Những bạn nhỏ sống ở đây, đều không có cha mẹ.

"Đây cậu bé, con tên là gì?" Một bóng dáng cao lớn từ góc rẽ đi ra, đi tới trước mặt cậu bé, ôn nhu cười hỏi.

William ngừng đầu nhìn người lớn xa lạ trước mặt, lắc đầu, liền muốn chạy.

Bị Lục Ngộ Hân vươn tay cánh tay ngăn trở, đôi mắt đen thâm sâu khóa chặt khuôn mặt cậu bé trước mắt, gương mặt lãnh khốc nhỏ nhắn này, sao càng nhìn càng có dấu vết quen thuộc!

Lục Ngộ Hân tìm mạnh trầm xuống!

"Ông buông tôi ra! Buông tôi ra!" William tỉnh tỉnh cực kỳ cao ngạo, bình thường gặp được người xa lạ trực tiếp không để ý tới, đối với Lục Ngộ Hân cũng không ngoại lệ!

Lục Ngộ Hân đánh phải buông tay, lo lắng cậu bé gọi quản lý Cô Nhi Viện tới, anh là vụng trộm đi theo Hạ Nhất Nhiễm vào.

Nhìn bóng lưng cậu bé đi xa, Lục Ngộ Hân nhủ mày, xem ra, Hạ Nhất Nhiễm còn có nhiều bí mật không muốn người khác biết!

Lục Ngộ Hân thất thần tại chỗ cười khổ, hai ngày sau khi hai mẹ con cô trở về, anh liền theo tới rồi.

Hạ Khả San có bạn trai, không lại cần anh quan tâm, anh tại Sùng Xuyên, coi như là một người cô đơn, dứt khoát theo tới Singapore...

...

"Mẹ, tại sao không cho William đến nhà chúng ta ở? Nhà của chúng ta phòng nhiều như vậy..." Tiểu Nini ngồi trong ghế cho bé ở trên xe, Hạ Nhất Nhiễm chính đang nhìn ngoài cửa sổ xe ngăn người, nghe được con gái nói như vậy, cũng ngắt cười cười.

"Bà nội không thích... Nini, trở về trong nhà không cần nhắc đến William, biết không?" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, muốn cùng cô bé ngoéo ngón tay.

Nini ngoan ngoãn gật đầu, "Chúng ta nhanh về nhà giúp Đại Hoàng tắm rửa!"

Đại Hoàng bị mẹ con cô mang về Singapore, kỳ thật không nghĩ mang về đây, vốn định giữ cho Lục Ngộ Hân nuôi, Nini không nỡ, phải muốn mang theo.

Ánh trăng vẫn lại là hướng về cố hương.

Cô không đành lòng để cho Đại Hoàng cũng rời xa quê hương...

Cũng như cô.

Nhiều năm như thế, luôn có cảm giác sống cuộc đời đầu đường xó chợ. Nhưng mà, khoảng thời gian trước không phải trở về Sùng Xuyên rồi há? Nhưng mà nơi đó đã không có chút tình cảm, thế giới này, giống như căn bản không phải nhà cô, cô cũng không biết nhà cô ở đâu...

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở trước cửa lớn biệt thự to như hoàng cung của Đồng gia, trong đầu đột nhiên nhớ đến những lời Đường Hạo Nam đã từng nói qua.

Nhà em ở đây, tại sao phải rời khỏi?!

Như vậy, cái nhà trước mắt này, là nhà cô sao?

Cũng như vậy, cũng không có chút tình cảm nào...

Cô nào có cái nhà gì, trước kia không có, hiện tại cũng không có, vẫn đang giống một cây lục bình lênh bênh trôi theo dòng nước không bến đi về.

"Lại đi đâu về?" Vừa mới vào cửa, một vị phu nhân đáng vẻ đoan trang, nhìn mẹ con cô, ánh mắt hiền lành, mặt mỉm cười, hướng cô hỏi.

"Phu nhân, con mang Nini ra ngoài đi dạo, đã lâu không trở lại, vẫn là Singapore hoàn cảnh tốt, không khí cũng được!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nói, Đồng lão phu nhân mỉm cười gật gật đầu.

Để cho người hầu đem Nini mang đi rồi.

"Nghe nói nghiệp vụ ở Trung Quốc đã phát triển rất tốt?"

"Uh'm, trên cơ bản đã đi vào quỹ đạo rồi!" Hạ Nhất Nhiễm bình thản trả lời.

"Vất vả cho con rồi! Mắt nhìn của Hưng Á quả nhiên không sai, từ khi con gái vào Đồng gia, làm ăn càng ngày càng tốt rồi." Đồng lão phu nhân hiếm khi khen ngợi Hạ Nhất Nhiễm hai câu, bình thường luôn luôn cường thế, quản giáo Hạ Nhất Nhiễm cũng cực kỳ nghiêm.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, làm ăn tốt, nhưng trong đó cô trả giá gian khổ bao nhiêu, nào có ai biết?

Trong phòng khách vàng son lộng lẫy của biệt thự Đồng gia, mẹ chồng nâng đầu vừa dùng trà vừa trò chuyện, lúc này, một người đàn ông mặc Tây phục từ trên lầu đi xuống, Hạ Nhất Nhiễm lễ phép đứng lên, "Anh cả."

Đồng lão phu nhân sắc mặt đã có điểm căng cứng rồi.

Người nọ là con lớn đích tôn của Đồng gia, Đồng Hưng Diễn.

"Em đâu về rồi sao?" Đồng Hưng Diễn gật đầu, chào hỏi, đi tới bên cạnh cô, "Nhiều ngày không gặp, em có về lại gầy thêm rồi."

Giọng điệu quan tâm, ánh mắt hơi chút ám muội...

"Khụ khụ..." Đồng lão phu nhân lúc này đột nhiên ho khan hai tiếng, sắc mặt hết sức khó coi, Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ ý từ của bà ta.

"Anh cả nói đùa, còn có mấy phần vẫn kiện muốn xem, xin lỗi không tiếp được rồi. Lão phu nhân, con đi lên lầu rồi!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đứng lên, hướng Đồng Hưng Diễn cùng Đồng lão phu nhân nói.

Chỉ cần cô cùng Đồng Hưng Diễn nói nhiều một lời, đều sẽ bị này lão phu nhân quở trách, đối với người quả phụ như cô, quản giáo cực kỳ nghiêm khắc.

Hạ Nhất Nhiễm còn chưa tới lầu hai, liền nghe được tiếng tranh cãi của Đồng Hưng Diễn cùng lão phu nhân, vẫn là vì chuyện cổ phần cùng tài sản Đồng Hưng Á để lại.

Những kẻ được gọi là nhà giàu có này, phía sau đều là ẩn chứa quá nhiều bí mật tranh đấu không muốn bị người khác biết đến, cô không muốn dính líu vào, lại bị cuốn vào vòng xoáy này.

Thật là, bắt đầu đi!

...

Đồng Y Mộng nhận lúc Đường Hạo Nam phát bệnh nửa người hoàn toàn tê liệt, trốn ra khỏi phòng, ác độc châm một trận lửa, biệt thự bốc cháy hừng hực, cô ta vác bụng bầu to tướng gắng gượng bỏ chạy ra, liều mình chạy đi.

"Đường Hạo Nam! Anh chờ bị thiêu sống đi!" Nghe được tiếng quát tháo của người làm trong biệt thự, Đồng Y Mộng vừa chạy vừa nghĩ.

Trong bóng đêm, Đồng Y Mộng càng không ngừng chạy, rất nhanh liền lạc đường, đứng ở một nơi hoang dã không bóng người, sợ tới mức không biết nên chạy đi đâu.

Đã không sợ bị Đường Hạo Nam đuổi theo rồi.

"A..." Cô ta mới tìm được một con đường nhỏ, dưới ánh trăng, ba người đàn ông khắp người đầy mùi rượu đang đi tới bên này, cô ta sợ tới mức xoay người bỏ chạy, còn không chạy được hai bước, đã bị người ta bắt trở lại.

Đồng Y Mộng thét chói tai, thân thể ngã về phía sau, ba người đàn ông kia đáng vẻ thô kệch què mùa động tác thô bạo, giữ chặt cô ta thay nhau cưỡng hiếp, miệng tà ác nói lời ô uế.

"Không muốn! Tôi là, tôi là phụ nữ có thai! Tôi còn là phụ nữ có thai! A...!" Đau đớn như tê liệt từ dưới thân truyền đến, cô ta thét chói tai, âm thanh vô cùng thảm thiết...

...

Hạ Nhất Nhiễm là bị ác mộng làm giật mình tỉnh giấc, Nini ở phòng bên cạnh cũng đang khóc, cô lập tức ra khỏi phòng, liền nghe Đại Hoàng trong ổ chó dưới lầu cũng đang không ngừng kêu, quản gia khiển trách hai tiếng, Đại Hoàng còn hú không ngừng.

Xảy ra chuyện gì?

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao lại hoảng hốt, ôm chặt thân thể Nini, "Mẹ... Chú đẹp trai... Chú đẹp trai... Đã chết..."

Nini mặt đầy nước mắt, gào khóc nói xong, Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, "Nini! Đừng nói vậy! Con gặp ác mộng thôi, ngoan..."

Cô vội vã phản bác, lòng lại đang hốt hoảng.

Vừa rồi, cô cũng mới thấy Đường Hạo Nam đã xảy ra chuyện... Đã là người không có quan hệ gì với cô, tại sao còn có thể mơ thấy?!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 137: Anh đã thoải mái

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ít nhiều lại vẫn có chút lo lắng, lập tức gọi điện thoại cho Lục Ngộ Hàn.

Gọi vài lần mới kết nối được.

Lúc đó, cách thời gian Đường Hạo Nam gặp nạn đã qua hơn 20 giờ, Lục Ngộ Hàn vừa bay tới Newyork, liền nhận được điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm.

"Cậu, Đường Hạo Nam có phải xảy ra chuyện gì rồi hay không?!" Hạ Nhất Nhiễm ở trong điện thoại có phần không bình tĩnh hỏi.

Lục Ngộ Hàn nhàu mi, có làm sao mà biết được?

"Cậu, đang nói chuyện với người đó, Nini đang khóc, Đại Hoàng cứ hú mĩi, Nini gặp ác mộng nói Đường Hạo Nam đã xảy ra chuyện... Con trong lòng cũng bồn chồn không yên!" Lục Ngộ Hàn không lên tiếng, Hạ Nhất Nhiễm lại vội vàng hỏi.

Lục Ngộ Hàn người đầy mồ hôi, anh cũng không biết tình huống của Đường Hạo Nam hiện tại, "Biệt thự bị cháy, nó ở bên trong... Cụ thể như thế nào, ta cũng không rõ ràng lắm."

"Cháy?" Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, thì thào hỏi lại, "Anh ấy không chạy thoát ra sao?!" Ngay sau đó, lý trí hỏi.

"Nó uống thuốc ngủ liều cao thời gian dài, hệ thần kinh xảy ra vấn đề, tay chân thường xuyên mất đi tri giác, thường xuyên té xỉu! Lúc xảy ra vụ cháy, nó khả năng đã phát bệnh rồi!" Lục Ngộ Hàn đau lòng rống, "Nhiễm Nhiễm, ta không nghĩ tới con nhận tâm như thế!" Anh giấy lát lại trách cứ nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong đầu đều là tình cảnh Đường Hạo Nam nhiều lần ở trước mặt cô té xỉu.

Lần đầu tiên, ở bên đường.

Lần thứ hai, tại bên cạnh con đê;

Lần thứ ba, ở trong căn hộ...

Hệ thần kinh xảy ra vấn đề...

Anh là bởi vì bị bệnh, mới như vậy, lúc trước cô luôn cho rằng không phải cái bệnh tật gì...

"Anh ấy hiện tại như thế nào... Cậu, anh ấy hiện tại như thế nào? Con không muốn anh ấy chết... Con không muốn..." Cô thì thào nói, che miệng, không biết tại sao, đột nhiên cũng rất đau lòng, rất sợ Đường Hạo Nam chết thật rồi.

"Con bây giờ như vậy, còn có ích gì sao?!" Lục Ngộ Hàn tào tạo bạo rống.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, không rõ Lục Ngộ Hàn tại sao đột nhiên hung hăng với cô như thế, tại sao lại trách cứ cô như thế?

"Ta hiện tại cũng không biết nó rốt cuộc như thế nào! Nơi nó ở cực kỳ hẻo lánh, ta vẫn còn không biết nó có được cứu ra hay không!" Lục Ngộ Hàn cố gắng giữ bình tĩnh, nhưng giọng điệu lại vẫn rất nặng nề, bởi vì anh nghĩ tới đứa bé kia, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm nhân tâm, vẫn không để cho Đường Hạo Nam biết.

Nghe Lục Ngộ Hàn giải thích như vậy, Hạ Nhất Nhiễm lòng lại là trầm xuống, đầu óc ong ong, giống như bị cái đá kích nghiêm trọng gì, đã lâu không trải qua loại cảm giác này rồi!

"Cậu, người có tin tức gì, xin nói cho con biết trước..."

"Nói cho con có ích gì?! Con có thể mang con mình đến thăm nó hay lại là thế nào?! Con mấy năm nay chịu đựng là thân thể hành hạ, Hạo Nam mấy năm nay vẫn chịu chính là tâm lý hành hạ! Con mất tích mấy năm, nó không uống thuốc ngủ đều ngủ không được! Hiện tại tốt rồi, nó thực sự đã xảy ra chuyện, con mới lo lắng, có quá muộn rồi không?" Lục Ngộ Hàn lấy thái độ trưởng bối, quở trách cô, biết như vậy cực kỳ làm cô tổn thương, nhưng việc này anh không nói ra, trong lòng cũng không thoải mái!

Nói xong lại cảm thấy chính mình có phần quá đáng, "Nhiễm Nhiễm, ta có tin tức sẽ mau chóng báo cho con."

"Uh'm..." Cô nhẹ giọng đồng ý, Lục Ngộ Hàn đã cúp điện thoại.

Cô trở lại phòng ngủ, Nini đã ngủ thiếp đi, Hạ Nhất Nhiễm bắt lực tựa vào đầu giường, cầm gấu bông của Nini ôm vào trong ngực, nước mắt dừng không được tuông rơi.

Có lẽ, sau khi tiêu tan hiểm kịch trước kia, đối Đường Hạo Nam, trong lòng vẫn là còn lại những hồi ức tốt đẹp đó?

Kia đã từng là người đàn ông có yêu hai mươi năm, từ nhỏ đến lớn vẫn luôn bên cạnh chăm sóc cô, đáy lòng cô rất rõ ràng, nếu anh chết thật rồi...

Vẫn còn nhớ rõ ngày đó ở bệnh viện, anh ở bên tai cầu xin, để cho cô gọi một tiếng "Anh Hạo Nam".

Cô nhận tâm cự tuyệt rồi.

"Anh Hạo Nam..." Thì thào gọi thành tiếng, tim lại như bị như tê liệt, đau đến không thờ nổi rồi.

Giống như cảm giác đã từng mất đi lại đột nhiên trở lại, những cảm động cùng đau xót này, kia đã từng là người đàn ông cô dựa dẫm...

Cô khóc không dám phát ra âm thanh, sợ đánh thức Nini, cũng sợ bị những người khác trong tòa nhà này nghe được.

Đường Hạo Nam! Anh nhất định phải không sao cho em! Nhất định phải không có chuyện gì!

Có lẽ không có yêu, lại vẫn thật tâm hi vọng, anh sống trong nhân thế!

Đã chết, liền thật sự, trọn đời không thể nào gặp lại rồi.

Anh nếu đã chết, anh sẽ hối hận.

Trong đầu hiện lên gương mặt nhỏ nhắn của William, tim lại là một trận đau thất.

Cả đêm này, cô gần như không ngủ.

...

Vẫn luôn đợi tin tức của Lục Ngộ, vẫn không tin tức gì, điện thoại đều không liên lạc được.

Dưới tàng cây đậu đỏ, cô ôm Nini trong ngực, William ngồi bên cạnh, Nini cầm trong tay từng hạt đậu đỏ cùng dây thừng, đang thật cẩn thận xỏ hạt.

"Hồng đậu sinh nam quốc, xuân lai phát kỷ chi, nguyên quân đa thái hiệt, thử vật tối tương tư." Nini giọng đầy non nớt ngâm nga bài thơ cổ, Hạ Nhất Nhiễm vui mừng cười, quay sang nhìn lại cậu bé bên cạnh, cậu bé vẫn như cũ đang say mê chơi đùa cùng khối nubic.

Không biết là trời sinh trí nhớ tốt, hay là có bí quyết gì, nhóc con này liền có thể rất nhanh phục hồi khối rubic như cũ, cô cùng Nini lại không làm được, làm như thế nào, cũng không được.

Giáo viên ở Cô Nhi Viện trước vẫn đang lo lắng William có chứng tự kỷ, trải qua kiểm tra cùng trắc nghiệm tâm lý, cậu bé cực kỳ khỏe mạnh.

"Mẹ, lúc tay đã làm xong rồi, con đeo lên cho người nha!" Nini cầm trong tay một cái vòng tay xỏ không phải rất đẹp, hướng trên tay cô đeo lên.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười.

Đậu đỏ, đại biểu cho tương tự...

Nhớ rõ năm ấy sau kỳ nghỉ hè đi thám hiểm rừng rậm nguyên thủy, đi qua một thị trấn cổ, cũng mua lắc tay đậu đỏ, lúc ấy nghĩ muốn đưa cho Đường Hạo Nam, bị Đồng Y Mộng giành trước lấy đi rồi.

"Cảm ơn báo bối!" Cô cười nói, Nini từ trong ngực cô đứng dậy, lại đi nhặt hạt đậu, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía William bên cạnh mình, chưa được cậu nhóc đồng ý, đã đem cậu bé ôm vào trong ngực.

"William, để cho mẹ ôm ôm... Liền ôm một chút..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, ghé sát vào lỗ tai cậu bé, giọng có chút nghẹn ngào.

Bé trai năm tuổi, đã biết tùy mặt gửi lời, "Người đừng khóc!" Cậu bé trầm giọng mệnh lệnh, Hạ Nhất Nhiễm cố nén kích động muốn khóc.

Cầm đề trên vai cậu bé, hai tay dùng lực ôm chặt thân thể bé nhỏ của cậu bé, "Thực xin lỗi... Mẹ thật thất bại... Mẹ cũng không biết tại sao sống thất bại như thế!"

Có thể nói là đau triệt nội tâm, nhớ lại quá khứ, nửa đời trước sống được quá đau khổ, mà tương lai, vẫn lại là một mảnh xám xịt.

Nghĩ muốn cùng con mình sống bên nhau đều không dễ dàng.

"Người thật là mẹ con sao? Vậy cha con đâu? Tại sao cũng không cần con?" William tâm tư cực kỳ nấn cần, ngưỡng gương mặt nhỏ nhắn hỏi cô.

Hạ Nhất Nhiễm lòng đau thắt, đối mặt nghi vấn của thằng bé, cô không phản bác được.

"Ta... Ta..."

"Người không phải mẹ con! Tại sao thường xuyên tới tìm con?" Cậu bé hỏi xong, cúi thấp đầu, tiếp tục chơi rubic.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim đau nhức, "William, mẹ Hạ đặc biệt thích con, con có thể coi ta như mẹ mà..."

William lãnh đạm, không nói lời nào, Hạ Nhất Nhiễm từ từ nhắm hai mắt, ngửi lấy hương vị trên người cậu bé, coi như là một loại an ủi rồi.

...

Bệnh viện, phòng bệnh.

Lâm xong giải phẫu, Đường Hạo Nam đã nằm trên giường hơn nửa tháng, may mắn chính là trận lửa lớn lần đó anh không bị đốt.

Chẳng qua hiện tại, ý thức của anh tuy tỉnh táo, nhưng toàn thân cử động khó khăn...

Lục Ngộ Hàn ngồi ở cạnh giường bệnh, "Hạo Nam, để ta gọi cô ấy đến đây đi!"

"Cậu, không cần, con đã bình thường rồi!" Đường Hạo Nam cười nhẹ như gió thoảng mây bay nói, ngoại trừ đầu, toàn thân nhúc nhích cũng chẳng được, mà lòng của anh cũng như hồ nước tĩnh lặng.

Bởi vì thân thể đã như vậy, cho nên, đối với cuộc sống cùng toàn bộ người hay chuyện xung quanh, cũng không lại ôm lấy bất cứ ảo tưởng gì.

"Hạo Nam! Con cũng đừng thế hiện như vậy! Ta để cho cô ấy đến đây!"

"Lục Ngộ Hàn! Lần trước người đã không tuân thủ hứa hẹn với con, lần này tại sao vẫn như vậy?! Người để cho cô ấy đến nhìn con đã tê liệt, cười nhạo con là muốn khiến con khổ sở hơn sao?!" Anh tức giận gào rống.

"Hạo Nam! Lần trước cô ấy ở trong điện thoại nghe nói biệt thự con bị cháy..."

"Thực xin lỗi! Quấy rầy rồi! Đường tiên sinh tôi giờ uống thuốc rồi!" Lúc này, y tá An Nhiên đứng ở cửa, gõ gõ cửa, mỉm cười lễ phép nói.

"Cậu, người bạn gì thì lo bận việc của mình đi, không cần ở đây chăm sóc con! Trở về ngăn vụn lần không được nói với mẹ con! Con sẽ tích cực phối hợp làm vật lý trị liệu phục hồi chức năng!" Đường Hạo Nam cười nói, anh xem ra không còn vẻ chán nản của khoảng thời gian trước, ngược lại càng lạc quan rồi!

Lục Ngộ Hàn đành phải đi tới.

"Đường tiên sinh, tôi trước giúp người đo nhiệt độ!" An Nhiên là người Hoa, nói tiếng mẹ đẻ xong không quá lưu loát, cảm nhiệt kế, lắc lắc.

Đem nhiệt kế đặt ở dưới nách Đường Hạo Nam

"Người hôm nay có cảm giác gì hay không?" An Nhiên mỉm cười ôn nhu hỏi, Đường Hạo Nam nhẹ nhàng mà lắc đầu.

An Nhiên vênh mặt, "Đường tiên sinh, bác sĩ David nói qua, phẫu thuật của người cực kỳ thành công, theo lý mà nói, nên sớm có thể khởi hành... Người có phải có cái tâm sự gì hay không? Cho nên, tác động tâm lý, mới biến thành như vậy? Tôi là y tá của ngài, rất muốn chia sẻ cảm xúc trong lòng ngài, phối hợp bác sĩ giúp ngài chữa bệnh! Cho nên, Đường tiên sinh, ngài tới cùng tôi sao lại như vậy?"

An Nhiên xem ra tuổi tác không lớn, đáng vẻ không tới hai mươi lăm tuổi, khom người, trên làn da trắng nõn lộ ra khỏe mạnh hồng nhuận, không có thời gian rảnh trang điểm khuôn mặt, chỉ xoa một tầng kem chống nắng mỏng nhạt, xem ra nhẹ nhàng thanh khiết lại có sức sống, hơn nữa còn khóa trên người bộ đồng phục thiên sứ áo trắng, Đường Hạo Nam nhìn cô, không hề chán ghét.

Tên cũng nghe thuận tai.

An Nhiên.

Đây cũng là tâm trạng hiện tại của anh.

Đã không quan tâm đến sống chết, không quan tâm có thể khôi phục hay không, càng không quan tâm vẫn còn có thể gặp lại Hạ Nhất Nhiễm hay không.

Tình yêu đối với cô, giống như cũng không mãnh liệt như vậy rồi.

Buông tha cô, buông tha chính mình.

"Có trái lại nói một chút xem, tôi tại sao muốn đứng lên?" Đường Hạo Nam mặt hiện ý cười, nhìn An Nhiên, nhàn nhạt hỏi.

"Chẳng lẽ, người không biết là mỗi ngày đều để cho người khác giúp mình tắm rửa, đặc biệt khó chịu, không được tự nhiên sao?" Đường Hạo Nam cho rằng An Nhiên có thể nói chút gì linh tinh chọc anh vui, không nghĩ tới, vậy mà lại là loại lý do này, nhưng lại cực kỳ xảo trá.

Anh không nhận được cũng mỉm cười.

"Tiểu thư, tôi toàn thân trên dưới, chỉ có trên đầu mấy cái bộ phận này là có cảm giác, cái khác đều đã vô cảm, cho nên, không cảm thấy được khó chịu hay không khó chịu!" Anh âm u nói.

"A! Tôi vậy mà đã quên chuyện này rồi!" An Nhiên lớn tiếng nói, "Đường tiên sinh, người so với trong tưởng tượng của tôi còn lạc quan hơn! Tiếp tục bảo trì! Nhưng mà, tôi còn cảm thấy được, nếu có thể khôi phục khỏe mạnh, có được một thân thể tốt, mới đúng là quan trọng nhất!"

Đường Hạo Nam nhìn An Nhiên, nhẹ nhàng mỉm cười, tâm tình đột nhiên tốt lên rất nhiều.

Lúc Lục Ngộ Hàn lại đi vào lần nữa, chỉ thấy Đường Hạo Nam cùng y tá nói cười cười, anh nhíu mi, đi động nằm trong tay, "Nhầm Nhiễm vừa gọi điện thoại cho ta, hỏi tình huống của con hiện tại thế nào!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFullNet](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Chờ anh bình phục, chuyện đầu tiên chính là tìm phụ nữ...

Cô lại vẫn gọi điện thoại tới làm gì chứ?

Đường Hạo Nam cực kì bất ngờ, tim không khỏi chùng xuống.

An Nhiên từ dưới nách anh lấy nhiệt kế ra, sau khi xem nhiệt độ cơ thể xong, ghi chép lại, "Đường tiên sinh, tôi đi ra ngoài trước, các người cứ trò chuyện đi."

Lục Ngộ Hàn nhìn An Nhiên rời khỏi phòng bệnh, lại nhìn về phía Đường Hạo Nam đang nằm trên giường. "Ta gọi cho Nhiễm Nhiễm! Con nói với cô ấy vài câu! Đừng làm cho cô ấy lo lắng!"

"Người lại nói với cô ấy cái gì rồi hả? Con đã nhiều lần dặn đi dặn lại với người, không được nói cho cô ấy bất cứ tình huống gì của con! Con chết sống có liên quan gì đến người ta chứ? Người ta hiện tại là thiếu phu nhân Đồng gia, luôn bị chuyện của chồng trước quấy rầy, sao người ta làm liệt phụ trình tiết được nữa chứ?" Đường Hạo Nam nằm ở kia, nhìn Lục Ngộ Hàn, giọng điệu mang theo châm chọc nói.

Anh tin tưởng, khẳng định không phải Hạ Nhất Nhiễm chủ động muốn gọi cú điện thoại kia, Lục Ngộ Hàn lo lắng anh huấn quân trong lòng, cho nên lại tìm cô tới khuyên anh mà thôi!

"Đường Hạo Nam! Là cô ấy gần đây chủ động gọi điện thoại hỏi ta tình huống..." Lục Ngộ Hàn nói chưa xong, Hạ Nhất Nhiễm điện thoại lại gọi tới rồi.

"Thấy không, cô ấy chủ động gọi đến!" Lục Ngộ Hàn tức giận nói, đi đến bên giường.

"Con không nghe!" Đường Hạo Nam không chút suy nghĩ nói, Lục Ngộ Hàn hừ lạnh, "Con kiểu ngao cái gì mà kiểu ngao?!"

Lục Ngộ Hàn nói xong, nhận điện thoại, lại vẫn mờ lo ngoài, trực tiếp đưa điện thoại đi động đặt ở bên tai Đường Hạo Nam, dù sao anh không có cách nào cử động, cúp điện thoại không được.

"Cậu?"

"Nhiễm Nhiễm! Hạo Nam ở đây, ta đem đi động cho nó rồi!" Lục Ngộ Hàn giương giọng kêu hô, nói xong liền muốn đi ra, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam đang mặt không chút thay đổi.

Lúc đó, ở Singapore vẫn lại là đêm khuya, Hạ Nhất Nhiễm nằm trên giường, trong tay nắm chặt điện thoại, một tay ôm bụng. Tình hình hiện tại của Đường Hạo Nam cô đại khái đã rõ ràng, may mắn nhất chính là, không bị thiếu, tức nuôi chính là anh hiện tại gần như toàn thân tê liệt, nghe nói phẫu thuật đã thành công, không nên như vậy mới phải.

Giống như cô thể nghe được tiếng anh hít thở, nhưng anh cũng không nói chuyện, cô sắp xếp lại cảm xúc của mình.

"Anh có khỏe không?" Cô nhẹ giọng hỏi, âm thanh mềm nhẹ, ít đi cường thế lúc trước khi đối chọi tranh cãi với anh, bình tĩnh hòa nhã như vậy, trong giọng nói lộ ra nhàn nhạt quan tâm.

Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, cố gắng xem nhẹ cái loại cảm giác đau lòng này, Hạ Nhất Nhiễm, liền trở thành một vết thương khắc sâu trong lòng anh như thế, trở thành vết sẹo không thể nào lành, mỗi khi nhớ tới, như là vết sẹo bị xé mở, đau đớn khó chịu.

Bất cứ người bình thường nào cũng đều cực kỳ tuyệt đau xót, Đường Hạo Nam anh hiện tại cũng khôi phục bình thường, không nghĩ muốn lại đau, cũng muốn bước tới phía trước.

"Sao lại không nói lời nào chứ? Em biết tình hình hiện tại của anh có chút xấu, nhưng phẫu thuật cực kỳ thành công mà, chỉ cần anh tích cực cố gắng một chút, sẽ khôi phục bình thường..." Cô kiên nhẫn nói, cho rằng Đường Hạo Nam là cam chịu rồi.

"Hạ Nhất Nhiễm, tình hình của anh thế nào anh rõ ràng nhất. Em yên tâm, anh sẽ không chết! Không phải nói không liên hệ nữa sao, tại sao lại liên hệ rồi?" Anh nhẹ giọng nói, hép mắt, bên tai là tiếng thở dốc của cô, rất nhẹ, cực kỳ nhẹ, cũng rất gần, giống như cô đang nằm ở đây trong lòng anh.

Thật là, tìm anh lại đau rồi.

Loại đau đớn này làm tim đều đã xoắn xýt, cảm giác căng thẳng co rút thành một cục, thật sự khó chịu.

"Em..." Nghe Đường Hạo Nam giọng điệu lạnh lùng như vậy, giống như không muốn cùng cô liên hệ, không biết có cố ý như vậy hay không.

Theo ý cô, Đường Hạo Nam là thật sự yêu cô.

"Muốn liên hệ cũng đừng lại liên hệ nữa! Em yên tâm, anh sẽ không chết, sẽ tích cực làm vật lý trị liệu phục hồi chức năng!" Anh lại nói, trầm đĩnh tiết thiết, giọng điệu có chút lạnh lùng.

"Anh đừng như vậy, em là thật hy vọng anh có thể tốt lên. Em xem hành trình, gần đây có chút thời gian, em đi Mi thăm anh..." Anh là cần cô đến đúng không? Cho dù là đi thăm hỏi sức khỏe...

Đường Hạo Nam nhu mày, giây lát cảm thấy được tâm ý của anh khá nặng lại bị người nào đó "mang đi", "Không cần! Anh nói rồi không gặp lại, liên sẽ không gặp lại em!"

Anh lạnh lùng cứng rắn cự tuyệt, trầm đĩnh tiết thiết.

"Đường Hạo Nam! Anh đừng như vậy! Em biết anh muốn gặp em..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Sao vậy, sau khi anh đã buông tha, em lại vương vấn không dứt được rồi hả?! Anh nói cho em biết, anh hiện tại không cam chịu! Anh là thật tâm không muốn gặp lại em nữa! Giống như em nói, thời gian sẽ phai mờ toàn bộ, trải qua trận lửa lớn lần trước, lúc bị khói đặc sắc nghẹn lúc cận kề với cái chết, anh mới tỉnh ngộ lại rồi, cho dù hiện thực nhiều tàn khốc, dù như thế nào còn sống vẫn tốt hơn so với chết! Trải qua lần này, anh đã suy nghĩ cần thận rồi! Sẽ không lại hành hạ chính mình, tiếp tục sống trong những hồi ức đau khổ kia nữa! Anh muốn đi tới! Anh muốn quên đi em! Quên hết toàn bộ quá khứ, lần nữa bắt đầu!"

Anh gần từng tiếng, nói nặng có khí phách nói.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, có phần khó có thể tin.

"Em nghĩ rằng anh sợ bị em nhìn đến đáng về chính mình tê liệt như vậy, mới lạnh lùng với em đúng không? Anh nói đều đã là thật tâm rồi! Hi vọng em cũng đừng đồng tình thương hại anh. Anh vừa rồi còn đang suy nghĩ, buông tha em, cũng là buông tha chính mình..." Anh lại bỏ sung thêm.

Hạ Nhất Nhiễm nghe anh nói những thứ này, không biết nên khổ sở vẫn lại là vui mừng, tóm lại, nước mắt đã nhịn không được chảy ra rồi...

"Anh nếu thực sự nghĩ như vậy thì tốt rồi, tất cả mọi người không còn trẻ nữa, cũng đều không phải trẻ con nữa rồi. Trải qua nhiều chuyện như vậy, em đối với anh cũng đã không có bất cứ oán hận gì, em là thật tâm hi vọng anh có thể sống thật tốt, Đường Hạo Nam em từng biết trước kia, nhiều hăng hái a..."

Cô khẽ giọng cười nói, âm thanh cực kỳ nhu, Đường Hạo Nam tìm lại không ngừng đau đớn.

"Anh là thực nghĩ như vậy, xin em đừng gọi tới nữa, anh không muốn lại tiếp tục khổ sở, cảm ơn quan tâm, em cúp máy đi, anh tạm thời không có cách nào cử động, không thể cúp điện thoại của em." Đường Hạo Nam ức chế cảm xúc, bình tĩnh nói.

Cô đã không thích anh, lại vẫn quan tâm cái gì?

"Uh'm, giữ gìn sức khỏe, kỳ thật..." Muốn nói cái gì, muốn nói lại thôi, vẫn lại là không nói thì hơn.

"Đại Hoàng ở bên này rất tốt, làm rất nhiều thủ tục, rất không dễ dàng mới mang được về đây, lúc anh gặp chuyện không may, nó liên tục kêu mấy ngày, Nini cũng vậy... Em..." Cô muốn nói, cô cũng vậy, ngừng rồi.

"Em còn đang nhắc tới cái gì? Hạ Nhất Nhiễm, sao anh lại cảm giác em đang quên lãng phiền anh? Là có ý gì vậy? Đường Hạo Nam anh đối với một người một người phụ nữ đã kết hôn hai lần không có hứng thú!" Cho rằng Hạ Nhất Nhiễm là đang thương hại mình, cho nên, cố ý nói thêm một câu.

Người phụ nữ kết hôn hai lần...

Trước kia anh cũng nói qua như thế, cô thật không bị tổn thương chút nào, giờ phút này, tìm lại đang co rút.

"Đường Hạo Nam, anh đừng gây thơ như thế! Em là thật tâm nghĩ muốn giúp anh..."

"Em cảm thấy được mình là chúa cứu thế của anh sao? Hay vẫn lại là Quan Âm Bồ Tát? Có lẽ trước kia đúng là như vậy, nhưng hiện tại, anh không cần rồi! Anh cần chính là bác sĩ cùng y tá!" Anh lạnh lùng cứng rắn nói.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, mu bàn tay lau nước mắt.

"Anh Hạo Nam..." Cái xưng hô này, đột nhiên thối ra.

Đường Hạo Nam sững sốt, tìm lại mạnh mẽ chùng xuống thất lại.

Đã rất nhiều năm không nghe được một tiếng "Anh Hạo Nam" như thế rồi...

Cô bé năm xưa trong giọng nói mang nồng đậm ý lại với anh, mỗi lần nghe cô gọi chính mình như thế, liền có loại kích thích đem cô ôm vào trong ngực mà bảo vệ.

"Lần trước mới vừa biết chỗ anh ở bị cháy, em liền lo lắng, nếu anh thực sự chết... Trong lòng em cảm thấy cực kỳ tức nước, sớm biết như thế lúc trước gặp mặt em nên gọi anh một lần như vậy rồi..." Cô nói xong, nở nụ cười, "Sau khi trong lòng thoải mái, đôi khi sẽ nhớ tới trước đây, đối với anh, tìm vẫn lại là tồn tại một chút cảm kích. Có đôi khi sẽ nghĩ, cứ vẫn làm bạn bè như vậy thật tốt..."

Cô thì thảo nói, một cảm giác không muốn đáng lên.

Đường Hạo Nam nước mắt cũng chảy ra, cảm giác cực kỳ phức tạp.

Cô chính là không thích, nhưng mà, đôi khi còn có thể nhớ tới anh đã từng đối tốt với cô, là ý này đi?

"Được, kiếp sau lại làm bằng bạn bè! Đời này bạn bè cũng không thể làm rồi!" Anh tiêu sái nói, Hạ Nhất Nhiễm tìm hung hăng thất lại, bụng cũng đang co rút đau đớn, hôm nay lại tới tháng rồi.

"Kiếp sau, không muốn gặp lại anh!" Cô vội vã nói câu, giống như cực kỳ đối.

"Đường tiền sinh..."

Lúc An Nhiên đi vào, lên tiếng gọi, phát hiện Đường Hạo Nam giống như đang gọi điện thoại, vội vàng che miệng, nhưng mà anh giống như đang khóc...

An Nhiên kinh sợ rồi.

Hạ Nhất Nhiễm là nghe được giọng của một cô gái, cực kỳ ngọt, cực kỳ đặc biệt, hẳn là y tá.

"Tạm biệt, hi vọng anh nói được thì làm được, không cần lại đập hư thân thể, cố gắng làm phục hồi chức năng thật tốt. Làm phục hồi chức năng rất đau đớn, anh phải cố chịu đựng, anh Hạo Nam, cố lên!" Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau đớn từ bụng truyền đến, lẹ quan nói, sau khi nói xong, lập tức liền cúp điện thoại!

Cuộn mình ở trên giường, đau bụng cực kỳ khó chịu, từ ngăn kéo đầu giường, lấy ra thuốc giảm đau, không kịp đi lấy nước uống liền nuốt vào rồi.

Rồi sau đó, hình ảnh trước kia mỗi lần đến tháng khi đó, được người kia quan tâm chăm sóc, lộn xộn ngắt quãng ủa về...

...

Nửa tháng sau Đường Hạo Nam mới bắt tập vật lý trị liệu phục hồi chức năng, đặc biệt vất vả, Lục Ngộ Hàn vẫn theo giúp anh làm vật lý trị liệu!

Đến ngày thứ mười bốn, anh miễn cưỡng có thể đứng lên rồi.

"Đường tiền sinh! Người giỏi quá!" An Nhiên nhìn Đường Hạo Nam chống xà kép có thể đứng lên, còn có thể đi vài bước, vui mừng rơi nước mắt, nhìn cô lau nước mắt, Đường Hạo Nam kinh ngạc.

"Cô khóc cái gì?"

"Vị người mà vui mừng! Người quá không dễ dàng rồi!" An Nhiên giương giọng nói, lau nước mắt, đi tới, đỡ anh.

Lúc Lục Ngộ Hàn đi vào, thấy một màn như vậy, không khỏi nhu mảy, "An tiểu thư, tôi có chuyện muốn nói với nó, mời cô đi ra ngoài trước!"

Thái độ của anh không phải rất tốt, An Nhiên vội vàng đem Đường Hạo Nam đỡ ngồi ở trên ghế, rồi sau đó biết điều nhanh chóng rời đi.

"Đường Hạo Nam! Con là có ý gì đây? Ta thấy con gần đây cùng cái cô y tá kia qua lại cũng thân thiết quá rồi!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, Đường Hạo Nam cầm nước khoáng, cật lực xoay vật thật lâu mới mở được.

"Cậu, sao con cảm giác người so với mẹ con vẫn còn dài dòng hơn vậy? Con cùng An Nhiên xảy ra chuyện gì?" Đường Hạo Nam tức giận hỏi lại, tóc anh cực kỳ ngắn, gần như có thể nhìn thấy da đầu, cho dù cực kỳ gầy, khuôn mặt vẫn đang anh tuấn như đao khắc.

"Ta sợ con đi tình biệt ly! Đến lúc đó Nhiễm Nhiễm làm sao đây?!" Lục Ngộ Hàn tức giận quát.

"Cô ấy như thế nào, cùng con có quan hệ gì sao? Con như thế nào, lại cùng cô ấy có liên quan gì?"

"Con yêu cô ấy lại vẫn cùng cô gái khác thân thiết sao?!! Đồng Y Mộng cho con bài học con chưa đủ?!" Lục Ngộ Hàn vẻ mặt tức giận giáo huấn anh, Đồng Y Mộng kia đã mất tích, đến nay còn không có tung tích.

"Cậu, thật kỳ quái, người không phải thích cô ấy sao? Người đi theo đuổi cô ấy đi, quay rầy đối thủ như con làm cái gì chứ?!" Đường Hạo Nam chăm chọc nói, khỏi phục dáng vẻ gọi dòn không ai bị trước kia, khoe miệng lại vẫn ôm lấy ý cười xấu xa.

"Huống chi, con đều nhanh quên cô ấy rồi! Hiện tại rất tốt nha, tất cả mọi người hướng tới phía trước! Con phải tiếp tục rồi! Tranh thủ khôi phục sớm một chút! A! Cậu người đoán xem sau khi con khôi phục, chuyện phải làm đầu tiên là cái gì?"

Đường Hạo Nam nói xong, đi chuyển đến bên cạnh xà kép, cười hướng Lục Ngộ Hàn hỏi, không đợi Lục Ngộ Hàn trả lời, anh lại tà tứ cười nói: "Chuyện đầu tiên chính là tìm phụ nữ lên giường. Ai da! Đầu sắp nghen chết rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Gặp mặt tại nước Pháp

Lục Ngộ Hàn nhìn Đường Hạo Nam vẻ mặt tà tứ giờ còn, thật giống như thấy được Đường Hạo Nam sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn trước kia, mặt ngoài phong lưu, hoa tâm, cuồng dục.

Anh thật không sợ Đường Hạo Nam thật sự đi tình biệt ly, yêu Hạ Nhất Nhiễm nhiều năm như vậy, làm sao có thể dễ dàng yêu người khác như vậy. Chỉ là lo lắng anh lại trêu chọc một "Đồng Y Mộng" để sau này lại hối hận!

Cô gái tên An Nhiên này, anh đã điều tra qua, gia thế bối cảnh không tệ, là một cô gái thuần khiết trong trắng, một y tá cực kỳ chuyên nghiệp.

Lục Ngộ Hàn thấy Đường Hạo Nam hiện tại cơ sở như vậy, cũng rất vui mừng, nhưng đáy lòng vẫn lại là hi vọng bọn họ có thể người hữu tình sẽ thành thân thuộc...

Trong phòng phục hồi chức năng chỉ còn lại một mình anh, dưới nách bị xà kép cõ đến sinh đau, Đường Hạo Nam cắn răng, cật lực đi về phía trước, trên trán thấm ra một tầng mồ hôi.

Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng vẫn không tới thăm anh, những lời trong cuộc điện thoại đêm đó, chỉ là xuất phát từ khách sáo đi?

Đôi khi nhớ tới, lại có chút mất mát, có phần oán giận, đó chỉ là cảm xúc kích động nhất thời của người đàn ông, giây lát sẽ biến mất.

Anh không thật sự trách cô.

Có đôi khi nhớ tới một tiếng "Anh Hạo Nam" của cô, sẽ hạnh phúc mà nở nụ cười...

...

Hạ Nhất Nhiễm cứ cách một khoảng thời gian sẽ từ chỗ Lục Ngộ Hàn biết được tin tức của Đường Hạo Nam, nghe nói anh làm vật lý trị liệu phục hồi chức năng cực kỳ thành công, đã khôi phục bình thường, cực kỳ vui vẻ thay anh.

Không biết rốt cuộc anh đang ở nơi nào, chỉ biết là anh vẫn đang tồn tại trên thế giới này, nhớ tới, trong lòng cũng cực kì an ủi.

Vội vàng xử lý xong một đồng vấn kiện, ánh mắt khó khăn khó chịu, từ trong ngăn kéo lấy ra lọ thuốc nhỏ mắt, nhỏ vài giọt, khi nhắm mắt lại, đôi mắt vô cùng đau đớn, vội vàng chuyển động ánh mắt, ra một lúc lâu cảm giác đau đớn kia mới biến mất.

Cửa văn phòng bị gõ vang, Phương Mặc Ngón đi vào, thấy đôi mắt cô hồng hồng, nhu mảy, quan tâm hỏi: "Đôi mắt không thoải mái sao?"

"Mới vừa xử lý xong đồng vấn kiện này, mắt có phần mệt mỏi, mới vừa nhỏ giọt thuốc nhỏ mắt. Có chuyện gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm ngồi thẳng lưng dậy, khôi phục khí chất bình tĩnh lãnh đạm, giữa đầu đối đối diện Phương Mặc Ngón nói.

Phương Mặc Ngón đưa cho cô một tấm thiệp mời màu tím, Hạ Nhất Nhiễm nhận lấy, trên bức thư màu tím kia được đính một đóa hoa Lavender tinh xảo, tản ra mùi thơm nhàn nhạt của Lavender.

"Ông chủ trang viên Lavender Kiehl nổi tiếng nhất của Pháp mời người đến tham dự buổi tiệc ngoài vườn tổ chức tại Provence!" Phương Mặc Ngón nói, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng mở thư mời ra, thấy được ngày tháng ghi trên thiệp mời tinh xảo kia, chính là vài ngày nữa.

Những năm qua cũng từng nhận được thư mời, cô không thời gian, đều là phải những người khác đi.

"Ha tổng, lần này người không thể lại không nề mặt bọn họ, đi xem đi, coi như giải sầu! Tôi phát hiện người mấy tháng nay giống như con quay không ngừng xoay tròn, vẫn luôn bận rộn!" Phương Mặc Ngón thành khẩn khuyên, đau lòng người phụ nữ mạnh mẽ này.

Một người phụ nữ, một ngày phải kiểm tỷ bạc quán lý tất cả tập đoàn.

Hạ Nhất Nhiễm nhu mị, có phần sợ sệt nhìn đóa hoa Lavender đính trên bức thư...

Nước Pháp, Paris, Provence...

Lúc cô đại học chính là chuyên ngành tiếng Pháp, những thứ này đều là nơi cô đã từng mơ tưởng được đến.

"Thôi bỏ đi! Tôi thật sự không muốn đến đó, trở về anh mang một thư ký đại diện tôi đi qua đó là được!" Đã qua thời kỳ theo đuổi lãng mạn, tuổi mộng mơ qua lâu rồi, hiện tại Hạ Nhất Nhiễm, là một người phụ nữ có cuộc sống đơn điệu, niềm vui duy nhất chính là ở bên bạn nhỏ.

"Hạ tổng..." Phương Mặc Ngón đang muốn khuyên, di động Hạ Nhất Nhiễm vang lên, anh ta chỉ có thể rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn tên hiện lên trên màn hình điện thoại đi động, là Đồng lão phu nhân gọi tới, cực kỳ ngạc nhiên.

Đối với Đồng lão phu nhân, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng vẫn có cảm giác kính sợ, tuy cô kế thừa di sản mà Đồng Hưng Á để lại, nhưng mà ở Đồng gia, người nắm giữ quyền hành, quản lý đưa ra quyết định, vẫn lại là lão phu nhân.

Huống chi, Hạ Nhất Nhiễm đối với Đồng gia vẫn không có tình cảm thân thuộc yêu thương, cảm thấy được chính mình chính là người ngoài không có quan hệ gì với bọn họ.

Cho nên, cực kỳ tôn trọng Đồng lão phu nhân.

"Lão phu nhân!" Mới vừa kết nối, Hạ Nhất Nhiễm cười kêu hô, hăng hái đầy tinh thần.

"Nhất Nhiễm à, con còn đang ở công ty sao? Ta nghe nói trang viên Kiehl lại gửi thiệp mời cho con rồi hả?" Hôm nay Đồng lão phu nhân thái độ cũng rất hòa thuận, không nghiêm túc giống trước kia, điều này làm cho Hạ Nhất Nhiễm có phần bất ngờ.

Bà là Đồng Sự Trưởng của công ty, nhưng rất ít hỏi đến chuyện công ty, chỉ có một số quyết sách quan trọng mới có thể tham dự.

Chuyện lần này, bà sao lại hỏi đến?

Hạ Nhất Nhiễm có phần nghi hoặc, "Đúng, vừa nhận được! Nhưng mà con không định đi sang đó!"

"Tại sao? Nhất Nhiễm, loại hoạt động xã giao này liên quan đến việc làm ăn, chúng ta không thể nhiều lần không đi, nếu còn không đi người ta không chịu theo chúng ta hợp tác nữa thì thế nào? Lần này nhất định phải đi! Cũng đừng mang Nini theo!" Đồng lão phu nhân trầm giọng nói, như là mệnh lệnh.

"Lão phu nhân..."

"Đừng cự tuyệt nữa! Ta nói đi thì đi! Không thể để Hưng Á ta mất mặt!" Đồng lão phu nhân thái độ cứng ngạnh, nói xong liền cúp điện thoại.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn màn hình điện thoại đi động tối đen, lông mày nhu lại, lão phu nhân lần này sao lại...

Đành phải gọi Phương Mặc Ngón trở vào, điều chỉnh hành trình kế tiếp, không để cho Phương Mặc Ngón cùng đi theo, công ty cần người trợ lý như anh ta xử lý công việc ngày thường.

Cô muốn mang Nini theo, Đồng lão phu nhân không cho, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ lo lắng, nhưng mà không có cách nào.

...

Trong khoang hạng nhất trên máy bay, cô ngồi gần cửa sổ, nhìn mây bên ngoài như tuyết trắng bao phủ khắp tầng bầu trời xanh, ánh sáng có chút chói mắt, thấy chóiáng váng đầu.

Mới bay lên bầu trời liền lo lắng Nini, cũng bắt đầu nhớ nhung William rồi...

Cô vừa mới chuẩn bị mang chụp mắt nghỉ ngơi, có hương vị quen thuộc truyền đến, "Anh cả?!"

Đồng Hưng Diễn tại sao lại ở đây?!

Hạ Nhất Nhiễm gạt mình nhìn Đồng Hưng Diễn đã ngồi ở trên sofa bên cạnh, đem hai cái ly thủy tinh chân dài đặt ở trên bàn tròn màu đen, chuẩn bị rót rượu đỏ.

Anh ta là người đàn ông có dáng người cao gầy, hình thể trắng kiện, to lớn, khuôn mặt anh tuấn thành thực, mái tóc đen tuyền được chải chuốt kỹ lưỡng hất ngược ra sau, xử lý hết sức sạch sẽ, mặc áo somi màu xanh nhạt, dưới lớp vải dệt áo somi, có thể thấy được cơ bắp trắng kiện to lớn của cánh tay.

"Ngồi máy bay sẽ rất lâu đấy, uống một ly đi!" Đồng Hưng Diễn nhạt cười nói, đem ly rượu đỏ nhẹ nhàng mà đưa lên trước mặt cô.

"Anh cả, sao anh lại ở đây?" Hạ Nhất Nhiễm cầm ly rượu lên, nhẹ nhàng mà đưa đưa, nhìn về phía Đồng Hưng Diễn.

Đồng Hưng Diễn mỉm cười, hướng cô ý bảo cùng ly, rồi sau đó, nhấp ngụm rượu, "Trang viên Kiehl cũng mời anh đến!"

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, cũng uống một hớp rượu.

"Nghe nói em trước kia xuất thân là tiếng Pháp chuyên nghiệp? Anh không biết tiếng Pháp, có thể làm bạn đi chung chứ?" Đồng Hưng Diễn nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cười hỏi, người luôn luôn lãnh khốc trầm trầm như anh ta, trên khuôn mặt tuấn tú hiện lên ý cười hiếm thấy.

"Được thôi! Nhưng mà tôi đã rất nhiều năm không tiếp xúc với tiếng Pháp, cảm giác giống như đã sớm không quen rồi!" Cô khiêm tốn nói, lại uống rượu.

Bình thường cùng Đồng Hưng Diễn tiếp xúc không nhiều lắm, không được xem là rất quen thuộc, hiểu biết cũng ít, cảm thấy người này cực kỳ âm trầm, lúc này, vậy mà lại đang cười, nụ cười kia lại vẫn cực kỳ mê người.

...

Trần trọc hơn hai mươi tiếng đồng hồ, mới đến nơi, Provence xinh đẹp.

So với tưởng tượng của cô một dạng, có trời xanh, mây trắng bành bồng, có hoa dại cỏ dại mọc ven đường lối đi, còn chưa tới trang viên, là có thể nhìn đến biển hoa tím mênh mông vô bờ rộng lớn kia.

Lúc này đã vào cuối mùa thu, nghe nói đây là thời điểm ngắm hoa đẹp nhất trong năm.

Nhìn một biển hoa tím rộng lớn, không khỏi liên nghĩ tới Đường Hạo Nam, còn có bó hoa Lavender khô kia chắc hẳn đã sớm biến mất.

Một chiếc Rolls-Royce tôn quý chạy vào trang viên, cách pháo đài cổ kính còn một đoạn khoảng cách lớn, xa xa, tòa lâu đài cổ xưa kia được bao phủ dưới nắng chiều hoàng hôn, hòa cùng cảnh đẹp xung quanh, giống như đang bước vào thế giới cổ tích.

Sớm biết đẹp như vậy, nói gì cũng phải mang Nini đến đây, tiểu nha đầu kháng định thích tòa lâu đài như vậy, mà cô, một cô gái đã 32 tuổi theo ý cô đã không còn trẻ tuổi, chỉ có phát ra từ đáy lòng tán thưởng một chút.

"Sao lại không đem tiểu Nini đến đây?" Đồng Hưng Diễn bên cạnh mở miệng nói, Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, anh ta kháng định cũng cảm thấy được tiểu nha đầu sẽ thích nơi này đi.

"Lão phu nhân có thể là lo lắng có Nini ảnh hưởng tới đi xã giao, không cho tôi mang đến." Hạ Nhất Nhiễm cười trả lời.

"A..." Đồng Hưng Diễn nhu mày, Hạ Nhất Nhiễm không chú ý tới vẻ mặt phức tạp của anh ta.

Chiếc ô tô cuối cùng tới nơi, ở cửa tòa lâu đài cổ kính, đứng sừng sững một nhóm người nghênh đón bọn họ, cách đó không xa, tùy ý có thể thấy được những vị khách quý mặc Tây phục, dạ hội đẹp đẽ quý giá.

Đồng Hưng Diễn mặc toàn thân Tây phục sang quý thủ công từ trên xe bước xuống trước, rồi sau đó, lịch lãm vì Hạ Nhất Nhiễm mở cửa xe, Hạ Nhất Nhiễm mang theo mũ, chaoáng áo lông nhẹ nhàng mà nắm tay Đồng Hưng Diễn từ trên xe bước xuống.

Trên bãi cỏ trước lâu đài, khi người đàn ông nhìn đến bóng dáng quen thuộc từ trên xe bước xuống, mày kiếm hơi nhu lại: Cô cũng đến đây, người đàn ông bên người cô, là ai?

"Anh đang phát cái gì ngốc thế?" An Nhiên thấy Đường Hạo Nam đang ngăn người nhìn nơi nào đó, đã đi tới, vươn tay ở trước mặt anh quơ quơ, cười hi hi hỏi.

Đường Hạo Nam cong môi, "Không có gì, chúng ta tiếp tục đi dạo!"

Lâu đài cổ to như vậy, trên trăm căn phòng, tình anh thương giới đến từ toàn cầu tập hợp tại nơi này, dạo chơi trong trang viên, hoạt động ngày mai mới chính thức bắt đầu, sau khi vào lâu đài cổ, Hạ Nhất Nhiễm được sắp xếp một căn phòng hướng đông ở lầu hai, ngã vào trên chiếc giường xa lạ, cô quá thực nhắm mắt lại là có thể ngủ, đi đường quá lâu, cô quá mệt mỏi.

Vừa tỉnh ngủ, giống như đã là buổi tối tám chín giờ ở đây rồi.

Bụng đói kêu vang, cô tắm rửa một cái, thay đổi một bộ quần áo thoải mái, đi xuống lầu. Nơi này có thể so sánh với nhà ăn của khách sạn cao cấp năm sao, trong phòng ăn chỉ còn lại có một chút món điểm tâm ngọt kiểu dáng Âu Tây, dạ dày cô không tốt, ăn đồ ngọt dễ dàng bị xót ruột hơn, chỉ lấy vài miếng bánh mì lúa mạch, một ly sữa nóng, sau khi ăn đơn giản, nhắm chán đi ra khỏi tòa lâu đài.

Không thấy Đồng Hưng Diễn, bên ngoài tòa lâu đài có tốp năm tốp ba khách khứa, đi qua đi lại hầu như họ đều không quen biết nhau.

Một cơn gió thổi qua, trong không khí đều là mùi thơm của cỏ Lavender.

Cô lững thững đi tới, một đường đều có đèn đường, không khí tươi mát, trắng sáng sao thưa.

"Đường tổng, vậy ngày mai gặp, ngủ ngon." Có giọng con gái truyền đến, một tiếng "Đường tổng" dạy cô sợ sệt, theo tiếng nhìn lại.

Dưới đèn đường cách đó không xa, một người phụ nữ trung tuổi mặc Hoa phục nằng vảy rồi đi, mà dưới đèn đường, bóng dáng cao lớn rần ròi kia...

Là anh!

Anh lúc này xoay người đi, giống như không thấy được cô, Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng nâng bước nhanh chân, hướng tới bên kia chạy tới.

"Đường Hạo Nam!" Có chút kích động kêu hô, nhìn bóng lưng anh, không có tê liệt, không có tàn tật, xem ra rất tốt, mũi cay cay một hồi, có chút cảm động cùng vui mừng.

Bóng lưng anh cúi xuống, rồi sau đó lại tiến về phía trước, Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu, anh không có nghe đến cô gọi anh sao?

Cô không nghĩ nhiều như vậy, theo bản năng bước đến nhanh hơn, hướng tới bóng lưng anh chạy theo đến!

Chỉ muốn nhìn một chút, anh là khỏe mạnh hay không...

Vote và cmt nhiều nhiều đi bà kon, mị sẽ cập nhật mỗi ngày nè ^^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Đột nhiên xông vào phòng cô!

"Đường Hạo Nam!"

Trong bóng đêm, bên cạnh bụi hoa, Hạ Nhất Nhiễm đuổi theo Đường Hạo Nam, ngay phía sau cách anh hai bước, lại lên tiếng gọi, lần này, anh nên là nghe được đi?!

Anh đứng lại, lại vẫn đưa lưng về phía cô.

Hạ Nhất Nhiễm cẩn thận dõi theo bóng lưng anh, cong môi, nhìn anh khỏe mạnh cường tráng, cô là vui mừng.

Nhưng mà, anh còn không có xoay người.

"Anh cũng đến đây sao? Thân thể có khỏe không?" Hạ Nhất Nhiễm cười hỏi, hoàn toàn không có lạnh lùng cùng lãnh đạm khi còn ở trong nước lúc trước, là thật quan tâm thân thể anh.

Đường Hạo Nam không hề nhúc nhích, vẫn đang đưa lưng về phía cô, lúc này cuối cùng mở miệng nói, "Tôi rất tốt! Không nghĩ tới em sẽ đến, nếu biết trước, tôi năm nay nhất định sẽ không tới!"

Anh không xoay người, bình tĩnh giương giọng nói, trong âm thanh lộ ra đậm đặc cùng xa cách để cho Hạ Nhất Nhiễm rất kinh ngạc!

Cô là một cô gái từng trải kinh nghiệm phong phú, coi như là gặp qua vô số người, làm sao có thể không phát hiện ra khác thường của anh...

"Anh không cần như vậy, trải qua chuyện kia trước, em cảm thấy không nhất định muốn cùng anh phải cả đời không qua lại với nhau, nếu mọi người gặp, nên là chào hỏi!" Cô bình tĩnh nói, bỏ qua về lãnh đạm của anh, cho rằng anh là cảm thấy cô không nghĩ muốn nhìn đến anh.

Kỳ thật có thể gặp được ở nơi này, cực kỳ bất ngờ, trong sự bất ngờ kia, có chút vui sướng như vậy.

Ít nhất nhìn anh hiện tại cùng Lục Ngộ Hàn ở trong điện thoại nói là giống nhau cô cực kỳ vui mừng.

"Hạ tổng, là tôi không quá bằng lòng gặp đến cô, xin lỗi không tiếp được rồi!" Đường Hạo Nam lạnh lùng không quay đầu nhìn cô liếc mắt một cái, nhấc chân bước đi, lại tiến về phía trước.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, sao anh so với cô lại vẫn lãnh đạm hơn vậy?!

Theo bản năng tiến lên, chắn đến phía trước anh.

Buổi tối tươi đẹp, bên cạnh bụi hoa Lavender lãng mạn, trên con đường nhỏ, cỏ mọc vấy dài trắng, mếp váy đang được gió đêm thổi, nhẹ nhàng tung bay, người đàn ông đối diện, thân hình cao lớn, cường tráng, xem ra đầy đủ khỏe mạnh.

Dưới ánh trăng, gương mặt tuấn tú kia cũng là hoàn mỹ như vậy.

Dáng vẻ hiện tại của anh, xem ra so với lúc còn ở trong nước trước kia nhìn đến vẫn còn tốt hơn, rất khó tưởng tượng, trước đó anh vừa làm phẫu thuật, còn bị tê liệt.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt nhìn bóng hình gần trong gang tấc, ánh mắt đậm đặc, tim đập nhanh lên xuống không ngừng, sáu năm qua, mỗi một năm, anh đều đã nhận lời mời tới nơi này, cho rằng ở trong này có thể cùng cô gặp lại, nhưng mà, nhiều lần tới, nhiều lần thất vọng mà về...

Bây giờ, trước khi tới căn bản không ôm lấy bất cứ chờ mong, lại gặp được.

Anh kỳ thật là không muốn nhìn đến cô.

Cô vẫn với mái tóc xoắn dài buông xòa, mặc áo dài lền thân màu trắng, cô gái 32 tuổi phút này xem ra giống cô nữ sinh nhỏ thân hình gầy yếu, là thật gầy.

So với lúc gặp ở trong nước khi đó vẫn còn gầy hơn.

"Anh xem ra không tệ, cùng cậu em họ là một dạng, Đường Hạo Nam, kỳ thật anh không cần trốn tránh em, những lời em đã trước kia..."

"Hạ tổng! Cô hiểu lầm rồi, tôi không phải lo lắng cô nhìn đến tôi sẽ tức giận, mà là tôi không muốn nhìn đến cô, nhiều loạn sự hăng hái của tôi! Xin lỗi không tiếp được rồi!" Anh nhần tâm nói, nhấc chân bước đi, Hạ Nhất Nhiễm tìm đột nhiên hung hăng căng lên.

Anh trước kia không phải đã hỏi, cũng không thể làm bạn bè được sao?!

Hiện tại, cô nghĩ muốn cùng anh giống như bạn lâu năm mà chào hỏi, sao anh lại phản ứng keo kiệt như thế?!

Cô nắm chặt tay, trừng mắt nhìn bóng lưng lạnh lùng kia, kìm nén trong lòng không thẳng bằng!

"Đường đại ca!" Từ góc tối truyền đến giọng cô gái đang gọi anh, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn.

"Trẻ như thế, em chạy loạn cái gì?!" Âm thanh trách cứ thuộc về Đường Hạo Nam vang lên, nhưng ngữ khí kia, nghe sao lại giống sùng nịch.

Đã từng, người kia lúc đau cô, cũng là loại ngữ khí này.

Bọn họ vai kề vai, đi tới bên này, càng đi càng gần.

Cô gái kia vô cùng thân thiết ôm cánh tay của anh, Hạ Nhất Nhiễm ngo ngác nhìn đến, cô gái kia nhìn đến cô, lộ ra mỉm cười lễ phép, lại vẫn hơi hơi gắt gỏng, mà Đường Hạo Nam nhìn cũng không nhìn cô liếc mắt một cái. Anh cùng cô đi lướt qua nhau.

Thì ra, là thật có tình yêu mới rồi...

Cho nên, tránh né cô.

Hạ Nhất Nhiễm khẽ miệng nhếch lên, cười cười, cái gì đời này sẽ không lại tìm, tất cả đều là gạt người.

Cô vốn dĩ không tin, hiện tại lại nghĩ tới, cảm thấy chính mình cũng rất buồn cười.

Càng tin tưởng trên thế giới này không có chung tình gì mà "Yêu người vạn năm".

Nhấc chân bước đi, hướng tới bóng đêm sâu thẳm đi đến, hóng gió đêm, một mực hít sâu, thở ra phần muộn tích tụ trong ngực, sớm biết như vậy sẽ không tới nơi này rồi.

Ở nhà chơi với bọn nhỏ nhiều hơn cũng được.

...

Đường Hạo Nam mặc toàn thân quần áo thể thao đứng ở cửa sổ lầu hai mặt hướng đông, vẫn nhìn bụi hoa ở phía đông, cách thật sự xa, kỳ thật thấy không rõ cái gì.

Tiếng đập cửa vang lên, anh đi đến cửa ra vào, thay giày thể thao, An Nhiên mặc toàn thân quần áo thể thao hồng nhạt, đầu cột tóc đuôi ngựa đứng ở cửa, đang hoạt động gân cốt, cô cùng Đường Hạo Nam đã hẹn cùng đi chạy bộ, An Nhiên gần đây đang giảm béo, nói cái gì trước khi phải rèn luyện nửa giờ.

Hai người ra khỏi lầu dài, tại cửa lầu dài, khởi động một hồi, bắt đầu dọc theo bụi hoa bên ngoài chạy.

"Đường đại ca, lần này sau khi kết thúc, anh có phải sẽ về Trung Quốc rồi hay không?" An Nhiên vừa chạy vừa hỏi.

"Lúc chạy bộ đừng nói chuyện!" Đường Hạo Nam trầm giọng quát, An Nhiên le lưỡi, trong lòng có phần mất mát.

Cô đối với người đàn ông Đường Hạo Nam mang theo chuyện xưa này cực kỳ mê muội, nhưng mà anh cứ lại là người rất lạnh khốc.

Ở bụi hoa cuối con đường nhỏ, phát hiện Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bên cạnh bụi hoa, chỉ có một mình, anh có một mình, anh vội vàng lướt qua...

Hạ Nhất Nhiễm lại thấy được bọn họ, một nam một nữ, mặc đồ đôi chậm chạp chạy đua.

"Đường đại ca, chạy đủ rồi, chúng ta trở về đi!" Đã chạy năm vòng, An Nhiên thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi, Đường Hạo Nam cũng vậy, dưới ánh đèn, trán của anh bỏ đầy mồ hôi.

Đường Hạo Nam theo bản năng nhìn về phương hướng Hạ Nhất Nhiễm, phát hiện bên người cô ngồi một người đàn ông, lúc này, An Nhiên cầm khăn tay giấy đang giúp anh lau mồ hôi trên trán.

Xa xa, Hạ Nhất Nhiễm liền thấy được một màn này, Đồng Hưng Diễn theo tầm mắt cô nhìn sang.

"Kìa hình như là chồng trước của em?" Đồng Hưng Diễn trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm mạnh hoàn hồn, kinh ngạc nhìn anh ta.

Nghĩ thầm sao anh ta lại biết?

"Đừng tò mò anh làm sao biết được, em dù sao cũng là con dâu Đồng gia, người làm anh chồng như anh, có thể đối với quá khứ của em không một chút hiểu biết được sao?" Đồng Hưng Diễn nhạt cười nói.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Là chồng trước của tôi, nhưng mà chúng tôi đã chia đứt!"

Cô quyết tuyệt nói, không muốn để cho người Đồng gia nghĩ nhiều cái gì, để tránh rước lấy phiền toái không cần thiết.

Đồng Hưng Diễn chưa nói cái gì, chỉ là đột nhiên nắm lấy cổ tay cô, trong lúc bất chợt bị đàn ông nắm tay như thế, cô lập tức sợ sệt, nháy mắt tiếp theo, đã bị anh ta kéo dậy!

"Trời vào thu, ban đêm nhiệt độ xuống thấp, đừng dễ bị lạnh!" Đồng Hưng Diễn nói xong, cởi áo khoác tây trang, Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn chìm đắm trong sự kinh ngạc, anh ta đã vì cô phủ thêm áo khoác Tây phục!

Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, người anh của này bình thường xem ra rất lạnh khốc, tại sao ở bên ngoài đối với cô quan tâm như thế?

Mấy năm nay trải qua quá nhiều chuyện đã tạo cho Hạ Nhất Nhiễm tính đa nghi, giờ phút này đối mặt Đồng Hưng Diễn quan tâm, cô có phần hoài nghi anh ta là có ý đồ riêng.

Đồng Hưng Diễn nhìn ra được Hạ Nhất Nhiễm đang phòng bị chính mình, khẽ miệng khẽ nhếch, "Càng nhìn càng thấy em giống con rùa rút đầu trốn trong mai của mình." Anh ta trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng trầm xuống, anh ta châm chọc cô là rùa đen rút đầu?

Trước kia lúc còn cùng với Đường Hạo Nam, là nhìn xù lông, hiện tại, bởi vì con cái, thành rùa đen rút đầu.

Quả thật, đây chính là cuộc sống của cô.

Bí ai, cuộc đời vĩnh viễn vì người khác mà sống, nhưng mà đây cũng là do chính cô lựa chọn!

Nghĩ lại như vậy đột nhiên có chút thương xót cho bản thân.

Cùng Đồng Hưng Diễn không nhanh không chậm đi trở về lầu dài cổ, ở cạnh cửa ra vào gặp được Đường Hạo Nam đang gọi điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm giống không thấy được, cùng Đồng Hưng Diễn sóng vai đi vào lầu dài cổ.

"Được, tôi biết rồi." Đường Hạo Nam cúp điện thoại, nhìn về phía phương hướng cửa lớn của lầu dài cổ, bọn họ đã đi vào, vừa mới biết được, người đàn ông bên cạnh Hạ Nhất Nhiễm là anh trai người chồng đã qua đời của cô, Đồng Hưng Diễn.

Cô vừa rồi trên người lại vẫn khoác Tây phục Đồng Hưng Diễn!

Không phải nói với Lục Ngộ Hân, không có khả năng yêu nữa sao?

Hiện tại cùng bác của con mình đây đưa cùng một chỗ là chuyện gì?

Đường Hạo Nam hừ lạnh, lấy cớ mà thôi!

Ngực dâng lên một cổ chua xót, gầy lát bị anh áp chế, nhanh chóng đi vào lầu dài cổ.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng, lập tức gọi điện thoại về nhà, người giúp việc nói, Nini sáng sớm bị Đồng lão phu nhân mang ra cửa chơi, Hạ Nhất Nhiễm có chút buồn bực, lão phu nhân này bình thường đối Nini không thân thiết như vậy...

Cô hơi lo lắng, lập tức gọi điện thoại cho Phương Mặc Ngôn, để cho anh ta điều tra thêm lão phu nhân tới cùng có mục đích gì.

Lo lắng không yên đi ra ban công, một chút bối rối rồi đều không có, gió thu thổi đến, ngửi mùi hoa, nhìn trời đêm.

Chỉ chốc lát sau, trong không khí lại xen lẫn mùi thuốc lá, lúc cô quay đầu, liền nhìn đến Đường Hạo Nam đang đứng tại ban công hình vòm bên cạnh, cách cô một khoảng cách không xa không gần.

Như là người lạ, cô không lên tiếng, qua một hồi lâu mới xoay người.

"Phòng em không có ai sao?" Người đàn ông ở phòng bên cạnh, gương giọng hỏi.

"Với anh có quan hệ sao?" Cô chế giễu nó một câu, tiếp tục đi.

Người này thực đáng giận!

"Hạ Nhất Nhiễm, em thực..."

"Tôi cái gì? Đường tiền sinh, anh không phải không quen với tôi sao? Không phải không muốn cùng tôi lôi kéo làm quen sao? Anh hiện tại châm chọc tôi cái gì, chua xót tôi cái gì? Tôi liền tính cùng người đàn ông khác lên giường, cũng có liên quan gì đến anh sao?!" Ngực đột nhiên dâng lên một trận lửa giận, cô hướng tới cửa ban công vừa đi, cách Đường Hạo Nam xa thêm chút, ngăn cách lan can, hướng anh châm chọc.

Đường Hạo Nam bị cô nói đến ngậm miệng, người phụ nữ chết tiệt!

"Đi theo bạn gái nhỏ nhả của anh mà triển niên quán quýt đi, đừng xen vào việc của người khác!" Cô cắn răng nói, xoay người rời đi, Đường Hạo Nam không biết nổi kích động gì, thân thể lùi về sau vài bước, rồi mới hướng tới ban công nhảy đi, tay chân nhanh nhẹn vượt qua chướng ngại, Hạ Nhất Nhiễm chỉ nghe "bụp" một tiếng, có người rơi vào bên người cô.

"Anh...!" Cô không nghĩ tới Đường Hạo Nam vậy mà lại nhảy qua, cô đánh giá thân hình cường tráng to lớn của anh, thực hoài nghi trước đó anh có từng bị liệt cả người hay không!

Đường Hạo Nam một câu chưa nói, hưng hân liền theo cửa sổ sắt đất hình vòm đi vào, đến phòng của cô!

"Anh đi vào phòng tôi làm gì hả?!" Hạ Nhất Nhiễm ào não, "A...!"

Đường Hạo Nam cánh tay rắn chắc đột nhiên bá đạo nhốt chặt eo cô, một tay giữ chặt gương mặt cô, khuôn mặt tuần tú của người đàn ông đen lại để ép tiếp xuống, môi mỏng hướng tới cô hôn tới, Hạ Nhất Nhiễm còn không phản ứng kịp, một dòng điện theo cánh môi xẹt qua, thoáng cái đã lan ra khắp toàn thân, đại não nháy mắt trống rỗng...

Người đàn ông mang theo ngọn lửa bá đạo cường thế mạnh mẽ cuốn vào trong miệng cô, ở bên trong công thành đoạt đất cướp đoạt, không buông tha mỗi ngõ ngách, mỗi một nhỏ giọt mật dịch...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Nini đến cùng có phải con người chồng đã mất của con không? !

Âm thanh ám muội ở trong phòng vang lên...

Trong phòng ngủ xa hoa theo phong cách Châu Âu phục cổ, người đàn ông mặc áo ngủ, đem người phụ nữ toàn thân mặc đồ trắng ôm vào trong ngực, tay trái ôm lấy eo cô, tay phải giữ chặt gáy cô, một gương mặt tuần tú đặt ở trên mặt của cô, cái lưỡi nóng rực ở trong miệng làm cần khuấy cầu quần lưỡi cô, tùy ý dùng lực hút mất một ngóc của cô, muốn ngừng mà không được hôn càng thêm sâu!

Không đụng chạm không sao, vừa hơi dính những ngọt ngào đã lâu trong ký ức, cùng với cô triển miến khi đó cảm giác tất cả đều tuần trào lao tới, Đường Hạo Nam đem cô ôm chặt hơn, tay dè lại phần lưng của cô, lực đạo kia như muốn đem cô khám nhập vào trong thân thể chính mình!

Hạ Nhất Nhiễm quả thực không có cách nào hô hấp, đầu óc vẫn đang một mảnh trống không, mà cảm giác mẫn cảm đã lâu kia, luôn bị cô giấu ở sâu trong thân thể, giờ phút này, giống như bị anh dụ dỗ ra ngoài.

Lý trí từ từ tan vỡ, đầu óc bị cảm xúc chi phối, đôi má nóng lên, tim đập lờ lờ một nhịp, tại "thình thịch" cuồng khiêu.

"Uh'm..." Từ giữa răng môi phát ra âm thanh ngăn nga âm muội, hai chân không còn sức lực, trong hơi thở toàn bộ đều là khí tức nam tính đầy đặc trên người anh, hương vị đã lâu, xen lẫn mùi thuốc lá nhàn nhạt.

Phảng phất về tới quá khứ, về tới cái ngày hè kia, ba tháng ngắn ngủn kia...

Đường Hạo Nam cảm giác được cô phản ứng, bụng dưới dâng lên một luồng lửa nóng, làm nộ hỏa này càng thêm sâu, mà cô, bị đầu lưỡi anh cuốn hút, cũng nhịn không được lê lưỡi, đáp lại.

Đã bao lâu, không có hôn môi rồi hả?

Cùng anh tách ra bao nhiêu lâu, liền có bấy nhiêu lâu không cùng đàn ông thân mật như vậy.

Đường Hạo Nam cảm giác được cô đáp lại, trong lòng một trận kích động, cực kỳ ngạc nhiên, lại có một tia mừng như điên, mừng như điên rất nhiều, lại có chút cô đơn như vậy...

Đôi môi này, cái lưỡi này, mấy năm nay, đã từng tiếp xúc với bao nhiêu đàn ông?

Nghĩ đến Nini, nghĩ đến chồng của cô, Đường Hạo Nam trong lòng đột nhiên liền không thẳng bằng, bỗng dưng đem cô buông ra.

"A....." Hạ Nhất Nhiễm rên rì ra tiếng, hai gò má đỏ hồng, hai mắt mê ly, đôi môi đó mong kia bị anh cắn nát cũng sung lên không ít, hít sâu một cái, ngực đang kịch liệt lên xuống.

Lúc nhìn đến mặt anh, cô như ở trong mộng mới tỉnh, "Anh, anh làm gì vậy?!"

Tại sao xông vào phòng cô? Tại sao cưỡng hôn cô?!

Vừa rồi không phải vẫn luôn hồ hững sao?!

Đường Hạo Nam dương môi, khóe miệng cười có xấu xa, có phản khinh miệt, quay đầu, đánh giá phòng cô, "Anh cả nhà em đâu? Sao lại chỉ có một mình em?"

Anh sâu xa hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, trong lúc này không rõ ý tứ của anh, chẳng qua giây lát đã hiểu rõ anh là có ý gì, "Anh nói bấy cái gì?!"

Anh vậy mà lại cho rằng cô cùng Đồng Hưng Diễn...

Nhìn dáng vẻ anh khinh miệt, xem thường chính mình, Hạ Nhất Nhiễm tìm hưng hăng thất lại, giống như thấy được Đường Hạo Nam trước kia đã từng vút bỏ cô như chổi nát, cùng người đàn ông lúc trước xem ra thâm tình khiêm tốn, tựa như hai người.

"Anh ra ngoài! Cút!" Cô kích động quát.

Đường Hạo Nam thấy cô đường như phản nộ rồi, cảm thấy chính mình có phần quá đáng, "Em vừa rồi, đang đáp lại anh?" Một tay lấy ôm lấy thất lưng cô, bá đạo giữ chặt, một tay nâng cằm cô, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Đường Hạo Nam như vậy, trong lòng gần muốn chết, anh lại bắt đầu không tôn trọng cô rồi, liền biết...

"Đường tiên sinh vừa rồi kích động hôn tôi như vậy, tôi không đáp lại một chút, chẳng phải là cực kỳ không hiểu phong tình sao?" Nhịn xuống lửa giận, cô sâu xa châm chọc, một tay lấy tay anh gạt ra, khóe miệng chứa nụ cười quyền rũ.

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm dáng vẻ quyền rũ phong trần, lòng tràn đầy không cam lòng, lập tức lại giữ chặt eo cô, cánh tay khác dán lên lưng cô, đem cô kéo vào trong lồng ngực mình, đôi gò bồng đảo no tròn căng đù trước ngực cô bị ép vào ngực anh, cọ xát ra đục dục hóa âm muội.

"Nếu như vậy, đêm nay liền theo người chồng trước này ôn chuyện xưa đi!" Khóe miệng anh ôm lấy nụ cười tà mị, nhìn cô trong ngực mình, có kích động muốn lập tức đem cô ăn sạch!

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới anh còn có thể đùa giỡn lưu manh với chính mình như vậy, đáng về phong lưu tà mị của anh lúc này, cực kỳ đáng giận, "Anh không biết có câu, ngựa tốt không quay đầu ăn cỏ cũ sao? Tôi đối với người đàn ông đã từng chơi qua không có hứng thú, ra ngoài."

Cô lạnh đạm nói, hai mắt nhìn thẳng khuôn mặt tuần tú của anh.

"Đối với đàn ông đã từng chơi qua không hứng thú? Vậy chưa dùng qua liền có? Hạ Nhất Nhiễm, em đã quên chính mình là quai phụ muốn thù tiết rồi hả?" Nghĩ đến cô cùng Đồng Hưng Diễn có âm muội, Đường Hạo trong lòng ghen tuông đến quên mất chuyện lúc trước cô tình nguyện bị thuốc kích dục hành hạ muốn chết, cũng không chịu bị anh đụng chạm!

Hiện tại, lại có thể tùy tiện tiện tiện cùng đàn ông khác như vậy sao...

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Đường Hạo Nam như vậy, đột nhiên giống về tới trước kia, anh đáng giận như vậy, luôn thích nói chút lời nhục nhã lời cò.

"Chẳng lẽ anh không biết, quai phụ rất tịch mịch sao?" Cô cười phản bác, "Đường tiên sinh, tôi đối với đàn ông có bạn gái lại càng không hứng thú, mời anh khấn trương đi đi, miễn cho tất cả mọi người đều xấu mặt!"

Trên người anh lại vẫn mặc áo ngủ đó, để cho bạn gái nhỏ kia của anh nhìn đến, chẳng phải lại được hiểu lầm à!

"Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam cắn răng, găm nhẹ tên cô, gắt gao trừng mắt cô, không chịu buông tay.

"Đường Hạo Nam, anh rốt cuộc có ý gì? Trước đã cùng tôi phân rõ giới hạn, hiện tại lại tới quấy rầy tôi!" Cô hừ lạnh, phản hạo cảm trước đó dành cho anh, hiện tại cái loại hạo cảm này đã không còn sót lại chút gì.

Anh bị cô nói đến nghẹn họng phải ngâm miệng, đã quyết định buông tha, nhưng nhìn đến cô cùng người đàn ông khác qua lại thân thiết, lại không cam lòng!

Tiếng đáp của vang lên, Hạ Nhất Nhiễm ngăn ra, Đường Hạo Nam cũng một dạng, híp con ngươi, ôm cô thêm chặt, "Đã thế như thế, lại còn hẹn đàn ông?"

Anh châm chọc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm cũng kỳ quái, đã thế như thế ai lại tới tìm cô?

"Không có quan hệ gì với anh, anh quan tâm làm gì, mau rút về đi!" Cô lãnh đạm nói, ý tứ là, nói anh lại từ ban công nhảy về phòng đi.

Đường Hạo Nam lườm cô một cái, lập tức đi ra cửa, "Anh...!"

Cô lo lắng bị người khác thấy sẽ không tốt, một người đàn ông, mặc áo ngủ, nửa đêm từ phòng cô ra ngoài, chuyện này nếu như truyền tới Singapore, người con dâu như cô tại Đồng gia làm sao tiếp tục lăn lộn đây?!

Đường Hạo Nam biết ý tứ của cô, cố ý đi đến cửa, thật muốn nhìn là ai hơn nửa đêm tìm đến cô, đồng thời cũng muốn để cho đối phương hiểu lầm.

Khi Hạ Nhất Nhiệm còn không có ngăn lại anh, anh đã mở cửa.

"Không đúng..." Lối An Nhiên nói, bởi vì nhìn đến Đường Hạo Nam mà mặt cắt ngang, cô ngờ ngác nhìn một người phụ nữ xa lạ đang đứng trong phòng, mà anh mặc áo ngủ đi dép lê.

Hạ Nhất Nhiệm nhìn đến là ai, có chút sửng sốt.

Tuyệt đối không nghĩ tới, người tìm đến cô lại là bạn gái nhỏ của anh!

"Em tới làm gì?" Đường Hạo Nam nhắc chân bước ra ngoài, đối với An Nhiên về mặt còn kinh ngạc trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiệm cái gì cũng chưa nói, càng không giải thích, trực tiếp đem cửa phòng phía sau đóng sầm lại, còn cài luôn chốt khóa.

"Em đến phòng anh không tìm được anh, cho nên tới phòng bên cạnh hỏi một chút..." An Nhiên nhẹ giọng giải thích, "Đường đại ca, cô ấy, là ai vậy?"

An Nhiên nhiều chuyện hỏi, trong lòng có phần mất mát nhỏ nhoi.

"Cô ấy là vợ trước của tôi." Đường Hạo Nam hỏi thẳng chuyện chính, "Trẻ như thế em tới tìm tôi làm gì vậy?"

Anh đứng ở cửa phòng chính mình, nhìn An Nhiên, nhàn nhạt hỏi.

An Nhiên lại vẫn đắm chìm trong những từ "Vợ trước" này, sợ sệt, lúc hoàn hồn, vội vàng lắc đầu, "Không phải, là lo lắng anh ở đất khách sẽ bị mất ngủ, chuẩn bị cho anh một túi thơm có Lavender, để dưới gối, có thể yên giấc!"

An Nhiên đem đồ đang cầm trong tay, giấu sau lưng liền đưa đến phía trước, nắm lấy tay anh, đem một cái túi thơm xinh xắn đặt ở trong lòng bàn tay anh.

Cái túi nhỏ bằng vải bố nhìn thật đáng yêu, dùng dây thừng buộc lại,quấn quanh thành nơ con bướm.

Đường Hạo Nam nhìn mắt, lại nhìn An Nhiên về mặt ôn nhu, lòng có chút xúc động nhỏ nhoi như vậy.

"Em trở về nghỉ ngơi, anh cũng sớm một chút nghỉ ngơi! Ngủ ngon!" An Nhiên biết điều nói xong, nhanh chóng rời đi, không đi nghỉ xem anh cùng vợ trước của mình có thể có nhen nhóm ám muội gì hay không...

Đường Hạo Nam nhìn bóng lưng An Nhiên biến mất tại góc rẽ, lại nhìn cửa phòng bên cạnh, khẽ miệng nhếch lên, là bao lâu không được người khác quan tâm như thế rồi?

...

Ngày hôm sau gặp lại Đường Hạo Nam khi đó, anh giống không biết cô vậy, rất lạnh lùng.

Cô cùng Đồng Hưng Diễn sống vai đi tới, nhìn anh cùng An Nhiên theo bên người mình lướt qua nhau.

"Em với chồng trước của mình hiện tại thật sự, như là người lạ rồi hả?" Đồng Hưng Diễn tò mò hỏi.

"Đương nhiên!" Cô trầm tĩnh tiết tiết trả lời, di động nắm trong, cô vẫn luôn đợi điện thoại của Phương Mặc Ngón.

Đồng Hưng Diễn nhìn cô đáng vẻ không yên lòng, hỏi hai câu, Hạ Nhất Nhiệm mới nói lo lắng cho con.

"Anh nghe nói, lão phu nhân ngày hôm qua mang theo Nini... Đi trung tâm xét nghiệm ADN, là bệnh viện tư nhân thì phải." Đồng Hưng Diễn trầm giọng nói, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiệm sắc mặt nháy mắt trắng bệch rồi!

Đồng Hưng Diễn híp con ngươi nhìn Hạ Nhất Nhiệm, phản ứng của cô, có phần lớn.

"Lão phu nhân đây là làm sao vậy..." Cô lập tức hoàn hồn, giả ngu nói.

"Có thể là đang hoài nghi Nini rút cuộc có phải là cháu gái ruột của mình hay không." Đồng Hưng Diễn vẫn là đáng vẻ vui đùa, nói với cô.

Hạ Nhất Nhiệm lòng mạnh căng thẳng, "Anh cả, anh nói giỡn cái gì vậy!" Cô vội vã cười nói, tim lại đang căng lên, vẫn luôn đợi điện thoại cho Phương Mặc Ngón, anh ta không gọi tới, cô cực kỳ lo lắng Nini, cũng không muốn nghĩ giống như Đồng Hưng Diễn đã nói.

Cô thật không biết Đồng Hưng Diễn có phải đang gạt cô hay không, hay vẫn lại là Đồng lão phu nhân thực mang theo Nini đi kiểm tra DNA rồi!

Hạ Nhất Nhiệm trong lòng bất an không yên, mặt ngoài lại vẫn cùng Đồng Hưng Diễn nói nói cười cười.

...

"A Ngón, anh xác định lão phu nhân mang Nini đi làm xét nghiệm DNA rồi hả?!" Chạng vạng, Hạ Nhất Nhiệm cuối cùng liên hệ được Phương Mặc Ngón, trốn ở dưới cây đại thụ bên ngoài tòa lầu đài cổ, lo lắng hỏi.

"Trước mắt xem ra, không sai! Tôi đang nghĩ biện pháp làm thế nào sửa kết quả, nếu để cho lão phu nhân biết sự thực, người liền phiền toái rồi!"

"A Ngón, tôi hiện tại không thể quay về, liền tính lập tức trở lại cũng phải hai ba ngày, đến lúc đó kết quả khẳng định đã có, hiện tại chỉ có thể cầu xin anh, giúp tôi nghĩ nghĩ biện pháp rồi!" Hạ Nhất Nhiệm vội vàng nói, cô không phát hiện, Đường Hạo Nam cách đó không xa đang đi đến gần, đem lời của cô nghe được rõ ràng.

Cùng Phương Mặc Ngón kết thúc trò chuyện, Hạ Nhất Nhiệm lo lắng, lập tức tìm kiếm số máy của Lục Ngộ Hân.

Không biết anh có thể giúp giải quyết chuyện gấp rút này hay không, nghĩ biện pháp đem kết quả sửa lại.

"Nhiệm Nhiệm, như thế xem ra, Nini cần bản không phải con của con cùng người chồng đã qua đời?!" Liền biết Lục Ngộ Hân sẽ hỏi như thế, Hạ Nhất Nhiệm trước khi gọi cú điện thoại kia liền chuẩn bị tâm lý thật tốt rồi.

"Cậu... Hiện tại không phải thời điểm thích hợp thảo luận chuyện này, con thực vội, nếu để cho Đồng lão phu nhân biết, con sẽ rất khó..." Hạ Nhất Nhiệm lo lắng nói, lúc đó, giây da màu đen ánh vào rèm mắt, cô ngẩng đầu, liền thấy được Đường Hạo Nam khuôn mặt tuấn tú đang chứa đầy vẻ lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Gặp được cô cùng người đàn ông khác...

Anh sao lại đột nhiên xuất hiện rồi hả?!

Hạ Nhất Nhiệm nhìn thấy Đường Hạo Nam, tìm bùm bùm nhảy dựng, cũng không biết anh vừa rồi có nghe được lời cô nói hay không.

"Nhiệm Nhiệm, ta sẽ giúp con, nhưng mà, con nợ ta một lời giải thích!" Giọng Lục Ngộ Hân từ trong điện thoại truyền đến, Hạ Nhất Nhiệm hoàn hồn, "Được, cảm ơn cậu."

Cô nói xong, lập tức liền cúp điện thoại, chống lại Đường Hạo Nam mặt mày sa sầm, trên khuôn mặt tuấn tú chứa đầy vẻ phức tạp.

Ánh nắng hoàng hôn rơi trên khuôn mặt tuấn tú của anh, nổi bật lên ngũ quan làm nó càng thêm lập thể, thâm thúy.

"A!" Đột nhiên, thất lưng cô bị anh mạnh giữ chặt, Đường Hạo Nam tay phải giữ chặt cầm cổ, một đôi con ngươi đen gắt gao trừng mắt cô, "Nini không phải con gái của Đồng Hưng Á?"

Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn cô, hung tợn hỏi.

"Đường Hạo Nam! Phải hay không có quan hệ gì với anh, mời anh buông tôi ra!" Anh khẳng định nghe được những lời vừa rồi cô nói, cô kích động phản bác, về mặt oán giận.

"Có phải hôn nhân của em cùng cái tên Đồng Hưng Á kia chỉ là thùng rỗng kêu to hay không?" Anh lại tiếp tục hỏi, cô bé tiểu Nini kia không có khả năng là con của anh, nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm tái hôn, có thể cô ảm tình gì khác hay không? Có thể cô căn bản không thích Đồng Hưng Á kia hay không?!

Nghĩ như vậy, anh giống một người đang đi trong sa mạc, đột nhiên nhìn đến một mảnh ốc đảo, trong lòng một lần nữa lại dấy lên hy vọng.

"Với anh có quan hệ gì?!" Hạ Nhất Nhiễm giận, oán hận trừng mắt cái tên khốn kiếp bá đạo trước mắt này, anh có tư cách gì mà hỏi? Trên thế giới này, người không có tư cách chất vấn cô nhất, chính là anh.

Nghĩ đến cái mùa đông rét lạnh kia, nghĩ đến chính mình mở một bất lực, những ký ức bị thương, đầm máu chôn dấu sâu trong đáy lòng lại vọt tới.

Kia không phải đều là do anh ban tặng sao...

Bao gồm cả chuyện, bắt cóc đi lập gia đình!

Đường Hạo Nam ý thức được chính mình có chút không khống chế được cùng quá đáng, vội vàng buông cô ra, hai tay giữ chặt hai vai cô, "Nói cho anh biết! Em tới cùng có yêu Đồng Hưng Á kia hay không?!" Hạ Nhất Nhiễm! Em có thể nói thật với anh hay không?! Tại sao em đối với Lục Ngộ Hàn luôn có thể không chỗ nào giữ lại, đối với anh, lại dụng thành lũy ngăn chặn?! Em đã quên chúng ta lúc trước là vì sao hiểu lầm, vì sao lại chia tay sao?!"

Anh lý trí hỏi, trong lòng khó tránh khỏi có chút tổn thương, từ sau khi anh quen biết Đồng Y Mộng, cô đối với anh liên chưa từng nói thật nữa!

"Anh xứng để tôi thật lòng tin tưởng, không hề giữ lại mà nói hết với anh sao?! Anh không xứng! Lục Ngộ Hàn có thể cho tôi tin nhiệm cùng trợ giúp, anh có thể cho tôi cái gì?! Vô tận nghi kỵ cùng thương tổn, tên đàn ông cặn bã như vậy, dựa vào cái gì đáng để tôi tin nhiệm?!" Hạ Nhất Nhiễm bên nhon phản bác, cô hiện tại không rảnh cùng anh lý luận, chỉ lo lắng bị Đồng Lão phu nhân phát hiện chán tuồng.

Lời của cô, gần từng tiếng như quát roi vào tim anh.

Làm một người đàn ông mà nói, người phụ nữ mình yêu thương đối với chính mình không tin nhiệm, không ý lại, đây là một loại bi ai to lớn!

"Đường Hạo Nam, chúng ta đã không có bất cứ quan hệ gì nữa, tôi hy vọng, chuyện của tôi anh hãy mặc kệ!" Cô đẩy anh ra, về mặt nghiêm túc nói.

"Em không nói cho anh biết, anh sẽ không đi điều tra sao?!" Anh trừng mắt nhìn bóng lưng cô, tức giận quát, nghĩ đến đứa bé năm đó, lòng như đao cắt!

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, toàn thân lạnh lùng, "Anh điều tra thì lại thế nào? Đừng nói cho tôi, anh lại vẫn đối với tôi dư tình chưa dứt! Nói trắng ra thì, anh không phải quá ích kỷ sao? Anh chỉ mong sao tôi không yêu người khác, đời này chỉ yêu một người là anh! Bởi vì anh kiêu ngạo, tự đại, anh chịu không được chuyện tôi gái cho người khác! Anh để ý vĩnh viễn đều là cảm thụ của chính mình!"

Nếu không phải nể tình anh vì chính mình đỡ một viên đạn, cô thực chẳng muốn nói với anh những thứ này!

Cô ném ra những lời này, cũng không quay đầu lại đã đi rồi.

Sau cửa sổ của lầu đài cổ, Đồng Hưng Diễn vừa thưởng thức rượu đỏ vừa nhìn một màn này, híp con ngươi, khòe miệng hơi cong lên.

...

Tiệc tối ở lầu đài cử hành vào buổi tối, Hạ Nhất Nhiễm thay lễ phục cao cấp được thiết kế riêng tham dự, bạn nam đi kèm là Đồng Hưng Diễn.

Anh ta mặc một bộ áo đuôi tôm màu đen, khí chất không tầm thường, cũng có sánh vai xuất hiện trong tầm mắt mọi người, thu hút không ít ánh mắt.

Hạ Nhất Nhiễm mấy năm nay rất bận rộn, có rất ít người nhận ra cô, càng không biết quan hệ giữa cô cùng Đường Hạo Nam.

Trong đại sảnh yến hội linh đình, dàn nhạc violon đang diễn tấu một khúc nhạc lãng mạn, một đôi khách quý một đường đi xuống sảnh chính, Đường Hạo Nam kéo An Nhiên mặc toàn thân lễ phục lộng lẫy vai hồng nhạt từ trên lầu đi xuống, cũng là kinh diễm toàn trường.

"Các vị, Đường tiên sinh chính là cổ đông lớn nhất của trang viên Kiehl chúng ta!" Trên thảm đỏ, người chủ trì Anh ngữ lưu loát, giới thiệu Đường Hạo Nam.

Hạ Nhất Nhiễm có phần bất ngờ, anh vậy mà lại là chủ nhân chính của trang viên tại Provence này.

"Chúc các vị đêm nay vui chơi tận hưởng!" Đường Hạo Nam nâng sâm banh, thân sĩ nói, ánh mắt quét về phía Hạ Nhất Nhiễm, lại tự nhiên rời đi.

Cô không biết, anh lúc trước chính là vì có mối mua tòa trang viên này, vẫn lại là chuyện sáu năm trước, bó hoa Lavender đem về cho cô, cũng là từ nơi này mang về.

Ảo tưởng tương lai đưa cho cô cả một cánh đồng hoa đỗ cô vui vẻ.

Khi đó cũng chưa từng quên qua, cô lúc ở trung học liền mê luyện nước Pháp, sau đó thi vào đại học chính là chuyên ngành tiếng Pháp, nhớ rõ trước khi cô thi vào đại học đã hứa hẹn với cô, nếu có thi đậu, anh tương lai nhất định tặng cho cô một cánh đồng hoa.

Đã nhiều năm như thế, cô khẳng định là quên rồi.

"Oa... Trước anh cũng chưa nói cho em biết, anh là Đại Cổ Đông của nơi này!" Bình yên nhỏ giọng nói, Đường Hạo Nam mỉm cười, "Đây chỉ là một trong những sản nghiệp mà tôi đầu tư, cực kỳ bình thường, không cần thiết phải nói ra hết với em"

An Nhiên le lưỡi.

Cô theo bản năng ở trong đám người tìm kiếm, rất nhanh liền phát hiện một người phụ nữ làm cho người ta kinh diễm.

Một người phụ nữ có mái tóc uốn xoắn buông xòa, trên người tỏa ra khí chất phi thường, mặc lễ phục hoa mỹ màu xanh, váy cúp ngực, lộ ra đôi vai gầy yếu, cùng xương quai xanh quyến rũ.

Lúc nói chuyện với mọi người, mặt lộ vẻ cười nhẹ nhàng, khí chất bình tĩnh, lễ phép cùng hàm dưỡng, tự nhiên mà lộ đầy khí trang, đều là những khí chất mà một cô gái trẻ như cô cực kỳ hâm mộ. Cô gái đó nhất định là người có chuyện xưa đi?

An Nhiên nhìn lại Đường Hạo Nam bên cạnh, nhìn đến anh trong nháy mắt đó cũng làm cho người ta cảm giác kinh diễm, rồi sau đó là trầm trẫm.

Người có chuyện xưa mới có hương vị, người đàn ông có chuyện xưa, trong lòng hẳn không dễ dàng mở lòng với người khác, càng là như thế, cô càng muốn đi vào, tìm hiểu mọi chuyện...

Hạ Nhất Nhiễm không nhìn Đường Hạo Nam bọn họ liếc mắt một cái, coi như không có sự tồn tại của anh.

Đồng Hưng Diễn mới có khiếu vũ, cô không cự tuyệt.

"Nhìn em có vẻ có tâm sự, có phải đang lo lắng Nini không?" Đồng Hưng Diễn nhẹ giọng hỏi, bởi vì có tiếng nhạc, anh ta cúi đầu, dán tai bên tai cô hỏi.

Nhắc tới Nini, Hạ Nhất Nhiễm liền khẩn trương rồi.

"Đừng vậy, tôi lo lắng con bé nhớ tôi, lần này rời xa con bé lâu như thế, trong lòng không nở." Cô lấy giọng điệu thành khẩn trả lời, trong lòng lo lắng lại là một chuyện khác.

"Muốn anh để cho người của anh giúp em không?" Đồng Hưng Diễn nhẹ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu.

"Không cần anh cả." Cô vội vã cự tuyệt, bản nhạc kết thúc, bóng lưng eo eo Đồng Hưng Diễn ra, bị anh ta kéo ra khỏi sân nhảy, người hầu bưng tới rượu đỏ, hai người mỗi người cầm một ly.

Hạ Nhất Nhiễm thừa dịp lúc Đồng Hưng Diễn cùng người ta trò chuyện, một người bưng ly rượu đi ra ban công, từ trong túi xách lấy điện thoại ra, vẫn không có tin tức từ Lục Ngộ Hàn, cũng không biết kết quả DNA có thể bị bóp méo hay không.

Cô từ từ nhắm hai mắt, hít sâu một hơi, điều tiết cảm xúc chính mình.

Có lẽ, sự thật sớm hay muộn cũng bị để lộ đi.

"Đồng phu nhân, xin chào..." Một nữ rượu nồng nặc truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm xoay người, chỉ thấy một người đàn ông trung niên đứng ở phía sau mình, tuổi tác đã hơn năm mươi, bụng bía khệ nệ đi tới, nhìn cô, về mặt cười quý dị.

"Ngài là...?" Hạ Nhất Nhiễm phòng bị nhìn ông ta, người biết cô là con dâu Đồng gia không nhiều lắm.

"Ha, tôi là bạn của Đồng lão phu nhân, hôm nay ở trong điện thoại cùng Đồng lão phu nhân vẫn nhắc qua đến cô." Người đàn ông kia nói, đưa danh thiếp đến, Hạ Nhất Nhiễm nhận lấy danh thiếp.

Người này lại lịch không nhỏ, là cổ vấn một công ty đầu tư rất có tiếng ở Đồng Nam Á.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn danh thiếp, lại nghe nói ông ta quen biết Đồng lão phu nhân, khách khí bắt tay với ông ta, "Uông tổng, hân hạnh."

"Đồng phu nhân thật sự là hoa nhường nguyệt thẹn, chìm sa cá lặn, quả nhiên, trăm nghe không bằng một thấy, tôi tại Đông Nam Á thường nghe người ta nhắc tới cô!" Uông tổng vội vàng khen tặng nói, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, khiêm tốn lắc đầu.

Cùng ông ta uống ly rượu, đầu có phần choáng quáng, cô nghĩ muốn trở về phòng nghỉ ngơi.

Đường Hạo Nam tìm thật lâu, không phát hiện tung tích Hạ Nhất Nhiễm, gặp Đồng Hưng Diễn còn đang ở đây, anh có phần không hiểu.

Bỏ lại An Nhiên, lén lút đi tìm rồi.

"A... Không cần... Uông... Tôi..."

Cửa phòng khép hờ, từ bên trong truyền đến giọng dịu dàng mềm mại, âm thanh kia là quen thuộc như vậy, Đường Hạo Nam sững sốt, mạnh dẩy cửa ra, liền nhìn đến trên giường lớn phong cách Châu Âu, người phụ nữ mặc váy dài lụa mỏng màu xanh bị một người đàn ông đầu hói nấp mấp dè ở dưới thân.

"A! Oa...!"

Người đàn ông trong niên ăn đầu thét chói tai, nháy mắt tiếp theo, ông ta bị Đường Hạo Nam kéo dẩy ném ra khỏi phòng, sau đó cửa gỗ dày nặng bị đóng sầm lại!

Đồng Hưng Diễn đứng ở góc khuất cuối lối đi nhỏ, nhìn một màn này, vẻ mặt phức tạp.

"Khó chịu... Tôi... Ừm..." Hạ Nhất Nhiễm nằm trên giường lớn, đôi má đỏ hồng, hai môi sưng đỏ, váy lụa mỏng trên người cô chỗ đã bị xé thành mảnh nhỏ, Đường Hạo Nam nhớ lại hình ảnh vừa rồi cô bị người ta dè ở dưới thân, nhất thời nổi giận.

Một tay lấy cô dè ở dưới thân.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em liên bụng đói ăn quảng như thế sao?!! Lão già bụng phệ em cũng muốn?!" Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn cô, tức giận quát, Hạ Nhất Nhiễm híp con ngươi, nhìn khuôn mặt tuấn tú gần ngay trước mắt, có phần mơ hồ, nhưng mà, xác định là anh.

"Nói chuyện với em! Ừm..." Nhìn đáng vẻ cô kiều mị quyến rũ như vậy, Đường Hạo Nam ghen tuông quá mức lại quát lên, còn đang nói dở, cô vậy mà lại ngẩng đầu, chủ động hôn anh, hai tay ôm chặt cổ anh, đưa anh hướng tới chính mình dè xuống.

Đường Hạo Nam chưa từng được cô chủ động cùng nhiệt tình như vậy, cảm thấy không thích hợp, nhưng sự nhiệt tình của cô, đã khiến anh không nghĩ được nhiều như vậy, từ bị động sang chủ động, xé rách váy lụa trên người cô, bàn tay lớn làm cấn vuốt ve trên da thịt bóng loáng kiều mị của cô.

Hạ Nhất Nhiễm ở dưới thân anh ngơ ngây, toàn thân như hóa thiêu, hít vào thật sâu hương vị hormone nam tính trên người anh.

Giống như hương vị kia có thể xua tan dục hóa trong cơ thể cô vậy.

Cô bị hành hạ đến sắp khóc, "Muốn em... Em khó chịu..." Cô khóc kêu hô, nước mắt chảy ra, đáng vẻ hoa lệ đầm mưa, chọc người thương tiếc.

Đường Hạo Nam tìm từng trận kích động, "Đáng chết! Em rốt cuộc xảy ra chuyện gì?!" Một tia lý trí, dạy anh hoàn hồn, nhìn kỹ mặt cô đỏ hồng gần như muốn ri máu, hơi thở gấp gấp nặng nề hỏi.

"Nhanh... Ừm..." Cô lại hướng tới anh vờn qua, thân thể mềm nhũn không xương, quấn chặt lên thân hình cường tráng.

Vote cho sữ chấm chỉ của tui đi ^^

Mọi người ngủ ngon nha~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Tối hôm qua coi như cái gì cũng chưa xảy ra!

Đường Hạo Nam làm sao chống đỡ được sự nhiệt tình cùng dụ hoặc của cô như vậy, thân thể của cô nóng bỏng, cũng đem anh hành hạ toàn thân khó nóng, dục hóa dè nên nhiều năm nhanh chóng dâng lên.

Dần dần, anh cũng bắt đầu có phần thần chí không rõ.

Nhưng mà, trong tiềm thức biết rõ, giờ phút này Hạ Nhất Nhiễm, là khác thường!

Cô đang không ngừng xé rách lễ phục trên người, vốn là áo cúp ngực thiết kế khéo gọi, áo sớm trượt xuống, áo ngực kéo xuống đến dưới ngực, Đường Hạo Nam đôi mắt quả thực đang phun lửa, nhìn không được mạnh cúi đầu cấn müt.

Một hồi kích tình trong khoảnh khắc bùng nổ, hai người ở trên giường lớn quay cuồng, Đường Hạo Nam trong lòng kích động tâm tình lại có chút khẩn trương, từ từ chậm rãi lại một lần nữa cùng cô hòa hợp một khối.

Khởi thân thế này dạy anh nhớ mãi không quên, dạy anh yêu đến tận xương, cũng từng hận thấu xương, lại một lần nữa ở dưới thân anh, vì anh động tình, vì anh rên rì.

Quên hết tất cả vương mặc, không có hỗn độn những chuyện đã qua, không có yêu hận tình thù, chỉ có hai cỗ thân thể trần truồng quấn lấy nhau, nhiệt liệt dẩy đưa.

Trên giường lớn thiết kế theo phong cách Châu Âu thời phục cổ, rèm cửa tung bay, toàn thân người đàn ông dè áp ở trên người phụ nữ, hai người mười ngón tay đan chặt, anh chậm chậm trầm xuống đi vào, "Đau..."

Cô bỗng dưng trợn mắt, đau đớn kêu hô, nước mắt dọc theo khóe mắt chảy xuống. Đường Hạo Nam kinh ngạc, cô vậy mà khít khao như xử nữ, đều phải đem anh thất đau rồi!

"Ừ!m..."

"Ừm..." Anh hoàn toàn tiến vào, ngăn chặn đôi môi đỏ mọng kiều diễm của cô, hai người mãnh liệt hôn sâu.

Hai cỗ thân thể xa cách đã lâu, lại một lần nữa gặp gỡ, tư vị vẫn lại là ngọt ngào như vậy, Đường Hạo Nam kích động không chút tiết chế, sáu năm qua chưa hề đụng vào một người phụ nữ nào, anh cũng không nghĩ tới lần này sẽ cùng cô phát sinh quan hệ.

Vốn tưởng rằng đã là người mãi không khả năng cùng xuất hiện!

"Nhiễm Nhiễm... Mờ mắt ra, nhìn anh!" Nâng gương mặt cô, anh trầm giọng hỏi, âm thanh thô ráp gấp gấp, nhìn mặt cô đỏ hồng, đôi môi đỏ ửng no đủ mềm mại, dạy anh nhìn không được nghĩ muốn lại hôn, giống như hôn mãi không đủ.

Hạ Nhất Nhiễm nghe lời mờ mắt, thân trí vẫn đang không rõ ràng lắm, chỉ nhìn đến khuôn mặt tuấn tú mơ hồ của anh, đầu óc choáng váng hồ đồ, lỗ chân lông toàn thân đều đã mở ra, mỗi một tế bào đều đang bị cái loại dục niệm xa lạ đã lâu này hành hạ.

"Anh là ai?!" Xuất phát từ kiều ngạo cùng tự tôn của đàn ông, anh nâng mặt cô, trầm giọng hỏi, cô vờn lưỡi, liếm láp cánh môi, miệng khô lưỡi hanh nghĩ muốn uống nước.

"Đường... Hạo Nam..." Nhìn khuôn mặt tuấn tú mơ hồ của anh, cô thờ gấp nặng nề kêu hô.

"A!"

Đường Hạo Nam cả người kích động, lại nhấp vào thật sâu, làm cô hét lên một tiếng chói tai, lông mi nhũn chặt.

"Ngoan... Nhớ kỹ, là anh!" Anh sùng nịch nói, lại bá đạo cường thế nói, điên cuồng mà bắt đầu chuyển động.

...

Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam là bị tiếng đập cửa kịch liệt đánh thức.

"A!" Cô mở hai mắt, lúc nhìn đến gương mặt tuấn tú của Đường Hạo Nam, bị dọa đến không nhẹ, càng cảm giác dưới chân chính mình là trần như nhộng, trong đầu hiện lên hình ảnh lộn xộn rai rác tối hôm qua.

Cô tối hôm qua cùng Đường Hạo Nam...

Đầu óc oanh một tiếng, bên tai ông ông chóiáng văng, tiếng đập cửa kia lại vẫn đang không ngừng vang.

Đường Hạo Nam nhìn ra sự kinh ngạc của cô, khóe miệng nhếch lên, kéo chân đã đi xuống giường, khóa thân đi đến bên cạnh tủ quần áo, tìm bộ áo ngủ khoát lên cho chính mình, liền đi ra cửa.

Hạ Nhất Nhiễm ý thức được đây là phòng của chính mình, mà Đường Hạo Nam muốn đi mở cửa, "Anh đừng đi!" Cô nhớ tới cái gì, vội vàng xuống giường, hai chân vô lực sắp ngã xuống.

Cô lao tới trước mặt Đường Hạo Nam, chặn anh lại, Đường Hạo Nam nhủ mảy, trên người cô trần như nhộng.

"Em làm gì vậy? Anh đi xem là kẻ nào không có mắt vẫn luôn gõ cửa!" Đường Hạo Nam liếc cô, trầm giọng nói, vết sẹo trên bụng cô, thật sự chướng mắt.

"Anh đừng đi! Nói không chừng đó là một cái bẫy!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, rất sợ bị người Đồng gia phát hiện chuyện tối ngày hôm qua của bọn họ, vậy thì cô gặp phiền toái rồi.

Đường Hạo Nam đầu phải là loại người sợ phiền phức, ngược lại hiểu được lo lắng trong lòng cô, "Có anh! Công khai thì đã làm sao?!"

Anh khỉ phách nói.

"Tôi nói không được đi chính là không cho đi! Anh có thể như thế nào? Đừng quên, tôi là thiếu phu nhân Đồng gia, tối hôm qua với anh như vậy là không giữ đức hạnh!" Cô kích động nói, đẩy anh hướng trong phòng đẩy đi.

Lúc này, tiếng đập cửa giống như biến mất.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức chạy tới bên cạnh tủ quần áo, có phần chật vật tìm ra áo ngủ, nhanh chóng mặc vào.

"Anh khẩn trương thu dọn, theo ban công nhảy qua đi! Đường Hạo Nam, tối hôm qua chỉ là ngoài ý muốn, mọi người cứ coi như cái gì cũng chưa từng xảy ra đi!" Hạ Nhất Nhiễm về mặt lạnh lùng, bình tĩnh nói, nhớ lại chuyện tối hôm qua, là mơ hồ, nhưng mà, cái loại cảm giác trên miền khi đó, cô nhớ rõ ràng.

Cũng ý thức được, tối hôm qua khả năng là bị cái người họ Uông thiết kế, chẳng thế thì cô không có khả năng cùng Đường Hạo Nam xảy ra bất cứ chuyện gì.

Cô liền muốn đi vào nhà vệ sinh rửa mặt, căn bản không thấy được Đường Hạo Nam sắc mặt xanh mét dày đặc.

"A! Anh làm gì vậy?!" Cảnh tay đột nhiên bị anh túm chặt, thân thể bị anh kéo qua hướng giường lớn ném ngã, cô kinh hãi.

"Chỉ là ngoài ý muốn? Như vậy, anh em nếu là không đúng lúc thì rồi, em liền cùng cái tên đầu hói bụng phế kia trên giường sao?!" Anh trừng mắt nhìn cô té ngã trên giường, tức giận quát, lòng tràn đầy ghen tuông cùng lửa giận.

Hoàn toàn xem nhẹ tối hôm qua cô không thích hợp.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, ngược lại hiểu rõ anh là có ý gì, anh cảm thấy cô là cái loại phụ nữ lẳng lơ, tùy tùy tiện tiện sẽ cùng đàn ông xa lạ lên giường đúng không?

Trái tim mạnh thất lại, tất cả cảm giác cùng anh ái muội, không còn sót lại chút gì.

"Đúng vậy, Đường tiên sinh chẳng lẽ chơi không nổi sao? Tôi vốn không cho anh là cái loại chơi đùa không nổi như vậy!" Cô ngồi dậy, về mặt lạnh lùng, khóe miệng nhếch lên, chăm chọc nói.

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm một vẻ cực kỳ tùy tiện không chút để ý, trong lòng anh ghen tuông càng đậm!

"Em là đang có ý nói dối chọc giận anh đúng không? Tối hôm qua không phải là bị người tính kế sao?" Anh chịu đựng lửa giận, kiên nhẫn hỏi, dù sao, lại đã xảy ra quan hệ, anh nên phụ trách với cô.

"Không có! Tôi chính là loại phụ nữ lẳng lơ, chính là không chịu nổi tịch mịch, anh đi ra ngoài cho tôi!" Hạ Nhất Nhiễm kích động quát, tối hôm qua tuy thực đã xảy ra quan hệ, nhưng mà, cũng không thể nói lên cái gì.

Coi như cái gì cũng chưa từng xảy ra đi, quan trọng nhất chính là, không thể để cho người Đồng gia biết.

Hi vọng anh không cần nói ra ngoài, cũng coi như cái gì cũng chưa xảy ra.

Đường Hạo Nam lần này thực giận, cô còn chưa đứng dậy, anh liền đè lên, "Sao vậy? Tối hôm qua mới ở dưới thân anh rên rỉ sung sướng như vậy, hôm nay liền trở mặt rồi hả? Muốn anh giúp em nhớ lại hay không?!" Hạ Nhất Nhiễm! Không cần rượu mới không uống lại thích uống rượu phạt! Nếu đã xảy ra, anh sẽ chịu trách nhiệm với em! Anh không quan tâm em có phải kết hôn lần hai rồi hay không, có phải con đầu Đồng gia hay không, anh muốn em lại cùng anh bên nhau!"

Tuy tức giận, vẫn lại là nhịn không được nói ra suy nghĩ trong lòng, tối hôm qua, bọn họ phối hợp ăn ý, hoàn mỹ như vậy, lúc cô động tình, cũng không ngừng gọi tên anh.

Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, không nghĩ tới Đường Hạo Nam có thể nói ra những lời khiến người ta cảm động như vậy, anh vửa rồi không phải còn đang chế giễu cô sao, hiện tại sao còn nói muốn chịu trách nhiệm vậy?

Đôi mắt tối đen kia khóa chặt chính mình, bên trong giống như lóe ra pháo hoa tình yêu.

Cô lẽ, anh vẫn yêu cô đúng không?

Ngực thất lại, có phần đau, "Đừng nào loạn, chúng ta không có khả năng."

"Sao lại không có khả năng?!" Hạ Nhất Nhiễm, người đừng nào loạn phải là em! Theo anh phục hôn (kết hôn lại)! Để cho anh, bù đắp lại cho em toàn bộ....!" Một câu sau cùng, anh nói được có chút nghẹn ngào, là hy vọng cô có thể lại cho anh một cơ hội, là thoát ra khỏi quá khứ đau thương trước kia, nhưng mà, không có nghĩa là anh liền thực không thích cô rồi.

Tại sao nhất định phải buông tay?

Lại cười cô, bù đắp lại toàn bộ những thua thiệt đã nợ cô lúc trước, như vậy, so với cả đời không qua lại với nhau không phải tốt hơn sao?

"Tôi không cần anh bù lại cái gì! Tôi lại không thích anh, tôi nói rồi, sẽ không quay đầu lại, thật sự sẽ không, anh đừng nghĩ nhiều, tối hôm qua, thật sự chỉ là chuyện ngoài ý muốn." Cô run giọng nói, gục đầu xuống.

"Em không quay đầu lại, em muốn nửa đời sau tiếp tục thú tiết? Hay vẫn lại là gả cho người đàn ông khác?!" Rất không dễ dàng buông xuống tự tôn cùng kiêu ngạo, lấy hết dũng khí lại hỏi một lần, cô vậy mà vẫn lại là thái độ này.

Không thích rồi..

Nhưng tối hôm qua ở trên giường, rõ ràng..

"Những thứ này với anh đều đã không có một chút quan hệ! Anh khẩn trương ra ngoài, bị người khác phát hiện, thanh danh của tôi liền phá hủy!" Singapore bên kia còn không biết thân thể Nini có bị vạch trần hay không, bên này, cô lại cùng cái người chồng trước Đường Hạo Nam này xảy ra tình một đêm, đầu óc cô rất loạn, luôn cảm giác sẽ xảy ra chuyện lớn gì đó.

Mà cô, không muốn lại đối mặt bất cứ sóng to gió lớn gì nữa, chỉ muốn làm người mẹ tốt, sớm một chút hoàn thành tám nguyện trong lòng, tiếp tục ngoan ngoãn an phận làm quả phụ của Đồng Hưng Á.

"Thì ra, anh so ra còn kém thanh danh của em?" Anh có kích thích nghĩ muốn bóp chết cô!

"Đó là đương nhiên. Anh đi nhanh đi, anh muốn có loại phụ nữ như thế nào mà không có, đừng quên lấy mãi người phụ nữ đã hai đời chồng này như tôi nữa. Cô gái kia xem ra không tệ, ít nhất không giống Đồng Y Mộng loại kia..." Cô cúi thấp đầu, nói khẽ.

Cô chỉ chính là An Nhiên đi?!

Đường Hạo Nam cảm tức.

"Anh em muốn vẫn chính là em! Hạ Nhất Nhiễm, anh sẽ không buông tay em, chết cũng không buông tay! Thân thể Nini anh đã cho người điều tra, nếu con bé không phải con gái của Đồng Hưng Á, vậy là của ai? Là em sinh sao? Khẳng định không phải là đứa bé kia của anh đúng không, đó là con của người nào? Hay lại là nhặt được ở đâu?!" Nếu là nhặt được, sao trên bụng em lại có vết sẹo do sinh mổ để lại?!" Hạ Nhất Nhiễm! Anh cho em giấu anh, chờ sau khi anh biết toàn bộ chân tướng, anh sẽ không tha cho em!"

Đường Hạo Nam hai tay giữ chặt bờ vai cô, gần như là lên án thấp giọng gầm thét.

Cô ngẩng đầu, kinh ngạc trừng mắt nhìn anh, "Sao anh lại vô si như thế?!" Tôi nói không thích anh chính là không thích, tại sao anh cứ muốn xuất hiện ở trước mặt tôi chọc tôi thêm phiền? Vui vẻ bên nhau, chia tay yên bình không được sao?!"

Cánh ngực cô hiện giờ, đau nào cho phép cô lại cùng với anh!

Anh như vậy, chỉ khiến cho cô thêm phiền!

"Không được!" Anh quát, hướng tới cửa đi đến, Hạ Nhất Nhiễm liền muốn đuổi kịp, Đường Hạo Nam chạy tới cửa, kéo tay nắm cửa.

"Anh không thể rời khỏi đây từ chỗ này..."

Đường Hạo Nam đầu nào chịu nghe lời cô, mà còn, anh từ đầu liền không phải là loại đàn ông thích lên lút! Trực tiếp xoay vặn tay nắm cửa kéo mở cửa ra, hùng hổ đập cửa đi ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến vô đầu bức tóc, dựa vào ván cửa, thân thể không chút sức lực trượt xuống đất.

Chỉ mong chuyện này, không cần bị lộ ra ngoài, nghỉ đến những hình ảnh tối hôm qua, cô có kích động muốn giết chết chính mình!

Chẳng qua, cái người họ Ưông kia rốt cuộc có lai lịch gì? Ở đâu ra to gan như vậy dám tính kế cô?!

Lúc này, di động của cô không biết từ đâu vang lên, cô tìm thật lâu mới tìm được, vậy mà lại là là Đồng lão phu nhân gọi đến...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Ở trước mặt anh uống thuốc tránh thai

Nhìn màn hình báo hiệu là Đồng lão phu nhân gọi đến, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng tối cùng là chột dạ.

Thân thể Nini bị bà ta nghi ngờ, tối hôm qua lại cùng Đường Hạo Nam đã xảy ra chuyện không nên xảy ra, chột nhiên, cảm giác chính mình lâm vào hoàn cảnh éo le.

Cô ngồi ở bên giường, đã khôi phục trấn định, nặn ra một nụ cười giả tạo, mới tiếp điện thoại.

"Lão phu nhân!"

Cô bình tĩnh mở miệng, giống như cái gì cũng chưa xảy ra một dạng.

"Cô còn có thể bình tĩnh như thế?! Chuyện xấu của cô đều đã truyền tới trong nước rồi!" Đồng lão phu nhân cường thế quát, giọng điệu rõ ràng cho thấy không khách khí, thậm chí là tức giận.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ máy.

Cái chuyện xấu gì?

"Lão phu nhân..."

"Đừng giả ngu với tôi! Cô có phải lại cùng chồng trước của cô qua lại rồi hay không? Người ngoài không biết cô vẫn còn chồng trước, tôi đúng là biết đến! Hạ Nhất Nhiễm, cô là con dâu thủ tiết của Đồng gia tôi, cô vậy mà lại làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như thế!" Đồng lão phu nhân giọng điệu bèn nhọn, không một chút khách khí.

Chuyện của cô cùng Đường Hạo Nam, bà ta cũng biết rồi sao?

Không có khả năng nhanh như thế chứ?

Hon nữa, liên tính bị phóng viên chụp đến cái gì, cũng không có khả năng mau như thế truyền đi Singapore, bên kia bây giờ còn là buổi tối mà.

Bà ta rốt cuộc là làm sao biết đến?

Cô vừa rồi lại vẫn cảm thấy không thích hợp, cái người họ Ưông kia nói quen biết lão phu nhân, có thể là lão phu nhân nghĩ muốn hãm hại cô hay không?

Suy nghĩ như thế, lưng liền đổ mồ hôi lạnh!

"Lão phu nhân, tôi không biết người là từ đâu nghe đến mấy chuyện linh tinh này, không có bằng chứng, người cũng không thể đổ oan cho tôi!" Cô không khách khí, cất giọng nói, sức mạnh tràn đầy.

Bà ta vừa cùng cô nói như thế, thật nhắc nhở cô rồi!

Thừa dịp không bị phóng viên tung tin ra ngoài trước, tất phải giải quyết tốt mọi chuyện!

Đồng lão phu nhân không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm lại bình tĩnh như thế, vậy mà không thừa nhận, còn nói muốn chứng có!

"Cô không có làm loại chuyện này, tôi đương nhiên vui mừng! Nếu thực không làm, coi như tôi cho cô lời nhắc nhở, nhớ kỹ thân phận cùng địa vị của mình, cô đại diện cho mặt mũi của Đồng gia, là Hưng Á!" Đồng lão phu nhân vẫn đang không khách khí nói.

Hạ Nhất Nhiễm tuy biết hành vi chính mình là không đạo đức, nhưng mà, Đồng Hưng Á đã qua đời, bà ta chẳng lẽ thật muốn cô vì anh ta thủ tiết cả đời?

Cô vốn không phải một người phụ nữ nổi sừng phóng khoáng coi mở, nhưng mà, cảm giác là bị tính kế, bị người khác dùng thủ đoạn hèn hạ, bị gán tội như vậy.

"Lão phu nhân, tôi tôn trọng người là mẹ của Hưng Á, nhưng mà, xin người cũng tôn trọng tôi. Tốt xấu, tôi cũng là người thừa kế toàn bộ tài sản của Hưng Á, công ty là của tôi, Đồng gia là của tôi, liên ngay cả nhà cũ Đồng gia, đều là tài sản đứng tên tôi. Tôi trước kia không cường thế, không có nghĩa là tôi dễ ức hiếp, ví như người không tôn trọng tôi, tôi cũng chỉ có thể không tôn trọng người rồi." Hạ Nhất Nhiễm cười tít mắt nói, trong giọng nói lộ ra cảnh cáo cùng không khách khí.

Phản rồi!

Đồng lão phu nhân cảm tức, nhưng, chung quy là không phản bác cái gì!

Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng kết thúc cuộc gọi, sau khi cúp điện thoại bắt đầu xử lý chuyện tin đồn.

Cô vốn xuất thân là làm quan hệ công chúng, sáu năm trước nhận mạch văn cô, không liên hệ Phương Mặc Ngôn, chính mình tự mình liên hệ, không cho chuyện tối ngày hôm qua bị phóng viên tung ra ngoài!

...

Lúc Hạ Nhất Nhiễm thu xếp xong xuống lầu ăn cơm, gặp Đường Hạo Nam cùng cô gái tên An Nhiên kia mặt đối mặt, đang dùng bữa sáng, Đồng Hưng Diễn một người ngồi, nhìn thấy cô, vẫy tay ngoắc ngoắc, cô gật đầu chào hỏi, không nhìn nhiều Đường Hạo Nam bên kia liếc mắt một cái.

Đầu cực kỳ choáng váng, tối hôm qua khẳng định là bị bỏ thuốc gì rồi, bây giờ còn miệng khô lưỡi hanh.

Cũng may lâu đài cổ này vì chăm sóc cho nhóm Đồng Phương như bọn họ, có chuẩn bị bữa sáng kiểu Trung Quốc.

Cô chỉ móc thêm một chén cháo hoa, ở đối diện Đồng Hưng Diễn ngồi xuống.

"Em tối hôm qua sao trở về phòng sớm vậy?" Đồng Hưng Diễn tự nhiên hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lộ ra tươi cười tự nhiên, "Không chống chọi được cơn say rượu, liền lên lầu nghỉ ngơi, các người tối hôm qua dự tiệc đến khuya sao?"

Cô cực kỳ ung dung bình tĩnh, giống như cái gì cũng chưa xảy ra vậy.

Kỳ thật không cần khẩn trương, cô hiện tại không phải là cô gái mười năm trước không quyền không thế không có tiền, bị mẹ kế tính kế rồi.

Cô tốt xấu gì cũng là tổng giám đốc của một tập đoàn, có trong tay tài sản hàng tỉ.

Duy nhất không chấp nhận được, chính là cùng Đường Hạo Nam xảy ra quan hệ!

Chỉ sợ anh lại quần lấy cô không buông.

"Tối hôm qua là khá trễ... Từ lúc nhìn đến em biến mất, lại vẫn đến phòng em tìm em." Đồng Hưng Diễn nhẹ giọng nói, nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng tuy hoài hớp, nhưng mà, ngoài mặt vẫn là cô cực kỳ bình tĩnh.

"Vậy sao? Khả năng là tôi ngủ quá say, không có nghe đến anh gõ cửa." Cô cười nói, ăn một ngụm cháo.

"Ồ, chắc là vậy." Đồng Hưng Diễn ý tứ thâm sâu nói.

Hạ Nhất Nhiễm đối với anh ta lại nhiều thêm chút phòng bị, có lẽ tối hôm qua thực bị anh ta thấy được.

Đồng Hưng Diễn ăn xong đã đi trước, bỏ lại cô một người, chậm rãi ăn cháo, không phát hiện cái người họ Ưông tới hóm qua.

Ăn cơm xong, cô ra khỏi trang viên, lên mạng tra qua đường đi, nơi này cách trấn trên một con phố, có thể ngồi xe buýt đi, kỳ thật có thể mượn xe ở lâu dài, nhưng cô không muốn bị người khác phát hiện.

Chỉ muốn đi đến tiệm thuốc trên thị trấn mua thuốc tránh thai khẩn cấp.

Không phải kỳ an toàn, cô lo lắng.

Chân đi giày thể thao thoải mái, toàn thân mặc bộ đồ cao bồi, đội thêm cái nón phong cách anh, đứng ở trạm xe buýt trên con đường nhỏ, phong cảnh nông thôn đây là thật là tốt, đẹp như tranh.

Nếu có thể ở lại nơi này cả đời, cùng theo hai đứa con của mình, thật là tốt biết bao?

Cô đời này, mục tiêu lớn nhất hiện tại chính là, có thể mang theo hai đứa nhỏ sống hạnh phúc bên nhau...

Tiếng bước chân, làm cô nghiêng đầu.

Gầy da màu nâu, quần Jeans xanh quát bạc màu, ôm lấy đôi chân dài, bộ đồ lái xe màu đen, khuôn mặt tuấn tú trắng trẻo.

Không giống lúc mặc Tây phục tinh xảo như vậy, giờ phút này, Đường Hạo Nam nhìn như thô kệch, càng hiển lộ vẻ nam tính, đã đi tới bên cạnh cô, trong miệng anh ngậm thuốc lá, như vậy có phần xấu xa.

Cô theo bản năng bật mồi, ghét bỏ nhìn anh.

Anh lập tức vứt bỏ tàn thuốc, giẫm lên tàn thuốc, Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn anh, "Không tổ chức."

Chỉ thấy Đường Hạo Nam khom người đem tàn thuốc nhặt lên, đi đến bên cạnh thùng rác cách đó hai ba mươi mét, vứt bỏ, lại trở về.

Anh như vậy, thật làm cô cảm thấy được rất bất ngờ.

Một chiếc xe buýt không lớn không nhỏ chạy tới, ở bên cạnh dừng lại, cô vội vã lên xe, lúc này, Đường Hạo Nam chạy đến, đuổi theo sau, lập tức lên xe.

Anh ở ghế trống bên cạnh Hạ Nhất Nhiễm ngồi xuống.

Cô nhàu mày, tức giận tròn mắt nhìn anh, "Anh muốn như thế nào?"

"Cái gì mà anh muốn như thế nào, anh ngồi xe công cộng còn phải được em đồng ý?" Anh liếc cô, âm u nói.

Cũng phải, xe không phải của cô, cô ngăn cản không được.

Không nghĩ đề ý đến anh, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ xe là cánh đồng Lavender tím ngắt, không chỉ có màu tím, còn có những màu sắc khác, xa xa nhìn lại, giống như là từng mảng cầu vồng rực rỡ.

Cô đang nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, anh ở bên cạnh, nhưng vẫn đang nhìn cô.

Gắt gao nhìn chăm chăm miệng cô khẽ tươi cười, tươi cười phát ra từ nội tâm như vậy, thật sự hiếm thấy.

Đường Hạo Nam ánh mắt thâm trầm, chứa đựng nồng đậm yêu say đắm, nhớ tới đây là tại Provence, giờ này khắc này, không ai quen biết bọn họ, cô đang nở nụ cười thật từ trong lòng, nhìn cảnh đẹp.

Anh đem ảo tưởng này thành là hình ảnh sau khi cô tốt nghiệp, anh mang cô tới đây du lịch, cái gì cũng chưa xảy ra, anh là anh Hạo Nam của cô, cô là cô em gái mà anh thời khắc nghĩ muốn bảo vệ.

Tay phải không tự giác phủ lên mu bàn tay trái của cô, Hạ Nhất Nhiễm bị hành động của anh là kinh sợ, vội vàng muốn lui về, lại bị anh nắm chặt lấy.

Thậm chí, mười ngón đan chặt.

Cô trừng mắt nhìn anh, đôi con ngươi đen thâm thúy của anh, khóa chặt cô, thâm sâu giống vòng xoáy, như muốn đem trái tim lạnh lùng băng giá của cô cuốn vào.

Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm mặt cô, cái cô gái nhỏ này đối mặt với anh, đến nụ cười tươi tắn đều không có.

"Đừng xa lạ như thế, tối hôm qua chúng ta vẫn còn làm chuyện thân mật nhất!" Môi anh ghé sát vào bên tai cô, dấn vào lỗ tai cô, thâm mật nói.

Hạ Nhất Nhiễm sau khi nghe xong, cực kì tức giận, nắm chặt tay anh.

Đường Hạo Nam lại rút tay, trực tiếp ôm lấy bờ vai cô, lại vẫn thâm mật ở trên gương mặt cô nặng nề mà hôn một cái.

"Anh đủ rồi! Trước mặt người ở bên ngoài, tôi không muốn trở mặt với anh! Nhưng mà, này không có nghĩa là..."

"Em còn nói nữa, còn nói có tin anh hiện tại liên hôn em hay không!" Người đàn ông dấn tại bên tai cô lưu manh mà bá đạo nói.

Hạ Nhất Nhiễm trừng mắt nhìn anh, anh lại lập tức nâng chặt gương mặt cô, rồi sau đó, hung hăng chiếm lấy môi cô.

Nụ hôn nóng bỏng, nhiệt liệt mà điên cuồng, mặt cô bị anh nâng chặt, cô gần như không cách nào phản kháng.

Đường Hạo Nam không coi ai ra gì hôn cô thật sâu hồi lâu, mới chịu đem cô buông ra!

"Anh điên rồi! Anh có biết chuyện tối hôm qua, thiếu chút nữa để cho tôi thân bại danh liệt hay không?!" Cô trừng mắt với anh, ảo não chỉ trích, dùng lực xoa xoa môi, ở trong xe tìm kiếm một vòng, không phát hiện có gương mặt Đồng Phương, cô mới an tâm.

"Cùng Đường Hạo Nam anh bên nhau, làm cho em thân bại danh liệt?" Anh tự tin nói, khinh thường luận điệu của cô.

Cô không lại đề ý đến anh, anh tiếp tục nắm tay cô, cô cũng không tiếp tục giãy giụa.

Rất nhanh đến chỗ đường phố trên trấn nhỏ, Đường Hạo Nam cân bản không biết cô tới đây làm gì, cho rằng chỉ là tới đi dạo.

Nhìn cô nói lưu loát tiếng Pháp, cùng bà chủ bán tính dầu thủ công đen trao đổi, bà chủ chỉ chỉ, cô liền rời đi, anh lập tức bắt kịp.

Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng tại góc rẽ tìm được một tiệm thuốc cực kỳ không thu hút.

Cô hỏi ông chủ muốn thuốc tránh thai khẩn cấp.

Đường Hạo Nam đối với tiếng Pháp tuy rằng không phải quá thông thạo, nhưng mà, cái từ thuốc tránh thai này, anh vẫn nghe hiểu được.

Thấy cô trả tiền, rồi sau đó, ra khỏi tiệm thuốc, ở cửa hàng tiện lợi không xa mua chai nước khoáng, tìm cái ghế dựa ngồi xuống, mở ra hộp thuốc.

"Em làm gì?" Anh đoạt thuốc.

Trái tim đã bị xé rách, bị lãng trí, rì mầu.

"Tại sao uống thuốc tránh thai?" Anh đứng ở trước mặt cô, trầm giọng hỏi, đối diện gương mặt cô đầy tức giận.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới anh biết, ngược lại cười lạnh, "Anh nói xem tại sao?! Không cho tôi uống? Còn muốn để cho tôi lại mang thai con của anh sao? Đường Hạo Nam, anh đến lúc nào mới có thể không tự cho là đúng?!"

Cô quát, hốc mắt đỏ lên, nghĩ tới những chuyện cũ đau lòng kia.

Lời của cô, ánh mắt lên án kia, giống dao nhọn, đâm thẳng vào tim anh.

Anh cuối cùng vẫn đem thuốc tránh thai đưa lại cho cô, cô vội vã đoạt lấy, mở ra hộp đóng gói, không chút do dự lấy ra hai viên, nhét vào trong miệng, uống nước lạnh, miệng lớn nuốt xuống, đáng về kiên quyết kia, giống như không nguyện cùng anh có nửa điểm liên quan!

Uống thuốc rồi, cô cũng không lập tức đứng dậy, cúi thấp đầu ngồi đó, "Đường Hạo Nam, xem như tôi cầu xin anh, được chưa? Cách tôi xa một chút! Chúng ta không thể quay lại! Tôi tương lai không có anh! Anh có thể giống một người đàn ông, phóng khoáng một chút hay không?!"

"Không được! Anh em làm một người bình thường còn không được, lại vẫn làm đàn ông gì?!" Anh nói xong, kéo cô đứng dậy, tay phải bá đạo đan xen vào khe hở ngón tay cô, mười ngón đan xen, kéo cô đi về phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Cầu xin em cho anh một cơ hội

Không biết anh muốn làm gì, cô cũng tránh không được anh. Trên trán nhỏ, người qua lại nhón nha nhón nháo, chỉ có hai người bọn họ là gương mặt Đông Phương.

Người đàn ông đi ở phía trước, tay phải nắm chặt tay trái cô gái, lôi kéo cô, đi nhanh tới phía trước, đi xuyên qua đường phố nhón nha nhón nháo, giống như một đôi người yêu cực kỳ bình thường.

"Đường Hạo Nam! Anh đủ rồi!" Đi được một đoạn, Hạ Nhất Nhiễm thật sự tức giận, dùng lực phui tay, Đường Hạo Nam lại vẫn nắm chặt tay cô, quay đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tức giận của cô.

"Không đủ! Chúng ta còn chưa bắt đầu đi dạo mà!" Đường Hạo Nam đa mặt dày nói, khóe miệng ồm lấy ý cười tà mị.

Anh như vậy, làm Hạ Nhất Nhiễm càng thêm tức giận.

"Người nào muốn cùng anh đi dạo! Tôi không rảnh lòng như vậy!" Tránh thoát anh còn không kịp, anh vậy mà đa mặt dày muốn cùng cô đi dạo phố!

Người này thật sự là đủ rồi!

"Em không có, anh có là đủ rồi! Thích cái gì? Anh mua cho em!" Anh nói xong, lôi kéo cô liền đi một sạp hàng bán mũ da thật, tiện tay từ trên kệ hàng lấy một chiếc mũ cao bồi chính hiệu, hướng trên đầu mình đội lên, khóe miệng anh nhếch lên, tức cô bên cạnh đứng bên cạnh mình.

"Như thế nào? Đẹp không?" Trong nháy mắt anh ngoái đầu nhìn lại, đáng về anh tuần kia, thật sự kinh diễm mắt cô.

Ngũ quan lập thể, cách ăn mặc toàn thân cực kỳ táo bạo, đáng người cao ngất, xem ra thật đúng là rất giống cao bồi!

"Coi ánh mắt em si mê như vậy, anh liền biết, đẹp trai!" Đường Hạo Nam không đợi cô trả lời, khóe miệng đắc ý cong lên, giọng nói, rồi sau đó, dùng tiếng Pháp lưu loát, nói vài câu với ông chủ, thanh toán tiền bạc.

Thừa dịp lúc anh trả tiền, Hạ Nhất Nhiễm xoay người rồi đi, đi chưa được mấy bước, lại bị anh tóm trở về.

"Em chạy cái gì? Em có thể chạy nhanh hơn anh sao?" Anh mang theo mũ, âm u nói, Hạ Nhất Nhiễm liền chưa thấy qua người nào đa mặt dày như thế!

Cầm tay cô, lại lôi kéo cô, đi xuyên qua đường phố.

"Này cái đẹp không?"

"..."

"Cái này thì sao?"

"..."

"Cái này! Mua về cho Nini chơi được không?"

"Không cần!"

Anh vẫn có lòng tốt hỏi cô, cô không phải không trả lời, chính là giọng điệu lạnh lùng đáp lại, nhưng Đường Hạo Nam vẫn chưa từ bỏ ý định.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng vô ý nhìn đến một cái sạp hàng nhỏ có bán rubic gỗ, vội vàng bỏ tay Đường Hạo Nam ra, cô đi tới, dùng tiếng Pháp lưu loát, hướng ông chủ hỏi giá, cực kỳ sáng khoái mua rồi rời.

Đường Hạo Nam nhìn trong tay cô cầm khối rubic, khóe miệng chứa ý cười, đáng về cực kỳ vui sướng.

Anh đi tới, lập tức cướp đi, "Mua rubic này làm gì? Em sẽ chơi thứ này sao?"

Đường Hạo Nam kiểm kê tài nói chuyện cùng cô, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, chỉ thấy những ngón tay thon dài linh hoạt của anh, đang đem rubic xoay xoay, "Vội anh có quan hệ gì?"

"Đừng nói là mua cho Nini, anh thấy tiểu nha đầu kia không thông minh như thế! Không giống anh, năm tuổi liền chơi ngón rồi!" Đường Hạo Nam sâu xa nói, Hạ Nhất Nhiễm phức tạp nhìn anh, lúc này, anh đem rubic trả lại cô, cô cầm lấy, khối rubic bị xoay lộn xộn, hiện tại đã phục hồi như cũ rồi!

Nhìn nó, phút chốc đã nghĩ đến William, trái tim đau thắt, cái gì cũng chưa nói, cô nhấc chân bước tới, đi về phía trước.

Đường Hạo Nam vội vàng đi theo, lại nắm tay cô, có một sạp hàng nhỏ bán đồ cù, hấp dẫn lực chú ý của anh.

"Chiếc nhẫn này bao nhiêu tiền?" Đường Hạo Nam hỏi chủ quầy, trong tay cầm một chiếc nhẫn Bảo Thạch xanh.

"Anh nói con điên cái gì? Ở mấy chỗ thế này làm gì có bảo thạch thật sự!" Cô vội vã nói, chụp mu bàn tay anh.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, "Cô gái, em quên rồi à, Đường gia vốn lập nghiệp từ việc kinh doanh châu báu, không có bảo thạch có thể thoát được pháp nhãn của anh!"

Anh tự tin cười nói, vẻ mặt ôn hòa kia, day có đột nhiên nghĩ tới Đường Hạo Nam nhiều năm trước, phảng phất cảm giác cách một thế hệ.

Trái lại thực đã quên, đã gần như quên hết toàn bộ ưu điểm của anh, nhớ rõ, đều là khuyết điểm cùng chuyện xấu.

Cô nhìn anh trả mặt cả với ông chủ, cuối cùng lấy giá cả cực kỳ rẻ, mua cái nhẫn kia.

"Thật là, không biết nhìn châu báu, lại còn mở cửa buôn bán châu báu, cả cái quầy hàng, chỉ có chiếc nhẫn này là bảo thạch thật! Tạo hình rất khác biệt, hẳn là từ cổ mộ của quý tộc Âu châu tuồng ra!" Đường Hạo Nam vừa đi, vừa đánh giá chiếc nhẫn bảo thạch trên tay, nói với cô.

Hạ Nhất Nhiễm hồ nghi nhìn anh, lại bị Đường Hạo Nam bắt được tay trái, trực tiếp đem cái nhẫn kia xỏ vào ngón giữa tay trái cô.

"Anh làm gì vậy?!"

"Dù sao cực kỳ rẻ, bằng nhặt được, liền cho em, vốn là kiểu nữ." Anh sâu xa nói, lỏng lại đang thất lại, nghĩ tới chiếc nhẫn kim cương kia...

"Tôi mới không cần, đồ từ cổ mộ, người chết gì đó, âm khí rất nặng!" Hạ Nhất Nhiễm ghét bỏ nói, kỳ thật là không muốn nhận bất cứ thứ gì của anh đưa.

"Em không cần liền bán!" Anh bức bối, về mặt hôn gần.

"Vậy cũng là anh đi mà bán, anh đứng tặng đồ cho tôi, tôi không nhận!" Cô lạnh lùng cứng rắn nói, "Giống như cũng sẽ không nhận anh vậy!"

Nói xong, cô đem chiếc nhẫn nhét trở về trong tay anh, hướng tới đường lớn vắng vẻ bên cạnh đi đến, Đường Hạo Nam lỏng chưa xốt thở ra một hơi, rất nhanh đuổi theo.

Đi tới đi lui, liền đến một nơi cực kỳ trống trải, cô không chạy, Đường Hạo Nam liền yên lặng theo sát phía sau cô.

Trước kia, đều là anh ghét bỏ cô, hiện tại, cũng đến phiên cô ghét bỏ anh rồi.

Phong thủy luân chuyển...

Coi như là báo ứng của anh.

Cách đó không xa hình như là trại nuôi ngựa, có hàng rào, có người ở bên trong cưỡi ngựa, phong cảnh như tranh, không khỏi làm người ta nghĩ đến năm đó ở Bắc Kinh, sau buổi trưa đẹp trời đó...

"Đi! Cưỡi ngựa đi!" Anh đột nhiên túm chặt tay cô, đi nhanh về phía trước, Hạ Nhất Nhiễm bị ép đi theo.

"Tôi không muốn!" Cô quả quyết cự tuyệt, Đường Hạo Nam cắn bản không cho cô cơ hội cự tuyệt, lôi kéo cô liền đi trại ngựa.

Đến trại ngựa, cô bị anh khiêng đi lên ngựa, Hạ Nhất Nhiễm chỉ có thể mắng anh là thô phi, thực không có cách nào phản kháng được cái tên thô phi này.

"Em đừng gây dục, chúng ta cũng chưa mang đồ bảo hộ, đầu anh lúc trước đã động qua dao kéo, cũng không chịu được té ngã!" Lên lưng ngựa, cô bị anh từ phía sau ôm lấy, người đàn ông môi dán tại bên tai cô, nhẹ nhàng mà hít sâu, bật hơi, trầm giọng cảnh cáo.

"Đường Hạo Nam! Anh cái tên khốn kiếp này... A..."

Cô vừa muốn mắng anh, anh đã vỗ bụng ngựa, tuần mã ở trên thân cô chạy như bay, cô sợ tới mức bắt lấy cánh tay anh thật chặt!

"Từ sau khi cùng anh cưỡi ngựa, về sau không học qua sao?!" Anh giọng giọng hỏi, nhìn đáng vẻ cô sợ hãi, còn giống như sẽ không cưỡi ngựa.

Hạ Nhất Nhiễm khăn trương nhắm hai mắt, sợ tới mức không nhẹ.

Cô không thích những thứ vận động kích thích này, liền ngay cả đi chơi vui chơi, cũng không dám ngồi tàu lượn siêu tốc, bởi vì nhát gan, không có cảm giác an toàn.

Đường Hạo Nam kéo dây cương, tốc độ chậm lại, cầm đề trên bờ vai cô, hơi thở nóng bỏng phun ở trên gương mặt cô, tư thế hai người như vậy, lại thân mật quá rồi.

"Thấy em sợ như vậy, anh sẽ cho em té xuống sao? Liền tính anh chết, cũng không có khả năng lại cho em bị thương..." Anh giọng khàn khàn, có chút cảm tính nói.

Hạ Nhất Nhiễm nghe anh nói tình cảm như vậy, quả thực theo bản năng phát ra khinh bỉ.

"Đến khi nào em mới có thể không dựng phòng vệ với anh đây? Nói cho anh biết, thân thể Nini tới cùng là chuyện thể nào? Vết sẹo trên bụng em, là sinh Nini đẻ lại?" Anh nhẹ giọng hỏi.

"Anh muốn tôi nói bao nhiêu lần, anh mới có thể chết tâm?" Cô chầm chọc trả lời.

"Vậy em nói cho anh biết, con của chúng ta đâu? Em chính miệng thừa nhận, nó đã chết, anh liền tin tưởng!"

"Đường Hạo Nam anh dứt cho tôi!" Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên kích động rống, lập tức đẩy anh ra, đã quên đây là ở trên lưng ngựa, Đường Hạo Nam thân thể ngã ra sau, trực tiếp té ngã xuống đất, mà con ngựa chịu phải kinh hách, trực tiếp muốn chạy thẳng đi, Hạ Nhất Nhiễm thân thể lung lay thoáng động liền muốn ngã xuống, kinh hoảng hết sức, cô nắm chặt dây cương giữ vững cân bằng.

Đường Hạo Nam lại nặng nề mà té ngã ở trên bãi cỏ, đầu bị đụng sưng đau, đầu vàng mắt hoa.

Tầm mắt có chút mơ hồ, chỉ thấy con ngựa kia hướng tới chính mình chạy đến.

"A a..." Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức không biết làm sao, mắt thấy vô ngựa liền muốn giẫm lên người anh, cô liều mình dây kéo cương, con ngựa kia vẫn lại là từ trên người anh giẫm qua rồi!

"Đường, Đường Hạo Nam!"

Cô nhìn Đường Hạo Nam nằm trên cỏ đang đau đớn quay cuồng, hoảng hốt kêu hô, con ngựa kia cuối cùng cũng chịu dừng, cô vội vã nhảy xuống, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, bước chân có phần vô lực, hướng tới Đường Hạo Nam nằm trên cỏ cách đó không xa chạy đi.

"Anh sao rồi?!" Nhìn Đường Hạo Nam ôm đầu, cuộn mình ở trên thảm cỏ, Hạ Nhất Nhiễm khăn trương hỏi.

Quả thật, anh mới khôi phục, vừa rồi lại té ngã như vậy, lại còn bị ngựa giẫm lên...

"Hi... Đau..." Đường Hạo Nam nghe được giọng cô đầy lo lắng, hít không khí nói.

"Chỗ nào đau?! Em, em, em kêu xe cấp cứu cho anh!" Hạ Nhất Nhiễm luống cuống, từ túi áo khoác lấy ra di động, liền muốn gọi điện thoại.

"Em lại vẫn quan tâm chết sống của anh sao?" Đường Hạo Nam đột nhiên nghiêm trang hỏi, đoạt đi động của cô, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc nhìn anh, anh giống như không đau đớn giống như vừa rồi.

"Anh vừa rồi là giả vờ?" Cô tức giận nói, đứng lên muốn đi, Đường Hạo Nam trực tiếp bắt được mắt cá chân của cô, Hạ Nhất Nhiễm dưới chân bắt ổn, thân thể hướng ra sau ngã xuống, văng vẳng rơi vào trên người Đường Hạo Nam, anh xoay người một cái, liền đè cô ở dưới thân.

Hơi thở của đối phương phun tại trên mặt, cô thở gấp, anh cũng vậy, môi hướng tới môi cô liền hôn tới, lưỡi nóng bỏng dò xét vào trong miệng cô, làm cản cướp đoạt khuấy đảo.

Hạ Nhất Nhiễm miệng bị anh hôn sâu, hô hấp bị cướp đi, đầu óc trống rỗng, tâm hoảng ý loạn.

"Ừm... Uh'm..."

Lúc buông ra, cô thở gấp, sắc mặt đã đỏ lên, hai mắt mê ly, Đường Hạo Nam bụng một cô, lộ ra một nụ cười hạnh phúc, "Đừng phủ nhận, em vẫn lại là quan tâm anh!"

"Tự cho là đúng!"

"Khẩu thị tâm phi!"

Cô phản bác, anh lập tức cũng phản bác, cô xoay đầu, không chịu nhìn anh, từ hơi thở là hương vị có cây.

"Nhiễm Nhiễm... Anh muốn quên hết quá khứ, lần nữa bắt đầu, nhưng mà, là cùng em lần nữa bắt đầu! Cho anh một cơ hội! Cầu xin em..." Đường Hạo Nam đỏ vành mắt, dán tại bên tai cô, giọng thô cát, mang theo cầu xin.

Sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, quay đầu phát hiện, không có cô, toàn bộ vẫn lại là không ý nghĩa.

Rất muốn, vẫn lại cùng với cô, cho dù trước kia đã từng xảy ra cái gì...

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mĩ, tình tường thấy được thâm tình trong con người đen của anh.

Đường Hạo Nam cũng có một giây cầu xin cô.

Đang muốn mở miệng, điện thoại vang, cô đem Đường Hạo Nam từ trên người mình đẩy ra, gấp là số của Cô Nhi Viện, cô có phần hoảng, không chút suy nghĩ liền nghe máy, sợ con gặp chuyện không may.

"William xảy ra chuyện gì? Có bị thương gì hay không?!" Đối phương nói William té ngã, cô kích động rống.

Đường Hạo Nam bên cạnh, sắc mặt lại thay đổi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 146: Có phải con của anh hay không? !

William là ai?

Không phải người chồng hiện tại đã qua đời kia của cô sao?

Tại sao hiện tại nói té ngã rồi hả?

Đường Hạo Nam vẫn nhớ kỹ một đêm kia, cô ở căn hộ của anh, lúc ngủ miệng nhắc tới câu nói kia: William. Nhớ quá...

Hạ Nhất Nhiễm về mặt không chút nào che giấu được lo lắng, lòng đang run run, nhớ đến William còn nhỏ như vậy, lại trải qua quá ảm đạm hành hạ, hiện tại lại té ngã, còn không biết té như thế nào, cô vốn kiên cường giờ phúc này, nước mắt đã ở trong hốc mắt đảo quanh.

"Hạ tổng, William đã thoát khỏi nguy hiểm, bây giờ còn chỗ đang hôn mê, miệng vẫn gọi mẹ Hạ, cho nên tôi mới liên hệ người."

Hạ Nhất Nhiễm nghe viện trưởng cô nhi viện nói như vậy, nước mắt đã ào ào rơi xuống, khoan tìm đau đớn, làm cô không cách nào hít thở.

Nhớ lại con trai của cô không nơi nương tựa, giống cô nhi một dạng nằm ở bệnh viện, không cha không mẹ bên cạnh, cô đau lòng, áy náy, thân thể dần dần trượt dưới đất, ngã ngồi ở trên bãi cỏ.

Đường Hạo Nam ngo ngoe nhìn một màn này, đáng về cô thương tâm muốn chết kìa, để cho anh kính sợ.

Rốt cuộc là ai, để cho cô đau khổ như thế?!

"Tốt... Cảm ơn... Xin bà nhấn lại với thằng bé, sau khi tôi trở về, lập tức đến thăm nó!" Hạ Nhất Nhiễm khóc nói, giọng nghẹn ngào, nước mắt tí tách chảy xuống.

Trong điện thoại đã truyền đến tiếng "Tút tut", cô còn không buông điện thoại đi động xuống, ngồi chồm hổm ở trên thảm cỏ, cúi thấp đầu, nước mắt không ngừng rơi.

Trong đầu tất cả những chuyện mấy năm nay William phải trải qua, rõ ràng có cha có mẹ, lại phải sống ở cô nhi viện, cô rõ ràng là một phụ nhân nhà giàu, cũng không thể cho con trai mình một gia đình ấm áp, để cho thằng bé lưu lạc bên ngoài...

Lòng thật đau, rất hận chính mình vô năng.

Đường Hạo Nam vẫn đang chìm đắm trong cảm xúc kính sợ, lúc này, hoạt động bước chân, đi tới bên cạnh cô, anh chậm rãi ngồi xổm xuống.

"Sao vậy..."

"Bốp!"

Đường Hạo Nam mới vừa quan tâm mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến mặt anh, trong giây lát, dùng lực vùng tay, hung hăng cho anh một bạt tai!

Sau tiếng tát thanh thúy, xung quanh lại khôi phục một mảnh yên tĩnh.

Trời xanh mây trắng, mặt cô màu xanh, người phụ nữ ngồi chồm hổm, trên mặt bỏ đầy nước mắt, người đàn ông ngồi xổm trước mặt cô, trên má nửa mặt hiện rõ vết tích dấu nắm ngón tay!

Trong hai mắt cô, phát ra ánh mắt hận ý, mà anh, về mặt kính ngạc, hoàn toàn không biết cô tại sao đột nhiên đánh mình!

"Anh cứ cho tôi! Cứ!" Trong lòng đau khổ cùng cảm hận, bị cô phát tiết toàn bộ ở tại trên người anh!

Tiếng gào thét như người bệnh tâm thần, chấn động lòng anh!

"William là ai?" Đường Hạo Nam chưa từ bỏ ý định hỏi, con người đen khóa chặt mặt cô, Hạ Nhất Nhiễm lại vùng tay lên, hướng tới mặt anh đánh tới, giống như đang phát điên, càng không ngừng đánh, anh lại không phản kháng, giống không cảm giác được đau đớn, sợ sệt nhìn cô.

"Anh không có tư cách hỏi! Cứ!" Anh cứ cho tôi! Cô giống như phát điên rồ lên, lòng bàn tay đã tê rần, cũng không còn sức lực đánh anh, trên lí trí rõ ràng, anh là quan tâm cô, nhưng mà, lại không chế không nổi cảm xúc chính mình.

Đều là anh làm hại!

Toàn bộ đều do anh!

Chẳng thể thì, mẹ con bọn họ cũng sẽ không chịu nhiều khổ như thế!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em nói cho anh biết, William trong miệng em có phải con của anh hay không?! A?!" Chợt đột nhiên, liền có loại cảm giác này, hai tay dè lại bờ vai cô, anh lớn tiếng quát, kích động hỏi!

Hạ Nhất Nhiễm lại sững sờ, hốc mắt đỏ lên, nước mắt giống màn mưa, theo khóe mắt chảy xuống.

Lý trí của cô bị kéo về, ý thức được thiếu chút nữa bại lại William, trong lòng luống cuống, "Con của anh? Anh làm gì có con?! Anh có cái tư cách gì nhắc đến?! Đã quên tai nạn xe cộ sao?!"

"Vậy William là ai?! Tại sao đánh anh?!" Trên khuôn mặt tuần tú, nửa bên mặt má đã sưng đỏ, anh lại giống không cảm giác được bất cứ đau đớn gì, hai tay dùng lực nắm chặt bờ vai cô.

Vải jeans dày, mãi đến đầu ngón tay anh đau đớn.

"Tội đáng anh, là vì anh quá đáng ghét! William là người tình của tôi! Người yêu của tôi! Tôi tức giận anh tới hôm qua đã xảy ra quan hệ với tôi!" Cô kích động quát to, về mặt hung dữ.

Đường Hạo Nam gạt mình, có phần tin là thật, Hạ Nhất Nhiễm lúc này mạnh dạn anh ra, chính mình nhanh chóng bỏ chạy, nhặt mũ lên muốn đi.

"Không phải! Không định không phải người tình của em! Em nói cho anh biết, rốt cuộc có phải là đứa bé kia hay không?! Hạ Nhất Nhiễm! Em nói cho anh biết đi!" Đường Hạo Nam kích động hỏi, Nini khẳng định không phải con của Đồng Hưng Á, cô càng không thể cùng người đàn ông khác sinh con, vậy vết sẹo trên bụng cô là ở đâu ra?

Chỉ có thể ảo tưởng là đứa bé đã mất đi kìa, bị cô sinh ra, kêu William, nghe tên này, hẳn là con trai.

Cô nở nụ cười, chế giễu nhìn anh.

"Đường Hạo Nam! Anh đang mơ mộng hão huyền sao?! Anh cảm thấy có con, tôi sẽ hợp lại với anh, hoặc là theo tôi đây dựa không rõ phải không? Anh nằm mơ!" Cô kích động quát, hận chết tên khốn này rồi...

"Không phải! Anh chỉ là muốn biết sự thật! Anh là cha của đứa bé, anh có quyền biết! Em cái người phụ nữ chết tiết này! Nếu lúc trước em không gạt anh đã phá bỏ đứa bé, có lẽ liền..."

"Anh ngậm miệng! Toàn bộ những chuyện giữa chúng ta, đã bởi vì anh không tin tưởng cùng vô tình hủy đi! Cái gì đều không thể vẫn hỏi trái tim của tôi! Đường Hạo Nam! Tôi không biết tại sao anh còn có mặt mũi tới quán lấy tôi không buông, đã quên anh lúc trước ở trên TV nhục nhã tới ra sao rồi à? Đã quên anh trước kia cận kề ra thế nào rồi sao? Anh không phải biết xấu hổ sao?!"

"Nếu biết cảm thấy then, cũng đừng tới phiền tôi!" Cô lại bạo phát, lớn tiếng gầm thét, chính là không muốn cho anh biết sự tồn tại của con trai, anh không xứng làm cha!

Nếu biết, khẳng định sẽ đem William cướp đi đúng không?

Đường Hạo Nam nhớ lại những tội ác của chính mình trước kia, bị cô nhục nhã như thế, quả thực là lại bị kéo lên vết sẹo, trong lòng làm sao có thể không khó chịu, không lùi lại?!

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh sững sờ, cô lập tức xoay người đi, nhanh chóng rời đi.

Trong tay nắm chặt khối rubic kia, nhớ lại William, nỗi nhớ nhà trong lòng cô giống như lại tăng thêm rồi.

Chỉ chốc lát sau, Đường Hạo Nam lại đột nhiên, như là cao thủ đắc đạo chớ ném thế nào cũng không đi, mặc cho cô nhục nhã ra sao, anh đều đã không rời đi.

Đi theo cô lên xe buýt.

...

Singapore, bệnh viện nhi đồng

Ban đêm, một người mặc đồ bác sĩ mang theo khẩu trang đi vào phòng bệnh, hẳn khom người muốn ôm đứa bé đang nằm trên giường bệnh đi, lúc này, có người đột nhiên dùng gậy đập vào gáy hắn...

Lúc William tỉnh lại, nhìn đến cái ông chủ đã từng gặp qua một lần kia, vừa muốn mở miệng. Lục Ngộ Hàn hướng cậu bé ra hiệu.

"Ngaoan, cùng bác đi, ta quen với mẹ Hạ của con!" Nói xong, đem cậu bé bế lên, ra khỏi phòng bệnh.

"Cái gì? Thất bại rồi hả?!" Đồng lão phu nhân đang nghe đến tin tức thù hạp khi đó, phẫn nộ vỗ cái bàn, ném vỡ điện thoại.

Bà ta ra khỏi phòng, thẳng đến Nini phòng, vừa mới vào cửa, Đại Hoàng không biết từ đâu nhảy ra, chắn trước mặt bà ta.

"Đồ con chó chết tiết, cứ ngay cho tao!" Đồng lão phu nhân về mặt hung dữ, hướng Đại Hoàng khiển trách, Đại Hoàng trung thành ngồi ở bên giường Nini, che chở Tiểu Chủ Nhân của chính mình.

Đồng lão phu nhân mới vừa tiến lên hai bước, Đại Hoàng tiến lên, miệng phát ra thanh âm gầm gừ hung ác, con chó lông vàng vốn ngoan ngoãn, trong hai mắt phát ra vẻ hung hăng so với chó ngao Tây Tạng vẫn còn hung ác hơn, Đồng lão phu

nhân sợ tới mức cần bản không dám bước tới.

Mà Nini đáng yêu đang nằm trên giường nhỏ chuyển người lại, ôm gấu bông, tiếp tục ngủ.

Đồng lão phu nhân không dám lơ đãng, đánh phải tức giận rồi đi.

Sau khi bà ta rời đi, Đại Hoàng lập tức chạy tới sau cửa, cuộn mình ở trên mặt đất, chặn cửa, tiếp tục giống vệ sĩ trung thành, bảo vệ tiểu Chủ Nhân của nó.

...

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa xuống xe, liền nhận được điện thoại của Lục Ngộ Hàn.

"Nhiễm Nhiễm, William không bệnh gì lớn, có người muốn lại thằng bé, bị ta ngăn cản, hiện tại thằng bé đang ở chỗ ta bên này, ta cam đoan với con, nó sẽ cực kỳ an toàn!"

"Ai muốn hại nó?!" Hạ Nhất Nhiễm lại không bình tĩnh, vấn đề mới nói ra, trong đầu thoáng qua khuôn mặt Đồng lão phu nhân.

Vừa rồi ở trên xe, cô đã cẩn thận nghĩ tới, Đồng lão phu nhân lần này tích cực kêu cô tới Provence, khẳng định là muốn dùng kế điều hổ ly sơn.

Bà ta hẳn là đã biết sự tồn tại của William cùng thân thể Nini, hiện tại quả nhiên muốn hại bọn nhỏ...

"Cậu... Cảm ơn người..." Lại là Lục Ngộ Hàn, giúp cô việc lớn như trời này, từ đáy lòng cảm kích anh, tuy tiếng "Cảm ơn" này đã nói vô số lần.

Gãy lát, lòng lại kinh ngạc, anh cũng biết sự tồn tại của William rồi hả?

"Còn nói mấy lời ngu ngốc này sao?!" Lục Ngộ Hàn giọng đầy vẻ không vui truyền đến, "Hạo Nam còn không biết William đúng không?"

Nhất tới Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm xoay người đi, Đường Hạo Nam ở phía sau cách đó không xa, mang theo mũ cao bồi mũ chính đang hút thuốc, cách cô một khoảng.

"Cậu, con hi vọng người có thể giúp con giấu chuyện này, không muốn nói cho anh ấy." Cô nắm di động, giọng rất nhỏ nói, mặt trời chiều ngã về tây, ánh nắng ấm áp, roi ở trên mặt, mà trong lòng ấm áp, không biết lúc nào, mới có thể có được?

"Nhiễm Nhiễm, hà tất phải như vậy?!" Đưa bé vẫn còn, con dù sao cũng không thể để cho đứa nhỏ này sống mãi cuộc đời không cha không mẹ chứ?!" Lục Ngộ Hàn giọng có phần kích động, cũng là không nghĩ tới, cái tiểu sinh mệnh ngoan cường này, vậy mà còn sống, coi như là kỳ tích rồi.

"Cậu... Con sẽ cố gắng, đem lão phu nhân Đồng gia giải quyết, là có thể đem thằng bé mang theo trên người rồi!" Hạ Nhất Nhiễm cười khổ nói.

"Nhưng vẫn không giống! Trẻ con cần chính là gia đình ổn định hài hòa!" Lục Ngộ Hàn tức giận nói, cực kỳ muốn nói cho Đường Hạo Nam.

Anh giống như sợi tơ hồng giữa hai người bọn họ, nghĩ muốn đem bọn họ cột lại với nhau...

Anh hiểu được nỗi khổ của Hạ Nhất Nhiễm, nhưng cũng biết Đường Hạo Nam đau.

"Cậu... Trước đừng nói những thứ này, xin nhờ người, giúp con trong chừng tốt thằng bé, xin nhờ, cậu." Hạ Nhất Nhiễm nghẹn ngào nói, kỳ thật có Lục Ngộ Hàn ở đây, cô đã cực kỳ kiên định rồi.

"Có ta ở đây, yên tâm đi!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, anh biết, một câu của chính mình, là có thể để cho cô an tâm.

Hạ Nhất Nhiễm cũng quá thật an tâm rồi.

William cùng với anh, so với ở cô nhi viện muốn an toàn hơn.

Cúp điện thoại, cô đi bộ về lâu đài, nhìn nắng chiều sáng lạn xinh đẹp của bầu trời phương tây này, từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ ấm áp ngấm ngấm kia.

Đường Hạo Nam đứng ở chỗ không xa, nhìn Hạ Nhất Nhiễm đắm chìm trong trời chiều, nhìn người đầy bi thương. Đáng về bi thương của cô, dạy anh đau lòng.

Cô từ nhỏ đến lớn liền không có được ngày tháng sung sướng hạnh phúc gì.

Ngực đau thắt, nhắc chân liền muốn tiến lên...

"Đường đại ca!" Lúc này, một âm thanh trong trẻo truyền đến, An Nhiên không biết từ đâu xuất hiện, chạy tới bên người Đường Hạo Nam.

"Đường đại ca, gương mặt anh làm sao vậy?!" An Nhiên nhìn đôi má Đường Hạo Nam sưng đỏ, quan tâm hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Gặp lại không quen biết

Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm nghe được giọng của cô, xoay người lập tức nhắc chân, hướng lâu đài cô đi đến.

"Cưỡi ngựa té ngã." Đường Hạo Nam nhìn về phía An Nhiên về mặt lo lắng, nói khẽ.

"Sao có thể là té ngã, còn có dấu ngón tay..." An Nhiên thốt ra, lại ngừng, ai dám đánh anh, người nào sẽ đánh anh?

An Nhiên bị Đường Hạo Nam kéo đến dưới tàng cây.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng, đứng ở ban công uống nước, bụng lỳ, nhìn một đôi dưới cây đại thụ kia.

Khóe miệng chế giễu cong lên.

Trước kia nhìn đến Đường Hạo Nam luôn muốn cự tuyệt anh, về sau mới biết anh cứu chính mình, lại có khả năng sẽ chết, là quan tâm. Hiện tại sao, tới hôm qua mới vừa phát sinh quan hệ cùng anh, tư vị khác cốt kia, cô còn nhớ rõ, nhưng hôm nay nhìn anh, đã nghĩ đánh anh, hơn nữa lúc anh hỏi đến William, hận không thể đánh chết anh.

Trong lòng thật hận.

Làm một người người đàn ông, người đàn ông cô yêu, anh quá mất tư cách.

Yêu một người, sao lại như vậy?

Hiện tại nghĩ lại, tại trang trại ngựa thật sự không nên đánh anh, cô không có tư cách dạy dỗ anh, cũng không cần thiết!

Cái cô gái tên An Nhiên kia, vừa thấy liền biết cực kỳ ái mộ anh, ở trên người cô gái ấy, cô giống như thấy được bóng dáng chính mình lúc còn trẻ.

"An Nhiên, tôi biết em thích tôi, nhưng mà, tôi không có khả năng đáp lại em! Người tôi yêu, vĩnh viễn là vợ trước của tôi." Lần này, An Nhiên nghĩ muốn cùng anh đi du lịch, anh liền mang cô theo rồi. Bé gái này rất tốt, cùng với cô, thực nhẹ nhàng.

Nhưng mà...

Vừa thấy đến Hạ Nhất Nhiễm, anh giống như gặp được thuốc phiện đã ăn sâu vào trong cơ thể anh, nghiện đến xâm nhập cốt tủy, lập tức đã bị cô cuốn hút rồi!

Anh muốn ngừng mà không được!

"Đường đại ca... Em, em không có muốn..." An Nhiên đỏ mặt, hốc mắt đã ướt át, nước mắt đang trào quanh.

"Em không có được trái tim anh! Thi ra không phải em không đủ may mắn, không đủ cố gắng, hiện tại, nhìn đến anh đối với vợ trước của mình nặng tình như vậy, em chỉ có thể chùn bước rồi..." An Nhiên lùi lại, nhìn Đường Hạo Nam, cười nói, lòng tràn đầy buồn bã, mà lại vô cùng hàm mộ tình cảm sâu nặng anh dành cho Hạ Nhất Nhiễm.

Nhưng mà, lại đặc biệt hi vọng tình cảm sâu nặng của anh có thể có được hồi báo tốt đẹp.

Giống như xem những bộ phim ngôn tình lãng mạn trên tivi, hi vọng nam chính nặng tình có thể làm rung động nữ chính..

Đường Hạo Nam không nói gì, nhìn An Nhiên xoay người đi, sau đó, bóng dáng mảnh khảnh kia nhanh chóng chạy đi.

Hạ Nhất Nhiệm bình tĩnh nhìn một màn này, thật giống như đang nhìn một đôi yêu nhau đang cãi nhau!

Đường Hạo Nam không đuổi theo, lúc anh quay lại nhìn về phía cô, cô liền vội vã vào phòng ngủ.

Thu dọn quần áo, chuẩn bị rời đi, đã đặt về mấy bay ngày mai, có cần phải lập tức bay trở về, William hiện tại đã an toàn, nhưng, cô lo lắng an nguy của Nini!

...

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, cô liền kéo theo vali xuống lầu, nhìn đến Đồng Hưng Diễn cũng dưới lầu, lúc này mới nhớ tới, giống như không cùng anh ta chào hỏi.

"Em phải đi về rồi sao?"

"Đúng vậy, ra ngoài mấy ngày, lo lắng Nini, còn anh? Hiện tại không quay về sao?" Thái độ vừa không thân thiết, cũng không xa cách, cực kỳ tự nhiên hỏi, trong lòng lại đối Đồng Hưng Diễn có chỗ phòng bị.

Đồng Hưng Diễn nhìn nhìn vai, "Hẹn bạn, trễ vài ngày lại quay về."

Hạ Nhất Nhiệm gật đầu, lấy lý do đang vội, cùng anh ta tạm biệt, nhanh chóng ra khỏi lâu đài cổ.

Cô ngồi đúng là chuyến bay Paris đi Singapore, đến nội thành, ngồi trên đoàn tàu cao tốc đi Paris.

Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, làm cô kinh ngạc.

Anh ngồi xuống tại vị trí bên cạnh cô, Hạ Nhất Nhiệm không vui trừng mắt nhìn anh, "Anh đi đâu, là tự do của anh, em quản không được."

Đường Hạo Nam nhàn nhạt nói, buông xuống tự tôn cùng kiêu ngạo, đối mặt cô.

Bây giờ, nhất định không thể lại kiêu ngạo.

Hạ Nhất Nhiệm chịu đựng tức giận, cũng không muốn bởi vì anh nhiều loạn tâm trạng đang tốt của chính mình, "Vây mời anh cách tôi xa một chút."

"Cực kỳ trùng hợp nha, về anh mua chính là vị trí này, có lẽ là duyên phận đi." Đường Hạo Nam nhàn nhạt, nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiệm gấu cọt dương môi, "Không nghĩ tới, Đường tiên sinh lại vẫn ấu trĩ như thế, ngẫu thơ tin tưởng duyên phận..."

"Đương nhiên, con người ở lúc bất lực nhất, sẽ luôn lựa chọn mọi loại tín ngưỡng để trấn an bằng hoàng bất an trong lòng." Anh nhẹ giọng phản bác.

Cô hiểu rõ ý tứ của anh.

"Không ở Paris chơi hai ngày sao? Rất không dễ dàng tới một lần." Anh nhẹ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiệm không có trả lời, trầm mặc, chính là đáp lại tốt nhất với anh, để ý đến anh, anh sẽ chỉ được một tác lại muốn tiến một thước.

"Anh thường tới nơi này, sáu năm qua, hàng năm đều đã tới. Luôn nghĩ đến em sẽ đến nước Pháp, bởi vì em trước kia liên tính toán tới nơi này..." Đường Hạo Nam nghiêng đầu, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, cô ngồi cạnh cửa sổ, hai người là đồng thời nhìn ngoài cửa sổ.

"Anh nói những thứ này, tôi cũng đã không còn ấn tượng gì nữa rồi." Cô lại tiếp tục châm chọc.

"Bức thư kí gửi tới nước Pháp kia, bị trả về cửa hàng bánh ngọt, bị anh nhìn thấy, duyên phận đúng không?" Anh cười nói, không để ý châm chọc của cô.

"Tô Tiểu Quả, năm ấy đột nhiên phải rời khỏi, anh tiếp nhận cửa hàng đồ ngọt, lúc bắt đầu cô ấy vẫn còn không nghĩ muốn bán cho anh, thật sự không có biện pháp, bán..."

"Anh có biết em ấy đi nơi nào hay không?!" Hạ Nhất Nhiệm cuối cùng có chút phản ứng, nhìn về phía anh, trầm giọng hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Khi đó, anh ngoại trừ làm việc chính là hút thuốc say rượu, giống cái xác biết đi, không có để ý đến những người khác."

Hạ Nhất Nhiệm lại chuyển quay đầu, không muốn nghe những thứ này.

Đường Hạo Nam cũng không lại tự làm mất mặt, cũng không nói thêm gì, trầm mặc ngồi bên người cô.

Xuống xe, lại ngồi taxi đến sân bay, hai xe taxi một trước một sau chạy đi.

Hạ Nhất Nhiệm nhìn ngoài cửa sổ, tháp Eiffel với vầng lướt qua rồi biến mất, đây là thành phố trước kia cô từng khát vọng tới sống, nếu không phải Đường Hạo Nam vừa mới nhắc nhở, cô cũng không còn nhớ rõ rồi.

Cũng không cái gì.

Mấy năm này, dù là đi đâu, đều không có cảm xúc gì quay về.

Đề cho Hạ Nhất Nhiệm bắt ngờ chính là, Đường Hạo Nam vậy mà cũng ngồi cùng chuyến bay với cô, anh muốn đi Singapore!

Đầu tiên nghĩ đến chính là, William có thể bị anh nhìn đến hay không?

Trải qua thời gian dài ngồi máy bay, mới vừa xuống máy bay, cô liền mở điện thoại di động gọi cho Lục Ngộ Hân, nói cho anh biết Đường Hạo Nam cũng đến đây.

Lần nữa dấn dỏ, đứng cho anh nhìn đến thẳng bệ.

Đây là Đường Hạo Nam lần đầu tiên đi tới thành phố cô sinh sống sáu năm qua, như là muốn mở ra một đoạn đường tìm hiểu toàn bộ cuộc sống sáu năm qua của cô.

Cực kỳ muốn biết, cô sáu năm qua, ở trong thành phố tươi mát sạch sẽ này, đã xảy ra những chuyện gì.

Hạ Nhất Nhiệm không phát hiện bị Đường Hạo Nam đi theo, ra khỏi sân bay, lái xe đã tới đón cô rồi.

...

"Gâu gâu gâu... Grừ grừ gâu gâu..."

"Con chó này hôm nay nhất định phải bắt nó đi! Các người còn không mau ra tay?!"

Trong vườn, Đại Hoàng đang không ngừng sửa to, người làm vườn Đồng gia cầm trong tay gậy gộc, như muốn đánh nó, tiểu Nini dùng càm đang rộng hai tay, che ở trước mặt Đại Hoàng!

"Bà nội, người là người xấu! Người thương tổn Đại Hoàng!" Nini lớn tiếng nói, tiểu bảo bối không khóc cũng không quấy, về mặt kháng nghị.

"Tiểu nha đầu, phản rồi! Trở về đem mầy cũng vứt bỏ!"

"Ai muốn đem con gái của tôi vứt bỏ?!"

Đồng Bảo phu nhân vừa mới dứt lời, một giọng nói lạnh lùng vang lên, chỉ thấy Hạ Nhất Nhiệm mặc áo khoác dài xuất hiện tại cửa, phía sau đi theo lái xe, giúp cô xách theo hành lý.

Cô cường thế đi tới, khí tràng mười phần.

"Mẹ!" Nini nhìn đến mẹ nhiều ngày không gặp, chạy vội qua, Hạ Nhất Nhiệm kích động hốc mắt phấm hồng, mở ra hai tay liền đem tiểu bảo bối tròn trịa đáng yêu ôm vào trong ngực, Đại Hoàng cũng chạy tới, càng không ngừng phe phẩy cái đuôi.

"Tiểu bảo bối của mẹ! Mẹ rất nhớ con!" Hạ Nhất Nhiệm nói xong, ở trên hai gò má phấn nộn của Nini hung hăng hôn rõ kêu.

"Mẹ, người cuối cùng trở về! Bà nội muốn đuổi Đại Hoàng đi! Bà thật xấu! Đại Hoàng cần bạn không có làm sai cái gì!" Nini nhìn mẹ, ủy khuất kể khổ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía Đại Hoàng, nó giống như thật gầy, cẳng không ngừng hướng chính mình phe phẩy cái đuôi, cô nhìn không được vươn tay, vuốt ve đầu của nó.

Nhớ lại hai đứa nhỏ đều đã chịu ủy khuất, liền ngay cả Đại Hoàng cũng bị ủy khuất, trong lòng cô rất không tự vị.

"Cái gì không có sai? Tiểu nha đầu này, càng ngày càng không phép tắc, sao không biết nghe lời người lớn như vậy?!" Đồng lão phu nhân đi tới bên này, về mặt uy nghiêm, một vẻ uy nghiêm mang theo phong phạm đương gia tổ mẫu.

Hạ Nhất Nhiễm thả Nini xuống, đứng lên, bình tĩnh mà đối diện bà ta.

"Lão phu nhân, Nini còn chưa tới bốn tuổi, người cùng một đứa trẻ bốn tuổi so đo cái gì chứ? Còn nữa, con chó này, nó xảy ra chuyện gì?"

Hạ Nhất Nhiễm chút yếu thế hỏi, này lão phu nhân đã bắt đầu không khách khí, cô cũng không cần cùng bà ta hòa nhã.

Dạo này, người hiền hay bị bắt nạt, càng khách khí với đối phương, đối phương càng nghĩ đến khi dễ mình.

"Con chó này nửa đêm sủa bậy, làm phiền giấc ngủ của ta!"

"Không có! Bà nói dối!" Nini vội vàng phản bác.

"Lão phu nhân, muốn mở CCTV kiểm tra hay không? Tôi thấy cũng không cần thiết đâu nhì, tốt xấu gì tôi cũng là người thừa kế của cái nhà này, nuôi con chó, chẳng lẽ cũng không tư cách? Nếu nó thực quấy nhiễu người an tĩnh, người đại nhân đại lượng, rộng lòng tha thứ đi." Cô không khách khí nói, lại vẫn mang theo vẻ mặt mỉm cười.

Đồng lão phu nhân sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, nhìn Hạ Nhất Nhiễm dắt con gái cùng chó đi vào nhà chính.

...

Đường Hạo Nam tới Singapore vài ngày, tự mình tìm hiểu về Đồng gia, về sau mới nghe Hứa Thành nói, Lục Ngộ Hân cũng ở Singapore, anh tìm được cậu mình tại chỗ ở Singapore.

"Hử! Ya!"

"Hự! Hay da!"

Anh bị ngăn cách bởi cửa cổng điêu khắc, liền nhìn đến một đứa bé trai mặc quần áo luyện võ kiểu Trung Quốc, dưới ánh mặt trời, ở trong sân đứng trung bình tấn, đang luyện quyền.

Đứa bé ở đâu ra?

Đường Hạo Nam cho rằng chính mình đi nhầm, nhưng kiểm tra đúng biển số nhà.

"Đứng tấn không vững! Ta dạy con thế nào?!" Lúc này, từ trong nhà đi ra một người, đúng là Lục Ngộ Hân, anh hướng bé trai kia nghiêm khắc nói.

Chỉ thấy cậu bé kia xoa xoa mồ hôi trên trán, vững vàng ổn định nửa người dưới đứng tấn, tiếp tục đánh quyền, so với vừa rồi càng thêm dùng lực, kêu la cũng càng thêm khí thế mười phần!

Đường Hạo Nam lòng tràn đầy nghi hoặc, ấn chuông cửa.

Lục Ngộ Hân kỳ thật đã sớm chú ý tới người đứng ở cửa.

Anh đi tới mở cửa, William giống không thấy được, tiếp tục chuyển tâm luyện tập.

"Cậu, ở đâu ra thẳng nhóc này thế?" Đường Hạo Nam đi vào, nhìn cậu bé mặc bộ đồ màu trắng trên châu, gương giọng hỏi.

Anh ở trên bàn đá dưới gốc cây, phát hiện một khối rubic, lững thững liền đi tới.

Lục Ngộ Hân nhủ mày.

"Đừng lấy đồ của cháu!" Đường Hạo Nam mới vừa cầm lấy rubic trên bàn, tiểu William đột nhiên lao tới, hướng anh hung dữ nói.

Đường Hạo Nam kinh ngạc.

William kiễng hai chân, cực kỳ không khách khí cướp đi rubic, Đường Hạo Nam nhìn ngũ quan có chút quen thuộc kia, nhìn gương mặt cậu bé, hơi hơi thất thần...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Con phải bảo vệ mẹ!

Bé trai với mái tóc đen tuyền, làn da trắng nõn, hai mắt đen lầy, mũi cao thẳng, môi hồng răng trắng, vì sao cho anh một loại cảm giác quen thuộc như vậy? Hơn nữa ngũ quan này...

Còn có vẻ mặt căng của thẳng bé.

Đường Hạo Nam hoàn hồn, nhìn khối rubic trong tay, lại nhìn về phía cậu bé, món đồ chơi này là của thẳng bé?

Chỉ là một cái rubic bằng nhựa bình thường.

Chỉ cái trên mặt đều bị mài mòn, xem ra rất cũ kỹ.

Thứ tự khối rubic bị lộn xộn, Đường Hạo Nam nhìn cậu bé trai về mặt khí phách, cũng không trả lại cho thẳng bé ngay, ngón tay thon dài của hai bàn tay, chuyển động linh hoạt, dùng tốc độ cực nhanh, sẽ đem khối rubic này hồi như cũ rồi.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn William dần dần từ vẻ mặt phần nộ biến thành kính ngạc, giống như cực kỳ chấn kinh, người này lại có thể trong thời gian ngắn như vậy đem khối rubic hồi như cũ.

Đường Hạo Nam dương lên khóe miệng, nhìn cậu bé, đem rubic đưa đến trước mặt cậu bé.

William vội vàng tiếp nhận, "Con tên là gì?" Đường Hạo Nam nhẹ giọng hỏi.

"Hạo Nam!" William không trả lời, Lục Ngộ Hân lên tiếng gọi, anh ta đã đi tới bên người anh rồi.

"Lão Nhân Gia thật đúng là tiêu sái tự do nha, sao cũng tới Singapore rồi? Tiểu gia hỏa này ở đâu ra?" Trên khuôn mặt tuấn tú của Đường Hạo Nam chứa ý cười nhàn nhạt, nhìn về phía Lục Ngộ Hân mặc luyện võ phục, gương giọng hỏi.

"Con không phải cũng đến đây đó sao? Thẳng bé là Tiểu Đồ Đồ ệ ta vừa thu nhận, không tệ chứ?" Lục Ngộ Hân gương giọng nói, ở trước mặt William ngồi xổm xuống, cầm khấn tay vì cậu bé lau mồ hôi.

Đường Hạo Nam làm sao có thể tin lời Lục Ngộ Hân nói, anh tới Singapore khẳng định là vì Hạ Nhất Nhiễm, nhưng mà, đứa bé trai này là à? Cậu tại sao đột ngột thu nhận một cái đứa bé làm Tiểu Đồ Đồ ệ?

"Tiểu Duệ, có mệt hay không?"

"Không mệt!"

"Ngaoan, đi nghỉ ngơi một chút đi! Không vội!" Lục Ngộ Hân sùng nịch nhìn William, bàn tay lớn vuốt ve đầu cậu bé.

"Không cần! Con muốn nhanh học được, bảo vệ mẹ!" William lớn tiếng nói, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai lạnh lùng, chứa đầy vẻ kiên quyết cùng chắc chắn.

Bảo vệ mẹ...

Thẳng nhóc này học võ thuật, là vì bảo vệ mẹ.

Đường Hạo Nam một người đàn ông đã hơn ba mươi tuổi, giờ phút này, bị lời của một đứa trẻ mới vài tuổi làm cảm động rồi.

Lục Ngộ Hân cũng một dạng, đứng nhìn đứa nhỏ này bình thường không thích nói chuyện, cực kỳ hướng nội, khó khăn lạnh lùng, nhưng mà, thằng bé cất giấu một bụng tâm tư...

William chạy đi tới, bỏ khối rubic xuống, tiếp tục ổn định người đứng trung bình tấn, nghiêm túc luyện võ.

Đường Hạo Nam cùng Lục Ngộ Hân ở bàn đá dưới tầng cây ngồi xuống, Lục Ngộ Hân chậm rãi pha trà, rót cho anh một chén.

"Nó tên là Tiểu Duệ?"

"Ừm, Duệ của duệ trí, cơ trí nhìn xa trông rộng." Tên này kỳ thật là anh đặt cho thằng bé, đã là một người Trung Quốc, làm sao lại có tên tiếng anh! Thế là quyết định đặt tên này cho thằng bé, hi vọng đứa nhỏ này là một đứa trẻ cơ trí thông minh, cũng không nên giống cha nó.

Đường Hạo Nam nghe xong, hơi có chút thất vọng, "Không có tên tiếng Anh?"

"Cái tên tiếng Anh ư?! Còn chưa nói con đó, tới Singapore theo đuổi Nhiệm Nhiệm sao?" Lục Ngộ Hân giương giọng hỏi, lại rót trà cho anh.

"Phải! Con lần này nhất định phải đem có ấy theo bắt trở về!" Đường Hạo Nam vẻ mặt chắc chắn nói, hai mắt nhìn Lục Ngộ Hân đối diện, giống như cũng đang ám chỉ cái gì với anh.

Tuy là hai cậu cháu, nhưng coi như là tình địch rồi.

Lục Ngộ Hân nở nụ cười, trong lòng vẫn lại là có phần chua xót, chung quy sẽ không thuộc về anh.

"Vậy con phải theo đuổi tốt cho cha ta! Không được ưc hiệp cô ấy!" Lục Ngộ Hân trừng mắt nhìn anh, trầm giọng giáo huấn nói.

Đường Hạo Nam đứng lên, "Người cũng đừng quan tâm, con lại không giống người, không nói qua yêu đương!"

"Con, cái thằng nhóc này! Dám chệch giấu cậu mình!" Lục Ngộ Hân tức giận nói.

"Chẳng qua, con nói người đó, đến khi nào mới có thể tìm cho ta người mỹ đấy? Cục xương già như người, nếu còn chậm thêm, đến con cái đều không cách nào có rồi!" Đường Hạo Nam không lớn không nhỏ nói, trong lòng vẫn lại là sùng bái kinh nể Lục Ngộ Hân, hai cậu cháu lạnh mặt sáu năm, hiện tại cuối cùng lại khôi phục trạng thái cùng cảm giác trước kia.

"Quan tâm ta? Vẫn lại là nghĩ lại bản thân con đi!" Lục Ngộ Hân cười nói, chẳng qua, thằng nhóc này vẫn là may mắn...

Đường Hạo Nam chưa nói cái gì, cũng không ra khỏi cửa, mà là đi đến bên người cậu nhóc còn đang chuyên tâm luyện võ.

"Lại đây, nói cho chú biết, mẹ con là ai?" Đường Hạo Nam ngồi chồm hổm, hướng cậu nhóc còn đang luyện võ, cười hỏi.

William nhìn cũng không nhìn anh liếc mắt một cái, tiếp tục luyện tập.

"Con đúng là một cậu bé không lễ phép!" Đường Hạo Nam trực tiếp tiến lên, một tay kéo William ôm lấy, trầm giọng nói.

"Chú buông ra!" William là một đứa trẻ cực kỳ nóng nảy, làm sao chịu được bị người ta đột nhiên cưỡng thế ôm lấy như vậy, đá động hai chân.

"Hạo Nam! Con quấy nhiễu thằng bé làm gì vậy?" Lục Ngộ Hân trừng mắt nhìn anh, tức giận nói.

"Thằng bé này tính tình còn ngang bướng, rất giống con lúc còn nhỏ! Con đặc biệt thích nó!" Đường Hạo Nam giương giọng cười nói, ôm William đi dưới tầng cây.

"Tôi không thích chút!" William hướng Đường Hạo Nam lớn tiếng rống, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, trên trán lại vẫn phủ một lớp mồ hôi.

Đường Hạo Nam vội vàng lấy khăn giấy ra, rút một tờ, giúp cậu bé lau mồ hôi trên trán.

William quật cường quay đầu tránh né.

"Thằng nhóc này, có phải con ghen tị khuôn mặt chú đẹp trai hơn con phải không?" Đường Hạo Nam tức giận nói, anh cảm thấy được chính mình không phải cái chú quái dị khiến người chán ghét, cực kỳ được các bạn nhỏ hoan nghênh, đặc biệt là các cô bé.

Trong đầu không khỏi hiện lên khuôn mặt nhỏ nhắn cậu Nini, cô bé chính là fan nào tâu của anh.

"Nực cười..." William sáu xa nói, cực kỳ ghét bỏ đáng về của anh.

Thằng nhóc quý này thật là!

Đường Hạo Nam sùng nịch nhéo nhéo gương mặt cậu bé.

"Thật đúng là cực kỳ kiêu ngạo! Cậu, người tới cùng tìm ở đâu ra thằng bé này thế?"

"Hi..." Đường Hạo Nam không chú ý tay đụng phải cánh tay của cậu bé, William ăn đau nhủu này, cảm giác trên cánh tay cậu bé có vết thương, anh lập tức đem ống tay áo vén lên.

Quả nhiên, trên cánh tay nhỏ của cậu bé đang quấn băng gạc trắng.

"Đây là chuyện gì vậy? Cậu, đứa nhỏ này có vết thương, người lại vẫn để cho thằng bé luyện võ?"

Nhìn Đường Hạo Nam vẻ mặt khần trương, Lục Ngộ Hân mỉm cười, "Trẻ con chịu một chút vết thương nhỏ thì có gì đâu chứ? Nên nhiều rèn luyện!"

"Không phải con của người, người thật không đau lòng mà!"

"Thằng bé cũng không phải con của con đâu, con đau lòng cái gì hả?" Lục Ngộ Hân vội vàng phản bác.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng chó sủa, âm thanh rất quen thuộc, Đường Hạo Nam theo tiếng nhìn lại, ở cửa lớn giống như có người.

Bọn họ sao vậy đến đây?!

Lục Ngộ Hân thấy được ngoài cửa lớn có chiếc oto đang đậu, Đại Hoàng từ trên xe bước xuống, theo sau là Nini...

Đường Hạo Nam ôm William đứng lên.

"Cầu! Cầu cầu!"

Đại Hoàng giống như đã sớm ngửi thấy được mùi trên người anh, giờ phút này, nó chồm lên cửa sắt, lớn tiếng sủa vang. Đường Hạo Nam cũng thấy được nó.

"Đại Hoàng!"

Anh khàn giọng kêu hô.

Tên nhóc này, lại vẫn nhận ra anh.

Hạ Nhất Nhiệm nhìn thấy Đường Hạo Nam ở trong sân, hơn nữa trong lòng anh đang ôm con trai.

Tím bùm bùm nháy dưng

Tại sao anh cũng ở đây?

Tại sao anh lại vẫn ôm thằng bé?

Lục Ngộ Hân nói cho anh rồi hả?

"Chú đẹp trai! Chú đẹp trai!" Lúc này, Nini thấy được Đường Hạo Nam, đột nhiên hô to, từ trong ngực cô trượt xuống, hướng cửa sắt chạy tới.

Đường Hạo Nam nhìn tiểu Nini cách đó không xa, mái tóc đen tuyền thẳng dài, mặc váy tiều công chúa cực kỳ đáng yêu, làn da phấn nộn, khỏe miệng cảm động bất giác mỉm cười.

Hạ Nhất Nhiễm trực giác lộn xộn, cần bản không tiến lên, ngăn cách một cánh cửa, nhìn hai cha con bên trong...

Chưa từng nghĩ tới, đời này, một nhà ba người sẽ tụ cùng một chỗ.

Cô từ đầu liền không tính toán để cho anh gặp đứa nhỏ này...

Không phải nhân tâm, là cảm thấy được không cần thiết.

Lục Ngộ Hân hoàn hồn, bước nhanh đi mở cửa, ngăn cách cửa cổng chậm trở tỉnh táo, nhìn Hạ Nhất Nhiễm bên ngoài, ấn ý hướng cô liếc mắt ra hiệu.

Hạ Nhất Nhiễm là xem đã hiểu, Đường Hạo Nam còn không biết William là con trai anh!

Nhưng mà, tại sao anh ôm thẳng bé?

Lục Ngộ Hân mở cửa, Nini cùng Đại Hoàng nhanh chóng hướng phía Đường Hạo Nam chạy tới, Đại Hoàng kích động không ngừng ư ử, vẫy đuôi, hai chân trước đã giơ lên khỏi mặt đất, đứng lên.

Đường Hạo Nam buông William xuống, khom người liền đem tiểu Nini ôm lấy.

Ở trên gương mặt cô bé hung hăng hôn hai cái, đùa đến Nini càng không ngừng cười, "Chú đẹp trai, người là tới tìm con sao?"

Nini hoa si cười nhìn khuôn mặt tuần tú của Đường Hạo Nam, vẻ mặt ngây ngốc cười cười.

Đường Hạo Nam ngực lập tức tràn đầy nước ầm.

"Đương nhiên! Chú đúng là vẫn nhớ tiểu Nini nha!" Đường Hạo Nam giương giọng nói.

Nini hạnh phúc ghé vào trên vai của anh, rồi sau đó lại dán tại trên gương mặt anh, nặng nề mà hôn chụt một cái.

Hạ Nhất Nhiễm từ ngoài cửa đi vào, tầm mắt rơi vào trên mặt William, làm bộ như không biết mà nói, thẳng bé có thể đau lòng hay không? Tò ra quen biết mà nói, Đường Hạo Nam có thể hoài nghi hay không?

"Duệ Duệ!"

Nhìn ánh mắt của thẳng bé, cô không có cách nào cùng con trai làm bộ như không biết, khom lưng, nhẹ giọng kêu hô.

William đột nhiên xoay người đi, ngao kiều đi tới, một vẻ không nguyên để ý đến cô.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim yếu đuối, lúc này lại bị thương tổn rồi.

Liền bước lên phía trước, "Duệ Duệ, ta, ta, trong khoảng thời gian này bề bộn nhiều việc..."

Đường Hạo Nam lực chú ý vẫn rơi vào bọn họ, liếc thấy được Hạ Nhất Nhiễm quen biết đứa nhỏ này!

Anh buông Nini xuống, Đại Hoàng ở trên đùi của anh cọ cọ, anh vươn tay vuốt ve đầu của nó, Đại Hoàng từ từ nhắm hai mắt, hướng thụ chủ nhân âu yếm.

Đường Hạo Nam vẻ mặt bình tĩnh nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm trước mặt Duệ Duệ, từ trong túi xách lấy ra khối rubic bằng gỗ già, dỗ cậu bé...

Giờ phút này, anh giống như liền tưởng đến cái gì, trái tim thỉnh thoảng thỉnh thoảng kêu vang.

Là con của cô?

Nếu không phải, cô tại sao đối với thẳng bé tốt như thế?

Đường Hạo Nam tầm mắt dời về phía Lục Ngộ Hân, anh ta tiếp xúc đến ánh mắt của anh, cũng nhìn sang, mặt không chút thay đổi.

Mà Đường Hạo Nam trong lòng đã ở lật chuyển lên núi xuống biển.

"Con không cần! Người luôn luôn rời bỏ con, tại sao lại tới tìm con?! Con không cần!" Khuôn mặt nhỏ nhắn của William đỏ lên, vung bàn tay đem khối rubic bằng gỗ trên tay Hạ Nhất Nhiễm hất rớt!

Chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của thẳng bé đỏ lên, chạy ra.

"William!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng kêu hô, hướng tới thẳng bé đuổi theo, thẳng bé chạy, cô cũng chạy, một vẻ cực kỳ thương tâm.

Hạ Nhất Nhiễm kêu la, dạy Đường Hạo Nam chột ngẩn ra...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Nguyên nhân tái hôn

Đó chính là William...

Đường Hạo Nam thất thần tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, nhìn cô mặc áo gió màu nâu nhạt, đuổi theo bé trai kia, đưa cậu bé ôm vào trong ngực, "William, thực xin lỗi! Thực xin lỗi! Mẹ Hạ sai rồi! Thực xin lỗi!"

Hạ Nhất Nhiễm càng không ngừng khàn giọng nói, ôm chặt con trai không để ý tới cô.

Đường Hạo Nam quá đắm dần dần nắm chặt, một màn như vậy, bảo anh làm sao không nghi ngờ?

Một người là phu nhân danh môn giàu có, tại sao đối với một đứa bé trai không ruột thịt thân thích tốt như thế?

Thẳng bé tên William này, có thể là con của cô hay không...

Con của cô... Xem ra lớn hơn nhiều so với Nini, khẳng định đã được bốn năm tuổi... Cho nên... Đứa nhỏ này cũng khả năng chính là đứa bé kia...

Con của anh!

Đường Hạo Nam sợ chết đứng ở kia, ngơ ngác nhìn Hạ Nhất Nhiễm ôm chặt cậu bé, trong lòng cảm xúc đan xen lẫn lộn.

Lục Ngộ Hân ở trong lòng thờ dài, cảm giác Đường Hạo Nam đã hoài nghi, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm biểu hiện quá rõ ràng rồi. Cô dù sao cũng chỉ là một người mẹ bình thường yêu con hơn mạng!

Vốn muốn gạt Đường Hạo Nam, lần này, chân tình biểu lộ, liền bại lộ rồi.

Vậy thì thuận theo tự nhiên đi!

Đường Hạo Nam sớm hay muộn liền biết được mọi chuyện, biết đứa nhỏ này tồn tại.

Số mệnh do ông trời tự sắp xếp đi.

William cảm xúc khôi phục bình tĩnh, Hạ Nhất Nhiễm vén tay áo cậu bé lên, nhìn băng gạc quấn trên cánh tay cậu bé, đau lòng rơi nước mắt.

"Còn đau không?" Cô khàn giọng hỏi, giống một đứa trẻ yếu ớt.

William chậm rãi lắc đầu, đáng vẻ cực kỳ kiên cường dũng cảm, làm cho người ta cảm động.

Hạ Nhất Nhiễm mũi càng cay xè, "Thực xin lỗi..."

Từ lúc thăng bé sinh ra đến bây giờ, người làm mẹ như cô, vẫn luôn thất trách.

Hạ Nhất Nhiễm lòng chua xót, áy náy.

Cô đắm chìm trong đau thương, cũng không phát hiện Đường Hạo Nam càng chạy càng gần...

Cũng hoàn toàn đã quên, vừa rồi nên là cùng William làm bộ như không quen, nhưng cô thật sự không có cách nào khống chế cảm xúc chính mình. Nhìn con trai đã nhiều ngày không gặp, lý trí toàn bộ mất hết, chỉ nghĩ ôm ấp thằng bé, hôn thằng bé mà thôi.

Đường Hạo Nam tới đến bên cạnh cô, Hạ Nhất Nhiễm bỗng đứng ngẩn đầu lên, đối diện khuôn mặt tuấn tú của anh.

Anh mặt không chút thay đổi, sắc mặt hơi chút đen lại, giống như không rất vui.

"Anh sao lại ở đây?!" Hạ Nhất Nhiễm khôi phục bình tĩnh, lạnh lùng hỏi.

"Anh nhớ không tới, làm sao phát hiện bị mặt của em? Hạ Nhất Nhiễm, em nợ anh lời giải thích!" Đường Hạo Nam cắn răng nói, sắc mặt cực kỳ không khách khí.

"Giải thích cái gì? Anh sao vẫn một vẻ tự cho là đúng như vậy?" Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc nói, cố giữ bình tĩnh, không thừa nhận là con anh là được rồi!

Cô ôm lấy con trai, hướng tới Nini đi đến.

Đường Hạo Nam vội vàng chắn trước mặt cô, "Anh phải biết sự thật!"

"Đường Hạo Nam, mời anh đứng ở trước mặt con gái to rổng lớn!" Hạ Nhất Nhiễm cũng không khách khí nói, nhìn về phía Lục Ngộ Hân.

"Hạo Nam! Tiểu Duệ là Nhiễm Nhiễm nhận nuôi..."

"Lục Ngộ Hân! Người cũng giúp cô ấy gạt con?! Con mấy năm nay là sống như thế nào, cô ấy không biết, người chẳng lẽ cũng không biết?!" Đường Hạo Nam cho rằng Lục Ngộ Hân là giúp Hạ Nhất Nhiễm gạt chính mình, lên án anh.

Giọng rất lớn, tiểu Nini thấy vậy tròn mắt há hốc mồm, nhào thẳng trong lòng mẹ mình tựa vào.

"Ta biết cái gì, này không phải giống như con đang nghĩ! Con bình tĩnh lại một chút cho ta!" Lục Ngộ Hân nhìn Đường Hạo Nam đáng vẻ kích động, sợ anh lại ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm thất thủ, không ngừng hướng anh nháy mắt.

Đem Hạ Nhất Nhiễm chọc giận rồi, thẳng nhóc con lên đứng hy vọng có thể cùng với cô ấy quay lại nữa!

Anh đâu nào bình tĩnh được!

Càng ngày càng cảm thấy được đứa nhỏ này chính là con anh, mà anh, mấy năm nay vẫn cho là thằng bé đã bị mình hại chết, cái loại tự trách cùng áy náy này, mỗi ngày sống trong bóng tối cùng ác mộng, hành hạ anh thương tích đầy mình.

Hiện tại, đứa nhỏ này vậy mà vẫn còn khỏe mạnh, lớn như thế...

Trong lòng anh có thể nào không kích động?!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em lại đây cho anh! Chúng ta vào trong phòng nói rõ ràng!" Đường Hạo Nam kích động rổng to, về mặt không khách khí, Lục Ngộ Hân lại kéo cánh tay anh lại.

"Con đừng rổng nữa cho ta! Theo ta vào nhà!"

Lục Ngộ Hân tức giận quát, kéo anh, vào biệt thự trắng.

"Trước mặt hai đứa nhỏ, con rổng cái gì mà rổng?! Có chuyện không thể bình tĩnh nói được sao?! Con nghĩ muốn đem Nhiễm Nhiễm lại chọc giận hả?!" Lục Ngộ Hân đóng cửa biệt thự, hướng Đường Hạo Nam giáo huấn nói.

"Không thể! Cô ấy gạt con!" Đường Hạo Nam cắn răng, trong hai tròng mắt đã hiện lên tia máu đỏ, đáng vẻ cực kỳ căm tức.

"Gạt con cái gì rồi hả?"

"Đó là con của con!" Anh dậm chân rổng, trảm định tiết tiết.

Lục Ngộ Hân nhủ mảy, dương môi, "Có phải hay không, ta cũng không rõ ràng lắm, Nhiễm Nhiễm không nói với ta. Nhưng mà, cho dù là thật, con liền có tư cách hướng cô ấy chất vấn như thế hả?" Lục Ngộ Hân hướng anh trách cứ nói.

Đường Hạo Nam dần dần giống như an tĩnh lại, từ trong túi áo lấy ra thuốc lá, lúc hút thuốc tay run rẩy không ngừng, rất không dễ dàng lấy ra một điếu thuốc, ngậm ở trong miệng, hít sâu một hơi, dùng nicotin tới xoa tan che lấp buồn bực trong lòng, bình tĩnh cảm xúc.

"Con phải cố gắng bình tĩnh lại, ít nhất không nên đối với cô ấy là thái độ trách cứ!" Lục Ngộ Hân nói xong, ra khỏi biệt thự.

Hai đứa nhỏ đang chơi đùa, Hạ Nhất Nhiễm thấy Lục Ngộ Hân đi ra, đứng dậy, nghiêng đón.

"Sợ là giấu diếm không xong, nó đã đoán được, đang hút thuốc lá bình tĩnh." Lục Ngộ Hân nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, "Anh ấy nghĩ muốn cùng con trai nhận lại nhau sao? Nói đùa đi? Con vẫn còn không cùng William thật sự nhận lại nhau! Anh ấy có cái tư cách gì..."

"Nhiễm Nhiễm, ta cũng không hiểu, mấy năm nay, con tại sao không dẫn thằng bé ở bên cạnh mình, mà để nó sống ở Cô Nhi Viện?" Lục Ngộ Hân quan tâm hỏi, mặt ngoài, cô là cường đại, là phu nhân nhà giàu có tiền có thế.

Trên thực tế, sau lưng cô phải trải qua những gì, chỉ có chính cô rõ ràng nhất.

"Cậu, một lời khó nói hết, William thân thể không tốt, người vẫn lại là dùng cho thằng bé học võ thuật gì..."

"Thân thể không tốt? Ta là nhìn đến trên ngực thằng bé có vết sẹo, hình như là phẫu thuật để lại, có phải có bệnh bẩm sinh gì hay không? Cùng tai nạn xe cô có quan hệ?" Trước đó, khi anh nhìn đến trên người William vết sẹo đã từng nghĩ qua, đứa nhỏ này nặng lớn, lúc trước gặp phải tai nạn xe cô, còn có thể sống sót, có thể phát triển không được đầy đủ cái gì hay không...

"Hiện tại trên cơ bản đã khỏi hẳn, khi đó nó còn rất nhỏ, hiện tại đã lớn đã ổn định hơn, đôi khi cần phải uống thuốc." Hạ Nhất Nhiễm nói khẽ.

Lục Ngộ Hân gật đầu.

"Con không muốn nói cho nó, là chuyện của con, ta sẽ không lắm miệng."

"Cảm ơn cậu, con vào xem."

Cô cười nói, hướng tới biệt thự đi đến.

Đến chỗ cửa biệt thự, đã khôi phục lạnh lùng, đẩy cửa đi vào.

Chỉ thấy Đường Hạo Nam ngồi ở trong ghế, cúi đầu, trong tay phải mang theo thuốc lá, sương khói lượn lờ...

Anh không ngừng đầu, cho dù biết cô đã đi vào.

"Tôi vào, không phải muốn nói cho anh cái gì, chính là, muốn cùng anh nói, anh không có tư cách tới trách tôi, hoặc là hỏi cái gì, tôi lại càng không muốn nhìn đến anh xuất hiện ở trước mặt tôi." Cô lãnh đạm nói, giọng điệu là vô tình như vậy.

Đường Hạo Nam bỗng đứng dụi tắt thuốc lá trong tay, đứng lên, lao tới trước mặt cô.

"Em không nói, anh cũng đoán được rồi! Đó chính là con trai anh!" Anh chắc chắn nói, hai mắt đỏ bừng, lòng đang run run.

Ngũ quan quen thuộc, có bóng dáng của anh, cũng có của cô.

Sẽ chơi rubic.

Lớn tâm bốn năm tuổi.

Lại cùng cô quan hệ thân mật.

Không cần đi thăm dò, cũng biết kia chính là con của bọn họ!

Hạ Nhất Nhiễm không có phủ nhận, cũng không thừa nhận, toàn thân vẫn đang lạnh lẽo.

"Hạ Nhất Nhiễm, em thật là tàn nhẫn! So với anh ác hơn nhiều, em quay người lại, liền thật sự quên được anh không còn một mảnh..." Anh đỏ mắt vành mắt, cười khổ nói.

Cho tới bây giờ, lúc anh đối với cô tàn nhẫn độc ác, đều chỉ là một ngoài tàn nhẫn, đáy lòng vẫn lại là để ý, không nỡ thật sự tổn thương.

Mà cô đầu, nói chia tay liền chia tay, nói ly hôn liền kiên quyết ly hôn, nói xoay người, thật giống như cả đời, không lại quay đầu.

Cô vẫn lại là không nói chuyện, không chút cảm xúc, không lòng thanh thân cùng anh nói yêu hận tình thù.

Lòng tràn đầy cả đau đều là con trai, làm như thể nào đem con trai mang về bên người.

"Sáu năm qua, anh bởi vì tai nạn xe kia, sống trong tự trách, áy náy, dựa vào thuốc ngủ duy trì giấc ngủ. Ác mộng không ngừng, mơ thấy em nằm trong vũng máu, mơ thấy trẻ sơ sinh máu chảy đầm đìa... Trước, anh đối với cuộc đời này đã tuyệt vọng, lúc trứng đạn, hận không thể chính mình trực tiếp chết đi, thoát khỏi loại đau khổ này..."

"Em, biết rõ anh không muốn sống nữa, cũng chưa nói cho anh biết đứa bé kia còn sống. Em là đoán được anh sẽ không chết, hay lòng vẫn lại là thật sự tàn nhẫn..."

"Anh chưa từng coi đứa bé quan trọng hơn em, từ đầu không có khái niệm như vậy, cho nên, nhìn thấy em cũng sẽ không nghĩ đến đứa bé, nhớ rõ càng còn nhiều chính là tai nạn xe cộ kia, cùng nỗi đau kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay..."

"Nhưng thằng bé lại vẫn là con anh! Chảy trên người dòng máu của anh! Em tại anh sinh mệnh mong manh với ranh giới cái chết, cũng không nói cho anh biết đứa bé còn sống, an ủi anh một chút!" Hai tay anh bóp chặt bờ vai cô, đau khổ chất vấn.

Một lòng rét lạnh không thôi.

Hạ Nhất Nhiễm thờ sâu, nhìn về phía anh, "Nói cho anh, anh sẽ sống sót sao? Chẳng lẽ muốn tôi nói cho anh, bởi vì tai nạn xe kia, thằng bé không chết, nhưng mà một đứa bé còn nhỏ như nó lại chịu đủ ốm đau hành hạ, lúc trước còn không bằng trực tiếp sảy mất!"

"Nói cho anh, tôi vì chữa bệnh cho nó, bị ép gả cho một người tôi căn bản không thích, biết rõ rành rành người đàn ông đó tương lai sẽ chết sao?! Nói cho anh, mẹ con chúng tôi sẽ tránh được nhiều khổ sao?! Anh nghe xong những thứ này, lúc ấy sẽ không một lòng đâm đầu đi chết sao?!" Hạ Nhất Nhiễm kích động phản bác, vốn dĩ không muốn nói những thứ này, nhất thời kích động, nói ra cả rồi.

Trong đầu hiện lên hình ảnh lúc còn mang thai, sau khi sinh đứa nhỏ ra, gấp phôi, các loại khốn khổ cùng bắt đầu rồi!

Đường Hạo Nam sững sờ, đầu óc ong ong, trong đầu chỉ có một tin tức.

Cô là vì cho con trai chữa bệnh, mới tái hôn...

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên liền mím môi, nước mắt ào ào rơi xuống, "Tôi nghĩ muốn tái hôn sao? Tôi không muốn, người nào cần biết rõ chính mình chính phải trở thành quả phụ, còn có thể gả đây? Huống chi là một người đàn ông bản thân căn bản không thích!"

Cô thì thầm nói, đã không phải đang nói hết cho anh, chỉ là đang phát tiết khổ sở đè nén trong đáy lòng mà mấy năm nay phải gánh chịu.

"Nhiễm Nhiễm...", Sức lực Đường Hạo Nam trên tay yếu đi, rồi sau đó, mạnh ôm cô vào trong ngực, gắt gao ôm ấp.

Hạ Nhất Nhiễm không có giấy giụa.

"Có đôi khi suy nghĩ, tại sao, tai nạn xe kia không đem mẹ con chúng tôi trực tiếp đâm chết đi? Nếu chết liền xong hết mọi chuyện rồi..."

Cô đỏ dần bị anh ôm, lăm bầm nói.

Đường Hạo Nam tưởng tượng ra những chuyện mấy năm nay cô trải qua, gắt gao ôm thân thể nhỏ gầy của cô, yết hầu tắc nghẹn, nước mắt dùng không được rơi xuống...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.